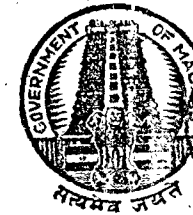

161336
N61.33, 4
161336

Issued—2-8-1960]

**MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

THURSDAY, 21ST APRIL 1960

VOLUME XXXII—No. 1

Page 255.—In Annexure I referred to in rule 4, for the entries under II, Category 2, the following shall be substituted, namely :—

“Radiographers—Director of Medical Services”

The amendments hereby made shall be deemed to have come into effect on the 1st June 1960.

(G.O. Ms. No. 1215, Health, Education and Public Health, dated 15th May 1960)

Page 257.—In Annexure II referred to in rule 7, for the entries under Class II category 2, the following shall be substituted, namely ;—

“Radiographers— Pass in C.R.A. Examination; provided that preference shall be given to a candidate who in addition possesses a degree of B.A., B.Sc., M.Sc., M.A., B.Sc. (Honours) B.A. (Hons) of Madras or Annamalai University with Physics as main subject.

The amendments hereby made shall be deemed to have come into effect on the 1st June 1960.

(G.O. Ms. No. 1215, Health, Education and Public Health, dated 15th May 1960)

C O N T E N T S

	PAGES
I Questions and Answers	1-22, 81-92
II Government Bill—The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959. (L.A. Bill No. 26 of 1959) ..	23, 93-98
III Voting on Demands for Grants for the year 1960-61—cont—	
Demand XXV—Labour including Factories	23-80 -
IV Papers laid on the table of the House	80

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1960

*Legislative Assembly Department
Madras*

PRICE, 50 naye Paise

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 21st April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Stage carriages

* 660 Q.—SRI V. K. KRISHNAMURTHY (on behalf of Sri S. LAZAR): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Government issued a direction in 1956 to the concerned authorities to increase the number of stage carriages by 25 per cent; and

(b) if so, whether the same has been implemented with reference to every route?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) In January 1957, Government issued a direction to all Regional Transport Authorities that in all coveted routes Regional Transport Authorities should take steps to increase the existing strength of buses to the extent they consider it necessary in the interest of the public. A limit of 25 per cent was suggested as an indication to them; and

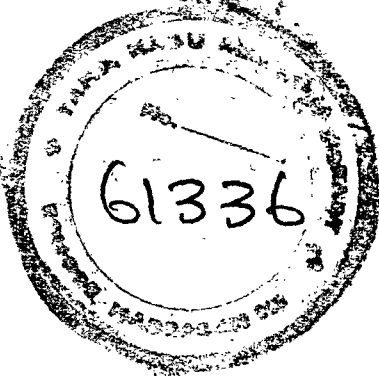
(b) The answer is in the affirmative. Examination is made in respect of coveted routes only.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY: தலைவர் அவர்களே, இது பேரன் உத்தரவு போட்ட பிறகும் அதிகப்படியான புதிய பஸ்கள் மார்க்கங்களில் போடாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன? அப்படிப்பட்ட இடங்களில் புதிய பஸ்களை போடுவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: 1957 ஜனவரி மாதத்தில் போடப்பட்ட உத்தரவில் எந்தெந்த ரூட்டுகளில் அதிகமான பஸ் விடவேண்டும் என்பதை ஆர். டி. ஓ. பரிசீலனை செய்து அதன் பிரகாரம் நிர்ணயம் செய்து 25 சதமானம் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் எந்தெந்த ரூட்டுகளில் பஸ் விடவேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், சில ரூட்டுகளில் இரண்டு மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை பஸ் போகக்கூடிய ரூட்டாக இருந்தாலும் கூட, இம்மாதிரியான ரூட்டுகளில் அதிகப்படியான பஸ்கள் விட வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டிருந்தும் கூட, 25 சதமானம் அதிகமாக பஸ் விட வேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருந்தும் கூட, இதைப்பற்றி ஆர்.டி.ஓ. சரியாக பார்ப்பதில்லை. இந்த ரூட்டுகள் எல்லாம் மொனாப்பியாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: ஆர்.டி.ஓ. எல்லா ரூட்டுகளையும் பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஏற்பாடு. சில இடங்களில் அதிகமான பஸ் வேண்டும் என்று நம்ம கண்களுக்கு தோன்றினாலும் மற்ற விவரங்களை எல்லாம் பார்த்தால் அந்த

V211, 31 N60

N61. 3234

[21st April 1960]

bus routes from the small fleet-owners at Rs. 1 lakh and Rs. 1½ lakhs and if they did not submit to this kind of subjugation, they rush to the Supreme Court and High Court with a Writ Petition?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I do not think I can prevent any legitimate transaction of buses. If I totally prohibit it, then all sorts of complications and difficulties will arise. This question has been constantly considered by the Government and at one time, the Government took a decision that there need not be any hardship imposed on transport permits. However, I am not aware that permits are being sold for Rs. 1 lakh and Rs. 1½ lakhs. If any such instance is brought to the notice of the concerned Regional Transport Authority, I am sure they have sufficient material and power to punish the offenders and also to see that such people are completely screened off for any future permits.

Sir, as for their going before the Supreme Court and the High Court, as I have earlier stated, I cannot prevent them from doing so. I do not think that the big fleet-owners stifle these small operators by going to the Supreme Court or the High Court. That is a different matter altogether.

SRI K. B. S. MANI: புதிதாக தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படும் பஸ் ரூட்டுகளையும், எக்ஸ் ஸர்வீஸ்மென்ஸ் அசோஸியேஷன் போன்ற ஸ்தாபனங்களால் நடத்தப்படும் பஸ் ரூட்டுகளையும் பொறுத்தவரையில், ஆர்.டி.ஏ., கமிஷனர் இவர்களால் ஸாங்ஷன் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு ரூட்டில் பஸ் ஓடும் நிலையில், பழைய பெருச்சாளிகளாக இருக்கும் பெரிய பஸ் முதலாளிகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டை இழுத்து, தங்கள் செல்வாக்கை உபயோகித்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அனுமதியை ரத்துசெய்யும்படி செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கேஸ்களாவது சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகாத வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

MR. SPEAKER: இதற்கு கனம் அமைச்சர் ஏற்கனவே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்!

THE HON. SRI V. RAMAIAH: ப்ளீட் ஒனர்களை பழைய பெருச்சாளி என்று சொல்வது சரியல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குத் திறமை அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் நீண்ட நாட்களாக அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திறமை காரணமாக அதிக பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். நான் ஏற்கனவே அளித்த ஒரு பதிலில், யாருக்கு பஸ் விட அனுமதி கொடுத்தாலும் அது சரியா இல்லையா என்று ஆராய்வதற்கு இரண்டு கட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். முதலில் எஸ்.டி.ஏ.-யும் இரண்டாவதாக அதற்கு மேலே ஹைக்கோர்ட்டும் இருக்கின்றன. எனவே எல்லாம் முறைப்படி தான் செய்யப்பட்டுவருகிறதே தவிர, முறைகேடாக எதுவும் செய்யப்படவில்லை, யாருக்கும் விசேஷ சலுகையளிக்கும் முறையில் முடிவு எடுக்கப் படவில்லை என்பது எனக்குத் தெரிந்த தகவல். எனவே பெரிய ப்ளீட் ஒனர்கள் பழைய பெருச்சாளி என்றே புதுப் பெருச்சாளி என்றே சொல்வதை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY: அதிகமாக பஸ்கள் வைத்திருக்கும் பெரிய பஸ் முதலாளிகள், தாங்கள் புதிய ரூட்டுகளுக்கு அனுமதி கேட்டால் அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் தனிப்பட்டவர்களிடம் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு அவர்களிடமிருந்து மறைமுகமாக அவர்களுக்குரிய ரூட்டுகளையும் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து ரூட்டுகளை அப்படிப் பெறுவதைக் கண்டுபிடிக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

[21st April 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: அதிகமாக பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்கள், குறைவான பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்கள், புதிதாக பஸ் தொழில் நடத்த ஆசைப்படுகிறவர்கள் இவர்கள் சம்பந்தமாக சமீபத்தில் ஒரு அரசாங்க உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அதாவது, யார் யாருக்கு எந்தெந்த ரூட்டுகளை எந்தெந்தத் தகுதிகளின் பேரில் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். ப்ளீட் ஒனர்களோ, வேறு ஏதாவது கம்பெனிகளோ தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களோ அந்த உத்தரவை மறைமுகமாக எதிர்க்க ஏற்பாடு செய்திருந்தால் அதை ஆர்.டி.ஏ.-வின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அவர் எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்துத்தான் முடிவு செய்கிறார்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஒரு ப்ளீட் ஒனர் பெயரில் இன்னொரு ப்ளீட் ஒனர் பஸ் விடுவதைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப் படுவதில்லை, நாமும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. சமீபத்தில் போடப் பட்டுள்ள புதிய உத்தரவின் விளைவாக, சில பூனியன்கள், மத்தியதர வகுப்பினரான தொழிலாளர்கள் சங்கங்கள் ஆகியவர்களுக்கு 15 மைலுக்குட்பட்ட ரூட்டுகள் கொடுத்தால்கூட அவைகளையும் பிடுங்கிக்கொள்ளக் கூடிய முறையில் பிறர் ஹைக்கோர்ட்டிலோ சுப்ரீம் கோர்ட்டிலோ அப்பீல் போடும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்காவது மத்திய தர வகுப்பினரான தொழிலாளர்கள் முதலியவர்களுக்கு சட்டத்தில் சலுகை காட்ட சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இப்போதுள்ள நிலைமையில் அத்தகைய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமானால், யாரும் ஹைக்கோர்ட்டுக்கோ சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கோ போவதைத் தடை செய்ய வேண்டும். அது முடியுமா என்றால், அது கண்டிப்பாக முடியாது.

Road Transport Re-organization Committee

* 672 Q.—**SRI T. KARIA GOUNDER** (on behalf of **SRI S. LAZAR**): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the views of the Government have been asked for, by the Union Government on the Report of the Road Transport Re-organization Committee;

(b) if so, the matters on which views have been asked for; and

(c) whether the said Report will be placed in the library of the Legislature?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) Yes, Sir.

(b) The hon. Member is referred to the paper placed on the table of the House in connection with starred question No. 775.

(c) Yes, Sir. A copy of the Report has been furnished to the Library of the Madras Legislature.

MR. SPEAKER: I suggest that question No. 775, which also relates to the same subject, may be taken up now.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்தக் கேள்விக்கு மேஜைமீது வைக்கப் பட்டுள்ள பதில் ஏறத்தாழ 14 பக்கங்களுக்கு இருக்கிறது. அதைப் படிக்க மிக நேரமாகும். எனவே இக்கேள்விக்கு உபகேள்விகள் போட ஏறத்தாழ அரை மணி நேரம் வேண்டும்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் அந்த நோட்டை படித்துப் பார்த்தால்தானே உபகேள்விகளுக்கு அவ்வளவு நேரம் வேண்டுமா வேண்டாமா என்று சொல்ல முடியும்?

[21st April 1960]

THE HON SRI V. RAMAIAH : இந்த நோட்டீஸ் படித்துப் பார்த்தால், உப கேள்வி கேட்பதற்கு ஒன்றுமே இல்லை என்பது தெரியும். ஏனென்றால் அதில் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டு இருக்கிறது; அரசாங்கம் என்னென்ன சொல்லியிருக்கிறது என்பதை விளக்கமாகத் தந்திருக்கிறோம். நோட்டீஸ் படித்த பிறகு, இன்னும் அதிகமாக விவரங்கள் வேண்டுமானால், தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்தக் கேள்வியின் பதிலை கனம் அங்கத்தினர்கள் படிக்க ரொம்ப நேரமாகும். எனவே இந்தக் கேள்வியை நாளை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி பதில் சொல்லட்டும். அதற்குப் பிறகுதானே கேள்வி வேண்டுமா, வேண்டாமா, அதிக நேரம் உப கேள்வி எழுக்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதையெல்லாம் தீர்மானம் பண்ண முடியும்?

Recommendations of the Road Transport Re-organization Committee

* 775 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMI** (on behalf of **SRI K. SATTA-NATHA KARAYALAR**) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether this Government have received a copy of the recommendations of the Road Transport Re-organization Committee (Masani Committee) from the Government of India;

(b) whether this Government have expressed their views in the matter; and

(c) if so, what they are?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

(c) A statement^a containing the views of this Government communicated to the Government of India is placed on the table of the House.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர்கள் இப்போது உப கேள்விகள் போடலாம்.

SRI S. M. ANNAMALAI : மேஜையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நோட் 14 பக்கங்களுக்கு இருக்கிறது. எனவே இந்தக் கேள்விக்கு உப கேள்விகள் போட நாளை கனம் அங்கத்தினர்களை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு பேரும் சபையில் சபை ஆரம்ப மாவதற்கு அரை மணி நேரம் முன்னதாக வைக்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் சபைக்கு முன்னதாக வந்து அவைகளைப் படித்து, உப கேள்விகள் போடத் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த நோட் இன்று காலை யில் தான் மேஜையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதைப் படிக்க முடியவில்லை. இந்தக் கேள்வியை நாளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வியை நாளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். நோட்டீஸ் படிக்கவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எஸ். எம். அண்ணாமலை சொல்கிறார்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : We may take up both the questions tomorrow, Sir.

Printed as Appendix I on pages 81-91 infra.

[21st April 1960]

MR. SPEAKER : கேள்வி 672-ஐ இப்போது முடித்துவிடுவோம். கேள்வி 775-ஐ நாளை எடுத்துக்கொள்வோம்.

MR. SPEAKER : Next question.

SRI T. S. RAMASWAMI rose . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member must have got up quickly before I called the next question.

SRI T. S. RAMASWAMI : Sir, I got up in my seat and also raised my hand.

MR. SPEAKER : All right. Let the hon. Member put the question.

SRI T. S. RAMASWAMI : Sir, may I know what prompted the Government to come to this conclusion, especially with reference to recommendation No. 4 in Chapter 2 and recommendation No. 11 in Chapter 3 of the report?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, as both the questions, Nos. 672 and 775 relate to the same subject, I suggest that both of them may be taken up tomorrow for putting supplementary questions.

MR. SPEAKER : Yes, I have no objection.

Hospital for Ananthapuram village

* 764 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம், போலூர் தாலூகா, அனந்தபுரம் கிராமத் திற்கு வைத்தியசாலை கோரி, 1-7-1959-ல் மகசூரும், எஸ். எம். அண்ணாமலையின் கடித எண் SMA/5 F vol. 111-1/48, தேதி 23-1-60-ம் வந்ததா?

(ஆ) அப்படியானால் அவைகளின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under consideration.

Import of leather goods

* 765 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) தோலால் செய்யப்படும் என்னென்ன சாமான்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன?

(ஆ) 1951 முதல் 1957 வரை எவ்வளவு மதிப்புடைய சாமான்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், தோலிலிருந்து செய்யக்கூடிய சாமான்கள் இறக்குமதியாவது 9,73,976 ரூபாய் மதிப்பில் இருந்து 5,21,262 ரூபாயாகக் குறைந்திருப்பதைப் பார்க்க சந்தோஷப்படக் கூடிய நிலைமை இருந்த போதிலும் நம் நாட்டிலிருந்து தோலை வாங்கிக் கொண்டுபோய் அங்கே பல ரூபத்தில் செய்து மீண்டும் நாமே அதை

^a Printed as Appendix II on page 92 infra.

[21st April 1960]

வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதை விட நல்ல கை தேர்ந்த திறமையான தொழிலாளர்களைக் கொண்டு இங்கேயே அவற்றைச் செய்து நம் நாட்டில் உள்ளவர்கள் அனுபவிக்கவும், வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவும் தீவிர முயற்சி செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது போல் தாராளமாகச் செய்யலாம். தனியார் துறையில் யாராவது முன் வந்தால் சர்க்கார் உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறது.

SRI A. VEDARATHNAM : ஸார், இந்த மேஜையின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் காணப்படும் “லெதர் பாக்ஸ், ட்ரங்க்ஸ்” எல்லாம் நம்முடைய மாநிலத்திலேயே நல்ல முறையில் செய்யப்படுகின்றனவா? அப்படி இருந்தால் வெளி நாட்டிலிருந்து ஏன் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும்? இங்கே அதே முறையில் உற்பத்தி செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது “சுப்பீரியர் பினிஷ் லெதர்”. வெளி நாட்டில் “பினிஷ்” நம் நாட்டில் இருப்பதை விட நல்ல முறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஓரளவு இறக்குமதியை சர்க்கார் செய்து வருகிறது. நான் முன்பே சொன்னது போல் தனியார் துறையில் யாரும் முன் வந்தால் இங்கேயே உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware of the fact that these special skins are made out of the East India tanned leather and if so, have the Government taken any steps to manufacture them in our State as they are required in the textile industry for its machinery which are in great demand in Coimbatore and other places?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Whenever hon. Members put a question whether the State is taking any steps, I have only to say that it is in the private sector and it is for the private parties to take steps. The Government can only give assistance. If it is the intention of the hon. Member that the Government should start such industries, I say that Government have no such intentions.

SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விண்ணமங்கலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையில் சர்க்கார் இந்த மாதிரி பதனிடும் தொழிலை ஆரம்பிக்க உத்தேசம் உண்டா? அப்படி உத்தேசம் இருந்தால் பயிற்சி பெற்றவர்களை அங்கே நியமிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது “டானிங்” அல்ல. விண்ணமங்கலத்தில் இருப்பது “உல் ப்ராஸ்சிங் இண்டஸ்ட்ரி”.

SRI P. G. MANICKAM : தோலினால் சாமான்கள் செய்ய வர்கள், தோலைப் பதனிடவர்கள் ஆகியோரில் பெரும்பாலோர் ஹரி ஜனங்களாக இருப்பதினால் இவர்களுக்கு சர்க்காருடைய தொழிற்சாலையில் பயிற்சி கொடுக்கவும் பண உதவி செய்யவும் அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the question relates to imports and I do not think, I can answer the question put by the hon. Member.

SRI T. T. DANIEL : May I know the assistance that the Government will be giving to improve the industry?

21st April 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question refers to imports from foreign countries. How can the Government give any assistance?

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : May I know from the Hon. Minister whether it will be possible in course of time to completely stop the import and thereby save foreign exchange and for that purpose, have the Government taken any steps to see that we also produce equally good quality skins?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The imports, as the figures will show, is only negligible. In 1957-58, it is only Rs. 5,21,000. It is better to import high quality skins from abroad for the sake of putting up before the market and making our own people equal in skills like the imported ones. I do not think that we should completely prohibit the imports.

SRI A. A. RASHEED : The Hon. Minister said that there was only wool processing centre at Vinnamangalam. Is the Hon. Minister aware that there is a tanning-cum-training centre also at that place and the skins could be utilized for this purpose?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The difference is this. The emphasis in Vinnamangalam is in wool processing. Of course we have an allied trade or industry of tanning. But the main emphasis is on wool processing.

Industrial Housing Scheme

* 766Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any complaints have been received with regard to the houses constructed under the Industrial Housing Scheme sponsored by the Government of India in Sharma Nagar and Tiru-vi-ka-Nagar in the City of Madras;

(b) if so, the nature of the complaints; and

(c) how they were disposed of?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) The complaints and the action taken are as follows:—

Nature of complaint.	Action taken.
Defect in Electricity connection ..	The Assistant Engineer (Electrical), North, was addressed and he has rectified the defects.
Severe damage of two houses	New houses were allotted to the tenants temporarily till their houses were repaired.
Encroachment by the tenant of House No. 61, Sharma Nagar.	The worker was advised to remove the encroachment.
New allotment of House to a worker.	The worker has been allotted a house.
Mirror repairs to the house occupied by T. P. Ramachandran.	The executive Engineer, P.W.D. has been requested to rectify the defects.
Obstruction to execution of work by Public Works Department.	The matter has been enquired into and suitable action taken.
Major repairs to certain houses ..	The repairs are being attended to by the Public Works Department.
Non-allotment of houses to Corporation.	A house has been allotted.
Requisition for Police patrols	Police patrols are being sent by the Commissioner of Police.
D.D.T. Spray (to combat mosquitoes) ..	The Corporation Health Officer has been addressed.
Provision of Telephone	Considered unnecessary.

[21st April 1960]

Nature of complaint.	Action taken.
Repairs to certain houses in Thiru-vi-ka Nagar.	The Public Works Department have taken necessary action.
Removal of cremation ground near Sarma Nagar.	The matter has been taken up with the Commissioner, Corporation of Madras.
Shifting of shops	The Labour Officer has been asked to take suitable action.
Playground and recreation facilities for children in Sarma Nagar.	The Chief Engineer, P.W.D. (Gt.) has been addressed to hand over the sites to the Corporation for formation of parks, etc.
Shifting of water tap to another place in Sarma Nagar.	The Managing Committee has authorised the Labour Officer to inspect the place and take necessary action in the matter.
Provision of two light posts with lights near tenaments Nos. 153 and 439 in Thiru-vi-ka Nagar.	The Assistant Engineer (Electrical), West, has been addressed by the Labour Officer.
Opening of Firewood Depot in Thiru-vi-ka Nagar.	The matter is under consideration of the Public Works Department.
Opening of Provision Store in Thiru-vi-ka Nagar.	The matter is under consideration.

SRI A. A. RASHEED: If the answers are long, will it not be better for the Hon. Minister to print them in the form of statements and place them on the table of the House instead of the Hon. Minister reading it out on the floor of the House?

SRI T. S. RAMASWAMI: Sir, Tiru-Vi-Ka Nagar and Sharma Nagar are recent colonies. Some of the damages are described as serious and some as major. May I know the reasons for such damages?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, land is almost impossible to obtain in and around Madras. Necessarily we had to go and take lands which were originally wet fields and swampy lands or something of that kind. Thus, by normal standards, the places where we have put up both the Nagars could not be considered to be suitable lands for housing. Still in order to give housing facilities to the workers we chose wet agricultural lands and we have put up the houses and as a result there has been some little damage to the houses. But by and large, it has proved successful.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: இந்த இடங்களில் தண்ணீர் வசதி இல்லவே இல்லை. அதைக் குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: மூன்று கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கிணறுகளின் தண்ணீர் குடி தண்ணீர் தவிர மற்ற உபயோகங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். குடிதண்ணீருக்காக ஒரு ஸ்கீம் போட்டிருக்கிறோம். பக்கத்தில் இருக்கும் குடிதண்ணீர்க் கிணற்றில் இருந்து தண்ணீரைப் பம்பு செய்து பாங்கில் இருந்து சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸார், சர்மா நகரில் பாடசாலை ஒரு சிறிய வீட்டிலே உள்ளது. அதற்கென்று தனியாக ஒரு கட்டடம் கட்ட வேண்டுமென்றும், அங்கே ஒரு போஸ்ட் ஆபீஸ் தனியாக அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், கம்யூனிடி ஹால் கட்ட வேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அதே போன்று பக்கத்தில் ஒரு பர்லாங் தூரத்தில் சுமார் 3 பக்கத்தில் இருக்கிறது. பிணம் வேகிற நேரத்தில் வாடை வீசுகிற காரணத்தினால் அந்த இடங்களில் உள்ள மக்கள் வியாதியால் பாதிக்கப்படும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்தச் சுருகாட்டை அப்புறப்படுத்த என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

[21st April 1960]

MR. SPEAKER: இவற்றுக்குத்தான் பதில் சொல்லிவிட்டாரே!

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எல்லாவற்றுக்கும் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Whereas both these colonies, Tiru-vi-Ka Nagar and Sharma Nagar are intended for industrial workers, there are many other slums that are old enough to be given lot of facilities and which are now lacking in them. Is it because the Industrial Minister takes extra interest in the industrial colonies only?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: These are two separate heads of expenditure. Under the head for 'Subsidized Industrial Housing' we are spending money. There is another head for slum improvement under which also we are spending money for the improvement of slums. The total number of tenaments built under the slum improvement scheme is 1,250 as against 1,000 built under the 'Subsidized Industrial Housing Scheme'. We have also given number of open developed places to the tune of 3,000 which we have not provided for industrial workers. The hon. Member will at least absolve me from any partiality. He will see from what I have stated that I apply my mind to both the problems.

SRI K. ANBAZHAGAN: தொழிலாளர்களுடைய குடியிருப்புக்குத் தேவையான குடி தண்ணீர் நகராண்மைக் கழகத்தார் அளிப்பதா யிருந்தால், அதற்கான தனிச் செலவு ஏற்படுகிறது. அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்களே, அந்தச் செலவுத் தொகையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு வசதி செய்யுமா? அல்லது கிணற்றுத் தண்ணீரைக் குடி தண்ணீராகக் கொடுப்பதானால், அது போதுமான அளவு அவர்களுக்குத் திருப்தியோடு குடிக்கக் கூடியதாக இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I was informed by the Corporation that it would not be possible for them to supply Red Hills water to this area. Therefore, we have suggested that water might be taken from a well that would be put up. Water has been tested at the Guindy Institute and found satisfactory and water will be taken from that well.

Multipurpose food factory

* 767 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to start a multipurpose food factory in this State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know the amount of capital needed for setting up the factory?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The scheme is somewhat different. The UNICEF will give 25,000 dollars worth of equipment and the machinery will be given to one of the oil expellers who will produce ten tons of groundnut flour out of which 7-1/2 tons will be handed over to the Government for being processed into multipurpose food and distributed.

[21st April 1960]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: May I know when and where this factory will be started and what are the other multipurpose foods that are contemplated?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The name 'multipurpose food' is not technically correct. This is high, intensive protein food. The factory will be started near Madras. We are having talks with one of the companies here which will manufacture this particular groundnut flour.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know the amount of capital needed for the setting up of the factory? Is there any share for the Central Government either by way of grant or loan?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is what exactly I answered just now. I have said, there is nothing like capital for this industry. Twenty-five thousand dollars worth of machinery will be supplied by the UNICEF and that will be handed over by us to one of the concerns which are already doing similar job. And that company will give us 7-1/2 tons of groundnut flour every day and the cost of the machinery will be deducted from the price payable for the 7-1/2 tons of groundnut flour that we may take.

SRI A. A. RASHEED: Is it not a fact that food has only one purpose of keeping the body healthy? Therefore, what is the purpose of a multipurpose food?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not only to keep the body healthy but also to keep our mind active and spirits high. It is considered that while a purely carbo-hydrate food is enough to maintain the body, protein and other foods are necessary for a good life. This food is intended to give these and other things necessary to lead a good life.

SRI A. VEDARATHNAM: குழந்தைகளுக்கான உணவுக்கு நீலகிரியில் ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதாக முன்னர் அரசாங்கம் அறிவித்ததே, அந்தத் தொழிற்சாலை என்ன ஆயிற்று? அதே உணவு தான் இங்கே தயார் செய்யப்படுகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இது வேறு. அது வேறு. அது குழந்தைகளுக்கான உணவு தயாரிப்பதற்காக. அதற்கு தனி கேள்வி போட்டால் பதிலளிக்கலாம்.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know whether this multipurpose food will be distributed freely to children when this factory is set up?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The intention is to distribute it along with our midday meals to children.

Motor Vehicles Tax

* 768 Q.—**SRI M. P. SARATHI:** கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மோட்டார் வாகன வரியிலிருந்து ஸ்தல ஸ்தர்பணங்களுக்கு எந்த அளவு நிதி வழங்கப்படுகிறது?

(ஆ) அந்த அளவை அதிகரிக்க யோசனையுண்டா?

(இ) ஸ்தல ஸ்தர்பணங்களுக்குச் சொந்தமான மோட்டார் வாகனங்களுக்கு வரி விலக்கு அல்லது வரிச் சலுகை கொடுக்க யோசனை உண்டா?

[21st April 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) The amount paid to all local bodies each year is Rs. 46,76,250. Besides this, a sum of Rs. 13,59,671 is paid as compensation for loss of licence fees income which local bodies were collecting under Madras Local Boards Act and Madras District Municipalities Act.

(b) The Thanjavur District Development Council have requested Government to enhance the toll compensation. The Cuddalore Municipal Council has requested that the compensation fee for loss of income under licence fee may be revised. These requests are under examination.

(c) The answer is in the negative.

SRI S. M. ANNAMALAI: பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை சென்னை நகரில் தேசிய மயமாக்குவதற்கு முன் சென்னை கார்ப்பரேஷனால் நடத்தப்பட்ட வாகனங்களுக்கு வரி கிடையாது. ஆனால், இப்பொழுது அந்த வாகனங்களுக்கும் வாகன வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. அதையாகிலும் ரத்து செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

MR. SPEAKER: அடுத்த கேள்வியிலே கேளுங்கள்.

SRI N. MARUDACHALAM: நகர சபையின் உபயோகத்திற்காகத்தான் வான்களும், லாரிகளும், வாங்கப்படுகின்றன. வான்களும், லாரிகளும் நகரசபை எல்லைக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. ஆகையால், அவைகளுக்கான வரியைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று எல்லா நகரசபைகளும் ரிப்போர்ட் செய்திருக்கின்றனவே, அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

MR. SPEAKER: அது கூட அடுத்த கேள்வியிலே கேளுங்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN: நகரசபைகள் முன்னாலே வசூலித்துக் கொண்டிருந்த “டோல்” வரியையும், சங்க வரியையும், அதேபோல் அவர்கள் வசூலித்துக்கொண்டிருந்த மோட்டார் லைசென்சு வரியையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டபோது, அவர்களுக்கு எந்த அடிப்படையிலே காம்ப்ன்சேஷன் தருவதாக ஒத்துக் கொண்டார்களோ, அந்த அடிப்படை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாற்றி திருத்தியமைக்கப்படும் என்று ஒத்துக்கொண்டிருந்தும், இதுவரை முப்பது ஆண்டுகள் ஆகியும், அது மாற்றியமைக்கப்படவில்லை அல்லவா. அரசாங்கம் அதனை மாற்றியமைக்க முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இந்த வரி விதிப்பை லோகல் பாடீஸ் எடுத்துக்கொண்ட நேரத்திலே, அவர்கள் 1931-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதக் கடைசியிலே, அதற்கு முன் இருந்த மூன்று வருஷங்களிலே எத்தனை வரி வந்ததோ, அதற்கு ஒரு சராசரி கணக்குப் போட்டு, அதன் பிரகாரம் ஒரு நிரந்தரமாக, இறுதி முடிவாகவே ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. ஆகையால், மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை திரும்பப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்ற அந்த முடிவு இல்லை.

* 769 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI:** (on behalf of **SRI M. P. SARATHI**): கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா?

(அ) இந்த ராஜ்யத்தில் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள மோட்டார் வாகனங்கள் எத்தனை?

(ஆ) வரிச் சலுகை காட்டப்பட்டுள்ள மோட்டார் வண்டிகள் எத்தனை?

(இ) வரிச் சலுகை, வரி விலக்கு அளிக்க என்ன விதிகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன?

(ஈ) வைத்தியசாலைகள், கல்விச் சாலைகள் உபயோகிக்கும் மோட்டார் வண்டிகளுக்குச் சலுகையை அதிகரிக்க யோசனையிருக்கிறதா?

[21st April 1960]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) In 1959, 18 motor vehicles were exempted from payment of tax and three vehicles have been given tax concession.

(c) Under section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, the Government can make an exemption or reduction in the rate of tax payable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act. There are no specific rules laying down principles for granting tax concessions or exemptions. They are granted in exceptional circumstances only. Normally vehicles owned by the Government of India are exempted by virtue of the provisions of Article 285 of the Constitution of India. Vehicles owned by Consular officers and Trade Commissioners, vehicles supplied under the United Nations Children's Emergency Fund (UNICEF), vehicles of T.C.M. personnel and vehicles coming under other similar special arrangements with foreign countries are exempted. Vehicles used solely for agricultural purposes are also exempted.

Non-transport vehicles coming from other States and which have already paid motor vehicles tax in those States are exempt from further taxation in this State.

Vehicles of rulers of State, e.g., Travancore, Mysore, Pudukkottai, and the Governor are exempt from payment of tax.

Tax has been reduced in respect of certain vehicles kept for the use of Tourists.

According to a reciprocal arrangement with Andhra Pradesh Government stage carriages plying on routes lying in Madras and Andhra States are taxed at single rate and goods vehicles at one and one-sixth rate. The tax proceeds are divided between the two States.

Vehicles carrying more than five persons and plying within the City of Madras or within the limits of municipalities or within two contiguous municipalities are also allowed to pay reduced tax.

(d) The answer is in the negative.

SRI S. M. ANNAMALAI: சென்னை நகரில் பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட்டை தேசிய மயமாக்குவதற்கு முன் டிரான்ஸ்போர்ட் நடத்தப்பட்ட போது, அவர்களுக்குச் சொந்தமான வாகனங்களுக்கு வரிலிக்கு அளிக் கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது அந்த வாகனங்களுக்கு வரி வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதையாகிலும் ரத்து செய்வதற்கு இந்தச் சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சென்னை நகர சபையே வரி போடக்கூடிய காலத்திலே அவர்களுடைய வாகனங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்குத் தனி கேள்வி வேண்டும்.

SRI. N. MARUDACHALAM: எந்த முனிசிபாலிட்டி வரி விலக்கு வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: என்னிடத்தில் குறிப்பாக எந்த நகரசபை என்று இல்லாவிட்டாலும், பொதுவாக வரி விலக்கு வேண்டுமென்று எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

[21st April 1960]

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that the Madras City Corporation is paying a tax of Rs. 2 lakhs for their vehicles under the Motor Vehicles Taxation Act and if so, whether there is any proposal to exempt the Corporation vehicles from this tax?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The hon. Member may put a separate question.

SRI K. ANBAZHAGAN: சென்னை நகராண்மைக் கழகத்திற்கு நஷ்ட ஈடு தருகின்ற முறையிலே சென்னை மாநிலம் முழுவதற்கும் 66 லட்ச ரூபாய் மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் டாக்ஸ் மூலம் வருமானம் வந்த நேரத்தில் 2 லட்ச ரூபாய் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதும் சென்னை நகரிலேயே 75 லட்சம் வரும்போது அதே நஷ்ட ஈடு தந்து, மாநகராட்சியின் லாரி, மோட்டார்கள்க்கும் அரசாங்கம் வரி வசூலிப்பது என்பது அநீதியாக தோன்றவில்லையா? அதை வசூலிக்காமல் நிறுத்து வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: நான் முன்பு ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் இந்த முடிவு 1931-வது வருஷத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்று சொன்னேன். அந்த முடிவு எடுத்த நேரத்திலே 1931-வது வருஷத்திற்கு முன்பு மூன்று வருஷங்களுக்கு என்ன சராசரி வருமானம் வந்ததோ அந்த அடிப்படையிலே வைத்துத் தான் நகரசபைக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு முடிவு செய்தார்கள். அந்த முடிவு எடுத்த நேரத்தில் அதனால் அதிகமாக அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் இல்லாமல் அரசாங்கத்தினுடைய பொது நிதியிலிருந்து கொடுத்து வந்ததை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. குறிப்பிட்ட ஒரு நிதியிலிருந்துதான் நகரசபைக்கு, லோகல் பாடீசுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையைக் காட்டிலும், மற்ற துறைகளிலும் மற்ற நிதி களிலிருந்து பணம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ரஸ்தா பராமரிப் பிற்காக. குறிப்பாக சென்னை நகர சபைக்கு அடிக்கடி “அட்ஹாக் கிரான்ட்ஸ்” அரசாங்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சபைக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Goods-traffic

* 770 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of SRI K. SATTA-NATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the steps taken to encourage intra-Zonal and long-distance goods traffic in road transport during 1958-59; and

(b) the proposals before the Government for this year?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) The State has been divided into four zones each comprising of three or four districts. Government have ordered that public carrier permits issued by any one of the Regional Transport Authorities in a zone will be valid in the entire area forming that zone. Besides the zonal operation, it was ordered that an operator of a public carrier may be given three long-distance routes as hitherto granted by the State Transport Authority, Madras.

(b) The Government of India have suggested that Regional Transport Authorities may issue goods vehicles permits freely for distances up to 300 miles or within a radius of 150 miles subject to demand for it being there. This is under consideration.

[21st April 1960]

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Railway Ministry is opposed to long-distance goods traffic in road transport?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Under the present zonal arrangement of our State, I do not think the Railway Ministry has anything to do with it.

Central Legislation for the Administration of the Hindu Religious Endowments

* 771 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மத்திய சர்க்காரே இந்து மத அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரவிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) அப்படியானால், அதைக் குறித்து சென்னைச் சர்க்கார் ஆலோசனைகள் எதேனும் கூறியுள்ளார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI: இதைக் குறித்து ஸர் வி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் அவர்களுடைய தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை மத்திய சர்க்கார் நியமித்திருப்பது இந்த சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அந்தக் கமிட்டியிடத்தில் இந்த சர்க்கார் ஏதாகிலும் ஆலோசனை கூறியுள்ளார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: விசாரணைக் கமிட்டி நியமிப்பது ஒரு விஷயம். சட்டம் செய்வது வேறு விஷயம். சட்டம் செய்யும் உத்தேசம் இருப்பதாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு தகவல் இல்லை என்று தான் நான் சொன்னேன். இந்தக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி இந்த அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயங்களை இதுவரையில் கேட்கவில்லை.

SRI N. K. PALANISAMI: Since our Government have enacted a very good legislation regarding Hindu Religious Endowments, may I know why the Central Government want to probe into the matter again and whether there is any likelihood of revoking Article 26 of the Constitution to take action on mutts and other trusts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that the legislation that this House enacted, relates only to this State and the Committee of Enquiry would deal with the entire country.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, are the Government aware of the fact that one of our former Ministers, Sri K. Venkataswami Naidu, has been drafted on to this Committee as one of its Members? Was it done at the instance or advice of our Government or at their instance? Are the Government likely to place our proposals before that Committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir, I am aware of the fact that Sri K. Venkataswami Naidu is a Member of that Committee and I cannot say what advice this Government gave and all that.

[21st April 1960]

Inter-State road transports

* 772 Q.—SRI N. K. PALANISAMI, SRI S. LAZAR AND SRI M. P. SARATHI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government for the development of Inter-State Road Transport System;

(b) the stage at which the proposal stands; and

(c) the results of the action taken?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) to (c) This Government have entered into reciprocal arrangements with the neighbouring States of Andhra Pradesh and Pondicherry in regard to grant of permits for transport vehicles plying on inter-State routes between Madras and the States mentioned above. As regards Kerala and Mysore, the matter is under correspondence with the respective Governments. The particulars are as follows:—

(i) *Madras and Andhra Pradesh—Buses.*—Buses would be introduced on inter-State routes on parity basis (i.e., fifty fifty basis) on existing as well as on new routes. The minimum to be introduced on any one occasion will be two.

Lorries.—Each State will issue 2,000 permits. The authority in the other State should countersign the permit without following the usual procedure.

(ii) *Madras-Pondicherry—Buses.*—(a) Permits should be issued on any route between the two States in the ratio of 4 : 1 as Madras : Pondicherry State.

(b) In the case of one enclave to another enclave of Pondicherry, if the intervening distance in Madras State is not more than five miles, permits can be granted exclusively by the Pondicherry authorities. The existing permits granted by Pondicherry authorities will be regularized.

Lorries.—The permits would be granted in the ratio of 4:1 as Madras:Pondicherry. The actual number of permits to be issued is under correspondence with Pondicherry State.

(iii) *Madras-Mysore—Buses.*—(a) Permits would be granted on parity basis based on the mileage of a route in each State. At present the ratio between Madras operators and Mysore operators is in the ratio of 37 : 6. The adequacy of buses on the existing routes will be examined and additional permits granted on the basis of parity cited. If the imbalance specified is not corrected by this procedure, the existing permits of Madras operators may be renewed once and then parity achieved within a period of six years. This arrangement has been ratified by this Government. The concurrence of Mysore Government is awaited.

Lorries.—Permits would be granted to 300 lorries by each State. A proposal to increase the number to 375 is under consideration.

(iv) *Madras-Kerala—Buses.*—Routes should be shared between the two States with reference to the importance of each route.

[21st April 1960]

Lorries.—At present 215 lorries of Madras operators are plying in Kerala State and 454 lorries of Kerala operators in Madras State. It is proposed to grant 167 more permits to Madras operators. This is under correspondence with the Government of Kerala.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know when these arrangements will be finalized and when they will be implemented?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: We have not finalised it. The matter is under correspondence with the concerned States.

Periyar lake

* 773 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN:** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the supplies from the Periyar lake in Madurai district have been stopped on March 20th;

(b) whether it affects the ryots in Periyakulam taluk who have been usually irrigating their lands with Suruliyar waters; and

(c) whether permission will be granted to use the Suruliyar waters as usual from the Periyar tunnel to the Vaigai Dam?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) No, Sir.

(c) No special permission is necessary to use the Suruliyar water, since the ryots under the Suruliyar channel are entitled to the spring flows during the closure period.

SRI N. R. THIAGARAJAN: பெரியார் தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பு சுருளியாற்றில் வழக்கமாக 365 நாட்களும் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருந்தது. மழைத் தண்ணீரும் ஊற்றுத் தண்ணீரும் நிறைய வந்து கொண்டிருந்தது. இந்தத் தண்ணீரை வழக்கமாக பாய்ச்சிக்கொண்டிருந்தார்கள். எலக்டிரிசிடி லிஸ்டம் வந்தபொழுது இப்பொழுது 9 மாதங்களுக்குப் பதிலாக 12 மாதங்களும் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. 12 மாதங்களில் 3 மாதங்கள் தண்ணீர் விடாமல் இருந்தால், வழக்கமாக பாய்ச்சிக்கொண்டிருந்தபடி தண்ணீர் பாய்ச்சுவதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, சுருளியாறு பாசன வசதியைச் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா? இதை அனுதாபத்துடன் பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை நீக்குவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: சுருளியாற்றுத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. 1932-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 20-ம் தேதியிட்ட ஜி. ஓ. 1972-ன்படி சுருளியாற்றின் தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு. தண்ணீர் தடைப்படுத்தப்படமாட்டாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. R. THIYAGARAJAN: இப்பொழுது, சுருளியார், பெரியார் என்று வெவ்வேறு இல்லை. சுருளியாற்றில் வரும் தண்ணீரை, அங்குள்ள அதிகாரிகள் பாசனத்திற்குக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு தகுந்த உத்தரவு போடுவார்களா அரசாங்கம்?

THE HON. SRI P. KAKKAN: எனக்கு வந்திருக்கும் தகவல், கலெக்டரும், எக்ஸிக்யூடிவ் என்ஜினீயரும் தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள் என்பதுதான்.

Export of bones

* 774 Q.—**SRI M. P. SARATHI:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether bones are being exported from this State;

[21st April 1960]

(b) the average extent of export; and

(c) whether there is a scheme to prevent the export and use the same in this State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Raw bones are not exported from this State and only the bone products like bone crushed, bone grist, etc., are exported to foreign countries.

(b) A quantity of 1,10,580 cwts. (one lakh, ten thousand and five hundred and eighty only) of bone products were exported from this State during 1958-59.

(c) The Government of India were addressed to ban the export of bonemeal, bone grist, etc., which are manufactured from bones to utilize them locally as manures.

SRI K. R. NALLASIVAM: சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இந்த எலும்பு நிலயங்கள் பூரா ஒழுங்காக வேலை செய்ய வில்லை. ஆகவே, இவற்றை சர்க்கார் ஒழுங்காக வேலை செய்யச் செய்து, விவசாயிகளுக்கு இந்த எலும்புத் தூள் கிடைக்கச் செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: எங்கு அப்படி ஒழுங்காக வேலை செய்யவில்லையென்று அங்கத்தினர் சொன்னால் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்.

Prohibition

* 776 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI:** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

இம்மாநிலத்தில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு ஒரு இயக்கம் ஏற்பட்டிருப்பது உண்மையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have no information.

Revision of the scales of pay of Police Officers.

* 777 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there was any suggestion made at the Conference of State Chief Ministers held at Delhi on 20th March 1960 for increasing the pay scales of Indian Police Officers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It will not be in public interest to disclose the nature of matters discussed at this Conference.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, may I know the rank of officers for whom the question of raising the salaries was considered?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have said that I cannot give any information about the discussions. Therefore, there cannot be a supplementary question like this.

Promotion to the posts of Deputy Collectors.

* 778 Q.—**SRI V. ARUNACHALA THEVAR:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state on what basis regular and temporary promotions to the posts of Deputy Collectors are made?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Tahsildars and Superintendents of the Board of Revenue and Secretariat who are qualified for recruitment by transfer as Deputy Collectors and with better

[21st April 1960]

records are included in the regular list of Deputy Collectors, while qualified candidates with comparatively less brilliant records are included in the temporary list. The preparation of the regular and temporary lists is made in consultation with the Madras Public Service Commission.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : டிப்டி கலெக்டர்கள் இரண்டு வெவ்வேறு அடிப்படையில் நிரந்தரமாகவும், தற்காலிகமாகவும் பதவி உயர்வுகள் கொடுத்து நியமிக்கப்படுகிறார்கள் தற்காலிக அடிப்படையில் சிலகாலம் வேலைப் பார்த்து பின்பு அவர்களை ரிவெர்ட் செய்துவிட்டு நிரந்தர அடிப்படையில் மற்றவருக்கு உயர்வு கொடுத்து வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் அதன் காரணம் என்ன? இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒரு வருஷத்திலே எத்தனை டெப்டி கலெக்டர்கள் வேண்டும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது, அவர்களுடைய சர்வீஸ் நல்ல முறையில் இருந்தால் அதன் பேரில் ரெகுலர் லிஸ்ட் இருக்கிறது; அதோடு அவ்வப்பொழுது, அவசரமாக வேண்டும் போது, டெம்பரரி கால்கள் லிஸ்ட் வைக்கிறோம். ரெகுலர் லிஸ்ட் தான் ரெகுலராக இருக்கிறது. டெம்பரரி என்றாலும், பரிசீலனை செய்யும்போது, அந்த ரிகார்ட் நல்லதாக இருந்தால், அதுவும் சேர்க்கப்படும். டெம்பரரியாக இருந்தார் என்பதனால் ஒரு உரிமை ஏற்படவில்லை. அதிலிருந்து, ரெகுலர் லிஸ்டில் சேர்க்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியில்லை.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIYAR : தற்சமயம் டெப்டி கலெக்டர்கள் நியாயமான, சரியான முறையிலே பரிசீலனை செய்து உத்தியோகம் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புகார்கள் விசாரித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : புகாரை நாம் கணக்குப் பார்க்க முடியாது. ரொம்ப நன்றாகச் செய்தால் கூட, புகார் வருகிறது. இதிலே கவர்ன்மெண்டே செய்துவிடவில்லை; முதலிலே போட்டு பரிசீலனை செய்கிறது, அதன் பிறகு சர்வீஸ் கமிஷன் பரிசீலனை செய்கிறது, அதற்கு பிற்பாடுதான் அரசாங்கத்திற்கு வந்து, கடைசியாக அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கிறது. அப்படி இரண்டு வடிகட்டல் நடக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : சார், 1959-60-ல் எத்தனை டெப்டி கலெக்டர் பதவிகள் இருந்தன, எத்தனை பேர் எடுக்கப் பட்டார்கள், அதில் எத்தனை ஹரிஜனங்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதிலே எத்தனை ஹரிஜனங்கள் என்ற தகவல் இல்லை. 1958-ல், 24 பேர் ரெகுலர் லிஸ்டிலும், 17 பேர் டெம்பரரி லிஸ்டிலும், 1959-ம் வருஷத்தில் 18 பேர் ரெகுலர் லிஸ்டிலும், 10 பேர் டெம்பரரி லிஸ்டிலும் இருந்தார்கள்.

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know whether the Government will take care to see that candidates who have been promoted as Deputy Collectors on temporary basis are not made to suffer or their claims made to suffer on account of their temporary service when claims for regular appointments to posts of Deputy Collectors are considered?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Temporary service cannot be taken into account for purposes of regular service. But people who are in the regular list, if they conform to the requirements of tests and all that, are being taken,

[21st April 1960]

Prosecution against taxi and auto-rickshaw drivers

* 779 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether large number of taxi-drivers and auto-rickshaw drivers were prosecuted on 24th, 25th and 26th February 1960 for petty offences in the City of Madras;

(b) the nature of offences committed by the drivers;

(c) whether the traffic was jammed at 10 p.m. on 26th February night near Wellington Talkies; and

(d) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Ninety-four taxi drivers and thirty auto-rickshaw drivers were charged on 24th, 25th and 26th February.

(b) The offences committed by them were overspeeding, parking in no parking areas, driving without lights, causing obstruction, refusing to ply, not maintaining trip sheets, not displaying public service vehicle driver's badge, etc.

(c) Yes, Sir.

(d) On 26th February 1960, at about 9-40 p.m., the Sub-Inspector of Police, Traffic Propaganda Section, was regulating traffic on Mount Road at the General Patters Road Junction. He noticed a baby taxi stopping at the centre of the junction for the purpose of picking up passengers. As the vehicle was causing obstruction to the other traffic, the Sub-Inspector of Police directed the driver to move the vehicle and served the driver with a Police notice for causing obstruction. The taxi driver refused to receive it and the other taxis that were passing by also stopped in the middle of Mount Road and General Patters Road. This caused a traffic jam.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know, Sir, whether stoppings in such cases have been provided for the baby taxis and auto-rickshaws? If there are no stoppings, may I know why the Government have prosecuted hundreds of taxi drivers?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : There are taxi-stands. These prosecutions, as I have indicated in my answer to clause (b) of the question, are not only for stopping the vehicles in wrong places, but for many other reasons, which I have narrated.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of a recent judgment of the High Court wherein a remark was made that just parking a vehicle on the side of the road was no offence? The driver concerned was exonerated by that judgment. Is the Hon. Minister aware that if the taxi drivers take the case to the Court of law, it will not stand the test of law?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister is not prepared to give legal opinion.

SRI K. VINAYAKAM : Is he aware of this?

(No answer.)

[21st April 1960]

9-30
a.m.

SRI A. GOVINDASAMY : சார், பொது மக்கள் டாக்சியி லிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் இரங்க நேரிடும் நேரத்தில், அங்கிருக்கும் போலீஸ்காரர்கள் பழிவாங்கும் நோக்கத்தோடு, டாக்சி டிரைவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, சார்ஜ் ஷீட் போடுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அதைப் போன்ற புகார் என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know, Sir, whether on the 26th February 1960 near the Wellington Talkies, a particular family was stopped for four hours, because the taxi in which they were travelling was stopped near the Wellington Talkies? If so, may I know why the Government took such a drastic step?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The hon. Member may put a separate question.

Implementation of certain Acts

* 780 Q—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஓட்டல், பீடி, தொழிலாளர் சட்டத்தைப் பராமரிக்க அதிகாரிகளையும், சிப்பந்திகளையும் நியமிக்க சேங்ஷன் செய்யப்பட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால் ஏன் இதுவரை நியமிக்கப்படவில்லை?

(இ) சேங்ஷன் செய்து எவ்வளவு நாள் ஆகிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) Orders have been issued appointing officers to the posts sanctioned.

(c) Nearly four months.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அந்தக் காரியாலயங்கள் திறந்தாகி விட்டனவா? இல்லையென்றால் அப்படித் திறக்கப்படுவதற்கு ஆலோசிக்கப்படுகிறதா? அப்படியானால் எந்தந்த இடங்களில் அந்தக் காரியாலயங்களைத் திறக்கப்போகிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது லேபர் ஆபீசர்களுக்கு காரியாலயங்கள் இருக்கின்றன. இவர்களுக்கு என்று புதியதாக திறக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந்தந்த இடங்களில் அந்தக் காரியாலயங்கள் திறக்கப்படும் என்பது கூடிய சீக்கிரம் முடிவு செய்யப்படும்.

SRI N. MARUDACHALAM : பீடித் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தில் இந்த லைசென்ஸ் விஷயமாக ஆறு மாதங்களாக ஒத்திப்போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : லைசென்சை உடனடியாக வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் பீடித் தொழிலாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து பல மனுக்கள் சர்க்காருக்கு வருகின்றன. பீடித் தொழிலை முதலாளிகளும் மூடி விடுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கும் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுத்துத்தான் அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று யோசனை செய்து முடிவு செய்யப்பட்டது.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[21st April 1960]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CITY TENANTS' PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 26 OF 1959).

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg to present the Report of the Select Committee on the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 26 of 1959)^a.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61—cont.

DEMAND XXV—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 30,61,700 under Demand XXV—Labour including Factories.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 30,61,700 under Demand XXV—Labour including Factories.”

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : Sir, I move the Cut Motion standing in my name, viz.—

“That the allotment of Rs. 30,61,700 under Demand XXV—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the allotment of Rs. 30,61,700 under Demand XXV—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100.”

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை சமர்ப்பிக்கிறபோது 1959-60-ம் வருஷத்தில் தொழிலாளர்களுடைய இலாகா செயல்பட்டிருக்கிற விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் புத்தக ரூபமாக அச்சடித்துக் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவைகளை விட இன்னும் அதிகமாக நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்கு இல்லை. முக்கியமாக ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் கூறவிரும்புகிறேன்.

(Sri M. Jagannathan in the Chair.)

1960-61-ம் வருஷத்தில் இந்த இலாகா திருத்தி அமைக்கப்படுகிறது. “பாக்டரிச் செக்ஷன்” “லேபர் செக்ஷன்” என்று இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து பாக்டரி செக்ஷனில் 25 அசிஸ்டெண்ட் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் லேபர் செக்ஷனில் 10 இன்ஸ்பெக்டர்களையும் போட்டு ஆக 35 இன்ஸ்பெக்டர்களை எல்லா பாக்டரிக்களுக்கும் நியமிக்கப்போகிறோம். அவர்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய பாக்டரிகளை மாத்திரம் தான் பரிசீலனை செய்வது, கண் காணிப்பது முதலியவைகளைச் செய்வார்கள். அவ்வாறு செய்கிறபோது ஒவ்வொரு இன்ஸ்பெக்டரும் சற்றேறக்குறைய 150 பாக்டரிகளை இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்யும்படியான நிலைமை ஏற்படும். சர்வ தேசத்தொழிலாளர்கள் ஸ்தாபனத்தின் நியதிப்படி 140 பாக்டரிகளை இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்வது தான் முறை என்று அவர்கள் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சென்னை ராஜ்யத்தில் ஐ.எல்.ஓ. ஸ்தாபனப்படி பாக்டரி இன்ஸ்பெக்ஷன் 1960-61-ல் வந்து விடுகிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்ட பிரசுரத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்தால் அதில் ஆக்சிடெண்ட் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். அகில இந்தியாவில் இந்த ஆக்சிடெண்ட் இன்னும் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி டில்லியில் எல்லோரும் கூடி விவா

[Sri R. Venkataraman]

[21st April 1960]

தித்து, அந்த மாநாட்டில், பாக்கரி இன்ஸ்பெக்டர் இன்னும் நன்றாகப் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும், அதைச் சிறந்த முறையில் அமைக்க வேண்டும், ஆக்சிடெண்ட் நடக்காதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற பல முடிவுகள் செய்யப்பட்டன.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அதன் முடிவுப்படி நாம் சென்னை ராஜ்யத்தில் பாக்கரி இன்ஸ்பெக்டர் இன்ஸ்பெக்டர் நன்றாகப் பலப்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட், கேடரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் ஆக்ட் என்ற இரண்டு நான் டெக்னிகல் ஆக்ட்களையும் மற்றுமுள்ள எல்லா “நான்-டெக்னிகல்” ஆக்ட்களையும் அமல் நடத்துவதற்கு தனியாகப் பிரித்து தனி டிபுடி கமிஷனர் போட்டு அந்தச் சட்டங்களை, அதாவது நான்-டெக்னிகல் ஆக்ட் எல்லாவற்றையும், நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இந்தப் பிரிவினையின் காரணமாக பாக்கரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் நல்ல சிறந்த முறையில் செய்யப்படும். இதர “நான்-டெக்னிகல்” பரிபாலனத்தை நன்றாக நடத்த முடியும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிற “கேடரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் ஆக்ட்” முதலியவைகளுக்கு “அப்பெல்லேட் அதாரிட்டி” வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். அந்த விதிப்படி லேபர் ஆபீசர்கள் எல்லோரும் “அப்பெல்லேட் அதாரிட்டிகளாக” ஆகிறார்கள். அந்த முறையில் அவர்களை “லேபர் அப்பெல்லேட் அதாரிட்டிகளாக” நியமித்திருக்கிறோம்.

இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு “கோட் ஆப் டிசிப்ளின்” என்று ஒன்றை அமைத்தோம். அதில் தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகள், முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகள் சர்க்காருடைய பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஏற்றுக்கொள்வதை அதை நடைமுறைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அப்படி அவற்றை அமல் நடத்தினால் அதில் எந்த விதமான குறைபாடுகளும் ஏற்படாது, இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு “எவாலியூவேஷன் அண்ட் இம்ப்ளிமெண்டேஷன் கமிட்டி” என்று ஒன்றை நியமித்திருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டிக்கு அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் ஆப் லேபர் ஒருவரையும் அதிகாரியாக நியமித்து இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டி நம் ராஜ்யத்திலுள்ள பல வேலை நிறுவனங்களைப் பரிசீலனை செய்வது என்று எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பின்னி இஞ்சினியரிங், மதுரை மில்ஸ், இந்த இரண்டு இடங்களிலும் தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டதன் காரணம் என்ன என்பதையும், அதை தவிர்த்திருக்க முடியுமா என்பதையும், இனிமேல் அப்படி வராமல் இருப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும். இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு இந்தக் கமிட்டி முன் வந்திருக்கிறது. அப்படிப் பரிசீலனை செய்து அவர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பார்களானால் அது தொழில் சங்கங்களுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வொர்க்கர்ஸ் எடுகேஷனை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இந்த வருஷத்திலிருந்து ஆரம்பிப்பதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதற்காக அதில் பயிற்சி பெற்ற ஒருவர் வேண்டும் என்பதற்காகவும் அவர் தான் சிறந்த முறையில் தொழிலாளர்களுடைய இந்த தத்துவங்களை எடுத்து விளக்க முடியும் என்று எண்ணி கல்கத்தாவில் அவருக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கு அனுப்பி இருக்கிறோம். அவர் வந்தவுடன் அது இங்கே ஆரம்பமாகி விடும். குறைந்த பட்சக் கூலியைப் பல பகுதிகளில் விஸ்தரித்திருக்கிறார்கள். அது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். சாஸ்டான், கொயர் மானுபாக்சர், மாட்சு பாக்கரி, ஹோசியரி, காட்டன் ஸ்பின்னிங், பிரிக் கில்ன், டைல்ஸ் முதலிய பாக்கரிகளுக்கு அதை விஸ்தரிக்கப்போகிறோம். நம்முடைய நாட்டில் உற்பத்தி பெருக வேண்டும்

21st April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

என்ற காரணத்தினால் ப்ரொடக்ஷிவிட்டி கவுன்சில் என்று அமைத்து இருக்கிறோம். அது எந்த எந்த முறையில் உற்பத்தியை பெருக்குவது, பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வது முதலிய காரியங்களைச் செய்யும். நம்முடைய நாட்டில் ப்ரொடக்ஷன் என்று சொன்னால் அதில் தவறாக அபிப்பிராயம் ஒன்று இருக்கிறது. ப்ரொடக்ஷிவிட்டி என்று சொல்லும்போது அதிகப்படியான வேலைப் பளு என்று நினைக்கக்கூடாது. திறமை இருக்கிறது. ஒத்துழைப்பு இல்லை. சாதாரணமாக அதிகமாக உற்பத்தி செய்வது தான் ப்ரொடக்ஷிவிட்டி. நல்ல முறையில் ஒத்துழைத்து மூலப்பொருள்களை உபயோகப்படுத்திக்கொள்வது ப்ரொடக்ஷிவிட்டியின் ஒரு முக்கியமான அம்சம். நல்ல முறையில் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலைகளை குறைந்த நேரத்தில் செய்வதற்கு முயற்சி செய்யச் சொல்வது ஒரு நல்ல முக்கியமான முறை. இவைகளையெல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து எந்தெந்த துறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கச் செய்ய முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இவைகளைச் செய்வதற்கு கவுன்சில் உதவி செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

இதில் பெரிய பங்கு தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளர்கள் வீடு கட்டும் திட்டத்தைப்பற்றி அச்சடித்து வெளியிட்டு இருக்கிற அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிய விவரம் சொல்வதற்கு அவசியம் இல்லை. அடுத்தது நம் ராஜ்யத்தில், Employees' State Insurance திட்டத்தை வெகு விரைவாக எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அமல் நடத்த முன்வந்துவிட்டோம். சற்றேறக்குறைய 1,90,000 தொழிலாளர்கள் இந்த Employees' State Insurance திட்டத்தின் கீழ் வர இருக்கிறார்கள். இவர்களில், 1,70,000 ஏன், 1,80,000 அளவுக்கு நாம் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரித்து விட்டோம். 3, 4 சிறு பகுதிகளில்தான் இன்னும் விஸ்தரிக்கவில்லை. எல்லா இடங்களிலும் விஸ்தரித்து விட்ட பிறகு குடும்பங்களுக்கு விஸ்தரிப்பது என்ற கொள்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆகவே அந்த முறையில் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் தொழிலாளர்கள் இன்கூரன்ஸ் திட்டத்தை விஸ்தரித்து விட்டால் அதாவது 1960-61-ம் ஆண்டில் நம் குடும்பங்களுக்கு இதை விஸ்தரிப்பதற்கான திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். முதல் முதலில் இது கோயம்புத்தூரில் குடும்பங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும். ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதற்கும் ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னையில் 100 பெட்டுகள் கொண்ட ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரி, 25 படுக்கைகள் கொண்ட T.B. சானிடோரியம், தாம்பரம், இதைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாக்களிலும் இதே விதமான ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதற்கு இப்போது பூர்வாங்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் படுகின்றன. இந்த மான்யக் கோரிக்கையைப்பற்றி அதிகமாக கனம் அங்கத்தினர்கள் பேச இருப்பதால் அவர்களுக்கு அவகாசத்தைக் கொடுத்துவிட்டு பதில் சொல்லும் போது அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்து, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி பதிலளிக்க ஒரு மணி நேரம் போதுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 45 நிமிஷங்கள் போதும்.

MR. SPEAKER : நான் ஒன்றும் time limit வைக்கிறது இல்லை. என்னிடத்திலுள்ள லிஸ்டில் அநேகம் பேர் இருக்கிறார்கள், அதற்காக time limit வைக்கிறேன்.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணை மான்யத் தொகையிலிருந்து ஒரு ரூபாய் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் பொழுது அரசாங்கத்தார் இப்போது கடைப் பிடித்து ஒழுமும் கொள்கைத் திட்டத்தை விளக்குவதற்காக 1959-60-ம் வருஷத்தில் ராஜ்யத்தில் தொழிலாளர்கள் நிலைமையைப்பற்றி விளக்கும் புத்தகத்தில் கீழ்க்கண்ட கொள்கைத் திட்டத்தை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [21st April 1960]

கிறார்கள்: (1) தொழிலாளர்கள் சட்டங்களை சரிவர உபயோகித்தல். (2) விலைவாசி உயர்வுக்கேற்ப வாழ்க்கைத்தரத்தை நிர்ணயித்து சரியான சம்பள விதிதங்கள் ஏற்பாடு செய்தல். (3) சமூக பாதுகாப்புக்கான வழி வகைகளை வகுத்து இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் கீழ் உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறபடி தொழிலாளர் நலனை மேலும் பாதுகாத்தல் என்பதாகும். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள், அரசாங்கத்தார் தொழிலாளர்களுக்காக இந்தக் கொள்கைத் திட்டத்தில் கண்டிருக்கிற பிரகாரம் நலனைச் செய்து வந்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பரிசீலனை பண்ணிப் பார்க்கிற அளவில், சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்கைத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக **State Labour Advisory Committee, Standing Labour Committee** இது மாதிரியான கமிட்டிகள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டு செயல்படுகின்றன. ஆனால் அதனுடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்பொழுது அதில் உண்மையிலேயே பொது நல உணர்ச்சியுடன் வேலை செய்கிறார்களா, அதில் இருக்கும்படியான கமிட்டிகளுக்கு அரசாங்க அதிகாரிகள் தலைமை தாங்கி நடத்துவதால் அந்த உணர்ச்சி அங்கு கிடையாது. ஏதோ மேல் இடத்திலிருந்து தாக்கீதுகள் என்ன வருகின்றனவோ, அதைப்பற்றி மாத்திரம் அங்கே யோசனை செய்து அதற்கு உண்டான வழியில் தீர்மானம் செய்து அரசாங்கத்துக்கு உதவியாக இந்தக் கமிட்டிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மற்றபடி தொழிலாளர்களுக்கு நலன் செய்யும்படியான நிலையில் இந்தக் கமிட்டிகள் இருக்கவில்லை என்பதை நடைமுறையில் அனுபவ சாத்தியமான முறையில் பார்க்கிறோம். **Indian Labour Conference** எப்படித் தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள், அந்த **Standing Labour Committee** வழியாக அமுல் நடத்துவதற்கு என்ன என்ன திட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நமது மந்திரியார் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த **Indian Labour Conference**-ல் செய்திருக்கும்படியான திட்டங்கள் நல்ல திட்டங்கள். அது அமுலுக்கு

(Sri A. GOVINDASAMY in the Chair.)

வரும்படியான நிலை இல்லை. நடைமுறையில் பார்க்கும்பொழுது அந்த **Code of discipline**, மற்ற தீர்மானங்களின்படி தொழிலாளர்கள் வற்புறுத்தி நடக்கும்படியான நிலைமையில் வைத்திருக்கிறார்களே தவிர முதலாளிகளை நடக்கும்படியான நிலைமையில் அரசாங்கத்தார் வற்புறுத்தவில்லை. முதலாளிகளுக்கு பக்கபலமாக இருந்து தப்பு செய்தாலும் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பது இல்லை. அந்த நிலைமையில்தான் இப்போது அரசாங்கம் தங்களுடைய கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த **Code of discipline** பிரகாரம் நடக்கவில்லை என்று சொல்லி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து இருக்கிறார்கள். தடியடி செய்திருக்கிறார்கள். அநேகம் பேரை **dismiss** செய்யும்படியான நிலைமையில் விட்டுவைத்திருக்கிறார்கள். நாம் பார்த்தோம் **Harbour** தொழிலாளர் மத்தியில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததை **Standard Motor** கம்பெனியிலும் பார்த்தோம். **Beach Engineering** தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் **dismiss** செய்யப்பட்டு இப்போது கொஞ்சம் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தோம். இது எல்லாம் தொழிலாளர்களை அடக்கி ஆளும்படியான அரசாங்கத்தில் இருந்துகொண்டு இருக்கிறோம். மற்றொரு பக்கம் முதலாளிகள் எந்த வழியில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த **Code of discipline**-ஐப் பின்பற்றுகிறார்களா என்பது அரசாங்கத்தார் கவனத்துக்கு வந்திருந்தபோதிலும் அதைப் பற்றி அவர்கள் ஒன்றுமே கவனிக்கவில்லை. இதுவரை எந்தவித நடவடிக்கையும் முதலாளிகள் பேரில் எடுக்கவே இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்படி இருக்கும்பொழுது நம் ராஜ்யத்தில் ஜனமூதலாளிகள் சிலர் தொழிற்சாலைகள் நடத்த வந்திருக்கிறார்கள். இந்தியா சுவர்மெண்டிடம் **Steel permit** வாங்கி இங்கு **Rolling mills** திறந்து இருக்கிறார்கள். அதில் தொழிலாளர்களிடமிருந்து எந்த வித சட்டமும் இன்றி நமக்குண்டான சட்டம் அத்தனையும் புறக்கணித்துவிட்டு வேலை வாங்கும் நிலையில் வந்தவர்கள் எல்லாம் என் தென்னிந்தியாவுக்கு வந்தார்கள் என்றால், தென்னிந்தியாவிலே நம் ராஜ்ய அதிகாரிகள்

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [21st April 1960]

மிகவும் நல்லவர்கள். முதலாளிகள் என்ன தப்பு செய்தாலும் பொறுத்துக் கொண்டு போவார்கள் என்ற எண்ணத்தின் கீழ் அவர்கள் எல்லாம் வந்து தொழிலாளிகளை சுரண்டிக் கொழுத்து லாபத்தை சம்பாதிக்கும்படியான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழில் சட்டத்தை அல்லது தொழில் சச்சரவு சட்டத்தை அனுசரித்து நடப்பது கிடையாது. உதாரணமாக திருவொற்றியூரில் ராமா மெஷினரி கார்ப்பரேஷன் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் சிலரை அநியாயமாக டிஸ்மிஸ் செய்ததன் காரணமாக மற்ற தொழிலாளர்கள் சத்தியாக்கிரஹம் செய்தனர். அந்த முதலாளிக்கு அனுசரணையாக போலீசார் அந்தத் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரையும் சிடெக்ஷ செய்யும்படியான நிலைமையில் இன்று போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் பேரில் அப்பீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதே மாதிரி இன்னொரு **Rolling** மெஷின் தொழிற்சாலையில் நிலையாக தொழிலாளர்களை வைப்பதில்லை. இது பெரம்பூர் பேரக்ஷலில் இருக்கிறது. ஒரு 6 மாத காலத்திற்கு வைத்திருந்து பிறகு அவர்களைத் துரத்திவிடுகிறார்கள். பிறகு வேறு ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு வேலை வாங்குகிறார்கள். இன்னொரு சைக்கிள் கம்பெனி அம்பத்தூரில் இருக்கிறது. இதில் கேன்டீன் தொழிலாளருக்கு சம்பள வசதி போதவில்லை என்று தீர்மானம் போட்டதன் காரணமாக கேன்டீன் கோவாபரேடிவ் **System**-தின் கீழ் நடத்துவதின் காரணமாக **Inspector of Factories** அவர்கள் போட்ட உத்தரவின் பேரில், கோவாபரேடிவ் சொஸைடி **Share-holder** ஆகச் சேரவில்லை என்ற காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு கேன்டீனில் உணவு கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். அதற்காக அவர்கள் ஏதோ சில நிமிட நேரம் வேலை நிறுத்தம் செய்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக அந்த முதலாளி எட்டு நாள் சம்பளத்தை நிறுத்திவிட்டார். ஒரு சில நிமிடம் வேலை நிறுத்தத்திற்காக எட்டு நாள் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பில் அனுப்பப்பட்ட கோரிக்கைகளை இப்போது எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. லேபர் கமிஷனரிடத்தில் இருக்கிறதா? மந்திரியிடத்தில் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. இன்னால் அதன் கதி என்ன ஆகும் என்றும் சொல்வதற்கில்லை. இப்போது இந்த மாதிரியான நிலைமையில்தான் இந்த **Code of discipline**-ஐ முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அடையாரில் விக்கிரமா இன்ஜினீயரிங் வொர்க்ஸ் என்று ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. அதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் சார்பில் அனுப்பிய கோரிக்கைகள் மீதுண்டான ரிப்போர்டுகள் லேபர் கமிஷனர் ஆபீஸில் ஆறுமாதமாக இருக்கிறது. எங்கே அந்த **file** தூங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது, அதன் கதி என்னவாகும், இந்த தொழிலாளர்களுக்கு எப்போது விமோசனம் வரும் என்று ஒன்றுமே தெரியவில்லை. குடும்பகோணத்தில் எலெக்ட்ரிக் கார்பரேஷன் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக போலீசார் 151-ஆவது செக்ஷன்பிடி அவர்களை பிடித்துக்கொண்டுபோய் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றனர். இந்த மாதிரியான ஒரு நிலைமையில் இந்த தொழிலாளர்கள் கொஞ்சம் தீவிரமாக தங்களுடைய பொருளாதார போராட்டத்தை முன்வைத்து வேலை செய்தால் போலீசாரைக் கொண்டு அடக்கி அவர்களை இந்த **Code of discipline**-க்கு அடங்கி நடக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டு இருக்கின்றனர். ஏன் இதை சொல்கிறேன் என்றால் தொழிலாளர்களுடன் இருந்து உண்மையான வேலை செய்யும் எல்லா தலைவர்களும் இந்த அக்கிரமத்தைக் கண்டு ஆத்திரம் அடையத்தான் செய்ய முடிகிறது. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்கள் சார்பில் இருக்கின்றவர்கள், இந்த மாதிரியான உணர்ச்சியால் தான் இருக்கின்றனர். அரசாங்கத்தின் செயல்படும் முறையைக்கொண்டு வேறு வழியால் லேபரைப் பொருத்தவரையில் தொழிலாளருக்கு அரசாங்கம் நல்லது செய்கிறதென்று சொல்வதற்கு முன்வரமுடியாது. அவர்களுடைய அனுதாபம் எல்லாம் உதட்டளவில் தான் இருக்கிறது. செயல்படும் முறையில் இல்லை. இப்போது **Living wages** என்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு கொள்கையை வைத்து பரிசீலித்து இருக்கின்றனர். அதன்படி அகில இந்தியா ரீதியில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கும் சிமெண்டு தொழிலாளர்களுக்கும் இன்னும் சர்க்கரைத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அதனுடைய

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [21st April 1960]

ரிபோர்டு வந்திருக்கிறது. அதை இந்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்ட பிறகு ராஜ்ய அரசாங்கத்தில் அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதில் திட்டமிட்டதில் இருக்கிறது. மந்திரிகள் அல்லது அரசாங்க அதிகாரிகள் முதலாளிகளுக்கு விரோதமாக அதனை அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கப்போகிறோம்.

இந்த முதலாளிகளை அதட்டிக் கேட்க இந்த சர்க்கார் இஷ்டப்படவில்லை. உத்தண்டராமன் தீர்ப்பை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்த ரீதியில் இந்திய அரசாங்கத்தாரால் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கின்ற இத்தீர்ப்பை ஏன் அமுலுக்குக் கொண்டு வர அரசாங்கம் ஜனரண நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது தான் கேள்வி. இப்போது இருக்கும்படியான நிலைமையில் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களிடம் இருந்து அதிகப்படியான வேலை வாங்குகிறார்கள். பெரிய தொழிற்சாலை ஆனாலும் சரி, சின்ன தொழிற்சாலை ஆனாலும் சரி, சிக்கன சீரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு வினாடி கூட ஓய்வு இல்லாமல் வேலை செய்யும் நிலைமையில் தொழிலாளர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எட்டு மணி நேரமும் மூச்சுப்பேச்சு இல்லாமல் வேலை செய்தும் அவர்களுக்கு போதுமான அளவுக்கு சம்பளம் இல்லை என்றால் இது அவர்களுக்கு ஆத்திரத்தை கொடுக்கும்படியாகத் தான் இருக்கிறது. இன்னொன்று வேலையில்லாத திட்டமிட்ட இப்போது எங்குமே இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இந்த ரிபோர்ட்டைப் பார்க்கும் போது நிறைய வேலை கொடுக்கப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால் கணக்கு எடுத்துப்பார்த்தால் ரிடையர் ஆனவர்கள், இறந்துபோனவர்கள் சில Factory களில் சிக்கனச் சீர் அமைப்பின் காரணமாக Retrench செய்யப்பட்டவர்கள் சிலர்கள் எண்ணிக்கையைச் சரிக்கட்டும் வகையில் கூட வேலை வாய்ப்பு தரப்படவில்லை. அதிகமாக வேலை கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், ஒன்று நிச்சயம். நம் நாட்டில் இதே மாதிரியான முறையில் போனால் நிறையபேர் வேலையில்லாத திட்டமிட்டதால் அவதிப்படுவார்கள். பெரிய தொழிற்சாலைகளில் வாரத்திற்கு 42 மணி நேரமோ அல்லது 36 மணி நேரமோ வேலை செய்யும்படியான திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் நான்கு நாளுக்கு ஷிப்டுகள் வேலை செய்யும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தினாலும் நிறைய தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ய இடம் கொடுக்கலாம். அவர்களும் நல்ல ஊதியத்தைச் சம்பாதிக்கும் படியான நிலைமை ஏற்படும். இத்திட்டத்தை நம் நாட்டில் எப்போது கொண்டுவருவார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. இதர நாடுகளில் குறைந்த மணி நேர வாரத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலும் காலனி ஆட்சி நடக்கும் நாடுகளிலும்தான் இன்னும் எட்டு மணி நேரம் இருக்கிறது. சுதந்திரமாக நல்ல வழியில் இருக்கும்படியான இதர நாடுகளில் 36 மணி நேரமோ அல்லது 42 மணி நேரமோ தான் வேலை வாங்கி வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரியான ஒரு நிலைமைக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கத்தார் இதை ஒரு ஸ்டீயமாக வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். Health Insurance திட்டத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். E.S.I. ஆஸ்பத்திரியில் மிகவும் கேவலமான முறையில் தொழிலாளர்களை நடத்துகிறார்கள். வைத்திய வசதி போதுமான அளவுக்கு இல்லை. ஏதோ லாபம் கிடைக்கும் ஸ்தாபனமாக இந்த E.S.I. ஆஸ்பத்திரிகள் டிஸ்பென்சரிகள் இருக்கின்றனவே தவிர மற்றபடி தொழிலாளர்களின் நன்மையைக் கருதி அவர்களுடைய நோய்களை சரிவர பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வைத்தியம் செய்யும் ஸ்தாபனமாக இல்லை. ஆகவே பொதுவாக இந்த அரசாங்கம் முதலாளிகளுக்குத் துணை புரிகிற ஆட்சி நடத்திக்கொண்டு போகிறது. முன் இருந்த ஆட்சி இப்போது இருக்கின்ற ஆட்சி தொழிலாளர்களை பொறுத்த வரையில் எந்த வழியிலும் அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வர ஏற்பட்டவை அல்ல என்பது என் கருத்து. ஆகவே இந்த ஆட்சியிலே கொள்கைத் திட்டத்திலே காந்திய திட்ட அடிப்படையிலோ, சோஷலிஸ்ட் அடிப்படையிலோ எவ்வித நடவடிக்கையும் இல்லை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-00 a.m.

[21st April 1960]

Sri K. PONNIAH : சேர்மன் அவர்களே, கனம் தொழிலாளர் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் சமுதாயத்திலேயே மிகவும் கீழ்த் தட்டில் உள்ளவர்கள் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளியும், காப்பித் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளியும்தான். கடந்த பத்து வருட ஆட்சி காலத்தில் எவ்வளவோ சட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இவர்களுடைய நியாயமான குறைபாடுகள் கூட நீக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக டெக்ஸ்டைலில், சிமிண்டு முதலிய தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைய தினம் இருக்கும் விலைவாசிகளை உணர்ந்து வேஜ் பேர்ர்டு என்று நியமித்து வேஜ் பேர்ர்டு சிபார்சுகளையும் அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிற நிலைமை இருக்க காப்பி, தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம் எவ்வித வசதியும் இல்லாமல் தண்டாடுகிறார்கள் என்றால் இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. குறிப்பாக சமுதாயத்திற்கு மிகவும் அதியாவசியமான சுகாதாரம், கல்வி, ஆஸ்பத்திரி, விளக்கு போன்ற வசதிகள் கூட இல்லாமல் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ சட்ட திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்று பெருமிதம் கொள்ளலாமெய்யொழிய மெஜாரிட்டி தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு அடிப்படையாக சட்டப்படி செய்துகொண்டிருக்கவேண்டிய கடமைகளை, வசதிகளை, சேவைகளைக் கூடச் செய்வதில்லை. ஒவ்வொரு பாடியிலும் அவசியம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள் வசிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு எஸ்டேட்டிலும் 2, 3 டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. ஒரு டிவிஷனுக்கும் மற்றொரு டிவிஷனுக்கும் 1½ மைல் தூரம் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரதேசத்தில் வருஷத்தில் ஆறு, ஏழு மாதம் மழை. குழந்தைகள் பள்ளிக்குப் போவதில்லை. சங்கோனா பிரதேசத்தில் கூட சரியான முறையில் குழந்தைகளுடைய கல்விக்காகப் பள்ளிக்கூடங்கள் நடைபெறவில்லை. லேபர் ஸ்கூல்கள்கூட சரியான முறையில் நடக்காது இருப்பதைப்பற்றி கவனித்து இதைச் சீர் திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு ஆள் சேர்க்கும் காலத்தில் ஒரு குடும்பத்திற்கு 2½ நாள் என்று எடுத்தோம். அப்புறம் 1½ என்று ஆயிற்று. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால் ஒரு குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய எப்பின்பாடி டிபென்டெண்டுகள் இருந்தாலும்கூட தோட்ட முதலாளிகள் இவர்களுக்கு வேலை கொடுக்காமல் காஷுவல் லொர்க்கர்களிடம் காண்டிராக்டர்களைக் கொண்டு வேலை வாங்கி வருகிறார்கள். இதைத் தடுத்து எப்பின்பாடி டிபென்டெண்டுகளுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் நாட்டிலே வீதிகள் தோறும், வீடுகள் தோறும் விளக்குக் கொண்டு வந்து விட்டதாகப் பெருமை கொள்கிறோம். ஆனால் இந்தத் தேயிலை, காப்பி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வசிக்கின்ற டிவிஷன்களில் வீதிகளுக்குக் கூட பாடிகளுக்குக் கூட விளக்குக் கிடையாது. எங்களுக்கு வீட்டுக்கு விளக்கு வேண்டும் என்பது இல்லை. இராக்காலங்களில் நாங்கள் துஷ்ட மிருகங்களிடமிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே வருகிற பாதை, பாடிக்கு முன்பாக—லையன்களின் முற்றத்திலாவது விளக்குப் போட்டுக்கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு டிவிஷன் என்றால் 200 பேர்கள், 300 பேர்கள் வசிப்பார்கள். இங்கே பத்து அல்லது 20 லைன்கள் இருக்கும். வழிபாதை, பாடிகளுக்கு முன்னால் விளக்குப் போட்டுக்கொடுப்பது மிகமிக அவசியம்.

பல யூனியன்களின் சிபாரிசுப்படி சிக்கன பெனிபிட் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. இதற்கு ஏற்றபடி மெட்ரனிடி பெனிபிட் அமைக்கப்பட்டது. இன்றையதினம் சிக்கன பெனிபிட் ஜாஸ்தியாகப் போயிருப்பதால் அதற்கு ஏற்றபடி மெட்ரனிடி பெனிபிட்யும் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. Ponnian]

[21st April 1960]

அடுத்தபடியாக நாம் இப்போது வருஷத்திற்கு 7 நாள் லீவு கொடுத்திருக்கிறோம். இதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் 30 நாள் வேலை தொடர்ந்தாற்போலச் செய்தால் தான் 1 நாள் லீவு கொடுக்கப்படும் என்கிறார்கள். அதனால் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தும் பிரயோஜனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே 30 நாள் வேலை செய்தால் தான் ஒரு நாள் அவைல் பண்ணிக்கொள்ளலாம், 29 நாள் வேலை செய்தால் கூட ஒரு நாள் அவைல் பண்ணிக்கொள்ள முடியாது என்கிற அவைல் நிலையைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல நாம் போட்ட சட்டப்படி கங்காணி திட்டத்தை ஒழித்து விட்டோம். இப்போது சூப்பர்வைசர்கள், கோல் மேஸ்திரிகளைக் கொண்டு வேலை செய்கிறோம். இவர்களுக்கு ஒரே மாதிரியான சம்பளமும், மழை காலத்தில் இறங்கி வேலை செய்ய உடை, மழை கோட்டு முதலியனவும் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோல் மேஸ்திரியும், சூப்பர்வைசர்களும் ஒரே வேலையைத் செய்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் ஒரே விதமான சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 1959-ம் வருஷத்திற்கு நாம் 4 பர்சென்ட் போனசு என்று சொல்கிறார்கள். இதர தொழில்களில் மிக அதிகமாகக் கொடுக்க, இங்கே நூற்றுக்கு நான்கு ரூபாய் என்பது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தாகவேண்டும். அப்போதுதான் என் போன்ற ஊழியன் வேலை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். “அசெம் பனிக்குப் போய் ஒரு மாதம் ஆகிறது. என்ன ஆயிற்று போனசு பிரச்சனை” என்று அவர்கள் கேட்பார்கள். இதைத் தீர்த்தால்தான் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களுக்கு ஸ்லீப்பிங் ப்ளாங்கெட் வழங்குவது சம்பந்தமான பிரச்சனை, இதைப்பற்றி ப்ளான்டேஷன் முதலாளி, பாக்டரி யில் கேட்டால் இல்லை என்கிறார்கள். சீப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பாக்டரி யிடத்தில் கேட்டால் அம்மாதிரி கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களை வால்பாறை வந்து மாணேஜ் மெண்டோடு நெகோலியேஷன் செய்து வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டோம். அவர்கள் வந்தார்கள். ஆனால் இவர் பேச்சை அவர்கள் கேட்க வேயில்லை. வருஷம் வருஷம் முதற்கொண்டாவது சீப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பாக்டரி இது விஷயத்தில் முன்னாலேயே எச்சரிக்கையாக இருக்கும் படியாக கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்வதோடு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri T. T. DANIEL: Mr. Chairman, Sir, while supporting this Demand I would like to refer to some points and draw the attention of the Government to them. I think it is highly necessary for our Government to conduct an economic survey in the State to find out the exact percentage of the educated and uneducated unemployment in our State. This can be effectively done through the agency of the municipalities, panchayats and the employment exchanges. From the answers given by the Hon. Minister on the floor of the House, we find that only a very small percentage of the educated and uneducated persons in our State register their names in the employment exchanges. This is partly due, I think, to the fact that under the present conditions, there is only facility for personal registration. In order to increase the number registering with these exchanges, I would like to suggest that registration by post should also be permitted. Perhaps it may be argued that there may be difficulties in the case of postal registrations as the candidates may not furnish all the information properly when they send their applications through post. To solve that difficulty I would suggest that

21st April 1960]

[Sri T. T. Daniel]

the mobile employment exchange units might be increased in number. When these mobile units visit the several villages in the districts periodically, the applicants who have sent their applications by post could be contacted and the particulars furnished by them verified. I would also suggest that the employment exchanges should take up responsibility for providing personnel for inter-district employment. At present though in some employment exchanges there is this provision, I do not think all the employment exchanges take upon themselves the burden to provide personnel for inter-district employment. This should be taken up by all the employment exchanges. They should try to get employment through the agency of other districts also. Then, if these employment exchanges are to work effectively, the Government should increase the number of clerks employed in those exchanges and also give some additional facilities for the Employment Exchange Officers, just as provision of jeeps for them to travel from place to place. This will also help them to get the persons who are without employment to register their names.

Sir, under the ‘Subsidized Industrial Housing Scheme’, for industrial workers a sum of Rs. 7.14 lakhs has been allotted under the Budget. I think this is a Centrally aided scheme. Whether the labourers and the employers are making full use of the amount is a question for the Government to consider. I think only a small amount is made use of. If there is any difficulty for the labourers getting the benefit of the entire allotment under the Scheme, Government should find them out and suggest to the Government of India to clear those difficulties.

Sir, I have been pointing out that so far as the road-workers are concerned in all the districts other than the transferred district, the Government have fixed a minimum wage for them. I represented this fact to the Hon. Minister on the floor of this House also several months back, and said that minimum wages must also be fixed for them in the Kanyakumari district. The Hon. Minister promised that very soon a notification would be sent so that the road-workers in that district might also get the minimum wages. I would also say that these workers are working under some handicaps. They are not supplied with proper implements. They do work on the road with blunt pick-axes, blunt spades that are given by the department. They should be supplied with better implements. The Government should also make arrangements to give them hats and slippers as they have to work mostly in the hot sun. These are absolutely necessary especially when they are engaged on tarring the road.

So far as the palmyra fibre workers are concerned, there are about 7,000 to 8,000 of them engaged in this industry. It is now being carried on, partly on a factory basis and partly on cottage industry basis. But even persons working within the premises of the factory do not get the benefits of the Factory Act. I would request the Government to enforce the factory laws at least in respect of those workers who work in factories. Even as the Government have passed an Act to improve the condition of workers engaged in the beedi industry, they should also study the conditions of workers engaged in the palmyra fibre industry and bring in a similar legislation to improve the condition of workers engaged in that industry. At present a worker in this industry working within the premises of a factory gets 10 to 11 annas only for eight hours of honest work. Sometimes they get only 6 to 8 annas. Persons working outside the factory do not even get 6 to 8 annas for eight hours of work.

[Sri T. T. Daniel]

[21st April 1960]

Regarding the workers engaged in the coir industry also, I have to make a few suggestions though the industry is now improving after the transferred territory was added on to Madras State. Now the Government is giving financial aid to the industry through the co-operative societies. The coir that is produced in that district has good market in the other districts and outside the State also. But the condition of the coir workers in the district is also very pitiable as those of the palmyra fibre workers. I suggest that the Government should fix minimum wages for the coir workers also.

Then, coming to the establishment of a rubber factory in the Kanyakumari district, I would like to point out to the Hon. Minister that very recently experts who came to the district examined the soil and other conditions and I believe they are satisfied that the district is quite suitable for rubber plantation and the starting of a factory. At present there is no rubber plantation and no factory worth mentioning. I would suggest to the Government to consider the possibility of constituting a Rubber Board for that district for improving rubber cultivation and for examining the possibility of starting a rubber factory.

Coming to the condition of labourers working in the rubber plantations, although their condition has improved to a great extent in several plantations, still there are some plantations where the employees are evading the labour laws. One kind of evasion is they do not provide the necessary medical facilities on the estates themselves. So far as these plantations are concerned, there should be a rigid rule that they should provide the medical facilities within the plantations themselves. Now I think in some plantations, the facilities are not given in the plantations themselves but some other agency outside is shown as a substitute for the aid they should provide within the plantations. As the labourers are not getting the aid on the spot, the labourers suffer a lot at times. I would suggest that for improving the condition of the plantation labourers, it must be the policy of the Government to insist upon the planters to provide the medical aid on the spot, in the estates themselves.

Sir, coming to the fatal accidents about which the Hon. Minister also referred, I would suggest that it is highly necessary to find out the exact number of fatal accidents occurring in our State. Our people are so illiterate. They do not even know that they will be getting some benefit if such fatal accidents are reported. Dependents of workers involved in such fatal accidents do not send correct reports to the concerned authorities. I would therefore request the Government to find out the exact number of fatal accidents.

Particularly I would say that so far as the palmyra climbers are concerned, often we come across instances of the palmyra climbers falling from the palmyra trees, but their families do not actually get any benefit worth mentioning. I hope this point also the Hon. Minister will consider and make necessary arrangements through his department to find out the exact number of fatal accidents that are occurring in our State.

Lastly, once again I would emphasise that the Government should be pleased to issue soon a notification, so far as the road workers of the Kanyakumari district are concerned, for fixing their minimum wages.

[21st April 1960]

* SRI V. SUBBIAH : சேர்மன் அவர்களே, இந்த டிமான்டிஸ் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில குறிப்புகள் கொடுக்க விரும்புகிறேன். இந்த லேபர் ஆண்ட் பாக்க்டரிஸ் பற்றியுள்ள பல முக்கியமான பிரச்சனைகளைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய அங்கத் தினர்கள் பேசினார்கள். இருப்பினும் நானும் இதுபற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில், குறிப்பாக ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் சிவகாசி, சாத்தூர், கோவில்பட்டி போன்ற இடங்களில் மாட்ச் பாக்க்டரிகளில் பல லட்சக்கணக்கான பேர்கள் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கு என்ன செய்கிறார்கள், எப்படி அந்த வேலையின் தரம் இருக்கிறது, அவர்களின் கூலி நிர்ணயம் என்ன என்பதையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தால், அவர்களின் கூலியின் அளவு, வேலையின் தரம், வேலை செய்யக்கூடிய நேரம் இவைகள் எல்லாம் மிகவும் பரிதாபகமான நிலையில்தான் இருந்து வருகிறது. அரசாங்கம் நினைத்திருப்பது போல் அல்லாது, அவர்களின் கூலி விவசாயக் கூலிகளின் கூலியைவிட குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த நிலையை யொட்டி மற்ற ஏனைய ஜில்லாக்களிலும் பீடித் தொழில் போன்ற தொழில்களிலும் குறைத்திருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அங்கு, லேபர் ஆபீஸர்கள், பாக்க்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்றவர்கள் சரியானபடி கண்காணிக்க முடியாத அளவிற்குத்தான் அங்கு வேலை நடந்து வருகிறது. குறிப்பாக சொல்லப் போனால், சிறிய பெண்கள், மைனர்களாக இருக்கக்கூடிய ஆள்கள் இவர்களை எல்லாம் வேலை வாங்குகிறார்கள். வேலையில் டைம் டேபிள் ஏதாவது இருக்கிறதா? காலை 4 மணியிலிருந்து இரவு 8 மணி வரையில் வேலை வாங்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. நிதர்சனமாக எனக்குத் தெரிந்தவரையில் பாக்க்டரிகளில் அப்படித்தான் நடந்துகொண்டு வருகிறது. இதற்காக அதிகாரிகள், ஒரு டிபார்ட்மென்ட் இவைகள் எல்லாம் இருந்தும் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது உபயோகம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. சட்டப் படி காரியங்கள் சரியாக அமுல் நடத்தப்படவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் எந்த வித உபயோகமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பாக்க்டரிகளை எடுத்துக்கொள்வீர்களானால், எங்கள் ஊரில் பல மில்களும் பாக்க்டரிகளும் இருக்கின்றன. ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், வீலிங் மில்ஸ், ஜின்னிங் பாக்க்டரிகள் இவைகளை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். அவைகளிலிருந்து கூலியாட்கள் வெளியே வரும்போது தலை, வாய், காது, மூக்கு, இவைகளில் எல்லாம் பஞ்சத் தூசி அடைந்து கொடுமான நிலையில்தான் அவர்கள் பாக்க்டரிகளிலிருந்து வெளியே வருகிறார்கள்—எட்டு, பத்து மணி நேரம் வேலை செய்துவிட்டு ஆக, அந்த இடங்களில், சுகாதார வசதி, நவீன கட்டிட வசதி போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியாத அளவில் இன்று அரசாங்கம் இருக்கிறது புது மில்களில் “ஏர் கண்டிஷன்” போன்றவைகளை அமைத்திருக்கும். போது, பழைய மில்களிலும் அந்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். மனிதனின் ஜீவித நாட்களின் பாதி நாட்களில் இங்குதான் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வெகு நாட்கள் சுகாதார வசதியற்ற நிலையில் வேலை செய்யும்போது பலவித தொத்து நோய்கள் ஏற்படக் கூடிய நிலை அங்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக வைத்திய வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் பாக்க்டரிகளில் எந்த விதமான வைத்திய வசதியும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிரைவேட் பாக்க்டரிகளை வைத்துக் கொண்டு, எங்களிடமும் ஒரு டிஸ்பென்சரி இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு, யூனனி, சித்த வைத்திய மருந்துகளைக் கொடுக்கும் முறையில் தான் அங்கு நிலைமை இருக்கிறது. ரூரல் டிஸ்பென்சரி அளவிலாவது தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய ஆஸ்பத்திரிகள் அமைக்கப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு மில்லிலும் எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்களை அமர்த்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவிட்டு அது கண்டிப்பாக அமுல் நடத்தப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தொழிலாளர்களிடையே தொத்து நோய்கள் ஏற்பட்டு, அவர்கள் கஷ்டப்பட நேரிடும். அடுத்தபடியாக, ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் அடிக்கடி மில்களில் போய்ப் பார்வையிட வேண்டும். டி.எச்.ஓ. போன்றவர்கள் தலைமைக் காரியாலயத்திலேயே உட்கார்ந்திராமல் மில்களில் உள்ள நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும்.

[Sri V. Subbiah]

[21st April 1960]

அவர்கள் மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது மில்களுக்குச் செல்லும் நிலையை உண்டாக்குவதற்கு அரசாங்கம் தகுந்த உத்தரவுகள் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பாக்கடிகளில் உள்ள தொழிலாளர்களின் நிலையை இன்னும் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்ப்பார்களானால், அங்குள்ள மெஷினிகளுக்கு நல்ல முறையில் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படாமல் அவைகளின் பல சக்கரங்களில் மற்ற பாக்கங்களில் கை, கால் பட்டு தொழிலாளர்கள் பலர் அங்கவீனர்களாகப் போயிருக்கிறார்கள். அப்படி அங்கவீனர்களாகப் போனவர்களுக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று பார்த்தால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நஷ்ட ஈடு மிக மிகக் குறைவாயிருக்கிறது. இள வயதிலேயே அங்கவீனர்களானால் அவர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குப் பொருத்தமான விதத்தில் நல்லபடி நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படித் தகுந்த நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படாவிட்டால் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் பிச்சை எடுக்கவேண்டியவர்களாகத்தான் ஆகிவிடுவார்கள். அதிகாரிகளின் கவனக் குறைவினால் தான் இந்த மெஷினிகளுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது ஏற்படுகிறது என்று சொல்ல முடியும். மெஷினிகளில் பெல்ட் கவர் போன்றவைகளை மாட்டுகிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்கள் அல்லது மேலதிகாரிகள் போய்விட்டால் அவைகளைக் கழற்றிப் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆக, அதிகாரிகளின் அஜாக்கிரதையால்தான் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இதை எல்லாம் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, வேஜஸ் ஆக்ட் என்று கொடுத்திருக்கிறோம். பெயரளவில்தான் அது இருக்கிறது. நாலு ரூபாய்க்குக் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு, இரண்டு, மூன்று ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். இதை நடை முறையில், பல மில்களில் பல பாக்கடிகளில், பல மாச் பாக்கடிகளில் நாம் பார்க்கிறோம். ஆக அந்த ஆக்ட்டில் உள்ளதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை என்றால் அந்த ஆக்ட்டுக்கு என்ன அர்த்தமிருக்கிறது? பின் லேபர் கமிஷனர், அவர் கீழ் உள்ள பல சிப்பந்திகள், அதற்கு என்று ஒரு மந்திரி என்றெல்லாம் இருப்பதில் ஒருவித அர்த்தமும் கிடையாது. எனக்குத் தெரிந்த அளவில் எத்தனையோ இடங்களில் சட்டத்தை மீறிக் காரியங்கள் நடக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, பயர்வொர்க்ஸ் இருக்கிறதே, தீபாவளிக்கு மத்தாப்பு, வாணங்கள் இவைகள் கொடுத்துக்கொண்டே, இந்த வேலையில் மிக மிகக் கண்காணிப்புடன் இருக்கவேண்டும். மத்தாப்புப் போன்ற பயர் வொர்க்ஸ் தயாரிக்கும் இடத்தில்தான் பல ஆக்ஸிடென்ட்ஸ் நடக்கின்றன. பலர் கொல்லப்படுகிறார்கள். திடீர் திடீரென்று மருந்து அறைக்கும்போதும், பட்டறைகளில் மருந்து வைக்கும்போதும் பல அபாயங்கள் நேரிகின்றன. பலவிதமான விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு, நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். ரெயில்வே, ஆகாயவிமான விபத்துக்கள் பல ஏற்படுகின்றன. அதாவது தீ விபத்துக்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட இடங்களில் எப்படி, எப்படி மருந்துகள் கலக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். நகரங்கள், கிராமங்களை விட்டுவிட்டுத் தனித்தனியாக காடுகளில் மத்தாப்பு போன்ற வாணங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு இடவேண்டும். கண்டிப்பாக இது போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்காவிட்டால், எதிர்காலத்தில் இந்தத் தொழிலுக்கே ஆட்கள் வர மாட்டார்கள் என்ற நிலை ஏற்படும். அடுத்தபடியாக, போனஸ். 45,000 ஜனத் தொகையுள்ள எங்கள் நகரத்தில் இரண்டு ஸ்பின்னிங் மில்ஸ், லீவிங் மில்ஸ் இருக்கின்றன. லக்ஷியி மில்லில் போனஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் லாயல் டெக்ஸ் டைலரில் போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. மீனாட்சி மில்ஸ் தியாகராஜ செட்டியாரின் மாணேஜ்மென்டில் அந்த டெக்ஸ்டைல்ஸ் நடக்கிறது. அங்கு போனஸ்காகச் சண்டை போடப்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் கூட்டம் போடுகிறார்கள். அதற்காகப் பல நடவடிக்கைகள் தொழிற் சங்கங்களால் எடுக்கப்படுகிறது. இந்நிலைமை ஒரே ஊரில் உள்ள இரண்டு மில்களிடையே இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அந்த மாணேஜ்மென்டாரை அணுகித் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான முறையில்

[21st April 1960]

[Sri V. Subbiah]

போனஸ் கொடுக்கப்படுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் மத்தியஸ்தம் செய்து வைக்க முன்வர வேண்டும். எத்தனையோ கோர்டுகள், டிரிப்யூனல்ஸ் இவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதைவிட இந்த முறையில் சரியாக நடந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிகிறது.

இன்ஷூரன்ஸ் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பல பகுதிகளிலும் இன்னும் இந்தத் தொழிலாளர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டுவந்ததாகத் தெரியவில்லை. பெரிய நகரங்களாக இருக்கின்ற கோவை, மதுரை போன்ற இடங்களில்தான் இந்தத் திட்டம் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர, நாலாயிரம் அல்லது ஐயாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் இந்தத் திட்டம் இன்னும் சரியாக அமல் நடத்தப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை இந்த இடங்களில் எல்லாம் அமல் நடத்தவேண்டும். அப்போது தொழிலாளர்களுக்குத் திறமை ஏற்படும். அதன் காரணமாக உற்பத்தியும் பெருகும். அதோடு நம்முடைய எதிர்காலத்தையும் அவர்களுடைய எதிர்காலத்தையும் நன்கு கொண்டுவர முடியும். தொழிலாளர்கள் என்பது தேசிய சொத்தாக இருக்கவேண்டும். பெரிய நகரங்களில் மட்டும் இத்திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதால் எந்த விதமான பலனும் இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் இந்தத் திட்டம் பெர்மனண்டாகக் கொண்டுவருவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். இதையெல்லாம் செய்தால் தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டில் நல்ல முறையில் வாழ முடியும். அதோடு நம் நாட்டில் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கின்ற எல்லாக் குறைகளையும் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்கின்ற முறையில் இதன் பெயரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : சேர்மன் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் நல இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்திய நாடு முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டால், நமது சென்னை மாகாணம் தான் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சட்டங்களை முதலில் அமுல் செய்திருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் சட்டம் செய்த பிறகுதான் இதர மாகாணங்களில் இதைப் பார்த்து பல சட்டங்களும் செய்ய முற்படுகிறார்கள். அண்மையிலேயே நாம் இயற்றிய ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் சட்டம், பீடித் தொழிலாளர்கள் சட்டம் இவைகளைப் பார்த்த பின்னால் மற்ற மாகாணங்களில் இம் மாதிரி சட்டங்கள் இயற்ற முன்வருகிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது நமது மாகாணம்தான் இம்மாதிரியான சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதில் முதலில் இருக்கிறது என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதே முறையில் நாம் தொழிலாளர்களுக்காக பல சட்டங்களைக் கொண்டு வரும்போது முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை எவ்விதமெல்லாம் பழி வாங்கலாம் என்பதை அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்களும் சும்மாயிருந்து விடுவதில்லை. எப்படியாவது தொழிலாளர்களை வஞ்சம் தீர்க்கவேண்டும் என்று கருதி பல வழிகளைக்கண்டு பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக சென்னையில் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், சில பத்திரிகையில் வேலை செய்பவர்கள் இந்தச் சங்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக பத்திரிகை நிர்வாகம் அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தி வருகிறது. குறிப்பாக தினத்தந்தி பத்திரிகை நிர்வாகத்தில் நடந்துகொண்டிருப்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த நிர்வாகத்தின் கீழ் வேலை செய்கின்ற சிலர் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் சங்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் அவர்களின் மீது அன்றாடம் என்ன வெல்லாமோ நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக பத்திரிகை அச்சடிக்கக்கூடிய இடத்தில்தான் உதவி ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டும் என்பது சாதாரணமாக இருக்கக் கூடிய ஒரு முறை. ஆனால்

[Sri J. Matha Gowder] [21st April 1960]

தினத்தந்தி பத்திரிகையில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால் பத்திரிகை அச்சடிக்கப்பட்டு வெளி வருவது சென்னையில், ஆனால் இதற்கான உதவி ஆசிரியர்கள் இருப்பது சேலத்தில். சேலத்தில் சப்-எடிட்டர்கள் என்ன செய்துகொண்டிருப்பார்கள் என்றே தெரியவில்லை. வேண்டுமென்றே உதவி ஆசிரியர்களைப்பழி வாங்குகின்ற முறையில்தான் சேலத்தில் இருக்கும் படியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்குக்காரணம் இங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் குறைவு என்று அவர்கள் கணக்கு காட்ட வேண்டும். இவ்விதம் ஏற்கனவே இதில் இருந்துகொண்டிருக்கிற தொழிலாளர்களைப் பழிவாங்குகின்ற முறையில் வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு, தன் சொந்தக்காரர்களையும், தனக்கு வேண்டியவர்களையும் கூப்பிட்டு வேலைக்கு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இவ்விதம் தொழிலாளர்களைக் குறைத்து பழி வாங்குகின்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற பதைக்கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த நிர்வாகத்தின் கீழே கோழிப்பண்ணை நடத்துகிறார்கள். இதன் கீழ் இருக்கும் ஸ்டாப்-களை எல்லாம் சம்மா ரோல்லில் காண்பித்துவிட்டு பத்திரிகைத்தொழில் நடைபெற வேண்டிய ஆபீஸில் கோழிப்பண்ணை நடத்துவது போன்றது வேலைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பத்திரிகை நிர்வாகத்தைப்பற்றி விசாரணை நடந்தது. லேபர் கமிஷனரின் முயற்சியில் சென்ற மார்ச் மாதத்தில் கன்வலியேஷன் நடந்தது. அதில் இந்தப்பத்திரிகையின் சார்பில் சொல்லப் பட்டது என்னவென்றால், சேலத்தில் நாங்கள் பத்திரிகைசாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப் போகிறோம், அதற்காகத்தான் உதவி ஆசிரியர்களை இங்கு வைத்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். இன்னும் இரண்டு மாதத்தில் இந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லையென்றால் சேலத்தில் இருக்கின்றவர்களை மதராசுக்கு மாற்றிவிடுகிறோம் என்று எக்ரிமென்ட் செய்தும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த எக்ரிமென்ட் படி நடக்கவில்லை. ஆகவே இவர்களிடமிருந்து நிச்சயமாக கமிஷனர் ரெக்கமென்ட் செய்து, அரசாங்கத்தால் பிராசிக்யூஷன் செய்யப்படவேண்டும். இந்த மாதிரியான வேலைகள் எல்லாம் தினத்தந்தி பத்திரிகையில் நடக்கிறது என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். “நாம் தமிழர்” என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் நடத்தும் இந்தப் பத்திரிகையில் வேலை செய்யும் தமிழர்களை வாட்டி வதைக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த நிர்வாகத்தில் இருந்து பத்திரிகையாளர் சங்கத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் ஏழெட்டு பேர்கள். அது மட்டுமல்ல, ஒரு விசித்திரமான விஷயம். இவர்களுடைய ஆபீஸ், அச்சடிக்கக் கூடிய ஆபீஸ் எல்லாம் சென்னை மெனண்ட் ரோட்டில் இருக்கிறது, ஆனால் இவர்கள் உண்மையிலே செய்வது என்னவென்றால், மைலாப்பூரில் ஒரு லீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு, அதில் எந்த விதமான சுகாதார வசதிகளும் இல்லாத முறையில் தொழிலாளர்களை அடைத்துவைத்து வேலை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு நல்ல காற்று கிடையாது. தண்ணீர் கிடையாது. எந்த விதமான சுகாதார வசதியும் கிடையாது. சர்க்கார் ஜெயிலில் கூட நல்ல காற்று உண்டு, நல்ல தண்ணீர் உண்டு, இலவச சாப்பாடும் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே இலவச சாப்பாடும் கிடையாது. இவ்விதம் தொழிலாளர்களைப்பகல் பூராவும் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். வேலைக்கு வந்தவுடன் அட்டன்டன்ஸ் ரெஜிஸ்டரில் கையெழுத்து வாங்கிவிட்டு அங்கே யிருக்கும் படி செய்து விடுகிறார்கள். இது எதற்காகச் செய்கிறார்கள் என்றால், எந்த விதத்திலாவது தொழிலாளர்களைப்பழி வாங்க வேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்தோடுதான் தினத்தந்தி முதலாளி செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான கஷ்டங்களைப் பொறுக்க முடியாமல் தொழிலாளர்களே வேலையிலிருந்து போய்விட்டால் நல்லது என்று இவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதல்லாமல் முதலாளி இவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டால் தொழிலாளர்களுக்கு கிராஜல்டி கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். 12 ஆண்டு காலம் வேலை செய்த ஒரு தொழிலாளியை நீக்கினால் குறைந்தது 3,500 ரூபாய் அல்லது 4,000 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். இதைத்தவிர்ப்பதற்குதான் இம்மாதிரியான

21st April 1960] [Sri J. Matha Gowder]

பல சங்கடங்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களுடைய ஞாபகத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதுமட்டும் அல்ல. இப்போது இதே பத்திரிகை முதலாளி தோட்டங்களிலும் இன்வெஸ்ட் செய்ய ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். தோட்டங்களில் பங்கு வாங்கியிருப்பதாகத்தெரிகிறது. இங்கு பிடித்த சனியன் இப்போதும் அங்கேயும் எங்கள் தோட்டங்களிலும் வந்து சேர்ந்து விடுமோ என்று பயப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு என்ன வந்தாலும், அங்கு நாங்கள் இருக்கின்றோம் பார்த்துக்கொள்வதற்கு. அதிலும் இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்தின் படி இதிலுள்ள கஷ்டங்களைச்சர்க்காரிடமோ, அல்லது நிர்வாகத்தினிடமோ சொல்ல வேண்டும் என்றால், இதற்காக அமைக்கப்படுகிற யூனியனில் 25 சதமானம் தொழிலாளர்கள் சேர்ந்திருந்தால்தான் சர்க்காரும் அவர்கள் சொல்லும் குறைகளை எடுத்துக்கொள்ளும். நிர்வாகமும் எடுத்துக் கொள்ளும் என்ற முறையிருந்து வருகிறது. இதனால் தனிப்பட்டவர்கள் எந்தவிதமான குறைகளையும் தெரிவிப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே தனிப்பட்டவர்களும் தொழிலாளர்களின் கேலை நடத்துவதற்கு சட்டத்தில் இடம் இருக்கின்ற முறையில் ஒரு அமென்ட்மென்ட் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் இதைத் துரிதமாகக் கொண்டுவந்து தொழிலாளர்களுடைய கஷ்டங்களைப்போக்க வேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருந்த ஜெனரல் எக்ரிமென்ட் 1961-ம் ஆண்டோடு முடிவடையப்போகிறது. மைசூரில் இருக்கின்ற தோட்ட முதலாளிகள் எல்லாம் இந்த எக்ரிமென்ட் முடிவடைகிற சமயத்தில் கூடி பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்காக தொழிற் சங்கங்களைக் கூப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு எப்படியும் வேஜ் போர்டு வரத்தானே போகிறது, ஏன் இப்பொழுது பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேஜ் போர்டு எல்லோருக்கும் சேர்ந்து தான் வரும். அதற்காக இப்போது பேச்சுவார்த்தை நடத்தாமல் இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆகவே உடனடியாக முதலாளிகளையும், தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி எக்ரிமென்ட் ஏற்படுத்துவதற்காக வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக முன்பெல்லாம் தோட்டத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய ஸ்டாப்-களுக்கு லெர்வன்ட் அலவன்ஸ்ஸையும் சேர்த்து கணக்குப்பார்த்து அதிலிருந்து பிராவிடன்ட் பண்டுக்கு பணம் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது திடீரென்று நிறுத்திவிட்டார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டாலும் சரியாகச்சொல்லுவதில்லை என்ற முறையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் சில தோட்டத்திலுள்ள நிர்வாகத்தினர், அதே போன்று தான் மெட்டர்னிட்டி பெனிபிட்-கொடுப்பதிலும், பிரசவ காலத்தில் கொடுக்கின்ற சம்பளத்தோடு சேர்த்து பிராவிடன்ட் பன்ட் கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென்று சென்ற இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். அவர்களை ஏனென்று கேட்டால், “நாங்கள் அப்படித்தான் நிறுத்துவோம். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உத்தரவு வந்திருக்கிறது” என்று சொல்கிறார்கள். இது மத்திய சர்க்கார் பிராவிடன்ட் பன்ட், இந்த விஷயத்தில் எங்களுக்குச் சம்பந்தமில்லை என்று கனம் அமைச்சர் ஒரு வேளை சொல்லக்கூடும். எப்படி இருந்தாலும் மத்திய சர்க்காருக்கு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது நம் கடமை. பன்னிக்கூடங்களில் வேலை பார்க்கும் உபாத்தியாயினிகளுக்கு மெட்டர்னிட்டி பெனிபெட், பிராவிடன்ட் பன்ட் இவைகள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் போது, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இவை இல்லை என்று சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று எனக்குப் பரியவில்லை. இதை கனம் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். பிராந்திய பிராவிடன்ட் பன்ட் கமிட்டி இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறவர்களுக்கும் இந்த நிலைமை தெரியவில்லை. இந்த நிலையில் யாரைக் கேட்பது என்று தெரியவில்லை. பிராவிடன்ட் பன்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்களுக்காவது இந்தக் கொள்கை தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கும் தெரியாத நிலைமையில் தோட்ட முதலாளிகள் இவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்பதைக்கனம் அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

38 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Sri J. Matha Gowder] [21st April 1960]

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு தோட்டத்திலிருந்தும் ஏராளமான தொழிலாளிகள் கராசவிடி வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். தோட்டங்களில் சீதோஷண நிலை சௌகரியமாக இல்லாதது, தொழிலாளர்களுக்கு வயது அதிகமாகிவிடுவது இவைபோன்ற காரணங்களால் அவர்கள் விலகி விட்டார்கள். ஒரு தோட்டத்தில் முன்பு 500 தொழிலாளர்கள் இருந்திருப்பார்களானால் இப்போது 300 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் இருக்க மாட்டார்கள். 200 தொழிலாளர்கள் கராசவிடி வாங்கிக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள் என்றால், காரணம், வயதானவர்களையோ, கல்யாணம் செய்துக்கொண்டவர்களையோ யாரையும் முதலாளிகள் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக ஆக்குவதில்லை. எல்லோரையும் டெம்பரரி தொழிலாளர்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டெம்பரரி ஆட்களுக்கு முதலாளிகள் எந்தவிதமான கணக்கும் வைத்திருப்பதில்லை. ஏதோ ஸ்லிப்பில் எழுதிவைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப்படி நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகள் கிடைக்காதபடி செய்வதற்காகத்தான் முதலாளிகள் இவ்வாறு செய்து வருகிறார்கள். 244 நாட்கள் வேலை செய்துள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ப்ராவிடென்ட் பண்ட் கொடுக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால், முதலாளிகள் இதை நடைமுறையில் அமல் நடத்துவதில்லை. அதே போல தாற்காலிக தொழிலாளர்களுக்கும் எந்த விதமான சலுகையும் கொடுப்பதில்லை. தாற்காலிக தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக முதலாளிகள் கணக்கு வைத்திருப்பதில்லை. நாம் ப்ராவிடென்ட் பண்ட் இன்ஸ் பெக்டர்களை வைத்திருக்கிறோம். அந்தத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக கணக்குகள் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று முதலாளிகளிடம் சொல்லுவதற்கு அந்த இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு அதிகாரமாவது கொடுத்திருக்கிறோமா என்றால் அந்த அதிகாரத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அந்த இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தையுமாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டுமென்று முதலாளிகளிடம் சொல்ல வேண்டும். இதற்கு சட்டத்தில் இடம் இல்லாவிட்டாலும் சர்க்கார் முதலாளிகளைக் கூப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய விடுமுறை நாட்களை நன்றாகக் கழிப்பதற்கு வசதி செய்து தருவதற்காக மகாபலிபுரத்தில் ரெஸ்ட் ஹௌஸ் கட்டப்படுகிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. நீலகிரி போன்ற நல்ல இடங்களில் அவர்களுக்கு ரெஸ்ட் ஹௌஸ் அமைத்து விடுமுறை நாட்களை அங்கே சந்தோஷமாகக் கழிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு இந்த வீடுகளை இலவசமாகக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

கனம் அமைச்சர் விபத்துக்களைப் பற்றிக் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் விபத்துக்கள் அதிகரித்திருப்பது தெரியும். விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கூலி நிர்ணய போர்டு அமைக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. வேஜ் போர்டார் ஒரு தாவாவில் எல்லா விஷயங்களையும் பரிசீலித்து ஒரு அவார்டு கொடுத்தால், முதலாளிகள் “அந்த அவார்டை அமல் நடத்த மாட்டோம்” என்கிறார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

முதலாளிகள் அப்படிச் சொல்லாவிட்டால் நாம் என்ன நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாமல் லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு ஹைக்கோர்ட்டில் ரிட் பெடிஷன் போடப்படுகிறது. அதற்கு மேல் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். எனவே வேஜ் போர்டை சட்டபூர்வமான அதிகாரம் உள்ள போர்டாக அமைக்க வேண்டும். நான் அதிகாரமுள்ள வேஜ் போர்டை வரவேற்கிறேன்.

21st April 1960] [Sri J. Matha Gowder]

மேலும், ஒப்பந்தம் செய்து அவார்டில் குறிப்பிட்ட தொகையை யெல்லாம் இப்போது ரெவின்யூ கலெக்டர் மூலமாக வாங்குவதாக கனம் அமைச்சர் சொன்னார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். சாதாரணமாக முதலாளிகள் எந்த அவார்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொகையையும் உடனடியாகக் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால் உடனே கோர்ட்டுக்குப் போவோம். எனவே அந்தத் தொகையை ரெவின்யூ கலெக்டர் மூலம் வாங்குவதை நான் வரவேற்கிறேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான ஆஸ்பத்திரிகளில் சரியான மருந்துகள் இல்லை. பெரிய தோட்டங்களில் தோட்ட முதலாளிகள் ஆஸ்பத்திரிகளில் சாதாரண டாக்டர்களை நியமிப்பார்கள். அந்த டாக்டர்கள் ஸ்பெஷலிஸ்டுகள் அல்ல. அந்த டாக்டர்கள் சாதாரண எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்கள். சில தொழிலாளர்களுக்கு மூக்கு வலி, தொண்டை வலி, காது வலி போன்ற உபத்திரவங்கள் வந்தால், அவைகளுக்கு சிகிச்சை செய்யக்கூடிய பல விஷயங்களில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கும் டாக்டர்கள் அந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் கிடையாது. அந்த மாதிரியான நோய்களைக் கண்டுபிடித்து சிகிச்சை செய்வதற்கு சாதனங்களும் அந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் இல்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான ஆஸ்பத்திரிகளில் எக்ஸ்ரே மீஷின் இல்லை. தொழிலாளர் அந்த ஆஸ்பத்திரியிலேயே ரொம்ப நாட்கள் இருந்தபிறகு அவன் செத்துப் போய்விடுவானே என்று முதலாளி பயப்படும்போது முதலாளி அவனை பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்புகிறான். அந்தத் தொழிலாளர் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் எக்ஸ்ரே எடுக்கப்பட்ட பிறகு திரும்பிவரும்போது இவ்வுந்து விடுகிறான். எனவே தோட்ட முதலாளிகள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காக வைத்திருக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளில் எக்ஸ்ரே இயந்திரம் போன்ற சாதனங்களும் நல்ல டாக்டர்களும் இருக்க வேண்டும். அது சாத்தியமில்லையானால் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிகளில் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கென லேபர் வார்டுகளை வைத்திருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தோட்டங்களில் ஓர்க்ஸ் கமிட்டி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். நடைமுறையில் ஓர்க்ஸ் கமிட்டி ஒன்றும் நடப்பதில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது).

I want only five minutes more, Sir.

MR. SPEAKER: The hon. Member has already taken about twenty minutes.

SRI J. MATHA GOWDER: ஓர்க்ஸ் கமிட்டியில் சாதாரண சின்னச்சின்ன விஷயங்களை யெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். அதற்காகத்தான் ஓர்க்ஸ் கமிட்டி வேண்டும் என்று சொல்கிறோமே தவிர தகராறுகளை விசாரிக்க அல்ல என்பதை முதலாளிகளுக்கு சர்க்கார் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஒரு தோட்டத்தில் 12, 15 வருடங்கள் வேலை செய்துள்ள தொழிலாளர்கள் கூட நிரந்தரமாக்கப்படுவதில்லை. இதன் காரணமாக எத்தனையோ தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எப்போதும் வேலையில்லிருந்து நீக்கப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றக்கூடிய வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். மேலும் தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் அனாவசியமாக எல்லாம் ஸஸ்பென்ட் செய்கிறார்கள். ஸஸ்பென்ஷன் காலத்தில் அவர்களுக்குக் கூலி கிடைப்பதில்லை. தொழிலாளிகளை ஸஸ்பென்ட் பண்ணுவதற்கு முதலாளிகள் தகுந்த காரணம் காட்ட வேண்டும் என்று விதிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இலாகாவை வகிக்கக் கூடிய அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் நல்லவர், உண்மையிலேயே தொழிலாளர்களுக்காக நல்லது செய்யக் கூடியவர் என்று சொல்லப்படக் கூடியவர். அவர் தந்திருக்கக் கூடிய அறிக்கையைப்

[Sri S. M. Annamalai]

[21st April 1960]

பார்க்கும்போது இவர் தொழிலாளர்களுக்காக என்ன செய்திருக்கிறார்; தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச கூலியை எவ்வாறு நிர்ணயித்திருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கும்போது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் நான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும் போது இது ஒரு குறைந்த பட்சக் கூலியே தவிர, அதிகமாக அந்த விகிதங்களை வைத்து வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் மற்ற மசோதாக்களைக் கொண்டு வரும்போது, மற்றத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி என்று சொல்லும்போது அதற்கென்று ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதன் மூலம் பல ஆராய்ச்சிகள் செய்து எந்தெந்த இடத்தில் எந்தெந்த தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு கூலி என்ற அடிப்படையை உணர்ந்து அதன் மீதுதான் “மினிமம் வேஜஸ்” நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி எந்தக் கமிட்டி நியமித்தார்கள்? யார் விசாரித்தார்கள்? ப்ளானிங் கமிஷன் கூட இவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. கண்துடைப்புக்காக வேண்டி இந்த “மினிமம்வேஜஸ்”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் “செக்ஷன் 5 ஆப் தி மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்”ப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டு விதமான வகையில் நிர்ணயம் செய்ய முடியும். ஒன்று, கமிட்டி அமைப்பது. இரண்டாவது, அபிஷ்யஸ் நோடிபிகேஷனை கெஜ்ட்டில்போட்டு அப்ஜக்ட்ஷன் கேட்பது.

SRI S. M. ANNAMALAI : மற்றத் தொழிலாளர்களுக்கு கமிட்டியை நியமித்து விசாரணை செய்கிற போது நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை ஏறத்தாழ 24.7 சதவிகிதம் உள்ள இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு, இந்த மாநில மக்களுடைய ஜனத்தொகையில் ஏறத்தாழ 75 லட்சத்துக்கு மேல் உள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிக்கும்போது கெஜட் நோடிபிகேஷன் கொடுத்து நிர்ணயிப்பது என்பது உண்மையிலேயே ஒப்புக்கொள்ள முடியாத விஷயம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கெஜட் நோடிபிகேஷனைப் படித்தால், மாடு இல்லாமல் ஏர் உழைக்கிறவர்களுக்கு ஒன்றாக ரூபாய் என்றும், கிரேடு 1 விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் என்றும், கிரேடு 2 விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 87 நயை பைசே என்றும், “நான் அடல்ஸ்”-க்கு 75 நயை பைசே என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நடவு நடுவதற்கு வேண்டுமானால் 14 அணை கூலி நிர்ணயம் நியாயமென்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். மற்ற கூலிகளின் நிர்ணயத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. மாடு வைத்துக்கொண்டு ஏர் ஒட்டுகிறவனுக்கு என்ன கூலி, கட்டி அடிப்பதற்கு என்ன கூலி, தான் உதறுவதற்கு என்ன கூலி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்? ஏன் இந்த சர்க்கார் குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயிக்கப் பார்க்கிறார்கள், அல்லது நிர்ணயித்தார்கள் என்றுகேட்க ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்குத் துரோகம் செய்யும் முறையில் கெஜட் நோடிபிகேஷன் கொடுத்திருப்பதை நான் களம்பூர் விவசாயச் சங்கத்தின் சார்பாக ஆட்சேபணை கிளப்பியிருந்தேன். அதனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு யாதொரு நன்மையும் கிடையாது. இவர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்யும் போது மற்றக் கூலிகளையும் ஆராய்ச்சி செய்து சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று ஆட்சேபணை செய்திருந்தேன். அந்த ஆட்சேபணையாகிலும் உண்மையிலேயே கவனிக்கப்பட்டதா என்றால், கிடையாது. குறிப்பிட்ட 6 வார காலத்திற்குள் ஆட்சேபணை செய்திருந்துங் கூட அதைக் கவனிக்கவில்லை.

இப்போது இந்த மாநிலத்திலே உள்ள விவசாயிகளுடைய “பர் காபிபா இன்கம்” 104 ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது கூட இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்குப் பூராவும் கணக்கெடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தனியாகக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் 50 அல்லது 60 ரூபாய்தான் இருக்கும். இப்படி ஒரு குறைந்த வருவாயில் இருக்கும் ஒரு பெரிய சமுதாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவர, அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்த அமைச்சர் அவர்கள்

[21st April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே கிடையாது. அவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் இலாகா வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஹவுசிங் ஸ்கீம் என்ற புத்தகத்தில் ஹரிஜன் அபிவிருத்தி என்ற தலைப்பின் கீழ்ப் பார்த்தால், ஏதோ ஓரளவுக்கு ரூபாயை ஒதுக்கி விட்டு தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று பார்ப்பதைப்போல் தான் இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட அறிக்கையைச் சட்ட மன்றத்தில் வைக்கும்போது கிராமப்புறங்களில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இவ்வளவு வீட்டு மனைகள் வாங்கித்தரப்பட்டன; இவ்வளவு வீடுகள் கட்டித்தரப்பட்டன; இந்த அளவு அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கான புள்ளி விவரத்தைத் தருவார்களேயானால் உண்மையிலேயே நான் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக நெசவாளத் தொழிலாளர்களுக்காக 1959-ம் ஆண்டில் இந்தச் சட்டமன்றத்தின் மூலமாக ரிபேட் தொகை என்று ஏறத்தாழ 81 லட்சம் ரூபாய் சாங்க்ஷன் செய்யப்பட்டது. பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் முன்னாலே ரிபேட் தொகை பாக்கிக்காக வேண்டி 65 லட்சம் ரூபாயைக் கொடுத்துவிட்டு, மீதம் இருக்கும் 16 லட்சம் ரூபாயும் சப்ளிமென்டரி டிமாண்டில் 18 லட்சம் ரூபாயும் ஆக 34 லட்சம் ரூபாய்தான் ரிபேட் தொகையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கைத்தறி நெசவாளத் தொழிலாளர்களுக்கு அம்பர் சர்க்காவில் பயிற்சி கொடுக்க 28 மாடல் சென்டர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு 1,400 பேர் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஹாண்ட்லாம் கோவாப்பரேடிஷ் டிமாண்ட் வருகிற நேரத்தில் இதைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னால் விவரங்கள் கொடுக்க முடியும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : அந்த டிமாண்ட் வருகிறபோது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு கிடைக்கிறதோ இல்லையோ தெரியாது. இதிலேயும் அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஹவுசிங் ஸ்கீம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் பார்க்கும் போது வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு வீடுகூடக் கட்டப்படவில்லை. குறிப்பாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள நெசவாளர்களுக்குச் சொந்த வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க சர்க்கார், கவனம் செலுத்தவில்லை. மற்ற டிமாண்டுகளில் வட ஆற்காடு மாவட்டம் புறக் கணிக்கப்பட்டிருப்பது போலவே இதிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், இதுவரை ஏறத்தாழ 12 சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அடிப்படையான காரணங்கள் இருக்கின்றன. கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும், ஏதோ ஒரு சில அதிகாரிகள் அந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும், மற்றும் அதில் முக்கிய அங்கம் வகிக்கின்றவர்களையும் வேண்டுமென்றே மாற்றி, உத்தியோகத் தாழ்வு தந்து, அடிக்கடி தொந்தரவு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள், என்ற காரணத்தை வைத்துத்தான் அவர்கள் பெரிதாகக் காட்டி, அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மின்சார இலாகாவிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் “ரிகன்விலியேஷனுக்கு” ஒத்துக்கொண்டு கூட, லேபர் கமிஷனர் சென்று சமாதானம் செய்து வைத்து, எந்த எந்தக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சமாதானம் செய்தும் கூட, அதை உண்மையிலேயே அமுல் நடத்தாமல், வேண்டுமென்றே அதைத் தகர்த்தெறிய வேண்டுமென்ற முறையிலே அதிகாரிகள் போட்டிச் சங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை இருக்கிறது. போட்டிச் சங்கம் என்பது மற்ற தொழிலாளர்களிடத்தில் இருக்கலாம். ஆனால், மின்சாரத் தொழிலாளர்களிடத்தில் போட்டிச் சங்கம் இருக்குமானால், உண்மையிலேயே இந்தச் சர்க்காருக்கு தொழிலாளர்களைக் கொலைக்கு ஆளாக்கிய குற்றம் ஏற்படும். மின்சார இலாகாவிலே இரண்டு போட்டிச் சங்கங்கள் இருந்து, ஒருவருக்கொருவர்

[Sri S. M. Annamalai]

[21st April 1960]

மாறுபட்ட கருத்து இருக்கலாம். அதன் காரணமாக ஒருவன் வேனிலே ஏறக்கொண்டிருக்கும்போது வெடிகளை “ஆன” செய்துவிட்டால் அவனுடைய வாழ்க்கையே போய்விடும். அங்கே பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கீழ் ஒரு சங்கம் இருக்கிறது என்பதற்காக, காங்கிரஸ் கட்சியிலே ஒரு போட்டிச் சங்கத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் உடனே இருந்து ஆரம்பப்பாக்களானால், அது பல தொழிலாளிகளுடைய வாழ்க்கையைப் போக்கிவிடக்கூடிய நிலையை உண்டாக்கும். அப்படிப்பட்ட போட்டிச் சங்கத்தை உண்டாக்கக்கூடாது. இதில் அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு ஆவன செய்யவேண்டும்.

லேபர் கமிஷனர் அவர்கள் சமாதானம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நேற்று கூட பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதைக் கூடுமானவரை சீக்கிரத்தில் பரிசீலனை செய்து, மசொரத் தொழிலாளர்களுக்கு உண்டான குறைகளை நல்ல முறையிலே நகர்த்தவேண்டும். பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கீழ் இருக்கும் தொழிற் சங்கத்தானே வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுக்கிறது என்று, வேண்டுமானால் அமைச்சர் அவர்கள் ஆளும் கட்சியின் சார்பாக குற்றம் சாட்டலாம். ஆனால், குடும்பகோணத்தில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தைப் பார்த்தால், மசொரத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து தலைவர்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சந்தித்துப் பார்க்கக் கோருகிறேன். காங்கிரஸின் சொந்தக்காரர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர். அங்கேயிருக்கும் தொழிற் சங்கம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற் சங்கம். இப்படியிருக்கும் தொழிற் சங்கம் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கோரி அதற்காக வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள் என்றால், அதுவே கோரிக்கைகள் என்னவாயிற்று என்று அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற தொழிற்சங்கங்கள், மசொரத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து தொழிற்சங்கங்கள் வேண்டுமானால் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் கீழ் இருக்கலாம். ஆனால், காங்கிரஸ் கட்சியின் கீழ் இருக்கும் தொழிற்சங்கத்தின் கோரிக்கைகள் என்ன ஆயிற்று என்பதைச் சந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதைப்போல் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுகிறது. பேட்டைவாய்த் தலையில் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அங்கு 45 பேர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். குறதாலில் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அங்கும் பல பேர்களைக் கைது செய்தார்கள். குடும்பகோணத்தில் வேலை நிறுத்தம் செய்ததில், அங்கும் இந்த அரசாங்கம் 65, 70 பேர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள்.

அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கும் புத்தகத்தில் பார்த்தால், தொழிற் தகராறுகள் ஏற்பட்டதன் காரணமாக “லாஸ் ஆப் மான் பவர்” அதிகமாகியிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. தொழிற் தகராறுகள் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகின்றன. தொழில் உறவு இந்த மாநிலத்தில் நன்றாக இல்லை. 1957, 1958, 1959-ம் ஆண்டுகளில் ஸ்டிரைக்குகளும் லாக்-அவுட்களும் ஏற்பட்டிருக்கும் எண்ணிக்கை பற்றி கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரத்தைப் பார்ப்போமானால், ஸ்டிரைக்குகள் வேண்டுமானால் குறைந்திருக்கலாம். ஆனால், அந்த மூன்று ஆண்டுகளிலும், “லாஸ் ஆப் மான் பவர்” அதிகமாகியிருக்கிறது என்று பார்க்கிறோம். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்க முடியும். ஒன்று—பெரிய தொழிற்சாலைகளில் வேலை நிறுத்தம் அதிகமாக இருக்க முடியும். அல்லது அதிக நாட்கள் லாக்-அவுட்கள் இருந்திருக்க முடியும். ஸ்டிரைக் குறைவாக இருந்தாலும் “லாஸ் ஆப் மான் பவர்” அதிகமாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதைப்பார்த்தால், நம்முடைய மாநிலத்தில் உண்மையிலேயே தொழில் உறவு நல்ல முறையில் இருக்கிறதா என்றால், கிடையவே கிடையாது. தொழிற் தகராறு நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டே வருகிறது. இதைத் தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். தொழிற் தகராறு இருந்தால் அது நாட்டின் முன்னேற்றத்தையே கெடுத்துவிடும். குறிப்பாக, சர்க்கார் கையிலே இருக்கும் மின்

[21st April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

சார இலாகா போன்ற இலாகாக்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையிலாவது, உடனடியாக முதலாளிகளையும், தொழிலாளிகளையும் வரவழைத்து, அவர்களுக்குள் ஒருலித் ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியம்.

“பேட் ஆக்ஸிடென்ட்ஸ்” ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது, இந்திய துணைக் கண்டம் பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டால், மற்ற எல்லா மாநிலங்களையும்விட நம் மாநிலத்தில்தான் மிக்க குறைவாக இருக்கிறது “பேட் ஆக்ஸிடென்ட்ஸ்” டைப் பொறுத்த வரையில் என்று சொன்னார்கள். “பக்கத்து வீட்டுக் காரர்களைப் பாருங்கள், அவர்கள் அதிக அக்கிரமம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், நான் பரவாயில்லை, ஏதோ அக்கிரமத்தைக் குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. கூடுமானவரை “பேட் ஆக்ஸிடென்ட்ஸ்”-ன் தயவுசெய்து குறைக்கவேண்டும். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு ஆக்ஸிடென்டுகள் நடக்காமல் இருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு சர்க்காரோ அல்லது சர்க்காரைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களோ நல்ல நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

நாளுக்கு நாள் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது என்பது அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றித் தந்திருக்கும் புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தாலே தெரிகிறது. வேலை தேடிக்கூடும் அல்லவெனக் கருத்துச் செல்லும் தொழிலாளர்கள் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை அந்தத் தாளைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஒரு முறையை ஏற்படுத்தியிருப்பதன் காரணமாக வேலையில்லாமலிருக்கும் தொழிலாளிகள் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை அங்கு சென்று புதுப்பித்துக்கொள்ளாத காரணத்தால், வேலையில்லாதோர் புள்ளிவிவரம் மிக மிகக் குறைகிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை அந்த அல்லவெனத்திற்குப் போகவேண்டுமே என்பதற்காக ரெஜிஸ்டர் செய்யாமல் இருந்துவிடுகிறார்கள். பதிவு செய்துகொள்ளாமலிருக்கும்போதே வேலையில்லாதோர் எண்ணிக்கை இவ்வளவு அதிகமாக நாட்டில் இருக்கிறதென்றால், அதை அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. லாஸ் ஆப் மான் பவரும் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. நம்முடைய மாநிலம் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது என்று சொல்கிற இந்தச் சமயத்திலே இது நாட்டுக்கு நல்லதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **SRI M. S. SELVARAJAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தொழிலாளர்-தொழிற்சாலை மானியத்தை நான் வரவேற்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு இல்லாத ஒரு வாரியப்பு, இந்தத் தொழிலாளர், தொழில் துறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்கள் தொழிற் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து, பல காலம் தொழிலாளர்-தொழில் நடத்தக்கூடிய நிர்வாகிகள் இவர்களுக்குள்ள உறவு முறைகளைப்பற்றியும், தொழிலாளர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைப் பங்கு தெரிந்தவராக இருக்கிறார். அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்த காலத்தில், கோரிக்கைகொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கவர்கள் நிர்வாகி ஆகி, இரு தரப்புக்கும் மத்தியஸ்தராகி, ராஜ்யத்தின் நல புலன்களைக் கவனிக்கக்கூடிய துறையை ஏற்ற பிற்பாடு, அவர்களுக்கு முன்பு கிடைத்த அனுபவம் பெரிதும் உபயோகமாகிறது. அந்த நிலையில், மற்ற ராஜ்யங்கள் நம்மைப் பார்த்துக் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு இந்தத் துறையில் பல்வேறு முன்னேற்றகரமான சட்ட திட்டங்களை நாம் செய்திருக்கிறோம். சில சட்ட திட்டங்களை மற்றவர்களுக்கு முன்னாலாகக் கூட நாம் இயற்றியிருந்தாலும்கூட, அவைகளைப் பின்னாக்கு அமல் நடக்கவேண்டிய அளவுக்குக் காலம் காழ்த்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் வேறு சில ராஜ்யங்கள் நம்முடைய மற்போக்குக்கு முட்டுக்கட்டையாகக்கூட இருக்கின்றன என்று நாம் சொல்லமுடியும்.

[Sri M. S. Selvarajan]

[21st April 1960]

பீடித்தொழிலாளர்களுக்கான சட்டம் சென்ற வருஷம் இயற்றப்பட்டது என்றாலும் வருகிற ஜூலை மாதம் வரையிலும் நாம் காலம் தாழ்த்த வேண்டிய அவசியத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. இனியும் கூட, ஜூலை மாதத்தில் கூட நாம் அதை அமுல் நடத்த முடியுமா என்றால் அது நம்முடைய அண்டை ராஜ்யங்களெல்லாம் வரக்கூடிய வேகத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது.

பெண்களுக்குப் பேறு கால வசதிகள், இரண்டு மாத விடுமுறையோடு சம்பளமும் கொடுப்பது என்று இருந்த சட்டம், மூன்று மாதமாக ஆக்கப்பட்டு, இந்தத் தேசத்திலேயே முதன் முதலாக அந்தச் சட்டத்தை இயற்றி பெண் தொழிலாளர்களுக்கு அபாயம் கொடுத்த பெருமை இந்த ராஜ்யத்திற்கு உண்டு. அத்தகைய அளவுக்கு ராஜ்யத்தில் சீரான நல்ல சட்டங்கள், தொழிலாளர்களுடைய நலன்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நல்ல பல சட்டங்கள் வேகமாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இந்த நிலையில் எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், தொழில் துறையில் நல்லவிதமான அமைதி இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் மாறுபாடான கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுடைய நலனை தேடிக்கொள்வதற்கும், முதலாளிகள் தங்களுக்குரிய உரிமைகளை வற்புறுத்துவதற்கும் தொழில் கோர்ட்டுகள் இருந்தாலும்கூட, இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இந்தத் துறையிலே வேலையை ஏற்று நிர்வகிக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளும் சரி, உயர்தர, அடித்தர உத்தியோகஸ்தர்களும் சரி, எந்த அளவுக்கெல்லாம் “கன்ஸலியேஷன்” சாத்தியமோ, எந்த அளவுக்கு சமரசம் சாத்தியமோ அந்த அளவுக்கு சமரசமாகத் தீர்த்துவைப்பதில் உள்ளனபோடு, நல்ல மனச்சாட்சியோடு வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை நான் பாராட்டக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய உற்சாகம், தெம்பு இருக்கிறது. நாம் ஆற்றுகிற பணி நல்ல பணி என்ற நல்லெண்ணத்தோடு, நல்ல இருதயத்தோடு அவர்கள் வேலை செய்வதன் பலனாக பல்வேறு ஜில்லாக்களில் திறக்கப்பட்ட தொழில் கோர்ட்டுகளுக்கு செல்லக்கூடிய வாய்ப்பே மிகமிகக் குறைந்துவிட்டது. எங்கேயோ ஓரிரு இடத்தில் தொழில் கோர்ட்டுகளுக்குச் செல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்றால், அது சட்ட ரீதியான பிரச்சினையத் தீர்ப்பதற்கு உரிய இடம் என்ற ரீதியிலே செல்லக்கூடிய நிலைமையாக இருக்கும். அந்த அளவுக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் அமைதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது குறித்து நான் சந்தோஷமடைகிறேன்.

சமீபகாலத்தில் பல்வேறு துறைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்ய சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அதற்காக இன்னும் சில தொழில்களையும் தொகுத்து வைத்திருக்கிறோம். முக்கியமாக உப்புத்தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த ராஜ்யம் நீண்ட கடற்கரையைக் கொண்டது. உப்புத் தொழில் கணிசமான அளவுக்கு தொழிலாளர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 50,000 தொழிலாளர்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் தேசம் முழுவதற்கும் வேண்டிய உப்பில் நான்கில் ஒரு பாகம் தயாரிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தத் தொழில் ஒரு பெரிய தொழில். இந்தத் தொழில் வருஷம் முழுவதிலும் வேலை செய்வதற்குரிய தொழில் அல்ல. ஏறத்தாழ 8 மாதம், 9 மாதங்களுக்கு மேலாக வேலை கிடைப்பது என்பதில்லை. எட்டு மாதம், 9 மாதங்களில் அவர்களுக்குச் சேருகின்ற பணத்தை வைத்துத்தான், அவர்களுக்கு கிடைக்கின்ற கூலியை வைத்துத்தான் மீதி இருக்கக்கூடிய 3, 4 மாத காலத்தையும் கமிக்கவேண்டிய அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்கின்ற காலத்தில் இந்த அம்சத்தை கருத்தில் கொண்டு, 8 மாதம், 9 மாத காலத்தில் அவர்கள் தேடுகின்ற கூலியை வைத்துக்கொண்டு மழைக்காலத்தையும் தாங்கக்கூடிய அளவுக்குக் கணிசமான அளவுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். அதோடுகூட, இந்த ராஜ்யத்தின்

[21st April 1960]

[Sri M. S. Selvarajan]

முயற்சியினாலும் மத்திய அரசாங்கத்தின் முயற்சியினாலும் வேறு சில தேசங்களுக்கு இன்தோனேஷ்யா, ஜப்பான் போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் உப்பு சென்று வருவதற்கு, நம்முடைய நாட்டின் பொருள் அங்கெல்லாம் போய் விற்பனை ஆவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையில் உப்புத் தொழில் ஒரு கவர்ச்சியான தொழில், லாபகரமான தொழில். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு சிறு வயதிலேயே கண்ணை பாதிக்கக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. நடு வெய்யிலில், உச்சி வெய்யிலில் அவர்கள் வேலையில் ஈடுபடுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கால் பூத்துவிடுகிறது. கண்ணுக்கு நோடியாகப் பாய்கிறது அந்த உஷ்ணம். ஆகவே, இந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் காலுக்கு செருப்பு, பூட்ஸ் போன்ற வசதிகளும், கண்ணுக்கு கூலிங் கிராஸ் போன்ற பாதுகாப்பு வசதிகளும் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய குழுக்கள் சிபார்சு செய்து வருகின்றன. இந்த ராஜ்யத்தில் எங்கெங்கே உப்புத் தொழில் இருந்து வருகிறதோ, அந்தத் தொழில் துறையில் இது அமுல் நடத்தப்படுவதற்குத் தக்க அதிகாரிகளைக் கொண்டு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடுகூட, இந்தத் தொழிலுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்யும்பொழுது, நான் கூலியாக நிர்ணயம் செய்வது சரியாக வராது. வாரத்திற்கு ஒருமுறைதான் கூலி பட்டுவாபா செய்யக்கூடிய முறை இருந்துவருகிறது. வாரத்தில் 6 நாட்களுக்குத்தான் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு வேலை. ஏழாவது நாள் அங்கு இருக்கக்கூடிய தலைமைக் கூலிக்கு கண்காணிக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய வேலை ஒன்றுதான் இருக்கும். ஏழாவது நாள் பெரும்பாலும் விடுமுறையாகக் கருதப்படும். ஆகவே, வாரக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் தொழிலிலே ஒரு அபாயம் உண்டு. உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வைக் குலைக்க முதலாளிகள் குறுக்கு வழி ஒன்றைப் பின்பற்றி விடுவார்கள். தொழிலாளர்களில் ஒன்றிரண்டு பேர்களைப் பெரியவர்களாக்கி, அவர்களுக்குத் தங்களுடைய மூல தனத்தைக் கொடுத்து, காண்டராக்ட் லிஸ்டம் அல்லது ஸ்வாமிபோகம் லிஸ்டம் என்று அமைத்து நடத்தி, தொழிலாளர்களில் ஒன்றிரண்டு பேர்களை முதலாளிகளாக்கி அவர்களைக் கொண்டு மற்றவர்களை அடிமை மாதிரி வேலை வாங்கக்கூடிய நிலைமை உண்டுபண்ணுகிறார்கள்.

“Wages to be fixed on the produce” என்று சிற்சில இடங்களில் இதுமாதிரி குறுக்கு வழியை பின்பற்றுகிறார்கள். வேறு சில முதலாளிகளும் இதுமாதிரி செய்வதற்கு முயற்சிப்பார்கள். அதுமாதிரி வசதி செய்துகொண்டால், தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய கணிசமான கூலி விதித் தகர்த் தெறியப்படும். அவர்களுக்கு சௌகரியமான கூலி கிடைக்காது. இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு காண்டராக்ட் லிஸ்டம் அல்லது ஸ்வாமிபோகம் லிஸ்டம் என்ற நிலைமையில் வேலையை நடத்தக் கூடாது என்று திட்டம் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையிலே பெரும்பாலும் “ஸ்ட்ரைக்” வருவதற்கில்லை. தூத்துக்குடி பகுதி நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கணிசமான அளவு உப்புத் தொழிலாளர்கள் இருக்கக்கூடிய பெரிய இடம். ஏறத்தாழ 10,000, 15,000 தொழிலாளர்கள் அங்கே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆறுமுகநேரி, அதிராமப்பட்டினம், வேதாரணயம், நாகர்கோவில் ஆகிய இடங்கள் மக்கியமாக உப்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பகுதிகள். தூத்துக்குடியில் இருக்கக் கூடிய உப்பளங்கள் பெரும்பாலும் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானது. மாகாண அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களும் இருக்கின்றன. தூத்துக்குடியை அடுத்த 18 மைலில் உள்ள ஆறுமுகநேரியில் 1948-ல் இந்த தேசத்தில் முதன்முதலாக மற்றிலும் சோஷலிஸ்ட் முறையில் இன்று அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய திரு. வெங்கடராமன் அவர்கள் அன்று தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் தொழிலாளர்கள் பகுதியின் தலைவராக இருந்தபொழுது தேசத்தில் முதன் முதலாக கூட்டுறவு முறையில் அங்குள்ள 500 உப்புத் தொழிலாளர்களுக்கு, 60 வருஷகாலமாக

[Sri M. S. Selvarajan] [21st April 1960]

17 ஸ்டாதிபதிகளின் கையில் இருந்த அந்தப் பாத்திகளின் உரிமையை அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தம் செய்துகொண்டு பல ஸ்டசுக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் பெற்றுவந்த முதலாளிகளின் கையிலிருந்து நோகாமல், இரத்தம் சிந்தாமல் தொழிலாளர்கள் கைக்கு மாற்றி அமைத்த பெருமை அவருக்கு உண்டு. அப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டு உப்புத் தொழிலாளர்களின் கூட்டுறவு சங்கம் இன்று பல துறைகளில் வளர்ச்சி அடைந்து பல நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பெற்று இருக்கிறது. அதுபோன்ற நிலைமை வளர், வளர் உப்புத் தொழிலில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்படாமலே போய்விடும், மனித சக்தி வீணாகாமல் போய்விடும். அது போல எந்த இடங்களில் சாத்தியமோ தூத்துக்குடி போன்ற பல்வேறு பகுதிகளெல்லாம் எந்த அளவுக்குத் தொழிலாளர்களை கூட்டுறவு முறையில் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்கு அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு எல்லா விதமான வாய்ப்பு, வசதிகளையும் கொடுத்து அவர்களுக்கு வேலை செய்வதற்கு வசதி செய்யமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு இந்தத் தொழிலில் அமைதி நிலவும். எந்த விதமான வேலை நிறுத்தம் போன்ற சிரமங்களும் இல்லாமல் அந்தத் தொழில் முன்னுக்கு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

உப்புத் தொழிலில் செஸ் நிதி வசூலித்து, அதை விநியோகிக்க மத்திய அரசாங்கம் சபையும் அமைத்திருக்கிறது. ராஜ்ய ரீதியிலும் சபை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சபை அமைத்து வசூலிக்கக்கூடிய செஸ் நிதியை எந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்துவது என்பதற்குரிய வழிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். செஸ் நிதியிலிருந்து குறைந்தபட்சம் 25 சதவிகிதம் தொழிலாளர்கள் நலனுக்காக ஒதுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உப்புத் தொழிலில் ஆண்களும், பெண்களும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பெரும் பகுதிகளில் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கலாம், ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கலாம். ஆனால் அங்கே உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் கிடைப்பதில்லை. இந்தத் தொழிலாளர்கள் வியாதிக்கு உட்படுவது சகஜம். கண் எரிச்சல் ஏற்படுவது மிக சகஜம். இது போன்று கஷ்டப்படுகிற தொழிலாளர்கள் சிகிச்சை செய்துகொள்வதற்கு, ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும், இந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் ஒரு “விங்”, ஒரு பகுதி ஒதுக்கக்கூடிய அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து செஸ் நிதியிலிருந்து வசதி பெற்று செய்துகொடுப்பதற்கு இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் அதற்குரிய வழி செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுதவிர, உப்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடங்களில் பெரும்பாலும் நம்முடைய ராஜ்யத் தேவைக்கு மீறி நாம் உற்பத்தி செய்தால், அந்த உப்பை வேறு பொருளாக மாற்றக்கூடிய நிலைமைக்கு, சோடா உப்பு தயாரிக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்படுகின்றன. ஆறுமுகநேரில் சோடா உப்பு பாக்கரி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சமீபகாலத்தில் வேதாரணியத்திலும் சோடா உப்புத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட இருக்கிறது. ஆறுமுகநேரி பகுதியில் இயல்பாகவே உப்புத் தொழிலில் இருக்கக்கூடிய தூற்றுக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உப்புத் தொழிலில் குறைக்கப்பட்டு சோடா உப்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படும்பொழுது, இயல்பாக உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் வேலையை இழக்கும்பொழுது, அவர்களுக்குக் கணிசமான கூலியிலே அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[21st April 1960] [Sri M. S. Selvarajan]

ராஜ்யத்தில் சமீப நாட்களாக வேறு ஜில்லாக்களில் தொழிலாளர்கள் எந்தத் துறையில் வேண்டுமானாலும் வேறு ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய “எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேஞ்சு” மூலம் தொடர்பு ஏற்படுத்தக்கொண்டு, உதாரணமாக ஆசிரியர்கள் ஸ்கூல் ஜில்லாவிலே பற்றுக்குறையாக இருந்தால், திருநெல்வேலியிலிருந்து அங்கே அனுப்புவது என்ற நல்ல நிலை பின்பற்றப்படுகிறது. இலக்கையிலிருந்து இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் இழந்து வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். “எவாகுவில்” கூட வெள்ளநாட்டு பிரஜையாக இருந்தாலும், அவர்களால் பரிவு காட்ட வேண்டுமென்று கடமை வாய்லாக ஜில்லாவிட்டாலும், நம்முடைய மனச் சாட்சி வாயிலாக அவர்கள் பால் பரிவு காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த நாட்டு பிரஜைகள் வேறு இடங்களிலிருந்து நிலை தவறி சிரமப்பட்டு இங்கு வந்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நாம் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக, அவர்களுக்கு எந்தெந்தத் தொழிலில் பிரயோஜனமிட “பிக்ஸ்” செய்யவேண்டுமென்று அதற்குரிய வழி வகுக்க மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுபோலவே, நெய்வேலியிலும் சரி, சென்னை பக்கத்திலே உள்ள பெரம்பூர் கோச் தொழிற்சாலை யிலும் சரி, அந்தப் பக்கத்தைச் சுற்றி இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் பொருப்பில் நடக்கும் இங்கெல்லாம், மற்ற ஜில்லாக்களில் உள்ளவர்களுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலம் வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். தொழிற் சங்கங்கள் நிறுவுவதில், ஸ்டாப், லேபரர்ஸ், இரண்டு பேருக்கும் சேர்ந்து ஒரே தொழிற்சங்கமாக அனுமதி கொடுப்பதில் சங்கடங்கள் இருக்கலாம். சிப்பந்திகளுக்குத் தனியாகவும், தொழிலாளர்களுக்குத் தனியாகவும் சங்கங்கள் நிறுவுவதில் தாமதம் இல்லாமல் செய்யவேண்டும். இதுவரை எவ்வளவோ நல்ல காரியங்கள் நடத்தியிருக்கிறேன்; அதுபோலவே இந்த விஷயத்திலும் செய்ய வேண்டும்.

இந்த ஷாப் அவரிஸ்டண்ட்ஸ் ஆக்ஷன் பொறுத்த வரையில், பல இடங்களில் சரிவர அமுலாக்கப்படுவதில், கட்டளைக் கால்வாயில்.....

(மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் மனியடித்து, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்களை பேசக் கூப்பிட்டார்.)

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாகாணத்தில், இன்றைக்குப் பஞ்சாலைத் தொழிற்சாலைகளில் ஸ்டசுக்கணக்கான தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். சமீபத்தில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளிகளுக்கு வேஜ் போர்டின் சிபார்சுகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தில் தொழிலாளிகள் மத்தியிலும், முதலாளிகள் மத்தியிலும், கிளர்ச்சி இருந்து வருகிறது. அது சர்க்காருக்கும் தெரியும். 1956-ல் இரண்டாவது திட்ட நகல் தீர்மானத்தை விவாதிக்கும் காலத்திலேயே, புராவும் “பிக்ஸேஷன் ஆப் வேஜ்” என்ற முறையில் இருக்க வேண்டும், எம்பள நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும், இருக்கும் சம்பளம் போதாது என்றெல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டது. சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டது. 1957-ல் வேஜ் போர்ட் ஏற்படுத்தி, தொழிலாளிகள் விஷயத்தில் சிபார்சுகள் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திலே, இந்த வேஜ் போர்ட் சிபாரிசு வெளியிடப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு பார்லிமெண்டிலே, ஒரு தீர்மானத்தின் மூலம், 1960, ஜனவரியிலிருந்து, தேசம் புராவும் அமல் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், இந்த ஐந்தாண்டுகளாக, ஏதாவது வேஜ் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? ஏன் காலதாமதம் செய்யப்படுகிறது?

அது மட்டுமல்ல. வேஜ் போர்ட் சிபார்சின் அடிப்படையில், ஸ்கில்ட் லேபராக இருந்தாலும், அன்ஸ்கில்ட் லேபராக இருந்தாலும், சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில், 1939-ல் விலைவாசிப் புள்ளியை

[Sri N. K. Palanisami]

[21st April 1960]

100 என்று வைத்துக் கொண்டு, டியர்னஸ் அலவன்ஸ் நிர்ணயம் செய்து, புள்ளிக்கு மூன்று அணு வீதம் கொடுக்கிறார்கள், இன்றையதினம், அப்படிக் கொடுப்பதில் ரூபாய் 67 தான் கிடைக்கிறது. அதேசமயத்தில், ஆமதாபாத் பிராந்தியங்களிலே, ரூபாய் 97 வரை கொடுக்கப்படுகிறது. நமக்கும் அவர்களுக்கும் 30 ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்கள் அதிகம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே போதாது என்று நாம் கேட்கிறோம். வேஜ் போர்ட் சிபாரிசுப்படி ரூபாய் 30 அடிப்படை சம்பளம் என்கிறபோது, 107 ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்கப்பட்டவேண்டும். ஆகவே, அமல் செய்வதில் சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன? பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கும் காலத்தில் நிதி அமைச்சரவர்கள், தொழிலாளிகளுடைய வேஜ் பில் அதிகப்படியிருந்தால், தொழில்கள் ஆரம்பிக்கச் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்ற ரீதியில் பேசினார்கள். ஆனால், அதேசமயத்தில், பார்லிமெண்டில், தொழில் அமைச்சர் ஸ்ரீ நந்தா அவர்கள் பேசும்போது, இண்டஸ்ட்ரியல் ப்ரொடக்ஷன் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று பேசினார்கள். 1958-க்கும், 59-க்கும் இடையே கிட்டத்தட்ட 8.1 பர்சண்ட் அதிகப்படியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள்; இது டெக்ஸ்டைல் சேர்க்காமல். டெக்ஸ்டைல் சேர்த்தால், இன்னும் அதிகப்படியாகக் கிடைக்கும். ஏற்கெனவே இன்றையதினம் நேஷனல் இன்கம் அதிகமாகி இருக்கிறது; ப்ரொடக்ஷனும் அதிகமாகி இருக்கிறது. அதேசமயத்தில் டெக்னிகல் நாலெட்ஜும் அதிகமாகி இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்த தொழிலாளிகளை வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்யும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது. முதலாளிகளுக்கும் ஏராளமாக லாபம் இருக்கிறது. உண்மையில், உதாரணமாக, தென்னிந்தியாவில் உள்ள 4 மில்களைப் பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன். மதுரை ஹார்வி மில்லில், மூலதனம் ரூபாய் 175 லட்சமும், 1946-லிருந்து 56 வரை லாபம் ரூபாய் 412 லட்சமும் இருக்கிறது; மீனாட்சி மில்—மூலதனம் ரூபாய் 49 லட்சம், லாபம் 198 லட்சம்; லட்சுமி மில்—மூலதனம் ரூபாய் 106 லட்சம், லாபம் ரூபாய் 169 லட்சம். மேட்டூர் மில்—மூலதனம் ரூபாய் 60 லட்சம், லாபம் ரூபாய் 182 லட்சம். ஆகவே, இன்றையதினம், முதலாளிகளுக்கு ஏராளமாக லாபம் வந்திருக்கிறது. உற்பத்தியும் அதிகமாகி யிருக்கிறது. அதே சமயத்தில், தொழில் மந்திரி ஸ்ரீ நந்தா அவர்கள் சொல்லும்போது,

“... the standard of living of the workers had declined by 25 per cent. By 1951, they had just recovered the lost ground. By 1955, real wages had increased by 13 per cent. But in 1956, the prices began to rise again and the workers also began to lose their gains until they were completely wiped out,” ன்குர்

ஆகவே, ஏராளமாக உற்பத்தியும் இருக்கிறது; ஏராளமாக லாபமும் இருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட, தொழிலாளிகளுக்கு அதிகச் சம்பளம் என்று கேட்டால், அதை மறுக்கிறார்கள். சமீபத்திலே வேஜ் போர்ட் சிபாரிசு களை அமுலாக்க வேண்டும் என்று மகாநாடுகள் கூட்டிக் கேட்டால், சர்க்காரின் கொள்கை என்னவாக இருக்கிறது? இரண்டு பேரையும் கூட்டிச் சமரசம் காணும் முறையில் இல்லாமல், இரண்டுபேரையும் தனித்தனியாக வைக்கிறதே தவிர, உடனடியாகச் சிபாரிசுகளை அமுலாக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. (குறுக்கீடு) இன்றையதினம், பம்பாயைவிட இங்கே கூலி குறைவு. முதலாளிகளுக்கு அதிக லாபம் வருகிறது. இப்படியிருந்தும், இந்தச் சர்க்காரானது ஒரு நிர்வாகத்தம் செய்யும் முறையில், மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வந்தாகிலும், அதை அமல் நடத்த ஒரு முயற்சியும் செய்யவில்லை.

இன்னும் சர்க்காருடைய கொள்கை தொழிற் சங்கங்களை வளர்க்கும் முறையில் இல்லை. ட்ரேட் யூனியன் சட்டப் பிரகாரம் வேலை நிறுத்தம் சமாதான முறையில் செய்யலாம் என்றாலும், சமீபத்தில், பட்டவத்தலையில் 50 பேர் சத்தியாகிரகம் செய்ததற்கு கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல், கும்பகோணத்தில், 50, 60 பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், ப்ளாட்பாரத்தில் உட்கார்ந்திருந்ததற்காக. அதே மாதிரி குந்தாலிலும், இங்கெல்லாம், சர்க்கார் போலீசை விட்டுத் தொழிலாளிகளைப் பயமுறுத்தி, தொழிற் சங்கங்களில் சேரக்கூடாது என்று செய்கிறார்கள்.

21st April 1960]

[Sri N. K. Palanisami]

ஹார்வி மில்லில் 65 நாட்களுக்கு வேலை நிறுத்தம் நடந்தது; பட்டவத்தலையில் 35 நாள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. குந்தாலிலும் அதே மாதிரி. சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தலையிடாமல் இருந்தார்கள். முதலாளிகளுக்குக் கெடுதலாகும் என்று சர்க்கார் தலை யிடாமல் இருந்தார்கள். நாகம்மா மில், நாகர்கோவில், லட்சுமி மில் இங்கெல்லாம் லாக்-அவுட் நடந்தது. சர்க்கார் உடனடியாக இதற்கெல்லாம் ஒன்றும் செய்யவில்லை.

எலெக்ட்ரிசிட்டி விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 1959-ல் போர்டுக்கும் ஒர்க்கர்ஸ் பெட்ரேஷனுக்கும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. சென்ட்ரல் எலெக்ட்ரி சிட்டி ஆக்டின் கீழே, போர்டானது, சர்க்கார் டைரக்ட்ஷனில் இயங்குகிறது. ஆதலால், சர்க்காருக்குப் பொறுப்பில்லையா? ஏன் பொறுப்பில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, இன்றையதினம் அவர்கள் வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தப்படி அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. 500 பேருக்கு ஒப்பந்தப்படி ரிவைஸ்ட் ஸ்கேஸ் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. அப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் கோர்ட் ஆப் டிசிப்பிளின் சட்டத்தை எடுத்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி விசாரித்து ஏன் இன்னும் ரிப்போர்ட்டில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்கவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால் ஷாப் அண்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் ஆக்ட் செக்ஷன் 51 பிரகாரம் கன்சிலியேஷன் போர்டுக்கு அப்பீனை செய்யக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார். எலெக்ட்ரிசிட்டி டிபார்ட்மென்டும் ஒரே சர்க்கார்தானே. மேலே இருந்து கீழே வரைக்கும் ஒரே சர்க்கார் தானே. ஏன் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு ரிட் போட வேண்டும்? அது மட்டுமல்ல குந்தாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே 5,000-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பது எல்லாம் 12½ டெயிலி அலவன்சு வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஜூனியர் இஞ்சினியர், எஸ்.ஓ.எஸ். ஆபீசர்களுக்கு 12 பர் சென்ட் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியாக அலவன்சு கொடுக்க வேண்டும் என்று வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. லேபர் கமிஷனர் தந்தி கொடுத்து வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கவர்ன்மென்ட் உத்தரவு போட்டார். அதன் காரணமாக வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்தி விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு அங்கே கன்சிலியேஷன் நடந்தது. 1959-ம் வருஷத்தில் கன்சிலி யேஷன் நடந்து இண்டஸ்ட்ரியல் ஆக்ட் பிரகாரம் ரிப்போர்ட் சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டது. செக்ஷன் 22 பிரகாரம் ரிப்போர்ட் வந்து ஒரு வாரத்திற்குள் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது. 1959-ம் வருஷம் ரிப்போர்ட் வந்ததிலிருந்து இது வரைக்கும் அதாவது ஆறு மாத காலமாக சர்க்கார் அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? பெட்ரேஷனுக்காவது அல்லது லேபர் கோர்ட்டுக்காவது போனர்களா என்றால் ஒன்றுமே இல்லை. நேருஜி வருகிறார் வேலை நிறுத்தம் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப் பட்டது. அக்ரிமெண்ட் பிரகாரம் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்றால் இல்லவே இல்லை. தொழிலாளர்கள் கேட்டால் கோர்ட் ஆப் டிசிப்பிளின் காட்டுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதைப்பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதாக இல்லை. ஏன் கோர்ட்டுக்குப் போக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். கோர்ட் ஆப் டிசிப்பிளின் அவர்களுக்கு ஏன் அப்பீனை ஆகாது. இப்படிப்பட்ட பெரிய வேலை நிறுத்தம் மாகாண ஜனங்களுக்கு மட்டுமல்ல தொழிற்சாலைகளுக்கும் பெரிய நெருக்கடியான நிலைமையை ஏற்படுத்தும். அவர்கள் கேட்பது சட்டத்திற்கு விரோதமானது அல்ல. சட்டத்திற்குப்பட்டு தான் அவர்கள் அலவன்சு கேட்கிறார்கள்.

போர்டு விஷயமாகக் கேட்டால் மின்சார மந்திரியைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார். அவரைக் கேட்டால் சர்க்காரைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார். எலெக்ட்ரிசிட்டி ஆக்ட் செக்ஷன் 78 படி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவர்களுடைய டைரக்ட்ஷன் கீழ் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உடனடியாக அதைப் பார்த்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. தவறி விட்டார்கள்.

[Sri N. K. Palanisami] [21st April 1960]

ப்ளாண்டேஷனை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு வருஷமும் போனஸ் தகராறு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம் நான்கு பர்சண்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்த வருஷம் இன்னும் கூட ஒரு பர்சண்ட் கிடைக்குமோ என்னமோ? இப்படி ஒவ்வொரு வருஷமும் போனஸ் சம்பந்தமாக தகராறு நடந்துகொண்டேதான் இருக்கிறது. இப்படி தகராறுகள் நடவாமல் இருப்பதற்கு இவ்வளவு லாபம் வந்தால் இவ்வளவு போனஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று என் நிர்ணயம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால் பொதுத் துறையில் சர்க்கா ரைப் பார்த்து தனியார் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் இல்லை. ப்ரைவேட் செக்டாரில் எவ்வளவோ நல்ல முறையில் இருக்கிறது. இங்கே இருக்கக்கூடிய நிலைமை ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. இங்கு ட்ரைவர்களுக்கு கண்டக்டர் களுக்கு எல்லாம் தரப்படுகிற சம்பளம் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. எல்லாம் சேர்ந்து அவர்களுக்கு 60 அல்லது 70 ரூபாய் தான் வருகிறது. ஆனால் பம்பாயில், அங்கும் சர்க்கார்தான் எடுத்து நடத்துகிறார்கள், அங்கே 120 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ப்ரைவேட் எம்ப்ளாயர் கொடுக்கக் கூடிய சம்பளத்தை நாங்களும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அவர் களுடைய கண்டிஷன் படி அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய லீவு, ப்ராவிடெண்ட் பண்ட், கிராடியூடி முதலியவைகளைப்போல் நாங்களும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அப்படி வாங்கிக்கொண்டால் அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தையும் நாங்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இது தொழிலா ளர்களுடைய பிரச்னை அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டோன் இங்கு சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவே மாட்டார்கள்.

SRI N. K. PALANISAMI: ஆகவே இன்றைய தினம் பம்பாயை எடுத்துக் கொண்டால்—சர்க்கார் தான் அங்கும் நடத்துகிறார்கள்—அங்கு ஸ்டார்டிங் 120 ரூபாய். மற்ற எல்லாவித வசதிகளையும் அளித்திருக் கிறார்கள். அந்த வசதிகளாவது இங்கே கொடுக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதை தொழிலாளர்கள் விரும்புகிறார்களா என்று தெரிய வேண்டும். அவர்கள் விரும்புவதற்கு மாறாக இருப்பதன் காரணத்தால், சர்க்காருக் கும் தொழிலாளர்கள் தீர்மானம் போட்டு அதை என்னிடம் அனுப்பும்படி யாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: சென்னை சர்க்கார் கொடுப்பது ரூபாய் 1-2-0 அவர்கள் கேட்பது ரூபாய் 1-8-0 தான். ஆனால் இன்றைய தினம் மோட் டார் வெலிகிள்ஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் ஒன்பது மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் பத்துமணி வேலை செய் கிறார்கள். 1953-ல் ஓவர்டைம் வேலை செய்தால் ஓவர்டைம் வேஜஸ் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி இன்னும் கொடுக்கவில்லை. இரண்டு நேரம் வேலை செய்தாலும் ஓவர்டைம் வேஜஸ் கொடுக்கவில்லை. இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மன்னார் என்னும் ட்ரைவர் ஒருவருடைய சம்பளத்தை மேல் ஆபீசர் ஒருவர் பொய் கையெழுத்துப் போட்டு மூன்று மாதம் வாங்கி விட்டார் என்று சொல்லி ட்ரைவ ருக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமல் எமாற்றி விட்டார். இதைப்பற்றி மேலாபீ சருக்கு சொன்ன பிறகு மூன்று பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை சஸ்பெண்டு செய்துவிட்டார்கள்.

21st April 1960]

MR. SPEAKER: I do not think all that the hon. Member is refer ring to will come within the purview of this Demand. The Demand under discussion is, Labour including Factories. The hon. Member is talking about transport workers. I would like the hon. Minister to clarify the position.

SRI A. GOVINDASAMY: Sir, there is one item here. Public Motor Service.

MR. SPEAKER: That is a different matter, I think. Anyway, I would like the Hon. Minister to clarify the position.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: தொழிற்சாலைகளைப் பொறுப் பேற்று நடத்துகிற அந்த இலாகா சம்பந்தமாகவுள்ள எல்லாக் குறைகளைப்பற்றி யும் பொதுவாக எடுத்துச் சொல்லலாம். அதுதான் இந்த மானியத்தின் கீழ் வரும். மற்றவைகள் இங்கு எழ முடியாது. பொதுவாக சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கிற மோட்டார் தொழில்களைப்பற்றி ஏதாவது இருந்தால் அதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டும்.

MR. SPEAKER: அவர் கவர்ன்மெண்ட் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை மாத்திரம் சொல்லுகிறார்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அவர் சொல்வது இந்த மானிய கேரிக்கையின் கீழ் வராது.

ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி எழுந்தார்.....

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பழனிசாமி இன்னும் பேசி முடிக்கவில்லையே. அதற்குள் நீங்கள் எப்படிப் பேசலாம்?

SRI N. K. PALANISAMI: 'தினத்தந்தி' விஷயமாக ஒரு விஷயத்தை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பூட்ஸ் ஆக்ட்டு 12 (3) பிரகாரம் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு சமாதானம் ஆகி அதற்குப் பிறகு இன்னும் பத்துப் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. சம்பளம் மட்டும் கொடுத்து வருகிறார்கள். சட்ட பூர்வமாக அவர்களுக்கு வேலை கொடுத் தாக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அங்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அது பாக்டரி சட்டத்திற்குள் வருவதன் காரண மாக பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்

MR. SPEAKER: The hon. Member has only three more minutes to finish his speech.

SRI N. K. PALANISAMI: சரியான முறையில் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருப்பதன் காரணமாக அதற்காக ப்ராசிக்யுஷன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக டொமஸ்டிக் சர்வெண்ட்ஸ் இவர்களைப்பற்றி தேசம் பூராவும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்து அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தையும், சர்க்கார் உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்தியதர மக்கள் இன்றைய தினம் எந்த அளவில் வேலை இல்லாத் திண்டாட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சினுடைய புள்ளி விவரங்கள் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கு கணக்கு அதிகரித்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. ஆனால் ஐந்தாறு வருஷங்களாக விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருந்தும் வேலை கிடைப்பதாகவே இல்லை. எந்த அளவில் வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்பதைச் சர்வே எடுத்து அதற்கு வழிவகை காண வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[21st April 1960]

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சட்ட சபைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் தொழிலாளர்களுடைய நிலை குறித்து இங்குகொண்டு வரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தில் இன்றைய தினம் 5,000-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து வருகிறார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இன்றைய தினம் ஆறாவது நாளாக அமைகிறது. அவர்களுடைய நிலை மிக பரிதாபத்துக்குரிய நிலையில் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களை வற்புறுத்தி கையெழுத்து வாங்கும்படியான நிலைமையும் வேலை நிறுத்தத்தை முறியடிக்கிற அளவில் அவர்கள் பயமுறுத்தியும் வருகிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை சர்வசாதாரணமான கோரிக்கைதான். அந்த கோரிக்கைகளைக் கவனித்தால் வேலை நிறுத்தத்துக்கு அவசியமே இருக்காது. நம் நாட்டின் பிரதம மந்திரி அவர்கள் வருகின்ற நேரத்தில் ஆரம்ப விழா நேரத்தில் எந்த விதமான தகராறும் இருக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில்தான் உடன் பட்டு வேலை செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய கோரிக்கை சர்வசாதாரணமானது என்று அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். வேலைக்கு உத்தரவாதம் கேட்கின்றனர். இது பெரிய சங்கடமான நிலைமை அல்ல என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். இந்த முதல் திட்டம் முடிந்து விட்ட காரணத்தால் இப்போது வேலையில் இருந்து வருகிறவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்க வேறு திட்டங்கள் அமைக்கிற பொழுது அவர்களையே புதிதாக வேலையில் அமர்த்துவது போல் நிலைமையை உருவாக்குகிறார்கள். ஏற்கனவே எந்த நிலையில் அவர்கள் வேலை செய்து வந்தார்களோ அதே முறையில் seniority பிரகாரம் இப்போது எந்தத் தகுதியில் இருந்து வேலை பார்க்கிறார்களோ அந்தத் தகுதிக்குக் குந்தகம் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள அமைச்சர் அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்து தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்த நேரத்தில் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலை நிறுத்தம் கடைசி வரையிலும் நீடிக்க வேண்டுமென்று விட்டுவிடாமல் அதை உடனடியாகக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய ஒரு ஸ்தாபனமாக இருக்கிற காரணத்தால் மின்சாரத்துக்கும் எந்த விதமான குந்தகம் வராமலும், திட்டத்துக்கு இடர் ஏற்படாத முறையில், 6 நாள் காலம் கடத்தியது தவறு, அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது பிரதம என்ஜினியர் அவர்கள் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் அலட்சியமாகவோ தொழிலாளர்களைக் கேவலப்படுத்துகிற முறையிலோ, இழிவாகவோ நடத்தாமல் அவர்களை வைத்து தான் எல்லாவிதத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றவேண்டும். அவர்களுடைய நல்லுறவின் பேரில்தான் நாம் எண்ணுகிற காரியங்கள் நடைபெறும் என்ற முறையில் என்ஜினியர் அவர்களைத் தொழிலாளர்களிடம் நல்லுறவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் கேட்கிற 12½ சதவிகிதம் Special Allowance கொடுக்க வேண்டும். இதை எல்லாம் கொடுப்பதால் அந்தப் பிரச்சினையை சுலபமாகத் தீர்த்து விட முடியும். இதில் மின்சார அமைச்சர் அவர்களும் தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்களும் கவனம் செலுத்துவார்களானால் இந்தப் பிரச்சினையை சுலபமாகத் தீர்க்க முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக Parry and Co. நிர்வாகத்தில் இருக்கும் பேட்டவாத்தலை சர்க்கரை ஆலை பற்றி இங்கே நான் ஒரு விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பேட்டவாத்தலை காவேரி சர்க்கரை ஆலை வெள்ளைக்காரக் கம்பெனி பேரி அண்டு கம்பெனிக்கு 1958-59-ல் இந்த நிர்வாகத்துக்கு 10 லக்ஷத்து அறுபத்து மூன்று ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. அதுவும் 8 மாதம் வேலை செய்ததில் இவ்வளவு லாபம். இவ்வளவு லாபகரமான தொழில் நடத்துகிறவர்கள் அங்கு தொழிலாளர்கள் 6 கோரிக்கைகளை வைத்து அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு கொண்டார்கள். அங்கே, பாட்டாளி சங்கம், தொழிலாளர் சங்கம் என்று

[21st April 1960]

[Sri A. Govindasamy]

இரண்டு சங்கங்கள் தொழிலாளர்களுக்காகப் பணியாற்றுகிறது. இந்த இரண்டு சங்கத்தையும் அங்கீகாரம் செய்யாத முறையில் பாட்டாளி சங்கத் தார்கள் கேட்கிற பொழுது தொழிலாளர் சங்கத்தைச் சேர்த்து வந்தால் பார்க்கலாம் என்றும் தொழிலாளர் சங்கம் அங்கீகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிற பொழுது பாட்டாளி சங்கத்தைச் சேர்த்து வந்தால் அங்கீகாரம் செய்யலாம் என்றும் காலம் கடத்துகிறார்கள். இந்த நிலையில் இரண்டு சங்கங்களும் கூட்டு சேர்ந்து 6 கோரிக்கைகளை முன்னால் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதில் 10 லக்ஷத்து 63 ஆயிரம் லாபம் கிடைத்த ஸ்தாபனத்தில் 3 மாத போனஸ் கேட்கிறார்கள். அது ஒரு பெரிய தொகை அல்ல. கொடுக்கலாம் என்று கருதி அவர்கள் கொடுத்து இருந்தால் மேலும் லாபத்தை அதிகரிக்கவும் தொழிலாளர்கள் அக்கறையோடு பணியாற்றவும் வழிவகை பிறக்கும். இந்த முதல் கோரிக்கையை உடனடியாக பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக “Night Allowance” இரவு நேரங்களில் 25 நயா பைசா அதாவது 4 அணை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அதே Parry and Co. பேட்டவாத்தலையில் கொடுப்பது இல்லை. அதே Parry and Co., நிர்வாகத்தில் இருக்கிற நெல்லிக்குப்பம், புகளூர் ஆலைகளில் இந்த அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஆலைகளில் கொடுக்கப்படுகிற அலவன்ஸ் ஏன் இங்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்று அந்தத் தொழிலாளர்கள் கேட்கிறார்கள். அது கொடுத்து தீர வேண்டிய பிரச்சனை. அடுத்தாற் போல் மற்ற நெல்லிக்குப்பம் புகளூர் Factory-ல் உள்ள Leave facilities இங்கே மறுக்கப்படுகிறது. அதைக் கவனித்துத் தரவேண்டுமென்று வேறு ஒரு கோரிக்கையை வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் ஸ்தாபனத்தில் 700 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அதில் 180 பேர் Permanent மற்றவர்கள் எல்லாம் Temporary குறைந்தது மேலும் 100 பேர்களை Permanent செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். சர்க்கரை ஆடுகிறபொழுது அவர்களை எப்படியோ தற்காலிக வேலை ஆட்களாக வைத்திருப்பதைத் தவிர்த்து நிரந்தரமாக படிப்படியாக மாற்ற வேண்டுமென்பதுதான் அவர்கள் கோரிக்கை. 700 பேரில் 180 பேர் மட்டும் வைத்துக்கொண்டால் மற்றவர்களை எந்த நேரத்திலும் பழி வாங்கக்கூடிய நிலைமையில்தான் நிலைமை உருவாகிறது. இங்கே வேலை நிறுத்தம் என்று சொன்னால் நெல்லிக்குப்பம் தொழிலாளிகளைக் கொண்டு போகலாமா, புகளூர் தொழிலாளிகளைக் கொண்டு போகலாமா என்ற முறையில் பயமுறுத்துவதற்குத்தான் அவர்களைக் காயப்படுத்தாமல் வைத்து இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேலும் வாழ்க்கைப்பள்ளி ஒன்றுக்கு 20 நயா பைசா அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரிக்கை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது ரூ. 65 ஆகும். இப்போது கொடுக்கிற அலவன்ஸ் இரட்டிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அவர்கள் கோரிக்கை. இன்றைய தினம் வாழ்க்கைத்தரம் விலைவாசி உயர்வின் காரணமாக சமாளிக்க முடியாத நிலையில் தொழிலாளர்கள் இருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் புள்ளிக்கு 20 நயா பைசா கேட்கிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கையை அடிப்படையாக வைத்து வேலை நிறுத்தம் செய்ததன் காரணமாக 51 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். மற்றவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். இப்போது ஒரு உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு அவ்வளவு பேரும் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கைது செய்யப்பட்டிருப்பவர்களை விடுவிக்க வேண்டும். உடன்பாடு ஏற்பட்ட பிறகும் ஜெயிலில் இருப்பது கூடாது என்று தொழில் அமைச்சரிடம் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் உள் நாட்டுத் துறை அமைச்சரைக் கலந்து அவர்களை விடுதலை செய்கிற அளவுக்கு நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் 51 பேரும் ஜாமீனில் வெளியில் இருக்கிறார்கள். நிரந்தரமாக விடுபடவில்லை. அவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்கு வாபஸ் வாங்கப் படவில்லை என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே வேலை நிறுத்தம் என்றால் கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் தொல்லைக் குள்ளானார்கள். அவர்கள் குடும்பத்துக்குப் பசி, பட்டினி என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் அரசாங்கத்துக்கும் Parry and Company-க்கும் தொல்லைகள் ஏற்படுகிறது என்ற நிலைமையை நமது அமைச்சரவர்கள் நன்கு உணர்ந்து

[Sri A. Govindasamy]

[21st April 1960]

உடன்பாடு ஏற்பட ஒரு முக்கூட்டு மாநாடு கூட்டுவதற்கு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முக்கூட்டுக் கமிட்டியை உடனடியாகக் கூட்டி அவர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும் என்றும் சீக்கிரத்தில் என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்து தர வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இங்கே பஸ் தொழிலாளர்கள் நிலை குறித்து அமைச்சர் அவர்களை கேட்ட நேரத்தில் குறிப்பாக சில விஷயங்கள் இருந்தால் சொல்லலாம். அதைப் பொதுவாக Elaborate ஆக துருவிக் துருவி State Transport பற்றி பேசாமல் மேல் எழுந்த வாரியாகக் கூறிக் கொண்டு இருந்தால் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனுடைய அடிப்படையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் நடத்தக்கூடிய பஸ் நிர்வாகத்தில் இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு Gratuity மறுக்கப்படுகிறது. அதைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லப்போவது இல்லை.

குறிப்பாக அவர்கள் ஒரு வாரம் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டாலும் கூட Gratuity மறுக்கப்படுகிறது. இந்த Gratuity விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடி 50 வயதிற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பெரிய பஸ்களை ஓட்டும்படியான நிலைமையும் இளம் வயதுள்ள டிரைவர்கள் அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையில் இருக்கின்ற சொந்தக் கார்களையும் ஜீப்புகளையும் ஓட்ட பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். இது சரியல்ல. இளம் டிரைவர்களை பெரிய பஸ்களை ஓட்ட உபயோகிக்க வேண்டும். வயதான டிரைவர்களை மற்ற சின்ன வண்டிகளை ஓட்ட உபயோகிக்க வேண்டும். சர்க்கார் புதிய பஸ்களை எடுக்கும் போது அந்த பஸ்களில் வேலை செய்த தொழிலாளர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கவேண்டும். இப்போது சென்னை நகரில் நாம் பஸ்களை தேசிய மயம் ஆக்கியதுடன் சுற்றுப்புறங்களில் இருக்கின்ற பஸ்களையும் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த பஸ் சர்வீஸ்களில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு இப்போது கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். அதனால் தனியாரிடமிருந்து பஸ்களை எடுக்கும்போது அவைகளில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டும். இந்த சாதாரண கோரிக்கையை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். மேலும் நெய்வேலி பிரச்சினைப் பற்றி சில விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே கிட்டத்தட்ட எட்டாயிரத்திலிருந்து பத்தாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கான வீட்டு வசதி இல்லை. ஆனால் பெரிய அதிகாரிகள் வசிக்க ஆடம்பரமான பங்களாக்கள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அன்றாட வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. இவர்கள் நெய்வேலியைச் சுற்றி இருக்கின்ற கிராமங்களில் இருந்துகொண்டு வேலைக்கு வரவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இப்போது வீட்டு வசதி செய்து தர முடியாவிட்டாலும் “Temporary Shed” ஆவது போட்டுத்தர வேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குடியிருக்க வீடு கிடைக்காத காரணத்தால், இவர்கள் குறிஞ்சிப்பாடி, வடலூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து வர வேண்டி இருக்கிறது. அங்கே வேலை வாய்ப்புத் தரக்கூடிய நிலைமையை Employment Exchange இடம் இருந்து அவர்களே எடுத்துக் கொண்டுவீட்டார்கள். இப்போது அவர்களே எடுக்கிறார்கள். நெய்வேலியைச் சேர்ந்த பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய படிப்பு, தொழில் திறமைக்குத் தக்கபடி வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டும். ஆனால் ஏதாவது ஒரு சாக்குக் காட்டி எடுக்க மறுக்கிறார்கள். படிக்காதவன் போய்க் கேட்டால் படித்திருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். S.S.L.C. படித்தவர்கள் வேலை கேட்டால் B.A. படித்தவர்கள்தான் தேவை என்கிறார்கள். இந்த மாதிரி பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு வேலை கிடைக்காத ஒரு நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. அங்கே ஒரு கமிட்டி போட்டு ஆட்களை எடுக்கிறார்கள். ஆட்களை எடுக்கும் விஷயத்தில் ஓர் அளவு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன். ஏற்கனவே அறவே கிடைக்காமல் இருந்தது. இப்போது கொஞ்சம் கிடைத்துக்

21st April 1960]

[Sri A. Govindasamy]

கொண்டிருக்கிறது. அங்கே தொழில் கல்வி படிக்கிறவர்கள் படிப்புக்குத் தக்கபடி அவர்களை வேலையில் ஈடுபடுத்தாது அவர்களுக்குத் தெரியாத தொழில்களில் ஈடுபடுத்தி வேலை வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு ரூ. 2-10-0 கூலி கொடுத்து சாதாரண கூலிகள் போல் அவர்களிடம் வேலை வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். எந்த நேரத்திலும் வேலையில்லுந்து அவர்களை நீக்கிவிடும்படியான நிலைமை இப்போது இருக்கிறது. இந்த நிச்சயமற்ற தன்மையை நீக்குவது அவசியம். ஒரு பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது அங்கேயே அதற்கென்று ஒரு வேலையைத் தேடித் தருகின்ற ஸ்தாபனத்தை வைத்து அதன் மூலம் ஆட்களை எடுக்கவேண்டும். என்பதது ஆறு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து அங்கே திட்டங்கள் நிறைவேற்றும்போது தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் தொழிலாளர்களுடைய உற்சாகமான ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கும். தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் விஷயத்தில் அவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று இப்போது துருவித் துருவிப் பார்க்கிறார்கள். இது கூடாது. யாராவது ஒரு தொழிலாளி வணக்கம் என்று சொல்லிவிட்டால் ‘இவன் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன். இவனைக் கண்காணிக்க வேண்டும்’ என்ற நிலைமை அங்கே இருக்கிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : வணக்கம் என்பது தி.மு.க.வுக்கு மட்டும் சொந்தமா என்ன?

SRI A. GOVINDASAMY : வணக்கம் என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்ததற்காக அவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம் என்ற சொல் தமிழர்களுக்குப் பொதுவானதுதான். இருந்தாலும், அதை உபயோகித்தால் பழி வாங்கும்படியான நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. இது கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களின் உறுதிமொழியின் மூலம் அவர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள், காப்பாற்றப்படுவார்கள் என்று நினைத்து அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நெய்வேலியில் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் பகுதி குறிப்பாக Watch and Ward-யைச் சேர்ந்தவர்கள் வசிக்கும் பகுதியைப் பார்க்க வேண்டும். மேலும் அங்கு கட்டப்பட்டிருக்கும் C. Type வீடுகளைப் பார்க்கவேண்டும். அவைகளில் கீறல் விட்டிருக்கிறது. கதவு, ஜன்னல் எல்லாம் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றும் போது கண்டிராக்டர்களுக்கு மட்டும் நலன் ஏற்படும்படியான நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இவைகளை எல்லாம் அமைச்சர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்பதுடன் கடைசியாக ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் 8 மணி நேரம் என்று இல்லாமல் 18 மணி நேரம் வரையில் வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** Sri N. MAHALINGAM :** தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டுவந்து இருக்கின்ற இந்தத் தொழிலாளர் இலாக்கா Factory மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாகாணத்தில் பாக்கிரி சட்டம் மிக நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் கொஞ்சம் அதிகமாகவே அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்று அச்சப்படவும் இடம் இருக்கிறது. என்னென்றால் சிறு தொழில்கள் இப்போது வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்காரில் முயற்சி செய்கிறோம். இந்தச் சட்டம் கொஞ்சம் அதிகமாக அமுல் நடத்தப்பட்டால் சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சி பாதகமடையும். இப்போது இருக்கின்ற கட்டுத்திட்டங்கள் படி கட்டிடம் கட்டுவதற்கு மிக அதிகமான பொருள் செலவழிக்க வேண்டி இருக்கிறது. நமது தொழில் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் ஜப்பான் சென்று வந்தபோது அங்கு எல்லாம் தொழிற்சாலைகள் கட்டுவதற்கான

[Sri N. Mahalingam]

[21st April 1960]

செலவு 10, 15 சத விசிதம்தான் என்றும், பொதுவாக நம் மாகாணத்தில் 30 சத விசிதம் கட்டிடங்களுக்காகச் செலவழிப்பதாகவும், பொதுவாக இந்தக் கட்டிடச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஓரளவு பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்ற இடங்களில் இந்தச் சட்டத்தைக் கடினமாக அமுல் நடத்தினாலும் சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் விஷயத்தில் இவை கொஞ்சம் தாராள மனதுடன் அமுல் நடத்துவது அத்தொழில்கள் வளர எதுவாக இருக்கும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டும் அமுல் நடத்தினால் போதாது. பக்கத்தில் இருக்கின்ற ராஜ்யங்களிலும் இந்த முறையில் அமுல் நடத்தினால் தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிற ஒரு **Competitive Capacity** இருக்கும். நம் ராஜ்யத்தில் இந்தச் சட்டம் கடுமையாக அமுல் நடத்தப் பட்டு பக்கத்து ராஜ்யங்களில் அவ்வளவு கடுமையாக அமுல் நடத்தப் படாமல் இருந்தால் தொழில்கள் பக்கத்து ராஜ்யங்களில் வளர ஆரம்பித்துவிடும். உதாரணமாக பீடித் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது அதை அமுல் நடத்துவது கடினம் என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இன்று என்ன நடக்கிறது? பல தொழிற்சாலைகள் பக்கத்து ராஜ்யத்திற்குச் சென்றுவிட்டன. அங்கே பீடி செய்யப்பட்டு இங்கே கொண்டு வந்துவிற்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருந்த பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க, பக்கத்து ராஜ்யங்களைக் கலந்து இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது நலம்.

இதைத்தவிர சர்க்கார் பாக்கரி ஆக்ரேக்கு ஒரு உதாரணமாக மாடல் எம்ப்ளாயராக இருப்பது அவசியம். நம் ராஜ்யத்தில் நிறைய பெரிய அணைக்கட்டுகளில் இன்னும் பல வேலைகள் நடக்கின்றன. இந்தப் ப்ராஜெக்ட்டுக்குப் போய்ப் பார்த்தால் அங்கெல்லாம் சிறிய குழந்தைகள் வேலை செய்கிறார்கள். சட்டப்படி 16 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட குழந்தைகள் வேலை செய்யக்கூடாது என்பது விதி. ஆனால் சர்க்காருடைய ஸ்தாபனங்களில் அவ்வாறு சிறு குழந்தைகள் வேலை செய்வதைப் பார்க்கும் போது நம்முடைய ப்ராஜெக்ட்டுகளிலேயே நாம் போட்ட சட்டம் அமுல் நடத்தப்படுவதில்லை என்று தோன்றுகிறது. இன்றையதினம் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு 10 அணை கூலி கொடுக்கிறார்கள். குறைந்த கூலி தான். ஆனால் கேட்டால் பெரிய ஆட்களைவிட இவர்கள் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள், அல்லது அவர்களுக்குச் சமமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்கிறார்கள். அதிகச்செலவு ஆனாலும் கூட இப்படிக் குழந்தைகளைவிட வேலை வாங்காது அந்தப் ப்ராஜெக்ட்டு எரியாக்கவில்லை. பள்ளிக் கூடங்களை ஏற்படுத்தி இந்தக் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி போதிக்க வகை செய்யவேண்டும். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால் அங்கே வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்கள் தங்கள் குழந்தைகளும் வேலை செய்தால் கூலி கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்று வேலை செய்ய விரும்புகிறார்கள். இதனால் சமுதாயம் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நடைமுறையில் வளர்ச்சி அடையாமல் தடைபடுவது சரியாக இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதுபோலவே ப்ராஜெக்ட்டுகளில் பெரிய கண்ட்ராக்டர்களுக்கு அதிக வேலை கொடுக்காமல் பீஸ் ஒர்க்காகப் பிரித்துப் பல பேர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வேலைகளைக் கண்ட்ராக்ட் எடுக்கிறவர்கள் தங்கள் கீழ் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது நிர்ணயிக்கப் படவில்லை. ஆகவே, இந்த மாதிரியாக பீஸ் ஒர்க் கண்ட்ராக்ட் எடுக்கிறவர்களும் தங்கள் கீழ் வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு மினிமம் வேஜ் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

21st April 1960]

[Sri N. Mahalingam]

அதைத்தவிர, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு பெரிய முக்கியமான தொழிலாக இருக்கக் கூடிய நூல் ஆலைகள் சம்பந்தமாக இப்போது ஒரு பிரச்சனை எழுந்திருக்கிறது. இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழில் சம்பந்தமாக ராஜ்ய சர்க்காரில் தொழில் இலாகா, தொழில் அமைச்சர் இவர்களுடைய பூரண அதிகாரம் இல்லாமல் மத்திய சர்க்காரின் தொழில் இலாகா அமைச்சரும் தொழில் இலாகாவும் சேர்ந்து பல்வேறு முடிவுகளைச் செய்கிறார்கள். ராஜ்யங்களில் உள்ள நிலைமை அவர்களுக்குத் தெரியாது. இவர்களைக் கலந்துகொள்ளாமல், இவர்களுடைய சம்மதம் இல்லாமல் அவர்கள் செய்கிற எந்தப் பொதுவான முடிவும், சரியானதாக இருக்காது. உதாரணமாக, தேசிய நூற்பு போர்டு என்று சொல்லக்கூடியதன் பஞ்சாலை அவாண்டு பொருத்தமற்றதாக இருக்கிறது. தேயிலைத் தொழில் சம்பந்தமாக அகில இந்திய ரீதியில் கம்ட்டி அமைத்து அவர்கள் புதியதாக எதோ விசாரணை செய்யப்போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். உலகமில் இருக்கக்கூடிய தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலுக்கும், நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலுக்கும் எத்தனையோ வித்தியாசம் உண்டு. இங்கே உள்ள வசதிகள், வேலை நேரம், கூலி விசிதம், எல்லாவற்றிலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆக எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு விசாரணை செய்து மொத்தமாக இறுதியான முடிவைச் செய்வது பொருத்தமானதாக இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

வேண்டுமானால் ஒன்று செய்யலாம். இப்போதே ஜோனல் (Zonal) என்று அமைத்துப் பல பிரச்சனைகளை ஆராய்கிறோம். அந்த முறையில் இந்தப் பிரச்சனைகளையும் ஆராய்ந்து அந்த ஜோனலில் இருக்கக் கூடிய மூன்று நான்கு ராஜ்யங்களுக்குப் பொதுவாகக் கம்ட்டியை அமைத்து ஒரு முடிவு எடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இப்போது நாம் பீடி சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தவுடன் பக்கத்து ராஜ்யங்களுக்குத் தொழிற்சாலைகள் மாற்றப்பட்டது போல நடப்பதையும் தடுக்க முடியும். ஆகவே ஜோனல் களாகப் பிரித்து அந்த ராஜ்யங்களில் உள்ள பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து அங்கங்கே முடிவு எடுப்பது நடைமுறையில் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

தேசியப் பஞ்சாலை சம்பந்தமாக சமீபத்தில் வெளியிட்ட அவார்ட்புடி நம் ராஜ்ய பஞ்சாலைகள் 20 அல்லது 30 ரூபாய் வரையில் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. பம்பாய், ஆமதாபாத், கல்கத்தா போன்று தொழில் பிரகேசங்களோடு நம் ராஜ்யத்தையும் சேர்த்து இங்குள்ள எல்லாத் தொழிற்சாலைகளையும் ஏ பிரிவில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். சென்னை அல்லது கோவை நகரம் அம்மாதிரி இருக்கலாம். ஆனால், சென்னை ராஜ்யம் பூராவையும் முதல் வகுப்பில் எந்தக் காரணத்தின் பேரில் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. கான்பூர் போன்ற தொழில் பிரதேசங்கள் இரண்டாவது வகுப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் தேசியப் பஞ்சாலைத் தொழில் சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அவார்ட் நிறைவேற்றுவது என்றால், நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிகவும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள பெரும்பாலான ஆலைகள் எல்லாம் நூற்பு ஆலைகள். நெசவு மில்ல்கள் அதிகமாகக் கிடையாது. அதன் காரணமாக ஆயிரம் ஸ்பின்னிட்களுக்கு 16 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பம்பாய் மில்ல்களிலோ, ஆயிரம் ஸ்பின்னிட்களுக்கு ஒன்பது அல்லது பத்து ஆட்கள் தான் வேலை செய்கிறார்கள். அதோடு நம் ராஜ்ய நூற்பு ஆலைகளால் கைத்தறி யாளர்களுக்கு உதவியாக நூற்கப்படும் நூலை சுற்றிக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக மொத்தத் தொழிலாளர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு வேலையாட்கள் இந்த ரீலிங் டிபார்ட்மென்டில் இருக்கிறார்கள். பம்பாய், அகமதாபாத் போன்ற இடங்களில் உள்ள மில் களில் இந்த டிபார்ட்மென்ட் அவசியமில்லை. அப்படி இருக்கும்போது எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே மாதிரியான அவார்ட்களைக் கொடுக்கும்போது என்பது பொருத்தமானதாக இருக்காது. அதுவும் குறிப்பாக இந்த அவார்ட்டுனால் அகமதாபாத் போன்ற இடங்களில் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம் 6 ரூபாயில் இருந்து 8 ரூபாய் வரைதான் உயர்த்த வேண்டி

[Sri N. Mahalingam]

[21st April 1960]

யிருக்கும். ஆனால் சென்னை மாகாணத்தில் 20 அல்லது 30 ரூபாய் ஏற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இங்குள்ள ஆலைகளால் இந்தச் சம்பள உயர்வைத் தாங்க முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக நமது ராஜ்ய சர்க்கார் கூட இந்த அவார்டை அமல் நடத்த முடியாது என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளையும் தொழில் பிரமுகர்களையும் இது சம்பந்தமாக நமது ராஜ்யசர்க்கார் கூட கூட்டிப் பேசியதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த அவார்டு வற்புறுத்தப்படுமானால் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய பல மில்கள் மூடப்படவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்துவிடும் என்பதை நான் இப்போது இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகக் கவனித்து, நமது சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் இனிமேல் புதிதாக எந்த அவார்டு கொடுப்பதாக இருந்தாலும் “ஸோனல் கவுன்சில்” அடிப்படையில் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து முடிவு எடுப்பதுதான் பிரயோஜனமாக இருக்குமே தவிர, இந்தியா பூராவுக்கு மாக ஒன்று சேர்த்து முடிவு செய்வது நடைமுறையில் சரியாக வராது என்பதை அனுபவப்பூர்வமாக உணருகிறோம். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக மில்களும் தொழில்களும், சுமுகமாக வேலை செய்து நாட்டில் அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமென்றால், அமைதி நிலவ வேண்டுமென்றால், தொழிலாளர்கள் உழைக்கவேண்டும்; உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். இதைத்தான் நாங்களும் சொல்கிறோம். இதே போல் தான் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் யார் சொல்வது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்பதைத்தான் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ‘உழைப்புங்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள்; அதனால் வருஷனா கொள்ளை லாபம், பணம் எங்களது. பட்டினி உங்களது, வயிற்றில் ஈரத் துணியைப்போட்டுக் கெட்டியாகக் கட்டிக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னாலும்கூட குறைந்த பட்சமாவது தொழிலாளர்கள் சாப்பிட்டு சக்தியோடு இருந்தால்தானே உண்மையாகவே நம் முடைய திட்டத்தை வரவேற்க முடியும். அப்படி இல்லையென்றால் எந்த அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்றையதினம் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நியாயமான பிரச்சினைகளை கோரிக்கைகளை எடுத்துக் காட்டிப் போராடலாம் என்று சொன்னால், ஏதோ கம்யூனிஸ்டு பூச்சாண்டி காட்டி அவர்கள் கோரிக்கை புறக்கணிக்கப்படுகிறது. உண்மையிலேயே முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக பல பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக ஒன்றுமே செய்வதில்லை. தொழிற்சங்கம் காங்கிரசாக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்டு சங்கமாக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர்களுடைய நலனைக் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்போது டெக்ஸ்டைல் வேஜ் போர்டு என்று ஏற்படுத்தினார்களே, அதில் கம்யூனிஸ்டு தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்று சொன்னால் கிடையவே கிடையாது. அந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர் சங்கப் பிரதிநிதிகளும், சர்க்காரும், மில் முதலாளிகளும் அவை எவ்வு பேரும் சேர்ந்து ஏகமனதாக ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அகில இந்திய ரீதியிலேதான் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது. தென் இந்தியாவிற்கு சரியாக இருக்காது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் தென் இந்திய மில் முதலாளிகளும் இந்த போர்டில் இருக்கக்கூடிய பிரதிநிதிகளும் எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவுகள் நன்றாக விசாரணை செய்த பிறகுதான் எடுக்கப்பட்டது. அப்படி இருக்கும் போது இந்த முடிவுகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்றைக்கு ஏன் அவர்கள் மறுக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

21st April 1960]

[Sri V. K. Kothandaraman]

அது மட்டுமல்ல, எலக்ட்ரிசிட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் இங்கு பழி வாங்கும் மனப்பான்மை காணப்படுகிறது. இன்றைக்கு கும்பகோணத்தில் இருக்கும் எலக்ட்ரிசிட்டி கம்பெனியில் முதலாளி ஒரு காங்கிரஸ் வாதி, தொழிலாளர்கள் காங்கிரஸ் வாதிகள், தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் காங்கிரஸ்வாதி, சர்க்காரும் காங்கிரஸ். அங்கே எல்லோரும் காங்கிரஸ் வாதியாக இருப்பதினால் எந்தக் காரியத்திற்கும் எதிர்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. இதனால் எதுவும் செய்வதற்கு முடிவதில்லை. ஏதோ இந்தச் சங்கத் தலைமையை ஸ்ரீ எஸ். வி. கிருஷ்ணன் இடமாகிலும் கொடுத்து விட்டால் நன்றாக இருக்கும். இப்படி எல்லோருமே காங்கிரஸ் வாதியாக இருப்பதினால் அங்கே நடைபெறும் குறைகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு தர்மசங்கடமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த மாதிரி வெளிக் குராமல் ஏதோ பூச்சாண்டி காண்பித்துத் தப்பித்துக்கொள்ளலாம். கும்பகோணத்தில் இருக்கும் மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் சனம் அமைச்சர் அவர்களைக் குருநாதன் என்ற அளவிற்கு அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தொழிற்சங்கத்திற்கே இந்தக் கதி என்றால் எதிர்க் கட்சியை ஆதரிக்கக்கூடிய ஜனங்களுக்கு என்ன ஆகும் என்று சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும்.

இதுமாதிரி எலக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் அதிகாரிகளின் மோசமான மனக் பான்மை சனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், லேபர் கமிஷனர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அப்படி இருந்தும், அவர்கள் வெட்டவெளிச்சமாகவும், ஜான் ஆகவும், எழுத்தா மூலமாகவும் சொல்வது என்று பயப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் தனியாக அமைச்சர் அவர்களிடம் பேசி இந்த விஷயத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். இதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தீர்க்கமாக அழிந்து சிந்தித்துப் பார்க்கு அவர்களின் குறைகளை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

லேபர் கோர்ட், லேபர் போர்ட், டிரிபனல் அளித்த தீர்ப்புக்களை எடுத்து கொண்டாலும் அவைகளை நடைமுறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது கிடையாது. இங்கே போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் இந்த டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரிகளுக்குக் கிடையாது. அவர்களுக்குப் பரிபூரண அதிகாரம் கொடுத்தால் அவர்கள் உற்சாகமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். ஆகையால் இந்த லேபர் டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவிற்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது போன்று, குந்தாலிலும், மதுரை மீனாட்சி மில்லிலும் இதே நிலைமைதான் நிலவிவருகிறது. தொழிலாளர்கள் 25-ம் தேதி வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் இறங்க அரசாங்கத்திற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் லேபர் அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்தால் ‘நான் என்ன செய்ய முடியும், எலக்ட்ரிசிட்டி அமைச்சரைக் கேளுங்கள்’ என்று சொல்வார்கள். எலக்ட்ரிசிட்டி அமைச்சரைக் கேட்டால் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டைக் கேளுங்கள் என்று சொல்வார்கள். எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டைக் கேட்டால் சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. நமக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறதென்றால், இரண்டு ஆட்டுக்கு ஒரு குட்டி என்று சொன்னால், 4 அடுகளச்சரம் ஒரு சட்டி, மந்தை ஆடுகளுக்கும் ஒரு குட்டி இருப்பதே போல் இருக்கிறது. இதனால் சர்க்காரினுடைய கொள்கை என்ன என்பதைத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று சனம் அமைச்சர் அவர்களைச் சேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்குக் கொள்கையே இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பப்ளிக் செக்டார், பிரைவேட் செக்டாருக்கு வழிசாட்டியாக இருக்க வேண்டும். பப்ளிக் செக்டார் மட்டுமே உண்டாக இந்தத் தொழிலாளர்களின் குறைகளைத் தீர்த்தவைக்கும் அளவிற்கு முன்வா வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் ஏன் தனிக்காட்டு ராஜா மாதிரி இருக்கமாட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கவனித்து அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. K. Kothandaraman] [21st April 1960]

லேபர் கோர்ட்டிலும், ஹைக்கோர்ட்டிலும் தொழிலாளர்களுக்கான தீர்ப்பைக் கொடுத்தால் அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரைக்கும் போகிறார்கள். பல வருஷங்களுக்கு இந்த வழக்கு நடைபெறுகிறது. இது சீக்கிரமாக நடைபெறும் ஒரு நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டியது. இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்பினல் சட்டத்தையும், வேறு சட்டங்களையும் திருத்துவதற்குத் தொழிலாளத் தலைவரும் தொழிலாள இலாகா அமைச்சரும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது போன்றவைகளை முதலாளிகள் தொழில் கோர்ட்டு மாதிரி விசாரணை செய்து அவைகளைச் சிபார்சு செய்துவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி இவைகளை அவர்கள் கையில் விடக்கூடாது. இது இலேசாகக் கிடைக்காது. அவர்கள் பழி வாங்கும் தன்மையில் இருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஹைக்கோர்ட்டில் ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய அய்யர் தீர்ப்புக் கொடுத்ததின் விளைவாக தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் சர்க்கார் இந்தத் தீர்ப்பை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்குக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதே போல் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு மெட்ரனிடி. பெனிபிட் 12 வாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுவதனால் அவர்கள் வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். பெண் தொழிலாளர்களுக்குப் பதிலாக ஆண்களை வைக்க முதலாளிகள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதைத் தடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் இத்தனை சத விதிகம் பேர் பெண் தொழிலாளர்களை வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் ஸ்கீமை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த மாகாணத்திலுள்ள தொழிலாளர் குடும்பம் அவ்வளவு பேருக்கும் இது பொருந்தும்படிச் செய்ய வேண்டும். அதே மாதிரி இண்டஸ்ட்ரியல் ஹவுசிங் ஸ்கீமை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த முதலாளிகள் அவர்களாகவே வீடு கட்டிக் கொடுக்க முன்வர மாட்டார்கள். மயிலே மயிலே இறகு போடு என்றால் போடாது. இது மாதிரி வீடுகள் கட்டிக் கொடுங்கள் என்றால் கொடுக்க மாட்டார்கள். அவர்களைக் கட்டாயம் செய்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குறைந்தபட்ச சம்பள விதிகம் நிரணயிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விலைவாசிகள் மாதா மாதம் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. இந்த மாதம் ஒரு ரூபாயாக இருந்தது அடுத்த மாதம் இரண்டு ரூபாயாக உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஆகையால் ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இந்த குறைந்தபட்ச சம்பள விதிகத்தை மாற்றுவதற்கு முடியும் என்று இருந்தால், முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் இதனால் ஒரு சுமுகமான உறவு ஏற்படும் என்பதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே சர்க்கார் நான் சொன்னவற்றை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு முதலாளிகள், தொழிலாளர்கள் இடையே ஒரு சுமுகமான உறவை உடனடியாக ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மின்சாரத் தொழிலாளர்களைய பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டும். பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைய வேஜ் போர்ட் தீர்ப்பை உடனடியாக அரசாங்கக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலாளர் இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் உண்மையாக நாம் எல்லோரும் பெருமளவுக் கூடிய இலாகா. இந்த இலாகாவைத் தலைமை தாங்கி நடத்தகிற அமைச்சரைப் பொறுத்த அளவிலே தொழில் அனுபவமும், தொழிலாளர் பிரச்சினையில் மிகுந்த அனுபவம் உள்ளவரும், சட்ட நுணுக்கங்களைப் பற்றி அறிந்தவரும், அகில இந்தியா மட்டும் அல்ல, உலகத்திலேயே தொழில் மாநாடுகளில் கலந்துகொண்டு புகழைத் தேடித்தந்தவர். இப்பொழுது கனம் அமைச்சர்

[21st April 1960] [Sri T. S. Ramaswami]

அவர்கள் சமர்ப்பித்த அறிக்கையிலே பல குறைகள் காணப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தின் நோக்கம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கி, தொழிலைத் தேடித் தருவது. இரண்டாவது அவர்களுக்கு சோயல் செக்யூரிடி கொடுப்பது. அதாவது சாஸ்வதமான, நிரந்தரமான வேலை கொடுப்பது. இந்த நோக்கங்களைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வளவுதரம் நம் ராஜ்யம் முன்னேறியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் இன்னும் மோசமான நிலைமையில்தான் இருக்கிறதென்பதைப் பார்க்க மிகவும் வருந்துகிறேன். இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பார்க்கும் போது, அது நாளுக்குநாள், அதிகமாகியிருக்கிறது. 1956-லிருந்து 1957-ல் அதிகம், 1957-லிருந்து 1958-ல் அதிகம், இப்படி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக நமது தமிழ் நாட்டில் இன்று வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்றால், எல்லா இடங்களிலும் தொழிற்சாலைகள் வளர்ந்தாக வேண்டும். இன்னும் சில இடங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தவிர்க்கக் கூடிய இடங்களில் கூட தவிர்க்க முடியாத நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கவனிக்காததன் காரணமாக இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரெயினிங் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பிட்டர்ஸ் போன்றவர்கள் இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்கூல்களில் படித்துப் பயிற்சி பெற்று ஒன்றரை வருடங்கள் ஆகியும், அவர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பயிற்சி இல்லாதவர்களை எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் எடுக்கிறார்கள். வேன்மென், ஓயர்மென் போன்றவைகளுக்கான ட்ரெயினிங் பயிற்சி பெற்றவர்கள், வேறு தொழிற்சாலைகளில் ஆறு மாதம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பலர் இன்று நாகர்கோவிலில் வேலை இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சன்ஜில் ரெஜிஸ்டர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அந்த லிஸ்டை டைரக்டர் ஆப் எம்ப்ளாய்மென்டிற்கு அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMI : நன்றி. அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இல்லாதிருந்தபோது அவர் போர்ட்பாலையோ உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கையில் இருந்தது. இகையே அவர்களுக்கும் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறோம். இவர்களுக்கும் எழுதியனுப்பக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆக, பயிற்சி பெற்ற இளைஞர்கள் பலர் இன்று வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாகர்கோவிலைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் வேலை கிடைக்கவில்லை. பின்னர் அக்ரிசல்களில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இன்று அந்த டிபார்ட்மென்டில் மேஸ்திரிசனாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு வருடம் கழிந்தபின் அவர்கள் வேலையில் இருந்து தள்ளப்படுகிறார்கள். அடுத்தபடியாக இன்று தொழில் தகராறைப் பார்க்கும் போது, குந்தாலில் தகராறு, சும்முகோணத்தில் தகராறு. நாகர்கோவில் மில்லில் தகராறு, எலெக்ட்ரிசிட்டி டிபார்ட்மென்டில் தகராறு முனைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. டெக்ஸ்டைல் மில்லைப் பொறுத்த வரையில் அதற்கான வேஜ் கமிட்டியின் சிபார்சுகள் அமுல் நடத்தப்படவில்லை. முக்கூட்டு மகாநாடு கூட்டினார்கள். அது எந்த அளவிற்குப் போசமோ, தெரியாது. “மான்-டேஸ் லாஸ்ட்” என்பதைப் பார்க்கும்போது இரண்டு வருடங்களை விட சென்ற வருடத்தில் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நாம் முயற்சி செய்தால் நிச்சயம் அதைத் தவிர்க்க முடியும். அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவுதரம் அனாதாபியாக இருக்கிறார்களோ அந்த அளவிற்கு அதிகாரிகளும் இருக்க வேண்டும். அதே போல் முதலாளிகளுக்கும் விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை இருந்தால்தான் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்க்க முடியும். தேசத்தின் உற்பத்தியையும் அதிகரிக்க முடியும். அசலே, நமது அதிகாரத்தை எந்த இடங்களில் எவ்வளவு அதிகமாக செலவிட வேண்டுமோ அந்த இடங்களில் அவைகளை அதிகமாகச் செலவிட வேண்டும். செலவிட்டாக வேண்டும். எனக்கே முன்பேய் அங்கத்தினர்கள் சிலர் கூறியது போல், நமது அரசாங்கம் தொழில் நடத்தக் கூடிய இலாகாக்கள் மற்ற முதலாளிகளுக்கு எடுத்துக்

[Sri T. S. Ramaswami]

[21st April 1960]

காட்டாக இருக்க வேண்டும். டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா இருக்கிறது. மின் சார இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் வரட்டு கௌரவத்தை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களின் நியாயமான பிரச்சனைகளை கவனிக்காமல் இருக்கக் கூடாது. தொழிலாளர்கள் தவறுகள் செய்யலாம். நாமும் தவறுகள் செய்ய நேரிடும். ஆகவே, தொழிலாளர்கள் தவறு செய்வார்களானால் அவைகளை ஓரளவிற்கு விட்டுக் கொடுத்து பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்தால் நிச்சயமாக தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க ஒரு வழி காண முடியும். தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப் போன்றே அதிகாரிகளும் நடந்துகொள்ள வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் இந்த ராஜ்யத்திற்குப் புதியவன். இருந்தாலும் நான் காண்பது, அதிகாரிகளைப் பார்க்கும்போது விதிகளையும், சட்டங்களையும் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, பழைய பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்தின் தோஷையில்தான் இருக்கிறதே தவிர ஜனநாயக முறைப்படி அவர்கள் மாறுவதற்கான நிலையைக் காணவில்லை. பலர் மாறிவிட்டார்கள். ஆனால் அப்படி இன்னும் மாற வேண்டியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி மாறக் காணும் சில்லறை விஷயங்களைத் தீர்ப்பதற்கு அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை சிறிது மாறினால் போதும். தீர்க்கப்படக் கூடிய குறைகள் கூடத் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அதிகாரிகள் மனோபாவம் மாறுவதுதான். அதற்கு லேபர் இலாகா என்ன செய்ய முடியும்? அப்படி அவர்கள் மனோபாவத்தை மாற்றுவதற்கு நமது அரசாங்கம் எவ்வளவு சிரமிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவுதூரம் சிரமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பின்னர், நமது டிரான்ஸ்போர்ட்டிலுள்ள சம்பள விதித்ததைப் பற்றி எனது நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், நாம் ஒரு “மாடல் எம்ப்ளாயராக” இருக்க வேண்டுமென்று. இப்பொழுது கன்னியாகுமரி பிராஞ்சில் ஒரு விசை சம்பளம், இங்கு இன்னொரு விசை சம்பளம். என்றுதான் இருக்கிறது. கன்னியாகுமரியில் உள்ள கண்டக்டர்கள், டிரைவர்கள் ஸிட்டியில் உள்ளவர்களை விட இரண்டு மடங்கு அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அங்கு புதியதாக நியமிக்கக் கூடியவர்களின் சம்பளம், இங்கு ஸிட்டியில் உள்ள ரேப்படி தான் கொடுக்கப்படுகிறது. திருவனந்தபுரத்திற்கும், நாகர்கோவிலுக்கும் தொழிலாளர்கள் அடிக்கடி போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது சர்வீஸும் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வித்தியாசத்தைப் போக்க வேண்டும். அப்படி தொழிலாளர்கள் திருவனந்தபுரத்திற்குச் செல்லும்போது, அங்கு அவர்களின் ஜனியர்களாக இருந்தவர்கள், அதாவது திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தபோது ஜனியர்களாக இருந்தவர்கள் இன்று இவர்களைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகச் சம்பளம் வாங்கும்போது இந்தத் தொழிலாளர்களிடையே ஒரு வித மனக் கசப்பும், வருத்தமும் இந்தத் தொழிலாளர்களிடையே ஒரு வித மனக் கசப்பு, வருத்தமும் ஏற்படுகிறது. ஆக, நமது இலாகா பிறருக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டுமென்பதோடு, நாம் நடந்துகொள்ளக்கூடிய விதம் பிற முதலாளிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டுமென்பதோடு, தொழிலாளி-முதலாளி உறவையும் நல்ல முறையில் பெருக்க வேண்டும். நாம் நினைத்தால் நிச்சயமாக அதைச் செய்ய முடியும் என்பதில் எனக்கு எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை. நாம் அதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க முடியுமென்பதிலும் சந்தேகம் இல்லை. அதிகாரிகள் செய்யும் சிபார்சுகளை மட்டும் பார்த்துக்கொண்டிருக்காமல், நாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்க முன் வர வேண்டும். நாமே இனிஷியேட்டிவ் எடுக்க வேண்டும். பின்னர், க்ரோம் பெட் வொர்க்ஷாப்பில் பெரிய தொழில் தகராறு இருந்து இப்பொழுது நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறது. இந்நிலை வளர்வதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். பின்னர் வேஜ் போர்ட்டின் ரெக்கமெண்டேஷனை செயல்படுத்தவதில் அமைச்சர் அவர்கள் முதலாளிகளைப் பலவந்தப்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிடில் நிலையைச் சரிக்கட்ட முடியாது. எனக்குப் பின் பேசப்போகும் கனம் கின்னசுரை அவர்கள் அது பற்றி சலிஸ்தாரமாகக் கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாக நமது அரசாங்கத் தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் கொஞ்சம் எல்லாவாக்க வேண்டும். ஆக, நாம் நமது அதிகாரத்தை எந்த இடங்களில் சிறிது அதிகப்படியாக உபயோகிக்க வேண்டுமோ அப்படி அந்த இடங்களில்

21st April 1960]

[Sri T. S. Ramaswami]

உபயோகித்து, நாம் நடத்துவது மற்ற முதலாளிகளுக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கக் கூடிய அளவிற்கு நமது இலாகா இயங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமதர்ம, பொருளாதார அமைப்பை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிற ஒரு மக்கள் சமுதாயத்தில் நல்ல உறுப்புக்களில் தொழிலாளர் இலாகாதான் மிகவும் முக்கியமானதாகும். தொழிலாளர் இலாகா சிறந்த முறையில் பணியாற்றி மக்களுக்கு நலன் ல்லைவிப்பதற்கு ஒரு நிலையான தொழில் கொள்கை இன்றியமையாதது. தொழில் கொள்கை தொழிலாளர் கொள்கையோடு இணைந்ததாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அப்படிப் பார்த்துப்போது, இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு ஒரு நிலையான தொழிலாளர் கொள்கை இருக்கிறதா என்று ஐயப்பட வேண்டிய நிலைமையத்தான் நான் இன்று காண்கிறேன். இவ்வாறு நான் கூறுப்போது இது கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களை எந்த உணர்வுமும் பாதிக்காது என்று நான் உறுதிப்படுத்த விரும்புகிறேன். எல்லோரும், நான் ஏற்கனவே கூறியவாறு, முன்பே இந்தச் சபையில் இரண்டு முறைகள் கூறியதபோல், தவறுதலான இடத்தில் வாழ்க்கைப்பட்ட உத்தமமான பெண்ணைப் போலத்தான் அவர் இருக்கிறார். ஆகவே அவரைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் தொழிலாளர் கொள்கை கணத்திற்குக் கணம் மாறுகிறது. நிலையானதொரு தொழிலாளர் கொள்கை இல்லை என்பதற்குப் பல சான்றுகளை நாம் காணலாம். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் பலவாறாக பல கோணங்களிலிருந்து அவைகளை எடுத்துக் காட்டினார்கள். உதாரணமாக கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிஸிட்டி சப்ளை கம்பெனி சம்பந்தப்பட்ட விவகாரத்தில் இந்த சர்க்காரின் தொழிலாளர் கொள்கை எங்ஙனம் பயன்பட்டது? என்ன கொள்கையை இவர்கள் அனுசரித்தார்கள்? ஒன்றும் அறியாத, ஒரு பாவமும் அறியாத தொழிலாளர்களே, அவர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது சுமார் 70 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஏன் கைது செய்யப்பட்டார்கள்? அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்தபோது ஏதோ பாதுகாப்பிற்காக என்று தொழில் அமைதியை நிலைநிறுத்துவதற்காக என்று, தொழில் அமைதிக்குப் பங்கம் நேரிட்டு விடாதவாறு காப்பதற்காக, என்று, 70 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். முக்கிய தொழிற்சங்கத் தலைவர் உட்பட பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் கூட கைது செய்யப்பட்டனர். அப்படித் தூங்கிக்கொண்டிருந்தபோது தொழிலாளர்களைக் கைது செய்வது என்றால் இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு என்ன தொழிலாளர் கொள்கை இருக்கிறது? நான் உண்மையாக நம்புகிறேன், இதைத் தொழிலாளர் இலாகா மனதார விரும்பியிருக்காது என்று. பின் யார் இதற்குக் காரணம்? உள்நாட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் ஒருக்கால் இதற்கு விரும்பம் தெரிவித்திருக்கலாமோ என்றால் இருந்திருக்க முடியாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். நான் அறிந்த மட்டில், அவர்கள் இதற்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்க முடியாது.

இப்படி என்றால் இது எப்படி நடந்தது. ஒரே நிலையான தொழில் 12-30 கொள்கை இல்லாத காரணத்தினால்தான், பல்வேறு வகையான நபர்கள் p.m. தங்களுடைய பல்வேறு வகையான செல்வாக்குகளை பயன்படுத்தி எப்படியோ கைது செய்திருக்கிறார்கள். அதுதான் காரணமே தவிர, வேறு எந்தவிதமான காரணத்தையும் சொல்லுவதற்கில்லை, உண்மையிலேயே அமைச்சர் இதற்கு காரணம் அல்ல என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான செய்கைகளை கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை இருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும் என்பதை குறிப்பாக எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல் தான் மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக இருக்கின்ற தகராறுகள் மீண்டும் மீண்டும் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஒரு பக்கத்தில் மின்சார இலாகா, மற்றொரு பக்கத்தில் தொழிலாளர் இலாகா எந்தெந்த இலாகா யார் யாருக்குப் பொறுப்பு என்பதைப் பற்றி என்ன சொல்லப்பட்டாலும் இறுதியாக பொதுமக்களுக்கு யார் பொறுப்பு என்று பார்க்கும் போது,

[Sri P. S. Chinnadurai]

[21st April 1960]

இதற்கு எல்லாம் பொறுப்பாக விளங்க வேண்டியவர்கள் சர்க்கார் தான். சர்க்கார் ஒரு பொதுக் கொள்கையை கடைப்பிடிக்காத காரணத்தால்தான் மின்சார இலாகாவில் ஒரு மாபெரும் வேலை நிறுத்தம் ராஜ்யத்தைப் பார்த்து பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு பகுதியில் அணைக்கட்டுப்பகுதியில் இப்போதும் வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும் ஏற்பட இருக்கும் பெரிய தொரு வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்துவதற்கு எந்தவதமான ஏற்பாட்டை செய்வதற்கும் இந்த அரசாங்கம் எந்த வகையும் செய்ய வில்லை. இதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு நமது தொழிலாளர் இலாகாவோ அல்லது தொழில் அமைச்சர் அவர்களோ ஈடுபட்டால் கூட அது நிறைவேறுமா என்பது உண்மையாகவே தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் ஐயப்பட வேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கிறது. தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், நான் முன்னால் குறிப்பிட்ட போல் உத்தமமான பெண் போன்றவர் தான், என்ன செய்ய முடியும், புருஷன் வீட்டில் ஓரகத்திக்குப் பயப்பட வேண்டும். நாத்தனாருக்குப் பயப்பட வேண்டும், மாயியாருக்குப் பயப்பட வேண்டும். எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவது. இந்த நிலைமையில் இருக்கின்ற தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து உண்மையிலேயே தொழிலாளி வர்க்கம் தங்கள் அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறது. அவர்களிடத்தில் அன்பு இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் பால் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற அன்பை தொழிலாளர்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விதத்தில் மாட்டிக் கொண்டாரே என்பது அனுதாபத்துக்குரியது. நான் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு, ஐக்கிய நாட்டு சபைக்கு நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பிரதிநிதியாக போனபோது நடந்த பிரிவுசார் கூட்டத்தில் பேசும்போது சொன்னேன், நமது அமைச்சர் அவர்கள் நிரந்தரமாகவே அங்கே இருந்து விட்டால் ஒரு வகையில் இந்நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குச் சந்தோஷகரமாய் இருக்கும் என்று அதற்குரிய தகுதி, அவர்களிடம் இருக்கின்றன என்பது எனக்குத் தன்குத் தெரியும். ஆனால் அவர் இங்கே வந்து மாட்டிக் கொண்டதால் இப்போது மீள முடியாத நிலைமையில் தொழிலாளர்களுக்கு ஒன்றும் செய்ய இயலாத நிலைமையில் இருக்கிறார். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு பரிதாபகரமான நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நமக்கு நல்ல தொழில் அமைச்சர் கிடைத்திருக்கின்றார். அவர்களுடைய கருத்துக்களை அவர் இங்கின்ற கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு, நல்ல சிறந்த அதிகாரிகளைக் கொண்ட தொழிலாளர் இலாகா இருக்கிறது. தொழில் அமைச்சர் மட்டும் அல்ல. தொழிலாளர் இலாகாவிலுள்ள பெரிய அதிகாரிகள் முதல் கீழ் நிலையில் உள்ள அதிகாரிகள் வரை, எல்லாரையும் வரிசையாக நிறுத்தி வைத்துப் பார்த்தால் ஒவ்வொருவருடைய சேவையையும் சரித்திரத்தையும் எடுத்துப்பார்த்தால், அவர்கள் மிகவும் பெருமைக்குரியவர்கள் தான் என்பது விளங்கும். அவர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்து தொழிலாளர்களுக்கு பல விதத்திலும் பணி புரிந்தவர்கள் என்று சொல்லலாம். இவ்வளவு நல்ல இலாகா. இவ்வளவு நல்ல தொழில் அமைச்சர் நமக்கு இருந்தும், இந்த இராஜ்யத்திற்கு என்று ஒரு பொது தொழில் கொள்கை இல்லாத காரணத்தால், இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள தொழிலாளி வர்க்கம் கொடுமக்கு ஆளாகி, துன்பத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலம் முடிந்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்குகின்ற இந்த நேரத்தில் தொழில் பகுதியில் அமைதியான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்று தான் எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். தொழில் பகுதிகளில் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடாது என்று தான் எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். அதேயே தான் தொழிலாளர்களும் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்பது தொழிலாளர்களுடைய விருப்பம் அல்ல. வேலை நிறுத்தம் என்பது தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற ஒரு பெரிய சமை. வேலை நிறுத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று எந்தத் தொழிலாளியும் தாக்கமுன்னுக்கு வர மாட்டான் என்பதை என்னால் உறுதியாகக் சொல்லக் கொள்ள முடியும்.

21st April 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

கடந்த 16 ஆண்டு காலமாக தொழிலாளர்களிடையில் நேரிடையாக தொடர்பு கொண்டவன் என்ற முறையில் நான் இதை வலியுறுத்திக்கூற ஆசைப் படுகிறேன். எந்தத் தொழிலாளியும் வேலை நிறுத்தம் என்கிற சமையை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு விருப்பம் உள்ளவனாக இல்லை. மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் வேலை நிறுத்தம் கூடாது என்ற கொள்கையை அனுசரிப்பதற்கு தொழிலாளி வர்க்கம் தயாராக இருக்கிறது. குறிப்பாக பஞ்சாலைத் தொழிலிலும், என்சினிரியங் தொழிலிலும் வேலை நிறுத்தம் இருக்கக்கூடாது. அவ்விதம் வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடாது. வேலை நிறுத்தம் செய்வதில்லை என்ற உடன்பாட்டுக்கு வர தொழிலாளி வர்க்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதை என்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். ஆனால் இந்தத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைக்கு பாதகம் செய்யாமல் இருக்கின்ற ஒரு சரியான சம்பளக் கொள்கையையும் நாம் நிர்ணயித்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு முதலாளிகள் தயாராக இருக்கிறார்களா, அல்லது இம்மாதிரியான ஒரு கொள்கையை அனுசரிப்பதற்கு அவர்களை வற்புறுத்துவதற்கு, அல்லது அவர்களை இணங்கச் செய்வதற்கு இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மனது இருக்கின்றதா, சக்தி இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். மனது இருக்கின்றதா என்பதைத் தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அந்த மனது இல்லை என்பதை நம்மால் சொல்ல முடியும். அதனால்தான் சம்பளக் கொள்கையை இந்த ராஜ்யத்தில் கொண்டு வர முடியவில்லை இந்த சர்க்காரால். அதன் காரணமாகத்தான் வேலை நிறுத்தம் என்ற சமையை நிர்ப்பந்தமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமை தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அகில இந்திய ரீதியாக பஞ்சாலை தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தை நிர்ணயிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சம்பள போர்ட்டில் அங்கம் வகிக்க தென் இந்திய பஞ்சாலை முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளை அழைத்திருந்தார்கள். அதில் தென்னிந்திய பஞ்சாலை முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளும் அதில் கலந்து கொள்ளவேண்டியிருந்தது. இங்கு பேசிய கனம் மகாலிங்கம் அவர்கள் தென்னிந்திய ஆலை அதிபர்களின் பிரதிநிதியாக நின்று வாதாடினார் என்று நம்புகிறேன். இந்த நிலையில், மத்திய சர்க்காருக்கு தென்னிந்திய பஞ்சாலை அதிபர்களின் பிரதிநிதிகளாக ஏற்கனவே இருக்கின்ற இரண்டு பிரதிநிதிகளே போதுமானது. வேறு பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டிய தேவை இல்லை என்று தென்னிந்திய ஆலை அதிபர் சங்கம் மத்திய சர்க்காருக்கு நேரடியாக எழுதிவிட்டார்கள். இதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தென்னிந்திய பஞ்சாலை அதிபர்களின் சார்பாகவும்தான் சிறப்புக்குரிய இரண்டு முதலாளிகள் அந்த சம்பள போர்ட்டில் அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சம்பளக்கமிஷன் பரிசீலனை செய்த முடிவுகளையே அமல் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால், அதை அமல் நடத்த முடியாது. இல்லையென்றால் நாங்கள் பஞ்சாலைகளை மூடி விடுவோம் என்று பிடிவாதமான முடிவை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இத்தகராறில் சுமுகமான ஒரு நிலை ஏற்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார், தொழிலாளர்களின் வேண்டு கோளுக்கு இணங்கி இம்மாதம் 16-ம் தேதி ஒரு மகாநாடு கூட்டினார்கள். அதற்காக நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பஞ்சாலை தொழிலாளர்கள் சார்பில் என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காக தொழிலாளர்கள் அமைச்சர் அவர்களை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேறு எதற்காகவும் இல்லை. இந்த மகாநாட்டில் தொழிலாளர்களுக்காக எந்த விதமான முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை என்றாலும் இந்த மகாநாடு கூட்டவேதின் மூலமாக இந்த சிபாரிசுகளைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்காக என் தனிப்பட்ட முறையிலும், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சார்பாகவும் பாராட்டுதல்களும் நன்றியும் நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கு உரித்தாகும். என்று மறுபடியும் இந்த இடத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சம்பள போர்டு சிபாரிசுகளை பொறுத்த வரையில், இந்த சிபாரிசுகளை உடனடியாக அமல் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால், நாங்கள் ஆலைகளை மூடி விடுவோம் என்று எச்சரிக்கை செய்கின்ற முறையில், இந்த இடத்திலேயே

[Sri P. S. Chinnadurai]

[21st April 1960]

கனம் மகாலிங்கம் போன்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், நான் அதை தொழிலாளர்களின் சார்பில், தொழிலாளர்களுக்கு விடுக்கும் ஒரு எச்சரிக்கையாகவே எடுத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இப்படிப்பட்ட பயமுறுத்தல்களைக் கண்டு, இந்த நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களோ, அல்லது இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களோ பயந்து விடமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை நிச்சயமாக வராது என்பதை என்னால் உறுதியாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். இம்மாதிரியான பயமுறுத்தல்களைக் கொண்டு, வேலை நிறுத்தம் செய்தால் ஆலைகளை மூடிவிடுவோம், என்ற பயமுறுத்தல்களைக் கொண்டு இந்த ராஜ்ய மக்களை, அல்லது ராஜ்யத் தொழிலாளர்களை பணிய வைத்துவிட முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் என்னால் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். இன்னொரு பக்கத்தில் முதலாளிகளின் பிடிவாதத்தின் காரணமாக இந்த நாட்டிலுள்ள பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் வேலை நிறுத்தத்திற்கு தயாராகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ராஜ்ய ரீதியாக பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து போராட்டம் நடத்தக்கூடிய நான் வேகமாக சமீபித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் சம்பள போர்டின் சிபாரிசுகளை முதலாளிகளின் அனுசரிக்கமாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற பிடிவாதமான மனப்போக்கு காரணமாக, போராட்டத்தில் இறங்குவதை தவிர வேறு எந்த வழியும் தொழிலாளர்களுக்கு தெரியவில்லை. பல இடங்களில் தொழிற்சங்கங்கள் தங்கள் கூட்டங்களை கூட்டி முடிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் ராஜ்ய சர்க்கார் என்ன செய்ய வேண்டும். ராஜ்ய சர்க்கார் எந்த விதமான கொள்கையை கடைபிடிக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி மட்டும் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில், நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த போராட்டத்தை ஆதரித்து விட முடியாது. ஆதரிக்கவும் மாட்டார்கள் என்பது தெரியும். அவரால் அவ்விதம் செய்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அவர் சிக்கலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்டுக் கொள்வது இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் இதில் நடுநிலைமையாக இருந்து விட்டால் போதும். ராஜ்ய சர்க்காரும் சரி, தொழிலாளர்கள் இலாகாவாய் இருந்தாலும் சரி, நடு நிலைமையாக இருந்து விட்டால் போதுமானது. ராஜ்ய சர்க்காரின் நடுநிலைமை கொள்கையே போதுமானது. நாட்டிலே உற்பத்தி செய்வது குறையுமே என்று ஒன்றும் சொல்லாமல் நடுநிலைமையாக இருந்து விட்டால் போதும். இவ்விதம் உற்பத்தி குறைகிறது என்பதில் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அக்கரை இருந்தால் ஆலைகளை மூடிவிடுவோம் என்று எச்சரிக்கை செய்யும் முதலாளிகளை, அவர்கள் நாணயமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசுகளை ஏற்றுக்கொள்ள நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படும். ஆகவே ராஜ்ய சர்க்கார் இதில் தலையிடாமல் போலீசாரை ஈடுபடுத்தாமல், போலீசாரை அனுப்பாமல் இருந்தால் போதும். அப்போது நிச்சயமாக அமைதியான முறையில் வேலை நிறுத்தம் நடக்கும் எந்த இடத்தில் எல்லாம் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்களோ அந்த இடத்திற்கு போலீசாரை அனுப்பாமல் விட்டுவிடுங்கள். அமைதிக்குப் பங்கம் வராதபடி நாங்கள் பார்த்துக் கொள்ளுகிறோம். அமைதியைப் பாதுகாக்க பல கட்சித் தலைவர்கள் தயாராயிருக்கின்றனர். தொழிற்சங்கங்கள் தயாராயிருக்கின்றன. அமைதியைப் பாதுகாக்கும் ராஜ்ய சர்க்காரின் பொறுப்பை, தொழில் பகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். அதில் குறைபாடு வந்தால் முதலில் எங்களைப் பிடித்துப் போடுங்கள். ஆனால் அப்படி எதுவும் நேரிடும் வரையில் போலீசாரை அனுப்பாதீர்கள் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கட்டும், பார்ப்போம் : இந்த சம்பள போர்டு சிபார்சு நிறைவேறுகிறதா, இல்லையா என்பதைப் பார்ப்போம். முதலாளிகள் விடுத்திருக்கும் அறைகூவலை தொழிலாளி வர்க்கம் மிகவும் பணிவோடு ஆனால் உறுதியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்கிறேன். இன்று தொழிலாளர் இலாகா எந்த அளவுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை புரியும் வகையில் பணி புரிகிறதோ, அந்த அளவுக்குப் பணி புரிய, இந்த நாட்டில், ஒரு சிறு பகுதி தவறுகிறது.

[21st April 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

தொழிலாளர் இலாகா ஓரளவுக்காவாவது தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை புரிய வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் பணிபுரிகிறது. அதை உணர்ந்து அந்த அளவுக்கு பணி புரியக் கூட அந்தச் சிறு பகுதி தவறுகிறது. இதற்குக் காரணம் அந்தச் சிறு பகுதிக்கு போதிய பரிச்சயம் இல்லாததுதான் என்று கூறுவேன். அந்தப் பகுதி இங்கே இருக்கும் லேபர் கோர்ட்டுகள் தான். லேபர் கோர்ட்டு நீதிபதிகள் தொழிலாளர்களுடன் சம்பந்தமில்லாதவர்கள். அவர்கள் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் ஊறிப் போனவர்கள். எனவே தொழிலாளர்களின் உணர்ச்சியைப் புரிந்து கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு சமுதாய நீதி வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் செயலாற்றுவது அவர்களுக்குக் கடினமாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஸெஷன்ஸ் ஜட்ஜுகளாகவும், முன்சீபுகளாகவும் இருந்தவர்கள். எனவே அவர்கள் வேறு கண்ணோட்டத்தில், கலப்படப் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்துடன் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைகளைக் காண்கிறார்கள். இதன் காரணமாக என்ன நேரிடுகிறது? தொழிலாளர்களுக்கு நீதி கிடைப்பதற்குப் பதிலாக அநீதி கிடைக்கிறது. அவர்கள் விரும்பி இந்த முறையில் தீர்ப்பு அளிக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. தங்கள் வாழ்வில் வேறு சமூகத்தில் பழக்கப்பட்ட தோஷத்தினால் அவ்வாறு செய்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கத்தினிடம் கோருகிறேன் : லேபர் கோர்ட்டுக்கு நீதிபதிகள் நியமிக்கும் போது, நல்லவர்களை. சமுதாய ரீதியில், தேர்ந்தவர்களை. சமுதாயத்தோடு ஒட்டிப் பழகியவர்களை நீதிபதிகளாக நியமியுங்கள். ஆனால் நல்ல வேளையாக இப்போது ராஜ்ய இண்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்யூனல் தேர்ச்சி பெற்றதாக, சமூக நீதி வழங்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று சொல்வேன். அது அளிக்கும் தீர்ப்புகள் சமூகத்திற்கு விரோதமானதாக இருக்கக் கூடுமானாலும், அது நேர்மையுடன் தீர்ப்புகளை வழங்குகிறது என்பதை நாங்கள் உணரமுடிகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் லேபர் கோர்ட்டுகள் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தொழிலாளர்களுக்கு விமோசனமே இல்லை. இப்போதிருக்கும் நிலைமையில் கூட லேபர் கோர்ட்டுகளிடமிருந்து தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையளிக்கும் தீர்ப்புகளை எதிர்பார்க்க முடியாது.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got two more minutes.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் அமைச்சரின் நேரத்தில் 5 நிமிஷங்கள் எடுத்துக்கொண்டு பேச விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நான் சொல்லும் விஷயங்கள் தொழிலாளர் இலாகாவுக்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no objection to give him five more minutes.

SRI P. S. CHINNADURAI : தொழில் கோர்ட்டு நீதிபதிகளாக இருந்து உத்தியோகத்திலிருந்து விலகுவார்கள் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் மீண்டும் வேலைக்கு அமருவது என்ற பழக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. வேறு ராஜ்யங்களில் எப்படி இருந்தாலும். நம் ராஜ்யத்தில் இந்தப் பழக்கம் இருக்கக் கூடாது. இந்தப் பழக்கம் இருந்தால் தொழில் இலாகா நன்றாகப் பணி புரிய முடியாத நிலை ஏற்படும். எனவே தொழில் இலாகாவிலிருந்தோ தொழில் கோர்ட்டுகளிலிருந்தோ பதவியிலிருந்து நீங்குவவர்கள் எந்தக்காரணத்தாலும் தாங்கள் ஆயுளில் ஒருபோதும் தனிப்பட்டவர்களின் கீழோ தனிப்பட்ட கம்யூனிஸ்டுகளோ வேலைக்கு அமரும் நிலை இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் அப்படியே வேலைக்கு அமர்ந்தால் அது தொழில் இலாகாவில் நாணயமற்ற தன்மையைப் புகுத்தும். தொழில் இலாகாவில் நாணயமற்ற நிலை உண்டாவதற்கு நாம் சற்றும் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. மேலும் அட்வகேட் ஜெனரல், முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் மத்தியில் நடக்கும் கேஸ்களில் தொழிலாளிகளுக்கு எதிராக ஆஜராகும் கெட்ட பழக்கம் நீங்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர் அவ்வாறு ஆஜராவது தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கும். அட்வகேட் ஜெனரலுக்கும் சர்க்காருக்கும் இடையே எப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகள் இருந்தபோதிலும், அட்வகேட் ஜெனரல் வேறு எந்த வகையில் சுதந்திரமாக இயங்கினாலும் தொழில் கோர்ட்டுகளோ தொழில்

[Sri P. S. Chinnadurai] [21st April 1960]

மன்றங்களோ சர்க்கார் சார்பாக பிரதிவாதியாக இருக்கும் கேஸ்களில், பேருக்காவது பிரதிவாதியாக இருக்கும் கேஸ்களில் அவர் ஆஜராகும் கெட்ட பழக்கம் நீங்கியே ஆக வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், சம்பள போர்டு வேண்டாம் என்பதுதான் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் எண்ணம். ஏனென்றால், சம்பளக் கோர்ட்டுகள் கொடுக்கும் தீர்ப்புகளை முதலாளிகள் அமல் நடத்தாவிட்டால், சர்க்கார் நேரடிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. எனவே நேரடியாகப் பேச்சு வார்த்தையை முதலிலேயே துவக்குவோம். சம்பளக் போர்டு வேண்டாம் என்று லேபர் அட்வைசரி போர்டில் சொன்னோம். சம்பள போர்டை அமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அது கூடாது, அது தவறு என்று அவர்களிடம் ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்; மத்திய சர்க்காருடன் அவர்கள் போராட வேண்டும். தோட்டத்தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், சம்பள போர்டு தேவை யில்லை. அதற்குப் பதிலாக உடனடியாகப் பலன் தரும் ஏற்பாட்டுக்கு வழி செய்யும் முறையில் ஒரு நெகோஷியேடிங் பாடியையோ கன்வல்லியேடரி பாடியையோ அமைக்க வேண்டுமென்று நம் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது ராஜ்யத்தில் சலவைத் தொழிலாளர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனித் தனியாகக் கிதறிக் கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதிகள் இல்லை. அவர்களுடைய கூலி விதிதங்கள் நகரத்திற்கு நகரம், கிராமத்திற்கு கிராமம் வேறுபட்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய இந்தப் பிரச்சினையெல்லாம் கவனித்து அவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்ய வேண்டுமென்று நம் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான வழக்குகள் ஹைக்கோர்ட்டிலும் ஸூப்ரீம் கோர்ட்டிலும் நடக்கும்போது தொழிற்சங்கங்களுக்கு சர்க்கார் இலவசமாக வக்கீல் உதவி அளிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நெடுங்காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தச் சபையில் கூட அது பற்றி இரண்டு, மூன்று தடவை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற் சங்கங்களுக்கு அந்த உதவியை அளிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இன்னும் எவ்வளவோ பேச விரும்பினாலும், பேச அவகாசம் இல்லாததால் இன்னும் சிறிது நேரத்திற்குள் முடித்துக் கொள்கிறேன். இந்த சபையில் இன்னும் எத்தனையோ தடவை எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். தவிரவும் ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி போர்டில் நான் பேசிக் கொள்ள முடியும். தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இச் சர்க்கார் நிலையான நல்ல கொள்கையை உருவாக்கி அனுஷ்டித்தாக வேண்டும். இந்தச் சர்க்கார் அதைச் செய்யும் வரையில் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளுக்கு நல்ல நிலையான பரிகாரத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் நல்ல கொள்கையை உருவாக்கி அதை உறுதியுடன் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri N. MAHALINGAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை பேசியபோது, நான் ஏதோ எச்சரிக்கை விடுத்ததாகவும், அந்த எச்சரிக்கையை அவர் சவாலாக ஏற்றுக் கொள்வதாகவும் குறிப்பிட்டார். நான் இந்த சபையில் பேசுகிறபோது, விஷயங்கள் எனக்குத் தெரிந்தவரையில், பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்துடன் என் எண்ணங்களை சட்ட சபை அங்கத்தினர் என்ற முறையில் சொல்

[Sri N. Mahalingam] 21st April 1960]

கிறேனே தவிர, தென்னிந்திய ஆலைகள் சங்கத்தின் சார்பாக பேசவில்லை என்றும், அச்சங்கத்தின் சார்பாகப் பேசுவதற்கு அதன் தலைவர்கள் தனியாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

*** THE HON. SRI R. VENKATARAMAN:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டோர் எல்லோரும் சிறந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள். சொந்த முறையில் எல்லாப் பிரச்சினைகளிலும் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். அவரவர்களுக்கு என்னென்ன பிரச்சினைகளிலே தங்களுடைய அனுபவம் நடைமுறையில் காணப்பட்டனவோ அவற்றையெல்லாம் பொதுக் கொள்கையாக வர்ணித்து விளக்கிப் பேசி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு ஒரு நிரந்தரமானத் தொழில் கொள்கை இல்லையென்ற குற்றச் சாட்டைத்தான் பொதுவாக கனம் சின்னதுரையவர்களும், பக்கிரிசாமி பிள்ளையவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். ராஜ்ய சர்க்காருடைய தொழிற் கொள்கை என்ன என்பதைப் பற்றி அடிக்கடி முன்பே சொல்லியிருந்தாலும் மீண்டும் இப்போது திருப்பிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதுபற்றி நான் சற்று ஆச்சரியப்படுகிறேன். ராஜ்ய சர்க்கார் நியாயமான முறையில் தொழிலாளர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக சர்க்காருடைய நிர்வாக அதிகாரிகள், சட்டங்கள் ஆகியவற்றை யெல்லாம் பயன்படுத்தி தொழிலில் அமைதியைக் காக்க முயற்சி செய்கிறது. ராஜ்ய சர்க்கார் இந்த தொழில் அமைதியைக் காப்பதற்காக எந்த ஒரு கட்டியையோ, பக்கத்தையோ சார்ந்திருப்பது கிடையாது. பொதுவாக, பலவீனமாகவும் சக்தி இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க சற்று அதிகமான கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதுதான் நாம் வகுத்துக்கொண்ட கொள்கை. அந்த அடிப்படையில் ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சங்கங்கள் வைத்துக் கொள்ள முடியாமல் நேரடியான போராட்டங்களையோ, நடவடிக்கைகளையோ நடத்த முடியாமல் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி சட்டத்தை இயற்றி அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் செய்து அதை சர்க்கார் வைத்திருக்கும் அதிகாரிகளின் மூலமாக அமல் நடத்துகிறோம். இது எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் செய்வதில்லை; செய்ய வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. செய்யவும் கூடாது. எந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கென்று தொழிற் சங்கம் இல்லாமல் பலவீனர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்காகத்தான் இந்த மாதிரிச் சட்டம் செய்ய வேண்டும்; இந்த முறையைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். அவ்வாறு பார்க்கும் போது பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி சட்டத்தை அமைத்து அவர்களுடைய குறைபாடுகளை நீக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் சட்டம் இயற்றியவுடன் தானாகவே அமல் நடந்து விடும் என்று யாராவது நினைப்பார்களே யானால் அவர்களுக்கு இந்தத் துறையில் அனுபவம் குறைவு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கிரிமினல் சட்டத்தில் கூட, இந்தியன் பீனல் கோடு சட்டத்தின்படி கூட, யாராவது என்னை வந்து அடித்து விட்டார் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் நான் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் போய்ப் புகார் கொடுத்தால்தான் விசாரணை செய்வார்கள். அடியை வாங்கிக் கொண்டு கீழே உட்கார்ந்து கொண்டு அலறிக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக எந்த வித நிவாரணமும் கிடைக்காது. சர்க்கார் எந்த விதமான குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயம் செய்தாலும், நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமித்தாலும் அதற்கென்று இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கங்கள் தங்கள் கடமையை உணர்ந்து எந்தெந்த இடங்களில் அந்தச் சட்டம் அமலாக்கப்பட வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் நேரடியாகச் சென்று கண்காணித்து புகார் கொடுத்தால்தான் சட்டத்தை அமல்நடத்த முடியும். சட்ட சபையில் வந்து அமல் நடத்தப்படவில்லையே என்று சொல்வதிலும் மோதல்களில் ஏறி ஏராளமாகப் பேசுவதாலும் ஒன்றும் பயன் ஏற்படாது. சர்க்காருக்கு என்னென்ன இடத்தில் என்னென்ன நடக்கிறது என்று பார்க்க “எக்ஸ்ப்ரஸ்” கிடையாது. சர்க்காருக்கு இதைப்பற்றிய தகவல்களைக் கொடுத்தால்தான் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். தொழிற் சங்கங்களின் குறைபாட்டை மறைக்க இந்த சர்க்காரிடம் தொழில் கொள்கை இல்லை

[Sri R. Venkataraman]

[21st April 1960]

யென்று சொல்லுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பற்றி நிரந்தரமான கொள்கை இல்லையென்று சொல்கிற கனம் சின்னதுரை அவர்களைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் பலம் பொருந்திய தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் பாக்கரி சட்டம், ஒர்க் மென்ஸ் காம்ப்ளென்சேஷன் ஆக்ட் ஆகியவையெல்லாம் நல்ல முறையில் அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் சின்னதுரை அவர்களே வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா இல்லையா? ஆகவே, தொழிற் சங்கத்தின் குறைபாட்டை மறைக்க சர்க்காருடைய குறை என்று சொல்ல முடியுமா. இந்த மாதிரிக் குறைப்பாடுகள் ஏற்படாமல் இருக்க தொழிற்சங்க வாதிகள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

விவசாயக் கூலிகளுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிக்க ஏன் கமிட்டிகள் போடப்படவில்லையென்று திரு. அண்ணாமலைவர்கள் கேட்டார்கள். கமிட்டி போட வேண்டுமென்றால் தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகள் வேண்டும். முதலாளிகள் பிரதிநிதிகள் வேண்டும். மிராசதாரர்கள் சங்கம் என்று ராஜ்யம் பூராவும் இருக்கிறதா? அதே போன்று விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் என்று ஜில்லா பூராவும் நல்ல சங்கங்கள் இருக்கின்றனவா? ராஜ்யம் பூராவும் அந்த மாதிரிச் சங்கங்கள் இல்லாத காரணத்தால் யாராவது ஒருவரைக் கமிட்டியில் போட்டால் அவர்களுக்குத் தங்கள் ஜில்லா, தங்கள் கிராமம் தவிர வேறு விவரங்கள் சரிவரத் தெரியா திருக்கும் காரணத்தால் சர்க்கார் நோடிபிகேஷன் செய்து எல்லோரையும் அப்ஜக்ட் கேட்டோம். தொழிற்சங்கங்கள் இல்லாத இடங்களில் மினிமம் வேஜஸ் நிர்ணயிப்பதற்காக கமிட்டி போட்டு அந்தக் கமிட்டியில் இருப்பவர்களுக்குத் தொழில் பற்றிய விவரங்கள் தெரியாமல் இருந்தால் அதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை இல்லை; தொழில் நடத்துபவர்களுக்கும் தீமையளிக்கும் நிலைதான் உருவாகும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் இருந்தால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதை அமல் நடத்தக் கூடாது என்ற எண்ணத்தினால் அல்ல, அமல் நடத்துவதில் பின் தங்கியிருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தினால் அல்ல. அதற்குக் காரணம் நடைமுறையில் நல்ல தொழிற்சங்கங்கள் இல்லாத காரணத்தான் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவது சொல்கின்ற ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டை, சர்க்காருக்கு ஒரு நிரந்தரமான தொழில் கொள்கை இல்லையென்பதை நான் ஏற்க மறுக்கிறேன். இதற்கு மாறாக நண்பர் பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் பேசும்போதெல்லாம் அவர் ஒரு சமுதாய அமைப்பை மனதில் நினைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார். அவர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் சமுதாய அடிப்படையில் அவர் சொல்வது சரி. இன்றைக்கு இங்கே இருக்கும் சமுதாய அமைப்பில் சரியல்ல. அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் சமுதாய அமைப்பில் சர்க்காருக்கு எல்லா உரிமையும் உண்டு. சர்க்கார் தான் எல்லாத் தொழில்களையும் நடத்தும். பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கும் போதே அவர்களுக்கு என்னென்ன தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யும். எல்லா விதமான வாழ்க்கையின் அம்சங்களையும் தங்கள் கையில் வைத்துக் கொண்டு நிர்வாகம் செய்யும் சமுதாயத்தில் அவர்கள் சொல்லும் கொள்கையை நிறைவேற்ற முடியும். இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராடவும், முதலாளிகள் தங்களுடைய லாபத்திற்காகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கவும் அனுமதி இருக்கும் சமுதாய அமைப்பில் சர்க்காரே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் இப்போதிருக்கும் சமுதாய அமைப்பையே மாற்றி. எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர வேரல்ல. இரு தரப்பும் இன்றைக்கு அவசியமாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் இல்லாமல் தொழில் வளர்ச்சி அடைய முடியாது. இன்றைக்கு மூலதனம் இல்லாமல் தொழில் ஏற்படாது. திறமை வாய்ந்த தொழிலாளிகளாக இருக்க சிறந்த கருவிகள் வேண்டும். அப்போதுதான் ஊதியத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். மேல்நாடுகளில் அதிகமாகக் கூலி பெறுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் சிறந்த தொழில் நுட்ப இயந்திரங்கள் அவர்களிடத்திலே இருப்

[21st April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

பதுதான். ஆகவே, அங்கு இங்கே உற்பத்தி செய்வது போல் பத்து மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். இன்றைக்கு இருக்கும் சமுதாய அடிப்படையில் நல்ல முதல் வேண்டும். நல்ல முதல் போட்டு தொழில் களை நடத்தும் நபர்கள் வேண்டும். சிறந்த தொழிலாளர்கள் வேண்டும். அந்தத் துறையில் படித்தவர்கள் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இருந்தால் தான் நம்முடைய சமுதாயத்தில் பெரிய திட்டத்தைக் காண முடியும் அவ்வாறு வருகிறபோது நிச்சயமாக முரண்பாடு இருக்கத்தான் செய்யும். இந்த விதமான சமுதாய அடிப்படையை எந்த எந்த நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனவோ, அந்த நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் நிச்சயமாக தொழிலாளர்-முதலாளிகள் முரண்பாடு இல்லாமல் இருக்காது. தொழிலாளர்-முதலாளி முரண்பாடு இல்லையென்றால், ஒன்று—எல்லா சர்வாதிகாரமும் சர்க்காரிடத்திலேயே இருக்கும் அரசாங்கமாக இருக்கவேண்டும்; அல்லது, எல்லா சர்வாதிகாரமும் தனிப்பட்ட நபர்களிடத்தில் இருக்கக் கூடிய காபிடலிஸ்ட் டிக்டேட்டர்ஷிப் அமைப்பாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தொழில் தகராறு இருக்காது. கம்யூனிச அமைப்பாக இருந்தாலும் தொழில் தகராறு இருக்காது. 'காபிடல் டிக்டேட்டர்ஷிப்' பாக இருந்தாலும் தொழில் தகராறு இருக்காது. இன்றைக்கு நியாயமான 'டெம்க்ராடிக் ஸெட்-அப்' என்று சொல்கிற முறையிலே, ஜனநாயக முறையில் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் தொழில் தகராறு இருக்கும். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் அதிகமாகக் கூலி வசதி பெறவேண்டுமென்று நினைப்பது நியாயம். அதைப் போல, முதலாளிகள், தங்களுக்கு அதிகமாக லாபம் கிடைக்கவேண்டும் என்று நினைப்பதும் நியாயம். அந்த இரண்டு பேருக்கும் சமரசமான நிலைமை ஏற்படவேண்டுமென்றால், இருதரப்பாரும், அவர்கள் தங்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வைத்து பேரம் பேசித்தான் முடிப்பார்கள். ஆகையால் தான் ஜனநாயக அடிப்படையில் கூட்டுப் பேர ஒப்பந்தத் (கலெக்டிவ் பார்க்கெயினிங்) தில் ஒன்றுக்கொன்று இணைபிரியாமல் இருக்கக்கூடியது. ஜனநாயக அடிப்படையில் கூட்டுப் பேர ஒப்பந்தம் நம்முடைய நாட்டில் வளரவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய சர்க்காரின் கொள்கை.

சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் வேலை நிறுத்தம் அதிகமாகப்போய் விட்டது என்று சர்க்கார் மீது குற்றம் சாட்டிச் சொல்லப்பட்டது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்வேன்—வேலை நிறுத்தம் அதிகமாக இருக்கிறது என்றால், தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள் என்று தான் ஆகுமே தவிர, சர்க்கார் மீது எப்படிக் குற்றச் சாட்டு ஆகும்? தொழிலாளர்கள் கிடைத்த கூலியை வாங்கிக்கொண்டு சுமமா இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா? தொழில் தகராறு அதிகமாகப் போகிறது என்பது எப்படிக் குற்றச்சாட்டு ஆகும்? முதலாளிகள் என்றால், தொழிலாளர்கள் கேட்டதை யெல்லாம் கொடுத்து விடுவார்கள், கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்கிறார்களா? அதை அடிப்படையாக வைத்து நாங்கள் தொழில் கொள்கையை நிர்ணயித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களா?

சென்ற ஆண்டில் நடந்த தொழில் தகராறைப் பார்த்தால், 11 லட்சம் 'man days'—ஐ நாம் இழந்திருக்கிறோம். அதில் 7 லட்சத்து 70 ஆயிரம் மனித நாட்கள் மதுரை மில்லில் ஏற்பட்ட வேலை நிறுத்தம் ஒன்றினால் மாத்திரம் இழந்தோம். மூன்றரை லட்சம் நாட்கள் தான் தொழில் தகராறுகள், மற்ற தகராறுகள் காரணமாக இந்த ராஜ்யம் பூராவும் இழக்க நேரிட்டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையை நீங்கள் பார்த்தால், நிச்சயமாக இன்றைக்கு நேரடியான சமரசம் வலுத்து வருகிறது, கூட்டுப் பேர ஒப்பந்தம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது, தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளைத் தெரிவிப்பதை சர்க்கார் மனப்பூர்வமாக நன்றாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் இது தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மதுரை மில்லில் சம்பந்தமாக ஏன் இந்த விதமான நிலைமை ஏற்பட்டது? ஏழு லட்சம் 70 ஆயிரம் நாட்கள் இழக்கும்படியான அளவுக்கு வேலை நிறுத்தம் அங்கு நடக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வேலைப்

1-00
p.m.

[Sri R. Venkataraman]

[21st April 1960]

பஞ் என்பதைச் சாதாரணமாக மத்தியஸ்தர்கள் தீர்க்க முடியாது. வேலை பஞ் என்பதை முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் இரண்டு பேரும் தான் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டு பேரும் தீர்த்துக்கொள்ளுவதில் பிடிவாதமாக இருந்தால் வேலை நிறுத்தம் ஏற்படத்தான் செய்யும். அதன் மூலமாக மனித நாட்களை இழக்கத்தான் நேரிடும். அவ்வாறு இழப்பது தவறு என்று நான் நினைக்கவில்லை. முதலில் இழந்தால் கூட அவர்கள் கடைசியில் இருவரும் ஒன்றாக ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அதன் மூலம், பல சமயங்களில் நல்ல முக்கியமான அடிப்படையான ஒப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டுவிடும்; எந்தவிதமான மனக் கசப்பும் இருக்காது. மூன்றாவது மனிதரைக் கூப்பிட்டு, 'வேலைப் பஞவை நீங்கள் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்' என்று சொல்லி அந்த அனுபவத்தையும் நாம் பார்க்க காது அல்ல. நம்முடைய நடைமுறையில் வழக்கத்தில் இதற்கு முன்னால் இருந்த கோர்ட்டுத் தீர்ப்புகள் எவ்வளவு பாதகம் விளைவித்திருக்கிறது என்று தொழிலாளர்களும் முதலாளிகளும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, வேலை நிறுத்தம் அதிகமாகப் போய்விட்டது என்பதைக் குறையாக நான் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அவ்வாறு இருப்பது தான் இன்றைக்கு உண்மையிலேயே தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராடத் தயாராயிருக்கிறார்கள், அதைப் பெறுவதற்கும் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அறிகுறியாகும். ஆகவே, இதையும் ஒரு குற்றச்சாட்டாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.

மூன்றாவதாக 'fatal accidents' அதிகமாகப் போய்விட்டது, இது பெரிய தவறு' என்று சொன்னார்கள். 'பேட்ஸ் ஆக்ஸிடென்ட்ஸ்' அதிகமாகப் போவது என்றால், அதுவே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சிக்கு அறிகுறி. புதிதாக, நிறைய வேலையாட்களை நாம் வைக்கின்றோம் என்பதற்கு அறிகுறி. நான் மேல்நாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தபோது, தொழிலாளர்களுக்குப் புதிதாகத் தொழில் பயிற்சி அளிப்பதைப்பற்றி ரசமான கதை சொன்னார்கள். அங்கே ஒரு புதுத் தொழிலாளியைக் கொண்டு போய் மிகினிண்டை விட்டு வேலை செய்யச் சொன்னார்கள். சொன்னவுடனே, அவருடைய ஒரு விரல் வெட்டுப்பட்டுப்போய் விட்டது. உடனே 'போர்மென்' வேகமாக வந்தார். 'எப்படி உன் விரல் வெட்டுப்பட்டுப்போய் விட்டது?' என்றார். 'இவர் மறுபடியும் வைத்தார். இன்னொரு விரலும் வெட்டுப்பட்டுப்போய்விட்டதாம். அந்த விதமாக இன்றைக்குப் புதிதாக தொழிலாளர்களைப் பெரிய இயந்திரங்களின் முன்னால் நாம் அதிகமாக வேலை செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்கின்றோம். பயிற்சி போடாது. அதற்கான பெரிய முயற்சிகள் செய்துகொண்டிருந்தாலும், இன்றைக்கு ஓரளவு 'ஆக்ஸிடென்ட்' அதிகமாக இருக்கிறது என்பதே புதிதாக. இயந்திரங்கள் வைத்திருக்கிறோம், புதிதாக தொழிலாளர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. விபத்துக்களைக் குறைப்பதற்காக இன்றைக்கு பாக்கரி இன்ஸ்பெக்ஷனை நாம் பலப்படுத்துகிறோம். பாக்கரி இன்ஸ்பெக்ஷனைப் பலப்படுத்துவதற்கு என்ன செய்கிறோம் என்றால், தனியாக பாக்கரி இன்ஸ்பெக்டர்களை, நல்ல இன்ஜினீயர் பரீட்சையில் தேறியவர்களை, இதற்கு முன்னால் செய்துவந்த மற்ற வேலைகளைச் செய்யச் சொல்லாமல், பாக்கரி இன்ஸ்பெக்ஷன் மாதிரியே செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இலாகாவைப் பிரித்து இப்பொழுது புதிய முறையை நாம் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆகவே, விபத்துக்களை நாம் எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளை, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தாய்விட்டது.

தனித்தனியாக சில குறைகளைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. 'கும்பகோணம் எலெக்ட்ரிசிட்டி கார்ப்பரேஷன், மெட்ராஸ் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு, இதில் எல்லாம் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது' என்று சொன்னார்கள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது உண்மைதான். அது பற்றி சர்க்கார் என்ன செய்தது என்பதையும் நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். 'சர்க்கார் இதற்காக எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை' என்று கனம் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் குற்றச்சாட்டு சொல்வாரா என்று கேட்கிறேன். சென்ற ஆண்டு இதேவிதமாக வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்தவுடன், ராஜ்ய சர்க்கார் தலையிட்டு, அதற்காக ஒரு 'நெகோஷியேடிங் கமிட்டி' போட்டு,

21st April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தது. இந்த ஆண்டு மறுபடியும் அவர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்த பிறகு, நம் ராஜ்ய சர்க்காரில் இருக்கக்கூடிய கன்விலியேஷன் ஆபீசரை அவர்களிடத்தில் இதை விசாரணை செய்யும்படியாக அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆகவே, கன்விலியேஷன் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு "பப்ளிக் யுடிலிட்டி" ஸ்தாபனம் ஆகையால் அங்கே வேலை நிறுத்தம் செய்யமாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்தக் கன்விலியேஷனிலே நியாயமான முடிவு ஏற்படும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய நம்பிக்கை. கன்விலியேஷன் ஆபீசர் என்னும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கே தொழில் கமிஷனராக இருக்கக்கூடியவரை, உயர்ந்த அதிகாரியை நாம் போட்டு, கவனிக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்திருப்பதால், இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் ராஜ்யசர்க்கார் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் இதில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால்தான் குற்றச்சாட்டு ஆகுமே தவிர, தகராறு வந்ததே குற்றச்சாட்டு ஆகாது. அப்படியென்றால், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தங்கள் சங்கத்திற்குச் சொல்லிவிடலாம்—சர்க்கார் மீது குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்றால் தகராறு எழுப்புகள்; இல்லையென்றால் ஒருவரும் உங்கள் கோரிக்கையைக் கேட்கவேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம். அது முறையாகாது. சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுத்திருக்கிறார்களா என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். எந்த இடத்திலாவது அவ்வாறு எடுக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கின்றேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கன்விலியேஷன் நடத்தி, 1959-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்திலேயே ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருந்தும், இது வரையிலும் வெளியிடாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று நான் கேட்கிறேன்.

* **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** முதன் முதலாக இன்றைக்கு தனியான நிலைமை எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இலாகாவாக இருந்தால், நாங்களே அதற்கு வேண்டிய உத்தரவு போட்டு விட முடியும். ஆனால், இன்றைக்கு எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு என்ற அமைப்பு, சட்ட பூர்வமான தனி கார்ப்பரேஷன் என்ற வகையிலே இருக்கிறது. அந்த சட்ட பூர்வமான தனி கார்ப்பரேஷன் அதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்களா இல்லையா என்பது அவர்கள் முடிவு செய்ய வேண்டியது. இன்றைக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால் அது தவறாகும். கனம் பழனிசாமி அவர்கள் நினைக்கிற மாதிரி எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் செய்து விடலாம் என்றால், சர்க்காரே உடனடியாக உத்தரவு போட்டுவிடலாம் என்று வைத்தக்கொண்டால் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டாக இருந்தாலும் சரி, டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ் ஆக இருந்தாலும் சரி, யாராயிருந்தாலும், உத்தரவு போட்டுக்கொண்டே இருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டில் நடப்பது ஒரு rule of law ஆகும். அதாவது, சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடக்கிற நிர்வாகம் ஆகும். அந்தச் சட்டத்திலே அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம். அதை மதித்துதான் நடக்க வேண்டும். ஆகவே, புதிதாக அமைக்கப்பட்ட போர்டு—அவர்கள் இதுவரையில் இலாகாவாக இருந்தவர்கள்—தனி முறையிலே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சற்று இதைப்பற்றி கால தாமதம் செய்கிறார்கள் என்றால், அதைக் குறைப்பாடாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்; காலதாமதம் செய்யக் கூடாது என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் சர்க்கார் உடனே உத்தரவு போட முடியும் என்ற அபிப்பிராயம் தவருள்ளது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் சின்னதுரை அவர்கள், 'வேஜ் போர்ட்டினுடைய சிபார்சுகளை எல்லாம் அமுல் நடத்தவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். நான் இதைப் பார்த்து சற்று ஆச்சரியப்படுகிறேன். வேஜ் போர்டு, அதாவது சம்பள போர்டு, சட்ட பூர்வமானது அல்ல. சம்பள போர்டுகள் சட்டபூர்வமான அதிகாரம் படைத்தவை அல்ல. அத்துடைய சிபார்சுகளைச் சட்ட பூர்வமாக அமுல் நடத்த முடியாது. தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் இதை தெரிந்துதான் அங்கம் வகிக்கின்றார்கள்; தெரிந்துதான் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் செய்வது சிபார்சுதான்; தீர்ப்பு அல்ல,

[Sri R. Venkataraman] [21st April 1960]

என்று தெரிந்தும் கூட மீண்டும் அது முடிந்தவுடனே, 'தீர்ப்பை அமுல் நடத்துங்கள்' என்று சொன்னால், தங்கனையே தாங்கள் மொற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரண பாமர தொழிலாளிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் வேஜ் போர்டு ஒரு கோர்ட்டு என்று நினைக்கிறார்கள். அது டிரிபியூனல் போல சக்தி வாய்ந்தது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் உங்களுக்கு டிரிபியூனல் லுக்கும், வேஜ் போர்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியும். வேஜ் போர்டினுடைய தீர்மானமானது இரண்டு பேர்களையும் கட்டுப்படுத்தாது. எட்டு ரூபாய்க்கு பதிலாக ஒன்றும் கொடுக்க வேண்டாம் என்று வேஜ் போர்டு தீர்மானித்திருந்தால் கனம் சின்னதுரை அவர்கள் அதை அமுல் நடத்துமா? என்னிடம் சொல்லுவார்களா? ஆகவேதான் இம்மாதிரி ஒரு தீர்மானம் வந்தால் உடனே அதை அமுல் நடத்துவதற்கு முதலாளிகளை இணங்கச் செய்ய முடியுமா என்று கவனிக்கின்றோம். நாங்கள் இது சம்பந்தமாக இருவரையும் அழைத்து 'நீங்கள் நேரடியாக தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் இது, நீங்கள் இரண்டு பேர்களும் கமிட்டி போட்டு, அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும்' என்று சொல்லுகிறோம். இந்தப் பிரச்சினையில் சர்க்கார் எந்த விதத்திலும் தவறுதலாகச் செய்யவில்லை. சர்க்காருக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதோ அந்த உரிமையின் அடிப்படையில்தான் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இல்லாத உரிமையை இருப்பதாக கற்பனை செய்து கொண்டு, அதைச் செய்ய தவறி விட்டதாக குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், ராஜ்யத்தில் இதை அமுல் நடத்த முடியும், அதற்கு வேண்டிய வேலை நிறுத்தம் முதலிய காரியங்களைச் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அது தொழிலாளர்கள் செய்ய வேண்டிய தீர்மானம். சர்க்காருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந்த அளவுக்கு இந்த விதமான நடவடிக்கைகளில் இறங்குவதன் காரணமாக தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் அல்லது இதனால் என்ன லாபம் ஏற்படும், அதே போல் முதலாளிகளுக்கும் இதனால் என்ன நஷ்டம் ஏற்படும், எவ்வளவு அவர்களுக்கு உற்பத்தி பாதகமாகும், எவ்வளவு சிக்கல் இருக்கும் என்பதையெல்லாம் இரண்டு பேர்களும் தீர்க்க ஆலோசித்துக்கொண்டுதான் செய்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இவ்விதமாக ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறதாக இருந்தாலும்கூட, நிச்சயமாக அந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்கார் தலையிட்டு இருவரும் சமரசம் செய்துகொள்ளுவதற்கு முயற்சி செய்வோம் என்று இப்பொழுதே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் போலீஸைக் கொண்டு தலையிடுகிறார்கள் என்று ஒரு குற்றச் சாட்டாக சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் திட்டவாட்டமாக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில் தகராறில் சர்க்கார் போலீஸை உபயோகிப்பதில்லை. ஆனால் தொழில் தகராறு நடக்கின்ற பொழுது, வேறு தவறுகளில் தொழிலாளர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றால், சாதாரணமாக அமுல் நடத்தக்கூடிய சட்டத்தின் அடிப்படையில் போலீஸார் கேஸ் போட்டால் அம்மாதிரி போடக் கூடாது என்று சர்க்கார் தடுக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதுதான் உண்மையான நிலைமை. சர்க்கார் போலீஸ்காரர்களை வைத்து நீங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வது தவறு, வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லுவது ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால், இரண்டு கட்சி இருக்கும் பொழுது, சில நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றபொழுது, ஒருவரை மற்றொருவர் குற்றம் சாட்டுகிறபொழுது, குற்றச் சாட்டின அடிப்படையிலே இன்றைக்கு சாதாரணமாக நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்தால் அதை சர்க்கார் எப்படி தடுக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : வேலை நிறுத்தத்திற்கு சட்டப் பிரகாரம் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிற சந்தர்ப்பத்தில், வேலை நிறுத்தத்தை முறையாக தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு பதிலாக முதலாளிகள் வேறு வகையில் நபர்களை வைத்து வேலை நிறுத்தத்தை ஒடுக்கு

[21st April 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

வதற்கு முற்படும்பொழுது அதனை தொழிலாளர்கள் எதிர்க்க நேரிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் முதலாளிகள் தவறாக போலீஸை உதவிக்கு அழைக்கிறார்கள். அந்த காலகட்டத்தில் சர்க்காரின் கொள்கை எதுவாக இருக்கும் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

*** THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** இன்றைக்கு நாட்டிலே சட்டம் இருக்கிறது. கிரிமினல் சட்டம் இருக்கிறது. கிரிமினல் சட்டத்திற்கு உப்பட்டு என்ன நடவடிக்கையாக இருந்தாலும் போலீஸ் அதில் தலையிடுவது. கிரிமினல் சட்டத்திற்கு மாறாக யார் நடவடிக்கை எடுத்தாலும், தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தம் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, போலீஸ் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். நீங்கள், தொழிலாளர்கள் மீது குற்றம் இல்லை என்று நினைத்து, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எப்படி எடுக்கலாம் என்று கேட்கிறீர்கள். அல்லது முதலாளிகள் தவறு செய்து விட்டார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு அவர்கள் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை என்று கேட்கிறீர்கள். சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில், உண்மையில் தவறுகள் நடந்திருக்கின்றனவா, சட்டம் மீறப்பட்டதா, இல்லையா என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. கோர்ட்டுதான் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். கோர்ட்டு தீர்மானத்தில் நாங்கள் குறுக்கீடு செய்ய முடியாது. அவர்கள் கோர்ட்டில் தீர்மானம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஆகவே நாட்டிலுள்ள சட்டத்திற்கு உப்பட்டு தொழிலாளர்கள் நடந்து கொண்டால், சட்டத்திற்கு புறம்பாக சட்டத்தை மீறி, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விதிகளை மீறி அவைகளுக்கு மாறாக எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளிலும் தொழிலாளர்கள் இறங்காதவரையில் அவர்களுக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் சட்டத்தினுடைய பாதுகாப்பு இருக்கும். அதை "question of fact" என்று சொல்லுவார்கள். உண்மையைப் பொறுத்து, உண்மை எப்படியிருக்கிறதோ, அதைப் பொறுத்து தீர்மானம் செய்யப்படும். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக முடிவான கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் எந்தக் காரியத்திலும், எக்காலத்தும் தவறாக நடத்தப்படமாட்டார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்கு போராடுகின்ற காலத்தில் சட்டத்திற்கு உப்பட்டு காரியத்தை செய்யவேண்டும் என்பதை அவர்களே ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, லேபர் கோர்ட்டு சம்பந்தமாக அட்வகேட் ஜெனரல் ஆஜராவதுபற்றியும் தெரிவித்தார்கள். லேபர் கோர்ட்டை நாங்கள் நியமிப்பது இல்லை. ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜுகள் சிபார்சு செய்கிறார்கள். இரண்டு பேர்களுக்கும் நடுநிலையாக இருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக நாங்கள் அதில் எந்தவிதமான குறுக்கீடும் செய்வதில்லை. அட்வகேட் ஜெனரல் சர்க்காருடைய முழு நேர ஊழியர் அல்ல. அட்வகேட் ஜெனரல் அவர்கள் ரீடைனர் பீஸ் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில கேஸ்களில் பீஸ் முதலியவைகள் வாங்குகிறார்கள். சர்க்காருடைய முழு நேர ஊழியராக நாம் அவரை நினைக்க முடியாது. சர்க்காருக்கு எதிராக அவர்கள் கேஸ் வாங்கக்கூடாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக 'அப்பியர்' ஆகக்கூடாது என்று சொல்லுவதற்கு உரிமை இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பிளாண்டேஷன் சம்பந்தமாக பல பிரச்சனைகள் சொல்லப்பட்டன. இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சற்றேரக்குறைய 230 பிளாண்டேஷன் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஓரளவுக்கு இன்றைக்கு ஒப்பந்தத்தின் மூலம் கூலி முதலியவைகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தமானது 1961-ம் வருஷம் முடிவடையும். அதற்குப் பிற்பாடு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது ஆலோசனைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக பிளாண்டேஷன் இண்டஸ்டிரியல் கமிட்டி வேஜ் போர்டு போடவேண்டும், அஸாம் பிராந்தியத்திற்கு ஒரு வேஜ் போர்டு, தெற்கே இருக்கக்கூடிய பிராந்தியத்திற்கு ஒரு வேஜ் போர்டு போடவேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறது. ராஜ்ய சர்க்காரைப் பொறுத்த அளவில், நேரடியாக ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளுவது மேல்,

[Sri R. Venkataraman] [21st April 1960]

வேஜ்போர்டு அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை மத்திய சர்க்காருக்கு முன்பும் தெரிவித்திருக்கிறோம், அதுதான் என்னுடைய உறுதியான அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் வேஜ் போர்டு தீர்மானம் இருந்தும் மறுபடியும் நேரடியாக ஒரு நெகோஷியேஷன் நடத்த வேண்டிய நிலைமை தான் வருகிறது. ஆகவே வேஜ் போர்டு போட்டு அதில் காலதாமதம் செய்யாமல் நேரடியாக பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதையே சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. ஆனால் இது சம்பந்தமாக மற்ற ராஜ்யங்களையும் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. கேரளம், மைசூர் ராஜ்யங்களில் பிளாண்டேஷன்ஸ் இருக்கிற காரணத்தினால், நமக்கென்று தனியாக ஒரு கொள்கையை நிர்ணயித்துக் கொள்ளுவது அவ்வளவு உசிதம் ஆகாது. மற்ற ராஜ்யங்களையும் கலந்து ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிளாண்டேஷனில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைக்கு சட்ட பூர்வமாக பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கல்வி வசதி, வீட்டு வசதி முதலியவைகளை உடனடியாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற 230 பிளாண்டேஷன் தோட்டங்களில் உடனடியாக ஆஸ்பத்திரி வசதி, கல்வி வசதி முதலிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களால் செய்ய இயலாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறோம். படிப்படியாக இந்த வசதிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அவகாசம் அளித்திருக்கிறோம். அவர்களும் இப்பொழுது செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அதை துரிதப்படுத்த சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது.

மேற்கொண்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்கவில்லை என்று ஒரு குறை சொல்லப்பட்டது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை தொழிலாளர்கள் இலாகா குறைக்க முடியாது. ராஜ்யம் பூராவும் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையும். எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளாக மிகவும் கஷ்டப்பட்டு தொழில் புரட்சி முதலியவைகளிலெல்லாம் முன் உணியில் நின்று நாடுகளில்கூட இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பிறகுதான் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை சமாளித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் அவர்களால் சமாளிக்க முடியவில்லை. கனம் பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்கள் வேலை நேரத்தைக் குறைத்துவிட்டால் இன்னும் அதிகமாக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று. இன்றைக்கு 40 மணி நேர வேலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்ற பிரச்சனை சர்வ தேச தொழிலாளர்கள் சம்மேளனத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. 48 மணி நேரம் வைத்தால்தான் முடியும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளில் 44 மணி நேரம்தான் இருக்கிறது. ஜெனீவா, பிரான்ஸ் முதலிய நாடுகளில் 48 மணி நேரம் வேலை நடக்கிறது. அப்படி வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளே அவ்வளவு மணி நேரம் வேண்டும் என்னும்போது, நாம் இன்றைக்கு 40 மணி என்று குறைத்து விட்டால், அதுவும், 36 மணி நேரம் என்று கனம் பக்கிரிசாமி பிள்ளை சொல்வது போல் குறைத்து விட்டால், நம் நிலைமை என்னவாகும்? நிச்சயமாக பொருள்களின் விலைகள் 25 சதவிகிதம் உயர்ந்து விடும். விலைவாசிகள் இப்பொழுது இருப்பதைப் பார்த்தாலே கஷ்டமாக இருக்கும்போது, அப்படி குறைத்தால், அது அதிகமாகி விடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவேதான் நாம் தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வசதியைக் கொடுக்கலாம் என்று நினைத்து, வேலை நேரத்தைக் குறைத்தால், அது உண்மையாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில், “அன்-எம்ப்ளாய்மெண்டிஸ்” கொண்டு விடும்; உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்கள் விற்பனை செய்ய முடியாமல், இன்னும் பல கோளாறுகள் ஏற்பட்டு, வேலை நேரத்தை எந்த நோக்கத்தோடு குறைத்தோமோ, அந்த நோக்கத்திற்கு எதிர் மாரக பலன் ஏற்பட்டு விடும். ஆகவேதான் இந்திய சர்க்காரே, 48 மணி நேரத்தைக் குறைத்தால் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய பொருளாதார நிலைமையில், அடைந்து வரும் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும் என்று கருதுகிறார்கள். ஐ.எல்.ஓ. மகாநாட்டில் கூட அதைத்தான் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகவே இதைத்

[21st April 1960] [Sri R. Venkataraman]

தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கொடுக்கும் பிரச்சனையாகக் கருதுவது, பார்ப்பது, தவறு. நாட்டிலே எவ்வளவு உற்பத்தி பெருகுகிறதோ, அவ்வளவுக்கு வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் அதிகரிக்கும். அப்படித்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். அதுதான் குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும்; இருக்கும் வேலையைப் பகிர்ந்து தொழிலாளிகளை அதிகரிப்பது சரியல்ல.

அடுத்தபடியாக “இ.எஸ்.ஐ”-ஐப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொன்னார்கள். நம் ராஜ்யம்தான் இந்தியாவிலேயே, 100-க்கு 95 சதவிகிதம் தொழிலாளிகளுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை விஸ்தரித்து இருக்கிறது. அந்த அளவு எந்த ராஜ்யமும் செய்ய வில்லை. 1,500 தொழிலாளிகள் உள்ள எல்லா இடங்களிலும் முதலில் செய்யப்படும், அதன் பிறகு குடும்பங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படும் என்பது திட்டம். அந்த முறையில் ஏற்பாடுகள் நடக்கிறது. கோயம்புத்தூரில் உடனடியாகவும், அதன் பிறகு மதுரை, சென்னை போன்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க யோசனை இருக்கிறது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, கனம் டேனியல் சொன்னார்கள், ஒரு சர்வே நடத்த வேண்டும் என்று. நமக்கெல்லாம் புது வியாதி ஒன்று வந்திருக்கிறது. எதை எடுத்தாலும், ஒரு கமிட்டி போடவேண்டும், போர்ட் அமைக்கவேண்டும், சர்வே எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பது. பிரச்சனையைத் தீர்க்க கமிட்டிகளும், சர்வையும் பிரயோஜனம் இல்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதைக் காண சர்வே வேண்டியதில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்பதை எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சுஜிஸ் எவ்வளவு அதிகமாக ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் நடக்கிறதோ, அதைப் பார்த்துத் தெரிந்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு, அந்த துறையில் கமிட்டி முதலியவைகள் போட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனாலும், வெறும் எண்ணிக்கைகளைப் பார்த்து நாம் வேலை வசதிகள் அதிகரிக்கவில்லையென்று நினைப்பது தவறு. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இதற்கு முன்னால் இருந்ததைவிட அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டி, பொது விவாதத்தின் போது புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்தேன். சற்றேரக் குறைய 250,000 பேர்களுக்குப் பொதுத் துறையில் வேலை வாய்ப்புகள் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டினேன். அதிகமாக ஐனத் தொகை பெருகுவதாலும், இன்னும் மற்ற விவசாயத் தொழில் போன்றவைகளிலிருந்து மற்ற தொழில்களுக்கு அவர்கள் வந்து வேலை தேடுவதாலும், ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் மூலமாகப் பார்க்கும் போது, அது அதிகரித்துக் காட்டுகிறது. ஆகவே அதை நாம் ஒரு குறையாக எடுத்துக்கொள்ளும் போது, வளர்ச்சியில்லை என்ற தப்பான அபிப்பிராயம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

தனித்தனியாகப் பலப் பிரச்சனைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்—தினத்தந்தி கேஸ், இன்னும் ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லப்பட்டது. கனம் பக்கிரிசாமி பிள்ளை இரண்டு மூன்று விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், டி.ஐ. சைகிள்ஸ் போன்றவைகளைப் பற்றி. (குறுக்கீடு) குந்தா சம்பந்தமாகச் சொல்லிவிட்டேன், கன்வல்லியேஷன்தான் பண்ணவேண்டும் என்று. இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால், அதற்கான பதில்களை இப்பொழுது கொடுக்க முடியாது. சர்க்கார் பிரிசீலனை செய்த பிறகுதான், தனிப் பிரச்சனைகளுக்குப் பதில் சொல்ல முடியும்.

அரெஸ்ட் செய்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பொதுவாகச் சொன்னவாதந்தான் எல்லா இடத்திற்கும் பொருந்தும். அந்த இடத்தில் என்ன நடந்தது, என்ன நிலைமை என்பதெல்லாம் தெரியாது; ஆனால், ஒன்று மாதிரி சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே வேலை நிறுத்தம் முடிந்து, சுமுகமான நிலைமை ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

மாட்ச் பாக்கரி சம்பந்தமாக கனம் சுப்பையா அவர்கள் தெரிவாகச் சொன்னார்கள். மாட்ச் பாக்கரிகள் ஓரளவு அபாயகரமான வேலைதான், அது கண்காணிப்பு செய்யப்பட்டுத்தான் வருகிறது. அதே சமயத்தில்,

[Sri R. Venkataraman] [21st April 1960]

தொழிற்சங்கங்கள் இருந்து, ஓர்க்மென்ஸ் காம்பென்ஸேஷன் கிடைக்க வேண்டியதைப் பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும். சர்க்காருக்குத் தெரிந்த இடத்திலேயல்லாம், காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், சர்க்காருக்குத் தெரியாமல் நடக்குமானால், அல்லது அது சம்பந்தமான அபிநேஷன் போடாவிட்டால், அதை நாம் கண்டு பிடித்து காம்பென்ஸேஷன் வாங்கி கொடுக்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தத் துறையில், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் ஒத்துழைத்து வந்தால், அங்கே ஓர்க்மென்ஸ் காம்பென்ஸேஷன் வாங்கவும், பாக்டரி சட்டத்தை சற்று நல்ல முறையிலே அமல் நடத்தவும் முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டொமெஸ்டிக் சர்வெண்டுகளுக்கு இப்பொழுது சட்டம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர்களை விட இன்னும் மிகவும் மோசமாக கஷ்டப்படும் தொழிலாளிகளுக்கே சட்டம் இன்னும் கொண்டுவராததில்லை. டிரான்ஸ்போர்ட்டில் இருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பியபோது, மத்திய சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொன்னதால், அதை மேற்கொண்டு நாம் கொண்டுவரவில்லை. ஆகவே, இப்பொழுது நாம் டொமெஸ்டிக் சர்வெண்டுகளுக்கு ஒரு பிராபளத்தை உண்டாக்கி, கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் நன்மையையும் கெடுக்கக்கூடிய நம்மாலான கைங்கரியம் ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பீடி சட்டத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். ராஜ்யத்தில் பீடித் தொழில் மிகமோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் பரிசீலனை செய்து அதற்கான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நம் சட்ட சபையிலேயும், லேபர் அட்வைசரி போர்டிலும் அடிக்கடி பேசப்பட்டு அந்த அடிப்படையில் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். இதில் இந்த தொழிலுக்கு மூலதனம் அதிகமாகத் தேவையில்லை; பெரிய இயந்திரங்களும் கிடையாது. சிறிய ஒரு இடத்தில் செய்து, மற்ற இடத்திற்கு மாற்றக் கூடியது. இந்த தொழிலுக்கு அதிக மூலதனமோ, பெரிய இயந்திரங்களோ வேண்டியதில்லை என்ற காரணத்தினால், ஒரு கட்டையை மூடிவிட்டு, இன்னொரு கட்டையை திறக்க முடிகிறது; அப்படிச் செய்கிறார்கள். ஆகவே தான் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார், தனியாக அமல் நடத்த முடியவில்லை. பக்கத்தில் உள்ள ராஜ்யங்களுக்கு அவர்கள் எடுத்துச் சென்றுவிடுகிறார்கள். அப்படித்தான், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து, சித்தூருக்கு போய்விட்டதெல்லாம் நமக்குத் தெரியும். இது சம்பந்தமாக தென் பிராந்திய எல்லா ராஜ்ய தொழில் அமைச்சர்களும் சேர்ந்து பேசி சென்ற வருஷத்திலேயே ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. நம் ராஜ்யத்திலே உடனடியாக நிறைவேற்றினோம், அந்த முடிவுப்படி; சட்டம் இப்பொழுது தயாராக இருக்கிறது என்று ஆந்திரா சர்க்கார் எழுதியிருக்கிறார்கள். மைசூர் ராஜ்ய சர்க்கார் உடனடியாகக் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள்.

அந்த இரண்டு ராஜ்யங்களிலும் சட்டம் கொண்டு வந்தால், ஒரே தேதியில், எல்லா ராஜ்யங்களும் அமல் நடத்தலாம் என்ற அபிப்பிராயம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) கேரளா ராஜ்யம், இது சம்பந்தமான பில் தயாரித்து அவர்கள் சட்ட சபை கலைக்கப்பட்டதால், மேற்கொண்டு அதை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. மீண்டும், பிராந்திய தொழில் அமைச்சர்கள் கூடி, ஏற்கனவே எடுத்த முடிவுப்படி செய்வதாக இருக்கிறோம். உடனடியாக அமல் நடத்த முடியாவிட்டாலும், படிப்படியாக அமல் நடத்தப்படும் என்ற உறுதியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1-30
p.m. Sri N. K. PALANISAMI: சமீபத்தில் ஹைக்கோர்ட் 'எம்ப்ளாய்மெண்ட்' என்பதற்கு பெனிஷன் தப்பு என்று தீர்ப்பு சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை எதிர்த்து சர்க்கார் மேல் கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்வதாக உத்தேசமா அல்லது சட்டத்தை திருத்துவதற்கு உத்தேசமா?

21st April 1960]

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்த விஷயம் சர்க்காருடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அது அவசியமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இன்னும் ஒரு முடிவும் எடுக்கவில்லை.

இறுதியாக நெய்வேலி தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க முடியவில்லை. நானே நேரில் போய் பார்த்தேன். மற்றவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரிய ப்ராஜெக்டுகளை ஆரம்பிக்கும்போது சமார் பத்தாயிரம் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீடுகள் உடனடியாகக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமானால் அலாவுதின்விளக்கு இருந்தால்தான் அப்படி கட்டிக் கொடுக்கமுடியும். அந்த ப்ராஜெக்ட் வேலை முடிந்த பிறகு அவர்கள் எல்லோரையும் வேலையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதனால் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியவில்லை. நிரந்தரமாக அவர்கள் இருக்கப் போவதில்லை என்பதால் அவர்களுக்கு வீடுகள் நிரந்தரமாகக் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு இல்லை. அப்படி வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்து விட்டால், ப்ராஜெக்ட் வேலை முடிந்த பிறகு, அந்த வீடுகளை என்ன செய்வது என்பது கஷ்டமாக இருக்கும். இப்பொழுது பல அணைக்கட்டுகளை பல இடங்களில் கட்டியிருக்கிறோம். அங்கேயெல்லாம் கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களை என்ன செய்வது என்பது தெரியவில்லை. அவைகள் எல்லாம் உபயோகம் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே ப்ராஜெக்ட் வேலை நடக்கும் இடங்களில் நிரந்தரமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது மணி ஒன்றரை ஆகி விட்டது. மற்றவர்கள் சாப்பிடுவதற்குப் போகவேண்டும். இங்கே சாப்பிடாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY: நெய்வேலியிலுள்ள பத்தாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் இல்லாத காரணத்தால் அவர்களால் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வேலைக்கு வரமுடியவில்லை. பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து அதாவது பத்து அல்லது பதினைந்து மைல் தூரத்திலிருந்து அவர்கள் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கே அதிகாரிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல் தொழிலாளர்களுக்கும் நிரந்தரமாகக் கட்டிக் கொடுக்காவிட்டாலும் டெம்பரவரியாக ஷெட்டுகளையாவது அவர்களுக்குப் போட்டுக் கொடுக்கக்கூடாதா? அதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அது இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் பொறுப்பில் இல்லை. தனி கார்போரேஷனின் பொறுப்பில் அந்த ப்ராஜெக்ட் இருக்கிறது. அது எப்படி இருந்தாலும் ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவில் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாகவோ டெம்பரவரியாகவோ வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது என்பது இயலாது என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டுள்ள கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானிய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது ஜனநாயக நாட்டில் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் தகராறுகள் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும் என்றும் அதை பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார். அது ரைட். (சிரிப்பு) சர்க்கார் முதலாளிகளுக்கும்--சர்க்காருடைய தொழிலாளர்களுக்கும் தகராறுகள் திராமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இன்னொன்று சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளாத தொழிலாளர்களுக்கு மினிமம் வேஜஸ் என்று சொன்னார்.

[Sri V. K. Kothandaraman] [21st April 1960]

சங்கம் இல்லாத தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கார் ஸ்டேட் உதவி செய்வதற்காக வேண்டியாவது முயற்சி செய்வார்களா? அதுபோல சட்டத்தை மீறக்கூடிய காரணத்தால் அரெஸ்ட் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: On a point of order, Sir. Is the hon. Member entitled to comment on my speech?

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister is not willing to reply to Sri Kothandaraman.

Is the hon. Member Sri Pakkirisami Pillai withdrawing his cut motion?

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: I am not pressing my cut motion, Sir.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 30,61,700 under Demand XXV—Labour including Factories.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

Nil.

B.—Reports, Notifications and other papers.

* 69. Rules under Section 401 (6) of the Criminal Procedure Code to allow prisoners to attend funerals under Police escort.

† 70. The Madras Anatomy (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 10 of 1960).

† 71. The Madras Corneal Grafting Bill, 1960 (L.A. Bill No. 11 of 1960).

† 72. The Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960).

† 73. The Madras Mining Leases (Acquisition of Rights) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 13 of 1960).

† 74. The Industrial Employment (Standing Orders) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960).

* 75. List of Unstarred Questions for 20th April 1960 (Question Nos. 291 to 360) together with separate statement for Question Nos. 825 and 978) (New Nos. 309 and 318 respectively).

76. Finance Accounts of the Government of Madras for the year 1958-59 and the Audit Report, 1959.

* Laid on the table on 20th April 1960.

† Circulated on 19th April 1960.

21st April 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 775 asked by Sri T. Ramaswami (on behalf of Sri K. Sattanatha Karayalar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st April 1960, page 6 supra.]

Recommendation of the Road Reorganization Committee.

CHAPTER I.

A BIRD'S EYE VIEW.

Recommendation.	Views of the Government of Madras.
1 The mileage of roads in relation to territory and population compares unfavourably with that in other countries and even the existing roads are not being fully and properly utilised.	No remarks.
2 The transport business is generally lucrative but unfortunately this is not always reflected in the prosperity and well-being of those engaged in it.	Do.
Conditions in passenger transport leave a great deal to be desired. In regard to goods transport the public suffers from the limitations of transport arising from the policy of restrictive licensing.	Do.
4 There is no uniformity in the various States in the structure of administration that deals with road transport.	Do.
5 The staffing of transport administration at various levels including the Transport Department at the Centre, is far from satisfactory and the expansion of transport facilities under the momentum of economic forces has far outrun the administrative machinery provided to deal with it.	Do.

CHAPTER II.

RETROSPECT.

Recommendation.	Views of the Government of Madras.
1 The Motor Vehicles Act, 1939, created for the first time comprehensive machinery for the administration of road transport.	No remarks.
2 The pattern that might have emerged for the healthy development of motor transport was, however, distorted because of the non-availability of vehicles and the paucity of spare parts due to World War II.	Do.
3 In 1945, even though transport shortage was still continuing, the Government of India issued a Code of Principles and Practice which resulted in throttling the development of road transport.	Do.

[21st April 1960]

CHAPTER II—cont.

RETROSPECT—cont.

Recommendation.

Views of the Government of Madras.

- 4 The burden of taxation which was one of the causes of retarded development, was aggravated as certain States made use of the specific recommendation of the Motor Taxation Enquiry Committee, 1950, to enhance their revenues instead of accepting the general recommendation of a ceiling on taxes. This Government have not accepted the proposal to fix ceiling at 75 per cent of the existing rates of tax on motor vehicles in this State.
- 5 In spite of the amendments to the Motor Vehicles Act in 1956 designed to meet the growing needs of road transport, there has been little improvement in the general condition of transport. Most States have failed to frame rules under the New Act. No remarks.
- 6 Out of 18 States and Centrally administered areas, 17 administrations have partially nationalised passenger services within their territories, some fairly extensively as in Bombay and Uttar Pradesh and others to a smaller extent. Only three of these administrations have established Corporations under the Road Transport Corporation Act, namely Andhra Pradesh, Bombay, and the former Pepsu, while some States are contemplating doing so. The comments of this Government will be sent later.
- In the majority of States the nationalised services are run departmentally as State Undertakings. Quantitatively, nationalised services operate only a small proportion of total volume of road transport.

CHAPTER III.

INHIBITORY FACTORS.

Recommendation.

Views of the Government of Madras.

- 1 Inadequate surfaced roads and bridges, rigid road restrictions, lack of encouragement to truck trailer combinations, inadequate supply of vehicles, multiplicity of taxes, absence of reciprocal arrangements between States, absence of viable units, lack of proper credit facilities, and the fear of nationalisation are some of the inhibitory factors that stand in the way of development of transport. No remarks.

Roads and bridges.

- 2 A larger provision for road construction with improved surface and width is necessary to cope with modern vehicles including trailers. Accepted.
- 3 Particularly high priority should be given to the allocation of foreign exchange for buying high tensile steel required to construct about 116 major bridges which are holding up through traffic on our national highways. Do.

21st April 1960]

CHAPTER III—cont.

INHIBITORY FACTORS—cont.

Roads and Bridges—cont.

Recommendation.

Views of the Government of Madras.

- 4 Interim arrangements like providing suitable diversions allowing the use of railway bridges, ferrying motor vehicles in rail cars and providing ferries should be made pending the construction or strengthening of bridges and culverts. Accepted.
- 5 A fresh examination is necessary to permit a fuller utilisation of national investment both in roads and motor vehicles as the present limits of laden weights are low and unduly conservative in character. The Roads Wing of the Ministry of Transport and Communications and the Indian Roads Congress may consider placing the services and advice of experts at the disposal of the States in ascertaining whether the existing limits cannot safely be revised. The Chief Engineer (Highways) is being consulted. The views of this Government will be sent separately.
- 6 So far as National Highways are concerned a uniform of 12 tons on two axles may be prescribed. The unscientific method of fixing maximum vehicle weights irrespective of the number of axles should be replaced by scientific way of ascertaining safe axle load.
- 7 The use of trailers and semi-trailers is an effective means of maximising transport facilities within the available truck manufacturing capacity of the country and of protecting the roads and bridges through the distribution of loads. They will also help in reducing the cost of operations and affording economics in foreign exchange. Accepted.
- 8 To encourage the extensive use of multiple unit vehicles, tax concessions and preferences, Government contract should be provided. Recommendation relating to tax concession accepted.

Supply of vehicles.

- 9 The present gap in the supply of transport vehicles should be looked into by the Ministries of Transport and Communications and Commerce and Industry and the Planning Commission who may devise ways and means to accelerate the production of commercial vehicles. No remarks.
- 10 There is need for larger allocation of foreign exchange to ensure an adequate supply of vehicles, parts and tyres for the development of transport. Do.

TAXATION.

- 11 Octrois, wheel taxes and other imposts charged by municipalities as well as the tax on passengers and goods carried should be discontinued, octrois being merged in the general sales tax and other imposts in the vehicle tax. Octrois, wheel taxes and other imposts are not levied in this State. Discontinuance of tax on passengers and goods levied under the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act 1952, not accepted, in view of the present financial position of this State.

[21st April 1960]

CHAPTER III—cont.

TAXATION—cont.

Recommendation.

Views of the Government of Madras.

- 12 Sales tax on trucks and buses should not be at luxury rates but at rates applicable to essential goods. Not accepted.
- 13 In certain States the fees charged are so high as to contain a substantial element of taxation. Fees should be so lowered to correspond to the services rendered and amounts realised should be spent on providing adequate services in the department. No remarks.

Impediments to diesel.

- 14 With reference to the increased duty proposed to be levied on diesel oil, the Committee is of the opinion that having regard to the efficiency of the diesel fuel, no impediments should be placed in the path of dieselisation. Necessary supplies of diesel oil should be obtained as it is worthwhile paying the price in foreign exchange. Accepted.

Reciprocal arrangements.

- 15 Multiple taxation is a great hindrance to through traffic between States. Legislation laying down the principles of taxation and providing for a single point tax should be introduced in Parliament. Levy of single point tax has not been accepted as it will involve loss to this Government.

Viable Units.

- 16 The formation of efficient enterprises should be encouraged in all reasonable and legitimate ways but no ban should be placed on the owner of a single truck in the case of goods transport. Accepted.
- 17 For intra-regional operation of goods services there should be no ban on the owner of a single truck but for a State-wide operation the unit should consist of a minimum of five vehicles and for inter-State operation of ten vehicles. Recommendation regarding intra-regional operation accepted. Recommendation about state-wide and inter-State operation should be left to the discretion of the States to implement.
- 18 For the operation of passenger transport services, a minimum of at least five buses should be required as an operator with a single bus cannot guarantee efficient and regular service. Accepted.
- 19 The form of ownership should not be of any relevance since what is of importance is efficiency of management, ownership may vest in a joint stock company, partnership firm, an individual, a co-operative or members of a Union. The Government of India have been informed that the recommendation is under scrutiny and that the view of this Government will be sent separately in due course.
- 20 Rules should be framed for licensing the booking and forwarding agents. Accepted.

21st April 1960]

CHAPTER III—cont.

TAXATION—cont.

Recommendation.

Views of the Government of Madras.

Credit facilities.

- 21 The Reserve Bank may issue directives to the State Bank and the scheduled banks to advance money to hire purchase concerns and co-operative banks and operators for helping the industry. The Transport Development Council felt that the present credit facilities available to transport operators for purchase of vehicles were inadequate and that special steps should be taken by the Government of India to provide relief to operators and that suitable scheme including the formation of transport operators of hire purchase concerns on co-operative basis which would be guaranteed easy loan facilities should be formulated. The recommendation has been commended to the Government of India.
- 22 The State Finance Corporation also should lend money to operators and proper machinery should be set up to regulate the interest to be charged by the intermediaries.
- 23 The development rebate granted to shipping and scheduled industries should be granted to the road transport industry also. Accepted.

NATIONALIZATION.

- 24 The expansion of road transport has been grossly inadequate and there is ample room for both the State and private sectors to expand. Accepted.
- 25 Nationalisation should be resorted to only if such a step is necessary in the opinion of the State Government for providing efficient, adequate, economic and properly co-ordinated services. For the efficient working of the private sector a sense of security should be instilled in them by nationalising only according to a phased programme. Do.
- 26 The existing moratorium on nationalisation of goods transport should be extended for a period of at least ten years from the end of the third five-year plan. This Government consider that the extension of moratorium of goods transport by a period of ten years from the end of the third five-year plan is too long. The moratorium should be limited to the third five-year plan period.

CHAPTER IV.

LICENSING POLICY.

Recommendation.

Views of the Government of Madras.

- 1 The Motor Vehicles Act, 1939, contains many provisions which create an impression that its objective was to restrict rather than to develop road transport. No remarks.
- 2 Restrictions on road transport have meant loss of revenue to the Centre and the States. Accepted.

[21st April 1960]

CHAPTER IV—cont.

LICENSING POLICY—cont.

Recommendation.

Views of the Government of Madras.

- 3 Road transport will inevitably play a far greater role in India than at any time in the past and will have to be developed on a large scale. No remarks.
- 4 The principle of road-rail co-ordination has been working in a one-sided way. This is evident in the persistent attempts to impose distance limits on goods transport. Accepted.
- 5 Technological developments in the field of transport in other countries clearly show a definite trend towards roads and any attempt to cling to railways would be to do grave injury to the interests of the country. Do.
- 6 The task of the planner in a democratic society is to balance the free choice of the consumer with the needs of the maximum utilisation of resources invested in the various forms of transport. Do.
- 7 The fact that the Railways are allegedly losing revenue because of road competition is a clear indication of the preference of road transport by the public. It is desirable that railway freight rates should have some relation to the cost of operation. They cannot ask for restrictions on other forms of transport on the ground that they follow a rate structure of a particular pattern. Do.
- 8 The claim of the railways that it is not in the national interest to encourage road transport because their average cost of carriage is less than the road cost is not borne out by facts. Do.
- 9 Private carriers' permits for bona fide use should be issued without any restrictions and the permit should be valid in the State or as many States as desired. Do.
- 10 Within the estimated overall capacity of the State, the issue of intra-State public carrier permits should be free and unrestricted subject to the allocation of a certain number of permits to each region in order to ensure all-sided development. Do.
- 11 All intra-State permits issued for goods vehicles should be valid for the whole of the State subject to the proviso that any operator can confine himself to a region and pay a lower rate of tax. The present permit holders should be given the option to secure state-wide validity subject to eligibility. Recently this Government have divided the State into four zones, each consisting of three or four contiguous districts for the grant of permits for goods vehicles. The question of granting state-wide permits will be considered by this Government after gaining some experience of the zonal system. The recommendation to pay a lower rate of tax if an operator wants to confine his operation to a region, will involve tax evasion. It will also be difficult to check always whether the operator is operating within the region in respect of which tax has been paid. Even if such a check is carried out it will be a

21st April 1960]

CHAPTER IV—cont.

LICENSING POLICY—cont.

Recommendation.

Views of the Government of Madras.

- 12 Stage carriage permits should continue to be issued for specific routes but the number of stage carriages that should ply on each route should be fixed and reviewed annually. source of annoyance to the operator if the enforcement staff stop the vehicle often to check the payment of tax. Therefore this recommendation is not accepted.
- 13 A more liberal policy should be followed in the grant of stage carriage permits until travel facilities catch up with the demand, and permit holders with good record should have a guarantee of renewal. Accepted.
- 14 All applicants for new stage carriage permits should own at least five vehicles, but in order to allow suitable new operators to enter the field, permits for intra regional operation may be granted to them subject to the condition that the permit holder should join a viable unit within a period of four months. Do.
- In this State, routes for stage carriages are classified as short routes (within 15 miles), medium routes (15 to 75 miles) and long routes (over 75 miles). Regional Transport Authorities in this State may show preference to new entrants for short routes and to operators with one to four buses for medium routes when the other conditions governing the grant of permits are satisfied and other things are equal. The above principles have been in force for about one year in this State and this Government have proposed to review the position shortly. This Government are of the view that the implementation of this recommendation should be left to the option of the State Government.
- 15 The qualifications for inter-State permits should be operation of a minimum of ten vehicles in the case of goods vehicles and five vehicles in the case of stage carriages. This Government do not accept the recommendation in regard to goods vehicles, i.e., possession of a minimum of ten vehicles. As regards stage carriages the recommendation in regard to viable units of five vehicles is accepted.
- 16 States should be left free to initiate and negotiate proposals but the Inter-State Transport Commission should be invested with powers to issue permits in the case of need. The Commission should also be armed with necessary executive staff for proper functioning instead of being wholly dependent on the States. This recommendation is not accepted by this Government. The Inter-State Transport Commission should not be empowered to grant permits.
- 17 The Inter-State Transport Commission may function on the lines of U.S. Inter-State Commerce Commission. No remarks.

[21st April 1960]

CHAPTER IV—cont.

LICENSING POLICY—cont.

<i>Recommendation.</i>	<i>Views of the Government of Madras.</i>
18 On the basis of the present powers vested in the Inter-State Transport Commission the Committee recommends that the Commission should receive proposals relating to inter-State traffic by the end of December every year and take necessary action.	Accepted, subject to the condition that if both the States concerned in a particular proposal agree to the proposal formulated by them, they should have the liberty to implement them without waiting for the decision of the Commission on those proposals.
19 Permits for Inter-State transport of goods should be issued following a liberal policy somewhat on the system prevailing in the U.S.A. where the governing factor is public convenience and necessity to meet all felt needs.	Accepted.
20 The possibilities of developing tourism are almost unlimited. Lack of comfortable vehicles, difficulty in obtaining permits and double taxation are handicaps to the development of tourism.	No remarks.
21 Permits for tourist vehicles should be issued freely to operators with viable units having suitable facilities.	Accepted.
22 Steps should be taken to expand transport facilities to rural areas.	Do.
23 Those who are willing to operate stage carriages exclusively on unmetalled roads should be given every encouragement including tax concession.	This Government consider that there is no need to give tax concession to such operation. This Government do not accept this.
24 Private goods vehicles of up to 8,000 lb. laden should require no permits.	Accepted.
25 There is avoidable delay and litigation in the matter of grant of permits and other matters and there is great need to simplify the procedure to avoid these things. The following suggestions are inter alia made for the simplification of procedure :— (i) The number of stage carriage and public carrier's vehicles should be fixed by the State Authority on the recommendations of the Planning and Development Wing; (ii) The time taken for publishing the applications should be reduced and they should be disposed of within three months; (iii) Permit holders with good record should have guarantee of renewal and permits should be deemed to have been renewed if orders are not passed within a specified time; (iv) Rules should be framed for selecting applicants for stage carriage permits.	Do. Do. This Government have not accepted the recommendation to guarantee renewal of permits to permit holders with good record as the latter will have no difficulty in getting their permits renewed even without such a guarantee. Accepted.

21st April 1960]

CHAPTER IV—cont.

LICENSING POLICY—cont.

<i>Recommendation.</i>	<i>Views of the Government of Madras.</i>
(v) Applications for variation of permits should be treated as applications for new permits.	Accepted.
(vi) All appeals and revisions should end at the level of the State Transport Appellate Tribunal.	Do.
(vii) All amendments made by the State prior to the Central amendments of 1956 should be repealed.	In regard to repeal of all amendments made by the States prior to the passing of the Motor Vehicles (Amendment) Act, 1956 (Central Act 100 of 1956), this Government are of the view that the State Government should have the option to retain or repeal the amendments. This recommendation is not accepted.

CHAPTER V.

ADMINISTRATIVE SET-UP.

<i>Recommendation.</i>	<i>Views of the Government of Madras.</i>
1 The present administrative set-up in the States is altogether inadequate for the task of developing road transport and should be overhauled.	In addition to the existing staff in this State a Planning and Development Wing with one Regional Transport Officer, two Motor Vehicles Inspectors, one Superintendent, two Statistical Assistants and one Steno-typist was set-up in May 1959. There is no need for an immediate overhaul of the Transport Department as this Government consider the staff adequate. This recommendation is not accepted.
2 There should be a Transport Ministry in each State to deal with exclusively with road transport and such a Ministry should be under a Transport Minister exclusively devoted to these subjects. In the Ministry there should be a Roads Wing under a Chief Engineer and a Transport Wing under a Transport Commissioner. There should be a Secretary to co-ordinate both the Wings.	In this State the three Wings, namely road, transport and inland water transport are under the administrative control of three different departments of the Secretariat. The present set-up is satisfactory and therefore the recommendation is not accepted.
3 Under the Transport Commissioner there should be three Deputy Transport Commissioners each one separately dealing with (i) enforcement; (ii) licensing and registration of vehicles and (iii) planning and development.	Accepted subject to the condition that it will be implemented as and when the State Government find it necessary.
4 A Planning and Development Wing should be created and the Deputy Transport Commissioner in charge should be an expert in the economics of transport and traffic engineering. He should be provided with suitable and adequate staff for collecting reliable data and assessing traffic.	Accepted.

[21st April 1960]

CHAPTER V—cont.

ADMINISTRATIVE SET-UP—cont.

Recommendation.

Views of the Government of Madras.

- 3 State Transport Authorities should be constituted with an official Chairman with judicial experience, two other official members and two non-official members. The Transport Commissioner should normally be the Chairman of the State Transport Authority. Non-officials should be representatives of bodies like Chambers of Commerce and trade associations.
- 4 Neither the Railways nor road transport operators should be represented on the State Transport Authorities.
- 5 The size of a region of a Regional Transport Authority may remain flexible depending on the administrative convenience. But the criteria in determining the size should be the convenience of the public and in case of large size regions there should be a branch office of Regional Transport Authorities at each district headquarters.
- 6 A single member Regional Transport Authority constituted with an official with requisite experience is best suited in view of the scheme of administration that the Committee has suggested.
- 7 The Secretaries of the Regional Transport Authorities should be full-time officers.
- 8 All appeals and revision petitions should be heard by a State Transport Appellate Tribunal constituted with a full-time judicial officer and no provision for a second appeal need be made.
- 9 In Centrally administered areas, road and road transport should be dealt with by one and the same officer at the administrative level. The Secretary of the State Transport Authority should be a full-time officer and head of the department in the place of the Transport Commissioner suggested for States. The State Transport Authorities should be constituted with judicial Secretary as Chairman and two official members and two other non-official members. The Chief Commissioner or a member of the Judiciary should be the Appellate Tribunal to hear all appeals and revisions.
- 10 The rationing of permits and consequent shortage of essential services is the root cause of corruption.
- 11 The main responsibility for ensuring purity in the administration should be placed on the executives of the State Transport Authorities and the Regional Transport Authorities.
- A single member State Transport Authority has been working satisfactorily in this State and this State would prefer it to continue. Recommendation that Transport Commissioner should be associated with the State Transport Authority is accepted.
- Accepted.
- In this State there is a Regional Transport Authority in each district and this system has been working smoothly. Therefore the recommendation for multi-district regions is not accepted.
- Accepted.
- Do.
- Do.
- No remarks.
- Accepted.
- Do.

21st April 1960]

CHAPTER V—cont.

ADMINISTRATIVE SET-UP—cont.

Recommendation.

Views of the Government of Madras.

- 14 The present dual control of the Police and Transport Departments regarding enforcement is not satisfactory and complaints of harassments are numerous. For better enforcement the functions of the two departments should be specified. The Transport Department should be in full charge of enforcement excepting traffic with which the Police should be concerned.
- 15 Operators should not be punished unless their connivance in offences committed by drivers is proved and minor offences should be compounded.
- 16 Registration, licensing and taxation should be attended to by Regional Transport Officers or Assistant Regional Transport Officers.
- 17 The Registering Authorities should maintain and supply relevant statistics not only to State Transport Authorities but also to those applying for them.
- 18 Claims Tribunals should be set up in all States to ensure payment of compensation to those involved in accidents.
- 19 The anomalous position of one and the same officer being in charge of the administration of the Motor Vehicles Act and running the State Transport Services is not favoured. It is imperative that wherever transport is nationalised the operation and administration should be kept independent of each other.
- 20 There should be a Transport Advisory Committee in each State composed of heads of departments concerned with various aspects of transport, members of the Legislative Assembly, representatives of road transport, operators of other forms of transport, nominees of Chambers of Commerce and commercial interests and organisations interested in the development of road transport, with the Transport Minister as President to advise on the development of road transport.
- 21 The organisation of the Transport Department at the Centre is sketchy. It already has a large volume of work to handle and its duties will increase considerably under the new set-up.
- 22 The strength of the Transport Wing of the Union Ministry of Transport and Communications should be considerably enlarged and the head of the department should be a Joint Secretary dealing exclusively with road transport.
- Accepted.
- Any slackening of control over operators and drivers is undesirable. However, the recommendation regarding compounding of minor offences is accepted.
- Accepted.
- Accepted.
- Accepted.
- Accepted.
- Accepted.
- No remarks.
- No remarks.

[21st April 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 785 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st April 1960, pages 7 supra].

(a) Description of leather goods imported into Madras State from foreign countries—

- (i) Leather cloth (including artificial leather).
- (ii) Bags and trunks.
- (iii) Pickers.
- (iv) Picking bands and straps.
- (v) Roller skins.
- (vi) Belting of leather.
- (vii) Other manufactures.
- (viii) Saddlery and harness.

(b) The value of the above items imported during the years 1951-52 to 1957-58 is as below :—

Year.	Rs.	Value in rupees.
1951-52	.. 9,73,976	(Rupees nine lakhs seventy-three thousands nine hundred and seventy-six only).
1952-53	.. 6,42,304	(Rupees six lakhs forty-two thousands three hundred and four only).
1953-54	.. 5,51,307	(Rupees five lakhs fifty-one thousands three hundred and seven only).
1954-55	.. 5,30,595	(Rupees five lakhs thirty thousands five hundred and ninety-five only).
1955-56	.. 6,62,575	(Rupees six lakhs sixty-two thousands five hundred and seventy-five only).
1956-57	.. 5,42,629	(Rupees five lakhs forty-two thousands six hundred and twenty-nine only).
1957-58	.. 5,21,262	(Rupees five lakhs twenty-one thousands two hundred and sixty-two only).

21st April, 1960]

APPENDIX III.

[Vide item II on page 23 supra.]

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS CITY TENANTS' PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1959 (L.A. BILL No. 26 OF 1959).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Select Committee appointed to consider the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 26 of 1959), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 10th December 1959, and in Tamil in the *Fort St. George Gazette*, dated 16th December 1959.

3. The Committee was appointed on 17th December 1959.

4. The Committee met in the Committee Room, Legislators' Hostel, on the 20th January 1960, 26th and 27th February 1960 and in the Lounge Room, Fort St. George, on the 14th and in the Committee Room, Legislators' Hostel, on the 18th March 1960.

5. At the first meeting of the Committee on the 20th January 1960, the Committee decided that it was not necessary to invite any memoranda on the Bill from the public or to take any oral evidence as a large number of representations had already been received and were duly taken note of.

The Committee has subjected the clauses of the Bill to a detailed scrutiny and as a result thereof made changes in them. The changes are noted below :—

Clause 2.—This clause seeks to exempt tenancies of land owned by local bodies from the scope of the Act and also empowers the Government to cancel a notification issued under existing section 1 (2). The Committee decided that the notifications issued under sub-section (2) or under sub-section (4) should be laid before the Legislature and should be approved by the Legislature by a resolution moved within a period of fifteen days from the date on which the notifications are so laid. The clause has been amended accordingly and a new sub-section, viz., sub-section (6) has been added to section 1.

Clause 3.—The clause seeks to amend section 2 of the Act which deals with definition of 'Building'. In the original Bill 'Building' meant buildings used for residential purposes in all areas in the State. The Committee decided that the definition should be modified so as to mean both residential and non-residential buildings in the City of Madras and in the Municipal towns of Madurai, Tiruchirappalli, Salem and Coimbatore and only residential buildings in other places. The clause has been amended accordingly.

[21st April 1960]

Clause 4.—This clause seeks to amend sections 6 and 7 of the Act by substituting the figure and word '2 annas' by the words 'twelve naye Paise'. The Committee decided that the rent payable may be enhanced by 'twenty-five naye Paise'. The clause has been amended accordingly.

Clause 5.—This clause seeks to amend section 8 of the Act by providing an appeal against the orders passed by Court under sections 6, 7 and 7-A. Verbal alteration has been made by substituting the figure and word '8A by 9A'. This clause also makes it clear that the rent once fixed should not be revised for a period of five years.

Clause 6.—Clause 6 of the Bill has been numbered as clause 7. New clause 6 proposes an amendment to section 9 of the Act. It provides among other things for the Court: (1) to fix the sale price on application; (2) to decide the minimum extent of the land which may be necessary for the convenient enjoyment by the tenant; and (3) to fix the level of such price at the average market value of the three years immediately preceding the date of the order.

Clause 7.—This corresponds to clause 6 of the Bill and provides for the insertion of new section relating to appeals. The number of this new section, viz., 8A in the Bill has been changed to 9A. The proposed section did not provide for appeal in the case of orders passed in the Small Cause Court in the City of Madras. Specific provision has now been made by adding a proviso to that effect.

Clause 8.—This is a new clause and is intended to make a consequential amendment.

Clause 9.—This is clause 7 of the Bill and it provided that all proceedings relating to non-residential buildings pending on the date of the first publication of the amending Act should abate. The Committee decided that any suit or proceeding in which the decree or order passed has been executed or satisfied in full before the publication of this Act should be valid. The clause has been amended accordingly.

6. A copy of the Bill as amended and approved by the Select Committee is appended.

7. The Committee considers that the changes made by it are not of such important character as to require the republication of the Bill.

FORT ST. GEORGE, MADRAS.
18th March 1960.

M. A. MANICKAVELU,
Chairman.

[21st April 1960]

ANNEXURE.

[Vide paragraph 6 of the Report]

[NOTE.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots]

A Bill further to amend the Madras City Tenants' Protection Act, 1921.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922), for the purposes hereinafter appearing;

Be it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1960.

2. *Amendment of section 1, Madras Act III of 1922.*—In section 1 of the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(i) to sub-section (3), the following proviso shall be added, namely:—

'Provided that nothing containing in this Act shall apply to tenancies of land owned—

(a) in the City of Madras, by the Corporation of Madras,

(b) in any other municipal area, by the municipal council concerned,

(c) in any area in a district as defined in the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920), which is comprised within the local limits of a panchayat constituted under the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950), or of a panchayat or panchayat union constituted under the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), by the panchayat or by the panchayat union council concerned.

(d) in the case of all areas in a district defined as aforesaid, which are not comprised within the local limits of such panchayat or panchayat union by the district board concerned, and

(e) by the Board of Trustees for the Improvement of the City of Madras constituted under the Madras City Improvement Trust Act, 1950 (Madras Act XXXVII of 1950)';

(ii) after the same sub-section, the following sub-sections shall be added, namely:—

(4) The State Government may, by notification in the *Fort St. George Gazette*, cancel . . . any notification issued under sub-section (2), but the cancellation shall not be deemed to affect the power of the State Government under sub-section (2) again to extend this Act to such town or village.

(5) Where a notification is issued under sub-section (4), every proceeding pending on the date of the publication of such notification and instituted under the provisions of this Act as extended by virtue of the notification issued under sub-section (2) which has been cancelled . . . by such notification, shall abate and all rights and privileges which may have accrued immediately before such date to any person by virtue of this Act as extended shall cease and determine and shall not be enforceable;

[21st April 1960]

Provided that nothing contained in this sub-section shall be deemed to invalidate any suit or proceeding in which the decree or order passed has been executed or satisfied in full before the date mentioned in this sub-section.

(6) Every notification issued under sub-section (2) or sub-section (4) shall be laid before the Legislature, if it is sitting, as soon as may be after the issue of the notification, and if it is not sitting, within seven days of its re-assembly, and the State Government shall seek the approval of the Legislature to the notification by a resolution moved within a period of fifteen days beginning with the day on which the notification is so laid before it; and if the Legislature makes any modification in the notification or directs that the notification should cease to have effect, the notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, but without prejudice to the validity of anything previously done thereunder.

3. *Amendment of section 2, Madras Act III of 1922.*—In section 2 of the principal Act,—

(i) for clause (1), the following clause shall be substituted, namely:—

“(1) ‘Building’ means any building, hut or other structure, whether of masonry, bricks, wood, mud, metal or any other material whatsoever used—

(i) for residential or non-residential purposes, in the City of Madras, in the municipal towns of Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli, and in any village within five miles of the City of Madras or of the municipal towns aforesaid, and

(ii) for residential purposes only, in any other area, and includes the appurtenance thereto.”;

(ii) for clause (4), the following clause shall be substituted, namely:—

“(4) ‘Tenant’ in relation to any land—

(i) means a person liable to pay rent in respect of such land, under a tenancy agreement, express or implied, and

(ii) includes—

(a) any such person as is referred to in sub-clause (i) who continues in possession of the land after the determination of the tenancy agreement, and

(b) the heirs of any such person as is referred to in sub-clause (i) or sub-clause (ii) (a);

but does not include a sub-tenant or his heirs.”

4. *Amendment of sections 6 and 7, Madras Act III of 1922.*—In the proviso to sub-section (1) of section 6 and in the proviso to section 7 of the principal Act, for the figure and word “2 annas”, the words “twenty-five naye Paise” shall be substituted.

5. *Amendment of section 8, Madras Act III of 1922.*—In section 8 of the principal Act, for the words “shall have effect as a decree in a suit and the rent so fixed shall not be revised nor shall the tenant be liable to be evicted for a period of five years”, the

[21st April 1960]

words, figure and letter “shall, subject to the provisions of section 9-A, have effect as a decree in a suit and for a period of five years the rent so fixed shall not be revised nor shall the tenant be liable to be evicted for the said period.” shall be substituted.

6. *Amendment of section 9, Madras Act III of 1922.*—In section 9 of the principal Act,—

(i) sub-section (1) shall be lettered as clause (a) of that sub-section, and in the clause as so lettered,—

(a) for the words ‘to sell the land for a price to be fixed by the court’, the words ‘to sell for a price to be fixed by the court, the whole or part of, the extent of land specified in the application’ shall be substituted;

(b) the sentence commencing with the words ‘The court shall fix’ and ending with the words ‘with or without interest’ shall be omitted;

(ii) after clause (a) as so lettered, the following clause shall be added, namely:—

“(b) On such application, the court shall first decide the minimum extent of the land which may be necessary for the convenient enjoyment by the tenant. The court shall then fix the price of the minimum extent of the land decided as aforesaid, or of the extent of the land specified in the application under clause (a), whichever is less. The price aforesaid shall be the average market value of the three years immediately preceding the date of the order. The court shall order that within a period to be determined by the court, not being less than three months and not more than three years from the date of the order, the tenant shall pay into court or otherwise as directed, the price so fixed in one or more instalments with or without interest.”;

(iii) in sub-section (2), for the words, brackets and figure ‘under sub-section (1)’, the words, brackets, letter and figure ‘under clause (a) of sub-section (1)’ shall be substituted;

(iv) for sub-section (3) and the Explanation thereunder, the following shall be substituted, namely:—

“(3) (a) On payment of the price fixed under clause (b) of sub-section (1), the court shall pass an order directing the conveyance by the landlord to the tenant of the extent of land for which the said price was fixed. The court shall by the same order direct the tenant to put the landlord into possession of the remaining extent of the land, if any. The stamp duty and registration fee in respect of such conveyance shall be borne by the tenant.

(b) On the order referred to in clause (a) being made the suit or proceeding shall stand dismissed, and any decree or order in ejectment that may have been passed therein but which has not been executed shall be vacated.

Explanation.—‘Land’ means the interest of the landlord in the land and all other interests which he can convey under any power and includes also the full interest which a trustee can convey under the power possessed by him to convey trust property when necessity exists for the same or the alienation of the property is for the benefit of the estate or trust.”

[21st April 1960]

7. *Insertion of new section 9-A in Madras Act III of 1922.*—After section 9 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

“9-A. *Appeals.*—An appeal shall lie from an order passed by a court under section 6, section 7, section 7-A or section 9 to the court to which an appeal would lie from any decree passed by the former court and the decision in such appeal shall be final:

Provided that from an order passed—

(i) by the Chief Judge of the Presidency Small Cause Court, an appeal shall lie to the High Court, and

(iii) by any other Judge of the Presidency Small Cause Court, an appeal shall lie to the Chief Judge.”

8. *Amendment of section 10, Madras Act III of 1922.*—In subsection (1) of section 10 of the principal Act, for the words and figures, “Sections 4, 5, 6, 8 and 9”, the words, figures and letter “Sections 4, 5, 6, 8, 9 and 9-A” shall be substituted.

9. *Certain pending proceedings to abate.*—Every proceeding pending before any court, other than a proceeding relating to any property situated in—

(i) the City of Madras,

(ii) the municipal towns of Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli, and

(iii) any village within five miles of the City of Madras or of the municipal towns aforesaid, on the date of the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, and instituted under the provisions of the principal Act, shall, in so far as such proceeding relates to non-residential buildings, abate, and all rights and privileges which may have accrued immediately before such date to any person in respect of any property situated in any area other than the areas referred to above by virtue of the principal Act shall, in so far as they relate to non-residential buildings, cease and determine and shall not be enforceable:

Provided that nothing contained in this section shall be deemed to invalidate any suit or proceeding in which the decree or order passed has been executed or satisfied in full before the date mentioned in this section.

FORT ST. GEORGE, MADRAS,
18th March 1960.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, 22nd April 1960.

THE House met in the Assembly Chamber, Fort St. George at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Recommendations of the Road Transport Reorganization Committee

* 775 Q.—(Question put and answered on 21st April 1960 and postponed for supplementaries.)

SRI S. M. ANNAMALAI : டிரான்ஸ்போர்ட் அட்வைசரி கமிட்டியில் யார் யார் உறுப்பினர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : எந்த டிரான்ஸ்போர்ட் கமிட்டி என்று சொன்னால் ஓரளவு பதில் சொல்ல முடியும்.

MR. SPEAKER: Next question.

SRI T. S. RAMASWAMI: Sir, the hon. Member Sri S. M. Annamalai wants to put a supplementary on the previous question.

MR. SPEAKER: When there is no answer to the Hon Minister's question, I will have to pass on to the next question. If hon. Members are not alert, what can I do ?

SRI T. S. RAMASWAMI: Sir, the Hon. Minister put another question to the hon. Member Sri Annamalai, and he has to answer that question to clarify the position as required by the Hon. Minister.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: The hon. Member referred to a Transport Committee. As there are a number of Transport Committees, I wanted to know to which Transport Committee the hon. Member referred.

SRI S. M. ANNAMALAI: From the paper placed on the table of the House, we find that in recommendation No. 20, it is stated, 'There should be a Transport Advisory Committee in each State composed of heads of departments concerned with various aspects of transport, members of the Legislative Assembly, representatives ...

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே: இந்த நோட்டீஸ் கூறப்பட்டிருப்பது எல்லாம் மசானி கமிட்டியின் சிபார்சுகள். இதைப்பற்றி சர்க்காரின் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதைப் பற்றியும் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் தற்சமயம் டிரான்ஸ்போர்ட் அட்வைசரி கமிட்டியில் யார் யார் உறுப்பினர்கள் என்று கேட்டார்கள். இதற்குத் தனியாக—எந்தக் கமிட்டியில் என்று விளக்கமாகக் கேட்டால் நான் பதில் சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

[22nd April 1960]

SRI T. S. RAMASWAMI: With regard to recommendation No. 2, apart from the remarks given by the Government to the Committee, may I know the views of the Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: As far as this question is concerned, I would like to submit that the note which I have placed on the table of the House represents the remarks or rather the views of the Government of Madras sent to the Government of India on the report submitted by the Masani Committee. These remarks are studied by the Government of India and with their remarks, they will be placed before the Transport Development Council whose Members are Ministers of the different States. This Council considers the various views and opinions of the different State Governments as well as the Government of India and that Council either accepts or rejects many of the recommendations made and subjects raised by the Masani Committee. So, till a decision is taken by the Transport Development Council and till it is communicated to the State Governments with the remarks of the Government of India on the same, no decision is to be taken by us. So, this report was made in the very early stages on certain subjects. So, I am not able to say just now what particular view was taken by the Government on any particular point or suggestion made by the Masani Committee.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether these decisions taken by the Government have been placed before the Advisory Committee and their remarks also obtained?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, the hon. Member has completely misunderstood the scope of the views which we have placed before that Committee. They have nothing to do with the State Advisory Committee. These are the views expressed by us on the report of the Masani Committee and they are under study by the Transport Development Council and the Government of India.

SRI T. S. RAMASWAMI: Sir, may I know what decision has been taken by the Government on the question of moratorium on nationalisation of goods transport?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I would like to have notice of a separate question.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, may I know who this 'Masani' under reference is? Has he anything to do with Mr. 'Masani' of the Swatantra Party? If so, are the recommendations of this Committee rightist in outlook and have a *laissez faire* attitude?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: He is a member of the Parliament.

SRI A. GOVINDASAMY: இன்று அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்ட சிபார்சுகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: இந்த நோட்டீஸில் மாசானி கமிட்டி சிபார்சுகளைப் பற்றி எங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன என்று சொல்லி யிருக்கிறது. ஒத்துக்கொள்வதா, இல்லையா என்பது அல்ல பிரச்சினை. மேலும் இதில் நாங்கள் ஒத்துக்கொள்வதாகத் தெரிவித்திருக்கிற பல சிபார்சுகள் இன்றைக்கு நடைமுறையிலேயே அமுலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே புத்தாக இதைப்பற்றி டிரான்ஸ்போர்ட் டெவலப்மெண்டு கவுண்டிலிலும் டிபார்ட்மென்ட் செய்து கதை கதை ஒத்துக்கொள்வது என்பது எல்லாம் முடிவு செய்த பிறகு தான் நாம் அமுல் செய்வது பற்றிய யோசனை எழுகிறது.

22nd April 1960]

Strike notice from the Madras Electricity Employees' Union.

* S.N.Q. 11—**SRI S. M. ANNAMALAI:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any notice has been received from the Madras Electricity Employees' Union to go on strike from 25th April; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) The strike notice has been issued in respect of 28 demands.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த லேவை நிறுத்தத்தைத் தடுக்க சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன? அந்த நடவடிக்கைகளால் சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகள் முடிந்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Under the Industrial Disputes Act, whenever a notice of strike was issued in any public utility concern, the matter is referred to conciliation and now it is pending before the Chief Conciliation Officer of this State.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த லேவைத் தடுக்க சர்க்கார் எந்த ஒரு சமரசத்திற்கும் வாயில்லையென்று சொன்னால் இதைத் தொழில் கோரிடங்கு விரிவ உத்தேசம் இருக்கிறதா? அல்லது வேறு எப்படி இதை முடிக்க உத்தேசம்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, it is a hypothetical question.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸ்ட்ரிக்-நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற போர்டுமேன் செய்துகொடுத்த நடவடிக்கை அமல் நடத்த வேண்டும் என்ற பிரச்சினை பல நாட்களாக இருந்து வருகிறது. அதை அமல் நடத்தாவிட்டாலும் தொழிலாளர்கள் தலைநிழைத்து, சர்க்காருக்கு எதிர்ப்பு இந்த நடவடிக்கையாவது அமுல்படுத்த உடனடியாக போர்டுக்கு சர்க்கார் சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றியெல்லாம் கன்சிலியேஷன் ஆபீசர் தான் கவனித்துப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

SRI J. MATHA GOWDER : அதவும் ஒரு தொழில் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் தான் ஸ்ட்ரிக் செய்கிறார்கள். இன்னொரு தொழில் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் லேவ்ஷப் போகிறபோது அவர்களைக் கூட இவர்கள் லேவ் செய்யவொட்டாமல் தடுத்து இருக்கிறார்கள். இந்தத் தகவல் அவைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? லேவைச் செய்ய விரும்புகிற தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I take the information from the hon. Member.

SRI A. GOVINDASAMY : மின்சார ஊழியர்களின் 28 கோரிக்கைகளில் பணச் செலவை இல்லாத நிலை கோரிக்கைகளாக அடங்கியிருக்கின்றன. மின்சார ஊழியர்களின் திட்டமிடப்பட்ட போர்டுக்கு இருக்கிற ரல்லெண்ணெய்தைக் காட்டுவதற்காகவாவது இந்தப் பணச் செலவை இல்லாத கோரிக்கைகளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக அரசாங்கம் சிபார்சு செய்ய முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ரல்லெண்ணெயை ஆபீசர் டிபார்ட்மென்ட் அனுப்பப்பட்டிருந்த விதமான சிபார்சும் செய்ய முடியாது.

[22nd April 1960]

SRI N. K. PALANISAMI : 1959-ம் வருஷம் நெகொவ்யோன் கமிட்டிக்கும் போர்டுக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தப் பிரகாரம் தொழிலாளர்களில் பழிவாங்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. இப்போது முக்கியமான நடவடிக்கைகள் எல்லாம் பழிவாங்குவதில் தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சொல்வதால் இதனாலேயே பரவொகேஷன் ஏற்பட்டு இருப்பதால் இதைப் பரிசீலனை செய்து சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தொழில் சங்கம் மின்சார போர்டு பழிவாங்குவதாகக் குற்றம் சாட்டுகிறது. டயூனாக்கும் நேரத்தில் தோடு எதுவும் செய்யவில்லை. ரொடின் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் தான் என்று போர்டார் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதை விசாரித்து கன்வென்ஷனல் ஆபீசர் தான் அபிப்பிராயம் சொல்ல வேண்டும்.

Gramasevaks

* 757 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

விவசாய இலாகாவில் மேஸ்திரிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக கிராம சேவக்குகளை நியமிக்கும்படி சர்க்கார் உத்தரவு செய்துள்ளதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Demonstration Maistries are employed in the Development Blocks in addition to Gramasevaks. The Government have issued orders to the effect that the number of Demonstration Maistries employed in the Blocks should be progressively reduced and that from the year 1961-62 there should be no Demonstration Maistries in any Block.

Maistries in the Agriculture Department

* 758 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) விவசாய இலாகாவில் மேஸ்திரிகளாக வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்களை எல்லாம் 1960-61 முதல் நீக்கிவிட்டு, தேசிய சமூக அபிவிருத்தி இலாகா டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் மேஸ்திரிகளை நியமிக்கும்படியாக, உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதா ?

(ஆ) அதனால் எவ்வளவு பேர் வேலை இழப்பார்கள் ?

(இ) அப்படியாயின் அதற்கான காரணமென்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Orders were issued by the Government in January, 1958 to the effect that the number of Demonstration Maistries in each Community Development Block should be progressively reduced from year to year, that during the year 1960-61 there should not be more than two Demonstration Maistries in each Community Development Block and that from the year 1961-62, there should be no Demonstration Maistries in any Development Block. At present, there are only 2 Demonstration Maistries in each Community Development Block.

(b) Correct figure is not readily available.

(c) With the extension of National Extension Service and Community Development Projects to more and more areas the need for employment of Demonstration Maistries in the Community Development Blocks ceases as the Village Level workers in the Community Development Blocks, with better qualifications than Demonstration Maistries by way of special training, can do all items of work now being attended to by the Demonstration Maistries in non-Development areas.

[22nd April 1960]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பல விவசாய இலாகா வேலை செய்துகொண்டிருக்க இங்கு விவசாய இலாகா வேலை நிறுத்தி, டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் மேஸ்திரிகளைப் போடுவதன் காரணமாக பலர் வேலை இரந்து கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியுமா ? அப்படி வேலை இரந்தவர்களுக்கு வேறு வேலை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா ? அவர்களை நிறைவே என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் மறப்ப விடா அளித்ததுபோல் டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் மேஸ்திரிகள் வேலை செய்வதைவிட, தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கும் கிராம சேவக்குகள் மூலம் வேலை வாங்குவது நலம் என்று கொள்ளுவதால் டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் மேஸ்திரிகளுக்குப் பதிலாக கிராம சேவக்குகளை நியமிப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அவர்கள் எவ்வளவு காலம் வேலையில் இருக்கார்கள். அவர்களுக்கு எத்தனைய வேலை அளிக்கப்படும் என்னும் விஷயத்தை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துவருகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இல்லை பலர் பர்மெனன்ட் செய்யப்பட்டு நிரந்தரமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். பரிக் கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்களை வேலையில் இருந்து நீக்கி அதற்குப் பதிலாக வேலை எடுக்க உத்தேசம் உண்டா ? அப்படி வேலை யிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கால் மீண்டும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நிரந்தரமாக இருந்தவர்கள் நீக்கப்பட்டுவிட்டால், அவர்களுக்கு வேறு வேலை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துவருகிறது.

SRI T. T. DANIEL : May I know the qualifications of those maistries and their service conditions and the principle governing the replacement of the maistries ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot give exactly the particular qualifications that are insisted upon. The maistries have gained some experience in agricultural work. As regards the principle referred to by the hon. Member, the gramsevakas under National Extension Service are better qualified to do this work than maistries since they are multipurpose-trained workers. They are, therefore, preferred to demonstration maistries.

SRI R. SRINIVASA IYER : சார், இப்போது இம்மாதிரி அரசாங்கம் விவசாய மேஸ்திரிகளை விடுவதில் இருக்கிறார்கள் ? அப்படியானால் எத்தனை பேர் விடுவதற்கு முக்கியமாக இருக்கிறார்கள் ? அப்படி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களில் எத்தனை பேருக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க உத்தேசம் இருக்கிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 1960 மார்ச்சு மாதம் வரை சர்க்கார் செய்யப்பட்டிருக்க போஸ்டிகள் 116. அதற்குப்பிறகு எத்தனை பேர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள் என்ற தகவல் என்னிடம் இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : விவசாய மேஸ்திரிகளை நீக்கிவிட்டு, அந்த வேலையைக் கவனிப்பதற்கு கிராம சேவக்குகளை நியமித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கிராம சேவக்குகளுக்குப் பதிலாக வேலைகள் இருக்கிற காரணத்தினாலும், அவர்கள் ரிடர்ஸ் அனுப்பவேண்டிய காரணத்தினாலும், அவர்கள் இந்த வேலையை நன்றாகக் கவனிக்க முடியாது. ஆகவே ஏற்கனவே அனுப்பப் பெற்ற விவசாய மேஸ்திரிகளைத் தொடர்ந்து பணி யாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் ஆவனசெய்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது பணி ஏற்றதற்கு கிராம சேவக்குகள் தான் சாகி. உயர்வர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் இம்மாதிரி எல்லாம்

[22nd April 1960]

நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. விவசாய இலாகா டெமாண்ட்ரேஷன் மேஸ்திரிகள் கொள்வனவு இயந்திரம் நல்லது. என்னென்றும் கிராம சேவக்குகனிடம் எப்போதுமே வேலை வாங்க முடிய வில்லை. கிராம சேவக்குகள் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் எல்லாம் பயிற்சி பெற்றவர்கள். விவசாய மேஸ்திரிகள் அனுபவம் உடையவர்கள். 100-க்கு 80 பங்கு விவசாய வேலையாகவே தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கோரப்படுகிறது. இந்த எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு தீவிர தேசிய அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகள் நடக்கின்ற இப்போது டெமாண்ட்ரேஷன் மேஸ்திரிகளை வைத்துக்கொள்ளலாமா என்று பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. R. S. MANI : விவசாய மேஸ்திரிகளை நீக்கிவிடுவதைக் காட்டிலும் அவர்களுக்குத் தரம் இல்லை என்றால் அவர்களுக்கு ஒரு ஷார்ட் கோர்ஸ் கொடுத்து மேற்படி வேலையில் அமர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஏற்கெனவே சொன்ன படி இது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது டெமாண்ட்ரேஷன் மேஸ்திரிகளுக்கு விசேஷ பயிற்சி உண்டா? அப்படியானால் அவர்கள் பெரும் பயிற்சிக்கும் கிராம சேவக்குகள் பெரும் பயிற்சிக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : டெமாண்ட்ரேஷன் மேஸ்திரிகளுக்கு பயிற்சியை விட அனுபவம் தான் அதிகம். ஆனால் கிராம சேவக்குகளுக்கு 18 மாதம் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

SRI M. WILLIAM : Will the Government be pleased at least to recruit these maistries for training as gramasevaks, if they are duly qualified for training?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is of course open to them to apply for admission to the Gramasevaks' Training Course, if a new course is started. As I have already stated, the whole question is under examination.

SRI T. S. RAMASWAMI : May I know whether the Government are aware of the fact that most of the maistries have had training for more than two or three years, if I remember aright, in Gandhigram whereas the gramasevaks have had training only for eighteen months? If so, may I know whether their qualification will also be taken into account?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not aware of any training for two or three years for the Demonstration Maistries as referred to by the hon. Member in Gandhigram.

World Agricultural Fair

* 781 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 17-3-1960-ல் 432-ம் எண் கேள்விக்கு அளித்த பதிலையொட்டி நம் மாநிலத்திலிருந்து எத்தனை விவசாயிகள் டெல்லியில் நடந்த உலக விவசாயப் பொருட்காட்சியைப் பார்க்கச் சென்றனர்?

(ஆ) அவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் தரப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Rural Development Department arranged for the visit to the Fair of eight hundred and thirty-six farmers from this State. Several more farmers of this State visited the Fair individually and in parties. The total number of such individuals and parties which visited the Fair is not readily available.

22nd April 1960]

(b) The following railway concessions were granted to the farmers for visiting the World Agricultural Fair:—

(1) for farmers who travelled in the 3rd class in special trains in parties of not less than 400 each the fare charged was one half of the normal fare. The facility of a bogie waggon, free of charge, to serve as a kitchen was given to each such party.

(2) for farmers travelling in a party of not less than 20 the charges levied were at 3/4th of the normal rates for visiting National Projects. The World Agricultural Fair was treated as a National Project for this purpose.

(3) during the Christmas season, i.e., from 15th December 1959 to 5th January 1960 return tickets of 1-3/4th single journey fares were issued to persons for travelling over 150 miles to enable individual farmers to avail themselves of this concession.

(4) The headquarters office of the Bharat Krishik Samaj at Delhi arranged for lodging at concessional rates at Delhi for the visiting farmers.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், விவசாயிகள் தங்குவதற்கு இடமும் சரியான சாப்பாடும் கொடுத்து அவர்களை சரிவர உடைக்க வேலை என்று சொல்பவர்களே, உடம்பு பட்ட புகார் உண்டாயா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஊரை விட்டு வெளியே போகிறவர்களுக்கு எட்டோதும் செலவாகும் இருக்காது. எல்லா செலவாகியவர்களும் உடைக்கும் என்று தெரிவிப்பதற்கு வேலை.

Capital of various Industries

* 782 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சர்க்கார் பங்கு கொண்டிருள்ள ஒவ்வொரு தொழில்களின் மூல தனம் எவ்வளவு?

(ஆ) அதில் சர்க்காரின் பங்கு எவ்வளவு?

(இ) எந்தெந்த தொழிலில் சர்க்காரின் நிர்வாகப் பொறுப்பு உள்ளது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) & (ஆ) A statement^a is laid on the table of the House.

(இ) The Madras Industrial Investment Corporation Limited being a 'Government Company' within the meaning of section 617 of the Companies Act the Government have control over the affairs of the Company. In other concerns in which the Government have invested money as share capital, they have no administrative control.

SRI A. A. RASHEED : What is the average percentage of dividend that we have been getting on these investments?

MR. SPEAKER : No answer.

Andhra river waters for Madras.

* 783 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to discuss with the Andhra Government at the Zonal Council meeting regarding the allowing of Andhra river waters to Madras State; and

[22nd April 1960]

(b) if so, whether any communication has been received by this Government from Andhra Government regarding this matter?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes, Sir.

(b) No Sir, But a copy of the note of the Government of Andhra Pradesh to the Southern Zonal Council has been received by this Government from the Council Office for information.

SRI N. K. PALANISAMI : சமீபத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் ஒரு ரிஸ்பன்ஸ் கூட்டத்தில் பேசுகையில், ஆந்திர சர்க்கார் சென்னைக்கு தண்ணீர் கொடுப்பது பற்றி ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்று சொன்னதற்கு ஆந்திர சர்க்கார் அவசியம் கொடுப்பார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து ஒலிபெற்றுத் தண்ணீர் கொண்டு வர முயற்சி செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சமீபத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் சமிட்டித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய சஞ்சீவி ரெட்டிகாரு அவர்கள் இங்கு வந்து சொல்வதற்கு முன்பாகவே ஸோனல் கௌன்ஸில் இந்த மாகாணத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை இங்கு பாராட்டியிருக்கிறோம். ஆகவே, ஸோனல் கௌன்ஸில் பேசி நல்ல முடிவைப் பெறுவோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : ஆந்திர சர்க்காரிலிருந்து ஒரு நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறதே அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஸோனல் கவுன்ஸிலில் வைத்து முடிவு செய்த பிற்பாடு சொல்வதுதான் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன்.

SRI K. B. S. MANI : மண்டல ஒப்பந்தப்படி அரிசி முதலியவைகள் மட்டும் நமது மாகாணத்திலிருந்து வெளியே போகிறது. அதேபோல் மற்ற மாகாணங்கள் நமக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரிடம் எத்தன்கூறி நல்லதொரு முடிவிற்கு வர இந்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அங்கத்தினர் அவர்கள் நான் சொன்னதைக் கவனிக்கவில்லை. தண்ணீர் கொடுக்க மாட்டேன் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. அகில இந்திய காங்கிரஸ் சமிட்டித் தலைவர்களே சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். நல்லதொரு முடிவை ஸோனல் கௌன்ஸில் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

SRI K. VINAYAKAM : கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதியிலிருந்து தண்ணீர் சென்னைக்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் அதற்கு குறைந்தது 30 கோடி ரூபாய் செலவில் திட்டம் போட வேண்டுமென்று சொல்லி அதை கொஞ்ச நாள் தள்ளிப்போடலாமென்று இருக்கிறது. ஆகவே வட பண்ணையில் நெல்லூர் பக்கத்திலுள்ள சிறிய ஆற்றுத்தண்ணீரை வைத்து ஒரு திட்டம் போடுவது பற்றி சுப்பா ரெட்டியவர்கள் சொன்னதன் பேரில் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சுப்பா ரெட்டி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வைத்து பின்னால் ஸோனல் கவுன்ஸிலில் பேச வேண்டும்.

SRI N. K. PALANISAMI : இப்பொழுதாவது அல்லது ஆந்திரா காம்போஸிட் ஸ்டேட்டில் இருந்தபோதாவது இதுபற்றி சர்வே நடத்தப் பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் எவ்வளவு தூரம் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டும்? உத்தேச செலவு என்னவாகும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஆந்திரா, சென்னை மாகாணமும் ஒன்றியிருந்தபோது இப்பொழுது உடைந்து அமைச்சராயிருக்கும் பக்தவத்சலம் முதலியார் அவர்கள் பெரும் பிரயத்தனம் செய்து

[22nd April 1960]

கிருஷ்ணா-பெண்ணார் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும். முழு விவரம் வேண்டுமானால் தனிக்கேள்வி போட்டால் சொல்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கிருஷ்ணா-பெண்ணார் தண்ணீரை சென்னை குடிதண்ணீருக்கு மட்டும் கொண்டு வர உத்தேசமா? அல்லது விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தும் அளவிற்குப் பெரிய திட்டத்தை அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஸோனல் கவுன்ஸிலில் வைத்து முடிவு எடுக்கப் போவது, விவசாயத்திற்கும், குடி தண்ணீருக்காகவுந்தான்.

Scholarships

*784 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether it is a fact that the South Travancore Hindu College, Nagercoil, drew scholarship amount both from the former Travancore-Cochin Government and the Madras Government on the one hand, and the Madras State Government and the Central Government on the other for the same students and are keeping one item of them still with them for some years?

THE HON. SRI P. KAKKAN: It has been brought to the notice of Government that the South Travancore Hindu College, Nagercoil, has got an undischarged amount of Rs. 10,682.12 nP. This amount consists of the balance of undischarged amount of Government of India scholarships, balance of stipend paid by the Collector of Kanyakumari and the amount recovered from students towards excess payment of scholarships. These items relate to the period from 1956-57 to 1958-59. Steps are being taken to collect and remit the amount into the treasury.

Attention is also invited to answers given to clauses 'c' and 'd' of starred question No. 698 answered on 18-4-1960.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know when exactly was this fact brought to the notice of the Government and what action the Government took to recover the amount?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I have no information about the date when this was brought to the notice of the Government. We have taken immediate action to recover the money.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether false representations were made by the management of the College for getting money and if so what severe action the Government propose to take against all the members of the Board of Management of the College?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The other day I told the House that the Principal did not know the head of account to which the amount is to be credited. So the Government did not feel inclined to take any action against the Principal.

SRI T. S. RAMASWAMI: If that was a fact, may I know whether the Government received any representation from the Principal or the Board of Management to intimate the Budget head to which the amount has to be credited and if the date when exactly this was brought to the notice of the Government is not available with the Government, may I know whether this was brought to the notice of the Government before this question was sent by the Hon. Speaker to the Department or after that?

[22nd April 1960]

THE HON. SRI P. KAKKAN: Two students complained that they did not get the money. We got the information from the students.

785 Q.—MR. SPEAKER: At the request of the Hon. Minister, the question is postponed.

Training in Fishery

* 786 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of Sri M. P. SARATHI): கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மீன்பிடிப்புத் துறையில் நவீன பயிற்சியளிக்கத் தக்க ஸ்தாபனங்கள் நம் ராஜ்யத்தில் எத்தனை உள்ளன?

(ஆ) தூத்துக்குடியில் ஒரு உயர்தர மீன் வளப் பயிற்சிக் கல்லூரி ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) எப்பொழுது துவக்கப்படும்?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (அ) There are two Fisheries Training Centres, one at Nagapattinam and the other at Tuticorin run by the State Fisheries Department to impart training in modern methods of fishing to the fishermen of this State. In the Central Polytechnic Institute at Madras, under the control of the Director of Technical Education, a special diploma course for training students in Fisheries Technology and Navigation is also being conducted.

(ஆ) No Sir.

(இ) Does not arise.

SRI K. B. S. MANI: இந்த இரு பயிற்சி நிலையங்களில் எவ்வளவு மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு எந்தளவில் விரிவான பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது? அதில் மீனவ மாணவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அதில் 20 மாணவர்கள் பயின்று வருகிறார்கள். அதில் மீனவர்களுக்கு 18 முதல் 35 வரையில், ஐந்து வருடங்கள் அவர்களுக்கு இந்தத் தொழிலில் அனுபவம் இருப்பதால் அவர்களை அதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதால் அவர்களுக்கு அதில் நிச்சயமாக இடம் கிடைக்கும் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அதோடு மீன் பிடிக்கும் தொழிலை எவ்வாறு நடத்த வேண்டும், போட், வலைகள் இவைகளைச் செய்வது எப்படி, அவைகளை எப்படி பயன்படுத்த வேண்டும் என்பவைகளை படித்துக் கொடுப்பதோடு கடல்நிலை பற்றியும் எந்தெந்த இடங்களில் மீன் பிடிக்க சௌகரியமாகியிருக்கும் என்பது பற்றியும் கற்றுக்கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI A. VEDARATHNAM: இதில் பயிற்சி பெறுகிற மாணவர்களுக்குக் கல்வித் தகுதி என்ன இருக்கவேண்டும்? ஒவ்வொரு கேர்ஸ்-ம் எவ்வளவு காலம் நடைபெறுகிறது? வருடந்தோறும் இதற்கு செலக்ஷன் நடைபெறுகிறதா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: ஒன்றாவது பாரம் வரை படித்து இருக்கவேண்டுமென்றிருந்தாலும் சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு அந்தத் தொழிலில் ஐந்து வருட அனுபவம் இருப்பதால் கல்வித் தகுதி இதற்கு முக்கியத் தேவை என்று கருதவில்லை. ஆறு மாதம் காலம் இந்தப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether training is given to students to fish in troubled waters?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: We do not expect such troubled waters.

[22nd April 1960]

SRI A. GOVINDASAMY: இந்தப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெறுகிற மாணவர்களுக்கு உத்தியோக உத்தரவாதம் உண்டா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: விசைப்படகு தளில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆனால் உத்தரவாதம் என்ற முறையில் அல்ல. நாம் அவர்களுக்கு உதவி கொடுப்பதால், அரசாங்க உத்தியோக கொடுக்கும் படகுகளில் வேலை செய்ய அழைத்தால் அவர்கள் வேலை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிபந்தனையிருக்கிறது. எந்தெந்த படகுகளில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியுமோ அதைப் பார்த்து வேலை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Development of Inland Fisheries

* 787 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of Sri K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether this Government was consulted in arranging the tour of the Russian Expert to develop the Inland Fisheries; and

(b) the help received by this Government for developing Inland Fisheries from the Centre?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) During a discussion held at Madras between the officials of the Central Government and the State Government, an enquiry was made whether it would be possible for the State Fisheries Department to extend facilities to a Russian Expert to see Mettur Dam and to study the conditions of various kinds of fishes and nets and it was then formally agreed to give the required facilities.

(b) For the Second Five-Year Plan Schemes, grants are being received by this Government from the Centre, for developing Inland Fisheries as detailed below—

(i) 50 per cent of the expenditure for the Fisheries Development in Major Reservoirs.

(ii) 50 per cent of the expenditure for the scheme for Intensive Fingerlings and Seed Collection and Distribution for stocking in Inland Waters and Rural Fishery Demonstration Centres.

(iii) 25 per cent of the cost of staff in the scheme for the establishment of Model Estuarine Fish Farm.

Thefts in Railways

* 788 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) ரயில்வேக்களில் நடக்கும் திருட்டுக்களைக் கண்டு பிடிக்க ரயில்வே போலீசை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தகவல் வந்துள்ளதா?

(ஆ) அப்படியாயின் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[22nd April 1960]

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், சென்ற மார்க் மாதம் மத்திய ரயிலில் அமைச்சர் அவர்களின் கீழ் மாநில அமைச்சர்கள் கூடின மகாநாட்டில் இது குறித்துப் பேசப்பட்டதா? அப்படியானால் அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பொதுவாக ரயிலில் நடக்கின்ற குற்றங்களைப்பற்றியும், அவைகளைத் தவிர்ப்பதைப்பற்றியும் பேசப்பட்டது.

SRI A. GOVINDASAMY : ரயில் பெட்டிகளில் “திருடர்கள் ஜாக்கிரதை” என்று போடப்பட்டிருப்பது திருடர்களுக்குப் பயன்படுகிறதா, அல்லது அதில் பிரயாணம் செய்கின்ற பிரயாணிகளுக்குப் பயன். கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இவ்விதமான குற்றங்கள் நடைபெறுவது திருடர்களால் மட்டுமல்ல, இதில் பிரயாணம் செய்கின்ற பிரயாணிகளின் அஜாக்கிரதையும் காரணமாகும். அதனால் பிரயாணிகள் ஜாக்கிரதையாக இருப்பதற்கும் இது பயன்படுகிறது.

Post-Graduate Studies in Agriculture

* 789 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the details of the subjects in which guidance staff are available for research work in the Post-Graduate Studies in Agriculture in the Agricultural College, Coimbatore;

(b) the subjects in which qualified professors are yet not available; and

(c) the steps taken by the Government to get the services of them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The following are the subjects in which guidance staff are available for research work in the Post-Graduate wing of the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore:—

1. Genetics and Plant breeding.
2. Horticulture.
3. Soil Science.
4. Plant Pathology.
5. Agronomy.
6. Entomology.

(b) The posts of Professors in Soil Science and Entomology are at present vacant;

(c) Attempts were made to get suitable officers on deputation from the Indian Agricultural Research Institute, New Delhi, for the post of Professor of Soil Science but without success. The Government of India have again been addressed to suggest the name of a suitable officer from the Indian Agricultural Research Institute for the post of Professor and Head of the Entomology Section. Their reply is awaited.

SRI T. S. RAMASWAMI : May I know whether the Government have taken any steps to send some of our Professors to foreign countries to get themselves trained in Entomology and other subjects?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is being done now and then.

[22nd April 1960]

SRI A. VEDARATHNAM : இங்கு அதிசயம் பரொபேஸர்கள் கிடைக்கவில்லையென்றால் வெளிநாட்டிலிருந்து இதற்குத் தகுந்த ப்ரொபேஸர்களை வரவழைத்து அந்தப் பாட போசையை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் வகைசெய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தியாவிற்குள்ளேயே வேறு ராஜ்யங்களில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துவிட்டு, அவ்விதம் இல்லையென்றால் அதற்குப் பிறகு வெளி நாட்டிலிருந்து வரவழைப்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether it is due to the fact that the scale of pay of these Professors is not very attractive, that we are not getting Professors trained in these subjects?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think so.

Smallpox

* 790 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the steps taken to eradicate smallpox; and

(b) whether there is any proposal for mass revaccination throughout the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) A National Smallpox eradication programme which provides for the revaccination of the entire State within a period of three years has been included in the draft Third Five-Year Plan. To help in the proper implementation of the programme, a pilot project for smallpox eradication has been started in Chingleput district. Besides, a special drive for the eradication of smallpox in Madras City has been launched by the Corporation with the advice and assistance of the State Public Health Department.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the World Health Organization has given any aid or grant for the eradication of this disease?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am not aware of such aid in this case. They have given it for eradication of malaria. But this is a venture by both the Central and State Governments. As for the pilot scheme in the Chingleput district, it is entirely financed by the Central Government.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : Sir, may I know how many prosecutions have been launched in connection with primary vaccination and revaccination under rules 3 and 4 and punished under sections 137 and 190 of the Madras Public Health Act, 1920?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த விபரங்கள் வேண்டுமென்றால் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, is the Home Minister aware of the fact that there have been large-scale casualties and deaths in a portion of the Chingleput district recently due to smallpox in spite of the measures taken by the Government for the eradication of this disease in the State? No such relief measures

[22nd April 1960]

have apparently been taken in the area referred to by me with the result that there has been a heavy toll of lives. So, will the Hon. Minister tell us whether any action has been taken in that area?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Unfortunately occurrence of smallpox is a normal feature in our country. That is why we want to eradicate this disease from our country by launching this National Eradication Programme. Now a pilot scheme will operate in the Chingleput district and we hope that within about three years we will be able to eradicate this disease because it is mainly a question of vaccination and revaccination. If that is done to the whole population, the disease can be eradicated.

SRI A. A. RASHEED: May I know why the Government have failed to eradicate the disease once for all from our State in the last twelve years since we attained Independence?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is a big problem. The hon. Member should thank himself that the Government are now coming forward to eradicate it within a short period.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: Granting that mass vaccination will be done and completed within three years, may I know whether it will be effective for the life-time of a person or whether it will be necessary for him to get revaccinated in the intervening period to eradicate this disease?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: We hope that by this programme we will be able to see that the disease is wiped out.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், பெரியம்மையைத் தவிர்ப்பதற்கு, மூன்று வருடத்திற்குள்ளாகவே இதை அறவே போக்கடிப்பதற்காக திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதில், அம்மை குத்துவது மூலமாகத்தான் இதை ஒழிக்கப்படுமா, அல்லது டாக்டர்கள் மூலமாக வைத்தியம் செய்து ஒழிக்கப்படுமா என்கிற விபரங்களை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: டாக்டர் மூலமாக ஒழிப்பது என்பது, இந்த நோய் வீந்த பின்னால், டாக்டர்களைக் கொண்டுவந்து சிகிச்சை நடத்தலாம். ஆனால் இந்தத் திட்டம், முற்றிலும் இந்த நோயையே தடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் போடப்பட்டிருக்கிறது.

Pearl fishery

* 791 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of Sri K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the amount realized by way of pearl fishing in the year 1958-59; and

(b) for how many more years, this operation is expected to be continued?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) A net revenue of Rs. 4,18,151 was realized.

(b) The continuance of pearl fishery operations in the future years will depend upon the results of the Departmental Survey, which is conducted annually to assess the availability of matured oysters,

22nd April 1960]

with good pearls, in abundance. Therefore, it is not possible to say for how many more years the pearl fishery operation can be expected to be continued.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: May I know whether the operations are carried out by the Government direct or through any agency? Also, will the Government consider the necessity of forming a Board for it?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: The Government are conducting pearl fisheries and there is no other agency.

Pearl and chanks

Mr. SPEAKER: Questions Nos. 792 and 793 may be taken up together.

* 792 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of Sri K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any concession is shown to Bengal Purchasers in their purchase of pearl and chanks; and

(b) if so, the basis and the manner of concession shown?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) & (b) The Government of West Bengal purchase only chanks for distribution to their artisans. With the main idea to help the artisans who are mostly repatriates from East Pakistan and also to create a demand for our chanks in West Bengal, this Government supplied chanks by direct negotiations to the Government of West Bengal. Only on two occasions, this Government supplied chanks at a price less than the price at which chanks were purchased by the private merchants.

793 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI (on behalf of Sri K. SATTANATHA KARAYALAR): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any representation was made by our Government to the Central Government to stop the import of chanks from Ceylon; and

(b) if so, the results thereof?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) Yes, Sir.

(b) The reply from the Government of India is still awaited.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: Sir, if cheap quality pearls and chanks are available, will concessions be shown to our own people of the land, namely, gypsy tribes who are called 'Kuruvikkarargal' etc., so that we can elevate their lives?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: I should like to say that chanks and pearls are of different nature. We have got different contracts for these. Prices also are quite different. In the case of pearls, it is only speculation as to what they get in the system. As for chanks, they have to be measured according to their size and quality. They are sold in different places at different rates. At some places chanks are of better value and better quality. At some coastal places, they are not of such good quality. Chanks are

[22nd April 1960]

available in Tuticorin coast. The hon. Member and many others in this House have put the question mixing up chank fishery and pearl fishery. Pearl oysters are quite different. They cannot be mixed with chank fisheries. Chanks are found throughout the year, but pearls are found only during a particular season—about two months in a year. At present, pearl fishery is going on at Tuticorin. It is not possible to take these two items together. They are dealt with separately.

SRI T. S. RAMASWAMI: Sir, may I know the details of the occasions in which concessional rates were given to the West Bengal merchants? We are informed that the West Bengal Government and the West Bengal merchants are the main purchasers of the chanks. May I know why on two occasions they should be given a concessional rate—a rate less than the one at which the merchants here buy them?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: To the West Bengal merchants chanks were not given at a lower price, but to the West Bengal Government a lower rate was given to help the repatriates from Pakistan. These lower rates were given on two occasions to help the West Bengal Government. But we are now considering the question whether the concessional rate should be given at all. As the West Bengal Government are importing chanks from Ceylon, we are also considering the question whether they also can be asked to bid in open auction.

SRI K. ANBAZHAGAN: இலங்கையிலிருந்து சங்கு வரவழைப்பது இப்போது அனுமதிக்கப்படுவதால், தவறான முறையில், திருட்டுத் தனமாகக்கூட இந்தியாவிற்கு சங்குகள் வருகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறதே. அவ்வாறு சங்குகள் இங்கு வருவது நமது ராஜ்யத்திற்கு நஷ்டத்தை உண்டாக்குவதால், அங்கிருந்து சங்கு வரவழைப்பதைத் தடுக்க, அங்கிருந்து தவறான முறையில் சங்கு இங்கு வருவதை நிறுத்த அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: நமக்கு இங்கேயே அதிகமாக சங்கு கிடைப்பதாலும், மேலும் இலங்கையிலிருந்து இங்கு சங்குகள் வருவதாலும், இந்தத் தகராறு ஏற்படுகிறது. இலங்கையிலிருந்து சங்குகள் வரவழைப்பதைத் தடுக்க தடையுத்தரவு போட வேண்டுமென்று நாங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: நமது ராஜ்யத்தில் எடுக்கப்படும் சங்குகளை மேற்கு வங்காளத்தில் இருக்கும் வியாபாரிகள் வாங்கிக் கொண்டுபோய் அவைகளைக்கொண்டு விதவிதமான பல பொருள்கள் செய்து அவைகளை மறுபடியும் தமிழ் நாட்டிலேயே விற்பனை அதிகமாக விலை வாங்கும், பத்து மடங்கு விலை வாங்கும் நிலைமை, இப்போது இருக்கிறது. எனவே சர்க்காரே அப்பொருள்களைச் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை இங்கே அமைத்து, சங்குகள்வருவது என்னென்ன பொருள்கள் செய்யலாமோ அவைகளையெல்லாம் செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: மேற்கு வங்காளத்தில் சங்குகளுக்கு அதிகமான கிராக்கி இருப்பதற்குக் காரணம் அங்கு இவைகள் அதிகமாகப் பயன்படுகின்றன. முக்கியமாக, பெண்கள் இவைகளைக்கொண்டு செய்யப்படும் வளையல்களை அணிவீரர்கள். எனவே அவர்களுக்கு சங்குகள் மிகவும் தேவையாக இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டுப் பெண்களின்மீதும் அத்தகைய பொருள்களை அதிகமாக உபயோகித்தால் சங்குகள் இங்கே தேவைப்படும், அவைகளை இங்கே உபயோகிக்கலாம்.

22nd April 1960]

SRI S. RANGANATHA MUDALIAR: May I know, Sir, the average annual amount realised by the Government by the sale of chanks?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: I would like to have a separate question, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY: சங்கு வளையல்கள் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை தமிழ் நாட்டில் அமைத்து இங்கே அத்தொழிற்சாலை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வளையல்களை ஏன் வங்காளத்திற்கு அனுப்பக் கூடாது? அதற்கான நிபுணர்களை வங்காளத்திலிருந்து இங்கே அனுப்ப வங்காளத்தில் உள்ளவர்கள் மறுத்தார்கள் என்பது உண்மையா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: சங்கு வளையல்களை இங்கேயே தயாரிக்க வேண்டுமென்று உத்தேசம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருந்தது. ஆனால் இங்கே அதற்கான தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கான நிபுணர்கள் இங்கே இல்லை. அதற்கான நிபுணர்களை வங்காளத்திலிருந்து இங்கே அனுப்ப வங்காளத்திலுள்ளவர்கள் மறுத்து விட்டனர். எனவே அந்தத் தொழில் இங்கே வரமுடியாமல் போய்விட்டது.

SRI K. ANBAZHAGAN: சங்குகளும் முத்துச்சிப்பிகளும் தூத்துக்குடியில் மிகுதியாகக் கிடைக்கும் இடத்தில் இப்போதுகூட அவை துருடுப் போகின்றன என்று புகார் செய்யப்படுவது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: சமீபத்தில்கூட இம்மாதிரி துருடுப்போனபோது திருடியவர்கள் பிடிக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் தகுந்த முறையில் கவனம் செலுத்தி, எந்தெந்த இடங்களில் காவல் வைக்க வேண்டுமோ அந்தந்த இடங்களில் காவல்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

New Railway lines

* 794 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI:** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 20-3-1960-ல் மத்திய சர்க்கார் ரயில்வே மந்திரியின் தலைமையில் மாநில சர்க்கார்களின் முதலமைச்சர்களின் கூட்டம் நடைபெற்றதா?

(ஆ) அதில் நம் மாநிலத்தின் ரயில்வேக்களின் விஸ்தரிப்பு பற்றி பேசப்பட்டதா?

(இ) அப்படியாயின் அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) & (c) The construction of new railway lines in the country as a whole was discussed in a general manner and there will be a further detailed discussion in the matter.

SRI S. M. ANNAMALAI: நமது மாநிலத்தில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலோ இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலோ ஒரு ரயில் பாதை கூட போடவில்லை. ஓர் ரயில் பாதையும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. எனவே இந்த மாநிலத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது புதிய ரயில் பாதைகள் போட வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் ராஜ்ய அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த மாநிலத்தில் அந்தக் கால கட்டத்தில் ஒரு ரயில் பாதையும் போடவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. காரைக்குடி-அறந்தாங்கி லைன் போட்டிருக்கிறார்கள். மேலும், எடுக்கப்பட்ட சில லைன்கள் மறுபடியும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மதுரை-போடிநாயக்கனூர் லைனில் மறுபடியும் ரயில்கள் போகின்றன.

[22nd April 1960]

ஆனால் புதிதாக லேன்கள் போடுவதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் இவ்வளவு இருப்பதாக ரெயில்வே மந்திரி சபையினர் கூறுகிறார்கள். "அதை வைத்துக்கொண்டு எங்கெங்கு லேன்கள் அவசியமோ அங்கங்கு லேன்கள் போடுவோம்" என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே சில லேன்கள் போட வேண்டுமென்று இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தியிருக்கிறது. அது இன்மேல் தான் முடிவு செய்யப்படும்.

SRI S. SOWDI SUNDARA BHARATHI : விருதுநகரிலிருந்து மாமனாறுக்கு அருப்புக்கோட்டை வழியாக ஒரு ரயில் பாதையை, அந்தப் பகுதியின் பாதுகாப்பிற்காகவும் வளர்ச்சிக்காகவும் போட வேண்டியது அவசியம் என்பது சமீபத்தில் நடந்த கான்பெரென்ஸில் வற்புறுத்தப்பட்டதா? அப்படியானால் அந்த கான்பெரென்ஸில் அதன் பேரில் என்ன முடிவு நிறைவேற்றப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த ராஜ்யத்தில் 13 ரெயில்வே லேன்கள் போட வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தார் மத்திய அரசாங்கத்தாரிடம் சிபாரிசு செய்தார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த சிபாரிசுகளைக் குறைத்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த ராஜ்யத்தில் 6 லேன்கள் போட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அந்த சிபாரிசுகளில் அருப்புக்கோட்டை வழியாகச் செல்லக்கூடிய விருதுநகர்-மாமனாறு லேனுக்கு மூன்றாவது பயிர்ரிடி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : தாம்பரத்திலிருந்து செங்கற்பட்டிற்கும், செங்கற்பட்டிலிருந்து வழப்புரத்திற்கும் மின்சார ரெயில் பாதை போட என்ன திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள்? அதாவது அதற்கான திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்தால் ஆரம்பிக்கப்படும், அல்லது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது எடுத்துக் கொள்ளப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது சம்பந்தமாக பூர்வாங்க வேலைகள் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது சம்பந்தமாக எந்தா டெக்னிகல் கஷ்டங்கள் இருப்பதாகவும் அதனால்தான் தாமதம் ஏற்படுவதாகவும் சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும், தாம்பரத்திலிருந்து செங்கற்பட்டு வரையிலும் எலக்ட்ரிக் லைன் செய்வது, செங்கற்பட்டிலிருந்து விழுப்புரம் வரை எலக்ட்ரிக் லைன் செய்வது இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, திண்டுக்கல்லிலிருந்து கூடலூருக்கு தேனி வழியாக செல்லக்கூடிய ரெயில் பாதை போட வேண்டுமென்று சிபாரிசு அனுப்பினியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதே; இப்போது சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ள லேன்களில் இந்த லேன் எந்த இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த லேனுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் முன்பு சிபாரிசு செய்யப்பட்ட 13 லேன்களில் இது இடம் பெற்றிருந்தது. இப்போது 6 லேன்களைத்தான் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அவைகளில் இது இல்லை. இதைப் போடவேண்டியது அவ்வளவு அவசர அவசியம் இல்லை என்பதால் இது இப்போது செய்துள்ள சிபாரிசுகளில் சேர்க்கப்படவில்லை.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : சேலத்திலிருந்து பங்கனாருக்கு தர்மபுரி வழியாகச் செல்லக்கூடிய ரெயில் பாதை முன்பு இருந்தது. அதை பிரிட்டிஷார் ஆட்சி இருந்தபோது யுத்த காலத்தில் அந்த அரசாங்கத்தார் எடுத்து விட்டார்கள். அந்தப் பாதையை மீண்டும் போட வேண்டுமென்று பல முறை வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாதையை மீண்டும் போட வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு

[22nd April 1960]

இந்த அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறதா? அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் அது எப்போது போடப்படும்? அது எந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த சேலம்-பெங்களூர் லேன் இரண்டாவது திட்டத்திலேயே போடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இப்போது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்திருக்கும் 6 லேன்களில் இந்த சேலம்-பெங்களூர் லேனுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. U. SHANMUGAM : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் புதிய லேன்களை எடுக்கப்படமாட்டாது என்று பேசப்படுகிறதே அது உண்மைதானா? தென்னகத்திற்குப் புதிய லேன்கள் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் ஏதேனும் சாக்குகள் சொல்லி எமாற்றி வருகிறது என்று சொல்லப்படுவதும் உண்மைதானா? தொழில் எங்கு வளர்ந்திருக்கிறதோ அங்குதான் ரயில் பாதை போடப்படுகிறது என்றும், ரயில் பாதை எங்கு இருக்கிறதோ அங்கு தொழில் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது என்றும் ஒன்றுக்கொன்று முரணான பதில்களை மத்திய அரசாங்கத்தில் சொல்கிறார்களே, அதைப்பற்றி சென்னை அரசாங்கம் என்ன கருதுகிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படலாம். இதைப்பற்றியெல்லாம் நாம் இங்கே விமரிசனம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், 6 லேன்கள் முக்கியமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்றும், அதிலே நாங்கள் அளித்திருக்கும் "ப்ரையரிடி" -படி சில லேன்களாவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அதோடு, இந்த மன்றத்தில் நான் ஒரு முறை தெரிவித்தபடி, தென் மண்டல சபையிலே கூட இது விவாதிக்கப்பட்டது. மேற்கொண்டும் இது மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தப்படும்.

SRI M. RAMACHANDRA REDDIAR : முக்கியமான இந்த ஆறு லேன்களில், செங்கற்பட்டு-சின்ன சேலம் ரயில் பாதை வந்தவாசி வழியாகப் போகவேண்டுமென்று நெடு நாட்களாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதுவும் இசில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அப்படிச் சேர்க்கப்படவில்லையென்றால், அதைச் சேர்த்துவிடும்படியாத தாமதமையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சின்ன சேலத்திலிருந்து செங்கற்பட்டு வரையில் போகும் லேன் ரொம்ப முக்கியமானது; ஏற்கெனவே ரயில்வே லேன் இல்லாத இடம், அவசியம் போடவேண்டியது தான். முன்பே மத்திய அரசாங்கமும் அதன் அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கிறது. ஆறு லேன்களிலே அதற்கு நான்காவது ஸ்தானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. KARIA GOUNDER : ஆறு ரயில் பாதைகள் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதில், திருப்பத்தூர்-கிருஷ்ணகிரி லேன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? வேலூர்-காஞ்சீபுரம் லேன் போடுவதற்காக சர்வே செய்யப்பட்டதே, அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வேலூர்-காஞ்சீபுரம் லேன் இப்பொழுது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அதற்கு அவசியம் இல்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. திருப்பத்தூர்-கிருஷ்ணகிரி லேனுக்குப் பதிலாகத்தான், சேலம்-பங்களூர் லேனை "தரூ" லேனாகப் போட வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை மத்திய அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பது தான் இப்பொழுது நாம் பார்க்கவேண்டிய விஷயம்.

[22nd April 1960]

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : அனேக கிராமங்கள் வழியாக பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருப்பதால் ரயிலில் பிரயாணம் செய்வது குறைந்து, ரயில் வசூலாடும் குறைந்து நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்ற பகாரி இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? புதிய ரயில் பாதைகளைத் திறப்பதன் காரணமாக அதனால் ரயில்வேயிக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் அல்லவா? அதற்கு அரசாங்கம் என்ன பதில் சொல்லியிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்டைஸ் இந்தக் கருத்தை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். நல்ல ரோடும் வேண்டும்; நல்ல பஸ் போக்குவரத்தும் வேண்டும். ரயில் பாதை வேண்டாமென்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள்.

MR. SPEAKER: Next question.

Some hon. Members rose

MR. SPEAKER: How can I allow further supplementaries? I have already allowed ten supplementary questions on the question.

SRI S. M. ANNAMALAI: One question, Sir.

MR. SPEAKER : No, I am sorry.

Tirunelveli-Cape Comorin Railway line

* 795 Q.—**SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the steps taken to include the opening of a new railway line from Tirunelveli to Cape Comorin (via) Nagercoil, in the Third Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Tirunelveli-Cape Comorin line has been included as item 4 in the list of seven lines suggested to the Railway Administration for inclusion in the Third Five-Year Plan.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that no mention has been made about this line by the Railway Ministry and if so, may I know whether any protest has been made to the Railway Ministry against their failure to include this line?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, there is no question of making any protest. We have recommended these lines. It is for the Railway Ministry to consider them and take up those lines. That would depend on the funds that are available with them for the purpose.

SRI A. A. RASHEED: May I know which seven lines have been recommended by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Six lines have been recommended. The first line is Salem-Bangalore. I am sure hon. Member Sri Thiagarajan will be pleased to hear that we have given second priority to the Theni-Gudalur line. The third line recommended by us is Manamadurai-Virudhunagar (via) Aruppukottai. The fourth line is Chinnasalem-Chingleput. After consultation with Railway Administration, I have suggested the fifth line, Salem-Karur. This is a new line recommended by us as we thought that it was necessary. Sir, the sixth line is Tirunelveli-Cape Comorin. As the seventh item we have recommended the electrification of the broad gauge line up to Arkonam.

[22nd April 1960]

SRI K. ANBAZHAGAN : அம்மச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கின்ற இந்தப் புதிய வழிகளில் எவ்வளவு இருந்தாலும், அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியைப் பெற வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால், மத்திய அரசாங்கம் ரயில்வேத் துறைக்காக எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்களோ, அதிலே சென்னை மாநிலத்திற்கு உரிய பங்கு இவ்வளவு என்று கேட்க முடியுமா? அல்லது, தென் மண்டலத்திற்கு இவ்வளவு பங்குத் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்க சென்னை அரசாங்கம் தென் மண்டலத்தின் சார்பாக அவர்களிடத்தில் இணைந்து கேட்க முடியுமா? உரிய பங்கைப் பெறாத வரையில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் ஒரு வேளை முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் அனுபவம்தான் கிடைக்கும் என்பதை சென்னை அரசாங்கம் கருதவில்லையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்படி யெல்லாம் பங்கு கேட்பது சரியல்ல. அது நமக்குக் கூட நலன் அளிக்கக் கூடியது அல்ல என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMI : திருநெல்வேலி-கன்யாகுமரி வேன் இண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருந்தது என்றும், அதன் பின்னர், சிக்கனம் காரணமாக “ப்ரூன்” செய்யும் போது விடப்பட்டது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். கன்யாகுமரி-திருநெல்வேலி வேன் மிக முக்கியமானது. எனினன்றால், கன்யாகுமரிக்கு ஏராளமான யாத்ரீகர்கள் செல்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு முதல் பிரையாரிடி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இது முதல் பிரையாரிடி கொடுக்கக்கூடியதாகத் தெரியலாம். இருந்தாலும், பொதுவாக ராஜ்ய நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்துத் தான் அரசாங்கம் வரிசைக் கிரமத்தை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள்.

SRI A. A. RASHEED : What is the reply received by the Government from the Railway Ministry regarding the recommendation about these 6 or 7 lines?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That has yet to be decided. But, the Railway Ministry points out, that they had asked for a larger allotment, but their proposal was reduced to about 1,200 miles of new railway lines. These 1,200 miles have to be fixed according to the urgent needs of areas concerned.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : மத்திய அரசாங்கமே அல்லது ரயில்வே நிர்வாகமோ தற்போது அனுசரிக்கும் கொள்கைப்படி தமக்குப் போதுமான ரயில் பாதைகள் கிடைக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் பிராயம் மக்களுக்குச் சரிவர இல்லை என்பதைச் சர்க்கார் உணருகிறார்களா? மேற்கொண்டு ரயில்பாதைகள் நமக்குக் கிடைப்பதற்கு நமது சர்க்கார் வேறு என்ன முயற்சி செய்கின்றார்கள்? அல்லது, இப்பொழுது நடப்பதே சரி என்று கருதுகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவரவர் தேவைகளை அவரவர்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், மொத்தமாக இதை எப்படி உருவாக்கிச் செய்வது என்பது மத்திய அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியது. ஆனால், இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில், சில புதிய லைன்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று பலமாகத் தான் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know whether the preliminary survey for the extension of these lines from Tirunelveli to Cape has been completed and if so, what the total cost for this extension is?

[22nd April 1960]

May I also know whether the Government will take into consideration the fact that Kanyakumari is the only district in the State where there is no railway line at all and so give high priority to that line?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, for some of these lines, survey has been made. Sometimes, re-survey is necessary. But, I have no information about the cost of survey that has been made. It is true that in the Kanyakumari district there are no railway lines, but that will not be the only consideration for giving certain priorities for that proposal.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: திருநெல்வேலி-கன்யாகுமரி ரயில்வே லைன் போடுவதற்கு பஸ் சொந்தக்காரர்களின் எதிர்ப்பு இருப்பதால், அதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா? அப்படியானால், பொது மக்களுடைய வசதியை உத்தேசித்து, அதற்கு முதலிடம் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: திருநெல்வேலி யிலிருந்து கன்யாகுமரி வரைக்கும் நல்ல ரோடு இருக்கிறது. சர்க்கார் நடத்தும் பஸ்-ஸர்வீஸ் இருக்கிறது. அது ஒரு காரணம் தான். இருந்தாலும் காகியிலிருந்து கன்யாகுமரி வரைக்கும் நாஷனல் ஹைவேயைப் போல, ரயில்வேயைப் பொறுத்தும், தாரத்திலிருந்து வருகிறவர்கள் ஏதோ திருநெல்வேலியில் இறங்கி பஸ்விலே கன்யாகுமரி போகவேண்டிய நிமித்தம் இருப்பதால், அதற்கு ஹையஸ்ட் பரையாரிடி கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக முயற்சி செய்கிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY: தொழில் வளர்ந்திருக்கும் பகுதிகளில் புதிதாக ரயில் பாதைகள் போடப்படும் என்ற கருத்தை மத்திய அரசாங்கம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இருந்தும், தொழில்கள் வளரக்கூடிய பகுதிகளில் ரயில் பாதைகளைப் போடாமல் காலதாமதப்படுத்துவதற்குக் காரணம் என்ன? அதை நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வலியுறுத்தி, குறிப்பிட்ட எழு வேலைகளையாவது துரிதமாக எடுத்து நடத்துவதற்கு முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: தொழில் வளர்ச்சி அடைகிற இடங்களில் ரயில் பாதைகள் போட்டு அதற்கு வசதி அளிக்கும் முறையில் அமைக்க வேண்டும், முதல் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது. ஆனால் இங்கும் தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமல் இல்லை. மற்ற அவசியமும் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டித் தான் நாம் வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

Pilgrim tax

* 796 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI:** கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) காஞ்சிபுரத்தை ஆண்டு புராவும் பிரயாணிகள் ஸ்தலமாக்கி பிரயாணிகள் வரி வசூலிக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கோரி நகராட்சி மன்றத்தின் தீர்மானம் சர்க்காருக்கு வந்ததா?

(ஆ) அப்படியானால், இதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under correspondence with the Government of India.

22nd April 1960]

Change of Caste Names of villages

* 797 Q.—**SRI P. S. SANTHANAM:** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) ஜாதியை ஒழித்து ஒன்றே குலம் என்ற நமது சர்க்கார் ஜாதியின் பெயரால் இருக்கக்கூடிய கிராமத்தின் பெயர்களை மாற்ற உத்தேசித்துள்ளதா?

(ஆ) அப்படியானால் வட ஆற்காடு, திருவண்ணாமலை தாலுகாவில் உள்ள கீழ் குறிப்பிட்ட ஊர்களின் பெயர்களை மாற்ற உத்தேசித்திருக்கிறதா?

(1) பறையன்பட்டு ; (2) பாப்பான்பட்டி ; (3) சாணூர்பாளையம் ; (4) ஓட்டன் குடிசை ; (5) இடையன் பாளையம்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (அ) There is no proposal as such, Sir.

(ஆ) The question does not arise.

SRI P. S. SANTHANAM: இம்மாதிரி சில கிராமங்களின் பெயர்கள் ஜாதியின் பெயரால் இருப்பதால் அவை நல்லையே ஏற்படுத்துவதற்கு இருக்கிறது என்பதை மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டு சில மாதங்களுக்கு முன்னால் மதுரையின் பக்கத்தில் உள்ள சக்கலி பாளையம் என்பதை மாற்றியிருக்கிறார். அப்படி மாற்றியிருப்பதைப் போல் அம்மாதிரி ஜாதியின் பெயரால் இருக்கும் கிராமங்களை நோடிப்பை செய்து அங்குள்ள தலைவரின் பெயரில் ஊராமப்பெயரை மாற்றியமைக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அங்கங்கே யிருக்கும் பொது மக்கள் அதை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று முன்வந்தால் அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

SRI K. VINAYAKAM: இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்கிற மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய ஜாதிப் பெயரை வேண்டா மென்று சொல்லி வெட்டி விட்ட பிறகு, கிராமத்திற்கு ஜாதிப் பெயர் இருக்க வேண்டுமா? அதை மறுபடியும் அரசாங்கத்தின் மூலமாக பரிசீலனை செய்து, இந்த ஜாதிப் பெயர்களை நீக்கிவிடுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக சொந்த ஹோதாலிலே ஏதாவது முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அமைச்சர் எந்தக் கிராமத்திலிருந்து வருகிறாரோ அந்தக் கிராமத்திற்கு இம்மாதிரி ஜாதிப் பெயர் இல்லை. (சிரிப்பு.) மற்ற கிராமங்களில் அம்மாதிரி இருந்தால், அங்கு இருப்பவர்கள் அதைப் பற்றிப் பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. CALLING ATTENTION TO THE COERCIVE STEPS TAKEN TO COLLECT ARREARS OF LOAN AND INAM ASSESSMENT IN TANJORE DISTRICT.

MR. SPEAKER: The Hon. Member, Sri R. Swaminatha Merkondar will now call the attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., the serious situation arising out of the coercive steps taken by the Revenue Department in the matter of collecting loans arrears and accumulated assessment of inam lands in Tanjore, Pattukottai, Orthanad and Arantangi taluks.

9-30 a.m.

[22nd April 1960]

* SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை ஜில்லாவிலே 12 தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. அதில் தஞ்சை தாலுகா, ஒரத்தநாடு, பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, திருத்தூறுப்பூண்டி ஆகிய 5 தாலுக்காக்கள் நீர் வளம் இல்லாத பெரும் பகுதி வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. ஆனால், பெரும்பாலும் நீளக்கிராமங்கள், என்ன கூட நீளக்கிராமங்கள், தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் நல்ல வளம் உள்ளவர்கள், கொழுத்தவர்கள், நல்ல வசதி உள்ளவர்கள் என்று தவறாக நினைக்கிறார்கள், எனினுமே சில நண்பர்கள் அங்கத்தினர்கள். நாலும் ஒரு வரண்ட பிரதேசமும் சேர்ந்த தொகுதியான பிரதிநிதியாகத் தான் இருக்கிறேன். நான் வரண்ட பிரதேசத்தில் உள்ளவன் தான். இந்த ஆண்டு தாலுக்காக்களும் 3 ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக பஞ்சம் தாண்டவமாடி வந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் பஞ்சத்தினாலே மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு அவர்கள் சொந்த நிலையில் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலையில் சர்க்காரிடமிருந்து தக்காவிக் கடனவாங்கி விதை, உபய முதலியவைகளை வாங்கக்கொண்டுவந்து விதைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவ்வாறு விவசாயம் செய்ததானது மூன்றாவது ஆண்டாக இந்த ஆண்டும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வருகிற ஆண்டிலும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய விதை முதலியவைகளை வாங்குவதற்கு சர்க்காரிடமிருந்து இன்னும் கடன் வாங்கக் கூடிய நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளிலே, பஞ்சப் பிரதேசத்திலே சர்க்கார் கொடுத்த தக்காவி கடனாக உடனடியாகக் கட்ட வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய மாடுகளை ஜப்தி செய்கிறார்கள். அதற்குப் பயந்து விவசாயிகள் அவர்களுடைய மாடுகளைக் கூட காடு மேடுகளில் மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள இந்த 5 தாலுக்காக்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த 5 தாலுக்காக்களிலுள்ள மக்கள் டெஸ்டாப்ரதேசமாக இருக்கிற இதர 7 தாலுக்காக்களிலும் சென்று 3 மாதங்களுக்கு கூலி வேலை செய்து அறுவடை செய்து அந்தக் கூலியைக் கொண்டு வந்து 4 மாதங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு ஜீவனம் செய்கிறார்கள். ஆனால், இது வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. தற்பொழுது ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலிருந்து தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு வேலைக்காக விவசாயிகள் வருவது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இந்த 5 தாலுக்காக்களிலுள்ள விவசாயிகள் இந்த ஜில்லா வறகுள்ளேயே சுற்றுவதால் அது வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. இந்தப் பஞ்சப் பகுதிகளிலே சென்ற ஆண்டு கூட லோன் மாற்றிக் கொடுத்தார்கள். தள்ளி வைக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த ஆண்டில் கெடுபிடியாக வசூல் செய்கிறார்கள். ஜப்தி செய்கிறார்கள். இந்த ஆண்டும் மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை, தள்ளி வைக்கவேண்டுமென்பதை, சபை முன்பு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இனம் நிலங்கள் இந்தப் பகுதியில் இருக்கின்றன. இந்த நிலங்கள் இனமாக இருந்தபோது ரூ. 1, 2, குவிட் ரெண்டு, தீர்வை யாக இருந்தது. தற்போது ரையட் வாரியாக மாற்றிவிட்ட பிறகு இது 8 மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது, முன்பு ரூ. 50 தீர்வை செலுத்தியவர் இன்று 8 மடங்கு, ரூ. 400 தீர்வை செலுத்தவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதுவும் மக்கள் 4 வருஷங்களுக்குள்ள தீர்வையையும் ஒரே ஆண்டில் ஒரே தேதியிலே கட்டவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தப் படுத்தப்படுகிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது ரூ. 50 தீர்வை செலுத்திய ஒருவர் இப்பொழுது ரூ. 1,600 செலுத்தவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அது பார்ப்பதற்கு ரொம்பவும் பரிதாபகரமாகவும், பயங்கரமாகவும் தோன்றுகிறது. இப்படி ஒரே சமயத்தில் வசூல் செய்யாமல் பகுதி பகுதியாக இந்த ஆண்டு ஒரு பகுதியையும், 3, 4, ஆண்டுகளில் மற்றப் பகுதி களையும் வசூல் செய்தால் மக்களுடைய குறை நீங்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேவஸ்தான நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் கூட இந்தப் பரிதாபகரமான நிலைமை கையாளப்படுகிறது. அங்கும் ஜப்தி செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள்.

22nd April 1960] [Sri R. Swaminatha Merkondar]

இதனால் சிறிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ரொம்ப பாதிக்கப்பட்டு குழப்பத்தில் ரொம்ப பயங்கரமானநிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மை அளிக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The seasonal conditions this year in Tanjore district were on the whole satisfactory except in portions of Arantangi, Orathanad and Tanjore taluks where on account of insufficient supply to minor irrigation tanks, the ayacut lands had either been left fallow or the crops raised on them had withered. Hundred and twenty-five villages in Arantangi taluk, six villages in Orathanad taluk and seventeen villages in Tanjore taluk have been affected. The wet assessment for the ayacut lands is proposed to be remitted. Collection of kist has been suspended in respect of seventeen villages in Tanjore taluk. Even in these affected areas, on account of the early good rains in the fasli, dry crops have been successfully raised and harvested. There is no necessity for the remission of dry assessment. In the C.M.P. area of these taluks, the crops of this year have yielded more than the normal returns.

At the end of March 1960, there was an arrear of more than 46 lakhs of rupees outstanding in this district under Loans including the demands for the current fasli of which more than 18 lakhs represent the arrear balance. These arrears represent the accumulated amounts in fasli 1362. As for the arrears under inam assessment, the Act takes effect from fasli 1366 and the notified assessment has to be collected from that fasli onwards. Land revenue collection in the district has been intensified and a special drive has been instituted as the arrears which have accumulated so far are very heavy. The loan arrears in Pattukkottai, Aranthangi, Orathanad and Tanjore taluks being heavy, further delay in the collection will result only in further accumulation of arrears leading to a situation when the ryots will not be in a position to clear off their dues. Due consideration is given to individual cases in the affected areas, after proper assessment on merit of each case. In all other cases where the defaulters are in a position to clear off the arrears, they have either to make payment or in their default to do so the Government have to take necessary steps by resorting to permissible coercive action for collecting arrears.

There has been no harassment of any kind to warrant a panicky situation. The seasonal conditions do not justify general remission or postponement of loan collections in the four taluks. But individual cases warranting remission will receive due attention.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.

- (1) DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—WORKS.
- (2) DEMAND XXVII—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANTS.
- (3) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.
- (4) DEMAND XXVIII—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

Mr. SPEAKER: We will now take up the Demands for Grants for the year 1960-61. We have got four Demands namely, XXVI—Civil Works—Works XXVI—Civil Works—Establishment and Tools

[Mr. Speaker]

[22nd April 1960]

and Plants and Demand XLI—Capital Outlay on Civil Works which belong to the domain of the Hon. Minister Sri Kakkan. Demand XXVIII—Civil Works—Grants-in-Aid belongs to the domain of the Hon. Srimathi Lourdhammal Simon.

Shall we allot two hours for the Demands to be moved by the Hon. Minister Sri Kakkan and two hours for the Demand to be moved by the Hon. Minister Srimathi Lourdhammal Simon? Is that agreed to or would the hon. Members like to discuss all the Demands at one stretch and give half an hour to each Hon. Minister to reply to the discussion? It is for the hon. Members to decide. I think two hours for the Demands to be moved by each Hon. Minister will be a fair division.

SRI A. GOVINDASAMY: தலைவர் அவர்களே, எல்லா வற்றையும் ஒட்டு மொத்தமாகவே டிஸ்கஷன் வைத்துக்கொள்ளலாம். அங்கத்தினர்கள் இண்டு அமைச்சர்களுடைய டிமாண்டுகளின் மேலும் கலந்து பேசலாம். அது அவர்களுக்கு செளகரியமாக இருக்கும். பிறகு இண்டு அமைச்சர்களும் ஒவ்வொருவராகப் பதில் சொல்லலாம்.

MR. SPEAKER: அது சரியாக இருக்காது. ஒவ்வொரு டிமாண்டையும் பற்றி அங்கத்தினர்கள் தனித்தனியாகப் பேசமுடியாமல் போகும்; இண்டு அமைச்சர்களுடைய டிமாண்டிலும் எப்படி அங்கத்தினர்கள் பாதிப் பாதியாகப் பேசுவது? என்னைக் கேட்டால், இண்டு மணி கனம் கக்கன் அவர்களுடைய டிமாண்டுகளுக்கும், இண்டு மணி கனம் லுர்தம்மாள் ஸைமன் அவர்களுடைய டிமாண்டுகளுக்கும் கொடுப்பதுதான் சரி.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: அப்படியானால் ஒரு அங்கத்தினர் இண்டு அமைச்சர்களுடைய டிமாண்டிலும் பேச முடியாமல் போய்விடும்.

MR. SPEAKER: அதற்கென்ன செய்வது?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, the group of Demands to be moved by the Hon. Minister for Works is entirely different from the other Demand to be moved by the Hon. Minister for Local Administration. They cannot all be taken up together.

MR. SPEAKER: Yes, the Demands to be moved by the Hon. Minister for Works relate to Civil Works and the Demand to be moved by the Hon. Minister for Local Administration relates to grants to municipalities and so on. How can these be combined? (After a pause) I think the House agrees to allot two hours for the Demands to be moved by each Hon. Minister. We will leave it to the Hon. Ministers as to who will move the Demands first. I think the Hon. Sri Kakkan is moving his Demands first.

One more point. According to the original programme, Demand XLI will not come up for discussion but will come under guillotine. But the Hon. Minister is ready with his note on the Demand also. As such we can take all the three Demands, namely, Demands XXVI, XXVII and XLI and remove Demand XLI from the list of Demands to be guillotined.

[22nd April 1960]

THE HON. SRI P. KAKKAN: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,46,55,800 under Demand XXVI—Civil Works—Works’.

SRI A. GOVINDASAMY: Mr. Speaker, Sir, I move the cut motion standing in my name, namely—

‘That the allotment of Rs. 7,46,55,800 under Demand XXVI—Civil Works—Works be reduced by Rs. 100’.

THE HON. SRI P. KAKKAN: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,42,30,200 under Demand XXVII—Civil Works—Establishment and Tools and Plants’.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: என் பெயரில் இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

‘That the allotment of Rs. 1,42,30,200 under Demand XXVII—Civil Works—Establishment and Tools and Plants be reduced by Rs. 100’.

THE HON. SRI P. KAKKAN: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,70,32,700 under Demand XLI—Capital Outlay on Civil Works’.

SRI A. GOVINDASAMY: Mr. Speaker, Sir, I move the Cut Motion standing in my name, namely—

‘That the allotment of Rs. 3,70,32,700 under Demand XLI—Capital Outlay on Civil Works be reduced by Rs. 100’.

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion. I hope half-an-hour will do for the Hon. Minister to reply. I allow ten minutes for every hon. Member.

THE HON. SRI P. KAKKAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முன்னுரையாக நான் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களையெல்லாம், ஏற்கெனவே அங்கத்தினர்களுக்குப் புரியக் கூடிய முறையில், அச்சிட்டு தங்கள் மூலம் வழங்கியிருக்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் கடந்த வருடம் சில நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொன்னதன் போல் நான் அதிக உற்சாகத்தோடு பணியாற்ற முடிந்தது. அதே போல் இவ்வருடமும், சிறந்த ஆலோசனைகளைச் சொல்லி நல்ல முறையிலே இந்த இலாகாக்கள் பணியாற்ற வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகப் பேச வேண்டியிருப்பதால், நான் சொல்ல வேண்டியதை கடைசியில் பதிலளிக்கும் முறையில் சொல்லுகிறேன் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சரவர்கள் ரோடு பராமரிப்புக்காகவும், மற்றதற்காகவும் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியங்களின் மீது நான் கொடுத்தான் வெட்டுப் பிரேரணையை வரையறுத்திப் பேச விரும்புகிறேன். நம் அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து, பெற

[Sri A. Govindasamy]

[22nd April 1960]

வேண்டிய நிதியில், மிகக் குறைவான பாகத்தையே பெற்றிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு நிலையைப் பார்க்கும்போது, ஏன் அம்மாதிரிக் குறைவான தொகையைப் பெற்றார்கள் என்று கேட்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து, ரூ. 17,72,200 எதிர் பார்த்து, ரூ. 9,20,000 தான் நம் அரசாங்கம் பெற்றிருக்கிறது. ஏன் அவ்வளவு குறைவாகப் பெற்றார்கள் என்று விளக்கம் கொடுக்கிறேன். இந்த ஆண்டிலும், சென்ற ஆண்டு கேட்டதை விட ரூ. 10 லட்சம் குறைவாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் கேட்ட தொகையை விடக் குறைவாகப் பெற்றார்கள்; இந்த ஆண்டிலோ, கேட்கும்போதே குறைவாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய சாலைகள் பராமரிப்புக்காகவும், புதிய சாலைகள் போடவும், தேசியச் சாலைகள் பாதுகாப்புக்கும் ஏன் இவ்வளவு குறைவாகப் பெறுகிறார்கள், கேட்கிறார்கள் என்று முதலிலே குற்றச்சாட்டை இந்த அரசாங்கத்தின் மீது சுமத்த விரும்புகிறேன். இதற்குத் தக்க சமாதானம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறவேண்டும்.

தேசியப் பெருஞ்சாலைகள் எடுத்துக்கொண்டால், 1959-60-க்கு ரூ. 23 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், 1959 டிசம்பர் முடிய, ரூ. 19,60,000 தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிட்டிக்கு ரூ. 3 லட்சத்திற்கு மேல் செலவு செய்யப்படாமல் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அசுறுகென்ன காரணம்? மாவட்டங்களிலே சேர்க்கப்பட்ட சாலைகள் விளையத்திலும், இண்டாவது திட்ட முசல் நாலு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக, ரூ. 3-37 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்ட நிலைதான் இருக்கிறது. அதில் செலவு செய்ய முடியாமற் போனதற்குக் காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்படி செலவுக்கு என்று போடும்போது அதிகமாகக் காட்டி, ஒதுக்கி, உண்மையில் சரணாவாகச் செலவு செய்து, பொது மக்களுக்கு ரோடு வசதிகள் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

விக்ரவாண்டி லோயர் அணைக்கட்டு ரோட்டில் சில பதிய பாலங்களைக் கட்ட இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அந்த ரோடு மரபியமானது. நெய்வேலித் திட்டம் நிறைவேறும்போது, இந்த ரோடு அதிகமாகப் பயன்படுத்தவேண்டியிருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பெரிய பெரிய என்ஜின்களும், டிராக்டர்களும் போகக் கூடிய நிலை இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது இம்முதல் பண்டிய பாலங்களை மராமத்து செய்து வேலை பார்க்கிறார்கள். அங்கே சில பாலங்கள் மிகக் கீழ்க்கண்ட முறையில் இருக்கிறது. விக்ரவாண்டி முதல் பெண்ணையாற்றங்கரை வரை பல சிறிய பாலங்கள் அப்படியாகக் கட்டின. அது அமைச்சருக்கும் தெரியும். அவைகளெல்லாம் கட்டி சரி செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மேலும், சில சிறிய பாலங்கள் உறுதியான நிலையில் கட்டி மராமத்து செய்ய வேண்டியது அவசியம். அப்பொழுதுதான் அந்த ரோட்டைப் பயன்படுத்த முடியும். இந்த ரோட்டை அகல்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சமீபத்தில் கூட வெள்ளம் வந்தபோது, அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் உடைப்பெடுத்து, பெரிய நஷ்டம் ஏற்படும் நிலை ஏற்பட்டது.

நமது சீப் என்ஜினீயர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்து பார்த்து விட்டு வந்திருக்கிறார். நமது அமைச்சர் அவர்களும் வந்து பார்த்த பகுதி தான். அந்த ரோடுகளை நல்ல முறையில் கவனித்துக்கொண்டால் நெய்வேலி திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேறும்போது அந்த ரோடு சரியான முறையில் பயன்படக் கூடியதாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களுக்குப் போகும்போது இரட்டை ரோடுகள் போட்டுத் தருவதாக வாக்குறுதி அளிக்கிறார். ஆனால் நடைமுறைக்கு வருவதாகத் தெரியவில்லை. அவர் சொல்வது போன்று இரட்டை ரோடுகள் போட்டால் இப்பொழுது ஏற்படுகிற லாரி ஆக்ஸிடென்ட் கார் ஆக்ஸிடென்ட் போன்றவை நடக்காமல் தவிர்க்க வசதியாக இருக்கும். ஆகவே பெரிய மானியத் தொகையை அதற்கு என்று ஒதுக்கிச் செலவு செய்ய வேண்டும். பெரும்

22nd April 1960]

[Sri A. Govindasamy]

நெடுஞ்சாலைகள் தேசிய சாலைகள் இவைகளையெல்லாம் போடுவதற்கு படிப்படியாக முயற்சி செய்ய முன் வர வேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிபானது உண்மையிலேயே பாராட்டக்கூடிய செய்தியாக இருந்தது. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு திட்டம் வகுத்து அவைகளை எந்த இடங்களில் எடுத்துக்கொண்டு சர்வே செய்து இருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மேலும் சில இடங்களில் எட்டு அல்லது ஒன்பது மைல்களுக்கு சிமண்டு ரோடும் சில இடங்களில் தார் ரோடும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் மற்ற இடங்களில் ரோடுகள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில்தான் இருக்கின்றன. உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடலூர் சித்தூர் ரோட்டை எடுத்துக்கொண்டால் சில பகுதிகள் சிமெண்ட் பகுதியாகவும் சில பகுதிகள் தார் பகுதியாகவும் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் ரொம்பவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. பெரிய சாலைகளை கவனிப்பதாசலம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்ட விளம்பரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையிலேயே பார்க்கப்போனால் நெடுஞ்சாலைகளிலிருந்து கிராமங்களுக்குப் போக வேண்டுமானால் நல்ல ரோடு வசதிகள் கிடையாது. பல ரோடுகள் அரசாங்கத்தின் கவனக் குறைவால் ரொம்பவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. தென்னாற்காடு மாவட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் புதுச்சேரி இருக்கிறது. அது இரத்தியாவுடன் சேர்ந்தவுடன் பல ரோடுகள் பதிபதாகப் போடப்பட்டு வருகின்றன. இருக்கக்கூடிய ரோடுகளும் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன; கிராமங்களுக்குப் போவதற்கு நல்ல ரோடுகள் போட்டுப் பதிதாக பஸ்கள் போவதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது பஸ்கள் போகாத கிராமங்கள் இல்லை என்ற அளவில் அங்கேயெல்லாம் பஸ்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த நிலைமையில் புதுச்சேரி-கடலூர்-விழுப்புரம்-திண்டிவனம் தொடர்ந்து சொல்லக்கூடிய ரோடுகள் நமது தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் வழியாகத்தான் செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த ரோடுகள் எல்லாம் அந்த ரோடில் பிணைந்திருக்கிறது. ஆனால் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ரோடுகள் எல்லாம் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் சில பஸ் ஸ்டாக்கள் சில கிராமங்களுக்கும் போக முடியாமல் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அந்த கிராமங்களுக்குப் போகக்கூடிய ரோடுகள் நல்ல முறையில் இல்லாமல் இருப்பதால் அங்கே யெல்லாம் பஸ்கள் போக முடியாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கு நல்ல ரோடுகளைப் போட்டுக் கொடுத்து பஸ் வசதியை அந்த கிராமங்களுக்கு எக்ஸ்டென்ட் பண்ணிக்கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதிகளுக்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சென்றிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். திண்டுக்கல் தாழ்த்தார் சாலையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சென்றிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். மற்றும் கம்பளம் ரோடுகளிலும் சென்றிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள ரோடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் ரொம்பவும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. அதை போலவே மேஸ்பார் ரோடும் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அங்கே பஸ்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. வெள்ளம் வரும் காலங்களில் அங்கு பஸ் போக முடியாமல் தடைப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு வருகிறது. புதுச்சேரி நமது இந்தியாவுடன் சேர்ந்த காரணத்தால் தென்னாற்காட்டில் அதைச் சேர்ந்த பகுதிகளுக்குச் செல்லக்கூடிய கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்துள்ள ரோடுகள் சரியான முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி அந்த ரோடுகளை செப்பணிட்டுக் கொடுத்தால் வியாபார விருத்தியும் தொழில் விருத்தியும் அடைவதற்கு வசதியாக இருக்கும். புதுச்சேரிக்குப் போக வேண்டுமானால் தென்னாற்காடு ரோடுகள் வழியாகத்தான் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ரோடுகளை நல்ல முறையில் செப்பணிட்டு வைத்துக்கொண்டால் புதுச்சேரிக்குப் போவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளில் எல்லாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Govindasamy]

[22nd April 1960]

என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேணை கிராம ரோடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து “டாங்க” ரோடுகளுடன் கிராம ரோடுகளுக்கு இணைப்பு இருக்கும் படி செய்யவேண்டும் என்பதுதான். கனம் அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களைப் போலதான் தேர்தல் காலத்தில் ரோடுகள் போட்டுக்கொடுக்கிறோம் என்று தங்களுடைய சுற்றுப்பிரயாணங்களில் சொல்வது வழக்கம். ஆனால் பிறகு அதைப்பற்றி அவ்வளவாக கவனிப்பது இல்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது பல கிராமங்களுக்கு சென்றிருக்கிறார். அப்பொழுது சில இடங்களுக்கு ரோடு தொடர்பு இல்லாத காரணத்தால் ஜீப் காரில் செல்ல வேண்டியதாக இருந்தது. மழை காலமாக இருந்தால் அப்படி ஜீப் காரில்கூட போக முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது ஜீப் கார் சேற்றில் பதைத்து போய் தள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் மழை காலமாக இருந்தால் பாதையே இல்லாமல் போய் விடுகிறது. சில இடங்களில் அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் என்று புதியதாக ரோடுகள் போடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சென்ற பிறகு மழை பெய்தவுடன் அந்த ரோடுகள் எல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய் விடுகின்றன. இது அமைச்சர்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். மற்றும் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்போது அங்கே இருக்கக் கூடிய பாலங்களுக்கு வெள்ளை அடித்து சுத்தமாக வைத்துவிடுவார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் இப்படிச் செய்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது அமைச்சர்கள் போகும்போது அப்படி வெள்ளை அடிப்பதால் பின்பு அது இல்லாமலே போய்விடுகிறது. இந் நிலைமையில் பல ரோடுகள் கவனக் குறைவால் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் வைத்துக் கொள்வதோடு புதிய ரோடுகளையும் கிராமப் பகுதிகளுக்குச் செல்வதற்குப் போட்டுக் கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரோட்டுகள் போடுவதற்கு ஜில்லா போர்டுக்கு வேண்டிய பண வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் அவர்களால் போட முடியவில்லை. இப்பொழுது பல ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளுக்கு பொது மக்கள் சர்க்காருக்கு பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டுக்கு பணம் கொடுக்கக்கூடிய வசதி இல்லாமல் இருப்பதால் அந்த வேலைகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படாமல் தடைப் பட்டுக் கிடக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதி ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைக்கு என்று பொதுமக்களிடம் பணம் வாங்கி அது கஜாணலில் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று வருஷங்களாகியும் இன்னும் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆனால் தேர்தல் நேரத்தில் மட்டுமே ரோடுகள் போட்டுக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பிற்பாட்டு அதற்கு வேண்டிய அக்கரை எடுத்துக்கொள்வதாகவே இல்லை. ஆகவே கிராமங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய அளவில் புதிய ரோடுகள் போட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில இடங்களில் தார் ரோடும் சிமென்ட் ரோடும் போடுகிறார்கள். சில இடங்களில் மண் ரோடுகள்கூட போடுவதாக இல்லை. பல இடங்களில் ரோடுகளே இல்லாமல் படுமோசமாக இருக்கின்றன. ஆகவே ரோடுகள் இல்லாத இடங்களுக்கு ரோடுகள் வசதி செய்துகொடுத்தால் தொழில் வளருவதற்கும் வியாபாரம் வளருவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே கிராம ரோடுகளுக்கு அதிகப்படியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நெடுஞ்சாலைகளுடன் கிராமப்பகுதி ரோடுகளுக்கு இணைப்பு இருக்கும் அளவில் ரோடுகள் இணைப்பு கொக்கும்படி போட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவைகளில் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் தயவு செய்து பத்து நிமிஷங்கள்தான் பேச வேண்டும். அதிகப்படியான நேரம் கொடுக்க முடியவில்லை. மணி அடித்தவுடன் தங்களுடைய பேச்சை

[22nd April 1960]

[Mr. Speaker]

நிறுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி முடிக்க முடியவில்லையானால், முடிவதற்கு ஒரு நிமிஷம் முன்னதாக மணி அடிக்கிறேன். அப்பொழுது தங்களுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இப்பொழுது கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் பேசுவார்.

* SRI R. SRINIVASA IYER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கையின் மீது அதை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெருவழி சாலை சீப் இஞ்சினியர் அவர்களும் இது சம்பந்தமான டிபார்ட்மெண்டில் உள்ளவர்களும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு நாம் அவர்களை பாராட்டத்தான் வேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் இப்பொழுது புது ரோடுகள் போடப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோதிலும்கூட அவர்களுடைய முயற்சி பெரும் முயற்சியாக இருந்தபோதிலும்கூட நமது இஷ்டம் இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. முயற்சி இருந்தால் மட்டும் போதாது. நாம் ஒதுக்கும் பணம் ஜாஸ்தியாக இருக்கவேண்டும். இந்த மானிய கோரிக்கைக்கு இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முன்னேற்றப்பாதையில் நமது ராஜ்யம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பாதைகளில் முன்னேற்றம் இல்லை. கிராமங்கள் தாழ்ந்து போகிறது, நகரங்கள் விருத்தி அடைகிறது. நகரங்களில் மெட்டல் பிளாக் டாப் ரோடுகள் போடப்படுகின்றன. தார் ரோடுகள், சிமென்ட் ரோடுகள் போடப்படுகின்றன. ஆனால் கிராமங்களில் ரோடுகள் கவனிப்பாரற்று இருக்கின்றன. கிராமங்களில் ஜனங்கள் போவதாக இருந்தால் வண்டிகள் மணிக்கு இரண்டு மைல்கள்தான் போகின்றன. ஆகவே கிராமங்கள் ரொம்பவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. நமது லெஜிஸ்லேட்டில் அசெம்ப்ளி செக்ரடேரியட் சில புள்ளி விவரங்களை இதற்கு ஆதாரமாக தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆந்திராவில் 1.7 கோடி, அஸ்ஸாமில் 1.4 கோடி, சென்னை ராஜ்யத்தைவிட அது எவ்வளவோ சின்னது. பீகார் மூன்று கோடி சதுர மைலில் சென்னையைவிட அது எவ்வளவு சின்னது என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய பிரதேசத்தில் ட்ராண்ஸ் போர்ட் சம்பந்தமாக 1.81 கோடி, ஒரிஸ்ஸாவில் 94 லட்சம் ட்ராண்ஸ் போர்டுக்காக 1960-61-க்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தூரம் இந்த ட்ராண்ஸ் போர்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது இந்தப் புள்ளி விவரங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் கணக்குப் பார்த்தால் போடப்பட்ட ரோடுகளில் 75 சத விதிக் ரோடுகள் கிராமப்பகுதி ரோடுகள். பெரிய ரோடுகள் சில போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அங்கங்கே சில இடங்களில் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு ப்ளாக் பாப் செய்யாமல் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் அவைகள் பலப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அதனால் அதன் மேல் பஸ்கள் போக முடியவில்லை. சாதாரணமாக கார்கள்கூட போக முடியாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது விவசாயம் முன்னேற்றமடைந்துகொண்டு வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ரோடுகள் சரியாக இல்லாவிட்டால் விவசாயம் முன்னேற்றமடைந்து பயன் இல்லை. எதற்கு எடுத்தாலும் தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவைப்பற்றி சொல்லும்போது “அரசன் பார்த்தால் அடுத்து வீணாயது” என்று சொல்லுவார்கள். அது போலவே எதற்கு எடுத்தாலும் தஞ்சை ஜில்லா ரொம்பவும் பணக்கார ஜில்லா என்று சொல்லப்படுகிறது. அது நல்ல ஜில்லா, அதிகப்படியான உற்பத்தியாகிறது, அந்த ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் பணக்காரர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அங்கு வேண்டிய ரோடு வசதி கிடையாது. பாழாப்போன ஜில்லாவாக இருக்கிறது. கடலோரம் பெரிய ரோடு இருக்கிறது. அது 142 மைல் நீளம் இருக்கிறது. சென்னை மாகாணத்தில் கீழே சமுத்திர கரை ஓரம் சேது ரோடு என்று 540 மைல் நீள ரோடு இருக்கிறது. அந்த ரோட்டின் அழகைப் போய் பார்த்தால் தான் தெரியும். அந்த ரோட்டில் மைல் கல்தான் இருக்கிறது. ரோடு இருக்கிற இடம் தெரியவில்லை. ஏதோ நல்ல முறையில் இந்த மாகாண

[Sri R. Srinivasa Iyer] [22nd April 1960]

10
a.m.

Legislative Committee on Planning அவர்கள் யோசனை பண்ணி சேது ரோடு என்கிற East Coast Road-க்கு 5 கோடி ரூபாய் செலவிட்டு National Highway ஆக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் பண்ணி Central Government-க்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சிபார்சு இருந்தால் மட்டும் போதாது. அந்த ரோடு ஜாஸ்தியான முக்கியத்துவம் உள்ளது. இந்த ரோடானால் மிகவும் பிற்போக்கான இடத்தவர்களும் மீனவர்களும் வசிக்கிற 500 மேல் ஜாஸ்தியான கிராமங்கள் பயன் அடையும். பல கிராமங்களில் மீனவர்கள் and other backward communities இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல ரோடு மிகவும் தேவை. இப்போது ஒரு கூடை மீனை தூக்கிக்கொண்டு நடந்துபோனால் கதறிக்கொண்டு போகிறார்கள். நல்ல ரோடு வசதி இல்லை. இதற்கு 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிண்டு போதாது. இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும். கீழ்க்கரை சேது ரோடு மிகவும்

(Sri A. Govindasamy in the Chair.)

முக்கியமானது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது அதற்கு முதலில் priority கொடுத்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்று நமது சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இங்கிருந்து சிபார்சு பண்ணினாலும்கூட சில இடையூறு Central Government-ல் நடப்பதாக ஆதாரப்பூர்வமாக தெரிகிறது. அந்த முறையில் சேது ரோடு (East Coast Road) எந்த வகையிலாவது கண்டிப்பாக National Highways ஆக மாற்ற வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இப்போது 20 வருஷத்துக்கு ஒரு பெரிய திட்டம் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இருபது வருஷத்துக்கு ரோடுகள் சீரமைப்புக்கு ஒரு தடவை திட்டம் போட்டு கிராமாந்தரங்கள் முன்னேறிக் கொண்டு வரும் என்று நினைப்பது சாத்தியமான காரியம் அல்ல. இருபது வருஷத்துக்கு 4 ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் ஆகும். இது ஒரு பெரிய திட்டம். அதிலே உங்கள் ரோடு எல்லாம் இருக்கு. மீமிசல் ரோடு சின்ன ரோடுகள் எல்லாம் இருக்கு என்று ஜாப்தாவைக் காட்டினால் அதை இந்த ஜன்மத்தில் அல்லது நமது பேரன் பிள்ளை காலத்தில் பார்க்கப்போகிறோமோ இல்லையோ தெரியவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது கிராமாந்தரங்களுக்கு எந்த வகையிலாவது விவசாயப்பொருள்கள் மார்க்கெட்டுக்கு சீக்கிரத்தில் ஒரு மணிக்கு 10 மைல் வேகத்திலாவது போகும்படியான ரோடு வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் அந்தப் பகுதிகள் முன்னேறும். வேறு எந்த விதத்திலும் முன்னேறினாலும், மின்சாரத்திட்டம் மின்சாரவேகத்தில், முன்னேறினாலும் மின்சாரக்கம்பி ரிப்பேர் செய்வதற்கு ரோடு சரியாக இல்லாவிட்டால், மின்சாரம் போட்டு பிரயோஜனம் இல்லாமல் விளக்கு அணைந்தால், அதை சரி பார்க்க முடியாமல் போய் விடும் என்று வணக்கத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பமாகிறது. மூன்று லக்ஷம் vehicles அதிகமாகும். அதாவது (Fast vehicles) வேகமாகச் செல்லும் வாகனங்கள் 1956-57-ல் 450,000 துரித வாகனங்கள் இருந்தன. 1960-61-ல் 6 லக்ஷமாக இருக்கிறது. இந்த 3-வது திட்ட முடிவில் அதாவது 1965-66-ல் 9 லக்ஷத்து 40 ஆயிரம் வாகனங்கள் இருக்கும். மோட்டார், மோட்டார்சைக்கிள் 125 ஆயிரம், மோட்டார் ஜீப் 330 ஆயிரம், லாரிகள் 3½ லக்ஷம் இவ்வளவு ஆகப் போகிறது. இவைகள் ஒடுவதற்கு இப்போது இருக்கிற ரோடுகளில் போனால், மொத்தமாகத்தான் சொல்லுகிறேன், என்ன ஆசை? இந்தியா பூராவுமாகப் பாருங்கள். India map-ஐ பாருங்கள், விந்தியா பர்வதத்திற்கு வடக்கே நிறைய சப்பி போட்ட ரோடு, சிமெண்ட் கால்கிரீட் ரோடு 120 அடி அகலம் இருக்கிறது. சமீபத்தில் போய் பார்த்தேன். அதே விதத்தில் இந்தியாவின் வடபாகத்தின் ரோடுகள் கன்னல் பின்னலாக இருக்கிறது. காரணம் கரி இருக்கு, உலோகங்கள் இருக்கு. எல்லா வசதியும் பண்ணலாம் என்று சொல்லலாம். விவசாயி பயிர் பண்ணி அந்தப்பொருள்களைக் கொண்டதான் சாப்பிடணும். இவன் நன்கு வாழ வழி பண்ணினால்தான் நாம் எந்த வகையிலும் முன்னேற்றம் அடையலாம். சிலிங் பித் கொண்டுவருகிற காலத்தில் உணவுப்பொருள் உற்பத்தி பெருக்குவதைப்பற்றி வலியுறுத்தினார்கள். அந்த விவசாயிகள்

[22nd April 1960] [Sri R. Srinivasa Iyer]

நல்ல முறையில் நடமாட வேண்டுமானால் அவனுக்கு இதுபோன்ற வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று இரண்டாம் முறையாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதே நேரத்தில் கிராமங்களில் முக்கியமாக 1952-ம் வருஷத்திய புயலுக்குப்பின், விழுந்த பாலங்கள் கட்டப்படவில்லை. மூன்று தடவை estimate. 4 தடவை contract, ஆனால் வேலை முடியவில்லை. என் தொகுதியில் மல்லி பட்டணம் என்ற ஊரில் 2 பாலம் 1952, 1955 புயலில் விழுந்து 14,000 ரூபாய் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டு, இந்த வேலை இன்னும் நடைபெறவில்லை. எத்தனையோ letter எழுதியாச்சு. பேரா ஊரணியிலிருந்து ஆலுடையார் கோவிலுக்கு போகிற ரோடில் காடு மண்டிப் போய்க் கிடக்கிறது. இப்போது சீப் என்ஜினியரை பார்த்து நல்ல முறையில் வேண்டியதை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்தில் கிராமாந்திர ரோடுகளுக்கு முன் அதிக priority கொடுத்து ஒவ்வொரு கிராமமும் arterial roads உடன் ரோடும் நல்ல connecting road உள்ள முறையில் அமைய வேண்டும். ஒரு கிராமம் பக்கத்து ரோடிலிருந்து 5 மைலுக்குள்ளாக இருக்க வேண்டும் என்று திட்டத்தைப் பார்த்தோம். ஒரு கிராமத்தான் ஒரு மைலுக்கு மேல் நடந்து ரோடுக்கு போகக்கூடாது, அது மாதிரி பண்ணினால்தான் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். விவசாயப் பொருள் உற்பத்தி பெருகப் பெருக transport வசதி கிடைத்தால் ஒழிய மூலப்பொருள்களை உற்பத்தி பண்ணியும் விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி பண்ணியும் எந்த விதத்திலும் முன்னேற முடியாது என்று வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Point of order. இப்போது மான்யத்தின் மீது விவாதம் நடக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மான்யத்துக்கு பணம் வேண்டுமென்று சட்டசபையைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் ஒருவர் cut-motion கொடுத்திருக்கிறார். Cut-motion இப்போது விவாதத்தில் இருக்கும்போது cut-motion கொடுத்தவர் சபையின் தலைவராக இருப்பது தவறு அது பார்லிமெண்ட் procedure-க்கு விரோதம் என்று படுகிறது. இந்த point of order-க்கு விளக்கம் சொல்ல முடியுமா. சபாநாயகரை கேட்டு சரிதானா என்று சொல்ல வேண்டுமென்று விருப்பிகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy): இப்போது என்னால் தீர்ப்பு கூற முடியும் என்ற உறுதியை அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொண்டு வெட்டுப் பிரேரேபீணையைக் கொடுத்தவர் தலைமை தாங்குவதில் தவறு இல்லை என்று தீர்ப்பு அளிக்கிறேன். அங்கத்தினர் அது பற்றி விளக்கம் வேண்டுமென்றால் சபாநாயகர் அறைக்குவந்தால் தெரிவிக்கப்படும்.

***SRIMATHI A. S. PONNAMMAL:** கனம் தற்காலிக தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்ட மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நாம் கிராமப் பகுதிகளில் சென்று பார்க்கிறோம். குழந்தைகள் பாடுகிறார்கள். சின்னஞ்சிறு பட்டிக்காடு எல்லாம் செல்ல முடியாத முன்னே, இப்போது என்னபுன்னமாக ரோடுகள் வந்ததால் ஜம்மென்று மோட்டார் பறக்கிறது என்று பாடக்கூடிய அளவில் இருந்த போதிலும்கூட இன்னும் பல இடங்களில் ரோடுகள் போடாமல் இருப்பதை எங்களைப் போன்றவர்கள் பார்ப்பதற்கு மிகவும் வருந்துகிறோம். காரணம் அது சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகள் எல்லாம் நல்ல சுறுசுறுப்பாக நல்ல முறையில் வேலை செய்த போதிலும்கூட காலதாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணம் பணம் போதவில்லை. என்ற குறை இருக்கிறது. ஆகவேதான் இங்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்தைவிட இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பார்களேயானால் எல்லா கிராமங்களுக்கும் ரோடு போடும் வசதிகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற திருப்தியுடன் வாழக்கூடிய நிலைமை இருக்கும். அந்த

[Srimathi A. S. Ponnammal] [22nd April 1960]

நிலைமையில் பணம் குறைந்து இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்தான். மதுரை ஜில்லாவைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லித் தெரிய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நன்கு தெரிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெரிந்தும் கூட அந்தப்பகுதியில் உள்ள ரோடுகள் இன்னும் முடியவில்லை என்று வருந்துகிறோம். அதாவது Highways இலாகாவில் பாலமேடு, செந்தமங்கலம் இந்த ரோடுகள் பற்றி Planning Committee-யிடம் பல முறை சொல்லியும் இன்னும் எந்தவித மாறுதல் இல்லாமல் அப்படியே இருக்கிறது. எந்தக் குறையினால் அப்படி இருக்கிறது என்று எங்களைப் போல் உள்ளவர்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பஸ் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. பெண்கள் எல்லாம் பிரயாணம் செய்ய முடியாத ஒரு நிலைமையில் மிகவும் வேதனைப் படக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட ரோடுகளை எல்லாம் உடனடியாக 4, 5 மாதங்களுக்குள் விரைவில் முடிவுறு ஆவன செய்தால், மக்களின் சார்பில் அமைச்சருக்கு நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் ஆண்டிபட்டி பங்கனா to அழகர் கோவில் via வாலிடமருதூர் ரோடு விரைவில் அமைத்தால் ஜனங்களுக்கு போக்கு வரத்திற்கு நல்ல முறையில் பயன்படும். அதோடு நகர பிரிவு to ஆண்குளம் ரோடும் கரையில் போடப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கரையில் போட்டுள்ள ரோட்டையும் பக்கத்து நிலத்துக்காரர்கள் நெருக்கி விட்டார்கள். இப்போது வண்டிகள்கூட போக முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் கீழ்க்கண்ட அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துக் கூறி இம்மாதிரியான குறைகளை விரைவில் போக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அது மாத்திரம் அல்ல. ஆண்பட்டி to வீரவாடு (via) குள்ளச்சேட்டி பட்டி, சிவஞானபுரம் ரோடு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தை காட்டி அந்த ரோட்டுக்கு பஸ் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த ரோட்டை உடனடியாக சீர் படுத்தி அதில் பஸ் போக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த சக்காபட்டி to ரங்கப்ப நாயக்கன்பட்டி ரோட் இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் பார்ப்போமானால் 2-வது திட்டம் முடிந்த பிறகும் கூட வேலை ஆரம்பிக்கப்படாததுபோல் தெரிகின்றது. இப்படியிருக்க, 20 ஆண்டிற்கு திட்டம் போடப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளதைப்பார்த்து கனம் சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளது போல் பின் குட்டி தலைமுறையில் கூட ரோடு வேலை பூர்த்தியாகுமா? என்ற சந்தேகம் வருகின்றது. எனவே, அதிக காலதாமதம் இல்லாமல் விரைவில் முடிக்க ஆவன செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். குறிப்பாக செக்காபட்டி ரோட்டை 1960-61 ஆண்டில் எப்படியும் எடுத்து வேலை செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வகையில் பாலம் அமைப்பதற்கு பெரும் தடங்கலாக இருக்கும் என்பதையும் ஞாபக மூட்ட விரும்புகின்றேன். வத்தலக்குண்டு பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு மின் சாரவசதி கொடுக்க exaction ஆகி இருந்தும் கூட இன்னும் வேலை துவங்கவில்லை. ராஜதானிக்கோட்டை, ரங்கப்பநாயக்கன்பட்டி முதலிய ஊர்களுக்கு மின்சாரவசதி அளிக்க உத்தரவு ஆகி இருக்கிறது. Security deposit கட்டி உத்தரவு வாங்கி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இன்னும் வேலை துவங்கியபாடு இல்லை. இதற்கு காரணம் சாமான்களை கொண்டுபோக இந்த இடங்களுக்கு சரியான ரோட்டுகள் இல்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இதே காரணத்தை முன்னிட்டேத்தான் பாலமேடு பகுதியிலும் இன்னும் மின்சார வசதி அளிக்க முடியவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே எல்லாம் சற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் அவருக்கு இந்த பகுதிகளைப் பற்றி அதிகம் சொல்லத்தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன். கிராமங்களுக்கு சரியான ரோட்டுகள் இல்லாத காரணத்தால் கிராமப்புறங்களில் செய்ய வேண்டிய அபிவிருத்தி வேலைகள் தடை படுகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் கிராமங்களில் உற்பத்தி ஆகும் கத்தரிக்காய், நெல், கம்பு, சோளம் முதலிய விவசாயப் பொருள்களை வண்டிகளில் ஏற்றிப் பட்டணங்களுக்கு கொண்டு வந்து சேர்க்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே வத்தலக்குண்டு

22nd April 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

பகுதி அலங்காநல்லூர் பாலமேடு பகுதிகளில் உடனடியாக ரோட்டுகளை அமைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களுக்கு ரோட்டு வசதி இருந்தால்தான் மக்கள் உற்சாகத்துடன் உற்பத்தியை பெருக்க முன் வருவார்கள். அடுத்த படியாக பாலங்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பல இடங்களில் சிமெண்டு குழாய்ப் பாலங்கள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. பெய்க்கால் பாளையத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பாலம் இருக்கிறது. தண்ணீர் அதிகமாய் வந்தபோது இந்த பாலத்தை தூக்கிக்கொண்டு போய் போட்டிருக்கிறது. இதை கனம் அமைச்சர் மாணிக்கவேலு அவர்கள் பார்த்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி இனிமேல் ஏற்படாமல் பாலங்களை கெட்டியாக இருக்கும்படியாக கட்டவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பணம் விரையம்தான் இருக்கிறது. தவிர அதனால் பொது மக்களுக்கு எவ்வித நன்மையும் ஏற்படாது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ராமையாநாயக்கன்பட்டிக்கு வந்திருந்தார்கள். அங்கே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னபோது அவர் முடியாது என்று சொன்னார். அவர் நின்று கொண்டு இருக்கும் போதே மக்கள் ஆற்றில் நீந்திக்கொண்டு வந்ததை அவர் பார்த்தார். உடனே இது நியாயமான கோரிக்கை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள். பிறகு இந்த திட்டத்திற்கு 9 லட்சம் ரூபாய் Estimate போட்டு இதில் மூன்று லட்சம் ரூபாய் ஜனங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அங்குள்ள ஜனங்கள் மூன்று நயாபைசா கூட கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அது வறண்ட பகுதி அங்கே சுமார் 30 ஆயிரம் மக்கள் இருக்கின்றனர். இவர்கள் இந்த ஆற்றைக் கடக்காமல் வத்தலக்குண்டுக்கு வரவேண்டுமென்றால் 19 மைல் சற்றிக்கொண்டு வரவேண்டும் இப்படி சற்றிப் போக பஸ் வசதியும் இல்லை. இந்த அவல நிலை போக வேண்டுமென்றால் 1961-62 ஆண்டிலேயே இந்த ராமையாநாயக்கன்பட்டி ரங்கப்பநாயக்கன்பட்டி பாலத்தை போட்டால்தான் நன்றாகியிருக்கும் இந்த பணச் சிலவை பார்க்காது மக்களின் நலனை கருதி இந்த பாலத்தை போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த ரோட்டு மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது, அதையும் சரிவர Repair செய்து வண்டிப்போக்கு வரத்திற்கு லாயகானதாய் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த திட்டத்தை மறு பரிசீலனை செய்து சீக்கிரத்தில் இந்த பாலத்தை அமைத்து தர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலக்கோட்டை தேவாலே ரோட்டு என்று திட்டத்தில் இருக்கிறது. தேவாலே என் தொகுதியில் இருப்பதாக தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு விளக்கம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதோடு தாண்டிக்குடி ரோட் வேலை இன்னும் முடியவில்லை. இந்த ரோட்டுக்கு 21½ லட்சத்திற்குமேல் பணம் செலவாகியும் மீண்டும் மீண்டும் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. காரணம் மலையின்மேல் விவசாயம் செய்திருக்கின்ற விவசாயிகள் நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

இந்த நிலத்தை எல்லாம் eviction போட்டு எடுத்துக்கொண்டால் தான் இந்த ரோட்டை பாதுகாக்க முடியும் என்று கூறி என் விவாதத்தை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. ELLAPPAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது விவசாயத்திற்கு மூலகாரணம் எரி. எரிநிரம்பினால்தான் விவசாயம் நல்லபடி நடக்கும். ஆகவே எரிகளை ரிப்பேர் பண்ண சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது ரோட்டுகள் சம்பந்தமான விஷயம்.

[22nd April 1960]

SRI P. S. ELLAPPAN : அவரவர்கள் தங்கள் ஊர்களுக்கு ரோடு போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்படியே சொல்லிக்கொண்டு போனால் என்ன ஆவது. (சிரிப்பு) நானும் எங்கள் ஊர்களுக்கும் ரோடு வேண்டுமென்று தான் சொல்ல வேண்டும். இது சம்மந்தமாக பல மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எஞ்சிலியர் அவர்களுக்கு மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுத்தால் அதுவே போதும்.

* **SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR :** சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன். அதாவது இந்த மராமத்து இலாக்கா ரொம்ப பெருமைப்பட்டதக்க தாயும் போற்றத்தகுந்த முறையில் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து வருகிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். நமது மாநில அமைச்சர்கள் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் இடைவிடாது சென்று பார்த்து ஆங்காங்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவைகளை மக்கள் இடத்தில் நேரில் தெரிந்துக்கொண்டு அவைகளை செய்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த மாதிரி என் தொகுதியிலும் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். நமது மராமத்து இலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள் சிறிய, சிறிய இடங்களுக்குக்கூட போய் நேரில் நிலைமையை கண்டு அறிந்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் என்னுடைய தொகுதி, சீர்கேடான நிலையில் இருக்கிறது என்பது அவர்களுக்கு நான் சொல்லாமலே தெரியும். அப்படி இருக்க இந்த மாநிலத்தில் பலப்பல பகுதிகளுக்கு பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். என் பகுதியில் தேவக்கோட்டை தேவிப்பட்டினம் ரோடு இருக்கிறது. இந்த ரோடு மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. நேரு அவர்கள் விஜயத் தின்போது இந்த ரோட்டு வழியாக அவர் போகவேண்டுமென்று programme போட்டிருந்தார்கள். அது தார் ரோட்டு இல்லை என்ற காரணத்தால் பிற்பாடு அந்த programme ரத்து செய்யப்பட்டது. உடனடியாக போட ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட காலத்தில் முடியாது என்று அறிந்து அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். அந்த ரோட்டு இன்னும் ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை. இதை உடனடியாக கவனிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது திண்டுக்கல்-பட்டாளம் ரோடு பிரிட்டிஷார் காலத்தில் சுமார் 100 லாஷங்களுக்கு முன்னால் போடப்பட்டது. அது மங்களக்குடி வரையில் கப்பிரோட்டாக இருக்கிறது. அதில் இன்னும் எட்டு மைல் கப்பி போடவில்லை. அதன் காரணமாக மக்கள் படாத பாடு படுகிறார்கள். சேதுரஸ்தாவைப் பற்றி கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் விரிவாக சொன்னார்கள். இது 6 லில்லாக்களை ஊடுருவிச் செல்கிறது. இது சரியாக இல்லாத காரணத்தால் மீனவர்களும் உணவு தானியம் கொண்டு வருபவரும் படும கஷ்டத்தைப் பற்றி கடவுள்தான் பார்க்கவேண்டும். ஆனதினால் இது உடனடியாக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய ரோடு. 'யானைவரும் பின்னே மணி ஒசைவரும் முன்னே' என்று சொல்வதுபோல் 5 கோடி ரூபாய் திட்டம் எப்போது வருகிறது வருகிறது என்று நாம் எதிர் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அது எத்தகைய நிலைமையில் இருக்கிறதென்பதை நமது அரசாங்கம் தூண்டிப் பார்த்து அதிக சீக்கிரத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அது நிறைவேற்றப் படவேண்டுமென்று ரொம்ப ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் நான்கு, ஐந்து மைல் ஆறு மைல், எட்டு மைல் நீளத்திற்குச் சின்னச் சின்ன ரோடுகள் இருக்கின்றன. மெட்டல் ரோடுகளாக இல்லை. அந்தக் காரணத்தினால் பஸ் போக்குவரத்து செய்து கொடுப்பதற்கு முடியவில்லை. சில ரோடுகளையாவது அவசியம் மெட்டல் ரோடுகளாகப் போட்டு பஸ்ஸுட்டு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப் பகுதியில் உள்ள மக்களின் நலனை உத்தேசித்து கிராமாந்திர ரோடுகளை நல்ல முறையில் போட்டுக்கொடுப்பதற்கு அதிகப்பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்பது என் ஆசை. கிராமாந்திர ரோடுகள் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால் உணவுப் பொருள்கள் வாங்க

[22nd April 1960] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

சந்தைக்குப் போகவோ வரவோ முடியவில்லை. ஜனங்கள் படுகிறகஷ்டம் சொல்ல முடியாது. சாகுபடி செய்வதிலும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எரு கொண்டுபோக, தானியம் எடுத்துவர முடிவதில்லை. குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் மதுரையில் இருந்த தொண்டி, தேவக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் ஆகிய இரு நெடுஞ்சாலைகள்தான் இருக்கின்றன. மற்றபடி பத்து மைல், எட்டு மைல் ரஸ்தாக்கள்தான் ஒரு மைல், இரண்டு மைல் சின்ன ரோடு களும் இருக்கின்றன. ஒன்றை ஒன்று இணைக்க முடியவில்லை. ஆனந்தூர் ரோடு வரவேண்டும் என்று சுமார் 50 ஆயிரம் மக்கள் எதிர்ப்பார்க்கிறார்கள். அந்த ரோடுபோடவேண்டும் என்று பத்துப் பதினைந்து வருஷங்களுக்கே கோரி வருகிறார்கள். அதை எப்படியோ செப்பனிட்டுத் தந்தால் விமோசனம் ஏற்படும். திருவாடானை, மங்கலகுடி பக்கம் விவசாயிகள் பெருத்த இடம் ரோடும் 6 மைல் நீளம்தான் போடவேண்டும். அதையும் சரிப்படுத்திக்கொடுத்தால் விவசாய மக்கள் சந்தைக்குப் போய்வர தானியங்கள் கொண்டுவர மிகுந்த வசதி ஏற்படும். இதுபோல இன்னும் சிறிய சிறிய பாலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றைப்பற்றி நான் சொல்லாமலே அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள்.

அதோடு தேவிப்பட்டினம், தேவக்கோட்டை ரோடு பூராவும் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் இங்கே சொல்ல படுவதில் இருந்து 18 மைல் நீளம்தான் செப்பனிட்டு சாங்ஷன் ஆகியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதனால் எதிர்ப்பார்த்த முழுப்பயனும் கிடைக்காது. ஆகவே அந்த ரோடு முழுமையும் சரிப்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் மீனவர்கள் வாழ்கிற பகுதியில் ஒரு மைல், இரண்டு மைல் என்று சின்ன சின்ன ரோடுகள் எல்லாம் போட்டு நெடுஞ்சாலைகளோடு சேர்க்கிறார்கள். சேது ரஸ்தாவாகிய நெடுஞ்சாலையே எங்கள் பக்கத்தில் செப்பனிடப்படாதபோது, இப்படிச் செலவிடுகிற பணம் வீண்தான். ஆகவே சேது ரஸ்தாவையும் செப்பனிட்டுச் சிறிய ரோடுகளை இணைத்து தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER :** கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, நமது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வாழ்த்தைகள் பேசுகின்றேன். குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு மேட்டூரில் இருந்து குளத்தாருக்கு, ஆறு மாதம் போக்குவரத்து இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை மாற்றி அமைக்க, 2 பாலங்கள் கட்டி போக்குவரத்தை நல்ல முறையில் ஏற்படுத்திக்கொடுத்ததற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அதே ரஸ்தா மைசூர் வரையிலும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். மைசூர் சர்க்காரிலே அவர்கள் எல்லையில் இருந்து ரஸ்தா போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் நம் மாகாணத்தில் பத்து மைல் ரஸ்தா போட்டுவிட்டால், சேலத்தில் இருந்து மைசூருக்கு நூறு மைல் குறைகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கேட்டால் இதற்குப் பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். உடனடியாக லி.ஆர்.எப். இல் இருந்தால்தான் பணம் எடுத்து இந்த ரோட்டை அமைச்சர் அவர்கள் போட்டுத் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் நம் ராஜ்யத் திற்கும் மைசூருக்கும் நல்ல இணைப்பு இருக்கிறது என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூரில் இருந்து அதே ரஸ்தா டவுன்ஷிப் கமிட்டியில் இருக்கிறது. அதை ஹைவேசாக மாற்றவேண்டும் என்று பலகாலமாக வற்புறுத்தி வருகிறோம். அவர்கள் அதை நல்லமுறையில் பழுது பார்ப்பதில்லை. ஆகவே அந்த ரஸ்தாவை உடனடியாக ஹைவேசாக மாற்ற வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [22nd April 1960]

அடுத்தபடியாக, பவானியில் இருந்து தொப்பு வரையில் போக்கூடிய ரஸ்தா ஸ்டேட் ஹைவேசாக இருக்கிறது. அதை நாஷனல் ஹைவேசாக மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் கால்வாய் பகுதியில் உள்ள ரஸ்தாக்கள் நீர் தேங்கி ரோடு இருக்கிற இடமே தெரியாமல் இருக்கிறது. இதனால் போக்குவரத்து பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த ரோடுகளை ஹைவேஸ் மராமத்து செய்வதா, இரிகேஷன் டிபார்ட்மென்ட் செய்வதா என்கிற பிரச்சனையில் யாரும் எதுவும் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். இரண்டு இலாகாவும் ஒரே அமைச்சரிடம் இருப்பதால், லோயர் பவானி எரியாவில் இதை எப்படிச் செப்பணிட்டு இருக்கிறார்களோ அதுபோலவே இங்கும் செப்பணிட்டுத் தரும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் விவசாயம், வியாபாரம், போக்குவரத்து எல்லாமே பாதிக்கப்படும். ஆகவே உடனடியாக இதற்கு வேண்டிய தொகை ஒதுக்கி இதை மராமத்து செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மத்திய சர்க்கார் போக்குவரத்து மந்திரி பவானிக்கும், மேட்டூருக்கும் நடுவில் காவேரிக்கு பாலம் கட்ட ஒரு திட்டத்தை அமைத்து நமது சர்க்கார் அனுப்பினால் அதைப் பரிசீலனை செய்து பணம் ஒதுக்கி கட்டித் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இங்கிருந்து தான் திட்டம் எதுவும் தயாரித்துப் போகவில்லை என்று தெரிகிறது. உடனடியாக இந்தப் பாலத்தை அமைப்பதற்கு வேண்டிய திட்டத்தைத் தயார் செய்து அனுப்புமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூர் கால்வாயில் சேலம் ஜில்லாவிற்கு தண்ணீர் கொண்டுபோக சர்க்கார் ஒரு பாலம் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் மராமத்து இலாகாவின் தான் போகலாம், என்று எழுதி வைத்து சங்கிலி போட்டு தடை செய்திருக்கிறார்கள். இது சரியல்ல. பொதுமக்களும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள அனுமதி அளித்து சங்கிலியை எடுத்து விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அந்த ரோட்டையும் கப்பி ரஸ்தாவாகப் போட்டுக்கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயத்திற்கும் அந்தச் சாலை மிகவும் உபயோகமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் 60 மைல்கள் நீளமுள்ள ரஸ்தா போடப்பட்டது. இதற்கு உள்ள நல்லகளை எல்லாம் இனாமாக வாங்கிக்கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படி இருந்தும் போட்ட ரஸ்தாவை சரிசெய்யாத காரணத்தினால் அவை வீணாகிறது. உடனே தக்கதொகையை ஒதுக்கி அவற்றை சரியான முறையில் கப்பிபோட்டுத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் மாகாணத்தில் அதிக போக்குவரத்து நடைபெறவேண்டுமென்றால் நம் மாகாண சர்க்கார் அதிகத் தொகை ஒதுக்கி ரஸ்தாக்களை செப்பனிடவேண்டும். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர்கள் இங்கே ஹைவேஸ் ரஸ்தாக்களில் பிராயணம் செய்துவிட்டு ரோடுகள் நல்லமுறையில் இருப்பதாகச் சொல்லி பணம் குறைத்துவருகிறார்கள். இனி அவர்கள் வரும்போது கிராம ரோடுகளில் அழைத்துச் செல்லவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த ரோடுகளின் மோசமான நிலையை அவர்களால் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். எப்படியாவது அவர்களிடம் இருந்தும் அதிகத் தொகையைப் பெற்று இந்த ரோடுகளை நல்ல முறையில் செப்பனிடவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெருவழி சாலைகளை நல்ல முறையில் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால் மத்திய சர்க்கார் நிதி வந்தால்தான் முடியும். காலம் தவறி வருவதால் அதை செலவழிப்பதிலேசுட கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இன்னும் அதிகமான பணத்தை பெற்று பெருவழி சாலைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் வைக்கவேண்டுமென்றால் இன்னும் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருந்து நிதி வந்தால்தான் முடியும் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நம்முடைய நேஷனல் ஹைவேஸ் ரஸ்தாக்கள் எல்லாம் சென்ற இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்ததற்கும்; இந்த

[22nd April 1960] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

ஆண்டு இருப்பதற்கும் பார்த்தால் இந்த ஆண்டு தரம் குறைந்திருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். மத்திய அரசாங்கம் பணம் குறைவாக கொடுப்பதால் தரம் குறையக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக இந்த ரஸ்தாவை அதே நிலைமையில் நிலை நிறுத்த வேண்டுமென்றால் அதிக பணம் தேவையாய் இருக்கிறதென்று தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

இப்போது நமது சபையிலே தலைவராக இருக்கக் கூடியவர்கள் “அமைச்சர் அவர்கள் வரும்போதுதான் சண்ணம்பு அடிக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அதெல்லாம் மலையேறிப்போய்விட்டது.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy) : தலைவர் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஈடுபடுத்திப் பேசக்கூடாது. தலைவர் உட்கார்ந்து இருக்கிற இடத்திற்குப் போன பிறகு வேண்டுமானால் குறிப்பிட்டுப் பேசலாம். இப்போது தற்காலிகமாக தலைமை தாங்குகிற போது குறிப்பிட்டுப் பேசுவது முறை அல்ல.

SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : அதற்குத் தான் கனம் அங்கத்தினர் வினாயகம் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையைக் குறித்து

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy) : கனம் அங்கத்தினர் வினாயகம் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனைக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. நான் கூறிய தீர்ப்பையே அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத முறையில் தொடர்ந்து பேசுவதாக இருக்கிறது. வெட்டு பிரேரேபணையைக் கொடுத்தவர் பேசாத நேரத்தில் தலைமை வகிக்கலாம் என்பதை நான் பூர்ணமாக அறிந்துகொண்டுதான் இந்தத் தீர்ப்பை அளித்தேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் போகும்போது மட்டும் சண்ணம்பு அடிப்பது என்பது கிடையாது. எப்போது கலர் குறைகிறதோ அப்பொழுது சண்ணம்பு அடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அங்கங்கே நல்ல நீண்ட சாலைகளை எல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வேகமாகப் போக்கூடிய போக்குவரத்து நல்ல முறையிலே செல்லுவதற்கு அதற்குத் தகுந்த முறையில் சிக்னல்கள் போட்டு கற்களுக்கு சண்ணம்பு அடிக்கப்பட்டிருப்பதை உணரவேண்டும். இப்போது இருக்கும் அதிகாரிகள் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மட்டும் அல்ல பொது ஜனங்களுக்கு பணி செய்யவேண்டும் என்ற முறையிலே நன்றாக பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களை நாம் பாராட்டவேண்டும். ஏனென்றால் நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் ரஸ்தாவிற்குப் பொறுப்பாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அனைவரும் நல்ல முறையில் ரஸ்தாக்களை அமைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிகவும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பவானி ஆற்றுக்கும், காவேரி ஆற்றுக்கும் போட்டிருக்கும் இரண்டு பாலங்கள் மிகக் குருகலாக இருக்கின்றன. நெடுநாட்களுக்கு முன்பே கட்டப்பட்ட காரணத்தால் அகலம் குறைச்சலாக இருக்கிறது. அதனால் போக்குவரத்திற்கு மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. போக்குவரத்து நல்லமுறையிலேயே நடத்தவேண்டுமென்றால் இந்தப் பாலங்களை இன்னும் 10 அடி அகலப்படுத்தவேண்டும். இப்போது அங்கே ஒரு பாலம்தான் இருப்பதால் அதை அகலப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனால் தற்போது பள்ளிப் பாதையில் இருந்து ஈரோட்டுக்கு போகும் பாலம் கூடியவிரைவில் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கிறது. அதற்குள்ளாக திட்டம் தயார் செய்து பவானி பாலத்தை அடுத்த ஆண்டிலேயே இன்னும் விரிவடைய வழி வகைகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[22nd April 1960]

*SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே எங்கள் தொகுதியிலே சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப் பற்றி இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கனம் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஈரோட்டு தாலுகாவிலும், கோபி தாலுகாவிலும் எங்கே கீழ் பவானி வாய்க்கால் போகிறதோ அங்கே எல்லாம் ரோட்டுகள் போக்குவரத்து லாயக்கற்று அழிந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கு எல்லாம் பெருவழிச் சாலைகளும் மாவட்ட சாலைகளும் அங்கங்கே சீர்க்குலைந்து போய்விட்டன. அவை இன்னும் கவனிக்கப்படாமல் ரோட்டுகள் இருந்த இடமே தெரியாத அளவிற்கு அடியோடு நாசமாகிவிடுமோ என்று நான் பயப்படுகிறேன். அந்த அளவிற்கு பல ரோட்டுகளில் பஸ் போக்குவரத்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்து இருக்கும் இடங்களில் ரோட்டுகள் ரிப்பேர் செய்யப்படவேண்டும். ஆனால் அங்கு ரிப்பேர் செய்யப்படுவது கிடையாது. காரணம் என்னவென்று விசாரித்தால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள், அவைகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கு சரியான கான்ட்ராக்டர்கள் கிடைப்பதில்லை என்று. கன்ட்ராக்டர்கள் கிடைக்காததற்குக் காரணம், பாசன பிரதேசமானதால் கூலி ஆட்கள் ஒழுங்காக கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. குறைந்த அளவிற்கு கான்ட்ராக்ட் எடுத்துச் செய்யக் கூடிய கன்ட்ராக்டர்கள் கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் இந்த வட்டாரத்தில் உள்ள ரோட்டு வேலைகளுக்கு சற்று அதிகமாக எஸ்டிமேட் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அங்கு இருக்கும் ரோட்டு வேலைகள் ஒழுங்காக நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

பஸ் போக்குவரத்து ஏராளமாக அங்கு பெருநிலை வருகிறது. இதன் விளைவாக அடிக்கடி ரோட்டுகள் ரிப்பேர் செய்யவேண்டியிருப்பதால் அவைகளை அடிக்கடி கவனிக்கப்படவேண்டும். கொடுமுடியிலிருந்து சென்னிமலை, ஈரோட்டிலிருந்து புதுர்க்குப் போகும் ரோடுகள் தினசரி சீர்க்குலைந்து கொண்டிருக்கின்றன. கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஒழுங்கான முறையில் கான்ட்ராக்ட் கிடைக்காததன் காரணமாக வேலை ஆரம்பிக்காமலேயே இருக்கிறது. பட்டிண்டிலே தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் வேலை இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருப்பதால், இதை கவனித்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் தாலுகாவில் இருக்கும் சில ஓடைகளுக்கு மூழ்குபாலங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அந்தக் காலத்தில் போடப்பட்ட பாலங்கள். நீர்க்கிடைத் தண்ணீர் வரும்போதெல்லாம் இந்தப் பாலங்கள் பாதிபிடிக்கின்றன. அங்கே வண்டிகள் வேறு வாகனங்கள் போகின்றன. கால்நடைகள் போகும்போது வழக்கி வீழ்ந்து கால் ஓடிந்து போகின்றன. மனிதர்கள் பல பேர் வீழ்ந்து அடிப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுபோன்று 10 பாலங்கள் ஈரோடு தாலுகாவில் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது நேரிலும், அதிகாரிகளிடத்திலும் விண்ணப்பம் கொடுத்தும் அவர்கள் இன்னும் கவனிக்கவில்லை. பாலங்கள் பூராவும் கவனித்து மாற்றி அமைக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஆங்காங்கே குழாய்கள் பதித்து விடுவதால் சாதாரணமாக தண்ணீர் வரும்போது கீழே போகும். அதிகமாக தண்ணீர் வரும்போது மேலே போகும். நிச்சயமாக வழக்கல் ஏற்பட இடம் இருக்காது. இப்போது ஓடைகளில் உள்ள பாலங்களிலும், ரோடுகளிலும், பார்வையடிகள் போகமுடியாத நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பல இடங்களில் ஊற்றுத் தண்ணீர் வந்த பிறகு பாலம் கட்டப்பட்டது. இந்த அடிப்படையே மிகவும் தவறு. இதற்கு முன்னால் இருந்த ஹைவேஸ் என்ஜினியர் சிறு பாலங்கள் கட்டுவதற்கும், மதகுகள் கட்டுவதற்கும் பெரிய சிமென்ட் குழாய்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு வாங்கி போட்டுவிட்டு போய்விட்டார்கள். இதன் விளைவு இங்கு இருக்கும் ஹைவேஸ் என்ஜினியர்களும், ஜனங்களும் அனுபவிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. சிறிய பாலங்கள்

22nd April 1960]

[Sri K. R. Nallasivam]

சட்டுவதாக இருந்தால் செமென்டு குழாய்களை போட்டு சிறு பாலங்கள் கட்டிவிடலாம். பெரிய பாலங்கள் கட்டுவதென்றால் 50 ஆயிரம் ஒரு டெசம் ரூபாய் போட்டு கட்டவேண்டிய பாலங்கள் இந்த செமென்டு குழாய்களை வைத்து சட்டுவதனால் மழை அதிகமாக பெய்து தண்ணீர் ஏராளமாக வரும்போது குழாய்களும் பாலங்களும் அடியோடு அடித்துக் கொண்டு போய்விடுகின்றன. பல இடங்களில் அம்மாதிரி நடந்து இருக்கின்றன. இதற்கு உதாரணம் கொடுக்கவும் முடியும். உதாரணமாக ஊஞ்சூரால் இருந்து சிவகிரி போக சுமார் 30 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் போட்டு சிமென்டு குழாய்கள் வைத்துக் கட்டப்பட்டது.

அது, மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டது. கட்டிய வருடத்திலேயே மழைபெய்து, நீர்க்கிடைத் தண்ணீர் வந்து அந்தப் பாலத்தைப் பார்த்து ஒரு புரட்டு புரட்டிப் போட்டுவிட்டது. அங்கே அதனால் போக்குவரத்தும் இல்லை. அது ஒரு பெரிய ஓடை மாதிரித்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அதனால் ஐந்து மைல்கள் சுற்றி வரவேண்டியிருக்கிறது. அதேபோல, சொம்பனைப் பாலத்திற்கும் குழாய் போட்டுக்கட்டினார்கள். அதுவும் தூக்கிக் கொண்டு போய்விட்டது. ஆகவே, சிறிய பாலமாக இருந்தாலும் குழாய் வைத்துக் கட்டாமல் சிறிய பாலங்களை கட்டுவதனால் சர்க்காருக்கு எந்தவித நஷ்டமும் வராது. முன்பு என்ஜினியர்கள் வாங்கப் போட்டி விட்டு போய்விட்டார்களே ஆகவே அதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று குழாய் வைத்து கட்டினால் அது திருப்பத் திருப்ப பாழாகி, அதனால் சர்க்காருக்கும் நஷ்டம், பொதுமக்களுக்கும் கஷ்டம் என்ற நிலையைத்தான் ஏற்படுத்தும். ஆகவே, முன்பே அதை வாங்கிவைத்துப் பெய்விட்டார்கள், அதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக குழாய் பாலங்கள் அமைக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பெருவழித்துறையில் இருக்கும் கடைநிலை ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களது வேலைக்கு நிச்சயமான பாதுகாப்பு தேவை. இரண்டு வருடங்கள் அவர்கள் வேலையில் இருந்தாலும்கூட அவர்கள் நிரந்தரமாகக் கட்டுவது கிடையாது. அவர்கள் செய்யும் ஊழியத்திற்கு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகக் குறைவு. அவர்கள் காலையில் 9 மணிக்கு வேலைக்கு சென்றால் இரவு ஆறு மணிக்குத்தான் திரும்புகிறார்கள். அவர்கள் சம்பளம் மிக குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களை நிரந்தரமாக இருவது கிடையாது. ஒன்று, அவர்கள் அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும், இரண்டாவது, அவர்கள் இரண்டு வருடங்கள் தொடர்ந்து வேலை செய்தால் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் ஐந்து வருடங்களாக பாமினி ஆற்றிற்கு ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனித்து உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில விஷயங்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ரோடு என்பது மிக மிக முக்கியமானதொன்றாகும். அதிலும் குறிப்பாக கிராமத்திற்கு கிராமம் ரோடுகள் இருப்பது கிராமத்திற்கு கிட்டம் தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு சாதகமாக ஒரு விஷயமாகும். ஆகவே இன்று ஏராளமாக கிராமங்களுக்கு ரோடு இல்லாததன் காரணமாக கிராம மக்கள் பெரும் அளவில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இது, அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயந்தான். அதேபோன்று இது எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிந்த விஷயந்தான். இன்று கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய வர்களில் அநேகம் பேர்கள் குடிசைகள் போட்டுக்கொண்டு வாழக்கூடிய வர்கள்தான். அதிலும் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்ஷம் இடங்களில் குடிசைகள்தான் பெரும்பாலும் இருக்கும். ஆகவே, இந்த கோடைகாலத்தில் அக்குடிசைகளில் தீப் பிடித்துக்கொண்டால் அந்தத் தீயை அணைப்பதற்குத் தீ அணைக்கும் இயந்திரங்கள் அல்லது மோட்டார்கள் இவைகள் அந்தக் கிராமங்களுக்குக் வருவதற்குக்கூட வசதியில்லை. ஆகவே

[V. K. Kothandaraman] [22nd April 1960]

தீயை அணைத்து பிறகு சாம்பலின் பேரில் தண்ணீர் விட வேண்டிய நிலை தான் இருக்கிறது என்று. ஆகவே, கிராமங்களுக்கு நாம் உடனடியாக ரோடுகள் போடவில்லை என்று சொன்னால் கிராமங்களுக்கு நாம் நல்லது செய்தவர்கள் ஆக முடியாது. ஆகவே அதற்காக எவ்வளவு பணம் செலவாகியும்கூட உடனடியாக ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று எனது தொகுதியில் குடியாத்தத்தை அடுத்தாற்போல் அறவட்டா என்ற மலை இருக்கிறது. அங்கு நான்கு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற ஊர்களுக்கு செல்ல வேண்டியவர்களுக்கு எழு மைல்கள் அங்கிருந்து நடந்து வர வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு யாருக்காவது வியாதி பீடிக்கப்பட்டால் அல்லது அங்கு உறபத்தி செய்யப்படும் பொருள்களை கீழே கொண்டு வருவது என்பதில், வியாதிவஸ்தரை கட்டிலில் வைத்துத்தான் கொண்டு வர வேண்டும். அங்கு வண்டிகளும் பொருள்களை கீழே கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் அல்லது கீழேயிருந்து பொருள்களை மேலே கொண்டு வர வேண்டுமென்றாலும், கழுதைகளின் மேல் வைத்துத்தான் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இன்றும் கூட இப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பது என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். காடுகளை காண்டராக்ட் எடுத்திருக்கும் காண்டராக்டர்கள் அவர்கள் சுயநலத்தை மையடி பத்தாயிரக்கணக்கில் செலவு செய்து ரோடுகள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும், அங்கு வண்டி போக முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, தயவு செய்து அங்கு ஒரு மெட்டல் ரோடு போடுவதற்கான ஏற்பாடுகளை உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின், பல கிராமங்களிலும் அந்த கிராம மக்கள் ரோடு போட பணம் கொடுப்பதற்கு முன்னுக்கு வந்தபோதிலும்கூட, ஒரு பாலாங் அல்லது இரண்டு பாலாங் எவற்றிருந்த போதிலும்கூட, அதற்கு நிலம் எடுக்க முடியாத அளவிற்கு தகராறு இருக்கிறது. ஆகவே ரோடு மிகவும் அத்தியாவசியமானது என்பதை உணர்ந்து அந்த நிலத்தை எடுப்பதற்கு, சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்து, உடனடியாக அந்த நிலத்தை எடுப்பதற்கு சட்டப்படி என்னென்ன சட்டங்கள் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை ஒன்றும் எதிர்பாராது, ரோடு மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருப்பதால், அத்தியாவசியமான காரியங்களுக்காக எப்படி சர்க்கார் நிலம் எடுக்கிறார்களோ, ரெயில்வேக்காக எப்படி நிலம் எடுக்கிறார்களோ, அப்படி எடுத்து அதை உடனடியாக செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக எனது தொகுதியில் மாச்சம் பட்டு என்ற கிராமத்தில் ஒரு ரோடு போட, ஒரு பர்லாங், கேட்டு வருகிறார்கள். அதற்கு 600 ரூபாய் பெப்பாலிட்டும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை பரிசீலனை செய்து ரோடு போடலாம் என்று முடிவு செய்தும்கூட காலதாமதம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதை உடனடியாக கவனித்து அந்த ரோடையும் போடவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரோடு வசதியுள்ள கிராமங்களுக்குத்தான் அமைச்சர்கள் செல்லும் நிலை இருக்கிறதே தவிர ரோடு வசதியில்லாத கிராமங்களுக்கு போக முடியாத நிலைதான் இன்று இருக்கிறது என்பதை நான் இதயமீடத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அறவட்டா, மோட்டாண்டு போன்ற இடங்களுக்கு அமைச்சர்கள் போய் இருக்க முடியாது. அங்கு ரோடுகள் கிடையாது என்பதல்லாமல் பள்ளங்களில் மண்ணைப் போட்டு நிரப்பியிருப்பார்கள். எனக்கு முன் பேசிய அர்த்தநாரீஸ்வரர் அவர்கள் மறுத்து சொன்னார்கள், அமைச்சர்கள் வரும்போதுதான் ரோடு போடுகிறார்கள், வெள்ளையடிக்கிறார்கள் என்பதை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அவர்கள் அப்படி சொல்லவில்லை. வேறு ஒருவர்தான் அப்படிச் சொன்னார்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது தெரியும். முழு பூசனிக்காயை சோற்றில் அடைக்க முடியாது. அமைச்சர்கள் வரும்போது எல்லாம் செய்கிறார்கள். ஆகவேதான் ஊட்டியில் சட்டசபையை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இந்த ரோடு வசதியை உடனடியாக கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[22nd April 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

அதேபோல் சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைவேற்றுவதாக இருந்தது. ஆனால் அதை இப்பொழுது ஆரம்பிக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி செய்தாகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று பம்பாயிலிருந்து சென்னைக்கு வருவது அல்லது மற்றையிடங்களிலிருந்து வருவதாகயிருந்தாலும் பல தினங்களாகிறது. ஆகவே இந்த சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் வியாபாரிகளுக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மிச்சப்படும் நிலை இருக்கிறது என்ற முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். அடுத்தாற்போல் தூத்துக்குடி ஷாப்பர் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே நிறைவேற்றுவதாயிருந்தது. அதையும் உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கு போதிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின், கிழக்கு கடற்படைக்கு பாதுகாப்பில்லை. ஆகவே, அங்கு மூன்றாவது திட்டத்தில் கடற்படை படைத்தளம் ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆணைப்படுகிறேன். அதே போல் தூத்துக்குடியில் கப்பல் கட்டும் தளம், போட் கட்டும் தளம் இவைகளை எல்லாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். இங்கிலாந்திலிருந்து ஒரு நிபுணர் கோஷ்டி வந்தது. அந்தக் கோஷ்டிகூட அது கப்பல் கட்டும் தளத்திற்கு மிக சக்தியான நல்ல இடமாகும் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். கடைசியாக இன்றைக்கு கடல்வளத்தைப் பற்றி பரிபூரணமாக தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றால் அதுபற்றி கல்லூரி மாணவர்களுக்கு போதிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்தாக வேண்டும். அப்படி ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் ஏற்பாடு செய்தால் மிக நன்றாகயிருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதே போன்று ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்களை போட்டுவிட்டு, ஒவ்வொரு வருக்கும் 15 மைல்கள் 20 மைல்கள் என்று கொடுத்து, அதிலுள்ள மரங்கள் ஒன்றும் வெட்டக்கூடாது என்றும், அவைகளை எல்லாம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றும் இவர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்விதம் ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்களை போட்டு, அதே நேரத்தில் அவர்கள் மேல் இருக்கின்ற ஆபீசர்கள் அன்-அபிவியலாக இவர்களை எடுபிடி வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வதால் இவர்களால் சரியாக பாதைகளிலுள்ள மரங்களை பாதுகாக்க முடிவதில்லை. இதன் காரணமாகத்தான் ரோட்டோரங்களில் உள்ள மரங்களும் ரோடு அருகில் வைத்திருக்கும் தார்கள், தார்ட்டர்கள் இவைகள் எல்லாம் திருடு போசுக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக சமீபத்தில் செங்கல்பட்டு வட்டாத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமான தார் திருடு போய் இருப்பதாக தெரிகிறது. இது விசாரணையில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இது போன்று அடிக்கடி பல ஊழல்கள் நடக்கின்றன. நிர்வாகத்தில் திறமைக் குறைவு இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் பல அதிகாரிகளையும் நாம் நியமிக்கிறோம்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இந்த மாதிரி தார் திருடு போயிருப்பது எந்த இடத்தில், எந்த ஊரில், எந்த மைலில் என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இப்போது உடனடியாக அதை சொல்லுவதற்கில்லை. நாளைக்கு இந்த தகவலைக்கொடுக்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்போது சொல்ல முடியுமானால் நல்லது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மந்திரிகளிடத்தில் சில கேள்விகள் கேட்டும் போது, நாளைக்குச் சொல்கிறேன். நேட்டம்ஸ் வேண்டும், என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அதே போன்று இதையும் நான் நாளைக்குச் சொல்லுகிறேன்.

[22nd April 1960]

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy): The hon. Member may please address the Chair.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இம்மாதிரி நடந்துகொண்டு இருப்பது செங்கல்பட்டு டிவிஷனில் மட்டுமல்ல, மதுரை டிவிஷனிலும் நடந்திருக்கிறது

THE HON. SRI P. KAKKAN : உண்மையிலேயே இம்மாதிரியான தப்பிதங்கள் நடைபெறக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நானும் இந்த இலாகாவை நன்றாக கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே இதைப்பற்றி முன்பே தெரிந்திருந்தால், இதைப்பற்றி எனக்கு எழுதியிருந்தால் அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். அகெல்லாமல் அங்கு நடக்கிறது. இங்கு நடக்கிறது என்று பொதுவாக சொல்லிக்கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அங்கு நடக்கிறது, இங்கு நடக்கிறது என்று சான்ற சொல்லவில்லை திட்டவாட்டமாகவும், தைரியமாகவும் தான் சொல்கிறேன். இந்த விவரங்களை எல்லாம் நாளைக்கு தெரிவிக்கிறேன். அப்படி நான் தெரிவிப்பதாய் இருந்தால் அதன் பேரில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அமைச்சர் அவர்கள் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்த மாதிரி தப்பிதங்கள் ஏதாவது நடந்திருக்கிறது என்று தெரிந்தால் நிச்சயமாக அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அமைச்சர் அவர்களும், அவர்களுடைய அதிகாரிகளும் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். சுடர் விளக்கு என்று இருந்தாலும் அதை தூண்டி வைத்திருக்கிற தூண்டிகை என்று வேண்டும். அங்கு முறையில்தான் எக்சிசென்ட் தூண்டிகைபோல் இருந்து இம்மாதிரியான குறைகள் எல்லாம் நடக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் போக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதையெல்லாம் சொல்லுகிறோம்....

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : On a point of information

SRI M. P. SUBRAMANIAM : There can be no point of information now.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : Why ?

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy) : The hon. Member may continue his speech.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : தூண்டுகோல்கொண்டு அதிகமாக தூண்டி விட்டு, திரியை கீழே தள்ளி விடக்கூடாது, அந்த முறையிலுள்ள தூண்டுகோலாய் இருக்கக்கூடாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஒரு வார்த்தையை எந்த முறையில் வேண்டுமானாலும் அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம். தூண்டுகோலாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது திருநிகோலாகவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. Govindasamy) : The hon. Member may please address the Chair.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இது போன்று லோக்கல் போர்டின் கீழ் சில வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில ரோடுகளை லோக்கல் போர்டு அதிகாரிகள் போடுகிறார்கள். இவ்விதம் போட்ட

[22nd April 1960]

[Sri V. K. Kothandaraman]

பின்னால் அதை பழுது பார்ப்பதற்குரிய வகையில் அவர்களிடம் பணம் இருப்பதில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் ஜில்லா போர்டு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அனேகமாக பத்து வருடத்திற்கு முன்னால் போடப்பட்ட ரோடுகள் எல்லாம் பழுது பார்க்க பணம் இல்லாமல் ஜில்லா போர்டும் ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக ரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் மோசமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு பழுது பார்க்கவேண்டிய ரோடுகளை எல்லாம் பழுது பார்ப்பதற்கு உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். குறிப்பாக மட்ராஸ் சர்க்களை பொறுத்தவரையில் சாதாரணமாக அட்டண்டர் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் ஒருவரை களார்க் வேலைக்கு மாற்ற வேண்டும் என்றால், அதற்குரிய எக்ஸ்சன் வாங்க வேண்டும் என்றால் சர்க்காருக்கு தெரிவிக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஆனால் இவ்விதம் ஒன்றும்இல்லாமல் எழு வருடங்கள், 12 வருடங்கள் என்று அட்டண்டர் வேலை பார்த்து வருபவரை களார்க் வேலை செய்யும்படியாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. இம்மாதிரி பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு ஒன்றும் தெரிவிக்கவில்லை, ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்ற வேலைகளில் போட்டுவிட்டு அதிகாரிகள், அவர்களை வேறு வேலை செய்யக்கூடிய முறையில் வைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இவைகளை எல்லாம் தவிர்க்கவேண்டும். சரியான முறையில் ரோடுகளை எல்லாம் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI K. KARUTHAPPA GOUNDER : கனம் தலைவர் அவர்களே, சபை முன்பு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வந்திருக்கும் பெரு வழித்துறை மான்யத்தை ஆதரிப்பதோடு என் தொகுதியாகிய ஒட்டன் சத்திரம் சம்பந்தப்பட்டவரை ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தொகுதியில் 120 மெயின் வில்லேஜ்ஸ் இருக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் ரோடு வசதி மிக மிக குறைவு. ஒரு சிலரோடுகள் அங்கங்கே போடப்பட்டிருந்தாலும், பின்னால் அதை சரிவர பராமரிக்கப்படாததாலும், போக்குவரத்துக்கே இடைஞ்சலாகவும் சிக்கலாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக புளியம்பட்டியிலிருந்து கட்டாணிலெலுக்கு ஒரு ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரோடு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ரோடாக இருந்து வருகிறது. பழனிக்கு போவதற்கு இது மிகவும் பயன்படுகிறது. இதை முன்னிட்டேதான் இந்த ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரோடு ஆம்பத்திலிருந்து மண் தான் போடப்பட்டு இருக்கிறது. பின்னால் அது இதுவரையிலும் மெட்டல் போடப்படவில்லை. அதோடு இது வரையிலும் பழுது பார்க்கப்படவில்லை. ஆகவே இந்த ரோடு இன்று மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ரோட்டைத்தான் முதலில் போட்டு கொடுத்தார்களே தவிர அதை இதுவரையிலும் நல்ல முறையில் விரிவுபடுத்தி பாலங்கள் அமைத்து கொடுக்க சர்க்கார் முன் வரவில்லை. அகோடு அந்தப் பகுதியில் இருந்து தாராபரத்திற்கு போவதற்கு வசதியாக பஸ் போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று சர்க்காரை அநேககாலம் கேட்டும் இதற்காக மனுக்கள் மூலமாகவும் சர்க்காரை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு இந்த ரோடு, பஸ் போக்குவரத்துக்கு வசதியாக லெவல், பஸ் போக்குவரத்திற்கு தகுதியாக விரிவுபடுத்தப்படவில்லை, இதிலுள்ள பாலங்கள் எல்லாம் சரியாக செப்பணிடப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள். ஆனால், இதை செப்பணி சர்க்காரிடமிருந்து எந்தவிதத்திலும் நடவடிக்கையுமில்லை. ஆகவே இதை நல்ல முறையில் விரிவு படுத்தி அங்கே யுள்ள பாலங்களை எல்லாம் நன்றாக அமைத்து அந்த ரோட்டில் பஸ் போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மஞ்சளாயக்கன்பட்டியிலிருந்து கன்னிமந்தயத்திற்கு, ஒரு ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் பஸ் போக்குவரத்துக்கு வசதியில்லாத காரணத்தில் இன்றைக்கு அந்த ரோடு மிகவும் பாழடைந்து

[Sri K. Karuthappa Gounder] [22nd April 1960]

இருக்கிறது. அந்த ரோட்டில் ஜனங்கள்கூட நடமாடுவதற்கு முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அதையும் நல்லமுறையில் பழுது பார்த்து, மெட்டல் போட்டு, விரிவுபடுத்தி பாலங்களை எல்லாம் செப்பணிட்டு கொடுத்தால் அந்தப் பகுதிக்கு மிகவும் அனுகூலமாய் இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மார்க்கம்பட்டியிலிருந்து வெறியப்பூருக்கு சின்னக்காம்பட்டி வழியாக ஒரு ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரோடு மூலமாகவும் பஸ் போக்கு வரத்து வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் சர்க்காரை எத்தனையோ தரம் கேட்டும், இதைப்பற்றி வற்புறுத்திக்கூறியும் இந்த ரோடு வசதியில்லாத காரணத்தால் பஸ் ரூட் கொடுப்பதற்கு மறுக்கப் பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் அந்தப்பகுதியில் விஜயம் செய்த கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கூட, மார்க்கம்பட்டியிலிருந்து சின்னக்காம்பட்டி வழியாக வெறியப்பூருக்கு போகும் ரோடு வழியாக போனார்கள். அப்போது அந்த ரோட்டிலுள்ள குறைகளை எல்லாம் நேரி லேயே கண்டார்கள். ரோட்டையெல்லாம் பார்வையிட்டபின், இதற்கு உடனடியாக ஆவன செய்வதாக வாக்களித்திருந்தார்கள். ஆகவே அந்த ரோட்டை உடனடியாக சரியான முறையில் பராமரிப்பதற்காக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மீண்டுமொரு முறை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, அரசுப் பிள்ளைப் பட்டியிலிருந்து பெரியகோட்டை வரையில் ஒரு ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரோடு ரேட்டாகவே தெரியவில்லை. அது பெயரளவுக்குத் தான் ரோடாக இருக்கிறது. அந்த ரோட்டை நல்ல முறையில் விரிவுபடுத்தி அந்த ரோடை செம்மைப்படுத்த வேண்டும். அந்த ரோடையும் அதற்கு அருகிலுள்ள ரோட்டுகளையும் செம்மைப்படுத்தினால் அங்கே கட்டை வண்டிகள் வருவதற்கு வசதி ஏற்படும். இப்போது அங்கே கட்டைவண்டிகள் வரக்கூடிய நிலையில்கூட ரோடு சரியாக இல்லை. மேலும், தங்கச்சியம்மா பட்டியிலிருந்து குத்திலுப்பை வரை ஒரு ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரோடு போடப்பட்டதிலிருந்து அங்கே எந்த விதமான போக்குவரத் துக்கும் வசதி இல்லை என்று கூறி இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker resumed the Chair and rang the bell.)

MR. SPEAKER : பேச விரும்பும் கனம் அங்கத்தினர்கள் என்னிடம் முன்னதாகவே வந்து தங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும். முன்னதாகத் தெரிவித்த ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினருக்குத் திவ்வனவு நேரம் என்று நேரம் ஒதுக்கிய பிறகு வேறு கனம் அங்கம் தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று விருப்பம் தெரிவித்தால் எவ்வாறு நேரம் கொடுக்க முடியும்? அடுத்த மானியங்களின் விவாதத்தின் போதாவது கனம் அங்கத்தினர்கள் முன்னதாக வந்து என்னிடம் தெரிவித்தால், நன்றாக இருக்கும்.

*** SRI P. M. MUNUSWAMI GOUNDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் பிரேரேபித்திருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆகரித்தும் அவரைப் பாராட்டியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர், எடுத்து நடத்த ஆரம்பித்ததிலிருந்தே இந்த இலாகாவை மிகவும் வெற்றிகரமாக நடத்திவருகிறார். அத்துடன் அவர் மிகவும் பிற்பட்ட பல இடங்களுக்கு தாமே நேரில் வந்து அந்த இடங்களைப் பார்த்து அங்கெல்லாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார். எனவே இந்த அமைச்சருக்கு நாம் மற்ற அமைச்சர்களை விட அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது. இப்போது பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அவரைப் பாராட்டிப் பேசியதிலிருந்தே இது தெரியும். சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் பழைய சாலைகளும், பரிட்ஜுகளும் எங்கெங்கு இருக்கின்றன என்று “மாப்” பைப் பார்த்தால், அந்த ஜில்லா மிகவும் பின்தங்கியிருப்பது நன்றாகத் தெரியும். பல வருஷங்களாக சேலம்

[22nd April 1960] [Sri P. M. Munuswami Gounder]

ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினர்கள் தர்மபுரி, சேலம், கிருஷ்ணகிரி ஆகிய தாலுகாக்களின் பின்தங்கிய நிலையை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர், அவ்வாறு சொல்லப்படுவதையெல்லாம் நன்றாக கவனித்து வருகிறார்கள். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் அவருக்கு தங்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்து நன்றாக வேலை செய்துவந்திருக்கிறார்கள். அந்த பகுதிகளில் மேலும் அக்கறை செலுத்தி எங்கெங்கு சாலைகள் அவசியமோ அங்கெல்லாம் நல்ல முறையில் சாலைகள் போட வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த மாதம் கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் கிருஷ்ணகிரியில் வேப்பன பள்ளி பிரிக்காவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது, “மாப்”-பிலே இல்லாத இடத்தை அங்கே கண்டார்கள். அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள், வேப்பனபள்ளி-தீர்த்தம் ரோடிலிருந்து பேரிகை வரை 12 மைல் தூரம் சாலை போட வேண்டும் என்று சர்க்காரிடம் கோருவது புதிது அல்ல. அவர்கள் பல வருஷங்களாக அவ்வாறு கோரிவருகிறார்கள். நான் இந்த சபையில் முன்பு அங்கத்தினராக இருந்தபோது கூட பலமுறை அந்த கோரிக்கையை எடுத்துச்சொல்லியும் வெற்றி காணவில்லை. சர்க்கார் முயற்சி செய்து அதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கோரியிருந்தும், கடைசியில் அது சேர்க்கப்படாததைக் காண்கிறேன். இப்போது, அதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் சொல்கிறார். அதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே செய்ய வேண்டும் என்று நான் கோருகிறேன். கட்டாயம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே, தீர்த்தத்தையும் பேரிகையையும் இணைக்கக்கூடிய 12 மைல் ரோடைய் போட வேண்டும் என்று நான் கோருகிறேன். இந்தப் பகுதி மைசூர் ராஜ்யத்திற்கு அருகாமையில் இருக்கிறது. எனவே அந்த ரோடைய் போட்டால் அதை இன்டர் ஸ்டேட் (Inter State) ரோடாகக் கூட பாவிக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதோடு தீர்த்தத்தில் மார்கண்டேய நதிக்கு ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அந்தப் பகுதிக்கு கனம் அமைச்சர் வந்திருந்தபோது குருபரப்பல்லி-குப்புச்சிடாரை அருகில் உள்ள சின்னகொத்தூர் ஊரில் ஒரு கால்கோள் விழாவில் கலந்துகொண்டார்கள். அந்தப் பகுதி மிகப் பிற்பட்ட பகுதி. அங்கிருந்து வெளியே வருவதற்கும் வசதி இல்லாமல் இருந்தது இப்போது அங்கே பஸ் போக்குவரத்து இல்லாவிட்டாலும் அங்குள்ள மக்கள் நடந்து வருவதற்காவது வசதியான நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பது குறித்து அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சார்பாக நான் சர்க்காருக்கு நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் அந்தப் பகுதியில் சில இடங்களில் குறுகிய ரோடுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக குளகிரியிலிருந்து பேரிகைக்கும், கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து கல்லாவிக்கும் ரோடுகள் வெகு காலத்திற்கு முன்பு ரோடுகள் போடப்பட்டன. 15, 20 வருடங்களுக்கு முன்பு அந்தப் பிரதேசங்களை பஞ்சப் பிரதேசங்களாகக் கருதி ஆட்களுக்கு வேலை கொடுக்க அந்த ரோடுகள் போடப்பட்டன. அவை 8 அடி, 10 அடி அகலமுள்ள ரோடுகள். இப்போது அந்த ரோடுகளில் பஸ்கள் போகின்றன. அந்த ரோடுகள் அவ்வளவு குறுகலாக இருப்பதால் பஸ்கள் போவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த ரோடுகளை அகலப்படுத்த வேண்டும். அவை குறுகலாக இருப்பதால் அங்கே பஸ் விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. விபத்துகளைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், நல்ல போக்குவரத்து வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காகவும் அந்த ரோடுகளை அகலப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து ராய்கோட்டை போகும் வழியில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும். அங்கே கிருஷ்ணகிரி நீர் தேக்கம் அணையைக் கட்டும்போதே பாலத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அப்போது அங்கே பாலம் கட்டப்படவில்லை. அங்கே பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** Mr. Speaker, in supporting the Cut Motion, I would like to make a few observations.

[Sri V.K. Ramaswamy Mudaliyar] [22nd April 1960]

On so many previous occasions also I have stated that there was a lot of delay in the preparation of estimates, investigation and execution of so many works. As far as possible, the department should try to avoid all these delays and see that the money that is allotted to the department is spent at any cost. Even with regard to the Government of India grants, we find that there are many lapses. In many cases, the moneys made available by the Government of India are not fully spent. I want the department concerned to look into these matters in all seriousness.

Sir, I find that a sum of about Rs. 15 lakhs has been provided for the construction of quarters for the Block Development staff. I do not know what exactly is the position. I am sure the Hon. Minister, in his reply, will tell the House whether the Government of India grant is being received on this account. If not, I wonder whether it is necessary at all to spend so much money on the construction of quarters for the Block staff from State Funds and whether they could not be housed in rented buildings and whether the amount that is spent on this head could not be more usefully spent in the formation of roads and in providing so many other amenities in that area. This aspect of the question should also be taken into consideration by the Minister concerned.

There was a proposal to integrate the services and that question has been under the contemplation of the Government for a very long time. I want to have a categorical answer from the Hon. Minister when that question would be taken up and whether the Government would be prepared to take it up immediately if it had not been taken up already. We would very much like to know the stage at which the matter stands.

So far as the special works are concerned, I do not deny the fact that there will be special, separate staff. I want the Minister to consider the question of integration of services very seriously. During the last budget discussion, we were told that something would be done. I do not know whether anything has been done at all. I would request the Hon. Minister to tell the House, when this question would be solved.

With regard to the maintenance of roads, I wish to state that in many places, they are not maintained properly and the district boards with the Collectors as Special Officers at present have suggested the taking over of many roads. But, the Government have been telling us that the matter was being examined. I find that they have not raised their little finger in regard to this matter. They have not taken over the roads as suggested by the Special Officers. In all seriousness, I stress that the Government must immediately take up these roads and see that they are maintained properly. Highways, I am very glad to note that they are maintained very well. But still, in some places, they require recoating and in some others bridges have to be re-built and broadened and built strongly. Some very heavy earth-moving machines are being taken by road to the Neiveli Project from here. So, the Government should take up in all earnestness the question of strengthening, broadening and re-building the many bridges in the road leading to the Neiveli Project area, as early as possible.

22nd April 1960]. [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

With regard to Express Highways, I am sure we will be getting the Government of India grant. We have decided to take a certain route to Bangalore immediately. I would like the Hon. Minister to tell us when exactly the work would commence and whether our Government are at all receiving any aid from the Government of India from some of their Funds and when the work is likely to be put into execution.

With regard to circuit houses and travellers' bungalows, in many places they are badly kept. The idea of the Government of India and the State Government is to attract more tourists to our country. When such is the case, they must upgrade the circuit houses and travellers' bungalows and provide more amenities. It will facilitate more and more tourists to visit our State and they might find the place more attractive than other places.

Lastly, the general complaint is that there is too much of interference in administration. There have been wholesale transfers in February and March of this year. This is wrong. I am told in certain cases, authorities above, especially at the ministerial level, have, on account of some complaint from somebody made in a partisan spirit or on account of some alleged fault on the part of the officers, ordered the transfers without even calling for the explanation of the officers concerned. This is wrong. If officers are transferred in February and March, what can the in-coming officers do within the short time available to them? The Hon. Minister, in all earnestness, must put an end to this and see that explanations are called for and the matter looked into carefully before transfers are ordered especially during February and March. Of course, I would not say, so far as administration is concerned, the Government should not interfere and set right matters. But making transfers without going into details is bad and I hope the Hon. Minister will look into the matter. That is all my submission, Sir.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப் பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் பலர், கிராம ரோடுகளைப்பற்றி அதிகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்களுடைய பதிலிலும் அதைப்பற்றி அதிகமாக நன்றாகத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். கிராம அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாகவும், சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலமாகவும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் கிராம ரோடுகள் நன்றாக அபிவிருத்தி செய்யப் படுகின்றன. ஓரளவு சீர்ப்படுத்தப்படாமல் இருக்கும் ரோடுகளையும் நல்ல முறையிலே வைத்துக்கொள்ளுவதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை எடுத்துப் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. மதப் பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களே, இந்த மாகாணத்தில் இப்படி மிகவும் சீர்கேடு அடைந்திருக்கும் ரோடுகள் எத்தனை, எவ்வளவு மைல்கள் இருக்கின்றன, அவைகளைச் செப்பனிட எவ்வளவு செலவாகும் என்ற விவரங்களை யெல்லாம் அறியும்படி சொன்ன பிற்பாடு, மாகாணத்தின் பெரு வழித்துறை இன்ஜினீர் அவர்களை அழைத்து, அதற்குப் புள்ளிவிவரங்களைத் தயார் செய்து, கிராமங்களிலே இருக்கும் ரோடுகளையெல்லாம் நல்ல முறையிலே நாம் செப்பனிட அமைச்சருக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால், கிராம விவசாய மக்கள் தான் இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு முதலெலும்பு போன்றவர்கள், அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னை இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யச் சொன்னார்கள். அதற்கு இணங்கித்தான் நாங்கள் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு நன்கு கவனித்து, இங்கிருக்கும் ஸ்தல ஸ்தாபன

[Sri P. Kakkan]

[22nd April 1960]

மந்திரி அவர்களும் ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகா காரியதரிசி அவர்களும், நானும், பொது மராமத்து இலாகா காரியதரிசி அவர்களும், பிரதம இன்ஜினீர் அவர்களும் ஒன்றாகக் கூடி, இதற்கு எவ்வாறு நாம் ஒத்தாசை, உதவி செய்யவேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்து, உடனடியாக அவை எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியாவிட்டாலுங்கூட, எவ்வளவு தூரம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்வதற்கு இப்பொழுது திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இந்த வருஷத்திலே சுமார் பத்து லட்சம் ரூபாய்களை ஒதுக்கி, முதன் முதலில் எதற்குச் செலவிடவேண்டுமோ அதற்கு முக்கியமாகச் செலவிட்டு, ரோடுகளை நல்ல முறையிலே வைப்பதற்குத் திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

ஜில்லா போர்டு ரோடுகளில் சில மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன என்பதும் நமக்குத் தெரியும். ஜில்லா போர்டுகளின் நிதி நிலைமையையும் அரசாங்கமே கவனித்து, அவர்களுக்கும் பணம் கொடுத்து இந்த வகையிலே உதவி செய்கிறோம். மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கும் ரோடுகளுக்குப் பரையாரிடி கொடுத்து, அதற்கும் செலவு செய்யவேண்டுமென்று கமிட்டியிலே பரிசீலனை செய்து, அதற்காகவும் பதினாந்து லட்ச ரூபாய்க்குமேல் செலவு செய்து, அதையும் அதிக அக்கறையோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

அதைத் தவிர, இந்த மாகாணத்திலே இவ்வாறு உள்ள ரோடுகளை கணக்கெடுத்து, எவ்வளவு செலவாகும், எவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, நல்ல முறையிலே, குறிப்பாக கிராம விவசாய மக்களுக்கு, உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அத்தகைய மக்களுக்கு ரோடுகள் வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இதைச் செய்து வருகிறோம். இந்த அரசாங்கமானது கிராமத்திலே இருக்கும் ரோடுகளைப் பொறுத்த வரையில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே, எங்கு நான்கு மைல் தூரம் இருக்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட ரோடுகளை மெட்டல் செய்யவேண்டும், ஒரு மைல் இரண்டு மைல் இருந்தாலும் ரோட்டு உதவி செய்யவேண்டும், அதுவும் விவசாயம் அதிகமாக நடைபெறும் இடங்களிலே, நஞ்சை நிலவு அதிகமாக இருக்கும் இடங்களிலே, விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் தானியங்களை அந்தக் கிராமங்களிலிருந்து வெளியே கொண்டு வர உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு திட்டமிட்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ரோடு வசதிகள் செய்ய நாம் முன்வந்திருக்கிறோம்.

அதைத் தவிர, அடுத்தபடியாக இருக்கும் பிராந்தியங்களிலே, ஜாஸ்தி காடாரம்பப் பிரதேசமாக இல்லாவிட்டாலுங்கூட, அதைக் காட்டிலும் நஞ்சை நிலங்களை ஒட்டியிருக்கும் அந்தப் பகுதி விவசாயம் அதிகமாகச் செய்யும் புஞ்சை நிலமாக இருந்தால், எட்டு மைல் வந்துவிட்டால் மெட்டல் பண்ணவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். புஞ்சை நிலங்கள் அல்லது இவ்வாறு காடாரம்பமாக இருக்கும் இடங்களில் 12 மைல் வந்துவிட்டால் மெட்டல் பண்ணவேண்டும், சிறிய பகுதிக்கெல்லாம் ரோடு எடுக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு நல்ல முறையிலே செய்கிறோம். இடத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப நாம் திட்டம் போட்டு காரியம் செய்கிறோம். திட்டம் இல்லாமல் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. திட்டம் போட்டுக் காரியம் செய்யும்போது, எல்லாக் காரியங்களையும் ஏக காலத்திலே எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகையால், 'ஒன்றே செய்க, நன்றே செய்க', என்றபடி நல்ல முறையில் கிராம மக்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதியைச் செய்து கொடுத்து, அவர்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற உணவுத்தானியங்களுக்கு நல்ல விலை பெறும் அளவுக்கும், தங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களைத் தங்குதடையின்றி வாங்கிக் கொண்டு வருவதற்கும் போக்குவரத்து நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

22nd April 1960]

[Sri P. Kakkan]

கனம் அங்கத்தினர் திரு ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் பேசும்போது, அல்லாம் ராஜ்யத்தில் ரோடுகளுக்காக ஜாஸ்தி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். இந்தியா தேசத்திலேயே பெரும் பான்மையான ரோடுகள் அமைத்துள்ள மாகாணம் நம்முடைய மாகாணம் தான் என்பதைப் பல பெரியவர்கள் நன்றாக வாயார வாழ்த்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அல்லாம் ராஜ்யத்தில் தார் ரோடு போட்டிருக்கலாம். மலைப் பிரதேசங்களில் தார் ரோடு போடுவது உண்டு. தார் ரோடு போடாவிட்டால் மழைக் காலங்களில் கெட்டு விடும். நம் மாகாணத்திலுங்கூட, மலைப் பிரதேசங்களில் நாம் மெட்டல் பண்ணவுடனேயே தார் ரோடு போடவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். மலையாளத்திலிருந்து நம் ராஜ்யத்தோடு இணைக்கும் மலைப் பிராந்திய ரோடுகளை அம்மாதிரி நல்ல முறையில் வைப்பதற்காகத்தான் ஏற்பாடு செய்கிறோம். ஆகையால், இந்த மாகாணமானது தார் ரோடுகள் வைத்துக்கொள்வதிலே நல்ல பெயரை எடுத்திருக்கிறது. இந்தியா தேசத்திலேயே இந்த மாகாணம்தான் அந்த நல்ல பெயரை முதல் தரமாக எடுக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நானும் முதலிலேயே என்னுடைய உரையில் அதைப்பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அதை நன்றாகப் பார்க்குமாறும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் 100 சதுர மைல் களுக்கு 49 சதுர மைல்களுக்கு ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவில், 100 சதுர மைலுக்கு 54 சதுர மைல் வரைக்கும் ரோடுகள் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இந்தியா முழுமையும் எடுத்துப்பார்க்கத்தாலுங்கூட, 100 சதுர மைலுக்கு 26 சதுர மைல் அளவுக்குத்தான் ரோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. நம் மாகாணத்தில் நாம் அதிகமாக போட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ரோடு அமைப்பதிலே நம்முடைய மாகாணத்திலே அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். குறைவாக பணத்தைக் கொடுக்க அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்தினாலே, இங்கேயிருக்கும் மின்சார இலாகா மந்திரி அவர்களும் நானும் மூன்று மாகங்களுக்கு ஒரு தடவை அதிகாரிகளைக் கூட்டிவைத்து, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் செலவிடப்பட வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகிறோம். அது விஷயத்தில் உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்து நல்ல முறையிலே பணத்தைச் செலவு செய்து ரோடுகளை நன்றாக அமைக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். அதோடு மட்டுமல்ல, நான் எங்கு போனாலும் அப்பொழுது அந்த இடங்களிலுள்ள டிவிஷனல் என்ஜினியர், எக்ஸிசிடியூட்டிவ் என்ஜினியர் ஆகிய உத்தியோகஸ்தர்களை ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எவ்வளவு, இதுவரையில் எவ்வளவு செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கான ஸ்டீட்டமெண்டை என்னிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அகிலே, ஒதுக்கிய பணம் எல்லாம் மென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அகிலே, ஒதுக்கிய பணம் எல்லாம் அவர்கள் தக்கபடி செலவு செய்வார்களா வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்கிறார்களா. முன்புகூட இந்த மன்றத்தில் அம்மாதிரி வாக்காறுதி கொடுத்திருக்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டகாலத்தில் ரோடுகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை செலவழிப்போம் என்று வாக்காறுதி கொடுத்தேன். கம்பட்ட பணத்தை செலவழிப்போம் என்று இப்பொழுது தெரிவித்துக்கொள்ள நிச்சயமாக செலவழிப்போம் என்று இப்பொழுது தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கனம் கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது வாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இங்கே கொடுக்கப்பட்ட தொகை டிசம்பர் மாதம் வரையில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகைதான். இன்னும் மார்ச் மாதம் வரையில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகையை எப்பிட்டுப்பார்க்கால் நிச்சயமாக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கார் ரோடு, சிமெண்டு ரோடுகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். எல்லா இடங்களிலும் ரோடு, சிமெண்டு ரோடு போட முடியாது. ஒரு சில இடங்களில் படிப்படியாகத்

[Sri P. Kakkan]

[22nd April 1960]

தான் சிமெண்டு ரோடுகள் போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். தார் ரோடு இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம் மறுபடியும் நிதிக்குத் தக்கபடி எந்த இடத்தில் சிமெண்டு போட வேண்டுமோ அவசியமோ அந்த இடத்திலே கவனம் செலுத்தி சிமெண்டு ரோடு போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பாண்டிச்சேரி பகுதியை அவர்கள் ஒப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். எப்பொழுதும் வடக்குப் பகுதியை ஒப்பிட்டுச் சொல்லுவார்கள். இப்பொழுது பாண்டிச்சேரியை ஒப்பிட்டுச் சொல்லுவதற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு நல்ல முறையில் ரோடுகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. நமது ரோடுகள் அதே மாதிரி நிலையில் வைக்கப்படவில்லையே என்று சொன்னார்கள். இரண்டு பிராந்தியங்களும் கூடுகிற இடங்களில் அந்த ரோடுகள் நன்றாக இருக்கும்பொழுது இந்த ரோடுகளையும் கவனித்து அவைகளை நல்ல முறையில் வைப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யாமல் இருக்க முடியாது. எப்பொழுது மெடல் போட வேண்டும், எப்பொழுது பிளாக் டாப் போட வேண்டும் என்பதுபற்றி பெல்லாம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு, அதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் வி. கே. ராமசுவாமி முதலியார் அவர்கள் பேசும் பொழுது இன்டெக்ரேஷன் ஆப் சர்வீஸ் பற்றி சொன்னார்கள். ஏற்கனவே இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இப்பொழுது நாம் தனித்தனியாக இரிகேஷன் டிபார்ட்மெண்டு, ஹவுஸிங் டிபார்ட்மெண்டு என்று வைத்திருக்கும்பொழுது துரிதமாக வேலைகள் நடைபெறவில்லை என்று சொல்லுவதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒன்றாக இணைத்துவிட்டால், இன்னும் வேலைகள் தாமதப்படலாம் என்ற காரணத்திற்காக, அது இப்பொழுது தேவையில்லை என்று நினைத்துத் தான், அதுபற்றி இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. இந்த மாகாணத்தில் வேலைகள் துரிதமாகவும் நன்றாகவும் நடைபெறவேண்டும். ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவுக்கு பணம் அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டாலும் வேலை நன்றாகவும், துரிதமாகவும் நடைபெறவேண்டும். ஆகவேதான் இது விஷயமாக இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ரோடுகள் மிகவும் நல்ல முறையிலே பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 'பிளாக் டாப்' செய்யும் பொழுது சம்பந்தப்பட்ட ஜூனியர் என்ஜினியர்கள், உதவி என்ஜினியர்கள், ஸ்தலத்தில் இல்லாவிட்டால் அதை நான் நேராகவே கண்டித்திருக்கிறேன். ரோடுகள் பராமரிக்கப்படும்பொழுது நேராக அதிகாரிகள் மேற்பார்வையிடவேண்டும் என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படி நேராக ஸ்தலத்தில் இருந்து மேற்பார்வையிடாத அதிகாரிகளுக்கு தண்டனையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிலர் வேலையை விட்டுக்கூட லீட்டிற்கு போகவேண்டி நேர்ந்தது. இம்மாதிரி ரோடுகளுக்கு தார் போடும்பொழுது அதிகாரிகள் அதை நேராக கவனிக்காவிட்டால் சில கண்டிராக்டர்கள் மண்ணைக் கலந்து போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆகவே, பராமரிப்பு வேலைகள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"டி.ராவல்ஸ் பங்களாக்கள்", வருகிற பிராயானிகள் தங்குவதற்கு நல்ல முறையிலே வைக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நம் மாகாணத்தில் இப்பொழுது மட்டுமல்ல, வெகு நாட்களுக்கு முன்பே முசாபரி பங்களாக்களாக இருந்தாலும் சரி, மத்திய சர்க்காரில் எடுத்து பராமரிப்புக்கும் உதவி செய்யப்படுகின்ற விடுதிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளை நல்ல முறையில் மிகவும் சுத்தமாக யாரும் குறை சொல்லாத முறையிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று டிவிஷனல் என்ஜினியர்ஸிடம் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறேன். ஒரு சில இடங்களில் அந்த மாதிரி குற்றங் குறை இருந்தால் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் பார்க்கும் காலத்தில் அதை எங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வரும்படி உங்கள் மத்தியிலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[22nd April 1960]

[Sri P. Kakkan]

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உடனுக்குடன் அதிகாரிகளை மாற்றிவிடுகிறார்கள், அதுவும் வருஷம் முடிவதற்குள் மாற்றிவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு சிலரை அம்மாதிரி மாற்றவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு, சுட்ட செங்கல்லுக்குப் பதிலாக பச்சை செங்கல்லை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு கெட்ட பெயர் வாங்கிக் கொடுக்கிறவர்களை அந்த இடத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு நாம் பார்த்துக்கொண்டே இருக்க முடியாது. அரசாங்கம் பிறப்பிக்கும் கட்டளைகளை, மேலதிகாரிகள் பிறப்பிக்கும் கட்டளைகளை மீறி, அவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடு வேலைகள் கண்ணும் கருத்துமாக துரிதமாக நல்ல முறையில் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ அதற்கு மாறாக நடந்து கொண்டால், அந்தக் கட்டளைகளை கவனியாமல் அவைகளை மீறி தங்கள் இஷ்டப்படி தங்கள் வேலையை செய்து கொண்டு சில ஊதியம் பெறுவதற்கு யத்தனத்துக்கொண்டிருந்தால், அப்பேர்ப்பட்டவர்களை வைத்து நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் வேலை செய்ய முடியாது, அதனால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு கெட்ட பெயர்தான் வரும். வேண்டுமென்றே ஒரு சிலரை கஷ்டப்படுத்தவேண்டுமென்று நினைக்கிற ஊழியன் நான் அல்ல. எல்லோரும் நன்றாக இருக்கவேண்டும், யாருக்கும் குற்றம் குறை இல்லாமல் வீணாக அவர்கள் மாற்றப்படக்கூடாது. அல்லது தண்டிக்கப்படக்கூடாது என்று நினைப்பவன் நான். நாம் இப்படி செய்தால் இவர் என்ன பண்ணிவிடுவார், மந்திரி என்ன செய்து விடுவார், மேலதிகாரிகள் என்ன செய்து விடுவார்கள் என்று நினைத்து வேலைகளை சரிவர செய்யாவிட்டால், அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் வெளியில் வேறு வேலை பார்க்க வேண்டியதுதான். அவர்கள் வேறு அரசியல் கட்சியில் கூட வேலை பார்க்கலாம். ஆகவே, குற்றம் செய்தால், அவர்கள் பேரில் நிச்சயமாக அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னும் எனக்கு 5, 10 நிமிஷங்கள் கூடுதலாக அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் அவர்களுடைய தொகுதியில் இருக்கிற குறைகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன அந்தப் பாலத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் கட்டுவதற்கு பரிசீலனை செய்வதற்காக ஏற்பாடு செய்திருப்பதாக டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து அறிகிறேன். எல்லா இடங்களிலும், எங்கு சென்றாலும், அதாவது நான் போகும் இடங்களிலெல்லாம் பாலங்கள் கட்டவேண்டும், ரோடுகள் போடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதையெல்லாம் கேட்டு, அவ்வளவு பாலங்களையும், ரோடுகளையும் போடுவதாக இருந்தால், இந்த பட்ஜெட்டில் நாம் 80 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம், அவ்வளவும் பற்றாது இருந்தாலும் கூட, எவ்வளவு தூரம் நிதிக்கு தகுந்தபடி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீமான் அர்த்தநாரீசுவர கவுண்டர் அவர்கள் மேட்டூர் செனால்திட்டத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், லோயர் பவானிப் பகுதியில் எங்கெல்லாம் ஊற்றுத் தண்ணீர் வந்து ரோடுகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அங்கு மட்டுமல்ல, மேட்டூர் பகுதியில் உள்ள அம்மாதிரி இடங்களிலும் ரோடுகளை பராமரிப்பதற்காக 3 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி ஆர்.டி.எல்.ஓ. டிபார்ட்மெண்டு தக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி லோயர் பவானிப் பகுதியில் பல ஆண்டுகளாக இந்தக் கோரிக்கை இருந்து, நானும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் அந்த வட்டாரத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் பொழுது ஊற்றுத் தண்ணீரால், தண்ணீர் நிறைந்து ரோடுகள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, நல்லமுறையிலே அம்மாதிரி இடங்களிலே பாலம் கட்டி ரோடுகளை பராமரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கருதி, அதற்காக ஒரு திட்டம் போட்டு, ஒரு தனி டிவிஷன் ஏற்பாடு

{Sri P. Kakkan}

{22nd April 1960}

செய்திருக்கிறோம். அம்மாதிரி வேலைகளை கவனிப்பதற்கு சமீப காலத்தில் ஒரு டிஜிஷனல் என்ஜினியரை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அங்கு எந்த விதமான குறையும் இல்லாமல், அதற்காக பல லட்ச ரூபாய் நல்ல முறையில் செலவு செய்வதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் நல்லசுவம் அவர்களுக்கும் அந்த நல்ல செய்தியைத் தெரிவிக்கிறேன். சில இடங்களிலே பாசியும் பிடித்து, வண்டிகள் போகும்போது சிரமம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த திட்டத்தின் கீழ், அம்மாதிரி இடங்களுக்கு பைப்புகள் வைக்கப் படும்; பைப்புகள் போடுவது மட்டுமல்ல, எங்கெல்லாம் கல்வர்ட்கள் கட்ட வேண்டுமோ அதுவும் பார்த்துச் செய்யப்படும். இருக்கலாம், ஒரு சில இடங்களிலே குறைகள் உள்ளதாக. அது நிதிக்குத் தக்கவாறு செய்ய வேண்டியிருப்பதால், கூடியமட்டும் நன்றாகவேதான் செய்கிறேன் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-30
a.m.

காவேரியின் குறுக்கே, பவானி பக்கத்தில் பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று கனம் அர்த்தநாராயண கௌண்டர் சொன்னார்கள். அதற்கு, மூன்றாவது திட்டத்தில், அந்தப் பாலத்தை அமைக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவரே, டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களே, மந்திரியாக இருப்பதால், அவர்கள் அந்த தொகுதியைச் சேர்ந்தவராதலால், அந்த வேலை நடக்கும் என்றார்கள். உண்மையிலேயே அவர்கள் நம் மாகாணத்திற்கு மட்டுமன்றி, இந்தியா பூராவிற்குமே ஒரு தலைவர், மந்திரி. அவர் தொகுதிக்கு மட்டுமன்றி, இந்தியாவிலுள்ள எல்லா தொகுதிக்கும் அவர் பொதுவானவர். ஆகவே, அவர் சேலம் ஜில்லாவிற்கு, தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு அல்லது வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு என்று மட்டுமல்ல. சமீபத்திலே, தஞ்சாவூர் பகுதியிலே, கனம் சுப்பையாப் பகுதியிலே, ஒரு பாலம் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஒத்தாசை, உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, மத்திய மந்திரி எல்லாத் தொகுதிக்கும் பொதுவானவர். அவர்கள், அந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர், அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர் என்றல்ல, மத்திய சர்க்கார் மந்திரி என்ற முறையிலே உதவி செய்வார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொல்லும்போது, அவர்கள் பகுதியில் ரோடுகள் பராமரிக்கப்படவில்லை என்றார்கள். ரோடுகளெல்லாம், கிராமப் பகுதிகளிலும் நல்ல முறையிலேதான் பராமரிக்கப்படுகிறது; அதற்கு வேண்டிய திட்டமிட்டு ஒவ்வொன்றாகச் செய்து வருகிறோம். இந்த மாகாணத்தைப் பொருத்த வரைக்கும், பார்க்கும் போது, எத்தனை பஸ்கள் வந்திருக்கின்றன, என்பதெல்லாம் பிரயாணிகளுக்குத் தெரியும், அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். இவ்வளவு செமண்டு ரோடுகளையும், தார் ரோடுகளையும் பார்த்தும், ஒன்றுமே நன்றாகயில்லையென்றால், அது எப்படியென்றால், அவர்கள் சொன்னதேபோல்தான் சொல்ல வேண்டும், முழுப் பூசனிகளையே சோத்தில் மறைக்கிறார்கள் என்று. (ஸ்ரீ கோதண்டராமன் : நான் அதைச் சொல்லவில்லை). ஆகவே, இந்த மாகாணத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்திகள் கண்கூடாகப் பார்த்தாலே தெரியும், எவ்வாறெல்லாம் வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்று. தார் திருடு போய் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ட்ரம் போய் இருக்கிறது. ஆனால், ட்ரம்மும் போகக்கூடாது என்பதுதான் என் கவலையெல்லாம். அது சம்பந்தமாக தக்க விசாரணை செய்யப்படும். வெளிப்புறத்தில் தார் சீர் கெட்டு இருந்தது. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அது என் சொத்துப்போல்; தெய்வ சொத்துப்போல் பார்க்கிறேன் பொது சொத்தை. அப்படிப் பார்க்கிறோம் இந்த அரசாங்கம் மந்திரி; அகையினால் எனக்கு இம்மாதிரி சம்பவங்கள் வேறல்ல. என் வீட்டு சொத்துபோல்தான். ஆகவே இதையெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் விடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேலைகள் நல்ல முறையிலே நடக்க மேலே இருக்கிற செக்ரட்டரி

22nd April 1960]

{Sri P. Kakkan}

யவர்கள், அக்கரை எடுத்து, அடிக்கடி சம்பந்தப்பட்ட பெருவழித்துறை சீப் என்ஜினியர் அவர்களுக்கு துரிதமாக சீராக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று, சொல்லி வருகிறார்கள். ஆகவே எங்கும் வேலைத்தாமதம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : இப்பொழுது அமைச்சரவர்கள்...

MR. SPEAKER : குறுக்கே கேள்விகள் கேட்க முடியாது. நேரம் இல்லை. ஒரு அங்கத்தினருக்கு சான்ஸ் கொடுத்தால், மற்ற ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் சான்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது நாம் இந்த டிமாண்டுகளை முடித்து, அடுத்த டிமாண்டை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதிக நேரம் இல்லை. மந்திரியவர்கள் முடித்துவிட்டால், டிமாண்டுகளை வோட்டுக்குப் போடுகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, on a point of explanation. நான் ஹைவேஸ் நல்ல முறையிலே வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை. முதல் சென்டன்கிலேயே பாராட்டித்தான் பேசியிருக்கிறேன். கிராமாந்தரங்களில், ரோடுகள் ஜாஸ்தியாகச் செய்யவேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். முதல் சென்டன்கிலே பாராட்டிப் பேசியிருப்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடெப்பற்றி—இந்த ராஜ்யத்திலே எல்லா மக்களும் ஆவலோடு இருக்கிறார்கள் அதைப்பற்றி—கேட்டேன்; அதைப்பற்றி மந்திரியவர்கள் ஏதாவது சொன்னால் தேவலை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் கோவிந்தசாமியவர்கள் ஒதுக்கிய பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று குறை சொன்னார்கள். அதற்காகத் தான் சொல்கிறேன், டிசம்பர் 59 வரை கணக்கு கொடுத்திருக்கிறோம்; மார்ச்சு 60 வரும்போது, பூரா பணமும் செலவாகிவிடும்.

SRI R. SRINIVASA IYER : சேது ரஸ்தாவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்; அதைப்பற்றிக் கேட்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார், சேதுரஸ்தாவை கொண்டுவரவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, அதற்காகவே ரூ. 5 கோடியை மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறது. இப்பொழுது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவராகவும், முன்பு மத்திய சர்க்காரில் ரயில்வே உதவி மந்திரியாகவும் இருந்த, கனம் ஓ. வி. அழகேசன் அவர்கள் ரொம்ப பிரயத்தனம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த சேதுரஸ்தாவை அமைக்க, நம் மாநிலத்தின் போக்குவரத்தைச் சீர் செய்ய, இந்த ரோடினைப் போட தக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று தெரிவிக்கிறேன். மத்திய சர்க்காரும், நிச்சயமாக ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அங்கத்தினர்களுக்கும் அந்த நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்னர் நம்பிக்கை வேண்டும். “நம்பினோர் கெடுவதில்லை, நான்குமன்றத் தீர்ப்பு” என்பது முதியோர் வாக்கு. முன்பு நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக நாம் முயற்சி செய்த காலத்திலும், நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுதும் கூட அவர்களுக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை. (சிரிப்பு) ஆகவே, எல்லோரும் நம்பிக்கை வைத்து, இந்த நாடு முன்னேற வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri Govindasamy withdrawing his cut motion?

SRI A. GOVINDASAMY : I am pressing it, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the allotment of Rs. 7,46,55,800 under Demand XXVI—Civil Works—Works be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

[22nd April 1960]

Mr. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,46,55,800 under Demand XXVI—Civil Works—Works’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion moved by the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman under Demand XXVII was by leave withdrawn.

Mr. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,42,30,200 under Demand XXVII—Civil Works—Establishment and Tools and Plant’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Mr. SPEAKER: Is the hon. Member Sri Govindasamy withdrawing his cut motion?

SRI A. GOVINDASAMY: I am pressing it, Sir.

Mr. SPEAKER: The question is—

‘That the allotment of Rs. 3,70,32,700 under Demand XLI—Capital Outlay on Civil Works be reduced by Rs. 100’.

The cut motion was put and lost.

Mr. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,70,32,700 under Demand XLI—Capital Outlay on Civil Works’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVIII—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move:

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,72,03,000 under Demand XXVIII—Civil Works—Grants-in-Aid’.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Mr. Speaker, Sir என் பெயரால் உள்ள வெட்டு பிடுகுணையை நான் பிடுகுபிக்கிறேன்.

‘That the allotment of Rs. 1,72,03,000 under Demand XXVIII—Civil Works—Grants-in-Aid be reduced by Rs. 100’.

Mr. SPEAKER: The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, I have already circulated a detailed Note explaining the policy underlying this Demand and the working of the Department of Local Administration. Hence, I do not desire to take up the time of the House by making an opening speech. I shall give my views on the various points that may be raised on this Demand and also give further information that may be required by hon. Members in their speeches in my reply.

22nd April 1960]

MR. SPEAKER: கனம் மந்திரி அவர்களுக்குப் பதில் அளிக்க அரை மணி நேரம் போதுமா? ஆகவே கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் பத்து நிமிஷம் மட்டும் பேசும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது கனம் துரைசாமி ரெட்டியார் பேசுவார்.

SRI B. DORASAMI REDDIAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த லோகல் போர்டு சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு இருந்ததால் பணம் அதிகமாகச் செலவு ஆகிறது என்று சொல்லப்பட்டு அதை எடுத்து விட்டு பொது மக்களுக்குத் தேவையான சேவை செய்ய டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டால் முடியாது என்று சிறு சிறு பிரிக்காக்களாகப் பிரித்து அதன் திட்டங்களை யெல்லாம் பஞ்சாயத்து மூலமாக நடத்தினால் அந்த பிரிக்காக்களுக்கு போதுமான வசதி அளிக்க முடியும் என்ற நோக்கத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் கலைக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டுகள் டஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை நன்றாக திறமையாக நடத்துகிறார்களா என்று பார்க்கும்போது ஒரு சிலர் ரொம்ப திறமையாக நடத்துகிறார்கள். நூற்றுக்கு இருபது போகிறதே தவிர மற்ற ப்ரெசிடெண்டுகள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் அந்த நிர்வாகத்தை நடத்தவே இல்லை. நடத்தவும் முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து. பஞ்சாயத்துக்காக கொடுக்கப்பட்ட சில புத்தகங்களை சில பிரசிடெண்டுகள் அவைகள் கெட்டு விடுமான போட்டால் ஏற்ற அளவில் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவற்றில் கைவகை வலப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்த புத்தகங்களை வெகு ஜாக்கிரதையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தந்த கிராமங்களில் யாரா யாருக்கு நல்ல வசதி இருக்கிறதோ அவர்கள்தான் பஞ்சாயத் பிரசிடெண்டாக வருபவர்கள். டஸ்டிகாரர்கள் அப்படி பிரசிடெண்டாக வருகிறார்களேயென்றால் தற்போது வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் வரமுடியவில்லை. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய முடியவில்லை என்று சர்க்கார் கருதி டஞ்சாயத்து மூலமாக நல்ல முறையில் கிராமவாசிகளுக்கு வேலை செய்யலாம் என்ற நோக்கத்தில் இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகளை கலைத்து டஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டன. இந்த அமைப்பால் கொஞ்சம்சுட்ட டஸ்டிகாரர்கள் கைவகைவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. சில டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகள் இன்னும் கலைக்கப்படவில்லை. நானும் மெம்பராக இருக்கிறேன். மெம்பராக இருந்தகொண்டு கலைக்கரைப் போய் கேட்டால் “நங்கள் தான் அட்வைசரி கமிட்டி மெம்பராக இருக்கிறீர்களே, இஷ்டப்பட்டால் சர்க்கார்ஜ் கொண்டு வந்து விடலாம். பிரசிடெண்டாக இருந்தால் சாதாரணமாக தற்போதைய செயல்திட்டமும், ஆனால் நாங்கள் ஆபீசர்களாக இருக்கிறோம், எங்கொல் செய்யமுடியாது. நாங்கள் தவறுகள் செய்தாலும் அது உராமவாசிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும், ஒரு கிராமத்திற்கு நல்ல வசதி செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் நினைத்தால் எங்களால் செய்ய முடியாது, ஆகவே நீங்களே செய்யுங்கள்” என்ற அளவில் கலைக்கர் சொல்லுகிறார். அந்த முறையில் வேலை செய்யாமல் நிறுத்தி விடுகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய கொள்கைகளைச் செய்யும்போது ரொம்பவும் பணிவுடன் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் டிஸ்ட்ரிக்ட் அலுவலகங்களெல்லாம் டஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அளவில் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டை கலைத்துவிட்டு டஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் இரமனத்து இருக்கிறோம். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் இருக்கிற காலத்தில் ஒரு வேலை செய்ய வேண்டுமானால் கவர்ன்மெண்ட் 50 பர் சென்டும், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் 25 பர் சென்டும் உழைப்பின் மூலமாக 25 பர் சென்டும் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு கலைக்கப்பட்ட பின் அந்த நிலைமை இல்லாமல் போய் விட்டது. இப்பொழுது ரொம்பவும் சிரமமாக இருக்கிறது. கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமானாலும், ரோடுகள் போட வேண்டுமானாலும், வாசகசாலை கட்ட வேண்டுமானாலும் இப்பொழுது முடியவில்லை. முன்பு இவைகளையெல்லாம் செய்து கொண்டுவந்திருந்த நல்ல முறையில் மிக எதுவாக இருந்தது. இப்பொழுதுள்ள நிலைமைப் பிரகாரம் 50 பர் சென்ட்தான் கொடுக்கிறார்கள். பாக்கி 50 பர் சென்ட் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் கொடுக்க வேண்டி.

[Sri B. Doraisami Reddiar] [22nd April 1960]

யதாக இருக்கிறது. பொது மக்கள் போட்டுக்கொண்டு செய்ய வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் இருப்பதால் பல வேலைகளைச் செய்ய முடியவில்லை. காரணம் சிறிய கிராமங்களாக இருந்தால் செய்துகொள்ள முடிவதில்லை. பெரிய கிராமங்களாக இருந்தாலும் அல்லது பணக்கார கிராமங்களாக இருந்தாலும் அப்படி செய்து கொள்ள முடியாது. மற்றபடி சிறிய ஏழை கிராமமாக இருந்தால் இப்படிப்பட்ட வேலைகளையெல்லாம் செய்துகொள்ள முடிவதில்லை. ரோம்பவும் கட்டமாக இருக்கிறது. ரோடுகள் போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமானாலும் போட்டுக்கொள்ள முடியவில்லை. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டாக இருந்தபோது இதற்கு என்று தனியாக பணம் ஒதுக்கி போட்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது ஒவ்வொரு டிபார்ட்மென்டிற்கும் தனித்தனி யாக பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ரோடு பார்மிங்குக்கு இவ்வளவு, மரா மத்துக்கு இவ்வளவு என்று இப்படி தனித்தனியாக ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்கி வைக்கிறார்கள். அதனால் ரோடுகள் போட வேண்டும் என்று கேட்டால், கட்டிடம் கட்டுவதற்காகத்தான் பணம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் கட்ட வேண்டும் என்றால் அதற்கு பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு இடத்தில் ஸ்கூல் கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்றால் அதற்குப் பணம் கிடைக்காது. அந்த அளவில் இப்பொழுது நிலைமை இருக்கிறது. இந்த முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொதுத் துறையிலிருந்து பணத்தை எடுத்து இவற்றையெல்லாம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பகுள்ளவர்களுக்குத்தான் அந்தந்த கிராமத்திலுள்ள வசதிகளையும், கட்டிடங்களைப்பற்றியும், தேவைகளைப்பற்றியும் தெரியும். ஆகவே இந்த முறையைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் இருந்த காலத்தில் எந்த எந்த இடங்களுக்கு; எந்த எந்த ஆசிரியர்கள் தேவை என்பது நன்றாகத் தெரியும். வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்கள் யார் என்பதெல்லாம் அவர்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். எந்த ஆசிரியர் எந்த பூரையில் வேலை செய்வார் என்பதெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் இருந்த காரணத்தால் அதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்து விடலாம். ஆனால் பிரிக்காவாக இருப்பதால் பஞ்சாயத்துகளுக்கு விடுவதால் ஆசிரியர்கள் நிலைமை சரியாக இல்லை. பிரசிடென்ட் தனியாக இருப்பார், மெம்பர்களும் ஆசிரியர்களும் தனியாக இருப்பார். அவர்களுக்குள் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இருக்கும்.

Sri M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : Sir, on a point of order, இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய மானியம் சிலில் வொர்க்ஸ். அதில் ஆசிரியர்கள், நிர்வாக ஊழல்கள் இவைகள் எல்லாம் வரலாமா? அப்படி அவைகளைப்பற்றி பேசுவது என்பது பார்லிமென்ட்ரி முறையா என்பதைப் கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : பேசத்தான் கூடாது. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிறாரே என்ன செய்வது. டிஸ்ட்ரிக்ட் பார்லிமென்ட்ரல் அப்படிப் பேசுவது சரியல்லதான்.

Sri B. DORASAMI REDDIAR : இது டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டைப் பற்றியது எம்.எல்.ஏ.க்களைப்பற்றியது அல்ல.

Sri K. ANBAZHAGAN : Sir, On a point of information.

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot rise on a point of information. He can rise only on a point of order.

Let the hon. Member, Sri Doraisami Reddiar, continue his speech, and let no hon. Member interrupt him.

22nd April 1960]

Sri B. DORASAMI REDDIAR : இப்படி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் கேட்டே எனக்கு ஏழு நிமிஷங்கள் போய் விட்டன. இருப்பது பத்து நிமிஷங்கள் தான். நான் பேசி முடிந்த பிறகு கடைசியில் கேட்டு தெரிந்து கொள்ளலாம். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒன்றிரண்டு பேசலாம். அதற்குள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் எல்லாம் வந்து விடுகிறது. பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய பணத்தை நல்ல முறையில் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு என்று ஒரு ஆய்வு ஏற்படுத்தவேண்டும். யூனியன் பஞ்சாயத்துக்களாக அமைத்து அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைப் போட்டு அலுவல்களைச் செய்ய வேண்டும், என்ற கருத்துடன் சில சட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது ஸ்கூல் போர்டுக்கு ஒதுக்க வேண்டிய நிதி போதுமான அளவில் இல்லை. அதனால் எல்லோரும் குறை சொல்ல வேண்டிய காரணமாக இருக்கிறது. ஆசிரி கூடுமான வரையில் நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ரொடும் அதிகமான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று சிபார்சு செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிற்றுவாரை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** Sri A. R. SUBBIAH MUDALIAR :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு, முனிசிபாலிட்டிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய உதவி தொகை இந்தக் மானியப்படி பார்த்தால் 1½ கோடி. அதில் 1½ கோடி ரோடுகள் பராமரிப்பதற்கு செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. போக்குவரத்து நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும். இந்த மானியத் தொகையை பிரித்துக்கொடுக்கும்போது ரோம் ரஸ்தாக்களை செப்பனிட வதற்கு போதிய பணம் இல்லை என்பதை நான் மிக வருத்தத்துடன் தெரியப்படுத்திக்கொள்ளுகிறேன். Panchayat half grant வேலைக்கு 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து லட்சம் grant காண்டல் பல வேலைகள் அரை குறையாக நின்று அடுத்த வருடத்தில் புர்த்திசெய்யப்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் half grant works எடுத்த நல்ல முன்னேற்றத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சில விதிகளை திருத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இருபது வருஷத்துக்கு முன்னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதியை வைத்துக்கொண்டு Half grant sanction செய்யப்படுகிறது. உதாரணமாக Road improvements என்றால் Connecting any main roads என்று இருந்தால்தான் sanction கொடுக்கிறார்கள். Culverts connecting main roads with village roads அதற்கும் Half grants கொடுக்க முடியும். அப்படி வரும்பொழுது அனேக கிராமங்களுக்கு கொடுப்பதற்கு தடை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அந்த விதியை தளர்த்தவேண்டியது அவசியம். அடுத்தபடியாக District Board village road programme for improvement of village roads என்று தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேடிக்கை என்னவென்றால் ஜில்லாவிற்கு 8 அயிரம் ரூபாய் வீதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 88 அயிரம். அதைக்கொண்டு என்ன செய்வது என்பது தெரியவில்லை. District Boards வைத்துப் பணம் செய்ய ஒதுக்கினால்தான் என்று நினைக்கிறேன். District Board-க்கு improvement of village roads என்ற கலைப்பின் கீழ் ஒரு ஜில்லாவுக்கு 8 அயிரம் வீதம் உதவினால் எந்த வகையில் பிரயோஜனம்? அதை கவனித்து பஞ்சாயம் கூடுதலாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போல் New roads and improvement of the existing roads வகைக்கு C.R.F. திட்டத்தின் கீழ் சிலவு செய்ய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தொகை பெருமளவு கிராமப் பகுதிக்குப் போய் சேரவில்லை. C.R.F.-ன் கீழ் District Board களுக்கு 17 லட்சம் ஒதுக்குவதாக கண்டிருக்கிறது. இதிலும் காண்க. ஏனென்றால் village road improvement அனல்சான் நாடு முன்னேறு வழி இருக்கிறது. C.R.F. ரூபாய் பராமரிப்பு village road improvement-க்கு செலவழிப்பது நலம் என்று நினைக்கிறேன். Dustless surface road என்ற தலைப்பின்கீழ் 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் கங்கள் அவர்கள் அதை கிராம பகுதிக்கு ஒதுக்கப்படும் என்பதாக கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்பு அவருடைய பதிலில் இருக்கிறது. அறிக்கையை கவனிக்கும் பொழுது இது பூராவும்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [22nd April 1960]

Municipality-க்கு செலவுறுக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. அதுபோக 10 லட்ச ரூபாயும் Municipal area உள்ள road improvement-க்கு கடன் உதவி திட்டத்தின் கீழ் சாலையுடிக் காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தொகை கிராமத்துக்குப் பிரயோஜனம் இல்லை. Madras Panchayat Act படி Local road grants ஒரு நபருக்கு 40 நாயா எப்சா துறை ஒதுக்கப்படுவதாக தெரிகிறது. இப்போது இருக்கக் கூடிய Deploable condition of roads-ஐ போக்க என்ன வழி செய்து இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. மந்திரி அவர்களுடைய அறிக்கையில் 10-வது பக்கத்தில் "other district roads and village roads are in a very deplorable condition" எழுப்புகொண்டிருக்கிறார்கள். Deploable Condition-ஐ மாற்ற என்ன செய்கிறார்கள். Local road grants தொகை ஒதுக்கப் போகிறோம் அதன்மேலும் village roads improvement அளவும் கொடுக்கிறார்கள். இன்னும் 1, 2 வருஷம் பொறுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் roads-கள் இருக்காது. புது ரோடு போடவேண்டிய நிலைமை வந்துவிடும். District Board roads maintenance பற்றி கலெக் டரைக் கேட்டால் சைலிங்கிறார்கள். Road maintenance-க்கு ரூபாய் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். Maintenance-க்கு ஷில்லாவாரியாக 17 லட்சம் 18 லட்சம் தேவை என்று கலெக்டர்கள் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாக கிராம ரோடுகளை maintenance செய்யாவிட்டால் கொஞ்ச காலத்தில் ரோடுகளே இல்லாமல் புது ரோடு போடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். C.R.F. பண்டிதருக்கு எப்படி பணம் ஒதுக்கப்படுகிறதோ அதுபோல் District Board roads செப்பனிட வழி செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக Water-supply Scheme பற்றி சில வார்த்தைகள். இருபத்திரண்டு லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மந்திரி அவர்களுடைய அறிக்கை 13-வது பக்கத்தில் அவர்களே நன்றாக விரிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். "In exceptional cases where the local bodies are unable to finance the schemes either from their own funds or by taking loan from Government, the Government give grants for execution of the schemes" பல வருஷங்களாக சங்கரன் கோயிலுக்கு குடித் தண்ணீர் திட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்டு 18 லட்ச ரூபாய் Estimate போடப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் தரப்பில் இன்றுவரை ஒருவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. பொது ஜனங்கள் கூட உசலி கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். சங்கரன்கோயில் தேவஸ்தானம் நிதியிலிருந்தும் உதவி பணம் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அதைப்பற்றி கவனிக்காமல் இருப்பது வருந்தக்கூடிய விஷயமாகும். ஒரு யாத்ரீகர் கைலத்திற்கு Local bodies உதவி கொடுக்க தயாராய் இருந்தும் அசைப்பற்றி ஒருவிதமான முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. சில இடங்களில் Water Supply Scheme தாமதப்படுவதற்கு காரணம் உதவித் தொகை வராதது. குடித் தண்ணீராவது மக்களுக்கு கொடுக்கவேண்டியது சர்க்கார் கடமை. அப்படி இருக்கும்போது குடித் தண்ணீர் திட்டத்துக்கு ஜனங்கொட்டிருந்து உதவி செட்பது பொருத்தம் இல்லை. மக்களுக்கு உணவு, உடை குடிசண்ணீர் கொடுக்கப்படவேண்டியது நம் கடமை. நம் கடமையின் கோட்பாடு. குடித் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டியது நம் கடமை. அப்படி இருக்கும்போது குடிசண்ணீருக்கு உதவி கேட்பது ரொம்பவும் பொருத்தம் அல்ல என்று தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். சபீபத்தில் Estimates Committee அறிக்கையில் அடித்தம் திருத்தமாக உதவித்தொகை கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. Water-supply Scheme-க்கு உதவித்தொகை எதிர்பாராமல் உடனடியாக செய்ய வேண்டியது நம் கடமை என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே சாப்பட்டிருக்கிற அறிவிப்பிலிருந்து தேசிய பெருஞ்சாலைகள், மாநில பெருஞ்சாலைகள், மாவட்ட பெருஞ்சாலைகள் ஆகிய மற்ற மாவட்டத்திலுள்ள இதர பெருஞ்சாலைகளுக்கும், கிராம

[22nd April 1960] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

சாலைகளுக்கும் இதில் வாகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒரு அம்சம். சென்னை மாநிலம் விவசாயத்தில் மட்டும் அநில இந்தியாவிலும் முதன்மையாக நின்று விடவில்லை. மின்சாரம் கொடுப்பதிலும் முன்னோடியாக நின்றுவிடவில்லை. சாலையைப் பழுதுபார்த்து சாலை போக்குவரத்திலும் முதன்மையான ஸ்தானத்தில் இருப்பது நாம் எல்லாம் பெருமைப்படக் கூடிய விஷயமாகும். இந்த பெருஞ்சாலைகளைப் பற்றி முன்னேற்றமான நிலையில் இருக்கும்போது கிராம சாலையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமத்துக்கு 10 லட்சம் மட்டும் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சட்டசபையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தேசிய அறிவிருக்கி பகுதிகளிலும் சமுதாய அபிவிருத்தி பகுதிகளிலும் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்ட பகுதிகளிலும் அமைக்கப்பட்ட கிராமச் சாலைகள் மிகவும் நல்ல நிலையில் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குமேலும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மாற்று வதற்கு முன்பு அதை நன்றாக பழுது பார்த்து 10 லட்சம் செலவுரித்து ஒரு நல்ல முறையில் கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டமாக இருந்தாலும், 10 லட்சம் என்பது எதைக்குமுன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல் 10 லட்சம் போதாது என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். 10 லட்சம் என்பது கடலில் காயத்தை உரைத்தால்போல் அசும். நம் மாநிலத்தில் எத்தனையோ கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் கிராமப் பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஸ்தல ஸ்தாபன வேலை திட்டங்களின்மீதும் அமைக்கப்பட்ட சாலைகள் இப்போது மனவொட்டு வேலை ஈடந்த இடங்களில் மண்வேலை நடந்ததா என்று கேட்கக்கூடிய நிலையில் மண் அரிக்கப்பட்டு, கிடங்குகளும் பள்ளங்களும் இருக்கிற நிலையில் கிராம மக்கள் மிகவும் சிரமப் படுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அகவே, இந்த 10 லட்சம் போதாது. இன்னும் அதிகம் இதற்கு ஒதுக்க வேண்டும். அதோடு நம்முடைய கொள்ளையே விவசாயத்தான் நம்நாட்டுக்கு அச்சாணி போன்றது என்பதாகும். மனிதனுக்கு மூது கெட்டபு எப்படி அவசியமோ அது போன்று நாட்டுக்கு விவசாயம் அவசியம். ராசசெலும்பும் ரத்தக் குழாய்ச் சரீராவே செய்தால் தான் மனிதன் நல்லபடி வாழ முடியும். அது போன்று நாட்டில் சபீட்சம் ஏற்பட வேண்டுமென்றால் விவசாயமும், அதில் சாப்பிடுகின்ற விவசாயிகளும் நல்ல நிலைமையில் இருக்கப்படி பார்த்துக்கொள்வது அவசியம். விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய வேட்டுகள் சேவை என்பதை யாருமீ மறுக்க மாட்டார்கள். பெரிய நெடுஞ்சாலைகளைமட்டும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கால் போதாது. அலைசைப் பார்த்துவிட்டு கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற ரோடுகளும் இது போன்றவையான இருக்கும் என்று எண்ணுவது தவறு. எப்படி சென்னையில் இருக்கின்ற ஒரு வரையோ, டிர்லிவில் இருக்கின்ற வரையோ, சர்க்கத்தாவில் இருக்கின்ற ஒருவரையோ பார்த்துவிட்டு கிராமத்தில் இருக்கின்ற எல்லோரும் இப்படித்தான் இருப்பார்கள் என்று நினைப்பது தவறே, அது போன்றது. நாட்டுப்புறங்களில் இருக்கின்ற நிலைமை பட்டணங்களில் இருக்கின்ற நிலைமைவிரிந்து முற்றிலும் மாறுபட்டவை. நாட்டுப்புறங்களில் இருக்கின்ற நிலைமைகளை சலுகித்து அவைகளைச் சீர்திருத்தாமல் இருந்தால் பட்டணங்களில் வாழும் மக்களுக்கு சோறு சிடைக்காது. கிராமப்புறங்களில் மக்கள் மிகமிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்டை என்டிக்கவும் மோட்டை வண்டிகளும் கூட போக அங்கு சரியான ரோடு வசதி இல்லை. அங்கு உற்பத்தியாகும் விவசாயப் பொருள்கள் இப்படிப்பட்ட வண்டிகளில்தான் நமக்கு வரவேண்டும். அகவே நம்முடைய வீட்டு பாலைகளில் பச்சை அரிசி வெக வேண்டுமென்றால் கிராமப் புறங்களில் ரோடு வசதி இருந்தால் தான் முடியும். அகவே ஒரு வண்டி ராக்கிய மான ஒரு காரியத்திற்கு 10 லட்சம் போதாது. மேலும் கிராமங்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கு பல்விதமான இன்சல்கள் இருக்கின்றன. கிராமப்புறத்திலே இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் வருகிறது. நபர் ஒன்றுக்கு 40 ந.பை. கொடுக்கப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் 1960 அக்டோபருக்கு

12
noon.

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [22nd April 1960]

மேல்தான் வருகிறது. அதுவரையில் மக்கள் காத்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டுமா என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுது எல்லாம் கிராமப் புறங்களுக்கு நிறைய பஸ் வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதால் கிராமங்களில் உற்பத்தி ஆகின்ற விவசாய பொருள்கள் நகரப் புறங்களுக்கு சீக்கிரமாயும் குறைந்த சிலவிலை வந்து சேரும். இந்த சமயத்தில் கிராமங்களுக்கு சரியான ரோடு இல்லை என்றால் இந்த பஸ் வசதியை கிராம மக்கள் அடைய முடியாமல் போய் விடுகிறது. போலீஸார் கிராமப்புறங்களில் ரோட்டுகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். 1956-ல் என் தொகுதியிலும் அவர்கள் ஒரு ரோட்டு அமைத்திருக்கிறார்கள். மற்றும் பாரத் சேவக் சமாலத்தார் ஒரு ரோட்டு போட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு ரோடுகளும் போட்டது போடப்படியே இருக்கிறது. மேற்கொண்டு அவைகளை பழுது பார்க்காததினால் அவைகள் இன்று மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக இன்று சர்க்கார் உரம், விதை, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகளை மக்களுக்கு கொடுத்து உதவி வருகிறார்கள். ஆனால் ரோடு வசதி இல்லாத காரணத்தால் இவைகள் நிலங்களுக்குப் போய் சேர முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. சில இடங்களில் பாலம் இல்லாததாலும் கிராம மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பெண்கள் நிலத்திற்கு போட வேண்டிய உரங்களை தலைச்சமையாக எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டிய நிலைமை அங்கே கிராமங்களில் இருக்கின்றது. வண்டிக் கணக்கில் உரத்தை கொண்டு போய் போட்டு சரியான பலனை எடுக்க முடியாமல் இருக்கும்போது, தலைச் சமையாக உரத்தை கொண்டு போய் போட்டு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமா? ரோடுகள் எல்லாவும் முக்கியம் என்பதை எடுத்துக்காட்டவே நான் இவைகளை எல்லாம் கூறினேன். ஆகவே கிராமங்களுக்கு ரோடு அமைக்க 10 லட்சம் போதாது இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி சொல்ல விரும்புகிறேன். பாலங்களைப்பற்றி சில வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலியில் மேப்பாளையத்திற்கும் கருப்பந்துறைக்கும் இடையே பாலம் போடுகிறார்கள். இது இன்னும் தாமதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கணம் சீப் இன்சினீயர் அவர்களைப் பார்த்து பாதுகாப்பு சுவர் அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். இல்லாவிட்டால் தாம்பரபாளையில் பெரும் வெள்ளம் வரும்போது மக்கள் தண்ணீரில் முழுக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட ஆபத்து ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக சொல்கிறேன். இது சம்மந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருநெல்வேலியில் சுலோசன முதலியார் பாலம் இருக்கிறது. இது 100 வருஷங்களுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டதாக இருந்தாலும் இன்னும் பலம் பொருந்தியதாக இருக்கிறது. இதை இன்னும் அகலப்படுத்த வேண்டும். இப்போது போக்குவரத்து அதிகமாகி விட்டபடியால் இந்த பாலத்தின் நெரிசல் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு காரும் வண்டியும் எதிரெதிராக வந்தால் அவைகள் சலபமாக கடந்து செல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இதில் பாதுகாப்புகள் போக இடம் அமைத்துக் கொடுக்காததினால், அவர்கள் இந்த பாலத்தை கடந்து செல்வது சிரமமாக இருக்கிறது. மதுரைப் பாலத்தை அகலப்படுத்தி பாதுகாப்புகள் போக வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதுபோல் இந்த பாலத்தையும் அகலப்படுத்தவேண்டுமென்று கணம் சீப் இன்சினீயர் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டேன். அவர் இந்த பாலத்தில் கைவைக்க பயமாக இருக்கிறது. அதிகப்படியான சிலைவாளை விட்டால் என்ன செய்கிறது என்ற அச்சத்தை தெரிவித்துக்கொண்டார். பயப்படாமல் பல்துறைகளில் முன்னேறி வரும் இந்த காலத்தில் சிலவுக்காக பயிற்சி மிகவும் அவசியமான காரியத்தை கவனிக்காமல் இருக்கக் கூடாது. இதற்காக 100 கோடி சிலவாளுலும் இதை செய்ய வேண்டுமென்று அவரை கேட்டுக்கொண்டேன். அமைச்சர் அவர்களும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடி திருநெல்வேலி ஈங்கனில் நெரிசல் அதிகமாகி விட்டது. அரை மணிக்கு ஒரு முறை ரயில்வே சேட்டை (rate) அடைத்து விடுகிறார்கள். இந்த இடத்தில் ஒரு மேம்பாலம் அமைத்துக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்தங்கிய மாவட்டமாகிய ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதுபோல்

[22nd April 1960] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் பின் தங்கிய பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு பணம் ஒதுக்க வேண்டும். யாததிக ஸ்தலங்களுக்கு 15 லட்ச ரூபாய் கொடுத்து இருப்பதாக சொன்னார்கள். பழைய குற்றாலத்திற்கு கணம் முதல் அமைச்சர் சென்றிருந்தபோது அதன் அம்சங்களைக் கவனித்தோர் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாக அறிந்தோம். அதே மாதிரியான எத்தனையோ திட்டங்கள் திருநெல்வேலிக்கும் தேவை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு ஜில்லா போர்டுக்கு 8,000 ரூபாய் கொடுத்திருப்பது காணாது. ஒரு ஸ்டீல்க்கூட அது போதாது. ஜில்லா போர்டு வேலை என்னால் இப்போது கண்டிராக்டர்கள் எடுத்துச் செய்யப் படுகிறார்கள். என்னென்ன அங்கே பண நெருக்கடி அவ்வளவு மோசமாகி விட்டது. இந்த நிலைமையால் அதிகப் பணம் அவைகளுக்கு ஒதுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முனிசிபல் ஸ்கூல்களுக்கு இருக்கின்ற சேரிகளின் நிலைமை மோசமாக இருக்கின்றது. சேரியில் இருக்கின்றவர்களும் மற்ற பகுதியில் வாழ்வதற்கு மக்களைப்போல் வரி கொடுக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சேரிகளுக்கு ரோட்டு, லைட் போன்ற வசதிகள் மிக, மிக குறைவு. மேலப்பாளையத்தில் மாரியம்மன் சேரி என்று ஒரு சேரி இருக்கிறது. அங்கு நல்ல ரோடு, குழாய் முதலியன இல்லை. பஞ்சாயத்து பகுதியில் அவர்கள் இருந்தால் இன்னும் நல்ல வசதிகளை பெற்றிருப்பார்கள். நகராண்மை பகுதியில் இருந்து அதிகப் படியான வரிகளையும் கொடுத்து அவர்கள் கண்ட பலன் ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே அவர்கள் நகராண்மை கழகத்திலிருந்து பிரிந்து, வேறு பஞ்சாயத்துடன் சேருவதற்கும் அல்லது தனி பஞ்சாயத்துகளை அமைத்துக் கொள்வதற்கும் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக என் தொகுதியில் இருக்கின்ற சீவலப்பேரி என்ற ஊருக்கு பல வருஷங்களாக பாலம் இல்லாமல் இருந்தது. 'செக்குக்கு பெண் கொடுத்தாலும் சீவலப்பேரியில் பெண் கொடுக்காதே' என்று சொல்வதுண்டு. காரணம் அந்த ஊருக்கு போவது அவ்வளவு கஷ்டம். அங்கு 54 ஆயிரம் ரூபாயில் Estimate போட்டு பாலவேலை நடந்தது. பதினைந்து ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் சிலவுசெய்த பிறகு திடீரென்று வேலையை நிறுத்தி விட்டார்கள். காரணம் அது Highways Department-யை சேர்ந்ததால் அல்லது ஜில்லா போர்டை சேர்ந்ததால் என்ற சின்ன தகராறுதான். இதற்காக இதை நிறுத்தாமல் அந்தப் பாலத்தை கட்டி முடிக்கவேண்டுமென்று சீப் இன்சினீயர் அவர்களிடம் சொல்லி இருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களும் இதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI K. ANBAZHAGAN: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, உதவித்தொகை மான்யத்தை குறித்து விவாதிக்கும் இந்த நேரத்தில், இந்த மான்யத்திற்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற பெயர் பொருத்தமான நல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மான்யத்தை அளிப்பதின் நோக்கம் உள்ளாட்சி மன்ற நிர்வாகத்துறையைப் பெரிய அளவில் இயங்கச் செய்யவும், இந்த உள் ஆட்சித்துறையின் நிர்வாகம் சரிவர செயல்படும்படிச் செய்யவும் ஆகும். உள்ளாட்சித் துறையைச் சீர்ப்படுத்த இந்த மான்யத்தொகை காரணமாக இருப்பதால், அடுத்த ஆண்டிலிருந்து உள் ஆட்சித்துறை மான்யம் என்ற பெயரால் இந்த மான்யம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இதன் முக்கியத்துவத்தை அமைச்சர் அவர்கள் உரை வேண்டும். இந்த நாட்டில் பஞ்சாயத்து ஆட்சி முறை வளர வளர நகராண்மைக் கழகங்கள், மாநகராட்சி மன்றங்களின் மதிப்பு உயர உயர, நாட்டு மக்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பொறுப்பில் உள் ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய இந்த உள் ஆட்சித் துறையை சரிவர சீரோடு இயங்கும்படிச் செய்வது சட்ட மன்றத்தின் பெரும் பொறுப்பாகும். அந்த முறையில் இந்த மான்யத்தொகையை பெயரிடப்பட்டு, பெரிய அளவினதாக மாற்றப்பட வேண்டும். நாம் இப்போது இந்த உதவித்தொகை பற்றி விவாதிக்கிறோம். உள் ஆட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட தொகையைப் பற்றிப் பேசும்போது அவர்கள் கேட்ட கடன்கள் எவ்வளவு, அளிக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு, மறுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்பவைகளைப் பற்றிக் பேசுவது பொருத்தமாகும்.

[Sri K. Anbazhagan]

[22nd April 1960]

ஆனால் அவைகளைப் பற்றி பேச வாய்ப்பு இல்லை. அவைகளைப் பற்றிய விவரங்கள் அனைத்தும் இதில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற என் விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமங்கள் பெருவாரியாக உள்ள நம் நாட்டில் கிராம வளர்ச்சிக்கு இந்த உள் ஆட்சி மன்றங்கள் எப்படி எல்லாம் பணி புரிகின்றன என்பதைப் பற்றியும், என்னென்ன உதவி வேண்டும் என்பது பற்றியும் பல அங்கத்தினர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த கிராம வளர்ச்சிக்குத் துணையாக நாம் ஒதுக்கி இருக்கின்ற தொகை மிகவும் குறைவு. கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கு அங்குள்ள மக்கள் தொகை அடிப்படையில் நபர் ஒன்றுக்கு 40 புதுக்காசு வீதம் கணக்கிட்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பிற்பட்ட பகுதிகள் எல்லாம் மேலும் பிற்பட்ட பகுதிகளாக மாறவும், முன்னேறிய பகுதிகள் எல்லாம் மேலும் முன்னேற்றமடையவும் நேரும் எடைவெக்தத் தெரிவத்துக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாகப் பிற்பட்ட பகுதிகளில் மக்கள் தொகை குறைவாகத்தான் இருக்கும். அதன் காரணமாக அங்குள்ள பஞ்சாயத்து களுக்குக் கிடைக்கும் உதவித் தொகையும் சிறிதாகத்தான் இருக்கும். பிற்பட்ட பகுதியான ராமநாதபுரமாவும் சரி அல்லது அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் வட்டாரமான புதுக்கோட்டையாக இருந்தாலும் அவைகள் முன்னேற வேண்டுமென்றால் உள் ஆட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கப்படும் தொகையில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். “நபர்” அடிப்படையில் தரப்படும் தொகை உயர வேண்டும். ஸ்ரீரங்கம், காஞ்சிபுரம் போன்ற நகர சபைகள் (Pilgrim Tax) யாதிரிகள் வரி என்னும் வரியை விதிக்க அனுமதி வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றன. இது கொடுமையான வரி அல்ல. மக்களை கசக்கிப் பிழியும் வரியும் அல்ல. இந்த வரியைப் போடுவதற்கு அனுமதிக்கும் அதிகாரம், உரிமை டில்லா சர்க்காருக்குத்தான் இருக்கிறது. மாநில சர்க்காருக்கு இல்லை. இதில் சிபார்சு செய்யும் உரிமை தான் நமது மாநில அரசுக்கு. எனவே நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற நகரசபைகள் சில வரிகளைப் போட்டு அதன் மூலம் தங்கள் வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள முன்வருமானால், அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவித் தொகையை அவ்வப்போது கொடுத்து உதவி செய்ய வகை இல்லாத இந்த அரசாங்கத்தார் அவர்களுடைய கோரிக்கைக்காவது தடங்கலாக இல்லாது துணை புரியவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடி தண்ணீர் திட்டம் சம்பந்தமாக நகர சபைகளுக்கு சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற உதவித் தொகையைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் எத்தனை நகர சபைகளில் உதவி கேட்டு இருக்கிறார்களோ எங்குத் தெரியாது. அவர்களுக்கு எல்லாம் கடன் தொகை அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மறுக்கப்பட்டு இருந்தாலும் அதைப் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட்டு இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில் இராசிபுரம், நாமக்கல், ஓமலூர் முதலிய நகர சபைகளில் தங்களினால் உள்ள தண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு, தக்க திட்டங்களைத் தயார் செய்து வைத்துக்கொண்டு அடிக்கடி விண்ணப்பித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு வழி காணவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரசபையை எடுத்துக்கொண்டால் இங்குள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் நிவர்த்திக்க வேண்டுமானால் அரசாங்கத்தின் உதவி அவசியம் என்பதை எடுத்துக் காட்டி அவர்கள் பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகவே தங்கள் குறைகளைச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். 1951-ல் இருபது லட்சம் ரூபாய் மானியம் தாருங்கள், ரோடுகள் எல்லாம் குழி விழுந்துவிடக் கின்றன. சோற்றிலே பூணிக்காயை மறைப்பது என்று வேறு ஒரு காரியத்திற்காக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கே பூணிக்காய் அல்ல, ரோடுகளிலே ஓடுகிற வண்டிகளைக் கூட மறைக்கக் கூடிய நிலைமையில் பள்ளங்கள் விழுந்திருக்கின்றன. எனவே இவற்றைச் செப்பனிட வேண்டுமென்றால் 20 லட்சம் தாருங்கள் என்று நகர சபை கேட்டதற்கு சர்க்கார் 5 லட்சம் தான் கொடுத்தார்கள். அதுவும் 1955-ல் தொடங்கி, இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு பாதைகளில் ஏற்பட்ட குழியைத் தூர்த்து மண் எடுத்துக்கொட்ட முடிந்ததே தவிர, அந்த ரோடுகளைச் சரியான முறையில் அமைத்து செப்பனிடக் காக்க முடியவில்லை.

[22nd April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

அப்படி ரோடு போடுவதற்கும், அதைப் பராமரிப்பதற்கும் போதுமான தொகையை அரசாங்கம் தரமுடியாத நேரத்தில் இந்த அரசாங்கத்தில் இருக்கிற அமைச்சர்கள் நகரசபை நிர்வாகத்தைப் பற்றிக் குறை பேசுவதற்குச் சிறிதுகூட வெட்கப்படுவதில்லை. அதுவும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், பொறுப்புடன் தன் கடமையை உணர்ந்து நகரசபையின் நியாயமான கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு நிதி தந்து உதவி செய்யவேண்டியவர்கள் தன் கடமையை உணர்ந்து நிதி உதவியும் அளிக்காது, மிகவும் சுலபமான முறையில் சட்ட மன்றத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “ஏற்கெனவே நகரசபை நிர்வாகத்தில் குறைகள் இருந்தது. இந்த ஆண்டு அவை வளர்ந்து பெருகியிருக்கிறது” என்று. அவ்வாறு குறிப்பிட்டதில் அவர்கள் தன் திறமையைக் காட்டினர். ஆனால் அதே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தின் பேசும்போது, “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நகரசபைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதன் பலன் என்ன ஆயிற்று? நகரசபை நிர்வாகத்தில் ஒரே நாற்றம் அடிக்கிறது” என்று பேசி இருக்கிறார். அந்த நாற்றத்திற்கு எது காரணம் என்பதை அந்த அமைச்சர் தாவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மாநகராட்சி மன்றத்தில் நடந்த பத்து ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நகரத்தின் சாக்கடைகள், அதில்சேரும் கழிநீர் பெருகியிருந்தது இருந்தார்கள். ஊழல்களும், எஞ்சக் குற்றங்களும் நிர்வாகத்தில் அதிகரித்தன. லோகல் பண்டு ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் அவர்கள் எத்தனை இலட்சம் பணத்தை விழுங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பு வந்திருக்கிறது. செல்வர் பலர் வரி செலுத்தாமலேயே இருந்திருக்கிறார்கள். தவறான சலுகைகள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பொது சுகாதாரத்தைக் காப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் சரியாக எடுத்துக்கொள்ளாத காரணத்தினால் கொசுக்கள் பெருகின. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் பதவிக்கு வந்தவுடன் தங்கள் லீட்டில் இருந்து கொசுக்களைக் கொண்டு வந்து விட்டு விடவில்லை. பத்து ஆண்டு காலமாகவே நகரத்தில் சாக்கடைகள் பெருகியது. சுழிவு நீர்ச் சாக்கடைத் திட்டத்தைப் பெரிய அளவில் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சர்க்காரிடம் பல முறை உதவிக்கு வந்தும் இவர்கள் அதை ஏற்காதது; அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் விட்டு வைத்திருப்பது எல்லாமாகச் சேர்ந்துதான் இன்று சென்னை நகரத்தில் இந்தக் குறைகள் காணப்படுகின்றனவே தவிர, இவ்வாண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அங்கே வந்தவுடன் இவ்வளவு உண்பக்கி விடவில்லை என்பதை சுகாதார மானியத்தில் மீது பேசும் போது எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவற்றை விட்டு விட்டுப் பொறுப்புக்கு மாறா முறையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டே போனார்கள் என்றால் எந்த எந்த வகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் வந்ததனால் நிர்வாகம் பாதிக்கப்பட்டது என்பதைப் புள்ளி விவரங்களுடன் அவர் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று இந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆடிட்டர் ரிப்போர்ட் பிரதிகள் என்னிடம் இருக்கிறது. அப்போது ஏற்பட்ட ஊழல்கள், அப்போது பலரைக் குறைந்த வரி கட்டும்படி விட்டு வைத்திருந்த தகாத சலுகை, நகரசபையில் நிர்வாகம் பல வகையிலும் சீரழிந்த நிலை, ஆதிமலைப்பற்றி ஏன் இப்படி ஏற்படுகிறது என்று இந்த அரசாங்கம் அவர்களைக் கேட்கவில்லை. அவர்களுடைய நிர்வாகத்தில் கீழ் சென்று ஆண்டு ஏறக்குறைய 20 லட்சம் ரூபாய் வரவு செலவு துண்டு விழும்படி செய்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் புதிதாக பதவியேற்றவுடன் வருமானத்தில் துண்டு விழாதவாறு சரிக்கட்டக்கூடிய அளவுக்கு வருமானத்தைப் பெருக்கும் வகையில் இதுவரையிலும் வருவல் செய்யாமலேயேவிட்டு வைக்கப்பட்டிருந்த பழம் பாக்கிகளை வருவல் செய்ய தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். நான் அதற்காகப் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஆனால், சென்னை அரசாங்கம் நகர சபைக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்திருக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இது வரையில் சென்னை நகர சபைக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைக் கூடச் செய்யாமல் தகாத முறையில் இந்த அரசாங்கத்தார் அந்த நகர

[Sri K. Anbazhagan]

[22nd April 1960]

சபையைப் பற்றிப் பேசுவது நல்லதல்ல. இந்த ஆண்டில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு அம்மையார் அவர்கள் பேசிய பேச்சையாவது கவனித்து இருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். நகர சபையில் நிர்வாகம் மாற்றுக் கட்சியில் கையில் போய்விட்டதால் அதன் பொதுச் சுகாதாரம் எப்படிப் பாதிக்கப்பட்டால் என்ன, அவர்களைச் சுட்டிக் காட்டிக் கண்டித்து நாம் பேசலாம் என்ற மனோபாவம் அமைச்சருக்கு இருக்குமானால் அது மிக மிகத் தவறாகும். இவ்வாண்டு வேண்டுமெனாலும் திராவிட முன்னேற்ற கழகம் அங்கே நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். இது வரையில் அங்கே நடந்து வந்த ஆட்சி காங்கிரஸ்காரர்களுடையது தான். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் சீழ் அந்த நிர்வாகம் இருந்த காலத்திலேயே, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் 1959-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 25-ம் தேதி பேசிய பேச்சை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த ஆண்டு போட்டிருக்கக் கூடியது ஒரு பற்றுக் குறை பட்டேன். போதாத நிலை இருந்தும் இப்போது கொடுக்க வேண்டிய தொகையைக் கருணை காட்டிக் கொடுக்காவிட்டால், நகர சபையின் கதி என்ன ஆகும் என்று சிந்திக்க வேண்டும்..... அந்நியர்களைச் சென்னை நகர வீதியளவில் அழைத்துக் கொண்டு போகிற போது, போகிற கார், வீதியிலுள்ள குண்டு குழிகளில் விழுந்து, உள்ளே இருப்பவர்களைத் தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டு போகுமானால்—ரோடுகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறதே என்று வெளியே சொல்லாவிட்டாலும் கூட நினைத்துக்கொண்டு போவர். சென்னை நகரத்துக்கு இன்னொரு சாபம். இங்கே ஓடுகிற பஸ்களை அரசாங்கம் நடத்துகிறது. இப்படி மோட்டார் வெகிக்கிள்ஸ் டாக்ஸெஸ்களில் எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியது 67 இலட்சம். ஆனால் கிடைப்பது 5 இலட்ச ரூபாய். அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தைக் கொண்டு நகரிலுள்ள எல்லாச் சாலைகளையும் எப்படிப் பராமரிக்க முடியும்..... அப்படி பராமரிக்க முடியவில்லை என்றால் கேட்ட பெயர் வாங்கிக் கொள்ளட்டும். வாங்குவது நகர சபையில்தானே, நமக்கு என்ன என்ற முறையில் இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிப் பல ஆண்டுகளாக நகராட்சி மன்ற அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும், அங்கத்தினர்கள் தூதுக் குழு அமைத்து அமைச்சரைக் கண்டு அதிகமாக ஒதுக்குங்கள் என்று கேட்ட போதிலும், அதைப் பற்றி காதினாலே வாங்கிக் கொள்ளாமல், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னது போல, மாற்றுந்தாய் குணத்தை ஏன் எங்களுக்குக் காட்டுகிறீர்கள் என்று நான் கேட்கிறேன்.”

இப்படி அரசாங்கம் தங்கள் கடமையைச் செய்யாது இருக்கக் கூடிய நிலைமையைச் சுட்டிக் காட்டி ரென்ற ஆண்டே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரே பேசியிருக்கிறபோது நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள்—மிகவும் திறமைசாலியானவர்; இன்றையதினம் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசிக்கொண்டு செல்கிறார்கள் என்றால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். முதல் அமைச்சர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் கண்ணியமான முறையில் தெரிவித்திருக்கிறார். “நகரசபையின் நிர்வாகத்தில் உள்ள நெருக்கடியான நிலைமை எனக்குத் தெரியும். நகரத்தைச் செம்மையாக வைத்துக் கொள்வதற்கு உங்களுக்கு உதவி வேண்டுமென்றால் எங்களைக் கேளுங்கள் நாங்கள் எங்கே தேடிப் பெற்றுவது கடன் உதவி அளிக்கிறோம்,” என்று பெருமைப்படத் தக்க முறையில் சொல்லியிருக்கிறார். முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தையாவது மற்ற மந்திரிகள் பிரதிபலிக்க வேண்டாமா இனிமேலாவது பொறுப்பற்ற முறையில் பேசாது எந்த அளவுக்கு பொறுப்புணர்ச்சியோடு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கின்றாரோ அந்த அளவுக்காவது அவரை முதல்வராகக் கொண்ட மற்றவர்களும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் கூட கீரமங்கலம் என்னும் கிராமத்தில் அவருக்கு வரவேற்பு அளித்தபோது சற்று கடுமையாகவே பேசியதாகப் பத்திரிகையில் வந்திருந்தது. அவருக்கு அத்தகைய கோபம்

22nd April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

வந்திருக்கக் கூடாது. உள்ளாட்சி மன்றங்களிடத்தில் அநாதைப் பிள்ளைகளிடத்தில் பரிவு காட்டுவது போலக் கருணை காட்டவேண்டும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் மாறாகக் கருதுகிறார்கள், “நகராட்சி மன்றங்கள் வரவேற்பு அளிப்பது போல அவர்களுடைய குறைபாடுகளை எல்லாம் சொல்லுகிறார்களே, வரவேற்பு என்ற பெயரால் வேண்டுகோள் அல்லவா விடுத்துத் தொல்லையளிக்கிறார்கள்” என்று அவர் தம்முடைய தகுதியை மறந்துவிட்டார் என்றே வருத்தப்படுகிறேன். இதற்காக அவர் மக்களிடத்தில் கடுமையானமுறையில் கோபத்தைக் காட்டுவதில் அர்த்தமில்லை. அப்படி உள்ளாட்சி மன்ற உறுப்பினர்களை அவர் கண்டிப்பதைவிட தம்முடைய கடமை என்ன, பொறுப்பு என்ன என்பதை உணர்ந்து நடந்துகொண்டார்கள் என்றால் அது எல்லாவகையிலும் வரவேற்கத்தக்கது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இறுதியாக நான் தெரிவிக்க விரும்புவது இன்றையதினம் சென்னை நகரத்தில் பற்பல நெடுஞ்சாலைகளும் ரோடுகளும் சரியானபடியில் பராமரிக்கப்பட்டவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு உதவி செய்தாகவேண்டும். பஸ்களை இவர்கள் தேசியமாக்கிய பின்னர் சர்க்காருக்கச் சொந்தமான பஸ் போக்குவரத்தினால் தான் ரோடுகள் அதிகமாகச் சீரழிகின்றன. மோட்டார் வாகன வரி விதிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காலத்தில் முப்பது ஆண்டுக்கு முன்னர் சர்க்கார் நகரசபைக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் கொடுக்க முன்வந்தார்களோ அதே தொகையைத்தான் இப்போதும் கொடுத்தாக் கொண்டிருப்போம் என்றால் நகரசபையின் ரோடுகள் சரியான முறையில், நிச்சயம் பராமரிக்க முடியாது போகும். அதைக்கொண்டு எங்க விசமன சேர்த்திருத்ததையும் எதிர்பார்க்க முடியாது என்று தெரிவித்தார்களே கிறேன். அப்போது, 1931-ல் நகரசபையின் சுங்கத்தை மேற்கொண்ட போது அச் சட்டத்தின் மூலம் சர்க்காருக்கு ஒரு லட்சத்து அறு பத்துநாலாயிரம் ரூபாய் வசூல் ஆயிற்று. அப்போது சென்னை நகரசபைக்கு அண்டு தோறும் அதே தொகையை தருவதற்கு ஒப்பக்கொண்டார்கள். இன்றையதினம் முப்பது ஆண்டு காலமாகிறது. அக்காலத்தில் மோட்டார் வாகனவரி மூலம் மாநிலம் முழுவதற்கும் 66 இலட்சம் தான் கிடைத்தது. அதிலிருந்து சென்னை நகருக்கு அண்டுக்கு 2 இலட்சம் தான் செல்கின்றனர். இப்பொழுதோ அந்த வரி வகையில் சென்னை நகரில் மட்டும் 75, 80 இலட்சம் ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆனால் நகரத்துக்குத் தரப்படும் தொகையோ முறைப்படி உயர்த்தப்பட வில்லை. அதற்கு அப்பால் அந்தத் தொகையை 1955-ல் இருந்து தனி உதவியாக 5 இலட்சம் உயர்த்தினார்களே கவிர, வரி எந்த அளவுக்கு ஏற்ப உயர்த்தித் தரவில்லை. இன்றையதினம் நகரசபை மட்டும் ரோடுகளின் பராமரிப்புக்காக அண்டுக்கு 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய மொத்த வருமானமே 3 கோடி. பொத்த வருமானம் 3 கோடி என்றால் அதில் 6-ல் ஒரு பங்கு இன்றையதினம் ரோடுகளின் பராமரிப்புக்காக நகரசபையினால் செலவு செய்யப்படுகிறது. அப்படி சென்னை அரசாங்கம் செலவழிக்கிறது, அரசாங்கம் செலவழிக்க முன்வருமா என்று பார்க்கவேண்டும். நகரசபை செலவழிக்கிறது, அதுமாத்திரம் அல்ல. சென்னை நகரசபைக்குச் சொந்தமான ராசனங்களுக்காக அவர்கள் சென்னை சர்க்காருக்கு இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் ரெண்டு லட்சம் ரூபாய் வரி சுட்டுகிறார்கள். இதைக்கூட சர்க்கார் தள்ளிக்கொடுக்க முன்வரவில்லை. அதேசமயம் சென்னை நகரத்திலேயே மேட்டூர் வாசன வரிவிதிப்புச் சட்டம் மூலம் 80 இலட்சம் ரூபாயும், மோட்டார்-எண்ணெய் வரி மூலம் 192 இலட்ச ரூபாயும் அக இப்படி சர்க்காருக்கு 270 இலட்சம் ரூபாய் வசூலாகிறது வரியாக சென்னையில். ஆனால் அரசாங்கம் மிகத் தாராளமாக 5 இலட்சம் ரூபாய் நகரசபைக்குக் கொடுக்க நான் வருகிறேன் என்றால் ரோடுகள் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்பட்டவிலை என்று திராவிட மன்றத்திற்கு கழகத்தாரைக் குற்றம் சொல்லி என்ன பயன்? ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள் என்றால் யார் தான் எப்படிச் செயலாற்ற முடியும்?

[Sri K. Anbazhagan]

[22nd April 1960]

அகவே அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள், மோட்டார் வாகன வரியினால் வருவாகக் கூடிய பணத்தில் பாதி தாருங்கள் மோட்டார்-என்னை வரியில் கால் பங்கு தாருங்கள் சென்னை நகரசபை ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்கு என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நிர்வாகத்திற்கு வந்தவுடன் தான் இப்படிக்கேட்டார்களா என்றால் இல்லை. ஏற்கனவே ஒருநாள் காங்கிரஸ்காரர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்களும் கூடக் கேட்கிறார்கள். மோட்டார் வாகன வரியில் இருந்தும், என்னை வரியில் இருந்தும் வருவாகக் கூடிய தொகையில் ஒரு பகுதி தாருங்கள் என்று. ஆனால் அப்படிக்கொடுப்பதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்கு மனம் இல்லை. ரோடுகளுடைய சீரடவிற்குக் காரணமே சர்க்கார் பஸ்கள்தான். அகற்காக பஸ்களைத் தேசிய மாக் கியதை நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. தினந்தோறும் இந்த பஸ்களினால் சர்க்காருக்கு இலாபம் வருகிறது. அதில் ஒரு பகுதியைக் கூட கொடுக்கலாம் இன்றைய தினம் அப்படி எதுவும் உதவி செய்யாத காரணமாக ரோடுகள் மோசமாக இருக்கின்றன என்றால் அதன்காரணமாக சர்க்கார் பஸ்களுக்குக் கூட அகிக் தேதம் நாளடைவில் ஏற்பட்டுவரும். டையர் தேயும், கிழியும், வண்டியில் ஓட்டை விடும். இப்படி வருகிற நஷ்டத்தையாவது தடுக்கலாம், பஸ் வருமானத்தில் இருந்து பணம் ஒதுக்கித் தருவது மூலம் இப்படிப் பல இனங்களில் இருந்து சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிற வருமானத்தில் நகர சபைக்குப் பணம் கொடுத்து உதவி செய்யத் தான் சர்க்கார் மறுக்கிறது என்ற நிலை ஏற்பட்டது அவர்களாக தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள டெர்மினல் பாக்ஸ் போடுவதாக இருக்காலும், Oetri duty ஏற்றுமதி இறக்குமதி சாமான் ரீது வரி விகிதங்களும்பின்னாலும் அதற்காவது அமைதி தாருங்கள் என்று கேட்கிறேன். நாகபுரியில் அந்த அமைதி இருக்கிறது, டெல்லியில் இருக்கிறது. ஆண்டு என்னுக்கு எழுபது இலட்சம், எழுபது இலட்சம், கோடி என்று வருமானம் இருக்கிறது. அந்த ராணியடி இங்கும் அகை ஏன் விதிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். சென்னை நமது ராஜ்யத்தின் தலைநகரம். அமைச்சர்கள் இருக்கக் கூடிய நகரம். சட்டமன்றம் கூடுகிற நகரம். அந்த நகரத்தின் நலனுக்காக அசன் நகரசபையின் வருமானத்தைப் பெருக்காமல் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பு எல்லாம் என்ன குற்றத்தைக் கூறவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்தின் மீது வந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: திரு. அன்பழகன் அவர்கள் பேசும் போது நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது பல வருடங்களுக்கு முன்பு இக்க சென்னை நகராண்மைக் கழகத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களும் இருந்தார்கள்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நடைபெறுகிற இந்த மான்யத்தின் பேரில் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா மந்திரியவர்கள் பதில் சொல்வார்கள். ஆனால் அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் இப்பொழுது குறுக்கிட்டுச் சொல்கிறார்கள். அவரைப் பற்றி இதில் ஏதாவது இருக்கிறதா?

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister has got the right to reply. There is joint responsibility. Every Minister has got the right to reply.

THE HON. SRI P. KAKKAN: மதிப்பிற்குரிய எனது சக அமைச்சர், நிதியமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி சொல்லும்போது நான் பதில் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நன்றும் எடுக்கிறது. கொசு உபத்திரவம் பொறுக்க முடியவில்லை என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பற்ற தன்மையில் கூறியுள்ளார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படி பொறுப்பற்ற தன்மையில் மதிப்பிற்குரிய அன்பழகனைப் போன்றவர்கள் சொல்வது சரியல்ல, என்று பூணீவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்களின் பொறுப்புள்ள தன்மை, அவர்களின் திறமை எல்லாம் இந்த

[22nd April 1960]

[Sri P. Kakkan]

மாகாணத்தில் உள்ளவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அவர்கள் உள்ளதை உள்ளவாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு சென்னை நகரத்தில் சீப் மினிஸ்டர் பெருக்குமாறு எடுத்து, மேயர் பெருக்குமாறு எடுத்து கூட்டிய காட்சியை யாரும் பார்த்ததே கிடையாது. இதுவே ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும் என்பதை அன்பழகன் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: Sir on a point of personal explanation நான், அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை, பத்திரிகைகளில் வந்ததைப் படித்து விட்டுத்தான் சொன்னேன். அப்படி பத்திரிகைகளில் வந்திருந்ததை அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்திருந்தால் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டேன். சட்டமன்றத்தில் அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதை விட சட்டமன்றத்தின் வெளியே அதை விட கடுமையாக பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருப்பதால் அந்தக் குற்றச் சாட்டு எங்கே சாரும்? அமைச்சர் அவர்கள் மற்ற காரியங்களில் பொறுப்பற்ற தன்மையில் இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை, என்பதை, நான் இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRIMATHI C. KOLANTHAI AMMAL:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச நான் முற்படுகிறேன். நமது கிராம ரோடுகள், நகர ரோடுகள் நாட்டின் போக்குவரத்திற்கு மிக இன்றியமையாதவை என்பதை நாம் நன்கு உணர்ந்து அதற்கு ஏராளமான பணம் செலவழிக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட இன்று மக்களின் போக்குவரத்து அதிகமாகப் போயிருக்கிற காரணத்தினாலும் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைகளுக்கு காலா காலங்களில் சென்று வருவதற்கு முடியாத நிலை இருக்கும் காரணத்தினாலும், எங்கள் கோவை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதைச் சுற்றியிருக்கும் கிராமப் புறங்களிலிருந்து வரக் கூடிய மில் தொழிலாளிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஷிப்ட் முறை வைத்துக் கொண்டு தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்து வருவதால் கிராமங்களில் குடியிருக்கும் மில் தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இரண்டு பேர்களும் இரவு நேரங்களில் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரும்போது அவர்களுக்கு நல்லவிதமான ரோடு வசதி இருந்தால்தான் மழைக் காலங்களிலும் மற்ற காலங்களிலும் அவர்கள் சாதாரணமாக வந்து செல்ல முடியும். ஆனால் இந்த ரோடு வசதிக்கு போதுமான பணம் ஜில்லா போர்ட்களிலிருந்தும், பஞ்சாயத்துகளில் இருந்தும் செலவழிக்கப் படவில்லை. கடந்த சில மாதங்களாக ஜில்லா போர்ட்களிலிருந்து இசுற்காக பணம் கேட்டால் அதன் நூலாகத் திற்கே போதுமான பணம் இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆனால் ரோடு வசதிக்காக அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கப் பட்டால்தான் சுற்றிலுள்ள கிராமங்களிலுள்ள தொழிலாளர்கள் அதுவும் மில் தொழிலாளர்கள், மூன்று ஷிப்ட்களில் வேலை செய்பவர்கள் 12 மணி, 1 மணி என்று வீட்டிற்கு செல்லும்போது, செளகரியமாகச் செல்ல முடியும். அகவே, நகரங்களோடு இணைந்திருக்கும் கிராமங்களுக்கு நல்ல ரோடு வசதி கொடுத்துக் கொடுப்பது என்பது பணம் செலவழிக்கப் பட வேண்டுமென்று நான் இங்கு வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். பொது சுகாதாரம் பற்றிச் சொல்லும்போது கோவையில், அது ஒரு பெரிய வியாபார ஸ்தலமாக இருப்பதால் ஏராளமான மக்கள் அங்கு வந்து போவதால் அங்கு ஏராளமாக குப்பைகூளங்கள் சேருகிறது. அதோடு சேரிகளில், புதுப் புது ஊர்கள் சிருஷ்டிக்கப் படுகிறது. ஒரு 50 பேர்கள் 60 பேர்கள் புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு அதற்கு ஒரு புதுப் பெயரை இரண்டு மூன்று நாட்களில் வைத்து பின்னர் சர்க்காரிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படும் ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த சேரி புனரமைப்பிற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் பணம் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். சென்னை நகர் என்ற பெயரில்தான் அதிக தொகை ஒதுக்குகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு முனிசிப்பாலிட்டிகளில், அதிலும் சிறப்பாக கோவை முனிசிப்பாலிட்டிக்கு அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கப் பட வேண்டும். காரணம், அங்கு ஏராளமான மில்கன் இருக்கின்றன. அவைகளில் வேலை செய்யும் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலுள்ள மக்களுக்கு குடியிருக்கவீட்டு வசதியில்லை என்ற காரணத்தால் சேரி புனரமைப்புத் திட்டத்திற்காக அதிகப்படியான தொகை செலவழிக்கப் படவேண்டுமென்று

[Srimathi C. Kolanthai Ammal] [22nd April 1960]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து ஆட்சிமுறையில் தலைக்கு 40 நயா பைசா என்று கொடுப்பதினால் போக்குவரத்து சாலைகள் அமைப்பதற்கு அவை பயன்படாது என்று எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கு தொழில் வளம் நிரம்பியிருக்கிறதோ, எங்கு தொழிற்சாலைகள் இருக்கிறதோ அங்குதான் மக்கள் குடியேறுவது இயற்கை. இயற்கைவளம் இல்லாத இடத்திலே, தொழிற்சாலையிலாத இடத்திலே மக்கள் விரும்பி குடியேறுவதை நாம் பார்க்க முடியாது. ஆகவே, இயற்கை வளம் நிரம்பியிருக்கும் இடங்களுக்கு, பிற்போக்காக இருக்கும் ராமநாதபுரம் வட்டாரம் போன்ற பகுதிகளுக்கு செலவழிக்கும் அளவிற்கு மற்ற ஊர்களுக்கும் செலவழித்தால் அது முன்னேற்றத்திற்கு அறிகுறியாக இருக்காது. முற்பட்ட இடங்களில், அதாவது மக்கள் அதிகமாக குடியேறும் இடங்களில் அதிகச் செலவு செய்வது என்பது இயற்கையாக அமைந்து விட்ட ஒன்றாகும். ஆகவே, இயற்கை சூழ்நிலையை மாற்றி அதிக மக்கள் குடியிருப்பதால் முன்னேற்றம் ஏற்படுகிறது என்ற எண்ணத்தை வற்புறுத்தக் கூடாது. அடுத்தபடியாக, சென்னையில் கொசு உபத்திரவம் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி குறிப்பிடப் பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஆட்சி புரிகிற இந்தக் காலத்தில் அல்ல அதற்கு முன்பே பத்து வருடங்களாகவே அது வளர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது புதிய முறைகளை கையாண்டு, நல்ல மருந்துகளை “ஸ்ப்ரே” செய்து ஒரு நாளிலேயே கொசுக்களை அகற்றமுடியும். அதை யார் செய்தாலும் சரி, பொது சுகாதாரத்தை பாதுகாப்பது மக்கள் பிரதிநிதிகளின் கடமையாகும். காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்ய தவறியிருக்கிறார்கள் என்று வற்புறுத்துவது போல் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நீங்கள் ஏன் செய்திருக்கக் கூடாது என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். அதைத் தீர்த்து வைப்பது உங்கள் கடமை இல்லையா? நகரத்திலுள்ள நூற்றம், கொசுக்கடி இவைகள் முன்னை விட இப்பொழுது அதிகமாகி யிருக்கிறது என்பதை எங்கள் மூன்று வருட அனுபவத்தில் சொல்ல முடியும். ஆகவே, கொசுவை மேலும் வளர்ப்பதை சென்னை நகரசபை நிறுத்தியிருக்க வேண்டும். பின், ஒரு கோரிக்கை இந்த சீரமைப்பிற்கு பணம் போதவில்லை என்பதுதான் திட்டங்களுக்காக வேலை செய்ய மக்களும் முன்வருகிறார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், ஜில்லா போர்ட் மெம்பர்களும் அவரவர்கள் பகுதியைச் சீர்படுத்த அதிகப் பணம் கேட்கிறார்கள். ஆனால் பணப் பற்றாக்குறையிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்காக அதிகப் படியான தொகை ஒதுக்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாரத நாட்டை பார்த்தால் நமது சென்னையில் 53 சதவீதம் அளவு முன்னேறியிருக்கிறோம். அதற்காக டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் தீவிரமாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு நமது பாராட்டுதல்களை தெரிவிப்பதோடு கூட இன்னும் அதிகத் தொகை செலவழிக்கப் படவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக, எங்கள் கோவை நகரத்திற்கு நல்ல தண்ணீர் திட்டம் கண்டிப்பாக கொண்டு வரப்படவேண்டும். சீர்வாணி ஆற்றுத் திட்டத்தை எங்களுக்கு செய்து தந்தால்தான் கோவை நகரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த மாகாணத்தில் அது நல்லவிதத்தில் இருக்கமுடியும். ஆகவே, இந்த சிறுவாணி ஆற்றுத் திட்டத்தை உடனடியாக செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். தொழில் தலைநகரில் இன்று குடிதண்ணீர் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பொது சுகாதாரம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கோவை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த இரண்டையும் சீக்கிரம் செய்து தர யோசனை செய்து அதற்கு வேண்டிய அளவு பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-30
p.m.

* Sri P. KOLANDA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து, என் பகுதியிலுள்ள சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக என் பகுதியாக இருக்கின்ற சேர்வராயன்மலை பகுதியிலுள்ள குறைகளை முக்கியமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் முக்கியமாக அயோத்தி பட்டணத்திலிருந்து மலை அடிவாரத்திற்கு ஒரு பாதை போகின்றது. அந்த பாதையில் பூமனூர்,

[22nd April 1960] [Sri P. Kolanda Gounder]

தாத்தானூர், கொட்டாய முதலிய ஊர்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் வசிக்கின்ற மலை ஜாதியினர் காலனி பத்து வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார். அதை திறப்பதற்காக என்னை ப்ரோகிராமில் போட்டு, கூப்பிட்டிருந்தார்கள். நான் போகும் போது அயோத்திப்பட்டணத்திலிருந்து ஏழு மைல்கள் போகிறவரை நல்ல ரோடு வசதியாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த ஏழு மைலும் பயிர்காடு வழியாகத்தான் கால்நடையாக போனேன். ஷே ஒரு மைலுக்கும் ரோடு போட்டு கொடுக்கவேண்டும். இந்த காலனியிலுள்ள மக்களுக்கு ஒன்றும் கிடையாது. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆஸ்பத்திரி வசதியும் கிடையாது. ஒரு மாட்டு வண்டிகூட போவதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. அவர்கள் இப்போது தங்களுக்கு கிடைக்கின்ற கடலைக் காடி, கிழங்கு, வெங்காயம், மிளகாய், கொத்தமல்லி இவைகளை எல்லாம் சேலம் மண்டிக்கு தலைச்சமையில்தான் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை யெல்லாம் சேலத்திற்கு மாட்டு வண்டியில் கொண்டு வருவதற்கு வசதியிருந்தால் சேலம் மண்டியில் கொண்டு வந்து இந்த சாமான்களை எல்லாம் கொடுத்துவிட்டு, சேலத்திலிருந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உரம் முதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு போவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பூமனூர் என்ற கிராமத்திற்கும் இந்த பாதை வழியாக போவதற்கு வசதியேற்படும். இந்த பாதையை போட்டுக் கொடுத்தால் அது மட்டுமல்ல, சேர்வராயன் மலை அடிவாரத்திலிருந்து வெளியே மற்ற கிராமங்களுக்கு வரவேண்டுமென்றால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தற்செயலாக அங்கு மழை பெய்து விட்டால், மூன்று நாளைக்கு அந்த மலையடிவாரத்திலிருக்கிறவர்கள் சேலம் டவுனுக்கே வர முடியாது. இந்த நாட்களில் எல்லாம் அங்குள்ளவர்கள் அந்த மலை அடிவாரத்திலேயே இருக்கிறார்கள். ஆகவே சேலத்திற்கு போகின்ற ரோட்க்கும் இந்த இடத்திற்கும் மூன்று பர்லாங் தூரந்தான் இருக்கிறது. இந்த இடத்தில் ஒரு சிறிய பாலத்தையும் போட்டு, ஒரு சிறிய பாலமும் ரோட்டையும் போட்டு கொடுத்துவிட்டால் அங்குள்ள மக்கள் சேலத்திற்கு அதிகமாக போய் வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் அந்த மலை அடிவாரத்திலுள்ள மூன்று மைல் தூரத்திற்குள் இருக்கும் பெரியகவுண்டாபுரம், சிறியகவுண்டாபுரம் நொச்சிப் பட்டி, வரகம்பாலி, சல்லூத்துப்பட்டி, மஞ்சப்பாளி, நடுப்பட்டி இந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் ஜனங்கள் அயோத்திப்பட்டணத்திலுள்ள சந்தைக்குத் தான் வரவேண்டும். இப்போது இங்குள்ள ஜனங்கள் தங்களுடைய நெல், கம்பு, சோளம், வெங்காயம், கொத்தமல்லி இவைகளை எல்லாம் தலைச்சமையாகத்தான் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தக் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் இந்த வியாழச் சந்தைக்கு வரவேண்டுமென்றால், நொச்சிப்பட்டியிலிருந்து அயோத்திப்பட்டணத்திற்கு ஒரு ரோடு போடுவதாக இருந்தால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். இதற்கு நடுவில் ஒரு ஏரி. இந்த ரோட்டை ஒரு 12 அடி ரோடாக போட்டுக்கொடுத்தால் அவர்கள் மாட்டு வண்டி மூலமாக தங்கள் சாமான்களை எல்லாம் சந்தைக்கு கொண்டு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை சபாநாயகர் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது தவிர சேலத்திலிருந்து 10 மைல் தூரத்திலுள்ள காரிப்பட்டிக்கு ஒரு பஸ் போகின்றது. அதோடு சேலத்திலிருந்து எட்டு மைல் உள்ள ஒரு ரோடு பெரிய கவுண்டன்புரத்திற்கு போகிறது. இந்த ரோடு வழியாக இந்த பஸ் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ரோட்டில்தான் ஒட்டப்பட்டி, பெரியகவுண்டாபுரம், சிறிய கவுண்டாபுரம் முதலிய இடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த இடத்திலுள்ள ஜனங்கள் எல்லாம் இந்த பஸ்வசிய்தான் வரவேண்டும். இந்த இடங்களில் எல்லாம் சுமார் 500 வீடுகள் இருக்கின்றன. இந்த மக்கள் எல்லாம் அடிக்கடி சேலத்திற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே காரிப்பட்டிக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கும் இந்த பஸ்ஸை காலே ஏழு மணிக்கும், மாலை ஏழு மணிக்கும் ஒவ்வொரு டிரைப் விட்டால், ஜனங்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அதோடு இந்த இடங்களிலுள்ள ஜனங்கள் எல்லாம் சேலத்திலுள்ள எல்லா நிகழ்ச்சிகளுக்கும், சர்க்காரிலுள்ள விசேஷங்களிலும் கலந்துகொள்வார்கள் என்பதை சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri P. Kolanda Gounder] [22nd April 1960]

அதோடு பனைமரத்துப்பட்டி ஏரி என்ற ஒரு ஏரி 1911-ல் கட்டியிருக்கிறார்கள், இந்த ஏரியை சூரியூர், அத்திப்பட்டி, முத்தானூர், காளியூர் என்கிற நான்கு ஊர்களின் மேல் தான் இந்த ஏரியை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இதிலுள்ள தண்ணீர்தான் இப்போது சேலம் நகரத்திற்கு குடித்தண்ணீருக்கு உபயோகப்படுகிறது. இந்த ஏரியில் இப்போது இருக்கின்ற தண்ணீரைப் பார்த்தால் இந்த ஏரி முழுவதும் இப்போதும் தண்ணீர் இல்லை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதற்காக வேறு மான்யம் வரும்போது பேசிக்கொள்ளலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரிகேஷன் மான்யம் தனியாக வரும்.

DEPUTY SPEAKER : இது குடித் தண்ணீர் விஷயத்தைப்பற்றியதுதான். அதனால் இதில் பேசுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை என்று நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தோடர்ந்து பேசலாம்.

SRI P. KOLANDA GOUNDER : நான் சொல்லுவது சேலத்திற்கு குடித் தண்ணீர் வகைக்காக இப்போது இந்த ஏரி தான் உபயோகப்படுகிறது. இதில் இப்போது தண்ணீர் பிடிப்பாக இருக்கக் கூடிய இடம் காளியூர் என்ற நிலத்தில் மட்டும் தான். மற்ற மூன்று இடத்திலுள்ள நிலங்களிலும் தண்ணீர் பிடிப்பு இல்லை. ஆகவே இந்த இடங்களில் ஏழை ஜனங்களுக்கு உழவடைக்கு விட்டு விட்டால் மிகவும் உபகாரமாய் இருக்கும் என்பதை நமது மந்திரி அவர்களிடம் நமது மினிஸ்டர் அவர்களிடம் மிகவும் வணக்கத்தோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நீர்ப்பிடிப்பு இல்லாமல் இருக்கும் இந்த மூன்று இடங்களும் இப்போது முனிசிபாலிட்டியாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை ஏழைகளுக்கு கொடுத்தால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதை திரும்பவும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த பனைமரத்துப்பட்டி ஏரியிலிருந்து ஒரு ரோடு குள்ளப்பநாயக்க லார் என்று ஒரு சந்தை இருக்கிறது. இந்த சந்தைக்கு வேட்பட்டி நாவாத்துக்கோம்பை, சாம்பக்கோட்டைப்பட்டி, அடிமலைப்பட்டி, கெடமலை, சம்பூத்தமலை, துமபல்பட்டி, இந்த கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் ஒரு ரோடு வழியாகத்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் வேட்பட்டி என்பது ஒரு பஞ்சாயத்தாக இருக்கிறது. இந்த ரோட்டில் ஒரு மாட்டு வண்டி கூட போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. மேலும் இந்த கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் அடிக்கடி சேலத்திற்கு வந்துபோய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு மாட்டுவண்டி போக்கூடிய அளவுக்கு பாதை வசதியிருந்தால் கூட அவர்கள் தங்கள் சாமான்களை சேலத்தில் கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு, அவர்களுக்கு வேண்டிய உரத்தை வாங்கிக்கொண்டு போவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இது தவிர குரால்நத்தம் என்ற கிராமத்திற்கு செல்லவேண்டுமானால் பட்டா நிலத்திலுள்ள வழியில்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. இந்த பாதையில் தான் சூரியூர், சின்னக்கோணமடுவு, முத்தானூர் போன்ற இடங்களும் இருக்கின்றன சில சமயங்களில் இந்த பாதையில் போவதை தடுத்தவருகிறார்கள். ஆகவே இந்த கிராமங்களுக்கு எல்லாம் போவதற்கு வசதியாக குரால் நத்தம் கிராமத்திலிருந்து சூரியூருக்கு ஒரு ரோடு போட்டால் இங்குள்ள ஜனங்கள் எல்லாம் கடலை, மொச்சைகொட்டை, மிளகாய் முதலியவைகளை சேலத்தில் கொண்டு போய் மண்டியில் கொண்டு கொடுப்பதற்கும் அங்கிருந்து தங்களுக்கு வேண்டிய உரம் போன்றவைகளை வாங்கிக்கொண்டு வருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதையும் தாழ்மையாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைக் கூறிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டில் அரிஜனங்களுக்கு என்னவெல்லாம் வசதி செய்து கொடுக்கிறோமோ அதே போன்று எங்கள் மலை ஜாதியினரும் மலை பகுதியில் இருக்கும் மலையில் வசித்து வருகின்ற ஜாதியினருக்கும் எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுத்தால், அவர்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும், அவர்கள் எப்போதும் இந்த சர்க்கரை ஆதரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

22nd April 1960]

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஸ்காலர்ஷிப் திட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒன்றை வெட்டுப் பிரேரணையை அகரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் 1,000 பஞ்சாயத்து போர்டுகளும் 66 முனிசிபாலிட்டிகளும் இருக்கின்றன. இந்த 66 முனிசிபாலிட்டிகளிலும், கிராமங்களிலும் சுகாதாரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால், சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய ஹரிஜன மக்களாகிய முனிசிபல் தொழிலாளர்களின் நலன்கள் முதலில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் நான்கு பாதுகாக்கப்பட்டால் தான் சுகாதாரமும் பாதுகாக்கப்படுவது சாத்தியமாகும். இன்று பல முனிசிபாலிட்டிகளில் முனிசிபல் தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்த வீடுகள் கிடையாது. அவர்கள் புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகளை உடனடியாகப் பிரிக்கும் படி உத்தரவு வருகிறது. இன்று குறிச்சி முனிசிபாலிட்டியில் வேலை செய்யும் முனிசிபல் தொழிலாளர்கள் புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு குடியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த வீடுகளை உடனடியாகக் காலி செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே சேரி ஒப்பிட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அவர்களுக்கென வீடுகள் கட்டி, அந்த வீடுகளில் அவர்கள் குறைந்த வாடகைக்குக் குடியிருக்கச் செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேலும், கோவை முனிசிபாலிட்டியில் ஆயிரக்கணக்கான முனிசிபல் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் கடினமாக உழைத்து குறைவான சம்பளம் வாங்குபவர்கள். அவர்களுக்கு மிக மோசமான சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் சம்பளம் 18 ரூபாய்க்கு மேல் கிடையாது. அத்துடன் பஞ்சப்படி முதலியவை சேர்ந்து ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் மொத்தம் 55 ரூபாய் மாதம் வருகிறது. இன்று விலைவாசிகள் ஏரிவரும்போது, மில் தொழிலாளர்களும் மற்றெல்லா சாதாரணத் தொழிலாளர்களும் அதிகச் சம்பளம் கோருகிறார்கள். இந்த முனிசிபல் தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் செய்யப்படுவதில்லை. முனிசிபல் தொழிலாளர்களுக்கு உடனடியாக அதிகப் படியான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியிலும் அவர்களுக்கு அதிகமான வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. கோவை முனிசிபாலிட்டியில் சுகாதார வேலைகளை கவனிப்பதற்கு 30, 50 தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வேண்டுமென்று தீர்மானம் அனுப்பப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானம் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகரம் பெருகப் பெருக இந்த வேலைகளுக்கு அதிகமான ஆட்சன் தேவைப்படுகின்றனர். நகரங்கள் விரிவடைவதற்குத் தகுந்தபடி அதிகமான முனிசிபல் தொழிலாளர்களை நியமிக்க வேண்டும். நகரங்களில் சுகாதாரத்தை நன்றாகப் பாதுகாப்பதன் பொருட்டு முனிசிபல் தொழிலாளர்சளை அதிகரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று கோவை நகரில் முக்கியமான பிரச்சனை, குடி தண்ணீர் பிரச்சனை. சாகும் தருவாயில்கூட தண்ணீர் சேவையாயிருக்கிறது. புதிதச்செய்தபடி முதலியார் காலத்தில் அமிரம் பேர்களுக்குத் தேவையான குடி தண்ணீருக்கு சிறுவாணையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இப்போது அந்த நகரம் விரிவாகி, 3,000 பேர் ஊர்த்தொகை கொண்டதாக அகியிருக்கிறது. அந்த ஊர்த்தொகைக்குப் போதுமான தண்ணீர் சிறுவாணையிலிருந்து கிடைப்பதில்லை. சிறுவாணையிலிருந்து இன்று கிடைக்கும் தண்ணீர் 25 லட்சம் கால்கள்தான். ரெக 3,000 ஊர்சனக்குப் பிடிந்து கொடுக்க முடியாது. எனவே இப்போது அங்குள்ள ஊர்சனங்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர் பிடித்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால், சிறுவாணையில் அணைசட்டி, சன்னைசட்டி, சேக்கி வினியோக்க வேண்டும். இதற்கு டாக்டர் நஞ்சப்பா காலத்திலேயே திட்டம் போடப்பட்டது. இதற்குச் சர்க்காரிடமிருந்து அதிகப்படியாக 140 லட்சம் ரூபாய் செலவு. அதோடு பீனமெட்டையும் முனிசிபாலிட்டியில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக சிறுவாணையில் அணை கட்ட வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று

[Sri N. Marudachalam] [22nd April 1960]

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதற்கு அரசாங்கம் “நீங்கள் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் அதிகப்படியாக 2 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் உங்களுக்கு பணம் சலுகைக் கொடுக்கிறோம்” என்று பதில் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த பதில் கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, அங்கே சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் மூலம் 2 கோடி ரூபாய் வசூலித்துக் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு தூதுகோல், டி. வினாய் வந்து கனம் மந்திரியைப் பேட்டி கண்டபோது, அவர் “இப்போது நாங்கள் இதற்குப் பணம் கொடுக்க முடியாது. என்னென்றால் இதற்குப் பணம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து சிறைவாகக் கிடைக்கிறது” என்று சொன்னார். இங்குத் திட்டம் இக் காரணத்தால் மூன்றாவது எந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார். இதை அவ்வாறு மூன்றாவது எந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்து அங்கள்ள மக்களுக்கு சிறுவாணியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவந்து விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியிலும் சிறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முனிசிபாலிட்டிகள் சர்க்காரிடம் கோருகிறார்கள். ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியிலும் உள்ள சிறைந்த வருமானம் பெறும் சிப்பந்திகளுக்கு, அதாவது கிளார்க்குகள் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, சர்க்காரிடமிருந்து 4,000 ரூபாய் கூன் வாங்கி வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் 15 ரூபாய் வீட்டு வாடகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் வாடகை நிர்ணயித்திருக்கிறது. “முனிசிபாலிட்டியில் ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தர்க்கும் 7 ரூபாய் வீட்டு வாடகைப் படி கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தரிடமிருந்தும் 7 ரூபாயே வீட்டு வாடகை வாங்கிக்கொண்டு பாக்டியை விட்டு விடலாம்” என்று முனிசிபல் சவன்சில் தீர்மானம் போட்டது. ஆனால், அவர்களிடமிருந்து 15 ரூபாயே வாடகை வாங்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் மறுபடியும் சொல்லியிருக்கிறது. எனவே குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்று சர்க்கார் வாய்வழிச் சொன்னை மட்டும் போதாது, நடைமுறையில் அவ்வாறு செய்துகாட்ட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்திற்கு கோவை முனிசிபாலிட்டியையும் சென்னை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அங்கே சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தை உடனடியாக நடத்த வேண்டும். அங்குள்ள அயிரம் முனிசிபல் தொபரிஸாளர்களில் சிலருக்குத் தான் வீடுகள் இருக்கின்றன, பலருக்கு வீடுகள் இல்லை. வீடுவசாதகர்கள் குடிசைகளில் குடியிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் செய்துகர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் அவர்களுடைய சம்பளக்கையும் உயர்த்தினால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியும்.

எங்கள் நகரத்தில் தண்ணீர் வசதி போதுமான அளவு இல்லாததைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கத்திடம் பணம் இல்லாததால் அங்கே மக்களுக்குப் போதுமான அளவு தண்ணீர் விரியாகப்படுகாதன வசதி செய்துகொடுக்க முடியவில்லை. அப்படி இருக்க, மாற்றுக் கட்சியினர் நகரசபைக்கு வந்ததால்தான் தண்ணீர் ஜாஸ்தியாகக் கிடைக்கவில்லை என்று இன்று பல இடங்களில் கூறப்படுகிறது. அங்கே தண்ணீர் போதுமான அளவு கிடைக்காததற்குக் காரணம், மாற்றுக் கட்சியினர் நகரசபைக்கு வந்தது அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு இருந்தார் என்ன இடையூறு செய்யாமல் இருந்துவிட்டார், இப்போது இருந்தவர் என்ன இடையூறு செய்துவிட்டார் என்ற அர்த்தத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. அந்த மாதிரி, நகரசபையில் முன்பு இருந்தவர்கள் என்ன முறையாக நடந்துகொண்டார்கள், நகரசபையில் இப்போது இருப்பவர்கள் என்ன தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்று எனக்குக் தெரியவில்லை. அங்கு தண்ணீர் போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லை என்றால், அதற்கு

[22nd April 1960] [Sri N. Marudachalam]

இன்று நகரசபையில் இப்பவர்களை மாத்திரம் பொறுப்பாளிகளாகச் சொல்லக்கூடாது. அங்கே போதிய தண்ணீர் கொண்டுவராததற்கு சர்க்காரும் பொறுப்பாளி, முன்பு இருந்த கவுன்சிலர்களும் பொறுப்பாளிகள், இப்போதிலுள்ள கவுன்சிலர்களும் பொறுப்பாளிகள் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri M. WILLIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the Demand I wish to say a few words. It is admitted on all hands that the National Highways and the State Highways are properly kept and maintained. At the same time, it is admitted by the Hon. Minister that the other district roads, the village roads and the roads formed under the Community Development Scheme, National Extension Scheme, Local Development works, etc., are in a deplorable condition and are not maintained properly. We find that a sum of Rs. 10 lakhs has been set apart for this purpose. These roads are very important roads and they are necessary for rural development and this is also admitted. So, the same importance that is given to the State Highways must also be given to these roads. Most of the roads in Vilavankode taluk which is situated on the border of the Kerala State are in a neglected condition. Those roads can be classified as district roads. They are not properly maintained by the Highways Department. There is heavy vehicle traffic and there is also bus service, both State Transport and by private concerns also. Yet, these roads are not maintained properly. They are not concreted nor black-topped. Many representations have been made to the Highways Department, but yet, the authorities concerned do not seem to take any keen interest in the matter. I wish that the Hon. Minister devotes some attention to these roads which are mostly in the Vilavankode and Kalkulam taluks.

Coming to water-supply schemes, it is stated in the note circulated by the Hon. Minister that protected water-supply schemes are very much needed. Of course, they are more necessary than dustless roads because water is more important than dustless roads. For dustless roads, a grant of 50 per cent alone is to be found by the local bodies or municipalities. The same concessions, I think, has to be extended to municipalities and panchayats which cannot afford to meet the expenses connected with water-supply schemes either from their own funds or by loan taken by the Government. We are glad to note that the Government have revised their policy in the matter of giving loans to municipalities and other local bodies and that they do not insist upon the payment of annuity before the schemes are brought into beneficial use. These are very glad things to note. At the same time, I would urge upon the Hon. Minister to see that municipalities and local bodies which cannot afford to start these schemes are afforded help by way of a fifty per cent grant as has been done in the case of provision of dustless roads.

Coming to the Kanyakumari district in particular, in regard to water-supply, I have to bring to the notice of the Hon. Minister that there is a municipal town called Kuzhithurai which is the headquarters of the Vilavankode taluk and for which a water-supply scheme was sanctioned by the erstwhile Travancore-Cochin State. The then Chief Minister of that State promised to put that scheme into execution but at that time the merger took place. Although the scheme finds a place in the Second Five-Year Plan, it has not

[Sri M. William] [22nd April 1960]

yet been implemented. The Government have been pleased to prepare the necessary estimates and I would request them to expedite the work so that it may be completed before the end of this Plan.

Coming to reorganisation of the district, even though the Panchayat Union Act was enacted in 1958, it has not yet been extended to the Kanyakumari district. So much so, much handicap is caused in carrying out the developmental works. If panchayat unions are brought into existence, development works can be entrusted to them and expedited. Elections have been conducted there as per the Travancore-Cochin State Rules. It is said that the election is for about two and a half years. The Panchayat Union Act should be extended to that district. No active steps have been taken to reorganise the panchayats, there is no need also to reorganise the panchayats. The existing panchayats can be retained and if there is not sufficient representation on the Panchayat Union Councils, the membership in each ward can be increased to two or three in proportion to the population of each ward and the Panchayat Union also may be given more representation from the Panchayat.

There are one or two other points which I have to state at this juncture. There are panchayats which have lot of money and they are not given permission to spend the same. Technical or administrative sanction is not given to development programmes. Estimates are not prepared in time. This retards the progress of villages. Some attention may be bestowed on this question by the Hon. Minister.

Then in the grant of markets, there is one thing which I want to refer to. As per the Travancore-Cochin State Rules, markets are not permitted within a distance of two miles. But certain private parties apply for private markets and these are permitted irrespective of the Rules and the effect of it is that the income of the panchayats is adversely affected. Some attention to this matter is also necessary. To-day I got a letter from Palukal Panchayat where there is a daily market which has been auctioned for 12,000 rupees. It is on the border of the Kerala State. The Kerala State authorities want to open another market on their side within a distance of two or three furlongs from this place. On the 23rd of last month, there was a conference and it has been decided that this market should be converted into a market which has to be held once a week or two days in a week. That affects the income of the panchayat. As per the Travancore-Cochin State Rules, markets within a distance of two miles in adjoining panchayats should not be allowed. I am sure, our Minister will take keen interest in this matter and see that the Kerala Government do not open any market within a distance of two miles from this market. With these observations, I resume my seat.

SRI K. MARAPPA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பித்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். ரோடுகளை தேசியப் பொருத்தாலைகள், டப்திஸ் பெருஞ்சாலைகள், மாவட்டப் பெருஞ்சாலைகள், கிராமச் சாலைகள் என்று இப்படியெல்லாம் பிரித்திருக்கிறார்கள்.

[22nd April 1960] [Sri K. Marappa Gounder]

குறிப்பாக கிராமச் சாலைகள் மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருந்து வருகின்றன என்ற விஷயம் எல்லோரும் அறிந்ததே. கிராமப் புறங்களில் ரோடுகள் மிகவும் சீர்கேடு அடைந்திருக்கின்றன. கிராம ரோடுகள் ஜில்லா போர்டின் கீழ் இருந்து வந்தன. ஜில்லா போர்டின் வருமானம் குறிப்பாக பெரிய ரோடுகள், பள்ளிக்கூடங்கள் இவைகளுக்காகவே செலவிடப்பட்டதனால், கிராம ரோடுகளைப் பொறுத்த வரையில் சரியாக கவனிக்கப்படாமலே இருந்துவிட்டன. கிராமத்திலிருந்து ஒரு நல்ல ரோடுக்கு வர வேண்டுமானால் இட்பேரிகள்தான் இருக்கும். மண் ரோடுகூட இருக்காது. கிராமங்களிலிருந்து உணவுப் பொருள்களையும், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய எரு முதலியவை எடுத்துப் போவதற்கும் விளைப் பொருள்களை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் கிராமப் புறங்களில் ரோடு சிதையாது. தலைச் சமையாகத்தான் கொண்டு வருகிறார்கள்.

குறிப்பாக அவனசி தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே 70, 1 p.m. 80 கிராமங்கள் இருக்கின்றன.

அந்தத் தாலுகாவில் கோயம்புத்தூரிலிருந்து சத்தியமங்கலம் போவதற்கு ஒரு பெரிய ரோடு இருக்கிறது. கோயம்புத்தூரிலிருந்து ஈரோடு போவதற்கு ஒரு தேசிய ரோடு நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது, தார் போடப்பட்டு, சிமெண்டு போடப்பட்டு இருந்துவருகிறது. ஆனால் 72 கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், எந்த கிராமத்திலும் கப்பி ரோடு இருக்கிறதா என்றால், கிடையவே கிடையாது என்று உறுதியாக சொல்ல முடியும். சில கிராமங்களில் இட்பேரிகள் கரடுமுரடாக முள்ளும், கல்லும் கலந்த தளங்களாக இருந்து வருகின்றன. கிராமங்களில் இரவு வேளைகளில் போவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். விவசாய கூலி ஆட்கள் தங்களுடைய விவசாய வேலையிலிருந்து தங்களுடைய வீட்டிற்கு போவதற்கு இருட்டில் தான் போக முடியும். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அந்த ரோடுகளில் போவது மிகவும் கஷ்டமாக இருந்து வருகிறது. கிராம ரோடுகளை சரியான முறையில் நிர்வகித்து நல்ல முறையில் செப்பனிட வேண்டுமென்றால், இந்த மான்யத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை பூராவும் செலவழித்தால்கூட போதாது. கிராம மக்கள் நகர மக்கள் வாழ்வின் ஒரு தரத்தில் வாழவேண்டும் என்றால், முதலில் கிராமங்களுக்கு நல்ல முறையில் ரோடு வசதிகள் செய்துகொடுத்தாக வேண்டும். கிராமங்களில் போதுமான ரோடுகள் வசதியில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். கிராம ரோடுகளை நல்ல முறையில் அமைக்கவேண்டுமென்றால் இந்த மான்யத்திற்கு கோரியிருக்கிற ரூபாய் பூராவும் ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கே செலவழிக்கவேண்டும்.

இது தவிர, எந்த கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் குறைவு. ஏனென்றால் அங்கெல்லாம் பழங்காலத்தில் வெட்டப்பட்ட கிணறுகளில் படியின் வழியாக சென்று தான் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் குறைவு. இப்பொழுது அவினாசி பிரகா வட்டார அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, இந்தப் பகுதியில் கூட குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் குறைவாக இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது ஜில்லா போர்டுக்கு பதிலாக கிராம பஞ்சாயத்துகள்மூலம் குடி தண்ணீர் வசதி, ரோடு வசதி, மற்றும் சுகாதார வசதி போன்ற வசதிகளையெல்லாம் செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக கிராம சில்து வசூல் மற்றவைகளிலிருந்து கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்காக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அநேகமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பஞ்சாயத்து ஏற்பாடு இருந்து வருகிறது. அந்த பஞ்சாயத்திலுள்ள மெம்பர்கள், தலைவர்கள் எந்த வகையில் எவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்த வேலை செய்யவேண்டும் என்பதைக் கூட அவர்கள் அறிந்து செய்யாமல் இருந்து வருவது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். சில கிராமங்களில் ரோடு அல்லது சுகாதாரம் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு டெப்யூடி பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்

[Sri K. Marappa Gounder] [22nd April 1960]

அந்த கிராம பஞ்சாயத்திலுள்ளவர்களை ஓரளவுக்கு சரிப்படுத்தி பஞ்சாயத்து போர்டில் இருக்கும் பணத்தை ஓரளவுக்கு செலவு செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டு, நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்யாமல் அந்தப் பணத்தை செலவழிப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ரோடு மற்ற தாவது ஒரு காரியத்தைச் செய்து பணத்தை மட்டும் செலவழித்துவிடுகிறார்கள். அந்த முறை இல்லாமல் டெப்யூடி பஞ்சாயத்து ஆபீஸர்களை, இன்னும் சில என்ஜினியர்களைப் போட்டு அவர்கள் செய்யும் வேலையை மேற்பார்த்து அந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்க அரசாங்கம் அவசியம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்தத் திட்டங்களில் பள்ளிகள் கட்டுவதும் அம்மாதிரி தான்; அதுவும் தவிர, கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய இதன் மூலம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த மாதிரி கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Now, the hon. Member Sri Authimoolam will speak. I hope the hon. Member will finish his speech in five minutes.

* SRI D. S. AUTHIMOOLAM: மின்ட்ர டெப்யூடி ஸ்பீக்கர், ஸார், இந்த மாதிரி கோரிக்கை ரொம்பவும் எமாற்றமான முறையில் உடனடி நடவடிக்கை. ஒரு கோடி எழுபத்து இரண்டு லட்சம் (ரூ. 1,72,00,000) அளவுக்கு தான் இந்த மாதிரி கோரிக்கை. அதுவும் முக்கியமாக கிராமங்களிலுள்ள ரோடுகள் விஷயமாக பராமரிப்புக்கு ஒரு தொகையும் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதாவது (Maintenance) பராமரிப்புக்கு என்று தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமையை பார்க்கிறபோது, இது நமது தேசத்திலுள்ள கிராமவாசிகளின் தர திருட்டம் தான் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் “ஸெல்ப்-டோஸ்டிங்காக” (Self Costing) எப்படிப்பார்த்தாலும் சென்னை மகாநகரம் முன் அணியில் நிற்கிறது, என்று மின்சார இலாகா மந்திரி சொல்லுகிறார். அதே ஒரு மந்திரி வந்து அதே மாதிரி சொல்லுகிறார். அதுவும் தவிர இந்த அறக்கட்சிப் பார்த்தாலும் ரொம்ப பிரமாதமாகத் தான் இருக்கிறது. ‘Madras State can well be proud of having a well knit system of roads in which the roads maintained by the local bodies play no insignificant part’ என்று பிரமாதமாக முதலிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் திருப்பி பார்க்கிறபோது “ஆனால்” ஒத்துக்கொண்ட மாதிரி ‘The condition of roads formed under National Extension Service and Local and Development programmes is deplorable.’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் ‘To begin with the Government have proposed to incur an expenditure of Rs. 10 lakhs for the purpose in 1960-61.’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் 10 லட்ச ரூபாய் இதற்காக செலவழிக்க உத்தேசித்திருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ரோடுகளை தாங்களே பராமரிக்கப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. பத்து வருஷ காலமாக ஜில்லா போர்டு ரோடுகள் கவனிக்கப்படவில்லை. பல கோடி ரூபாய் அளவில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று போடக்கூடிய காலத்தில் கூட ஜில்லா போர்டு ரோடுகள் கவனிக்கப்படவில்லை. இதற்கு முன்பு வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டிலே அரசாட்சி செய்தபோது வருஷத்தில் 3 லட்சம், 4 லட்சம் ரூபாய் ஜில்லா போர்டு களுக்கு என்று ஒதுக்கி உதவி செய்துவந்தார்கள். அதன் மூலம் 1,000 2,000 மைல் நீளமுள்ள ஜில்லா போர்டு ரோடுகள் நன்றாக பராமரிக்கப்பட்டு வந்தன. இந்தக் காலத்தில் எல்லா ரோடுகளும் அழிந்து கொண்டு வருகின்றன. அதை நீங்கள் கண்காணக பார்த்தும் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கிராண்டு கோடுக்காவிட்டாலும், உங்கள் கையில் பணம் இல்லையென்றாலும், மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி ஏராளமான ரூபாயை வாங்கி கிராம ரோடுகளை

22nd April 1960]

[Sri D. S. Authimoolam]

பராமரிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கவேண்டும். மொத்தத்தில் 10 லட்ச ரூபாய் என்று சொன்னால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு லட்ச ரூபாய் வாங்கிறது. லட்ச ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு 50 அல்லது 100 ரோடுகளைத்தான் வைத்து சரியாக மராமத்து செய்ய முடியும். அதுகூட கஷ்டமாக இருக்கும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 1,500 மைல் நீளமுள்ள ரோடுகள் இருக்கின்றன. கோவை, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களில் 3,000 மைல் நீளமுள்ள ரோடுகள் இருக்கின்றன. கிராமங்களில், கிராம ரோடுகளில் நீங்கள் சரியாக கவனம் செலுத்தவில்லை. கிராமவாசிகளை நொம்பவும் அவசியப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு ஒரு அதிகாரி ஒவ்வொரு ஜில்லா போர்டுக்கும் ரூ. 8,000 மான்யம் கொடுக்கிறோம் என்று உங்களுடைய அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறது. ரூ. 8,000 என்று சொன்னால், கிராம மக்களுடைய ரோடுகள் பற்றி எவ்வளவு அக்கறையாக சர்க்கார் கவனித்திருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எப்பதுகோடி ரூபாய் வரவு செலவு செய்யும் ஒரு திட்டத்தில் ரோடுகளுக்காகவும் மற்றும் கிராமங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காகவும் 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று பெருமையாக சொல்லுகிறீர்கள். சென்ற வருஷம் குடி தண்ணீருக்காக கிட்டத்தட்ட 17 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தோம். இந்த வருடம் கூட 7 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்ற ஒரு குறிப்பில் எழுதியிருக்கிறீர்கள். சென்ற வருஷம் நாங்கள் 144 லட்சம் ரூபாய் கேட்டோம், இந்த வருடம் கூட 25 லட்சம் ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம் என்று பெருமையாக சொல்லிக்கொள்ளுகிறீர்கள். எப்படிப் பார்த்தாலும் மற்ற மாகாணங்களை விட முன் அணியில் நிற்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறீர்களா? அதற்கு உங்கள் திறமை தான் காரணம் என்று நினைக்கிறீர்களா? இல்லை. மற்ற மாகாணங்களைவிட சென்னை ராஜ்யம் முன் அணியில் நிற்பதற்கு நல்ல அரசாங்க உதவியாக கல்தர்களுடைய பரம்பரை, வெள்ளைக்காரர்களுடைய நல்ல சட்டம் இன்னும் இங்கு இருப்பது தான் காரணம். மந்திரிகள் இல்லாத காலத்திலும் (Advisees' Regime) “அட்வைசரி ரெஜிம்” யுத்த காலத்தில் நடந்த பொழுது கூட தமிழ் நாட்டினுடைய நிர்வாகம் இதை விட நன்றாகத்தான் இருந்தது. ஒவ்வொரு ஜில்லா போர்டுக்கும், இரண்டு, மூன்று, லட்ச ரூபாய் கிராண்டு கொடுத்து, ரோட் மெயின்டனென்ஸ் செய்து எல்லா ரோடுகளையும் நல்ல முறையிலே வைக்க வேண்டும். ஜில்லா போர்டுகளுக்கும், ஸ்தல ஸ்காபனர்களுக்கும், உபரியாக மானியங்களைக் கொடுத்து, கிராமாந்தாப்பகுதிகளில் நல்ல ரோடுகளாக வைக்க வேண்டும். இவர்கள் சொல்லும் இந்த ரூ. 8 ஆயிரம் என்பதிலிருந்து, இந்த சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரின் மனப்பான்மை கிராமாந்தரத்தை பொருத்தவரை எப்படியிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இதை அதிகப்படுத்தி நல்ல முறையிலே செய்யாவிட்டால், நான் லட்சம் பிட்ட நோட்டீசுகள் அச்ச போட்டு விநியோகம் செய்யத் தயாராவேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த மானியம் ஆறு கோடி, எழு கோடி என்று இருக்க வேண்டியதற்குப் பதிலாக, ஒன்றை முக்கால் கோடி இந்த ரோடுகளுக்கு என்றால், நிலைமை மிகக் கேவலம் என்பதைச் சொல்லி என் பேச்சை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: மின்ட்ர டெப்யூடி ஸ்பீக்கர், ஸார், இன்று இங்கு அங்கே அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அதிகப்படிப் பணம் வேண்டும், இருக்கும் பணம் போகாது, இதற்குக் கூடுதல் பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும், செலவினங்கள் அதிகமாக இருக்கிறது, என்றெல்லாம் கூறினார்கள். உண்மையிலேயே ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விஷயம்தான். ஆனாலும் நம் நாட்டு நிதி நிலைமையில் எவ்வளவு செலவிட முடியும் என்பதை கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஸ்ரீ ஆதித்யன் சொன்னார்கள், ரோடுகளின் நிலை மோசமாக இருக்கிறது எல்லா ரோடுகளும் அழிந்து கொண்டு இருக்கின்றன என்று. அப்படிப் போதுவாகப் பேசி வருத்தப்படுவது தேவையில்லை. என்னென்றும் கழிந்த வருடத்தை விட கூடுதலாகத் தண்ணீர் திட்டத்திற்கும், ரோடுகளுக்கும் பணம் ஒதுக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் இன்னும்

[Srimathi Lourdhammal Simon] [22nd April 1960]

மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிறேன். இருக்கும் நிலைமையில், கூடுமானவரையில் செய்திருப்பதற்கு மகிழ்ச்சியும், பெருமிதமும் அடையாமல் இருக்க முடியாது. உண்மையிலேயே, கூடுதலாக இன்னும் தண்ணீர் வசதிக்காகவும், ரோடு வசதிக்காகவும் ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனால், இருக்கும் நிலைமையில், இவ்வளவாவது செய்ய முடிந்ததற்குப் பெருமைப்பட்டேன் டியதுதான்.

திரு. துரைசாமி ரெட்டியார் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் கலைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் சிறிய ஸ்தாபனங்களை வைத்துத் திறமையாக நடத்த வேண்டும் என்றுதான் சொன்னார்கள். வாஸ்தவம். உண்மையாக அவ்விதம் சிறிய ஸ்தாபனங்களாக பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்க வேண்டும். சிறிய ஸ்தாபனங்களாக இயங்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கிராமஸ்தாபனங்கள் மூலமாக வேலை செய்யும்போது, கிராம மக்கள் 50 சதமானம் இந்த வேலைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டால் அது ஒன்றும் வருந்தத்தக்க விஷயம் அல்ல. ஏதோ இருக்கும் நிலையில், பொது மக்கள் ஆதரவு கொடுத்து அவர்களும் தங்கள் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். வேலைகளுக்கு 50 சதமானம் என்பதில் பலதரப்பட்ட வேலைகளுக்கு பல நிர்க்கு மானிய உதவிகள் கொடுக்கப்படுகிறது. இதன் நோக்கம் பொது மக்கள், முன்னேற்ற வேலைகளுக்கு ஆதரவு அளித்து அதில் அக்கரை காட்டவேண்டும் என்பது தான்.

கனம் சுப்பையா முதலியார் குடிதண்ணீர் கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காரின் கடமை, அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சரிதான். வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் சர்க்காரின் நிலைமையைக் கவனித்து, அரசாங்கத்தில் இப்பொழுது எவ்வாறு குடி தண்ணீருக்கு முழுப் பொறுப்பு ஏற்று நடத்த முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஊரில், குடி தண்ணீர், ரோடுகள் என்று எடுப்பது சாத்தியமில்லை. எந்தெந்த இடத்தில் ரோடுகள் தேவையோ குடி தண்ணீர் தேவைப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் உதவி கொடுக்கிறோம். அங்கெல்லாம் அரசாங்கம் பொறுப்பு எடுத்து, தகுந்த கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் அறிக்கைப்படி, 50 முனிசிபாலிட்டிகளும், 14 மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களும், இந்த இரண்டாவது திட்ட கடைசி வருஷத்தில் குடி தண்ணீர் வசதிகள் ஏற்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் பலபல வேலைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சலோசன முதலியார் பாலத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது பழைய பாலம். அதைச் சீர்திருத்திடுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அது ஆலோசித்து செய்ய வேண்டிய ஒரு வேலை. தாமிர பரணிமேல் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள் அதைப் பற்றி அரசாங்கமும் இப்பொழுது, ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது; பரிசீலனை நடத்தி வருகிறது. அவ்வாறு எந்த இடங்களில் மிகத் தேவையான முக்கியமான வேலைகள் இருக்கின்றனவோ அதைக் கவனித்து வருகிறோம்.

திரு. அன்பழகன் பேசும்போது, உள்ளாட்சித் துறையைப் பற்றி விவாதிக்கத் தனி வசதி, தகுந்த சமயம், வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டிய விஷயம். ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும், கொடுக்கும் தொகையான 40 நாயா பைசா, போதாது என்றார்கள். அரசாங்க கமிட்டி இந்த விஷயத்தை மிகவும் ஆலோசித்து தான் இந்த முடிவுக்கு வந்தார்கள். அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் கிடைக்குமானால், அதை அதிகப்படுத்துவதுபற்றி ஆலோசிக்கலாம். நகர சபையைப்பற்றியும் அதற்கு அரசாங்கம் உதவி அளிக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். அதே சமயத்தில், பொது மக்களும், இந்த சீரமைப்பில் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இன்று நிர்வாகத்தில் குறைகள் இருந்தால், அதற்குப் பரிகாரம் தேட அங்கெல்லாம் முடியுமே, அதையெல்லாம் கவனித்து, அரசாங்கம், பரிகாரங்களைத் தேடுகிறது. இங்கு

[Srimathi Lourdhammal Simon] [22nd April 1960]

இன்னும் கட்சிகளைக் அடிப்படையாகக் கொண்டு குறைகள் கூறுவதை விட, மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஏற்று நடத்துவதில் நாம் எல்லோரும் கவனம் செலுத்துவது நலம் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வரி வசதிகளையும், பஸ் வண்டிகளிலிருந்து கார்ப்பொருஷனுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்றும், டெர்மினல் டாக்ஸ் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். அந்த விஷயங்களைல்லாம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. டெர்மினல் டாக்ஸ் சம்பந்தமாக இன்று நம் அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாது; மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியைக் கேட்டு, அதன் பிறகே செய்ய வேண்டும். அந்த அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறோம்.

ஸ்ரீ வில்லியம் அவர்கள் பேசும்போது, விசேஷமாக, விளவங்கோடு தாலுக்காவைப் பற்றிச் சொன்னது வரவேற்கத்தக்கது. அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த சபையில் எடுத்துக் கூறின தகவல்களுக்கும், அந்த இடங்களிலுள்ள பிரச்சனைகளைப் பற்றி கூறியதற்கும் மிகவும் நன்றி. ஆனால் இதே முறையில், இதற்கு முன்னால் இந்தத் தகவல்களைத் தர தவறினாலும், இனிமேலாவது இவற்றைப்பற்றி தகுந்த முறையில் அரசாங்கத்துக்கு அறிவித்து பரிகாரம் தேடினால், அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து வேண்டிய உதவி செய்ய முயற்சிப்பேன் என்று உறுதி சொல்ல விரும்புகிறேன். 1958-வது ஆண்டு மதராஸ் பஞ்சாயத்து ஆக்ட் இணைக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை. ஆனால் அதுவும் வெகு சீக்கிரம் ஏற்படும். 1961-ம் ஆண்டு, அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதிக்கு முன் இது நிறைவேற்றப்படும் என்பதை இந்த சமயத்தில் கூறிக் கொள்ளுகிறேன். நாளுக்கு நாள் போக்கு வரத்து அதிகப்படுவதின் காரணமாகவும், வண்டிகளும் பெருகிக் கொண்டு போவதின் காரணமாகவும் ரோடுகளின் தேவை அதிகப்படுகிறது. தேவைப்படுவது மட்டுமல்ல. பராமரிப்பில் சிக்கல்கள் அதிகமாகிறது. இந்த நிலையில், அரசாங்கம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து, தகுந்த உதவி அளிக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. இந்த திட்ட ஆண்டுகளில், 5,000 மைல் ரோடுகள் எடுக்க வேண்டும் என்றும், 500 பேர்களுக்கு மேல் இருக்கும் கிராமங்களை இணைக்கும் திட்டம் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது. இதில் 1,700 மைல் இரண்டாவது திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டமோஷன் கொடுத்த அங்கத்தினர் நார்த ஆற்காடு பற்றியும், அங்கே ரோடு பராமரிப்புப் பற்றியும் கூறினார்கள். இந்த இரண்டாவது திட்டத்தில், 336 மைல்கள். அதாவது, மொத்தமான ரோடுகளில், ஐந்தில் ஒரு பாகம் அந்த டிஸ்ட்ரிக்டுக்கே போகிறது. ஆகவே, அந்தப் பிரச்சனை ஒரு விதத்தில் குறையும் என்று நினைக்கிறேன்.

1960-61-ல் நான்கு லட்சத்து பதிலையிரத்து அறுநூற்று எண்பத்தி ஏழு ரூபாய் மானியமாக அளிக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். சமுதாய நல திட்ட வழியாகவும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட வழியாகவும் பஞ்சாயத்து கிராம போக்குவரத்து வசதிகளுக்கு மானிய உதவி செய்திருக்கிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இவைகள் எல்லாம் ரோடுகள் வசதிகளுக்காகத்தான். அதன் மூலம் அநேக ரோடுகளைச் செப்பனிடலாம். இப்போதுள்ள ரோடுகள் எல்லாம் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டினிடம் இருந்த ரோடுகள் தான். அதே ரோடுகள் தான் இப்பொழுது கிராம ரோடுகளாக இருக்கின்றன. ஆகவே இப்பொழுது கிராமங்களுக்கு என்று தனிப்பட்ட ரோடுகள் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுது கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடாக இருக்கும் மானிய உதவி கிராம ரோடுகளுக்கு போதுமானது என்று கருதப்படுகின்றன. ஆகவே கிராமப்புற ரோடுகளை யெல்லாம் சிறந்த முறையில் வைத்துக் கொள்வதற்கு கவனம் செலுத்தப்படும். கவனமும் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

இன்னும் ஒன்றை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குடி தண்ணீர் நிலைமையைப்பற்றி அநேகம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். தண்ணீர் பெண்டியே போகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது.

[Srimathi Lourdhammal Simon] [22nd April 1960]

இப்பொழுது நமக்குப் போதுமான அளவில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. தண்ணீர் வசதி இல்லாத காரணத்தால் எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளும் தண்ணீர் வேண்டும் என்று சொல்லும் காரணத்தால் இந்த வருஷம் அதாவது இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் கடைசி வருஷத்தில் ஐம்பது முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் 14 மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் குடிசைகளை வசதி ஏற்படும் என்று எதிர் பார்க்கின்றோம். இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட 505 லட்சம் ரூபாய் போதுமான அளவில் இல்லாத காரணத்தால் 873 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கேட்ட கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டதன் காரணத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட தொகையை வைத்துத்தான் வேலைகளைக் கவனிக்க முடியும்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துப் பேசிய அநேகம் குறைகளைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்து கொள்ளும். கனம் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்த ஆலோசனைகளை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும். கனம் அங்கத்தினர்கள் நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்லிய தற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறது. நாளை நன்றியை செலுத்துகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த அளவில் எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவையையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால் எவ்வளவோ கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒன்றுக்கு ஒன்று பின்னி இருக்கிறது. அதனால் திட்ட வட்டமான வேலைகளை உடனடியாகச் செய்ய முடியவில்லை. இருந்தாலும் எவ்வளவோ பொறுப்புடன் அவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்பட்டுதான் வருகின்றன. எவ்வளவு தூரம் சிபாரிசுகளுக்கு இடம் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே எல்லாவற்றிற்கும் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று இந்த சபையில் கூறிக் கொள்வதுடன் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri Kothandaraman withdrawing his cut motion?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: I am pressing it, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the allotment of Rs. 1,72,03,000 under Demand XXVIII—Civil Works—Grants-in-Aid be reduced by Rs. 100'.

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,72,03,000 under Demand XXVIII—Civil Works—Grants-in-Aid'.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 25th April 1960.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAY'D ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

Nil.

B.—Reports, Notifications and other papers.

* 77. Annual Report of the Madras Public Service Commission, 1958-59.

* 78. The Report of the Select Committee on the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959.

22nd April 1960]

APPENDIX.

[Vide answer to clauses (அ) and (ஆ) of the starred question No. 782 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd April 1960, page 105 supra.]

Clauses (அ) and (ஆ)—The amount of capital of the concerns in which Government have taken shares and the proportion of Government's share in each concern are given below:—

Serial number and name of the concern.	Paid-up capital of the concern. RS.	Government's share. RS.
1 The Madras Industrial Investment Corporation, Limited, Madras.	1,32,11,000	1,02,00,000
2 The Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwayar.	3,46,06,675	25,69,730
3 Radio and Electricals, Limited, Madras ..	15,07,000	62,665
4 Ramaraju Surgical Cotton Mills, Limited, Rajapalayam.	6,22,700	19,800
5 Dhyanagadara Chemical Works, Limited, Bombay.	1,11,53,532	10,00,000
6 Madras Cements, Limited, Rajapalayam ..	48,52,500	10,00,000
7 Seshasayee Industries, Limited, Tiruchirappalli.	30,00,000	1,00,000
8 Southern Structures, Limited, Madras ..	37,57,700 †	2,00,000
9 South India Viscose, Limited, Coimbatore..	3,00,00,000 *	10,00,000
10 Mudrantakam Co-operative Sugar Mills, Limited, Madurantaam.	10,00,000	20,00,000
11 North Arcot district Co-operative Sugar Mills, Limited, Ambur.	40,00,000	15,00,000
12 Amaravathi Co-operative Sugar Mills, Limited, Agralakannadipudur.	40,00,000	20,00,000
13 South India Co-operative Spinning Mills, Limited, Pottai, Tirunelveli.	60,00,000	16,77,000
14 Ramanathapuram Co-operative Spinning Mills, Limited, Srivilliputhur.	45,00,000	10,00,000
15 Tiruchendur Co-operative Spinning Mills, Limited, Nazareth.	40,00,000	10,00,000
16 Travancore Minerals, Limited, Quilon ..	50,00,000	2,50,000

* Represents issued capital.

† As on date.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, 25th April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAO) in the Chair.

I.—QUESTIONS ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Mica

* 798 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம் திருவண்ணாமலை தாலுக்கா, துரிஞ்சா புரம் பிரிக்கா, வடகரும்பனூரில் மைக்கா கிடைப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா?

(ஆ) அப்படியாயின் அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) There is no record of the occurrence of mica of economic value in Vadakarumbalur village. The Superintending Geologist, Southern Circle, Madras, has however been requested to furnish particulars of any recent investigation in the area.

(b) Does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இந்த வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மைக்கா, சாநாரணாவாக இரும்புக் கனிகள், கந்தகம் போன்ற பொருள்கள் கிடைப்பதால், ஜியாலாஜிகல் சர்வே ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That will be considered, Sir.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether any economic survey to find out the existence of mica on an all-State basis has been conducted by our Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : In view of the fact that these veins of mica are found to a large extent in Gudur, Nellore district, and contiguous areas like Tiruttani and these veins come up to the borders of our State, will the Government consider the question of conducting a geological survey at least in the border area of our State, viz., in Tiruttani?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is a suggestion which the Government will consider.

SRI A. VEDARATHNAM : ஸார், மைக்கா இங்கே லாபகரமான முறையிலே போதிய அளவு இல்லாது போனாலும் சிறிதளவாவிலும் இருக்கிறதா? நம் நாட்டின் மைக்கா தேவை எவ்வளவு? அப்படி பற்றாக்குறை இருப்பதிலிருந்து சிக்கனமான முறையில் உபயோகிக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

[25th April 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 1,000 ரூபாய் செலவழித்தால் 5 ரூபாய்க்கு மைக்கா எடுப்பது பொருத்தமல்ல. இது கட்டுப்படியாகக் கூடியதாக இருந்தால் சர்க்கார் இந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்ளுமே தவிர, கொஞ்சம் கொஞ்சம் அங்கங்கே கனிப்பொருள்கள் இருக்கிற தென்ற காரணத்தால் ஜியாலாஜிகல் சர்வே எடுக்க முடியாது.

SRI T. T. DANIEL : What is the difficulty in undertaking an economic survey on an all-India basis? May I know whether the Government will be pleased to conduct a re-survey in the Kanyakumari district in view of the fact that mica is available there and is visible even to the naked eye? We are able to see with the naked eye the existence of mica in the hilly tracts of the Kanyakumari district.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, what we see with the naked eye is an optical illusion. Very often, when we see such occurrences, we begin to imagine that there are mining deposits. There are priorities which the State Government have fixed for the purpose of undertaking geological survey and I do not think mica has a very high priority.

Allotment of houses by the City Improvement Trust

*** 799 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) சென்னையில் “City Improvement Trust” மூலமாகக் கட்டப்படும் வீடுகள், கட்டி முடித்து, விளம்பரம் செய்த பிறகு வீடுகளை யார் யாருக்குத் தேவையோ, அதை எழுதிக் கேட்பதற்குப் பதிலாக, விளம்பரத்திற்கு முன்னாலேயே ட்ரஸ்ட் அங்கத்தினர்களின் சிபார்சுகளின் பேரில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படுவது உண்மையா?

(ஆ) இப்போது சமீபகாலத்தில் அந்த முறை மாற்றிக்கொள்ளப் பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir. Allotments of houses are made by the Trust only with reference to the applications received in response to advertisements in the press.

The selection of allottees from the applications received for allotment of houses is made by the Chairman and the Trustees jointly and individually.

(b) Does not arise.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், பத்திரிகைகளில் விளம்பரம், எத்தனை தினங்களுக்கு முன்பு செய்யப்படுகிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்தத் தேதியிலிருந்து என்று சொன்னால் எத்தனை தினங்களுக்கு முன்னால் என்று சொல்ல முடியும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வீடுகள் யார் யாருக்கு அலாட்மென்ட் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது? விளம்பரம் செய்யப்பட்ட தேதிக்குப் பிறகு யார் யாருக்கு விடவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது? எந்தத் தேதியிலிருந்து எத்தனை தினங்களுக்கு காலம் கொடுக்கப்படுகிறது?

25th April 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இது சம்பந்தமான ப்ரொவீஜரை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. முதலில் ஸ்கீம் போடப்படுகிறது. அந்த இடத்தில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்த பிறகு மனைகள் எல்லாம் பிரிக்கப்பட வேண்டும். அதன் பிறகு ப்ரொவீஜர் எடுக்கப்படுகிறது. எடுத்த பிறகு எந்தவிதமான மனைகள் கிடைக்கும் அதற்கு வேண்டிய மனு கொடுக்கலாம் என்று அச்சடித்த புஸ்தகம் ஒன்றை இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். அந்தப் புஸ்தகத்திலுள்ள குறிப்புகள் பிரகாரம் மனுக்கள் போடவேண்டும். தனக்குச் சொந்தமாகவோ அல்லது உறவினருக்கோ வீடு இருக்கக் கூடாது. அந்த விதமான தகுதி உடையவர்கள் அப்ளிகேஷன் போட வேண்டும். அத்துடன் 100 ரூபாய் பணம் கட்டுவதற்கு தேதி குறிப்பிட்டிருப்பார்கள். பணம் கட்டிய பிறகு மனுவைக் கொடுக்க வேண்டும். அதன் பிறகு டிரஸ்ட் தகுதியுள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும். சி.ஐ.டி. ஒரு அடான மஸ் பாடி. இது முடிவு செய்வது நியாயமாக இருக்கும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is it not an erroneous conception that buildings are given away for the mere asking by some individuals to some other individuals—by either the Chairman of the City Improvement Trust or the Trustees—by private negotiation? Is it also not a fact that sites or houses are allotted only on the basis of the needs of the applicants and they are given only to those who deserve the same and who do not possess a house or plot in the City of Madras and on verifying the fact whether the income of the applicant was adequate enough to pay back the rates fixed by the Trust? Is it not a fact that all these formalities are regularly and properly observed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, that is exactly what I said just now. The hon. Member has given some additional information.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : 1959-ம் வருஷத்திலே எத்தனை அப்ளிகேஷன் வரப்பெற்றது? எத்தனை பேருக்கு டில்லாட்மென்ட் கொடுக்கப்பட்டது? மொத்தத் தொகை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 2,000, 3,000 வீடுகளுக்கு அப்ளிகேஷன் கொடுத்திருந்தார்கள். ஒன்றுக்கு 10 மடங்கு அப்ளிகேஷன்கள் வந்திருந்தன.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : குறிப்பிட்ட நபர் பேரிலோ அல்லது குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் பேரிலோ ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வீடுகள் கட்டுகிறார்களே அப்படி கட்டப்பட்டு வாங்கியிருக்கக்கூடிய வீடுகள் வாடகைக்கு விடப்படுவது உண்மையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : விதிகள் பிரகாரம் அப்படி கட்ட முடியாது. யாராவது எமாற்றியிருக்கலாம். யாருக்கும் நாம் முன்பு சொன்னதுபோல் எக்ஸ்ரே வைத்துப் பார்ப்பது கிடையாது. அப்ளிகேஷனில் அவர்கள் என்ன தகவல் கொடுக்கிறார்களோ அதை வைத்துத்தான் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. விதிகளின்படி கொடுக்க முடியாது என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : In view of the fact that heavy congestion is caused by the allotment of so many houses and sites to private individuals, in view of the fact that scarcity conditions prevail and also in view of the fact that there is such a large demand for the houses from the public, may I know whether there is any proposal to acquire some more areas in the suburbs and allot the same to the large number of applicants?

[25th April 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we are now thinking of developing two neighbourhoods on the type of Thyagarayanagar which was developed some thirty years ago. One is in West Madras area between the Avadi Road-Integral Coach Factory and the Poona-mallee High Road. That would be 1,000 to 1,200 acres. There is another neighbourhood which we want to develop and that is in North Madras, Vyasarpadi, where also we have acquired about 1,000 acres. When these two suburban townships come up, there may be some relief to the congestion in the city.

SRI A. VEDARATHNAM : வீடுகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்கிறவர்கள் தங்களுக்கோ, உறவினர்களுக்கோ வீடுகள் இருப்பது கூடாது என்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெவிரித்தார்கள். உறவினர்களுக்கு வீடு இருப்பது தவறு? அவர்களுக்கு இடம் இல்லை என்ற காரணத்தால் விண்ணப்பம் செய்கிறார்கள். இதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நெருங்கிய உறவினர் அதாவது கணவன் மனைவி, தகப்பனர், பிள்ளையாகவோ இருந்தால் சாதாரணமாகக் கொடுப்பதில்லை.

Houses for the employees of the Nellikuppam Sugar-Factory

* 800 Q.—**SRI S. THANGAVELU :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலையில் வேலை செய்துவரும் ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டும் திட்டம் எதேனும் இருக்கிறதா?

(ஆ) அப்படியானால் எப்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படும்?

(இ) இல்லை என்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a), (b) & (c) The workers of the East India Distilleries and Sugar Factory, Nellikuppam, organized a Co-operative Housing Society for the construction of houses for the workers under the Subsidised Industrial Housing Scheme. The Society formulated a project for the construction of houses at a cost of Rs. 6,300 each against the ceiling limit of Rs. 3,850 fixed by the Government of India. The project was dropped eventually, as it was not possible for the Society to construct houses within the ceiling cost, and for the workers to meet the extra cost.

MR. SPEAKER : இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்ல வேண்டும். கேள்வி கேட்க விரும்பினால் இடத்தில் எழுந்து நின்று. கேள்வி போடுகிறேன் என்று சொல்ல வேண்டும். சும்மா இடத்தில் உட்கார்ந்து இருந்தாலோ அல்லது சபையை விட்டு வெளியே சென்றுவிட்டாலோ அவர் கேள்வி போட விரும்பவில்லை என்றுதான் எண்ணிக்கொள்ளக் கூடும்.

SRI S. THANGAVELU : அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து மேற்கூறிய பதிலைத் தமிழில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு ஒரு கோவாப் ரேடிங் ஹவுசிங் சொசைட்டியை அமைத்து முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் போட்ட திட்டப்படி வீடு ஒன்றுக்கு 6,300 ரூபாய் செலவு ஆயிற்று. ஆனால் இந்திய சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருப்பது வீடு ஒன்றுக்கு 3,850 ரூபாய்தான். ஆகவே இதற்கு மேல் பணம் வேண்டி இருந்த காரணத்தினால் அவர்கள் அத்திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள்.

[25th April 1960]

Mosquito nuisance in the City

* 801 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** } Will the Hon. the
SRI A. A. RASHEED : } Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to eradicate the mosquito nuisance in the city of Madras;

(b) the steps taken by the Government to get rid of the mosquito troubles in the city's Government Hospitals; and

(c) the steps taken by the Government to clean the Cooum river and Buckingham Canal portions so as to avoid these becoming sources for mosquito breeding?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) A statement^a is placed on the table of the House.

(b) The premises of the Government hospitals in the City are kept clean and under hygienic conditions. The mosquito nuisance is not peculiar to the hospitals alone but is common to the City as a whole.

(c) The question of flushing the Cooum river and Buckingham Canal so as to make them clean and tidal and the connected problems are under consideration of the High Power Committee constituted by the Government and the Committee's Report is awaited.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கவர்ன்மெண்டு ஜெனரல் ஆஃப் பத்திரி, அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும்படியான சென்ட்ரல் ஜெயில் இந்த இரண்டு இடங்களிலும் கொசு உபத்திரவம் பொறுக்க முடியாமல் இப்போதும் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் பக்கத்திலுள்ள பக்கிங்ஹாம் கெனல்தான். அது இருப்பதன் விளைவாகத்தான் அங்கே கொசுக்கள் உற்பத்தியாகி பெருகுகின்றன. ஆகவே, நிவர்த்திக்கும் திட்டத்தைப் பற்றிப் பழைய மாதிரி சொல்லி சொல்லிப் பயன் இல்லை. அதைக் கூடிய சீக்கிரமாக முடிவு செய்து கொசு உபத்திரவத்தில் இருந்து நிவாரணம் கொடுக்கும்படியான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள அரசாங்கத்தார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த உபத்திரவம் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது மிகக் குறைந்திருக்கிறது. கானலை சுத்தப்படுத்துவது என்றால் சமுத்திர ஜலத்தை உள்ளே செலுத்தித்தான் செய்ய வேண்டும். சமுத்திரம் பூமியை விடக் கீழே இருக்கிறது. ஆகவே உயர்ந்த அலைகள் வருகிற காலத்தில் தான் அதைச் செய்ய முடியும். இது கொஞ்சம் சிக்கலானது. கமிட்டி அறிக்கையையும் பார்த்துக்கொண்டு செய்யப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact that in spite of these preventive measures, the Madras mosquitoes have defied the process and have become in fact larger in number as well as in size and, therefore, a greater nuisance in the City? They are said to be breeding in the extended areas like Kodambakkam and Saidapet where about 9,000 cess-pool pits that are supposed to be cleaned daily are not properly cleaned. Will the Government, therefore, take steps to get the underground drainage system extended to these areas and thus put an end to this mosquito nuisance?

[25th April 1960]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is not only the Madras mosquitoes that defy, but other mosquitoes also. So, we are finding out new ways of combating this nuisance. We are using new disinfectants that will kill them. So, we go on altering the old and the new methods. About the cess-pool and other things referred to by the hon. Member, special staff has been arranged to look after this work. Mechanical sprayers also have been sanctioned and I think we will be able to bring down the nuisance considerably.

SRI K. ANBAZHAGAN : இப்போது இந்தக் கொசுத் தொல்லை ஒழிப்பதற்கு மிகப் பெரிய இயந்திரங்கள் இரண்டு வாங்க வேண்டும் என்று நகரசபையார் அரசாங்கத்திடம் உதவி கோரி விண்ணப்பித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்களா? அப்படியென்றால் அந்தத் தொலையை மானியமாக வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த மாதிரி கேட்டிருக்கலாம். நான் கொடுத்த குறிப்பிலேயே மெக்கானிகல் ஸ்ப்ரேயர் கொடுப்பது பற்றிச் சொன்னேன். இது பற்றி அவர்கள் எழுதியிருந்தால் அதன் மேல் என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தனிக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : சட்டசபை ஹாஸ்டலில் கொசுத் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. மேலும் வருகிற விருந்தாளிகள் தனிப்பட்ட ஹோட்டல்களில் தங்கிக்கொண்டு படுகிற தொல்லை கணக்கு வழக்கு இல்லை. ஆகவே எங்கெங்கு அதிகமாகக் கொசுக்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி உடனடியாகச் சர்வே செய்து அவ்விடங்களிலாவது அதை ஒழிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கையை சர்க்கார் மேற்கொள்ளுவார்களா? அல்லது கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த வேலையைத் செய்யப் பட்டு வருகிறது. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு நானும் கூடக் கொசு வலை கட்டிக்கொண்டுதான் தூங்கினேன். இப்போது கொசு வலையை எடுத்து விட்டேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : சென்னை நகரத்தில் கொசுவைப் போக்குவதற்கு சர்க்காரும் கார்ப்பரேஷனும் சேர்ந்து ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தக் கமிட்டி ரிப்போர்ட் இன்னும் வரவில்லை. அது வந்தபின்தான் முடிவு செய்யப்படும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சுகாதாரத் தொழிலாளர்கள் போதுமான அளவு இல்லாத காரணத்தினால்தான் இந்த உபத் திரவம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு அதிகப்படியான தொழிலாளர்களை நியமித்துக்கொள்ள அரசாங்கம் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து சர்க்காருக்குக் கடிதம் வந்திருக்கிறதா? ஆகவே அதை உடனடியாக அங்கீகாரம் செய்து அதிகப்படியான தொழிலாளர்களை நியமிக்க அனுமதிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த மாதிரித்தான் அதிகப்படியாக நியமிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொசு ஒழிக்க 100 தொழிலாளர்களும், சுத்தம் செய்ய 50 தொழிலாளர்களும் நியமிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சென்னை மகப்பேறு நிலையம், ஜெயில் ஆகிய இரண்டு இடத்தில் இருந்தும் சாக்கடை நீர் பக்கிஷ்ஹாம் கெனாலில் கலந்துவிடப்படுவதனால் தான் கொசுக்கள் வளருகின்றன என்ற காரணத்தினால் அதனை நிறுத்துவதற்கு அரசாங்கம் என்ன ஏற்பாடு செய்ய இருக்கிறது?

[25th April 1960]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ரிப்போர்ட் செய்தால் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : மஸ்கிட்டோ எராடிகேஷன் ஸ்கீம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது? அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு? அது ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு எவ்வளவு தூரம் வளர்ந்து இருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மூலக் கேள்வி சென்னையை மட்டும் பொறுத்தது. மஸ்கிட்டோ எராடிகேஷன் ஸ்கீம் என்பது ராஜ்யம் பூராவும் மலேரியா ஜா ஒழிப்பு சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. முதலில் கண்ட்ரோல் ஸ்கீமாக இருந்தது. இப்போது எராடிகேஷன் ஸ்கீமாக இருக்கிறது. அது பெரிய அளவில் மாகாணம் பூராவும் அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI N. MARUDACHALAM : சென்னை நகரசபை சுத்தி செய்யும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தப் போவதாகக் கூறப்படுகிறது. அப்படியே இதர நகரங்களின் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தந்த நகரசபைகளிலிருந்து கோரிக்கை வந்தால் அவை அவ்வப்போது யோசிக்கப்படும்.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த மேஜையின்மீது வைக்கப் பட்டிருக்கிற அறிக்கையைப் பார்த்தால் இந்த வேலைகள் சரிவர நடைபெற்றுவந்தால் இங்கே கொசுக்கள் இருக்க நியாயம் இல்லை. ஆனால் கொசுக்கள் அதிகமாக இருப்பதற்குக் காரணம் அந்த வேலைகள் சரிவர நடைபெறவில்லை என்று கருதப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த வேலைகளைச் சரிவர நடைபெறச் செய்யத்தான் கொஞ்சம் அதிகமாக ஆட்களை நியமிக்க உத்தேசித்திருக்கிறது. அதிகமான திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் தான் முடிவு தெரியும்.

SRI S. RANGANATHA MUDALIYAR : May we have the information whether the Entomologist has submitted his report, and if so will the Government place copies of the report on the table of the House?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It does not arise out of this question. This is only about the nuisance of mosquito. The other mosquito which causes fever is a different thing. Under the Malaria eradication scheme they only concentrate on such mosquitoes that cause fever.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நான் கேட்டது, இந்த ட்ரெயினேஜ் சுத்தம் செய்வதற்கு மீனியல்ஸை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று. ஆனால் இந்த ஸ்டேட்மெண்டில் சொல்லப்பட்டிருப்பது அது பற்றியல்ல. ஆகவே, அதை அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லை இதுவரையிலும். ஆகவே அதற்கு வேண்டியது செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மஸ்கிட்டோவை ஒழிப்பதற்கு 100 தொழிலாளர்களும், 50 தொழிலாளர்கள் ட்ரெயினேஜ் சுத்தப்படுத்துவதற்காகவுந்தான். உத்தரவு ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. பணம்தான் ஜாஸ்தியாக வேண்டும். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று இப்போது சொல்ல முடியாது.

SRI S. RANGANATHA MUDALIYAR : Sir, my question refers to item 6 in the statement placed on the table of the House. Has that report been received by the Government, and if so, can we have copies of that report?

[25th April 1960]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, at this stage I cannot state categorically anything. I do not know whether the report has come. I think if the hon. Member renews his question after the report is received by the Government, we will look into it.

* SRI K. B. S. MANI : சென்னையிலிருக்கிற கொசுக்களுக்கு ஏதாவது விசேஷ பவர் இருக்கிறதா? அதனால் எந்தெந்த வியாதிகள் வருமென்று ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இங்கு ஜனத்தொகை அதிகம். ஆகவே கொசுக்களுக்கெல்லாம் ஓவர் பீடிங் அதிகமாக இருக்கும்.

Levy of Income-tax on Co-operatives

* 802 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the reasons for not representing to the Central Government to drop the proposed levy of income-tax on co-operatives?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The assumption contained in the question is not correct.

SRI N. K. PALANISAMI : கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இன்கம் டாக்ஸ் போடுவதால் கூட்டுறவு முறையே பாதிக்கப்படுமாயைவால் சர்க்கார் இதைப் போடக் கூடாதென்று மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தினார்களா? அப்படியானால் அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்த மாதிரி எழுதி அனுப்பியிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: Questions Nos. 803 and 805 are postponed as the Hon. Minister is not in the city and Question No. 804 is postponed as the Hon. Minister wants postponement of the question to a later date.

Supply of electricity to villages

* 806 Q.—SRI T. K. SUBBIAH: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) தென் சென்னை எலெக்ட்ரிக் கார்ப்பரேஷன்காரர்கள் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் எத்தனை கிராமங்களில் மின்சாரம் விஸ்தரித்தார்கள்?

(ஆ) உடையார்பாளையம் தாலுக்காவில் எந்தெந்தக் கிராமங்கள்?

(இ) அவர்கள் திட்டமிட்ட கிராமங்கள் எத்தனை?

(ஈ) திட்டமிடப்பட்ட நிறைவேற்றாத காரணம் என்ன?

(உ) இனிமேலாவது நிறைவேற்றப்படுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) 258 villages.

(b) Ariyalur.
Kilapalur.
Kokkudi.
Keelaiyur.

(c) The particulars of the programme for the past years are not available.

25th April 1960]

(d) & (e) Our information is that the South Madras Electric Supply Corporation, Limited, has chalked out a programme to electrify 115 villages in the six taluks in Tiruchirappalli district during the next three years.

SRI T. K. SUBBIAH : உடையார்பாளையம் தாலுகா மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருந்தும் குறிப்பாக இரண்டு பஞ்சாயத்தில் தான் இந்த விஸ்தரிப்பு நடந்திருக்கிறது பத்து ஆண்டுகளில். அதிக கிராமங்களுக்கு அது விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருப்பதை சர்க்கார் வற்புறுத்தி விரைவில் பல கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : உடையார்பாளையம் தாலுகாவில், நான் கொடுத்திருக்கிற விவரப்படி 4 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த தாலுக்கா மிகவும் பிற்போக்கான தாலுக்கா. அதற்கு ஒரு விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பது என் ஆசை. அந்த தாலுகாவில் லைசென்சுதாரிடமிருந்து அவர்கள் கையிலிருந்து அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்ற பரிசீலனை இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்தால் இன்னும் துரிதமாக இன்னும் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுத்துவிடலாம். குறிப்பாக அந்தத் தாலுக்கா தலைநகரத்திற்கே இன்னும் மின்சாரம் இல்லை. அது கண்டு உண்மையிலேயே எனக்கு மனக்கஷ்டந்தான் ஏற்படுகிறது. அந்தக் குறை நீண்ட காலத்திற்கு இருக்கக் கூடாதென்று என் அதிகாரிகளிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். கூடிய விரைவில் மின்சாரம் அத்தாலுக்கா தலைநகரத்திற்கு வந்துவிடும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI K. R. VISWANATHAN : மின்சாரக் கம்பெனியிடமிருந்து மின்சாரம் பரவாத எல்லைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முயற்சி நடந்துகொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அதற்காக சட்ட அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டு வருவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதன் முடிவு என்ன? அப்படிப் பரவாத இடங்களில் இந்த ஆண்டு எந்தெந்த இடங்களில் சர்க்கார் சார்பில் மின்சாரம் கொடுப்பதாக முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பொதுவாக லைசென்சுதாரர் எங்கெங்கு விஸ்தரிப்பு செய்வதற்கு கஷ்டமிருக்கிறதோ அந்தப் பகுதிகளை அரசாங்கத்தினிடம் கொடுத்துவிட்டால், நிபந்தனை இல்லாமல் கொடுத்து விட்டால், அந்தப் பகுதிகளுக்கு அரசாங்கம் விஸ்தரிப்பு செய்வதில் கஷ்டம் இராது. ஆனால் சில இடங்களில் லைசென்சுதாரர் கொடுக்க மறுத்தாலும் கூட அங்குள்ள மக்களைக் குறிப்பாக விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு மிகவும் இடையூறு இருப்பதால் அந்தப் பகுதிகளை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்று சட்டப் பிரச்சனையிலிருந்து ஒரு முடிவிற்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. விரைவில் அந்த முடிவு விவசாயிகளுக்கு நன்மை தரும் முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

SRI S. THANGAVELU : மின்சார வெட்டு வருவதற்கு முன்னால் பணம் கட்டிய விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்களுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு இட்டிருந்தும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன?

MR. SPEAKER : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. மந்திரிக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்றால் பதில் சொல்லலாம்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : தனிக் கேள்வி இதற்கு வேண்டுமென்றிருந்தாலும், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முதன்முதலாகப் போட்டிருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் என்னால் முடிந்த வரையில் பதில் சொல்லுகிறேன். மின்சார வெட்டு இருப்பதாகவும், அதனால் மின்சார

[25th April 1960]

சப்ளை கொடுக்கவில்லை என்றும், ஒரு தப்பான எண்ணம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. சபைக்கு நன்கு தெரியும், வெட்டு இப்போது கிடையாது என்பது. அப்படி இல்லை என்று நான் பல கேள்விகளுக்கு இந்தச் சபையில் பல தடவை பல கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன இந்தக் கஷ்டத்தைப் பற்றி எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் எழுதி அனுப்பினால் அதைப் பரிசீலனை செய்து அவர்களது கஷ்டத்தை நீக்க எல்லா முயற்சிகளும் செய்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : தாலுகா ஆபீஸ்களில் மின்சார விளக்குகள் இல்லாதது பற்றி சர்க்கார் கவனித்து அதில் வேண்டிய கவனம் செலுத்தப்படுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அனேகமாக எல்லாத் தாலுகாக்களிலும் இந்த மாதிரி நிலை இருப்பதால் இதற்கு என்று ஒரு ஸ்பெஷல் உத்தரவு போட்டு இதை உடனடியாகக் கவனிப்பதற்குக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக முயற்சி எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : நான் சொன்ன பதிலை அங்கத்தினர் அவர்கள் அவர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மாகாணத்தில் ஒரே ஒரு தாலுகா தலைநகரத்தில் மட்டும்தான் மின்சாரம் இல்லை. அவர்களது கோரிக்கை தாலுகா ஆபீஸ்களுக்கு மின்சார விளக்குகள் போடவேண்டும் என்பது. அதற்கு எனது சகாக்கள் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களும் போதுமான பணம் கொடுத்தால் எனது இலாகா உடனடியாக மின்சாரம் போட்டுக் கொடுத்துவிடும்.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : உடையார்பாளையம் தாலுகா மட்டுமல்ல, பெரம்பலூர் தாலுகா தலைநகரத்திற்கு மட்டும்தான் மின்சாரம் இருக்கிறது. மற்றவிடங்களுக்கு இல்லை. அங்கு இறைக்கும் கேணிகள் அதிகமிருக்கிறது. ஆகவே, மின்சாரம் அங்கு கொடுப்பது பற்றி சவுத் இந்தியா கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து அரசாங்கம் எடுத்து மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பெரம்பலூர் தாலுகாவும் மிகவும் பிற்பட்ட தாலுகாதான். அங்கு வினியோகம் லைசென்சுதார்க்கிடம் இருப்பதால் அங்கத்தினர் விரும்புமளவு அந்த வேகத்தில் மின்சாரத்தை அங்கு பாப்ப முடியவில்லை. இருந்தாலும் அங்குள்ள லைசென்சுதார் ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதால், அவர்களுக்கு அரசாங்கம் போதுமான அளவு ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் கொடுத்து எங்கெங்கு விஸ்தரிப்புத் தேவையோ அதை விரைவில் செய்ய வேண்டுமென்பது என் ஆசை. இந்தச் சபையில் 25 லட்ச ரூபாய் கடன், இது போன்ற லைசென்சுதார்களுக்கு கொடுக்கும் வந்திருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப் பயன்படுத்தி அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிப்பு செய்யப்படும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Even if the schemes are sanctioned, in certain areas it takes some months ordinarily and even a year to put the work into execution. Is it because of the fact that lot of red-tapism is there and if so will the Government consider the desirability of putting an end to the red-tapism and see that the works are started immediately after the schemes are sanctioned?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The hon. the Leader of the Opposition well knows that it is not purely red-tapism that stands in the way. If it is only red-tapism, I won't untie it but cut it out. In preparing the schemes and sanctioning them, we do them without any hitch. But unfortunately when the real execution comes in, materials are required. I cannot just take electrical energy and dip it in the village. Electrical energy will have to be taken through conductors, through poles, etc., and so many other materials are required and many of them will have to be imported into this country.

25th April 1960]

SRI J. MATHA GOWDER : ஸார், மின்சார வெட்டு இப்போது எங்குமே கிடையாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஊர்ஜிதமாக தெரிவித்தார்கள். ஆனால், இந்த மாதம் 21-ம் தேதி நீலகிரியில் உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், அதற்காக உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாகவும் எனக்குத் தந்தி வந்தது. அதை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறேன். அப்படியானால் இம் மாதிரியான மின்சார வெட்டு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுடனான அப்படியென்றால் சர்க்கார் இதில் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : மின்சார வெட்டு இப்போது இல்லை என்பதை இப்போதும் நான் மீண்டும் ஊர்ஜிதமாகச் சொல்கிறேன். ஏதோ மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டிருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தந்தி வந்திருக்கலாம். சில இடங்களில் மின்சார வினியோகத்தில் இருக்கின்ற கஷ்டங்களைப் பற்றி நான் இதற்கு முன்னால் சொல்லியிருக்கிறேன். அதாவது சில இடங்களில் இரண்டு விதமான உத்தரவு மாறி மாறிப் போனதின் காரணமாக சில இடங்களில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாகக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வரக்கூடிய நீலகிரி தொகுதியில் பச்சைத் தேயிலைக்கு எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காக தனியாக வேண்டிய உத்தரவுகள் எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : ஸார், கம்பெனிகளை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கக் கூடிய நேரத்தில் மேற்கொண்டும் கம்பெனிகளுக்குக் கடன் கொடுத்துக்கொண்டு போவதை விட கம்பெனியார் விஸ்தரிக்க வேண்டிய இடங்களில் எல்லாம் சர்க்காரே விஸ்தரிக்கும் ஏற்பாட்டை என் செய்யக் கூடாது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்தக் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இருந்தாலும் பதில் சொல்லுகிறேன். இப்போது எங்கெல்லாம் மின்சார போர்டின் கையில் இருக்கிறதோ, அந்த இடங்களில் எல்லாம் மின்சார விஸ்தரிப்பு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இப்போது கம்பெனியார் அல்லது லைசென்ஸார் கையில் இருக்கும் இடங்களில் விஸ்தரிப்புச் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கின்ற மக்களுக்கு மன வருத்தம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, லைசென்ஸார் இடங்களை அரசாங்கம் எடுப்பதற்கு முன்னால், அரசாங்கம் ஏதேனும் செய்ய முடியுமா அதாவது இடைக்கால நிவாரணம் என்கின்ற முறையில் ஏதாவது வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்கின்ற முறையில் மின்சார விஸ்தரிப்புக்காக 25 லட்சம் ரூபாய் லைசென்ஸார்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். பின்னால் சர்க்கார் இதை எடுத்துக்கொள்ளும்போது இதனால் எந்த விதமான நஷ்டமோ, பாதகமோ ஏற்படாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

SRI K. R. VISWANATHAN : தலைவர் அவர்களே, 1960-61-ல் உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் ஆண்டி மடம் என்கிற பகுதியில் சர்க்கார் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாகத் தெரிகிறது. இவ்விதம் இந்த இடத்தில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு அங்குள்ள கம்பெனியார் அனுமதி கொடுத்துவிட்டார்களா, அப்படியென்றால் அதே முறையில் ஜெயங்கொண்டான் தாலுகா தலைநகருக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு, மற்ற இரு அமைச்சர்களின் உதவியோடு இந்த ஆண்டிலேயே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஜெயங்கொண்டபுரம் தாலுகா தலைநகரத்திற்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு மற்ற அமைச்சர்களின் உதவி தேவையில்லை. தாலுகா தலைநகரிலுள்ள காரியாலயங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்குத்தான் மற்ற அமைச்சர்களின் உதவி தேவை என்று சொன்னேன். தாலுகா தலைநகருக்கு விஸ்தரிப்பதற்கு

[25th April 1960]

என்னாலேயே நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அதிலும் குறிப்பாக இந்த வருடத்திற்குள்ளாக எல்லா தாலுகா தலைநகரங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு அதன்படி வேலை செய்து முன்னேறியும் இருக்கிறோம். அதில் கடைசியாக இருப்பதுதான் உடையார்பாளையம் தாலுகா. இதில் உடையார்பாளையம் பகுதி பூராவையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்கின்ற பிரச்சனை இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் பேரில் ஒரு முடிவும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றித் தனியாகக் கேள்வி போடுவதாக இருந்தால் மேல் உள்ள விவரங்கள் எல்லாம் சொல்லுகிறேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : ஸார், சாதாரணமாக மின்சாரம் செல்லும் வழியில் இருக்கின்ற அரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நாம் எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சில இடங்களில், பஞ்சாயத்து போர்டு இருக்கக் கூடிய இடங்களில் அங்கு இருக்கக் கூடிய ஜாதி இந்துக்கள் வசதிக்குத் தக்க மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய அரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சார வசதி கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட அரிஜன காலனிகளை எல்லாம் கணக்கெடுத்து, அவைகளுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதி கிடைப்பதற்கு ஏதாவது அரசாங்கம் நல்ல முடிவு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்தப் பிரச்சனையைக்கூடிய மட்டும் உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக நான் இந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்ட உடனேயே அரிஜன இலாகா அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டு, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எந்தக் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதி விஸ்தரிப்பு நடைபெற்றிருக்கிறதோ, அந்தக் கிராமத்தின் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள அரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சாரம் போகாமல் இருந்தால் அவைகளுக்கு எல்லாம் மின்சார விஸ்தரிப்பு கொடுப்பதாக அரிஜன நல மானியத்திலிருந்து கொஞ்சம் உதவிகொடுத்தால், அந்தக் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் கொடுத்துவிடலாம் என்று தீர்மானம் செய்தோம். இதற்காக அரிஜன மானியத்திலிருந்து 14 அல்லது 15 லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படும் என்று நிபுணர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதை உடனடியாகத் தந்திருந்தால் இப்போது இந்தப் பிரச்சனை வந்திருக்காது. ஆனால், அரிஜன நல இலாகாவின் கொஞ்சம் தீவிர கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்காமல், இதைப் படிப்படியாகக் கொண்டு வரலாம் என்ற எண்ணத்துடன் வருடம் ஒன்றுக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் தந்து ஐந்து வருடத்திற்குள் முடிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி இப்போது எல்லா வேலைகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதோடு எந்த இடத்திற்கு மின்சாரம் கொண்டுபோவதாக இருந்தாலும், சரி, பக்கத்தில் அரிஜனங்களின் காலனிகள் இருந்தால், அந்த ஸ்கீமில் அரிஜன காலனியையும் சேர்த்துக் கணக்கெடுத்தால்தான் விஸ்தரிப்பு நடக்கும், இல்லாவிட்டால் ஸ்கீம்கள் இருக்காது என்ற முறையில் கூட இருந்து வருகிறது. அதல்லாமல் அரிஜன காலனிகள் உட்படுத்தாமல் ஸ்கீம்கள் இருக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் கேட்டு, ஸ்கீம் தாமதம் ஆகக் கூடாத நிலையில் அனுமதி கொடுத்து வருகிறோம். ஆனால் எங்கெல்லாம் அரிஜன காலனிகளுக்கு வசதிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் வேகமாக மின்சார வசதி கொடுத்து வருகிறோம்.

Sales tax on bread and biscuits

* 807 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to remove the disparity in the rates of sales tax levied for bread and biscuits?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

[25th April 1960]

Co-operative farm

* 808 **SRI S. THANGAVELU :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) கடலூர் தாலுகாவில் திருவாமூர் கிராம ஹரிஜன விவசாயிகளைக்கொண்டு கூட்டுப் பண்ணை நடத்தத் திட்டம் ஏதேனும் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

(ஆ) அப்படியானால் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படும்?

(இ) சர்க்கார் மேற்படிக்கூட்டுப் பண்ணைக்கு எடுக்கப்போகும் நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (அ) & (ஆ) Proposals have been received from the Registrar of Co-operative Societies. They are under the consideration of the Government.

(இ) 107.87 acres.

SRI S. THANGAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது எடுக்கப்போகும் இடங்கள் நூறு ஏக்கர்களுக்கு மேலாக இருப்பதால், இந்த நிலங்களை சர்க்காரிலிருந்து டிராக்டர் மூலமாக மராமத்து செய்யப்படுமா அல்லது ஏழை விவசாயிகளை வைத்து மராமத்து செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கூட்டுறவு விவசாயம் அமைக்கும் போது அரசாங்கத்தின் மூலமாக எல்லா உதவிகளும் செய்து கொடுப்பதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அரிஜன மக்கள் கூட்டுறவுப் பண்ணைக்கு அரசாங்கம் என்னென்ன நன்மைகள் உதவிகள் செய்து கொடுக்கப்போகிறது என்பதை நான் வாசிக்கப்போகும் விவரங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

1. ஷேர் காப்பிடல்—(மூலதனத்திற்காக) வகையில் 10 ரூபாய் வீதம் 25 பேர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்பது.

2. விதை வாங்குவதற்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் வீதம் 100 ஏக்கர்களுக்கு வரை கொடுப்பது.

3. ஒரு ஏக்கருக்கு ஐந்து ரூபாய் வீதம் உரம் வாங்குவதற்கு 100 ஏக்கர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்.

4. மாடுகள் வாங்குவதற்கு ஒரு ஜோடிக்கு 400 ரூபாய் வீதம் 25 ஜோடிகளுக்குக் கொடுப்பது. இதில் பாதி கடனாகவும், பாதி இனமாகவும் கொடுக்கப்படும்.

5. நிலங்களைச் செப்பனிடுவதற்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் வீதம் 100 ஏக்கர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்.

6. பம்பு செட்டு வைத்துக்கொள்ளுவதற்கும் கிணறு வெட்டுவதற்கும் சேர்ந்து கிணறு ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இதில் பாதி கடனாகவும், பாதி இனமாகவும் கொடுக்கிறார்கள்.

7. விவசாய சாமான்கள், கலப்பைகள் முதலியவைகள் வாங்குவதற்கு நபர் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

8. அங்கிருந்து வேலை செய்வதற்காக நிதி உதவியாக நபர் ஒன்றுக்கு 180 ரூபாய் வீதம் ஆறு மாதத்திற்குக் கொடுக்கிறார்கள். இதில் பாதி இனமாகவும், பாதி கடனாகவும் கொடுக்கிறார்கள்.

9. வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக வீடு ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கிறார்கள்.

[25th April 1960]

10. மாட்டுக் கொட்டகை (காட்டில் ஷெட்) கட்டுவதற்காக ஷெட் ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள்.

11. கூட்டுப் பண்ணை நடத்தும்போது, அங்கு ஒரு மேனேஜர் நியமிக்க வேண்டியிருக்கும். அவருக்கு சம்பளமாக மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் வீதம், மூன்று வருடங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்.

இவ்விதமான பல உதவிகளைச் சர்க்கார் செய்து கொடுப்பார்கள்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: கூட்டுறவு நிலக் குடியேற்றப் பண்ணைகள் அமைப்பதற்குரிய நல்ல நிலங்கள், நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள், தனியார் வசம் அபிவிருத்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஹரிஜனங்களைக் குடியேற்றி கூட்டுப் பண்ணைகளையும் அமைக்கலாம். எனவே அந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்காக விலைக்கு வாங்குவதற்காக அதற்கு வேண்டிய தொகையை ஹரிஜனங்களுக்கு நீண்டகாலக் கடனாகவோ, மானியமாகவோ ஒரு பகுதியையோ கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: நான் சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு சொன்ன திட்டம்; ஏற்கனவே சர்க்கார் நிலங்கள் வீணாகக் கிடந்தால் அவைகளில் நல்ல முறையில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் அமைப்பதுதான். நிலங்களைக் கனம் அங்கத்தினர் கூறியது போல ஹரிஜனங்களுக்காகக் கிரயத்திற்கு வாங்கும் திட்டம் ஹரிஜன இலாகாவில் இல்லை.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்ட 100 ஏக்கரிலும் 8 கிணறுகள் வெட்டி கிணறு ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாய் வீதம் பணம் கொடுக்கப்படுவதாக அவர் சொன்னார். அந்த 2,000 ரூபாயும் மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறதா, அல்லது கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறதா? அதே மாதிரி வீடுகள் கட்டுவதற்கும் பணம் கொடுக்கப்படுவதாக கனம் அமைச்சர் சொன்னார். அந்தப் பணமும் மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறதா, அல்லது கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறதா, மானியமானால், எவ்வளவு பணம் மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக் கொடுக்கப்படும் 2,000 ரூபாயில் பாதித் தொகை கடனாகவும், பாதித் தொகை இனாமாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே மாதிரி வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கடனாகவும், 50 ரூபாய் இனாமாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: இப்போது ஃபார்ம் ஒன்றுக்கு சர்க்கார் செலவிட நினைத்திருக்கும் தொகையை அந்த ஃபார்மின் உற்பத்தியின் மூலமாக எத்தனை வருடங்களில் திரும்பப் பெற முடியும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை. அதற்கு அனேகமாக 20 வருஷங்கள் ஆகும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL: Sir, may I know whether this is a Union sponsored scheme or State sponsored scheme? May I also know the number of such co-operative farms which have already been organized in the State?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இது மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் சேர்ந்து நடத்தும் திட்டம். கனம் அங்கத்தினர் போட்டுள்ள இன்னொரு கேள்விக்கான விவரம் என்னிடம் இப்போது இல்லை. அந்த விவரத்திற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால், எத்தனை காலனிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற இந்த விவரத்தைச் சொல்வேன்.

25th April 1960]

Drinking water-supply scheme for Cuddalore

* 809 Q.—**SRI S. THANGAVELU:** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) கடலூர் தாலுகாவில், காடாம்புலியூர், நடுக்குப்பம், மருங்கூர் இந்தக் கிராமங்களுக்கு குடி தண்ணீர் திட்டம் ஒன்று சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

(ஆ) அப்படியானால் எத்தனை கிணறுகள் முடிவாகியிருக்கிறது?

(இ) அதற்கான ஆன செலவுகள் எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (அ) (ஆ) & (இ) The Government have no ready information and they have called for a report.

Sir, since this answer has been furnished, I have the following information to give :—

காடாம்புலியூரைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே ஒரு போரிங் கிணறு அமைத்து ஓவரஹெட் டாங்க் வைப்பதற்கு 54,000 சில்லரை ரூபாய் ஸாங்ஷன் ஆனது. அதில் சென்ற மாத முடிவு வரையில் 52,000 ரூபாய் செலவாகி அந்த வேலை முடிவாகியிருக்கிறது. நடுக்குப்பத்தில் அந்தத் திட்டத்திற்கு 44,000 ரூபாய் செலவு மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சுமார் 10,000 ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. மீதி வேலைகள் இனிமேல் நடக்கும். மருங்கூரில் அந்தத் திட்டத்திற்குள்ள எஸ்டிமேட் 2,000 சில்லரை ரூபாய். அதில் இப்போது கான்ட்ரிப்பியூஷன் கொஞ்சம் வரவேண்டியிருக்கிறது. கொஞ்சம் கான்ட்ரிப்பியூஷன் வந்திருக்கிறது. அதாவது 3,400 ரூபாய் வந்திருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் தொகை வரவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது அந்தத் திட்டத்திற்கு 40,000 ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லப்பட்டதால், அதற்கு போர்டார் மூலம் வர வேண்டிய பணத்திற்கு அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். குடி தண்ணீர் வசதிக்கு அங்கே இந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. THANGAVELU: இந்த சர்க்கார் இம்மாதிரி ஆயிரக் கணக்காக ரூபாய்கள் செலவழித்து மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்திருந்த போதிலும், ஒரு சிலர், சிந்திரி, முந்திரி என்றெல்லாம் பேசுகிறார்களே. சர்க்கார் இம்மாதிரியான காரியங்களைச் செய்வது அவர்களுக்கெல்லாம் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அப்படி எல்லாம் பேசுகிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், அப்படிப் பேசுகிறவர்களை கனம் அங்கத்தினர் இம்மாதிரியான வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுள்ள இடங்களுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவர்களுக்கு அவைகளைக் காட்டலாம். (சிரிப்பு)

Excise duty on Coffee, Vegetable oil, Kerosine, etc.

* 810 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI:** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 31-8-59-ல் நடத்திரக் குறியிட்ட கேள்வி எண் 103-க்கு அளித்த பதிலை யொட்டி காப்பி தாவர எண்ணெய் மண் எண்ணெய்

[25th April 1960]

போன்றவைகளின் மீது மத்திய எக்ஸைஸ் வரி விதிப்பு குறித்து மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பதில் வந்துவிட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The matter is still under the consideration of the Government of India.

SRI S. M. ANNAMALAI : மாநிலத்திலுள்ள விற்பனை வரியை நீக்கிவிட்டு இது போன்ற சுங்க வரிகளைப் போடும் யோசனை மத்திய சர்க்காரின் ஆலோசனையில் இருக்கிறதா? மத்திய சர்க்கார் அது சம்பந்தமாக மாநில சர்க்காரின் ஆலோசனையைக் கோரியதா? அப்படியானால், அதற்கு இந்த சர்க்கார் கொடுத்த பதில் என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, communications between the Government of India and the Madras Government are confidential.

MR. SPEAKER : Question No. 811 is postponed, as the Hon. Minister is not in town.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, question No. 812 may be postponed for some days.

MR. SPEAKER : The question is on the order paper. The Hon. Minister will answer it. The hon. Member should either withdraw his question, or the Hon. Minister will answer it.

Attack on a fisherman by the Ceylon Police

* 812 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : } Will the Hon. the
SRI V. K. KOTHANDARAMAN : } Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Director of Fisheries, Madras, has received any report from the fishermen from Katcha Theevu, near Rameswaram during March 1960 regarding the attack on a fisherman in Katcha Theevu by advance Ceylon Police parties who came by steam launch;

(b) whether the Police had threatened them by shooting in the air;

(c) whether any enquiry has been conducted in the matter; and

(d) if so, the details thereof?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) The Director of Fisheries, who was consulted has reported that he has not received any such report so far and that he has called for a report from the Assistant Director of Fisheries, Sivaganga and it is awaited.

(b), (c) & (d) Do not arise.

[25th April 1960]

UNSTARRED QUESTIONS

Scales of pay to Graduate teachers in Kanyakumari district and Shencottah taluk

361 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that Graduate teachers recruited to Government service after States Reorganisation and posted in Kanyakumari district and Shencottah taluk are given lesser scale than the Graduate teachers in Madras service; and

(b) if so, the reasons for the same?

A.—(a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Local Libraries

362 Q.—திரு. என். ஆர். தியாகராசன்: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) லோகல் லைப்ரரி அதாரிட்டி என்ற பெயரால் நமது ராஜ்யத்தில் எத்தனை ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன?

(ஆ) அதில் யார் யார் அங்கத்தினர்கள்?

(இ) எத்தனை கிளை நூலகங்கள் உள்ளன, ஜில்லாவாரியாக?

(ஈ) அதில் ஒவ்வொன்றிலும் உள்ள புத்தகங்கள் எத்தனை?

(உ) ஜில்லா வாரியாக வரும் வருமானம் என்ன? செலவென்ன?

A.—(அ) 12.

(ஆ) to (உ) Statements are placed in the Legislature Library for reference.

363 Q.—திரு. அ. வேதரத்னம்: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-58-ல் நூல் நிலையங்களுக்கு லைப்ரரி செஸ் மூலம் வருமானம் எவ்வளவு?

(ஆ) 1957-58-ல் ஆன செலவு எவ்வளவு?

(இ) இம்மாநிலத்தில் மொத்தம் எத்தனை நூல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன?

(ஈ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை நூல் நிலையங்கள் யார் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்றன?

(உ) இந்த நூல் நிலையங்களில் நிர்வாகத்தை மாற்றியமைக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(ஊ) அப்படியாயின், அதன் விவரம் என்ன?

A.—(அ) to (ஈ) Statements are given below.

(உ) & (ஊ) The attention of the member is invited to Question No. 90 answered on 2nd September 1959.

A. 170-27—3

[25th April 1960]

Serial number and name of the Local Library Authority.	Library cess collected during 1957-58.	Income during 1957-58.	Expenditure during 1957-58.
	RS.	RS.	RS.
1 Local Library Authority, Madras City.	5,67,926	5,97,991	2,42,056
2 Local Library Authority, Chingleput.	16,707	57,000	84,475
3 Local Library Authority, North Arcot.	38,388	2,85,170	1,19,492
4 Local Library Authority, South Arcot.	12,014	38,959	76,384
5 Local Library Authority, Thanjavoor.	57,358	97,995	83,062
6 Local Library Authority, Tiruchirappalli.	98,015	1,70,000	96,868
7 Local Library Authority, Madurai ..	2,03,198	3,98,730	3,47,906
8 Local Library Authority, Ramanathapuram.	43,280	84,656	94,085
9 Local Library Authority, Tirunelveli.	52,317	1,52,203	1,75,141
10 Local Library Authority, Salem ..	9,590	73,831	1,41,398
11 Local Library Authority, Coimbatore.	1,14,373	1,67,860	1,84,223
12 Local Library Authority, The Nilgiris.	15,053	51,081	65,738
Total ..	12,28,219	21,77,476	17,10,828

Number of libraries maintained by various organizations.

Serial number and name of the district.	Libraries maintained by the Local Library Authorities.			Panchayat Libraries.	Co-operative Societies.	Gramasams.
	District Central Library.	Branch Libraries.	Delivery Stations.			
1 Madras City	1	73	..	..	2	..
2 Chingleput	1	21	60	33	4	5
3 North Arcot	1	16	12	294	3	5
4 South Arcot	1	17	5	92	3	..
5 Tanjore	1	15	56	105	3	15
6 Tiruchirappalli ..	1	23	4	16	..	8
7 Madurai	1	43	132	19	..	3
8 Ramanathapuram ..	1	24	46	45	..	7
9 Tirunelveli	1	39	30	50	3	5
10 Salem	1	30	27	26	7	12
11 Coimbatore	1	74	195	39	..	..
12 The Nilgiris	1	11	19	9	3	20
Total ..	12	381	586	728	28	108

13 Kanyakumari There is a Distributing Unit under the control of the District Educational Officer, Nagercoil.

25th April 1960]

North Arcot District Library

364 Q.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—
(அ) வடாற்காடு மாவட்ட நூலகத்தின் வருட வருமானம் எவ்வளவு ?
(ஆ) நூலகங்களுக்கு வாங்கிய பேப்பர், புத்தகம் எவ்வளவு ?
(இ) 1957 முதல் 1959 வரை வருட வாரியாக இந்த நூலகத்தின் வருட செலவு எவ்வளவு ?

A.—(அ) Rs. 66,759 (for 1958-59).

(ஆ) Books to the value of Rs. 20,326.37 and News papers and periodicals to the value of Rs. 4,943.76 were purchased during 1958-59.

(இ) 1956-57—Rs. 57, 612.39.

1957-58—Rs. 90,772.17.

1958-59—Rs. 1,27,484.45.

District and Central Libraries

365 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்யத்தில் (District and Central Libraries) எத்தனை மாவட்ட நூல் நிலையங்கள் சொந்தக் கட்டடங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன?

(ஆ) வேலூர் நூல் நிலையக்கட்டிடம் கட்ட என்ன செலவாயிற்று ?

(இ) வடாற்காடு மாவட்டத்தில் கீளை நூல் நிலையங்கள் (Branch Libraries) உள்ள இடங்கள் யாவை?

A.—(அ) One in North Arcot district.

(ஆ) An expenditure of Rs. 1,87,428.40 was incurred up to 31st December 1959. The total expenditure on the construction of the building is estimated to be Rs. 2,11,602.58.

(இ) 1 Arkonam. 11 Vaniyambadi.
2 Arni. 12 Wallaja.
3 Ambur. 13 Wandiwash.
4 Chengam. 14 Jolarpet.
5 Gudiyattam. 15 Kaveripauk.
6 Polur. 16 Pallikonda.
7 Ranipet. 17 Thimiri.
8 Tiruppattur. 18 Alangayam.
9 Tiruvannamalai. 19 Pudupalayam.
10 Tiruvettipuram at Cheyyar. 20 Chetpet.
21 Kalavai.

Harijan students in Coimbatore Colleges

366 Q.—திரு. பி. ஜி. மானிக்கம் : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958, 1959-ம் வருடங்களிலே கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலிருக்கும் அரசாங்கத்தாராலும், தனிப்பட்டவர்களாலும் நடத்தப்பட்டுவரும் கல்வாரிகள், தொழிற்பயிற்சி கல்லூரிகள் போன்றவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் எத்தனை ஹரிஜனங்கள் கல்வி பயின்று வருகிறார்கள் ?

[25th April 1960]

(ஆ) இவர்களுள் எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு என்னென்ன விதமான உபகாரச் சம்பளம் கவரன்மெண்டால் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன?

(இ) இவர்களில் ஹரிஜன மாணவிகள் எத்தனை பேர்கள்?

A.—(அ), (ஆ) & (இ) A statement is annexed which gives particulars for the year 1958-59.

Statement showing the number of Harijan students the number to whom Scholarships were granted, and the number of women students among them in the Arts and Professional Colleges in Coimbatore district during 1958-59.

Serial number and name of the Arts and Professional Colleges in Coimbatore district.	Number of Harijan students in each of the Arts and Professional Colleges in Coimbatore district (private as well as Government) during 1958-59.	Number of Harijan students among them granted scholarships (whether residential or non-residential).	Number of women students among them granted scholarships.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 G. V. G. Visalakshi College (for Women), Udumalpet.	3	3	3
2 P. S. G. Arts College, Peelamedu.	9	9	..
3 Government Arts College, Coimbatore.	52	47	..
4 Sri Avinashilingam Home Science College, Coimbatore.	..	..	..
5 Nallamuthu Gounder Municipal College, Pollachi.	6	5	..
6 Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya Teachers' Training College, Perianaickenpalayam.	1	1	..
7 Chikkiah Naicken Mahajana College, Erode, Coimbatore.	28	25	..
8 Government Training College for Women, Coimbatore.	..	..	..
9 P. S. G. College of Technology and Polytechnic, Peelamedu, Coimbatore.	6	6	..
10 Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya Maruthi College for Physical Education, Perianaickenpalayam, Coimbatore.	5	5	..
11 Government College of Technology, Coimbatore-3.	61	60	..
12 Government Agricultural College and Research Institute, Coimbatore.	17	15	..
13 Nirmala College, Coimbatore.	1	1	1
14 Coimbatore Institute of Technology, Peelamedu.	9	5	..
Total ..	198	182	4

[25th April 1960]

Midday Meals Scheme

367 Q.—திரு. பி. ஜி. மாணிக்கம் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

பொது ஜனங்களுடைய நன்கொடையாலும் சர்க்காரின் உதவியாலும், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எந்தெந்த உயர் நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களிலே எத்தனை மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் மத்தியான உணவு சப்ளை செய்யப்பட்டு வருகின்றன?

A.—Midday meals are not provided for students of Secondary Schools with the aid of Government grant. But Midday meals are provided for 11,463 students in 390 High Schools entirely out of Public donations. Districtwise figures in this regard are furnished in the statement given below :—

Statement of Districtwise figures relating to Midday Meals Scheme.

Serial number and Educational district.	Number of Secondary Schools in which midday meals are provided.	Number of pupils fed.
1 Chingleput	20	795
2 Villupuram	17	307
3 South Arcot	5	480
4 Tanjore East	10	308
5 Tanjore West	4	121
6 Tiruchirappalli	49	1,007
7 Pudukkottai	4	87
8 Dindigul	28	1,236
9 Madurai	32	1,993
10 Ramanathapuram	6	116
11 Virudunagar	12	442
12 Tirunelveli South	25	505
13 Tirunelveli Central	10	200
14 Tirunelveli North	13	465
15 Coimbatore	5	60
16 The Nilgiris	11	281
17 Erode	26	519
18 Salem	56	1,542
19 Dharmapuri	34	488
20 Vellore	18	443
21 Tiruvannamalai	5	70
Total	390	11,463

Basic Schools

368 Q.—திரு. பி. ஜி. மாணிக்கம் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை பள்ளிகள் ஆதாரப்பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன?

(ஆ) 1959-60-ல் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை பள்ளிகள் ஆதாரப்பள்ளிகளாக மாற்றப்படும்?

A.—(அ) The scheme of conversion of elementary schools into Basic Schools was not drawn up districtwise. The target of the scheme for the State as a whole is to convert 2,200 Elementary Schools into Basic Schools, during the Second Five-Year Plan period.

(ஆ) A statement is appended.

[25th April 1960]

Number of Elementary Schools converted into Basic Schools up to the year 1959-60.

Serial number and name of distret.	Number of Elementary Schools converted up to 1959-60
1 Madras South	7
2 Madras North	6
3 Chingleput	113
4 Tanjore East	39
5 Tanjore West	89
6 Madurai	126
7 Dindigul	71
8 Ramanathapuram	161
9 Virudhunagar	162
10 Tirunelveli South	70
11 Tirunelveli North	54
12 Tirunelveli Central	63
13 Kanyakumari	58
14 South Arcot (Cuddalore)	87
15 Villupuram	54
16 North Arcot (Vellore)	69
17 Tiruvannamalai	136
18 Salem	52
19 Dharmapuri	43
20 Erode	123
21 Coimbatore	111
22 Tiruchirappalli	71
23 Pudukottai	90
24 The Nilgiris	113
	1,968

Basic Training School at Kurukkathi

369 Q.—திரு. அ. வேதரத்தினம் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா நாகை தாலுக்காவிலுள்ள குறுக்கத்தி அரசினர் ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளி, விடுமுறை இல்லாத காலத்தில் சில மாதங்களுக்கு முன் மூடப்பட்டதா?

(ஆ) அதற்கு என்ன காரணம்?

(இ) எப்போது அப்பள்ளி திறக்கப்படும்?

A.—(அ) Yes, Sir.

(ஆ) There was a strike on account of the misbehaviour of certain pupil-teachers. So the school was closed.

(இ) The school was closed on 12th December 1959 for a fortnight in lieu of usual Pongal holidays. The school was re-opened on 28th December 1959.

[25th April 1960]

Chemical Fertilizers

370 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total quantities of various chemical fertilizers that will be required in the State for the year 1959-60 ;

(b) the quantity demanded for 1959-60 ; and

(c) the total quantity expected and actually received so far ?

A.—A statement is appended below.

The quantities of chemical fertilizers, required in the State during 1959-60, the quantities demanded, the quantities expected and the quantities actually received are shown in the statement below :—

Particulars.	Quantity required and demanded.	Quantity expected.	Quantity actually received so far.*
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>Nitrogenous fertilizers.</i>			
(FIGURES IN TONS).			
Ammonium Sulphate	160,000	83,700	70,717
Urea	25,000	26,472	20,319
Ammonium Sulphate Nitrate	25,000	13,080	8,598
Calcium Ammonium Nitrate	7,500	6,650	2,550
<i>Phosphatic Fertilizers.</i>			
Superphosphate	61,000	54,000	39,060
Triple Sulperphosphate	2,000	890	800
Ammoniated Triple Superphosphate	2,000	800	800
Mono ammonium phosphate	200	150	159
Di-ammonium phosphate	200	100	100
Complex (Mixed) fertilizer	..	163	163
Muriate of Potash	12,500	..	Nil.
Sulphate of Potash	5,000	..	Nil.
Nitro-Posphate	3,000	1,550	Nil.

* The figures include also quantities in transit.

Participation of Public Health Departments in Exhibitions

371 Q.—திரு. பி. ஜி. மாணிக்கம் : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

1958-59, 1959-60-ம் வருடங்களில் (Health Propaganda and Publicity) எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் நடந்த கண்காட்சி சாலைகளில் (Exhibition) காட்டப்பட்டன?

A.—The particulars of exhibitions in which the Health Propaganda and Publicity branch of the Public Health Department participated during the period referred to are given in the statement.

[25th April 1960]

Statement.

Year.	Month.	Place.	District.	In connection with.
1958	April	Salem ..	Salem ..	Hospital Day Celebration.
	May	Kancheepuram.	Chingleput	Devarajaswamy Festival.
	July	Madras Medical College.	Madras	World Health Day Celebration.
	August	Tirunelveli and Salem.	Tirunelveli and Salem.	Hospital Day Celebration.
	September	Ettiyapuram and Stanley Medical College.	Tirunelveli and Madras.	Bharathiyar Festival and Medical Exhibition.
	December	Madras (Teynampet), Madras.	Madras	All-India Khadi Swadeshi and Industrial Exhibition.
1959.	January	Poonamallee ..	Chingleput	Education Conference Board Meeting.
	February	Chingleput ..	Do.	Hospital Day Celebration.
	March	Kancheepuram.	Do.	Devarajaswamy Festival.
		Coimbatore ..	Coimbatore	All-India Swadeshi Art and Industrial Exhibition.
	April	Madurai ..	Madurai	Chithirai Exhibition.
	June	Tirunelveli ..	Tirunelveli	All-India Khadi Swadeshi and Industrial Exhibition.
	July	Madras Medical College and Salem.	Madras and Salem.	World Health Day Celebration and All India Khadi Swadeshi and Industrial Exhibition.
	August	Coimbatore ..	Coimbatore	Golden Jubilee Hospital Day Celebration.
	October	Gandhigram ..	Madurai	Pilot Health Project Exhibition.
		Tirunelveli ..	Tirunelveli	Hospital Day Celebration.
	December	Madras ..	Madras	All-India Khadi Swadeshi and Industrial Exhibition, Teynampet, Madras.

Training in Industrial Institutes

372 Q.—திரு. பி. ஜி. மானிக்கம் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) கவர்மெண்டாலும், தனிப்பட்டவர்களாலும் நடத்தப்பட்டுவரும் ஒவ்வொரு பல தொழில் பயிற்சி கூடத்திலும் 1959-ம் வருடத்திலே எத்தனை பேர்களுக்கு என்னென்ன விதமான தொழில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன?

(ஆ) இவர்களுள் ஹரிஜனங்கள் எத்தனை பேர்கள்?

25th April 1960]

A.—(a) & (b) The particulars required are furnished below :—

I. GOVERNMENT INDUSTRIAL TRAINING INSTITUTES/CENTRES.

Serial number.	Name of the Institute.	Name of the trade.	Total number of the trainees on training.	Number of Harijan trainees in each trade out of the total number.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	Industrial Training Institute, Madras-16.	Blacksmithy Carpenter Draughtsmen (Civil). Draughtsmen (Mechanical). Electrician Fitters Instrument (Mechanical). Motor Mechanic Radio Mechanic	30 35 61 64 29 51 47 34 35	12 10 10 8 6 12 5 7 2
		Total ..	386	72
2	Industrial Training Centre, North Madras-1.	Machinist Moulder Pattern maker Turner Welder	21 17 31 26 15	3 1 10 2 3
		Total ..	110	19
3	Industrial Training Institute, Broadway, Madras-1.	Blacksmithy Fitter Draughtsman (Mechanical). Draughtsman (Civil). Welders Linemen and Wiremen. Lightmetal casting General Mechanics Well drilling Metal workers drawing.	23 31 29 33 16 22 20 62 5 6	12 14 3 5 7 4 2 15 .. 1
		Total ..	247	63
4	Industrial Training Institute, Cuddalore.	Linemen and Wiremen. Turner Welder Fitter Moulder Blacksmithy	35 34 22 63 34 17	8 5 2 11 13 17
		Total ..	205	55

[25th April 1960]

I. GOVERNMENT INDUSTRIAL TRAINING INSTITUTES/CENTRE—cont.

Serial number.	Name of the Institute.	Name of the trade.	Total number of the trainees on training.	Number of Harijan trainees in each trade out of the total number.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
5	Industrial Training Institute, Nagapattinam.	Carpentry	21	6
		Linemen and Wiremen	53	7
		Moulder	27	5
		Fitter	58	9
		Turner	39	5
		Welder	23	2
		Total	221	34
6	(a) Industrial Training Centre attached to the Tamilnad Polytechnic, Madurai.	Fitters	60	10
		Linemen and Wiremen	59	13
	(b) Industrial School section attached to the Tamilnad Polytechnic, Madurai.	Blacksmithy	12	1
		Carpentry	14	3
		Composing and Proof reading	8	..
		Linemen and Wiremen	24	1
		Fitters	28	27
		General Mechanic	51	9
		Lightmetal casting	7	..
		Moulding	22	..
		Motor (Mechanic)	17	2
		Machinist	23	2
		Machine binding and book-binding	3	..
		Turner	25	3
		Welders	14	..
		Pattern maker	4	1
		Total	371	52
7	Industrial Training Institute, Virudhunagar.	Turner	33	3
		Carpenter	10	1
		Fitter	57	8
		Moulder	15	1
		Machinist	26	5
		Linemen and Wiremen	36	4
		Total	177	22
8	Industrial Training Institute, Pettai.	Fitter	55	9
		Linemen and Wiremen	55	2
		Mechanic (motor)	26	3
		Turner	32	3
		Welder	23	4
		Moulder	23	1
		Total	214	22
9	Industrial Training Centre, Pioneer Motor Service, Nagercoil.	Fitter	32	6
		Linemen and Wiremen	33	6
		Mechanic (motor)	32	5
		Welder	16	2
		Total	113	19

25th April 1960]

I. GOVERNMENT INDUSTRIAL TRAINING INSTITUTES/CENTRE—cont.

Serial number.	Name of the Institute.	Name of trade.	Total number of the trainees on training.	Number of Harijan trainees in each trade out of the total number.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
10	(a) Industrial Training Centre, attached to the Government Polytechnic, Coimbatore.	Motor Mechanic	59	6
		Fitter	26	4
	(b) Industrial School section attached to the Government Polytechnic, Coimbatore.	Motor Mechanic	32	1
		Radio Mechanic	12	..
		Total	129	11
11	Industrial Training Centre, Stree Seva Mandir, Madras-17.	Bleaching and Dyeing and Printing	12	1
		Book Binding	16	2
		Cutting and tailoring	35	6
		Embroidery needle work	21	2
		Hand weaving	17	..
		Knitting with hand and machines	17	2
		Total	118	13

II. AIDED INDUSTRIAL SCHOOLS.

Madras district.

1	The Setan School of Embroidery and Needle Work, Kilpauk, Madras-10.	Embroidery and Dress making	66	5
		Technical Teachers Training (Embroidery)	14	1
2	St. Joseph's Industrial School for Girls, Portuguese Church Street, Madras-1.	Needle work, Dress making and embroidery	21	..
3	St. Joseph's Industrial School for Girl's, Bon Secours Convent, Mada Church Road, Mandavelipakkam, Madras.	Do.	17	1
4	St. Annes Industrial School, Rayapuram, Madras-13.	Do.	31	8
5	Madras Seva Sadan, 5, Harrington Road, Chetput, Madras.	Handloom weaving	8	1
		Needlework, Dress-making and Embroidery	62	7
		Teachers' Training in Dress-making and Embroidery	11	..
6	Rani Rajyalakshmi Industrial School for Women, Andhra Mahila Sabha, Madras-4.	Needlework, Dress-making and Embroidery	32	1
7	Madras Hindu Sevak Sangh Industrial School, Madras-1.	Do.	23	1

[25th April 1960]

II. AIDED INDUSTRIAL SCHOOLS—cont.

Serial number.	Name of the Institute.	Name of the trade.	Total number of the trainees on training.	Number of Harijan trainees in each tradeout of the total number.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
<i>Madras district—cont.</i>				
8	Thakkar Bapa Vidyalaya, Venkatanarayana Road, Madras-17.	Carpentry and Cabinet making.	70	62
		Blacksmithy, General Mechanics.	70	64
		Tailoring ..	45	38
9	Chandra Sekhara Technical Institute, Madhavaram High Road, Madras-11.	General Mechanic ..	30	3
10	V.S.R.'s Radio Institute, 1, South Lane, Mount Road, Madras-2.	Radio servicing and Maintenance.	135	..
11	Anjuman Industrial School, Mount Road, Madras-2.	Carpentry and Cabinet making.	42	1
12	Gokulam Cottage Industrial School, Eldams Road, Madras-18.	Handloom Weaving ..	33	18
13	Royal Telegraph and Wireless Training Institute, Chintadripet, Madras-7.	Wireless Telegraph ..	26	..
		Telegraph Signaller ..	22	..
		Telephone Operator	32	2
14	National Radio and Wireless Institute, Television, Madras-4.	Radio Servicing and Maintenance.	24	..
15	C.N.T. Institute, Vepery, Madras.	Foreman Mechanic ..	43	12
		Fitting ..	77	40
		Electric wiring ..	58	40
		Moulding and casting	70	50
		Carpentry ..	36	30
		Handloom weaving ..	33	22
		Total ..	1,137	409
<i>Chingleput district.</i>				
16	American Advent Mission Industrial School, Vela-cheri, Madras-16.	Carpentry and Cabinet making.	34	34
17	Hussainy Industrial School, Hussainabad, St. Thomas Mount, Madras-16.	Do	18	1
18	Church of South India Industrial School, Ikkadu.	Needle work, Dress making and Embroidery.	34	28
19	Central Leprosy Teaching and Research Institute, Tirumani, Chingleput.	Carpentry ..	25	3
		Total ..	111	66
<i>North Arcot district.</i>				
20	Don Bosco Industrial School, Katpadi.	Carpentry and Cabinet making.	149	..
21	Anjuman Industrial School, Vellore.	Do.	64	9
22	Anjuman Industrial School, Melvisharam.	Do.	66	3
		Total ..	279	12

25th April 1960]

II. AIDED INDUSTRIAL SCHOOLS—cont.

Serial number.	Name of the Institute.	Name of the trade.	Total number of the trainees on training.	Number of Harijan trainees in each tradeout of the total number.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
<i>South Arcot district.</i>				
23	Danish Mission Industrial School, Panruti.	Carpentry and Cabinet making.	38	5
24	St. Joseph's Industrial School, Tindiyanam.	Do	65	4
		Blacksmithy and Fitting.	19	2
		Teachers' Training in carpentry and cabinet making.	11	..
25	Sacred Hearts Technical School, Cuddalore.	Needlework, Dress making and Embroidery.	40	..
26	St. Joseph's Industrial School, Cuddalore.	Auto Servicing ..	33	10
		Welding ..	19	11
		Total ..	225	32
<i>Thanjavur district.</i>				
27	St. Cecily's Industrial School, Kumbakonam.	Needlework, Dress-making and Embroidery.	48	4
28	District Board Industrial School, Thanjavur.	Carpentry and Cabinet making.	43	10
		General Mechanic ..	65	3
		Paper making and book binding.	14	1
		Auto Servicing ..	28	..
29	St. Xavier's Industrial School, Pookara Street, Thanjavur.	Carpentry and Cabinet making.	64	20
30	Municipal School of Arts and Crafts, Kumbakonam.	Handloom Weaving ..	21	11
		Drawing and Painting	46	1
		Engraving ..	17	..
		Handloom weaving ..	16	..
31	St. Mary's Industrial School, Kumbakonam.	Cabinet making ..	57	4
		Blacksmithy ..	39	8
		Total ..	497	73
<i>Tiruchirappalli district.</i>				
32	Holy Cross Industrial School, Golden Rock, Tiruchirappalli.	Needlework, Dress-making and Embroidery.	40	4
		Teachers' Training in Dress making and Embroidery.	14	4
33	St. John De Britto Industrial School, Tiruchirappalli.	Needlework and Dress-making and Embroidery.	12	..
		Teachers' Training in Needlework and Embroidery.	18	..
		Handloom weaving ..	24	..
34	St. Joseph's Industrial School, Tiruchirappalli.	Carpentry and Cabinet making.	16	..
		General Mechanic ..	119	..
		Motor Mechanic ..	..	..

[25th April 1960]

II. AIDED INDUSTRIAL SCHOOLS—cont.

Serial number.	Name of the Institute.	Name of the trade.	Total number of the trainees on training.	Number of Harijan trainees in each trade out of the total number.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
<i>Tiruchirappalli district—cont.</i>				
35	Karur Industrial School, Karur.	Carpentry	30	30
36	Dalmia Industrial School, Dalmiapuram.	Handloom weaving .. Turner Welder	19 14 17	14 5 5
		Total ..	330	62
<i>Madurai district.</i>				
37	Holy Family Industrial School for Girls, Gnanavelupuram, Madurai.	Needlework, Dress making and Embroidery.	37	3
38	T.E.L.C. Industrial School, Dindigul.	Carpentry and Cabinet making Fitter Turner Moulder	20 19 22 28	5 8 8 7
39	Pasumalai Trade School, Pasumalai.	Carpentry and Cabinet making. Lineman and wireman.	38 37	25 15
40	S.N. Technical Institute, South Masi Street, Madurai.	Telegraph Telephone Operating	82 81	6 11
41	Layola Technical School, Gnanavelupuram, Madurai.	Cabinet making .. Fitter Electric wiring .. Auto Servicing and Maintenance.	15 19 6 34	5 .. 1 6
		Total ..	433	100
<i>Tirunelveli district.</i>				
42	R. C. Lace Industrial School for Girls, Vadakkangulam.	Needlework, Dress making and Embroidery.	25	—
43	Hindu Girls, Lace Industrial School, Kudangulam.	Lace making	27	1
44	St. Ignatius Industrial School, Tuticorin.	Carpentry and Cabinet making.	29	14
45	St. Joseph's Industrial School, Adaikalapuram.	Do Handloom weaving ..	33 11	5 1
46	S.P.G. Arts Industrial School, Nazareth.	Carpentry and Cabinet making. Blacksmithy Tailoring	88 24 23	9 4 3
47	School for the Blind, Palayamkottai.	Handloom weaving ..	52	7

25th April 1960]

II. AIDED INDUSTRIAL SCHOOLS—cont.

Serial number.	Name of the Institute.	Name of the trade.	Total number of the trainees on training.	Number of Harijan trainees in each trade out of the total number.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Tirunelveli district—cont.				
48	A.C. Industrial School, Kanakapillai Tenkasi.	Carpentry Blacksmithy and Fitting. Tailoring Composing and Proof-reading.	19 19 30 11	8 16 6 2
49	District Board Industrial School, Tiruchendur.	Carpentry Fitting	89 14	.. 3
50	Standard Telegraph Institute, Tirunelveli Junction.	Wireless Morse Telegraphy ..	7 16	1 6
		Total ..	437	86
Coimbatore district.				
51	St. Joseph's Industrial School and Press, P.B. No. 6, Coimbatore.	Carpentry Fitter	17 30	5 6
52	Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya School of Engineering, Perianaickenpalayam, Coimbatore.	General Mechanic ..	62	1
53	District Board Industrial School, Pollachi.	General Mechanic .. Carpentry and Cabinet making.	41 18	5 2
		Total ..	168	19
Salem district.				
54	St. Theresa's Industrial School, Salem.	Capentry and Cabinet making.	Particulars are not readily available.	
The Nilgiris district.				
55	St. Joseph's Industrial School, Finger Post, Ootacamund.	Carpentry and Cabinet making.	52	44
Kanyakumari district.				
56	Chitra Drawing School, Nagercoil.	Drawing and Painting.	34	3
57	Jeya Embroidery School, Marthandam.	Embroidery	32	3
58	Sadha Samrakshanathi Weaving School, Marthandam.	Handloom weaving ..	24	3
59	St. Joseph's Weaving School, Puthankodu.	Do.	20	..
60	Rural Industrial School, Melpuram.	Do.	27	7
61	Sacred Heart Industrial School, Parakadu.	Do.	31	1
62	Sahayavilasam Weaving School, Piracode.	Do.	20	2
		Total ..	188	19

[25th April 1960]

State Urban Housing Scheme

373 Q.—திரு. பி. ஜி. மாணிக்கம் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 26-ந் தேதிய வெளியிடப்பட்ட நட்சத்திரக் குறியிடாத 1470 கேள்வியில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் State Loans to Urban Housing Societies-ல் கட்டப்பட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வீடுகளிலே எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டன?

(ஆ) எந்தெந்த ஜில்லாக்களிலே எவ்வளவு தொகை (Surrender) கவர்ன்மெண்டுக்கே திருப்பி அனுப்பப்பட்டன?

A.—(a) Particulars of the number of houses constructed in each district during 1958-59 are furnished in the Statement I appended.

(b) The appended statement No. II gives the particulars of the allotment for 1958-59 districtwise, the amount spent, and the amount surrendered. The amounts shown as surrendered in the statement were diverted to other districts, and the entire allotment for the State for 1958-59 has been fully utilised.

STATEMENT I.

State Urban Housing Scheme—Number of houses constructed during 1958-59.

Serial number and name of the district.	Number of houses constructed during 1958-59.
1 North Arcot	9
2 South Arcot	17
3 Chingleput	5
4 Coimbatore	11
5 Madras	37
6 Madurai	21
7 Nilgiris	1
8 Ramanathapuram	26
9 Salem	16
10 Thanjavur	8
11 Tirunelveli	8
12 Tiruchirappalli	4
13 Kanyakumari	5

25th April 1960]

STATEMENT II.

State Urban Housing Scheme—Districtwar allotment and drawal loans during 1958-59.

Serial number.	Name of district.	Allotment 1958-59.	Amount spent by 31st March 1959.	Amount surrendered.
		RS.	RS.	RS.
State Housing.				
1	North Arcot	30,000	31,500	..
2	South Arcot	29,500	29,500	..
3	Chingleput	1,52,000	1,56,000	..
4	Coimbatore	3,63,000	3,68,300	..
5	Madras	10,00,000	10,03,480	..
6	Madurai	1,69,000	1,66,720	2,280
7	Nilgiris	31,000	37,000	..
8	Ramanathapuram	60,000	38,900	21,100
9	Salem	35,100	39,600	..
10	Thanjavur	47,000	32,100	14,900
11	Tirunelveli	29,400	27,400	2,000
12	Tiruchirappalli	54,000	69,500	..
Total ..		20,00,000	20,00,000	40,280

Assignment of house-sites for Harijans

374 Q.—திரு. பி. ஜி. மாணிக்கம் : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

1959-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 26-ம் தேதியில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் 1436-வது நட்சத்திரக் குறியிடாத கேள்வியில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் 1958-59 வருடத்துக்கு வீட்டு மனைக்கட்டு நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு வாங்கி கொடுக்க, ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், செலவழிக்கப்படாமல் கவர்ன்மெண்டுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

A.—

Name of district.	Amount surrendered.
	RS.
Chingleput	Nil.
North Arcot	53,570-00
Salem	Nil.
Coimbatore	Nil.
The Nilgiris	4,536-18
South Arcot	Nil.
Tiruchirappalli	Nil.
Thanjavur	11,200-00
Madurai	7,563-65
Ramanathapuram	Nil.
Tirunelveli	Nil.
Kanyakumari	4,462-00

A. 170-27-5

[25th April 1960]

Grant for the development of various arts

375 Q.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்தில் சகலவிதமான கலைப் பயிற்சி பெருங் குழுக்களுக்கு சர்க்கார் மான்யமாக பணம் கொடுக்கப்படுகிறதா?

(ஆ) அப்படியானால் ஜில்லா வாரியாக எந்தெந்த குழுக்களுக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்படுகிறது?

A.—(a) Yes, Sir. A statement is annexed below.

Institutions aided by Industries Department.

Name of the institution.	Course taught.	Maintenance grant.	Building grant.	Equipment grant.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS.	RS.	RS.	
<i>Madras district.</i>					
1 Seton School of Embroidery, Madras-10.	1 Needle work, Dress making and Embroidery.	647-00 480-00 (As capitation grant.)	..	..	
	2 Teachers training in Dress making.				
	3 Teachers training in Embroidery.				
2 St. Josephs Industrial School, Mylapore.	1 Needle work, Dress making and Embroidery.	940-00	..	..	
3 St. Josephs Industrial School, Madras-1.	Do.	580-00	..	75-00	
4 St. Annes Industrial School, Royapuram.	Do.	870-00	..	..	
5 Madras Seva Sadan, Chetput.	1 Do.	1,999-00 360-00 (As capitation grant.)	1,500-00	..	
	2 Teachers training in Needle work and Embroidery.				
6 Rani Rajalakshmi Industrial School, Mylapore.	1 Needle work, Dress making and Embroidery.	No grant was claimed by the school.			
7 Madras Hindu Sevak Sangh Industrial School, Madras-1.	Do.	844-00	..		

25th April 1960]

Name of the institution.	Course taught.	Maintenance grant.	Building grant.	Equipment grant.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS.	RS.	RS.	
<i>Chingleput district.</i>					
8 Church of South India Industrial School, Ikkadu.	1 Needle work, Dress-making and Embroidery.	760-00	..	..	
<i>Tanjore district.</i>					
9 St. Cecily's Industrial School, Kumbakonam.	1 Needle work, Dress-making and Embroidery.	1,497-00	115-00	..	
10 Municipal School of Arts and Crafts, Kumbakonam.	1 Engraving .. 2 Drawing and Painting. 3 Handloom weaving.	3,050-00	..	..	
<i>Tiruchirappalli district.</i>					
11 Holy Cross Industrial School, Tiruchirappalli.	1 Needle work, Dress-making and Embroidery.	2,650-00 240-00 (As capitation grant.)	..	..	
	2 Teachers Training in Dress making and Embroidery.				
12 St. John De. Britto Industrial School, Tiruchirappalli.	1 Do. 2 Do.	2,070-00 120-00 (As capitation grant.)	..	..	
	3 Handloom weaving.				
<i>Madurai district.</i>					
13 Holy Family Industrial School, Madurai.	1 Needle work, Dress making and Embroidery.	1,970-00	94-00	..	
<i>Tirunelveli district.</i>					
14 R.C. Lace Industrial School, Vadakkangulam.	1 Needle work, Dress-making and Embroidery.	710-00	..	..	
15 Hindu Girls Lace Industrial School, Koodankulam.	1 Lace making ..	302-00	..	..	
<i>Kanyakumari district.</i>					
16 Chitra Drawing School, Nagercoil.	1 Drawing and Painting.	440-00	..	..	

[25th April 1960]

Institutions by the Education Department.

Name of the institution.	Amount of aid given.		
	1956-57.	1957-58.	1958-59.
	RS.	RS.	RS.
1 Kalakshetra, Adyar	10,000	13,128	15,000
2 Teachers' College of Music, Royapettah.	2,451	2,811	3,805
3 Tamil Isai Palli, Devakottai	..	..	751

(* Admitted to aid only in 1958-59.)

In addition to these, some institutions teaching music and drama are given aid by the State Sangeetha Nataka Sangam.

Rent for Government Offices

376 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the expenditure incurred towards rent for Government offices for the years 1955 to 1958, departmentwise?

A.—The information is furnished below—

Name of the department.	Expenditure incurred towards rent for the Government offices.						Total.
	1955-56.		1956-57.		1957-58.		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	
	RS.	NP.	RS.	NP.	RS.	NP.	RS. NP.
1 Inspector-General of Registration.	50,844	00	49,027	00	45,802	00	1,45,673 00
2 Director of Cinchona Department, Ootacamund.	..	..	..	..	..	..	6,000 00
3 Examiner of Local Fund Accounts.	12,374	31	12,902	94	14,699	97	39,977 22
4 State Port Officer, Madras ..	1,248	00	5,304	00	2,184	00	8,736 00
5 Commissioner of Labour and Director of Employment.	22,033	75	27,910	85	28,756	00	78,700 60
6 Chief Inspector of Approved Schools and Vigilance Service.	23,727	00	26,997	00	31,361	00	82,085 00
7 Registrar of High Court, Madras, Civil Courts, Criminal Courts	10,395	25	9,841	00	13,677	28	33,913 53
8 Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration).	39,453	00	39,481	00	37,704	00	1,16,638 00
9 Inspector-General of Police	19,924	00	19,171	00	18,822	00	57,917 00
10 Inspector-General of Prisons.	1,26,960	61	1,30,623	11	1,35,209	29	3,92,793 01
11 Director of Statistics ..	3,567	07	3,709	58	18,712	79	25,989 44
12 Commissioner of Police ..	..	..	..	..	..	..	29,404 95
13 Registrar of Co-operative Societies.	20,156	00	21,722	45	22,176	00	64,054 45
14 Board of Revenue (Commercial Taxes).	23,900	00	26,828	00	48,590	00	99,318 00
15 Director of Town-Planning.	6,178	57	8,787	43	7,330	00	23,296 00
	Nil.		Nil.		Nil.		Nil.

25th April 1960]

Name of the department.	Expenditure incurred towards rent for the Government Offices.						Total.	
	1955-56.		1956-57.		1957-58.			
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)			
	RS.	NP.	RS.	NP.	RS.	NP.	RS.	NP.
16 Director of Public Instruction.	1,26,471	00	1,03,336	00	1,47,623	00	3,77,430	00
17 Chief Inspector of Factories.	30,240	68	34,268	80	38,636	09	1,03,145	50
18 Director of Public Health ..	36,933	93	40,499	48	43,040	91	1,20,474	32
19 Director of Animal Husbandry.	41,845	74	47,963	98	93,043	98	1,82,853	77
20 Chief Conservator of Forests.	10,064	64	48,885	04	54,354	42	1,13,304	10
21 Chief Engineer (Highways).	83,079	66	91,432	62	1,02,161	56	2,76,673	84
22 Director of Agriculture ..	1,11,175	96	1,18,381	10	1,38,860	82	3,68,417	88
23 Director of Medical Services.	8,889	75	13,068	81	20,220	67	42,179	23
24 Director of Fisheries ..	..	..	..	..	..	..	61,274	35
25 Superintending Engineer, Construction (Industries and Commerce Department).	..	..	4,377	19	6,817	48	11,194	67
26 Chief Engineer (Irrigation).	..	..	..	..	..	..	18,876	16
27 Superintending Engineers of Circles.	..	..	..	..	..	..	28,969	09
28 Director of Industries and Commerce.	..	..	..	..	..	..	1,82,333	10

Repairing of bridges in the Highways

377 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள நெடுஞ்சாலைகளில் உள்ள பாலங்கள் எல்லாம் அவ்வப்போது பழுது பார்க்கப்படுகின்றனவா?

(ஆ) அவைகளை நல்ல நிலையில் வைத்திருக்க என்ன முறை கையாளப்படுகிறது?

(இ) வேலூரில் பாலாற்றின் மேலுள்ள பாலம் பழுது அடைந்துள்ளதா? எவ்வளவு காலமாக?

(ஈ) அது எப்பொழுது சரி செய்யப்படும்?

A.—(a) Yes.

(b) All bridges, causeways and culverts are maintained properly by constant supervision and timely repairs from time to time.

(c) The bridge referred to is across the Palar at mile 119/3-6 of the Cuddalore-Chittoor road. This is an old arch bridge and it developed cracks in 1957. The cracks have been sealed and light traffic is allowed over it. Heavy traffic is using the diversion causeway down-stream. Owing to its inherent strength, the bridge is able to withstand the light traffic on it without signs of much distress. It is being inspected by the Superintending Engineer every year.

(d) The cost of reconstruction of the bridge is estimated at Rs. 22,00,000 and on account of this heavy cost it is not considered necessary to reconstruct the bridge at present.

[25th April 1960]

Construction of a bridge near Pushpavanam village

378 Q.—திரு. அ. வேதரத்னம் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா, திருத்துரைப்பூண்டி தாலூக்கா, புஷ்பவனம் கிராமத்தில் இப்போது கட்டப்பட்டு வரும் பாலம் எப்போது வேலை துவக்கப் பட்டது?

(ஆ) எப்போது அந்த வேலை பூர்த்தியாகும்?

(இ) இந்த வேலை இவ்வளவு கால தாமதமாவதன் காரணமென்ன?

A.—(a) 28th August 1956.

(b) The work will be completed during the course of the year 1960-61, after conducting the required load test for determining the bearing capacity of the soil.

(c) It was found that the soil found in foundations during the course of well sinking was of poor quality with inadequate bearing capacity at the estimated depth of 20 feet below bed level as per sanctioned estimate. Hence it was proposed to conduct a load test on a pair of wells after sinking to a depth of 41 feet below bed level. In view of the heavy floods during monsoon of October 1958 islands formed for the work originally were washed away completely. Hence the work of further sinking of wells is proposed to be taken up during the ensuing summer month after fresh islands have formed.

Government advertisements

379 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total expenditure incurred by this Government for advertisements in 1958-59;

(b) the expenditure incurred on each paper;

(c) the amount received from the Government of India for the publication of Government advertisements; and

(d) the amount of commission received by this Government for publication in news papers?

A.—(a) Rs. 3,78,800.17.

(b) The particulars are furnished in the annexure.

(c) Nil.

(d) Nil.

25th April 1960]

ANNEXURE

Particulars of charges on advertisements released to various papers in 1958-59.

	RS	NP.		RS.	NP.
Hindu, Madras	1,08,530.54		Newsman, Madras ..	55.00	
Indian Express, Madras ..	81,995.71		All India Glass Manufacturers Federation Bulletin, New Delhi ..	100.00	
Mail, Madras	45,401.98		Jayakeralam Annual number, Madras ..	80.00	
Statesman, Calcutta ..	25,931.50		Women's Christian College Magazine, Madras.	25.00	
Times of India, Bombay.	15,525.26		Eleventh Year, New Delhi.	120.00	
Hindustan Times, New Delhi.	4,981.60		Eleventh Year of Freedom, New Delhi ..	550.00	
Free Press Journal, Bombay.	729.75		Pioneer, Lucknow ..	156.00	
Amrita Bazaar Patrika, Calcutta.	2,558.75		Population Review, Madras.	250.00	
Dinamani, Madras ..	32,100.87		Nadodi, Madras ..	80.00	
Swadesamitran, Madras ..	18,834.05		Kalki, Madras ..	3,825.00	
Nava India, Madras ..	6,184.69		Ananda Vikatan, Madras.	4,339.38	
Tamil Nadu, Madurai ..	2,117.00		Kumudam, Madras ..	1,900.00	
Andhra Prabha, Madras.	3,410.00		Kalaimagal, Madras ..	360.00	
Andhra Patrika, Madras.	865.00		Ambulimama, Madras ..	360.00	
Mathrubhumi, Kozhikode.	661.01		Amudasurabi, Madras ..	240.00	
Dinamalar, Tirunelveli ..	1,176.75		Kalai, Madras ..	125.00	
Deccan Chronicle, Secunderabad.	609.00		Pudumai, Madras ..	1,110.00	
Deccan Herald, Bangalore.	436.50		Nava Bharat, Jabbalpur.	198.00	
National Herald, Lucknow.	192.00		Nava Bharat, Bombay ..	18.00	
Bombay Chronicle, Bombay.	702.00		Bharat Jyothi, Bombay.	45.00	
Assam Tribune, Gauhati.	75.00		Prajavani, Bangalore ..	241.00	
Azad Nau Jevan, Madras.	91.13		Navabharat Times, Bombay.	288.00	
Dinathanthi, Madras ..	56.00		Leader, Alahabad ..	145.00	
Bharat Sevak Samaj Annual Number, Madras.	100.00		Madras Market, Madras ..	326.70	
Madras Union of Journalists, Madras ..	60.00		Bombay Market, Bombay.	430.00	
Bharathi Annual Number, Madras ..	35.00		Indian Builder, Bombay.	320.00	
Jyotsna Annual Number, Ahmadabad ..	150.00		Indian Construction News, Calcutta.	300.00	
Gurukulam, Walajabad ..	25.00		Indian Spectator, New Delhi.	130.00	
Madras Agricultural College Journal, Coimbatore ..	20.00		Export India Journal, Madras.	85.00	
Kasturba Medical College Journal, Mangalore ..	50.00		World Youth Meet Exhibition Souvenir, New Delhi.	90.00	
Christian Medical College Magazine, Vellore ..	50.00		Theagaraja College Bulletin, Madras.	75.00	
Stella Mary's College Magazine, Madras ..	50.00		New College Magazine, Madras.	50.00	
Alagappa Chettiar College of Engineering and Technology Magazine, Karai-kudi ..	60.00		Major Industries of India Annual Number, Bombay.	300.00	
Kanchi Temples, Kanchipuram ..	100.00		Sri Rama Vilas Service. Ltd., Seventieth Anniversary Souvenir, Kumbakonam ..	50.00	
Kotharis Investors Encyclopaedia, Madras ..	200.00		Advertisers Vade Mecum, Madras ..	250.00	
Kadar Avasiama (published by Thayagam Publications) ..	100.00		All-India Congress Committee Economic Review and Arthik Sammeeksha, New Delhi ..	700.00	
Spokesman Weekly, New Delhi ..					

[25th April 1960]

	RS. NP.		RS. NP.
Pachayappas College Magazine, Madras ..	25-00	Indian National Congress Souvenir (Sixty-fourth Session, Nagpur) ..	3,021-00
Madurai Medical College Magazine, Madurai ..	60-00	All-India Motorist Special Supplement, New Delhi.	85-00
Asylum Press Almanack and Commercial Directory, Madras	250-00	Non-gazetted Government Officers' Union Souvenir, Madras	200-00
Madras Information Annual Number, Madras	250-00	Indian Worker, Delhi ..	500-00
Eastern Economist, New Delhi	250-00	Ramakrishna Vijayam, Madras	59-00
Working Journalist, New Delhi	150-00	Blitz, Bombay	1,162-50
		Link, New Delhi	350-00
		Total ..	3,78,800-17

Cocoa paddy threshers

380 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) how many Cocoa paddy threshers are in this State; and

(b) in what places they are working?

A.—(a) Only one.

(b) At the Research Engineering Workshop, Coimbatore.

Single-teacher schools

381 Q.—திரு. ச. மொ. அண்ணாமலை : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-ல் ஓராசிரியர் பள்ளிகள் மாவட்டங்கள் வாரியாக எத்தனை திறக்கப்பட்டன?

(ஆ) வடாற்காடு மாவட்டத்தில் தாலுகாவாரியாக ஓராசிரியர் பள்ளிகள் எத்தனை திறக்கப்பட்டன?

25th April 1960]

A.—(அ) & (ஆ) A statement is appended below.

Statement showing district-wise details of single-teacher schools opened during the period 1st June to 31st December 1959

Serial number and name of Educational district.	Number of schools opened.
1 Chingleput	..
2 Villupuram	..
3 Cuddalore	..
4 Thanjavur, West	88
5 Thanjavur, East	52
6 Tiruchirappalli	9
7 Pudukkottai	38
8 Madurai	55
9 Dindigul	62
10 Ramanathapuram	66
11 Virudhunagar	27
12 Tirunelveli, South	11
13 Tirunelveli, Central	6
14 Tirunelveli, North	25
15 The Nilgiris	23
16 Coimbatore	10
17 Erode	45
18 Salem	49
19 Dharmapuri	116
20 Vellore	34
21 Tiruvannamalai	30

Number of single-teacher schools opened taluk-wise in North Arcot Revenue district.

Serial number and name of educational districts.	Name of taluk.	Number of schools opened.
1 Vellore	1 Arkonam	4
	2 Gudiyatham	7
	3 Tirupathur	12
	4 Vellore	5
	5 Wallajah	6
2 Tiruvannamalai	6 Arni	6
	7 Chengam	1
	8 Cheyyar	8
	9 Polur	10
	10 Tiruvannamalai	8
	11 Wandiwash	2

Evacuees

382 Q.—திரு. ச. மொ. அண்ணாமலை : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த மாநிலத்தில் எத்தனை அகதிகளுக்கு மத்திய சர்க்காரின் உதவி கிடைத்திருக்கிறது?

(ஆ) கடனாகவும், மான்யமாகவும், ஒவ்வொரு அகதிக்கும் எவ்வளவு பணம் தரப்படுகிறது?

(இ) இதுவரை கடனைத் திருப்பித் தராமல் தலைமறைவாக இருக்கும் அகதிகள் எத்தனை பேர்?

A. 170-27—6

[25th April 1960]

A.—A statement giving the available information is given below—

Category.	Form of assistance.	Amount of assistance.	Remarks.
1 Evacuees from War zones, viz., Burma, Malaya, etc.	Under the scheme formulated by the Government of India financial assistance was given to the evacuees in the form of— (1) Monthly maintenance allowance. (2) Allowance for School education. (3) Advance for purchase of clothing, medicines, etc. (4) Capital advance for starting business, etc. (5) Advance for Typewriting shorthand, etc.	A scheme of financial assistance to the extent of Rs. 1,69,53,115 was sanctioned by the Government of India for their rehabilitation in this State. Under this scheme evacuees were given financial assistance with reference to their requirements from 1943 onwards.	The financial assistance was given with the intention of recovering the money in easy instalments in later years from the beneficiaries. In cases where recovery has become impossible the amounts due for recovery are written off as irrecoverable.
2 Indian evacuee orphans who had temporarily lost their parents overseas.	Under the scheme of long-term maintenance, refugee orphans are given financial help till such time as they are settled in life. The expenditure is shared equally by the State Government and Government of India on a 50 : 50 basis.	The number of evacuee orphans and amount of assistance involved is very small. Fourteen orphans are now maintained in the districts of Chingleput, Tiruchirappalli, Coimbatore and Madras. An expenditure of Rs. 3,528.06 was incurred for the year ending 31st March 1959.	The scheme is in operation in the districts of Chingleput, Tiruchirappalli, Tanjore, Coimbatore and Madras under the control of collectors concerned. In Madras City it has been transferred to the control of the Collector of Madras from the Controller of Emigration.
3 Displaced students from West Pakistan.	A total sum of Rs. 90,747 was advanced as loan to various displaced students from Pakistan to prosecute their studies.	Out of the total advance of Rs. 90,747 was granted to various displaced students from Pakistan, a sum of Rs. 6,000 alone was met from the funds advanced by the Government of India for the purpose and the remaining was advanced from the State Funds.	Steps are being taken by the Director of Public Instruction, Madras, to recover the loans from them wherever they are recoverable and to write off wherever they are irrecoverable.

25th April 1960]

Category.	Form of assistance.	Amount of assistance.	Remarks.
4 Displaced persons from West Pakistan.	The loans were sanctioned to the displaced persons by this Government from their own funds in the form of— (a) Urban loans for trade. (b) Housing loans.	(1) Urban loans for trade—Rs. 4,39,066.47 nP. (2) Housing loans—Rs. 1,74,545.12 nP.	The loans were sanctioned by this Government from their own funds and as already stated no financial assistance was received from the Centre in this regard. The Government of India have however agreed to reimburse this Government 50 per cent of all bona fide losses sustained by this Government in advancing loans to displaced persons. The matter has however not been finalised and a firm decision has yet to be taken by the Government of India. Details of the loans granted to displaced persons in this State are as follows :— (1) Urban loans for trade—Rs. 4,39,066.47 nP. (2) Housing loans—Rs. 1,74,545.12 nP. Steps are taken by the Collectors to recover the loans from the displaced persons wherever they are recoverable and to write-off wherever they are irrecoverable.

Higher Grade Teachers

383 Q.—SRI M. S. SELVARAJAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Higher Grade teachers who have qualified themselves by private study for appointment as Secondary Grade teachers in 1958 ; and

(b) the number among them in each district, who are not drawing the scale of pay admissible for Secondary Grade teachers ?

[25th April 1960]

A.—A statement is appended below—

Districtwise number of Higher Grade teachers who have qualified themselves by private study as Secondary Grade teachers in 1958.

1 Madras	65
2 Chingleput	24
3 Tanjore	85
4 Madurai	67
5 Ramanathapuram	46
6 Tirunelveli	157
7 South Arcot	52
8 Tiruchirappalli	60
9 North Arcot	90
10 Salem	57
11 Coimbatore	58
12 Nilgiris	23
Total	784

Districtwise number of these Higher Grade teachers who are not drawing the scale of pay admissible to Secondary Grade teachers.

1 Madras	16
2 Chingleput	6
3 Tanjore	29
4 Madurai	24
5 Ramanathapuram	21
6 Tirunelveli	81
7 South Arcot	15
8 Tiruchirappalli	24
9 North Arcot	63
10 Salem	23
11 Coimbatore	38
12 Nilgiris	5
Total	345

Secondary Grade teachers

384 Q.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியராக பணியாற்றி செகண்டரி கிரேடு சம்பளம் பெற்று வந்த ஆசிரியர்களை ஹையர் கிரேடு ஸ்தாபனம் கொடுக்க வேண்டுமென சர்க்கார் உத்தரவு இட்டுள்ளார்களா?

(ஆ) அப்படியாயின் காரணமென்ன?

A.—(a) No, Sir. Orders have been issued in March, 1958 to the effect that, from 1st April 1958, only those secondary grade teachers in elementary schools who are holding teaching posts specifically sanctioned as secondary grade posts will be eligible to be assessed for grant on the scale of Rs. 45—2—85. It was, however, provided that secondary grade teachers in service on the date of the Government Order who had already been sanctioned the secondary grade scale of pay should continue to be assessed for grant on the secondary grade scale treating this scale as personal to them.

(b) Does not arise.

Quarters for village level workers

385 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) கிராம முன்னேற்ற ஊழியர்களுக்கு “Village level workers” அரசாங்கம் கட்டிக்கொடுக்கும் வீடுகள் பற்றி மத்திய அரசாங்கம் சுற்றறிக்கை அனுப்பியுள்ளனரா?

25th April 1960]

(ஆ) எத்தகைய யோசனைகள் கூறப்பட்டுள்ளன?

(இ) அவைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவா?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The Government of India have suggested that if the quarters are to serve as model houses for the villagers, they should be in tune with rural surroundings.

(c) The suggestions are being examined in consultation with the Chief Engineer (Highways).

Road works in Madurai district

386 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the number and particulars of the schemes proposed under the the State Second Five-Year Plan under “Roads” for Madurai district;

(b) the estimated cost of the same; and

(c) how far they have been implemented?

A.—(a) to (c) The information is furnished below :—

Schemes sanctioned under Second Five-Year Plan.			Stage of schemes.		
Category.	Number.	Costs.	Com- pleted.	In progress.	To be taken up.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Government roads.					
		RS.			
Asphaltic concrete	3	4,68,000	2	1	..
Blacktopping	5	4,88,500	3	2	..
Improvements	8	3,17,000	4	3	1
Metalling	2	3,71,000	..	..	2
New Formation	1	35,000	..	1	..
Bridges and culverts	28	15,42,200	11	9	8
Total	47	32,21,700	20	16	11
District roads.					
Blacktopping	2	1,95,000	..	1	1
Improvements	2	85,000	..	1	1
Metalling	10	3,11,950	5	2	3
New Formation	109	25,31,200	59	35	15
Bridges and culverts	6	4,92,000	..	1	5
Total	129	36,15,150	64	40	23

Industrial Estates

387 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of Industrial Estates and the number of buildings provided for each in this State;

(b) the number occupied by Industrialists;

(c) the date of completion of each of them;

(d) the number unoccupied; and

(e) if so, the reasons therefor?

[25th April 1960]

A.—(a) to (e) The particulars of Industrial Estates and Colonies in this State, the number of factory buildings provided, constructed and occupied in each, the date of completion and the reasons for non-occupation are furnished in the statement below :—

(1) Name of the Estate or colony.	(2) Number of buildings provided.	(3) Number of buildings constructed.	(4) Date of completion.	(5) Number of buildings occupied.	(6) Number of buildings not yet occupied.	(7) Reasons for non-occupation.
(1) Industrial Estate, Guindy.	128	97	52 in October 1957. 26 in February 1959. 19 in October 1959.	94	3	The balance 3 buildings have been allotted but have not yet been handed over to the Industrialists pending making alternative arrangements for shifting the costly materials stocked in these units.
(2) Industrial Estate, Virudhunagar.	15	15	February 1959.	8	7	The allottees are awaiting the machines ordered by them. The
(3) Industrial Colony, Erode.	7	7	April 1959	6	1	Units are expected to start within the next three months.
(4) Industrial Colony, Madurai.	26	12	Do	12	..	
(5) Industrial Colony, Tirunelveli.	16	8	October 1959.	7	1	
(6) Industrial Colony, Tiruchirappalli.	22	14	June 1959.	6	8	
(7) Industrial Colony, Marthandam.	5	5	Do	4	1	
(8) Industrial Colony, Thanjavur.	8	The buildings are under construction.				

Co-operative farming societies

388 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Industries, be pleased to state—

(a) the number of Co-operative Farming Societies now existing districtwise and the help by way of loan, subsidy and otherwise given by the Government to them; and

(b) the details about the working of each society (whether they are running at a profit or loss);

A—(a) & (b). A statement furnishing the information is given below—

25th April 1960]

APPENDIX.

Statement showing Co-operative Farming Societies existing in the several districts of the State, their financial condition and the assistance given to them by Government.

District.	(1) Name of the society.	(2) Whether working at profit or loss.	(3) Assistance given to the societies by Government.
Chingleput	1 Siruseri Land Colonisation Society	Neither profit nor loss	(4) Land colonisation co-operative societies for Civilian.—Twenty-five Land Colonisation Co-operative Societies formed prior to the commencement of Second Five-Year Plan period are indebted to Government to the extent of Rs. 1.06 lakhs. (Particulars regarding the actual assistance sanctioned to them are not readily available.)
	2 Sendivakkam Colonisation Society	Loss	
	3 Karanaipuducherri Colonisation Society	Loss	
	4 Santhavellur Colonisation Society	Profit	
	5 Nelvay Colonisation Society	Neither profit nor loss	
	6 Nemalur Colonisation Society	Profit	
	7 Sivagiri Joint Farming Society	Loss	
North Arcot	8 Lattur Joint Farming Society	Neither profit nor loss	Five Land Colonisation Co-operative Societies formed during the Second Five-year Plan period have been sanctioned the following assistance :—
	9 Meyyur Gudapakkam Land Colonisation Society for ex-servicemen.	Profit	Rs Loan 73,385 Subsidy 57,335
	1 Valakkanatham Land Colonisation Society.	Profit	Staff 3 Senior Inspectors of co-operative societies.
South Arcot	2 Moranam Land Colonisation Society	Loss	
	3 Mecheri Joint Farming Society	Profit	
South Arcot	1 Nainarpalayam Land Colonisation Society.	Profit	Guarantee for repayment of Loan advanced to all societies by the Central Bank.
	2 Periapattu Land Colonisation Society	Do.	16,000

[25th April 1960]

Statement showing Co-operative Farming Societies existing in the several districts of the State their financial condition and the assistance given to them by Government.—cont.

District.	(1)	Name of the society.	(2)	Whether working at profit or loss (3)	Assistance given to the societies by Government (4)
Thanjavur—cont.		24 Kadiramangalam Tenant Farming Society (Temple lands).	Started working recently.		
		25 Thiruchendakangudi Tenant Farming Society (Temple lands).			
		26 Thirukadavur Tenant Farming Society (Temple lands).			
		27 Valivalam Tenant Farming Society (Temple lands).			
		28 Santhanam asamy Tenant Farming Society (Temple lands).			
		29 Koilkadanbanur Tenant Farming Society (Temple lands).			
		30 Tirunarayur Tenant Farming Society (Temple lands).			
		31 Sri Vedappurisarwar Tenants Farming Society (Temple lands).			
		32 Theetampet Tenants Farming Society (Temple lands).			
		4 Kamatchipuram Gramdan Sarvodaya Society.			
		5 Old Batlagundu Gramdan Sarvodaya Society.			
		6 Karichupatti Gramdan Sarvodaya Society.			
Madurai		7 Valayapatti Gramdan Sarvodaya Society.			
		8 Perumalkoilpatti Gramdan Sarvodaya Society.			
		9 Konayampatti Gramdan Sarvodaya Society.			
		10 A. Perumalkoilpatti Gramdan Sarvodaya Society.			
		11 Jari Usilampatti Gramdan Sarvodaya Society.			
		1 Kulasekarapuram Land Colonisation Society for Ex-servicemen.			
		...			
		...			
		...			
		...			
Kanyakumari		...			
		...			

25th April 1960]

Irrigation facilities to Vedaranyam

389 Q.—திரு. அ. வேதரத்னம் : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேதாரண்யம் பிளாக் ஆலோசனைக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் மானம் கொண்டான் ஆற்றுத் தண்ணீரை வேதாண்யத்திற்கும், அதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களுக்கும் பம்பிங் திட்டம் மூலம் பாசன வசதி கொடுப்பது பற்றி சிபாரிசு செய்திருக்கும் தீர்மானத்தின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது?

(ஆ) மேற்படி ஆற்றில் முன்னமே எடுத்துக்கொண்ட ஐந்து பம்பு இரிக்ஷேன் திட்டங்களும் எப்போது அமுலுக்கு வரும்?

A.—(a) An approximate estimate for Rs. 2,00,000 has been prepared by the Executive Engineer, Vennar Division for installing pump sets at 5 or 6 places in Manangondan River at State cost. The Superintending Engineer, Thanjavur Circle, has called for detailed plans and estimates from the Executive Engineer for detailed examination.

(b) After detailed examination of the pumping scheme by the Superintending Engineer and the Collector of Thanjavur and after it is approved, further action will be taken by the Chief Engineer (Irrigation) to implement the scheme.

Houses for N.G.G.Os.

390 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of houses for the Non-Gazetted Government Officers in the various parts during the past two years and the money spent for the purpose?

A.—A statement showing the available particulars is appended below:—

Statement showing particulars of houses constructed for Non-Gazetted Government Officers during the last two years, amount spent, etc.

Name of the agency.	Place where the houses are constructed.	Number of houses constructed.	Amount spent.
(1)	(2)	(3)	(4) Rs.
City Improvement Trust.	Madras	98	7,84,000
Co-operative Department.	Madras	23	2,37,106
Co-operative Societies ..	Salem	2	18,000
Do. ..	Kanyakumari district ..	1	6,014
Do. ..	Madurai	6	66,800
Do. ..	Tanjore	5	44,808
Do. ..	South Arcot	1	3,400
Do. ..	Chingleput	9	72,530
Do. ..	Tiruchirappalli	4	4,045
Do. ..	Tirunelveli	1	4,000
Do. ..	North Arcot	6	42,733
Police Department ..	Madras	1,846	86,13,413
Do. ..	Coimbatore	2	5,600
Jail Department ..	Vellore	2	5,200
Do. ..	Coimbatore	8	10,000

[25th April 1960]

Statement showing particulars of houses constructed for Non-Gazetted Government Officers during the last two years, amount spent, etc.—cont.

Name of the agency.	Place where the houses are constructed.	Number of houses constructed.	Amount spent.
(1)	(2)	(3)	(4)
			Rs.
Agricultural Department.	Ootacamund	1	5,500
Forest Department ..	(Places not specified) ..	32	(0.99 lakhs.)
Rural Development Department.	Tiruchirappalli	7	23,677
Do.	Tanjore	48	4,94,600
Do.	Salem	33	1,01,479
Do.	Tirunelveli	56	3,96,908
Do.	The Nilgiris	3	47,500
Do.	South Arcot	18	1,39,883
Do.	Kanyakumari	9	10,501
Do.	North Arcot	11	77,118
Do.	Madurai	8	60,143
Do.	Coimbatore	15	1,25,746
Do.	Ramanathapuram	16	2,13,312
Do.	Chingleput	40	2,76,233
Animal Husbandry Department.	Ramanathapuram district. Number not specified.		5,379
Do.	Tirunelveli	Do.	3,935
Do.	Madurai	Do.	4,794
Public Works Department.	Madras	416	12,13,340
Do.	Tiruchirappalli	1,325	45,76,104
Do.	Coimbatore	402	13,57,752
Do.	Tanjore	564	24,33,990
Do.	Special Building Circle.	570	24,45,452
Do.	Vaigai Project	704	7,80,300
Do.	Sathanur Project	170	5,49,820
Do.	Amaravathi Project	202	4,27,550
Do.	Mettur Project	63	Amount not known.
Do.	Lower Bhavani Project.	67	4,75,300
Do.	Krishnagiri Project ..	67	1,41,315
Do.	Manimuthar Project ..	16	1,41, 15
Do.	Aranियar Project ..	153	84,022
		7,030	2,65,77,046-99

Waste lands in Tiruturaipundi taluk

391 Q.—திரு. அ. வேதரத்தம் : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கனம் அமைச்சரவர்கள் 10-12-59ம் தேதி இந்த அவையில் அளித்த பதிலில் மேசையின் மேல் வைத்த பேப்பரில் கண்ட கிளாஸ் “லி” யில் கண்ட பாசன வசதியில்லாத பட்டாநிலம் திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் எவ்வளவு இருக்கிறது?

(ஆ) அந்த நிலங்களுக்கெல்லாம் பாசன வசதி கொடுக்க திட்டமிருக்கிறதா? அதன் விவரமென்ன?

(இ) உதை நிறைவேற்ற என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

(ஈ) இவை எப்போது நிறைவேற்றப்படும்?

(உ) அந்த பகுதியில் கிளாஸ் ஐ-யில் கண்ட கவர்ன்மெண்டு வேஸ்ட் நிலம் அந்த தாலுகாவில் எவ்வளவு இருக்கிறது?

(ஊ) இந்த நிலத்தைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது? அது எப்போது அமுலுக்கு வரும்?

A.—A paper ^a is placed on the table of the House.

^a Printed as Appendix II on page 375 infra.

[25th April 1960]

Progress of work in Neyveli.

392 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the stage of progress of work in Neyveli; and

(b) the amount spent so far by our State?

A.—(a) The particulars are furnished in the annexure given below.

(b) The amount spent by our State up to 31st December 1954 is rupees seventy-six lakhs nineteen thousand and one hundred (Rs. 76,19,100). From 1st January 1955, Government of India assumed full responsibility for financing the Lignite Project at Neyveli.

ANNEXURE.

NOTE ON THE INTEGRATED LIGNITE PROJECT.

The Mining Scheme.—The detailed investigation and the preparation of a detailed Project Report having been completed, the Mining Scheme which is the parent scheme in the Integrated Project, was sanctioned towards the close of 1956 for execution, and is now in good progress. The scheme is for exploiting first an area of 5½ square miles containing about 200 million tons of comparatively more easily mineable lignite, the intention being that with the experience gained in working this area, the remaining deposits could be easily won in the future. At the designed annual output, it would take about 57 years to work the first area. The method followed is open cast mining, as practised in Germany, utilising continuous Bucket Wheel Excavators for excavation. Belt Conveyor systems for the transport of the spoil as well as lignite, and slower spreaders for throwing back the spoil into the areas already worked; any other method would be difficult and uneconomic. These items of specialised mining equipment have to be manufactured on order and it would therefore naturally take time for the delivery. In order to push the Project through, conventional items of earthmoving equipment like scraper loaders, bottom dumpers, etc., were obtained and are now in action, excavating part of the overburden in the first mine cut which measures 6,100 feet in length with a width of 950 feet at the top. The development phase of the scheme consists of removal of overburden amounting to 27 million cubic yards from this first mine cut and the preparation of three benches leading down to the lignite. At the end of this development phase, the lignite seam will be exposed. The specialised items are being put into commission, one by one, after erection, and by the time the entire specialised equipment goes into commission, the conventional items which would also be working till then would have finished their useful lives.

Specialized mining machinery consisting of two small Bucket Wheel Excavators, one spreader and the component units of Belt Conveyors System were commissioned recently. The excavators have not yet worked to their full capacity and they are expected to put into full production shortly. Work on the erection of the second spreader was completed in November 1959. Work on the erection of the first large Bucket Wheel Excavator is in progress while erection of the second large Bucket Wheel excavator is expected to be taken up by March 1960.

[25th April 1960]

The excavations in practically four-fifths of the cut are now in hard state of the Cuddalore sandstone and the soil has to be loosened using explosives or softened by spraying water. The total quantity of overburden removed up to the December 1959 is about 10.3 million cubic yards.

A definite schemes for the artesian ground-water control is ready and on the basis of various pumping tests, the specifications of the drills, pumps and casing pipes required have been drawn up and action initiated for procurement. The final set of tests have also been conducted recently, pumping from some of the regular pump wells put down as part of the ground water control scheme, and on the results of these tests, the screens required for the pump wells, i.e., to allow the ingress of water into the wells to facilitate pumping and lowering of the pressure surface of the artesian water are being finalised. Regular pumping under the scheme for ground water control will be called for only after the excavations have reached a depth well beyond 100 feet below the ground level. During the later stages of the development phase and during the production phase of the Mining Scheme, pumping for ground-water control would be a continuous process, round the clock. Stand-by pump wells fitted with pumps and standby diesel generating sets capable of automatic starting are being provided, to ensure continuity of pumping, in the event of the failure of the main power supply. No great difficulty is anticipated in controlling the artesian water.

In short, the Mining Scheme is making very good and economic progress and the quantity of lignite required for the first unit of the Thermal Power Station in April 1961 will be available in time.

The Thermal Power Generation Scheme.—A Project Report for the Thermal Power Generation Scheme was prepared by the Planning Cell of the Central Water and Power Commission in 1957. Arrangements were made for obtaining the foreign exchange required from out of the 500 million rouble credit offered by the U.S.S.R. After an agreement had been concluded by the Government of India with the Government of U.S.S.R. for the provision of the 500 million rouble credit, a separate contract was entered into in December 1957 by the Neyveli Lignite Corporation with Technoexport, Moscow, for the preparation, by Technoexport, of a detailed Project Report in such a manner as to facilitate the speedy placing of orders for the machinery and equipment required after the acceptance of the report. A team of Indian specialists of the Central Water and Power Commission, Planning Cell, was also deputed to Moscow to participate actively in the preparation of the detailed report. Technoexport submitted their detailed Project Report in the latter half of October 1958 and the proposals therein were accepted subject to slight modifications, within the couple of months stipulated in the contract.

A contract with Messrs. Technoexport, Moscow, was concluded on 6th May 1959 for the supply of plant, machinery and equipment for the Thermal Power Station. According to the terms of this contract, the equipment costing Rs. 12 crores, C.I.F., Madras, should be supplied by Messrs. Technoexport commencing six months after the signing of the contract and ending with last quarter of 1961.

For the procurement of construction equipment excluding items available in India, required for the construction of the Thermal Power Station, three agreements were concluded with Messrs. Machinoexport, Stankiomport and Techmainport, Moscow. These items of equipment are to be supplied by the above firms before June 1960.

25th April 1960]

The Power Station that will be put up will have five units, each of 50 MW or 50,000 KW, so that a continuous supply of 200 MW would be assured, as planned. The first unit of the Power Station is expected to be commissioned in the second quarter of 1961, by which time the Mining Scheme as carefully planned, would be definitely in a position to supply the lignite required. The entire Power Station is expected to be completed before the middle of 1962.

Civil works such as Administrative Block, Canteen, Storage, sheds, etc., connected with the Scheme have almost been completed while the foundation and concreting for the Power House and work on the Lake Pump House are in progress. The first team of candidates selected for deputation to U.S.S.R. for training under Power Generation Scheme left India on 19th November 1959.

The Fertilizer Scheme.—Taking into account the requirements and the production contemplated in the various regions in the country, it has been decided that the Neyveli Fertilizer Scheme for the production of Nitrogenous fertilisers with a fixed nitrogen content of 70,000 tons per annum, should be for the production of urea only. The Project Report for the production of 152,000 tons of urea per annum, was prepared and approved and the Scheme was sanctioned by the Government of India towards the end of December 1957, subject to credit facilities being available in respect of the foreign exchange requirements for the procurement and erection of plant and machinery. The specifications for the plant and machinery were drawn up and global tenders for the supply and erection of the plant and machinery were published in May 1958. There was a good response and the tenders received for the supply and erection of plant and machinery for the Fertilizer Plant were scrutinised. After difficult and protracted negotiations with the prospective tenderers in regard to payment terms, etc., contracts were signed in the end of October 1959 with Messrs. Ansaldo, Genoa, Italy, and Messrs. P.B.L. Federal Republic of Germany, for supply and erection of plant. The plant and machinery under the contract are to be shipped from the 10th month and completed within the 26th month, and the erection will be completed within 32 months from the date of commencement of contract.

Tenders received for design and supervision of civil works have been finalised and the contractor selected.

Investigations on water treatment, corrosion tests and urea storage are continued. The commercial production of urea is expected to commence by about April 1963. The factory will probably be the largest urea factory in the world, producing the fertiliser by the total recycle process. The total cost of the scheme is estimated at Rs. 26.10 crores.

The Briquetting and Carbonising Scheme.—Apart from the detailed analyses and tests conducted in the field laboratory at Neyveli, and in the Fuel Research Institute, Jealgora, bulk samples of lignite were sent abroad and analysed and tested and small quantities of raw briquettes were made and carbonised in Germany as well as in the United States. Expert opinion in those countries indicated that experiments on a pilot scale in the climatic and other conditions prevailing at Neyveli itself would be desirable before deciding on the moisture and other conditions at which the raw lignite should be briquetted and the temperature and other conditions at which those briquettes should be carbonised and generally to facilitate the drawing up of specifications for the machinery and equipment required for the scheme. Arrangements

[25th April 1960]

were accordingly made for the installation of a pilot Briquetting and Carbonising Plant at Neyveli, under T.C.M. Aid. Arrivals of equipment for the pilot plant were completed only early in 1958 and the erection of the pilot plant was completed in record time in May 1958. Experiments were completed towards the end of the year and the results fully confirmed the results of the Laboratory tests previously done in India as well as the tests and analyses on bulk samples conducted abroad. The Project Report and specifications for plant and equipment for the establishment of a Briquetting and Carbonising Plant were drawn up and approved by the Board. The Government of India gave their approval in June 1959 for calling for tenders and the tenders since received through the India Supply Mission, Washington, are under scrutiny.

The Clay Washing Scheme.—China and ball clay of excellent quality occurs in the overburden strata immediately above the lignite. Plastic fire clay also occurs in large quantities. All these clays will be removed as part of the overburden. Analyses and tests conducted at Neyveli and elsewhere indicate that the china clay when washed would be of excellent quality, eminently suitable for the manufacture of ceramics, particularly high and low tension insulators, sanitary ware, crockery, etc., and for use in the textile, rubber, paper and chemical industries, which import good quality china clay from abroad. It is therefore proposed to undertake a modest clay washing scheme and to set up a small clay washing plant at Neyveli.

The Project Report and specifications for the establishment of a Clay Washing Plant have been prepared and considered by the Board. The approval of the Government of India, for the issue of tender notice had been obtained and tenders since received are under consideration.

General.—Out of 26,750 acres of land to be acquired for the Project, an extent of 11,057 acres had been acquired so far. Work in connection with further acquisition is in progress.

The programme of rehabilitation of persons displaced by the acquisition of land, went on side by side with the acquisition. An extent of 3,090 acres of forest area had so far been cleared for rehabilitating the displaced persons in the three forest areas of Kuppanatham, M. Parur and Karmangudi, out of the seven forest areas placed at the disposal of the Corporation by the Government of Madras. So far, 435 displaced families have moved to the three colonies.

A township consisting of 31 blocks with all modern amenities like parks, schools, shops, hospital, etc., has been planned to accommodate offices, factories, staff and workers of the different units of the Integrated Project. It is to be constructed according to a phased programme. Out of 2,952 quarters targeted to be completed to the end of March 1960 in the Township, 2,873 quarters were taken up so far of which 1,162 quarters were completed. Some of the non-residential buildings were also completed while work on others was in progress.

A main railway siding about four miles long has been laid from Omangalam Railway Station, three miles away from Neyveli, to facilitate easy transport of materials and machinery to the work spot during the production stage. The supergrade work has been completed and the track has been made fit for goods traffic. Laying of branch lines to the site of the Industrial units is in progress.

25th April 1960]

Opening of a Sub-Post Office in Melmalayanur

393 Q.—திரு. கு. கோபால கவுண்டர் : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சி தாலுகா மேல்மலையனூர் கிராமத்தில் சப்-போஸ்ட் ஆபீஸ் வைக்கும்படி அரசாங்கத்துக்கு கோரிக்கை வந்ததா?

(ஆ) அப்படியானால் அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The representation was forwarded to the Postal authorities. Our information is that the Postal authorities do not consider that there is any statistical or financial justification as per prescribed departmental standards for the upgrading of the office and the provision of telegraph facilities.

Laying of new Railway lines

394 Q.—திரு. கு. கோபால கவுண்டர் : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சின்னசேலம்-செங்கல்பட்டு ரயில் பாதை அமைப்பதுபற்றி பரிசீலனை முடிந்துவிட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால் எப்பொழுது வேலை ஆரம்பிக்கப்படும்?

A.—(a) Our information is that a traffic survey for a new railway line between Chinnasalem and Chingleput was conducted by the Southern Railway in 1957 and that no Engineering Survey has so far been done.

(b) This does not arise until the new railway line is sanctioned by the Government of India.

395 Q.—திரு. பி. எஸ். கே. லட்சுமிபதி ராஜு : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

பழனி, தாராபுரம், திருப்பூர், சாம்பராஜநகர் வழியாக மைசூர் ராஜ்யத்துடன் தொடர்புகொள்ளும் ரயில் பாதை திட்டம் ஏற்க நிலையிலுள்ளதா?

A.—No such line has been recommended by this Government for inclusion in the Third Five-Year Plan.

Bifurcation of certain panchayats

396 Q.—திரு. கு. கோபால கவுண்டர் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சி தாலுகாவில் வருகப்பூண்டி, சங்கிலிருப்பம், ஆத்திப்பட்டு, துத்திப்பட்டு, தே.பேட்டை, தெப்பட்டு பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள கிராமங்களை பிரித்து தனித்தனி பஞ்சாயத்துக்களாக அரசாங்கத்துக்கு கோரிக்கை வந்ததா?

(ஆ) அதன்பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது?

A.—(a) & (b) The matter is under the consideration of the Government.

[25th April 1960]

Teachers' Training Schools

397 Q.—திரு. கு. கோபால கவுண்டர் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள் திறக்கும்படி எந்தெந்த தாலுகாவிலிருந்து அரசாங்கத்திற்குக் கோரிக்கை வந்தது?

(ஆ) அதன்பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

A.—(a) Requests for opening new Basic Training Schools have been received from the following taluks :—

- (1) Tindivanam.
- (2) Tirukkoyilur.
- (3) Gingee.

(b) As regards the request from Gingee taluk it is reported that the locality suggested by the person who made the request is not suitable for the location of the training school. The applicant has been informed accordingly by the Director of Public Instruction. Statistical particulars are being gathered to assess the additional training facilities to be provided in each district with a view to training more teachers to implement the scheme of Compulsory Education during the Third Five-Year Plan. The request for opening new training schools will be considered in the light of these particulars.

All-India Electricity Board

398 Q.—திரு. ச. மொ. அண்ணாமலை : மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அகில இந்திய மின்சார போர்டு ஏற்படுவதைக் குறித்து மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காரைக் கேட்டார்களா?

(ஆ) அப்படியாயின் மாநில சர்க்கார் என்ன பதில் அனுப்பினார்கள்?

A.—(a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Inland Fishermen Co-operative Societies

399 Q.—திரு. ச. மொ. அண்ணாமலை : கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 16-12-1959-ல் நடத்திய குறியிடாத கேள்வி எண் 61-க்கு அளித்த பதிலையொட்டி வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள உள்நாட்டு மீனவர் சங்கங்களுக்கு சர்க்கார் தந்த கடன்தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) எந்தெந்த சங்கங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் தரப்பட்டுள்ளது?

A.—(a) No loan was granted.

(b) Does not arise.

[25th April 1960]

Export of fish

400—

400 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து மீன் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறதா?

(ஆ) ஏற்றுமதியின் மதிப்பீடு எவ்வளவு?

A.—(a) Only cured fish is exported from this State to other countries, chiefly to Ceylon, Malaya and Singapore.

(b) The quantity and value of the cured fish exported are as follows :—

Year.				Quantity.	Value.
				TONS.	(RS. IN LAKHS.)
1957-58	..	..	..	18,950	327
1958-59	..	..	..	19,110	328.2

Vehicles for the transport of fish

401 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of vehicles that are at present functioning under the "Quick Transport Facilities Scheme" under the Grow More Fish Scheme;

(b) the total number of vehicles that are available; and

(c) the amount of loss incurred in this scheme in each year in the past two years?

A.—(a) Five vehicles.

(b) Nine.

(c) The scheme is working at a loss of Rs. 35,000 per annum on the average, after the reduction of hire charges ordered by the Government in August 1956. The exact amount of loss incurred during each of the past two years has not yet been arrived at.

Fishing rights for Periyar and Mettur lakes

402 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether fishing right in Periyar and Mettur lakes is leased or licensing system is followed; and

(b) the amount realised to the State for the fish caught in these lakes?

A.—(a) The Fishery of the Mettur Reservoir is not leased out but is conserved by a system of licensing. There is neither leasing nor licensing of fishing right in Periyar lake, since the Fisheries department has not taken over the Fishery in Periyar lake yet.

[25th April 1960]

(b) The amount realised from the Mettur Reservoir for the period from 1956-57 to 1959-60 (up to February 1960) is given below :—

Years.	RS.	N.P.
1956-57	18,617	53
1957-58	19,832	51
1958-59	17,195	69
1959-60 (upto February 1960) ..	20,077	57

Survey of agricultural debt

403 Q.—திரு ச. மொ. அண்ணாமலை : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) விவசாயிகளின் கடன் எவ்வளவு என்று சர்வே செய்யப் பட்டதா ?

(ஆ) அப்படியாயின் அதன் விபரமென்ன ?

A.—(a) & (b) The attention of the Member is invited to the statement placed on the table of the House in reply to starred Question No. 288 answered on 30th October 1958 which is reproduced below for easy reference :—

STATEMENT.

In the year 1892, the Government of Madras entrusted Sir Frederick Nicholson with the task of making an estimate of the volume of agricultural debt. As a result of his enquiry, Sir Frederick Nicholson concluded that the amount of rural indebtedness at the beginning of any harvest was about Rs. 45 crores for the Madras State as then constituted.

2. In 1930, the Madras Provincial Banking Enquiry Committee made an estimate of the rural indebtedness of the Province and it chose four districts including Coimbatore and Madurai for investigation. On the basis of the data, the Committee considered that the total debt for the Province as then constituted was in the neighbourhood of Rs. 150 crores.

3. In 1935, an enquiry into agricultural indebtedness was carried out by Sri W. R. S. Sathianadhan, I.C.S. He estimated the total agricultural debt at about Rs. 200 crores in the State as then constituted.

4. In 1944, the Government appointed Dr. B. V. Narayanaswamy Naidu to enquire into the extent of agricultural indebtedness. He estimated the total debt in 1945 as Rs. 218 crores for Madras State as then constituted.

5. In 1951, the Reserve Bank of India conducted an All-India Rural Credit Survey. In Madras State as it is now constituted the districts of Chingleput, Ramanathapuram and Coimbatore were selected and a survey made in eight typical villages in each district. It was found that the average debt was Rs. 745 per family.

[25th April 1960]

Misappropriation of panchayat funds

404 Q.—திரு. அ. வேதரத்னம் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மண்ணூருக்கு தாலுகா மண்ணுக்குமுண்டான் பஞ்சாயத்தில் கையாடல் சம்பந்தமாக 15-12-1959-ல் புகார் மகஜர் அவ்வூர் கிராமவாசி களிடமிருந்து கிடைத்ததா ?

(ஆ) அப்படியானால் அதன்பேரில் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன ?

A.—(a) A petition has been received by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards.

(b) The Inspector of Municipal Councils and Local Boards has called for a detailed report from the District Panchayat Officer which is awaited.

Elephants to religious institutions

405 Q.—திரு. அ. வேதரத்னம் : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோவில்களுக்கு யானைக்குட்டிகள் வழங்கப்பட்டனவா ?

(ஆ) எந்தெந்த கோயில்களுக்கு, எத்தனை யானைகள், என்ன விலைக்கு கொடுக்கப்பட்டன ?

A.—(a) No Sir. Not directly by the State Forest department.

(b) Recently the State Forest department sold two male elephant calves at a cost of Rs. 1,500 and 1,800 to two private persons who wanted to present them to the S. rnakaleeswarar Temple at Kaliyarkoil and the Sri Ramanathaswamy Temple at Rameswaram respectively.

406 Q.—திரு. மா.பா. சாரதி : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்ய வன இலகாவினால் பிடிக்கப்பட்டு மதத்துறை நிறுவனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள யானைகள் எவ்வளவு ?

(ஆ) எந்தெந்த ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன ?

(இ) யானைகளைக் கொடுப்பதோடு அதற்கான பராமரிப்பு செலவுக்கான உதவிகள் வழங்கப்பட்டனவா ?

A.—(a) None, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

Building for the State Police Headquarters

407 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த மாநில தலைமை காவல் துறை நிலையத்தில் (State Police Headquarters) புதிதாகக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுகின்றனவா ?

(ஆ) எவ்வளவு செலவில், என்ன உபயோகத்திற்கு ?

[25th April 1960]

A.—(a) Yes, Sir.

(b) Government have sanctioned the construction of an annexure to the Office of the Deputy Inspector-General of Police, C.I.D., Madras, in the compound of the State Police Headquarters at an estimated cost of Rs. 75,900 for providing additional accommodation to the executive and ministerial staff of the C.I.D., as the space now available is quite inadequate.

Finger Print Bureau

408 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்யத்தில் கைவிரல் பதிவு நிலையம் எவ்வளவு காலமாக இயங்கி வருகிறது ?

(ஆ) அந்த நிலையத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்களின் சேவை வெளி ராஜ்யங்களில் எங்கெங்கு அநுமதிக்கப்பட்டுள்ளது ?

(இ) அவ்வாறு சேவை செய்யச் சென்றுள்ளோர் எவ்வளவு பேர் ?

A.—(a) From 22nd August 1895.

(b) Pondicherry and Kerala States and to the Government of India.

(c)—

Pondicherry.	Kerala.	Government of India.
1	1	3

Co-operative Training Institutes

409 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்யத்தில் எத்தனை கூட்டுறவு பயிற்சி நிலையங்கள் (Co-operative Training Institutes) உள்ளன ?

(ஆ) அவைகளில் ஆண்டு தோறும் எவ்வளவு பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்க வசதி செய்யப்பட்டுள்ளன ?

(இ) இப்போது எவ்வளவு பேர் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர் ?

(ஈ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஓர் பயிற்சி நிலையம் ஆரம்பிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளதா ? எப்போது ?

A.—(a) Six.

(b) About 1,000 candidates.

25th April 1960]

(c) The details are furnished below :—

Name of the institute.	Actual number of candidates undergoing training.	
	Non-official.	Departmental.
(1)	(2)	(3)
1 Samiappa Co-operative Training Institute, Thanjavur.	213	112
2 Ramalingam Co-operative Training Institute, Coimbatore.	247	71
3 Pandiyanadu Co-operative Training Institute, Madurai.	324	127
4 Nachiappa Co-operative Training Institute, Salem.	197	..
5 Kancheepuram Co-operative Training Institute, Kancheepuram.	160	..
6 Central Co-operative Training Institute, Madras.	..	258

NOTE.—Normally candidates selected for employment in Co-operative Department, viz., Senior and Junior Inspectors of Co-operative Societies are trained at the Central Co-operative Institute, Madras. To cope with the increased demand for trained personnel as a result of the implementation of various Plan schemes we have stepped up the pace of recruitment. As the Central Co-operative Training Institute, Madras, is not in a position to train all the candidates recruited for the department, the spill-over is sent to undergo training at the Co-operative Training Institutes at Tanjore, Coimbatore and Madurai, which have been provided with necessary staff and funds for this purpose.

(d) A proposal to start a new training institute either in North Arcot district or Tiruchirappalli district is being considered for inclusion in the Third Five-Year Plan.

Treatment for cancer

410 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்யத்தில் புற்றுநோய் சிகிச்சைக்கான வசதி எந்தெந்த மருத்துவ மனைகளில் இருக்கின்றன ?

(ஆ) இந்த ஆண்டில் எந்தெந்த மருத்துவ மனைகளுக்கு புதிதாக அந்த வசதி அளிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது ?

(இ) எத்தனை பேருக்குச் சென்றாண்டு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது ?

A.—(a) & (c) The particulars are furnished in the annexure given below.

[25th April 1960]

ANNEXURE.

<i>Names of the hospitals where facilities for treatment of cancer are available.</i>	<i>Number of persons treated during 1959.</i>
(1)	(2)
1 Barnard Institute of Radiology, Government General Hospital, Madras.	1,311
2 Government Stanley Hospital, Madras.	493
3 Government Hospital for Women and Children, Madras . .	1,086
4 Government Ophthalmic Hospital, Madras	39
5 Government Erskine Hospital, Madurai	694
6 Government Raja Mirasdar District Headquarters Hospital, Thanjavur.	139
7 The Cancer Institute, Adyar, Madras	1,028
8 The Scudder Memorial Hospital, Ranipet, North Arcot district.	46
9 The Christian Medical College and Hospital, Vellore, North Arcot.	971

(b) None.

முதுமையுள்ளவர்கள்

411 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்யத்தில் கண் வைத்தியம் செய்வதற்கு விசேடப் பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் உள்ளனர்—மாவட்ட வாரியாக ?

(ஆ) இத்துறை நிபுணர்களை அதிகரிக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டுள்ளது ?

A.—(a)

South Arcot	4
North Arcot	3
Chingleput	Nil.
Coimbatore	4
Kanyakumari	1
Madurai	9
Ramanathapuram	1
Salem	4
The Nilgiris	1
Thanjavur	3
Tiruchirappalli	4
Tirunelveli	4
Madras City	42

(b) Post-graduate Diploma and Degree courses in Ophthalmology are conducted in the Madras Medical College, Madras, with a view to training doctors in the speciality of Ophthalmology. Twelve candidates are admitted each year, in two batches of six, each, to the Diploma course, which is of one year duration. Two candidates are admitted each year for the two-year degree course.

25th April 1960]

Audit system in municipalities

412 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்யத்தில் எத்தனை நகராட்சி மன்றங்களில் நிரந்தர தணிக்கை முறை அமுலில் உள்ளது ?

(ஆ) மேலும், எந்த நகர மன்றங்களில் அந்த முறை அமுல் நடத்தப்படவிருக்கின்றது ?

(இ) வேலூரில் எப்போது அம்முறை அமுல் செய்யப்படும் ?

A.—(a) The concurrent audit is in force in four municipalities with large incomes, viz., Madurai, Coimbatore, Salem and Tiruchirappalli.

(b) & (c) There is no proposal at present to introduce the concurrent audit in Vellore or in any other Municipal Council in the State.

413 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்யத்திலுள்ள நகராட்சி மன்றங்களில் 1957-58, 1958-59 ஆண்டுகளுக்கான வரவு செலவுக்கான தணிக்கை (Audit of accounts) முடிக்கப்படாமல் ஏதேனும் இருக்கின்றனவா ?

(ஆ) அப்படியாயின், எந்தெந்த நகராட்சி மன்றங்களில் ?

(இ) வேலூர் நகராட்சி மன்றத்தில் கடைசியாகத் தணிக்கை எப்போது முடிந்தது ?

A.—(a) No Sir.

(b) Does not arise.

(c) 1958-59.

Lands acquired for Bhavanisagar Dam

414 Q.—திரு. என். மருதாசலம் : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) பவானிசாகர் அணைக்கட்டுக்காக சர்க்கார் விவசாயிகளிடமிருந்து எடுத்துக்கொண்ட நிலம் எவ்வளவு ஏக்கர் ?

(ஆ) சர்க்கார் தேவைக்குப்போக, பாக்கி தரிசாக இருக்கும் நிலங்கள் எவ்வளவு ?

(இ) அந்த நிலங்களை பொங்காறு விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொள்வதற்கு சர்க்காருக்கு பல முறை விண்ணப்பித்துள்ளார்களா ?

(ஈ) அதன்மேல் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன ?

A. 170-27—9

[25th April 1960]

A.—(a) 7,389.50 acres.

(b) The actual extent of lands that will lie waste over and above the requirements of Government will be known only after watching the development of the Project for 3 or 4 years.

(c) Yes, Sir.

(d) Action is being taken to lease out the surplus lands on yearly basis, preference being given to the original owners.

Government Research Station at Bhavanisagar

415 Q.—திரு என். மருதாசலம் : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பவானிசாகர் சர்க்கார் ஆராய்ச்சிப் பண்ணைக்கு எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது ?

(ஆ) அந்த ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் நஷ்டம் எவ்வளவு ? லாபம் எவ்வளவு ?

A.—(a) (i) Total area of the farm—364.69 acres.

(ii) Total cultivable area—307.80 acres.

(b)			
	1956-57.	1957-58.	1958-59.
	RS.	RS.	RS.
Gain	5,706	..	..
Loss	..	11,532	18,023

Extent of waste lands in the North Arcot district

416 Q.—திரு சா. மொ. அண்ணாமலை : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 17-ம் தேதி நட்சத்திரக் குறி யிடாத கேள்வி எண். 168-க்கு அளித்த பதிலையொட்டி வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இதுவரை பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கும் தரிசு நிலங்களைப் பயன்படுத்த சர்க்கார் என்ன தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளனர் ?

(ஆ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் எல்லா நிலங்களும் பயன்படுத்தப்படுமா ?

A.—(a) & (b) The Agricultural department is taking steps to bring more waste lands under cultivation by hiring out tractors to ryots under the Tractor-Hiring Scheme and these efforts are being continued and it is hoped that it may be possible to reach the targetted area under the Second Five-Year Plan.

25th April 1960]

District Board Employees' Conference held at Vellore

417 Q.—திரு வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் ஸ்தல ஸ்தாபா அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) 1960-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 5, 6 தேதிகளில் வேலூரில் நடந்த Madras State District Board Employees' (Superior) Conference-ல் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களின் நகல்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனவா ?

(ஆ) என்னென்ன தீர்மானங்கள் ?

(இ) அவைகளின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

(ஈ) மேற்படி மகாநாட்டில் அமைச்சர்கள் திரு எம். பக்தவத்சலம், திருமதி லூர்தம்மாள் சைமன் ஆகியோர்கள் கலந்துகொண்டார்களா ?

(உ) அவர்கள் என்ன உறுதி கொடுத்தார்கள் ?

(ஊ) விவரம் என்ன ?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) A copy of the resolutions is shown in the Annexure below.

(c) The resolutions are being examined.

(d) Yes, Sir.

(e) & (f) The Government have no report.

ANNEXURE

Proceedings of the Madras State District Board Employees' (Superior) Conference held on 5th and 6th January 1960 at Vellore (North Arcot).

1. Resolved to elect Sri T. L. Veeraperumal, B.A., Secretary, District Board, Tanjore, as President of the State Conference and also to preside over the deliberations of the Subjects Committee.

2. Resolved to send the following telegram to—

(1) The Chief Minister.

(2) The Minister for Local Administration.

(3) The Secretary to Government, Rural Development and Local Administration Department.

(4) The Additional Development Commissioner.

(5) The Inspector of Municipal Councils and Local Boards, and

(6) All Regional Inspectors of Municipal Councils and Local Boards-care-Inspector of Municipal Councils and Local Boards. "Madras State District Board Employees meeting in Conference at Vellore anxiously awaiting betterment in the new set up-request that for appointment to all posts from the Panchayat Union Commissioners to the Lower Division Clerks and Attenders, the District Board staff alone be absorbed even from the first phase as without such absorption

[25th April 1960]

they will be left in the lurch. It is only the District Board that is split up into Panchayat Union Councils. Therefore the claims of District Board Employees alone should be considered for all posts.

3. *Resolved* to request the Government—

(i) to absorb the Secretaries of District Board as Commissioners of first Grade Municipalities or Secretaries of District Development Councils.

(ii) to absorb the District Board Educational Officers as Secretaries of the Secondary Education Board to be set up for administering Secondary Schools.

(iii) to absorb the Superintendents and Revenue Officers of the District Boards as Commissioners of Panchayat Union Councils. Commissioners of Municipalities, Divisional Panchayat Officers and in similar corresponding posts in District Development Councils.

(iv) to absorb Upper Division Clerks as Assistant Development Officers, Managers of Panchayat Union Councils and similar corresponding posts in the Development Councils and the Secondary Education Councils.

(v) to absorb as Upper Division Clerks in Panchayat Union Councils and District Development Councils all Lower Division Clerks and typists who have passed the Account Test but could not be promoted in the District Board as Upper Division Clerks for want of vacancies.

(vi) to absorb attenders who have put in a service of not less than five years as Lower Division Clerks in the Panchayat Union Councils and District Development Councils without insisting on their passing the Madras Public Service Commission examination.

(vii) to request the Government to treat the cadre of typists and lower division clerks as one and the same and make the posts interchangeable without any fresh probation in the new post.

(viii) to absorb the qualified Licence Inspectors under the District Board to Panchayat Union Councils to attend the Public Health Works and licensing of Dangerous and offensive trades since the functions of control and exercise of dangerous and offensive trades stand transferred to the Panchayat Union Councils or Health Inspectors or Deputy Panchayat Officers with service benefits.

4. *Resolved* to request the Government that the prescription of qualifications and age limit, if any, for the recruitment to various posts under both District Development Councils and Panchayat Union Councils should not affect the legitimate claims of the District Board employees from being absorbed or promoted to such posts in view of their service and experience under the District Board and to treat them on a par with Government servants in respect of all emoluments, concessions, etc.

5. *Resolved* to request the Government to extend the pension scheme to ministerial employees also of the present District Board as in the case of teachers.

25th April 1960]

6. *Resolved* to constitute a Central Association of the District Board Employees in the State and to obtain the recognition of the Government.

NOTE.—The North Arcot District Board Employee's Association is authorised to take necessary action in this regard.

7. *Resolved* to request the Government to appoint those who have worked as Election Officers in the cadre of Deputy Panchayat Officers on a temporary basis to be appointed as Extension Officers for Panchayats as was done in the case of Executive Officers.

8. This conference resolves to request the Government to absorb Stenographers in the District Boards as Stenographers in the District Development Councils.

9. *This Conference resolves* to constitute a committee consisting of one member from each District Association to wait on a deputation to meet the Chief Minister, Minister for Local Administration, Health Minister, Secretaries of the Departments concerned and the Inspector of Municipal Councils and Local Boards, Madras to represent the grievances of the District Board employees.

10. *Resolved* to request the State Government to appoint Lower Division Clerks and Typists who have put in five years of service as Upper Division Clerks in the District Boards and proposed Panchayat Unions.

11. *Resolved* to request the State Government to appoint clerical Attenders who put in five years of service as Lower Division Clerks in District Board and proposed Panchayat Union Councils.

12. *This Conference wishes* to place on record its deep sense of appreciation for the efforts taken by the North Arcot District Board Employees' Association to hold a State Conference at this critical moment and the valuable services rendered by all the members of that association in making the function a grand success.

Awards for the planting of trees

418 Q.—திரு. அ. வேதரத்தினம் : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நம் மாநிலத்தில் மரம் நடு விழா சம்பந்தமாகப் பரிசுத் திட்டம் நடத்தப்பட்டு வருகிறதா?

(ஆ) அதன் விபரமென்ன?

(இ) அதில் வெற்றி பெற்றவர்களின் முழு விவரங்கள் என்ன?

(ஈ) மத்திய சர்க்கார் இதற்கு எதேனும் உதவி தருகிறார்களா? அதன் விபரம் என்ன?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The Government of India have drawn up a scheme of prize competition in order to provide the necessary incentive and to encourage the planting of trees and their after care. In the case of the State and Regional awards, the State Government will select the prize winners

[25th April 1960]

on the basis of the recommendation made by the State Standing Committee on Tree Planting and their names will be forwarded to the Government of India for consideration of their claims for the award of the All India Prizes.

(c) I. State Award—

1. State Silver Shield (Best district) Tanjore district.

II. State Regional prize Schemes—

1. Southern Region Kanyakumari.
2. Eastern Region Tanjore.
3. Central Region North Arcot.

III. The best village in each Revenue division—

1. Nagapattinam Division Valkai Village.
2. Pollachi Division Vadugapalayam Village.
3. Nilgiris Division Nelliyaam Village.
4. Padmanabhapuram Division Vadasery Village.
5. Chingleput Division Chitravadi Village.
6. Tiruvallur Division Krishnapuram Village.

IV. The Best Class I and Class II Panchayats in each district—

(a) Class I Panchayats—

- (1) Ponneri (Chingleput district).
- (2) Palladam (Coimbatore district).

(b) Class II Panchayats—

- (1) Ponnana (Aruvikara) (Kanyakumari district).
- (2) Endathur (Chingleput district).

The details of the award of prizes given above are based on the recommendation of State Standing Committee on the planting for Vanamahotsava 1957.

(ஈ) No, Sir.

Notice boards in the bus-stands

419 Q.—திரு சா. மொ. அண்ணாமலை: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள பஸ் நிலையங்களில் கால அட்டவணைகள் ஆங்கிலத்தில் இருக்க வேண்டுமென்று ஆர்.டி.ஓ. உத்தர விட்டிருக்கிறாரா?

(ஆ) இதற்கு பொது மக்களிடமிருந்து ஆட்சேபணை கிளம்பி இருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

A.—(a) The Government have ordered that the notice boards showing the timings of arrival and departure of all buses should be put up in all bus stands in the prescribed form. As that form is in English, the Regional Transport Officer, North Arcot might have adopted that for use.

(b) The answer is in the negative.

25th April 1960]

Verification of stores in the Public Works Department

420 Q.—திரு மா. பா. சாரதி: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) பொது மராமத்து இலாகாவில் இயந்திரங்கள் மற்றும் பொருள்களைச் சரிபார்க்க (stores stock verification) என்ன முறை கையாளப்படுகின்றது?

(ஆ) ஆண்டு தோறும் இந்தச் சரிபார்த்தல் (verification) நடைபெறுகிறதா?

(இ) 1958-59-ல் ஆண்டுகளில் காணப்பட்ட பெரிய குறைகள் யாவை?

(ஈ) அக்குறைகளைத் தவிர்க்கச் சரியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு விட்டனவா?

A.—(a) All the Stock in a Division is checked once a year.

Besides, a special staff consisting of an Assistant Engineer and a Stock Verifier or Junior Engineer, carry out periodical verification of Stores of all spare parts kept in places where stocks are held.

An independent Stock Verification Branch under the control of Finance Department has been created in 1958 to examine the stock accounts of all Departments.

(b) Yes.

(c) No serious irregularities were noticed in the Stock Verification of 1958-59.

(d) Does not arise.

Disposal of suits in the Sub-Court, Kumbakonam

421 Q.—SRI T. SAMPATH: Will the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total number of suits instituted in the District Munsif's Court, Valangiman and the Sub-Court, Kumbakonam, during the years 1955, 1956, 1957, 1958 and 1960; and

(b) the number of suits disposed of each year by these two courts?

A.—(a) & (b) The information is furnished below:—

Year.	Sub-Court, Kumbakonam.		District Munsif's Court Valangiman.	
	Total number of suits instituted.	Number of suits disposed of.	Total number of suits instituted.	Number of suits disposed of.
1955	452	529	1,000	1,052
1956	390	421	1,054	1,043
1957	339	314	794	877
1958	353	375	881	933
1959	325	352	895	969
1960				
(up to 15th February, 1960 only)				
	24	47	194	106

[25th April 1960]

Extraction of sandalwood

422 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the quantity and value of sandalwood extracted from our forests during 1957-58; 1958-59 and 1959-60; and

(b) the estimated loss in each year due to spike disease?

A.—(a) The particulars relating to 1957-58 and 1958-59 are furnished below :—

Year.	Quantity of sandalwood extracted.		Value.*
	TONS.	RS.	
1957-58	1,162	41,75,066	
1958-59	1,183	55,32,891	

* The value has been calculated taking the average sale value of sandalwood sold during 1957-58 and 1958-59.

The particulars for the year 1959-60 can be furnished only after the close of the financial year.

(b) As there is no data to work out the loss of revenue due to spike disease, no reliable figures of loss of revenue can be furnished. The disease has spread out to almost all the sandalwood tracts of the State and the mortality of sandal-trees due to this disease is on the increase.

Wild species in the reserved forests

423 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number and the names of the Wild Species introduced into our preserves during the past two years?

A.—Four pea fowls and four young ones of black buck were introduced into the Ilalur Reserved Forest near Tirupporur in October 1958 and they have since been reported to be seen now and then in the area. Three black bucks from Thanjavur were also introduced into the Mudumalai Wild Life Sanctuary early in 1959 but the climatic conditions and the surrounding forests in the Sanctuary were unfortunately not suitable for their survival. In addition the following decorative wild animals, reptiles and birds have also been introduced into the Guindy Deer Park :—

Spotted deer	..	..	..	1
Rabbits	..	..	..	2
Tiger cubs	..	..	..	2
Python	..	..	..	1
Ibis	..	..	..	2
Parrots	..	..	..	4
Pea fowls	..	..	..	4

These are not left free to roam about, but are kept under restraint in the Children's Corner of the park as part of the State Forest Department's plans to enable the children visiting the park to get to know about the fauna of our country.

25th April 1960]

Commercial timber

424 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the name and area of various valuable commercial timber planted in our State during the past two years on a district-war basis?

A.—The particulars required are given in the statement below :—

Statement showing districtwar particulars of various valuable commercial timber planted in the State during 1958-59 and 1959-60.

Name of the district.	Locality.	Species.	Area planted during 1958-59.	Area planted during 1959-60.
			(4)	(7)
1 North Arcot	(2)	(3)	ACS.	ACS.
..	Malayalam	Teak	20	20
..	Yelagiris and Palamarathur.	Do.	10	10
..	Chitteries	Miscellaneous species	10	10
..	Gullabatti, Pannai, Karaikudi, Vanniar and Kombai.	Teak	30	50
..	..	Do.	10	10
..	..	Miscellaneous species	40	20
..	..	Teak	10	10
..	..	Do.	10	10
..	..	Miscellaneous species	10	10
..	..	Bamboo	20	20
..	..	..	50	90

[25th April 1960]

Area of the district	Locality	Species	Area planted during 1958-59.	Locality	Species	Area planted during 1959-60
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
3 Chingleput ..	Paranur ..	Teak ..	15	Paranur ..	Teak ..	10
	Do. ..	Eucalyptus hybrid. Do. ..	15	Do. ..	Miscellaneous species ..	10
	Alathur ..	Do. ..	5	Thirumani ..	Do. ..	10
	Do. ..	Sirsoo, lebbeck ..	10	Mylapore ..	Do. ..	10
	Maniyur ..	Eucalyptus hybrid Do. ..	5			
	Vandalur ..	Do. ..	25			
	Mannur ..	Do. ..	20			
	Mylapore ..	Red sanders ..	5			
	Do. ..	Sirsoo, lebbeck ..	10			
	Kadur ..	Eucalyptus hybrid. Do. ..	6			
	Thirumani ..	Sirsoo, lebbeck ..	10			
			126			40
4 Coimbatore ..	Tunacadvu Range ..	Teak ..	87	Pollachi Range ..	Teak ..	109
	Punnachi Range ..	Teak, rosewood and vagai. ..	49	Punnachi Range ..	Teak, rosewood and vagai. ..	55
	Bolampatti Range ..	Teak ..	50	Tunacadvu ..	Teak ..	65
	Pollachi Range ..	Do. ..	118	Bolampatti Range ..	Do. ..	50
	Odanthurai ..	Irrigated teak ..	250	Odanthurai ..	Teak with irrigation. ..	210
			554			489
5 The Nilgiris ..	Teppakadu Block ..	Teak ..	31.75	Teppakadu Block ..	Teak ..	29.25
6 Tiruvenireppalli..	Upper anicut ..	Teak ..	20	Upper anicut ..	Teak ..	21.5
	Kulamanickanur ..	Bamboo ..	60	Marudur ..	Bamboo ..	55
			80			76.5

25th April 1960]

Area of the district	Locality	Species	Area planted during 1958-59.	Locality	Species	Area planted during 1959-60
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
7 Thanjavur ..	Right and left bank of Cauvery. ..	Teak ..	375	Right and left bank of Cauvery. ..	Teak ..	147.50
	Vennar, Vettar Head works. ..	Teak ..	239.72	Vennar, Vettar Head works. ..	Teak ..	163.08
	Coleroon and Kodamuriti banks. ..	Misc. species ..	191.25	Coleroon and Kodamuriti banks. ..	Misc. species ..	2.00
	Along Grand Anicut Canal. ..	Teak ..	200.00	Along Grand Anicut. ..	Teak ..	169.99
		Do. ..		Do. ..	Do. ..	320.00
			630.97			655.07
8 Madurai ..	Kodaikanal ..	Teak ..	26	Kodaikanal ..	Teak ..	25
	Vannathiparai ..	Do. ..	20	Palni ..	Do. ..	15
	Gandamanalokanur ..	Do. ..	150	Gumbum ..	Do. ..	20
				Gandamanalokanur ex-zamin. ..	Do. ..	54
9 Ramanathapuram ..	Solasori ..	Teak ..	196	Solasori and Deviar ..	Teak ..	114
	Deviar ..	Do. ..	50			100
		Do. ..	50			
			100			100
10 Tirunelveli ..	Adavikadu, Kannupatti and Vallam, Srivaikuntam (Tambaparami river). ..	Teak ..	157	Adavikadu, Vallam ..	Teak ..	72
		Do. ..	111			
			268			72
11 Kayakumari ..	Chellamthuruthi ..	Teak ..	26	Chellamthuruthi ..	Teak ..	175
	Thodalaikadu ..	Do. ..	126	Thodalaikadu ..	Do. ..	98
	Thadikarankonam ..	Do. ..	106	Thadikarankonam ..	Do. ..	98
			258			371

[25th April 1960]

Transfer of Municipal Commissioner, Walajapet

425 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Municipal Council of Walajapet, on 12th October 1959 passed a resolution demanding the transfer of the Municipal Commissioner ;

(b) if so, the action taken thereon ; and

(c) the date on which action was taken ?

A.—(a) Yes. A report to that effect was received on 29th October 1959.

(b) & (c) The Inspector of Municipal Councils and Local Boards has been asked to submit his remarks on 3rd November 1959.

House-sites for Harijans

426 Q.—திரு. டி. சம்பத் : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1959-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் வரையில் ஹரிஜனங்களுக்காக வீட்டு மனை கோரி எத்தனை விண்ணப்பங்கள் தாலுகாவாரியாக வந்தன ?

(ஆ) எவ்வளவு மனைக்கட்டுகள் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்பட்டன ?

(இ) எத்தனை மனுக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன ?

(ஈ) மனைக்கட்டுகள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுவதற்கு அரசாங்கம் உதவிய தொகை எவ்வளவு ?

A.—A statement is given below:—

Statements showing the particulars relating to the number of petitions for provision of house-sites received, house-sites acquired and granted, etc., in Tanjavur district during 1st January to 31st December 1959.

Name of taluk.	Number of petitions received during the year.	Number of house-sites acquired and granted.	Number of petitions rejected.	Amount spent by the Government on the acquisition of the sites mentioned in column (2)
	(1)	(2)	(3)	(4)
1 Tanjavur	98	153	..	RS. NP. 21,643 66
2 Papanasam	153	75	..	7,941 07
3 Kumbakonam	100	408	..	28,422 44
4 Mayuram	57	32	..	3,152 72
5 Sirkali	41	35	..	2,463 94
6 Nagapattinam	37	27	..	1,543 27
7 Nannilam	33	43	..	2,991 38
8 Tiruthuraiipoondi	31	82	..	5,500 45
9 Mannargudi	35	68	..	844 67
10 Pattukottai	40	47	..	3,479 97
11 Orthanad	46	..	..	..
12 Arantangi	15	..	..	..
Total	686	970	..	77,983 57

Rural Water-supply Schemes

427 Q.—திரு. டி. சம்பத் : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ல் நம் ராஜ்யத்தில் (1) ஸ்தல அபிவிருத்தி (2) கிராம குடி தண்ணீர் திட்டங்களின் கீழ் கடன் வசதிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

25th April 1960]

(ஆ) தஞ்சை ஜில்லாவில் தாலுகா வாரியாக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது ?

(இ) மேற்படி தொகையில் எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது ?

A.—(a) Sanction of loans is not contemplated in respect of works taken up under the Local Development works programme and the Rural Water-supply comprehensive programme.

(b) & (c) Do not arise.

Sugarcane cultivation in the State

428 Q.—திரு. டி. சம்பத் : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்தில் ஜில்லா வாரியாக கரும்பு சாகுபடி எவ்வளவு ஏக்கர் நிலத்தில் செய்யப்படுகிறது ?

(ஆ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட முடிவுக்குள் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலங்களில் கரும்பு சாகுபடி செய்ய திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது ?

A.—(a) The district-wise acreage of sugarcane cultivation in Madras State for 1957-58 as given in the season and crop report of Madras State for 1957-58 is as follows:—

District.	Acres.
Chingleput	179
South Arcot	24,151
North Arcot	27,566
Salem	18,097
Coimbatore	24,863
Tiruchirappalli	23,364
Tanjavur	9,322
Madurai	10,754
Ramanathapuram	4,284
Tirunelveli	706
The Nilgiris	3
Kanyakumari	64
	143,353

(b) The area under sugarcane in this State fluctuates round about 120,000 acres. Out of this, only an area of about 45,000 acres is covered under the Development Zones and 60,000 acres under non-Development Zones. This total area of 105,000 is to be extended during Second Five-Year Plan by 15,000 acres in the new factory areas.

Government Headquarters Hospital, Tanjavur.

429 Q.—SRI T. SAMPATH : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount spent in the years 1957, 1958 and 1959 for the Government Headquarters Hospital at Tanjavur and the Taluk Hospital at Kumbakonam respectively for medicine and instruments ;

(b) the number treated as in and out-patients in these years in both the hospitals ; and

(c) the improvements made to these hospitals so far and also the improvements proposed ?

[25th April 1960]

A.—(a), (b) & (c) The particulars required are furnished in the appendix given below :—

Name of the Government Hospital.	Amount spent on medicines during			Amount spent on instruments during			Number of out-patients treated during			Number of in-patients treated during.		
	1957. (2) RS.	1958. (3) RS.	1959. (4) RS.	1957. (5) RS.	1958. (6) RS.	1959. (7) RS.	1957. (8) RS.	1958. (9) RS.	1959. (10) RS.	1957. (11) RS.	1958. (12) RS.	1959. (13) RS.
1 Government Headquarters Hospital, Tanjavur.	1,40,173.27	1,70,917.62	1,69,654.64	1,41,443.53	1,11,694.00	1,17,482.99	214,169	232,741	242,342	29,072	31,401	32,585
2 Government Taluk Headquarters Hospital, Tanjavur.	18,684.00	32,010.00	20,891.00	2,922.00	15,143.00	13,154.00	60,498	62,075	64,110	6,171	6,947	7,679

Improvements to the Government District Headquarters Hospital, Tanjavur.

Improvements already made.

- 1 Upgrading of the T. B. Clinic
- 2 Upgrading of the Dental Clinic
- 3 Establishment of Venereal Diseases Clinic
- 4 Establishment of Family Planning Clinic
- 5 Establishment of District Public Health Laboratory.
- 6 Provision of weldmesh to the Maternity wards.
- 7 Establishment of Training Centre for Maternity Assistants.

Improvements to the Government District Headquarters Hospital, Tanjavur.

Improvements proposed to be made.

- 1 Construction of an additional overhead tank.
- 2 Construction of quarters for student internes.
- 3 Construction of a ward of 100 beds
- 4 Construction of quarters for 100 nurses
- 5 Improvements to laboratory.
- 6 Construction of additional operation theatre.
- 7 Construction of Tuberculosis Clinic Building.
- 8 Construction of Venereal Diseases Clinic with 10 beds.
- 9 Construction of Orthopaedic ward of 40 beds.
- 10 Construction of new kitchen.
- 11 Construction of a Chronic Surgical ward of 40 beds.
- 12 Construction of cow-shed

These buildings were originally proposed to be constructed in the existing compound of the hospital and have been deferred in view of the scheme for the construction of new building for the Tanjavur Medical College and Hospital at Vallam Road.

25th April 1960]

Improvements to the Government Taluk Headquarters Hospital, Kumbakonam.

Improvements already made.

- 1 Provision of a portable X-Ray Plant and a radio.
- 2 Establishment of a Blood Bank (Improved accommodation has been provided in the existing hospital building).
- 3 Construction of an additional ward of 20 beds.
- 4 Construction of a flush out latrine with septic tank.
- 5 Construction of a surgical ward of 16 beds with operation theatre.
- 6 Construction of an X-Ray block

Work under progress.

Scheme sanctioned and detailed plans and estimates under preparation.

- 7 Provision of protected water supply from municipal mains.

Improvements proposed to be made.

- 1 Construction of a maternity ward of 16 beds with labour room.
- 2 Construction of Plaster room as annexure to operation theatre.
- 3 Construction of two additional rooms for out-patient department.
- 4 Construction of Tuberculosis Clinic with 12 beds.
- 5 Construction of Laboratory-cum. Blood Bank.
- 6 Construction of Kitchen.

[25th April 1960]

Silt clearance of the channels in the Thanjavur district

430 Q.—SRI T. SAMPATH: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) Whether there is any proposal to constitute a separate Engineering Division for Tanjore district to study the irrigation problems in the District with particular reference to the silt clearance of channels; and

(b) if so, when it will be formed?

A. (a) & (b). No specific proposal for the formation of any Division for Tanjore district to study the irrigation problems in the district with particular reference to the silt clearance of channels is under consideration of the Government.

Rural and Agricultural Banks

431 Q.—SRI T. SAMPATH; Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of rural and agricultural banks opened in the state;

(b) the places where these banks have been opened—district-war;

(c) the amounts of loans advanced by these banks to the agriculturists up to December 1959; and

(d) the places where there is proposal to open these banks in 1959–60.

A.—(a) Twenty-one (21) rural banks and three hundred and thirty (330) agricultural banks have so far been organised in this State.

(b) District-war particulars are furnished in the appended statement given below.

(c) The total amount of loans advanced during the period from 1st July 1958 to 30th June 1959 by these banks was Rs. 540.03 lakhs (Rupees five hundred and forty lakhs and three thousand only). Particulars regarding the amount of loans issued during the period from 1st July 1959 to 31st December 1959 are not available.

(d) According to the present policy of the Government, co-operative societies are to be organised with the village, with a population of 1,000 as the primary unit and organisation of agricultural and rural banks each covering a large number of villages are not permitted. It is not therefore proposed to organise any new agricultural or rural banks.

25th April 1960]

APPENDIX.

Serial number and name of the district.	Places where Rural Banks have been organized.	Places where Agricultural Banks have been organized.
(1)	(2)	(3)
1 Chingleput ..	Acharappakkam and Ponneri.	1 Uttiramerur. 2 Cheyyur. 3 Damal. 4 Walajabad. 5 Endathur Ladakaranai. 6 Kalliampoondi. 7 Perunagar. 8 Thirukalikundram. 9 Vengal. 10 Arani. 11 Pakkam. 12 Thirunageswaram. 13 Poonamalli. 14 Bukkathurai. 15 Madura Managalam. 16 Sriperumbudur. 17 Singaperumalkoil. 18 Perambakkam. 19 Manimangalam. 20 Kilacheri. 21 Vishunavakkam. 22 Minjur. 23 Meyyur. 24 Kadambathur. 25 Pannur. 26 Pallavaram. 27 Thiruniravur. 28 Thirumudivakkam. 29 Echoor. 30 Sunguvarchatram. 31 Madambakkam. 32 Pichivakkam. 33 Mathur.
2 South Arcot ..	Kattumannarkoil and Thiruvannainallur.	34 Sithilingamadam. 35 Ulundurpet. 36 Valavanur. 37 Anpiyur. 38 Ariyur G. 39 Kandamandy. 40 Anathur. 41 Thirunavalur. 42 Chinnasalem. 43 Kurinjipadi. 44 Vikravandi. 45 Mittamandagapatti. 46 Veeraperumallur. 47 Ginjee. 48 Sathambadi. 49 Vadakkanandal. 50 Thenkeeranur. 51 Kallakurichi. 52 C. Orathur. 53 Tittagudi. 54 Arakandanallur. 55 Ariyanur.
3 Thanjavur ..	Kuttalam and Tiruvaiyaru.	56 Orthanad. 57 Needamangalam. 58 Poovanur. 59 Vaduvvoor. 60 Madukur.

[25th April 1960]

<i>Serial number and name of the district.</i>	<i>Places where Rural Banks have been organized.</i>	<i>Places where Agricultural Banks have been organized.</i>
(1)	(2)	(3)
3 Thanjavur—cont.	Kutalam and Tiruvaiyaru—cont.	61 Thamankottai. 62 Lakshmanagudi. 63 Keeramangalam. 64 Gandarvakottai. 65 Kottur. 66 Peravoorani. 67 Ullikottai. 68 Koothanallur. 69 Thambikottai. 70 Kugalur. 71 Avudayarkoil. 72 Sikkil. 73 Poonthottam. 74 Keelayur. 75 Koradachery. 76 Kivalur. 77 Manalmedu. 78 Kanganancheri. 79 Sembanarkoil. 80 Ayyakkarambalam. 81 Mangudi. 82 Narasingamangalam. 83 Alathambadi. 84 Nannilam. 85 Vaitheeswarankoil. 86 Sholapuram. 87 Poondi.
4 Tiruchirappalli	Turaiyur and Nangavaram.	88 Govindapuram. 89 Perambalur. 90 L. N. Samudram. 91 Panchamadevi. 92 Gunamangalam. 93 Mullankurichi. 94 Alangudi. 95 Melapalayam. 96 Valady. 97 Thogamalai. 98 Viralur. 99 Tennilai. 100 Uppidamangalam. 101 Viralimalai. 102 Kiranur. 103 Javakondapuram. 104 T. Palur. 105 Peruvalanallur. 106 Thirumalavadi. 107 Musiri. 108 Arambavoor. 109 Ponnamaravathy. 110 T. Marudur. 111 Puvalore. 112 Kattuputhur. 113 Kurumbalore. 114 Kalpadi. 115 Kommanapadi. 116 Ammapalayam.
5 Madurai	Othakadai	117 T. Kallupatti. 118 Nagapuram. 119 Sinnamaruthupatti. 120 Melakottai. 121 Vadakampatti. 122 T. Pudupatti. 123 Andipatti.

25th April 1960]

<i>Serial number and name of the district.</i>	<i>Places where Rural Banks have been organized.</i>	<i>Places where Agricultural Banks have been organized.</i>
(1)	(2)	(3)
5 Maudral—cont.	Othakadai—cont.	124 Veerapandi. 125 Allinagaram. 126 Sarvodaya. 127 Ganguvarpatti. 128 Venkatachalapuram. 129 Gudalur. 130 Peraiyur. 131 Dasingapuram. 132 Lakshmiapuram. 133 Dombucheri. 134 Natham. 135 Doddappaikanur. 136 Kothiarikundu. 137 Nilakkottai. 138 Alanganallur. 139 Thirupparankundram. 140 Vanchiyur. 141 Thaniamangalam. 142 Vannampatti. 143 Pithalaipatti. 144 Malapatti. 145 Bodinaikanur. 146 Kalamangalam. 147 Kondayampatti. 148 Kannayyagoundenpatty. 149 Kodimangalam. 150 N. Pudukkottai. 151 Pasumalai. 152 Silaiman. 153 Ayyanarpuram. 154 Achampattu. 155 Kochadai. 156 Valayankulam. 157 Villapuram. 158 Vadivelkarai.
6 Ramanathapuram	Watrap and Tirupuvanam.	159 Mamsapuram. 160 Thayilpatti. 161 P. Ramachandrapuram. 162 Muhavoor. 163 Nenmeni. 164 Sankarapandiapuram. 165 Valliyur. 166 Koothalur. 167 M. Reddipatti. 168 Thiruthangal. 169 Krishnapuram. 170 Malli. 171 Chettikurichi. 172 Mallankinar. 173 Peraiyur. 174 Pathibanur. 175 Kariapatti. 176 Pamboor. 177 Kannankottai. 178 Mudukalathur.
7 Tirunelveli	Perungulam	179 Vallanad. 180 Thenthirupera. 181 Karunkulam. 182 Sathankulam. 183 Melathattaparai. 184 Munnirpallam. 185 Kulayankurikal. 186 Shermadevi.

[25th April 1960]

Serial number and name of the district.	Places where Rural Banks have been organized.	Places where Agricultural Banks have been organized.
(1)	(2)	(3)
7 Tirunelveli—cont.	Perungulam—cont.	187 Brahmadesam. 188 Sivalaperai. 189 Arumuganeri. 190 Kallur Suthumalli. 191 Pudukottai. 192 Kulakkad. 193 Panangudi. 194 Thiruvengadam. 195 Alangulam. 196 Sankarankoil.
8 North Arcot	Kilpennathur Arcot.	197 Moranam. 198 Purisai. 199 Minnal. 200 Melkalathur. 201 Takkolam. 202 Menallur. 203 K.V. Kuppam. 204 Kalavai. 205 Pallur. 206 Nemili. 207 Kaveripauk. 208 Karapoondi. 209 Mallavadi. 210 Kottabarampalayam. 211 Navalpakkam. 212 Thenkalani. 213 R. Kunnathur. 214 Anakkavur. 215 Chakramallur. 216 Che. Nacheputtu. 217 Peranamallur. 218 Vadamathur. 219 Anaicut. 220 Melsanankuppam. 221 S. V. Nagaram. 222 Madapalli. 223 Vembakkam. 224 Chithathur. 225 Tiruppanangudi. 226 Brahmadesam. 227 Senaipattu.
9 Salem	Idappadi and Arasam patti.	228 Seshanchavadi. 229 Odayapatti. 230 S. Valapadi. 231 Namagiripat. 232 A. Ayepalayam. 233 C. Santhur. 234 Thogarapalli. 235 Belur. 236 Pochanpalli. 237 Panamarathupatti. 238 Ethapur. 239 Malaiyandahalli. 240 Aragalur. 241 Bellarapalli. 242 Gangavalli. 243 Thammampatti. 244 Singalandapuram. 245 Thathiangarpet. 246 R. Pudupalayam. 247 Dhalavaipatti.

25th April 1960]

Serial number and name of the district.	Places where Rural Banks have been organized.	Places where Agricultural Banks have been organized.
(1)	(2)	(3)
9 Salem—cont.	Idappadi and Arasam patti—cont.	248 Thirumalaipatti. 249 R. Goundampalayam. 250 Kolathur. 251 Hosur. 252 Vaikuntam. 253 Unjanai Mottupalayam. 254 V. Mannarpalayam. 255 Pallipalayam. 256 Sinnappampatti. 257 Katchupalli. 258 Elachipalayam. 259 Papparpatti. 260 Vattoor. 261 Pottaneri. 262 Pallavanaickenpatti. 263 Pennagaram. 264 Peddanaickenpalayam. 265 Varagur.
10 Coimbatore	Tudiyalur, Palladam and Kodumudi.	266 Chittaode. 267 Malayadipalayam. 268 Perumanallur. 269 Perundurai. 270 Nasiyanur. 271 Ingur. 272 Thindal. 273 Kasipalayam. 274 Veerappanchatram. 275 B.P. Agraharam. 276 Karatadipalayam. 277 Kavandapadi. 278 Chikkarasampalayam. 279 Puliampatti. 280 Periakoduveri. 281 Kugalur. 282 Avanashi. 283 Vellakoil. 284 Sevur. 285 Kangayam. 286 Pongalur. 287 Kundadam. 288 Anuppapatti. 289 Sankarandanpalayam. 290 Modakurichi. 291 Elavamalai. 292 Mulanur. 293 Kinathukadavu. 294 Karamadai. 295 Gobinallur. 296 Periyadamalaipalayam.
11 The Nilgiris	Kandah and Aravenu.	297 Adhigaratti. 298 Sholur. 299 Mahalinga. 300 Thummanatti. 301 Gudalur. 302 Kenthorai. 303 Ithalar. 304 Manihatti. 305 Nundala. 306 Nanjanad. 307 Sholurmattam. 308 Yedapalli.

[25th April 1960]

Serial number and name of the district.	Places where Rural Banks have been organized.	Places where Agricultural Banks have been organized.
(1)	(2)	(3)
11 The Nilgiris—cont. Kundah and Aravenu—cont.		309 Oranalli. 310 Kadanad. 311 Hullathi. 312 Kallatti. 313 Appukodu. 314 Bellicombai. 315 Bavani. 316 Balacola. 317 Sivalinga.
12 Kanyakumari		318 Karavilai. 319 Mylaudy. 320 Eathamozhi. 321 Midalam. 322 Painkulam. 323 Arumana. 324 Manakavilai. 325 Thazhakudi. 326 Kottaram. 327 Azhagappapuram. 328 Vellamadam. 329 Thalakulam. 330 Lakshmipuram.

Beggar Homes.

432 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of members admitted in the various Beggar Homes maintained by the State from the City of Madras in the years 1957, 1958 and 1959 (Men, Women and Children); and

(b) the number of persons that died in the said Homes (Men, Women and Children) in the above said years?

A.—(a) & (b) The particulars are furnished below :—

ANNEXURE.

Serial number and name of institution.	Year.	Admission.			Death.		
		Male.	Female.	Children.	Male.	Female.	Children.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1 Corporation	1957	90	96	..	4	8	..
Special Home, Krishnampet.	1958	201	79	..	8	7	..
	1959	256	90	..	18	10	..
2 Government Care	1957	641	117	22	19	5	1
Camp, Mel-pakkam, Avadi.	1958	616	124	9	36	11	1
	1959	1,006	213	7	156	30	..
3 Daya Sadan, Otteri, Madras.	1957	548	111	63	35	10	..
	1958	624	199	40	97	51	..
	1959	985	333	35	100	58	..
		Boys.		Girls.	Girls.		
4 Child Welfare Home, Royapuram.	1957	110	..	8	..	1	..
	1958	104	..	4	..	Nil.	..
	1959	63	..	6	..	Nil.	..

25th April 1960]

Revenue from the sale of non-judicial stamps

433 Q.—SRI T. SAMPATH: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the total revenue got by the Government during the period from June 1959 to December 1959 by way of sale on non-judicial stamps in the State?

A.—The total revenue realised by the Government during the period is Rs. 3,04,95,446.

Enhancement of fines

434 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) குற்றங்களுக்கு விதிக்கப்படும் அபராதங்களை உயர்த்த சட்டங்களைத் திருத்துவதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து இந்த ராஜ்யத்திற்கு ஏதாவது சுற்றறிக்கை வந்ததா?

(ஆ) அதன்மீது இந்த அரசாங்கத்தின் பதில் என்ன?

A.—(அ) Yes, Sir.

(ஆ) The Government of India were informed in respect of the following Acts as follows :—

(i) that there was no need to revise the provisions regarding fines in the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860) and under section 34 of the Police Act (Central Act V of 1861),

(ii) that as the Sarais Act, 1867 has not been extended to this State, this Government have not obtained any remarks on the question of revision of fines imposed under section 14 of that Act,

(iii) that fines under sections 6 and 7 of the Indian Merchandise Marks Act, 1889 might be enhanced from Rs. 200 to Rs. 1,000, and

(iv) that the penalties prescribed under sections 5, 6 and 6-A of the Indian Medical Degrees Act, 1916, may be revised to make them adequately deterrent under the present conditions and that the limit of the existing fines might be doubled in each case.

Foreign training in Agricultural Research

435 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any officers of the Agricultural Department or any staff of the Agricultural College, Coimbatore were sent abroad for Post-Graduate and Research work by the Government during the last three years;

(b) if so, the details of the persons, the subjects for which they were sent, and the nature of the aid the Government gave; and

(c) whether any from the Department or College were sent for Research work abroad on Indian Council of Agricultural Research Scholarships or other foreign scholarships by the Government during these three years; if so, the nature of the aid, the terms and the nature of Government help given to them?

[25th April 1960]

A.—(a), (b) & (c) A statement is placed below:—

Name of the officers of the Agricultural Department and staff of the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore, who were sent abroad for training in research.	Place of training.	Subject of specialisation.	Name of the aid under which they were sent.	Terms and nature of aid.	Period of training.
1957					
1 Sri N. Sankaranarayana Reddy, formerly Assistant Agricultural Engineer (Civil), Coimbatore and now Joint Director of Agr. culture (Engineering), Madras.	U.S.A.	Agricultural Engineering.	Technical co-operation Mission.	The cost of air passage from India to U.S.A. and back the cost of travel in the U.S.A. and the cost on account of payment of a suitable maintenance allowance to the officer to be met by the Technical Co-operation Mission.	One year
2 Sri B. W. X. Ponniah, formerly Millet and Pulses Specialist, Coimbatore and now Professor of Genetics, Agricultural College, Coimbatore.	Do.	Sorghum improvement.	Do.	Do.	Do.
3 Sri C. V. Govindaswamy, formerly Lecturer in Mycology and now Reader in Plant Pathology, Agricultural College, Coimbatore.	U.K.	Plant Pathology	Colombo Plan	Cost of transport from the port of embarkation, viz., Bombay to U.K. and back, expenses in connection with the maintenance, tuition and other travel expenses in U.S.A. to be met by the Colombo Plan Authorities.	Do.

25th April 1960]

1958.					
1 Sri V. N. Madhav Rao, formerly Banana Research Officer, Aduthurai and now Research officer in Horticulture, Agricultural College, Coimbatore.	U.S.A.	Vegetable breeding	Technical Co-operation Mission.	Cost of air passage from India to U.S.A. and back, the cost of travel in the U.S.A. and the cost on account of payment of a suitable maintenance allowance to the officer to be paid by the Technical Co-operation Mission Authorities.	One year.
2 Sri K. Rajagopal, formerly Assistant in paddy and now Assistant Paddy Specialist, Agricultural College, Coimbatore.	Do.	Drought resistance	Do.	Cost of air passage from India to U.S.A. and back, the cost of the travel in the U.S.A. and the cost on account of payment of a suitable maintenance allowance to the officer to be paid by the Technical Co-operation Mission Authorities.	Do.
1959.					
1 Sri T. S. Francis, Joint Director of Agriculture (Extension), Madras.	U.S.A.	Extension Education	Ford Foundation	The cost of return, transportation from individuals home in India to Ithaca, New York, maintenance allowance of 235 dollars per month, allowances of books and extra clothing and all payments of fees and charges to the Cornell University to be met by the Ford Foundation.	Do.

[25th April 1960]

Name of the officers of the Agricultural Department and staff of the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore, who were sent abroad for training in research.	Place of training.	Subject of specialisation.	Name of the aid under which they were sent.	Terms and nature of aid.	Period of training.
2 Dr. K. Ramakrishnan, Professor of Plant Pathology, Agricultural College, Coimbatore.	U.S.A.	1959—cont. Virology	Rockefeller Foundation.	The following to be met by the Rockefeller Foundation.— (1) A monthly stipend of 250 dollars for the period of actual study. (2) A monthly family allowance of Rs. 44 to the officer, if his wife remains in India. (3) Authorised fees, tuition and expenses of travel.	One year.
3 Sri A. R. Seshadri, Assistant Entomologist, Agricultural College and Research Institute, Coimbatore.	Do.	Nematology	Do.	Do.	Two years
4 Sri N. Rajagopalan, Assistant Lecturer Agricultural Economics, Agricultural College, Coimbatore.	Do.	Agricultural Economics.	Technical Co-operation Mission.	Cost of air passage from India to U.S.A. and back, the cost of travel in the U.S.A. and the cost on account of payment of a suitable maintenance allowance to the officer to be met by the T.C.M.	One year
5 Sri D. John Dorairaj, Reader in Soil Science, Agricultural College, Coimbatore.	Do.	Radio active isotopes and general soil management.	Do.	Do.	Do.
6 Sri J. Sakharana Rao, Additional lecturer in Botany, Agricultural College, Coimbatore.	Do.	Herbicides or weed control as a part of soil and land management.	Do.	Do.	Do.

NOTE.—(i) The officers deputed under Technical Co-operation Mission and Colombo Plan are treated as on duty and paid pay and allowances at the rates admissible to them in India.

(ii) The officers deputed under Rockefeller Foundation and Ford Foundation are treated as on extraordinary leave and study leave respectively.

25th April 1960]

Village Panchayat Courts and Bench Magistrates' Courts in Kanyakumari district

436 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether a Combined Court of Village Panchayat Court and Bench Magistrate's Court was functioning in Nagercoil during the time of the re-organisation of States;

(b) how long were they functioning at Nagercoil and other places in Kanyakumari district;

(c) what were the Constitution, functions and powers of the said Courts;

(d) the number of cases in the files of the respective Courts for the last three years; and

(e) whether the Bench Magistrate's Court was ordered to be stopped; if so, under what authority and by whom; and the reasons therefor?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The particulars are as follows:—

Village Panchayat and Bench Magistrate's Court, Nagercoil—45 years.

Village Panchayat Court, Padmanabhapuram—43 years.

Village Panchayat and Bench Magistrate's Court, Padmanabhapuram—38 years.

Village Panchayat Court, Kuzhithurai—40 years.

Village Panchayat and Bench Magistrate's Court, Kuzhithurai—13 years.

(c) Constitution—

Village Panchayat and Bench Magistrate's Court, Nagercoil—Twelve Judge Magistrates.

Village Panchayat and Bench Magistrate's Court, Padmanabhapuram—Seven Judge Magistrates.

Village Panchayat and Bench Magistrate's Court, Kuzhithurai—Five Judge Magistrates.

Functions and powers—

Civil.—Money Suits up to Rs. 50 and if both parties agree, up to the value of Rs. 200.

Criminal.—The Bench Magistrates at Nagercoil were exercising all the powers of First-Class Magistrates except the trial of cases under section 147 Criminal Procedure Code. The Bench Magistrates at Padmanabhapuram and Kuzhithurai were exercising all the powers of class ass Magistrates.

[25th April 1960]

(d)—					Criminal.	Civil.
Nagercoil	1957				2,078	141
	1958				1,460	125
	1959				518	86
Padmanabhapuram ..	1957				857	9
	1958				779	7
	1959				123	6
Kuzhithurai	1957				1,367	27
	1958				779	26
	1959				168	26

(e) On the recommendation of the High Court, Madras, the Magisterial powers conferred on the members of the Village Panchayat and Bench Magistrate's Courts in the Kanyakumari district were withdrawn by the Government allowing them to continue to preside over the Village Panchayat Courts alone.

Audit fees for Chitties

437 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount of audit fees (for chitties) demanded, collected and the balance in the Kanyakumari district for the financial years 1957-58 and 1958-59; and

(b) the actual expenses incurred by the Government for auditing chitties during these years?

A.—(a) & (b). The particulars are furnished in the table below:—

		TABLE.			Expenditure incurred for auditing chitties.
Name of district.	Year.	Audit fees.			
		Demanded.	Collected.	Balance.	
		RS.	RS.	RS.	RS.
Kanyakumari District.	1957—58.	39,785	15,565	24,220	4,285*
	1958—59.	49,850	17,315	32,535	4,758
Shencottah Taluk in Tirunelveli distr.ct.* *	1957—58.	6,710	260	6,450	..
	1958—59.	7,925	825	7,100	..

*As only one Chitty Auditor does the audit work for both Kanyakumari district and for Shencottah taluk and as he and his staff are attached to Registrar's office, Kanyakumari, expenditure incurred for auditing the balance sheet of chitties is shown under Kanyakumari district alone.

**Since the Travancore Chitties Act is not confined to Kanyakumari district alone but is in force in Shencottah taluk of Tirunelveli district also, figures are furnished for the latter area also.

Salaputhur tank in the Gingee taluk

438 Q.—திரு. சே. கோபால கவுண்டர்: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதில் அளிப்பாரா—

செஞ்சி தாலுக்கா நல்லாப்பிள்ளை பெற்றாள் கிராமத்திலுள்ள சாஸ்புத்தூர் ஏரியில் நீர்மட்டத்தை உயர்த்துவதற்காக அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

[25th April 1960]

A.—The question of raising the full tank level of the Salaputhur Tank was examined by the Government on more than one occasion in consultation with the Collector of South Arcot, Board of Revenue and Public Works Department authorities. The proposal was dropped by Government since it would result in heavy foreshore submersion, diminish supply to the lower down tank and since the existing supply of Salaputhur Tank was sufficient for irrigating its ayacut.

Recommendations of the Central Wage Board for Textile Industry

439 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: } Will the Hon. the
S. PAKKIRISWAMI PILLAI: } Minister for
Industries be pleased to state—

(a) whether this Government have received any communication from the Centre during 1960 regarding the implementation of the recommendations made by the Central Wage Board for Textile Industry; and

(b) if so, the steps taken by the Government for implementing them in the State?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The question of securing implementation of the recommendations of the Wage Board is engaging the attention of the Government.

Entertainment tax

440 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the collection of entertainments tax from the cinema theatres at Koilpatty taluk in 1958-59?

A.—Rs. 1,05,831.

Amount of collection in the office of the Deputy Commercial Tax Officer at Nanguneri

441 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the collection in the office of the Deputy Commercial Tax Officer at Nanguneri for the year 1958-59; and

(b) how many assessments are there and how many assessments are pending finalisation, yearwar?

A.—(a) Rs. 1,28,867.27 nP.

(b) Out of the total number of 311 assessments pending up to 29th February 1960, 302 assessments have been finalised leaving a balance of 9 assessments and all of them relate to 1958-59. No assessments relating to the previous years are pending.

Cinema Theatres in Nanguneri taluk

442 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state how many cinema theatres are there in Nanguneri taluk and the revenue in 1958-59?

[25th April 1960]

A.—Number of cinema theatres in Nanguneri taluk in 1958-59—7.

Amounts collected under the Madras Entertainments Tax Act, 1939, in 1958-59 in respect of these theatres.—Rs. 46,007.

Strength of the staff working in the Commercial Taxes department in Kanyakumari district

443 Q.—SRI. T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) how many assessing units were functioning in Commercial Taxes Department in Kanyakumari district including Shencottah taluk on 1st November 1956 ;

(b) the strength of the staff in each office ;

(c) how many assessing units are now functioning ;

(d) the strength of the staff in each office ;

(e) the revenue collection for the years 1955-56, 1957-58 and 1959-60 and

(f) how many assessments are there in each office and how many assessments are pending finalisation ?

A.—(a). Four assessing units in Kanyakumari district and one assessing unit in Shencottah taluk both for sales tax and agricultural income tax work.

(b) The strength of the staff in each office on 1st November 1956 is not available with Government. However, the total staff transferred to this State on 1st November 1956 was as follows :—

Inspecting Assistant Commissioner	1
Sales Tax Officers, Grade I	2
Agricultural Income tax and Sales Tax Officers, Grade II—	2
Assistant Sales tax Officers	5
Agricultural Income-tax Inspector	1
Upper division clerk-Head Clerk	1
Lower division clerks	22
Lower division typists	6
Bill Collectors	6
Peons	15

(c) Two units, namely (i) Nagercoil, and (ii) Thuckalaim-Kuzhithurai, are functioning in Kanyakumari district for sale tax work only, as the Agricultural Income tax work has been separated and separate officers have been appointed for that work. For Shencottah there is no separate assessing unit. It is attached to Tenkas assessing unit.

(d) The staff in each of the two assessing units in Kanyakumari district are as follows :—

Deputy Commercial Tax Officer	
Assistant Commercial Tax Officer	

25th April 1960]

Upper division clerk	1
Lower division clerks	5
Attender	1
Peons	4

(e) Sales tax collected in Kanyakumari district in 1956-57 for the period from 1st November 1956 to 31st March 1957 was Rs. 4,08,782 and in the year 1957-58 was Rs. 9,15,967. Particulars of sales tax collected in Kanyakumari district in 1955-56, 1959-60 are not readily available with Government. Figures in respect of Shencottah taluk are also not available.

(f) Information is not available with Government.

Cinema Theatres in Nagercoil

444 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state how many cinema theatres are there in the jurisdiction of the Deputy Commercial Tax Officer, Nagercoil and the revenue collection in 1958-59 and 1959-60, yearwar.

1958-59. 1959-60.

A.—

Number of cinema theatres in the jurisdiction of the Deputy Commercial Tax Officer, Nagercoil.

Amounts collected under the Madras Entertainments Tax Act, 1939 in respect of these cinema theatres. Rs. 1,28,382 Rs. 1,37,859

Drinking water-supply scheme for Coimbatore district

445 Q.—திரு. பி. ஜி. மானிக்கம் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா —

(அ) கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலிருக்கும் ஒவ்வொரு சமுதாய நலத் திட்டப் பிரதேசத்திலும் ஆரம்பத்திலிருந்து 1958-ம் வருஷம் வரைக்கும் எத்தனை குடி தண்ணீர் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன ?

(ஆ) இத்திட்டங்களுக்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு ?

A.—(a) & (b) A statement showing the particulars of drinking water wells and overhead tanks completed in the block areas of Coimbatore district together with the total expenditure incurred therefor is placed on the Table of the House.

[25th April 1960]

S.S.L.C. Examination

446 Q.—திரு. பி. ஜி. மானிக்கம் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே அரசாங்கத்தாராலும், முனிசிபாலிட்டிகளாலும், ஜில்லா போர்ட்டாராலும், தனிப்பட்டவர்களாலும் (Private aided) நடத்தப்பட்டுவரும் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எத்தனை?

(ஆ) 1958-ம் வருஷம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சைக்கு மேற்கண்ட ஒவ்வொரு உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்தும் எத்தனை மாணவர்களும், மாணவிகளும் ஆஜராணார்கள்?

(இ) இவர்களுள், ஹரிஜன மாணவர்களும், மாணவிகளும் எத்தனை பேர்?

(ஈ) எத்தனை மாணவர்களும், மாணவிகளும் பரிட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றார்கள்?

(உ) இவர்களுள், ஹரிஜன மாணவர்களும், மாணவிகளும் எத்தனை பேர்?

A.—(a) to (e) A statement^a is placed on the Table of the House.

Production of white sugar from palmyrah juice

447 Q.—திரு. பி. ஜி. மானிக்கம் : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பனஞ்சாற்றிலிருந்து வெள்ளைச் சர்க்கரை தயாரிப்பதற்கான கூட்டுறவு சங்கங்கள் சென்னை ராஜ்யத்திலே எந்தெந்த இடங்களிலே நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன?

(ஆ) எந்தெந்த கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு வெள்ளைச் சர்க்கரை தயாரிப்பதற்கான யந்திரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

A.—(a) No co-operative society has been organised exclusively for the production of white sugar from Palmyrah juice.

(b) A statement^b showing the particulars is placed on the Table of the House.

Tractor Hiring Scheme

448. Q.—திரு. பி. ஜி. மானிக்கம் : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் ஆண்டில், எத்தனை ஏக்கர் நிலங்கள் டிராக்டர்களின் மூலம் டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு கொடுக்கும் திட்டத்தின் பிரகாரம் சீர்படுத்தப்பட்டது (மாவட்ட வாரியாக.)?

(ஆ) சீர்படுத்துவதற்காக வசூலிக்கப்பட்ட வாடகைத்தொகை எவ்வளவு (மாவட்டவாரியாக.)?

A.—(a) & (b) the answer^c is placed on the Table of the House.

^a Printed as Appendix IV on page 377 infra.

^b Printed as Appendix V on pages 378-382 infra.

^c Printed as Appendix VI on page 383 infra.

[25th April 1960]

Schemes under the Second Five-Year Plan in the Coimbatore district

449 Q.—திரு. பி. ஜி. மானிக்கம் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதில் அளிப்பாரா—

(அ) 13—2—1959-ல் நடத்திரக் குறியிட்ட கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கப்பட்டதிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் கோயமுத்தூர் ஜில்லா சம்பந்தமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டங்களுக்குத் தேவையான 49.19 கோடி ரூபாய்க்கு என்னென்ன திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் விகிதம் கணக்கெடுக்கப்பட்டன?

(ஆ) இவ்வேலைகளிலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலே 11.89 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு என்னென்ன திட்டங்கள், எவ்வளவு ரூபாய் எஸ்டிமேட்டின் மீது, எந்தெந்த இடங்களிலே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

A.—(a) The details of the proposals submitted by the Collector are contained in the Coimbatore District Plan booklet, copies of which are available in the Legislature Library.

(b) A statement^a showing the details of various schemes implemented or proposed to be implemented in the district under the State Second Plan, the provision available for them and their locations, is placed on the table of the House.

Police Village Development Scheme

450 Q.—திரு. பி. ஜி. மானிக்கம் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமுதாய நல தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பிரதேசங்களில் போலீஸ் இலாகா (Police Village Scheme) மூலமாக என்னென்ன டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் எந்தெந்த இடங்களிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன?

(ஆ) 1959-ம் வருஷத்திலே என்னென்ன வேலைகள் எந்தெந்த இடங்களிலே (Police Village Scheme) மூலமாக நடைபெற்றது?

A.—(a) & (b) A statement^b showing the particulars relating to the various developmental activities undertaken and completed so far and the particulars of schemes proposed to be undertaken during the year 1959 by the Police Department under the Police Village Development Scheme in the Community Development and National Extension Service Areas is placed on the table of the House.

Villages affected by Guineaworm disease in Pudukkottai division

451 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the places that are affected by Guineaworm in Pudukkottai division, Tiruchirappalli district?

A.—A statement^c is placed on the table of the House.

^a Printed as Appendix VII on page 384-392 infra.

^b Printed as Appendix VIII on pages 393-395 infra.

^c Printed as Appendix IX on page 397 infra.

[25th April 1960]

Liquor permits

452 Q.—திரு. பி. எஸ். சின்னதுரை : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

1958-ம் ஆண்டில் மதுபான பர்மிட் வைத்திருந்தவர்களின் எண்ணிக்கை என்ன? ஜில்லா வாரியாக?

A.—A statement^a showing the districtwise number of persons to whom liquor permits were issued during the year 1958 is placed on the table of the House.

Artesian wells

453 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the District Collector has recommended a scheme for sinking 50 artesian and sub-artesian wells in Udayarpalayam taluk; and

(b) if so, the action taken on the report of the Collector?

A.—(a) Proposals for sinking 50 artesian wells in Udayarpalayam taluk have been received from the Director of Agriculture and not from the Collector of Tiruchirappalli.

(b) The proposals are under examination.

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) NOMINATION OF COUNCIL MEMBERS TO THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Legislative Council has nominated the following three members of the Council to associate with the Committee on Subordinate Legislation of the Assembly for the financial year 1960-61 :—

SRI M. SESHACHARIAR.

SRI L. S. KARAYALAR.

SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR.

III.—CALLING ATTENTION TO AN ACCIDENT IN THE PARAMBIKULAM PROJECT AREA.

MR. SPEAKER : I have received notice that Sri P. S. Chinnadurai will call the attention of the Hon. Minister for Works to a matter of urgent public importance, namely, the accidental death of seven workers in the Parambikulam Project area. Sri P. S. Chinnadurai will now speak.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, பரம்பிக்குளத் திட்டப் பிரதேசத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளர்களில் 7 பேர்கள், அங்கு திடீரென ஏற்பட்ட மண் சரிவினால் இறந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் திடீரென விபத்துக்கு ஆளாக்

CALLING ATTENTION TO AN ACCIDENT IN THE
PARAMBIKULAM PROJECT AREA

281

25th April 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

கப்பட்டிருந்த போதிலும், அவர்களுக்கு உரிய நஷ்ட ஈட்டையாவது கொடுக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய இப்போதைய கோரிக்கையாகும். அந்த விபத்து எப்படி நேர்ந்தது, அதனை அங்கிருந்த அதிகாரிகளால் தடுக்க முடிந்திருக்குமா, முடிந்திருக்காதா என்பதைப் பற்றி எல்லாம் கனம் அமைச்சர் தம் அறிக்கையில் குறிப்பிட வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், அங்கே விபத்து நடந்ததற்கு முந்தைய நாள் தான் மழை பெய்திருந்தது என்றும், அங்கிருந்த சூப்பர்வைசர்களும் என்ஜினியர்களும் சற்று கவனமாக இருந்திருப்பார்களானால், விபத்து தடுக்கப்பட்டிருக்க முடியும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும் அது குறித்து நானாக ஒரு திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வரமுடியாதவகை இருக்கிறேன். எப்படியும் நேர்ந்த விபத்து நேர்ந்துவிட்டது. அந்த விபத்தில் உயிரிழந்த தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு தக்கபடி உதவி அளிக்க சர்க்கார் முன்வந்தால்தான் அந்தத் திட்டப் பிரதேசத்தில் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யத் தைரியமாகவும், பயமின்றியும் முன்வரக் கூடும். அதற்கு அரசாங்கம் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Preliminary works such as construction of quarters for staff and workers, laying of new roads, improvement to existing roads leading to dam site, etc., connected with the Parambikulam Project are now being executed by the Special staff sanctioned for the purpose. On 5th March 1960, at the top of the hill, about 4 miles from Tunacadavu bridge an accident occurred along the new road leading to the Parambikulam dam. The contractor, Sri K. Raju, with about 25 labourers, was doing work at the ridge near the hair pin bend. While the labourers carrying earth were moving along, a slab of the earth at the adjoining portion, where no work was being done, slipped and all the labourers except seven, who were caught underneath, ran away. On hearing the news, the Executive Engineer, Parambikulam Division, rushed to the spot and arranged for immediate removal of the earth to extricate the persons beneath the slipped earth. On extrication, the lives of all the seven, five men and two women, were found extinct.

After a detailed examination of the incident, it is reported that soil cover at the place of the accident is only about 3 feet below which lies a thick layer of disintegrated rock which can be removed only with pick axes. As usual, while excavating the disintegrated rock, the sides were kept slightly inclined to the vertical as the soil texture is firm and could stand with its face almost vertical without slipping and sliding unlike earth. The sliding is, however, reported to have occurred due to the existence of a hidden vertical joint at a distance of about four feet from the face which could not be seen from the side. The slip occurred along this vertical joint and the slab of the disintegrated rock slid and slipped scattering the earth cover on the top surface all over the place with the result the victims of the accident were actually caught underneath the slab of the disintegrated rock. The Special Chief Engineer (Parambikulam-Aliyar Project) also inspected the site and found that the land slide was only accidental.

The Madras Detailed Standard Specifications provide necessary instructions and guidance to the staff as well as to the contractors who take up works of the Public Works Department. In addition to these, the Special Chief Engineer (Parambikulam-Aliyar Project),

[25th April 1960]

[Sri P. Kakkan]

has already issued instructions both in English and in Tamil, regarding the safety measures and engineering guidance to be followed by the staff to avert accidents. All possible safety measures and engineering guidance had been already there and there was no failure on the part of the Department. The present mishap was only providential and was not due to any lack of precautions.

It is reported that the Contractor, who had engaged the deceased labourers, has paid compensation to the families of three deceased workers at the rate of Rs. 100. The accident had been reported to the Commissioner for Workmen's Compensation for taking further action in the matter in accordance with the provisions of the Workmen's Compensation Act, 1923.

IV.—ADJOURNMENT MOTIONS:

(1) FAILURE TO SETTLE THE DISPUTE BETWEEN ELECTRICITY WORKERS IN KUNDALH AND THE ELECTRICITY BOARD.

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member Sri N. K. Palanisami with regard to a matter of what he thinks urgent public importance, viz., the "failure of the Government to settle the dispute between the Electricity workers in Kundah and the State Electricity Board which resulted in lathi charge and the arrest of workers and the Secretary of the National Project Workers' Union, Kundah". I have already ruled a similar motion out of order a few days ago. I would like to remind the hon. Members in this connection that Rule 50 (viii) clearly lays the restriction, viz., "The matter to be discussed must involve more than the ordinary administration of the law." Surely, maintenance of law and order cannot be made the subject-matter of an adjournment motion to be discussed on the floor of this House. I agree with the hon. Members that it is unfortunate that there are labour-management differences. But, how to solve those differences is the question. There are other ways to settle those disputes and differences. There is conciliation, there is the Tribunal, there are the Labour Officers, there is the High Court and there is also the Supreme Court. This Assembly cannot be made the forum for settling labour-management disputes. I have been repeating this time and again. But, the hon. Members do not seem to appreciate my difficulties in the matter. If the hon. Members repeat this practice, I am sorry I will rule such motions out of order in my Chamber itself and will not bring those motions before the House and also will not read them to the House. I rule the motion out of order.

(2) LOCK-OUT IN THE PARAVAI MILLS, MADURAI.

MR. SPEAKER: I have also received notice of another adjournment motion from the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman to discuss a matter of what he thinks urgent public importance, viz., the lock-out in the Paravai Mills, Madurai, and the consequent unrest among the workers. Rule 50 (x) lays down the restriction that the "motion must refer to a matter in which the responsibility of the Government is clearly involved". How can we say that the Government are responsible for the lock-out in a private mill? What I have stated in respect of the other motion applies to this case also. The Assembly cannot be made a forum for settling labour-management disputes. Therefore, I rule this motion also out of order. I must

25th April 1960]

[Mr. Speaker]

tell the hon. Members that I have been very lenient in these matters. If, however, the hon. Members repeat this practice, I will rule the motions out of order in my Chamber itself and will not bring them before the House.

V.—INFORMATION RE THE STRENGTH OF THE MAIN
OPPOSITION PARTY.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I rise to a point of order. Some of the Members of the Indian National Democratic Congress Legislature Party which has now merged with the Swatantra Party during the recent Tiruchirappalli Convention, have submitted their resignations from the Party and have also intimated the fact to you, Mr. Speaker. But so far, you have not taken any action . . .

MR. SPEAKER: It is not a point of order. Anyway, let the hon. Member finish his point.

SRI N. K. PALANISAMI: Since their number has been considerably reduced, we are very eager to know the position of the Main Opposition Party in this House.

MR. SPEAKER: It is not a point of order. If the hon. Member says that he is anxious to know the position, that is another thing and the answer to that is, 'Please wait and see!' (Laughter.)

VI.—GOVERNMENT BILLS

(1) THE COURTALLAM TOWNSHIP (VALIDATION OF TAXES AND LIBRARY
CESS) BILL, 1960.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, I beg to move—

"That leave be granted for the introduction the Courtallam Township (Validation of Taxes and Library Cess) Bill, 1960^a"

MR. SPEAKER: The question is—

"That leave be granted for the introduction of the Courtallam Township (Validation of Taxes and Library Cess) Bill, 1960."

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.

DEMAND XXI—CO-OPERATION.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,87,92,800 under Demand XXI—Co-operation."

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 25th April 1960.

[25th April 1960]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,87,92,800 under Demand XXI—Co-operation.”

SRI V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன் :—

“That the allotment of Rs. 1,87,92,800 under Demand XXI—Co-operation be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the allotment of Rs. 1,87,92,800 under Demand XXI—Co-operation be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானிய கோரிக்கையில் கூட்டுறவைப் பொறுத்த கோரிக்கையும் கைத்தறி சம்பந்தமான கோரிக்கையும் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதலில், கூட்டுறவு சம்பந்தமாகச் சில புள்ளி விவரங்களை நான் கொடுக்க முன்வருகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்திலிருந்து நாளது வரையிலும் கூட்டுறவு இயக்கம் சிறந்த முறையில் நடைபெற்று வருவது வளர்ச்சி பெற்று வந்துகொண்டிருக்கிறது. என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரிரண்டு புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்தால் எந்த அளவுக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் உயர்ந்த முறையில் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாகும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் ஆரம்பித்த காலத்தில், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சற்றேறக்குறைய 49 சத விதிக் கிராமங்களில் தான் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தன. 1960-வது வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் வரையிலும், அதாவது கடந்த நிதி ஆண்டில் 11 மாதங்களில் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கின்றபோது, 96 சத விதிக் கிராமங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் வந்திருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போல், நம்முடைய ராஜ்யத்தில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் ஆரம்பித்த போது 21 சத விதிக் குடும்பங்கள்தான் இதில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தார்கள். 1960ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாத இறுதியில் 42 சத விதிக் குடும்பங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக வளர்ந்திருக்கிறார்கள்; இரட்டிப்பு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் கடன் கொடுக்கின்ற தொகையில் கூட, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட ஆரம்பகாலத்தில் நாம் 6 கோடி ரூபாய்தான் விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுத்தோம். ஆனால், கடந்த ஆண்டில், 11 மாதங்களில், 19 கோடி 30 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குக் கடன் தொகை விவசாயிகளுக்கு விஸ்தரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் புள்ளி விவரம் கொடுக்கும்பொழுது மற்றும் ஒரு விஷயத்தை குறித்து நான் அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கம் வெகு வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டு இருக்கிறது என்று உணர்ந்து நாம் 1959-60-ம் வருஷத்தில் 100-க்கு 100 இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிற எல்லாக் கிராமங்களிலும் கூட்டுறவு இயக்கத்தை விஸ்தரித்துவிட முடியும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் பிப்ரவரி மாத இறுதியில் 91 சத விதிக் தான் அது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏதோ கூட்டுறவு

25th April 1960] [Sri R. Venkataraman]

இயக்கம் தயக்கப்பட்டுவிட்டதாக யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். காரணம் என்னவென்று சொன்னால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் அதாவது 1961-வது வருஷ இறுதிக்குள் நாம் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை எல்லாக் கிராமங்களிலும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். வேகமாக துரிதமாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நாம் உயர்ந்த லட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டோம் என்ற காரணத்திற்காக அந்த உயர்ந்த லட்சியத்திற்கும், சற்று குறைந்துவிட்டது. ஆகவே இயக்கம் தடைபட்டு நிற்கிறது என்று யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள். அவ்வாறு சற்றுக் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணமும் உண்டு. இதற்கு முன்பு நாம் இந்தத் திட்டத்தை வகுக்கிற காலத்தில் பெரிய அளவுக்கு விவசாய பாங்குகள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வைக்க முடியும் என்று எதிர் பார்த்தோம். விவசாய பாங்குகளுக்கு அதிகப்படியான தேவை இருக்கிறது, எல்லாக் கிராமங்களிலும் விவசாய பாங்குகள் வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் எல்லாம் வந்துகொண்டிருந்தன. ஆனால், அகில இந்தியாவிற்குமாக கூட்டுறவு சம்பந்தமாக ஒரு புதிய கொள்கை எடுக்கப் பட்டது. அந்தப் புதிய கொள்கையின் அடிப்படை என்னவென்று சொன்னால், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு சங்கம் தனியாக இருக்க வேண்டும். நாலு ஐந்து கிராமங்களுக்கு, 10 கிராமங்களுக்கு என்று சேர்ந்து பெரிய பாங்குகள் இருப்பதை விட ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைக்க வேண்டும் என்ற புதுக் கொள்கையை ஏற்படுத்தி அகில இந்திய ரீதியில் நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் முடிவு எடுத்தார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு தனிச் சங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டபொழுது, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இது சம்பந்தமாக வேறு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன; அவைகளையும் புதியதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கையையும் இணைத்து ஒரு முறை செய்யலாம் என்று நாம் வேறு யோசனைகள் செய்தோம். அந்த அடிப்படையில் கிரெடிட் யூனியன்கள் வைக்கலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டு, அவ்வாறு 100 கிரெடிட் யூனியன்கள் வைக்கலாம் என்று 1959-60-ம் வருஷத்தில் நாம் ஏற்பாடு செய்தோம். நூறு கிரெடிட் யூனியன்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தனியாக சங்கம் வைக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால், புதியதாக நாம் இனி விஸ்தரிக்கப்போகிற சங்கங்களெல்லாம் கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கம் என்ற அடிப்படையில்தான் விஸ்தரிக்கப்படும். 1960-61-ம் ஆண்டில் நாம் இன்னும் புதியதாக 500 கிரெடிட் சொசைடிகள் ஆரம்பிப்பதாகத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். அவ்வாறு புதியதாக 500 கிரெடிட் சொசைடிகள் ஆரம்பித்துவிட்டால் 100-க்கு 100 கிராமங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் வந்துவிடும். அதே போல் 50 சத விதிக் ஜனத் தொகையும் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்துவிடுவார்கள். கொடுக்கக் கூடிய கடன் தொகை அளவும் ரூபாய் 22½ கோடியாக உயர்ந்துவிடும். ஷாட் டெர்ம் கிரெடிட் ரூபாய் 21 கோடி. லாங் டெர்ம் கிரெடிட் ரூபாய் 1,50,00,000 ஆக ரூபாய் 22½ கோடிக்கு வந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், நம்முடைய விவசாயப் பாங்குகள் ஆபீஸ் கட்டுவதற்கும், சூப்பர்வைசரி யூனியன் முதலியவைகள் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும் உதவி செய்வதாகத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். ஐம்பது விவசாய பாங்குகளுக்கும், எழு சூப்பர்வைசரி யூனியன்களுக்கும் நிதி உதவி, கட்டிடம் கட்டுவதற்காக அளிக்கப்படும். இப்பொழுது புல் பிளான்ஸ் ஸ்கீம் என்று 15 பிளாக்குகளில் நாம் ஆரம்பித்து விவசாயிகளுடைய கடன் தேவை பூராவும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் பூர்த்தி செய்துவிட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அவ்வாறு செய்வதன் மூலமாக இன்றைக்கு நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கூட கடன் வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்ற நியதிப்படி அவர்களுக்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் கடன் கொடுத்தால், அதில் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்திற்கு 10 சத விதிக்

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

ராஜ்ய சர்க்கார் காரண்டி கொடுக்கிறது என்ற நிலைமையையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்தக் காரண்டியின் அடிப்படையில் மத்திய பாங்கு இன்னும் பிரைமரி பாங்குகள் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு, உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு கடன் வசதி கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு அதிகமாக கடன் வசதிகள் விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு ஜாமீன் இல்லை, சொத்து இல்லை என்ற காரணம்தான். ஆனால் சர்க்கார் இப்பொழுது அவர்களுக்கு காரண்டி கொடுக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு, ஓரளவுக்குத் தைரியமாக மத்திய பாங்கு, பிரைமரி சொசைடிகள் நிலம் இல்லாதவர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பார்களேயானால், அவர்களுடைய உற்பத்தியை ஜாமீனாக வைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுப்பதற்கு முன்வர முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மார்க்கெடிங் சொசைட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு 125 சொசைடிகள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. இன்னும் அதிகமாக மார்க்கெடிங் சொசைடிகள் வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு எந்த ஒரு கோரிக்கையும் வரவில்லை. ஆனால், இதை விஸ்தரிக்க வேண்டும். இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்பொழுது நாம் இந்தத் திட்டத்தில் அதற்காகத் தனியாக நிதி ஒதுக்காவிட்டாலும், அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு விஸ்தரிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே போல, ராஜ்யத்தில் இன்றைக்கு கோடவுன்கள் கட்டுவதை எடுத்துக்கொண்டால், சற்றேறக்குறைய 100 கோடவுன்கள் கட்டுவதற்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்கு ரூபாய் 20 லட்சம் அளவுக்கு பிணைஷியல் அலிஸ்டென்ஸ் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு நாலு கிரொனண்ட் டிகார்டிகேட்டர்கள், 6 காட்டன் ஜின்னர்கள், 18 ரைஸ் ஹல்லர்கள் முதலியவைகள் சர்க்கார் உதவியுடன் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் ஆரம்பிக்கப்படும்.

அடுத்தபடியாக, ராஜ்யத்தில் சர்க்கரை ஆலை கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மூன்று ஆலைகள் இப்பொழுது, ஆம்பூர், மதுராந்தகம், அமராவதி ஆகிய மூன்று இடங்களில் அடுத்த வருஷத்தில் வேலை தொடங்கிவிடும். மேற்கொண்டு இரண்டு கூட்டுறவு ஆலைகள் வைப்பதாக சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது. ஒன்று நாமக்கல்லில் வைக்கப்படும். மற்றொன்று எந்த இடத்தில் என்று இன்னும் தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

கூட்டுறவு பார்மிங் சொசைடிகள் சம்பந்தமாக நாம் பெரிய அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு நம்முடைய லட்சியமாக எடுத்துக்கொண்டது 21 கூட்டுறவுவிவசாய சொசைடிகள். ஆனால் 11 மாதங்களில் நாம் செய்தது 80 கூட்டுறவு சொசைடிகள். எடுத்துக்கொண்ட அளவுக்கு மேல் 3 மடங்குள் அதிகமாக நாம் கூட்டுறவு விவசாய சொசைடிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் மேற்கொண்டு அதிகப்படியாக மக்களிடமிருந்து மனுக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் மக்களிடத்தில் அதற்கு அதிகமாக ஆர்வம் இருக்கிறது. போதிய பண வசதிகள் இல்லாததினால், இன்னும் அதிகம் செய்ய முடியவில்லை என்பதையும் நான் முன்பே இந்தச் சபையில் முன்னால் தெரிவித்திருக்கிறேன். மேற்கொண்டு 20 சொசைடிகள் அடுத்த ஆண்டில் செய்ய வேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்திருந்தாலும், அதற்கு மேல் அதிகமாக மனுக்கள் வந்தாலும், இதற்கு மேல் அதிகமாக மக்கள் ஊக்கம் காட்டினாலும் இதை அதிகரிக்கலாம் என்ற அபிப்பிராயத்தையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

25th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

கூட்டுறவு இயக்கம் நன்றாக வளர்வதற்கு அதிகமாக பயிற்சி அளிப்பது மிகவும் அவசியம். இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 5 கூட்டுறவு டிரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. சாதாரண சிப்பந்திகளைத் தயார் செய்வதற்காக, கோவை, சேலம், தஞ்சை, காஞ்சிபுரம், மதுரை போன்ற இடங்களில் சிப்பந்திகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கக் கூடிய நிலையங்களை நாம் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு 800 சிப்பந்திகள் வருஷா வருஷம் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறார்கள். இது தவிர, சென்ட்ரல் கோவாபரேடிவ் இன்ஸ்டிடியூட் ஒன்று இருக்கிறது. அதில் ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள், சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் முதலியவர்கள் எல்லோரும் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல மக்கள் இயக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளுகிற பஞ்சாயத்துதாரர்கள் எல்லோரும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் லட்சியத்தையும், நடத்த வேண்டிய முறைகளையும் உணர்ந்து கொள்வது அவசியம். ஆகவேதான் நாம் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி, பஞ்சாயத்துதாரர்களுக்கு அதிகமாகப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கடந்த ஆண்டில், 8,766 பஞ்சாயத்துதாரர்களுக்கு குறுகிய காலப் பயிற்சியும், அது சம்பந்தமாக ஒரு கல்வியும் அளித்திருக்கிறோம். இன்னும், பால் பண்ணை நடத்த வேண்டியது அவசியம் என்பது சர்க்காரின் உன்னதமான லட்சியம்; அதையும் நிறைவேற்றியாக வேண்டும். சராசரி நம் சென்னையில், 58,800 மதறஸ் டெஷர், அளவுக்கு பால் உற்பத்தி செய்ய ரூ. 12 லட்சம் கடன் உதவி தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோயம்புத்தூரில், பாஸ்கரைஸ்ட் ப்ளான்ட் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். மதுரையில் “யூனிஸெப்” குழந்தைகள் பண்டிலிருந்து உதவி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, அது கிடைத்தால், பால் விநியோகம் செய்யக்கூடிய பாஸ்கரைஸ்ட் ப்ளான்ட் அங்கே வைக்கலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது.

வீடு கட்டும் திட்டத்திலும், கூட்டுறவு சங்கம் சிறந்த பணியாற்றி வருகிறது; அது சம்பந்தமான சில புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். ஸ்டேட் ஹௌஸிங் ஸ்கீமில் ரூ. 40 லட்சமும், கிராமப் புறத்து வீடுகள் கட்ட ரூ. 3.5 லட்சமும், குறைந்த வருமானம் உள்ள லோ இன்கம் க்ளாஸ்பில் ரூ. 20 லட்சமும், இன்னும் இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங்குக்கு ரூ. 7 லட்சமும், மத்தியதர வகுப்புகளுக்கு வீடு கட்ட ரூ. 25 லட்சமும், ஆக ரூ. 95 லட்சம் நடப்பு ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக நம் ராஜ்யத்தில், நாம் வீடு கட்டக் கடன் கொடுத்தால் மாத்திரம் போதாது. பழைய வீடுகளை பழுது பார்க்கவும் உதவியளிக்க வேண்டும். அதற்காக, ஸென்ட்ரல் லாண்டு மார்ட்கேஜ் பாங்க் போல, ஸென்ட்ரல் ஹௌஸ் மார்ட்கேஜ் பாங்கு என்று ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அது 20 களை ஸ்தாபனங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு, இன்னும் பல களை ஸ்தாபனங்கள் வரும். அதன் மூலம், வீடுகள் பழுது பார்க்கவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே, கூட்டுறவு இயக்கம் இன்றைக்கு அந்த விதமாக வலுவடைந்து, எல்லாத் தாலாகாக்களிலிருந்தும், இந்திந்த விதமான வசதிகள் வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் வருகின்றன. ஆகவே, இந்த இயக்கம் சிறந்த முறையிலே முன்னேற்றம் அடையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கடைசியில், இந்தக் கூட்டுறவு சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் சர்க்காரிடத்தில் சில வருஷங்களாக இருந்து வருகிறது. அதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, இதில் மத்திய சர்க்கார் அபிப்பிராயங்கள், பிற ராஜ்யங்களின் நிபுணர்கள் அபிப்பிராயங்கள், நம் ராஜ்யத்திலே நாம் நியமித்த நாராயணசாமி பிள்ளை கமிட்டியின் அபிப்பிராயங்கள், இவைகளைப் பரிசீலனை செய்து, நாம் ஒரு சட்டம் தயாரிக்க இருக்கிறோம். அது நடைமுறை ஆண்டில் சட்ட சபை முன்னால் கொண்டு வரப்படும்; செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்படும்

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த விதமான சட்டம் வந்தால், இப்பொழுது இருக்கும் (டிஸ்கன்) காலதாமதங்கள் இன்னும் அவசியமான சிக்கல்கள் இவற்றையெல்லாம் தவிர்த்து, உண்மையாக மக்களுக்குத் துரிதமாகச் சேவை செய்யும் ஒரு ஸ்தாபனமாக இதை மாற்ற முடியும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

இன்னும் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. எந்த அளவுக்கு இடைக்கால கடன்கள் கொடுக்க முடியும், இதற்கு எவ்வளவு ஷேர் காபிடல் வேண்டும், என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதெல்லாம், நடைமுறையிலே இருக்கக் கூடிய பிரச்சினைகள். இதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற ராஜ்யக்கமிட்டிகள் பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது ரெஜிஸ்ட்ரேஷனில் கூட காலதாமதம் இருக்கிறது. சட்டத்தை திருத்தியமைத்தால் இதைத் தீர்க்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்தச் சில வார்த்தைகளைக் கூறி, கூட்டுறவு சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கையை சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறி நெசவாளர்கள் சம்பந்தமான பிரச்சினைகள் பற்றி சில வார்த்தைகளை நான் கூற விரும்புகிறேன். கைத்தறி சம்பந்தமாக நம் ராஜ்யத்தில் என்ன செய்யப்படுகிறது என்பதை, கூட்டுறவு இயக்கம் சம்பந்தமாக எப்படி ஒன்று அச்சிட்டு வெளியிட்டோமோ, அதே போல், கைத்தறி சம்பந்தமாகவும் ஒரு அறிக்கை அங்கத்தினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில் மொத்தம், 462,000 கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், 50 சதவிகிதம் கைத்தறிகளை கூட்டுறவு சங்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற லட்சியத்தை மேற்கொண்டு, அந்த அளவில், 1959-ம் வருஷ மார்ச்சு இறுதியில், 222,000 சில்லரைக் கைத்தறிகள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ் வந்து விட்டன. 1959-60-ல், 12,000 கைத்தறிகளை கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். கைத்தறி சம்பந்தமான சில கடுமையான பிரச்சினைகள் ஏற்பட்ட காரணத்தால், 12,000 கைத்தறிகளை உடனடியாகக் கொண்டுவர முடியவில்லை. என்றாலும் திட்ட காலத்திற்குள், போதிய அளவு, அதாவது, 50 சதவிகிதம் என்று சொல்லப்படுகிற, மீதி 230,000 சில்லரை கைத்தறிகளை கூட்டுறவு இயக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவர முடியும் என்ற துணிபில் நடப்பு ஆண்டில் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறி உற்பத்தி நம் ராஜ்யத்தில் நன்றாக பெருகி வருகிறது என்பதற்கு நான் சில எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூற விரும்புகிறேன். 1956-57-ல் நாம் சற்றேறக்குறைய, 132,500,000 கெஜம் கைத்தறி நெசவு செய்திருக்கிறோம். 1958-59 இறுதியில், சென்ற ஆண்டு வரைக்கும் தான் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன, 142,000,000 கெஜம் என்ற அளவுக்கு அதிகமாகக் கைத்தறித் துணியை கூட்டுறவு இயக்கத்தில் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன். கைத்தறி நல்ல முறையிலே விற்பனையாக வேண்டுமானால், ரிபேட்டு ஒரு இன்றியமையாத நிலை. பலர் கேட்கிறார்கள், எவ்வளவு காலம் இந்த ரிபேட்டை கொடுத்துக் கொண்டே கைத்தறித் துணியைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று. அது தானாகவே முன்னேற்றம் அடைந்து, நிலைத்து நிற்கச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். நம் ராஜ்யம் வகுத்துக் கொண்டிருக்கிற கொள்கை, சிறு தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பது. அவ்வாறு பாதுகாப்பு அளிக்கும்போது, என்னென்ன சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமோ, அவைகளைக் கொடுப்பதன் மூலந்தான் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும். சிலவற்றிற்கு ஸ்பெஷிடி மூலமாகவும்; சில பண்டங்களுக்கு, 'ப்ரொடெக்டெட்', 'ஷெல்டர்ட்' மார்க்கெட்டும், சில பொருள்

[25th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

களுக்கு பாதுகாப்பும் கொடுக்க முடியும். அதே போல விற்பனை வசதிகள் செய்து கொடுத்தால், சில பண்டங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும். அவ்வாறு பார்த்தால், விற்பனையிலிருந்து கழிவுத் தொகை கொடுப்பதன் மூலந்தான் கைத்தறித் துணிக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும் என்பது சர்க்காரின் நோக்கம். பிற ராஜ்யங்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் சென்னை ராஜ்யம், கழிவுத் தொகை அவசியம் கொடுக்க வேண்டும், அப்பொழுதுதான் விற்பனையை அதிகரிக்க முடியும் என்று உறுதியாகச் சொல்லி வருகிறது. என்றாலும் கூட, நம் ராஜ்ய சட்ட சபையும், இது சம்பந்தப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர்களும், இதுவே முடிவு என்று இருந்துவிடாமல், வேறு எந்த துறையில் கழிவு இல்லாத முறையில், வசதியைப் பெற என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காரணம் என்ன வென்றால், பிற ராஜ்யங்கள் வேகமாக 'பவர் லூம்' களில் ஈடுபட்டு, உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டால், நம் ராஜ்யத் துணியின் விலை அதிகமாகிவிடும். கிடைக்கும் 'ரிபேட்டு' கூட மாற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, வரும் காலத்தைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். இது மூன்றாவது திட்டத்தைப் பொறுத்தது மட்டுமல்ல. மூன்றாவது திட்ட காலம் மட்டும் அல்ல, தமிழ் நாடு உள்ள வரைக்கும் இருக்கக் கூடிய ஒரு நிலை. அதைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆந்திர ராஜ்யத்தில், கழிவுத் தொகை கொடுப்பதற்குப் பதில் கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு அந்தத் தொகையைப் ப்ராலிடெண்ட் பண்ட மூலமாகக் கொடுக்கலாம், மற்ற உதவிகளையும் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் கழிவுத் தொகை வாங்குகிறவர்கள் சிலருக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிற பணம் ப்ரொடியூசர்ஸ், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது, என்று அதை வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதையும் நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கைத்தறித் துணிக்கு ஒதுக்கி இருக்கிற கழிவுத் தொகை சிறந்த முறையில் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி அளிக்கும்படியான ப்ராலிடெண்ட் பண்ட நிதி வசதி அளிக்கிறது. அந்தப்படி அதை உபயோகிக்க முடியும் என்பதை ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஓரளவு ரிபேட் கொடுத்திருந்தாலும் ராஜ்ய சர்க்கார் அதற்கு மேலும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த அளவு இந்த வருஷத்தில் கூட 75 லட்சம் ரூபாய் கழிவுத் தொகையாக மாத்திரம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது இந்தச் சபையில் வழக்கமாக ஒரு குற்றச் சாட்டு சொல்லப்படும். கதருக்கு மாத்திரம் மூன்று அணு ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் கைத்தறித் துணிக்கு குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படும். அதன் உண்மை விவரம் என்ன வென்றால் கைத்தறி நெசவுத் துணிகளுக்கு பல்வேறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கதர் உற்பத்தியாளர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் கிடையாது. வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் கைத்தறித் நெசவாளர்களுக்கும் உண்டு. ஆனால் அது கதர் உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கிடையாது. மற்ற 'இம்ப்ரூவ்ட் இம்ப்ளிமெண்ட்ஸ்' கொடுக்கிறோம். அவைகள் எல்லாம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் அப்படி கதர் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுப்பது கிடையாது. மேலும் விற்பனை செய்வதற்கு சங்கங்கள் அமைப்பதில் செலவு ஆகிறது. அந்தச் செலவில் ஒரு பகுதி நாம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். விற்பனை செய்வதற்கு ஷோ ரூம் முதலியவைகள் கொடுக்கிறோம். இந்த விதமான சலுகைகள் கதருக்குக் கிடையாது. ஆகவே தான் ஒரு இலாகா துணிக்கு ஒரு விதமான சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது, மற்றொன்றுக்குக் கிடையாது என்று சொல்வதற்கு இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

அடுத்தபடியாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 1,600 வீடுகள் கட்டுவதாக ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அதில் சென்ற வருஷ இறுதிக்குள்ளாக 1,460 வீடுகள் கட்ட சாங்கிஷன் ஆகி மேற்கொண்டு 350 வீடுகள் கட்டுவதற்கு 'சாங்ஷன்' கொடுக்கப்போகிறோம். ஆகவே, இந்த வருஷத்தில் அந்த 1,600-க்கு மேல் அளவுக்கு 'சாங்ஷன்' அளிக்க வேண்டும். எல்லா வீடுகளும் இந்த வருஷத்தில் கட்டி முடிக்க முடியாது என்ற காரணத்தால் எவ்வளவு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவையும் கட்டிக்கொடுத்து விட்டு பாக்கியுள்ள வீடுகளை Spill over என்றனவில் அடுத்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் கட்டுவதற்கு ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலம் வீடுகள் கட்டும் சரியான அளவில் முடிந்து விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் இன்டஸ்ட்ரியல் கூட்டுறவு சங்கம் வைத்து தறிகள் இல்லாத தொழிலாளர்களுக்கு நாம் வேலை செய்வதற்காக வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக வைப்பதில் இப்பொழுது திருச்செந்தூரில் ஒன்றும் இன்னும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஒன்றும் ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டது பேட்டையில் ஒன்றும் இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சேலத்தில் ஒன்றுக்கும் லைசென்ஸ் வாங்கி இருக்கிறோம். மேற்கொண்டு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக வைக்க சர்க்கார் மேற்கொண்டு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு பிரச்சினை இதில் எழுந்ததைப்பற்றி நான் கூற விரும்புகிறேன். நமது நாட்டில் உற்பத்தியாகக் கூடிய 'ப்ளீடிங் மெட்ரஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு ரகத் துணிக்கு அமெரிக்க நாட்டில் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் அதிகாரி ஒருவர் அங்கே சென்று பார்த்து, அதற்கு ஏராளமான ஆர்டர்களையும் வாங்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். அங்கே இதற்கு கிராக்கி இருக்கிறது என்று தெரிந்தவுடன் வேறு தனியார் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்த 'ப்ளீடிங் மெட்ரஸ்' என்ற ரகத்தையும் இன்னும் வேறு குறைந்த ரகத் துணிகளையும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி அமெரிக்கா நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்தார்கள். அதன் பலகை இங்கே சாதாரணமாக உற்பத்தி செய்கிற மதறஸ் ஹாண்ட் கர்சிப், லுங்கி போன்றவைகள் வழக்கமாக செல்லுகிறதானது அனுப்ப முடியாமல், புதியதாக இருக்கக்கூடிய 'ப்ளீடிங் மெட்ரஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய இந்தத் துணியை உற்பத்தி செய்வதிலேயே நம் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டார்கள். அதன் விளைவாக ப்ளீடிங் மெட்ரஸுக்கு 'விலை' நியாயமற்ற முறையில் உயர்ந்துவிட்டது. அதனால் சர்க்கார் வைத்திருக்கக் கூடிய ஸ்தாபனம் அந்த விலை கொடுத்து வாங்கி ஏற்றுமதி செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி ஏற்றுமதி செய்ய முடியாது என்று அதை வாங்குவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். இன்றைக்கு ராஜ்யத்தில் சற்றேறக்குறைய முப்பது லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு இந்த விதமான துணி தேங்கி இருக்கிறது. அதை விற்பனை செய்வதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அது ஒரு யோசனை. வரப்போகிற விவாதத்தின்போது தனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லலாம், ஏன் சர்க்காரே இவ்வளவு துணியையும் வாங்கி விற்பனை செய்யக்கூடாது என்று. அப்படி சர்க்கார் வாங்கி விற்பனை செய்ய முடியாது. தனி நபரே வாங்கிக்கொண்டு போய் வெளி நாட்டில் விற்பனையாகாமல் இருக்கும்போது சர்க்காருடைய துணி எந்த விதத்தில் விற்பனையாகும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். வெளி நாட்டில் விற்பனையாகாமல் இருப்பதை சர்க்கார் வாங்கி என்ன செய்வது? அதனால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதா? அப்படி ஏற்றுக்கொண்டால் அது பொது மக்களுடைய நஷ்டமாகும் அல்லவா? இதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இருந்தாலும் இந்த 'ப்ளீடிங் மெட்ரஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய துணி ஒரு நல்ல ரகம், நல்ல துணி. அதை வெளுக்க வெளுக்க நிறம் மாறிக் கொண்டேதான் இருக்கும். அதற்கு சாயம் போகிறது என்று சொல்லக்

[25th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

கூடாது. ஒரு நிறம் மற்றொரு நிறத்துடன் சார்ந்து போகிறது. அப்படி மாறும்போது புதுப் புது வர்ணமாகிக்கொண்டே போகிறது. அழகான வர்ணங்களாக மாறுகிறது. அதைப் பார்த்தால் இங்கே இருக்கக்கூடிய வர்கள் யாரும் கட்டிக் கொள்ளப் பிரியப்படுவார்கள்.

SRI S. RANGANATHA MUDALIYAR: On a point of information, Sir. Why is it called 'Bleeding Madras'?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Because the colour shades go on changing. The colour of one stripe flows into the other and further down so that every time it changes. It is a very attractive garment.

இது ரொம்ப நல்ல சிறந்த துணி. இது நன்றாக இருக்கிறது என்று இதை அமெரிக்கா நாட்டில் சிலர் வாங்குகிறார்கள். 'சம்மர் வேரு'க்கு மிகச் சிறந்தது என்று இதை அவர்கள் விரும்பி வாங்குகிறார்கள். அதனால் நமக்கு ஏராளமான ஆர்டர்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 'நமது ஹாண்ட்லும் எக்ஸ்போர்ட் ஆர்கனைசேஷன்' அவைகளை அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். நிச்சயமாக அதன் மூலமாக நமக்கு அந்நிய செலாவணி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும். அதனால் நமது தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல விற்பனை கிடைக்கும். நமது தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல சரக்கை உற்பத்தி செய்ய சந்தர்ப்பம் அளித்திருக்கிறது. இன்றைக்கு அவைகளை நாம் அனுப்பி வைக்க வேண்டும். மாகாண சொசைட்டிகள் இன்னும் ரெடிமேட் கார்மெண்டுகளைத் தயாரித்து அவற்றை விற்பனை செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்; செய்தும் கொண்டிருக்கிறது. இது ரொம்ப நல்ல துணி. கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆளுக்கு ஒன்றாக வாங்கி உபயோகிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிச்சயமாக சினிமாப் படங்களில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு இது உயர்ந்த ஆடையாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பெண்கள் எல்லோரும் இதை உபயோகித்தால் இது ரொம்ப கவர்ச்சிகரமாக இருக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (சிரிப்பு) இன்று சாயங்காலம் இதன் விற்பனை தொடங்குவதற்கு இருக்கிறது இங்கே. அந்தத் துறையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இந்த விற்பனையைத் தொடங்குவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு இந்த முப்பது லட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள சர்க்கு ரொம்பவும் குறைவு. அது இரண்டே நாளில் விற்பனையாகி விடும். இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். நாம் உபயோகிப்பதைப் பார்த்து பிற நாடுகளும் இதை வாங்குவதற்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்த மானிடக் கோரிக்கையை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு, ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் 'ப்ளீடிங் வெஸ்ட்டிங்' துணி தயாரித்து அனுப்பி விற்பனை செய்வதால், நமது ஏற்றுமதி பாதிக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா? அப்படி என்றால் Copy right legislation செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறதா என்பதை அமைச்சரவர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-00
a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Bleeding Madras-க்கு கிராக்கி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து மில்கனிலே தயார் செய்ய முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால் மில்கனிலே தயார் செய்கின்ற இந்த ரகமானதை கைத்தறி ரகம் போல் உயர்ந்ததாக இல்லை. நல்ல வெற்றியும் அடையவில்லை. இருந்தாலும் அமெரிக்காவில், நம்முடைய துணிக்கு தனி யாக Trade Name ஒன்று வேண்டுமென்று ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கு

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அது Madras-India cloth என்ற பெயரில் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்படும். அது Bleeding Madras துணிக்கு மட்டுமின்றி, எல்லா கைத்தறித் துணிக்குமே பொருந்தும். இன்னும் நல்ல ரகம் என்பதைக் காட்டுவதற்காக அதற்கு முத்திரை போட்டு வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்காகக் கூட சென்னை நகரத்திலே ஆர்க்கைசேஷன் வைத்து இருக்கிறோம். அந்த முத்திரை வாங்கி வெளியிலே அனுப்பினால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும்.

Mr. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிப்பதற்கு முக்கால் மணி நேரம் போதுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : போதும்.

Mr. SPEAKER : ஆகவே விவாதத்திற்கு 2½ மணி நேரம்—165 நிமிஷம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 15 நிமிஷம் பேசினால் 11 பேர் பேசலாம். பன்னிரண்டு நிமிஷம் பேசினால் 14 பேருக்குப் போதும். ஆகவே ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 12 நிமிஷம் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து அங்கத்தினர்கள் இதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

* **SRI V. SUBBIAH :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியத்திற்கு வெட்டுப் பிரேரணையை என் பிரேரேபிக்கிறேன் என்றால் இந்த ராஜ்யத்திலே விவசாயத்துக்கு அடுத்தபடியாக நெசவாளர்கள்தான் டெரும் பகுதி இருக்கிறார்கள். நெசவாளர்களுடைய நிலையை இன்று பார்ப்போர்களேயானால், அவர்கள் உற்பத்திசெய்த துணிகள் எல்லாம் தேக்கி கிடக்கின்றன. அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய ரிபேட் போன்றவைகள் எல்லாம் குறைக்கப்படுகின்றன. பல வருஷங்களுக்கே இந்தத் தொழில் நசிதது வரும்பொழுது, அரசாங்கம் இத் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு அளித்து வருகிறோம் என்று சொல்லக்கொண்டு, ரிபேட் பணத்தை குறைப்பது மிக மிக வருந்தத் தக்கது.

கிராமாந்தர கடன் வழங்கும் சங்கங்கள் எப்படி இருக்கின்றன, அந்த சங்கங்களினுடைய நிலை என்ன என்பதை நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் சங்கங்கள் கூடுதலாகப்பட்டிருக்கின்றன, அங்கத்தினர்களின் தொகை அதிகமாகி இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதைக் கண்டு மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இருப்பினும், கிராம பொருளாதார அமைப்பிலே விவசாயிகளுக்கு எந்த ரூபத்தில் கடன் வழங்க முடியும் என்று நீங்கள் சிந்திப்பீர்களேயானால், இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கூட்டுறவு முறை ஒன்றைத் தவிர வேறு வழியிலே கடன் சுலபமாக கிடைக்கும் என்ற நிலை இல்லை. இந்தக் கூட்டுறவு முறையிலேயும் பல தவறுகள் நடக்கின்றன என்றால், அது மிகையாகாது. கிராமாந்தர கடன் சங்கங்களிலே இன்றைய தினம் பல முக்கியஸ்தர்கள், கிராமத்திலே உள்ள பலருடைய பெயரிலே loan applications தயாரித்து, அதன் படி பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை ஒருவரே எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய அளவிலே, லேவாதேவி செய்யக்கூடிய அளவிலே, பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு காரணம் என்ன? அரசாங்கத்தினுடைய மத்திய பாங்கினுடைய ஊழியர்கள், சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்றவர்கள், கடன் வழங்கும்போது, அங்கே இருந்து, யார் யாருடைய கடன், யார் யாருக்கு கொடுக்கப்படுகிறது, எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது, மத்திய பாங்கியிலேயிருந்து, வாங்கிக் கொடுப்பதை, ஒழுங்கான முறையிலே, நேரடியாக அவர்கள் கையிலே கிடைப்பதை கண்காணித்து வராதது ஒரு காரணம்.

இது மட்டுமல்ல. நில அடமான பாங்குகளை பார்ப்பீர்களேயானால், ஜமீன் தாரி கிராமங்களுக்கும், இனம் கிராமங்களுக்கும், சர்வே இல்லாத எல்லா கிராமங்களுக்கும், அந்த பாங்குகள் கடன் கொடுக்காத நிலைமை இன்று இருக்கிறது. ஜமீன்தாரி கிராமங்களிலும், இனம் கிராமங்களிலும் உள்ள

[25th April 1960]

[Sri V. Subbiah]

விவசாயிகளுக்கு நில அடமான பாங்குகளினால் எந்தவிதமான உபயோகமும் இல்லை. இன்னும் சில கிராமங்கள் சர்வே செய்தும் கூட, செட்டில்மெண்டு ஆகாமல் இருக்கின்றன. இதைச் செய்ய பல ஆண்டுகள் ஆகும் என்று கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னால் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நிலைமை நீடிக்கக்கூடாது. விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக கடன் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே அந்த நில அடமான பாங்குகள் செயல்பட வேண்டும் என்கிற நிலை இருக்க வேண்டும். நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் புதிதாக ஒரு கூட்டுறவு சட்டத்தை இயற்றும்போது அதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகள் இருக்கின்றனவே, அதைப்பற்றி பேசும்பொழுது, வருந்தவேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய, மிளகாய் வற்றல், வெங்காயம் போன்ற பணப் பொருள்களை, இலங்கை, பர்மா, மலேயா போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய, கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்களுக்கு கொடுக்காமல், மத்திய ஸ்டோர்களுக்குக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஆனால், விவசாயிகளுடன் நேரடி தொடர்பு உடையது மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளே தவிர, ஜில்லா தலை நகரத்திலே உள்ள மத்திய ஸ்டோர்கள் அல்ல என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எனவே கிராம விவசாயிகளுடன் தொடர்பு உடைய மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளுக்குத்தான், வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி “கோட்டாக்கள்” கொடுக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஜில்லா பாங்குகள் கடன் கொடுப்பதிலே கொஞ்சம் தாராளம் காட்ட வேண்டும். இந்த பாங்குகள் சில கிராமங்களுக்கு கடனே கொடுப்பதில்லை என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் குறையை சீக்கிரமாக நீக்கி, எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கடன் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

தொழில் துறையிலே கூட்டுறவு முறையை கையாளுகின்றனர். அதிலே எவ்வளவோ மோசடிகள் நடக்கின்றன. மதிப்பீடுகளிலே அதிகமாக பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. சமீபத்திலே, சர்த்தூரிலே ஒரு தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைக்கு அப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்கம் மேட்ச் பேக்டரி என்ற தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைக்கு, அரசாங்கம் கூட்டுறவு முறையிலே எடுத்துக் கொள்ளும்போது, 55 ஆயிரம் ரூபாயை கொடுத்து இருப்பதாக தெரிகிறது. ஆனால் அதனுடைய Market value 25 ஆயிரம் ரூபாய் தான். இந்த மாதிரி பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. இப்படி பணம் விரய்த்தமாவதை நினைக்கும்போது ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படாமல் கண்காணித்து வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு சங்கங்களிலே உள்ள நெசவாளர்களுக்கு பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக நெசவாளர்களுக்கு ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரிலே வீடுகள் கட்டப்பட்டன. ஆனால், நாளது வரையில் அந்தக் காலனியில் நெசவாளர்கள் குடியேறவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம். இந்த மாதிரி பல சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வப்பொழுது கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

பல பால் பண்ணைகளிலே மோசடிகள் எல்லாம் நடக்கின்றன. இந்த நிலைமை இருக்கவே கூடாது. இதற்கு மிகமிக கடுமையான தண்டனைகள் கொடுக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவு சங்கங்கள்தான் கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கக் கூடிய நிலையிலே இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. நல்ல முறையிலே லேவா தேவி சட்டங்கள் எல்லாம் வந்த பிறகு,

[Sri V. Subbiah]

[25th April 1960.]

இந்த சங்கங்களைத்தான் கிராம விவசாயிகள் நம்பி வாழ்கின்றார்கள். இவைகள் தான் நல்ல முறையிலே ஒழுங்காக இருக்கின்றன. அதில் கூட கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பெயரிலே பல தவறான காரியங்கள் நடக்கிறது என்றால் அதற்காக வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. இனிமேல்பட்டாவது அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்தேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு எல்லாம் இடம் இல்லாமல் மேலே இருக்கின்ற ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களும் D.R. அவர்களும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது என்னிடத்தில் 15 அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிஷம் தான் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படியே கொடுத்துக்கொண்டு போனால் நேரம் குறையும். ஐந்து நிமிஷம், 4 நிமிஷம் தான் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகையால் இனிமேல்பட்டு கேட்காதீர்கள். கேட்டால் எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. பேசும் நேரம் 5 நிமிஷம், 4 நிமிஷம் என்று குறையும். இன்று 1½ மணிக்கு அசெம்பிளி முடிந்து பிறகு 3 மணிக்கு ஆரம்பமாகி 5 மணி வரையில் நடக்கும்.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு துறை பொதுவாக நம் நாட்டிலே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தான் வெகு வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொன்னது போல் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த கூட்டுறவு துறைதான் ஒரு புகலிடம் போல் அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. கூட்டுறவுத் துறை கிராம மக்களுக்கு பஞ்சதரு மாதிரி உதவி வரும் ஒரு ஸ்தாபனம் ஆகும்.

(Sri A. Govindaswamy in the Chair.)

அப்படிப்பட்ட இந்த துறை நல்ல முறையில் குற்றம் குறையின்றி நடைபெறச் செய்யவேண்டியது அரசாங்கம். இலாகா அதிகாரிகள் இவர்களுடைய பொறுப்பாக இருந்தாலும் கூட கிராமப் பகுதியிலுள்ள முக்கியஸ்தர்களும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் அந்தந்த பகுதியிலுள்ள இந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் எப்படி செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதை கவனித்து அவைகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு வந்தால் எவ்விதமான குறைபாடுகளும் இல்லாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளலாம். மற்றும் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களுக்கும் இந்த சங்கங்கள் நல்லபடி இயங்கும்படியாக பார்த்துக் கொள்வதில் பொறுப்பு உண்டு என்பதைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால் அநேகமாக இந்தத்துறையில் எவ்வித குறைபாடும் இல்லாமல் செய்ய முடியும் என்பது என் திடமான நம்பிக்கை. முக்கியமாக என்னுடைய தொகுதியில் ஒரே கூட்டுறவு மேற்பார்வை யூனியன் தான் இருக்கிறது. சிறிய, பெரிய கடன் கொடுக்கும் சொஸைடிகளாக சேர்ந்து 85 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு வருஷத்தில் கிட்டத்தட்ட 25 லட்சம் ரூபாய் லேவாகேதேவி செய்யப்படுகிறது. இந்த சங்கங்களில் எந்த ஒரு வருஷத்திலாவது என்னுடைய சக அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல் சில நிர்வாகஸ்தர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய பணத்திற்காக பிறர்மேல் கடன் வாங்கி எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அத்தகைய குறைபாடுகள் இந்தப் பகுதியில் இல்லை என்று உறுதியாக என்னால் சொல்ல முடியும். ஆகவே உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் அதிகாரிகள் தான் கவனிக்கவேண்டுமென்றிருக்காமல் குற்றங்குறைகள் இல்லாமல் தாங்களும் பார்த்துக்கொண்டால் நிச்சயமாக இந்த இலாகாவில் குறைகள் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே இலாகா அதிகாரிகளோ அரசாங்கமோ கவனித்துக் கொள்ளும் என்று நம் போன்றவர்கள் கவலை இல்லாமல் இருந்து விடக்கூடாது. அப்படி இருந்தால் தான் இந்த இலாகா சரிவா

25th April 1960] [Sri R. Krishnaswamy Naidu]

பணி புரிய முடியும். இதில் அரசாங்க இலாகா அதிகாரிகள்தான் இந்த சங்கங்களை கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களுக்கு இதில் பொறுப்பு இல்லை என்று இருக்கும்படியான நிலைமை இருந்தால் பிறரைச் சார்ந்து வாழும் மனப்பான்மை சமுதாயத்தில் அதிகமாக வளர்ந்துவிடும். தங்களுடைய சொந்த பலத்தில் நின்று அவரவர்கள் சிந்தனையில் உருவாகும் திட்டங்களை வைத்து தங்களைத் தாங்களே பரிபாலித்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் கிராம ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கக் கூடிய அளவிலே கூட்டுறவு சங்கங்களும் பஞ்சாயத்து முறையும் விஸ்தரிக்கப் படுகிற இந்த நாளில் பொது மக்கள் எத்துறையிலும் பூரண பொறுப்பு வகிக்கும்படியாக தங்களை தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதோடு கூட (credit) யூனியன்கள் இப்போது நிறுவப்பட்டு உள்ளன. எப்படி கிராம விவசாய பாங்குகள் அதிகரித்து இருக்கின்றதோ அதேபோல (credit) யூனியன்களை அதிக இடங்களுக்கு வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் இலாகா பூர்வமாக மேற்பார்வை செய்யக்கூடியவர்கள் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சரிவர செயல்பட்டு வரக்கூடிய சங்கங்கள் இருக்கும் நிலையிலே (credit) யூனியன்கள் அவஸ்யம் இல்லை என்ற நிலைமையை உறுவாக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அப்படி இல்லையேல் சரிவர செயல்பட்டுவரும் இடங்களில் ஒரு Supervisor, செக்ரட்டரி போன்ற அதிகாரிகள் கொடுக்கும் உதவியைக் கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருந்தால் அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளையே சார்ந்து வாழும் மனப்பான்மை வளர்ந்துகொண்டு வரும் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். எங்கே கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரிவர இயங்கவில்லையோ அவ்விடங்களில் மட்டும் கூட்டுறவு (credit) யூனியன்களை வைக்கலாம். பூரண கடன் வசதி திட்டம் அதாவது (Full Finance Scheme) என்பதைப் பற்றி நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை மேன்மேலும் மாகாணத்தில் விஸ்தரிக்க ஒவ்வொரு சமுதாய நல திட்ட பகுதியிலும் கிராமப் புறங்களிலும் விவசாய மக்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம்தான் தேவையான எல்லா விதமான கடன்களையும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நாம் அனைவரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு கூட இந்த கடன் கொடுப்பதற்கான பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய பாங்குகளுக்கும் guarantee கொடுத்திருக்கிறது. இது மிக மிக வரவேற்கத்தக்க கொள்கையாகும் என்றாலும் மத்திய பாங்கு நிர்வாகிகள் அரசாங்கம் 10 சதவிகிதம் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதற்கு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளவும் உறுதி கொடுத்து இருந்தும் கூட இதுவரை அவர்கள் செயல்பட்ட முறையிலேயே போய்க் கொண்டு இருக்கிறார்கள். குணத்தோஷம் சொல்ல வரவில்லை. இந்தப் பணத்திற்கு தாங்களே பாதுகாவுங்கள் என்ற அதிகமான பொறுப்பை அவர்கள் மனதில் வைத்துக் கொண்டு இப்போது நம் முன்னால் உள்ள திட்டங்களுக்கு பிரதானியம் கொடுக்காமல் அவர்கள் போய்க் கொண்டிருந்த வழியிலேயே அவர்கள் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விரைவில் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும்படியான அளவுக்கு மனம் மாறும் என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். அவர்கள் இந்தக் கடனை சீக்கிரத்தில் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். Marketing சொஸைடிகள் பிளாக்கு ஒன்றுக்கு ஒரு சொஸைடி வீதம் ஏற்படுத்த திட்டம் இருப்பதாக தெரிகிறது. இவ்வளவு வேகமாக விஸ்தரிப்பது உசிதமா அல்லது தேவை இருக்கிறதா என்று நான் ஐயப்பாடு உடையவனாக இருக்கிறேன். ஆகவே இரண்டு சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்கு ஒரு சொஸைட்டி வீதம் ஏற்படுத்தலாம். அதிகமான “marketing” சொஸைடிகளை ஏற்படுத்துமபடியான சூழ்நிலை அந்தந்த பகுதியில் இருக்கின்றதா என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு marketing சொஸைடிகளை நாம் விஸ்தரிக்க வேண்டும். வேலை இல்லாமல் இந்த சொஸைடிகளை ஏற்படுத்தினால் இவைகள் சரிவர வேலை செய்யவில்லை என்ற நிலைமையைத்தான் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு போக முடியும். இது சரியல்ல. நம்முடைய கொள்கை எப்படி இருந்தாலும் இந்த விஷயங்களை எல்லாம் மனதில் வைத்து இத்தகைய சொஸைட்டிகளை நிறுவும் வேலையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [25th April 1960]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். நில அடமான பாங்கி சம்பந்தமாக நல்ல வகையில் அவை விவசாயிகளுக்கு பலன் அளிக்கக் கூடியதாய் இருந்தாலும் ஜமீன் பிரதேசம் சர்வே ஆகாத, settlement ஆகாத பிரதேசங்களில் எல்லாம் இன்னும் சரிவர பயன் அளிக்கவில்லை. என்றாலும் இந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்தை சர்வே செய்து அதற்கு ஆதாரம் கொடுத்தால் பாங்கிகளில் கடன் வசதிசெய்து கொடுக்கிறார்கள். இதற்கான வகையில் விவசாயிகள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நில அடமான பாங்கு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நிலத்திற்கு அவர்கள் கடந்த பல வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த மதிப்பை வைத்துத்தான் கடன் அளிக்கிறார்கள். அதனால் கடனாக அவர்கள் கொடுக்கிற தொகையைக் கொண்டு முன் கடனை அடைக்கவோ திட்டமிடப்படி நிலத்தில் அபிவிருத்தி செய்யவோ விவசாயிகளால் முடியவில்லை. இதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு நில அடமான பாங்குகளிடத்தில் ஒரு தேட்டம், ஒரு விருப்பம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நில அடமான பாங்கு மகா நாட்டிலும் பலப்பல தீர்மானங்கள் போடப்படுகின்றன. அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. நிலத்தின் மதிப்பு நாளுக்கு நாள் மிக அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. நிலத்திற்கு இப்போதுள்ள அடிப்படையில் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று எத்தனையோ தீர்மானங்கள் போட்டும் கூட அவை எட்டளவில் இருக்கின்றனவே தவிர அதற்கு ஒரு முடிவு காணவில்லை. ஆகவே இன்னியும் காலதாமதம் செய்யாமல் வெகு சீக்கிரம் நிலத்தின் இப்போதுள்ள மதிப்பின் அடிப்படையில் கடன் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு பண்ணை ஏற்படுத்தும் விஷயத்தில் மிகுந்த காலதாமதம் ஆகி வருகிறது. சீக்கிரமாக அவற்றை ஸ்தாபிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு பயிற்சி இப்போது அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் கூடுமான வரையில் கிராமாந்திர முறையில் பயிற்சியை அளிப்பதற்கு திட்ட வட்டமாக பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக பாடசாலைகளில் சரியான முறையில் பாட புத்தகங்கள் கூட வைக்கவும் எழுத வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படுகிற கூட்டுறவு மேற்பார்வை கழகங்கள் மிகவும் அவசியம். அதைக் கூட எடுத்து விடலாம் என்கிற அபிப்பிராயம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கழகங்களைப் போல இது வரையில் திறமையாக தங்கள் பணியை ஆற்றிவரக் கூடிய உத்தியோகப் பற்றற்ற ஸ்தாபனம் வேறு இருக்க முடியாது. ஆகவே அந்த யோசனையை அடியோடு களைந்து எறிந்து விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சூப்பிரவைசர்களை மாகாண சர்வீசில் இணைப்பதா, மாகாண பாங்கு காரியதரிசிகள் சேவையை மாகாண சர்வீசாடு இணைப்பதா என்பது பிரச்சனை. சமீபத்தில் இது பற்றிய விவரங்கள் விவாதத்திற்கு வந்தது. ஜில்லா வாரியாக இந்த நிர்வாகத்திலேயே இவைகள் இருந்துகொண்டு வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சரிவர செயல்பட முடியாது என்கிற என் யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய பாங்கில் சர்க்கார் அதிகாரிகளுடைய சேவை கோரப்பட்டால் நாம் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஏறக்குறைய உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள், பொது மக்கள் சார்பில் காரியங்களை கவனிக்கக் கூடிய அளவுக்கு ஊக்கம் காட்ட வேண்டும். மத்திய பாங்கு காரியதரிசியாக லி.எஸ்.ஆர். இருப்பதா, டெப்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் இருப்பதா என்றால் சர்க்கார் அதிகாரிகள் யேர்சனை சொல்லலாமே தவிர இன்னொருத்தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துவது சரியாகாது. அவர்களுடைய காரியத்தில் கூடுமான வரையில் தலையிடாமல் இருப்பது தான் சரியானதாக ஆகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Sri R. Krishnaswamy Naidu] [25th April 1960]

கிராமப்புறங்களில் வீடு கட்டும் திட்டம் வெகுவாக வளர்ந்து வரவில்லை. அதற்காக ஓரிடத்தில் வேலை முடிந்த பிற்பாடு உடனே இன்னொரு இடத்தில் வேலையைத் தொடங்குவதற்கு ஏற்றாபடி பூரணமான சாதன வசதிகளுடன் வீடுகளைக் கட்டித் தரக்கூடிய ஒரு குழுவை அமைத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் இதைப் பற்றி விரிவாகப் பேச நான் விரும்பவில்லை. எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI P.K.R. LAKSHMIKANTHAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும்படியான இந்த மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே சமுதாயத்தில் அதிகமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளை முறியடிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது. அதற்கு மிகவும் உதவியாக இந்தக் கூட்டுறவு முறையானது இருக்கும் என்பது என் கருத்து. கூட்டுறவு முறையிலே எல்லாத் தொழில்களையும் நடத்த வேண்டும். இன்றைய தினம் குடிசைத் தொழில்கள், மற்றும் சில முக்கியமான சிறு தொழில்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அதுவும் முக்கியமான, மிகவும் கீழான நிலைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த கைத்தறித் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் அதற்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளித்து உயர்த்திவிட்டது. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் அதற்கு ஓர் புத்துயிர் அளித்ததற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ் எல்லா கைத்தறி நெசவாளர்களையும் கொண்டு வரவேண்டும் என்றால் அதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நாம் அகற்றினால் தான் இன்னும் அதிகமான நெசவாளர்களை இந்த கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ் நாம் கொண்டு வர முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும். காரணம் இப்போது மதுரையில் 1951-க்கு முன்பு சொந்த மூலதனத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் அதற்குப் பிற்பாடு செஸ் நிதியின் மூலமிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் மூலதனத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்களை விட செஸ் நிதியிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட சங்கங்களுக்கு சிரமம் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒரு தறிக்கு 300 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்பது நம் சர்க்கார் உத்தரவாக இருந்தாலும் கூட—மதுரையைப் பற்றிமட்டும் சொல்கிறேன்—ஒரு தறிக்கு 150 ரூபாய்க்கு மேல் வழங்கப்படுவதில்லை. இதன்காரணமாக சிறுசிறு சங்கங்கள் எல்லாம் இயங்குவது சிரமமாக இருக்கிறது. நெசவுத் தொழிலைப் பற்றி உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். நெசவு செய்து வந்தவுடனே நெசவாளர்களுக்குக் கூலி கொடுத்தாக வேண்டும். கூலி கொடுக்காது போனால் மாஸ்வீவரிடம் போய் சேர்ந்துவிடுவார்கள். அதன் பிறகு மறபடியும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் அவர்களைக் கொண்டுவருவது சிரமமாக இருக்கும். இப்பேர்ப்பட்ட சிக்கல்களை நீடிக்கவிடக்கூடாது. ஆகவே இந்தச் சங்கங்கள் லகுவான வகையில் கடன் பெறவும், மூலதனத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும் அரசாங்க அதிகாரிகள் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது புதிதாக பாங்கர்கள் தாங்களாகவே ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஒரு கட்டுப்பாட்டின் மூலம், எந்த அளவுக்கு ஒரு சங்கத்தில் ஸ்டாக் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத் தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த விதிகளால் சங்கங்களுக்கு பணம் கிடைப்பதில் சிரமம் ஏற்படுகிறது. மூலதனத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சங்கங்களுக்கு ஒருவித சலுகை இந்த விதிகளால் கிடைக்கலாம். ஆனால் செஸ் நிதியிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட சங்கங்களுக்கு அது தொல்லைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இம்மாதிரியான முறைகளால் ஒரு திட்ட வட்டமான வளர்ச்சி பெற முடியாமல் போய்விடும் என்பது என் கருத்து. கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குப் பண உதவி அளிக்கும்போது கண்காணிப்பு செய்வதும் அவசியம். சிறு தவறுகள் ஏற்பட்டாலும்

[Srimathi P. K. R. Lakshimikantham] [25th April 1960]

உடனடியாகத் திருத்தவேண்டும். அதை விட்டு கடன் கொடுப்பதில் சிக்கலை உண்டாக்கக் கூடாது. அடுத்தபடியாக பட்டு நூல் எடுக்கும் யூனிட் ஒன்றை கும்பகோணத்தில் ஏற்படுத்தப்போவதாக அறிக்கையில் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எவ்வளவு சீக்கிரமாக ஏற்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக அதை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மதுரையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். நூல் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஆகையால் கூட்டுறவு முறையில் நூற்பு மில் ஒன்றை மதுரையில் சீக்கிரமாக ஏற்படுத்தவேண்டும். கூட்டுறவு நூற்பு மில்லில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற நூல்களை எல்லாம் அடக்கமான விலைக்கே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுத்து உதவவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் நெசவாளர்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10:30 a.m. அடுத்தபடியாக வீடு அடமான பாங்கை நாம் புதிதாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு என் நன்றி. ஆனால் இப்போது வீட்டு அடமான பாங்கியிலே அதிகப்படியான பணம் 5,000 ரூபாய்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. இது அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கமுடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு சிமெண்ட் விலையும், இரும்பு விலையும் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஒருவீட்டைப்பழுது பார்க்கவேண்டுமென்றாலும், மேல் மாடி கட்டவேண்டுமென்றாலும் அதிகமான பணம் செலவாகிறது. ஆகையால் இப்படிக் கொடுக்கப்படும் 5,000 ரூபாய் என்றிருப்பதைப் 10,000 ரூபாயாக உயர்த்தினால் நன்மையாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய கூட்டுறவு சங்கங்களை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் சமுதாயத்தில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்கமுடியும் என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சங்கத்திலே அதிகமான கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டும். மக்கள் மனதிலே கூட்டுறவு சங்கங்களைப் பற்றி உணரும்படியான முறையில் நம்முடைய வேலைகள் நடைபெற வேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தை மக்கள் உணர்ந்தால் தான், கூட்டுறவு இயக்கம் மக்கள் இயக்கமாக மாறினால்தான், நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிக்கு உண்மையான பலன் ஏற்படும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் அங்கங்கே கருத்தரங்கம், நடத்தவேண்டும். நாம் அங்கங்கே நடத்துகின்ற கருத்தரங்கிலே உத்தியோகஸ்தர்களும், உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களும், அந்தந்த ஊரிலே இருக்கக்கூடிய பிரமுகர்களையும் மற்றவர்களையும் அழைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் அங்கு சொல்லுகின்ற கருத்துகளை தெரிந்துக் கொண்டு நல்லமுறையில் நடப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் சொன்ன பிரகாரம், இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் நல்லபடி பரவவேண்டுமென்றால் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களினால் ஏற்படும் நன்மைகளைப்பற்றி பள்ளிகளிலே ஆரம்பப் படிப்பிலேயே போதிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர, மதுரையில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தலைவர் அவர்கள் எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மான்யத் தின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப்பிரே ரேபீனையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் கைத்தறிகளுக்கு 6 புது

[25th April 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

காசுகளும், கதருக்கு 18 புது காசுகளும் கழிவுத் தொகை கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் கைத்தறிக்கு கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் எல்லாம் எல்லா கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் போய்ச்சேறுவதில்லை என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் உற்பத்தியாகும் துனிகளுக்குத் தான் இந்தக் கழிவுத்தொகை சேறுகிறது. ஆனால் கதரைப் பொறுத்தவரையில் தனிப்பட்ட முறையிலே உற்பத்தி செய்யும் நெசவாளர்களுக்கும் 18 காசுகள் போய்ச் சேறுகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்தால் பொறுத்தமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இது மாதிரி அல்ல. கதரை எடுத்துக்கொண்டால் இல்லாத ஒரு பிரச்சனைக்கு நாம் பரிகாரம் காண்கிறோம். ஆனால் கைத்தறி பிரச்சனையோ ஏற்கெனவே உள்ள ஒரு பிரச்சனை. கைத்தறிகளுக்கு பல சட்டங்கள் மூலமாக கழிவுத் தொகையை நிரப்பந்தத்தின் பேரில் நாம் கொடுக்கிறோம். அந்த விதத்தில் பார்க்கும்போது இந்தப் பாகுபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால் கதரை எடுத்துக்கொண்டால் மேலும் மேலும் உற்பத்தி பெருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் நிரப்பந்தம் ஒன்றும் கிடை யாது. ஆனால் கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் பல ஆண்டு காலமாக பரம்பரைத் தொழிலாக நடந்துக் கொண்டுவருகிறது. லட்சக்கணக்கான மக்கள் அவர்களுடைய வாழ்க்கையையே இதற்காக அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இல்லாத ஒரு பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணுவதற்குப் பதிலாக, நூற்றாண்டு காலமாக இருக்கும் ஒரு பிரச்சனைக்கு நாம் கூடுமான அளவில் பரிகாரம் காணுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் இந்தக் கழிவுத் தொகையையே கைத்தறியாளர்கள் நம்பி வாழ முடியாது என்று. அவர் அப்படிச் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இதில் இருக்கும் கஷ்டம் என்னவென்றால் கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருக்கும் நெசவாளர்களுக்குத்தான் இந்தக் கழிவுத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் மற்றத் நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தக் கழிவுத் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களில் 50 சதம் தான் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற 50 சதம் நெசவாளர்கள் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களில் இல்லை. ஆகவே அரசாங்கம் கொடுக்கப்படும் இந்த சலுகை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதாகவில்லை. ஏனென்றால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது, இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் பிரசாரம் செய்வதே அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறதென்ற வாத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் கூட்டுறவு சங்கங்களைச் சேர்ந்த நெசவாளர்களுக்கு இந்தக் கழிவுத் தொகையினால் எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆதலால் இதில் ஒரு பாகுபாடு தான் ஏற்படுகிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நெசவாளர்களுக்கு நூலை நல்லமுறையில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த ஒரு நிலைமையை சமாளித்துக்கொள்ளமுடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கெனவே கூட்டுறவு முறையில் நூல் ஆலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்விதமாக அதிகமான ஆலைகளை ஏற்படுத்தி நல்ல முறையில் கொடுத்தால் நாளாவட்டத்தில் கழிவுத் தொகையைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு குழந்தை ஏற்படும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். 1,000 த்திற்கு மேற்கொண்ட வீடுகள் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இந்த ஆண்டிலே அது முடியா

[Sri M. P. Subramaniam] [25th April 1960]

விட்டால் அடுத்த ஆண்டிலே ஸ்பில் ஓவர் ஸ்கீம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

சேலத்தில் அம்மாபேட்டை வீவர்ஸ் சொசைட்டி இருக்கிறது. அங்கு 200 வீடுகள் கட்டுவதற்கு திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த சொசைட்டி யிலே நெசவாளர்கள் அல்லாதவர்களும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். நெச வாளர்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம், ஆனால் உண்மை யிலே நெசவு வேலையில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு வீடு கிடையாது. இதிலும் இந்தக் கட்சிப் பாசுபாடுகள் வகுத்து இந்தத் தொழிலில் உள்ள வர்களுக்கு வீடு கிடைக்காத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு டாக்டர்களும், வக்கீல்களும், இதற்கு முன்பு சொந்த வீடு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் வீடுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால் கூலி வேலை செய்து இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு வீடுகள் கிடையாது. இதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பத்திலே ரிஜிஸ்ட்ராருக்கும், டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ராருக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, இந்த விஷயங்கள் இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் உண்மையான நோக்கம் என்னவென்றால் உண்மை நெசவாளர்களின் நன்மையைக்கருதித்தான் இது கொண்டுவரப் பட்டது. ஆனால் இந்த நோக்கத்திற்குப் புறம்பாக இம்மாதிரி காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன.

அடுத்தபடியாக கிராமங்களிலே கடன் கொடுப்பதற்காக கிராடிட் சொசைட்டி கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இது எவ்வாறு இயங்குகிறது என்று பார்க்கப்போமானால் பல இடங்களில் நல்லமுறையில் இயங்கவில்லை. சட்ட சபையில் கூட இதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் கேள்விகள் போடப்பட்டன. விவாதத்திலும் இதைப்பற்றி பேசப்பட்டது. சேலத்தில் இருக்கும் ஒரு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி மிகு பல புகார்கள் வந்தன. அரசாங்கத் தால் இந்த சங்கத்திற்கு சிலோனுக்கு மிகளாய் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு பர்மிட் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்தப் பர்மிட் துஷ் பிரயோகம் செய்யப் பட்டு 80 ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் சாப்பிட்டு விட்டார்கள். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் விசாரித்தும் கூட பின்னர் இதில் ஒன்றும் இல்லை என்று கைவிடப்பட்டு விட்டது. இம்மாதிரி என்னுடைய தொகுதியிலே ஆத்தூர் தாலுக்காவில் கடம்பூரில் ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டி இருக்கிறது. இந்தக் கூட்டுறவு சொசைட்டி தலைவரும் செயலாளரும் சேர்ந்து கடன் இல்லாத ஆட்களின் பேரில் கடனை வாங்கி இல்லாத சர்வே நம்பரைக் காட்டி, போடாத கையெழுத்தைப்போட்டுப் பணத்தை வாங்கிவிட்டார்கள். சென்ட்ரல் பாங்கைப் பொறுத்தவரையில் பணம் வந்தால் போதும், தவரைப்பற்றி கவலை இல்லை அவர்களுக்கு. பிறகு இருவரும் சேர்ந்து பணம் கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த விஷயம், ரிஜிஸ்ட்ராருக்கும், டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ராருக்கும், தெரிவிக்கப் பட்டது. இது சம்பந்தமாக சி. எஸ். ஆர். கூட அந்த கிராமத்திற்கு 5, 6 தடவை வந்து போனார்கள். ஆனால் நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்க வில்லை. அப்படி காலம் தாழ்ந்தும் கூட ஒன்றும் கவனிக்கப்படவில்லை என்றால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மீது எப்படி நம்பிக்கை இருக்க முடியும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

சிறிய சொசைட்டிகளில்தான் இவ்வளவு கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதால் பெரிய சொசைட்டிகள் இருந்தால் நல்லது என்று விவசாயப் பரங்குகள் தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பித்தார்கள், ஏறக்குறைய 100 பாங்குகள் தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பித்தார்கள் இவ்வளவும், பெரும் பாலும் நன்கு இயங்குகிறது என்றுதான் நான் சருதுகிறேன். திட ரென்று டெல்லியில் உள்ள நாஷனல் டெவலப்மென்ட் கௌன்ஸில் அல்லது யாரோ சொன்னார்கள் என்பதற்காக ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கை சிறந்தது என்று மேலும் பெரிய சங்கங்கள் அமைப்பதை நிறுத்தி விட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். புதியபாங்குகள் திறக்கப்படவில்லை. ஆனால் அதை மக்கள் விரும்பிக்கேட்கிறார்கள்.

25th April 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

கள் என்று அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அங்கம் வகிக்கக்கூடியவர்கள் தரமான ஆட்களாக இருக்கவேண்டும், அப்படி எல்லாக் கிராமங்களிலும் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது. மூன்று நான்கு கிராமங்களுக்குச் சேர்ந்து ஒரு பெரிய சொசைட்டி இருந்தால் நல்ல தரமான ஆட்கள் கிடைப்பதோடு, மற்றும் இலவசமாக சேவை செய்ய இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு அதிகாரியை நியமிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. பெரிய சங்கத்தில்தான் 50, 100 ரூபாய் கொடுத்து ஒரு மாணேஜரைப் போன்று ஒரு அதிகாரியையும் ஏற்படுத்த முடியும். ஆகவே, அகில இந்திய முறையில் இந்தக் கொள்கையை எல்லோரும் பின்பற்றி யாக வேண்டுமென்று சொல்வது தவறு. அமைச்சர் அவர்களே குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள், கூட்டுறவுத் துறையில் சென்னைதான் முதலில் நிற்கிறது என்று. ஆகவே நமது ஆலோசனையைத்தான் அவர்கள், மற்றவர்கள் கேட்கவேண்டுமே தவிர அவர்கள் ஆலோசனையைப் பெற்று நாம் இயங்க வேண்டியதில்லை. ஐந்து குழந்தைகளைப் பெற்ற தாயார் இப்பொழுது தான் மணமான பெண்ணிடம் மகப்பேறு பற்றி ஆலோசனை கேட்பது போன்றுதான் இது இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆகவே, நாம் நமது கொள்கையை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நில அடமான பாங்கைப் பொறுத்த வரையில், நான் இங்கே வற்புறுத்தி யிருக்கிறேன். 1939-க்கு நிலத்திற்கு என்ன பெறுமானம் இருக்கிறதோ அதில் 50 சதவீதம் கடன் கொடுப்பது என்பது பத்தாம் பசலிக் கொள் கையாக இருக்கிறது. முன்பு நூறு ரூபாய் என்று விலையிருந்த நிலம் இன்று 500 ஆக இருக்கிறது. ஆகவே முன்பு இருந்த பெருமானத்தின் இவ்வளவு சதவிகிதம் என்று கொடுப்பது சரியல்ல. இப்பொழுதுள்ள நிலைமையை அனுசரித்துச் செல்வ வேண்டும். பின்னால்தான் போட் டால் ஒன்று, இரண்டு வருடங்கள் ஆகியும் அதை வைசலிவதற்கு, இப்பொழுதுள்ள நில அடமான பாங்கு நிதிநிறுவன விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பலனும் அளிப்பதில்லை. அதை மாற்றி யமைத்தால் ஒழிய விவசாயிகளுக்கு அதனால் எந்தவித பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை. அடமானத்திற்காக நிலத்தின் விலையின் 25 சதவீதத்திலிருந்து 50 சதவீதம்வரை உயர்த்தியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த சந்தர்ப்பத்தில் எதற்குப் பெருந்தும் என்றும் தெரியவில்லை. அதை சற்று விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, ஆத்தூர், சேலம் போன்ற இடங்களில் கூட்டுறவு ஹொஸ்டல் இடங் கொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. அதில் நான் ஒரு பங்கு வேண்டுமென்கை கட்டவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பது அந்த மாதம் 5,000 ரூபாய்க்கு ஒரு வீடு கட்ட வேண்டுமென்றால் 1,250 ரூபாய் கேள். தொக்க கட்ட வேண்டும். அப்படி அந்த 1,250 ரூபாய் கையிலே இருந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு எப்படியாவது ஒரு சிறிய வீடாவது கட்டிவிடலாமே. ஆகவே, அதைக் குறைத்து 10 சதவிகிதம் பங்குத் தொகை கட்டினால் போதும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். பின்னர், கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகளைப் பற்றி சொல்லும்போது, ஏற்கெனவே 21 கூட்டுறவு விவசாயச் சங்கங்கள் திறப்பது என்று இருந்த 80 சங்கங்கள் திறந்து விட்டோம். அது பெரியதொரு முன்னேற்றம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.) அந்த 80 சங்கங்களும் இயங்கு கிறதா என்றால், இல்லை என்று தான் நினைக்கிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் இரண்டு மூன்று சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் பெயர ளறிவருத் தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்பு ஆனால் அங்கு இது வரையில் “அ” ஆ” கூட ஆரம்பிக்கவில்லை. பெயரள வில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்று தஞ்சைக் கோயிலு் நிலங்களைக் கூட்டுறவுப் பண்ணை முறைப்படி சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன் பூர விவரமும் தெரிய வேண்டும். வட ஆற்காட் டில் ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டியைப் பார்த்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் ராமன் அவர்கள் அதைத் துவக்கி வைத்ததாகச் சொன்னார்கள். அது கூட்டுறவு சொசைட்டி என்ற பெயரால் தனிப்பட்ட நபர்களின் நன்மைக்கா கவே அது செயல்படுகிறதே தவிர அது உண்மை கூட்டுறவு சொசைட்டியாக இயங்கவில்லை. அங்கு ஆபஸ்டி லாண்ட் லார்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள்.

[Sri M. P. Subramaniam] [25th April 1960]

சென்னையில் இருக்கிறவர்களையும் உறுப்பினர்களாக வைத்து இது நடத்தப் படுகிறது. விவசாயக் கூட்டுறவுப் பண்ணை என்று வைத்துக்கொண்டு அரசாங்க சலுகைகள் பெறுவதற்குத் தான் அது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர கூட்டுறவின் உண்மை பலன் அதில் நேரடியாக ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு என்னுடைய முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri N. R. THIAGARAJAN : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுவதற்காக நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஏனெனில், மதுரை ஜில்லாவில் நானும் ஒரு கூட்டுறவாளன் என்ற முறையில் ஒரு மாத காலத்திற்கு கூட்டுறவு கருத் தரங்கில் சாங்கோபாங்கமாக மணிக்கணக்கில் ஆங்காங்கே பேசி வந்திருக்கிறேன். ஆகவே இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு எனக்கு கருத்துக்களைத் தேடி அலைய வேண்டிய அவசியமில்லை. பல பத்திரிகைகளை புரட்டிப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. புள்ளி விவரங்களைத் தேடி அலைய வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆதி மனிதன் எப்படி வாழ்ந்தான் என்று பார்த்தால் தெரியும். இப்பொழுது கூட்டுறவு முறைபற்றி ஆங்காங்கு எதிர்க்கப்படுகிறது. ஆதி மனிதர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்து தான் செயல் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட்டுறவு முறையின் மூலம் தான் வாழ்க்கை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஆதாரமே தேவையில்லை. தனி மனிதனாக ஒரு நாளும் வாழ முடியாது. அன்று ஆதி மனிதர்கள் தனிமையாக வாழ்ந்திருந்தால் ஒன்று அவர்கள் மிருகங்களால் அழிக்கப்பட்டிருப்பார்கள், அல்லது அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களாலேயே அவர்களை கொன்று போடப்பட்டிருப்பார்கள். இன்று கூட்டுறவு முறை காரணமாகத்தான் உலகில் இன்று 300 கோடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்தியாவிலும் 40 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். இதை விட கூட்டுறவு முறைக்குத் தேவையான சிறந்த ஆதாரம் வேறு வேண்டியதில்லை. உலகிலுள்ள அத்தனை ஜீவராசிகளும் கூட்டம் கூட்டமாகத்தான் வாழ்கின்றன. மீனை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகள் கடலில் கூட்டம் கூட்டமாகத்தான் வாழ்கின்றன. பறவைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவைகளும் கூட்டம் கூட்டமாகத்தான் வாழ்கின்றன. காக்காய்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகளும் கூட்டம் கூட்டமாகத்தான் வாழ்கின்றன. புழுக்கள் கூட கரையான்கள்கூட கூட்டம் கூட்டமாகத்தான் செல்கின்றன. எங்கள் ஊரில் வைகை உற்பத்தியாகும் இடம் இருக்கிறது. அங்கே யானைகள் கூட்டம் கூட்டமாகத்தான் வாழ்கிறது.

Sri D. S. AUTHIMOOLAM : Sir, on a point of order. அங்கத்தினர் அவர்கள் மேடைப் பிரசங்கம் செய்கிறார்களா? அல்லது கூட்டுறவு டிமாண்டின் பேரில் பேசுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri A. GOVINDASAMY) : கூட்டுறவு முறை அவசியம் என்பதை வலியுறுத்த அதை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார்கள் என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

Sri N. R. THIAGARAJAN : எங்கள் தொகுதியில் யானைகள் ஆயிரக் கணக்கில் வாழ்கின்றன. நானே அதை பல முறை பார்த்திருக்கிறேன். ஒண்டியாக ஏதாவது ஒரு யானை போனால் அதை கொண்டு போட்டு விடவேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் பக்கத்திலுள்ள தீர்ப்பு. அப்படி தனிப்பட்ட ஒரு யானை வந்தால் ஒளிந்திருந்து அதைச் சுட்டுத் தள்ளிவிட வேண்டும். ஆக கூட்டுறவுமுறை மூலந்தான் அன்றி லிருந்து இன்றுவரை மக்களின், ஏன் மற்ற என்னை ஜீவராசிகளின் வாழ்க்கையும் நடந்து வந்திருக்கிறது. நாமும் இதைப்பற்றி கூட்டமாக இருந்துதான் விவாதிக்கிறோம். ஒருவரும் இல்லாமல் இதைத் தனியாக கொண்டு வந்திருந்தால் அது சர்வாதிகார முறையாகத்தான் இருக்க முடியும். அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி இங்கு பல

25th April 1960] [Sri N. R. Thiagarajan]

குறைகள் கூறப்பட்டன, சிலயிடங்களில் மோசடி நடந்திருக்கிறது என்று; திருட்டு நடந்திருக்கிறதென்று நான் சொல்லுகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களிலும் திருட்டு நடக்கிறது, கொள்ளை அடிக்கிறார்கள், கொள்ளையடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகள் வெளியே வருவதில்லை. அவ்வளவு தான். எனக்குத் தெரியும், எங்கள் ஊரில் ஒருவர் இரண்டு தடவை திருடியிருக்கிறார்கள். ஒரு தனிப்பட்ட ஸ்தாபனத்தில், தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் திருட்டு அல்லது கொள்ளை நடப்பதுபற்றி சட்டமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு வருவதில்லை, பொது மேடைகளில் பேசப்படுவதில்லை. ஆகவே, அவை நம் கண்ணில் படாதுபோகிறது. ஆனால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் அப்படி ஏதாவது மோசடி நடந்துவிட்டால் அது சட்ட மன்றத்தின் முன் விவாதத்திற்கு வருகிறது, பொதுமேடைகளிலும் விவாதிக்கப்படுகிறது. வலாந்தரவை என்ற இடத்தில் ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டியைச் சென்று பார்த்தேன். அங்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேறு தனிப்பட்டவர்கள் மிராசதாரர்கள் நடத்தும் இடங்களில் 8 அணு கூலி கொடுத்தால் இவர்கள் இங்கு 1½ ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பது பரவாயில்லை. அது பெரிய நஷ்டமல்ல என்று கூறினேன். பின்னர், ஒரு கூட்டுறவு ஸ்டோரில் நான் போயிருந்த போது, 13,000 ரூபாய் லாபம் கிடைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் சொன்னேன், நீங்கள் கொள்ளை அடிக்கிறீர்கள், அது தவறு என்று. கூட்டுறவு முறையில் நடத்துப்போது அதில் லாபத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தக்கூடாது. குறைந்த லாபத்தில் நல்ல சாமான்கள் விற்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னேன். இப்பொழுது நான் சொன்னதைப் பின்பற்றி நடந்துவருகிறார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவு முறையில் லாபம் இல்லை என்று சொல்வது தவறு. லாபமில்லாது நடத்தவேண்டுமென்பது தான் கூட்டுறவின் நோக்கம். அடுத்தபடியாக கைத்தறிக்கு குறைந்த ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறதென்றும், கதருக்கு அதிகப்படியாகக் கொடுக்கப்படுகிறதென்றும் இங்கு சொல்லப்பட்டது. அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கதருக்கும், கைத்தறிக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரு முதலாளியின் மில்லிலிருந்து வரும் நூலை நெசவு செய்கிறான், கைத்தறித் துணியில். அவனுக்கு ரிபேட் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. கதரை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு எழை, அவனே நூல் நெய்கிறான். அதற்காக கொஞ்சம் ரிபேட் கொடுக்கிறோம்.

அதற்குப் பிறகு, நெசவு கட்டுகிறார்கள், சிட்டா போடுகிறார்கள், இன்னும் பலவிதமான வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கதருக்கு மூன்று அணு கொடுப்பதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. ஆகவே, இந்த மூன்று அணுவைத் தொடர்ந்து கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் கூட்டுறவுப் பண்ணையைப்பற்றி இங்கு பலர் பேசினார்கள். கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் எல்லாம் சரியாக நடைபெறுது, கூட்டுறவுப் பண்ணைகளினால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றெல்லாம் பலர் கூறினார்கள். அது மட்டுமல்ல, ஏதோ உலகம் தோன்றின நான் முதலாகவே இவர்கள்தான் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தது போலவும், இப்போது யாரோ வந்து பறிமுதல் செய்துவிட்டதாகவும், இவர்கள்தான் உலகத்தில் மகா மேதைகளாக இருந்து வந்தது போலவும் பலர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் தலைவர் அவர்களே, நாம் எல்லோரும் ஒரு காரியத்தை குரூபத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இந்த நாட்டில் வருவதற்கு முன்னால் எந்த சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸும் கிடையாது. நிலம் எல்லோருக்கும் பொதுவானதாகத்தான் இருந்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வந்த பின்னால் இந்த சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசும் எல்லாம் வந்தன, நிலங்கள் எல்லாம் ஒவ்வொருவருக்கும் சொந்தமானது என்று வைத்துக்கொண்டார்கள். இப்போதும் கூட நம் கிராமங்களில் பார்க்கலாம், சில இடங்கள் பொதுவாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த இடங்களில் எல்லோரும் குப்பையைப் போடுவார்கள், குளங்கள் இருக்கும், ஊருணிகள் இருக்கும். ஆகவே, பொதுவாக முன்னால் எல்லாம் இருந்திருக்கிறது

[Sri N. R. Thiagarajan] [25th April 1960]

என்று நமக்குத் தெரியும். அந்த முறையிலேயே இப்போதும் நிலம் பொதுவாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையை உண்டுபண்ணவேண்டும், நில உரிமை என்பது யாருக்கும் இருக்கக்கூடாது என்பது தான் வினோபா பாவே அவர்களின் கொள்கை. 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எப்படி நில உரிமை யாருக்கும் இல்லாமல் பொது சொத்தாக இருந்ததோ, அந்த முறையில் பொது நிலமாக எடுத்து அதையெல்லாம் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளாகக் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சையை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள கோவில்களுக்கு பெருவாரியான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் கூட்டுறவு பண்ணையாகக் கொண்டு வர வேண்டும். குறைந்தது அசெம்பிளி தொகுதி ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு கூட்டுறவுப் பண்ணை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த முறையில் கூட்டுறவு முறை இயங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்தக் கூட்டுறவு மான்யத்தை தீவிரமாக ஆதரித்துக்கொண்டு, கூட்டுறவு முறைகளை எல்லாம் வேகமாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, கூட்டுறவு நாட்டின் உயர்வு, “சுடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை” என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன். ஜெய்ஹிந்த்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, நமது கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறையில் இன்றைக்கு நாட்டில் நல்லதொரு வளர்ச்சி யடைந்து பல தரப்பட்ட மக்களுக்கும் இதனால் பல்விதமான பலன்கள் கிடைத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், நம் முடைய மாகாணத்தில் 91 சத விகிதம் கூட்டுறவு முறையில் கடன் உதவி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதோடு 1960-61-ல் 100-க்கு 100 எல்லா இடங்களிலும் கூட்டுறவு முறையில் கடன் உதவி செய்யக் கூடிய முறை ஏற்படுத்தப்படும் என்று கூறியதை, ஏழை விவசாயிகளின் சார்பாகவும் ஏழைப்பாட்டாளி மக்களின் சார்பாகவும் முழு மனதுடன் ஆதரித்து அதை வெகு விரைவில் கொண்டுவந்தால் நாட்டில் இருக்கின்ற ஏழை விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழுவார்கள், நல்ல முறையில் பலனடைவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற குத்தகையை கொண்டு அவர்கள் செய்கின்ற உற்பத்தியின் மீது கடன் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று. அதையும் நான் முழு மனதோடு ஆதரிப்பதோடு, இதை வெகு விரைவில் ஆங்காங்குள்ள ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவிப்பார்களானால், அங்கங்கே இருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகள் இந்தக் கடனைப் பெற்று உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம். இதைப்பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் முக்கியமாக பள்ளம் ஏரியாவில் ஜமீன் ஏரியாக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் கடன் கிடைப்பதற்கு வெகு காலதாமதம் ஆகிறது. இந்த இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு மாடு வாங்குவதற்கு, கிணறு வெட்டுவதற்கு பம்பு செட் வைப்பதற்கு இவைகளுக்கு எல்லாம் கடன் கோருகிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கடன் கிடைப்பதற்கு ஒரு வருடம் அல்லது ஒன்றரை வருடம் ஆகிவிடுகிறது. இந்த இடங்களில் எல்லாம் சமுதாய நலத் திட்டங்கள் வேலை செய்து வருகின்றன. இம்மாதிரி சமுதாய நலத் திட்டங்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் பெரும்பாலும் ஜமீன் ஏரியாக்கள் இருக்கின்றன. இந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் இந்த முழுகடன் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இல்லையென்றால் கடன்கேட்டு, அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டிய நிலையும் கடன் கிடைப்பதற்கு வெகு தாமதமும் ஆகின்றது. உதாரணமாக எங்கள் தொகுதியாகிய நிலக்கோட்டையைப் பொறுத்த வரை 12

[25th April 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

ஜமீன் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இடங்களில் இருக்கின்ற சமுதாய நலத் திட்டங்கள் மூலமாக அங்குள்ள விவசாயிகள் கடன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கு மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளில் எல்லாம் முழு கடன் திட்டத்தை கொண்டுவந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, பால் பண்ணைகளை நடத்தும் போது அதன் மூலம் பயன் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதற்கு பங்குத் தொகையை செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தப் பண்ணைகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் இருக்கின்ற அரிஜன மக்கள் இந்த பங்குத் தொகையை செலுத்த முடியாமல் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ள அரிஜன மக்கள் பிழைப்புக்கு வேறு வழியில்லாமல் இந்த பால் பண்ணைகளில் சேர முன் வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய மூலதனப் பணத்தை (ஷேர் காபிடல்) அரசாங்கமே கொடுக்குமானால், அது அங்குள்ள அரிஜன மக்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாகாணத்தில் ஆங்காங்கு மத்திய கூட்டுறவு பாங்கின் நிர்வாகஸ்தர்கள். மக்களுக்குக் கொடுத்த கடன்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் வசூல் செய்வதற்கு தீவிரமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும்கூட சமுதாய நலத் திட்டங்கள் இயங்கும் இடங்களில் சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டமும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனமும் ஒன்று சேர்ந்து இயங்குமானால் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு நல்லதொரு சேவையைச் செய்யமுடியும் என்று கருதுகிறேன். இதன் மூலம் ஆங்காங்கு பல பயிற்சிகளை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் மக்களுக்கு சேவை செய்யக்கூடிய நிலையில் வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்களோடு இணைந்து நடத்தப்படுமானால், மக்களுக்கு நல்ல விதமான பலன்கள் கிடைக்கும் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அங்கே இருக்கின்ற சமுதாய நலத் திட்ட அதிகாரிகளும், கூட்டுறவு வளர்ச்சி அதிகாரியும் அந்தந்த இடங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்து தலைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் என்னென்ன சாமான்கள் தேவை, எவ்வளவு கடன்கள் தேவை என்பவைகளை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்த முறையில் ஸ்கீம்களை போட்டு, அவைகளைக் கூட்டுறவு முறையில் நிறைவேற்றுவோமானால், இன்னும் பல துறைகளிலும் நல்ல முறையில் கிராம மக்கள் முன்னுக்கு வர முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை எடுத்துக்கொள்வோமானால் விவசாயிகளைத் தவிர நான் முழுதும் உழைத்து உழைத்து அதற்குத் தகுந்த ஊதியமும் கிடைக்காமல் எவ்வளவோ மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நல்லாம்புவு அளிக்கவேண்டுமானால் நாம் ஏதாவது ஒரு வகை செய்தாக வேண்டும். இப்பேர்ப்பட்டவர்கள்தான் பெரிய ரஸ்தாக்களை எல்லாம் போடுகிறார்கள். பெரிய அணைக்கட்டுகளை எல்லாம் கட்டி முடிக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுகிறார்கள். பெரிய கட்டிடங்களை எல்லாம் கட்டுகிறார்கள். இவர்கள் தங்களுக்கு போதிய ஊதியம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பல்வேறு தொழிலாளர்களுக்கும் இண்டஸ்ட்ரியல் சொசைட்டிகள் இருக்கின்றது. இவைகளுக்கு தொழிலாளர்கள் “லொர்க்கிங் காப்பிடல்”, “ஷேர் காப்பிடல்” இவைகள் எல்லாம் போட வேண்டியிருக்கிறது. இதை அரசாங்கமே கொடுத்து உதவுகின்றது. ஆனால் இதுபோன்ற ஏழை தொழிலாளர்களிடம் இம்மாதிரியான பண உதவி செய்வதற்கு எந்த விதமான வசதியும் இல்லாமலிருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கமே இந்த தொகைகளைச் செலுத்தி, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒவ்வொரு காண்ட்ராக்ட் லொஸைட்டி ஏற்படுத்தினால் அதன் மூலமாக இப்பேர்ப்பட்ட தொழிலாளர்கள் நல்ல பலனடைய

[Srimathi A. S. Ponnammal] [25th April 1960]

முடியும். இதற்கான வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்த முறை வெகு விரைவில் அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, கிராமப்புறங்களில் பலர் வீடு கட்டுகிறார்கள். இதில் பலருக்கும் பண உதவி கொடுப்பதில் கஷ்டமிருப்பதாகவும், அதற்காக இச்சட்டத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சாதாரணமாக வீடு கட்டுவதற்கு என்று முன் வரும்போது அதற்கென்று 13 வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் எடுத்துக் கொடுப்பதற்குள் எவ்வளவோ காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்தவிதமான காலதாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தை மாற்றப்போகிறார்கள், இதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். இப்போது என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால் கிராம கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக வீடு கட்டுவதற்கு பணம் கேட்கும்போது அவர்கள் கொடுக்கின்ற பணத்திற்குத் தகுந்தவாறு செக்யூரிட்டி கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் சொல்லும்போது கிராமத்திலுள்ள நில மில்லாத விவசாயிகளுக்கு, அல்லது வேறு தொழில் செய்யக்கூடிய பாட்டாளி மக்களுக்கு, எந்தவிதமான செக்யூரிட்டியும் கொடுக்க முடியாது. அதோடு நிலம் இருக்கின்றவர்கள் வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதற்கு முன்னால் அவர்கள் பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதனால் எவ்வளவோ காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டும். சாதாரணமாக ரூரல் ஹௌசிங் ஸ்கீமின் கீழ் கிராமப் புறங்களில் 1,000 அல்லது 1,500 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். இதற்கு முதலில் பிளான் எஸ்டிமேட் போட்டு அனுப்பவேண்டும். அதன் பின்னால், சர்க்கார் வக்கீலிடத்தில் போய் சாங்ஷன் வாங்கவேண்டும். அதுவும் பெரிய இன்ஜினியர்தான் செய்ய வேண்டும். அதன் பின்னால் மாகாண ரெஜிஸ்ட்ரார் அவர்களிடத்தில் சாங்ஷனாக வேண்டும். இதற்கெல்லாம் போய்விட்டு வருவதற்குள் அது அல்லது ஏழு மாதமாகி விடுகிறது, சில சமயங்களில் 1 வருடம்வரை ஆகிவிடுகிறது. சில வேளை மாகாண ரெஜிஸ்ட்ரார் சாங்ஷன் செய்துவிட்டாலும்கூட, இஞ்சினியர் பிளான் அண்டு எஸ்டிமேட் போடுவதற்குப் பின் சர்க்கார் வக்கீல் அப்பரவல் பண்ணுவதற்கும் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. இந்த நிலையை மாற்றவேண்டுமானால், அந்த அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கும் 31-00 கூட்டுறவு அலுவலர்களும், அந்த அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் ப்ளாக் a.m. அதிகாரிகளும், ஒவர்ஸியர்கள், எஞ்சினியர்கள் முதலியவர்களும் ப்ளான் களையும் எஸ்டிமேட்டுகளையும் தயாரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த நிலையில் இந்தப் பணத்தை அந்த அந்தச் சங்கங்களின் மூலம் கொடுத்து வீடு கட்ட முன்வந்தால் ஏழை மக்கள் நல்ல குடியிருப்பு வசதிகள் பெற நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அதோடு, இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன மானியத் திலிருந்து பணம் செலவழித்து ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதென்றால் கொஞ்ச வீடுகள் தான் கட்டித் தர முடிகிறது. இதனால் பல ஹரிஜன மக்கள் வீடில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் வீடுகள் கட்டித் தரலாம். இந்தத் திட்டத்திற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் இப்போது கூட்டுறவு இலாகா விடம் இருக்கும் திட்டத்தின்படி பார்த்தால், வீடுகள் பெறுபவர்கள் ரூ. 1,600-க்கு மேற்பட்ட தொகையை பல தவணைகளாக 20 வருஷங்களுக்குள் செலுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். குறைந்த வட்டி வருலிப்பதாயிருந்தாலும் அவர்கள் மொத்தம் ரூ. 1,600-க்கு மேற்பட்ட தொகை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

THE HON SRI R. VENKATARAMAN : அவர்கள் குடிக்கூலி கொடுக்க வேண்டியிருந்தால், அந்த மாதிரி பணம் கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, அதில் பாதி இதில் அடைந்துபோகிறது.

[25th April 1960]

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் அமைச்சர் கருணை கூர்ந்து, இந்தத் திட்டத்தில் வட்டி இல்லாதபடி செய்தாரானால், ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு மிகவும் நன்மை செய்தவராவார் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அம்மாதிரி நாம் செய்தால் அந்த சமுதாயத்திற்கு நல்ல தொரு உதவி செய்தவர்களாவோம்.

கூட்டுறவு முறையின் தத்துவத்தைப்பற்றியும், கூட்டுறவு இயக்கத்தினர் நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் சேவை செய்துவருவதைப் பற்றியும், எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். ஆர். தியாகராஜன் நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார். ஏழை மக்களுக்கு உபாயாக கிடைக்கும் நிலங்களையும் கூட்டுறவு முறையில் கொடுத்தால் அவர்கள் உணவு உற்பத்தியை நல்ல முறையில் பெருக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானிய கோரிக்கையின்பேரில் என் அபிப்பிராயங்களைக் கூறவிரும்புகிறேன். கூட்டுறவு மானியம் 91 சதவிகித கிராமங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அதிகரிப்பதை வரவேற்கிறோம். அது வர வேற்கத்தக்க விஷயம்தான். அதே நோத்தில் இன்னொரு பக்கத்தில் பல சங்கங்களில் ஊழல்கள் அளவு கடந்து மலிந்திருக்கின்றன என்பதையும் நான் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அவை ஒன்றிரண்டு அல்லது மூன்று, நான்கு வருஷங்களாக இருக்கின்றன என்றுகூடச் சொல்ல முடியாது. ஊழல்கள் ஏழு, எட்டு, பத்து வருஷங்களாகக்கூட விசாரித்துத் தீர்க்கப்படவில்லை. எனவே ஒரு பக்கத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை சர்க்கார் அதிகரித்துக்கொண்டு போனாலும், இன்னொரு பக்கத்தில் அவைகளில் ஏற்படும் ஊழல்களை உடனுக்குடன் தீர்க்காமல் மக்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பேரிலேயே நம்பிக்கை இல்லாத நிலைமை இன்று நிலவுகிறது. மக்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் அவநம்பிக்கை இருக்கிறது. இப்படிச் சொல்லுவதற்கு, “மனிதன் ஆதி காலத்தில் சுட்டி வாழ்ந்தான். கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைப்பதன் நோக்கம், லாபம் பெறுவதே அல்ல. நஷ்டம் ஏற்பட்டால்கூட அதைச் சொல்லக்கூடாது. நஷ்டத்திற்காகத்தான் கூட்டுறவுச் சங்கம்” என்று பதில் சொல்லக்கூடும். லாபத்திற்காகத்தான் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று சொன்னால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் லாபம் கிடைக்கவில்லையே, யாரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை லாபத்திற்காக நடத்தவில்லையே என்று யாரும் இன்று சொல்லவில்லை. தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து பொருள்கள் என்ன விலைக்குக் கிடைக்குமோ அந்த விலையைவிடக் குறைந்த விலைக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடமிருந்து கிடைக்கவேண்டும். பொருள்கள் அப்படிக்குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆனால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தனிப்பட்டவர்கள் ஸ்தாபனங்களில் இருப்பதைவிட அதிகமாக ஊழல்கள் இருக்குமானால், அதனால் பொது மக்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அவநம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், அந்த ஊழல்களை நீக்குவதற்கு சட்டத்தையே தலைமீழாக மாற்றித் திருத்தி யமைக்கவேண்டியிருந்தாலும், அதைச் செய்யத்தான் வேண்டும். எந்த ஊழலையும் குறைந்தபட்சம் நான்கு மாதங்களுக்கு மேலும், அதிகப்பட்சம் 6 மாதங்களுக்கு மேலும் நீடிக்கவிடக்கூடாது. இந்த முறைகளைப் கடைப்பிடித்தால் தான் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நன்றாக இயங்கும். நான் இப்படிச் சொன்னால்; இதற்கு, “கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அப்படித்தான் இருக்கும். சட்டம் இப்படி இருக்கிறது, அப்படி இருக்கிறது” என்று பதில் சொல்லக்கூடும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படியானால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் உபயோகம் இல்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார் அல்லது வேறு என்ன சொல்லுகிறார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

[25th April 1960]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் உபயோகமே இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சர்க்கார், கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பேசுகிறார்களே தவிர, அவைகளால் ஏற்படக்கூடிய பண விரயத்தைப்பற்றிப் பேசுவதில்லை என்றுதான் நான் சொல்கிறேன். அந்தச் சங்கங்களால் ஏற்படக்கூடிய பண விரயத்தைப் போக்க வேண்டும். ஆதிகாலத்தில் மனிதன் கூடிவாழ்ந்தான் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ தியாகராஜன் சொல்கிறார். அவர் சரித்திரத்தையும் கொஞ்சம் படிக்க வேண்டும். அதைப் படிக்காமல் “புள்ளி விவரம் சொல்கிறேன்” என்று கூறுகிறார். ஆதிகாலத்தில் மனிதர்களோ மிருகங்களோ அவர்களே உணவுப் பொருள்கள் கொண்டுவருவதில்லை. ஒரு குடும்பத்திலுள்ள தலைவனோ, தலைவியோ கொண்டுவருவதை எல்லோரும் பகிர்ந்து சாப்பிட்டார்கள். அது தான் பொது உடமை சமுதாயம் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. அதையும் இதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்வோம். இன்றையதினம் எங்கு பார்த்தாலும் கூட்டுறவு பாங்குகளின் மூலமாகவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகவும் மக்களுக்குக் கடன் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. ஒரு பக்கத்தில் ஜாதி, இனப் பாகுபாடுகள் இன்றி எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு இயங்க வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சியினர் சொல்லிக்கொண்டு, இன்னொரு பக்கத்தில் இவர்களே ஆளும் கட்சியைச் சாராத பாங்குகளையும் சங்கங்களையும் கவிழ்க்க முயற்சிக்குகிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சாராத பாங்குகளிலும், சங்கங்களிலும் ஏதாவது சிறு தவறுகள் இருந்தாலும் அவைகளை பெரிய தவறுகளாக ஆக்கி, மலையாக ஆக்கி, பழிவாங்கும் நிலைமை இன்று இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இதுபோன்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இத்தகைய எந்த விதமான பாகுபாடும் இருக்கக்கூடாது. இதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் கட்சி வந்தாலும், பாகுபாடு இல்லாத முறையில் நடத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்க வேண்டும். இதற்கு நல்ல பிரசாரம் இருந்தாகவேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ரூபாய்க்கு மெல் வீரம்பு கிறேன். அதோடு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சூப்பர்வைசர்கள் போன்ற அதிகாரிகளை நியமிப்பதிலும் பல பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. ஹௌஸ் மார்க்கெட் பாங்குகளை எடுத்துக்கொண்டால், அவைகளை நகரசபை ஏரியாக்களில் அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. குடியாத்தம் 100 வருஷங்களாக முனிசிபாலிட்யாக இருந்துவருகிறது. “கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்கிறோம்” என்று சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். குடியாத்தம் இத்தனை வருஷங்களாக முனிசிபாலிட்யாக இருப்பதுடன் மாத்திரமன்றி, கைத்தறி நெசவுத் தொழில், பீடித் தொழில் முதலிய தொழில்கள் நடக்கும் இடமாகவும் இருந்துவருகிறது. அது “புவர் ஒர்திங் க்ளாஸெஸ்” அந்த நகரத்தில் ஹவுஸ் மார்க்கெட் பாங்கு ஏற்படுவதற்கு ஷேர்கள் வசூலித்திருக்கிறார்கள். சுமார் 3,000 ரூபாய்க்கு மேல் ஷேர் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஹவுஸ் மார்க்கெட் பாங்கு ஏற்படுத்தா விட்டால், அந்தப் பணத்தை வாபஸ் பண்ணிவிடலாமா என்று யோசிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, அங்கே இன்று வீட்டு நெருக்கடி மிக அதிகமாக இருக்கிறது. முன்பு 2 ரூபாய் வாடகை கொடுக்கப்பட்ட வீட்டுக்கு இப்போது 20 ரூபாய் வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. வீடுகளைக் காலி செய்து அதிகாரிகளுக்கு வாடகைக்கு விட்டால் சாதாரண வாடகையைப் போல் பத்து மடங்கு வாடகை கிடைக்கிறது. எனவே அங்குள்ள ஜனங்கள் வீடுகளைக் காலி செய்து அதிகாரிகளுக்கு வாடகைக்கு விட்டுவிட்டு எங்கோ குடிசையில் குடியிருக்கக்கூடிய நிலைமை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது 10,000 நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இருக்கும் பிரதேசம். அப்பேர்ப்பட்ட பிரதேசங்களில் உடனடியாக ஹவுஸ் மார்க்கெட் பாங்குகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால், பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கப்போவதாக அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

மேலும், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் தோல் பதனிடதல், பீடி முதலிய தொழில்கள் நடக்கின்றன. தோல் தொழில் அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடியைச் சமாளிக்க உதவுகிறது என்று சொல்லுகிறோம். அந்த

25th April 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

தோல் பதனிடும் தொழில் அங்கே நடக்கிறது. பீடித் தொழிலும் அங்கே நடக்கிறது. பீடித் தொழிலாளர்களுக்காகச் சட்டம் கொண்டுவந்தோம். ஆனால் பீடித் தொழில் முதலாளிகள் அந்தச் சட்டத்தை மதித்து நடப்பதில்லை. அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால், நடவடிக்கை எடுக்கமுடியாதபடி மத்திய அரசாங்கச் சட்டம் குறுக்கிடுகிறது. அந்த மத்தியச் சட்டம் நமது காலையும் கையையும் கட்டி வைத்திருக்கிறது. இந்த நிலையில், பீடித் தொழில், தோல் பதனிடும் தொழில் முதலிய தொழில்களை தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எடுத்து நடத்துவதற்கு வகைசெய்யக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அத்தொழில்கள் நசித்துவிடும். மோட்டார் தொழிலையும், எக்ஸ்-ஸெர் விஸ்மென் சங்கம் போன்ற சங்கங்கள், டிரைவர்கள் முதலியவர்களைப் போட்டு நடத்த முன் வந்தால் அவர்கள் அதை நடத்துவதற்கு வகை செய்யக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கும் நம் முடைய மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரியிலிருந்து கீழேயிருக்கும் நாம் வரையில் பேசுகிறோம். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் லேபர் காண்டிராக்ட் கூட்டுறவு சொசைட்டி என்று ரிஜிஸ்டர் பண்ணுகிறார்கள். அப்படி ரிஜிஸ்டர் பண்ணும்போது அவர்களுக்குத்தான் முதல் ப்ரையரிடி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அந்த மாதிரி நிலைமை நடைமுறையில் இருப்பதில்லை. அதற்கு உதாரணம் சொல்கிறேன். ஏற்றுமதி இறக்குமதி சம்பந்தமாக தனுஷ்கோடியிலே ரயில்வே காண்டிராக்ட் விடப்படுகிறது. அங்கே பத்து வருஷ காலமாக இருக்கும் ஒரு கூட்டுறவு சொசைட்டி குறைந்த டெண்டர் போட்டும் கூட, அதற்குக் கொடுக்காமல், அதிக டெண்டர் போட்ட ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு—காங்கிரஸ்கார் ஒருவருக்கு—காண்டிராக்ட் விடப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி காண்டிராக்ட் கொடுக்கும் நிலைமை இருக்குமானால், கூட்டுறவு சங்கம் எப்படி வளர முடியும்? அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்குமானால் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு நாம் உதவி செய்தவர்கள் ஆகமாட்டோம். வேண்டுமானால், இதைச் செய்தோம், அதைச் செய்தோம் என்று பெருமையாகப் பேசிக் கொள்ளலாம். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கும் ஊழலைப் போக்குவதின் மூலம் தான் அது நல்ல முறையில் வளர்ந்து, மக்களுக்குப் பல விதமான நன்மை செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். அந்த வகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இன்னும் இரண்டொரு நிமிஷத்திலே என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

வடாற்காடு ஜில்லாவில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்று இருக்கிறது. அது வெகு சீக்கிரத்திலே ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. வரவேற்கிறோம். அந்த ஆலையில் பலவித காண்டிராக்டர்கள்—“உட்” காண்டிராக்ட், கல் காண்டிராக்ட் இம்மாதிரி சொஸைடிகளுக்குக் கொடுக்காமல் பல சொந்தக் காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜாதியானுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி ஊழல் இருக்கிறது. அம்மாதிரி காண்டிராக்ட் கொடுப்பதால், ஒன்றுக்கு நான்கு பங்கு மணல் போடுவதற்குப் பதிலாக, ஒன்றுக்கு பத்து பங்கு மணல் போட்டுச் சுவரைக் கட்டியதால் சுவர் விழுந்துவிட்டது ஒரே நாளில்; ஐந்து பேர் செத்தார்கள்; நஷ்டமும் கொடுக்கப்படாமல் மூடி மறைக்கும் அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இது போன்ற விவகாரங்களில் உடனடியாகத் தலையிட்டு இந்த ஊழல்களையெல்லாம் போக்கவில்லையென்றால், கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் பேரிலேயே ஒரு அதிருப்தி வளரக்கூடும் என்பதற்காகத்தான் அதை உடனே கவனிக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதோடு, அங்கே கிடைக்கும் கழிவுப் பொருளை (மொலாஸஸ்)லிருந்து அல்கஹால் தயாரிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும், தனிப்பட்டவர் நடத்தும் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும், அல்கஹால் உற்பத்தி செய்வதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

[25th April 1960]

* **SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER :** தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த கூட்டுறவு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில விஷயங்களைப் பேச முன்வந்துள்ளேன்.

கூட்டுறவு இலாகாவானது தொடர்ந்து சென்ற ஆண்டிலே நல்ல முறையில் பணி செய்திருப்பதற்காக கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும் கூட்டுறவு இலாகா பதிவாளர் அவர்களையும் நான் முதலிலே பாராட்டுகிறேன். இம்மாதிரி பாராட்டுவது—ஏதோ இந்த ஆண்டிலே இயக்கம் நன்றாக நடந்தது என்பதற்காக மாத்திரம் அல்ல; சென்ற ஆண்டிலே எந்த எந்த வகையிலே “டார்ஜெட்” போடப்பட்டிருந்ததோ அந்த “டார்ஜெட்” எல்லாம் பூராவும் நிறைவேறியதற்காக மாத்திரம் அல்ல; அதைவிட அதிகமாகவே செய்திருக்கிறார் என்றால், நிச்சயமாக அது பாராட்டுவதற்குரிய விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது.

அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, “இந்த ஆண்டில் 22½ கோடி ரூபாய் வரையில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படும்” என்ற அளவிலே தெரிவித்தார்கள். அந்த 22½ கோடி ரூபாயில் 21 கோடி ரூபாய் குறுகிய காலக் கடனாகவும், ஒன்றரை கோடி ரூபாய் மத்திய காலக் கடனாகவும் கொடுக்கப்படுவதாக அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். இது மிகவும் போதாத தொகை என்பதைத்தான் நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகவும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மத்திய காலக் கடன் என்று சொல்லும்போது, நாம் மொத்தத்தில் எவ்வளவு பணம் கொடுக்கிறோமோ அதில் நான்கில் ஒரு பங்கு மத்திய காலக் கடனாக இருந்தால்தான் அது நியாயமாகக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு டார்ஜெட்டாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது அதிகமாக தேவையாக இருப்பது மூன்று ஆண்டுக் கடன், ஐந்து ஆண்டுக் கடன் ஆகும். நிலத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டுமானால், அதற்கு மூன்று ஆண்டுக் கடனோ, ஐந்து ஆண்டுக் கடனோ தேவையாக இருக்கிறது. மாடு வாங்க வேண்டுமானால், அதற்கும் மத்திய கால கடன்தான் தேவையாக இருக்கிறது. கிணறுகள் அடி வெட்ட வேண்டுமென்றாலும்கூட, அதற்கும் மத்திய காலக்கடன் தான் தேவையாக இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் ரிசர்வ் பாங்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அதற்காக ஆவன செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தபோதிலும், இந்த ஆண்டிலே ஐந்து கோடி ரூபாய் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சங்கங்கள் எந்த அளவு இருக்கின்றன என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கினார்கள். விவசாய பாங்குகள் நல்ல முறையிலே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வேலை செய்தாலும் ஏதோ மத்திய அரசாங்கம் சொல்லிவிட்டது என்ற காரணத்திற்காக அதை மாற்றி, திரும்பவும் கிராமம் ஒன்றுக்கு ஒரு சொஸைட்டி என்ற பெயரிலே வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த முடிவு எந்த அளவுக்கு உசிதம் என்பதைத் திரும்பவும் நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக, ஒரு சங்கம் நல்ல முறையிலே வேலை செய்யவேண்டும் என்றால், அந்தச் சங்கத்திலிருந்து உண்மையான பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், அந்தச் சங்கம் தினம் லேவாதேவி செய்தால் தான், தினம் அந்தச் சங்கத்திலே யாராவது இருந்து வேலை செய்தால் தான், அதனால் பிரயோஜனம் இருக்குமே தவிர, இல்லாவிட்டால், ஒரு கிராமத்திற்கு மூன்று சங்கங்கள் வைத்தாலும் விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே பிரயோஜனம் இருக்காது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

கிராமத்திற்கு ஒரு சங்கம் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் சம்பளம் பெறும் ஒரு காரியதரிசி இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு சங்கங்களெல்லாம் இருக்கவேண்டும். பெயர் எதுவேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளட்டும். விவசாய பாங்கு என்றோ, சேவா கூட்டுறவு சங்கம்

[25th April 1960] [Sri K. S. Subramania Gounder]

என்றோ எந்தப் பெயரில் வைத்தாலும் ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் சம்பளம் பெறும் ஒரு காரியதரிசி இருக்கும் அளவிலே ஏற்பாடு செய்தோமானால், நிச்சயமாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருக்கும் ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கமும், இப்பொழுது அக்கிரகல்சரல் பாங்குகள் எந்த அளவில் இருக்கின்றனவோ அந்த அளவில் இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அக்கிரகல்சரல் பாங்கு ஏன் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்று பார்த்தால், ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் ஒரு சம்பளக் காரியதரிசி போட்டதுதான் காரணம் அதில் ஒன்றும் மிகை இல்லவே இல்லை. இந்த ஏற்பாட்டைக் கிராமச் சங்கங்களிலும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள், கூடிய விரைவில் சட்டத்தைத் திருத்துவதாகச் சொன்னார்கள். சட்டத்தைத் திருத்துவது என்றால் எப்படியும் எழெட்டு மாதங்களுக்கு மேல் ஆகும். ஆதலால், உடனடியாகச் சில திருத்தங்களை யாவது செய்யவேண்டும். பல சங்கங்கள் லேவாதேவி செய்யாமல் இருப்பதற்கு சட்டத்திலே இருக்கும் பிரச்சனையே ஒரு காரணமாகவும் இருக்கிறது. உதாரணமாக, நிர்வாகஸ்தரை மாற்றி வேறொரு நிர்வாகஸ்தர் ஒரு சங்கத்திலே வந்துவிட்டால் அவர்கள் புத்தகத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் அதிகாரம் யாருக்குமே கிடையாது. அம்மாதிரி பல ஆண்டுகளாக பல சங்கங்கள் வேலை செய்யாமல் இருக்கின்றன. இது ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களுக்குத் தெரியும். அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். இதற்கான ஒரு சிறிய திருத்தம்கூட அரசாங்கம் செய்யவில்லையென்றால், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அவசங்கத்தாரின் கால தாமதமான செயலுல் ஒரு காரணமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் மன்னிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விரிவான திருத்தங்கள் கொண்டுவரும்வரையில் காத்திராமல் அதற்குள்ளாகச் செய்யவேண்டிய திருத்தங்களை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தை அதிகமாக விரிவாக்கவேண்டுமென்று சொல்லும் போது இந்த ஆண்டிலே மத்திய அரசாங்கம் கூட்டுறவுத் துறைக்கும் விற்பனை வரி விதித்ததானது கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கே ஒரு பெரிய முட்டுக் கட்டை, ஒரு தடை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதை உண்மையிலேயே நம்முடைய அரசாங்கம் எதிர்த்தார்கள். அதற்கான வேண்டுவன செய்தார்கள். அதற்கு நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். இருந்தபோதிலும் அதனால் ஓரளவு பலன் இருந்தது என்று தான் சொல்லவேண்டும். கிராமாந்திர சங்கங்கள், மத்திய பாங்குகள், ராஜ்ய கூட்டுறவு பாங்கு, அர்பன் பாங்கு, ஸ்டாப் சொஸைட்டி போன்றவைகளுக்கெல்லாம் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளுக்குப் பூரணமான விதிவிலக்கு கிடைக்கவில்லை. பண்டகசாலைகளுக்கெல்லாம் ஏதோ ரிபேட்டாகக் கொடுக்கலாம் என்ற முறையிலே ஏதோ மழுப்பலாக மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு பெரிய முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. வேண்டுமானால், பெரிய ஆலைகள் (Mills) கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் நடத்தும்போது, அவைகளுக்கு விற்பனை வரி போடுவதைக்கூட நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், இதர விவசாயிகள் “கன்ஸ்யூமர்” ஆர்க்கனைசேஷனுக்குப் போடுவது இயக்கத்தின் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்துவதாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். Full finance scheme Guarantee ஐப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே அரசாங்கத்தினுடைய Guarantee கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், பத்து சத விசீதம் வரையில் அரசாங்கம் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்றில் இரண்டு பங்கு அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு என்றும், மூன்றில் ஒரு பங்கு கூட்டுறவு சங்கத்தின் பொறுப்பு என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கூட்டுறவாளர்

[Sri K. S. Subramania Gounder] [25th April 1960]

கேட்டது 90 சத விதிகம் வரையில் அரசாங்கத்தின் “காரண்டி” இருக்கவேண்டும், மொத்தத்தில் பத்து சத விதிகம் over all “காரண்டி” யாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டோம். ஆனால், அரசாங்கத்திலே சற்று குறைவாகக் கொடுத்ததன் காரணமாக கூட்டுறவாளர்களுக்குத் தாராளமாகப் பணம் கிடைப்பதற்கு ஏதோ ஒரு தடையாக இருக்குமோ என்று அஞ்சுகிறேன் இருந்தபோதிலும் அதைப் புனராலோசனை செய்து 90 சத விதிகம் என்ற அளவில் அரசாங்கம் அவர்களுடைய முடிவை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். Full finance chesme என்று சொல்லும்போது, இம்மாதிரி காரண்டி கொடுத்ததோடு கூட, ஒரு ஜில்லா பூராவுக்கும் ஒரு ப்ளாக்கிலே கொடுப்பது என்று இல்லாமல் எல்லா இடங்களுக்கு இது விஸ்தரிக் கப்படவேண்டும். ஒரு ஜில்லாவில் ஒரு பிளாக்குக்குக் கொடுத்துவிட்டால் விவசாயிகளுக்குப் பூரணமான கடன் வசதிகள் கிடைக்கும் என்று சொல்லி விட முடியாது. எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுக்கும்படியாக இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த புல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம் என்பது, இப் பொழுதுநடைமுறையிலே இருப்பது அவ்வளவு சிறந்ததாக இல்லை. ஸ்கீமிலே கொடுக்கப்படவேண்டிய பணத்தையும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கே கொடுத்து அதற்கு மேல் தேவைக்குத் தக்கவாறு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த புல் பைனான்ஸ் ஸ்கீமை நல்ல முறையிலே நடத்த வேண்டும் என்று திரும்பவும் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது அரசாங்கம் தக்காவி கடன்கள் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் நேரிடையாகக் கொடுப்பதை நிறுத்தி, அந்தப் பணத்தையும் கூட்டுறவு சங்கத்திலே கொடுத்து, கூடியவரை பூரணமாக, சீக்கிரமாக கிடைக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்திலே கோரக் கூடிய 10-ல் ஒன்று ஷேர் கேபிடலாக இருக்கவேண்டும் என்பதால், பல இடங்களிலே, விவசாயிகள், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் அடைவதைவிட, அரசாங்கத்திலேயே பணம் கிடைத்தால் பாதகம் இல்லை என்கிற மனப்பான்மை போக வேண்டுமானால், இந்தத் தக்காவித் கடன்களையும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்திலே கொடுக்கும் கடன்களுக்கு பர்ஸ்ட் சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டும் என்று பலமுறை வற்புறுத்திச் சொல்லியும், அரசாங்கத்தில் ஒரு முடிவு எடுக்க அதிகக் காலதாமதம் ஆகிறது. இப் பொழுது 22½ கோடி கொடுப்பதில், பணம் பூராவும் அரசாங்கத்தின் பணம். அது பந்தோபஸ்தாக இருக்கவேண்டுமானால், அதற்கு பர்ஸ்ட் சார்ஜ் மிகவும் அவசியம். கூட்டுறவு இயக்கத்திலே பணம் வாங்குவதில், கால தாமதம் என்றால், பணம் சாங்ஷனில் தாமதம் இல்லை. பணம் சாங்ஷன் ஆனபிறகு, பத்திரம், வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது இவற்றிலெல்லாம், காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த பத்திரம் ரெஜிஸ்டர் செய்யும் முறையைக் கைவிட்டு, ஒரு டிக்ளரேஷன் ஒன்று எழுதிக் கொடுத்தால், அது சப்ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபிசில் பதிவாகக்கூடிய நிலை இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி முறையை பம்பாய் ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையிலே நடத்துகிறார்கள். நமது ராஜ்யத்திலும் அம்மாதிரி ஒரு நல்ல முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கோடெளன் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். கோடெளன் கட்டுவதில், நிலம் அக்வொயர் பண்ண வேண்டுமானால், அப்படி அக்வொயர் பண்ணுவதிலும், எலியனேஷன் பண்ண வேண்டுமானால், அப்படி எலியனேஷன் பண்ணுவதிலும், கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு கோடெளன் கட்டுவதில், எம்ரஜென்ஸிப் ரொவிஷன் ஆப் தி ஆக்டை உபயோகப்படுத்தி, அதற்கு எந்த விதத்திலும் காலதாமதம் ஏற்படாமல் இருக்க கலெக்டர்களுக்கு இவ்வளவு நாட்களில் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டால் சீக்கிரமாக முடியும். அப்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[25th April 1960] [Sri K. S. Subramania Gounder]

கூட்டுறவு மத்திய, ராஜ்ய பாங்குகளுக்கு சர்க்கார் ஷேர் காபிடல் மாட்சிங் எமெண்ட்மென்ட்தான் கொடுக்க முடியும் என்று இருப்பது நியாயம் இல்லை. கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால், மாட்சிங்காக பங்குத் தொகை கொடுக்கக்கூடாது. எந்த அளவுக்கு சர்க்காருடைய பங்குத் தொகை தேவைப்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

நம் ராஜ்யத்தில் ஒரு கூட்டுறவு காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த விஷயத்திலே, ஏற்கனவே, அரசாங்கமே ஆரம்பிக்க ஒரு யோசனை இருந்து வந்தது. கனம் அமைச்சரவர்கள் அந்த யோசனை எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைத் தங்கள் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடவில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் அதிகமாக ஆபீசர்கள் தேவைப்படுகிறது. கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையிலே பெருகுவதற்கு நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கிற காரணத்தினால், சீக்கிரத்தில் ஒரு கூட்டுறவு காலேஜ் ஆரம்பிக்கவேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலை ஒன்று சேலம் ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கப் போவதாக அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மொத்தத்தில் இரண்டு சர்க்கரை ஆலைகள் நம் ராஜ்யத்திற்கு வரும் என்றார்கள். குறைந்தது ஆறு ஆலைகளாவது நம் ராஜ்யத்தில் நிறுவ முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும், பம்பாய் ராஜ்யத்திலே அதிகமாக கூட்டுறவு முறையில் ஆலைகள் இருக்கும்போது, என் நம் சென்னை ராஜ்யத்தில் அம்மாதிரி அமைக்க முடியாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காரிலும், கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு அதிகமாகச் சலுகைகள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும்போது, நம் ராஜ்யம் அதைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு பிவினஸ் மானேஜர் போடும்போது, ஜாயின்ட் ரெஜிஸ்ட்ரார் கிரேடிட் போடவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறேன். பம்பாய் ராஜ்யத்திலே, பிவினஸ் மானேஜராக ஐ.எ.எஸ். ஆபீசர்களையும், ரிடையரான ஐ.லி.எஸ். ஆபீசர்களையும் போடுகிறார்கள். சர்க்கரை ஆலைகளில் இதர எஞ்ஜினியர்கள் ரூ. 1,000 சம்பளம் வாங்கும்போது, நாம் ஒரு டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் அவர்களை வைத்திருப்பது, அவ்வளவு உசிதமாக இல்லை. நல்ல தகுதி உள்ளவர்களாகப் பார்த்து, ஜாயின்ட் ரெஜிஸ்ட்ரார் அளவில் இருக்க வேண்டுவது மிகவும் அவசியம்.

இப்பொழுது க்ரெடிட் அண்டு மார்கெடிங் டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ரார்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கிறார்கள். இரண்டு ஜெனரல் டெப்டி ரிஜிஸ்ட்ராரர்களும் இருக்கிறார்கள். என் அபிப்பிராயம், இந்த க்ரெடிட் அண்டு மார்கெடிங் போஸ்டை எடுத்துவிட்டு, ஒரு ஜில்லாவிற்கு, மூன்றோ அல்லது நான்கோ ஜெனரல் டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ராராகப் போட்டு விட்டால், வேலை நல்ல முறையிலே நடைபெற சௌகரியலாமாக இருக்கும். அவர்கள் ஏரியாவை குறைக்கலாம். அந்த அளவிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜீப்புகள் ஒவ்வொரு ஸ்பெஷல் ரெஜிஸ்ட்ராருக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜெனரல் டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ராருக்கும் ஜீப்புகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். மேலும் எங்கெல்லாம் டெலிபோன் வசதிகள் இருக்கின்றனதோ, அங்கெல்லாம் Deputy Registrar Office ல் டெலிபோன் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிராமந்திர சங்கங்களிலிருந்து, ஜில்லா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸுக்கு வந்து தகவல் தெரிந்துக்கொள்ள ஏகப்பட்ட பிரயாணச் செலவு ஆகிறது. ஆகவே, டெலிபோன் வசதியிருந்தால், எங்கெல்லாம் சாத்தியமோ அங்கெல்லாம் டெலிபோன் மூலமாகத் தகவல்களைத் தெரிந்துக்கொள்ள சௌகரியமாக இருக்கும். சர்க்காருக்குக் குறைந்த செலவுதான்; ஆனால் அதில்லா விட்டால், சங்கங்களுக்கு அதிகப்படியான செலவு ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்த்தால், அவர்களுக்கு அந்த பணம் மிச்சப்படும்.

[Sri K. S. Subramania Gounder] [25th April 1960]

நண்பர் எம். பி. சுப்பிரமணியம், காடாம்பூர் சங்கத்தைப்பற்றிச் சொன்னார். அந்த சங்கத்திலே தவறு ஏற்பட்டுவிட்டது உண்மைதான். ஆனால் தவறு தெரிந்தவுடன் உடனடியாக பணம் பூராவும் வசூல் செய்யப்பட்டு விட்டது. அப்படிச் செய்தது குற்றமா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி விசாரணையில் தாமதம் என்றால், அது தனி சமாசாரம், இதிலே எல்லாப் பணமும் வசூலிக்கப்பட்டு, எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் காரணங்களுக்காகத் தாமதம் என்பது சரியில்லை. இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அந்தக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்றெல்லாம் சொல்வது உசிதமில்லை.

பேசுவதற்கு இந்த வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக, சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

11-30
a.m.

SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் லேபர் டிமாண்டில் பேசுகிறபோது கைத்தறித்துணி விற்பனையானது ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்று சொன்னேன். இன்றைய தினம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அதைப்பற்றி மிகவும் தெளிவாகச் சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் விளக்கம் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பைப் பார்க்கும்போது சென்ற ஆண்டு அதாவது 1959-60-இல் 81.01 லட்சமும், 1958-59-ல் 642 லட்சமும், இப்போது இருப்பது 16.81 லட்சம் தான். சப்ளிமெண்ட்டரி டிமாண்டு மூலமாக கொடுத்தது சுமார் 18 லட்சம் ரூபாய். இந்த அளவில் ரிபேட் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதாவது ஆண்டுக்கு ஆண்டு ரிபேட் குறைந்து கொண்டேதான் வருகிறது. 1959-60-ம் ஆண்டுக்கு இந்த மாநிலக் கைத்தறி நெல்வுத் தொழிலாளர்களுக்கு ரிபேட்டாகக் கொடுத்த தொகை 34.81 லட்சம் ரூபாய் தான். இது சென்ற ஆண்டு இருந்ததை விட குறைந்து கொண்டே தான் வருகிறது என்பதை நான் தொழிலாளர் இலாகா மானிய கோரிக்கையின் மீது பேசும்போது சொன்னேன். இதற்கு விளக்கமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக அவர் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் 1960-61-ம் ஆண்டு ரிபேட் தொகையாக சுமார் 75 லட்சம் ரூபாய் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட் டிமாண்டைப் பார்த்தால் 52 லட்சம் ரூபாய் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 52 லட்சத்திற்கும் 75 லட்சத்திற்கும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே இப்படிப்பட்ட எண்ணிக்கையை விளக்கும்போது சற்று நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டு விளக்க வேண்டும். அப்படித் தெரிந்து கொண்டால் இந்தக் கன்பூஷன் ஏற்படாது. மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த 52 லட்சம் ரூபாயும் சேர்ந்து செலவானது 75 லட்சம். அது தான் வித்தியாசம்.

SRI S. M. ANNAMALAI: அதற்கு முன் கொடுத்த புள்ளி விவரங்களுக்கு கனம் அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவுத் துணியானது ஆண்டுக்கு ஆண்டு பிற நாடுகளுக்குச் செல்வது மேலும் மேலும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. 1957-ம் ஆண்டில் 49.1 மில்லியன் கெஜம் துணி இந்த நாட்டிலிருந்து வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. அதைப் போலவே 1959-ம் ஆண்டில் 39.6 மில்லியன் கெஜம் துணி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1959-ம் ஆண்டில் 30.7 மில்லியன் கெஜம் துணி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கைத்தறித் துணி ஏற்றுமதி ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. இதற்கு முக்கியமான காரணம் சர்க்கார் அதற்கு தக்க முயற்சி எடுக்கவில்லையா அல்லது வேறு நாடுகளிலிருந்து அதற்கு போட்டா போட்டி அதிகரித்து வருகிறா என்பதை அறிய வேண்டும். போட்டா போட்டி இருந்தால் அதைத் தடுக்க வேண்டிய அளவு போதுமான அளவில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதற்குக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

25th April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட ப்ளீடிங் மெட்ராஸ் என்ற துணியானது மட்ட ரகத் துணியாக சப்ளை செய்யப்பட்டதால் அங்கு அதற்கு கிராக்கி குறைந்து விட்டது என்று கனம் அமைச்சர் விளக்கமாகச் சொன்னார். அந்தத் துணி நல்ல அழகாக இருக்கிறது என்றும் அதன் வர்ணம் நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்ட மன்றத்தில் குறிப்பிட்டார். இவ்வளவு நல்ல துணி அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் மட்ட ரகத் துணியை அங்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதால் அதன் கிராக்கி குறைந்து போய் விட்டது என்றும் சொல்லப்பட்டது. அது உண்மையானால் அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் மீது ஏன் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை? இப்படி பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய துணிகளுக்குக் கூட இப்படிப்பட்ட மோசம் நடந்திருக்கிறது என்றால் மற்றவைகளில் என்ன நடக்காது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கைத்தறித் துணிக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் விளக்கமாகச் சொன்னார். அவர் இந்தத் துணியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது கூட ரொம்பவும் விளக்கமாகச் சொன்னார். அதைக்கண்டு நானும் ஆச்சரியப்பட்டு நான் கூட அந்தத் துணியை வாங்கலாமோ என்று கூட நினைத்து அதை வாங்குவதற்கும் ஆசை ஏற்பட்டது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: வாங்குங்கள், வாங்குங்கள்.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஆனால் அமெரிக்காவில் பிரசாரம் செய்யக் கூடிய நிலைமையில் நம்முடைய ஸ்டேட் ஹாண்ட்லாம் போர்ட் என்ற ஒரு போர்ட் இருக்கிறது. அந்த போர்ட் ஏன் இதைப்பற்றி அங்கு பிரசாரம் செய்யவில்லை? அதைப்போலவே அமெரிக்காவிலிருந்து பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற பொருள்களுக்கு சாதாரணமாகக் க்வாலிட்டி கண்ட் ரோல் என்று ஒன்றை அமெரிக்காவில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே நம்முடைய மாகாணத்திலும் இந்த மாகாணத்திலிருந்து பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு அம்மாதிரி ஒரு திட்டத்தை அமைத்து அதன் மூலம் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருள்கள் நல்ல பொருள்களாக ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவில் அமைக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுதுதான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார், அதற்கு ட்ரேட் மார்க் செய்யப் போகிறோம் என்று. அதற்குள் பிற நாடுகளுக்கு தேவையான சிலவற்றை அனுப்பப் போகிறோம் என்றும் சொல்கிறார். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை இதற்கு முன் எடுத்திருந்தால் இந்த நிலைமை ஏற்படாமல் நல்ல துணிகள் மேலும் மேலும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வசதியாக இருந்திருக்கும் அல்லவா? அதன் மூலம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி கொடுத்திருக்கலாமல்லவா? ஆகவே கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குத் திட்டவட்டமான நல்ல கொள்கைகளை அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கையைப்பற்றிச் சொல்லும்போது அவர்கள் எப்பொழுதுமே சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய ரிபேட்டை வைத்துக்கொண்டு வாழமுடியாது என்று சொன்னார். அப்படி அவர்கள் ரிபேட் தொகையை நம்பி வாழ முடியாது என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு வருங்காலத்தில் என்ன திட்டம் இந்தச் சர்க்காரால் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஒரு காலத்தில் சேலைகள், கரைபோட்ட வேஷ்டிகள் நெய்வது சாதாரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று கூக்குரல் ஏற்பட்டு அந்த சமயத்தில் ராஜாஜி அவர்கள் அவைகளைக் கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அப்படி ஒதுக்கினால் அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு கொஞ்சம் அனுசூலம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், அப்படி ஒதுக்கினால் அவர்களுடைய பிரச்சனை தீர்ந்து விடும், அப்படி ஒதுக்கினால் ரிபேட்டை எடுத்து விடலாம் என்று சொல்லுகிறாரா? அதைப்பற்றி அவர் கைத்தறி நெசவாளர்களுடன் கலந்தாலோசித்து இருக்கிறார்களா என்பதைப்பற்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[25th April 1960]

Sri S. M. ANNAMALAI : நான் ரிபேட்டை எடுத்து விடவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. நான் குறிப்பிட்டது அதைப் புகுத்தினால் அதன் மூலம் ஓரளவு வெற்றி பெற்றால் அதைப் பார்த்து, வேண்டுமானால், நல்ல முறையில் உற்பத்தி ஆகி விற்பனை ஆகிறது என்று தெரிந்து கொண்டால் அதன் பிறகு வேண்டுமானால், ரிபேட் தொகையை எடுத்து விடலாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் திறப்பதாக இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 91.1 சத விதம் கூட்டுறவு சங்கங்களின் கீழ் கிராமங்களைக் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார். சாதாரணமாக கிராமங்களில் இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்கள் யாருக்குப் பயன்படுகிறது என்பதைப்பார்க்க வேண்டும். இது பலருக்கு பயன்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் ஒரு சில கூட்டத்தார் அதன் உள்ளே நுழைந்து கொண்டு சாதாரணமாக இந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக சகல வசதிகளும் பெறலாம் என்று வேலை செய்கிறார்கள். சிலர் உறுப்பினராக வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்களால் உள்ளே நுழைய முடியவில்லை. ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம் ஆர்டர் போட்டு விட்டோம், அதனால் எல்லோரையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று. ஆனால் அந்த ஆர்டர் போட்டது வாஸ்தவமாக இருந்தாலும் அந்த ஆர்டர் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. இதைப்பற்றி நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எறத்தாழ இரண்டு மூன்று கிராமங்களிலிருந்து வந்த புகார்கள் பற்றித் தெரிவித்தேன், இப்படிப்பட்ட புதிய கூட்டுறவு சங்கங்களில் புதிய உறுப்பினர்கள் நுழைய வேண்டுமானால் அவர்களால் நுழைய முடியவில்லை என்று. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் சென்ட்ரல் பாங்கிற்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமித்தார்கள். அதில் ஏதோ சில ஹம்பக்குகள் நடந்திருக்கின்றன என்று ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமித்தார்கள். விசாரணை நடந்தது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டு விசாரணை நடத்தப்பட்டது. அந்த விசாரணை என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. ஆனால் நான் கேள்விப்படுகிறேன், அந்த சென்ட்ரல் பாங்கினுடைய பணத்தில் 75 ஆயிரம் ரூபாயை ரைட் ஆப் பண்ணப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மை தானா என்பதையும் அந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றியும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் விவசாய மார்க் கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு ஒரு செக்ரடரியை நியமித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் காலத்தில் வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் இருக்கும்போது ரிடயரானவர் ஒருவரை அங்கே செக்ரடரியாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதை மாகாண சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இருந்தபோதிலும் அவரை மேலும் தொடர்ந்து வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். அதன் உண்மை கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ? தெரிந்திருந்தால் இது வரைக்கும் அதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு பண்ணை. இது சம்பந்தமாக ஒரு கேள்வி கூட நான் கொடுத்தேன். நல்ல முறையில் பயிரிடுவதற்கு கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைக்க வேண்டும். சாதாரணமாக 100 அல்லது 150 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தாலும் உணவைய பெருக்க முடியாமல் இருக்கிறது. வெறும் தரிசு நிலமாகப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் பயிரிடுவதற்கு அப்படிப்பட்ட நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பலர் தஞ்சாவூரிலே இல்லை. ஏதோ விளத்தது போதும் தங்களுக்கு மாதச் சம்பளம் மாதிரி பணம் வந்து விடுகிறது என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் இருந்து கொண்டு விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயிரிடுவதற்கு பணம் கொடுப்பதாகவே இல்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் கூட்டுறவு முறையில் பயிரிட்டு வந்தால் நல்ல பலனடையலாம் என்று தோன்றுகிறது. அந்த இடங்களில் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அந்த இடத்தில் ஏதோ

25th April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

சில விதிகள் தடையாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நிலச் சவரந்தார்கள் ஒத்துக்கொண்டால்தான் அப்படி ஆரம்பிக்கலாம் என்று தடை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட விதியை ரத்து செய்துவிட்டு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் கிட்டாதும் கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளைக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகளில் சி.எஸ்.ஆர். இருக்கிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரீஸ், கூட்டுறவு முதலியவைகளுக்கு ஈ.ஓ.ஸ். போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய சி.எஸ்.ஆர். களுக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். கடன் வேண்டும் என்று சொன்னால் அதை சாங்க்ஷன் செய்கிறவர் குபர்வைசராக இருக்கிறார். உண்மையாகவே சி.எஸ்.ஆர்.களுக்கு நல்ல அதிகாரங்கள் கிடையாது. ஆகவே சி.எஸ்.ஆர். களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே யார் 10½ ரூபாய் கொடுத்து கூட்டுறவு சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாக ஆகி விடுகிறார்களோ, அவர்களுக்கு சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகளில் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் தேவை என்று கேட்டால், கூட்டுறவு சங்கங்களிலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றவர்களுக்கு கடன் தர முடியாது என்று சர்க்காரின் ஒரு உத்தரவு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக கூட்டுறவு சங்கங்களிலே உறுப்பினர்களாக இருக்கக்கூடிய வர்கள் விலகி, சமுதாய நலத்திட்டப்பகுதிகளில் கடன் பெற்று வருகிறார்கள். இப்படி கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து நான்கு நாள் உறுப்பினர்கள் விலகிக் கொண்டே இருந்தால், கூட்டுறவு சங்கங்களே அழியக் கூடிய நிலை வரும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கரை ஆலைகளைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த மாநிலத்தில் ஆறு ஆலைகளுக்கு மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்தார்கள். அதில் நான்காவது கிடைக்கும் என்று இவர்கள் மிகமிக ஆவலோடு எதிர்பார்த்தார்கள். அந்த சமயத்தில் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள், அப்படியும் 4 ஆலைகள் உண்மையிலேயே கிடைக்கும் அல்லது மூன்றாவது கிட்டவட்டமாக கிடைக்கும் என்று அறிந்தும் திருத்தமாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே சுற்றுப் பயணம் செய்யும் போது சொன்னார்கள். அந்த சமயத்திலே, திருவள்ளூருக்கு சர்க்கரை ஆலை வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாகவே ஏற்புறுத்தி வருகின்றோம். அதை உடனடியாக கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லி வந்தார்கள். அதன் படி இப்பொழுது திருவள்ளூரிலேயே சர்க்கரை ஆலையை உண்டாக்குவதற்காக வேண்டி பல உறுப்பினர்களை அந்த இடத்திலே சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு சர்க்காரிடத்திலே, ஆலையை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்திலே பேசுகிறபோது சொன்னார்கள், ஒரு சர்க்கரை ஆலை நாமக்கல்லில் ஏற்படும் ; இன்னும் ஒன்று எந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று இன்னும் தெரியவில்லை என்று. இரண்டாவதாக ஆரம்பிக்கப் போகின்ற அந்த சர்க்கரை ஆலையையாவது தயவு செய்து திருவள்ளூரிலேயே ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல ஆண்டுகளாக இருந்து வரும் இந்தக் கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவோடு என் பேச்சு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri M. R. KANDASWAMI MUDALIAR :** கனம் உறுதி சபாநாயகர் அவர்களே ! நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை அதரித்து சில விஷயங்களைக்கூற விரும்புகிறேன்.

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [25th April 1960]

கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மிகவும் போற்றத்தகுரிய முறையிலே நம் முடைய மாகாணத்திலே செயல்பட்டுக் கொண்டுவருகிறது. நாட்டு மக்கள் தங்களுடைய தொழில்களை திறம்பட நடத்தி, அதன் மூலம் வரக்கூடிய வருவாயை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக் கொண்டு தொழில் துறையிலே முன்னேறுவதற்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆகும். இந்த ஸ்தாபனம் மிகவும் நல்ல முறையிலே வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதை போற்றுவதற்கு கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதோடு கூட பல கூட்டுறவு சங்கங்களை புதிதாக ஏற்படுத்தி பல ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து வருகின்றோம்.

கிராம விவசாய பாங்குகளையெல்லாம் கிராம மக்கள் விரும்பி வரவேற்கிறார்கள். நில அடமான பாங்குகளிலும், மற்ற பாங்குகளிலும் கடன் வாங்குவது மிகவும் தொந்தரவாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இந்த பாங்கு விவசாயிகளுக்கு வரப்பிரசாதமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள, விவசாய பாங்குகள் மிகவும் வசதியாக இருக்கின்றன. ஆகவே அதை உடனடியாக எல்லா இடங்களிலேயும் ஏற்படுத்த நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் நல்ல முறையிலே, பணியாற்றி வருகிறது. நெசவாளர்களுக்கு அரசாங்கம் எல்லா வகையிலேயும் உதவிகள் செய்து கொண்டு வருகிறது. நமது மாகாணத்தில் உள்ள 5 லட்சம் நெசவாளர்களில் 2 லட்சம் பேர் கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மட்டும்தான் அரசாங்க ரிபேட்தொகை வசதிகளைப் பெற முடிகிறது. ஆனால் மற்றுமுள்ள 3 லட்சம் பேர் மிகவும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அவற்றைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார் என்றாலும், அதனால் நன்மை ஏற்படவில்லை என்று மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் மீது தவறு இல்லை. அவர் பெரும் பொறுப்பு எடுக்கிறார். இருந்தாலும் நன்மை ஏற்படவில்லை. இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கக் கூடியவர்கள், விவசாயிகளும், நெசவாளர்களும் தான். இவர்கள் இருவரும் சமுதாயத்திலே சமநிலையிலே கீழ்த்தட்டில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் முன்னேற முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது நெசவாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தொல்லைகள் சொல்லலானது அளவிலே இருக்கின்றன. நான்கைந்து மாத காலமாக 10 ராத்தல் நூல் கட்டு ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் முதல் கொண்டு 7 ரூபாய் வரையில் விலை ஏறி இருக்கிறது. 10 ராத்தல் கட்டு வாங்கி நெய்தால் தினசரி கூலி முன்பு 8 கெஜத்துக்கு ஒரு ரூபாயாக இருந்துவந்தது. இப்பொழுது 8 கெஜம் துணி நெய்தால், 6 அணா, 8 அணா கூட பெறமுடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே, நெசவுத் தொழிலை விட்டு விட்டு, வேறு மாகாணங்களுக்கு செல்லலாமா, என்றும் வேறு தொழிலுக்குப் போகலாமா என்று தவித்துக்கொண்டுமிருக்கிறார்கள். நெசவாளர் குடும்பங்கள் மிகவும் தொல்லைபட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன. 8 கெஜம் துணியிலே தினசரி ஒரு உருப்படி. நெய்து அதை நான்கு நாட்களுக்கு ஒருமுறை சந்தையிலே விற்று, அந்தப் பணத்திலே சாப்பாட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டு, மீதியுள்ள தொகையைத்தான் தொழில் செய்ய பயன்படுத்தி நெசவு செய்து ஜீவனம் செய்துகொண்டு இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய மூலதனம் தறி ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் தான். அதைக் கொண்டுதான் நெசவாளர் நெய்யவும், விற்கவும், ஜீவனத்துக்கு எடுத்துக் கொண்டு, மீதியை பாவோ, ஊடையோ வாங்கவும் செய்யவேண்டும். இந்த மாதிரி 5 லட்சம் குடும்பங்கள் இந்த மாதிரி 25 ரூபாய் மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்கத்துக்கு எந்தவிதமான தொந்தரவும் கொடுக்காதமுறையிலே, தங்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து, இந்த தேசத்தின் நலனைக்கருதி, தொழிலைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] 25th April 1960]

பட்டினி கிடந்தும் கிளர்ச்சி செய்யாமல் சும்மா இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அவர்களை இதே நிலையிலே வைத்திருக்குமானால், அது விபரீதமான நிலையிலே கொண்டுவரப்படும் என்பதை ஞாபக மூட்ட விரும்புகிறேன். . . . என்னென்றால் நான் கைத்தறியாளர்கள் வாழும் பகுதியில் இருக்கிறேன். அவர்கள் படும் கஷ்டத்தை நான் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறேன். அவர்கள் படும் கஷ்டத்தை பார்த்தால் ரத்தக்கண்ணீர் வடிக்க வேண்டியவரும். இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் காணும் அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறபடியால் நமது மாகாண அரசாங்கம் உடனடியாக இப்படிப்பட்ட நிலைமையை போக்க ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். கைத்தறியாளர்களிடம் இருக்கின்ற முதலோ மிக சொற்பம். ரூபாய் 25 தான் முதலாக இருக்கிறது. அதை அவர்கள் சிலவழித்துவிட்டால், தற்சமயம் இருக்கின்ற பொருளாதார நிலைமையால் அதை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை நாட்களுக்கு சாப்பிடமுடியும். அவர்களுக்கு வேறு நில புலனோ அல்லது உப தொழிலோ இல்லை. இந்நிலையில் அவர்கள் எப்படி வாழமுடியும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து அவர்களுடைய பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வுகாண அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பு ஒரு முறை இப்படிப்பட்ட அவதியால் சிக்கி வீடுவாசல்களை விட்டுச் சென்ற மாகாணத்தை விட்டு பக்கத்து மாகாணங்களுக்கும், பட்டினங்களுக்கும் குடும்பம் குடும்பமாக சென்று பட்டினி கிடந்து பலவகையான இன்னல்களுக்கு ஆளானதை யாரும் மற்ற திருக்கமுடியாது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கம் இவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டும். நம் கையில் அதிகாரம் இல்லை என்று மாகாண அரசாங்கம் சும்மா இருந்தால் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கும் 5 லட்சம் குடும்பங்கள் கிளர்ச்சி செய்யும்படியான நிலைமை ஏற்படலாம். அந்நிலையில் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குத்தான் தொல்லைகள் அதிகரிக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாத விஷயத்தை எடுத்துச்சொல்வதாகவோ அல்லது அரசாங்கத்தை பயமுறுத்த வேண்டுமென்றோ இதை நான் சொல்லவில்லை. உள்ள நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. இன்று நெசவாளர் பட்டினி கிடக்கிறான். இதை உணர்ந்து அவனது பட்டினியை போக்க உடனடியாக பரிகாரம் தேடவேண்டும். இல்லையேல் பெரிய தொரு புரட்சியை சமாளிக்க அரசாங்கம் தயாராக இருக்கவேண்டியவரும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : On a point of order, Sir. சபையில் இப்போது கோரம் இல்லாத நேரத்தில் விவாதம் நடத்தலாமா ?

DEPUTY SPEAKER : There is quorum in the House. There are 21 Members present in the House just now. I have counted them. The hon. Member may continue his speech.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : விவசாயிகளுக்கு சொசைட்டி மூலம் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு தவணைக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். பருவ மழை தவறி விட்டாலோ அல்லது மகசூல் கெட்டுவிட்டாலோ இந்த கடன் தொகையை திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. அந்த நிலைமையால் தங்கள் சொத்தை அடமானம் வைத்தோ அல்லது கிரயம், ஜப்பி செய்தோ கடனை திருப்பிக் கொடுக்கும்படி வசூலித்து கொள்ளும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆதலால் இந்த ஒரு வருஷ கடனை மாற்றி மூன்று வருஷ தவணையில் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு, இந்த நிலத்தின் மதிப்பு இருக்கிறதே அது நிலத்தின் மீது தற்காலம் என்ன மதிப்பு இருக்கிறதோ அதன்மீது கடன் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தால்தான் தன்னுடைய கடனை தீர்க்க போதிய கடன் வாங்கி தீர்க்க முடியும். 40-50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கும் இன்று இருக்கின்ற விலைக்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே பழைய நிலைமையின் அடிப்படையில் இன்று

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

[25th April 1960]

கடன் கொடுப்பது ஓரளவு உசிதம் ஆகாது. ஆகவே தற்கால மதிப்பீட்டின் பேரில் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெசவாளர்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்ந்த தறிகளும் இருக்கின்றன. இரண்டு லட்சம் பேர்கள்தான் கூட்டுறவு சொசைடியில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் மில்த்துணியின் பேரில் சர்சார்ஜ் போட்டு அதை ரிபேட்டாக கொடுக்கிறார்கள். மற்றும் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு இந்த நன்மை தரப்படவில்லை. மொத்தம் இருக்கின்ற 5 லட்சம் நெசவாளர்களை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவருவது நல்லதுதான். ஆனால் அதைச் செய்யும் நிலைமையில் இன்று நாம் இல்லை. ரிபேட்டு வாங்கி தொழில் நடத்தும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் நிலைமையே இன்று மோசமாக இருக்கையில் தனிப்பட்ட நெசவாளர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய ரிபேட் ஒத்தாசை இல்லாமல், மில் முதலாளிகளின் போட்டியை சமாளித்துக்கொண்டு அவர்கள் தொழில் செய்து வாழ்வது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். ஆயில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு வெளியே இருக்கின்ற நெசவாளர்களுக்கும் rebate தொகை கொடுக்க வேண்டும். இதை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னபோது எந்த முறையில் கொடுத்தால் நலனாக இருக்கும் என்று கேட்டார். அவர்களுக்கு நூலை வாங்கி அதன்மீது இந்த ரிபேட்டுதொகையை கட்டித் துக் கொண்டு கொடுத்தால் நலனாக இருக்கும் என்று சொன்னோம். அதையே தான் இப்போதும் சொல்லுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் ஓரளவு நன்மை ஏற்படும். தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். தற்போது கூட்டுறவு சங்கங்களைச் சேர்ந்த நெசவாளர்களுக்கு மட்டும்தான் அரசாங்கம் வீடுகட்டி கொடுக்கிறது. இவர்களுக்கும் வீடு கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் அப்போதுதான் இந்த நெசவாளர்களுடைய கஷ்டத்தை ஓரளவு தீர்க்க முடியும். நம்முடைய மாகாணத்தில் கைத்தறித் தொழில் முக்கியமான பெரும் பங்கு வகிப்பதன் காரணத்தாலும் இதில் 5 லட்சம் பேருக்குமேல் வேலை செய்கிறபடியாலும் அரசாங்கம் இந்தத் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டியது அவஸ்யம் ஆகிறது. இன்றுள்ள நிலைமை என்ன வென்றால் ஒரு பக்கத்தில் புதிய மில் ஆலைகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுத்துக்கொண்டு போவதால் மில் துணி மலை, மலையாக உற்பத்தி செய்யப் பட்டு குவிக்கப்படுகிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் 5 லட்சம் கைத்தறியாளர்கள் தயாரித்த சரக்கு விற்பனையாகாமல் கிடக்கிறது என்றால் இதில் ஆச்சர்யப்பட எதுவும் இல்லை. நம்முடைய மாகாண அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி இந்த நிலைமைக்கு பரிகாரம் தேடவேண்டும். உடனடியாக மத்திய அரசாங்கம் மில்துணி ஆலைகளுக்கு லைசன்ஸ் கொடுப்பதை நிறுத்தும்படி செய்யவேண்டும். இருக்கின்ற மில்களின் தறிகளை அதிகப்படுத்தி உற்பத்தியைப்பெறுக்காமல் தடைசெய்யவேண்டும். மற்ற தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பது போல் கைத்தறிக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கமானது நம் நாட்டிலே பெரிதும் விருத்தி அடைந்து இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கடன் கொடுக்கிற வகையில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த குறுகியகால கடன் கொடுப்பதானது அவைகளுக்கு கடன் மனு போட்டு அது கைக்கு வந்து சேருவதற்கு நான் ஆகிறது. இந்தக் கடனை ஒரு வருஷத்தவரையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருப்பதால் இந்த விவசாயி மீண்டும் திரும்புத்திரும்ப கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்தக் கடனை ஒரு வருஷத் தவரையில் திரும்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருப்பது விவசாயிகளுக்கு பெரிதும் கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை நம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் இந்த கால அளவை உயர்த்தித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில்

25th April 1960]

[Sri T. Karia Gounder]

நடக்கிற கூட்டுறவு சங்கங்களில் இந்த லேவா தேவிகாரர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்து விடுவார்கள். லேவாதேவிகாரர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்து விட்டால் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களால் கிடைக்கும் பலனை கடன் பெருகிற விவசாயி அடைய முடியாத நிலைமைக்கு வந்துவிடுகிறான். சர்க்கார் சட்டத்தின் மூலம் இதை தடுக்கலாம் அல்லது சர்க்காரிலே கூட்டுறவு இலாகாவில் உத்தியோகம் செய்துக்கொண்டிருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்கள் வழியாக இதை தடுக்கலாம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தவிரவும்கூட நான் இரண்டு மூன்று முறையாக கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கிற சில குறைபாடுகளை இந்தச் சட்டசபை முன்னால் சொல்லியிருப்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நினைப்புக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

12
noon.

இன்றைக்கு கூட்டுறவு சட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு குறைப்பாட்டினால் எங்கள் திருப்பத்தூர் நகர கூட்டுறவு சங்கத்திலே வெளியார் ஒருவரும் சேர்ந்து பலனை அடைய முடியாத நிலைமை இன்று வரையிலும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மீண்டும் அவர்கள் நினைப்புக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் சட்டத்தை நாங்கள் திருத்தினோம், உத்தரவும் போட்டாகிவிட்டது என்றும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேரலாம் என்று சொன்னாலும்கூட அதன் பலன் இன்னும் அந்த மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் காரணத்தை முன்வைத்து இந்தச் சங்கங்கள் சீரழிந்துவிடக்கூடாது என்பதுதான் என் பயம். இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால்—கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் ஒரு பரம்பரை சொத்தா? கூட்டுறவு இயக்கம் நன்றாக முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்றால் இந்தச் சட்டத்தையே ஏன் திருத்தக் கூடாது என்கிற சிறிய யோசனையைக் கூட நான் அரசாங்கத்திடம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ்காரன் கையில் அது இருந்தால் காங்கிரஸ்காரன் அல்லாதவர்களுக்கு அதில் பதவியே கிடையாது. அதுபோல காங்கிரஸ்காரன் அல்லாதவர்கள் கையில் இருந்தால் காங்கிரஸ்காரனுக்கு அங்கே பதவி கிடையாது என்று இருப்பது சரியா? நான் எங்கள் தொகுதியில்—எங்கள் ஊரில் நடக்கிற விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும்தான் சொல்கிறேன். வேறு இடத்தில் நடக்கிறதபற்றி குற்றம் சொல்வதாக நீங்கள் எல்லோரும் நினைக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஊரில் முனிசிபல் தேர்தல் வந்தபோது ஒரு கட்சியின் சார்பாக நூறு பேர்களுக்கு மேல் கடன் மனு அனுமதிக்கப்பட்டு பணமும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட செயல்களுக்கு அனுசூலமாக ஒரு சட்டம் இருக்குமானால் அதைத் திருத்தாத வரையில் எல்லா மக்களுக்கும் அதனால் எவ்வித பலனும் இருக்காது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றித் தீர யோசனை செய்யும்படியாக என்னுடைய சிறிய யோசனையையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தில் எக்ஸ்சர்வீஸ் மென்களுக்குப் பஸ் ஈர்ட் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எங்கள் மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ ராமையா அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை வேறு வகையில் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் இரண்டு மூன்று எம். எல். எ. க்கள் சென்று கேட்டதற்கு சம்மதித்தார்கள். அதாவது பஸ் கண்டெக்டர்கள், டிரைவர்கள் இவர்களுக்கே சேர்ந்து ஒரு கூட்டுறவு சொசைடியை ஏற்படுத்திக்கொண்டால் அவர்களுக்கு பஸ் ஈர்ட் வழங்கப்படும் என்று. அதேபோல கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனி மேலும் பஸ் ஈர்ட் புதிதாகக் கொடுக்கின்ற காலத்தில் கூட்டுறவு சங்கத்தின் வழியாகவே எடுத்து நடத்த மக்கள் விரும்பி முன்வருவார்களானால் அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அந்தமாதிரியான சலுகையை மக்களுக்குத்தேடித் தருமாறு நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri T. Karia Gounder] [25th April 1960]

இன்னும் அமோனியம் சல்பேட் பங்கிடுகிற முறையில் விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நான் கேட்ட உபகேள்விக்குப் பதில் கொடுக்கிறபோது இனிமேல் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாகவே விநியோகிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். சீக்கிரமே இந்த உத்தரவைப் போடுவதாகவும் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு முறையில் நடக்கிற உரப் பங்கீட்டு விஷயத்தில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் சரிவரப் போய்ச் சேருவதற்காக ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கவேண்டிய இந்தக் காலத்தில் உர விநியோகங்கள் சரியாக நடைபெறாமல் போனால் மிகுந்த கஷ்டத்தை விளைவிக்கும். இது சரியாக நடைபெறவில்லையென்றால் சர்க்கார் மீது குறை சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கும். இதையும் கவனித்துத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நில அடமான பாங்க் விஷயமாக நான் இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். 20 அல்லது 30 வருஷத்திற்கு முன்னால் இருந்த மதிப்பின்படி இன்றையதினம் கடன் உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்போது கொஞ்சம் உயர்த்தி இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் தற்காலம் இருக்கிற விலையைப் பார்த்தால்—எதோ நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது வரப்போகிறது என்று எல்லோரும் நிலத்தை விற்பதால் விலை குறைந்துவிட்டது என்று நினைக்கிறபோது நிலத்தின் மதிப்பு அந்தக் காலத்தில் இருந்ததைவிட மிக அதிகமாகவே இருக்கிறது. இனிமேல் நிலப்பிரபுக்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. முப்பது எக்கருக்குள் நிலம் இருக்கிற விவசாயிகள் கடன் கோரி வரும்போது இந்த நிலத்திற்கு தற்போது உள்ள விலையின் அடிப்படையில் கடன் கொடுத்து உதவ சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமாய் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வீடு அடமான பாங்க். எது வந்தாலும் நகரங்களுக்குத் தான் வரும். நம் நாட்டிலே சுதந்திரத்திற்கு முன்பும், பின்பும் கூட நகரங்கள்தான் ஓரளவுக்கு முன்னேறி வருகிறது. வீடு அடமான பாங்குகள் கூட நகரங்களில் எப்படி அமல் நடத்தப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு கிராமங்களில் கிடையாது. இனிமேலாவது கிராமங்களில் உள்ள மக்களும் இந்தப் பலனை அனுபவிக்கக் கூடிய முறையில் சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை போலவே பல தொழிலாளிகள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். பெரும் எலிவழித் தொழிலாளர்கள், கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் என்று, இவர்கள் எல்லாரும் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலம் நன்மை பெற வழிவகை செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளிநாட்டில் கூட்டுறவுமுறை எப்படி வளர்ந்து இருக்கிறது என்பதை நாம் படிக்கிறோம். இன்னும் நம்நாட்டிலும் அதுஅதிக வளர்ச்சியை அடையவேண்டும் என்றால் பல தொழிலாளர்களிடையே கூட்டுறவு சங்கத்தை அமைத்து தொழில் துறையில் நல்லமுறையில் கூட்டுறவு இயக்கம் வளரும் படியாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதுவரையில் நான் சொன்னவற்றைச் சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் குறுகிய காலக் கடன் என்பதை 3 வருஷக் கடனாக மாற்றி அமைத்துக் கொடுக்க சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த இலாகா அரும் பெரும் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறது, அதை மறுக்க முடியாது. அதன் வளர்ச்சிக்கு எவ்வித இடையூறும் இன்றி செயல்பட வழிவகை செய்யவேண்டும். எங்கள் ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கான ஜில்லா என்று சொல்லவேண்டியது இல்லை. நாமக்கல்லில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை வைக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். மொத்தம் 3 ஆலைகளில் இன்னும் இரண்டு எங்கே வைக்கப்படும் என்பது பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே நாங்கள் திருவண்ணாமலையில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை வைக்கவேண்டும் என்றும், அதற்காக வேண்டி 20 லட்சம் பங்கை

25th April 1960]

[Sri T. Karia Gounder]

அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்றும், சமீபத்தில் சாத்தனூரில் கட்டிய அணியின் மூலமாக எங்கள் ஜில்லாவில் 20 ஆயிரம் ஏக்கரா வரையில் பாசன வசதி அந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொண்டு திருவண்ணாமலையில் அந்தச் சர்க்கரை ஆலைக்கு அவசியம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதாக அமைச்சர் அவரை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச அனுமதி அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் மூலம், நம் நாட்டின் முக்கிய தொழிலாகிய கைத்தறி நெசவிற்கு பல்வேறு நல்ல காரியங்களை நமது அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. தரத்தை உயர்த்துவதற்காகவும், நல்ல மார்க் கெட் எடுத்துக்கொடுக்கவும் இது போன்று பல உதவிகளை நமது சர்க்கார் செய்து கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆக கைத்தறிக்காக, நமது நாட்டின் இரண்டாவது முக்கியத் தொழில் என்ற முறையில் அதற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து வருகிறது, நமது அரசாங்கம். இருப்பினும் தவிர்க்க முடியாத காரணங்கள் பலவற்றினால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு பலவித சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன, அவ்வப்போது, உடனடியாக அவைகளை தவிர்க்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும். நடுவில் இருந்தது போல் பழையபடி நூலின் விலை அதிகரித்திருக்கிறது. அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் அல்லல் படுகிறார்கள். நடுவில் விலை அதிகரித்து பின்னர் அது ஓரளவு குறைந்தது போல் காணப்பட்டது. இப்பொழுது மீண்டும் விலை ஏறியிருக்கிறது. உதாரணமாக பெட்ஷீட்ஸ், டவல்ஸ் போன்ற முரட்டு துணிகள் நெய்வதற்கு வேண்டிய 10, 20 கவுண்ட் நூல்களின் விலையைப் பார்த்தால், ஏப்ரல் 1959-ல் 11-50 நயாபைசாவாக இருந்தது. இப்போது 17-50 நயாபைசாவாக ஏறியிருக்கிறது; 10 கவுண்டைப் பொறுத்த வரையில், 20 கவுண்டிற்கு, 16 ரூபாயாக இருந்தது இப்பொழுது 22 ரூபாயாகியிருக்கிறது. 2/20 என்பது முன்பு 18 ரூபாயாகியிருந்தது இப்பொழுது 25—12 ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே இந் நிலையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் தங்கள் துணிகளை 25% ஏற்றி விற்குல்தான் முடியும். ஏற்கனவே துணி வேறு தேங்கிக் கிடக்கிறது அதையே அவர்களால் சமாளிக்க முடியவில்லை. ஆக, நெசவாளர்களின் நிலை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் சர்க்கார் உடனடியாக நூலின் விலையைக் குறைக்க போதிய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவு மூலமுள்ள நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள், தனிப்பட்ட நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஹான்ட்லாம்ஸ் என்று ரிஜிஸ்டர் செய்திருப்பதால் அவைகள் எல்லாவற்றையும் கணக்கு எடுத்து நூலின் விலையைக் குறைக்க வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில், இந்த விஷயம் சர்க்காரில் சாண் ஏற முழம் இறங்கும் என்பதுபோல, நெசவாளர்களுக்கு எவ்வளவுதான் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பினும் அவர்கள் நிலை பரிதாபகரமாகத்தான் இருக்கும். நான் அரசாங்கத்தை குறை கூறவில்லை. ஆகவே நூல் விலையேற்றத்தை தடை செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுக்கப்படவேண்டும். குறைந்த விலையில் நூல் கிடைக்க வேண்டும். பின்னர், கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் ஆரம்பிப்பதன் முக்கியமான உத்தேசமே இந்த நூலின் விலை அதிகரிக்காது இருப்பதற்குத்தான். வெளிநாட்டினர் தயார் செய்வதற்கும், இந்த கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் இருந்து கிடைக்கும் நூலுக்கும் ஒரே விலைதான் இருக்கிறது. வெளியில் உலியார் விற்கும் விலையை விடக் குறைந்த விலையில் இந்தக் கூட்டுறவு நூற்பாலை மூலம் கிடைக்கும் நூல் விற்கப்படுமென்ற நம்பிக்கை நெசவாளர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது தனியார் விற்கும் விலையில்தான் இந்த கூட்டுறவு நூற்பாலையில் இருந்து கிடைக்கிற நூலும் விற்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்த கூட்டுறவு நூற்பாலையின் நோக்கமே நிறைவேறுது போகிறது. ஆகவே, இது பற்றி வேண்டிய கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். ஒரு சில இடங்களில் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல்

[Sri V. Sankaran]

[25th April 1960]

மதுரையில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை வெகு சீக்கிரத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர், கூட்டுறவு நெசவாளர்களுக்கு ஹவுஸிங் காலனி அமைக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவை போதுமான அளவில் அமைக்கப்படவில்லை என்ற குறை சொல்லப்படுகிறது. மதுரையில் இரண்டு மூன்று சங்கங்களுக்குத்தான் சாங்ஷன் இருக்கிறது. பின்னர், இந்த காலனிகள் அமைப்பதில் “ஸைட் அக்விசிஷனில்” அதிக காலதாமதமாகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் தாமதம் இன்றி சீக்கிரத்தில் அந்தக் காலனிகள் போதுமான அளவில் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அக்கிரிகல்சர்ஸ் பாங்க்ஸ். ஆர் லாஜ் ஸைஸ் சொசைட்டிஸ் நம் நாட்டில் அமைப்பதில், சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் யோசனைப்படி இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டு விட்டதென்று குறை கூறப்படுகிறது. இது, நம் ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது. ஏற்கனவே 300 பாங்குகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையில் 43 அக்கிரிகல்சர்ஸ் பாங்க்ஸ் இருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில் அவை சரியாக இயங்கிவருகிறது, வடக்கில் அவை சரியானபடி பலன் அளிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில் அவை சரியானபடி பலன் அளிக்கிற தாகையால் நம் ராஜ்யத்திற்காவது ஒரு விதிவிலக்கு அளிக்கும்படி கேட்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்க்ஸ்க்கு சர்க்கார் காரண்டி கொடுக்க வேண்டும். “ஓவர் ஆன் லாஸில்” 10%ம் இன்டிவிடுவல் கேலில் 40%ம் என்று சர்க்கார் காரண்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஜில்லா கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்க்ஸ் வற்புறுத்தி வருகிறது. ஆனால் அந்தக் காரண்டி இப்பொழுது கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் பாங்குகளிலிருந்து இந்த சொஸைட்டிகளுக்கு கடன் கிடைப்பதில் அநேக கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு வேண்டிய சமயத்தில், வேண்டிய அளவு கடன் கிடைப்பதில்லை. அப்படி கிடைக்காத காரணத்தினால் அவைகள் சரிவர இயங்க முடியாமலும் இருக்கின்றன என்பதை இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, சர்க்கார் ஓரளவுக்கு காரண்டி கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு பாங்குகள் கடன் கொடுக்க முன் வருவார்கள். ஆகவே, அப்படி நான் ஏற்கனவே சொன்னபடி ஓவர் ஆன் லாஸ்க்கு 10%ம், இன்டிவிடுவல் கேலில் 40% காரண்டியும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியைக் கைக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த காரண்டியை சர்க்கார் அப்ரூவல் செய்யவேண்டும். பின்னர் இந்த ஸ்பாப்ரவ்லரி ஸ்டாப் இருக்கிறதே, அது குறைவாகத்தான் இருக்கிறது, என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அந்த ஸ்பாப்ரவ்லரி ஸ்டாப் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த “புள் பைனான்ஸ்ஸ்கிமி” லான்ட்லெஸ் டென்ஷன்ஸ்க்கு, “ஓவர் ஆல்பாஸ் 10%ம் இன்டிவிடுவல் கேலில் 66% என்றும் காரண்டி கொடுப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது.) பின்னர், இந்தக் கடன் கிடைப்பதில் காலதாமதமாகிறது. போதுமான அளவு ஸ்டாப் இல்லாததால் இது ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதையும் கவனித்து வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த கூட்டுறவு ஹௌஸ் பில்டிங் சொசைட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் நான்கில் ஒரு பங்கு ஷேர் காப்பிட்டல் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. 500 ரூபாய்க்கு ஷேர் இருந்தால் 2,000 ரூபாய் அதற்காக கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. நாலில் ஒரு பங்கு இருப்பதை, பத்தில் ஒரு பங்கு என்று ஆக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, டெப்டி ரிஜிஸ்தரர்கள் சென்னையிலேயே இருப்பதால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த டெப்டி ரிஜிஸ்தரர்களை ராஜ்யத்திலுள்ள பலயிடங்களுக்கும், ஒவ்வொரு ரீஜனல் ஹெட்குவார்ட்ஸ்களிலும் போட வேண்டும். அதேபோல் சி. எஸ். ஆர். களையும் ஒவ்வொரு டிவிஷனாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு டிவிஷனிலும் பரவலாக போட வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஹோல்ஸேலேர்ஸ்க்கு 3 நயா பைசா என்றும், ரீட்டெயிலேர்ஸ்க்கு 6 நயா பைசா என்றும் ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாக என்ன நடக்கிறதென்றால், போகஸ் பில்

25th April 1960]

[Sri V. Sankaran]

களைப் போட்டு ரீட்டெயிலேர்ஸ்க்கு கொடுப்பதாக எழுதி 6 நயா பைசா வாங்குகிறார்கள். ஏனெனில் இவர்களுக்கு அதனால் லாபம் கிடைக்கிறது. பின்னர், பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு ரீட்டெயிலேர்ஸ்க்கு கொடுப்பதாக போகஸ் பில்கள் எழுதிய பின்னர்தான் அந்தப் பணத்திற்கு ரீசு கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடப்பதால் இன்ஸ் பெக்ஷன்போகும்போது மிகுந்த தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இந்த ஹோல் சேல்ஸ்க்கு கூட 6 நயா பைசா என்றாக்கிவிட்டால் இந்தத் தொந்தரவு இருக்காது என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நம்முடைய ராஜ்யத்திலே வலுவாக அமைப்பதுதான் இந்த ராஜ்ய சர்க்காருடைய கருத்து என்று அடிக்கடி மிகைப்பட பேசப்பட்டு வந்த போதிலும், பேசப்படுவது போல், அதற்குரிய வகையில் செயல் புரியவில்லை என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தின் பேரில் நடந்த விவாதத்தின்போது கூட இதையேத்தான் மிகவும் வலியுறுத்திச் சொன்னேன். நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் கடந்த ஐம்பது ஆண்டு காலமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வளர்ந்து வருகின்ற கூட்டுறவு இயக்கத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் ஏற்றவாறு, சாதாரண மக்களை கவரத்தக்க முறையில் இல்லை, அதற்கான முறையிலும் வழிவகை செய்யப்படவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் நான் அடிக்கடி வலியுறுத்தி கூறுவது போல், சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு அம்சமாகும். சமதர்ம சமுதாயம் நல்ல முறையில் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமானால், கூட்டுறவு இயக்கமும் இழையோடியாக இருக்கவேண்டும். அந்த வகையில் பார்க்கிறபொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை எல்லா அம்சங்களிலும் மக்களுடைய வாழ்க்கையிலும் பிரதிபலிக்கின்ற அளவுக்கு இன்னும் சரிவர சர்க்கார் அமைத்துத் தரத்தக்க எந்த ஏற்பாடுகளையும் செய்யவில்லை என்று குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவ்வாறு கூட்டுறவு சம்பந்தமாக சர்க்கார் பேசிக்கொண்டு இருக்கின்ற நேரத்தில், கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும் என்றும் அதற்காக பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், மற்றொரு பக்கத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்தால் எங்கே கொண்டு போய் விடும் என்றே தெரியவில்லை, கூட்டுறவு வழியில் செல்வதே தவறானது என்ற வட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு கட்சி துவங்கி வேலை செய்து வருவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். கூட்டுறவு இயக்கம் என்பது திடீரென்று ஏற்பட்டதல்ல, காங்கிரஸ் சபை ஆவடியில் சோஷியலிஸ்தீர்மானம் போட்ட பின் வந்ததல்ல, அதற்கு முன்னதாகவே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அது எப்படி தோன்றியிருந்தாலும் சரி, இன்று ராஜ்ய சர்க்கார், நாங்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்காகவே வேலை செய்து வருகிறோம், கூட்டுறவு இயக்கத்தை மக்கள் பெருவாரியாக ஆதரிக்கிறார்கள், ஆதரிக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இப்போது இருக்கக்கூடிய விதத்தையே தடை செய்யும் வகையில் ஒரு சிலர் பிரசாரம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பாகக் கூறுவது கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்தை நடத்துவது தகாது என்பது தான், கூட்டுறவு முறையில் பண்ணைகளை அமைக்கக்கூடாது என்பதை மிகவும் வலியுறுத்திப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார், நாங்கள் அப்படியல்ல, கூட்டுறவு பண்ணைகளை வரவேற்கிறோம், அதற்காக ஆக்கம் அளித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த முறையில் கூட்டுறவு பண்ணைகளை அமைப்பதில் ராஜ்யத்தில் சுமார் 21 லொண்டைடிகளை அமைப்பதற்கு திட்டமிட்டிருந்தோம், ஆனால் இதைவிட மூன்று மடங்குக்கு மேலாக கூட்டுறவு பண்ணைகளை அமைத்துவிட்டோம் என்று அரசாங்கம் பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிறது. ஆனால் சாகுபடிக்கு எத்தனை ஏக்கர் நிலங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன இதன் கீழ், என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அமைச்சர்

[SRI P. S. CHINNADURAI]

[25th April 1960]

அவர்கள் தந்திருக்கின்ற அறிக்கையில், இப்படி 18 ஆயிரம் ஏக்கர், மூன்று மடங்காக அதிகப்படும், கூட்டுறவு பண்ணையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இந்தச் சர்க்கார் கூட்டுறவு விவசாயத்திற்காக நான்கு ஆண்டுகள் பாடுபட்டும் கூட 18 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் தான் கூட்டுறவு பண்ணையின் கீழ் வந்திருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சாகுபடிக்கு என்று இருக்கின்ற நிலங்கள் சுமார் ஒன்றரைக் கோடி, இதை எப்போது கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்றுதான் தெரியவில்லை. இதைக் குறித்து நான் ஏற்கனவே சொன்னதைத்தான் இப்போது சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது சர்க்கார் போய்க்கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் பார்த்தால் இந்த நிலங்கள் அத்தனையும் கூட்டுறவுப் பண்ணையில் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால், குறைந்தபட்சம் 5,000 ஆண்டுகளாவது ஆகும். அதோடு தரிசு நிலங்களைச் சேர்த்துப் பார்ப்பதாக இருந்தால், அவைகளைச் சேர்த்து இதன்கீழ் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் 7,000 ஆண்டுகளாவது ஆகும் என்றுதான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். அவ்வளவு மெதுவாக, மெதுவாக என்று சொன்னால், இதற்கு எதை உபமானம் சொல்வது என்றே தெரியவில்லை, (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்ராமன் : நத்தையைப்போல் என்று சொல்லுங்களேன்) நத்தையைக் கூட சொல்வதற்கில்லை, நத்தையானது சிறிது நகர்ந்து கொண்டே போகும், இது நகராத முறையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த சர்க்காரின் கூட்டுறவு பண்ணை முறையைத்தான் வேறு எதற்காவது மெதுவாகப் போவதற்கு ஒப்பிட முடியும். இதை எதற்கு ஒப்பிட்டுச் சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. கூட்டுறவு முறைகளுக்கு ஆக்கம் கொடுக்கின்றோம், என்று சொல்லுகிறார்களே ஒழிய உண்மையாக ஆக்கம் கொடுப்பதாக ஒன்றிடே செய்வதில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு எவ்வளவோ காரணங்களைச் சொல்லலாம். வெளியில் சுதந்திரக் கட்சிக் காரர்கள் இதை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் குள்ளேயே சிலர் இதை எதிர்ப்பதாக இருக்கலாம். ஆகவே இதை தீவிரப்படுத்தினால் நமக்கு எங்கே ஆதரவு குறைந்து விடுமோ என்ற பயம் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு சிலவேளை இருக்கலாம் என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது எப்படி இருந்த போதிலும் கூட்டுறவு பண்ணைக்குச் சர்க்கார் கொடுத்து வருகின்ற இந்த உதவியானது, முற்றிலும் இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு மக்கள் விரும்புகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு, அவர்களுடைய விருப்பத்தை பூர்த்தி பண்ணக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதில் கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லுவதற்கு எனக்குக் கூச்சமாக இருக்கிறது. பல தடவை எத்தனையோ கடுமையான வார்த்தைகளை சொல்லியாய்விட்டது. ஏதோ ஒருவிதமாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதிலேயே நாம் திருப்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் இதனுடைய திட்டத்தையே, இதன் லட்சியத்தையே நாம் மறந்தவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கின்ற அம்சத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் நிறைய முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று கணக்குக் காட்டுகிறார்கள். தொண்ணூற்றொன்று சதவிகிதம் கிராமப் புறங்களில் கூட்டுறவு இயக்கம் படர்ந்து இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நார்பத் தொரு சத விகிதம் மக்கள் இதனால் பலனைடைகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நான் இதில் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் 41 சத விகிதம் பேர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அங்கத்தினராக இருக்கிறார்களா என்பது தான்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 41 சத விகிதம் குடும்பங்களே அங்கத்தினர்களாகியிருக்கிறார்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : இதற்குக்கூட அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய இலாகாவில் கேட்டு தெரிந்து சொல்ல விரும்புகிறேன். அகில இந்திய கிராம கடன் சர்வே கமிட்டியார் ரிப்போர்ட்டின்படி பார்த்தால் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரத்திற்கும் அதற்கு எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கின்றன.

25th April 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது அகில இந்திய சராசரி புள்ளி விவரங்கள். நான் கொடுத்திருப்பது சென்னை ராஜ்யத்தின் முன்னேற்றம் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : இதிலேயே சென்னை ராஜ்யத்தில் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள புள்ளிவிவரங்களையும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள புள்ளி விவரங்களையும் நான் காண நேர்ந்தது. அதில் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால், வால்யூம் இரண்டில், 22-ம் பக்கத்தில் இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகப் பாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது பழைய கணக்கு அல்ல, 57-ம் ஆண்டு இது பிரசுரமாகியிருந்தது. இதற்கு மேல் சமீபத்திய கணக்குகள் வரவில்லை. இந்தக் கணக்கின் படி பார்த்தால் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மொத்தமாக சுமார் 1.5 சதமானம் கடன் தான் கிராமங்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் மெம்பர் களின் எண்ணிக்கையையும் கடன் கொடுத்திருக்கும் சதவிகிதத்தையும் சற்றுக் குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரு ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு கடன் வேண்டும், மக்களுக்கு அதில் எத்தனை சதவிகிதம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று கணக்கிட்டால் கூட்டுறவு ஸொலஸ்டி மூலம் 10 சத விகிதம் கூட கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்ல முடியும். எத்தனை குடும்பங்கள் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டால் 42 சத விகித குடும்பங்கள் சேர்ந்திருக்கின்றன என்று கணக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI : சுமார் 19 கோடியே சொச்சம் ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். இது கிராம இகனமிக் ஸர்வே கமிட்டியின் கணக்கைவிட மூன்று மடங்கு அதிகமானது என்றும் அவர் சொன்னார். கிராம இகனமிக் சர்வே கமிட்டியினர் கொடுத்திருக்கும் கணக்கைப் பார்த்தால், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில்.....

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் இராமநாதபுரத்தை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அதுதான் இந்த ராஜ்யத்திலேயே மிக மிகக் குறைவாகப் பெற்றிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், ராமநாதபுரத்தையே குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தால் என்ன பிரயோஜனம்?

SRI P. S. CHINNADURAI : இந்தப் புள்ளிவிவரங்களின்படி பார்த்தால், கோவை ஜில்லா தான் கூட்டுறவு முறையினால் அதிகமாகப் பயனைடைந்திருக்கிறது என்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தாலும், கோவை ஜில்லாவில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திற்கு 6.6 சதவிகிதம் தான் கடன் கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இது எப்படி மூன்று மடங்காகப் பெருகியிருக்க முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படியே பெருகியிருப்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும், விவசாயக் குடும்பங்கள் தனிப்பட்டவர்களிடம் படும் கடன்கள் தான் அதிகமாக இருக்கின்றனவே தவிர, அவை தங்கள் தேவைகளைக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலம் பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியவில்லை. விவசாயிகள் சாகுபடிக்குத் தேவையான எல்லாப் பணத்தையும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலிருந்து பெற முடியவில்லை என்பதற்கு இதவே போதுமான சான்றாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், நாம் உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டியது அதிகமாக இருக்கிறது. நாம் அவர்களுக்கு 19 கோடி ரூபாய் கடன் கொடுத்துவிட்டோம் என்பதால் திருப்தியடைந்துவிட முடியாது. இப்போது இந்த சதவிகிதக் கணக்கைப் பார்த்தாலும், நாம் கொடுக்க வேண்டிய கடன் அதிகமாக இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. நாம் இந்த அளவைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிக

[Sri P. S. Chinnadurai] [25th April 1960]

மாகக் கடன் கொடுத்தால் கூட, அப்போதும் கிராமவாசிகள் ஓரளவுக்கே நன்மை பெறக்கூடிய நிலையில் இருப்பார்கள். ஆகையால் நாம் இதில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். நாம் அதிகமாகச் சாதித்து விட்டோம் என்று நம்மை நாமே புகழ்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது. நாம் அவ்விதமாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைக் கூறுகிறேன்.

மேலும், கூட்டுறவு மில்கன் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் ஆலைகளில் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தையும் பஞ்சப்படியையும் விடக் குறைவான சம்பளமும் பஞ்சப்படியும் இங்கே கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கூட்டுறவு ஆலைகளில் கண்டித்து வேலை வாங்கப்படுகிறது. இதில் அரசாங்கத்தார் கண்காணிக்கிறார்களா, கண்காணித்து தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடம் பெறும் சம்பளத்தையும் பஞ்சப்படியையும் விட அதிகமான சம்பளத்தையும் பஞ்சப்படியையும் இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு ஆலைகளில் பெற்றுலாதான் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் தொழிலாளர்கள் நன்மை பெறுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம்.

யாரெல்லாம் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் சேரவிரும்புகிறார்களோ அவர்களுையெல்லாம் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் சேர்ப்பதற்கு வகை செய்யும் முறையில் கூட்டுறவுச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் பல முறை வற்புறுத்தப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விரிவான முறையில் சட்டமியற்றப்படும் என்று சர்க்கார் கூறினார்கள். இந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக கனம் அமைச்சரும் இலாகாவினரும் என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்கள்? அவர்கள் இந்த இரண்டு வருஷங்களில் விரிவான கூட்டுறவுச் சட்டத்தை என் கொண்டு வர முடியவில்லை? ஒருவேளை கனம் அமைச்சருக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கலாம். அவருக்கு வேலை அதிகமாக இருக்குமானால், கூட்டுறவு இலாகாவே வேறு தனி அமைச்சருக்கு மாற்றிவிடலாம் என்று நான் அப்போதே, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, சொன்னேன். கூட்டுறவு இயக்கம் மக்களைக் கவரத்தக்க வகையில் கூட்டுறவு இலாகா இயங்க வேண்டும். இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது கூட்டுறவு இலாகாவுக்கென்றே ஒரு தனி அமைச்சர் வேண்டும் என்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொன்னேன். அப்போது “அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை” என்று பதில் சொன்னார்கள். அப்போது என்னைப்பற்றிக் கூட குற்றம் சொன்னார்கள். யாராவது சொல்லிக்கொடுத்து இவ்வாறு பேசுகிறானே என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் (இந்த அமைச்சர்) அவ்வாறு சொல்லவில்லை. வேறொரு கனம் அமைச்சர் சொன்னார். கூட்டுறவு அமைப்பில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால் தான் மக்கள் சமதர்மப் பாதையில் செல்ல முடியும். கூட்டுறவுப் பாதை மலர வேண்டுமென்பதற்காக கூட்டுறவுத்துறைக்கென தனி அமைச்சர் போட வேண்டும் என்று அன்று சொன்னேன். அந்த இலாகா வெகு திறம்பட நடக்க வேண்டும். அது திறம்பட நடக்க வேண்டுமானால் அதற்குத் தனி அமைச்சர் வேண்டும். அதற்கு நம் அமைச்சரே அமைச்சராக இருந்து விட்டாலும் அல்லது இவர் மற்ற இலாகாக்களை உதறித் தள்ளிவிட்டு இந்த இலாகாவே எடுத்துக்கொள்ளட்டேம். மற்ற இலாகாக்களை இவர் கவனிக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் கூட்டுறவு இலாகா ஒரு தனி அமைச்சரிடம் இருந்தால்தான் அந்த இலாகா சிறப்புற நடைபெறும் என்று நான் கருதுகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தை மக்கள் பெரிதும் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் பல பேர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர விருப்பம் தெரிவித்தாலுங் கூட, கிராமங்களில் ஒரு ஏகபோகம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது ஒரு வகையான ஏகபோகம் என்று கூடச் சொல்வேன். ஆனால் இதற்கு எப்படியும் தீர்வுகாண வேண்டும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் சேர விரும்பும் நபர்களுக்கு அவைகளில் சேர வாய்ப்பு இல்லை. ஏற்கனவே

[25th April 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

பதவிக்கு வந்துள்ளவர்கள், தாங்களே பதவியில் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக பல மோசமான வழிகளில் ஈடுபடுவதை நான் கண்கிணேன். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்கும் இலாகாவுக்கும் பல புகார்கள் வந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இவையெல்லாம் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் பல முறை வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. யார் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் சேர விரும்புகிறார்களோ, அவர்களை, அவர்கள் யாராயிருந்தாலும், அட்டியில்லாமல், தடையில்லாமல், ஸ்தாபனங்களில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான முறையில் இந்தச் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். சட்டத்தைத் திருத்துவதில் ஏன் காலதாமதம் என்பதற்கு கனம் அமைச்சர் விளக்கம் தர வேண்டும்.

கூட்டுறவு வீடு கட்டும் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், கிராமங்களுக்காக எவ்வளவு உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அது சுமார் 3½ லட்சம் ரூபாய் என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். நான் இதை லட்சத்தில், கணக்கிட்டு பார்க்க விரும்பவில்லை. எத்தனை வீடுகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. என்று எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். வீடுகளாகக் கணக்குப் பார்த்தால் யாரும் பரிதாபப்பட வேண்டும். அவ்வளவு குறைவான வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 3½ லட்சம் ரூபாய் என்றால் ஏதோ பெரிய தொகையாகத் தோன்றலாம். (Up to the end of 31st January '47 houses have been completed. And 178 houses are under various stages of Construction) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் தேவையைப் பார்க்கும் போது இத்திட்டத்தால் போதுமான கிராமங்கள் பயனடைய வேண்டுமானால், கிராமங்களில் அல்லவா அதிகமான வீடுகள் கட்ட சர்க்கார் முன்வர வேண்டும்? கிராமங்களில் அல்லவா வீடு கட்டும் கூட்டுறவு ஸொஸைடிகள் பெருக வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், ‘3½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்’ என்று லட்சத்தில் கணக்குச் சொல்லி கிராமவாசிகளை ஏமாற்றிவிடலாம் என்று இந்த அரசாங்கம் நினைக்கிறது. வருடத்திற்கு எத்தனை வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். சரியானபடி 47 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னும் 178 வீடுகள் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை மக்கள் மத்தியில் சொன்னால் அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? எனவே இந்தத் தொகை ரொம்பப் குறைவான தொகை. மேலும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 1,460 வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். சமீபத்தில் திருப்பூர் கூட்டுறவு ஸொஸைடி சார்பாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் வீடுகளை கனம் அமைச்சர் திறந்துவைத்தார். அங்கே அப்போது சில வீடுகளுக்கு திறப்புவிழா செய்யப்பட்டது. அந்த இடத்திலேயே இன்னும் எத்தனை ஸொஸைடிகளும் ஸொஸைடிகளின் அங்கத்தினர்களும் வீடு இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் ஏன் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய குறையை நீக்க ஆவன செய்யக்கூடாது? இம்மாதிரி 1,460 வீடுகள் இத்தனை ஆண்டுகளில் கட்டிக் கொடுத்துவிடுவோம் என்று சொல்வதால் ஒன்றும் நமக்குப் பெருமை இல்லை. இன்னும் நாம் செய்யவேண்டியது ஏராளமாக இருக்கிறது என்றுதான் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சொஸைட்டியிலே சேர்ந்த நெசவாளிகளுக்குத்தான் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சொஸைட்டியிலே சேராத நெசவாளிகளையெல்லாம் ஒன்று அவர்களை சொஸைட்டியிலே கொண்டு வந்து அவர்களுக்குத் தக்க வசதி செய்யவேண்டும்; இல்லாவிட்டால், அவர்களுக்கு வேறு வகையிலே சர்க்கார் உதவியைப் பெற வகை செய்யவேண்டும். என்னுடைய கருத்தில், அவர்கள் எல்லோரையும் சொஸைட்டியிலே கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்வதுதான் மிகவும் சிறப்பானது. அவர்கள் எல்லோரையும் சொஸைட்டியிலே கொண்டுவரவேண்டும் என்பதோடு, அந்த சொஸைட்டிகளும் நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்ய

[Sri P. S. Chinnadurai] [25th April 1960]

வேண்டும். அதற்கான முறையில் சர்க்கார் இலாகா பணி புரியவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும் கைத்தறி நெசவாளிகளாக இருந்தாலும், சரி, இயக்கத்தில் ஈடுபடாத நெசவாளிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் அதிகமாகப் படிப்பு இல்லாதவர்கள்; அவர்கள் சாதாரண மானவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி அளிக்கும் விஷயத்தில் எளிமையான முறையில் உதவி கொடுக்கும் வகையில் அரசாங்கம் வெவ்வேறு அதிகாரிகளை நியமித்து அவர்கள் மூலமாக உதவி செய்ய முன்வர வேண்டுமே தவிர, பழமையான போக்கை அனுசரிக்கக்கூடாது. சாதாரணமாக சொஸைட்டியை ரிஜிஸ்தர் செய்வதானாலும் கூட, ஏகப்பட்ட தாமதம் ஆகிறது. பல்வேறு விவகாரம் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், முடிப்பதிலேயே மிகுந்த தாமதம் கையாளப்படுகிறது. அம்மாதிரியான தாமதம் தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, நேரம் ஆகிவிட்டதால் நான் எனது வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் கூட்டுறவு மான்யத்தின்மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்க நிதியிலிருந்து ரூபாய் 3,600 என்ற அளவிலே 662/3 சத விதிக் கட்டுகவும் 331/3 சத விதிக் மான்யமாகவும் கொடுப்பதாகத் திட்டம் வகுத்து, 1,600 வீடுகள் வரையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் கட்டுவதாகத் திட்டமிட்டு, அதிலே 1,460 வீடுகள் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்வதாக அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையைக் கூர்ந்து படிக்கும்போது, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் என்னுடைய வருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஆயிரத்து நானூற்றி அறுபது வீடுகள் கட்டத் திட்டமிட்டபோது, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களே இல்லை என்று அமைச்சர் கருதுகிறார், ஏன் ஒரு வீடு கூட அங்கே கட்டுவதற்கு திட்டம் வகுக்கவில்லை என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். 1,460 வீடுகள் கட்ட ஏற்பாடு செய்துவிட்டாலும், இனியும் 140 வீடுகள் கட்டவேண்டியது பாக்கியிருக்கிறது. அந்த வீடுகளையாவது தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பதிநான்கு திட்டங்களையும் கூர்ந்து கவனிக்கும்போது, சேலம் ஜில்லாவில் மட்டும் 400 வீடுகளும், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் 300 வீடுகளும், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் 318 வீடுகளும், சென்னை நகரிலே 60 வீடுகளும், வடஆற்காடு ஜில்லாவிலே 92 வீடுகளும் இப்படியாகப் பல இடங்களில் வீடுகள் கட்டத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், எங்களுடைய தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே பல சிறந்த துணி உற்பத்தியாகிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கடலூர் வட்டத்தைச் சேர்ந்த வண்டிப்பாளையம், குறிஞ்சிப்பாடி, சிதம்பரம், வட்டத்தில் புவனகிரி, இன்னும் அனந்தபுரம், சிறுவந்தாடு, சங்கீதமங்கலம், அன்னியூர் ஆகிய இடங்களில் ஏராளமான நெசவாளிகள் இருக்கிறார்கள். வளவனூர் பகுதியிலுள்ள சிறுவந்தாட்டில் பட்டு உற்பத்தி ஆகிறது அந்தப் பகுதி நெசவாளிகளை ஏன் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்திலே சேர்க்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதற்குத் தகுந்த காரணம் சொல்லவேண்டும், சமாதானம் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, பாக்கி 140 வீடுகளை வேறு எங்கும் கட்டாமல் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கட்டுவதற்காக தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[25th April 1960]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: ஐயா, அரசாங்கத்தின் திட்டத்திலே நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் சரிவர ஒத்துழைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் இப்படிப்பட்ட பகுதியில் வீடு கட்டாமல் விடப்பட்டதா? அல்லது வேறு ஏதாவது காரணங்களினால் விடப்பட்டதா?

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் அங்கத்தினருக்கு நெசவாளர் விஷயத்தில் எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அதைவிட ஆயிரம் மடங்கு அக்கறை எனக்கு இருக்கிறது என்ற காரணத்தால்தான் பேசுகிறேன் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் உணரவேண்டும். சேலத்திலே இத்தனை வீடுகள் கட்டியிருக்கும்போது ஏன் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கட்டவில்லை என்று அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் என்ற முறையில், கேட்க எனக்கு உரிமை இருக்கிறது.

கதரைப் போட்டுக்கொண்டு கைத்தறி நெசவாளிகளுக்காகக் கண்ணீர் வடிப்பதாகச் சொல்கிறார்களே, அதிலே இருக்கும் குறைபாட்டை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆண்டு தோறும் நான் கேட்கிறேன், கதருக்குக் காட்டும் சலுகையை ஏன் கைத்தறிக்குக் காட்டவில்லை என்று. 6 நயே பைசே கைத்தறிக்கு ரிபேட் என்றால், 18 நயே பைசே கதருக்கு சலுகை காட்டப்படுகிறதைப்பற்றிக் கேட்ட நேரத்தில், இதுவரையிலும் சொல்லாத சமாதானத்தை இன்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகையால், உண்மையிலேயே எங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை என்றுதான் மீண்டும் கூறிக் கொள்ளுகின்றேன். கதருக்கு ரிபேட்டில் மட்டும் அல்ல, சலுகைகளும் காட்டுகிறார்கள். அரசாங்கம் தங்களுடைய தேவைகளுக்கும், அரசாங்க ஊழியர்களுக்குச் சட்டை தைத்துக்கொடுப்பதற்கும், போலிசாருக்கு உடை தைத்துக் கொடுப்பதற்கும் கதர்த் துணிகளை வாங்குவதன் மூலம் சலுகை காட்டிவிட்டு, கைத்தறிக்கு ஏதோ பெயரளவுக்குத்தான் இங்கே நிதி ஒதுக்கி, அதற்கு வேண்டிய சலுகை காட்டப்படுகிறதே தவிர, உண்மையில் கைத்தறி நெசவாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கைக்கு இடம் இல்லாத முறையில் தான் அமைச்சர்கள் மீண்டும் மீண்டும் அவர்களை உள்ளாக்குகிறார்கள். கதர் மீதிருக்கும் வெறுப்பினால் நான் பேசுவதாகவோ, கதருக்குப் புறம்பானவன் என்றோ என்னை யாரும் நினைத்துக்கொள்ளவேண்டாம். முப்பது ஆண்டு காலமாக கதர் கட்டியவன் என்பதை இந்த அவையிலே சொல்லிக்கொள்வதிலே பெருமைப் படுகிறேன். ஆனால், கைத்தறி நெசவாளிகளுடைய நிலைமை என்ன என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக இதையெல்லாம் குறிப்பிட்டேன்.

அடுத்தாற்போல், 'மெட்ராஸ் ப்ளீடிங்' வகையான துணிகள் பாதிக்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணம், யார் பொறுப்பு என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். வடநாட்டு ஷேட்கள் தான் அதற்குத் காரணம். அவர்கள்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அத்தகைய வியர் பாரிகள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்றால் எடுக்கப்படவில்லை. அதையும் ஒரு புறம் விட்டுவிடுகிறார்கள். இன்றைய தினம் துணி தேங்கியிருக்கிறது. அதை வாங்குங்கள் என்பதற்கு விளம்பர இலாகா சரியான விளம்பரத்தைக் கொடுத்தார்கள். அதற்காக நெசவாளி சார்பில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மெட்ராஸ் ப்ளீடிங் வகைத் துணிகளின் ஏற்றுமதி பாதிக்கப்பட்டதால், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள என்னுடைய தொகுதி மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் துணிகளை விற்பதிலே பங்குகொள்ள நாங்கள் தேங்கியிருக்கும் கைத்தறித் துணிகளை விற்பதிலே பங்குகொள்ள நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் கைத்தறி நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்யும் துணி தேங்கியிருந்த போது நாங்களாக வீடு வீடாக ஊர் ஊராகச் சென்று விற்ப்புக்கு ஏற்பாடு என்பதைத் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் உண்மையிலேயே கைத்தறித் துணி தேங்கியிருப்பதை விற்க முன்வருவார்களானால் அவர்கள் பின்னால் மூட்டைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு வர நான் தயாராக

[Sri A. Govindasamy] [25th April 1960]

இருக்கிறேன். என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். அப்படி விற்கும்போது நான்கே நான் கைத்தறி துணி வாங்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். வெளியிலே நீங்கள் கதர் போட்டுக்கொண்டாலும், வீட்டில் இருப்பவர்களுக்கு நீங்கள் வாங்கிக்கொடுக்க உங்களுக்கு நல்ல எண்ணம் இருந்தால் போதும். கைத்தறி வாரம் கொண்டு பாடுகிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், பொதுமக்களுக்கு மட்டும் உபதேசம் செய்கிறீர்களே தவிர, வீட்டிலே ஒரு கெஜம் துணி வாங்கிக் கொடுத்தது உண்டா? நாங்கள் வாங்கத் தயாராயிருக்கிறோம். கதர் நீங்கள் கட்டிக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அது உங்கள் டீரேட் மார்க் வெள்ளைக்காரனை ஒட்டுவதற்குக் கதர் அன்று பயன்பட்டது. வெள்ளைக்காரன் போய்விட்ட பின் அந்தத் துணியைப் போட்டுத்தான் காங்கிரஸ் காரர் என்று காட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பரதுகாப்பு அளிக்க முன்வாருங்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே நெசவாளிகளின் பேரில் கொஞ்சம் பட்டும் பாசமும் இருக்கும். ஆனால், கட்சித் தொடர்போடு, கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு கதருக்கு ஆதரவு அளித்தாலும், நெசவாளிகளுடைய எழ்மை நிலையைக் கருதி, அவர்களுக்கும் ஆதரவு தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ரிபேட் தொகை குறைவாக இருப்பதால் கைத்தறி துணி எவ்வளவு தேங்கியிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : On a point of Order, Sir. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது, காங்கிரஸ் காரர்கள் வீட்டிலே கைத்தறித் துணி வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார். அந்த அங்கத்தினருடைய குடும்பத்திலே கைத்தறி துணி வாங்கிக்கொடுக்கப்படுகிறதா என்றும், இங்கே இருக்கக்கூடிய அவர்கள் கைத்தறித் துணியைக் கட்டுகிறார்களா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: It is not a point of order.

SRI A. GOVINDASAMY : நானும் என்னுடைய வீட்டிலும் கைத்தறித் துணி கட்டுகிறோம். எங்களுக்கு வேறு துணி வாங்க வசதிகூட கிடையாது. உண்மையில் எழைகள் நாங்கள். எழைகள் கைத்தறித் துணி தான் கட்டுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ராஜபாளையத்தில் 11 சொஸைட்டிகள் வரையில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு 7 லட்சம் 34 ஆயிரம் ரூபாய் சொசம் ரிபேட் தொகை கொடுக்கப்படவேண்டியது பாக்கியிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில்.....

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவைகளெல்லாம் தவறான ரிபேட் க்ளெயிம் போட்ட சொஸைட்டிகளாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : ரிபேட் தொகை கொடுக்கப்படவேண்டியது பாக்கியிருப்பதினால், அவைகளைத் தவறான சொஸைட்டிகள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் முடிவு செய்துவிடக் கூடாது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 11 சொஸைட்டிகள் என்று சொன்னார்கள். 11 சொஸைட்டிகளைப் பற்றி நான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் கணக்குச் சொல்லுகிறபோது விவரம் கொடுத்தேன். அதனால், நான் குறிப்பிட்ட அந்த 11 சொஸைட்டிகளைப்பற்றிதான் கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : தவறான சொஸைட்டிகளாக இருந்தால் அவைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டாம் சரியான க்ளெயிம் ஆக இருந்தால் கொடுங்கள் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

25th April 1960] [Sri A. Govindasamy]

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள் சங்கத்தில் ஒரு லட்சம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், சத்திபேடு சங்கத்திற்கு ரூபாய் 6 லட்சம் ரிபேட்டு பாக்கி என்றும் சொல்கிறார்கள். அவற்றைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். யார் சொல்கிறார்கள் என்பதை விட்டுவிட்டு, விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். எரிச்சல் பட்டு, பரிகாரம் தேடுவதை விட்டு, தவறான முறையிலே என் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கீழ் பவானி மீனவர் கூட்டுறவு சங்கத்தின் கோரிக்கைகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று . . . (குறுக்கீடு) கூட்டுறவு என்ற முறையில் இங்கே சொல்ல வந்தேன் : மீன் இலாகாவில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றால், அப்படிச் சொல்லுகிறேன். கூட்டுறவு ஆடிட் பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு, ஸ்டைபெண்ட் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்ற பயிற்சியாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த நிலையை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியிலே, கிராமாந்தர வீடு கட்டும் துறையில் சிந்தாமணிக் கிராமத்தில் உண்மையிலே வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வசதிகள் கிடைப்பதில்லை. வீடு கட்டும் அமைப்பில் நாட்டில் வீட்டில்லாப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு பணக்காரர்கள், சொத்துள்ளவர்கள், உள்ளே புகுந்து, நன்மையடைகிறார்களே தவிர, எழை மக்களுக்கு வசதிகள் கிடைக்கவில்லை. வீடு இருப்பவர்களுக்கு மேலும் மேலும் அதிகமாக வீடுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதற்குக் காரணமும் விளக்கமாகச் சொல்வதில்லை.

சர்க்கரை ஆலைகளை கூட்டுறவு முறையில் நிறுவுவதில் மத்திய சர்க்கார் ஏன் தடையாக இருக்கிறது என்பது புரியவில்லை. எங்கள் பகுதியில் ரூபாய் 10 லட்சம் மக்கள் தந்தால் ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொல்லி, இப்பொழுது ரூபாய் 20 இலட்சம் கேட்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தாலும் லைசென்ஸ் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம். மெஷினரி கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம். பென்னுடத்திலும், வளவனூரிலும், கொஞ்சம் இடையூறு இருக்கிறது. ஆதலால் தனியாருக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. தனியாருக்கு ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? இதை மத்திய சர்க்காரில் அனுபவம் உள்ள ஸ்ரீமான் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் முயற்சி செய்து, கூட்டுறவு சங்கத்திற்குக் கொடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன என்று தீவிரமாக அங்கு வாதாடி ஆவன செய்ய வேண்டும். அவர்கள் அப்படித்தான் அங்கு பேசுகிறார்கள்; ஆனால் அதை அப்படி இங்கே சொல்வதில்லை. உத்தரப் பிரதேசத்தில் 66 ஆலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், கனம் காமராஜ் இருக்கும் நம் ராஜ்யத்தில் ஆறே ஆலைகள். இதற்கு என்ன காரணம்? இங்கே வசதியும், வாய்ப்பும் இல்லையா? அல்லது யாராவது தடைசெய்கிறார்களா?

கைத்தறிக்கு ரிபேட்டு கொடுத்துத்தான் அது வாழ வேண்டுமா என்று கேட்கப்பட்டது. அது வாழவேண்டுமா அல்லது வாழக்கூடாதா என்பதை தான் பிரச்சினை. இங்கே, நம் மாநிலத்தில் கைத்தறி நெசவாளிகள் அதிகம். அப்படி அதிகம் என்ற காரணத்தினால்தான் ராஜாஜி ஆட்சி காலத்தில் கரைபோட்ட வேஷடியும், கலர் புடவைகளும் கைத்தறிக்கு என்று ஒதுக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம், இந்த சட்ட சபையிலே, சர்வகட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்களும் ஏக மனதாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் ஒன்று என்றால், இது ஒன்றுதான், என்று பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் மத்திய சர்க்காரின் முடிவு என்ன? நாற்பது பர்செண்ட் கைத்தறிக்கும், 60 பர்செண்ட் மில்லுக்கும் என்று செய்தார்கள். மில் முதலாளிகளுக்குத்தான் சலுகை காட்டப்பட்டது; மில் முதலாளிகளின் தயவை நாடியிருப்பதால் தான் அப்படிச் செய்யப்பட்டது.

[Sri A. Govindaswamy] [25th April 1960]

இந்த மதமுஸ் பள்ளிங் விலையை மாற்றி விடுகிறார்கள். அதனால், நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அந்த நஷ்ட ஈட்டை சப்சிடியாகக் கொடுத்து அவர்கள் பிரச்சினையை தீர்க்க வேண்டும். இந்த விஷயத்திலே கவனம் செலுத்தினால், அவர்கள் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும். சிறுவந்தாடு பட்டு உற்பத்தி செய்கிறது. அது சிறந்தது. அந்த கைத்தறித் துணிகளைப் பார்த்தாலே அவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். அதே போல்தான் சங்கீதமங்கலத்திலும். சலுகை அளிக்கும் விஷயத்தில் கைத்தறிக்காரர்களுக்கு விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நேரம் இந்த அளவுக்குக் கொடுத்ததற்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, காலம் குறைவாக இருப்பதால், நான் எந்த வாதமும், விவாதமும் செய்யாமல், ஒவ்வொன்றுக்கும் புள்ளிகள் மட்டும் கொடுக்கிறேன். என்ன சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆறு சர்க்கரை ஆலைகள் மட்டும்; உத்தரப் பிரதேசத்தில் மட்டும் 66 ஆலைகள் என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் என் இந்த காமராஜ் இருக்கும் ராஜ்யத்தில் அப்படிக்குறைவு என்று கேட்டார்கள். கனம் காமராஜ் இருக்கும் சென்னையில் 136 நூற்பாலைகள், அங்கே 16 நூற்பாலைகள் தான் இருக்கிறது. அது ஏன்? ஆகவே, எந்தெந்த ராஜ்யத்தில் எதை எதை அதிகமாகச் செய்ய முடியுமோ, அதைச் செய்கிறார்கள். அங்கே அதிகமாக சர்க்கரை ஆலைகள் வைக்க வசதிகள் இருக்கின்றன; இங்கே நூற்பாலைகள் அதிகம் வைக்க நமக்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. நமக்கு இயந்திரம் முதலியவைகளில் வசதி யிருக்கிறது, நாம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அது ஒரு பெரிய குறைச்சாட்டு இல்லை.

இரண்டாவது, கூட்டுறவு முறையில் ஏன் அதிகமாக சர்க்கரை ஆலைகள் நிறுவப்படவில்லை என்று கேட்டார்கள். 5, 6 ஆலைகளுக்கு மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம். பெண்ணாடம் ஆலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு வேண்டிய தொகையை வருலிக்க முடியாததால், அது தனியார் துறைக்குப் போகிறது . . .

SRI A. GOVINDASAMY : அதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் முதலில் 10 லட்சம் என்று சொன்னார்கள். பெண்ணாடம் மக்கள் அதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால், உடனே அதை 20 லட்சம் என்று சொன்னதும் (கனம் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் : இப்பொழுது 25 லட்சம்) இன்னும் சங்கடம் அதிகமாகிவிடுகிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஆனால், இன்றைக்கு விலை வாசிகள் உயர்ந்துக் கொண்டே போகும்போது, இயந்திரங்களின் விலையும் உயர்ந்து விட்டது. இயந்திரங்கள் கொடுப்பவர்கள் முன் நாம் எதிர்பார்த்த விலைக்குக் கொடுப்பார்களா? இதைக் கனம் கோவிந்தசாமி நன்றாக அறிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்னொன்று சொன்னார்கள். நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஏகமனதாகத் தீர்மானம் செய்தோம், கைத்தறிக்குக் கரைபோட்ட வேஷ்டியையும் கலர் சேலையையும் ரிசர்வ் செய்ய வேண்டுமென்று. அதைச் சரியாகச் செய்ய வில்லை யென்றும் சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன். அது இரண்டையும் செய்தால் கைத்தறிப் பிரச்சினை தீர்ந்து விடுமா? இந்த சட்டசபை தீர்மானம் நிறைவேற்றிய காலத்தில், நான் பார்லிமெண்டில் இருந்தேன். எனக்கு இன்றைக்கும் சரி, அன்றைக்கும் சரி, இந்த இரண்டு ரகங்களையும் கைத்தறிக்கு ஒதுக்குவதால், நெசவாளர்களின் பிரச்சினை தீராத என்பது தீர்மானமான நம்பிக்கை. பார்லிமெண்டில் அப்படித்தான் சொன்னேன். அதே அபிப்பிராயத்தை மீண்டும் சொல்லுகிறேன். காரணம் என்ன வென்றால், கரை போட்ட வேஷ்டி கைத்தறிக்கு என்று சொல்லி விட்டால், இன்றைக்கு வங்காளத்திலும், பம்பாயிலும், கரைபோடாத வேஷ்டிகளையே வாங்கி உடுத்துகிறார்கள். டீட்டேசரி கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து வங்காளத்

25th April 1960] [Sri R. Venkataraman]

துக்கும், பம்பாயிக்கும் அம்மாதிரிக் கரையில்லாத வேஷ்டிகளே போகின்றன. ஆகவே, அப்படி நாம் வைத்துவிட்டால், நம் துணிகளுக்கு ஏற்றுமதியே இல்லாமல் போய்விடும். சென்னை ராஜ்யத்தின் டிமாண்டை மாதிரிமாதான் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

இரண்டாவதாக நாம் கலர் சேலையையும் வேஷ்டியையும் மில்லில் உற்பத்தி செய்யக்கூடாது என்று சொல்லி விட்டால் மில்காரர்கள் வெள்ளைத் துணியில் உற்பத்தி செய்து அதன் மேல் ஸ்கரீன் பரிண்டிங்கை அழகாக அதில் அச்சடித்து அதை விற்பனை செய்வார்கள். அதனால் நம்முடைய சேலைகள் எல்லாம் நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயேதான் விற்பனைக்கு அனுப்ப முடியும். வெளி ராஜ்யங்களுக்கு அனுப்பவே முடியாது என்பதை கைத்தறி நெசவாளர்கள் மனதில் எடுத்துச் சொல்லி வற்புறுத்தும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதை எடுத்துச் சொல்லி அப்படித் தான் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னால் அதன் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள எனக்கு ஆட்சேபம் இடையாது. எல்லா துணிகளும் வெள்ளையிலேயே வெளியாகி அச்சடிக்கும் வகையில் வந்து விடும். அதனால் அவர்கள் கடுமையான அளவில் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை எச்சரித்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி நெசவாளர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னால் இது நன்மை பயக்கும் என்று அவர்கள் நினைக்க மாட்டார்கள். இவைகளை யெல்லாம் அலசிப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரக்கூடிய சக்தி அவர்களுக்குக் கிடையாது. அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் அவர்களிடம் போய் சொல்லாமல் அவர்களுக்கு திட்டவாட்டமாகப் பயன் அளிக்குமா என்று பார்த்துச் சொன்னால் தான் அவர்களுக்கு விளங்கும். நாம் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு தான் அவர்கள் தங்களுடைய எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இரண்டு ரகங்களை மாதிரிமாதான் ஒதுக்குவதன் மூலமும் கைத்தறிக்கு ரிபேட் கொடுப்பதன் மூலமும் கைத்தறியாளர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது. இன்னும் வட நாட்டில் இருக்கிறவர்களுக்கு

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது என்ற காரணத்தால் தான் மத்திய அரசாங்கம் இதை மறுத்ததால் அல்லது முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இருக்க வேண்டுமென்கிற காரணத்தால் தான் 60 பர்செண்ட் அவர்களுக்கும், 40 பர்செண்ட் நமக்கும் என்றும் நிர்ணயம் செய்தார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வட நாடு தென்னாடு என்று சொல்வார் என்று தான், நான் வடநாடு என்று ஆரம்பித்தேன். அந்த விதத்தில் பதில் சொல்வதாக இருந்தேன். இந்தியா நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மொத்த மில்களில் காம்போசிட் மில்கள், மில்களில் நெய்தலும் நூற்றலும் அதிகமாக இருக்கக்கூடியது பம்பாய், அகமதாபாத், ஷோலாப்பூர் மில்கள் தான். சென்னையிலுள்ள 136 மில்களில் பத்து அல்லது பதினைந்து தான் இந்த முறையில் இருக்கின்றன. மற்ற மாகாணங்களில் நெய்யக்கூடியதுதான் சென்னை ராஜ்ய கைத்தறியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏதோ சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் தான் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட குற்றம் சாட்டுவதற்கு இல்லை. இதைப்பற்றி மற்ற மாகாண மந்திரியுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது அவர் சொன்னார் அங்கு உற்பத்தியாகக்கூடிய நூல்களுக்கு வரி போட்டு விட்டு அவற்றை இங்கு அனுப்புகிறார்கள் என்று, பம்பாய், அகமதாபாத், ஷோலாப்பூர் மில்களில் உற்பத்தியாகக்கூடிய நூல்களுக்கு வரி விதித்து விட்டு மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். இதைப்பற்றி சற்று ஆலோசனை செய்து பார்க்கும் போது இந்த ராஜ்யம் எந்த விதமான தவறும் செய்ய வில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் எந்த விதமான தவறும் ஏற்படவில்லை. எந்த விதத்திலும் இந்த ராஜ்யத்திற்கும் குந்தகம் ஏற்படாத வகையில்தான் நடந்து வருகிறது.

ரிபேட் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒரு சொசைட்டி ஆறு லட்சம் ரூபாய் ரிபேட் கேட்டது; அந்த சொசைட்டிக்குக் கொடுக்கவில்லை

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

என்று சொன்னார்கள். ஆறு லட்சம் ரூபாய் ரிபேட் கொடுக்க வேண்டுமானால் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு உற்பத்தி செய்திருக்க வேண்டும். ஆறு நயேபைசா என்றால் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அங்கே நூல் இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்க முடியுமா? இதை யாராவது நம்புவார்களா? அந்த அளவுக்கு இருக்க முடியாது. அவர்கள் கொடுக்கிற கணக்குப்படி அவ்வளவு கொடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அந்த அளவுக்கு அங்கே நூல் இல்லை. அது பொய்க் கணக்கு என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அந்த சொசைட்டியின் கணக்கைப் புரட்டிப் பார்க்கும் போதுதான் அது பொய் கணக்கு என்று தெரிய வந்தது. அதன் பிறகு தான் இதைக் கண்டு பிடித்தோம். இப்படிப் பொய்க் கணக்கு காண்பித்து ரிபேட் க்ளேயிம் பண்ணியதால் ரிபேட் கொடுப்பதையே நிறுத்தி விட்டோம். ஒரு சொசைட்டிக்கு ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் என்று வந்தவுடன் சந்தேகம் ஏற்பட்டு அதன் கணக்கைப் பார்த்தோம். அது பொய் என்று கண்டு பிடித்து எல்லாவற்றையுமே நிறுத்தி விட்டோம். தவறாக நடந்து கொள்ளுகிறவர்களுக்கு எப்படி ரிபேட் கொடுக்க முடியும். நியாயமாக இருந்தால் நிச்சயமாக ரிபேட் கொடுக்க வேண்டியதுதான். டிசம்பர் மாதம் 31-ந் தேதி வரையில் கொடுக்க வேண்டியவைகளை யெல்லாம் கொடுத்து விட்டோம். கற்பனை அளவில் விற்பனை செய்ததாகச் சொன்னவைகளுக்கு ரிபேட் கொடுக்கவில்லை. அவைகளுக்கு கொடுக்க சர்க்காரால் இயலாது. ஒரு வருஷமாக இருந்தாலும் இரண்டு வருஷங்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மூன்று வருஷங்களாக இருந்தாலும் சரி அது உண்மையாக இருந்தால் தெளிவான கணக்குக் காண்பித்தால்தான் கொடுக்க முடியும். இந்த சமயத்தில் எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு ஒன்றை மட்டும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த விதமாக எங்குவிடத்தில் புகார் சொல்லுகிறவர்கள் இந்த மாதிரியான ஆதாரம் அற்ற புகார்களை மட்டும் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒருவர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக ஷொல்லக்கூடாது. புகார் சொல்லும் போது உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டு புகார் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறதா என்று பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அப்படிப்பட்ட சொசைட்டிகள், இவ்விதம் பொய் கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் நிச்சயமாகத் தண்டிக்கப் படுவார்கள் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் பற்றப் பண்ண வேண்டும். இவ்வளவு விற்பனும், இவ்வளவு நூல் வாங்கினோம், இவ்வளவு நெய்தோம் என்று எல்லாம் பலவிதமான கணக்குகளைக் காண்பிக்க வேண்டும். ஆனால் புகார் சொன்னவர்களிடத்தில் இப்படிப்பட்ட கணக்குகள் இல்லை. இவைகள் எல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. பரிசீலனை செய்யவில்லை என்று சொல்வதில்லை. பரிசீலனை எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. உண்மையாக இருக்கிறவர்களிடமிருந்து எந்த விதமான புகாரும் வரவில்லை. டிசம்பர் மாதம் முடிய நாங்கள் கொடுத்து விட்டோம்.

ரிபேட் தொகை விஷயமாக கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னார்கள். ரிபேட் தொகை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மாகாண சர்க்காருக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது காலா காலத்தில் வருவது இல்லை. அதனால் ராஜ்ய சர்க்கார் தங்கள் நிதியிலிருந்து முதலில் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அந்தத் தொகைக்கு ஈடுகட்டி விட்டுப் பின்னால் அது வரும் போது ஈடு செய்து கொள்ளப்படுகிறது. பணத்தைச் செலவு செய்துவிட்டுப் பின்னால் வருகிறபோது அதை அட்ஜெஸ்ட் செய்கிறோம். சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டில் 18 அல்லது 20 லட்சம் என்று கேட்டு வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு பின்னாடி அதைச் சரி செய்து கொள்ளுகிறோம். அப்படி வரக்கூடிய தொகை போக பாக்கியை இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் நிதியிலிருந்து கொடுக்கப் படுகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பேரேகராமில் 60 ஆவது பக்கத்தில் பார்த்தால் இதைப் பற்றி தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய கணக்கு அங்கே இருக்கிறது. 1956-57-ல் 82 லட்சம் ரூபாயும், 1957-58-ல் 69 லட்சம் ரூபாயும், இன்னும் 'அடுத்தபடியாக 1958-59-ம் வருஷத்தில் 84 லட்சம் ரூபாயும், 1959-60-ல் 99 லட்சம்

25th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் சற்று கவனிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பட்டுவாடா செய்யப் பட்ட தொகை 19 லட்ச ரூபாய். ஏற்கெனவே நான் விளக்கியதுபோல் எவ்வளவு தொகை வரவேண்டுமோ அது வந்தது போக பாக்கி இருக்கக் கூடிய தொகையை டிமாண்டில் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நமது ராஜ்யத்தில் கொடுக்க வேண்டியதையும் சேர்த்து டிமாண்டாகப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்வது தவறான கணக்கு என்பதற்காக அவர்களுக்கு இந்தக் கணக்கைத் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI: 'சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டில்

'A sum of Rs. 81.01 lakhs was provided in the Budget Estimate for 1959-60 under rebate on sale of handloom cloth. Out of this grant, a sum of Rs. 64.20 lakhs had to be utilized to meet the back log of arrear claims for rebate up to 31st March 1959 and the remaining provision of Rs. 16.81 lakhs alone could be utilized for sanctioning the rebate claims for the months April to July 1959. An additional expenditure of Rs. 18 lakhs from the State Funds had been sanctioned with a view to settling the outstanding claims of the co-operative societies under the rebate scheme for the remaining months up to 31st March 1960 . . . '

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அது தான் மட்டும் முறை. இந்த வருஷம் 1959-60-ம் வருஷத்திற்கு 81 லட்சம் ஒதுக்கினாலும் அதுபோதவில்லை என்று மேற்கொண்டு 18 லட்சம் ரூபாய் வேண்டும் என்று சட்டசபைக்கு வந்து கேட்டோம். சட்டசபையும் அனுமதித்தது. இந்த 99 லட்சம் ரூபாயைச் செலவழித்திருக்கிறோம். இந்தக் கணக்கிற்கு வராததற்குக் காலதாமதம் ஆனதுதான் காரணம். 1958-59-ம் வருஷக் கணக்கை பரிசீலனை செய்து ஆடிட் செய்து இங்கே அப்ரூவலுக்கு வந்தது. அதில் இந்திய நிலைமை சரிப்படுத்தி மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வரவேண்டிய பணம் வர வேண்டியதாக இருந்தது. அறுபது லட்சம் ரூபாய் என்பது பழைய பணம். நமக்கு வரவேண்டிய தொகை வரவில்லை. அது வந்தால் 18 லட்சம். அது இப்பொழுது மானிய கோரிக்கையாக வைத்து இருப்பது எல்லாம் சேர்ந்து 81 லட்சமும் 18 லட்சமும் ஆக 99 லட்சம் என்று சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் சின்னதுரை அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் மீது ரொம்ப கோபம். அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே நான் ஒரு கணக்கு போட்டேன். அவர் என்ன சொன்னார்? இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய 5 லட்சம் தறிக்காரர்களுக்கு நீங்கள் எவ்வளவு வீடு கட்டினீர்கள். 1,400 வீடுகள். இவ்வளவுதானா? இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய மூன்று கோடி மக்களுக்கு, கிராமங்களிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு எவ்வளவு வீடுகள் கட்டினீர்கள். 180. இவ்வளவு தானா. அவர் சொல்றபடி இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய 3 கோடி மக்களில் 5 பேர் ஒரு குடும்பத்துக்கு என்றால், 60 லட்சம் பேருக்கு 3,000 வீடுகள் கட்ட வேண்டும். அதற்கு 1,800 கோடி ரூபாய் வேண்டும். வீடு இல்லாதவர்கள் பாதிபேர்தான் என்றாலும், 900 கோடி ரூபாய் வேண்டும். இதைச் செய்ய நிதி எங்கே இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லிவிடுவார்கள். இவர்களைவிட வேகமாக நான் வீடு கட்டுவேன். நாட்டிலே கிவசாயம் செய்ய வேண்டும். தொழில்களை வைக்க வேண்டும். கல்விக்குப் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்க வேண்டும். வீடுகள் கட்டினால் மட்டும் போதுமா? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 150 கோடி ரூபாய்க்குள் இவ்வளவு ரூபாய்தான் இன்னின்னதற்கு என்று ஒதுக்கி செய்ய முடிகின்றது. ஒவ்வொன்றையும் தனியாக எடுத்துக் கொண்டு இவ்வளவு தான் கட்டினீர்களா என்றால், நீங்கள் சொல்கிற எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கணக்குப் போட்டால், சென்னை ராஜ்யத்துக்கு மட்டும், 10 ஆயிரம் கோடி ரூபாயாவது செலவழித்தால்தான் பாதியையாவது நாங்கள்

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

நிறைவேற்ற முடியும். ஆகவே இவ்வளவு தானா செய்கிறீர்கள் என்பது குற்றச்சாட்டு ஆகாது. ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைமை என்ன, எவ்வளவு நிதி வசூல் செய்ய முடியும், அதை வைத்து எவ்வளவு சிக்கனமாக செலவு செய்ய முடியும், எதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும், என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் இதைச் செய்கின்றோம். ஆகவே இன்றைக்கு இதை விட வேகமாக செய்யவில்லை என்கின்ற குற்றச் சாட்டானது, நமது ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைமை இதைவிட இன்னும் அதிகமாக இல்லை என்பதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகின்றதே அல்லாமல், அதனால் சர்க்கார் தவறு செய்துவிட்டதாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

நாங்கள் பெருமை அடித்துக் கொள்கிறோம் என்றார்கள். இந்த ஜனநாயகத்திலே என்ன கஷ்டம் வந்து விட்டது என்றால், எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் எல்லாம் “நீங்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை, செய்யவில்லை” என்று கத்துகிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் “செய்கிறோம், செய்கிறோம்” என்று கத்துகிறோம். நீங்கள் கத்தாமல் இருந்தால், நாங்களும் கத்த மாட்டோம். ஆனால் இரண்டு பேர் சொல்வதிலேயும் உண்மை இருக்கிறது. எப்படி என்றால் செய்யாததை எல்லாம் கணக்குப்போட்டு, செய்யவில்லை என்றால், அதுவும் உண்மைதான். செய்ததை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு நாங்கள் செய்கிறோம் என்பதும் உண்மைதான்.

Credit Survey Committee report ஆனது 1956-57-வது வருஷத் திலே யிருந்து கடன் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்பதன் அடிப்படையிலே தயாரிக்கப்பட்டது. அதைத் தான் நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். 1956-57-லே சென்னை ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் கடன் கொடுக்கப்பட்டது 6 கோடி ரூபாய். ஆனால் இன்றைக்கு 20 கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அதுதான் மூன்று மடங்காக வளர்ந்திருக்கிறது என்று கூறினேன். **Credit Survey Committee** நாங்கள் கொடுத்த 6 கோடி ரூபாயை வைத்துக் கொண்டதான் இவ்வளவு கொடுத்தோம் என்றார்கள். இரண்டாவது **Credit Survey** ராமநாதபுரம், கோயமுத்தூர் மிகமிகக் குறைவான இடத்தையும், அதிகமாக இருக்கிற இடத்தையும் கொண்ட ஜில்லாக்களில் செய்தபோது, 6.6 பெர்சண்ட் வரை **Credit Needs** அன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்பதை **Credit Survey Committee** வளர்ச்சி அடைந்த பிரதேசத்திலேயுள்ள நிலைமையை காட்டிற்று. **Credit Needs** என்று சொல்லும்போது, கனம் சின்னதுரை அவர்கள், மனிதத் தேவை எல்லாவற்றையும் கணக்கிட்டு விட்டு பேசினார்கள். கல்யாணம் செய்தல், கருமாதி செய்தல் எல்லாம் மனிதத்தேவைதான். ஆனால் இன்றைக்கு நாம் விவசாயம் செய்வதற்கு எவ்வளவு வேண்டும் என்று கணக்கு போட வேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தில் விவசாயம் செய்ய 60 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு 20 கோடி ரூபாய் கடன் கொடுக்கின்றோம் என்று சொல்லும் போது, விவசாயத்துக்கு தேவையான கடனில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுக்கப்படுகிறதைக் குறித்து, நாம் மகிழ்ச்சி அடையத்தான் வேண்டும். அதை நான் சொல்லக் கூடாது. கனம் சின்னதுரை அவர்களையே சொல்லும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்துக்கு தேவைப்படும் 60 கோடி ரூபாய் கடனில், 20 கோடி ரூபாய் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக கொடுக்கின்றோம் என்று சொன்னால், அது எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு கஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் உண்மை. என்ன செய்வது?

அடுத்தபடியாக குறைபாடுகள் அந்த சொசைடி சரியாக நடக்கவில்லை. இந்த சொசைடி சரியாக நடக்க வில்லை, என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். சொசைடிகளை சர்க்கார் நடத்தவில்லை. அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்துகொண்டு, நடத்துகிற இயக்கம். ஆகவே, மனித வாழ்க்கையிலே என்னென்ன தவறுகள் இருக்குமோ, அவை அந்த சொசைடிகளிலேயும் இருக்கும். சர்க்கார் மீது எப்பொழுது குற்றம் சொல்ல முடியும் என்றால் தவறுகள் நடந்தால், நடக்கட்டும் என்று விட்டுவிட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை யென்றால், அப்பொழுதுதான் சொல்லலாம், மற்றப்படி, தவறுகள்

[25th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

நடக்கிறது என்று சொல்வது, குற்றமல்ல. அது மனித இயல்பு. பெரும் அளவுக்கு இன்றைக்கு சொசைடிகளில் குறைபாடுகள் குறைந்து விட்டன. எப்படியும், 8, 10 சொசைடிகளுக்குமேல் குற்றம் சொல்ல முடியவில்லை என்ற உயர்ந்த நிலைமைக்கு நமது ராஜ்ய கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ந்து வருகிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி கூட்டுப் பண்ணை அதிலே சர்க்காருக்கு ஊக்கம் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தது 250 ரூபாயிலேயிருந்து 300 ரூபாய் வரையில் செலவழித்தால்தான் கூட்டுப் பண்ணை வெற்றிகரமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்யாமல், கூட்டுப் பண்ணை என்று சேர்த்து வைத்துவிட்டு, இது தானியப் பண்ணை என்றால், உடனே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வார்கள், கூட்டுப் பண்ணை வைத்தீர்கள், அதிலே லாபம் வரவில்லை என்று. ஆகவே, நம்மிடத்தில் இப்போது எந்த அளவுக்கு நிதி இருக்கிறது, அதை எந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்தி அதிகமாக கூட்டுப்பண்ணை வைக்க முடியும் என்று பார்த்து தான் வைக்கின்றோம். அதிருஷ்ட வசமாக சென்ற ஆண்டிலே 20 கூட்டுப்பண்ணைகள் வைக்க வேண்டும் என்று இருந்த போதிலும், 80 பண்ணைகள் வைத்தோம். அந்த விதமாக மக்கள் ஊக்கமாக வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, கூட்டுப் பண்ணை வேண்டாம் என்று சொல்கிறவர்கள் மக்களை புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி மக்கள் அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கும் போது, எவ்வளவு சீக்கிரத்திலே இதைச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கான முயற்சிகளை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

கனம் சுப்பையா அவர்கள், **Land Mortgage Bank**-ஐப் பற்றி பேசுகையில், இனாம், ஜமீன் எரியாவில் அதை வைக்கவில்லை, அங்கே சர்வே அண்ட் செட்டில்மெண்ட் ஆகவில்லை என்றார். இதில் அவை யாருக்குச் சொந்தம் என்ற தகவரு இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும், இப்பொழுது மூன்று இடங்களில், ஜமீன் எரியாக்களில்—(1) சிவகெங்கை, (2) போடி, (3) ராமநாதபுரம்—**Land Mortgage Bank** வைப்பதாக சர்க்கார் முடிவு செய்து இருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு ஒரு தாலுகாவிற்கு குறைந்தது ஒரு **Land Mortgage Bank** இருந்தால்தான் அங்கே உள்ளவர்க களின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியும். அது தான் சர்க்காரின் வட்சியமும் கூட. இந்த மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்குள் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலேயும் **Land Mortgage Bank** வைக்க வேண்டும். என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடன் கொடுப்பதிலே மிகக் குறைவாகக் கொடுக்கின்றார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். யுத்தத்திற்கு முன்னால் இருந்த நிலைமை என்னவென்றால், நிலத்தின் மதிப்பீட்டில் 25 பர்செண்ட் தான் கடன் கொடுக்கப்பட்ட வந்தது. இப்பொழுது திருத்தி அமைக்கப்பட்ட முறையில் பழைய மதிப்பீட்டில் 40 பர்செண்ட் கடன் கொடுக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது . . .

இன்னும் நல்ல முறையில் கடன் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தால், அதை மாற்றியமைப்பதற்கு வழிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் திடீரென்று கடனை அவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாவிட்டால், இயக்கம் பலகீனம் அடைந்து விடும் என்ற காரணத்துக்காக இதில் மெதுவாக செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. மீமதி லக்ஷ்மிகாந்தம் அம்மாள் அவர்கள் சொன்னார்கள் மதுரையிலே இருக்கிற சொசைடிகள் 150 ரூபாய்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்று. அது அவர்களுடைய ஒரு சிறப்பான பிரச்சனை, அங்கே இருக்கிற **District Bank** மிக **Conservative** ஆக இருக்கிறது. பிற்போக்கு என்று சொல்லக்கூடாது. அதனால்தான் 150 ரூபாய்க்கு மேலே தர முன் வரவில்லை. ஆனால் அதையும் அவர்கள் பார்த்து சரிவர செய்ய வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அம்மாப்பேட்டை சொசைடியிலே நெசவாளர்களுக்காக கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட லீடுகளில் யார் யாரையோ வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கனம் **M. P.** சுப்ரமணியம் அவர்கள்

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

சொன்னார்கள். நெசவாளர்கள் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால்—அவர்களுக்கு வீடு கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள் அப்படியொன்றும் பல பேர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை. ஒரே ஒரு நபருக்கு தான் நெசவாளர் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களாக—இருந்தாலும், நெசவு வேலை செய்யாதவர் என்ற காரணத்துக்காக வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அந்த வீட்டை இப்போது ஒரு நெசவாளிக்கு மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது.

கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் பேச்சுக்கு கொஞ்சம் தனியாக அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் பேசும் போது எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வருகிறது. அவர் கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஆதரிக்கிறாரா அல்லது எதிர்க்கிறாரா என்று புரியவில்லை. அவர் எப்போது பேச ஆரம்பித்தாலும் “இந்த விதமான ஊழல் எல்லாவற்றையும்” என்று தான் பேச ஆரம்பிப்பார். (சிரிப்பு) அப்படி அவர்கள் சொல்லுகிறபடி ஊழல்கள் இருக்குமானால் அவைகளை நாம் எதிர்த்தாக வேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கமே ஊழல் நிறைந்ததாக இருந்தால் அதை நாம் விட்டு விடலாம். எங்கேயாவது ஊழல் இருக்கிறதா என்று துருவித் துருவிப்பார்த்தாலும் ஒரு சதவிகிதம் கூட அகப்படவில்லை. தனியார் கம்பெனிகள் வைத்திருக்கிறார்களே, அங்கேயெல்லாம் எவ்வளவு தவறுகள் நடக்கிறது என்று பார்த்தால், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அதைவிட குறைவாக தவறுகள் தான் இருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் Company Law Administration Report-ஐப் பார்த்தால் இதன் உண்மை தெரியும். ஆகவே எடுக்கும்போதே கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஊழல்கள் மலிந்திருக்கின்றன என்று ஆரம்பித்தால், அது மக்களுக்கு தவறான அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்கிவிடும். இப்படிப் பேசுவது அந்தக் கட்சியைப் பற்றி நமக்குத் தவறான அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்குகிறது. ஒரு வேளை கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையோ என்னவோ. அடுத்தபடியாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் நாம் கட்சிகளாக பிரிந்திருக்கிறோம். இப்படிக் கட்சிகளாகப் பிரிந்து இருப்பது ஒரு இடத்தில் மட்டுமல்ல. அது எல்லா இடங்களிலும் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. சட்டசபையிலே கட்சிகளாகப் பிரிகிறோம். நகர சபைகளில் பிரிகிறோம். கிராமப் பஞ்சாயத்துகளில் பிரிகிறோம். அடுத்தபடி கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பிரிகிறோம். அதனால் காங்கிரஸ்காரர் செய்வது ஊழலாகவே மற்றவர்களுக்குத் தோன்றுகிறது. அது போலவே கம்யூனிஸ்டு ஒருவர் ஏதாவது செய்தால் அது காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஊழலாகத் தோன்றுகிறது. இவர்கள் மாறிமாறி ஒருவரை ஒருவர் குற்றச்சாட்டு சொல்லி வருகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதை இரண்டு பேரும் தவிர்த்துக் கொள்ளுவது நல்லதென்று நினைக்கிறேன். எப்படியாவது இந்த கூட்டுறவு சொஸைடிகளைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் அரசியல் பலம் ஏற்படும் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் சில பகுதிகளிலே நாம் வேலை செய்யக்கூடாது—அதில் ஒதுக்கப்பட வேண்டியது கூட்டுறவு இயக்கம் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் யார் இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்து செய்ய வேண்டியகட்டமைகளை ஒழுங்காகச் செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். இந்த நிலைமையை நாம் நாட்டில் ஏற்படுத்த முடியும் என்று காட்டுவதற்கு நாம் ஒரு இடத்திலாவது கூடி வேலை செய்யவேண்டும். இப்போது போகிற வழியிலேயே நாம் போனால் அரசியல் பிரிவினை பல இடங்களிலும் பரவி அதன் காரணமாக பல வேலைகள் பாதிக்கப்படும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்படுத்தக் கூடாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஒரு முக்கியமான விஷயம்.

DEPUTY SPEAKER: Let the Hon. Minister finish his reply. I shall give an opportunity to the hon. Member to speak later on.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Order, Order.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : : குறிப்பாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The Hon'ble Minister is not yielding. Let the hon. Member resume his seat.

[25th April 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது சபையின் உரிமை. இதை நான் இன்று உபயோகப்படுத்துகிறேன்.

காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அவசரப்பட்டுத் தவறாக செய்து விடுவது நல்லதா. முக்கியமாக 38-வது செக்ஷனில் அடிக்கடி Enquiry செய்ய Petitionகள் வருகின்றன. அது வந்தவுடனே நான் உத்திரவு போட்டு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் 15 நாட்களுக்குப் பிறகு பாதிக்கப் பட்டவர்களிடமிருந்து இன்னொரு Petition வருகிறது. அதில் நிலைமை வேறு, சொல்லியிருக்கிற விவரங்கள் வேறு என்றெல்லாம் கண்டிருக்கும். ஆகவே, நான் இந்த பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, திடீர் உத்திரவு போடுவது இல்லை என்று முடிவு செய்துவிட்டேன். கட்டாயமாக பரிசீலனை செய்யும் அதிகாரிகளிடமிருந்து வருகிற ரிப்போர்ட்டை வைத்து தான் முடிவு செய்யவேண்டுமென்று நான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். 38-வது செக்ஷன்படி Enquiry செய்ய வேண்டுமென்றால் மூன்று மாத தவணை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அவசர அவசரமாக ஒரு மாதத்திலே Enquiry நடத்திவிட்டால் நியாயம் தவறாகப் போய்விடும். நியாயம் தவறிப்போகக்கூடாது என்ற காரணத்துக்காகத் தான் கால தாமதம் ஆனாலும் கூட அதை நாம் சரியாக செய்ய முன் வந்துள்ளோம். ரெஜிஸ்டிரேஷன் போன்ற விஷயங்களில் அவைகளில் இருக்கின்ற காலதாமதத்தை நிச்சயமாகத் தவிர்க்க வேண்டும். அதற்கான முயற்சியெல்லாம் நாம் புதிதாக கொண்டு வர இருக்கின்ற சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய கெண்டர் அவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நிபுணர். அவர் மத்திய பாங்கு ஒன்று நடத்துவதுமல்லாமல், நுட்பமான பல விஷயங்கள் அவருக்கு நேரிடையாகத் தெரியும். அவர்சொல்லுவதில் முக்கியமான விஷயம் ஒன்று என்ன வென்றால், இடைக்கால கடன், மத்திய கால கடன் சரியாகக் கிடைப்பது இல்லை என்பது அது சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். குறுகிய காலக் கடன் 20 கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்றால், குறைந்தது 5 கோடி ரூபாயாவது மத்திய கால கடன் கொடுக்கவேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்தவர்கள் எல்லோரும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள் நான்கில் ஒரு பங்கு மத்திய கால கடனாகத்தான் இருக்க வேண்டும்மென்று, இன்றைக்கு என்ன நடைமுறையில் இருக்கிறது என்றால், குறுகியகால கடன் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தால், அதை வாங்கி, மத்திய காலக் கடன் உதவிக்கு உபயோகப்படுத்தி, கிணறு வெட்டுவது, மாடு வாங்குவது போன்றதற்கு வருஷாவருஷம் இந்த Loan Renew பண்ணுகிறார்கள். அது முறையல்ல. சரியல்ல. அந்த மத்திய காலக் கடன் கிடைப்பதற்கு Reserve Bank-குடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக ராஜ்ய சர்க்கார் அதிகமாக பங்குத் தொகைபோட வேண்டி இருந்தாலும், போடத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக கதரைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் சின்னதுரை அவர்கள் பேசும் போது, கதர் ஒரு உன்னதமான கொள்கை என்கிறதைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்றார். கைத்தறி சம்பந்தமாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் 18வது நூற்றாண்டில்தான் மில் நூலை எடுத்து, கைத்தறி நெய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அதற்குமுன்னால்கையில்தான் நூற்ற நூலைத்தான் உபயோகப்படுத்தினார்கள். கைத்தறி நெசவு வேறு, கதர் நெசவு வேறு, என்று பிரிப்பது சரியல்ல. ஏனென்றால் இருவரும் ஒரே விதமான தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் நீண்ட காலமாக அந்த தொழிலை தொடர்ந்து நடத்துகிறார்கள். ஆகவே அவர்களை நாம் ஏமாற்றி, இவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்க வேண்டும் அவர்களுக்கு கூடாது என்று கேட்பது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீடுகட்டும் திட்டம் பற்றி கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டுத் தங்கள் ஊருக்கு ஒரு திட்டம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கவனித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

Bleeding Madras-ஐப் பற்றி ஒரு வார்த்தை, இது தனி நபர் சுதந்திரத்தால் ஏற்பட்ட தவறு. அதை யார் வேண்டுமானாலும், எங்கே வேண்டுமானாலும் ஏற்றுமதி செய்யலாம். ராஜ்ய சர்க்காரின் தூண்டுதல் பேரில் மத்திய சர்க்காரின் செலவில் அதற்கு என்று ஒரு officer-ஐ அனுப்பி அமேரிக்காவில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி 30 லட்சம் கெஜம் துணிக்கு ஆர்டர் வாங்கிக் கொண்டு வந்ததும் உடனே தனி நபர் சுதந்திரம் வந்து விடுகிறது. எல்லோரும் அந்த ரகமில்லாத துணிகளை வாங்கி அவசர அவசரமாக ஏற்றுமதி செய்து அந்த மார்க்கெட்டை கெடுத்து விட்டார்கள். அதற்காகத் தான் சர்க்கார் 1959-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்திலேயே க்வாலிட் மார்க்கிங் என்று ஏற்படுத்தினார்கள். க்வாலிட் மார்க்கிங் போட்டு ஏற்று மதி செய்தால் நிச்சயமாக நல்ல பலனைத் தரும். இரண்டாவது நம் ராஜ்யத்தில் அது விற்கவில்லை, அதனால் ஏற்றுமதி செய்து விட்டார்கள், அமேரிக்கா தலையில் கட்டி விட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கு இடமில்லாத படி இங்கும் விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். நம் ராஜ்யத்தில் நன்றாக விற்கும். இங்கும் ஏராளமான கிராக்கி இருக்கிறது.

1-30
p.m.

அடுத்தபடியாக நூல் விஷயத்திலும் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் தனி சுதந்திரத்தின் விளைவு. நூல் விலை இன்றைக்கு உற்பத்தியாகக் கூடிய செலவின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. மார்க்கெட் நிலவரத்திற்கு ஏற்றபடி ஆற்றி விற்கிறார்கள். காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன் படி நிர்ணயித்தால் இவ்வளவு விலை வேண்டாம். இப்படி விலை ஏற்றி என்னால் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரோடு கலந்து விலைக்கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டியதாகக் கூட வரலாம். கட்டுப்பாடு என்று வந்தால் அதனால் விளையக்கூடிய கள்ளமாமர்க்கெட் வேண்டாதவர்கள் வாங்கி வெளியில் விற்பது ஆகிய தொந்தரவுகளும் வரத்தான் செய்யும். ஆகவே கண்ட்ரோல் இல்லாமல் சமாளிக்க முடியுமா? கண்ட்ரோல் வரத்தான் வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி எல்லாம் அரசாங்கம் நன்றாக ஆலோசனை செய்துதான் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. பரிசீலனைக்குப் பிறகு தான் முடிவு தெரியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் இதுவரையில் க்ரிடிவிலிஸத்திற்கு மட்டும் தான் பதில் சொன்னேனே தவிர பலர் நல்ல பல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள் அந்த யோசனைகளை எல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது கூட்டுறவு சங்கத்தின் பேரில் கோதண்டராமனுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பதுபோலச் சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்கு அதில் பூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது ஆனால் இந்த மாதிரியான ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும் என்றால் ஒன்று இரண்டா அதை சொல்லிக் கொண்டு போனால் அதைச் சொல்லிவிட்டே என் பேச்சை முடிக்க வேண்டியவரும் என்றுதான் நான் சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அப்படி கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது போல ஊழல்கள் மலிந்து இருக்குமானால் இந்தத் திட்டமே வேண்டியது இல்லையென்று சொல்லக்கூடிய தைரியம் அவருக்கு இருக்கவேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: பெருச்சாளி வீட்டைத் தொலை போடுகிறது என்றால் வீட்டையே தீ வைக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை பெருச்சாளியைப் பிடிக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். குடியாத்தம் கூட்டுறவு சங்கம் சம்பந்தமாக உடனடியாக சீக்கிரம் விசாரணையை முடிக்கவேண்டும் என்கிற ஒரு யோசனையையும் சென்னை ராஜ்யத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு போட்டு மறைமுகமாக அளிக்க வசதி செய்தது போலவே இந்த கூட்டுறவு தேர்தலிலும் மறைமுகமாக போட்டு அளிக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் குறைந்தபட்சமாக ஊழலைப் போக்க சாதகமாக இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் மனச்சாட்சியோடு பதில் சொன்னால் இதற்கு எல்லாம் அவசரம் பதில் சொல்லமுடியாது.

25th April 1960]

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member will please resume his seat. Is the hon. Member Sri V. Subbiah withdrawing his cut motion?

SRI V. SUBBIAH: I press my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the allotment of Rs. 1,87,92,800 under Demand XXI—Co-operation—be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I now put the Demand to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,87,92,800 under Demand XXI—Co-operation.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.

The House then rose for lunch.

[After lunch—3 p.m.]

V.— INFORMATION re THE STRENGTH OF THE MAIN OPPOSITION PARTY—cont.

MR. SPEAKER: I have to inform the House that I have received a letter from hon. Members Sri M. Jagannathan and Sri Veerappa Koundar of the Indian National Democratic Congress Party informing me that they have resigned their membership of the Indian National Democratic Congress Party from to-day and requesting me to allot seats to them in the Independents' Block of the Assembly.

VIII. GOVERNMENT MOTION.

AMENDMENT OF SCHEDULE TO THE MADRAS MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS AND GOODS) ACT, 1952 (MADRAS ACT XVI OF 1952).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

‘That the following draft of a rule proposed to be made by the Governor of Madras under section 4 (2) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952) amending the Schedule to the said Act, be approved.’

A. 170-27—21

[Sri V. Ramaiah]

[25th April 1960]

Draft Rule.

In the Schedule to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, after sub-rule (5) of rule 1, the following rule shall be added, namely :—

‘(6) The composition fee payable under section 4 in respect of transport vehicles which are normally kept in Mysore State and permitted to ply in Madras State under Short Term Licences issued under the arrangements ordered in G.O. Ms. No. 238, Home, dated the 25th January 1960, shall be as follows :—

Class of vehicles	For a period not exceeding 7 days.	For a period exceeding 7 days but not exceeding 30 days.
(1)	(2)	(3)
	Rs. nP.	Rs. nP.
1. Stage carriages used as contract carriages only.	1.39 per seat	4.17 per seat
2. Goods vehicles or public carriers.	7.50 per vehicle	22.50 per vehicle.

The motion was put and carried.

IX MOTION *re.* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: Sir, under rule 21 (3) of the Assembly Rules, I move—

That item Nos. 1 and 5 under Item VI.—Government Bills in the Agenda, be taken up after item No. 7.

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILL—*cont.*

(2) THE PRESS AND REGISTRATION OF BOOKS (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 27 OF 1959).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

That the Press and Registration of Books (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 27 of 1959) be taken into consideration.

Sir, the year ‘1959’ will have to be changed into ‘1960’. This can be done when the clause comes up for consideration.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அச்சாபீஸை பாதிக்கக்கூடிய விஷயங்களைப் பொறுத்தது. இப்பொழுதுகொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவானது. அச்சாபீஸ் வைப்பதற்கு முன்பு அதற்கு அனுமதி பெறவேண்டி இருக்கிறது, யார் அச்சாபீஸ் நடத்தப் போகிறார்கள் அதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதைப்பற்றித் தெரிவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. பல சமயங்களில் அனுமதி பெற்றதற்குப்

[25th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

பிற்பாடு அந்த அச்சாபீஸ் வைத்து நடத்துவதே கிடையாது. அப்படி நடத்தவில்லை என்பதைப் பற்றியும் சர்க்காருக்குத் தகவல் வருவது இல்லை. அதன் காரணமாக இப்பொழுது திருத்தம் கோருவது என்னவென்றால் அனுமதி பெற்ற மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக அச்சாபீசை ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பது. அப்படி ஏற்பாடு செய்யவில்லை யென்றால், மறுபடியும் டிக்களரேஷன் கொடுத்து அனுமதி பெற்றுத்தான் செய்யவேண்டும் என்பது முதல் விஷயம்.

சில சமயங்களில் அனுமதி பெற்றும் அச்சாபீஸ்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபற்றி சர்க்காருக்குத் தகவல் கொடுக்காமல், மறுபடியும் அவர்கள் இஷ்டம்போல் ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் கழித்துத் திறக்கிறார்கள். எப்பொழுது அச்சாபீஸ் நடக்கிறது. எப்பொழுது நடைபெறுவது இல்லை என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவது இல்லை. ஆகையால், மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் மூடியிருந்தால் மறுபடியும் சர்க்காருக்கு எழுதி அனுமதி பெற்று திறக்கவேண்டும் என்பது இரண்டாவது திருத்தம்.

இதுதான் இதிலே இருக்கக்கூடியது. இதிலே எந்தவிதமான சிக்கலும் இல்லாததால், விவாதம் இல்லாமலேயே இதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved—

That the Press and Registration of Books (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 27 of 1959) be taken into consideration.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்க்காருடைய சட்டப்படி அச்சாபீஸ் ஆரம்பிப்பதற்குக் காலவரையறை இல்லை. டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டினிடத்தில் டிக்களரேஷன் வாங்கிய பிறகு எவ்வளவு காலத்திற்குள் தான் அந்த அச்சாபீசை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற நியதி இல்லாததால் டிக்களரேஷன் ஆன மூன்று மாதங்களுக்குள் அந்த அச்சாபீசை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற திருத்தம் சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

சாதாரணமாக ஒரு அச்சாபீஸ் ஆரம்பிப்பது என்றால் ஏறத் தாழ் பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் ரூபாய் தேவைப்படும். டிக்களரேஷன் கொடுத்த மூன்று மாதங்களுக்குள் அச்சாபீசைத் துவங்கவேண்டுமென்றால், அதனால் கஷ்டம் இருக்கிறது. எப்படியென்றால், டிக்களரேஷன் ஆகிய பிறகு தனக்கு வேண்டிய பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கு அல்லது கடன் மற்றவர்களைக் கேட்டு வாங்கி அந்த அச்சாபீசை ஆரம்பிப்பதற்குக் குறைந்தது ஒரு வருஷ காலமாவது ஆகும். அப்படி அவர்கள் நியாயமான முறையில் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால், “மூன்று மாதங்கள்” என்று இருப்பதைக் குறைந்தபட்சம் ஒரு வருஷம் என்று ஆக்கினால்தான் அவர்கள் அதற்குள் பணம் சம்பாதித்து அச்சாபீசைத் துவங்க நலமாக இருக்கும். அந்தச் சலுகையை தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இது உவ்வளவு அதிகமாக விவாதத்திற்கு அவசியமில்லாத ஒரு சட்டம் தான். இருந்தபோதிலும், கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்கள் மிகவும் கவனிக்கத் தக்கவை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

ஒரு தடவை அச்சகம் நடத்துவதற்கு அனுமதி கேட்டு வாங்கி, அந்த அச்சகம் மூன்று மாத காலத்திற்குள்ளாக துவங்குவது என்பது மிகவும் சிரமமாகத் தான் இருக்கிறது. அதுவும் வெளிநாடுகளிலிருந்து இயந்திரங்களை வரவழைத்து அந்த இயந்திரங்களை இங்கே நிர்மானித்து அச்சகத்தைத் திறக்கவேண்டுமென்றால், மூன்று மாத கால அவகாசம் என்பது

[Sri P. S. Chinnadurai] [25th April 1960]

மிகவும் குறைவானது என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வெளிநாடுகளிலிருந்து இயந்திரங்கள் வாங்குவது என்பது எளிதல்ல. பத்திரிகை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அனுமதி வாங்கிய மூன்று மாத காலத்திற்கு உள்ளாக அதைத் துவக்கி வைக்கவேண்டுமென்றும், மூன்று மாத காலம் நடைபெறவிட்டால் மீண்டும் புதுப்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றால் புதிதாகத்தான் விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென்று கூறினால் பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால், அச்சகம் துவங்குவதைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கும் அவகாசத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும். ஒரு ஆண்டு இல்லா விட்டாலும், ஆறு மாதம் என்றவது போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி செய்வதுதான் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு வசதி அளிக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதிகமாக விவாதிக்க வேண்டியதில்லை இந்த மசோதாவைப் பற்றி என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியே, அதிகம் வாதிக்காமல், துரிதமாக இந்தத் திருத்தத்தையும் சர்க்கார் கருதும், ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். மூன்று மாதம் அச்சுக்கூடத்தை நிர்மாணிப்பதைப் பொறுத்தவரை இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் தரப்பிலேயே பிரஸ்தாபிக்கலாம் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: இரண்டாவது பிரிவைப் பற்றி பின்னால் பேசலாம். இப்பொழுது பொதுவாகப் பேசவேண்டும். அப்படிப் பேசினால் நல்லது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: சபாநாயகர் அவர்களே, இதில் பொதுவாகவே பேசுகிறேன், அதிகம் பேசுவதற்கில்லை. குறிப்பிட்ட அவகாசம் குறைவு என்று கருதுவதானால், காலதாமதத்திற்குக் காரணங்களாகக் கூறி அதிக அவகாசம் பெறலாம் என்று செய்யலாம்.

SRI R. SRINIVASA IYER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதில் விவாதிக்க அதிகம் இடம் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, அதற்குப் பிறகும் இரண்டாவது கிளாஸ் பற்றிப் பேசினார்கள். நான் மொத்தமாகப் பேச விரும்புகிறேன். அச்சாபீஸ் நடத்த டிக்களரேஷன் வாங்கித்தான் செய்ய வேண்டும் என்பது பொது மக்களுக்கு நன்மையைப் பயக்கும். இல்லா விட்டால், கண்காணிப்பு இல்லாமல் போய்விடும். இந்த சட்டம் ரொம்ப நாளுக்கு முன்பே வந்திருக்க வேண்டியது. இதில் இருப்பது, மூன்று மாதத்திற்குள் செய்யாவிட்டால், டிக்களரேஷன் void என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நடத்திய பிறகு திரும்பவும் மூன்று மாதத்திற்கு நடைபெறாமல் இருந்தால், அந்த டிக்களரேஷன் ceases to have effect என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் போட்டு விட்டு, அப்படி அவர்கள் மீறிச் செய்தால், அதற்கு அவர்களுக்குத் தண்டனையோ, அபராதமோ அவர்களுக்கு வேண்டாமா? ஏற்கனவே அபராதம் தண்டனை இவைகள் இருக்கிறது. அது அவ்வளவு கடுமையாக இருக்க வேண்டுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

அச்ச ஆபீஸ் கடன் வாங்கித்தான் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் நம் நாட்டிலேயே அச்சமெஷின்கள், அச்சகங்கள், இவைகளெல்லாம் தயாராகப் படுகின்றன. ஆகவே இப்போட்டுக்குப் பிறகுதான் ஆரம்பிப்பார்கள் என்பது சரியாகாது. பொருளாதாரம் உள்ளவர்கள் தான் ஆரம்பிப்பார்கள். ஜாஸ்தி காலவரை வேண்டியதில்லை. ஆகவே, இந்த காலவரைகளை மீறி நடந்தால், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா அச்சகம் ஆரம்பிக்க அரசாங்கத்தினிடம் பர்மிஷன் வாங்கவேண்டும் என்பதை, மூடித் திறக்க உத்தரவு பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்துகிறது. இது ஒரு தனி முனிதனின் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை பரிமுதல் செய்வதாகும். தவிர, மூன்று மாதம்

25th April 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. தற்காலத்தில் அன்னிய செலாவணி குறைவாக இருப்பதால், சில இயந்திரங்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கும் கொஞ்சம் டைம் ஆகும். ஆகவே, இதற்கெல்லாம் ஆறு மாதம் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், சுதந்தரக் கட்சியில் சேர்வதற்கு முன்னாலேயே, மக்கள் சுதந்தரம் பரிபோகிறது என்று சொல்கிறார்கள் (குறுக்கீடு) நான் இங்கே அவர்கள் அப்படி இயங்கவில்லையென்பதைத்தான் சொன்னேன், வெளியில் அவர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்களோ என்னவோ, அதைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அச்சாபீஸைப் பற்றி வந்திருப்பது இது புதிது அல்ல; ஏற்கனவேயே சட்டம் இருக்கிறது. அனுமதி பற்றித்தான் இது குறிப்பிடுகிறது. பிற மக்களுடைய சுதந்தரத்தைப் பாதுகாக்கத்தான் இந்த சட்டம். அச்சகம் வைக்க விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் அதற்கான உத்தரவு பெற்றுத்தான், அந்த உத்தரவு பிரகாரம்தான் செய்ய வேண்டும். உத்தரவு வாங்கிய பிறகு, அச்சாபீஸ் வைக்கா விட்டால் அதைத் கண்காணிக்க முடிவதில்லை. அச்சாபீசை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். அவர்கள் எப்படி நிறுத்தி விட்டோம் என்று சொல்வதில்லை. உத்தரவு பெற்ற பிறகு சில மாதங்கள், அல்லது வருஷங்கள் கழித்து ஆரம்பிக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் ஆரம்பிக்காத காலத்தில், யாராவது ஒரு நோட்டீஸ் போட்டு விட்டால், அவர்களைக் கேட்டால், அவர்கள் இவ்வளவு நாட்களாக நாங்கள் அச்சடிக்க வில்லையென்கிறார்கள். ஆகவே தான் இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்க இந்த சட்டம் செய்கிறோம். இதை அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளலாம். அமெண்டுமெண்டுகள் பிரேரேபித்தால், அப்பொழுது தனித்தனியாகப் பதில் சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The motion is—

‘The Press and Registration of Books (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 27 of 1959) be taken into consideration’.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is—

‘That clause 2 do stand part of the Bill.’

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move the following amendment:—

‘In line 8 of the proposed sub-section (3) (a) (i) of section 4, for the words “three months”, substitute the words “one year”.’

SRI M. P. SUBRAMANIAM: Sir, I second it.

MR. SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்று மாதத் தவணை போதாது என்று வாதம் கிளப்பப்படுகிறது. ஒரு ஏற்பாடும் செய்யாமல் வரமாட்டார்கள். எல்லா ஏற்பாடும் செய்த பிறகு போய் டிக்களரேஷன் கொடுக்கலாம். இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கோ, வெளிநாட்டிலிருந்து வரவழைக்கவோ சர்க்காரிடம் டிக்களரேஷன் கொடுக்க வேண்டாம். அச்சடிக்க ஆரம்பிக்கும்போதுதான் டிக்களரேஷன் வேண்டும்

[Sri C. Subramaniam] [25th April 1960]

ஆகையினால் மூன்று மாதம் என்று இருப்பதே போதும். ஆறு மாதம் என்பது ஒரு வருஷம் என்று ஆகும், பிறகு ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் ஆகும். ஆகவே, திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘That clause 1 and the Preamble do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following amendments :—

‘In clause 1 for the figure ‘1959’, substitute the figure “1960”.’

‘In the preamble for the word “Tenth”, substitute the word “Eleventh”.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘In clause 1 for the figure ‘1959’, substitute the figure “1960”.’

‘In the preamble for the word “Tenth”, substitute the word “Eleventh”.’

The amendments were put and carried.

Clause 1 and the Preamble, as amended, were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

‘That the Press and Registration of Books (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 27 of 1959), as amended be passed.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Press and Registration of Books (Madras Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 27 of 1959) as amended be passed.’

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

II.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) THE MADRAS CHIT FUNDS BILL, 1960.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Governor has given his recommendation for the consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras Chit Funds Bill, 1960.

VI.—GOVERNMENT BILL—cont.

(3) THE MADRAS CHIT FUNDS BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 5 OF 1960).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

‘That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses

25th April 1960] [Sri R. Venkataraman]

consisting of 21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) to consider the Madras Chit Funds Bill, 1960 (L.A. Bill No. 5 of 1960).

Chit Funds and Chit associations are a class of indigenous institutions of spontaneous growth in this State wielding considerable influence and popularity among the middle class. The afford means of investment and facilities for providing thrift. For want of suitable legislation on the subject, the interests of the subscribers are not properly safeguarded as several of those who run the business are not financially sound. The question of enacting legislation on chits has, therefore, been under the consideration of the Government for considerable time.

I shall briefly refer to the salient features of the Bill.

A ‘Chit’ has been defined as a transaction by which its ‘foreman’ enters into an agreement with a number of subscribers, that every one of them shall subscribe a certain sum or a certain quantity of grain by instalments for a definite period and that each subscriber in his turn as determined by lot or by auction or in such other manner as may be provided for in the agreement, shall be entitled to a prize amount. The organizer of the Chit, namely, the ‘foreman’, is the person who, under the Chit agreement is responsible for the conduct of the Chit. A “Chit agreement” has been defined as a document containing the articles of agreement between the foreman and the subscribers relating to the Chit. No person shall, after the commencement of the Act, start or conduct a chit unless the previous sanction of such officer as may be empowered by the Government in this behalf is obtained and unless the Chit agreement is registered in accordance with the provisions of the Act. The provisions of the Act will not apply in respect of any Chit, the Chit amount of which does not exceed one hundred rupees or in respect of any chit started before the commencement of the Act. For the proper conduct of the chit, every foreman shall execute an indenture of mortgage and trust in favour of the Registrar as trustee charging by way of security property sufficient to the satisfaction of the Registrar for the realization of twice the chit amount or deposit in any approved bank an amount of cash not less than the chit amount or invest in Government securities of the face value or market value, whichever is less, of not less than the chit amount, and transfer the amount so deposited or the Government securities in favour of the Registrar to be held by him as security. The foreman should also keep necessary registers and books of accounts. All the records pertaining to a chit will be preserved intact by the foreman and kept for a period of twelve years from the date of the termination of the chit. The Registrar or an Inspecting Officer may inspect the Chit records after giving due notice in writing to the foreman. The Government will appoint a Director of Chits, Inspecting Officers and Registrars for the proper enforcement of the legislation. The Director of Chits will appoint as many chit auditors as may be necessary. Fees will be levied for the registration of the chit agreement, etc. Suitable punishment by way of fine or imprisonment or both for failure to observe the various provisions of the Act by the foreman and others has been provided for.

[Sri R. Venkataraman] [25th April 1960]

Sir, as the Bill is of sufficient importance, it is considered desirable to refer it to a Joint Select Committee of both the Houses of the Legislature for detailed scrutiny.

I shall now mention the names of the members of this House of the Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri C. Muthiah.

„ S. Ranganatha Mudaliar.

„ V. Sankaran.

„ D. Dasarathan.

„ N. S. Sundararajan.

„ K. Vinayakam.

„ M. P. Sarathi.

„ C. Natarajan.

„ N. K. Palanisami.

„ C. R. Ramaswami.

„ T. S. Ramaswami.

„ S. A. M. Annamalai Odayar.

„ V. Subbiah.

Sir, I request the House to adopt the motion for referring the Bill to a Joint Select Committee.

MR. SPEAKER : The motion is before the House for discussion.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மிக மிக முக்கியமானது. உண்மையிலேயே பல ஆயிரக் கணக்கான சி்ட் அதிகாரிகள் சி்ட் ஆரம்பித்து ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயைக் கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சி்ட் அதிகாரிகள் இன்று பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டு மறுநாள் காலையில் பார்த்தால் அவர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். அந்த அளவில் பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாயைக் கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இப்படி இந்த மாநிலத்தில் இப்படிப்பட்ட தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்துகிறார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியம் தான். அதன் காரணமாகத்தான் இந்த மசோதா இந்த சட்ட மன்றத்தில் இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் காப்பாற்றப்படுகிறார்கள். காப்பாற்றக்கூடிய அளவில் இது இருக்கிறது. இந்த மசோதா இப்பொழுது செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போகிறது. இதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் செலெக்ட் கமிட்டியில் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து மாற்றப்பட்டு மறுபடியும் இங்கு வந்து சட்டமாகப் போகிறது. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல லட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்த மசோதாவினால் காப்பாற்றப்படுவார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவரக்கூடிய மசோதாக்கள் அவ்வளவும் சட்டமாகி விடுகின்றன. அவைகள் சட்டமான பிறகு ஏறத்தாழ 1½ அல்லது 2½ வருஷங்களாகின்றன, அமுலுக்கு வருவதற்கு. சாதாரணமாக ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுடைய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார். பீடி தொழிலாளர்களுடைய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார். ஆனால் அவை

[25th April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

கள் உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைப்போல் இல்லாமல் இந்த மசோதாவை சீக்கிரம் சட்டமாக்கி அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைய தினம் ஏறத்தாழ 11 மசோதாக்களைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த 11 மசோதாக்களில் எந்த எந்த மசோதாக்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பது தெரியவில்லை. அதனால் எந்த மசோதாவையும் பூராவும் படிக்க முடியவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நேரம் கிடையாது. இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கக்கூடிய மசோதாவைக்கூட பூராவும் படிக்க முடியவில்லை. ஏறத்தாழ பாதி அளவுதான் படித்திருக்கிறேன். அந்த அளவில் சில குறைபாடுகளைக் கண்டிருக்கிறேன். இதில் போர்மென் என்று சொல்லக்கூடியவர் செக்யூரிட்டி கட்ட வேண்டும் என்றும், அதாவது அவர் இரண்டு மடங்கு சி்ட் பணத்தை விட இரண்டு மடங்கு கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இரண்டு மடங்கு என்று சொன்னால், சாதாரணமாக ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பு என்று சர்க்கார் போட்டாலும் அந்த இடத்தில் பார்த்தால், செக்யூரிட்டி கட்டக்கூடிய பொருளைப் பார்த்தால் அது ஏறத்தாழ 500 ரூபாய்தான் பெறுமானதாக இருக்கும். ஆகையால் இரண்டு மடங்கு என்று இருப்பதை மூன்று மடங்கு என்று போட வேண்டும். அந்த அளவில் செலெக்ட் கமிட்டி திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்பற்றி செலெக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அதைப்போலவே ரொக்கமாக பணம் டெபாசிட் செய்ய வேண்டும் என்ற அளவுக்கு, அதாவது சி்ட் பணம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு டிபாசிட் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. பல செலவுகள் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே குறைந்த பட்சம் சி்ட் பணம் ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தால் டெபாசிட் இரண்டு ஆயிரம் ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்க வேண்டும். அப்படி செக்யூரிட்டி இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு பயம் இருக்கும். அதைப்போலவே டிபால்டர்கள் சி்ட் பணத்தை கடைசி வரையில் யாரும் கட்டாமல் இருந்து நாலேந்து தடவை மட்டும் கட்டி விட்டு அதற்கு மேல் கட்ட முடியாமல் இருந்தால் அப்படி கட்டிய பணத்தை திருப்பி வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமானால் ரசீதை காண்பிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ரசீது சாதாரண பாமர மக்களால், கிராமங்களில் உள்ளவர்களால் வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. சில நேரங்களில் அதை தொலைத்து விடலாம். ஆகவே அவர்களால் ரசீதை காட்ட முடியாது. ஆகையால் அவர்கள் கட்டிய பணத்தை அவர்களால் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ள முடியாமல் போய்விடும். இப்படியே இதில் கண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக கட்டிய பணத்திற்கு போர்மென் கணக்கு வைத்திருப்பார். எவ்வளவு மாதங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றும், எவ்வளவு ரூபாய் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அவரிடம் கணக்கு இருக்கும். அதைப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். அதைப் பார்த்து கட்டிய பணத்தை திருப்பிக்கொடுத்து விடலாம். அந்த முறையில் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, ஒரு டிபால்டர் பணம் கட்டாமல் போனால் அதை வசூலிப்பதற்கு சிலில் கோர்ட்டுக்குச் சென்று டிகிரி வோங்கி அந்தப் பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று இந்த மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. டிகிரி அடைந்த பிறகு 100-க்கு 12 ரூபாய் வருஷம் ஒன்றுக்கு வட்டி செலுத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி டிகிரி வாங்கிய பிறகு 12 பெர் செண்ட் வட்டி வசூலிக்க வேண்டும் என்று இருப்பது முறையல்ல. வட்டி குறைவாக இருக்கும் அளவில் செலெக்ட் கமிட்டி அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அந்த முறையில் அதை பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

3 30
p.m.

[25th April 1960]

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, these Chit Funds are not new institutions to this State or even to India. As early as 1844 we had Act V of 1844, Private Lotteries Act of 1844, which made the running of Private Lotteries illegal and punishable. But those lotteries were defined in such a manner that though the prize-winner would get the prize or the amount depending on his drawing a lot or a game of chance, cases of a similar nature were not brought into the ambit of the offence. But unfortunately that Act was repealed and replaced by section 294-A of the Indian Penal Code. Now various manoeuvres have been adopted by the chit foreman for the purpose of defrauding the poor subscribers whom the Hon. Minister has described as 'small persons who make small savings thrift'. Therefore, this sort of legislation should have been brought forward long ago. I may say that even this legislation is not complete in respect of certain classes of similar chits and I would request the Government to make it comprehensive.

Sir, this Bill as it is, refers to money subscribed or money payable but there are cases where women and small poor people subscribe for articles—'pattrā chit' as we call it—like cycles, fountain pens and other small articles. They are lured into a net like the spider luring flies into its net and devouring them. I know of cases in which the foreman himself defended against the action taken against him for recovering the money subscribed or the articles subscribed by saying that it was opposed to public policy and therefore he was not liable to pay the amount on the ground that it came under sections 23 and 30 of the Contract Act. Unfortunately section 294-A of the Indian Penal Code also is not sufficient to bring them to book. Therefore, people who have amassed large sums of money have been defrauding the subscribers.

As the hon. Member, Sri Annamalai, has pointed out, we do not have sufficient notice that this Bill will be considered now. It does not matter as it goes to the Select Committee and I am also not interested in the details of it. But I would only suggest that small people who pool their money have got to be protected not only in the form of giving security or depositing the extra money that he gets every month with some Scheduled Bank. I request the Hon. Minister to consider this aspect of the matter also.

In these chit auctions, they may take out a licence and they may be controlled by the Government or any authority contemplated under this Bill. But auctions sometimes go so high that the interest payable comes to 36 per cent or even 48 per cent in some cases. Some poor people who have got debts to pay or marriage to perform or some other urgent necessity, get into the habit of bidding for a higher amount. If Rs. 1,000 is the chit amount, and 100 persons contribute Rs. 10 each, the person who wants money urgently is prepared to take the chit for even Rs. 300 or Rs. 400 and pay the balance till the chit is over. Ultimately if the interest is calculated it would be a high rate of interest and prohibitive also. Therefore, provision must also be made for that purpose.

The other point is about repayment. When the prize winner gets money, he executes promissory note for the balance or for even a higher amount as security for the foreman getting regular payments.

25th April 1960]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

This promissory note is negotiable and he can coolly assign it to some other person. Even if the amount paid is shown in the pass-book, the entry is not made in the promissory note. The endorsee of the pro-note gets adverse on the rate as a bona fide holdings due course. Under section 9 of the Negotiable Instruments Act, a person who has taken the chit executed the pro-note as a foresaid and paid amounts can sue the foreman for damages for having assigned the note for a higher amount and get a decree automatically. But this foreman may have no property and the amount could not be recovered. Thus there are several ways in which the so-called chit-fund foreman can deceive subscribers.

There is one another point. These chits are not run only by merchants or banks or recognized companies alone. They are also carried on by small persons as a profession and it will be impossible to find them out. They auction the chit every 'Amavasai' or a particular day in a month or a particular day in a week. They collect daily two annas or four annas or eight annas. Nearly 75 per cent of these people do it as a profession and they do not carry it for the purpose of helping their neighbours. They not only take stake-holders' money but do not deposit it. They collect a huge amount. I know in one case a person had to pay Rs. 5 lakhs and he had no property worth Rs. 5,000. Therefore, such persons should be asked to deposit the balance in a Scheduled Bank or give security in the form of immovable property for the entire amount payable at the end of the chit and not for one instalment amount only. I request the Select Committee to go into all these things and see that on account of the manoeuvres of these foremen, subscribers are not deceived and that every transaction whether it be money or article or even any other property is brought within the ambit of this legislation.

MR. SPEAKER: When the hon. Member, Sri Annamalai, laid the charge that he was unaware that this Bill was going to be taken up for consideration to-day, I thought that it was not necessary for me to intervene at that stage. But when the hon. Member, Sri Srinivasa Iyer, repeats the charge, I think I have to bring to their notice that this Bill is in to-day's agenda and it was circulated to hon. Members on Friday last in this House. Not only that. It has already been brought to the notice of hon. Members that this Bill will be taken up in the afternoon sitting of this House to-day. If hon. Members do not read the agenda, it is not the fault of the Chair.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, it is true that in the printed circular issued by the Chair, it was stated that the Government Bills would be taken up on the afternoon of 25th instant. But we did not know that all the 11 Bills would be taken up for consideration to-day and we thought that only two or three Bills would come up for discussion to-day and therefore we were not fully prepared for that. As a matter of fact when the agenda was circulated on Friday, some of us were not here. I agree that they are all included in to-day's agenda which was received on Friday but we did not expect that this Bill would be taken up only this afternoon. But we do not want to lay any charge or show any disrespect to the Chair. The charge is only against the Business Advisory Committee for not fixing up the respective Bills that would be coming up for discussion this afternoon and inform us particularly in advance.

[25th April 1960]

* **SRI S. M. ANNAMALAI:** பதினேரு மசோதாக்கள் ஒரே நாளில் வருகின்றன என்றால் என்மாதிரி இருக்கின்ற தொண்டி ஆட்கள் follow பண்ணுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு மூன்று மசோதாக்களை குறிப்பிட்டு எடுத்துக் கொண்டால் நாங்களும் தயாராய் இருப்போம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: On a point of order Sir. கனம் அங்கத்தினர் சின்வாச அய்யர் பதில் சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் நம் சபாநாயகர் அவர்களை குறை கூறக் கூடிய அளவுக்கு ஒன்றும் சொல்ல வில்லை என்று சொல்லிவிட்டு "Charge against the Business Advisory Committee" என்று சொன்னார். இந்த கமிட்டிக்கு தலைமை தாங்குவது சபாநாயகர் தான். எனவே அந்த கமிட்டியின் பேரில் கூறப்பட்ட charges சபாநாயகரையும் சாரும் அல்லவா, இப்படி செய்தது சரியா? அவர் இதை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Business Advisory Committee சாதாரணமாக எத்தனை மசோதாக்கள் இந்த Session -ல் நடக்கும் என்று முடிவு செய்கிறது. அந்தந்த நாளில் வருகின்ற மசோதாக்கள் Agenda-வில் வருகின்றன. Business Advisory Committee-யைப் பற்றி சொன்னதை நான் குற்றம் என்றே எடுத்துக் கொள்ள வில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இந்த Chit fund மசோதாவின் பேரில் இப்போது ஒரு குறிப்பிட்ட சில அபிப்பிராயங்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த Chit fund மசோதாவை நாம் கொண்டு வருவதின் நோக்கம் கிராமங்களிலும் சரி, நகரங்களிலும் சரி, ஏழை மக்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் ஆயினும் சரி, மத்தியதர வர்க்கமானாலும் சரி, இந்த சிட் பண்டை நடத்தி வரும் நேரத்தில் பலவித ஊழல்கள் ஏற்படுகிறது. இதனால் பலர் ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள், ஏமாற்றப்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்தால் இந்த சிட் பண்டில் சேருகிறவர்கள் ஏமாற்றம் அடையக்கூடாது, ஏமாற்றப்படக் கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவை நாம் கொண்டு வருகிறோம். இப்படி வரும் இந்த சிட் பண்டைப்பற்றி பார்க்கும்போது இது மூலதனம் இல்லாத ஒரு குட்டி பாங்கி என்று சொல்லலாம். இப்படிப்பட்ட Chit fund -க்கு சட்டம் போட்டு இந்த சிட் பண்டை முறையாக நடக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதாவை கொண்டு வருகிறோம் என்றால் இதை நாம் பாரட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் இதில் ஒரு சில குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவைகளைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். முதலாவது ஒரு சிட் பண்டை நடத்துகிறவர்கள் சாதாரணமாக 5,000 ரூபாய் சீட்டு பிடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் 5,000 ரூபாய் டிபாசிட்டாக (Deposit) கட்ட வேண்டும் என்று ஒரு நிலைமை. இதில் குறிப்பாக 100 ரூபாய்க்கு உள்பட்டதற்கு விதி விலக்கு இருக்கிறது. அதற்கு மேல்பட்டது எல்லாம் இந்த Chit fund மசோதாவுக்கு உள்பட்டது. மூலதனம் இல்லாமல் இதை ஒரு நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக இருக்கின்ற ஒரு சிலர் நடத்துகிற நேரத்தில் முழுக்க முழுக்க டிபாசிட் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் இது 100-க்கு 75 சத விதிக் சிட் பண்டுகளை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுமோ என்று யோசிக்க வேண்டி இருக்கிறது. அந்த காரணத்தால் அடியோடு டிபாசிட் வாங்க வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம். டிபாசிட்டை எந்த வகையில் வாங்க வேண்டும் என்பதற்காக சொல்கிறேன். ஒரு சிட் பண்டு கம்பெனி ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரையில், அது எத்தனை சீட்டுகளாக இருந்தாலும், சீட்டு பிடிக்கலாம் என்று இருந்தால் அதில் 50 ஆயிரம் ரூபாய் மொத்தமாக டிபாசிட் கொடுத்து விட்டு நடத்தலாம் என்ற முறையிலாவது போட வேண்டும். அல்லது இந்த சிட் பண்டை ஆரம்பித்து முதல் மாதத்தில் வசூல் செய்யும் தொகையை சர்க்காரில் டிபாசிட்டாக கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலாவது மாற்றி அமைக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கவேண்டும். இப்படி இருந்து கொஞ்ச நல்ல முறையில் இயங்கக்

[25th April 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் அதற்குப் பிறகு மேலும் அதிகமாக வாங்குவதற்கு நாம் முயற்சி செய்வது நலனாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோல் கிராமங்களில் இப்போது சிட்பண்டு கம்பெனியே இல்லை. Town-ல் தான் இருக்கிறது. கிராமங்களிலும் 100-க்கு உள்பட்டதற்கு விதிவிலக்கு என்று இருக்குமானால் அது பாதிக்க கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே 250 ரூபாய் வரையில் விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பது கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது போன்று சீட்டு கட்டிக் கொண்டு வந்து பாதி அளவுக்கு பணம் எல்லாம் கட்டியான பிறகு ஒன்று, இரண்டு மாதங்கள் கட்டவில்லை என்று சொன்னால் கேலை போடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கோர்ட்டில் Case போட்டு, டிகிரி வாங்கி இந்த பணத்தை கோர்ட்டில் கட்டி அதை மாதம் ஒரு முறை வாங்க வேண்டுமென்ற அர்த்தத்தில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அந்த பணத்தை ஒரே முறையில் பெற வழி இருப்பது நல்லது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரியப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இதுபோன்ற பண்டுகளை Indian Companies Act-ன் கீழ் Register செய்து அந்த Act-ன் கீழ் வருகிறது என்று சொன்னால் Income-tax மூலம் சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்க அது நலனாக இருக்கும். இப்போதுள்ள நிலையில் தனி நபர் நடத்தக்கூடியதாய் இருந்தால் 3,000 ரூபாய்க்கு ரூபாய்க்கு 3/4 அணு வரும் என்று இருக்கிறதே அதைவிட அதிகமாக சர்க்காருக்கு வருமானம் வரும்படியான நிலை ஏற்படும். ஆகவே இதை Indian Companies Act-ன் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று Chit fund நடத்தக் கூடியவருக்கு Chit fund foreman என்று இருக்கிறது. எனக்கு தெரிந்தவரையில் Workshop-ல் இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் இந்த Foreman என்ற பெயர் இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்த பெயர் பொருத்தமாக இருக்கிறதா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு விளக்கம் கொடுப்பார் என்று நினைக்கிறேன். Chit fund proprietor அல்லது Manager என்று போட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். Foreman என்று போடுவது கேவலப்படுத்துவது போல் இருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: யாரைக் கேவலப்படுத்துகிற மாதிரி இருக்கிறது. Industrial Foreman-ஐயா, Chit Fund Foreman-யையா?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: பொருத்தமாய் இல்லை என்பதை சொல்ல வந்தேன். ஆகவே இந்த மாதிரி மாறுதல்களை எல்லாம் கொண்டு வரக் கூடிய தன்மையால் இதை நாம் பார்ப்பது நலனாக இருக்கும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்புக்குறிய சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்வளவு அவசரமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்று நான் நினைக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் 'இது Select Committee-க்கு போகப் போகிறது, அங்கே கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகத்தான் போகிறது' என்று. எல்சு சீட்டு நடத்தும் வழக்கத்தை ஒழுங்குபடுத்தி அதற்குரிய விதிகளையும் நிபந்தனைகளையும் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் நம் மக்களுக்கு ஒரு நன்மை செய்கிறோம் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு இதை கொண்டு வந்திருப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்டத்தில் சொல்லப்பட்ட காரணங்களும் அப்படித்தான் கூறுகின்றன. இருந்த போதிலும் இதில் இப்படிப்பட்ட கால கட்டத்தில் தலையிட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதைத் தான் சற்று நிதானித்து பார்க்கும்படி சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த சட்டத்திற்கு இப்போது அவசியம் இல்லை என்பது என் கருத்து. பாங்கி வசதி இல்லாத பகுதியில் அல்லது பாங்கி வசதி இருக்கின்ற நகரப் பகுதிகளில் கூட பாங்கிக்கு போகும் பழக்க வழக்கம்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[25th April 1960]

இல்லாத பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள், நடுத்தர மக்கள் இவர்கள் மத்தியில் தான் சீட்டு போடுகின்ற பழக்கம் இருக்கிறது. சீட்டுப் போடுவதற்காக அப்படித் துணிந்திருக்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களோ, மத்திய தர வகுப்பினர்களோ நல்ல நம்பிக்கையுள்ள நபர் நடத்துகிற சீட்டுக் கம்பெனியாக இருந்தால் தான் அதில் எல்சீட்டு எடுப்பார்களே தவிர வேறுவகையில் இல்லை. இது பெரும்பாலும் தனி மனிதருடைய நாணயத்தின் பேரில் நடந்து வருகிறது. கிராமங்களிலும் பரவலான முறையில் அம்மாவாசை அன்று எலம், அல்லது வாரத்தில் சந்தை கூடுகிற அன்று எலம் என்பதாக சீட்டு பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி பலகாலமாக நாணயத்தின் பேரில் நடந்து வருகிற இவ்விஷயத்தில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து பல நிர்ப்பந்தங்களை உண்டாக்குவது அவசியந்தானது என்று நான் அஞ்சுகிறேன். 'சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது, அதனால் எதிர்க்கவேண்டும்' என்ற கருத்தோடு நான் இதை எதிர்ப்பதாக எண்ணக் கூடாது. இந்த மசோதா இப்போது தேவை இல்லாதது. அவசரமாகவும், அவசியமாகவும் கொண்டு வரக் காரணமே கிடையாது. இந்த நேரத்தில் பெரிய அளவு நிர்ப்பந்தத்தோடு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதானது நாணயத்தின் பேரால் இதுவரையிலும் சீட்டு பிடித்துக் கொண்டு வருகிறவர்களுக்குப் பெருந்தொல்லையை விளைவிக்கும். பெரும் பாங்கர்களால் தான் இந்த மசோதாவின் விதிகளுக்கு உட்பட்டு சீட்டு நடத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டு விட்டது என்றால் இனிமேல் பாங்கர்களால் தான் எல்சீட்டு நடத்த முடியுமே தவிர சாதாரண ஊர்களில், பஞ்சாயத்து உள்ள கிராமங்களில், தொழிலாளர் பகுதிகளில் இனி யாருமே சீட்டு நடத்த முடியாத நிலைமை உண்டாகும். அப்படி யாரும் முன்வராவிட்டால் சிறிய அளவில் சேமிப்பதற்கு இப்போது இருக்கிற சாதாரண வசதிகூட இல்லாமல் போய்விடும். (கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்கார் பரிசுப் பத்திரங்களை வாங்கிக் கொள்ளும்படியாகச் சொல்லலாம்) அது நல்லது. நமது ராஜ்ய சர்க்காரே பரிசுப் பத்திரங்களை வழங்கினால் நமது மக்கள் வாங்கிக் கொள்வார்கள். மத்திய சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிற இந்தப் பரிசுப் பத்திரங்களிலும் கூட நம் மாகாணத்தில் விற்பனையாவதில் பாதி நம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிறது. ஆகவே ஏராளமாக வாங்கிக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி வெளியிட்ட பரிசுப் பத்திரங்களின் விற்பனையில் பலவிதமான ஊழல்கள் இருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் எல்லாம், வந்தது. பார்லிமென்டியிலும் கூட இதைப்பற்றிய விவாதம் வந்ததை நினைவுபடுத்தி, அப்படியெல்லாம் ஊழல்கள் ஏற்படாத வகையில்—எல்லா மக்களும் வாங்கக்கூடிய முறையில் நமது ராஜ்ய சர்க்காரே இந்தப் பரிசுப் பத்திரங்களை வெளியிடுமானால் மிகவும் நல்லது. இதைத் தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் ஆதரிப்பார்கள் என்று உறுதியாகச் சொல்கிறேன்.

இன்றையதினம் எல்சீட்டு சம்பந்தமாக இன்று நாம் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவின் ஷரத்துக்களைப் படித்துப் புரிந்துகொள்வதே எல்சீட்டு நடத்துகிற பெரும்பாலோருக்குக் கடினம். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது என்றால் அதற்காக அதிகாரிகள், அதற்கென்று இலாகா இதன் காரணமாகப் புதுச் செலவுகள் எல்லாம் உண்டாகும். இவை எல்லாம் வேண்டாத தொல்லைகள். ஆகவே இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிற தீர்மானத்தையே வாபஸ் பெற்று மசோதாவைக் கொண்டுவராதவிடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்யப்போவதாக நினைத்த இந்த மசோதாவை நாம் கொண்டு வருகிறோமோ அந்த மக்களுக்கு இந்த மசோதாவினால் நன்மை கிடைக்காது. நாணயம், பரஸ்பர நம்பிக்கை, விசுவாசம் ஆகிய எல்லாவற்றையுமே இந்த மசோதா அடிப்படையில் குலைத்துவிடுகிறது.

25th April 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

இந்த மசோதா கொண்டு வருவதன் அவசியத்தைப்பற்றி ஆப்பெஜக்ட் அண்டு ரீஸனிஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணங்களை என்னால் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை. சீட்டு நடத்துகிறவர்கள் எமாற்றிவிடுகிறார்கள், அதைத் தடுப்பதற்காக இது அவசியமாகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். சீட்டு நடத்துகிறவர்களும் எத்தனை தான் ஒழுங்காகவும், நேர்மையாகவும் நடந்துகொண்டாலும்கூட ஒன்றிரண்டு இடங்களில் எமாற்றம் இருதரப்பிலும் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. ராஜ்யம் முழுவதும் மொத்தமாக எடுத்துப் பார்த்தால் இப்படி எமாற்றுகிறவர்களுடைய தொகை 1 சத விதிகளுக்கு மேல் இராது. நான் தொழிலாளர்கள் பகுதியில் இருந்து வருகிறேன். அவர்களிடத்தில் எத்தனைவிதமான சீட்டுகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். எல்லாம் நாணயத்தின் அடிப்படையில் நடந்து வருகின்றன. நாணயத்திற்குப் பங்கமான காரியங்கள் நூற்றுக்கு ஒன்று இருக்கக் கூடும். நம்பிக்கையில் இருக்கிற மதிப்பு, நாணயத்தின்பேரில் இருக்கிற மதிப்பு, மரியாதை எல்லாம் சூலைந்து போகாது இருக்கவேண்டுமென்றால் இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற வேண்டும். இதை எப்படியாவது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி நிறைவேற்றிவிட்டதானவேண்டும் என்றால் நான் சில யோசனைகளைச் சொல்வது அவசியமாகின்றது.

இந்தச் சட்டத்தில் இருந்து 100 ரூபாய் வரையில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பது போதாது. 500 ரூபாய் வரையிலாவது விதிவிலக்கு அளிப்பது மிகவும் அவசியமாக, உதவியாக இருக்கும் என்று ஒரு யோசனை சொல்கிறேன். இன்னொன்று. சீட்டு நடத்துகிறவர்கள் எத்தனை ரூபாய்க்கு சீட்டு விடுகிறார்களோ அதுபோன்ற தொகை டெபாசிட் கட்டவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைய தினம் சீட்டு பிடிக்கிற பலபேர்களினால் இது முடியாததாக இருக்கும். இந்தச் சட்டப்படி ஒன்றிரண்டு பேர்கள், பாங்கர்கள் தான் இனிமேல் சீட்டு நடத்த முடியும் என்ற நிலைமை உண்டாகிறது. அதை நீக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாவிட்டால் இந்த ஷரத்தை மாற்றவேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

இந்த டிபாசிட் தொகையை சம அளவு கட்டவேண்டுமென்று கேட்பது 4-00 நியாயமே இல்லை. சம அளவு கொண்டுவந்து டிபாசிட்டாகக் கட்டி அவர்கள் p.m. களால் அதை நடத்த முடியும் என்று ஒரு பொழுதும் நம்பவில்லை. அவர்கள் நடத்துவதற்கு முன்வராமற்போனால் பாங்கு இல்லாத ஊர்களில் வேண்டுமானால் சீட்டுப் போடலாம் என்று நினைக்கும் மக்களுடைய தொல்லை சகிக்க முடியாத தொல்லையாக இருக்கும். அவர்கள் அனுபவிக்கும் துன்பம் சகிக்க முடியாததாக இருக்கும். 50, 100, 200 ரூபாயை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் காண முடியாத துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பது தான் நான் இந்த நேரத்தில் சங்கடங்களை எடுத்துக்காட்டுவதன் நோக்கம்.

தனிப்பட்ட நபர்கள் விஷயத்தில் வேண்டுமானால், டெபாசிட் கட்டியே ஆக வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருந்தால், எத்தனை தொகைக்குச் சீட்டு நடத்துகிறார்களோ அதிலே பத்தில் ஒரு பங்குத் தொகையை டெபாசிட் டாக் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் போதுமானது என்று தான் நான் கருதுகிறேன். ஒருவன் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு சீட்டு நடத்தினால் நூறு ரூபாய் கட்டினால் போதும். சீட்டு எடுத்தவர்கள் மாதா மாதம் திருப்பித் தராதவர்கள் இருப்பவர்கள் பத்து சத விதிகத்திற்கும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். அந்தப் பத்து சதவிதிகத்தினர் திருப்பிக் கொடுக்காதவர் இருந்தால், சீட்டு நடத்துகிறவன் தாங்கமாட்டான். பத்து சத விதிகம் அளவுக்குப் பணம் திருப்பித் தராதவர்களின் எண்ணிக்கை ஒருபொழுதும் வராது. நூற்றுக்கு ஒருவர் பணம் கொடுக்காத நிலைமை வருவது அரிது. பத்து சத விதிகம் டிபாசிட்டாக கட்டுவது என்று மாற்றியமைத்தால் அது பொருத்தமாக இருக்கும், போதுமானதாக இருக்கும், அதவே போதிய பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[25th April 1960]

பணாவேட் லிமிடெட் கம்பெனி, பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனி இருந்து நடத்துவதாக இருந்தால், அவர்களுடைய செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் என்ன இருக்கிறதோ அந்த அளவு அவர்கள் சீட்டு நடத்தலாம் என்று வைக்கலாம். அதுவே போதுமான நம்பிக்கைக்கு உரியதாக இருக்கும். அவர்கள் பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் சீட்டு நடத்துவதற்கு முடியும். அதற்குக் குறைவான அளவுக்கு சீட்டு நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுப்பதிலே தவறு இல்லை. பணாவேட் லிமிடெட் கம்பெனி, அல்லது பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பெனி விஷயத்தில் இப்படிப்பட்ட முறையைக் கையாளுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

பணம் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் செலுத்தாமல் தவறுகிறவர்கள் 1 சதவிகிதம் இருக்கலாம். அப்படி அவர்கள் பணம் செலுத்தாமல் இருந்தால், அந்தப் பணத்தைப் எப்படித் திரும்பப் பெறுவது என்பதற்கு இந்த மசோதாவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் முறை நியாயமானதல்ல. இதன்படி பார்த்தால், சீட்டு நடத்துகிறவர்கள் சாதாரணமாக கடன் கொடுத்தவர்கள் கடனைத் திருப்பி பெறுவதற்கு சிலில் கோர்ட்டுக்குப் போய் டிக்ரி பெற்று நிறைவேற்றுவதைப் போல, இவர்களும் வழக்காடி டிக்ரி பெற்று நிறைவேற்றக்கூடிய நிர்வாகம் இருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக, இந்த மசோதாவின்படி நாம் நியமிக்க இருக்கும் டைரெக்டரோ ரிஜிஸ்திராரோ இதை முடிவு செய்வதற்கான ஒரு முறையை வகுப்பது, அந்த முறையிலே ஷரத்தை மாற்றியமைப்பது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். கூட்டுறவு சட்டத்திலே கூட அப்படிப்பட்ட முறை தான் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாராவது கூட்டுறவு சங்கத்திலே பணம் பெற்றுக்கொண்டு அவர்கள் திரும்பிக் கொடுக்காமற் போனால், அவன் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் இல்லை, டெபுடி ரிஜிஸ்திரார் பார்த்து தீர்மானிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. தனியாக ஸ்டாம்பு கட்டணம், வக்கீல் கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ரிஜிஸ்திராரோ டைரெக்டரோ அவரே பார்த்துத் தீர்ப்புக் கொடுப்பதற்கு வசதியை இந்த மசோதாவிலே செய்து விடுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். அதைச் செய்வதற்கு நாம் தயங்கக் கூடாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சீட்டு நடத்துகிறதில் அடிக்கடி கணக்குகளை சீட்டு போடுகிறவர்களுக்கு விவரமாக எப்பொழுது கேட்டாலும் காட்டவேண்டுமென்றும், அதோடு மட்டுமல்லாமல், சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு வாரா வாரம் காட்டவேண்டுமென்றும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தொல்லை கொடுக்கக் கூடாது. சீட்டு நடத்துகிறவர்கள் ஒன்றும் பெரிய அளவிலே குமஸ்தாகக் களை வைத்து நடத்தி அதற்குரிய ஐந்தொகைக் கணக்குகளை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கும் வசதிகளைப் பெற்றிருக்க முடியாது. இம்மாதிரி எல்சீ சீட்டு நடத்துகிறவர்கள் அவ்வளவு வசதி உள்ளவர்களாக இருக்க முடியாது. இவ்வளவு செலவுகளை ஏற்றுக்கொண்டால், அந்தச் சீட்டு கம்பெனி லாப கரமாக நடைபெறுவது என்பது துர்லபம். மூன்றாவது மாதங்களுக்கு ஒருமுறை கணக்கு கொடுப்பது என்பதற்குப் பதிலாக அதிகமாகப் போனால் மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஐந்தொகைக் கணக்கு அனுப்புவது என்று ஏற்பாடு செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த யோசனைகளையெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியானது ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். இன்னும் கூட ஒரு யோசனை இருக்கத்தான் செய்கிறது. சர்க்கார் இந்த மசோதா இப்பொழுது கொண்டு வரத் தேவை இல்லை, இதை ஒத்திவைத்துவிடலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குதிரைப் பந்தயச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியும் அமுலுக்குக் கொண்டுவராமல் இருந்ததுபோல் இல்லாமல், இந்த மசோதாவைக் கொஞ்ச காலம் கழித்து ஆலோசனை செய்வது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஏதோ நாங்கள் நிறைவேற்றத்தான் செய்வோம் என்ற அளவிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பிடிவாதமாக இருந்தால், நான் சொல்லிய ஆலோசனை

25th April 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

களைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: This morning in the Business Advisory Committee meeting it was agreed that one hour would be sufficient for discussion of this Bill. But I find the Leader of the Opposition and many more members wanting to speak. The Hon. Minister will have to reply to the debate. Though the hon. Member Sri Chinnadurai was a party to this agreement, he has taken such a long time. Is the House willing to sit for the whole day for this Bill?

SRI P. S. CHINNADURAI: கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில்.

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot presume that. Having been a party to the agreement, he cannot speak for fifteen minutes. Does not the House want anybody else to speak?

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, so far as I am concerned I am of opinion that some kind of control is essential over these chit fund organizations. At the same time, I feel that there should not be undue or too much of interference by the Government. This kind of chit fund organizations serves an important purpose in the rural parts. It encourages thrift among the rural folk. These organizations have been doing very good work. At the same time I must admit the fact that there has been mismanagement in certain areas. Therefore a certain amount of control is absolutely essential. How far can we interfere with these chit fund organizations without bringing much hardship on the public who are keen on subscribing to them? I find that a slab of Rs. 100 has been fixed. My humble submission is that this Bill should cover all subscribers—even those people who subscribe Rs. 5 or even smaller amounts. Because, from my recent tours in rural areas I have come to know that so many poor people have fallen a victim to these chit organizations. We find people who are organizing these chit funds running away from this field one fine morning for good. Therefore there should be no slab system and there should be control over all subscribers to chit funds. They should all be brought under the purview of this Bill. We must see that there is not too much of interference on the part of the Government. The rules must be very elastic. Well, Sir, I am sure that the Joint Select Committee will go in detail into all these questions. I propose to speak at length only after the Bill comes to the Joint Select Committee. This is all my submission, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, before I start replying to the debate, I want to move an amendment to the original motion, because I find we have to include two more members. So, for the words '21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) the words '24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council)' have to be substituted. The two new members are—

- (1) Sri S. Pakkirisami Pillai.
- (2) Srimathi Savithri Shanmugham.

The Mover of the Bill has also to be a member of the Joint Select Committee, though he will not be counted as one to constitute the 16 members of the Assembly.

[Sri R. Venkataraman]

[25th April 1960]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசேர்தா சம்பந்தமாக இவ்வளவு கருத்து வேற்றுமை இருக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதுவும் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்குள்ளேயே இப்படி ஒரே மாறுபட்ட அபிப்பிராயம், **diametrically opposite views** என்று சொல்வார்களே அம்மாதிரி இருப்பது சற்று ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது.

இதிலே இன்னும் விசேஷம் இருக்கிறது. கட்டுப்பாடு உள்ள சமுதாயம் வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய சோஷலிஸ்டு கட்சி, இது வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறது; கட்டுப்பாடு வேண்டாம் என்று சொல்லக் கூடிய சுதந்திரக் கட்சி இது வேண்டும் என்று சொல்லுகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரூ. 100-க்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இது நீண்டகாலமாக சர்ச்சையில் இருந்துவந்திருக்கிற விஷயம். 1946-லேயே பெடரல் கோர்ட்டில் அட்வகேட்டாக இருந்தார் இது சம்மந்தமான ரிப்போர்ட்டைத் தயாரித்து, அதில் நாடு எங்கும் சிட் பண்ட்ஸ் என்று சொல்லிக்கொண்டு பலபேர் மக்களை ஏமாற்றி வருகிறார்கள், கட்டுப்பாடிடலை, நிச்சயமாக கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆப் கம்பெனில், ஆபீஸில் லர் தவறுகள் செய்கிறார்கள், பலவித ஏமாற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. திடீர் திடீர் என்று சிட் பண்டுகள் தோன்றுகின்றன, உடனே மறைந்துவிடுகின்றன, அதனால் பலருக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். மேலும், ரிசர்வ் பாங்க் ஒரு அறிக்கை விட்டார்கள்; அதிலே நிச்சயமாக இதற்குக் கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும், அப்படிக்க கட்டுப்பாடு செய்வதன் மூலமாகத் தான் ஏமாற்றத்தல்களைத் தடுக்க முடியும்; மக்கள் பணத்தை அபகரிப்பதை தடுக்க முடியும் என்று அபிப்பிராயம் கூறினார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் தேவையா, இல்லையா என்பதைப் பற்றிச் சர்ச்சை செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை.

சமுதாயத்தில் ஒருவர் சொத்தை பிறர் வசூலித்துப் பரிபாலனம் செய்கிறார் என்றால், அதற்கு நிச்சயமாக கட்டுப்பாடுகள் கொண்டுவர வேண்டும். சொந்த சொத்து, பணம், என்றால் அதற்கு ஏதாவது விலக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தம் உண்டு. அநேகம் பேர் சிட் பண்டை வைத்துக் கொண்டு, பிறர் பணத்தை வசூலித்து, வசூல் செய்த பணத்தோடு மறைந்துவிடுகிறார்கள். அது சமூகத்துரோகம் ஆகும். அந்த நிலையில், கட்டுப்பாடு செய்ய வேண்டியது என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. கட்டுப்பாடு எந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று யோசிக்கும்போது, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னார்கள், 100 ரூபாய்க்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்தது தவறு, எல்லாச் சிட்டுகளையும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்று. இதே கருத்து, சர்ச்சை சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த இலாகாவைப் பரிபாலித்து வந்த காலத்தில், 100 ரூபாய்க்குக் குறைந்த சிட்டுகளுக்கு வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று யோசனை செய்தார்கள். அப்பொழுது ரூ. 100-க்கு குறைவானதற்கெல்லாம் விதிவிலக்குக் கொடுக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், திடீரென்று யோசனையில்லாமல் இதைக் கொண்டுவரவில்லை. இது சம்பந்தமாக நன்றாக பரிசீலனை செய்த பிறகே, விலக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது; எல்லா சிட்டுகளையும் கொண்டுவருவது என்று சொன்னால், சிறு சிறு சிட்டுகள் நடத்துகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு ரூபா சிட்டு, இரண்டு ரூபா சிட்டு, என்று ஐந்து ரூபாய் வரையில் நடத்துகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கும். அப்படிச் செய்து அமல் நடத்த முடியாது. பெரிய சிட்டுக்காரர்கள், அவர்களுக்கு மட்டும் சட்டம் அமல் நடத்தினால் போதும், அதுதான் நியாயம் என்று செய்கிறோம். இப்பொழுது தொழிலாளிகள் சிட்டில் ரூ. 400, ரூ. 500 என்று போட்டுச் செய்கிறார்கள் என்று கனம் சின்னதுரை

25th April 1960]

[Sri R. Venkataraman]

சொன்னார்கள். அது தொழிலாளிகள் எவ்வளவு உயர்ந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அறிகுறியைக் காட்டுகிறது. அவர்கள் சிறு சேமிப்புகளாக இல்லாமல், 400, 500 என்று சேமிப்பு செய்யக் கூடிய சிட்டுகளில் சேர்ந்திருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு நடக்கும் சிட்டுகள் இந்த சட்டப்படி, சட்டத்தின் கீழ் இருக்கும் விதிகளை அனுஷ்டித்துத்தான் செய்ய வேண்டும், அப்பொழுதுதான் நன்றாக நடைபெறும். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. அம்மாதிரிப் பல சிட்டுகளையும் விட்டுவிட முடியாது.

அடுத்தபடியாக, எவ்வளவு அவர்கள் ஜாமீன் தொகை கொடுப்பது என்பது பற்றியது. அது ஒரு பெரிய பிரச்சினை. சிலர் சொல்லுகிறார்கள். கனம் சின்னதுரை சொன்னார்கள், பத்தில் ஒரு பங்குகொடுத்தால் போதும் என்று. அது போதாது. ஏனென்றால், ஒரு சிட்டு 500, 1,000, 5,000 என்று இருந்தால், பத்து மாதம், இருபது மாதம் என்று நடந்தால், எவ்வளவு தொகை மாதம் என்று குறிக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு ஜாமீன் தொகை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அப்பொழுது தான் போதுமான ஸெக்யூரிடி இருக்கும். அப்பொழுதுதான் ஏதாவது நஷ்டம் வந்தால், போட்டவர்களுக்கு போட்ட பணம் திரும்பி வரமுடியும். இல்லாவிட்டால், ரேடபிள் டிவி டெண்டாகத்தான், ரூபாய்க்கு நாலு அணு என்று இன்ஸால்டென்ஸியில் போல் கிடைக்கக் கூடும். ஆகவே தான் பணமாகக் கட்டினால் இவ்வளவு என்றும், சொத்து ஜாமீன் கொடுத்தால், இரட்டிப்பு மடங்கு என்றும் அவர்கள் பணத்திற்குப் பந்தோபஸ்து செய்ய முடியும். ஆகவே தான் சொத்து ஜாமீனுக்கு இரட்டிப்பு மடங்கு என்று அமைத்திருக்கிறோம். கம்பெனிகளாக இருந்தால், இதற்கு அவர்கள் தனியாக டெபாசித் செய்துதான் ஆகவேண்டும். கம்பெனி யென்றாலே ஏதோ பெரிய ஸ்தாபனம் என்று ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. கம்பெனி சட்டத்தின்படி, ஒரு ஏழு பேர் சேர்ந்து தலைக்கு ரூ. 1 போட்டு, ரெஜிஸ்டர் செய்து விட்டால் போதும். மூலதனம் எதுவும் வேண்டாம். இண்டியன் கம்பெனிஸ் ஆக்ட் பிரகாரம், ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் தொகை கொடுத்துவிட்டால், போதும். ஆகவே, அதுவும் சட்டத்தின் கீழ் வந்துதான் ஆகவேண்டும்.

இன்னும் சில பண்டங்களை சிட்டுகளாக நடத்துகிறார்கள். இந்த விஷயத்தை கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் எழுப்பினார்கள். ரூ. 100-க்கு மேற்பட்டது என்றால், அதுவும் இந்த அடிப்படையில்தான் வருவார்கள்.

SRI R. SRINIVASA IYER : சிட் எமௌண்ட் டெபனிஷனிலே, “chit amount” means the sum total of the subscriptions payable by all the subscribers for any instalment of a chit without any deduction for discount or otherwise;”

“The provisions of this Act shall not apply in respect of any chit, the chit amount of which does not exceed one hundred rupees or in respect of any chit started before the commencement of this Act.”

ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 100 என்று வைத்தால், 10 மாதம், 30 மாதம் என்று சொல்லும்போது ரூ. 1 சிட்டாக இருந்தால், அது பல நூறு ரூபாய் சிட்டு ஒருவர் நடத்துவதாகும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “சிட்” என்று சொல்லும் போது, ஒவ்வொரு சிட்டும் தனித்தனியாகக் கருதப்படும். ஒருவர், ரூ. 5 சிட்டு, பத்து ரூபாய்ச் சிட்டு, ரூ. 100 சிட்டு என்று போட்டால், அவர் மூன்று சிட்டுகள் நடத்துகிறார் என்றாகும். ஒவ்வொரு சிட்டுக்கும் எவ்வளவு தொகை வருகிறதோ, அதுதான் கணக்கு. மேற்கொண்டு

[Sri R. Venkataraman] [25th April 1960]

விவரமாக தெளிவாக செலக்ட் கமிட்டியிலே பிரிசீலனை செய்துகொள்ளலாம். சிட்டின் மதிப்பு ரூ. 100-க்குக் குறைவுமானால், அது சட்டத்தின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வரவேண்டாம் என்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். ஒருவர் 10 சிட்டிகள் நடத்தினால், அவர் ஒவ்வொரு சிட்டிக்கும் டெபாசிட் கட்ட வேண்டும்.

இந்த மசோதாவிலே சிக்கலான ஒரு ஷரத்தும் இல்லை. ஆனால், ஏன் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிறோம் என்றால், இந்த மசோதாவைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு, அப்படி நடத்துகிறவர்களுக்கு என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை விசாரணை செய்து, நாம் செய்யும் சட்டம் “பூல் ப்ரஸ்” ஆக இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிறோம். பக்கத்து ராஜ்யங்கள் எல்லாவற்றிலும் இப்படிப்பட்ட சட்டம் இருக்கிறது. புதிதாக நாம் மாத்திரம் செய்வதாக எண்ணவேண்டாம். ஆகவே, இந்த பிரேரேபணையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Now I will put the Motion, as amended, to the vote of the House.

The question is—

That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members of the Legislative Assembly and 8 members of the Legislative Council) to consider the Madras Chit Funds Bill, 1960 (L.A. Bill No. 5 of 1960) and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri C. Muthiah Pillai.

Sri S. Ranganatha Mudaliar.

Sri V. Sankaran.

Sri D. Dasarathan.

Sri N. S. Sundararajan.

Sri K. Vinayakam.

Sri M. P. Sarathi.

Sri C. Natarajan.

Sri N. K. Palanisami.

Sri C. R. Ramaswami.

Sri T. S. Ramaswami.

Sri S. A. M. Annamalai Odayar.

Sri V. Subbiah.

Sri S. Pakkirisami Pillai.

Srimathi Savithri Shanmugham.

The Hon. Sri R. Venkataraman.

The motion was put and carried.

[25th April 1960]

(4) THE INDIAN PENAL CODE AND THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 7 OF 1960).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, in the place of the motion set down in the agenda, I would like to move the following motion:—

‘That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) to consider the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960) and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

The Hon. Sri C. Subramaniam.

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri T. T. Daniel.

Sri T. Sampath.

Sri V. S. Manickasundaram.

Sri P. Ramachandran.

Srimathi T. N. Anandanayaki.

Sri A. P. C. Veerabahu.

Sri V. Vedayyan.

Sri M. P. Subramaniam.

Sri P. S. Chinnadurai.

Sri Sowdi S. Sundara Bharathi.

Sri D. S. Authimoolam.

Sri M. Kalyanasundaram.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது இப்பொழுது பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகிற பல ஆட்சேபகரமான விஷயங்களைப் பிரசுரிக்காமல் தடை செய்வதற்காக. இதற்கு முன்பு “ப்ரஸ் அப்ஜெக்ஷனமின். மேட்டர் ஆக்ட், 1951” என்று ஒரு மத்திய அரசாங்கச் சட்டம் அமுலில் இருந்து வந்தது. அதன் கீழ் இவ்வாறு ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் பிரசுரிக்கக்கூடிய பத்திரிகைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வழி இருந்தது. 1956-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதியிலிருந்து அந்தச் சட்டம் அமுலில் இல்லை. அந்தச் சட்டம் ரத்தாகிவிட்டது. ஆகையினால் இன்றைக்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் இந்தியன் பினல் கோட்டின் கீழ்தான் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதில் முக்கியமான நடவடிக்கை, யார் எழுதப்பட்டாலும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்களில் பலர் பத்திரிகைகளில் வந்தது போதும் இன்மேல் கோர்ட்டில் ஒரு தடவை அவமானப்படுத்துவதற்கு இல்லை என்பதற்காக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் விட்டு விடுகின்றனர். இதனால் அந்தப் பத்திரிகைகளைப் பிரசுரிக்கக் கூடியவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் தூண்டுதலாக ஆகிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

அதை விட்டு இன்னும் இரண்டு விதமான பிரசுரங்கள் இருக்கின்றன. அதே மாதிரி பெண்கள் விஷயமாகவும் மற்ற விஷயமாகவும் எழுதுவதின் மூலமாக அதிக பத்திரிகைகள் அதிகமாக விற்கவேண்டும் என்று ஒரு

பக்கம், இன்னொரு பக்கம் மற்றவர்களைப்பற்றி அவதூறாக எழுதுவதும் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் எழுத முயற்சிப்பதும். இன்றைய தினம் இந்த இரண்டையும் பரீட்சை வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையினால் இப்படிப்பட்ட திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. முதன் முதலில் இந்தியன் பினல் கோட் 292-ஆவது செக்ஷன் இருக்கிறது. அதில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தண்டனையை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறது. அதில் மூன்று மாதங்கள் சிறைவாசம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு பதிலாக இரண்டு வருஷ தண்டனை இதன் கீழ் கொடுக்கலாம் என்று தண்டனையை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது. இது ஒன்று.

இன்னும் புதிய செக்ஷன் ஒன்றும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது செக்ஷன் 292(ஏ). இது ரொம்பவும் முக்கியமானது. அதாவது பத்திரிகைகள் என்று பேசும்போது அவைகளில் எழுதக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தடுக்கவும், அதற்கு மேல் போஸ்டர்கள் போடுகிறார்கள். அது இன்னும் மோசமானது. ஆகவே போஸ்டர்கள் போடுகிறவர்கள், எழுதுகிறவர்கள் இவர்கள் எல்லோரையும் சேர்த்து இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தால்தான் இந்த ஆபத்தைத் தடுக்க முடியும் என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குப் பல இடங்களில் பல குடும்பங்களைப்பற்றியும் பல குடும்ப ஸ்திரீகளைப்பற்றியும் சிறிய பெண்களைப்பற்றியும் தாறுமாறாக எழுதக்கூடிய நிலைமையில் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். அவைகளை எப்படித் தடுப்பது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. பல சமயங்களில் அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அந்தப் பத்திரிகைகளில் முதலில் பிரசுரித்துவிட்டு மற்ற விவரங்கள் அடுத்த இதழில் வருகிறது என்று எழுதிவிடுகிறார்கள். அப்படி அடுத்த இதழில் வராமல் இருப்பதற்காக பணத்தைக் கொடுத்தாவது தடுத்து விடலாம், சரி செய்து விடலாம் என்று இருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் பல பத்திரிகைகள் பணம் சம்பாதித்து வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட போஸ்டர்கள் சாதாரணமாக வெற்றிலை பாக்குக் கடைகளில்தான் அதிகமாகத் தொங்க விடப்படுகிறது. இதன் மூலம் விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது. அதையெல்லாம் தடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்குக் கண்டிப்பான சட்டம் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்கிற முறையில் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு புதிய செக்ஷனை அதாவது 292(ஏ) என்று அதற்கு வழி செய்யக்கூடிய அளவில் எல்லா விஷயங்களையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய முறையில் இந்த செக்ஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது 293-வது செக்ஷனைப்பற்றியது. செக்ஷன் 292(ஏ)-யில் சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் தண்டனையை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆறு மாதங்கள் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக மூன்று வருஷங்கள் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை அனுசரித்து கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடைத் திருத்துவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை எல்லா அங்கத்தினர்களும் வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். எல்லா பொது மக்களும் இது நியாயமானது என்று கருதி இதை வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் அமைய வேண்டும் என்பதற்காக செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிறோம். அங்கே இதைப்பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதைப் போலவே இன்னொரு மசோதாவையும் நாளைக்கு கொண்டு வரப்போகிறோம். அதையும் செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்போகிறோம். அதாவது கோர்ட் நடவடிக்கை, கோர்ட்டில் நடக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளைப்பற்றியும் ஆபாசமாக பிரசுரிக்கிறார்கள். அதையும் தடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு மசோதா வருகிறது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சீக்கிரத்தில் செலெக்ட் கமிட்டி அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து இன்னும் சட்டத்தின் மூலம் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு செலெக்ட் கமிட்டி நன்றாக பரிசீலனை

25th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

செய்து, வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல முறையில் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவில் செலெக்ட் கமிட்டி திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அந்த அளவில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சபையைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

‘That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) to consider the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960) and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri C. Subramaniam.

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.

Sri T. T. Daniel.

Sri T. Sampath.

Sri V. S. Manickasundaram.

Sri P. Ramachandran.

Srimathi T. N. Anandanayaki.

Sri A. P. C. Veerabahu.

Sri V. Vedayyan.

Sri M. P. Subramaniam.

Sri P. S. Chinnadurai.

Sri Sowdi S. Sundara Bharathi.

Sri D. S. Authimoolam.

Sri M. Kalyanasundaram.

I have allowed half an hour for this Bill.

SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது போன்ற ஒரு மசோதா பல காலத்திற்கு முன்பாகவே இந்த சபையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தது. அந்த ஒரு கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் வகையில் இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய ஐ.பி.சி. 292-வது செக்ஷனில் இருக்கிறது அப்சின் லிடரேசர் இருந்தாலும்கூட அதற்குத் தண்டனை கொடுக்கப் ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. அதைத் தவிர இப்பொழுது 292(ஏ) என்பதில் இரண்டு மூன்று விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது

‘Literature which is grossly indecent, or is scurrilous or intended for blackmail . . .’

என்று மூன்று நான்கு அட்ஜெக்டிவ்ஸ் இருக்கின்றன. அதே போன்று லிடரேசர் இது சம்பந்தமாக டாகுமெண்ட் பிக்சர் இது எல்லாம் அதே மாதிரி இல்லாமல் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மாதிரியான சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

(Sri V. Sankaran)

[25th April 1960]

(Sri M. Jagannathan in the Chair.)

இப்படி பத்திரிகைகளில் ஆபாசமாக விளம்பரப்படுத்துவதை தடை செய்வதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தனிப்பட்ட நபர்களை குறிப்பிடாமல், பொதுவாக கீழ்த்தர உணர்ச்சியை கிளப்பக்கூடிய விஷயத்தை தூண்டி விட்டால், அது இதிலே வருமா என்பது ஓரளவிற்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. Section 292-ல் *obscene* என்று போடப்பட்டு இருக்கிறது. *grossly indecent, or is scurrilous or intended for blackmail* என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர, இது போன்ற கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும்படியான விஷயங்களையோ, சமாசாரங்களையோ, தடுப்பதற்கு முடியுமா? ஒரு பத்திரிகையிலே வரும்படியான ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல நடிகைகளுடைய படங்கள் போடப்படுகின்றன, பலவித கோணங்களில் இவைகளுக்கு இளைஞர்களிடையே கீழ்த்தர உணர்ச்சியை தூண்டும்படியான தலைப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதை "*obscene*" என்று சொல்லுவதில் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படலாம். அந்த வார்த்தை பொருத்தம் இல்லாமலும் இருக்கலாம். Which is calculated to injure public morals எனவே அப்படிப் படம் போட்டு எழுதுவதையும் தடுப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டும்.

மற்றொரு பிரிவை எடுத்துக்கொள்ளும்போது Madras Judicial Proceedings. Regulation of Reports, Bill அதையும் சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும்.

இன்னும் திட்டவட்டமாக சொல்ல வேண்டுமானால் 'excite low, vulgar or immoral or sensual taste' இந்தமாதிரி இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். எனவே அதையும் இதிலே சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். Explanation-லே For the purposes of this section, the word, 'scurrilous' shall be deemed to include any matter which is likely to be injurious to morality is calculated to injure any person. என்று பொதுவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர குறிப்பிட்டு சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே அதுவும் வரும்படியாக broad based-ஆக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கூறி, பொறுக்குக் கமிட்டியிலே இதுவெல்லாம் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, பத்திரிகைக்குமட்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதைப் படித்து பார்க்கின்றபோது, மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒரு (atom bomb) போல் இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படும் அளவிற்கு இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 5 (clause)-கள்தான் இருக்கின்றது என்றால்கூட. இது பத்திரிகைகளை மட்டுமல்ல. மேடைப் பேச்சுகளையும் பாதிக்கும். இப்பொழுது மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்புகிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பேச்சாளர்களுக்கு, எந்த சுருக்கெழுத்தாளரையும் அனுப்புவதில்லை. அவர்கள் ஏதாவது ஆபாசமாகப் பேசுகிறார்களா, அல்லது கண்ணியமற்ற முறையிலே பேசுகின்றார்களா என்பதை சர்க்கார் கவனிப்பதே கிடையாது. ஆனால் இந்த செக்ஷன்படி, பூராவையும் படித்துப் பார்த்தால், ஆபாசம், ஸ்கரிலஸ் என்பதற்கு (definition-ஏ) கிடையாது. கடைசியிலே (Explanation) என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கூட சரியாக சொல்லப்படவில்லை. அது போலவே (indecent) என்ற வார்த்தைக்கும் சரியாக definition-ஏ கிடையாது. வேண்டுமென்றே மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகின்றதே ஒழிய வேறு அல்ல என்றுகூட

25th April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

நினைக்கிறேன். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் 19-வது பிரிவுபடி பேச்சு சுதந்தரத்தைக்கூட பறிக்கக்கூடிய அளவிற்கு இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது.

நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒரு சட்டம் இரண்டு கட்சிக்காரர்களுக்கும் சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களை மட்டும் அடக்க வேண்டும் என்று நினைவிலே இது வருமேயானால், உண்மையிலேயே இதைவிட கேவலமான நிலைமை வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும், எந்த நாட்டிலேயும், இருக்க முடியாது. இதில் ஒவ்வொரு கிளாசாக படிக்கும் போது உண்மையிலே அமைச்சர் அவர்கள் இதை வேண்டுமென்றே கொண்டுவந்திருக்கின்றார் என்றுகூட நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எல்லா மசோதாக்களிலும், விதிகளை நிர்ணயிக்கும் பொழுது அந்த விதிகள் சட்ட மன்றத்தின் மேசையின் மீது வைக்கப்படும். ஆனால் இதிலே அதுமாதிரி செய்ய முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. மற்ற Clause-களை படித்துப் பார்க்கும்போது 'Whoever offers or attempts to do any act which is an offence under this section' என்று இருக்கிறது. அதாவது சாதாரணமாக வேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஆபாசமாக நடக்கப் போகிறான் என்று சந்தேகித்தால்கூட அவர்களை கைது செய்து விடலாம் என்ற பிரிவு இதிலே இருக்கிறது 'by signs or by visible representation' என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லி இருப்பது ஒரே பயங்கரமாக இருக்கிறது. கிராமப்புரங்களிலே துரெளபதி அம்மனை துயில் உரிவார்கள். அதுகூட ஆபாசமாக இருக்கும் சிலருக்கு. இதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் ஒரு சட்ட நிபுணன் அல்ல. இருந்தாலும், அவ்வளவு பயங்கரமான விதிகள் இருக்கிறது என்றால், இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதைப் போலவே 'conveys any picture or any printed or written document which is grossly indecent or, is scurrilous or intended for blackmail' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நானே சாதாரணமாக ஆபாசப் படம் போடுகிறேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்படிப்பட்ட படத்தை பிரின்ட் செய்து பண்டல் கட்டி என்னுடைய நண்பர் இடத்திலே கொடுத்தால், அவரும் நண்பர் என்ற முறையிலே எடுத்துச் செல்வாரேயானால் அவரை கைது செய்துவிடலாம் என்று இந்தக் குறிப்பு சொல்கின்றது. Indian Penal Code-ல் 292 செக்ஷன்படி பார்த்தால் ஏதோ ஒரு அளவிற்கு பேச்சு சுதந்திரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு Amendment-ஐக் கொண்டுவந்து, அதன் மூலமாக மறைமுகமாக மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களை நசுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் சர்க்காருடைய மனதிலே இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. சுருக்கெழுத்தாளர்களை மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டும் அனுப்பக்கூடாது. அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் பேசும் போதும் அனுப்ப வேண்டும். எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் பேசினாலும் Tape record செய்து, அவர்கள் இன்னின்ன வகையிலே ஆபாசமாக பேசுகிறார்கள், இன்னின்ன வகையிலே பண்பற்ற முறையிலே பேசுகிறார்கள், ஆகையினாலே வழக்குத் தொடரப் போகிறோம் என்றுகூட சொல்லலாம். இதை அனைத்தையும் பொறுக்கு குழுவில் நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து, எதிர்க் கட்சியும் ஜனநாயக ரீதியில் இயங்க வேண்டும், ஜன நாயகம் தழைத்தோங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இதற்கு ½ மணி நேரம் போதும் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் இரண்டு நிமிஷங்கள் பேசினால் நன்றாக இருக்கும். இன்னும் இரண்டு மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. பேச வேண்டுமென்றால்

[Mr. Speaker]

[25th April 1960]

மென்றால் பேசிக்கொண்டே போகலாம். இன்னும் இரண்டு அங்கத்தினர்கள் பேசி இதை முடித்து விடலாம் என்று இருக்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, Sir, I support this motion. I would say that this Bill is a very noble piece of legislation, which has been introduced at the most appropriate time when yellow journalism is slowly increasing in our State. The object of the Bill is really very noble. Nobody need feel that this Bill will be used against any particular political party. But one thing I desire to bring to the notice of the Hon. Minister, that is, whether the offences should be made cognizable or non-cognizable, bailable or non-bailable, or compoundable or non-compoundable. These are points which should engage the serious attention of the Joint Select Committee.

* **SRI D. S. AUTHIMOOLAM :** Mr. Speaker, பொதுவாக இப்போது தமிழ் நாட்டில் பத்திரிகை தொழில் வெகு வேகமாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால் வளர்ந்துகொண்டு இருக்கின்ற முறையை பார்த்தால் மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டி இருக்கிறது. தமிழ் நாடுதான் இந்தியாவிலேயே நாகரீகத்தில் சிறந்த பிரதேசம். இங்குதான் இப்போது ஆபாச பத்திரிகைகள் ஏராளமாகிவிட்டன. கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது இந்த பக்கம் திரும்பி Smile பண்ணார். இந்த மாதிரி பெரிய மனிதர்கள் எல்லாம் Yellow பத்திரிகைகள் நடத்தி பணம் சம்பாதிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்கள் D. M. K. பார்டியை நசுக்க இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்று கவலைப்பட்டார்கள். அப்படி ஒன்றும் அவர்கள் விசேஷமாக கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மந்திரி அவர்கள் அவர் தெரிவித்த அச்சத்திற்கு லகுவாக பதில் சொல்லி விடுவார். கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பொதுவாக எல்லா பத்திரிகைகளின் தரமும் கெட்டுவிட்டது. இப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளை அரசியல் கட்சிகளும் ஆரம்பித்துவிட்டன. ஆகவே தமிழ் நாட்டின் பண்பாட்டை காப்பாற்ற இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சட்டத்தை இயற்ற வேண்டியது அவசியம் ஆகிறது. தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு I.P.C. செக்ஷன் 500 இருக்கிறது. செக்ஷன் 193-ல் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. இப்போது திருநெல்வேலியில் மூன்று பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் பல பெண் பிள்ளைகளின் படத்தைபோட்டு நாளைக்கு இவர்களைப்பற்றி மற்ற தகவல்கள் வரும் என்று Announcement வருகிறது. இப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகள் நிறைய சிலவாகிறது. இந்த மாதிரி பத்திரிகை தொழில் ரொம்ப லாபகரமாகிவிட்டது. பேப்பர் Black market-ல் நிறைய கிடைக்கிறது. வாங்கி போட்டு இப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளை அச்சடித்து பொது மக்கள், வாலிபர்கள் இவர்களின் கவனத்தை Attract பண்ணி அவர்களை கெடுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த சட்டம் வந்ததை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இந்த சட்டத்தை கொண்டுவந்த மந்திரி அவர்களை வாழ்த்துகிறேன். நல்ல முறையில் இதை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த சட்டத்தை வரவேற்கிறேன். சமுதாயத்தில் இது போன்ற Yellow பத்திரிகைகள் இருக்கக் கூடாது என்பதில் கருத்துவேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் நண்பர் அண்ணாமலையின் சந்தேகத்திற்கு இந்த Section 3-B, Clause காரணமாய் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். 'Whoever by words, either spoken or intended to be read, or by signs or by visible representations, makes any imputation which is grossly indecent or is scurrilous or intended for blackmail என்று இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டை பொருத்தவரை அரசியல்

[25th April 1960]

[Sri M. P. Subramaniam]

கட்சிகள் ஒன்றை ஒன்று தாக்கியும் அவைகளுக்குள் ஒரு சமுதாயமான நிலைமை இல்லாத காரணத்தால் அரசாங்கத்தில் இருக்கின்றவர்கள் தவறான முறையில் இதை உபயோகித்துக் கொண்டு விடுவார்களோ என்ற பயம் இருக்கலாம். பொதுக்கூட்டங்களில் indecent scurrilous ஆக பேசினால் அதை கண்டு பிடிப்பது கடினம். செய்தித் தாள்களில் வருவதை நேரில் பார்க்கிறோம். ஆகவே தவறாக புரிந்துகொள்ள சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஆனால் கூட்டத்தில் பேசுவதை எழுத்தின் மூலம் தவறாக எழுதிக்கொண்டுவந்து கொடுத்தால் உண்மையை தெரிந்துகொள்வது கஷ்டம். இது போன்ற அரசியல் காரியங்களுக்கு இதை பயன்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டம் பொதுவாக மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சுதந்திரத்தை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில்தான் இந்த சட்டம் வருகிறது. பேச்சு சுதந்திரம், எழுத்து சுதந்திரம் இது எல்லாம் ஒரு அடிப்படையான உரிமையாக நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணத்தாலேயே இந்த உரிமைகளை நாம் கொண்டு போகிறோம் மற்றவர்களுடைய உரிமைகள் எவ்விதத்திலும் பாதிக்கப் படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியம். நம்முடைய உரிமைகளை நாம் நிறைவேற்றுவதின் மூலம் மற்றவர்களுக்கு எவ்விதமான தீங்கோ, அல்லது வேறுவிதமான தொல்லையோ ஏற்படாமலும் அவைகளை தவிரக் வேண்டுமென்றும் இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணத்தால்தான் இதில் இன்னும் எத்தனையோ சேர்க்கலாம் என்று சங்கரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி செய்தால் பேசுவோர் எழுதவோ இடமே இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே எந்த அளவுக்கு அவசியமோ அந்த அளவுக்கு கொண்டுவந்திருக்கிறோம். உரிமைகளை கட்டுப்படுத்துவதில் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். இன்னொரு கோடிக்கு போய்விடக்கூடாது. ஆகையினால் யோசித்து இந்த அளவுக்கு செய்யவேண்டுமென்று இதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மறுபடி Select கமிட்டியில் இதுபற்றி பரிசீலனை செய்யும்போது எங்களுக்குத் தோன்றாது, அவசியமானது ஏதாவது விட்டுப்போய் இருந்தால் அவைகளை சேர்க்கவேண்டுமே தவிர நமக்கு மனதில் தோன்றுவதை எல்லாம் சேர்த்துக்கொள்வது சரியல்ல. இதில் முக்கியமாக நாம் கவனிக்கவேண்டியது ஆதிமூலம் அவர்கள் சொன்னது. நமக்குள் எதை எழுதுகிறோம், பேசுகிறோம் என்பதல்ல. வெளிநாடுகளில் இருந்து யாராவது வந்து தமிழ்நாட்டை பண்பாடு என்ன என்பதை தெரிந்துகொள்ள இங்கே இருக்கின்ற பத்திரிகைகளை பார்த்தால் அல்லது பிறர் மூலமாக அவைகளில் இருக்கிறதை தெரிந்துகொண்டால் என்ன ஆவது. போஸ்டர்களை பார்க்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள். இன்று இருக்கின்ற நிலைமையில் தமிழ்நாட்டில் வரக் கூடிய பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே நாம் எல்லோரும் வெட்கப்படக்கூடிய ஒரு நிலைமைதான் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் இந்த தமிழர்களுடைய பண்பாடு எவ்வகையிலும் சீரழிந்துபோகாமல் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில் நாம் எல்லோரும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது மிகவும் அவசியம். பத்திரிகை தொழிலில் இன்றைக்கு எந்த முறையை அனுசரித்தால் எந்த விதமான தீவிரங்கும் கொடுத்தால் அதிகமான பத்திரிகைகளை விற்கலாம் என்று இதை ஒரு கலையாக வைத்துக்கொண்டு இதில் ஆராய்ச்சி செய்வதுபோல் தோன்றுகிறது. இந்த முறையில் பல பத்திரிகைகள் தலைப்புகளை கொடுத்து அதன் காரணமாக அதிகமாக விற்கும்படியான நிலைமை வரும்போது எல்லோரும், குறிப்பாக இளைஞர்கள் இந்தப் பத்திரிகைகளை அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். ஆகையினால் மற்றவர்கள் பார்த்து நம்முடைய தரம் இவ்வளவு தானா, தமிழ்நாட்டின் பண்பாடு இவ்வளவுதானா என்று அவர்கள் குறைவாக நினைக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அதே மாதிரிதான் இன்றைக்கு எழுதுவதில் மட்டும் இல்லை, படங்கள் போடுவதில் மட்டும் இல்லை, பேசுவதிலும் தமிழர்களுடைய பண்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு

BILL, 1960

(L.A. BILL NO. 7 OF 1960)

[Sri C. Subramaniam]

[25th April 1960]

பேசவேண்டும். அதற்காகத்தான் Section 292-B கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏன் அண்ணாமலை தங்களை தாக்குவதற்கென்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைத்தார் என்று தெரியவில்லை. அவருடைய கட்சியாருடைய பேச்சை மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொன்னாரோ என்று சொல்ல நான் தயாராய் இல்லை. அவர் அப்படி நினைத்ததற்கு என்ன காரணம் ஏற்பட்டது என்று அவர் தன் மனதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஒரு சமயம் உண்மை வெளிப்பட்டாலும் வெளிப்படலாம். 'By words, either spoken or intended to be read or by signs or by visible representations, makes any imputation which is grossly'. இப்போது வேறு யாராவது பொதுவாக இங்கே இருக்கின்ற நிலைமை தெரியாது இருந்து அப்படிப்பட்டவர்கள் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு இருந்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இந்த முறையில்தான் பேசுகிறார்கள்போல் தெரிகிறது. அதை வைத்துக்கொண்டுதான் சர்க்கார் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்று எண்ணும்படியாகத் தான் அண்ணாமலை அவர்களின் பேச்சு இருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தை மாற்றும் வகையில் M. P. சுப்ரமணியம் அவர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் அதை மாற்றுவது கஷ்டம். சட்ட சபைகளில் பேசும்போது கூட நாம் கொஞ்சம் யோசித்து பேசவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் தமிழன் என்ற முறையில் நாம் சரிவர பேசவேண்டும் என்பது என்கருத்து. இதுமாதிரி அரசியல் கட்சிகள் பேசினாலும் கூட இதன்மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். "நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள். நீங்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். அதன் காரணமாக எங்களை ஒழிக்கவேண்டும் என்றே இந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள்," என்று நாளைக்குச் சொல்வார்களே என்பதற்காக இதில் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கப் போவதில்லை. அதேமாதிரி யார் பேசினாலும் அப்படித்தான். கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் இந்தச் சட்டம் அவர்கள் கட்சிக்கு ஆட்டம்பாம் போல் வந்திருக்கிறது என்று சொல்வதில் இருந்து அவர்கள்தான் அப்படிப் பேசுகிறார்களே, அவர்களுக்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறதோ என்று கூட இங்கே அவர் பேச்சைக் கேட்டவர்கள் பலர் எண்ணக் கூடும். இப்படி எதையும் யோசிக்காமல் அவர் பேசக்கூடாது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் பேசிய பேச்சை வைத்துக்கொண்டு தவறான முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பேசுகிறது என்று கருத்துப்பட அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவது உசென்சி ஆகாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உசென்சி இல்லாமல் பேசிவிட்டார்கள் என்பதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. உண்மையில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் அவர் அப்படிப் பேசியிருக்கக்கூடாது என்றுதான் நான் விளக்க விரும்புகிறேன். என் பேச்சு இன்டென்ட் என்றால் (ஸ்ரீ எம். பி. சுப்பிரமணியம்: நான் இன்டென்ட் என்று சொல்லவில்லை). இன்டென்ட் என்று சொல்லாவிட்டாலும், உசென்சி இல்லை என்றால், நான் சொல்வது இந்தச் சபைக்கு விரோதமாக—இன்டென்ட் ஆக இருந்தால் சபைத் தலைவர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்தச் சட்டம் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், எந்தத் தனிப்பட்ட மனிதராக இருந்தாலும்—கண்டபடி பேசுவதைத் தடுக்கக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குல்லாவை ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் தூக்கிப் போட்டுக்கொள்ள வேண்டாம் என்பது என்ன தாழ்மையான கருத்து. அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் போட்டுக் கொள்ள வேண்டாம், தனிப்பட்ட முறையில் போட்டுக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்து நல்லதொரு சட்டமாகக் கொண்டுவரவேண்டும். சீக்கிரமாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான்

BILL, 1960

(L.A. BILL NO. 7 OF 1960)

[Sri C. Subramaniam]

[25th April 1960]

நான் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசனைபடி இப்போது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புகிற தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொள்கிறேன். எல்லோரும் வற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று, கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

'That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) to consider the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960), and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri C. Subramaniam.
The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
Sri T. T. Daniel.
Sri T. Sampath.
Sri V. S. Manickasundaram.
Sri P. Ramachandran.
Srimathi T. N. Anandanayaki.
Sri A. P. C. Veerabahu.
Sri V. Vedayyan.
Sri M. P. Subramaniam.
Sri P. S. Chinnadurai.
Sri S. Sowdi Sundara Bharathi.
Sri D. S. Authimoolam.
Sri M. Kalyanasundaram.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: There are two more Bills. I do not know if the House likes to sit till these two Bills are disposed of.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We can dispose of these two Bills. There may not be much discussion on them.

(5) THE MADRAS ANATOMY (AMENDMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 10 OF 1960).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

That the Madras Anatomy (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 10 of 1960) be taken into consideration.

This is a non-controversial Bill, and the various provisions are well known. I move that the Bill be taken into consideration.

MR. SPEAKER: The question is—

That the Madras Anatomy (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 10 of 1960) be taken into consideration.

[25th April 1960]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3, 4 and 5 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

That the Madras Anatomy (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 10 of 1960) be passed.

MR. SPEAKER: The question is—

That the Madras Anatomy (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 10 of 1960) be passed.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(6) THE MADRAS CORNEAL GRAFTING BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 11 OF 1960).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

That the Madras Corneal Grafting Bill, 1960 (L.A. Bill No. 11 of 1960) be taken into consideration.

Sir, this is also a similar Bill.

MR. SPEAKER: The question is—

That the Madras Corneal Grafting Bill, 1960 (L.A. Bill No. 11 of 1960) be taken into consideration.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3, 4 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

That the Madras Corneal Grafting Bill, 1960 (L.A. Bill No. 11 of 1960) be passed.

MR. SPEAKER: The question is—

That the Madras Corneal Grafting Bill, 1960 (L.A. Bill No. 11 of 1960) be passed.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

II.—ANNOUNCEMENT—cont.

Sittings of the House.

MR. SPEAKER: Before we adjourn, I have to announce that the Business Advisory Committee this morning decided to have an afternoon session on the 27th April 1960 from 3 o'clock and to take the following Bills into consideration :—

(1) The Madras District Collectors Powers (Delegation) Amendment Bill, 1960.

25th April 1960]

[Mr. Speaker]

(2) The Legal Practitioners (Madras Amendment) Bill, 1960.

(3) The Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960.

(4) The Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960, to be referred to the same Select Committee as that of the Indian Penal Code Bill.

(5) The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 as amended by the Select Committee.

The Committee also decided that the Electricity Board Budget may be taken up for discussion at the next session of the Assembly.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-⁵ p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

X.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

Nil.

B.—Reports; Notifications and other papers.

* 79. Review of progress made during 1959-60 and programme for 1960-61 on handloom industry development schemes (Demand XXI—Co-operation.)

* 80. Speech by the Hon. the Minister for Works on Civil Works (Demand XXVI) and Civil Works Establishment Tools and Plant (Demand XXVII).

* 81. Speech of Hon. Srimathi Lourdhammal Simon, Minister for Local Administration while moving the Demand XXVIII—Civil Works—Grants-in-Aid.

* 82. Minutes of Proceedings of the Select Committee on the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 26 of 1959).

83. List of Unstarred Questions for 25th April 1960 (Question Nos. 361 to 453) together with separate statements for Question Nos. 1090, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1931 and 1932 (New Nos. 391, 445, 446, 447, 449, 450, 451 and 452).

[25th April 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (a) of the starred question No. 801 asked by Sri S. Pakkirisami Pillai and Sri A. A. Rasheed at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th April 1960, page 187 supra.]

The following measures have been taken by the Corporation of Madras for eradicating the mosquito nuisance in the City as they are mainly responsible for eradicating this nuisance: —

(1) Six special gangs consisting of 24 thozhilalies have been appointed for the intensification of the anti-larval measures in the City.

(2) Deweeding and edging of the rivers and the Canal. Oiling of the breeding places along the waterways.

(3) Staff for the proper maintenance and oiling of the storm water drains has been strengthened.

(4) With the help of the Conservancy staff, the removal of silt and sullage water from cess pits is being attended to before oiling is done. There are about 9,000 cess pits and 8,000 cess pools in the City which receive constant attention.

(5) Wells, tanks, overhead tanks and cisterns have been taken up under the 'National Malaria Eradication Programme' for the intensification of anti-larval measures.

(6) Instructions have been issued to the Senior Entomologist, Malaria Eradication Programme to carry out a check survey of the City and submit a report on the prevention of the mosquito nuisance.

(7) Mechanical sprayers have been ordered for, to supplement the existing hand sprayers.

(8) Proposals have been placed before the Standing Committee and the Council of the Corporation for sanction of additional staff consisting of 10 maistries and 100 thozhilalies for anti-mosquito campaign. Fifty thozhilalies are also proposed to be appointed for cleansing the main drains and storm water drains.

25th April 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 391 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th April 1960, page 234 supra.]

A.—(a) 20,620 acres.

(b), (c) & (d) The following schemes have been sanctioned to provide irrigation facilities to these lands:—

Names of the scheme.	Extent of lands to be benefited,		
	ACS.		
1 Mulliar Pumping Scheme (Thagattur)	1,500		
2 Devambalpatnam Pumping Scheme	350		
3 Ayakkarambalam Pumping Scheme	700		
4 Pumping Scheme in Aymoor village	500		
5 Valavanur Pumping Scheme	1,970		
6 Thennadar Pumping Scheme	1,040		

Of the above schemes, the first four have already been completed and put to use. The schemes referred to under items (5) and (6) are under execution by the Public Works Department. Further, another pumping scheme, namely, the Oradiambalam Pumping Scheme expected to benefit an extent of 113 acres is under consideration.

(e) 9,404.36 acres.

(f) Out of 9,404.36 acres, an extent of 54.81 acres has been assigned to landless poor persons up to 31st December 1959. A special staff consisting of one Deputy Tahsildar, two Revenue Inspectors and one special Deputy Surveyor has been appointed to dispose of the applications for assignment of the lands.

A proposal to provide irrigation facilities to an extent of 1,400 acres of lands in Thillaivilagam village has since been sanctioned for execution at a cost of Rs. 43,000. There is also a proposal under consideration to provide irrigation facilities to a block of 300 acres in Melamandur village.

[25th April 1960]

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 445 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th April 1960, page 277 supra.]

Statement showing the particulars of drinking water wells sunk, overhead tanks constructed in the block areas of Coimbatore district since the inception of community development programme.

Name of the block.	Wells.		Overhead tanks.	
	Number completed.	Amount spent.	Number completed.	Amount spent.
	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.		Rs.
Palladam (Stage II) block ..	152	1,36,641	..	..
Tiruppur (Community Development) block.	147	95,052	..	..
Kangayam (Community Development) block.	109	1,27,721	..	..
Kundadam (Stage I) block ..	7	6,786	..	..
Dharapuram (Stage I) block ..	5	5,801	..	..
Satyamangalam (Stage II) block ..	1	1,264	..	..
Gobichetti-palayam (East) (Stage II) block.	41	97,848	8	65,500
Erode (Stage II) block ..	25	22,801	1	5,542
Perundurai (Stage II) block ..	76	1,06,899	..	..
Kodumudi (Stage II) block ..	77	87,226	6	46,894
Perianaickenpalayam (Stage I) block.	1	113	1	1,207
Bhavanisagar (Stage I) block ..	13	4,405	..	..
Bhavani (Stage I) block ..	1	2,400	..	..
Total ..	655	6,94,957	16	1,19,143

Columns (3) + (5) = Rs. 8,14,100.

25th April 1960]

APPENDIX IV:

[Vide answer to unstarred question No. 446 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th April 1960, page 278 supra.]

Particulars of High Schools.	Total number of schools.	Total number of candidates appeared.			Candidates declared eligible.		
		Boys.	Girls.	Total.	Boys.	Girls.	Total
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1 High Schools run by Government.	2	..	133	133	..	65	65
2 High Schools run by municipality.	12	689	283	972	340	162	502
3 High Schools run by district board.	36	1,518	168	1,686	827	99	926
4 High Schools run by private agencies.	40	1,756	546	2,301	1,127	355	1,482
	90	3,963	1,129	5,092	2,294	681	2,975

		Number of candidates belonging to Scheduled Castes and Scheduled Tribes.					
		Appeared.			Declared eligible.		
		Boys. (9)	Girls. (10)	Total. (11)	Boys. (12)	Girls. (13)	Total (14)
1 High Schools run by Government.	2	..	1	1	..	..	..
2 High Schools run by municipality.	12	47	1	48	11	1	12
3 High Schools run by district board.	36	110 1 S.T.	9 1 S.T.	119 1 S.T.	29 3	2 3	31 3
4 High Schools run by private agencies.	40	42 3 S.T.	7 3 S.T.	49 3 S.T.	20 3 S.T.	5 3 S.T.	25 3 S.T.
	90	190	18	217	60	8	68
		4 S.T.		4 S.T.	3 S.T.		3 S.T.

S. T. = Scheduled Tribes.

[25th April 1960]

APPENDIX V.

[Vide answer to clause (a) of the unstarred question No. 447 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th April 1960, page 278 supra.]

LIST OF JAGGERY MANUFACTURING CO-OPERATIVE SOCIETIES WHICH HAVE BEEN ALLOTTED CENTRIFUGAL MACHINES.

Tiruchirappalli district.

- 1 Muthurajapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 2 Pasupathipalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 3 Koyampalli Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 4 Pulianpatty Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 5 Vellianai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 6 Thornakalpatty Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 7 Srirangan. Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 8 M. Kannaur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

South Arcot district.

- 1 Thiruchopuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 2 Panichamedu Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

Tirunelveli district.

- 1 The Tirunelveli District Jaggery Marketing Society.
- 2 Idachivilai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 3 Paramakurichi Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 4 Vembar Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 5 Vadaliivilai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 6 Palayamechchikulam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 7 Puliyankudi Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 8 Singamparai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 9 Malayankulam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 10 Vellaimalpapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 11 Rayagiri Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 12 Arumuganeri Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 13 Seekachi Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 14 Therkuparamakurichi Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 15 Kolunthattu Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 16 Chettiapathu Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 17 Kayamoli Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

25th April 1960]

Tirunelveli district—cont.

- 18 Kuttam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 19 Maruthanachivilai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 20 Muthukrishnapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 21 Rocheinangaram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 22 Chettikulam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 23 Panagudi Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 24 Nallur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 25 Veppalodai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 26 Muthiyapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 27 Mappillaiyurani Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 28 Pachiapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 29 Pachiapuram West Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 30 Subramaniapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 31 Keelappavoor Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 32 Pithanchettyvilai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 33 Sendamaram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 34 Karivalamvanthanallur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 35 Chintamony Jayavilas Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 36 Vasudevanallur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 37 Ramanthapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 38 Rayagiri Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 39 Keeraikaranthattu Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 40 Pathiyanathapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 41 Radhapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 42 Arudayapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 43 Chettikulam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 44 Panakudi Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 45 Nallur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

Coimbatore district.

- 1 Kunnathur Jaggery Marketing Society, Limited?
- 2 Mallipalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 3 Koyampalli Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 4 Sananpudhur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 5 Getticheviyoor Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 6 Thornakalpatty Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 7 Irugalur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 8 Puthusuriapalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

[25th April 1960]

Coimbatore district—cont.

- 9 Seelipalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 10 Pallagoundanpalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 11 Varapalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 12 Perundurair Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 13 Sivanmalai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 14 Papini Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 15 Uthiyur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 16 Kolathupalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 17 Manakadavu Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 18 Kunnivadi Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 19 Attyampalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 20 Kalampalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 21 Manickampalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 22 Elur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 23 Nathakkadayur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 24 Vettiankinar Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 25 Pattaikalipalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 26 O.K. Chettipalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 27 Avalpoondurai Jaggery Producing Co-operative Society.
- 28 Salangapalayam Jaggery Producing Co-operative Society.
- 29 Vellankoil Jaggery Producing Co-operative Society.
- 30 Kolappalur Jaggery Producing Co-operative Society.
- 31 Pathipalayam Jaggery Producing Co-operative Society.
- 32 Elkkattampalayam Jaggery Producing Co-operative Society.
- 33 Pudupalayam Jaggery Producing Co-operative Society.
- 34 Basuvapatti Jaggery Producing Co-operative Society.
- 35 Marungatholuvu Jaggery Producing Co-operative Society.
- 36 Sivagiri Jaggery Producing Co-operative Society.
- 37 Chettipalayam Jaggery Producing Co-operative Society.
- 38 Kadathur Jaggery Producing Co-operative Society.
- 39 Pudupalayam Jaggery Producing Co-operative Society.
- 40 Kombanaiputhur Jaggery Producing Co-operative Society.
- 41 Sivagiri Jaggery Producing Co-operative Society.
- 42 Kagam Jaggery Producing Co-operative Society.

Chingleput district.

- 1 Walajabad Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 2 Hodsonpet Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 3 Pattikadu Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

25th April 1960]

Tanjore district.

- 1 Pallavarayanpet Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 2 Elumagalur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 3 Tirupanandal Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

Salem district.

- 1 Seetharamapalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 2 Vengipalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 3 Erunapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 4 Thevanagoundanur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 5 Minnampalli Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 6 Sanarpalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 7 Andipalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 8 Kalpaganur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 9 Ramanaickenpalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 10 Zamin Elampillai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 11 Tholur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 12 Vellalagundam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 13 Singipuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 14 Doramangalam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 15 Avadathur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 16 Kalarpatti Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 17 Barur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 18 Erayamangalam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 19 Chunnambukuttai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 20 Vellakkalpatti Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 21 A. Kullampatti Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 22 Thippanur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 23 Periasanarpatti Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 24 Peddanaickenpalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

Kanyakumari district.

- 1 S.T. Palm Gur Centre Society.
- 2 Vilathura Palm Gur Co-operative Society.
- 3 S.T. Manakad Co-operative Society.

[25th April 1960]

- 4 Parakkunnu Co-operative Society.
- 5 Kasthurba Kendram Co-operative Society.
- 6 Monday Market Co-operative Society.
- 7 Agasteeswaram Co-operative Society.
- 8 South Thamaraiikulam Co-operative Society.
- 9 Kalluvilai Co-operative Society.
- 10 Parumankuzhi Co-operative Society.

North Arcot district.

- 1 Mashavankarunai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 2 Salavedu Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

Madurai district.

- 1 Kovilur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 2 R. Kombai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 3 Paganatham Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 4 S. Melapatty Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 5 Jambropuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

Ramanathapuram district.

- 1 Muhavoor Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 2 Krishnapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 3 Perumalpatti Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 4 Meenakshipuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 5 Sivanthipatti Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 6 Puliyal Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 7 Elamani Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 8 Mariyoor Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 9 Kannirajapuram Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 10 Narippaiyur Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 11 Thondi Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 12 Maviduthikottai Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 13 Kadankudi Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 14 Chekkakudy Jaggery Manufacturing Co-operative Society.
- 15 Rajapalayam Jaggery Manufacturing Co-operative Society.

25th April 1960]

APPENDIX VI.

[Vide answer to unstarred question No. 448 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th April 1960, page 278 supra.]

Particulars relating to area reclaimed during 1958 under the Tractor Hiring Scheme and hire charges collected.

Serial number and district. (1)	Area reclaimed. (2) (Acs).		Hire charges collected. (3) RS. NP.	
1 North Arcot	486.00		42,735	28
2 Chingleput	348.00		53,020	00
3 South Arcot	50.00		1,004	00
4 Tanjore	278.00		48,256	00
5 Tiruchirapalli	273.00		51,594	19
6 Mathurai	357.00		53,403	04
7 Tirunelveli	142.00		18,773	00
8 Ramanathapuram	467.00		48,710	57
9 Kanyakumari	..		..	..
10 Salem	417.00		85,685	20
11 Coimbatore	1,190.00		2,75,348	13
12 The Nilgiris	265.00		1,10,076	00
Total	4,273.00		7,88,605	41

[25th April 1960]

APPENDIX VII.

VIDE ANSWER TO UNSTARRED QUESTION No. 449 ASKED BY SRI P. G. MANICKAM AT THE MEETING OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY HELD ON 25th APRIL 1960, PAGE 279 SUPRA.

Statement showing details of schemes implemented under the Second Five-Year Plan in the Coimbatore district.

Serial number and Head of Development.	(1)	Name of scheme.	(2)	Location/Coverage.	(3)	Provision in Second Plan.	(4)	RS. IN LAKHS.
1 Agriculture								
	..	(1) Tractor Hiring Scheme	..	..	Whole district	..	..	1-70
	..	(2) Distribution of improved seeds	..	..	Do.	..	..	0-15
	..	(3) Distribution of green manure seeds	..	..	Do.	..	..	0-07
	..	(4) Soil conservation and contour bunding	..	..	(a) Kothamangalam	..	..	18-83
	..	..	..	..	(b) Kangayam	..	..	..
	..	..	..	..	(c) Avanashi	..	..	..
	..	..	..	..	(d) Palladam	..	..	..
	..	..	..	..	(e) Kolapatti	..	..	..
	..	..	..	..	(f) Kannivadi	..	..	..
	..	..	..	..	(g) Vadachittor-Kondampatti	..	..	..
	..	(5) Comprehensive Coconut Nursery Scheme	..	..	Coimbatore	..	..	1-12
	..	(6) Filter Point Tube Wells Scheme	..	..	Whole district	..	..	0-80
	..	(7) Strengthening of Agricultural College	..	..	Coimbatore	..	..	26-00
	..	(8) Upgrading Agricultural College and Research Institute.	..	..	Do.	..	..	2-67
	..	(9) Improvement of Meenampalayam tobacco	..	..	Agricultural Research Station, Bhavanisagar.	..	..	0-31
	..	(10) Experimental cultivation of Jaffna tobacco	..	..	Do.	..	..	0-43
	..	(11) Plant protection	..	..	Whole district	..	..	1-11
	..	(12) Sugarcane development	..	..	Coimbatore	..	..	1-75
	..	(13) Horticulture	..	..	Whole district	..	..	2-72
	..	(14) Urban compost	..	..	Municipalities and panchayats in the district.	..	..	1-94

25th April 1960]

2 Minor Irrigation ..	..	Special Minor Irrigation Programme	..	..	Whole district	..	..	0-68
3 Animal Husbandry	..	(1) All-India Key Village Scheme—Cattle development.	..	..	Pettaikalpalayam, Sultanpet and Pongalur.	..	..	2-25
	..	(2) Establishment of Artificial Insemination Centre in Pollachi and Tirupur	..	..	..	..	..	9-36
	..	(3) Establishment of Supplementary Extension Centres for the utilization of bulls produced in Key villages.	..	..	Valparai	..	..	1-45
	..	(4) Calf Subsidy Scheme	..	..	Pettaikalpalayam, Sultanpet and Pongalur.	..	..	0-45
	..	(5) Poultry improvement in Key Village areas	..	..	Melandipatnam	..	..	0-40
	..	(6) Poultry development in Community Development Programme.	..	..	Palayamkottai	..	..	74-19
	..	(7) Subsidy to private poultry breeders and associations.	..	..	Coimbatore	..	..	3-36*
	..	(8) Cattle shows	..	..	..	..	..	7-39*
	..	(9) Scheme for distribution of breeding bulls	..	..	..	..	..	0-42*
	..	(10) Appointment of additional stockmen	..	..	..	..	..	0-67*
	..	(11) Purchase of microscopes	..	..	Veterinary Hospital, Udumalpet, Pollachi, Dharpuram, Erode.	..	..	2-94*
	..	(12) Electrification of Veterinary Institutions	..	..	Kelethupalayam and Machirapalayam.	..	..	0-13*
	..	(13) Sheep and wool development	..	..	..	..	..	0-39*
	..	..	..	..	Total—Animal Husbandry	..	..	0-03*
	..	..	..	..	..	..	..	0-02*
	..	..	..	..	..	..	..	0-03*
	..	..	..	..	..	..	..	0-07*
	..	..	..	..	..	..	..	0-10*
	..	..	..	..	..	..	..	0-03*
	..	..	..	..	..	..	..	0-15
	..	..	..	..	..	..	..	12-37

* Represents provision allotted for three years.

[25th April 1960]

Serial number and Head of Development.	(1)	Name of scheme.	(2)	Location/Coverage.	(3)	Provision in Second Plan.	(4)
						RS. IN LAKHS.	
4 Dairying and Milk Supply.		(1) Improvement of milk supply in urban areas	..	Coimbatore	..	0.77	
		(2) Installation of pasteurisation plant	..	Veerapandi	..	9.40	
		(3) Establishment of salvage farms	..	Appanaickenpalayam	..	0.52	
		(4) Establishment of Co-operative Cattle breeding societies.	..	..	..	0.06	
5 Forests	..	(1) Creation of Fodder Banks and improvement to grazing.	..	Total—Dairying and Milk Supply	..	10.75	
	..	(2) Lac	..	Coimbatore North and Coimbatore South Divisions.	..	0.33	
	..	(3) Cashew	..	Ulandi Valley in Coimbatore South Division.	..	0.04	
	..	(4) Expansion of planting teak, etc.	..	Coimbatore North Division	..	0.04	
	..	(5) Development of matchwood plantations	..	Coimbatore South Division	..	2.88	
	..	(6) Creation of industrial plantations, wattle and blue-gum.	..	Coimbatore North and South Divisions.	..	1.27	
	..	(7) Afforestation of low hills areas	..	Anamalai in Coimbatore South Division.	..	0.36	
	..	(8) Construction of residential accommodation	..	Coimbatore North and South Divisions.	..	0.84	
6 Fisheries	..	Total—Forests	..	Do.	..	0.16	
	..	(1) Rural Fishery Demonstration and intensive seed collection.	..	Total—Forests	..	5.92	
	..	(2) Development and exploitation of Major Reservoir Fisheries.	..	Inland water spreads of the district.	..	1.21	
	..	(3) Fish marketing—Construction of model fish markets.	..	Bhavanisagar and Anaravathi Reservoirs.	..	1.12	
	..		..	Coimbatore	..	0.10	
	..		..	Total—Fisheries...	..	2.43	

25th April 1960]

7 Co-operation	..	(1) Integrated Rural Credit	..	Whole district	..	3.66
	..	(2) Development of Co-operative Marketing	..	Do.	..	7.81
	..	(3) Co-operative farming	..	Nadhaoundanpudur and Thannirpandalpudur (Vinobhagam).	..	0.56
	..		..	Total—Co-operation	..	12.03
8 Community Development Programme.	..		..	Block areas in the district	..	153.14
9 Irrigation	..	(1) Anaravathi	..	Coimbatore district	..	146.69
	..	(2) Parambikulam	..	..	..	70.00
	..	(3) Mettur Canals Scheme (proportionate cost for the district).	..	..	..	3.82
10 Power	..	Rural Electrification...	..	Total—Major Irrigation	..	220.51
11 Industries	..	(a) Large and Medium Industries—Co-operative Sugar Factories.	..	Coimbatore district	..	68.45
	..	(b) Small Scale Industries—	..	Udumalpet	..	19.00
	..	(1) Model Foundry	..	Erode	..	1.91
	..	(2) Common Tool Room	..	Do.	..	4.40
	..	(3) Bolts and Nuts	..	Do.	..	1.27
	..	(4) Foot-wear and Leather Goods Unit	..	Do.	..	1.40
	..	(5) Wood seasoning plant, Pollachi	..	Pollachi	..	0.87
	..	(6) Industrial Colony, Erode	..	Erode	..	8.00
	..	(7) Palnagur	..	Whole district	..	0.09
	..	(8) Loans under State Aid to Small Scale and Cottage Industries.	..	Do.	..	2.92*
	..	(c) Handicrafts—	..	Coimbatore	..	1.27
	..	(1) Establishment of sales-cum-procurement depot	..	Do.	..	0.12
	..	(2) Establishment of a Training Centre for palm-leaf products industry.	..	..	..	..

* Represents provision allotted for three years.

Serial number and Head of Development.	Name of scheme.	Location/Coverage.	Provision in Second Plan.
(1)	(2)	(3)	(4)
11 Industries—cont			RS. IN LAKHS.
	(3) Establishment of a Training Centre for Printing and dyeing of cloth and mat.	Coimbatore	0.56
	(d) Handlooms—		
	(1) Admission of weavers in Co-operative fold	Whole district	17.92
	(2) Housing Colonies for weavers	Do.	16.05
	(3) Weaving Industrial Co-operatives	Do.	0.45
	(e) Khadi	Do.	20.43
	(1) State Highways *	Total—Industries	96.66
	(2) Other Roads *	Whole district	31.39
		Do.	20.05
		Total—Roads	51.44
13(a) Education	Primary Education—		
	(1) Revision of salaries of teachers	Whole district	13.86
	(2) Opening of additional classes	Do.	25.86
	(3) Training of additional teachers	Do.	2.15
	(4) Appointment of Craft Instructors	Do.	0.29
	Basic Education—		
	(1) Conversion of Elementary Schools into Basic Schools.	Whole district	3.36
	(2) Conversion of ordinary Training Schools into Basic	Karadibavi	4.98
	Secondary Education—		
	(1) Revision of salaries of teachers		4.00
	(2) Increase of enrolment of age group 14 to 17		3.22
	(3) Opening of multipurpose schools		2.89
	(4) Improvement of facilities for teaching Science and Core subjects.		5.62

[25th April 1960]

25th April 1960]

	(5) Improvements of Libraries	..	..	..	0.45
	(6) Improvement of Crafts	..	..	..	1.91
	Collegiate Training Institution—				
	(1) Opening of B.T. Colleges	..	..	..	9.18
	(2) Opening of Physical Training Colleges	..	..	..	2.70
(b) Technical Education	(1) Improvement to the Coimbatore College of Technology.	Coimbatore	..	..	36.27
	(2) Improvement to the Government Polytechnic, Coimbatore.	Do.	..	..	7.75
	Total—Education	..	..	..	124.49
14 Health—					
(a) Medical..	(1) Training of Maternity Assistants	..	..	Coimbatore District Headquarters Hospital.	0.12
	(2) Opening of Primary Health Centres	..	..	Coimbatore district	8.00
	(3) Provincialisation of Local Fund Taluk Headquarters Institutions.	Do.	..	..	1.45
	(4) Provincialisation of Doctors in L. F. Non-Taluk Headquarters Institutions.	Do.	..	..	0.19
	(5) Opening of a Public Health Laboratory	..	..	Coimbatore	6.31
	(6) Opening of Leprosy Sub Centres	..	..	..	1.50
	(7) Establishment of V. D. Clinic in the District Headquarters Hospital.	District Headquarters Coimbatore.	..	..	1.25
	(8) Construction of Nurses' Quarters	..	..	Do.	1.32
	(9) Improvement to Taluk Headquarters Hospitals	..	..	Do.	10.54
	(10) Opening of Dental Clinic	..	..	Do.	0.61
	(11) Opening of T.B. Clinic	..	..	Do.	3.35
	(12) Family Planning Clinic	..	..	Coimbatore district	0.90
	(13) Improvement to District Headquarters Hospitals	..	..	Do.	15.60
	(14) Training of Auxiliary Nurse-Midwives	..	..	District Headquarters Hospital, Coimbatore.	0.11
	Total—Medical	..	..	..	51.25

* In addition to these, schemes estimated at Rs. 35.11 lakhs will be implemented under the C.R.F. programme and under Roads of Economic and Inter-State Importance.

[25th April 1960]

Serial number and Head of Development.	(1)	Name of scheme.	(2)	Location/Coverage.	(3)	Provision in Second Plan.	(4)
							RS. IN LAKHS
14 Health—cont.							
(b) Public Health ..		(1) Environmental Hygiene ..	..	..	Coimbatore. District	..	0.51
		(2) Maternal and Child Health Service ..	..	..	Do.	..	1.63
		(3) Training of Thais ..	..	..	Do.	..	0.21
		(4) National Malaria Control Programme ..	..	..	..	..	7.44
		(5) National Filaris Control Programme ..	..	..	Bhavanisagar, Coimbatore, Erode and Tirupattur Municipalities ..	..	1.55
		(6) B.C.G. Vaccination Campaign ..	..	..	Coimbatore ..	..	0.11
				Do.	Total—Public Health ..	..	11.45
(c) Rural Water-supply ..				Whole district	..	..	20.00
(d) Urban Water-supply.							
		(1) Dharapuram Water-supply Scheme ..	..	..	Dharapuram ..	..	10.00
		(2) Udumalpet Water-supply Scheme ..	..	..	Udumalpet ..	..	20.00
		(3) Bhavani and Komarapalayam Water-supply Scheme.	..	..	Bhavani and Komarapalayam ..	..	8.00
		(4) Satyamangalam Water-supply Scheme ..	..	..	Satyamangalam ..	..	7.00
		(5) Coimbatore Water-supply Improvements ..	..	..	Coimbatore ..	..	24.00
		(6) Tiruppur Water-supply Improvements ..	..	..	Tiruppur ..	..	66.00
		(7) Gobichettipalayam Water-supply Scheme ..	..	..	Gobichettipalayam ..	..	13.00
		(8) Coimbatore Drainage Scheme ..	..	..	Coimbatore ..	..	22.20
		(9) Ananalai, Vettaikaranpudur Water-supply Scheme.	..	..	Ananalai, Vettaikaranpudur, etc. ..	..	12.00
				Total—Urban Water-supply	..	..	182.20
15 Housing ..		(1) Low Income Group Housing—					
		(a) Co-operative Societies ..	..	..	Whole district	..	5.60
		(b) Local Bodies ..	..	..	Do.	..	4.72*
		(2) Subsidized Industrial Housing—					
		(a) Co-operative Societies ..	..	..	Peelamedu, Udumalpet ..	..	8.21

25th April 1960]

(b) Industrial Housing Scheme ..	..	..	..	Singanallur ..	..	..	6.55
				Total—Housing ..	..	..	25.08
16 Welfare Classes.							
(a) Welfare of Scheduled Castes—							
(1) Publicity ..	..	..	..	..	..	..	0.206*
(2) Education ..	..	..	..	..	..	..	1.224*
(3) Public Health ..	..	..	..	..	..	..	2.217*
(4) Housing ..	..	..	..	..	..	..	7.117*
(5) Agriculture ..	..	..	..	..	..	..	6.524*
(b) Welfare of Scheduled Tribes—							
(1) Education ..	..	..	..	..	..	..	0.175*
(2) Public Health ..	..	..	..	..	..	..	0.200*
(3) Housing ..	..	..	..	..	..	..	0.770*
(c) Welfare of ex-Criminal Tribes—							
(1) Education ..	..	..	..	..	..	..	0.357*
(2) Public Health ..	..	..	..	..	..	..	0.047*
(3) Housing ..	..	..	..	..	..	..	0.892*
(4) Agriculture ..	..	..	..	..	..	..	0.326*
(5) Technical Training ..	..	..	..	..	..	..	0.500*
				Total—Welfare of Backward Classes ..	..	..	20.555
17 Labour and Labour Welfare.							
(a) Social Welfare ..				Industrial Training Centre attached to Government Polytechnic, Coimbatore.	Coimbatore ..	..	2.76
				(1) District (After-care) shelter for Men discharged from correctional institutions.	Coimbatore ..	..	1.255
				(2) Phased Programme for the modernization of the work-shop equipment of Jails and Borstal Schools in the State.	Central Jail, Coimbatore ..	..	0.420
				Modernization of the Tailoring Unit at Central Jail, Coimbatore.	Total—Social Welfare ..	..	1.675

* Represents provision allotted for three years.

[25th April 1960]

Serial number and Head of Development.	Name of scheme.	Location/Coverage.	Provision in Second Plan.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS. IN LAKHS.	
18 (b) Women's Welfare ..	Establishment of an After-care Home for Women discharged from non-correctional institutions. Starting of Cottage Industrial Work Centres for Scheduled Tribes.	Coimbatore ..	2.06
		Total—Women's Welfare ..	0.69
			2.75
19 Miscellaneous—			22.50
(a) Town Planning ..		Entire district	1.21
(b) Statistics ..		Do.	0.65
(c) Broadcasting—Purchase Installation and maintenance of pump-sets.		Do.	12.03
(d) Loans to Local Bodies for remunerative enterprises.		Whole district	
		Total—Miscellaneous ..	36.39
		Grand total ..	1,189.850

NOTE.—The above statement excludes the cost of common schemes, such as power projects which are of benefit to the entire State and which are not divisible districtwise.

[Vide answer to unstarred question No. 450 asked by Sri P. G. Mani
STATEMENT SHOWING

Serial number and name of the district.	Name of the village selected.	Details and nature of development work undertaken.	Date on which undertaken.	Date on which completed.	Strength of employees
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
1 Chingleput	Sembarambakkam village in Sriperumpudur taluk.	(1) Construction of houses for Harijans. (2) Construction of elementary school buildings. (3) Construction of reading room. (4) Formation of approach road and planting of avenue trees.	2nd December 1956 ..	2nd January 1958 ..	Armed .. and P.S.
	Vellacheri village about three miles from Madras.	(1) Extension to existing hospital. (2) Construction of rural well .. (3) Welfare extension building at a cost of Rs. 7,500.	15th April 1958 ..	15th July 1958 ..	S.M.I. S.C. H.C. 10 from the
2 South Arcot	Eripalayam village	Construction of approach road work from the main road.	2nd November 1956 ..	18th August 1958 ..	Jam. I. H. of A.R.
	Nagarmalai and Sathamangalam Harijan Colonies in Chidambaram taluk.	Construction of approach road from Sathamangalam Harijans Colony to Vellanur cremation ground.			A detach the hel boys an people.
	Mel Edayalam village in Gingee taluk.	Construction of a road between Jayankondam and Mel Edayalam villages.			
3 Tiruchirappalli	Thayanur village	Construction of a school	1st November 1956.	Not yet completed. The roofing has to be put up. Efforts are being made with the help of the old Panchayat President to complete it by enlisting the co-operation of the villagers.	Two secti
4 Thanjavur	Kudikadu village	Approach road of one mile leading from the main road to the village. Another road of one mile from Kudikadu to Kudikadu Railway Station and the main road.	5th November 1956 ..	7th February 1957 ..	20 Arm only
	Sooliakkottai	Construction of a Community hall, levelling of road from Saliyamangalam level-crossing road to Sooliakkottai, a distance of 1½ miles.	10th March 1958 ..	10th January 1959 ..	One se an villag
5 Madurai, North	Munnalakottai village, Dindigul Taluk.	Laying an earth road from Panjampatti to Munnalakottai and Munnalakottai to Chinnalapatti —Distance two miles and three furlongs.	26th November 1956.	15th January 1957 ..	Armed H.Cs

25th April 1960]

APPENDIX IX

[Vide answer to unstarred question No. 451 asked by Sri V. Arunachala Thevar at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th April 1960, page 279 supra.]

The names of villages which are affected by Guineaworm disease in Pudukkottai division, Tiruchirappalli district, are listed below :—

Pudukkottai East Range.

1 Rajakolathur.	5 Thiruvarankulam.
2 Melapulavankadu.	6 Marudaikone Vidutty.
3 Sundaneripatti.	7 Koothachipatti.
4 Pudevayal.	

Pudukkottai West Range.

1 Annavasal.	23 Malavaroyanvayal.
2 Ethukkapatti.	24 Killukkottai.
3 Kannandarkovil.	25 Kilakulovipatti.
4 Tennethurayanpatti.	26 Ulagamkathanpatti.
5 Kaniapatti.	27 Thammavoor.
6 Balandampatti.	28 Chinnuranipatti.
7 Kalamavoor.	29 Kulakudipatti.
8 Therkupatti.	30 Kulavoipatti.
9 Vadakkupatti.	31 Koppampatti.
10 Nadupatti.	32 Vellakkalpatti.
11 Sengalakkudi.	33 Vidanivayal.
12 Amboorpatti.	34 Neiveli.
13 Avoor.	35 Sivakamipuram.
14 Rakkathanpatti.	36 Chitrampatti.
15 Palaiyur.	37 Vengampatti.
16 Othaipatti.	38 Paduthinnipatti.
17 Peramboor.	39 Oliamangalam.
18 Malampatti.	40 Usilampatti.
19 Vathanankottai.	41 Vellalapatti.
20 Udayalipatti.	42 Idyapatti.
21 Sathirapatti.	43 Meenavalli.
22 Alurampatti.	

[25th April 1960]

APPENDIX X.

[Vide answer to unstarred question No. 452 asked by Sri P. S. Chinnadurai at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th April 1960, page 280 supra.]

Statement showing the number of persons to whom liquor permits were issued during 1958.

Districts.	Number of persons to whom liquor permits were granted during 1958.					Number of persons whose liquor permits were renewed during 1958.			
	Indians.	Non-Indians.	Military officials.	Privileged persons.	Visitors.	Officials, seamen, etc.	Indians.	Non-Indians.	Military officials.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
1 Arcot, North	3	5	..	..	..	..	4	2	..
2 Arcot, South	1	4	..	..	..	..	5	9	..
3 Chingleput	3	11	6	..	..	..	5	4	..
4 Coimbatore	9	..	..	..	..	..	80	110	..
5 Kanyakumari	..	..	..	..	..	..	2	43	..
6 Madurai	4	12	56	1	..	..	15	168	..
7 Nilgiris, The	13	..	..	..	..	..	50	1	..
8 Ramanathapuram	..	..	..	..	..	..	3	28	..
9 Salem	7	4	..	2	..	..	11	16	..
10 Tanjore	1	..	..	..	..	..	4	9	..
11 Tiruchirappalli	6	2	..	2	..	..	6	16	..
12 Tirunelveli	3	310	25	26	375	5,445	12	422	23
13 Madras City	198	362	87	31	375	5,445	531	828	23
Total	248	362	87	31	375	5,445	728	828	23

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 26th April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Statement by Mr. Michael Hoffman about Small-scale Industries

S.N. 12 Q.—SRI A. A. RASHEED. Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the attention of the Government has been drawn to the statement of Mr. Michael Hoffman, Leader of the World Bank Mission now on tour of Madras State, that "Small-scale Industries" can neither help the country to become self-sufficient nor solve the problem of unemployment and small-scale industry is a luxury?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir. Government have seen the Press report.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Government agree with the views expressed by Mr. Hoffman?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Government do not express opinions in answer to an interpellation and they only say generally what action is taken.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Government hope to increase production and solve the unemployment problem by laying greater emphasis on small-scale industries in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: On this matter, there is considerable difference of opinion among the greatest economists and industrialists all over the World. I have received only yesterday a documented thesis from the United Nations Economic Division laying great emphasis on small-scale industries as the panacea for industrial backwardness as well as for solving the unemployment problem in the less-developed countries of the World. So, there is no point in entering into any controversy over the matter.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, is not the statement made by Mr. Michael Hoffman quite contrary and derogatory to the policies pursued by our Government and may I know whether the Government persist in continuing the policy as adumbrated in our Small-scale Industries scheme?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Experts like Doctors differ. We take everybody's opinion, but do not accept all of them.

[26th April 1960]

SRI N. K. PALANISAMI : ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் விஷயத்தில் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான மூலதனம் அதிகமாகச் செலவிட வேண்டியிருப்பதால் மெஷினரி வாங்க முடிவதில்லை. ஆகவே, கட்டிடம் என்னும்போது, எந்தக் கட்டிடமாக இருந்தாலும், அதற்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கும் முறையிலே இருந்தால் அது அபிவிருத்தியாகும் என்று சர்க்கார் நினைக்கிறதா? அப்படியானால், அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சிறு கைத் தொழில் களுக்கு இப்பொழுதே லைசன்ஸ் தேவை இல்லை. ஐந்து லட்ச ரூபாய்க்குக் குறைவாகவோ ஐம்பது நபர்களுக்குக் குறைவாகவோ உபயோகப்படுத்தும் தொழில்களுக்கு லைசன்ஸ் தேவையில்லை என்று இருந்ததை இப்பொழுது விவரித்து, விஸ்தரித்து, பத்து லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு மூலதனம் போடுகிற வரையிலும் லைசன்ஸ் தேவை இல்லை என்று செய்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர்கள் இன்னும் மேற்கொண்டு விஷயங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், எஷ்யன் ரீஜினல் கான்பெரன்ஸ் டில்லியில் 1957-ம் வருஷம் நடந்தது; அதில் 'ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீசும் ஆசிய நாடுகளும்' என்பது பற்றி நல்ல விவரமான ஒரு ரிபோர்ட் இருக்கிறது. அதையும் பார்க்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : அந்த வெளிநாட்டு மனிதர், நமது இந்தியாவினுடைய தற்போதைய நிலைமை பூராவையும் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறாரா? இன்றைய நிலையில் பெரும் தொழில்களுக்கு இங்கே போவதற்கு மிகுந்த கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன; இன்னும் வெகு நாட்களுக்கு கஷ்டங்கள் இருக்கும். ஆகையால் கிடைத்ததைக்கொண்டு, சிறு தொழில்களைக் கொண்டதான் இந்தியாவில் முன்னேற வேண்டும் என்பதையும் அந்த வெளி நாட்டவர் அறிந்திருக்கிறாரா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது கனம் அங்கத்தின ருடைய அபிப்பிராயம்.

SRI A. A. RASHEED : Is it a fact that small-scale industries are more suitable to small countries with high standard of living rather than to big countries like ours?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is again a matter of opinion. I can only invite the attention of the hon. Member to the report on Small-scale Industries by the Asian Regional Conference held in Delhi in 1957. It is a matter of interest and so I may be permitted to read one sentence out of it. "In principle, small-scale industries seem to fit into the economic conditions of most Asian countries better than large-scale production. It generally implies relatively much labour which is abundant in a greater part of Asia and it economises capital and supervisory and managerial skill which are generally scarce."

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இராச்சியத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் சிறு ரகத் தொழில்கள் தான் பெரும்பான்மையாக இருந்து வருகின்றன. ஆனால், இந்த உலக தூதுக் குழுத் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன அந்த வாக்கியத்திலிருந்து, நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கன ரகத் தொழில்கள் அதிகமாக இருந்தால்தான் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்பதை உணர்ந்து அரசாங்கம் அதற்கேற்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : உலக பங்குக்காரர் சொன்னது ஒரு அபிப்பிராயம். அதற்கு மாறான அபிப்பிராயம் பலமாக இருக்கிறது. அதற்கு மாறான அபிப்பிராயம் ஆசிய நாடுகளைப் பற்றியும் பின்தங்கிய நாடுகளைப்பற்றியும் பலமாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

26th April 1960]

District Board High Schools

*813. Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மாவட்ட ஆட்சி மன்றங்களை கலைத்துவிட்டதின் காரணமாக, உயர் நிலைப் பள்ளிகளின் நிர்வாகத்தை எப்படி நடத்துவதென்ற முடிவு எடுத்தாவிட்டதா?

(ஆ) அப்படியாயின் அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI : மாவட்டக் கழகங்களைக் கலைத்த தற்குப் பிறகு அந்த செகண்டரி கிரேட் பள்ளிகளைச் சர்க்காரே நேரடியாக நடத்துவது என்ற கொள்கை இருக்கிறதா? அப்படியானால், "செகண்டரி எடுகேஷன் ஆக்ட்" என்ற சட்டம் வரும் என்று சொல்லப்பட்டதே அந்தச் சட்டம் எப்பொழுது கொண்டுவரப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதெல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

Fee levying schools

*814. Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சம்பளம் வருவிக்கும் பள்ளியாக இருந்து, சர்க்காரின் சம்பளம் வருவிக்கக்கூடாதென்றும் உத்தரவினால் பாதிக்கப்பட்ட பள்ளிகளை நகர சபையாரை எடுத்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறதா?

(ஆ) அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Non-fee levying schools

*815. Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of any cases of non-fee levying schools collecting special fees and donations from the students; and

(b) if so, the action taken to prevent such unauthorized collections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir; one such case has come to Government's notice.

(b) The question of making provision in the rules to check unauthorized levies in schools is under examination.

SRI K. VINAYAKAM : Do the Government prohibit the collection of donations towards the maintenance and upkeep of the schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, donations as such are not prohibited. But, when students are admitted on the basis of payment of donations, it ceases to be a donation.

[26th April 1960]

SRI M. K. SOMASUNDARAM : சில கான்வென்ட் பள்ளிகளில் 1-வது வகுப்பிலிருந்து நான்காவது வகுப்பு வரையில் கட்டணம் வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு கவர்ன்மெண்டிலிருந்து ஏதாவது பணம் கொடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது அவர்களே வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவை தனிப் பள்ளிக் கூடங்கள். அவைகளுக்கு இருக்கும் விதிகள் வேறு.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சில பாடசாலைகளில் பூஷன் பீஸ் என்ற வகையில் ப்ரைவேட்டாக கட்டணம் வாங்கிக்கொண்டு சொல்லிக் கொடுப்பதாக இருப்பதும், அதனால் பெற்றோர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதும் அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? அப்படி வசூலிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், அதைத் தடுக்க சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் முதலில் சொன்ன பதிலில், ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் இம்மாதிரி வசூல் பண்ணினதாக புகார் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதுபற்றி டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். பொதுவாக, எப்படி இம்மாதிரி கட்டணங்கள் வசூல் செய்வதைத் தடுப்பது என்பது இப்பொழுது ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : முழு மூச்சில் சட்ட திட்டங்களை தனியார் துறையிலுள்ளவர்கள் அமுலாக்குவது என்றால், அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமானதல்லவா? தனியார் துறையிலும் பள்ளிக்கூடங்கள் நடக்க வேண்டுமென்றால், அது விஷயத்தில் சற்று தாராளமாக அரசாங்கம் இருக்க வேண்டுமென்று நியாயம் இல்லையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனியார்த் துறை பள்ளிக் கூடம் என்று சொல்லும்போது, அதற்கு உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் பூராவும் சர்க்காரே கொடுத்துவிடுகிறது. அதற்குமேல் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் கிராண்ட் என்ற வகையில் 15 சத விதிகம் என்று கொடுத்துக்கொண்டிருந்ததை இப்பொழுது 20 சத விதிகம் அளவுக்குக் கொடுக்கின்றோம். ஆகையால், தனியார் நடத்துவது என்றால், நடத்தும் பொறுப்புத்தான் அவர்களுக்கு இருக்கிறதே தவிர, உபாத்தியாயர்கள் சம்பளம், மற்ற நிர்வாகச் செலவு எல்லாவற்றையுமே சர்க்கார்தான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : கட்டணம் வசூலிக்கக் கூடாது, “இல்லீகல் கலெக்ஷன்” கூடாது என்ற வகையில் சர்க்காருடைய உத்தரவு இருந்தும், பல மானேஜ்மென்டார் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களிலே அதிகப்படியாக கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள், என்று கம்பளெயிண்ட், ஏதாவது அனுப்பினாலுங்கூட, அந்த மானேஜ்மென்டாரைத்தான் அதிகமாக விசாரிக்கிறார்களே தவிர, கம்பளெயிண்ட் எழுதி அனுப்புகிறவரை விசாரிப்பதில்லை. இதனால் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் உண்மையான காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. ஆகையால், நேரடியாக யார் கம்பளெயிண்ட் செய்தார்களோ அவர்களையே விசாரித்து தகவல் அனுப்பவேண்டுமென்ற முறையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு புகார்தான் வந்தது. அந்தப் புகார் பேரில் விசாரித்ததில், அது வாஸ்தவம் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புகாரே இல்லாமல், யாரையோ விசாரித்தால் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, சம்பளம் வசூலிக்காத பள்ளிகளுக்குத்தான் அரசாங்கம் உதவி கொடுக்கப்படும், சம்பளம் வசூலிக்கின்ற பள்ளிகளுக்கு அரசாங்க உதவி கொடுப்பதில்லை

[26th April 1960]

என்ற முறையை இப்பொழுது அரசாங்கம் புகுத்தியிருக்கிறது. ஆனால், வெள்ளைக்காரர் காலத்திலே, சம்பளம் இல்லாதபடி பள்ளிக்கூடம் வைப்பவர்கள் அவர்களுக்கு மிகுந்த ஆர்வம் இருப்பதால் அவர்கள் எப்படியும் பள்ளிக் கூடத்தை நடத்துவார்கள் என்றும், சம்பளம் வைத்து நடத்துகிறவர்களுக்கு உதவி பண்ணினால், அவர்கள் ஊக்கப்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், அந்த முறை கடைப் பிடிக்கப்பட்டது என்று தெரியுமா? அதனால் பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகமாக நாட்டில் பரவிவந்தன. அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கும் முறை காரணமாக நாட்டிலே அதிகப்படியாக பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுவது தடைப்படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து இருக்கிறார்களா? உணர்ந்திருந்தால், அதை அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அபிப்பிராயம் என்று நினைக்கிறேன். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அதிகப் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டன, ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அதிக சபிட்சமாக இருந்தது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நினைத்துக் கொண்டிருப்பது பரிதாபப்படவேண்டிய நிலைதான். இன்றைக்கு பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படுவது தடைப்பட்டு இருக்கிறதா என்பதற்கான புள்ளிவிவரங்களை அச்சடித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஐந்து வருஷத்திற்குள் 10,000-க்கு மேற்பட்ட பள்ளிகள் திறக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கிலேயன் காலத்தில் இந்த அளவை எட்டிப் பார்த்திருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Non-fee levying schools

* 816 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have issued a Government Order that no fees of any nature should be collected from students in all elementary aided schools;

(b) if so, whether the Government are aware that in spite of such a Government Order, number of aided schools are collecting money in the name of games-fees and donations; and

(c) if so, the steps taken to enforce this Government Order?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Orders have issued to the effect that no fees should be levied in Standards I to V of elementary schools if they want Government aid.

(b) Only one such case has come to Government's notice.

(c) The question of making provision in the rules to check unauthorized levies in schools is under examination.

SRI N. MARUDACHALAM : ஆரம்பப் பாடசாலையிலிருந்து ஹைஸ்கூலில் சேரவேண்டும் என்றால், முதலிலே சம்பளம் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஹரிஜன பிள்ளைகளுக்கு அப்படி கட்ட முடியவில்லை என்று சொன்னால் தங்களுக்குத் தலைமை அதிகாரியிடமிருந்து உத்தரவு வரவில்லை என்றும், சம்பளம் கட்ட வேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, முன் கூட்டிய உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க சவனம் செலுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது ஹரிஜன மானியத்தைப் பொருத்தது. அந்த மந்திரிக்குக் கேள்வி போட்டால் நல்லது.

SRI K. VINAYAKAM : Whereas it is expedient for the private managements to maintain the schools by making provision for sweeping, repairs, renewals, etc., apart from payment of salaries to teachers which is met by the Government, what is the *modus operandi* which

[26th April 1960]

the Government suggest for meeting the cost of maintenance of non-fee levying schools which have already been established and are being run in the City of Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are giving 15 per cent administration grant and in hard cases the Director of Public Instruction is given discretion to raise it to 20 per cent. I do not see what further aid can be given. In fact, thousands of schools are being run only on this basis. I do not see how the City alone stands on a different footing.

SRI J. MATHA GOWDER : அமைச்சரவர்கள் பதிலிலே ஐந்தாவது வகுப்பு வரையில் சம்பளம் வசூலிக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். 5-க்கு மேல், 8-வது வரை உள்ள ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்களில் சம்பளம் வசூலிக்கலாமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஐந்தாவது வரை வசூலிக்கக் கூடாது என்று கண்டிப்பாக உத்தரவு இருக்கிறது. சாதாரணமாக 7-வது வகுப்பு வரை வசூல் செய்வதில்லை.

SRI A. VEDARATNAM : ஸார், சம்பளம் வசூலிக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்ட பிறகு, மாகாணம் பூராவுமே அது நின்று விட்டதா? அல்லது இப்பவும் சர்க்கார் உதவி வேண்டாம் என்று நடத்தும் பள்ளிகள் இருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில பள்ளிக்கூடங்கள் அப்படி இருக்கின்றன; 40 அல்லது 50 அப்படி இருக்கின்றன.

SRI P. G. MANICKAM : வெயிற்கால விடுமுறை மாதங்களில் விசேஷ கட்டணத் தொகை வசூலிப்பது, தலைமை ஹரிஜன இலாகா விலிருந்து வசூலிக்கலாம் என்று மாகாண கமிட்டியில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது; அதன் பேரில் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் என்ன? மாகாண கமிட்டி தீர்மானம் அமுலாக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமேயில்லை.

SRI N. MARUDACHALAM : வருஷத்தில் ரூ. 1,200 வரை வருமானமானால் சம்பளம் கட்ட வேண்டியதில்லை என்கிறார்கள். விலை வாசி உயர்வின் காரணமாக இந்த லிமிட்டை ரூ. 2,000 என்று உயர்த்து வாரர்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதல் ஐந்து வகுப்பு வரை எத்தனை வருமானம் ஆனாலும், சம்பளம் கட்டவேண்டியதில்லை.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether levy of games fees is prohibited? If so, may I know whether any grant is given to elementary schools for the purchase of sports articles?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With regard to games fees I would like to have notice.

SRI P. S. ELLAPPAN : எங்க தாலாகாவிலே, மற்ற இடங்களிலும் சரி, மிஷின் ஸ்கூல்கள், கதோலிக்க ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன; அங்கே ஹரிஜன மாணவர்களும், கிறிஸ்தவ மாணவர்களும் படிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பகல் போஜனம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட், லேபர் ஸ்கூலுக்குதான் என்கிறார்கள். ஆகவே, மிஷின் கதோலிக்க ஸ்கூல், ஹரிஜன, கிறிஸ்தவ மாணவர்களுக்கும் பகல் போஜனம் கிடைக்க உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : It is only a suggestion.

26th April 1960]

Community Development Programme

* 817 Q.—**SRI N. MARUDACHALAM :** கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை மாநிலத்தில் 1959 வருடத்தில் சமூக அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் எவ்வளவு?

(ஆ) மேற்படி கடன்கள், இந்த வருடத்தில் வசூலானவை எவ்வளவு?

(இ) கடன்களை சரிவர வசூலிக்காததற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) It is presumed the hon. Member refers to loans granted during the financial year 1958-59. The loans granted during 1958-59 under Community Development Programme amounted to Rs. 1,39,49,052.

(b) Recoveries of loans granted will begin only after the expiry of one full year from the date of disbursement.

(c) Does not arise in view of the answer to clause (b) above.

SRI N. MARUDACHALAM : ஸார், இந்தப் பணம் வசூலிக்க முடியாததற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு வருஷம் கழித்த பிறகுதான் வசூலிக்கப்படும். வசூலிக்கும் கட்டம் ஆரம்பிக்கவில்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், கடன் கொடுத்து இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகியும், பணம் வசூல் ஆகாமல் இருக்கிறது; சமுதாய நலத் திட்ட அதிகாரிகள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ரெவின்யூ அதிகாரிகள் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆகையால், இந்த இரண்டு இலாகாப் பொறுப்பை மாற்றி, ஒரு இலாகாவே கொடுப்பது, வாங்குவது இரண்டையும் செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி 1958-59-க்கு உரியது. இதில் வசூலிக்கும் கட்டம் ஏற்படவில்லையென்றேன். சாதாரணமாக வசூலாகாமல் இருக்கிறதற்குக் காரணம் கூட, எம். எல். ஏ. கள், எங்கள் தொகுதியில் நிலைமை கெட்டுப் போச்சு, வசூல் பண்ணக் கூடாது என்றெல்லாம் செய்யும் கிளர்ச்சியால்கூட வசூல் ஆகாமல் நிற்கிறது.

All-India Tourist Development Conference

* 818 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Madras Government was represented in the All-India Tourist Development Conference held in Trivandrum during November 1959;

(b) the decisions taken in the Conference;

(c) the reasons for changing the venue of the Conference from Cape Comorin to Trivandrum;

(d) the nature of the schemes, if any, proposed by the Madras Government representative for the development of Cape Comorin as a Tourist Centre; and

(e) the reasons for the delay in implementing the water-supply scheme in this centre?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

[26th April 1960]

(b) The Tourist Development Council being an official advisory body its decisions are mostly of a recommendatory nature which are communicated to Governments for consideration and action. No useful purpose will be served in making known these recommendations.

(c) This Government are not aware of the reasons.

(d) It has been proposed to construct a rest-house at Cape Comorin costing Rs. 1.70 lakhs the cost being met entirely by the Government of India; and to make a provision of Rs. 20,000 in the Plan for providing conveyance at Cape Comorin for Tourists; this expenditure being met from State funds.

(e) The estimate for water-supply distribution system at Cape Comorin is awaiting administrative sanction of the Board of Revenue.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know whether the scheme for water-supply to the entire Kanyakumari town will be implemented at least this year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The information is laying of water mains has been completed. As soon as administrative sanction is granted, arrangements will be made for the distribution of water.

SRI T. S. RAMASWAMI: Now, the difficulty is the cost of the scheme has to be borne by the panchayat which is a very poor panchayat. In view of the importance of Kanyakumari town as a tourist centre, will the Government take the responsibility of meeting the cost of the scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a different question. First, water will be supplied and then it can be examined who is to bear the cost.

SRI B. K. LINGA GOWDER: May I know whether the Government have any proposals to construct houses in Ootacamund to attract persons in the low income group?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That does not arise out of this.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether there is any Tourist Advisory Committee in our State and if so may I know who the members are and whether they are appointed for life or for what period?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is a Tourist Advisory Committee and if a separate question is put on that subject, I can give the details.

Tourist Information Bureaus

* 819 Q.—SRI M. P. SARATHI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) இந்த நாட்டைக் கண்டு களிக்க வரும் வெளி நாட்டவருக்கு உதவி செய்ய (Tourist Information Bureaus) எங்கெங்கு உள்ளன?

(ஆ) அவர்கள் செய்யும் பணி எத்தகையது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) சுற்றுப்பயணக்காரர்களுக்குத் தகவல் தரும் நிலையங்கள் மதுரையில் ஒன்றும், உதகையில் மற்றொன்றுமாக இரண்டு நிலையங்கள் உள்ளன.

[26th April 1960]

(ஆ) அந்தந்த மாவட்டங்களில் சுற்றுப்பயணம் செய்வதற்கு உரிய இடங்கள் எவை, அந்த இடங்களில் போக்குவரத்து, இடவசதி, சுற்றிப் பார்த்தல் முதலியவற்றிற்காக என்னென்ன வசதிகளும் சௌகரியங்களும் கிடைக்கும் என்பதைப்பற்றி அந்த இடங்களைக் காண வருபவர்களுக்கு அந்நிலையங்கள் தகவல் தருகின்றன. நம் நாட்டில் சுற்றுப் பயண முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களைக் குறித்து இந்த நிலையங்களில் பல புத்தகங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இவை சுற்றுப் பயணக்காரர்களுக்கு சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ப இலவசமாக வழங்கப்படும் அல்லது விற்கப்படும்.

Small savings

* 820 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether during the collection of small savings, any amount was embezzled; and

(b) if so, the amount involved and the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) There were a few instances of temporary misappropriation of Small Savings Collections made by the Village Officer Agents in the districts of North Arcot, Madurai and Coimbatore during the Special Drives conducted by the Government in the year 1958–59. In those cases, where temporary misappropriation of Small Savings Collections made by the Village Officer Agents were proved suitable disciplinary action was taken against the delinquent agents. The total amount of money temporarily misappropriated in the above three districts is Rs. 2,040.

No other case of embezzlement of Small Savings Collections has been brought to the notice of the Government so far.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the amount temporarily misappropriated has been recovered?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It was recovered and that is why I said there was temporary misappropriation. Otherwise it would be misappropriation.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: சிறு சேமிப்பு வசூலில், பணத்தைக் கையாடல் செய்வதன் காரணமாக ஒரு சில மணியகாரர்கள் தண்டனைக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் மீண்டும் அவர்களுையோ அல்லது அவர்களின் உறவினர்களுையோ அந்தப் பதவியில் வைப்பதன் காரணமாக மீண்டும் இந்த ஊழல் ஏற்படுவதற்கு காரணம் இருக்கிறதல்லவா? அதனால் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரிலிருந்து அதை மாற்றி இருத்தி அமைக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதில் சாதாரணமாக கையாடல் பல இடங்களில் நடந்தனவென்று இருக்கிறது. ஒருவரும் பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடவில்லை. அதை அனுசரித்து இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இப்பொழுது இருப்பதைவிட உத்தரவுகள் பிறப்பிக்க வேண்டியதில்லை. குற்றம் கடுமையாக இருந்தால் அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை நீக்குவதற்கு அதில் இடம் இருக்கிறது.

[26th April 1960]

Tamil Nad Polytechnic, Madurai

* 821 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the measures taken and the schemes implemented to develop the Tamil Nad Polytechnic at Madurai town; and

(b) whether the Government are aware that a number of students studying there including Scheduled Castes and Backward Classes are suffering for want of accommodation in the existing hostel?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : மேஜையின்மீது வைக்கப்பட்ட அறிக்கையில் தமிழ் நாடு பாலிடெக்னிக் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன் திராவிட நாடு பாலிடெக்னிக் என்று இருந்தது. அந்தப் பெயர் ஏன் மாற்றப்பட்டது? அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்த விவரம் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால் அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI V. SANKARAN : 1959-60-ம் வருஷ ஆரம்பத்தில் பல பின் தங்கியவர்கள், பல ஷெடியூல் காஸ்ட்ஸ் மாணவர்களுக்கு அங்கே இடம் கிடைக்காமல் அதாவது ரெசிடென்ஷியல் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கிடைக்காமல் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட வசதியை பூர்ணமாக பூர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்னொரு ஹாஸ்டல் கட்டுவதாக திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு பணமும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

SRI T. T. DANIEL : May I know the strength of accommodation in the existing hostel?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is provision for 120 students in the existing hostel. It is proposed to construct another hostel for the accommodation of another 192 students.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : ஹாஸ்டலில் இடம் கிடைக்காத காரணத்தால் ஹரிஜன மாணவர்கள் ஹோட்டல்களில் தங்கி சாப்பிட்டு வந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் அங்கு பணம் கட்ட வேண்டியதாக இருந்தது. அப்படி கட்டியதால் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். வருஷக் கடைசியில் அந்தக் கடன் பணத்தைக் கட்டுவதற்கு அந்தப் பணத்தை சாங்க்ஷன் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி ஹரிஜன இலாகா மந்திரிக்குப் போட வேண்டும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : திராவிட நாடு எது என்ன என்று தெரியாமல் இருக்கும்போது இன்பக் கனவு கண்டு நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் ஒரு காரியமும் ஆகாது, அவுலை நினைத்துக்கொண்டு உரலை இடிப்பது போல் இருக்கும். அது போல் அந்தப் பெயரை வைக்க முடியவில்லையாகும் அல்லவா? அப்படிப்பட்ட பெயர் இந்தப் பக்கத்தில் இருக்க முடியாது அல்லவா? பக்கத்திலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு இந்த மாகாணப்பெயர் இருக்க வேண்டியது அவசியம் அல்லவா?

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வி அவுட் அப் ஆர்டர்.

^a Printed as Appendix I on page 516 infra.

[26th April 1960]

SRI K. VINAYAKAM : திராவிட நாடு பாலிடெக்னிக் என்ற பெயரை வைத்தால் மற்ற ராஜ்யங்களிலிருந்து வரக்கூடிய மாணவர்கள் இங்கு சேர்ந்து படிக்க வசதி இல்லாமல் போய்விடும் என்றும், தமிழ் நாடு பாலிடெக்னிக் என்ற பெயரை வைத்தால் பக்கத்திலுள்ள ராஜ்ய மாணவர்கள் வந்து சேர்ந்து படிக்க வசதி ஏற்படும் என்ற சூழ்நிலையில் அரசாங்கம் அதன் பெயரை மாற்றி வைத்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு ஆராய்ச்சிக் குழு நியமித்து அதை எப்படி மாற்றுவது என்பதைப்பற்றி யோசிக்கப்படும்.

Polytechnic for Girls

* 822 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாதிலத்தில் பெண்களுக்கென பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விபரமென்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. VEDARATHNAM : பெண்களுக்கு தொழில் கல்வி பயிற்சி அவசியம் இல்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? இப்பொழுதுள்ள தொழில் பயிற்சி பள்ளிகளில் பெண்கள் சேர்ந்து படிக்க வசதி செய்து கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பெண்களுக்கு தொழில் கல்வி பயிற்சி அவசியம்தான். அதனால் பாலிடெக்னிக்கில்தான் சேர்ந்து படிக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. எந்த பாலிடெக்னிகில் வேண்டுமானாலும் அவர்கள் சேரலாம். இப்பொழுது அவர்களுக்குத் தான் சகல உரிமைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே. அதனால் அவர்கள் எதில் வேண்டுமானாலும் சேரலாம். பாலிடெக்னிக்கில் ஒருவரும் இது வரையிலும் வந்து சேரவில்லை.

Government publications

* 823 Q.—SRI M. P. SARATHI : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த அரசாங்கமே நடத்தும் மாத இதழ்கள், மாதமிருமுறை இதழ்கள், வார இதழ்கள் எவை எவை?

(ஆ) சுமார் எவ்வளவு பிரதிகள்?

(இ) அவைகளை வெளியிட ஆகும் சிலவு என்ன?

(ஈ) சந்தாவாக கிடைக்கும் தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (d) The particulars are not readily available. A statement will be placed on the table of the House as soon as the particulars are gathered.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : அரசாங்கம் ஒவ்வொரு இலாகா செய்திகளை வெளியிடுவதில் பலவிதமான பத்திரிகைகள் செய்தி தாள்கள் மூலமாக வெளியிடப்படுகிறது. அப்படி வெளியிடுவதைவிட மாதம் ஒன்று அல்லது மாதம் இரு முறை என்கிற மாதிரி ஒரு இதழை அது அதிகப்படியான விலை வைத்தாலும் சரி, வெளியிட்டு அதில் எல்லா இலாகாவின் செய்திகளையும் வெளியிடுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா? அப்படிச் செய்வதால் செலவு குறைவாக இருக்கும் அல்லவா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே பிரதிகளை அதிக விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். சிலருக்கு சில விஷயங்களில்தான் அக்கரை இருக்கும். அப்படி

[26th April 1960]

எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக பிரசுரித்தால் புத்தகம் பெரியதாக இருக்கும். அதனால் அநேகம் பேர்கள் அதை வாங்கமாட்டார்கள். அதனால் புத்தகங்கள் செலவு ஆகாது.

Tax-evasion

* 824 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுபவர்கள் விஷயமாய் நம் மாநில அரசாங்கம் ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா?

(ஆ) மத்திய சர்க்கார் இவ் விஷயமாய் நியமித்த தியாகி கமிட்டி இதுபற்றி என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறது?

(இ) அரசாங்கம் அதை ஏற்று அமுல் நடத்துமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir, whenever a case of tax-evasion is brought to the notice of the authorities concerned, the appropriate remedy provided under the relevant taxing statute is taken. A statement showing the various measures taken by Government to prevent evasion of taxes is also placed on the table of the House.

(b) The Tyagi Committee referred to by the hon. Member is the Direct Taxes Administration Enquiry Committee and its recommendations relate to Direct Taxes—mainly income-tax. A copy of the report of the committee published by the Central Board of Revenue, New Delhi, is placed in the Library of the Legislature.

(c) The recommendations of the Committee are under the examination of the Government of India and the question whether they can be usefully adopted in respect of the taxes levied by this State will be examined.

SRI A. VEDARATHNAM: இப்பொழுது மேஜையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஏடு பத்து பக்கங்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதைப் படிக்க அவகாசம் இல்லை. அதனால் அதை படித்துவிட்டு வந்து உப கேள்விகள் கேட்பதற்கு நானேக்கு ஒத்தி வைத்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: சாதாரணமாக அப்படிப் பண்ணுவது இல்லை. அரை மணிக்கு முன்னதாகவே பதில்கள் மேஜையின் மீது வைக்கப்படுகிறது. அதனால் படித்துவிட்டு சப்ளிமெண்டரி கேள்விகள் கேட்கலாம். அதற்கு வேண்டிய அவகாசம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே சப்ளிமெண்டரி கேள்விகள் கேட்கலாம்.

SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, even though we come here at 8-15 a.m., often the fans are not released and it is sufficiently hot inside the Chamber. Therefore it is almost impossible for the hon. Members to sit down here and assimilate the matter. It takes at least half-an-hour to understand the implications of the statement and frame relevant supplementaries. So may I suggest . . .

MR. SPEAKER: Let the hon. Member confine to one thing at a time. First the hon. Member must have made representations to the Hon. the Leader of the House to have the session at Ootacamund. If it is hot here, I am not responsible for that. Second, the Assembly doors are opened at 8 O'clock in the morning and it is open to hon. Members to come and study the relevant facts and papers.

Printed as Appendix II on pages 517-525 infra.

[26th April 1960]

SRI K. VINAYAKAM: Even at 8-15 the doors are not open . . .

MR. SPEAKER: If there are no members the doors will not be open and the fans will not work. We will open the doors even earlier if there are hon. Members coming and also make the fans work.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I am almost the earliest member to come to the Assembly and often I am at loggerheads with the staff here in requesting them to release the fans. Apart from that, may I suggest to the Government that the statements placed on the table of the House might be sent to our houses along with the question list? They are connected with the questions and if they are sent to us we will assimilate them during nights and come prepared.

MR. SPEAKER: Generally no answer is given till the question is actually put by the hon. Member concerned in the House. If we circulate the statements in advance and the hon. Member does not ask the question in the House; what is the position? It will be erroneous to send answers to the residence of Members.

SRI K. VINAYAKAM: Only the statements may be sent.

MR. SPEAKER: It cannot be done. The statements have connection with the main answer to the question. Only when the hon. Member puts the question on the floor of this House, the statements become of any value. I am afraid I cannot allow the statements accompanying answers to be circulated to members in advance.

SRI A. VEDARATHNAM: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். கேள்வி கேட்ட பிறகுதான் இந்தக் கேள்வி மேஜையின் மீது வைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கேள்வி கேட்பதற்கு அரை மணி முன்னதாகவே மேஜையின் மீது வைக்கப்படுவதால் அது கேள்வி கேட்பதற்கு முன்னதாகவே வைக்கப்பட்டதாக ஆகாதா? அதைப்போலவே அவைகளை வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கலாம் அல்லவா?

MR. SPEAKER: இங்கே வைப்பதற்கும் வீட்டுக்கு அனுப்புவதற்கும் வித்யாசம் இருக்கிறது. அதனால் உப கேள்விகளை இப்பொழுது கேட்கலாம்.

SRI A. VEDARATHNAM: வரி கட்டாமல் ஏமாற்றுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி ஏமாற்றுவதன் மூலம் லட்சக் கணக்கான ரூபாயை பலர் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் கேஸ் போடுகிறார்கள். அத்தகையவர்கள் மீது மத்திய அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறதா, அப்படி வரி கொடுக்காமல் தப்பாக்கிறவர்கள் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது? அதைப்பற்றி தயவு செய்து விளக்கம் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது மத்திய அரசாங்கத்தின் சமாசாரம். வருமானம் சம்பாதிக்கிறவர்கள் மீது வருமான வரி போடவேண்டும். இதை மத்திய அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று நம்புகிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM: தஞ்சை ஜில்லாவில் லாரி முதலிய வற்றின் மூலமாக நெல்லை வெளி மாகாணங்களுக்குக் கொண்டுபோகிற போது விற்பனைவரியைக் கூட பாய்க்க முன்வருகிறார்களே, இதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஏமாற்றுவது இருக்க செக் போஸ்ட் போடப்பட்டு இருக்கிறது. நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதையும் மீறுகிறவர்கள் இருக்கத்தான்

9-00 a.m.

[26th April 1960]

இருக்கிறார்கள். உலகத்திலேயே இப்படித்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லோரும் கொஞ்சம்கூட பாக்கி இல்லாமல், எமாற்றாமல் வரி கட்ட வேண்டும் என்றால் எல்லா மக்களும் மகாத்மாக்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

SRI T. S. RAMASWAMY : பாக்கிறது என்கிற வார்த்தை தமிழா? அது என்ன வார்த்தை? பார்லிமெண்டரி வார்த்தைதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : It is not English anyway. It is not a desirable word but anyway I cannot call it unparliamentary.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இப்படி எல்லாத் துறைகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களில் திடீரென்று பணக்காரர்களாக ஆகிறவர்களைப் பற்றி மத்திய சர்க்கார் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்றாலும்கூட நம் மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் பணக்காரர்கள் ஆனார்கள் என்றால் அது எப்படி என்கிற விஷயத்தை ஆராய நம் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கென்று தனி இலாகா போடுவது, இந்தச் செலவுக்காக வரி போடுவது என்பது எல்லாம் முடியாத காரியம். அவ்வப்போது யாராவது தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவருகிறபோது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

SRI K. B. S. MANI : நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வரப்போகிறது என்ற காரணத்தினாலேயே தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் பலவழிகளில் வரி கொடுப்பதை எமாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படித் தெரியவந்தால் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எமாற்றுகிறவர்கள் என்பது ஒரு இடத்தில் ஒரு நபர் என்று இல்லை. அப்படி நினைப்பது நம்மை நாமே எமாற்றிக்கொள்வது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் மனதைத் துலக்கிப் பார்த்தால் நாமும் கூட குற்றம் செய்பவர்களாகவே இருக்கிறோம்.

SRI N. K. PALANISAMI : டாக்ஸ் எவெஷனுக்கு முக்கியமான காரணம் வரி அதிகமாக இருப்பதுதான். ஆகவே விற்பனை வரியின் டர்னோவர் லிமிட்டை அதிகப்படுத்துவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எமாற்றுகிறவர்கள் வரி அதிகமாக இருந்தாலும் எமாற்றுவார்கள், குறைவாக இருந்தாலும் எமாற்றுவார்கள். இது ஒரு சாக்கேயொழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Government have any information regarding the amount of tax evasion in our State and also the share of tax due to our State from such evasions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, such a general question cannot be answered now.

SRI A. GOVINDASAMY : சிறந்த நிபுணர்களைக்கொண்டு விற்பனை வரியை எமாற்றுவதற்காகக் கணக்கு எழுதி வருகிறார்களே, இதைக் கண்டுபிடிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வியை எனது சகா கனம் வெங்கட்டராமன் அளர்கவிடத்தில் கேட்டால் அவர் எல்லா நுணுக்கங்களையும் பற்றி எடுத்துச் சொல்வார்.

[26th April 1960]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வரி கொடுக்காமல் எமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அதிகாரிகளால் போட்ட வரியைக் கொடுக்காமல் எமாற்றுகிறார்களா? அல்லது அதிகாரிகளால் வரி போட முடியாத படியே எமாற்றுகிறார்களா? உதாரணமாக பஸ் முதலாளிகள் யார் யார் பேரிலோ வைத்து வரிபோட விடாமல் தப்பித்துக்கொள்கிறார்களே அப்படியா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பஸ்களுக்கு நாம் 'சீட்கேனி' பேரில் வரி போட்டு வாங்கி விடுகிறோம். பஸ் யார் பேரில் இருந்தாலும் பரவாயில்லை. பஸ் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. மற்ற விஷயங்களில் எப்படி எமாற்றுகிறார்கள் என்பது என்னைவிட கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும்.

SRI A. VEDARATHNAM : மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுக்காமல் எமாற்றுகிறவர்களாக இருந்தாலும் சுங்கம் முதலியவற்றின் மூலம் அவர்களைப் பிடிப்பது நமது அரசாங்கத்தின் கடமையாக இல்லையா? பொறுப்பு இல்லையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது அநேகமாக தியாகி கமிட்டியில் இருந்து வந்தது. இதுபற்றியெல்லாம் கேள்வி நேரத்தின் போது புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க என்னிடம் விவரம் இல்லை.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : வருமான வரியைக் கொடுக்காமல் எமாற்றுகிறவர்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கமும், அரசாங்கத்தில் இருக்கிற இலாகாவும், அமைச்சர்களும் உடன்பாடாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை பிர்லா மாளிகை மர்மங்கள் என்று தனியாக புத்தகமாக திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் வெளியிட்டு இருக்கிறார்களே, அந்த இலாகாவையும், அதிகாரிகளையும், அமைச்சர்களையும் திருத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர்தான் மர்மங்களை எல்லாம் அதிகமாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். நான் அந்தப் புத்தகத்தைப் பார்த்ததும் இல்லை, படித்ததும் இல்லை.

Appointment of High Court Judges

* 825 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether any decisions have been taken at the Conference of the State Chief Ministers held on the 20th March 1960 at Delhi, regarding the appointment of High Court Judges in the States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Certain matters relating to the appointment of Judges were discussed and it will not be in the public interest to disclose the details.

SRI N. K. PALANISAMI : ஜட்ஜுகள் நியமிக்கும் விஷயத்தில் மாகாண சர்க்காரின் சிபார்சு பேரில் நியமிக்கப்படுகிறதா? எந்த அடிப்படையில் சிபார்சு செய்யப்படுகிறது? இதை மாற்றுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மாகாண சர்க்காரின் சிபார்சு பேரிஸ்தான் நடைபெறுகிறது. புதிதாக மாற்ற முடிவு வேண்டியது இல்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளுடைய நியமனத்திற்கு நம்முடைய சர்க்காரின் சிபார்சுகளை ஒட்டி மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களா? நாம் சிபார்சுகளை அனுப்பியிருந்தாலும் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே முதல் சிபார்சு செய்யவேண்டியது ஹைக்கோர்ட். அதை மாகாண சர்க்கார் பரிசீலித்து இவர்களுடைய சிபார்சுகளையும் அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அங்கே அவர்கள்

[26th April 1960]

சுப்ரீம் கோர்ட்டைக் கலந்து ஆலோசிக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டால் சரி. சில சமயம் ஹைக்கோர்ட் சொல்வதையோ, நாம் சொல்வதையோ ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். சில சமயம் சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM: As our Government have accepted the recommendations of the Law Commission regarding the appointment of Judges, have the Government come to the conclusion that if they accept the principles laid down by the Law Commission, brilliant type of men from our State will be excluded from the panel of names to be submitted to the Government as suggested by the Law Commission?

MR. SPEAKER: It is quite a different question. If the Hon. Minister is prepared to answer I have no objection.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: With regard to the recommendations of the Law Commission, a separate question may be put.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether any decision has been taken that High Court Judges should be appointed from different States instead of from the same State?

MR. SPEAKER: The Hon. Minister has already stated that it is not in the public interest to disclose the details.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already stated that the details cannot be disclosed now and I do not think that any amount of cross-examination will be of avail.

SRI N. K. PALANISAMI: முதல் மந்திரிகள் மகாநாட்டில் இப்போது இருக்கிற முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று ஏதாவது முடிவு செய்யப்பட்டதா?

MR. SPEAKER: முன்னாலேயேதான் “பதில் சொல்ல முடியாது” என்று சொன்னார்களே, அடுத்த கேள்வி 826.

Integration of services of transferred personnel in the Education Department.

* 826 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMI:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the integration of services of the transferred personnel in the Education Department is over and if so, the particulars thereof (including a copy of the Government Order);

(b) whether any Government Order was passed to keep up the ratio of 2:7 between the I-Grade teachers and II-Grade teachers in the Kanyakumari district as was followed before the date of Reorganization;

(c) whether this Government Order was implemented; and

(d) if not why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The orders of integration have been passed only in the case of allottees to be absorbed in the State-wide categories in the Education Department. Integration in respect of posts which are borne on district-wide basis is under consideration. Two copies of the Government Order issued are placed in the Legislature Library.

[26th April 1960]

(b) Yes Sir.

(c) No Sir.

(d) In the light of further facts brought to the notice of Government the matter is being re-examined and the orders will be issued as early as possible.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know whether it was a fact that at the time of the reorganization of States, the ratio of 2:7 was kept between the First Grade and Second Grade teachers of the erstwhile Travancore-Cochin State and if so, what further facts have been brought before the Government to change it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The point for consideration is this. Persons who have come over to the Madras State from the Travancore-Cochin State should not suffer because of the transfer and certainly they are entitled to advantages which they would otherwise get if there had been no partition of the State. Therefore, we have to find out whether any particular person who wants to get Grade I, would have ordinarily got that grade if he had remained in the Travancore-Cochin State. Though that examination has been made on the basis of 2:7 ratio still it may not be applied mechanically in that ratio. The matter has been referred by the Director of Public Instruction to the Government and it is under the consideration of the Government.

SRI T. T. DANIEL: May I know, Sir, whether the Kerala Government have sent a communication to our State Government regarding this matter, and whether it is a fact that they represented to this Government that even if these transferred personnel continued in service there, many of them would not have got the I-Grade teachers' posts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A reference was made to the Kerala Government, and it has been found that among the graduate teachers allotted to this State, as many as 35 persons would not have been promoted to Grade I even if the ratio was applied in the former Travancore-Cochin State Government.

SRI T. S. RAMASWAMI: According to section 106, if I remember aright, of the States Reorganization Act, are not the conditions of service to be maintained?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the point for consideration is this. There are certain advantages in the rules which were prevalent in the former Travancore-Cochin State. There are certain advantages in this State also. The difficulty is that the persons belonging to Kanyakumari district want to have the advantages of both the States. They do not like the disadvantages of either the Travancore-Cochin State or the Madras State. That is the real difficulty. If they are prepared to have all the advantages and the disadvantages of either State, there would not be any difficulty. Or, if they are prepared to remain where they are with reference to the rules prevailing at the time of the partition, we will have no difficulty at all. The difficulty here is, and that is what hon. Members also perhaps want, they want that the advantages of both the States should be given to them.

[26th April 1960]

SRI T. T. DANIEL: Sir, some of the teachers have opted for the Kerala Government service, and due to such option several vacancies of I-Grade teachers have arisen in that district. Will these posts at least be filled up by the teachers of the former Travancore-Cochin State on the basis of the ratio of 2:7?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already stated that the matter is under the consideration of the Government. Early orders will be issued.

Death Anniversary of Thiruvalluvar

* 827 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of **SRI M. P. SARATHI**): கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) பிப்ரவரி மாதம் 16-ம் தேதியை திருவள்ளுவர் இறந்த ஆண்டு விழா (Death Anniversary) என்று கொண்டாடும்படியாக இந்த அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்ததா?

(ஆ) அப்படியாயின் அவ்வாறு செய்யக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) No, Sir.

(ஆ) Does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI: தமிழ் நாட்டிலே பெரியவர்களுக்கெல்லாம் பிறந்த தின விழா கொண்டாடுவது வழக்கம். மத்திய சர்க்கார் திருவள்ளுவர் இறந்த ஆண்டு விழா என்று வைத்திருக்கிறார்களே, இதை மாற்றி அமைப்பதற்கு நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு ஆலோசனை கூறுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: திருவள்ளுவர் எப்போது பிறந்தார், எப்போது இறந்தார் என்று யாருக்கும் தெரியாது. இப்பொழுது டெத் அன்னிவார்சரி என்று திருவள்ளுவர் இறந்த ஆண்டுவிழா என்று ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக இந்த நாளை எப்பொழுது வேண்டுமென்றாலும் கொண்டாடலாம், வழக்கமாக இருக்கிறது. அக்டோபர் இரண்டாம் தேதி வரக்கூடிய காந்தி ஜயந்தியை இரண்டு மாதத்திற்குப் பிறகும் கொண்டாடுகிறோம்.

SRI K. ANBAZHAGAN: பொதுவாக ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற வள்ளுவர் பிறந்த மாதம் மாசி மகம் என்றும், இறந்தது வைகாசி அனுடம் என்றும் கூறப்படுகிறது. அவருடைய பிறந்த நாளும் இறந்த நாளும் தெரிகிற காரணத்தால், இறந்த நாளைக் கொண்டாடுவதற்குப் பதிலாக திருவள்ளுவர் பிறந்த நாளை கொண்டாடுவதற்கு ஏன் வற்புறுத்தக்கூடாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தமிழர் நெறியில் பற்றுக் கொண்டவர்கள் பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுகிறோம். அவர்கள் இறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுவதை சிறப்பாக நினைக்கிறார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM: நமக்கு பிறந்த ஆண்டு இருக்கும்போது, ஏன் இதை திருவள்ளுவர் பிறந்த தினமாக வைத்துக்கொண்டாடக் கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: யார் யார் எதை வேண்டுமென்றாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். இதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY: அனுபூதி நிலை எய்திய நாளைக் கொண்டாடுவது தமிழர் மரபு—தவறு இல்லை. இறந்த நாள் சிறந்தநாள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தமிழ் புலவர்கள் மத்தியிலே போய் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டிய விஷயம். இருவருக்கும் தனியாக ஒரு கூட்டம் வேண்டுமானால் ஏற்படுத்தி அங்கே விவாதம் செய்து எது சிறந்தது என்று முடிவிற்கு வந்து அதை வேண்டுமானால் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கட்டும்.

26th April 1960]

Reservation of seats for women in the State Transport buses.

*827-A Q.—**SRI MATHI HEMALATHA DEVI:** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதில் அளிப்பாரா—

சென்னை நகரத்திலுள்ள அரசாங்க போக்குவரத்து பஸ்களில் பெண்களுக்கு என்று எத்தனை சீட்டுகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Twenty per cent (20 per cent) of the seats are reserved for women passengers in the rear of the State Transport buses in the Madras City.

SRI MATHI HEMALATHA DEVI: ஜனத்தொகையில் பாதிக்கு மேல் உள்ள பெண்களுக்கு அதற்கான சீட்டுகள் போதாது? பல பெண்கள் குழந்தைகளுடனும் வாங்கிய சாமான்களுடனும் பஸ்ஸில் ஏறி பிரயாணம் செய்யும்போது உட்கார இடமின்றி பிரயாணத்தை நின்றனாகொண்டு சமாளித்து வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு சரி பாதி யான சீட்டுகளை அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கமுடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே இந்தச் “சீட்டு”களை ஒதுக்குவதில்லை. சாதாரணமாக பிரயாணம் செய்கிறவர்களைப் பொறுத்து இந்தச் “சீட்டு”-கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. இப்பொழுது 20 சத விதிகம் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் நகரில் இருக்கும் பிரமுகர்கள் எல்லோரும் பஸ்களில் பெண்களுக்கு இடம் கொடுக்கும் பண்பு உள்ளவர்கள். அவ்வாறு இடம் கொடுக்கவில்லை என்று புகார் இதுவரையில் ஒன்று இரண்டுதான் வந்திருக்கிறதே தவிர, இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமை சரியாகத்தான் இருக்கிறது.

SRI MATHI HEMALATHA DEVI: இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சரியாக அறியாததற்குக் காரணம், அவர்கள் சொந்தக் காரிலேயே சென்று வருகிறார்கள். அவர்கள் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யவில்லை என்பதால்தான் பெண்கள் 20 சத விதிகம் தான் பஸ்ஸில் ஏறிச்செல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறார், அது சரியல்ல. பெண்கள் பஸ்ஸில் ஏறினால் ஆண்களில் ஒரு சிலர்தான் எழுந்து இடம் கொடுக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவது போல பெண்கள் பிரயாணம் செய்யும்போது ஆண்கள் எழுந்து இடம் கொடுக்கும் காலம் வரும் வரையிலேனும் இம்மாதிரி சரிபாதி இடம் ஒதுக்கி கொடுக்க வேண்டும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: 1957 ஏப்ரல் மாதம் வரை பஸ்ஸில்தான் போய்க்கொண்டிருந்தேன். அதற்குப் பிறகு பெண்கள் அதிகரித்து விட்டதாகச் சொல்வதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. தொடர்ந்து நெருக்கடி ஏற்படுகிறது என்று சொல்வது பொறுத்தம் அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI MATHI HEMALATHA DEVI: குறிப்பாக மாணவர்கள் மாணவிகள் அதிகமாக போகிறார்கள் அதனால் நெருக்கடி ஏற்படுகிற காரணத்தால் பள்ளிக்கூட நேரத்தில் ஸ்பெஷல் பஸ்கள் விடுகிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: பெண்களுக்கு 20 சத விதிகம் சீட்டுகள் கொடுத்திருப்பதனால் நெருக்கடி ஏற்படவில்லை. பள்ளி நேரங்களில் மாணவ-மாணவிகளுக்கு ஸ்பெஷல் பஸ் விடப்படுகின்றன.

[26th April 1960]

Women's education

* 827-B Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) பெண்கள் கல்வி அபிவிருத்திக்காக 1958-59, 1959-60, வருடங்களில் சென்னை சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்காரால் அளிக்கப்பட்ட மான்யத் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) இத்தொகை மூலமாக பெண்கள் கல்வி அபிவிருத்திக்காக என்னென்ன காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) Under the Central Scheme for the Expansion of Girls' Education and Training of Women Teachers, the Government of India have conveyed their administrative approval for Rs. 8.13 lakhs as their share on the construction of quarters for women teachers employed in Elementary schools in rural areas for the years 1958-59 and 1959-60. They have also sanctioned Rs. 5.40 lakhs for provision of quarters for women teachers in rural areas under the 'Unemployment Relief Scheme' for 1958-59 and 1959-60.

(ஆ) Orders have been issued for the construction of 252 units of quarters, each unit consisting of two houses, and for 216 quarters under the 'Unemployment Relief Scheme' for women teachers employed in Elementary schools in rural areas.

MR. SPEAKER: I think the next question also refers to the same subject. That may also be answered now.

Houses for women teachers

* 827-C Q.—A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) அசெம்பளியில் 22-9-58-ல் 392-ம் எண் கேள்விக்கு அளித்த பதிலையொட்டி பெண் ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகட்ட அரசாங்கம் என்ன உதவி அளிக்க உத்தேசம்?

(ஆ) எப்போது அது அமுலுக்கு வரும்?

(இ) இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) & (ஆ) The Government have approved schemes for construction of quarters for women teachers employed in District Board Elementary schools in rural areas in districts other than the Kanyakumari district and in Elementary schools in the rural areas of the Kanyakumari district. Government have permitted the construction during 1959-60 of 252 units of quarters, each unit to consist of two houses, under the Centrally Sponsored Scheme for expansion of Girls' Education and training of women teachers, and 216 quarters under the 'Unemployment Relief Scheme'.

(இ)—

	RUPEES IN LAKHS.
(i) Centrally Sponsored Scheme	13.26
(ii) Unemployment Relief Scheme	5.40

[26th April 1960]

SRI P. G. MANICKAM: ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஒன்று முதல் மூன்றாவது வகுப்பு வரையில் பெண்களையே ஆசிரியைகளாக நியமிக்க வேண்டுமென்று சட்டசபை கல்வி ஆராய்ச்சி குழுவின்ருடைய சிபார்ஸை அரசாங்கம் ஆமோதித்திருக்கிறது. ஆகவே பெண்கள் ஆசிரியர் பள்ளிகளை அதிகமாக ஆக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா? அதோடு அமைச்சர் அவர்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் தெரிவித்திருப்பதை நான் இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எவ்வளவு தொகை தேவை யானாலும் பெண்கள் அபிவிருத்திக்காக கொடுக்கத் தயாராகயிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருப்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். ஆகவே பெண்கள் நலனுக்காக ஆரம்பப் பயிற்சி பள்ளிகளை அதிகமாக்குவதற்கு நடவடிக்கை கள் எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது, வீடு கட்டும் திட்டம். கல்வி மான்யம் வருகிறது, அப்பொழுது சான்ஸ் கிடைத்தால் பேசலாம்.

SRI A. VEDARATHNAM: பெண் ஆசிரியைகளுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கும் இது, ஜில்லா போர்ட் பள்ளிகளில் இருக்கிற ஆசிரி யர்களுக்கு மட்டுமா அல்லது அரசாங்க உதவி பெறும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியைகளுக்கும் இது வில்தரிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருப்பது, 250 யூனிட்கள், 500 பேர்களுக்கு. இன்னொன்று, 216. ஜில்லா போர்ட் பள்ளிகள், அரசாங்க உதவி பெறும் பள்ளிகள் நிறைய இருக்கின்றன. இது தீர்ந்தால் பின் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க முயற்சி செய்யலாம்.

SRI R. SRINIVASA IYER: 1959-60-ல் சில வீடுகள் கட்ட பணம் ஒதுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எந்தக் கிராமப்புறங்களில் இந்த வீடு கள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது, அல்லது கட்டப்பட இருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தனி கேள்வி வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY: பெண் ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டு வதற்காக 2,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நிலத்தை கிராமத்தார் தானமாக தா வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் படுவதால் பல இடங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்ட ஜில்லா போர்ட் சாங்கஷன் செய்தும் கூட கிராமத்தார் வீடு கட்டுவதற்கு நிலம் இனாமாக கொடுக்காததால் அது தடைபடுவது தெரியுமா? ஆகவே நிலத்தை அரசாங்கமே வாங்கிக் கொடுக்க முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அப்படி எனக்கு தகவல் இல்லை. நிலம் கொடுப்பது மட்டும் அல்ல ஊர்க்காரர்களே கட்டிடமும் கூட கட்டி கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். அவர் ஊரில் நிலங்கூட கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது.

(Sri A. Govindasami rose . . .)

MR. SPEAKER: The hon. Member is not entitled to put the question unless I call him.

SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL: ஜில்லா போர்ட் பள்ளி களுக்கு மட்டும் இந்தத் திட்டமா? எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இது நிறைவேறுவதற்கு எத்தனை ஆண்டுகளாகும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உடனடியாக கணக்குப் போட்டுச் சொல்ல முடியாது.

SRI J. MATHA GOWDER: : பெண் உபாத்தியாயர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தில், வரகனவசதி அதிகமாக இல்லாத இடங்களில், நீலகிரிப் பிரதேசத்தில் வீடு கட்டும்போது, அங்கு வருடத்தில் ஆறு மாத காலம்

[26th April 1960]

மறை பெய்வதால் அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு நடந்து சென்று பாடங்கள் போதிப்பது என்பது கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு அதிகப் படியான வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆறு மாதம் மறை பெய்கிறது என்றால், அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் அவர்கள் வீட்டிலேயே உட்கார்ந்து இருக்கவேண்டுமா என்று தெரியவில்லை.

Age of retirement of teachers

* 827-D Q.—**SRI P. G. MANICKAM:** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) ஆசிரியர்கள் ஓய்வு பெறும் வயதை 60 ஆக உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று 1959-ம் வருடம் மே மாதம் சேலத்தில் நடைபெற்ற 49-வது மாகாணக் கல்வி மகாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டதா?

(ஆ) அவ்வாறு அனுப்பப்பட்டிருப்பின், இத்தீர்மானத்தின் மீது அரசாங்கத்தாரால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) Yes, Sir.

(ஆ) No action was considered necessary pending the receipt of the report of the Pay Commission.

SRI A. GOVINDASAMY: 55 வயதுக்கு மேல் வேலை செய்யக் கூடிய உடல்நலம் இருந்தால் அவர்களை வேலை செய்ய அனுமதிக்க அரசாங்கத்திற்குள்ள ஆட்சேபணை என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 20 வயது வந்த வாலிபர்கள் தயாராக காத்துக்கொண்டு இருப்பதால் 55 வயது வந்த கிழவர்கள் வாலிபர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால் நல்லது என்ற கருத்து இருக்கிறது. பே கமிஷன் சிபார்சு பார்த்து இதுபற்றி ஆலோசனை செய்யப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, do the Government trust that the Pay Commission would have considered this aspect of the question? Do not the Government come to the conclusion that experienced teachers are any day much better to teach young plastic brains in the early stages, and if so, will the Government reconsider their decision and take steps to continue them even after the retirement age?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சில சமயத்தில் அனுபவம் நல்லதும் கூடத்தான். சில சமயம் அனுபவம் வேறு வழியில் அமைந்திருந்தால் புதிதாக போடுவது நல்லது. ஆகவே, ஒரேமாதிரியாக அனுபவம் வேண்டும், வேண்டாம் என்று சொல்ல முடியாது. இதெல்லாம் அந்தந்த ஆளைப் பொறுத்திருக்கிறது. எந்தெந்தத் துறையில் இது அமுலுக்கு வரவேண்டும் என்பதையும் பொறுத்திருக்கிறது.

Grievances of Kundah Project workers

* 827-E Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from the work charged and service Union and the National Project Workers' Union at Kundah regarding their grievances;

(b) the nature of their grievances; and

(c) the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

[26th April 1960]

(b) The demands raised by these Unions are identical. The following are the demands raised by those Unions on the Madras State Electricity Board:—

(1) Project seniority should be common for all the three circles of Kundah, Emerald and Syndynallah Schemes for the purpose of retrenchment.

(2) Special pay of 12½ per cent to be paid to Nominal Muster Roll workers also.

(3) The Electricity Board to take up the responsibility for the contract workers as the principal employer.

(4) Full implementation of the agreement entered into between the Electricity Board and the Tamilnad Electricity Workers' Federation.

(5) Compensation for involuntary unemployment.

(6) Retrenchment of 41 workers in Avalanche Division should be effected only on the basis of Project Seniority and not on the Division Seniority.

(c) The matter is under consideration of the Government and final orders on the demands raised by the union will issue shortly.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: இவர்களது கோரிக்கைகளை கடந்த ஓராண்டு காலமாக மின்சார போர்டினிடமும், அரசாங்கத்தினிடமும் தெரியப்படுத்தியும் இதுவரையிலும் ஒருவித நடவடிக்கையும் எடுக்காத காரணத்தினால் இம்மாதம் 15-ம் தேதியிலிருந்து 5,000-க்கு மேற்பட்ட வொர்க் கேர்ஸ் வேலை நிறுத்தம் செய்திருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்கள் பேரில் போலீஸார் தடியடிப் பிரயோகம் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? 150 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு கோவை, நீலகிரி சென்ட்ரல் ஜெயிலில் வைக்கப்பட்டிருப்பதும் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அந்த விவரங்கள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: : இந்தக் கோரிக்கைகள் மீது லேபர் கமிஷனர் முன்பு விவாதம் நடந்து அவர்கள் ரிப்போர்ட் லேபர் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு வந்து லேபர் டிபார்ட்மென்ட் எப்பொழுது அனுப்பினார்கள்? முடிவு எடுக்கவேண்டியது எந்த இலாகா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதன் முறை என்னவென்று சொன்னால், தொழில் தகராறு ஏற்பட்டவுடன் அதை கன்ஸிலியேஷன் நடத்துவதற்கு லேபர் இலாகா முன் வருகிறது. லேபர் டிபார்ட்மென்ட் கன்ஸிலியேஷன் நடத்தி கன்ஸிலியேஷன் ரிப்போர்ட் அனுப்பு வதற்கு முன்னால் எலெக்ட்ரிஸிட்டி இலாகாவிற்கு அனுப்பி இந்த விதமான அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. நீங்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறீர்களா என்று கேட்கிறோம். அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் அதையே முடிவாக இருவருக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தமாக வெளியிடப்படும். ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு மேற்கொண்டு சட்டப்படி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்யப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY: மின்சார தொழிலாளர்கள் அடிபட்டதும், சிறை தண்டனை அடைந்து வருவதும் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். குந்தாத் திட்டத்தை

[26th April 1960]

நிறைவேற்றித்தந்த தொழிலாளர்களை பழி வாங்காமல் உடனடியாக சமரசத்திற்கு வரவேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய அரசாங்கம் உடனடியாக முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் தொழிலாளர் இலாகா முன்பு கண்வலியேஷன் நடந்து கொண்டிருந்தது. கண்வலியேஷன் நடந்த பிறகு இதுபற்றி சர்க்கார் சில ஆலோசனைகளை மின்சார போர்டிற்கு அனுப்பியது. அதற்குள்ளாக தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்துவிட்டார்கள். அதனால் சில விளைவுகள் ஏற்பட்டன. அதன் பொறுப்பு தொழிலாளர்களுடையதுதான் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கண்வலியேஷன் நடத்தி சர்க்காருக்கு ரிபோர்ட் 1959-ல் அனுப்பினார்கள். அந்த ரிபோர்ட்டில் தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை நியாயம் என்று இருக்கிறதா அல்லது அவர்கள் கோரிக்கைகளை அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லும் விவரம் சரியல்ல. பெப்ரவரி மாதம்தான் இந்த இலாகாவிலிருந்து மின்சார இலாகாவிற்கு என்ன செய்யலாம் என்ற ஆலோசனை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

9-30 a.m.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இந்தக் கோரிக்கையைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்துக்கொண்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் அரசாங்கம் இதன் பேரில் எடுக்கக்கூடிய (டீலிஷன்ஸ்) முடிவுகளை மின்சார போர்டுக்கு அரசாங்கம் சிபாரிசுதான் செய்யுமா அல்லது, அதை அமல் நடத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மின்சார போர்ட் என்பது ஒரு ஆட்டானமஸ் கார்ப்பரேஷன், அதற்கு நாம் சிபாரிசு தான் செய்ய முடியும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தங்களுடைய உரிமைகளுக்காக அமைதியுடன் போராடக்கூடிய தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தை உடைப்பதற்காக சர்க்கார் அங்கே முயற்சி செய்கிறது என்பது உண்மையா? இங்கே என்னவெல்லாமோ போலீஸ் சட்டங்களை போட்டு விட்டு குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியினருக்கு மட்டும் ஊர்வலங்களை நடத்துவதற்கும், கோஷங்களைப் போடுவதற்கும் அனுமதி கொடுத்துவிட்டு, தொழிலாளர்கள் பக்கத்திலிருந்து நடத்தப்படும் போராட்டத்திற்கு மட்டும் பலவித தொல்லைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் உடனடியாக நேரில் சென்று இதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடையவும், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியினுடையவும் புகார். இதில் எது உண்மை என்பதை விசாரித்துதான் சொல்ல முடியும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்த தேசம் எப்படிவேண்டுமானாலும் கெட்டுப்போகட்டும், இந்த தேசத்தின் முன்னேற்றம் எப்படி கெட்டுவிட்டாலும் நமக்கு சம்பந்தமில்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவில், தேசத் துரோகமான செயல்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில், ஏக காலத்தில் 5,000 மக்களுக்கும் ராஜ்யத்தின் முன்னேற்றத்தை தடை செய்கின்ற அளவுக்கு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த முறையில் அவர்களுக்கு இப்போது என்ன கஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது மற்றொரு கட்சி செய்கின்ற புகார்.

[26th April 1960]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : மின்சார போர்ட் ஆட்டானமஸ் போர்டு என்ற முறையில் இருந்தாலும், நம்முடைய அரசாங்கத்தின் ஆட்சியின் கீழ் தான் இருந்து வருகிறது. ஆகவே மின்சார தொழிலாளர்கள் பெட்ரேஷன் மின்சார போர்டோடு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் ஏன் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அவைகளின் பேரில் ஏன் ஓராண்டு காலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை, அதோடு இதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஏன் மின்சார போர்டுக்கு தாக்கீது அனுப்ப முடியவில்லை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நம்முடைய ராஜ்யம் இயங்குவது ஒரு “ரூல் ஆப் லா” முறையில் தான். சர்க்கார் முதலீடு கொடுத்திருந்தாலும் தனியார் நடத்துவதாக இருந்தால் அது தனியான ஒரு கார்ப்பரேஷனாகத்தான் இருக்கும். சர்க்கார் முதலீடு போட்டுக்கொள்கிறோம் என்பதற்காக இம்மாதிரியான கார்ப்பரேஷன் மீது எந்த விதமான உத்தரவையும் போட்டுவிட முடியாது. இரண்டாவது, ஒப்பந்தத்தை நிரவாகம் மீறியிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதுவே சந்தேகம் தான். யார் உண்மையில் மீறியிருக்கிறார்கள் என்பதை பரிசீலனை செய்து தான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்ட் சட்டப்படி தனியாக இயங்கக்கூடிய ஒரு நிறுவனம் போன்றதுதான் என்றும், நம்முடைய ஆட்சியும் சட்டப்படிதான் அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படியானால் தனியார்கள் இது போன்ற விஷயத்தில் எவ்வளவு காலம் கடத்தினால் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்குமோ, அதே முறையில் காலம் கடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற இதன் மீதும் லேபர் டிபார்ட்மென்ட் குறுக்கிட்டு இதை அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏன் முயற்சி எடுக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் எந்த சமயத்தில் எந்தெந்த தொழில் தகராறுகளை எல்லாம் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விட வேண்டும் என்று நினைக்கிறதோ அப்போது அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடும். அதல்லாமல் திடீரென்று இவைகளை எல்லாம் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடப்படும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. அடுத்தபடியாக இந்தத் தொழில் தகராறு சம்பந்தமாக பெப்ரவரி மாதத்தில் சர்க்கார் சிபாரிசுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அதை தொழிலாளர்கள் தெரிந்திருந்தும் கூட ஏன் இந்த வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்பது தான் தெரியவில்லை.

SRI N. K. PALANISAMI : இப்போது இந்த வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு வருவதால், சர்க்கார் இதில் தலையிட்டு சமரசத்தை உண்டாக்குவதற்கு ஏன் முயற்சி செய்யக்கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு அங்கிருக்கின்ற தொழிற்சங்கம் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவினரை அணுகினால் அதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்படும்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE FAILURE OF GOVERNMENT TO DEEPEN THE WELLS DRIED UP IN PARTS OF ERODE TALUK.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri N. K. Palanisami, will now call the attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I rise to call the attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., the failure of the Government to take steps to deepen the wells which have dried up due to continuous drought in Uthukuli and a part of Perundurai and Chennimalai firkas of Erode taluk.

[Sri N. K. Palanisami] [26th April 1960]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே 1959-ம் வருஷம் ஜூன் மாதத்தில் இதே மாதிரி ஒரு பெரிய கஷ்டமான நிலைமை, அதாவது குடித் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்போது ஈரோடு, பல்லடம், தாராபுரம் போன்ற பகுதி களில் இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அப்போது அங்கு இருந்த கிணறுகளில் எட்டு அடிக்கு மேல் ஆழப்படுத்தக்கூடாது என்று லிமிட் போட்டிருந்தார்கள். இதனால் அதிகப்படியாக தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. இப்போதும் இந்த இடங்களில் எல்லாம் முன் ஏற்பட்ட நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மழை பெய்யாததின் காரணமாக அங்கு குடித் தண்ணீர் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த இடங்களில் எல்லாம் கொஞ்சம் பணம் செலவு செய்து அங்குள்ள கிணறுகளை எல்லாம் ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பல இடங்களிலிருந்தும் குடித் தண்ணீர் கிடைக்காததின் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் ஊரை விட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அபாயத்தைத் தடுக்க வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் உடனடியாக எடுக்க வேண்டும் என்று இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாக சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: In June 1959, acute water scarcity was prevailing in Erode, Dharapuram, Palladam and Udumalpet taluks of Coimbatore district and it became necessary to deepen a large number of public wells in these taluks. The Collector of Coimbatore started the work in anticipation of the sanction of the Government and appointed three Minor Irrigation Overseers to facilitate the quick preparation of the estimates, etc. In all, 469 works were taken up and 215 of these works were in Erode taluk. The number of wells which dried up in Uthukuli, Perundurai and Chennimalai firkas of Erode taluk is 162 and all these wells were deepened incurring an expenditure of Rs. 1,16,000. Because of the rains in October 1959, there was some improvement in the supply of water in the wells and it was considered that there was no necessity to deepen all the wells in the taluks according to the programme. There was also widespread rain throughout the district in November 1959. The Government sanctioned an expenditure of rupees two lakhs and ratified the action of the Collector in having started the work in anticipation of the sanction of the Government. The allotment of rupees two lakhs was subsequently increased by Rs. 27,000.

It will thus be seen that the Government have taken necessary measures to deepen the wells dried up due to drought in the firkas referred to in Erode taluk of Coimbatore district.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.—cont.,

DEMAND XVI—EDUCATION.

MR. SPEAKER: Tomorrow the Assembly will meet in the afternoon also. The time fixed is 3 p.m. at present. I would suggest an alteration. It may meet at 3-30 p.m. Otherwise, Ministers will find it difficult to answer questions in the Council and participate in the proceedings here. If I keep it at 3-30 p.m. Ministers will be able to answer questions in the Council and come here a little leisurely. I suggest, therefore, that the Assembly might meet from 3-30 to 5-30 p.m. tomorrow. Is it agreed to?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

26th April 1960]

MR. SPEAKER: Thank you. We shall now proceed with the voting on Demands.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,79,50,700 under Demand XVI—Education.”

SRI M. P. SUBRAMANIAM: Sir, I move the cut motion standing in my name, viz.,—

“That the allotment of Rs. 15,79,50,700 under Demand XVI—Education be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முன்னுரையாக நான் எதுவும் பேசுவதாக இல்லை. வெள்ளை அறிக்கை ஒன்றும், கல்வி இலாகாவின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய குறிப்பு ஒன்றும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் குறிப்பிலே, ஆரம்பப் படிப்பு, உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு, கல்லூரிப் படிப்பு இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் விவரங்கள் தனித் தனியாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆதாரப் படிப்பைப்பற்றி இருக்கும் நிலைமையையும், அதிலே நாம் எடுத்துவரக்கூடிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் விவரமாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, நூல் நிலையங்களைப் பற்றியும் இங்கு விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டெக்னிகல் எடுக்கேஷனைப் பற்றியும், அதுபற்றியுள்ள சில புள்ளிவிவரங்களும் இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழை முக்கியமாக வளம் பெறச் செய்வதற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றி “Tamil Development and Research Council” என்ற தலைப்பின் கீழ் விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்ட காலத்திலே எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களும் இதிலே கடைசியாக சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைவிட முக்கியமானது, நான் இப்பொழுது இந்தச் சபை முன் வைத்திருக்கும் வெள்ளை அறிக்கை; போதனாமொழியைப்பொறுத்தது.

SRI K. ANBAZHAGAN: வெள்ளையறிக்கையைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசவேண்டும். ஏனென்றால், இது தான் முதல் தடவை இதுபற்றி பேசுவது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: போதனா மொழியைப் பற்றி சபை முன்னால் வைத்திருக்கும் வெள்ளை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம்—1951ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 14-ந் தேதி வருஷப் பிறப்பு அன்று, ஒரு அறிக்கை சர்க்காரின் சார்பாக, G. O. ஆக வெளியிடப்பட்டது. அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில்தான் இப்பொழுது போதனாமொழியைக் கல்லூரியில் கொண்டுவருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுவருகிறது. அந்த உத்தரவுப் பிரகாரம் இருக்கும் முக்கியமான சில அம்சங்களைச் சபைக்குச் சொல்வது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். அது பற்றி இளைப்பு 1-ல் விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே பார்த்தால், நம்முடைய மொழிக் கொள்கையைப் பற்றி முதல் பார்விலேயே விளக்கப்பட்டிருப்பது தெரியும். அது இப்பொழுதுதான் முதன் முதலாக ஏற்பட்ட விளக்கம் அல்ல. மொழிக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு, இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கேட்டபோது, அதைப்பற்றி விரிவாக விவாதித்து, முதல் தடவை அவர்களுக்குப் பதில் கொடுக்கும்போது, சட்டசபையிலே இருக்கும் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்தாலோசித்து, எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்ட

[Sri C. Subramaniam] [26th April 1960]

முறையிலே அந்த மெமொராண்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, மொழிக் கமிஷனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட மெமொராண்டத்திலே இதைத் தான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

‘There is a conflict requiring reconciliation, between two different objectives, namely, the need for raising higher educational standards and the need, also, to develop the potentialities of the mother-tongue as the vehicle of culture. The Government of Madras have not yet taken a decision on how this reconciliation is to be effected. Present indications are that the answer will have to be found.’

I. First, in making a distinction within the field of higher education between scientific and professional education and education in the ‘Humanities’, and, on the basis of this distinction (a) taking active steps to bring about an early change in the medium of instruction in colleges so far as the latter is concerned; and (b) continuing to use English as the medium of scientific and professional instruction in colleges, at any rate, without change until 1965; and

II. Secondly, while continuing to maintain English as the Second Language and subject of compulsory study in Secondary schools, to undertake all practicable measures for improving the efficiency of instruction in the study of that language.’

இந்த இரண்டும் அந்த மெமொராண்டத்திலே முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. மொழிக் கமிஷன் அறிக்கை சமர்ப்பித்த பிற்பாடு அந்த அறிக்கையிலே நாம் சொன்ன சில விஷயங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல் இருந்தன. ஆகையால், பார்லிமென்ட்ரி கமிட்டி நியமித்த போது, மொழிக் கமிஷனுக்குச் சமர்ப்பித்த அறிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இன்னொரு யாதாஸ்து தயாரிக்கப்பட்டது. இங்கிருக்கும் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூட்டி, கலந்தாலோசித்து, எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளும் முறையில் அந்த யாதாஸ்து அமைக்கப்பட்டு அங்கே அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அதிலேயும் இது வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இது ஏதோ புதிதாக வந்த கொள்கை அல்ல என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அது இந்தச் சட்ட சபையும், மேல் சபையும்—இரண்டு சபைகளும்—ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட விஷயம் என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிற்பாடு இந்த விஷயத்தைவிட ஒரு முக்கியமான விஷயம் இரண்டாவது பாராவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது—

This question was disclosed by the newly-constituted Tamil Development and Research Council where the view that a beginning should be made with Tamil as the medium of instruction in the reorganized B.A. degree courses found almost unanimous acceptance. The question has been further discussed with the Vice-Chancellors of the two Universities in the State and their advice taken. As a result of these discussions Government wish to reaffirm explicitly their policy in the matter as set out in the memorandum presented to the Official Language Commission and declare that English will continue to be the medium of instruction in respect of all University degree courses except the reorganized B.A. degree courses and that no change in this respect will be considered, until the two following conditions are satisfied, namely, (i) the change-over should be demonstrated to have been successful in respect of the B.A. degree courses; and (ii) an agreed decision on the nature of the changes (if any) to be made in respect of any other University degree course should be taken on a co-ordinated basis for all Universities in India.

ஆகையால், இதிலே சொல்லியிருக்கக் கூடியது, யூனியர்ஸிடி கட்டத்தில் பி.ஏ.யைத் தவிர பாக்கியிருக்கும் எல்லாக் கட்டங்களிலும், எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஆங்கிலம் தான் போதனா மொழியாக இருக்கும்.

[26th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

பி.ஏ.யைப் பொறுத்த வரைக்கும் இந்த மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்பது. பி. எஸ். லீ, என்ஜினீயரிங் காலேஜ், மெடிகல் காலேஜ் இன்னும் பாக்கியிருக்கும் ப்ரொபஷனல் காலேஜ்கள், இவைகளிலேயும் இந்த மாறுதல் ஏற்படவேண்டுமென்றால், பி.ஏ. டிகிரி படிப்பு வெற்றிகரமாக தமிழ் மொழியிலே நடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நிரூபிக்கப்படவேண்டும். நாம் மட்டும் தனியாக எடுக்கும் முடிவாக இருக்கக்கூடாது, அதில் இந்திய ரீதியிலே இந்த மாறுதல் ஏற்படும்போது நாமும் முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்ற இரண்டு அடிப்படையிலே வருகின்றது. பல பேர்கள் இதை விட்டு விட்டு, பி.ஏ. டிகிரியிலே மட்டும் தமிழ் மொழி போதனாமொழியாக வருவதை; பூராவுமே எல்லாவற்றிலும் இந்த விதமாக மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முடிவு பி.ஏ. வகுப்பைப் பொறுத்து மட்டும் தான். பி.எஸ்.ஸி., இன்னும் பாக்கியிருக்கும் டெக்னிகல் எடுக்கேஷன், ப்ரொபஷனல் எடுக்கேஷன் எல்லாவற்றிலுமே ஆங்கிலம்தான் தொடர்ந்து போதனாமொழியாக இருக்கும் என்பதையும் இதிலே வலியுறுத்தியிருப்பது மட்டுமல்ல, மாற்றுவதாக இருந்தால், எந்த அடிப்படையிலே மாற்றவேண்டும் என்பதற்கு விளக்கமாக விவரமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்குப் பிற்பாடு, பி.ஏ. டிகிரியிலே எப்படி மாற்றுவது என்றால் எதிலேயிருந்து மாற்றுவது என்பதைப் பற்றியும் இதிலே விளக்கமாக மூன்றாவது பாராவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“The medium of instruction of the reorganized B.A. degree courses in the State will accordingly be changed to Tamil. It is obvious that the best time schedule for this change will be one which will link it with the reorganization of Secondary Education. This is due to commence in the academic year 1959-60 and the first batch of pupils admitted to the new VIII Standard during that year will complete the new XI Standard in the Higher Secondary School (as the equivalent of the Pre-University course in colleges) in 1963-64. Those students of this batch who are declared eligible for admission to the B.A. degree course will therefore constitute the first batch of pupils for whom instruction will be available in the Tamil medium in the colleges of the State. That is to say, the change will be made from English to Tamil as the medium of instruction in the B.A. degree course during 1963-64 for the first year of the course, during 1964-65 for the second year of the course, and during 1965-66 for the third year of the course. At the end of the Third Five-Year Plan, the first batch of pupils will get their B.A. degrees after completing their entire education in schools and colleges with Tamil as the medium of instruction.’

இது மூன்றாவது பாராவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் எடுத்திருக்கும் முடிவு, 1963-64-ம் ஆண்டிலிருந்து இது எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் ஆரம்பமாகவேண்டுமென்பது. ஆனால், “பைலட் ப்ராஜெக்ட்” கல்லூரிகளில் ஆங்கிலத்தை போதனாமொழியாக வைத்துக்கொள்வதிலே ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால், பி.ஏ.யைப் பொறுத்தவரைக்கும் மான்ய உதவி இருக்காது என்பதுதான் இங்கே முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பது. மூன்றாவது பாராவில் இருக்கும் முடிவை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான ஆயத்த நடவடிக்கைகள், பிரயத்தனங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அதற்காகத்தான் கோயமுத்தூர் காலேஜில், “பைலட் ப்ராஜெக்ட்” பாக இந்த ஆண்டிலே ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். ஆகையால், சர்க்காருடைய முடிவு 1963-64-ம் ஆண்டில் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பி.ஏ. வகுப்பில் தமிழ் போதனா மொழியாக வேண்டும் என்பது. அதற்கு வேண்டிய படி எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்து, தயார் செய்வதற்காக கோயமுத்தூர் காலேஜைப் பைலட் காலேஜாக எடுத்திருக்கிறோம். அந்த ஆண்டிலேயிருந்து பி.ஏ. வகுப்பிலே தமிழ் போதனாமொழியாக வைத்து சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டியதற்கு எல்லாவிதமான நடவடிக்கை

[Sri C. Subramaniam] [26th April 1960]

கனையும் எடுத்து நாம் தயார் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்ற முறையிலே ஐந்தாவது பாராவிலே இது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால், சில பேர் சொல்லுவதுபோல் அல்ல, நாம் முதலிலே பைலட் காலேஜ் ஆக வைத்து, 1963-64 வரை பார்த்து, அதற்குப் பிறகு முடிவு எடுப்பதாக நினைத்திருப்பது, அப்படிப் பேசுவது சரியாகாது. வேறு யோசனைகள் சொன்னால் அது வேறு விஷயம். எடுத்திருக்கும் முடிவு, 1963-64 லிருந்து வரவேண்டும் என்பது. அதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்கள் செய்ய, கோயம்புத்தூர் காலேஜிலே, முதலிலே ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. அப்படி செய்வதற்கு, ஸ்ரீ ஜி.ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. அந்தக் குழு எடுத்திருக்கக் கூடிய முடிவுகள் எல்லாம் நியமிக்கப்பட்டது. அந்தக் குழு எடுத்திருக்கக் கூடிய முடிவுகள் எல்லாம் சேர்ந்து இரண்டு அறிக்கைகள் இந்த சபைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மாணவர்களைப் பொறுக்குவது, ஆசிரியர்களைப் பொறுக்குவது என்பதைப் பற்றியெல்லாம், மற்ற பகுதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு எடுத்திருக்கும் முடிவு எல்லாப் பகுதிகளையும் பற்றியது அல்ல, பி.எ. மட்டம்தான். இன்னொன்று. பி. எ. வகுப்புக்கு தமிழ் மொழி போதனை மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, இன்னொன்றையும் கவனிக்கவேண்டும். ஆங்கிலத்தைப் பொருத்தவரை, ஆங்கிலம் பி.எஸ்.ஸி. முதலிய வகுப்புகளில் சொல்லிக்கொடுக்கும் தகுதிக்கு, பி.எ. வகுப்புக்கும் சொல்லிக்கொடுக்கப்படும். ஆகவேதான், நாலாவது பாரகிராபில்—

“Government wish to make it clear that the study of English as a subject will continue in the new Tamil medium B.A. degree courses and emphasize that the standard in this subject will be, as it is at present, the same as in Part I of the reorganized B.Sc., degree courses.”

ஆகவே தான் அதையும் தனியாக வலியுறுத்தியிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணிக்கப் போகிறார்கள், புறக்கணிக்கப் போகிறார்கள், என்று பொதுவாக எல்லோரும் சொல்லும்போது, ஆங்கிலம் இல்லாமலேயே தமிழ் வந்துவிடுமோ என்று சொல்லும்போது, இப்படித் தொடர்ந்து ஆங்கிலமும் சொல்லிக்கொடுக்கப்படும் என்று விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது இந்த உத்தரவை அமுலாக்க வேண்டும் என்று நாம் எடுத்துக்கொண்ட முடிவு அல்ல இது. கொள்கையைப் பொருத்த வரையில் முதலிலே நாம் லாங்க்வேஜ் எம்ஷனுக்கு அறிக்கைச் சமர்ப்பித்தபோதே, எல்லோரையும் கலந்தாலோசித்து, எகோபித்த முடிவாகச் செய்தோம். அதே மாதிரி இரண்டாவது தடவை, நாம் பார்லியமெண்டரி கமிட்டிக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்தோம். எல்லோரையும் கூட்டிப் பேசிப் பிறகுதான் செய்தோம் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். பின்னால் விவாதம் நடந்தது, சில கட்சிக்காரர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்களா, இல்லையா என்று விவாதம் இருந்தது. பிறகு அது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது என்பது எல்லோருக்கும் விளக்கமாக, சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல், தெளிவாக் கப்பட்டது. பின்னால், அது இந்தசபையிலும், மற்ற இடங்களிலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அதைப் பற்றிக் கவனிக்க வேண்டியதில்லை இப்பொழுது. ஆகவே, இது தனிப்பட்டமுடிவு என்று சொல்வதற்கில்லை. எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு எடுத்த முடிவுதான்.

இதிலே இப்பொழுது சில கஷ்டங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. அதைப் பற்றி, இது முக்கியமான விஷயமானதினால்—இந்த சபையில் விவாதம் நடைபெறவில்லை—மேல் சபையில், கௌன்சிலில் விவாதம் நடைபெற்றது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர், டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார், பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவித்தும், இதை எதிர்த்தும், இதற்குத் தன் சம்மதத்தைப் பெறவில்லையென்றும், குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது நடந்த விவாதத்தில், நான் இது சம்மதப்பட்ட எல்லா தகவல்களையும் சேகரித்து ஒரு வெள்ளை அறிக்கையாக இந்த சபைக்கும், கௌன்சிலுக்கும் கொடுக்கிறேன் என்று உறுதிமொழியளித்தேன். அந்த அடிப்படையில்தான் இன்று இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதில் பல்வேறு

[26th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறது. பொதுவாக விஷயங்களைச் சொல்வது ஒரு புறம் இருக்க, தனித்தனிப் பகுதியாக எடுத்துக்கொண்டு அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறோம். நாம் நடவடிக்கை எடுத்தது பற்றி குறைகூறுகிறார்கள். கௌன்சில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பகுதி, பகுதியாக எடுத்துக் கொண்டு செய்வார்கள் என்று நினைத்தேன் என்றார்கள். அதனால் தான், 14-வது பாரகிராப், முதலிலேயே,

“Did the Government consult the two vice-chancellors and was the order now under implementation issued with their assent”

அதைக் குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டு பதில் சொல்லியிருக்கிறோம். “The answer is emphatically yes” என்று ஆரம்பித்து விளக்கியிருக்கிறோம். இதிலே அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையிலா அல்லது வைஸ்-சான்ஸலர் என்ற முறையிலா ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை; தன் சம்மதத்தைப் பெறவில்லை என்று சொல்லும்போது, பைலட் காலேஜிலே அது ஒரு பரீட்சார்த்தமாகச் செய்யப் போகும் திட்டம் என்று நினைத்தேன் என்றும் போதும், அவர்கள் எந்த ஹோதாவில் ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்பது அவர்களுக்கே விளங்கவில்லை. வைஸ்-சான்ஸலர் என்ற முறையிலா, அல்லது கல்வி நிபுணர் என்ற முறையிலா, அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையிலா அவர் சம்மதம் கொடுத்தார் என்பது அவருக்கே தெரியவில்லை.

ஏற்கனவே என் கருத்து விவாதத்திற்கு என்று அனுப்பப்பட்ட குறிப்பில் இருந்தது. ஒரு குறிப்பு அனுப்பியிருந்தேன். அது அபென்டிக்கல் (2) என்று அச்சடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

‘This paper has been drawn up in the light of the conclusion reached yesterday (1st March 1959) at the first session of the Tamil Development and Research Council.’

இதிலே திரு. அண்ணாதுரை அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்களும், இன்னும் மற்ற கட்சித் தலைவர்களும், இன்னும் தமிழ் ஆசிரியர்களும், தமிழ் நிபுணர்களும், எல்லோரும் சேர்ந்து இருந்தார்கள். அந்த முறையிலே, இம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று தமிழ் டெவலப்மென்ட் அண்டு ரிஸர்ச் கௌன்சிலில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

SRI T. S. RAMASWAMI: On a point of order, Sir. Firstly, is it fair on the part of the hon. the Leader of the House to refer to a discussion in the other House? Secondly, can he refer to the views of a person who is not in a position to reply to him?

MR. SPEAKER: The Hon. Minister is explaining the various paragraphs in the White Paper which is before this House and he is not commenting on any observation independently. But while doing so, he may not criticise the statement of any Member of the other House. He is entitled to explain the various paragraphs in the White Paper which is before this House.

SRI T. S. RAMASWAMI: Sir, may I humbly submit that this is a highly controversial matter in which the Hon. Minister on the one side and the Vice-Chancellor, also the hon. the Leader of the Opposition in the other House, have taken a very definite stand and in which they differ also.

MR. SPEAKER: He is entitled to explain the White Paper paragraph by paragraph. But while doing so, he need not make any adverse remarks against a Member of any other House. He is entitled to paraphrase what is contained in the White Paper.

[26th April 1960]

SRI T. S. RAMASWAMI: Sir, I am afraid I have not made my position clear.

MR. SPEAKER: The hon. Member has raised the point of order and I have given the ruling that the Hon. Minister is perfectly within his right . . .

SRI T. S. RAMASWAMI: If I remember aright, the hon. the Leader of the Opposition in the other House and the Vice-Chancellor is not against the introduction of Tamil as the medium of instruction . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Why does the hon. Member himself bring in that controversy now?

MR. SPEAKER: The hon. Member is making the position worse by raising that point.

I have already stated that the Hon. the Leader of the House need not make any adverse remarks against any Member of the other House.

10-60
e.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As a matter of fact, I have no intention of going through that. But hon. Members wanted that they should understand the White Paper, and that is why I am making an attempt to take the members through the White Paper. That is all. Nothing more than that. .

இந்த இரண்டாவது திட்ட அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அதில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதன் முதலில் தமிழ் டெவலப்மென்ட் அண்ட் ரிசர்ச் கவுன்சிலில் இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை கூறினார்கள். அந்த அடிப்படையில் நாங்கள் மட்டும் செய்த காரியம் அல்ல. எல்லா வைஸ்-சான்சலர்களும் அதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று தான் சொல்லப்பட்டது. அது எப்படி ஆலோசிக்கப்பட்டது என்பதைப்பற்றி இரண்டாவது இணைப்பில் அதாவது இரண்டாவது அப்பென்டிக்கஸில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முதல் பாராவில் என்ன சொல்லி இருக்கிறது என்றால். . . .

'This paper has been drawn up in the light of the conclusion reached yesterday (1st March 1959) at the first session of the Tamil Development and Research Council. It is proposed that Minister (Finance) may invite the two Vice-chancellors of the Madras University and the Annamalai University to a meeting at which this paper may be discussed by him with them; and decisions taken on the matters specified in the last paragraph of this note.'

ஆகையினால் இரண்டு வைஸ் சான்சலர்களையும் அதாவது மதராஸ் யுனிவர்சிட்டி அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்டி வைஸ் சான்சலர்களையும் கூட்டி கலந்து ஆலோசித்து ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்து அதன் படி ஒரு நோட்டு அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. பைனான்ஸ் இம்ப்ளிகேஷன் சம்பந்தமாக இரண்டு வைஸ் சான்சலர்களும் கலந்து ஆலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அது அனுப்பப் பட்டது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக பாக்கி இருக்கக் கூடிய விஷயங்கள் முக்கியமானது என்று கருதி அவைகளைப்பற்றியும் கலந்து ஆலோசிக்கப்பட்டது. கடைசியில் இருக்கக் கூடிய பாரகிராபில் அடிப்படையில் அதைப்பற்றி விவாதிப்பது என்று முடிவு செய்து அதன்படி முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அது ஆளுவது பாரகிராபில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது

26th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

In the last paragraph of this note, it is stated as follows:—

"It is suggested that the topics for discussion by Minister (Finance) with the two Vice-Chancellors at the meeting proposed in paragraph 1 above should be the following:—

(i) Is the general perspective and time-schedule set out in this paper acceptable, or is any modification necessary?"

இதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற டைம் டேபிள்படி 1963-64-ல் எல்லா கல்லூரிகளிலும் தமிழ் போதனை மொழியாகவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முன்னுதவு பாரகிராபில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்

(NOTE.—It should be open to private colleges to continue to provide English medium instruction in the B.A. degree courses even after this change-over is effected; but no grant will be payable by the State Government in respect of such courses.)

அதன் பிறகு

(ii) Which college should be taken as the Pilot College?

(iii) What should be the mode of selection of pupils for admission to the B.A. degree course in the Pilot College?

(iv) What should be the terms of reference to the Committee to be set up for planning the measures to be undertaken during the year 1959-60 in order to introduce the change in the Pilot College during the year 1960-61?

(v) What should be the composition of the Committee?

அதற்கு பிறகு 1963-64-ல் அது அமுலுக்கு வருகிறது என்றால் அதற்கு என்று ஏதாவது ஒரு பைலட் காலேஜ் வேண்டும் என்றும் அப்படி எதை எடுத்துக்கொள்வது என்று ஆலோசிக்கப்பட்டது. அதற்கு வேண்டிய விவரம் கொடுக்கப்பட்டு பைலட் காலேஜாக எதை எடுத்துக்கொள்வது என்று ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்பது.

"Is the general perspective and time-schedule set out in this paper acceptable; 'or is any modification necessary?'

அதில் முக்கியமான விஷயம் ஒன்று கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

These formed the crux of the decision announced in the Government Order of April 1959, and these are set out in unambiguous terms in the note sent to the Vice-Chancellors. During the discussion that took place on the 20th of March 1959, the two Vice-Chancellors did not suggest any modification of the programme or of the time-table. The Vice-Chancellor of the Madras University made only the following suggestions:—

(i) It should be made clear in the Government Order itself that the study of English as a subject will continue in the new Tamil medium B.A. degree courses and the standard in this subject will be the same as in Part I of the reorganized B.Sc. degree courses."

அதைத்தான் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி என்ன நினைக்கப்பட்டது என்பதைப்பற்றி இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் விவரமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாவது பக்கத்தில் 14-வது பாரகிராபில், அந்தப் பக்க கடைசியில்

"(ii) The Pilot College may be a Government college outside Madras City."

[Sri C. Subramaniam]

[26th April 1960]

அதன் இரண்டாவது இணைப்பில் பார்த்தால் அதைப்பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் இல்லை. ஒன்றாவது இணைப்பு கவர்ன்மென்ட் ஆர்டரைப் பார்க்கும் போது நாலாவது பாரகிராபில் அது விளக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி முன்னமே படித்துக் காண்பித்தேன். மதராஸ் யுனிவர்டிடி வைஸ் சான்சலரும் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அதற்கு என்று ஒரு தனி பாரகிராபும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக சொன்னது

“(iii) The same set of question papers should be prepared for all students taking the B.A. degree examinations including those coming from the Pilot College. The question papers should be printed in English and Tamil for the benefit of all students including the Tamil medium students and valuation of the papers should be made, as it is at present done, by persons not connected with the college to which the students belong.”

என்று சொன்னார்கள். அதன்படி கோயம்புத்தூர் காலேஜ் எடுக்கப்பட்டது.

“(iv) In the preparation of technical terms for use during instruction in the Tamil medium, well-known international terminology should be used subject to such adaptations as may be necessary and, where well-known Tamil terms are used, the international terms should also be indicated in brackets.”

இது சரி என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இது சர்க்கார் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையில் ஒன்றுமில்லை. யுனிவர்டிடி எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை அது. அதற்கு கவர்ன்மென்ட் ஆர்டர் குறிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

“All these suggestions were accepted and suggestions (i), (ii) and (iv) were incorporated in the Government Order.”

அதுவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

“The answer is emphatically ‘yes’.”

மூன்றாவது பொறுத்த வரைக்கும் அது யுனிவர்டிடி எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை என்ற காரணத்தால் அதுவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது என்பதால் அதை யுனிவர்டிடிக்கு விடப்பட்டது. ஆகையால் இந்தச் சபை கவனிக்கவேண்டியது இந்த அடிப்படையில் இரண்டு வைஸ் சான்சலர்களை யும் கலந்து ஆலோசித்து அவர்கள் கொடுத்த ஆலோசனை என்ன என்பதைப்பற்றி இதில் விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதராஸ் யுனிவர்டிடியும் அண்ணாமலை யுனிவர்டிடியும் ஒப்புக்கொண்டு அதற்கான முறையில் கவர்ன்மென்ட் ஆர்டர் மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி முடிவு செய்து அதன்படி ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அடுத்து

“The next issue arising out of the criticism levelled against the Government decision is that the Government were usurping the functions of the University by taking decisions which the University should take and were infringing its authority.”

அது எந்த அளவுக்கு சரி என்பதைப்பற்றி நாம் இங்கே விவரமாக ஆலோசித்திருக்கிறோம். அது விஷயமாக நாம் கவனிக்க வேண்டியது புதியதாக இல்லாது விதி அடிப்படையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. 1948-49-ம் வருஷத்திலேயே யுனிவர்டிடி சொன்னதை ஆலோசனை செய்து யாருக்காவது ஒரு வருஷ நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டு தமிழ் மொழியில் பாடங்களை சொல்லிக்கொடுக்கலாம் என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நடக்க வேண்டும் என்று கோயம்புத்தூர் காலேஜைப் பொறுத்த வரைக்கும் நாங்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து அதன்படி அந்த இலாகா தலைவரான டி.பி.ஐ. அவர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார். அதன்படி

[26th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

கோயம்புத்தூர் காலேஜில் 1960-61 முதற்கொண்டு தமிழில் போதிக் வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அது டி.பி.ஐ.யின் கீழ் இருப்பதால் அவருடைய மாணேஜ்மென்டின்கீழ் இருக்கிறது என்ற முறையில் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் கோயம்புத்தூரில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மற்ற அரசாங்கக் கல்லூரிகளையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி எல்லா கல்லூரிகளிலும் பி.ஏ. வகுப்பில் அந்த ஆண்டு முதற்கொண்டு தமிழில் பாடம் கற்பிக்கப்படும். யுனிவர்டிடி விதிக்கு மாறுபட்டு விதி செய்யப்படவில்லை. யுனிவர்டிடி விதிக்கு மீறி எந்த விதத்திலும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. தனிப்பட்டவர்களுடைய கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் சர்க்காருடைய உதவி பெற வேண்டுமானால் அவர்களும் அப்படி ஆரம்பிக்க வேண்டும். இல்லையானால் அவர்களுக்கு சர்க்காருடைய உதவி கிடைக்காது. அவர்களே சம்பளம் வசூல்செய்து கொண்டு நடத்திக்கொள்ள வேண்டியதுதான் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே யுனிவர்டிடி நடவடிக்கையில் சர்க்கார் எந்த விதத்திலும் தலையிடவில்லை. மானியம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக முடிவு செய்ய வேண்டியது சர்க்காருடைய பொறுப்பு. அது யுனிவர்டிடியினுடைய பொறுப்பு அல்ல. நிதி விஷயமாக கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு யுனிவர்டிடிக்கு அதிகாரம் கிடையாது. யுனிவர்டிடி விதிகளில் எந்த விதத்திலும் தலையிடவதாக இல்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரத்தில் எந்த விதத்திலும் தலையிடவதாக இல்லை, தலையிடக் கூடிய அளவில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. வைஸ் சான்சலர்களை ஆலோசித்துத்தான் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விதிகளை அனுசரித்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த முறையில் தான் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சிலர் சொல்லலாம் மானியம் கொடுக்கவில்லையென்றால் பண நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிடும் அதனால் அவர்கள் கட்டாயமாக ஒப்புக்கொள்வதற்கு வழி ஏற்படும் என்று சொல்லலாம். இப்படியே சிலர் கூறிக்கொண்டும் வருகிறார்கள். இது சரியான வாதம் அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. அதைப்பற்றியும் இதில் விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு இருக்கக் கூடிய நிதியை வைத்துக்கொண்டுதான் திட்டம் போட்டு வேலை செய்ய முடியும். ஒவ்வொன்றுக்கும் இவ்வளவு பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து அதை இந்தச் சபையின் முன் வைத்து முடிவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது பி.ஏ. வகுப்பில் தமிழில் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி தமிழில் சொல்லிக் கொடுப்பது என்று ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால் அவர்களே சம்பளம் விதித்து வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது கூட ஆரம்பப் பள்ளிகளில் சர்க்காருடைய உதவி வேண்டுமானால் சம்பளம் வாங்கக் கூடாது என்றும் சம்பளம் வாங்குவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு சர்க்காருடைய உதவி கிடைக்காது என்று சொல்லி இருக்கிறோம். அதைப் போலவே யுனிவர்டிடி கிரான்ட் கமிஷன் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி பிரமாதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். யுனிவர்டிடி கிரான்ட் கமிஷன் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் சொல்வது யாருக்கு இந்த மூன்று வருஷம் சம்பளம் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த யுனிவர்டிடிக்குத்தான் அந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படும் என்றும் பணம் உதவி கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்களே, மற்றவர்களுக்கு பண உதவி கிடையாது என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்களே அதற்கு என்ன செய்வது.

இது financial sanction என்று சொல்லி குற்றம் சொல்ல முடியுமா என்ன. அவர்கள் இதை ஒரு கொள்கையாக ஒப்புக்கொண்டு, இது மாதிரி நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகையினால் இது மாதிரி வைக்கிறவர்களுக்கு உதவி செய்ய தயார் என்று சொன்னார்கள். அதுபோலத்தான் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நடவடிக்கையும்.

[Sri C. Subramaniam]

[26th April 1960]

மத்திய சர்க்கார் ஒரு விஷயத்துக்கு அதிகமாக மான்யம் கொடுக்கிறோம், இன்னொரு விஷயத்துக்கு அதைவிட குறைவாக மான்யம் கொடுக்கின்றோம், சில விஷயங்களுக்கு மான்யமே இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் நாம், மான்யம் இல்லாமலும் செய்யவேண்டும் என்று அவசியம் இருந்தால் சில விஷயங்களை செய்கிறோம். மான்யம் கிடைக்கும் விஷயங்களையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆகையினாலே இதிலே யாருக்கு பொறுப்பு இருக்கிறதோ, அவர்கள் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டியதுதான். அந்தப் பொறுப்பு இந்த சர்க்காருக்கும் இந்த சபைக்குந்தான் இருக்கிறதே தவிர, யுனிவர்சிட்டிக்கு பொறுப்பே அல்ல. அதனால் யுனிவர்சிட்டி விஷயங்களிலே தலையிட்டதாக யாரும் சொல்லமுடியாது. இதைத்தான் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இன்னும் ஒன்று எல்லோராலும் சொல்லப் படுவது.

“Whether the change-over from English to Tamil as medium of instruction is opposed to the weight of expert opinion of academic authorities.”

இது எல்லாம் யாரோ அரசியல்வாதிகள் சொல்லக் கூடிய விஷயமே தவிர கல்வி நிபுணர்கள், கல்வியிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தான் தொடர்ந்து போதனை மொழியாக இருக்க வேண்டும், தமிழிலே மாற்றுவது பேராபத்து என்பது தான் என்று பலபேர் பேசுகிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலேயும், எந்தக் கமிட்டியாக இருந்தாலும், எந்த சபையாக இருந்தாலும், ஒவ்வொரு சமயத்திலேயும், அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய முடிவு எவ்வளவு சீக்கிரத்திலே பிராந்திய மொழியிலே சர்வகலாசாலையிலே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அப்பொழுதுதான் நாட்டுக்கும் நல்லது, மாணவர்களுக்கும் நல்லது. கல்விக்கும் நல்லது என்பதாகும். அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் சொல்கிறார்களே தவிர, அவர்களும் இது மாதிரி கமிஷனிலோ, கமிட்டியிலோ, சபையிலோ இருக்கும்போது, மாற்ற வேண்டியது அவசியம்தான் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலேயும் முக்கியமாக, நமது Madras University Vice-Chancellor அவர்கள் பங்கு கொண்டிருக்கக் கூடிய சபைகள், கமிஷன்கள், கமிட்டிகளிலே எவ்வாறு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இதிலே வரிசையாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே முதன் முதலிலே கவனிக்கப்பட்டது இந்த மெமொராண்டத்தினுடைய ஆரம்பத்திலேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1-வது பக்கத்திலே 5-வது பாராவிலே ஆரம்பமாகிறது.

“Page 1, Paragraph 5.—The problem of medium of instruction in educational institutions has exercised the minds of the people and the Government, both before and after independence. Progressive steps taken from as early as 1939 onwards have resulted in the introduction of the mother-tongue as the compulsory medium of instruction in the High Schools of the State.”

அதற்குப்பிறகு, கல்லூரிகளைப் பொருத்த வரையிலே

“The fourth quinquennial conference of Indian Universities held in Bombay in March 1939 passed the following resolution:—

நான் மகாத்மா காந்தி என்ன சொன்னார் என்று சொல்லவரவில்லை. கல்வியைப்பற்றி அவருக்கு என்ன தெரியும் என்று நம்முடைய கல்வி நிபுணர்கள் எல்லாம் சொல்லி விடுவார்கள். ஆனால், இந்த கல்வி நிபுணர்களெல்லாம் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று தான் இதிலே சொல்லி இருக்கின்றது. 1939 மார்ச்சிலே

“Resolved that, in the opinion of this conference, the medium of instruction at different stages of Education up to and including the Degree course should, as far as circumstances permit, be the mother-tongue of the students.”

[26th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

1939-லே நமக்கு சுயராஜ்யம் வருகிறதற்கு முன்னாலே அப்பொழுதுதான் எலெக்ஷன் நடந்து மக்கள் மந்திரி சபை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது இவர்கள் கூடி யோசனை செய்தது.

“The Syndicate of the Madras University, after consideration of this resolution, resolved to give colleges the option to teach students in a modern Indian language in a group of optional subjects for the whole course in the Intermediate or any Degree course and expressed willingness to arrange for the examination of the candidates through the medium of that language if notice were given when the junior classes were commenced.”

1939-லேயே சின்னிகேட் கூடி முடிவுபண்ணியது என்னவென்றால் Intermediate ஆனாலும் சரி, பட்டப்படிப்பாக இருந்தாலும் சரி, வேறு மொழிகளிலே பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கலாம் என்பது. அப்பொழுது எத்தனை புத்தகம் இருந்தது தமிழிலே. தெலுங்கிலே, கன்னடத்திலே எவ்வளவு புத்தகங்கள் இருந்தன? 1939-லே இருந்து 1960 வரையில் நமது தமிழ் மொழியும், பிற மொழிகளும் எவ்வளவு வளர்ந்து இருக்கின்றன? இது ஒருபுறம் இருக்க அந்தக் காலத்திலேயே, அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று பொதுவான தீர்மானம் நிபந்தனை ஏதும் போடாமல் நோட்டீஸ் கொடுத்து செய்யலாம், பரிட்சை வைக்க தயார் என்று சொன்னார்கள்.

“Later, in 1943, the Syndicate altered this, giving itself the power to permit candidates to appear for and answer the paper or papers in a group under Part III of the Intermediate examination in an Indian language from 1945 provided one year's notice was given by the college concerned.”

அதன்பிறகு மூன்றாவது பாகம் சரித்திரம், போன்ற பாடங்களிலே Intermediate-க்கு மட்டும் சொல்லிக் கொடுக்கலாம் என்று 1943-லே மாற்றி அமைத்தார்கள். 1948-ல்

“Subsequently, in 1948, provision was made by the University to permit candidates to appear for and answer the papers in a group under Part III of the B.A. degree examination in an Indian language provided one year's notice was given by the college concerned.”

இது 1948-லேயே வந்தது. 12 வருஷம் ஆய்விட்டது. 1946-லே

“Tamil was introduced as the medium of instruction in three colleges in the State including the Government Arts College, Coimbatore, in 1946.”

ஆனால் 1949-50-லே கைவிடப்பட்டு விட்டது. அதற்குக் காரணம் போதுமான ஆயத்தம், சரியாக இல்லை. அதனால் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று திரும்பவும் ஆங்கிலத்தை போதனை மொழியாக ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்கள். இதுதான் ரொம்ப முக்கியம்.

“The problem continued to be examined at an all-India level after independence. A committee of Vice-Chancellors of Indian Universities appointed by the Government of India to consider the question of medium of instruction recommended in 1948 that English should be replaced by Indian languages as the medium of instruction at the University stage during a period of five years from 1948, that Universities should, within this period, adopt the language of the State or Province or the region as the medium of instruction and examination and that, after the period of five years from 1948, English should cease to be the medium of instruction and examination.”

ஆகையினாலே 1948-லே வைஸ் சான்ஸ்லர்கள் அடங்கிய கமிட்டி முடிவு செய்தது. இதிலே இருந்து 5 வருஷத்துக்கு தொடர்ச்சியாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு 1953-வது வருஷத்திற்குப் பிறகு ஆங்கிலத்தை போதனை

[Sri C. Subramaniam] [26th April 1960]

மொழியாகவோ, பரீட்சை செய்யக்கூடிய மொழியாக இருக்கக் கூடாது என்ற திட்டத்தை சிபாரிசு செய்து இருக்கின்றது. இது மகாத்மா காந்தி செய்த முடிவு அல்ல. இது வைஸ் சான்சலர்கள் செய்த முடிவு. அதற்கு பிறகு

“The Central Advisory Board of Education expressed its view that the aim of all Universities should be the replacement of English by an Indian language as the medium of instruction at the University stage . . .”

Vice-Chancellors of University கமிட்டி செய்த தீர்மானத்தை பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கும்

“The Central Advisory Board of Education expressed its view that the aim of all Universities should be the replacement of English by an Indian language as the medium of instruction at the University stage . . .”

என்று சிபாரிசு செய்தார்கள். இதற்கு மத்தியிலே University Education Commission, மிகவும் முக்கியமான கமிஷன், நம்முடைய சர்வகலாசாலை படிப்பைப்பற்றி எல்லாவிதமான ஆராய்ச்சியும் செய்து, ஒரு முடிவை சொல்ல வேண்டும் என்ற முறையிலே—இந்த மூன்று வருஷ பட்டப் படிப்பும் கூட இந்த University Education Commission செய்த சிபாரிசுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே நம்முடைய வைஸ் சான்சலரும் ஒரு மெம்பர், டாக்டர் ராதா கிருஷ்ணன், இன்றைக்கு உபஜனாதிபதியாக இருக்கின்றார்களே அவர்கள்தான் Chairman—அவர்கள் சொல்லி இருப்பதை படித்துப் பார்க்கவேண்டும். இது யாரோ வழியிலே போனவர்களோ, அரசியல் வாதிட்களோ சொன்ன தலை.

“University Education Commission—

Place of regional languages.—Higher education is the door through which some of the educated youth will pass into Federal services and Federal politics. But much the greater proportion will remain in the provinces. Both from the point of view of education and of general welfare of a democratic community, it is essential that their study should be through the instrumentality of their regional language. Education in the regional language will not only be necessary for their provincial activities, it will enable them to enrich their literature and to develop their culture. Educated naturally—(this is very important)—in the regional language, they ought to achieve higher standards of learning and of thought, and should be able to give a powerful stimulus to research and extension of the boundaries of knowledge.”

எதோ வெறுமனே படிப்பதற்கு மட்டும் இல்லை. மற்ற எல்லாவிதமான கல்வித் துறைகளிலும் ஏற்படுகிற விருத்திக்கும் இந்த பிராந்திய மொழியில் கல்வி கற்பதின் மூலம்தான் அதிகமான வசதி ஏற்படும் என்பதை யுனிவர்சிட்டி Education கமிஷன் வற்புறுத்தி இருக்கிறது.

“Educated naturally in the regional language, they ought to achieve higher standards of learning and of thought, and should be able to give a powerful stimulus to research and extension of the boundaries of knowledge. Equipped with the requisite knowledge of the Federal language, the provincial students will have no difficulty in joining institutes of an All-India character, and the provincial scholars in undertaking to teach them.”

ஆகவே படிப்பின் தரம் குறைந்துவிடும் என்று சொல்கிறார்களே. இந்த கமிஷன் அந்த மாதிரி சொல்ல வில்லை. அதற்கு மாறாக படிப்பின் தரம் மேலும் உயரும் என்று சொல்கிறது. மேலும் சிந்தனா சக்தி

[26th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

அதிகமாக ஏற்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

“They ought to achieve higher standard of learning and thought”

ஆகையினால் மற்ற பகுதிகளில் பல கலாசாலைகள் வெவ்வேறு மொழிகளில் இருந்தாலும் கூட பொது மொழியாகிய ஹிந்தி தெரிந்தால் மற்றவர்களும் அங்கே போய் படிக்கலாம் என்று இருக்கிறது.

Pockets of minorities.—The policy that the language of the region should be the medium of education at all stages in the region has certain obvious limitations. There are in India a number of provinces which contain pockets of inhabitants speaking a language different from the regional language. In such cases the right policy is to allow unreservedly the use of the mother-tongue for basic education and if the numbers are adequate for secondary education also, introducing the regional language gradually in the upper grades at the school as the child grows older, and making it the medium of instruction at the University stage.

ஆகவே வேறு மொழி பேசும் சிறுபான்மையினர்கள் இருந்தாலும் அவர்கள் ஆரம்ப பள்ளிக்கூடங்களிலும் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கூடங்களிலும் தாய் மொழியால் கற்று யுனிவர்சிட்டி கட்டத்திலிருந்து பிராந்திய மொழியால்தான் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது.

Therefore, we recommend that for the medium of instruction for higher education English be replaced as early as practicable by an Indian language which cannot be Sanskrit on account of vital difficulties and that higher education be imparted through the instrumentality of the regional language with the option to use the Federal language as the medium of instruction either for some subjects or for all subjects.

ஆங்கிலத்தைப் பற்றி இங்கே பேசவில்லை. ஆகவே யுனிவர்சிட்டி Education கமிஷன் எல்லா பாடங்களும் தமிழிலேயே இருக்கவேண்டுமென்றும் வேறு ஏதாவது ஒன்று பொது மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்றால் ஹிந்தியைப்பற்றி கவனிக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லி இருக்கிறது. இதை Central Advisory Board of Education -ம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் ஒரு முக்கியமான விஷயம் இருக்கிறது. அதில் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் பின்னால் வருபவைகளை நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டி இருக்கிறது.

The Central Advisory Board of Education.—It noted that certain institutions were carrying on the experiment of using an Indian language as the medium of instruction or of encouraging the study of a common Indian language and expressed its opinion that the Universities which were willing to impart education in the national language should be allowed to do so and necessary financial aid should be given.

அப்போது National Language என்றால் ஹிந்தி மட்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். பிறகு National Language என்றால் 14 இந்திய மொழிகளையும் குறிக்கும் என்ற விளக்கம் நம்மால் பின்னால் கொடுக்கப்பட்டு அதை பிரதம மந்திரியும் மற்றவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

The Syndicate of the Madras University considered the report of the University Education Commission in 1950. Its resolution is extracted below :—

“The Syndicate while confirming the previous recommendations, viz. :—

(1) that educational institutions should have the freedom to choose their medium of instruction;

[Sri C. Subramaniam] [26th April 1960]

(2) that educational institutions should not be deprived of the liberty of choosing English as the medium of instruction; and

(3) that All-India institutions of Research should for the present continue to have English as their language;

இதுதான் முக்கியம். அதாவது யுனிவர்சிட்டி வகுப்புகளில் பிராந்திய மொழியை போதனா மொழியாக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்ததுக்கொள்ள வேண்டும்.

urges the need for—

(a) taking immediate steps to prepare the ground for introducing the regional language as the medium of instruction in University classes;

(b) enriching sufficiently and suitably the regional language as the medium of instruction in University classes;

(c) enriching sufficiently and suitably the regional languages so that they can be used as the medium of instruction in due course;

(d) providing suitable books and properly equipped personnel for implementing the recommendations contained in clauses (a) and (b).

இதை 1951-ல் Senate-ம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது.

The Senate, in 1951, after considering this resolution of the Syndicate recommended to it that in taking immediate steps to prepare the ground for introducing the regional language as the medium of instruction in University classes, top priority should be given to preparing standard glossaries of scientific and technical terms in the four main languages of the State (Tamil, Telugu, Malayalam and Kannada) so that the regional languages might be enriched and suitable books in those languages might be provided soon. Notwithstanding all these recommendations of the University Grants Commission and the resolution of the Syndicate, the Madras University took no concrete steps to change the medium of instruction in the colleges affiliated to it, nor did they make any suggestions.

இதுதான் 1950ம் வருஷம் வரையில் இருந்த விஷயம். அதற்குப் பிறகு இந்த மொழிவாரி பிரச்சனை வந்து ஆந்திரம் பிரிந்து விட்டது. அதற்குப் பிறகு 1955-ல் மற்றவர்களும் பிரிந்து போகும் நிலைமை ஏற்பட்டது. 1955 ஜூன் மாதத்தில் நான் கல்விமந்திரியாக இருந்தபோது ஒரு மகாநாடு கூட்டினேன். அதில் எல்லா தலைமை ஆசிரியர்களும் Vice-Chancellor களும் கல்வி நிபுணர்களும் கலந்து கொண்டு பேசினார்கள். அதில் எல்லோருடைய முடிவும் தமிழ் அல்லது பிராந்திய மொழிதான் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான். சிலர் அவசரப்படாமல் எவ்வளவு மென்மையான போகவேண்டுமோ அவ்வளவு மென்மையான போக வேண்டுமென்ற கருத்தை ஒரு சிலர் சொன்னார்கள். ஆனால் பெரும் பகுதியினர் உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவும் பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழ் போதனா மொழி ஆகிய பிறகு யுனிவர்சிட்டியில் மட்டும் அதை போதனா மொழியாக்காமல் இருந்தால் பிள்ளைகள் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகவே உடனடியாக யாக்கையும் தமிழை போதனா மொழியாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதை எல்லாம் கேட்ட பிறகு நான் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக இரண்டு வைஸ் சான்ஸலர்களையும் டி. பி. ஐ. யையும் வைத்துக் கொண்டு ஆலோசனை கேட்டேன். இது கவன்மெண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையல்ல. ஒரு கமிட்டி போட்டு நடவடிக்கை எடுக்கச் சொன்னார்கள். அதன்படி ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது.

26th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

G.O. Ms. No. 1256, Education, dated 18th July 1955 (Appendix III).

" . . . To consider the further steps to be taken in the matter, a meeting was convened by Government on 23rd June 1955 which was attended among others, by the Vice-Chancellors of University of Madras and the Annamalai University and it was decided at this meeting that a Committee composed of experienced educationists and experts in the several subjects should be appointed to advise the Government in the matter. The Government accordingly constitute a Committee consisting of the following Members :—

இந்த மாகாநாடு 18-ம் தேதி நடந்தது.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, Vice-Chancellor, University of Madras (Chairman).

Sri T. M. Narayanaswami Pillai, Vice-Chancellor, Annamalai University, Annamalai Nagar.

The Director of Public Instruction (Member-Secretary), and so on.

இதுமாதிரி 30 பேர்களை கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது.

The Committee may take note of the following resolution of the Reference Board of Scientific Terminology.

அதாவது international terminology இருக்கவேண்டும். அந்த கமிட்டியின் ஆலோசனைப்படி நடப்பதாக ஒப்புக்கொண்டோம். ஆனால் அந்த கமிட்டி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. சர்க்காருக்கு அதன்மீது இருந்து எவ்விதமான அறிக்கையும் வரவில்லை.

அப்பறம் 1956-லேயே நம் மாகாணம் பிரிந்தது. தனித் தமிழ் மொழி பேசுகின்ற ராஜ்யமாக அமைந்துவிட்டது. முன்னாலாவது ஏதாவது சாக்குப் போக்குக்கு சொல்லலாம். இரண்டு முன்று மொழி பேசுகின்றவர்கள் இருக்கின்றார்களே, ஒவ்வொரு மொழிக்காரர்களுக்கும் தனியாகப் புத்தகம், தனியான ஆசிரியர்கள் என்று எப்படி ஏற்படுத்துவது என்று சொல்லலாம். ஆனால் தனித் தமிழ்மொழி பேசும் ராஜ்யமாக அமைந்த பிற்பாடு இந்தச் சாக்கு சொல்வதற்கில்லை. 1956-க்குப் பிற்பாடு டிசெம்பர் மாதம் என்பது என்னுடைய ஞாபகம் ஆட்சி மொழி தமிழாக இருக்கவேண்டும் என்ற சட்டத்தை பெரிய ஆர்வத்துடன், குதுகலத்துடன் நாம் இந்தச் சட்டசபையில் நிறைவேற்றி வைத்தோம். அதன்பிற்பாடு போதனா மொழி கல்லூரிகளில் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பது மிகவும் அவசரமான விஷயமாகிறது. 1957-ல் தேர்தல் வந்தது. 1955-ல் போட்ட கமிட்டி ரிப்போர்ட்தான் என்ன வருகிறது பார்ப்போம் என்று அந்தச் சமயம் இப்பிரச்சனையை அசரப்போட்டோம். அதற்குப் பிற்பாடுதான் இந்த "முன்று ஆண்டுகளில் எல்லா மாறுதல்களும் வந்தன. பார்லிமெண்ட் கமிட்டி தீர்மானப்படி பி. ஏ. பரிட்சைக்கு வைக்கலாம் என்று அது வரையில் ஆரம்பம் பண்ணவேண்டும் என்று முடிவு செய்தோம். 1959-லே இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இதற்குமேல் செய்திருப்பதை எல்லாம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதுவரையிலும் எந்தக் கமிட்டியாவது, எந்த நிபுணர்களாவது பிரதேச மொழி போதனா மொழியாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்களா என்று பாருங்கள். ஆங்கிலம்தான் போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்கிற உற்சாகமுள்ளவர்கள் வேண்டுமானாலும் அதற்குச் சாதகமாக யாராவது சொல்லியிருக்கிறார்களோ என்று எடுத்துக் காட்டினால் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். யாரோ ஒருவர் துணைவேந்தர் சொல்வதற்கு கல்வி மந்திரி எதிராக இருக்கிறார் என்று விஷயம் தெரியாமல் பேசலாம். சிலர் பேசுகிறார்கள். சிலர் எழுதியும் வருகிறார்கள். "நம் நாடு" பத்திரிகையில் தான் அவ்வாறு எழுதியிருக்கிறது. பின்னால் பதில் சொல்றபோது அதைச் சொல்கிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [26th April 1960]

இரண்டாவது விஷயம். 'whether the change—over from English to Tamil as medium of instruction is opposed to the weight of expert opinion of academic authorities' என்பதிலே—ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இதை எதிர்த்துச் சொல்லக் கூடியவர்கள் கிடையாது. அதற்கு அடுத்தபடி 'is the change-over prejudicial to the development of science and technology' என்பதை திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஒட்டித் தான் சையன்ஸ், டெக்னாலஜி முதலியவற்றில் இப்போது முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் எப்போது இதுவும் தமிழாக்கப்படுகிறதோ அப்போது தான் இவையும் வளர்ச்சி அடையும். ஆனாலும் மற்றவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொண்டு அதைப் பொறுத்த வரையில் எந்தவிதமான மாறுதலும் செய்யவில்லை. ஆகவே அந்தக் குற்றச்சாட்டு எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமானது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்னொன்று முக்கியமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

It is asserted that the change-over will be prejudicial to national unity.

என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு நான் பதில் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னாலும் அரசியல்காரன். அரசியல் கருத்தை வைத்துச் சொல்கிறான் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இந்தியை போதனாமொழியாக்குவதற்கு முதலில் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைபடி இந்தக் கேள்வித்தான் யூனிவர்ஸிட்டிகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அப்போது அவர்களே விடை எழுதியிருக்கிறார்கள். யூனிவர்ஸிட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று.

"Inter-University migration of students and teachers affects only a small proportion of students and for this purpose it would be futile to have a common system in all Universities. So far as teachers are concerned, provincialism has come to stay and it is a decreasing number that can find opportunities of employment in other parts of the country either in the teaching profession or in any other occupation."

என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நான் சொல்வதாக இருந்தால் இன்னும் வேறுவிதமாகக் கூடச் சொல்லியிருப்பேன். போதனா மொழி நாடு முழுவதற்கும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை, என்பது இவர்களுடைய கருத்து. இதில் இன்னொன்றை யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். நாம் மாத்திரம் நம்முடைய சர்வகலாசாலையில் பிராந்திய மொழியை போதனாமொழியாகக் கொண்டுவரவில்லை. மற்ற எல்லா சர்வகலாசாலைகளிலும் நமக்கு முன்பே இந்த வேலை ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஸ்ரீ மாலி அவர்கள் இதைப்பற்றி லோகசபையில் பிரச்சனம் செய்தார்கள். எட்டு சர்வகலாசாலைகளில் பிராந்திய மொழியையோ இந்தி மொழியையோ போதனா மொழியாக ஆக்கிவிட்டார்கள். இன்னும் 14 சர்வகலாசாலைகளில் பிராந்திய மொழியை போதனா மொழியாக ஆக்கக்கூடிய திட்டம் ஏற்பட்டுவருகின்றன. சென்னை மாத்திரம் தனியாக இருக்கமுடியுமா? மற்றவர்கள் எல்லோரும் துணிந்து குதித்து நீந்த ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நாம் மட்டும் ஆங்கிலத்தை போதனா மொழியாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால் நான் கைந்து வருஷங்கள் கழித்து நம் நிலை என்ன ஆகும்? அநேகமாக மற்ற எல்லா கல்லூரிகளிலும் இந்தியோ இதரமொழியோ போதனா மொழியாக வந்து அந்த மொழிகளும் நல்ல வளம்பெற்று விட்ட சமயத்தில் நாம் ஆங்கிலத்தையும் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. தமிழ் மொழியும் அப்போது வளம் பெற்று இருக்காது. இன்றைக்கு ஒரே மொழிதான் போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று நாம் ராஜ்யத்தில் உள்ளவர்கள் சொல்லும்போது ஆங்கிலம் தான் இருக்கவேண்டும் என்கிற நினைப்பில் சொல்கிறார்கள். ஆமாம், ஆமாம், இந்தியா முழுவதற்கும் ஒரு மொழி தான் போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று மற்றவர்கள்

[26th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

ஒப்புக் கொள்ளும்போது இந்தியை ஒரு மொழியாகக் கொண்டுவந்து விடலாம்" என்கிற நினைப்பில் சொல்கிறார்கள். இதை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். எப்படியோ இன்றையதினம் ஆங்கிலம் வந்து புகுந்து விட்டது. ஆங்கிலம் போயிற்று என்றால் இனி நம் ராஜ்யத்தில் தமிழ்தான் வரவேண்டுமே தவிர இந்தி புகுவதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது.

இந்திதான் எல்லா மாகாணத்திலும் வரவேண்டும் என்று இந்தி பேசுபவர்களிடம் கோபம் கொள்ளக்கூடாது. அப்படி நினைப்பதுதான் அவர்களுக்கு இயற்கை. என் மொழி எல்லாமிடங்களிலும் பரவ வேண்டும் என்று நான் நினைப்பதில் தவறு கிடையாது.

ஆனால் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எமாந்தவர்களாக ஆவோம். தமிழர்கள் எல்லாவற்றிலும் எமாந்தவர்கள் என்பதை நிரூபிக்கவேண்டும் என்றால் இவ்விஷயத்திலும் நான் எடுத்துக்கொள்கிற நடவடிக்கையை யாரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டாம். ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம்: தமிழர்கள் எமாந்தவர்கள் என்று யார் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே அந்த அடிப்படையில் நான் வளர்ந்தது. பிறர் நம்மை எமாற்றுகிறார்கள், நாம் எமாற்றுகிறோம் என்ற அவர்கள் சொல்கிற வாதம் இவ்விஷயத்திலாவது பொய்யாகக் போகவேண்டும் என்றால் நாம் ஜாக்கிரதையாக, துணிவாகச் செயல்பட வேண்டும். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் எமாற்றமாட்டேன். அவர்கள் எமாற்றலாம். மற்ற மாகாணத்தவர்கள் எல்லாம் துணிந்து நீந்த ஆரம்பித்துவிட்ட சமயத்திலும் கூட நாங்கள் இறங்கமாட்டோம்; நாங்கள் இறங்கமாட்டோம் என்று சொல்வது சரியாகாது. அதிலும் அவர்கள் தான் கட்சிப் பத்திரிகையிலும் கூட இதில் இருக்கக்கூடிய அபாயத்தை சரியாக உணர்ந்து கொள்ளாமல் எழுதி வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் வருவார் என்று பார்த்தேன். It is asserted that the changeover will be prejudicial to national unity என்பதை ஒப்புக்கொள்வதற்குத் தயாராய் இல்லை. அது சரியான கருத்து அல்ல என்பனையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"That the Government are being unduly hasty" என்று இன்னொரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. இதிலே இருக்கும் ஒரு பகுதியைப் பற்றி சொன்னார்கள். இன்னொரு பகுதி 1963-64-ல் ஹையர் செகண்டரி கிளாஸ் வரைக்கும் தமிழ் படித்து நேரடியாக பாட படிப்பிற்கு யூனிவர்ஸிடி படிப்பிற்கு போகவேண்டிய அவசியமாக இருக்கிறது. யூனிவர்ஸிடி பாட படிப்பிற்கு போகும்போது அப்போதாவது தமிழ் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தால் சிறப்பாக இருக்கும். விஞ்ஞானம் இதற்கெல்லாம் ஓரளவு ஆங்கிலம் இருந்தால் போதும். டெக்னிகல் டர்ம்ஸ் தெரிந்தால் போதும். ஆனால் கலைப்பகுதியில் இருக்கும் பூகோளம், அர்த்த சாஸ்திரம், தத்துவ சாஸ்திரம் போன்ற இவைகளுக்கெல்லாம் அதிகமாக ஆங்கிலம் அறிவு வேண்டியதாய் இருக்கும். 1963-64-ல் வரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகையால் இதற்கான ஆரம்பத்தை இப்போதே தயார் செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். மற்ற மொழிகளில் போதுமான அளவு பாட புத்தகங்கள் எல்லாம் தயார் செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது நாம் மட்டும் பின்தங்கி இருந்தால் அப்போது இன்னும் அதிகமான கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். ஆகையால்தான் இப்போது நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்பதை திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே முக்கியமாக கண்டிருக்கக்கூடிய கருத்துக்கள் பற்றி கடைசியில் பதிலளிக்கையில் எல்லா விஷயங்களையும் விளக்கி சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் நேற்று சாயங்காலம்தான் வெள்ளை அறிக்கையைப் பார்த்ததாகச் சொல்லப்படுவதால் வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டிருக்கும் கருத்துக்களை எல்லாம் விவர திப்பதற்குச் செளகரியமாக இருக்கும் என்று கருத்து தெரிவித்தால் இதைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [26th April 1960]

இதுவரையில் நடந்திருக்கும் திட்டங்களை இதிலே விவரித்திருக்கிறேன். இதை விரிவாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். கல்வியிலே ஆரம்பக் கல்வி, உயர்நிலை பள்ளி படிப்பு, இதற்கு மேலே கல்லூரி படிப்பு, தொழில் நுணுக்கப்படிப்பு, Technical Education, போதனை மொழி இம்மாதிரி பல இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் பற்றி பேச முடியாது. ஆகையால் கனம் அங்கத்தினருக்கு எதில் அதிக விருப்பம் இருக்கிறதோ அந்தத் தலைப்பை எடுத்துக்கொண்டு ஆலோசனை கூறினால் அந்த ஆலோசனையை ஏற்று கொள்ளமுடியும். என் இலாக்காக்களிலே இருக்கும் குற்றம் குறைகளை எடுத்துக்காட்டினால் அதை நிவர்த்தி செய்துக்கொள்வதற்கு என்னைக்கும் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று உறுதி சொல்லி இந்த அடிப்படையிலே கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri K. Vinayakam and Sri K. Anbazhagan rose.

The Hon. Speaker called Sri Anbazhagan.

Sri K. VINAYAKAM : Did I not catch your eye, Sir?

Mr. SPEAKER : The hon. Member Sri Anbazhagan caught it first.

Sri K. ANBAZHAGAN : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், வெள்ளை அறிக்கையைப்பற்றி மிக விரிவான கருத்துக்களை தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இதைக்குறித்து அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பேசவேண்டுமென்று விரும்புவது இயற்கை. இன்று கல்வி மான்யத்தை ஒட்டி நடைமுறையில் இருக்கும் பிரச்சனைகளுக்குறித்து பேச நேரம் போதாது. அப்படி இருக்க வெள்ளை அறிக்கையைப் பற்றி தனியாக விவாதம் செய்வதற்கு ஒரு பகலோ அல்லது ஒரு நாள் பிற்பகலோ ஏற்பாடு செய்வதற்கு நம்முடைய சட்டமன்ற தலைவர் அவர்கள் இசைவார்களா? இதற்கு சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதி அளிப்பார்களா என்று தெரிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have no objection.

Mr. SPEAKER : I will give my decision later.

* Sri K. VINAYAKAM : Sir, I am not to be one of those lucky members that are to take part in this debate. Since the question of introducing regional language as medium of instruction at the collegiate stage is a very controversial one we want clear views on the stand taken by the Vice-Chancellor and not in his capacity as the Leader of the Opposition in the Council. Is he for the introduction of Tamil as medium of instruction for the B.A. degree courses? Is he for a phased programme as is now being experimented at the Coimbatore College without being hasty about it? For instance, the brochure supplied to us has been got up in English. That shows that we are not yet in a fit stage to take to the regional language as the medium of instruction in colleges. That is the idea we are harping upon. I am not one of those siding the Vice-Chancellor on all issues. All I want is the experiment now conducted by the Government should be successful, first. We should not regret after four or five years that we embarked upon a thing which proved a failure later, as it proved to be in the early stages of the experiment at Coimbatore. I want a clear and categorical statement, not an ambiguous one, from the Hon. Minister, whether he is for or against, or whether he say 'yes' or 'no' to this.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது வைஸ் சான்சலருடைய மனதைப் பொறுத்தவரை அப்பென்டிங்ஸ் II-ல் உள்ள குறிப்பு அடிப்படையில் தான் கலந்து ஆலோசித்தேன். அப்படி கலந்து ஆலோசித்த

26th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

தில் இதெல்லாம் சரி என்று தான் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். இதற்குப் பிறகு, "நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. வைஸ் சான்சலர் என்ற முறையில் இதுவரையில் நான் எழுதியது கிடையாது. தனியப்பட்ட முறையில் தான் சொன்னேன், வைஸ் சான்சலர் என்ற முறையில் சொல்லவில்லை" என்று எழுதவில்லை. ஆகையால் நேரடியாக அவர்களிடத்தில் அறிந்துக்கொண்டவரையில் இதற்கு அவர்கள் சரி என்று சம்மதம் கொடுத்து மாற்றம் செய்வதையும் ஒத்துக்கொண்டு இந்த ஜி. ஓ.வையும் வைஸ் சான்சலர் என்ற முறையில் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். "நான் முதலில் ஒப்புக்கொண்டாலும்கூட இப்போது மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன்" என்று இதுவரையில் எனக்கு தகவல் வரவில்லை. யூனிவர்சிட்டி செனட்டோ அல்லது சிண்டிகேட்டோ இதை பரிசீலித்து ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற அப்பிராயம் தெரிவிக்கவில்லை. வைஸ் சான்சலர் பொறுத்தவரை நான் அவர்களிடம் பேசினவரை இதற்கு அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லுவேன்.

Mr. SPEAKER : நான் சபைக்கு ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பாக்கி இருப்பது 160 நிமிஷங்கள், இந்த நேரத்தில் கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி சார்பாக பேசுவார்கள். அவர்கள் அரை மணி நேரம் கேட்டார்கள். 20 நிமிஷம் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னேன். 140 நிமிஷம் பாக்கி இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பதற்கு முக்கால் மணி நேரம் ஆவது வேண்டியிருக்கும். பாக்கி இருப்பது 100 நிமிஷம் கூட இல்லை. என்னிடத்தில் 14 அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து 11 பேர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியில் 2 பேர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே இருந்து ஒருவரும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து ஒருவரும் பேச வேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜி. என். டி.லியில் இருந்து இன்னும் பெயர் கொடுக்கவில்லை. இந்த மான்யத்தை எப்படித்தான் முடிக்கமுடியும் என்று தெரியவில்லை. வெள்ளை அறிக்கை மீது விவாதம் அளித்தாலும்கூட இன்றைய மான்ய கோரிக்கை நேரம்போதாது. ஆகையால் சட்டசபை முதல்வரும் சபையும் ஒத்துக்கொண்டால் இன்று மாலைிலும் உட்கார்ந்து முடிக்கலாம் அல்லது, அங்கத்தினர் ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிஷம் வீதம் பேசுகிறார்களா என்று அவர்கள்தான் சொல்லவேண்டும்.

Sri M. KALYANASUNDARAM : இன்றைய மத்தியானமும் சபையை வைத்துக்கொள்ளலாம்.

Mr. SPEAKER : அப்படியானால் இன்று பிற்பகல் 1½ மணி வரையிலும் விவாதம் நடத்தி மறுபடியும் பிற்பகல் 3½ மணிக்கு சபையை வைத்துக்கொள்ளலாம். மூன்றரை மணிக்கு வைத்தால் தான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மேல் சபையில் கேள்வி நேரத்தை முடித்துக் கொண்டு வருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் ஒரு கருத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். வெள்ளை அறிக்கையைப்பற்றி தனியாக விவாதம் நடத்தாமல் இருக்கலாம் என்றாலும், இதை சபையின் முன் வைத்துவிட்டு விவாதிக்காமல் விட்டுவிடுவது சரியாகாது. வெள்ளை அறிக்கையின் மீது இன்னொரு தடவை வேண்டுமானால் இந்தச் சபையின் முன் வைத்து விவாதம் செய்து இந்த சபையின் கருத்து என்ன என்பதைப்பற்றியும் தெரிந்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிக்கலாம். சந்தர்ப்பம் அளிப்பது மட்டும் அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் அம்மாதிரி தான் ஒட்டுப்போடவேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்தலாம், அவர்கள் இஷ்டம் போல் அவர்கள் மனசாட்சி எப்படி சொல்லுகிறதோ அம்மாதிரி ஒட்டு செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு பிரிடம் ஆப் வோட் இது விஷயத்தில் கொடுத்துவிட வேண்டும். ஆகையால் இந்த சபையின் முடிவு என்ன என்பதைப்பற்றி தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இங்கு தடை போடும்போது தனியாக விவாதம் வைத்து முடிவைத் தெரிந்துக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய விருப்பம்.

[Sri C. Subramaniam]

[26th April 1960]

மேல் சபையில் வைத்து அந்த முடிவும் நமக்குத் தெரியவேண்டும். இந்த சபையின் முடிவைத்தான் சர்க்கார் கடைசியாக ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்றாலும் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்பதற்கு நான் ஒட்டு எடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். பிரிடம் ஆப் ஒட் கொடுத்ததினாலே கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கருத்தைத் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டியதாய் இருக்கிறது. ஆகையால் இதில் அங்கத்தினர் களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். ஆனால் அதற்காக வெள்ளை அறிக்கை மீது அங்கத்தினர்கள் இப்போது தங்கள் கருத்துக்களை சொல்லவேண்டாமென்று தடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. யார் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். அவரவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டியது அவசியம். பொது மக்களுக்கு வழி காட்டும் பொறுப்பு நம்முடையது. ஜான், ஜலையில் கோவை காலேஜில் இது அமுலுக்கு வரப்போகிறது. ஆகவே, அவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த மான்யக் கோரிக்கை மீது பேசும்போது, இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் உள்ள சமாச்சாரங்களைப் பற்றி பேசக் கூடாது என்று என்னால் தடை போட முடியாது. ஆகவே, அதுபற்றி அவர்கள் பேசினால் நான் அனுமதி கொடுக்க வேண்டியதுதான். இன்னொரு நாள் வேண்டுமானால் இதைப்பற்றி விவாதித்துக் கொள்ளுங்கள். அது அரசாங்கத்தின் இஷ்டம். வெள்ளை அறிக்கையை சபை முன் வைத்த பிறகு அதுபற்றி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டப் பேசினால் அதை நான் தடுக்க முடியாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படி பேச வேண்டுமென்று நான் நானும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இன்று ஒரு நாள். ஜூலை மாதத்தில் ஒரு நாள். இந்தக் கோரிக்கையை பாஸ் செய்யவேண்டும். இந்த மான்யக் கோரிக்கை மீது பேசும்போது வெள்ளை அறிக்கை மீதும் பேசலாம் என்பது தான் என் தீர்ப்பு. ஒவ்வொருவருக்கும் பத்து பத்து நிமிடங்கள் கொடுக்கிறேன். இந்த சபை 1-30 க்குக் கலைந்து மீண்டும் 3-30-க்குக் கூடும்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம் முன் கல்வி இலாகாவினால் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பு கல்வி இலாகா பணிகளைப்பற்றி விரிவாக இங்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடந்த ஒன்றிரண்டு ஆண்டு காலமாக நம் கல்வி இலாகாவால் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டிருப்பது இலவச மத்திய உணவு, பள்ளிச் சீரமைப்பு, இலவச உடை தானம்; இந்த மூன்றிலும் மிக முக்கியமான கவனம் செலுத்தப் பட்டு வருகிறது என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். இதகுறித்து தமிழ் நாடு வழிகாட்டுகிறது என்ற பெருமையைக் குறித்து நமது கல்வி இலாகாவும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் போற்றப்படுகிறார்கள் என்பதை இங்கு பலமுறை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களும் நமது மாநிலங்களைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்றும் அதில் மத்திய அரசாங்கம் அக்கறை செலுத்துவதாகவும் இங்கு பல முறை கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று திட்டங்களால், பள்ளிச் சீரமைப்பு, இலவச உடை, இலவச பகல் உணவு இவைகளினால் பள்ளிக்குச் செல்லும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அதனால் பல ஏழைப் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கு சென்று படிப்பதற்கு வசதியாகியிருக்கிறது; அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற குறிப்பிலே நம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாத்துவக்கப் பள்ளிகளிலும் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பள்ளிகளைத் தவிர மற்ற பள்ளிக்கூடங்களில் இலவச பகல் உணவு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக இந்த நடப்பாண்டில், 1960-61-ல் 80 லட்சம் ரூபாய் பகல் உணவிற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்தப் பகல் உணவுத் திட்டம் நல்லமுறையில் நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி பல இடங்களிலும் நடைபெறவில்லை என்று

[26th April 1960]

[Sri M. P. Subramaniam]

தான் நான் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். என் அனுபவத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சேலம், ஆத்தூர் வட்டத்தில் அரசாங்கம் கொடுக்கிற ஆறு நயா பைசாவை வைத்துத்தான் இலவச உணவு போடப் படுகிறதே தவிர அரசாங்கம் இங்கு சொல்வது போல் பெற்றோர்களிடமிருந்தோ அல்லது பொது மக்களிடமிருந்தோ வசூல் செய்து போடுவது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். எனினால், பிள்ளைகளின் நலனை உத்தேசித்து அல்லது பள்ளியின் நன்மையை உத்தேசித்து உதவி செய்கிறவர்கள் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அதுவும் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குத் தான் கொடுக்கிறார்கள். நிரந்தரமாக அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. ஒரு சிலமிடங்களில் ஒரு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் என்றோ அல்லது பணமாகவோ கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற எல்லாமிடங்களிலும் அப்படியில்லை. இதனால் ஆசிரியர்கள் பலவிதமான தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல பகுதிகளிலும் பொது மக்கள் இதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம், அவர்கள் பொருளாதார நிலை சரியாக இல்லாததுதான். என்ன நடைபெறுகிறதென்றால், பயிற்சிப் பள்ளிக்கு தேர்ந்தெடுக்கும் காலமாகயிருந்தால் அவர்கள் நடவடிக்கைகளை மேல் அதிகாரிகள் டி.ஓ.க்கள் போன்றவர்கள் என்ன பார்க்கிறார்கள் என்றால், எத்தனை பிள்ளைகளுக்கு பகல் உணவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் கேட்கிறார்களே தவிர அவர்கள் மற்ற துறைகளில், அவர்களது வேலையில் அவர்கள் எவ்வளவு சிறப்பெய்தியவர்களாகயிருந்தாலும் கூட அவையெல்லாம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இலவச பகல் உணவு போடுவதில், ஆசிரியர்களைப் பொறுப்பாக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைக் கூறுகிறேன். மற்றொன்று, சில தினங்களுக்கு முன்பு சேலத்தில் ஒரு பள்ளியில் ஒரு ஆசிரியர் இது விஷயத்தில் பொய் கணக்கு எழுதியதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு சேலம் நாட்டாண்மை கழகத்தாரின் விசாரணையில் இருக்கிறது. குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், 24 நாட்களுக்கு எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் உணவு அளித்தார் என்று சொன்னது உண்மையல்ல என்பது புகார். நிலைமை என்னவென்றால், ஆசிரியர்கள் பொதுமக்களிடமிருந்து பணம் வாங்கி உணவு அளிக்க வேண்டுமென்பது திட்டம். ஆனால் பொதுமக்கள் பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, இருக்கிற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு பத்து பிள்ளைகளுக்கும் போட்டால் 15 பிள்ளைகளுக்கு போட்டதாகவும், பத்து நாட்களுக்கு போட்டால் அதை பதினைந்து நாட்களுக்கு போட்டதாகவும் எழுதி வைக்கிறார்கள். அப்பொய் கணக்கு எழுதி வைக்கும் நிலைக்கு ஆசிரியர்கள் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அதிகாரிகளைத் திருப்திப்படுத்த ஆசிரியர்கள் பொய் கணக்கு எழுதி வைப்பதற்கு கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள். பின்னர், பள்ளிச் சீரமைப்பைப்பற்றி கடந்த ஆண்டில் கூட நான் இங்கு பேசியிருக்கிறேன். இதுவரையில் 5½ கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ளவை, பணமாகவும் பொருள்களாகவும் கொடுக்க உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரொக்கமாக சாமான்கள் 2 கோடி ரூபாய்க்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நேரடியாகப் பார்த்தால், 2-03 கோடி ரூபாய்க்கு ரொக்கமாகவும் சாமான்களாகவும் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது, அவையெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. ஆகவே, இது குறித்து மீண்டும் ஒரு தணிக்கை செய்யுமாறு கல்வி இலாகாவின்மையும, அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பணியிடங்களிலும் சாமான்கள் இரவலாக வாங்கப்படுகின்றன. நாம் மற்றவர்களுக்கு இளைத்தவர்கள் அல்ல என்று காட்டுவதற்காக அதிகாரிகள் வரும்போது அதைக் கொண்டு வந்து வைத்துக் காட்டிவிட்டு பின் அவர்கள் சென்றவுடன யாரிடமிருந்து வாங்கினார்களோ அவர்கள் கைக்கு போய் விடுகிறது. இதை, நான் பலமிடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். இதை ஒரு பொது குற்றச் சாட்டாக சொல்கிறேன். இதை விசாரித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது குறித்து ஒரு குழு இங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் செய்தாகி விட்டது, இதை நல்லதென்று சொல்லியிருக்கிறோம், ஆகவே இதை நிலை நிறுத்த ஆதாரங்கள் காட்டவேண்டும் என்று எண்ணுது உண்மையிலேயே என்ன நடக்கிறது என்பதை கவனித்து ஆராய்ந்தால் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பின்னர், இலவச உடை

[Sri M. P. Subramaniam] [26th April 1960]

தானம். ஒரு 20 நாட்களுக்கு முன்பு எல்லா ஆசிரியர்களும் பள்ளிகளை மூடி விட்டு சென்று விட்டார்கள். அவர்களுக்கு மேல் அதிகாரிகளிடம் இருந்து வந்துள்ள கட்டளை என்னவென்றால், அது எழுத்து மூலம் அல்ல, பள்ளிகள் நடக்கிறதோ இல்லையோ அதுபற்றி எங்களுக்கு கவலையில்லை, ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் பத்து பிள்ளைகளுக்காவது உடை இனமாக தைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதாகும். எப்படி பின் பள்ளிகளை நடத்துவது என்று எங்களைக் கேட்கக் கூடாது என்றும் அதிகாரிகளால் சொல்லப்படுகிறது. காலையில் எட்டில் ஒன்பது மணிக்கு பிள்ளைகள் பள்ளிக்கு வந்தால் தங்கள் பெயர்களை கொடுத்து விட்டு ஒரு அரை மணி நேரம் இருந்து விட்டு அவர்கள் போகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் உடை தானத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக வீடு வீடாக அலைகிறார்கள். இன்று, சமுதாயத்தில் செல்வாக்கு அதிகாரம் படைத்தவர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. ஒரு விழா கொண்டாட வேண்டுமென்றே அல்லது சிறு சேமிப்புத் திட்டம் நடத்த வேண்டுமென்றே கலெக்டரோ அல்லது ரெவின்யூ போர்டாரோ, ரெவின்யூ இலாகா சிப்பந்திகளிடம் சொன்னால் அவர்கள் அதை விரைவிலேயே முடித்து விடுவார்கள். அவர்களுக்குள்ள அதிகாரம் ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை. பெற்றோர்களிடம் ஆசிரியர்கள் போனால், இலவசமாக சாமான்கள் கொடு என்கிறார்கள், இலவசமாக சோறு போடுங்கள் என்கிறார்கள் இப்பொழுது இலவசமாக உடை கொடு என்கிறார்கள், என்று ஆசிரியர்கள் பொதுமக்களால் மிகவும் கேவலமாக பேசப்படுகிறார்கள். இப்படியே போனால், நீங்கள் சம்பளமே இல்லாமல் சொல்லிக் கொடுங்கள் என்று ஆசிரியர்களைச் சொல்வார்களோ என்னவோ? பல பெற்றோர்கள் ஆசிரியர்களை திட்டுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாலைந்து நாட்களுக்கு முன்பு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும், கல்வி இலாகா தலைவர் அவர்களும் ஆத்தூர் பகுதிக்கு வந்திருந்தார்கள், உடைதான் விழாவிற்சாக. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய இரண்டு நாட்களாக அங்கு பள்ளிக்கூடங்களே இயங்கவில்லை. துணிகள் தயாரிப்பது, அவற்றின் கணக்குகளை தயாரிப்பது போன்ற வேலைகளில் ஆசிரியர்கள் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். ஆத் தூரைப் பொறுத்த வரை ஒரு பெரிய அச்சடித்த துண்டுப் புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். 500, 300 என்று இவ்வளவு இவ்வளவு துணி கொடுத்தோம் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகள் இலவசமாக வாங்கப்பட்டதா? பிள்ளைகள் மூலம் பெற்றோர்களை கட்டாயப்படுத்தி துணி தைத்து வாங்கப்படுகிறது. பெற்றோர்களிடம், இப்படி ஒரு விழா வருகிறது, அதற்காக இவ்வளவு உடைகள் தைத்து வையுங்கள் என்று கூறி விட்டு அப்படி தைத்ததை வாங்கி விழா சமயத்தில் அதை இலவசமாக கொடுப்பது போல் கொடுக்கிறார்கள். பெற்றோர்கள் நிர்ப்பந்தத்தினால் தைத்துக் கொடுக்கிறார்களே தவிர இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது என்று சொல்வது தவறாகும்.

11-00 இவைகளை எல்லாம் செய்யவேண்டியது தான், இது தவறு என்று a.m. நான் சொல்லவில்லை. இவ்விதம் பல காரியங்கள் செய்யப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இவைகளை எல்லாம் செய்வதை அரசியல் கட்சிகளே செய்யக்கூடிய நிலையில் விட்டால் என்ன, ஏன் ஆசிரியர்களை இதில் நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும் என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்களை இந்த நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளக்கூடாது என்பது தான் எனது குறிக்கோள். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் இவ்வளவு ஆடைகள் இலவசமாக கொடுக்கப்பட்டது, இவ்வளவு சாமான்கள் இலவசமாக கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் ஆசிரியர்களை நிர்ப்பந்திப்பது சரியல்ல என்பது என் கருத்து.

தவிர ஆசிரியர்களுக்கு புதிய திட்டத்தின் கீழ், பிள்ளைகளிடமிருந்து சம்பளம் வசூல் செய்யும் பள்ளிகளுக்கு அரசாங்கத்தினுடைய உதவி கிடைக்காது என்றும், பிள்ளைகளிடத்திலிருந்து சம்பளம் வாங்காத பள்ளிகளுக்குத்தான் அரசாங்கத்திலிருந்து சம்பளம் பெறுவதற்கு தகுதி உண்டென்றும் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது. இதன் காரணமாக பல பள்ளிகள் பிள்ளைகளிடமிருந்து சம்பளம் பெறுவதை நிறுத்தி அரசாங்க மான்யத்தை பெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.

26th April 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

அதே நேரத்தில் இதன் கீழ் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு, சம்பளம் கொடுக்கும் விஷயத்தில், குறிப்பாக எய்டட் ஸ்கூலில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் சர்க்காரே நேரடியாக கொடுப்பது என்று திட்டம் வகுத்தார்கள். அதன் பின்னால் இப்போது தீவரென்று அந்த முறையை மாற்றிக்கொண்டுவிட்டார்கள். மீண்டும், முன்போலவே நிர்வாகத்தினரே சம்பளத்தை அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பெற்று ஆசிரியர்களுக்கு பட்டுவாடா செய்ய வேண்டும் என்கின்ற முறையை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்றே தெரியவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த முடிவை சர்க்காரே தனியாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்துள்ள கூட்டத்தில்தான், அங்கத்தினர் கட்சித் தலைவரும் இதில் உண்டு, இவ்விதம் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு ஏகோபித்துத்தான் இந்த முடிவை செய்திருக்கிறோமே ஒழிய சர்க்கார் தனியாக இந்த முடிவை கொண்டு வரவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இந்த சட்டசபையிலுள்ள எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்திருந்து எடுத்திருந்த முடிவாக இருந்தாலும்கூட, அந்த முடிவைப்பற்றி இந்த சபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் அதை அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமில்லையா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு முக்கியமாக ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக சம்பளம் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தபோது கூட, அவர்களுக்கு அனுப்பப்படும் சம்பளத்திற்காக மணியாடர் கமிஷன் குறைத்துத்தான் அனுப்பப்படுகிறது. இந்தக் குறைவு இருக்கக்கூடாது என்று அவர்கள் ஏற்கனவே கேட்டுக்கொண்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்களுக்கு சம்பளத்தில் எந்தவிதமான குறைபாடும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான்—இந்தவிதமான குற்றத்தை போக்குவதற்காகத்தான் அரசாங்கமே நேரடியாக கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது. இப்போது மீண்டும் அந்த குற்றம் நடைபெறக்கூடிய நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு 56, 86 ரூபாய் சம்பளம் இருக்கிறது என்று இருந்தாலும்கூட, அதில் ஐந்தோ, பத்தோ பிடித்துக்கொண்டு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதைப்பற்றியும் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய இந்தக் குழு பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும்

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அனைவரும் நான் மணியடித்தவுடன் தங்கள் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லையென்றால், இதன் மீது நடைபெறுகிற விவாதம், இன்று மத்தியானம் மட்டுமல்ல, நாளைக்குகூட நீண்டுக்கொண்டு போகும். இப்போது 18 பேர்கள் பேசுவதற்கு பெயர் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவர்களுக்கு குறிப்பிட்டிருக்கிற நேரத்திற்குள் தங்கள் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ வேதரத்தினம் பிள்ளை அவர்கள் பேசுவார்கள்.

SRI A. VEDARATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மான்யத்தை முழு மனதோடு ஆதரிப்பதோடு, இதன் பேரில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்க்கின்றேன். ஏனென்றால் இந்த மான்யத்திற்கு வெட்டுப் பிரேரணையாக, இதில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையை குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதற்குப் பதிலாக இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதாது, இன்னும் கூடுதலாக பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று எதிர்கட்சியிலுள்ளவர்கள் கேட்டிருந்தால் அது வரவேற்கத் தகுந்ததாய் இருந்திருக்கும். ஆகவே கல்வி

[Sri A. Vedarathnam]

[26th April 1960]

மான்யத்தை குறைக்கவேண்டும் என்று இந்த வெட்டுப் பிரேரணையில் குறிப்பிட்டிருப்பதால் நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்க்கிறேன்.

(இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ எம். ஜகந்நாதன் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்.)

1937-ம் வருடத்தில் இந்த மாநிலம், ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் தமிழ்நாடு இவ்வளவும் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் இந்த அரசாங்கத்தில் மொத்த வருமானமே 16 கோடி ரூபாய் தான். இன்றைய தினம் நம் முடைய கல்வி இலாகாவுக்காக மட்டும் 16 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறோம் என்று சொன்னால் இதை நாம் எவ்வாறு வரவேற்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி நான் அதிகமாக சொல்லவேண்டியதில்லை. இப்போது கல்வி எந்த அளவில் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதையற்றியெல் லாம் நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாக 10 ஆயிரம் புதிய பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல, இந்த மாநிலத்தில் கல்வி இலாகா எந்த முறையில் இயங்கி வருகிறது என்பதைப் பார்த்தால், மதிய உணவுத்திட்டம் மட்டுமல்ல, உடை தாராளமாக கொடுப்பது மட்டுமல்ல, கல்வி சீரமைப்பு ஏற்படுத்துவதுமட்டுமல்ல, இன்னும் எத்தனையோ துறைகளில் நாம் பலவிதமான சீர்திருத்தங்களை செய்துகொண்டு வருகிறோம். இந்த விஷயத்தில் மற்ற மாகாணங்கள் எல்லாம் சென்னை மாகாணத்தைப் பார்த்து நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அகில இந்திய பிரதமர் பண்டித ஜவகர்லால் நேருவே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், நாம் இதில் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி கூற வேண்டிய தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன். அரசியல் கட்சிகள், கல்வி ஸ்தாபனங்களில் புகக்கூடாது என்று நம்முடைய மாகாணத்தில் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியைப் போன்று வேறு எந்த மாகாணத்திலும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இதற்கு எல்லா எதிர்க் கட்சிகளும், தங்களுடைய அரசியல் நலனை விட்டுவிட்டு முக்கியமாக கல்வி ஸ்தாபனங்களில் அரசியல் நுழையக்கூடாது என்று என்கோபித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருப்பதைப்பார்த்து நான் எல்லாக் கட்சிகளையும் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். இங்குள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் இந்த முடிவுக்கு ஒத்துக்கொண்டன. ஆனால் ஒரு கட்சி மட்டும், இதற்கு மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தைக்கொண்டிருந்தபோதிலும், பொதுவாக நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரை இதில் பெரும்பாலும் எல்லா கட்சிகளுக்கும் எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதமில்லாத முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் கல்லூரிகளில் தமிழ் மூலம் பாட போதனை நடைபெற வேண்டும் என்று நமது சர்க்கார் சீரிய திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை பலரும் பாராட்டுகின்றார்கள். முக்கியமாக 1960-ம் ஆண்டில் இந்த நாட்டில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் படிப்பதற்கு வசதியும், எழுத்தறிவு இல்லாமை நீங்கும் நிலைமையையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அரசியல் நிர்ணய சபை திட்டத்தை வகுத்திருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் சரியானபடி செயல்பட முடியாமல் போனதின் காரணமாக இப்போது 1960 என்றிருப்பதை மாற்றி 1965 என்று இலக்கை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை சர்க்காருடைய உதவி பெற்று, இதே வேகத்தில் எல்லா காரியங்களும் நடந்துகொண்டிருக்குமானால், இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே நமது இலக்கை அடைய முடியும். நாட்டிலுள்ள எல்லா மாணவர்களும் கல்வி பெற முடியும் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் கல்லூரிகளில் போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று ஆலோசிப்பதற்காக நடந்த கூட்டத்தில்கூட, நமது துணை வேந்தர் அவர்கள் ஆங்கிலம் போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். இருந்தாலும் கூட, தமிழ் போதனா மொழியாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் எல்லாம் வந்த பின்னால் உயர்நிலை பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களின் தமிழ் அறிவு ஆச்சரியப்படத்தக்க அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று துணை வேந்தர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

26th April 1960]

[Sri A. Vedarathnam]

இப்போது, நாம் மதிய உணவு கொடுத்து வருவதின் மூலமாகவும், இலவச உடைகள் கொடுத்து வருவதின் மூலமாகவும், பள்ளிகளுக்கு செல்லுவதற்கு சக்தியற்றிருந்த எத்தனையோ குழந்தைகள் இன்றைக்கு பள்ளிகளுக்கு செல்லுவதற்குரிய ஒரு வாய்ப்பு இதனால் கிடைத்திருக்கிறது என்று நம்மால் சொல்ல முடியும். ஆனால் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் வேண்டுமென்றால், அங்கங்கே சில தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். அதற்காக இந்த நோக்கமே தவறு என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்பதை நான் பணிவுடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆதாரக் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நம்முடைய மாகாணத்தில் நல்ல முறையில் பல பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆரம்ப கல்வியை பொறுத்த மட்டில் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையும் போதிய அளவுக்கு நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு கல்வி இலாகா கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கல்வி இலாகாவினருக்கு இப்போது வேலைகள் எல்லாம் விரிவடைந்து இருப்பதின் காரணமாகவும் அதிகாரங்கள் எல்லாம் ஒரே இடத்தில் குவிந்திருப்பதின் காரணமாகவும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே குவிந்திருக்கின்ற அதிகாரங்களை கொஞ்சம் பரவலாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக ஒரு மாடல் பயிற்சியில் ஒரு ஆசிரியர் இல்லையென்றால், இன்னொரு ஆசிரியரை நியமிப்பதற்கு டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டரிடம்தான் கோரிக்கை போகவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் ஜில்லா கல்வி அதிகாரியை இதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலை இருக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள முறையில் ஜில்லா கல்வி அதிகாரி இது போன்ற விஷயங்களில் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்றாக சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ராஜ்யம் அளவுக்குப் பெரிய அளவில் கல்வி இலாகா வளர்ந்திருக்கும் காரணத்தினால், இன்னும் கீழே இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்து மேலே இருப்பவர்களுடைய பளுவைக் குறைத்துக்கொண்டு, அப்பீலுக்கு வேண்டுமானால் வகை செய்துகொள்ளலாமே அல்லாமல், சிறு விஷயங்களிலே அவர்களுடைய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

ஆங்கிலம், பரீட்சையிலே முக்கிய ஸ்தானம் பெற்றிருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சையில் தவறுபவர்கள் அத்தனை பேரும், 100-க்கு 99 பேர்கள் ஆங்கிலத்தில் தவறியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்களே அல்லாமல், எய்யை பரீட்சையிலே அவர்கள் தவறியவர்கள் அல்லர். இந்த நிலைமை இருப்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கிராமங்களிலே இதுவரையில் எழுத்து வாசனை இல்லாத எளிய குடும்பங்களிலிருந்து வந்து படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலம் ஒரு பெரும் சமையாக இருக்கிறது. ஆங்கிலத்திற்கு அவ்வளவு பிரதானம் கொடுக்கவேண்டுமா என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும். இதே நேரத்தில், விஞ்ஞானம், ரசாயனம், பொளதீகம் போன்ற அந்தப் பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அந்த நேரத்தை பயன்படுத்தினால் அது இன்னும் பலன் தரத்தக்கதாக இருக்கும். மொழி விஷயத்தில் இவ்வளவு “எம்பலிஸ்” கொடுத்து, வற்புறுத்தப்படவேண்டுமா என்ற விஷயத்தைக் கல்வி இலாகா சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே சமயத்தில், ஆங்கிலம் கல்லூரிகளில் போதனா மொழியாக இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்களேயொழிய, ஆங்கிலமே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆங்கிலம் இன்னும் திறமையாக நன்றாக போதிக்கப்படவேண்டும் என்று, ஐந்தாம் வகுப்பிலிருந்து போதிக்கப்பட வேண்டும், ஆங்கிலத்தில் தனிச் சிறப்புப் பயிற்சி வேண்டும் என்று அரசாங்கம் செய்திருக்கும் முடிவு வரவேற்கத் தகுந்தது என்ற விஷயத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எக்ஸ்ப்ளாய்ட்டேஷன் முறையில், ஆங்கிலையர்கள் காலத்தில் மெக்காலே கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். இந்த நாட்டைச் சுரண்டி வாழ்வதற்காக ஏற்படுத்திய அந்தத்

[Sri A. Vedarathnam] [26th April 1960]

திட்டம் நம்முடைய நாட்டுக்குப் பொருந்தாத கல்வித் திட்டம் என்று எத்தனையோ பட்டமளிப்பு விழா (கான்வகேஷன்) க்களில் பல பெரிய பட்டாரிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே கல்வி முறை நடைபெறுவது ஒரு நாளும் இந்த நாட்டுக்குப் பொருந்தாது. ஜாதி, வகுப்பு வாதம் அற்ற, வர்க்கபேதம் அற்ற, சுரண்டல் அற்ற சமுதாயத்தை நாம் நிர்மாணிக்கவேண்டுமானால், இப்பொழுதிருக்கும் இந்தக் கல்வி முறையின் மூலமாக அதை ஒருக்காலும் நாம் அமைக்க முடியாது. சுரண்டலற்ற சமுதாயம் வேண்டுமானால், சுயதேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தொழிலை இணைப்புப் பாடமாகப் பயிலக்கூடிய ஆதாரக் கல்வியின் மூலமாகத்தான் நாம் எதிர்பார்க்கும் சமுதாயத்தை அமைக்க முடியும். அதற்கான முறையிலே எங்கெங்கே “பேலிக் பெல்ட் எரியா” இருக்கிறதோ அங்கிருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளையெல்லாம் போஸ்ட் பேலிக்காக மாற்றவேண்டும். அது இப்பொழுது செய்ய சாத்தியம் இல்லாவிட்டாலும், எட்டாம் வகுப்பு வரையிலாவது ஆதாரக் கல்வி முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும். ஓரத்தனட்டில் இருக்கும் பேலிக் ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் மாணவர்களுக்கு ஸ்டைப்பென்டைக் கொடுக்கவேண்டும். பெண்கள் ஆதாரப் பயிற்சிக்கு இன்னும் வகை செய்ய வேண்டும். வேடி வில்லிங்டன் காலேஜிலாவது இம்மாதிரி மறு பயிற்சிக்கான வசதியோடு ஆசிரியைப் பயிற்சியை நடத்தவேண்டுமென்ற விஷயங்களை நான் சொல்லிக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* **SRI V. K. KRISHNAMURTHY :** அவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி வளம் பெருக, செல்வ வளம் கோரும் கல்வி மானியக் கோரிக்கையைப் பெரிதும் ஆதரித்து வரவேற்றுப் பாராட்டி மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். கடந்த ஆண்டை விட இவ்வாண்டு 2 கோடி 20 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கி வைத்திருப்பது உவகையுற வைத்துள்ளதுடன் கல்வி மேலும் பெருக அடிகோலிருப்பது நன்கு தெரிகிறது.

கல்லூரிகளில் தமிழ் பாட மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை எதிர்க்கும் கூட்டம் இங்குள்ளது. ஆதிக்க மொழி—உரிய மொழி; இவ் விரண்டிற்கும் போராட்டம். ஆதிக்க மொழியினர் ஆங்கிலம்தான் பாட மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்கின்றனர்; உரிய மொழிக்குரியவர் தமிழ் மொழிதான் பாட மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்கின்றனர். இப்போராட்டம் ஐரோப்பாவிலும் நிகழ்ந்தது. லத்தீன் மொழி ஆதிக்க மொழியாக இருந்தது. ஆங்கில மொழி—பிரான்சு மொழி—ஜெர்மன் மொழி உரிய இடம் பெற முடியவில்லை. லத்தீன் மொழிதான் என்றும் இருக்கவேண்டுமென்ற வாதம் வளர்ந்தது.

இன்று தமிழகத்தில் ஆதிக்க மொழியை விரும்புகிறவர்கள் ஆங்கிலம் தான் இருக்கவேண்டுமென்கின்றனர். பிறமொழிதான் பாட மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்கிற வாதங்கள் கீதங்களாகவும் நாதங்களாகவும் ஒலிக்கின்றன. எந் நாட்டிலும் இம் முறை இல்லை. ஒரு பொருளை அறிய பிறிதொரு மொழி வாயிலாகத் தான் அறிய வேண்டுமென்று கூறும் முறை அறங் கடந்ததாகும். எண்ணுவதும் எண்ணத்தை வளர்ப்பதும்—பெருக்குவதும் தாய் மொழியில், இதைக் கூறும்பொழுது பிற மொழியில். பொருளை அறிவது இயல்பாகவே தாய் மொழியில். அதை அறைவது பிற மொழியில். பொருளை அறிவது தாய் மொழியில்; அறிந்த பொருளை அறைவது பிற மொழியில், இது நியாயமாகுமா? பொருளைக் கூறுவதற்குப் பிற மொழியில் புலமை வேண்டும். பிற மொழி யறிந்து பொருளையறிய வேண்டுமென்பது ஏற்புடைத்தன்று.

இதே நிலை ஐரோப்பாவிலிருந்தபொழுது துணிவு ஏற்பட்டு ஆங்கிலம்—பிரான்சு—ஜெர்மனி மொழிகள் உரிய இடங்கள் பெற்றன. மொழி வளம் பெற ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள், மில்லனின் செய்யுட்கள் அரண் செய்தன. நம் தமிழகத்தில் தமிழ் மொழி பல்லாற்றினும் வளம் பெற்றுள்ளது. மறைமலை அடிகள், எம். எல். பிள்ளை, பண்டிதமணி, நாட்டார் இவர்கள் உரைநடையை வளமுற வைத்தனர்; மொழிபெயர்த்தனர்; உரை

[Sri V. K. Krishnamurthy] 26th April 1960]

கண்டார்கள்; ககரத்தை மோனையாக்கி 1330 திருக்குறள், குமரேச வெண் பாவை ஜகவீரபாண்டியன் பாடியுள்ளார். திருவள்ளுவராலும் முடியாத ஒன்று என்று கூறலாம். தமிழ் மொழி நல்ல முறையில் நல்ல வளம் பெற்றிருக்கிறது.

ஆதலால், B.A. வகுப்புக்கு மாத்திரம் தமிழ் பாட மொழி என்று கூறுவது நியாயமல்ல. B.Sc. M.Sc. ஆகிய அறிவியல் பகுதிக்கும் தமிழ் தான் பாட மொழியாக இருக்கவேண்டும். “கடி சொல் இல்லை காலத்துப்படினே” என்ற தொல்காப்பிய விதிப்படி மூலச் சொற்களை அப்படியே ஏற்று விரைவில் கல்லூரியில் தமிழ் பாட மொழியாக, கட்டாயமாக அமைக்கவேண்டும்.

இங்கிலாந்தில் பாட மொழி எது? பிரான்சில் பாட மொழி எது? ஜெர்மனியில் பாட மொழி எது? தமிழகத்தில் மாத்திரம் ஏன் பிற மொழி கல்லூரிகளில் பாட மொழியாக இருக்கவேண்டும்? எண்ணிப் பார்த்து ஆவன செய்யவேண்டும். கல்வி அமைச்சர் கொண்டுள்ள முயற்சிக்குத் தமிழகத்து எழுத்தாளர்கள்—புலவர்கள்—அறிஞர்கள்—போராதரவு என்றும் உள்ளது என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கலைக் களஞ்சியத்தை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். தமிழ் மறு மலர்ச்சிக்கென்றிருப்பது பேருவகையுறுதற்குரியதே. என்றாலும் சில திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டிய நிலையிலிருப்பதற்கு வருந்துகின்றேன்.

அகரம் என்ற தலைப்பில் பரிமேலழகர்—நச்சினர்க்கினியர் கண்ட விளக்கம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. மொழி ஒலி ஆராய்ச்சியில் மூலவரும் முதல்வருமான பா. வே. மாணிக்க நாயக்கர் கண்ட அகரவொலி ஆராய்ச்சியைப் பற்றிய குறிப்பே இல்லை; அகர வரிவமைப்பை நன்கு ஆராய்ந்து அ—உ—ம் என்றும் மூலப் பிரணவம் ஓ என்ற வரிவும் அகரத்தில் உள்ளது என்று கண்ட பேருண்மையைக் குறிக்கவில்லை. வருந்துகிறேன்.

இராமலிங்க அடிகளைப் பற்றிய தலைப்பைப் படித்ததும் அவர் பாடிய தெய்வப் பாடல்களில் இங்கிதமலை உயர் தனிச் சிறப்புடையது. மகா வித்துவான் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுக்கு இராமலிங்க அடிகள் முதல் பாட்டை நான்கு மணி நேரம் விளக்கியதாகக் குறிப்பு இருக்கிறது. அத்தகைய பாடல்களைப் பற்றிய குறிப்பே இல்லை; தரம் மலிந்து, ஆராய்ச்சி பெருகியவர்கள் கலைக் களஞ்சியத்தில் இல்லை என்று தெரிகிறது.

சிவஞான போதம் எங்கே? மிகச் சிறந்த ஞான தூல் சிவஞான போதம். 12 ஞத்திரங்கள்—40 வரிகள். ஞானப் பிழிவு. சைவத்தின் கலை ஒளி. இந்நூல் இடம் பெறவில்லை. வருந்துகின்றேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதையெல்லாம் எழுதி தமிழ் வளர்ச்சி கழகத்திற்கு அனுப்புங்கள்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI M. JAGANNATHAN) : I want to know whether the hon. Member is giving a discourse on Tamil language or literature.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : The Government are paying contribution to this organization. There, this sort of thing is continuing. I appeal to the Hon. Minister to see that these things do not take place.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI M. JAGANNATHAN) : The hon. Member will continue his speech.

[26th April 1960]

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : “தமிழ்” (494 பக்கம்) என்ற தலைப்பில் கீழ்க்கண்டவாறு வரையப்பட்டிருக்கிறது :—

“மண்ணியல், சிறுதேர்” முதலான வடமொழி நாடகங்களை மொழி பெயர்ப்பதனையும் இந்த நாளில் காண்கிறோம். இத்தகைய மொழி பெயர்ப்புக்களில் சிறந்து விளங்குவது மறைமலை அடிகளின் சாகுந்தலமே ஆம். அடிகள் காளிதாசனிடம் கொண்ட ஈடுபாட்டில் கம்பர் கவி யழகினையும் மறந்துவிடுகிறார்.

மறைமலை அடிகளைப்பற்றி இவ்வாறு வரைந்திருப்பது அறங்கடந்த செயலாகும். ரூ. 86,000 மதிப்புள்ள நூல் நிலையத்தை நிறுவி சைவத் தையும் தமிழையும் வளர்த்தார்.

காளிதாசனின் சாகுந்தலத்தை மொழி பெயர்த்தார். இதனால் அவர் தம் வடமொழிப் புலமை விளங்குகிறது; அடிகளின் கட்டுரைகளை மொழி பெயர்த்தார். இதனால் அவர்கள்தம் ஆங்கிலப் புலமை விளங்குகிறது; உருக்கப் பாசரங்களில் உலகில் உயர்ந்த பாசரங்கள் Tennyson's “In Memoriam”, Milton's, “Lycidas”, “Shelly's Adonais” இம்மூன்றையும் வெல்லும் இயல்புடைய “சோமசுந்தரக் காஞ்சியக்கம்” பாடியுள்ளார். இத்தகைய பெரும்புலவரை கரைபடுத்தி வரைந்திருப்பது மிகவும் வருந்துதற் குரியது.

என் ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாதவாறு? என்று வள்ளுவர் வினவினார். அதற்கேற்ப இறக்குமனவும் படிக்கவேண்டுமென்பதை உணர்ந்து நூல் நிலையங்கள் நிலவுகின்றன.

காடியன்ஸ் என்ற ரோம மன்னன் ஈராயிரமாண்டுக்கு முன்னரே 62,000 சிலம்புகள் வைத்திருந்தார். “The true university of these days is a collection of books” by Carlyle. பெர்னாட்ஷா அவர்கள் “Once in ten generations of men, the world gains an immortal book” பத்து தலைமுறைக்குப் பிறகு ஓர் இறவா நூல் உலகம் பெறுகிறது என்று கூறுவதிலிருந்து நூலின் சிறப்பை அறிகிறோம். நூல் நிலையங்களில் மிகச் சிறந்த உயர்ந்த ஒப்பற்ற நூல்கள் நுழைய முடியவில்லை. இருபது தலைமுறைக்குப் பிறகு தோன்றிய “யாழ் நூல்” நூல் நிலையங்களுள் நுழைய முடியவில்லை. சட்டசபை நூல் நிலையத்திலும் நுழைய முடிய வில்லை. ஐம்பது தலைமுறைக்குப் பிறகு தோன்றிய “தொல்காப்பியம்” by வெள்ளுவாரணன் நூல் நிலையங்களுள் நுழைய முடியவில்லை. பதிமூன்று தலைமுறைக்குப் பிறகு உரைகண்ட திருமந்திரம் நூல் நிலையங்களுள் நுழையவில்லை. “You only O! books are liberal and independent. You give to all who ask” என்று கூறியவண்ணம் கலை, அறிவு, ஞானம், சமயம், இலக்கியம், இலக்கணம், வரலாறு இன்ன பிற எல்லாம் அளிக்கும் மறைமலை அடிகள் யாத்த “மாணிக்கவாசகர் காலமும் ஆராய்ச்சி யும்” என்ற நூல் நிலையங்களுள் நுழைய முடியவில்லை. கழிவு அதிகமாக கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் நல்ல நூல்கள் நுழைய வில்லை. ஆதலால், உயரிய நூல்கள் இடம் பெற ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு, இம்மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

***SRI SOWDI S. SUNDARA BHARATHI :** தற்காலிக தலைவர் அவர்களே, கல்வி மான்யத்தின் மீது ஒரு சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன். செகண்டரி கல்வி சம்பந்தப்பட்டவரையில், புதியதாக ஹைஸ்கூலில் “பைக்கேட் கோர்ஸ்” ஒன்று இண்டரடிஷஸ் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே என்ஜினியரிங் கோர்ஸ், செகரடேரியல் கோர்ஸ் என்று இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கோர்ஸ் எடுத்துக்கொண்டு படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுடைய நிலை சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். புதியதாக செகரடேரியல் கோர்ஸ் எடுத்து படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுடைய விருப்பம் என்ன வென்றால், இவர்கள் மேலே காலேஜில் படிப்பிற்காக செல்ல முடியாத மாணவர்களாக இருக்கிறார்கள். மேலே காலேஜில் சேரும் நிலையில் இல் லாத மாணவர்கள் அந்த கோர்ஸை எடுத்து படிக்கிறார்கள். அந்த கோர்ஸினுடைய நோக்கம் என்னவென்றால் அவர்கள் படிப்பு முடிந்த

[26th April 1960] [Sri Sowdi S. Sundara Bharathi]

பிறகு அவர்களுக்கு பொதுவாக ஏதாவது ஆபீஸ்களில் கிளார்க் வேலை செய்வதற்கு அவர்களை தயார் செய்வதுதான். அந்த கோர்ஸினுடைய நோக்கம் நல்ல நோக்கம்தான். ஆனால் அந்தக் கோர்ஸ் எடுத்துக் கொண்டு படிக்கக்கூடிய மாணவர்களின் நிலையைப்பற்றி குறிப்பிட்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். அந்த மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி-க்கு மேலே காலேஜில் போய் படிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தால் காலேஜில் இடம் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற புகார்கள் அநேகம் தடவைகள் வந்திருக் கின்றன. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு சயன்ஸ், ஆங்கிலம் போன்ற மற்ற பாடங்களில் சரியான பயிற்சி இல்லை. எனவே அவர்களை காலேஜில் எடுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு மேலே படிக்க வேண்டுமென்று நோக்கம் இருந்தால் அது எளிதாக ஈடேறு வதில்லை. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு அந்த படிப்பு வடிக்க முடியாது. வெளியிலே வந்தவுடன் கிளார்க் உத்தியோகம் கிடைக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. அவர்களும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சை எழுதித் தான் ஆக வேண்டும், எம். பி. எஸ்.ஸி பரிட்சை பாஸ் செய்துதான் ஆக வேண்டும். அதற்குரிய ஸ்டாண்டர்டு அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லை. மற்றபாடங்களை எடுத்துப் படிக்கக்கூடிய மாணவர் களுக்கும், எஸ். எஸ்.எல்.ஸியில் செகரடேரியல் கோர்ஸ் எடுத்து படிக்கக் கூடியமாணவர்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்களுக்குரிய ஸ்டாண்டர்டையும், மற்ற பாடங்கள் எடுத்துப் படிக்கக் கூடிய மாணவர் களுடைய ஸ்டாண்டர்டையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. எனவே, இவர்கள் மற்ற மாணவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு எம்.பி.எஸ்.ஸி பரிட்சை எழுதி, அதற்குப் பிறகு கிளார்க் உத்தியோகத்திற்குப் போகவேண்டுமென்றால், அவர்கள் அம்மாதிரி செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் காலேஜுக்கும் போக முடியவில்லை. எதற்காகப் படித்தார்களோ அந்த படிப்பினால் அவர் களுக்கு பிரயோஜனம் இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மிகவும் வருந்திக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு நமது அரசாங்கம் முன் வரவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிகவும் அத்தியாவசியமான ஒரு பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கல்லூரி படிப்பு சம்பந்தப்பட்ட அளவிலே மெடிகல் காலேஜ் மாணவர்களைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் படித்து முடிந்த பிறகு, “இண்டர்மெண்ட் பீரியடிஸ்” ஒரு வருஷ காலத்திற்கு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பிரதிப் பிரயோசனமும் அளிக்கப்படுவதில்லை. ஸ்டைபண்டோ, சம்பளமோ எதுவும் அளிக்கப்படுவதில்லை. அந்த ஒரு வருஷகாலத்தில் அவர்கள் தங்களாகவே தங்களுடைய பணத்தை செலவழித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டியிருக் கிறது. அந்த இண்டர்மெண்ட் பீரியடிஸ் இவர்கள் மற்ற டாக்டர்களை விட அதிகமாக வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட, அவர் களுக்கு எந்தவிதமான ஒரு பிரயோசனமும் அளிக்கப்படுவதில்லை. மற்ற யூனிவர்ஸிட்டிகளில் ஸ்டைபெண்டு போன்று கொடுக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதேமாதிரி நம்முடைய மாணவர்களுக்கு இண்டர்ன் மெண்டுபீரியடிஸ் ஸ்டைபெண்டு கொடுக்கமுடியுமா என்பது பற்றி அரசாங்கம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு ஸ்டைபெண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எலிமெண்டரி ஸ்கூல் சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். எலிமெண்டரி ஸ்கூலில் இருக்கக்கூடிய உபாத்தியாயர்களுக்கு சில கிராமங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்திலிருந்து ஆரம்பப் பள்ளி கள் சம்பந்தப்பட்ட அளவிலே, ஆசிரியர்களுக்காக பல வீடுகள் பல கிராமங் களிலே கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி இடங்களிலே ஆசிரியர்கள் அந்த வீடுகளில் கட்டயமாக சென்று குடியிருக்க வேண்டுமென்று அவர்களை நிர்ப்பந்திப்பதற்கு இருக்கிறது. அம்மாதிரி அவர்கள் அந்த வீடுகளில் குடியிருக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்படும் பொழுது, ரூ. 10

454 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Sri Sowdi S. Sundara Bharathi] [26th April 1960]

வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ரூ. 30, 40 சம்பளத்தில் ரூ. 10 வீட்டு வாடகைக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அது அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு கிராமங்களில் சில சமயங்களில் இனாமாக்கூட வீடுகள் கிடைக்கும். அல்லது ரூ. 1, 2 அளவில்கூட மாத வாடகைக்கு வீடுகள் கிடைக்கும். அம்மாதிரி இருக்கும் பொழுது, ரூ. 10 அவசியமாக, கண்டிப்பாக வரடகை கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அந்த வீட்டில்தான் குடியிருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதின் காரணமாக அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் போக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேனேஜ்மெண்டு பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு மெடிகல் எய்டு கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற குறையானது நீண்ட நாட்களாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதை அரசாங்கம் போக்கவேண்டும். மற்ற பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு மெடிகல் எய்டு முதலிய உதவிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், மாணேஜ்மெண்டு பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு அந்த உதவி அளிக்கப்படுவதில்லை. இந்த வித்தியாசத்தைப் போக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். எந்த நிர்வாகத்தின் கீழ் வேலை பார்த்தாலும் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் தான். அவர்களுக்குத் தகுதி ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அத்தியாவசியமாக வேண்டிய மெடிகல் எய்டு போன்ற வசதிகளை அரசாங்கம் நிச்சயமாக கொடுக்க வேண்டியது அவர்களுடைய கடமை என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக ஆசிரியர்கள் குறைகள் என்று பார்க்கும்போது, கல்வி மான்யத்தில் அவர்கள் தொழில் சம்பந்தமாக அதிகமாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தைப் பொருத்த வரை, பே கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை பரிசீலனை செய்கிறோம், முடிவு செய்வோம் என்ற குறிப்பு மட்டுந்தான் இருக்கிறது. இதிலே நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், எல்லாத் துறைக்கும் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டிலும், இந்தக் கல்வித் துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும் என்பது. யாரும் வருவாயை மட்டும் கணக்கிட்டு சேவை செய்வதில்லை. அப்படிச் செய்வதால் இவ்வளவு நல்ல முறையிலே சேவைசெய்ய முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு வருவாயை அதிகமாக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு, எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri M. JAGANNATHAN): The hon. Member has got two minutes more.

Sri SOWDI S. SUNDARA BHARATHI: Thank you, Sir, இன்னும் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அது எலிமெண்டரி ஸ்கூலானாலும் செகண்டரி ஸ்கூலானாலும், அல்லது காலேஜ் ஆனாலும், அந்த கல்வித் திட்டத்திலே மான்யுவல் லேபருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். முன்னால் மான்யுவல் லேபரே இல்லாமல் இருந்தது, இப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வைக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் இன்னும் அதிகமாக மான்யுவல் லேபருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தட் இஸ் ஆல், ஸார்.

* **Sri C. MUTHIAH:** தலைவர் அவர்களே, இந்த கல்வி மானியத்திலே, எல்லா மானியத்தையும்விட, உண்மையோடு, ஆதரவோடு, கிராமாந்திர மக்கள் முழு மனதோடு இதை ஆதரித்து, இதை வரவேற்கிறார்கள் என்ற முறையிலே, இதை முழு மனதோடு ஆதரித்து, அவர்கள் சார்பிலே நன்றி செலுத்தி, கல்வி சீரமைப்பானாலும் சரி, பகல் உணவு திட்டமானாலும் சரி மனமுவந்து உதவிய தனவந்தர்களுக்கும், இந்த சட்ட சபை மூலமாக அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன், என்பதைச் சொல்லிக்

26th April 1960]

[Sri C. Muthiah]

கொண்டு, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பள்ளிச் சீரமைப்பு, பகல் உணவு முதலியவைகளை யார் நடத்துகிறார்கள்? நன்றாக கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தனியார் இதை செம்மையாக நடத்தி வருகிறார்கள். இதிலே அரசாங்க தலையீடு எதற்கு? சட்ட சபை அங்கத்தினர்களைப் போட்டு ஒரு கமிட்டி தேவையா? அரசாங்க அதிகாரிகள் விஷயத்தில் கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும் அரசாங்கத்திற்கு. ஆனால், தனியார் சரியாக நடத்துகிறார்களா என்று பார்ப்பது உசிதமில்லை. பாராளுமன்றத்தில், எதற்கெடுத்தாலும், ஒரு கமிட்டி என்று போடுவது சகஜமாக போய்விட்டது. கமிட்டி நமக்கு ஒரு வியாதியாக வந்து விட்டது. ஆகவே இந்த கமிட்டி அமைப்பது அவ்வளவு உசிதமில்லை. எல்லா இலாகாக்களும்போல இங்கேயும் பல தவிர்க்க முடியாத குறைகள் இருக்கலாம் என்பதை மட்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது, ஆசிரியர் படை 94 ஆயிரத்தை வைத்துக் கொண்டு பெரிய சேனையை நடத்துவது போல் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. பள்ளிச் சீரமைப்பில் ஓரிரண்டு நாட்கள் ஆசிரியர்கள் வரவில்லையென்றால், அதற்காக அவர்களைக் குறை சொல்லக் கூடாது. இடிந்த பள்ளிக் கூடத்தில் அரசமரத்தடியிலிருந்து பள்ளிக்கூடக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அவர்களைப் பெற்றோர்கள் என்று கருதி நடந்த வேண்டும்.

பள்ளிச் சீரமைப்பில், தனவந்தர்கள் பல காரியங்களை ஏற்று, அதற்கு நிலம் தானமும் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிக்கிடைத்த நிலத்தையெல்லாம் என்ன செய்வது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி ஐந்து மாநாடுகளைப் பார்க்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. இம்மாதிரிக் காரியங்களினால் கிராமப்புறங்களில் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கல்வியறிவு உள்ளவர்களாக ஆக முடிந்திருக்கிறது இந்த 8, 10 ஆண்டு காலத்தில். அவர்கள் இந்தப் பணியை கோவில் மண்டகப்படி போல், கோவில் மண்டகப்படியை விட்டு இந்த கலை மண்டகப்படியைக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த தனவந்தர்கள் இதை நன்கு உணர்ந்து நடத்துகிறார்கள்.

நாகப்பட்டினம் ஈஸ்ர ரேஞ்சிலே முதலிலே 720 பள்ளிகள் இருந்தன. இப்பொழுது 1,450 இருக்கின்றன. இதற்கு ஈஸ்ர தஞ்சையில் ஒரே ஒரு கல்வி அதிகாரி இருக்கிறார். கல்வி அதிகாரிகளுக்கு அக்கரையிருக்கிறதா என்றால், அவர்களுக்குக் மனக்குறைகள்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. முன்பு ஒரு டி.இ.ஓ. இருந்தார். அவர் வெகுகாலமாகத் தன் சர்வீஸ் ரெகுலரைஸ் ஆகவில்லை என்று குறைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியே கடைசியில் இறந்தார்கள். இம்மாதிரி அவருக்கு ரெகுலரைஸ் பண்ணாமல் இருந்ததை மன வேதனையோடு சொல்லுகிறேன். சரியான காலத்தில் ரெகுலரைஸ் செய்தால்தான் அவர்கள் உற்சாகத்தோடு, ஊக்கத்தோடு வேலை செய்ய முடியும். குறிப்பிலே 82 டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போடப்போவதாக கண்டிருக்கிறது. 50 பள்ளிகளுக்கு ஒருத்தர் என்றாலும், இந்த 82 பேர்கள் மிகக் குறைவு. ஒரு டெபுடி இன்ஸ்பெக்டரை நான் யார் என்று தெரியாமல், அவர் என் ஆபீசுக்கு வந்த காலத்தில், “மாலையில் வா, போ” என்று அனுப்பி வைத்தேன். அவர் “எனக்கு 5 நாளைக்கு ஒரு தரம் ஷேவ் பண்ணிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன்” என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இவர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்களையும் விட மிகக் கேவலமான நிலையில் இருந்தால் எப்படி பணியாற்ற முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, அவர்களுக்கு அட்ராட்டிவ் பே கொடுத்தாலொழிய, டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஆசிரியர்கள், இவர்களெல்லாம் வேலை பார்க்க முடியாது. இவற்றையெல்லாம் மிக அக்கரையாக அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு பாலிடெக்னிக் பள்ளியை சீயாழியில் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு நான் நன்றி செலுத்த கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு அடுத்தாற்போலுள்ள கோவலன் நகரமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டணம் இருக்கிறது. அங்கு அதை ஆரம்பித்தால்

[Sri C. Muthiah]

[26th April 1960]

ரொம்பவும் உசிதமான இடமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் அந்தப் பள்ளியை ஆரம்பிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை ஜாப்தா மூலமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில்தான் பே கமிஷன் வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பாக்கி நாட்களில் எங்களை மறந்து போய் விடுகிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அவச் சொல்லுக்கு இடம் தராமல், அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். “நீங்கள் ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம், தேர்தல் வந்தால் எங்களுக்கு தானாகவே சம்பளம் கிடைத்து விடும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் பேசும்படியாக இடம் கொடுக்காமல், அவர்களுக்கு சீக்கிரத்தில் ஏதாவது செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு, சீக்கிரத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI C. KOLANTHAI AMMAL : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த கல்வி மானிய கோரிக்கையை முழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளை நான் பேச விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய பல குறைகளில் வீட்டு வசதியைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் வட்டாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆசிரியர்கள் சார்பாக அரசாங்கத்தினுடைய மானியத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுகளை அவர்கள் மிக உற்சாகத்துடன் கட்டி இருக்கிறார்கள். அங்கு 16 ஆசிரியர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய ஒரு கிராமத்தில் இரண்டு வீடுகள் கட்டக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வீட்டை யாருக்குக் கொடுப்பது என்ற ஒரு பெரிய பிரச்சனை ஏற்படுகிறது. ஆகவே தொகுதிவாரியாகவோ அல்லது ஜில்லா வாரியாகவோ எடுத்துக்கொண்டு, தகுந்த அளவில் பணத்தை ஒதுக்கி வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே ஏழ்மை நிலையில் இருக்கக்கூடிய ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு அதிகப்படியாக வீடுகள் வசதி செய்து கொடுக்க நம்முடைய அரசாங்கம் தக்க பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். எதிர் கட்சியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பத்து ரூபாய் வாடகை கொடுக்க முடியாமல் பல ஆசிரியர்கள் இருப்பது போல் எங்கள் வட்டாரத்தில் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமையை எங்கள் வட்டாரத்தில் காணவே முடியாது. ஆகவே அதிகப்படியான வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு தக்க மானியத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்களில் மாணவிகளைச் சேர்க்கும் போது அது ஒரு பெரிய தொல்லையாக ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதிலும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருந்துவிட்டால் தூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் எங்களைச் சுற்றி இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்களை ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்களில் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு சூழ்ந்துகொண்டு விடுகிறார்கள். அப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் அந்த இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு வேறு ஊருக்கு குடியேறிவிடலாமோ என்று கூடத் தோன்றுகிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு, மற்றும் சிலர் இ.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு தங்களுடைய ஏழ்மையினால் வேறு தொழிலுக்குச் செல்ல முடியாமல், தங்களுக்கு தகுந்தது ஆசிரியர் தொழில்தான் என்று கருதி ஆசிரியர் பயிற்சி பெறலாம் என்று வருகிறார்கள். அப்படி வருகிறவர்களில் தூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் அப்பினை செய்தால் அவர்களில் ஒருவருக்குத் தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே இவ்வளவு பேர்கள் அப்பினை செய்வதால் அதிகப்படியான ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி அதிகப்படியான ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்களை அரசாங்கமே ஏற்படுத்தா

[26th April 1960] [Srimathi C. Kolanthai Ammal]

விட்டாலும், தனிப்பட்ட மாணேஜ்மென்ட் அந்த மாதிரியான டிரெயினிங் ஸ்கூல்களை ஆரம்பிக்கிறோம் என்று முன் வந்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் ஆர்டர் போட்டு பயிற்சி பள்ளிகளை அதிகப்படியாக அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் வற்புறுத்திக் கொள்ளுகிறேன். ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்களில் மாணவிகளைச் சேர்க்கும் போது உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு காரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதை நல்ல முறையில் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அதிகப்படியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக உயர் நிலைப் பள்ளியில் வேலை செய்யக்கூடிய தமிழ் ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜில்லா போர்டிலும், மாணேஜ்மெண்டிலும் வேலை செய்யக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு ஆரம்பச் சம்பளம் 45 ரூபாய். இன்று அதைத் தவிர 65, 85 ரூபாய் என்று மூன்று க்ரேடுகள் இருக்கின்றன. ஜில்லா போர்டு பள்ளிகளில் மூன்று ஆசிரியர்கள் வேலை காலியானால், அங்கே பயிற்சி பெற்ற தமிழ் ஆசிரியர்கள் வேலை காலி என்று முதலில் சொல்லுகிறார்கள். பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்கள் அதற்கு அப்பினை செய்தால், பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லி பயிற்சி பெற்று வாருங்கள் என்று அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றபின் வந்தால், அப்பொழுது என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், தங்களுக்கு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் தேவையில்லை, இருக்கிறவர்களை வைத்துக்கொண்டு மாணேஜ் பண்ணிக் கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லிவிட்டு 45 ரூபாய் கொடுத்து நிரந்தரமாக அவர்களையே வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதனால் தங்களுடைய வருவாயை தமிழ் ஆசிரியர்கள் குறைத்துக்கொள்வதாக இருக்கிறது. ஆகவே உயர்நிலை பள்ளிகளில் முதல் பாரம் முதற் கொண்டு தமிழில் ஆசிரியர்களைக் கொண்டு போதிக்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் வற்புறுத்திக் கொள்கிறேன். 85 ரூபாய் சம்பளத்தில் இடம் இல்லை என்று சொல்லும் போது பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஜில்லா போர்டு பள்ளிகளில் பல இடங்களில் இது மாதிரியான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதற்குமேல் கல்லூரிகளில் போதனா மொழி தமிழாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதை முழு மனதுடன் நான் வரவேற்கிறேன். அதை ஆதரிக்கிறேன். பல ஆண்டுகளாக ஆங்கிலத்தில் போதித்து வந்ததால் சிலர் ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அவர்களுடைய மனம் இன்னும் மாறவில்லை. நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எவ்வளவோ அறிஞர்கள் தமிழ் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் கல்லூரிகளில் உள்ள தலைமை ஆசிரியர்களை ஆர்ட்ஸ் கலை பாடங்களை தமிழில் போதிப்பீர்களா என்று கேட்டால், அவர்கள் சரியாக பதில் சொல்ல முன் வரமாட்டார்கள். ஏனென்றால், இப்பொழுது பலர் ஆங்கிலத்தை விட்டுக் கொடுக்க மனம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் கல்லூரித் தலைவர் முதற்கொண்டு எல்லோரும் தமிழில் போதிக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் தமிழில் போதிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் போதிக்கத்தான் முன் வருவார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் சேலம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மதிய உணவு கொடுப்பதைப் பற்றியும், இலவச உடை வழங்குவதைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டு ஏதோ அதில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றும் சொன்னார். அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் எங்கள் வட்டாரத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்பதை

[Srimathi C. Kolanthai Ammal] [26th April 1960]

இந்தச் சபையில் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். “இருவார் பிச்சையை கெடுவார் கெடுப்பர்” என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் பொது மக்கள் உணவுக்கும், உடைக்கும் தூற்றுக் கணக்கான பணம் கொடுக்கிறார்கள். அதன் மூலம் இலவச உணவு, உடை கொடுக்கப்படுகிறது. அதில் குறை சொல்வது சரியல்ல. அதைப் பார்த்து மற்றவர்களுக்கு கொடுக்காமல் இருக்கத் தோன்றும். அதனால் அப்படிச் சொல்லாமல் இருப்பது நல்லது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வருவதில்லை ஏன் நெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ஒன்றிரண்டு நாட்கள் வெளியில் சென்றிருக்கலாம். அதற்காக அப்படி எல்லோரும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வராமல் வெளியே போய் விடுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. இதைக் கேட்டால் சரியாக நடக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இப்பொழுது பள்ளிச் சீரமைப்பு என்பது இந்த மாநிலத்தில் எல்லோராலும் வரவேற்கப்படுகிறது. இதை எல்லோரும் சேர்ந்து உற்சாகத்துடன் வரவேற்கிறார்கள். ஏழை மக்களால் பாராட்டக்கூடியதாக இருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல திட்டம் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு பல எழ்மையான குடும்பங்களுக்கு வசதி அளிக்கக்கூடிய திட்டம், இதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்பதையும் சொல்லிக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எனக்குப் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRI T. S. RAMASWAMI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தைப்பற்றி பேசும்போது முக்கியமாக செலவு செய்ய வேண்டியது நம்முடைய கல்வி இலாகாதான். இந்தச் சட்டசபையிலும் சரி, பொது மக்களும் சரி இந்தக் கல்வி இலாகாவிற்குத்தான் அதிகப் படியாக செலவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர் காலத்தில் போதிய அளவில் கல்வி கொடுக்க வேண்டும் என்ற அளவில் இதற்கு அதிகப்படியாக பணம் செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காகவே இந்த கல்வி இலாகாவிற்கு பட்ஜெட் மூலமாக அதிகமாக பணத்தை ஒதுக்கி வைக்கிறோம். அப்படி ஒதுக்கி வைப்பது ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. இந்த நிலைமையில் நம்முடைய நாட்டில் மாணவர்கள், குழந்தைகள் அதிகமாக பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்ந்து படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த அளவில் இந்த இலாகாவைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளை குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். நமது நாட்டின் நிதி வருமானத்தில் அதிகப் படியாக செலவு செய்வது இந்த கல்வி இலாகாதான். அதன் மூலம் அதிகப்படியான குழந்தைகள் பள்ளிகளில் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள். அதிகப்படியான குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்த போதிலும் இன்னும் அதிகப்படியாக செய்ய இயலாமல் இருக்கிறது. நான் இந்த ராஜ்யத்திற்கு வருவதற்கு முன்னதாக இங்கே பல அரசியல் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணமாக இருந்ததெல்லாம் இந்தக் கல்விதான், இந்தக் கல்வி இலாகாதான்.

1936-37-லே இந்தியை கொண்டுவந்தபோது, இந்தி வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதிலேயும், Shift system கொண்டு வந்தபோதும், இப்பொழுது தமிழ் போதாது மொழியாக வேண்டுமா என்பதிலேயும், அரசியல் வேற்றுமைகள், அரசியல் வாதப் பிரதிவாதங்கள் ஏற்பட்டு, எதிர் காலத்தை பாதிக்கக்கூடிய ராஜ்யம் ஏதாவது உண்டு என்றால் அது சென்னை ராஜ்யம்தான் என்று நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நமது ராஜ்யத்தைவிட குறைந்த வருமானம் உடைய ராஜ்யங்களெல்லாம், இலவசக் கட்டாயக் கல்வியை புகுத்தி விட்டார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே 16 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் அதை செய்ய முடியவில்லை என்று பார்க்கும்போது, மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. அந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கும்,

26th April 1960] [Sri T. S. Ramaswami]

பொது மக்களுக்கும், தலைவர்களுக்கும் முக்கியமான கடமை உண்டு. இந்த வேகத்திலே நாம் போய்க்கொண்டு இருந்தால் இன்னும் எத்தனையோ ஆண்டுகளாகும் நம்முடைய எல்லா மாணவ, மாணவியரும் கல்வி பெறக்கூடிய நிலைமை வருவதற்கு. ஆகவே இவற்றையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்று இந்த சபையிலே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக ஒன்றைப் பார்க்கின்றோம். எல்லா இடங்களிலேயும் மக்களுக்கு ஒரு ஆர்வம் இருக்கிறது. அரசாங்கம் செய்ய முடியாததைக்கூட மக்களாகவே முன்னின்று, எங்கெங்கே பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமோ, அதை அவர்களே வைக்கிறார்கள் என்பதும் அதற்கு அரசாங்கமும், ஆசிரியர்களும், கல்வி இலாகாவின்மீதும் உற்சாகம் அளிக்கிறார்கள் என்பதும் போற்றத் தக்கது. மக்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து பள்ளிக்கூடம் கட்டிக்கொடுக்கவும், அவைகளுக்கு வேண்டிய சாதனங்களை கொடுக்கவும் ஆன ஒரு இயக்கமே வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறதைப் பார்த்து இதர ராஜ்யங்கள் மெச்சுகின்றன. பள்ளிச் சீரமைப்பு மகாநாடுகளிலே மக்கள் உவந்து அளிக்கக்கூடிய பொருள்களை சரியாக பராமரிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மதிய உணவு இயக்கம் வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. நமது மாகாணத்தைப் பற்றி உலகமே வியக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. அதை மிகவும் பாராட்டவேண்டும். அதே நேரத்திலே பள்ளிக் கூடத்திலே சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களின் கதி ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது என்று எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள்கூட, குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தல் காலத்துக்கு முன்னால், ஆசிரியர்களுக்கு ஏதாவது கொடுத்துவிட்டு திருப்தி அடைந்தால் போதாது. அவர்களுக்கு எவ்வளவு தேவையோ, அவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும்.

கன்னியாகுமாரி ஜில்லா பிரத்தியேகமானது. இங்கேயுள்ள சம்பளம் கூட அங்கே இல்லை. அந்த ஜில்லா சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்து 41 மாதங்கள் ஆகின்றன. என்றாலும் அங்கேயுள்ள Graduate teachers-ஐப் பொறுத்த வரையில், செப்டம்பர் 8-ம் தேதி இங்கேயுள்ள பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களைப் போலவே அங்கேயுள்ள பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு சம்பள விகிதம் இருக்கவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த முடிவை நடைமுறையிலே இன்னும் கொண்டு வரவில்லை. அந்த ஜில்லா சென்னை ராஜ்யத்துடன் சேர்ந்தபிறகு வேலையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் ஆசிரியர்களுக்கு இங்கேயுள்ள சம்பள விகிதத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் தனியார் நடத்திய பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்கும், அந்த ஜில்லா இங்கே சேருவதற்கும் முன்னால் இருந்த ஆசிரியர்களுக்கும், சம்பளம் உயர்த்தப்படவில்லை. இது என் செய்யப்படவில்லை என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

ஆசிரியர்களை இடம் மாற்றுவதிலும் வேதனை தருகிறது. ஆசிரியர்கள் குறைந்த ஊதியத்தைப் பெறக்கூடியவர்கள். அவர்களுடைய இடங்களுக்கு அருகிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் அவர்களை அமர்த்தினால், சேனாகரியமாக இருக்கும். அவர்கள் உற்சாகமாக இருந்தால்தான் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் நன்றாகப் பாடம் சொல்லிக்கொடுப்பார்கள்.

கல்லூரி போதாது மொழி பிரச்சனையிலே, துரதிர்ஷ்ட வசமாக அரசியல் காரணங்கள் தலையிடுகின்றன. இந்தியை மற்ற ராஜ்யங்களிலே கட்டாய பாடமாக படித்து வந்தார்கள். அதனால் அவர்களுடைய தாய் மொழிக்கு எந்தவிதமான குறையையும் காணோம். உதாரணமாக, கேரள ராஜ்யத்திலே, இந்தி கட்டாய பாடமாக இருந்தும், மலையாளம் வளர்ந்து கொண்டதான் வருகிறது. இந்தி படிப்பும், ஆங்கில படிப்பும், மலையாளம் படிப்புக்கு அனுசரணையாக இருக்கிறதேதவிர, இடையூறுக இல்லை. இன்னொரு மொழி படிப்பு நமது தமிழ் மொழிக்கு எப்படி கெடுதல் விளைவிக்கும்

[Sri T. S. Ramaswami] [26th April 1960]

என்று என்னாலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அன்னிய மொழிகள் படிக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நமது தாய் மொழி வளரும். இந்தி படிப்பினால் நமது தாய்மொழி அழிந்துவிடும் என்பதை என்னால் நம்பமுடியவில்லை. அப்படிச் சொல்பவர்கள் எவ்வளவு பெரிய தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி. அதற்குப் பின்னால் shift system வந்தது. அதைக் கையாண்டு இருந்திருந்தால் பல கோடிக்கணக்கான குழந்தைகளுக்கு கல்வி அளித்திருக்கமுடியும்.

தாய்மொழியை போதனா மொழியாக கைக்கொள்ளவேண்டிய இந்த தருணத்திலே, அதை நம்முடைய மாணவர்களுக்கு இடையூறு இல்லாத வகையிலேயும், அவர்களுடைய எதிர்கால வாழ்வு பாதிக்கப்படாத வகையிலேயும், நமது தாய்மொழியை புகுத்தவேண்டும். நமது தாய்மொழி நன்றாக வளர்ச்சி அடைந்தால் ஒழிய, புகுத்தவேண்டும் என்ற ஆசை இருந்தாலும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

SRI T. S. RAMASWAMI : தமிழ் மொழியை போதனா மொழியாக கொண்டுவரவேண்டியது அவசியம், ஆனால் அதற்கு ஒரு phased programme வேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் சொல்வதை சரி என்று சொல்கிறீர்களா? தவறு என்று சொல்கிறீர்களா?

SRI T. S. RAMASWAMI : இன்ன காலவரையறைக்குள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்கிறேன். பாடப் புத்தகங்கள் (Text books), தயாராகவில்லை. அவை பழக்கத்திலே வரவில்லை. அந்த நிலையிலே 1963-64-ம் ஆண்டிலே புகுத்த வேண்டும். அப்படி செய்யமுடியாத கல்லூரிகளுக்கு அரசாங்கம் பண உதவி தரமுடியாது என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், அது கஷ்டத்தை உண்டாக்கும். எனவே, நமது கலையும், வாழ்க்கையும், மொழியும், வளர்ச்சி அடைந்தால்தான் அதைப் புகுத்துவது நியாயமாக இருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த திட்டத்தை நிறுத்தி விடச் சொல்கிறீர்களா?

SRI T. S. RAMASWAMI : நாம் அதற்கு தயாராக இல்லாதபோது புகுத்துவது என்பது தவறாகத்தான் முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI S. NAGARAJA MONIGAR :** சபைத்தலைவர் அவர்களே, இங்கே கல்வியைப்பற்றி பேசுவதே ஒரு பாக்யம். இதிலே பங்கெடுத்துக்கொள்வதிலே மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். பொது விவாதத்தின்போது ரஸ்தாக் களின் அபிவிருத்திதான் மிக முக்கியம் என்று சொல்லி இருந்தேன். அது எப்படி இருந்தாலும் கல்வி இரண்டாவதாக மிகவும் முக்கியமானது என்பதை மறுக்க முடியாது.

ஒரு பொருளைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வதும் அதை அறிந்து கொள்ளும் செயலும் சேர்ந்து கல்வியாகும். நாம் நல்லாழ்வு வாழ வேண்டுமானால், மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி ஒரு அறிவு, விளக்கம், புரிந்து கொள்ளும் தன்மை வேண்டும். அவைகளை புரிந்து கொள்ளும்போது சிறப்பான முறையிலே புரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகவே இத்தகைய கல்வியை நமது நாட்டிலே, எந்த அளவுக்கு சமீப காலத்திலே பெருக்கி வருகின்றோம் என்றால், அது மிக மிக வியக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது.

26th April 1960] [Sri S. Nagaraja Monigar]
(Deputy Speaker in the Chair)

சென்னை மாகாணம் கல்வி விஷயத்தில் முன் நிற்கிறது என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற ஊக்கம் நாளுக்கு நாள் பெருகி வருகிறது. அதற்கேற்ப அரசாங்கமும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. எட்டு உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருந்த என் ஜில்லாவில் இப்போது 70 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. என்பது ஆரம்ப பள்ளிகள் இருந்த என் தாலுக்காவில் இப்போது 300-க்கு மேற்பட்ட பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இவ்விதம் பள்ளிகளைப் பெருக்க ஏற்பாடாகி இருக்கிறது. அது மட்டுமா? கட்டிடங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். “கோவில் இல்லாத ஊரில் குடி இருக்க வேண்டாம்” என்று சொல்வார்கள். பாரதியார் தெருக்கள் தோறும் பள்ளிகள் ஆலயங்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார். அவ்வாறு இன்று கிராமங்களில் குடிசைகளுக்கு இடையில் மங்களுர் ஓடு, சண்ணம்பு இவைகளைக்கொண்டு கட்டப்பட்ட பள்ளிகள் கோவில்கள் மாதிரி காட்சி அளிப்பதைப் பார்க்கிறோம். அத்துடன் மக்களுக்கு மதிய உணவு, உடை இவைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது ஒன்றுதான் வெளி நாட்டாரையும் கவர்ந்திருக்கிறது. இருபத்தைந்து ஆயிரம் பள்ளிகளில் சுமார் 8½ லட்சம் பிள்ளைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், இது எப்படி நடக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ளவே சிலருக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் மேலாக அடுத்தபடி பள்ளிச் சீரமைப்பு மகாநாடு. சென்ற மாதத்தில் எங்கள் ஊரில் இந்த மகாநாடு நடந்தது. நூறுவது மகாநாடு சமீபத்தில் நெருங்கிக்கொண்டுவருகிறது. இந்த மகாநாடுகளில் மக்கள் குதூகலத்துடன் பங்குகொள்ளுகிறார்கள். இதை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு இருந்து விட்டு ஏதோ இஷ்டம் இல்லாதவர்களிடம் கசக்கி வாங்கப்படுவதுபோல் இந்த நாட்டில் நடக்கிறது என்று யாராவது சொன்னால் அதற்கு ஆதாரம் கண்டுபிடிக்க என்னால் முடியவில்லை. ஒரு shift system கொண்டு வந்து, இன்று மக்களின் Mandate களைப்பற்றிப் பிரமாதமாகப் பேசக்கூடியவர், அமுல் நடத்த முற்பட்டபோது அவர் அமைச்சர் பதவியை விட்டு அமைதியாக தியாகராயநகருக்குப் போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதென்றால், மக்களுக்கோ அல்லது ஆசிரியர்களுக்கோ விரோதமாக ஏதாவது செய்தால் இந்த நிதி அமைச்சரை மட்டும் அல்ல, இந்த சர்க்காரையும் கூட அடுத்த கஷணத்தில் நீக்கிவிடுவார்கள். நிற்க இப்படி எங்கு பார்த்தாலும் அபிவிருத்தியாகவே காண்கின்றதே. இதில் ஒத்துழைத்தால் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேறி ஆளும் கட்சிக்கே மதிப்புண்டாகிறது. ஒத்துழைக்காமல் நாம் ஒதுக்கியிருந்தாலோ அதிகாரிகள் யாரையோ பிடித்து நிறைவேற்றிவிடுகிறார்கள். அப்பொழுது இன்னமும் கேடு. இப்படி விழிக்கிறார்கள் நமது சகோதரரான மாவட்ட கல்வி இயக்குநர். மந்திரிகளோடு சேர்ந்து இப்படித் திட்டங்களை போட்டு நிறைவேற்றுகிறோம் என்ற வயிற்றெரிச்சல். அவர்மேல் பாய்ச்சல் இதற்கென்ன செய்வது. கல்வி விஷயத்தில் கல்வி மந்திரி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அண்ணாதுரையின் அபிப்பிராயத்தை போதனா மொழி விஷயத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன் என்று சட்ட சபையில் கேட்டபோது அவர் உடனே சாமர்த்தியமாக அமைச்சரின் கருத்து எப்படியோ அப்படித்தான் எனக்கும் என்று சொல்லிவிட்டு இன்று பத்திரிகையில் அவர் எதிராக எழுதுகிறார் என்றால், இவைகள் எல்லாம் வேண்டுமென்றே நடக்கும் நாடகமோ என்று தோன்றுகிறது. இப்போது ஆங்கிலம் அடியோடு போய்விடும் என்று நினைக்காதீர்கள். பரிகாரத்தாக ஒரு கலாசாலையில் ஏற்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லும் போது இதில் ஆட்சேபணை கொள்ள இடம் இல்லை. என்னைப் பொருத்த வரையில் பரிகாரத்தத் திட்டம் பி.எ. டிகிரியோடு இல்லாமல் Technical Courses-க்கும் ஓரிடத்தில் இருந்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இதை இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்குத்தான் மதிக்கக் கூடாதா என்று நானும் நினைத்தது உண்டு. கேரளம் போன்றும் இன்னும் மற்ற வெளிநாடுகளைப் போலும் நாம் இன்னும் கல்வியில் அதிகமாக முன்னேறவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது இதை 10, 15 ஆண்டுகளுக்குத் தள்ளிப் போடக் கூடாதா என்று நான் நினைத்தது உண்டு. இப்படிப்பட்ட சந்தேகத்திற்கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம்

[Sri S. Nagaraja Monigar] [26th April 1960]

சூறியிருக்கிறார். மேலும் பொது ஜனங்களின் கருத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு இதைக் கவனிப்பதாகவும் சொல்லி இருக்கிறார். யூனியர்சிட்யூ கமிஷன் இதை ஒப்புக்கொண்டது என்று படித்துக் காண்பித்தார். ஒப்புக்கொண்டு இருக்கலாம். நாம்கூட மொழிவாரி மாகாணங்கள் நல்லது என்று ஆரம்பித்தோம். பின்னால் அது நல்லதாகவும் முடிந்தது. கெட்டதாகவும் முடிந்தது. இதுவும் அப்படி ஆகலாம். ஆனால் மொழி விஷயத்தில் அத்தகைய பயம் வேண்டியதில்லை. Technical education வகையிலும் பரீட்சை செய்து பார்ப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாகக் கல்வியைக் கொடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. தரத்துடன் கல்வி கொடுப்பதில் சர்க்காருக்கு அக்கரை உண்டு. இன்று நாட்டில் பலவிதமான எண்ணங்கள் புகுந்துகொண்டு Training school-லில் இருக்கும் ஒரு மாணவனைப் பார்த்து நீ எந்த தேசத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று கேட்டால் நான் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவன் என்று சொல்லும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. இந்தியாவைச் சேர்ந்தவன் என்று சொல்கிறதில்லை. இந்த நாட்டைப் பிளவு செய்யும் நோக்கத்துடன் இருக்கும் சக்திகளைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. பள்ளிகளில் ஹெட்மாஸ்டர் தனக்குக் கீழ் உள்ள உபாத்தியாயர்கள், பிள்ளைகளை இவ்வகையில் தூண்டுமோது அவர்களைக் கண்டிக்காமல் பயந்துகொண்டு அவர்கள் பக்கம் பேசுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இது கூடாது. கல்வியின் தரம் உயரவும், ஒழுக்கமும், பண்பாடும் வளரவும் அவர்கள் பாடுபடவேண்டும். இப்போது Philosophy course குறைந்துகொண்டு வருகிறது. நாட்டில் இப்பொழுது பிலாஸபி அவ்வளவு தேவை காணவில்லை என்றுகூட கூறப்படுகிறது. அரசன் எப்படியோ, குடி அப்படி என்று சொல்வதுண்டு. அதற்கு வேண்டிய வகையில் நாட்டை நடத்தி இப்போதுள்ள நிலையில் எந்த முறையில் பிலாஸபியை புகுத்த முடியுமோ, அந்த வழிகளில் எல்லாம் புகுத்த வழி தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்த வழியில் இந்த நாடு சுயராஜ்யம் அடைந்தது என்று கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியாத நிலைமை நாட்டில் இருக்கிறது. இந்திய காங்கிரஸ் மகாசபையின் சரித்திரத்தை நான் சொல்லுகிறேன் என்று எண்ணக்கூடாது. இது எல்லோருக்கும் பொதுவான சரித்திரம். ஆகவே சுயராஜ்யம் வாங்கிய சரித்திரத்தை தனி subject-ஆக வைக்க வேண்டும். மேலும் காந்தி அவர்களின் சத்திய சோதனையை ஒரு பாடமாக வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தனித் தனி பேபர் பரீட்சை ஏற்படுத்தவேண்டும். வயது வந்தோர் கல்வியைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பன்னிரண்டு வயது 17 வயது வரையில் வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும் வேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேன். இந்தச் சட்ட சபையில் மதிப்பு வாய்ந்தவர்கள் எல்லாம் மந்திரி மலத்தில் இறங்கிவிட்டார் என்று சொல்லும் அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே முதியோர் கல்வி அதிக வயதானவர்களுக்கும் வேண்டும் என்ற எண்ணம் அதிகரிக்கிறது. அது மட்டும் இல்லை. இங்கே பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டு 10 நாளைக்கு முன் என்னைப் பொருத்தவரையில் எனக்கு மத்திய சர்க்கார் கிடையாது என்று ஒருவர் சொன்னார். அவர் குறிப்பாக இந்த சட்ட சபையில் இருப்பது ஒவ்வாது. அவர் மீண்டும் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இந்த சட்ட சபையில் இருப்பது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இத்தகைய வர்களுக்கு முதியோர் கல்வி அவசியம் வேண்டும். உதவி பெரும் பாடசாலைகளைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பள்ளிகளை இல்லாத காலத்தில் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட பள்ளிகளை ஆரம்பித்துக் கல்வி கற்றுக் கொடுத்து வந்தார்கள். இன்று ஏராளமான பள்ளிகள் ஆரம்பித்தும் கூட மக்கள் சம்பளம் கொடுத்து அவர்களிடம் படிப்பதைப் பார்த்தால் இது அந்த உபாத்தியாயர்களின் தரத்தைக் காட்டுகிறது. ஆகவே அவர்கள் விஷயத்தில் திடீரென்று கடின சட்டங்களை ஏற்படுத்தக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களும் இருந்தால் போட்டி, போட்டுக் கொண்டு பாடங்களை நன்றாகச் சொல்லிக் கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்படும். எவ்வளவு நன்மையைச் செய்த நமது நிதி அமைச்சர் பொன்னாடை போர்த்தப்படுவதற்குத் தகுதி உடையவர். அவருடன்

26th April 1960] [Sri S. Nagaraja Monigar]

ஒத்துழைக்கும் இந்த இலாகாவினரும் நம் பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள் இம்மாதிரி இந்த மொழி விஷயத்தில் சிறப்பாக இந்த நாட்டைச் செலுத்த வரும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எல்லோரும் துணையாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி

“பொழுது புலர்ந்தது; யாம் செய்த தவத்தால் புன்மை யிருட் கணம் போயின யாவும்; எழு பசும் பொற் சடர் எங்கனும் பரவி, எழுந்து விளங்கியது அறிவு எனும் இரவி; தொழுதுணை வாழ்த்தி வணங்குதற்கு இங்கு உன் தொண்டர் பல்லா யிரர் சூழ்ந்து நிற்கின்றோம் விழிகுயில் கின்றனை இன்னும் என் தாயே, வியப்பிது காண்! பள்ளி எழுந்தருளாயே.”

இப்படி வளர்ந்துவர, நாம் கெட்டுவிட்டோம், பின்னடைந்துவிட்டோம், நாம் எமாந்துவிட்டோம் என்று கூறிக்கொண்டிராமல் இருட்டில்லாமல் பொழுது விடிந்தது. ஆகவே, எழுந்து வந்து இந்த மானியத்தை எல்லோரும் பால் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI A. SUARES : Mr. Deputy Speaker, while supporting the Demand for Rs. 15,79,50,705 under Education, I wish to make a few remarks on the proposed change in the medium of instruction in colleges. In his Budget speech, the Hon. the Minister for Education stated that with effect from 1963-64, the medium of instruction in all colleges for the B.A. Degree course should be Tamil.

Sir, I desire to make a plea on behalf of all the linguistic minorities in the Madras State and these are a good many. In Madras City alone, the census figures for 1951 give the following numbers against each language :—

Telugu	234,379
Urdu	89,505
Malayalam	40,401
Hindi	23,146
English	18,848
Kanarese	15,866

The Hon. SRI C. SUBRAMANIAM: Will the hon. Lady Member please read paragraph 34 of the White Paper?

SRIMATHI A. SUARES : Yes, I have seen it. These are the figures of the 1951 census. With the reorganisation of States in 1956, the figures for Telugu, Malayalam and Kanarese will be less, but it was mostly Government servants who moved from the Madras State.. Business people continue to carry on their trade in Madras. The position in other big cities in the State will be similar, though to a lesser degree.

The children of these linguistic minorities are probably studying in Anglo-Indian schools or Matriculation schools or in parallel classes in S.S.L.C. schools through the English medium. They have taken Tamil as the second language in most cases. But with the present standard of Tamil, it would be difficult for them to continue their B.A. Degree courses through the medium of Tamil. So, necessary provision, will be required for the children of the linguistic groups for higher education in the Madras State.

[Srimathi A. Suares] [26th April 1960]

Sir, the 1951 census figures show that 961,743 people in the Madras City are Tamil-speaking and a total of about 454,000 people are non-Tamil speaking. This works out to 47 per cent of non-Tamils in the Madras City alone. The same may be the position in other cities, I mean large cities in the Madras State, perhaps to a lesser degree.

It has been stated in the First Report of the College Tamil Committee that 'it will be open to private colleges to continue to provide the English medium of instruction in the B.A. Degree course even after this change-over is effected, but no grant will be payable by the State Government in respect of such courses'. The last statement in this quotation is very serious. If private colleges choose to continue the English medium, they will be penalized by being deprived of State Government grants hitherto given. I understand that the State Government now gives grant towards the salaries of lecturers and professors to the extent of two-thirds of the cost plus half the dearness allowance. This is very high proportion of the total expenditure on salaries. To make up this amount, college fees for the B.A. Degree course may have to be doubled. One result of this may be that students will flock to the Mathematics, and Science groups, because the fees for these groups will be lower. Another result may be that some colleges may have to close down certain sections. This will cause great hardship to the linguistic minorities. I am sure the State Government will provide colleges for the non-Tamil speaking students just as they provide colleges for the Tamil-speaking students.

On behalf of the Anglo-Indians who are a linguistic minority recognized in the Constitution, I wish to make a special representation. The mother-tongue of the Anglo-Indian community is English. This is the *de facto* position which has also received the sanction of the highest court in the country. In the Bombay Education Society case decided in 1954, Mr. Chagla, the Chief Justice of the Bombay High Court laid down the dictum that the 'Anglo-Indian community being a racial minority recognized by the Constitution, also possesses a distinct language, which is the English language and possessing a distinct language it has the right to conserve that language'. When this case went to the Supreme Court, the Supreme Court affirmed this dictum in the following terms: 'A minority like the Anglo-Indian community which is based *inter alia* on religion and language has the fundamental right to conserve its language script and culture under article 29 (1) and has the right to establish and administer educational institutions of their choice under article 30 (1)'.

In the Kerala Education Bill reference decided by the Supreme Court in 1958, the Supreme Court further observed, "The Anglo-Indian community is a well-known minority community in India based on religion as well as language and has been recognized as such by this Court". From these observations, it will be seen that it is recognized both in the Constitution and by the Supreme Court that the Anglo-Indians have the right to conserve their mother-tongue, English. In consideration of this fact, higher education through the medium of English may be provided for the Anglo-Indians without having to pay a higher rate of college fees. If the present ruling is not reconsidered, higher rates of fees in private colleges will be inevitable.

26th April 1960] [Srimathi A. Suares]

Sir, the English medium for higher education will be necessary not only for the linguistic minorities in the State, but also for some of the Tamil-speaking students who have decided not to seek employment within the State. We have the All-India services to which each State should contribute its quota, viz., the I.A.S., I.A.A.S., I.F.S., I.R.S., I.P.S., and the Defence Services. For all these services, a high standard of English will be absolutely necessary and this can be maintained only through the medium of English in colleges.

We have a select number of renowned statesmen, scientists and politicians whose fame goes far beyond the frontiers of our own country to all parts of the World. May I say that their ability is greatly due to the English education they have had in India and abroad. Our Prime Minister, Pandit Nehru and our Defence Minister, Sri V. K. Krishna Menon, to quote only two of them, are world figures and we are really proud of them. Are we preparing the younger generation to take their place some day by providing education through a world language? For this purpose, their education will have to be properly planned.

Sir, the change in the medium of instruction in college education is a momentous one. If it is successful, the people will be happy, but if it is not the whole structure of University education will be shaken. From the Progress Report of the College Tamil Committee, one realizes the stupendous task ahead in carrying out this innovation. The selection of students for the pilot scheme at Coimbatore with a generous offer of incentives to join the Tamil-medium course, the selection of staff who are capable and willing to teach through the medium of Tamil, the preparation of text-books by the translation method to begin with and then by writing original books, the preparation of technical terms, etc. This is a long list and it is not an easy task by any means. It is reported that enthusiasm has been shown by authors and publishers. It would be well to find out if the scheme will be received with equal enthusiasm by parents and students. One method of finding this out in the existing colleges would be by holding a 'Gallup Poll' as is done in foreign countries whenever they wished to know the opinion of the people on a certain subject. When Tamil is made the medium of instruction in colleges, one of the main difficulties will be the selection of lecturers and professors who are capable and willing to teach up to the post-graduate courses in Tamil. The new vocabulary required for subjects like Psychology, Astronomy, Physics, Chemistry, Statistics, Calculus, etc., may be almost equivalent to a new language. When enquiries were made recently to select staff for the pilot scheme in Coimbatore, it was stated that some colleges reported that with the exception of the Tamil lecturer, not a single lecturer felt competent to teach through the medium of Tamil.

It is proposed to take steps to raise the standard of English. In the new scheme, English will be relegated to the place of second language and as second language, English will be allotted only a few periods. In the reorganized scheme, the Public Examination is spread over two years and in the three-year degree courses, only two periods are allotted to the second language in the third year. It will not be possible to raise the standard of English within this short period of teaching.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

[26th April 1960]

SRIMATHI A. SUARES : While realizing that provision should be made to give higher education through the medium of Tamil, I request the Government to make suitable provision for the large number of people of the linguistic minorities who are residents of this State so that they may pursue higher education through the medium of English as has been done hitherto.

In the White Paper on the medium of instruction in colleges, the following statement is made in the second last paragraph :—

“Where it is necessary to provide for instruction in the English medium for persons who cannot, in fairness, be called upon to receive that instruction in Tamil, such provision will be made and Government aid for making such provision will be given.”

This is re-assuring and the linguistic minorities who cannot study through Tamil need not fear. I thank the Hon. Minister for this reassurance.

SRI V. SUBBIAH : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்று கலாசாலைகளில், அல்லது பட்டப் படிப்பில், அல்லது தொழில் கல்வியில், இன்றையதினம் எவ்வளவு திறமைக் குறைவு இருக்கிறது என்பதற்கு இன்று ஆதாரக் கல்வி, கிராமாந்திரங்கிலுள்ள எலிமென்டரி எடுகேஷன் 1-வதிலிருந்து 5-வது வகுப்பு வரை இருக்கும் படிப்பின் நிலை என்ன என்று பார்த்தால் மிக மிக வருந்தத்தக்க நிலையில் தான் அதன் தரம் குறைந்திருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளில் இன்று கல்வியின் தரம் மிக மிகத் தரக் குறைவாக, மோசமான நிலையில் தான் இருக்கிறது. அது அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கையால்தான் ஏற்படுகிறது. ஒரு ஆசிரியர் எவ்வளவு குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார் என்பதைப் பார்த்தால், அவர்களின் நிலை பரிதாபகரமாகத்தான் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பல ஆசிரியர்கள் இன்று வேலையின்றி திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை எப்படி வந்தது என்று பார்த்தால், இன்று அரசாங்கம் அனுசரிக்கக் கூடிய கொள்கையின் விளைவாகத்தான் அந்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல முடியும். நாலு, ஐந்து வகுப்புகளில் உள்ள மாணவர்களின் நிலை பரிதாபகரமாயிருக்கிறது. முன் காலத்தில் திண்ணைப் பள்ளிகளில் அல்லது குருகுலங்களில் சொல்லி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது போல், குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வந்த அறிவைப் போல், கணிதமானாலும் சரி, அல்லது பொது அறிவானாலும் சரி, அன்று இருந்த அறிவு இன்றுள்ள மாணவர்களுக்கு இல்லை. அந்தத் தேர்ச்சி இன்று இல்லை. ஆதாரப் பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்களின் தரம் மிக மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. என் அனுபவத்தில், நான் கண்டறிந்த உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். ஓராசிரியர்கள் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன் தரமும் மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இன்று கிராமப் பகுதிகளில் 300-லிருந்து 500 வரை ஜனத் தொகை உள்ள இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்று பெருமையாகச் சொல்லப்படுகிறது. பின்னர், 7 பள்ளிகளில் இலவச மத்திய உணவு அளிக்கிறோம் என்றும் பெருமையாகச் சொல்லுகிறார்கள். இன்று கிராமங்களில் உள்ள குழந்தைகள் எந்த மனப்பான்மையில் வளர்க்கப்படுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் இது வருத்தப்பட வேண்டியதொன்றாகும். மாணவர்களிடம் கல்வித் திறமை இல்லாவிட்டாலும் கூட ஒழுக்கக் குறைவு இருக்கிறதே அதைச் சீர்திருத்திக்கொள்ள முடியாது. இன்று ஒன்றிலிருந்து ஐந்து வகுப்பு வரை இருக்கும் ஆதாரப் பள்ளிகளில் கிராமப் பள்ளிக்கூட குறைவு இருக்கிறது என்பதை யாவரும் காண முடியும். இந்த அளவில் நாம் போய்க்கொண்டிருந்தால், சிறிய வயதிலிருந்தே ஒழுக்கமாக இல்லாதிருந்தால், மேலே கலாசாலை அல்லது தொழில் கல்வி போன்றவைகளுக்கு அவர்கள் போகும்போது அவர்களுக்கு அப்பொழுது

[26th April 1960]

[Sri V. Subbiah]

எப்படி ஒழுக்கம் ஏற்படும். ஆக, பலன்டேஷனே பலமற்றதாக இருக்கிறது. இதை முதலில் சீர்திருத்த வேண்டும். கிராமங்களில் உள்ள குழந்தைகள், விவசாயப் பண்பாடு வளரக் கூடிய முறையில், அவர்கள் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாக இருக்கும் முறையில் அவர்களுக்கு கல்வி புகட்டப்பட வேண்டும். மிஷினரிகள் நடத்தும் பள்ளிகள் நல்லபடியாக நடக்கிறது. அங்கு ஒழுக்கம் இருக்கிறது. நன்றாகக் கல்வியும் போதிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அவர்களை நாம் பாராட்டித்தான் ஆகவேண்டும். அந்த அளவிற்கு ஸ்தல ஸ்தாபன பள்ளிக்கூடங்களோ அல்லது தனிப்பட்ட மாணேஜ்மென்டார் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களோ இல்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் கண்காணிப்போடு இருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டில் உயர்நிலைக்கு ஆதாரமாக இருக்கக் கூடிய கிராமப் பள்ளிக்கூடங்கள் நல்லநிலையில் இருக்க வேண்டும், நல்ல விதத்தில் குழந்தைகள் ஒழுக்கமாக இருக்கும் விதத்திலும் கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டும். பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம், அது பெரிதல்ல. பாடசாலைகளுக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம், அதுவும் பெரிதல்ல, அவைகளைப் பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. பள்ளிக் கூட ஆசிரியர்கள் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாகவும், கிராமத்திற்குத் தகுந்த வர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். மாணவர்களைத் திறமையுள்ளவர்களாகவும், ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாகவும் ஆக்க வேண்டும். படித்தவர்கள் இந்த நாட்டில் விவசாயம் நடத்த முடியாது. படித்தவன் என்றால் தனிப்பட்டே எங்கேயோ வாழ்கிறான், அவன் சமுதாயத்தில் சம்பந்தப்பட்டவனல்ல, அவன் கிராமத்தில் வாழ்க்கை நடத்த பொருத்த முடையவன் அல்ல என்றதொரு நிலையை நாட்டில் உண்டுபண்ணியிருப்பது வருத்தப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். அந்நிலை, அந்த விதமான மனப்பான்மை வளர்வதால்தான் இன்று கிராமங்களே அழிந்துபோகும் நிலைக்கு வந்துள்ளது. கிராமங்களை விட்டு நகரத்திற்கு வந்துவிடுகிறார்கள் அநேகர். ஆகவே, கிராமங்களில் இருந்து மக்கள் நகரங்களைத் தேடிப் போகும் அளவிற்கு அடித்தளத்தில் உள்ள எலிமென்டரி எஜுகேஷனை, அதன் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வள்ளுவன் கூறியது போல், “ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரவான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்” என்பதற்கிணங்க ஒழுக்கத்தை மாணவர்களிடையே வளர்க்கவேண்டும். இந்த நாட்டின் எதிர்கால பிரஜைகளாக வாயிருக்கிற குழந்தைகளுக்கு நல்ல விதத்தில் அவர்கள் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாக விளங்கும் விதத்தில் கல்வித் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. R. VISWANATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்விமானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்வி மானியத்திற்காக நாம் நமது வருவாயில் நல்லதொரு தொகையை மொத்த வருவாயில் 18-6-ஐ கல்வி மானியத்திற்காகச் செலவிடுகிறோம். அப்படிச் செலவழிக்கப்படுவதில் ஆரம்பக் கல்விக்காக அதில் பாதிப் பணம் செலவிடப்படுகிறது. ஆரம்பக் கல்வியை நம் நாட்டில் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் பரவவைக்க வேண்டுமென்பது நமது கல்வி இலாகாவின் நோக்கமாகியிருக்கிறது. அப்படி, அதை மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் பரவ வைக்கும்போது நமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலுள்ளபடி கட்டாயக் கல்வியையும் பரவ வைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கம் தெரிநாட்களாக இருந்தாலும், 1960-61 ஆண்டில்தான் முதலாவதாக கட்டாயக் கல்வியை அமுலில் கொண்டுவர வேண்டுமென்றுள்ள திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அப்படிக் கொண்டுவந்திருக்கும் திட்டமானது நமது மாநிலத்தில் பஞ்சாயத்துச் சீரமைப்புத் திட்டம், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டு அவைகள் அமுலுக்கு வருகிறபோது இந்த ஆண்டில் இடையும் சேர்த்து தொடங்கப்படுவது வரவேற்பதற்குரியதாகும்.

மாவட்டங்கள் இருந்த காலத்தில் நல்ல முறையில் பள்ளிகளை எல்லாம் ஜில்லா போர்டால் சமாளிக்க முடியாத நிலை இருந்து வந்தது. p.m. கணக்கற்ற ஆசிரியர்களைப் பராமரிக்க முடியாத நிலை இருந்து வந்தது.

[Sri K. R. Viswanathan]

[26th April 1960]

இதன் காரணமாக துவக்கப் பள்ளிகளின் நிலை மிக மோசமாக இருந்து வந்தது. ஆனால், இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கீழ் இந்தத் துவக்கப்பள்ளிகள் வருவதால் இன்மேல் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு வழி ஏற்படும். இந்த நிலையில் பள்ளிகளை கண்காணிக்கின்றவர்களுக்கும் (டெப்யூடி இன்ஸ்பெக்டர்) அவர்களது எல்லைகளை, வட்டார வளர்ச்சி எல்லைகளோடு ஒன்றாகக் கொடுக்கப்படுமானால், அவர்கள் திறமையாகப் பள்ளிகளை எல்லாம் கண்காணிப்பதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலையில் சர்க்கார் உத்தரவின் பிரகாரம் சம்பளம் வசூலிக்காத பள்ளிகள், சம்பளம் வசூலிக்கும் பள்ளிகள் என துவக்கப் பள்ளிகளை பிரித்து சர்க்கார் மானியங்களை வழங்கி வருகிறார்கள். அதோடு சம்பளம் வசூலிக்காத பள்ளிகளுக்கு நிர்வாகச் செலவுகளுக்காக (மெயின்டினன்ஸ் கிராண்ட்) என்று 15 சத விதிகம் முன்னால் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது, இப்பொழுது இதை 20 சத விதிகம் என்று கொடுக்கலாம் என்று மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் தொகை இதுவரை சம்பளம் வசூலித்துக்கொண்டிருக்கும் பள்ளிகளுக்கு மட்டும் என்று தெரிகிறது. அதோடு சம்பளம் வசூலிக்காத பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவந்த நிர்வாகச் செலவானது, எந்த விதமான நிபந்தனைகளுக்கும் உட்படுத்தாமல் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது அதில் அனுமதிக்கக்கூடிய செலவு என்றும், அனுமதிக்கக் கூடாத செலவு என்றும் செலவு முறைகளைப் பிரித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்தக் காரியங்களுக்கு எல்லாம் செலவு செய்துகொள்வது அனுமதிக்கக் கூடியது, எந்தெந்தச் செலவுகள் அனுமதிக்கக் கூடாதவை என்றெல்லாம் நிர்வாகச் செலவை குறைத்துக்கொள்ளும்படியான ஒரு முறையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் அனுமதிக்கப்பட்ட தலைப்புக்களில் மட்டும் செலவு செய்ய வில்லை என்றால், ஒரு பகுதி திருப்பிக் கட்ட வேண்டும். இந்த முறையில் 1959-60-ல் கல்வி இலாகாவின் ஒரு உத்தரவு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக சம்பளம் வசூலிக்காத பள்ளிகளும் சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த 15 சத விதிக் நிர்வாகச் செலவை எந்த விதமான நிபந்தனையும் இல்லாமல் கொடுத்துவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நடவடிக்கைகளினால் பள்ளிக்கூடங்களில், மேஜை இல்லாத குறை, நாற்காலிகள் இல்லாத குறை, மைப் புட்டிகள் இல்லாத குறை இவையெல்லாம் ஓரளவு தவிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, பல இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் ஐந்து கோடி ரூபாய் வரி மூலமாக வசூல் செய்தால்தான் இதுவரை செய்திருக்கக்கூடிய சீர்திருத்தங்களை எல்லாம் செய்ய முடியும். இவ்விதம் இல்லையென்றால் இந்த ஐந்து கோடி ரூபாயையும் பொது மக்களிடத்திலிருந்துதான் வரியாக வசூல் செய்ய வேண்டும். அந்த விதமான கட்டாயம் ஒன்றுமில்லாமல், பொது மக்களின் மனமுயர்ந்த நன்கொடையின் மூலம் இந்தக் காரியத்தைச் செய்துவருவதற்காக நாம் கல்வி இலாகாவைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், சர்க்காரில் இருந்து அனாதை இல்லங்களை நடத்துவதைப் பற்றி ஒரு விதி கொண்டுவந்தார்கள். அதாவது அனாதை இல்லங்களை நடத்துவதில் சட்டசபை உறுப்பினர்களோ அல்லது பார்லிமென்ட் உறுப்பினர்களோ, செயலாளராகவோ, அல்லது பொருளாளராகவோ இருக்கக் கூடாது என்று ஒரு விதியைக் கொண்டு வந்தார்கள். இது எவ்வளவு கேடு பயக்கின்றது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அனாதை இல்லம் என்பது லாபத்திற்காக நடத்தப்படுவது இல்லை. ஏழைக் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது. முன்பு இவைகளில் சில சில சட்டசபை உறுப்பினர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்தது. இவற்றின் வளர்ச்சியில் ஈடுபாடுள்ள சிலர் சட்டசபை உறுப்பினர்களாக இருந்துவருகிறார்கள். தமது பதவியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அதிகாரிகளை அச்சுறுத்தி

26th April 1960]

[Sri K. R. Viswanathan]

வேண்டிய காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்வார்கள் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் என்று சர்க்கார் கருதுவார்களானால், உண்மையிலேயே சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மீது இந்த சர்க்கார் கெட்ட எண்ணத்தை, சந்தேகத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இதனால் அதிகமான அளவில் அரசாங்க மானியங்கள் வருவதாக இருந்தால் உறுப்பினர்களை ஒரு வேளை ஐயங்கொள்ள காரணம் இருக்கலாம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட அனாதை இல்லங்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு மாணவருக்கு 10 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கிறார்கள். மேலும் 15 ரூபாய் இருந்தால்தான் அதிலிருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு இலவச உணவு, இலவச உடை, இலவச இருப்பிடம் முதலியவை கொடுக்க முடியும். இந்தப் பதினைந்து ரூபாய்க்குப் பொது மக்களிடத்திலிருந்து பிச்சை எடுத்தோ, அல்லது வேறு ஏதாவது வழிகள் மூலம் வசூல் செய்தோ தான் இந்த அனாதை இல்லங்களை நடத்தவேண்டும். இவைகளை எல்லாம் நாம் கவனித்துப் பார்ப்போமானால், சட்டசபை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கை பயன்படுத்தி, தங்களுடைய அறிவாற்றலை பயன்படுத்தி, இம்மாதிரியான காரியங்களுக்காகப் பொதுத் தொண்டில் ஈடுபட்டு, வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தார் உணர்வார்களானால், இந்தத் தடையை விதித்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். உண்மையிலேயே சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இதில் இருந்தால் தான் நல்ல முறையில் இவைகளைப் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். அதல்லாமல் வேறு ஏதாவது துர்வினியோகம் நடைபெறுவதாக இருந்தால் அதை அரசாங்கத்தார் கவனித்துக்கொள்வதற்கும் எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசாங்கத்தார் இந்தத் தடையை மாற்றி அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆதாரக் கல்வியைப் பொறுத்தவரை, நமது நாட்டில் மிக விரைவாகவும், விரிவாகவும், இந்த ஆதாரக் கல்வி பரவவேண்டும் என்ற அடிப்படையான கொள்கை சர்க்காரிடத்தில் இருந்து வருகிறது. அதற்காக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சியைப் பார்த்தால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 1,500 துவக்கப்பள்ளிகளை ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிகளாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், 2,100 ஆதார பள்ளி அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும், அதில் ஏற்கனவே, 1,700 பூர்த்தி அடைந்துவிட்டதாகவும், இன்னும் 400 தான் பாக்கி இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு (1960-61-ல்) 2,000 ஆசிரியர்களுக்கு ஆதாரக் கல்விப் பயிற்சி மறுமுறை கொடுப்பதாகவும் தெரிகிறது. இத்தனை இருந்தும் கூட, ஆதாரக் கல்வி பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலை செய்வதற்கு போதிய ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று தெரியவில்லை. இதில் முக்கியமாக இருக்கின்ற காரணங்கள் என்னவென்றால், ஆதாரப் பயிற்சி பள்ளிக்கூடங்களின் அண்மையில் உள்ள பேசிக் பெல்டிலுள்ள பள்ளிகள் மட்டும் தான் ஆதார பள்ளிகளாக மாற்றப்படவேண்டும் என்ற விதியே. அப்படியின்றி பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி எல்லா மாவட்டங்களிலும், எல்லா தாலுக்காக்களிலும் பேலிக் பெல்ட் ஒன்று இருக்க வேண்டும். இந்த முறையில் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் சில பள்ளிகளை ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகளாக மாற்றவேண்டும் என்று திட்டமிடுக்குமானால், ஆதாரக் கல்வி பயிற்சி பெற்றிருக்கும் ஆசிரியர்களை எல்லாம் ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிகளில் அமர்த்த முடியும். இல்லை யென்றால் இப்போது இருப்பது போன்ற அவர்கள் ஆதாரக் கல்விப்பயிற்சி பெற்றிருந்தாலும் மற்ற பள்ளிகளில்தான் நியமிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஆதாரக் கல்வி எல்லை (Basic Belt) ஏற்படுத்தினால், இவர்களை இதற்கு நியமிப்பது வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு ஏற்கனவே பயிற்சிப் பள்ளிகளாக இருக்கும் பள்ளிகளை ஆதாரப்பயிற்சிப் பள்ளிகளாக மாற்றக் கூடாது என்றும் அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு ஒரு திட்டம் வகுத்திருப்பதாகச் தெரிகிறது. இந்தத் திட்டத்தை மாற்றி அமைத்து, மிக விரைவாக ஆதாரக் கல்வியை அதிகமாகப் பரப்ப வழி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[26th April 1960]

* SRI T. T. DANIEL: Mr. Deputy speaker, Sir, while supporting this Demand I would like to point out some facts. So far as the work that is turned out in the Scientific Research Laboratories are concerned, it is generally talked about that the results are not quite satisfactory. This may perhaps be due to the fact that the scale of pay given to the people working there is not very attractive to attract real worthy talents to accept the job and continue the work there. Further, for scientific research equipments are also very necessary. We may say that desired results are produced in foreign countries. But when we say that we must also take into consideration the fact that all facilities are afforded to the students there and for people working in those laboratories, I would also say that instead of having one unit in a particular field on the research side, there may be several units working in a particular field so that the units working in different lines might compare their notes and results. If there is only one unit in a particular direction, I am afraid they will be working only in that particular direction and they may not get the desired results.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a Central subject. The hon. Member need only touch it and proceed further.

* SRI T. T. DANIEL: I would also say that we should increase the number of technicians in our State. We should keep this in our mind in drawing up the Third Five-Year Plan. We must increase the number of technical colleges in our State. In order to increase the standard of the technicians, I think it is also desirable to increase the standard of 'Mathematics' especially in the secondary school stage so that when the students go to the college they may have really some proficiency in that subject.

I would like to point out to our Hon. Minister that so far as our State is concerned, we find there are several posts unfilled in the Public Works Department. It is perhaps due to the fact that we do not have sufficient technically qualified people. Perhaps I would say, even here it is not dearth of qualified hands but the scale of pay that we give to our engineers which is not very encouraging. That is why our Engineering students finding they have better avenues in other private enterprises, accept Government job for some time and then resign and go and accept other jobs in private agencies. Unless and until we revise the scale of pay of our engineers, I do not think we will be able to get at any time enough number of technically qualified men for appointment in our State.

Sir, I think we should compile a history of the southern districts with the records that are available with us so that it will really form a very good background for the education of our students.

So far as the medium of instruction is concerned, the Hon. Minister has said that Regional Language will be the medium of instruction and it will be done on an All-India basis. We do not know whether other States have also evolved a similar formula and whether they are also introducing the regional language as the medium of instruction in Arts Colleges.

I would like also to say that the amount allotted in the Budget for Education is not sufficient. We will have to increase the amount under this head. Then only I think we will be able to eradicate illiteracy in our State. Although it has been stated in our Constitution that there must be free and compulsory education up to the

26th April 1960]

[Sri T. T. Daniel]

age of 14, I will state that there should be compulsory education throughout the State at least for children of the age group of 6 to 11. I think it is now the policy of the Government to introduce compulsory free education for about one-third of population of the age group of 6 to 11.

So far as the mid-day meal programme is concerned, we must really congratulate the Education Department as well as the munificent public who are carrying on this noble work. Out of the 23,000 elementary schools in the State, in nearly 22,000 of them we have introduced this noon-meal scheme. We have yet to introduce this programme only in about a thousand elementary schools. It is also gratifying to note that in nearly 500 secondary schools the noon-meal programme has been introduced. I wish this programme is introduced in all the secondary schools also. For that purpose, there must be what I might say a district fund collected with the help of the public and also if necessary the Government should collect about Rs. 2 per pupil studying in secondary schools for this noble cause. I do not think parents will grudge paying this small sum of Rs. 2 however poor they may be. In regard to distribution of milk, I would suggest that the philanthropic institutions which supply milk might be asked to allot some substantial quantity of the milk powder for the mid-day meal programme for secondary schools also.

Sir, in regard to the scale of pay of teachers in the transferred territory, as was said by the hon. Member Sri T. S. Ramaswamy the pay of the graduate trained teacher is only Rs. 55 working in private agencies there, whereas teachers working in other private agencies are getting Rs. 85. This morning the Hon. Minister clearly stated that only Government money was being paid to the teachers whatever might be the agency under which they may be working. I would only submit that we have to approach the problem with sympathetic consideration and feelings of justice and good conscience. This problem has been there for a very long time and any further delay in dealing with it, I am pained to say, would only enhance the resentment in the minds of the teachers in that district. I am quite sure that the Hon. Minister will take note of this. It is almost in a ripe stage, everything has been thrashed out and agreed and Government have only to state its mind and give the final touch to the solution of the problem. Again, so far as the secondary school one-year trained teachers are concerned, they have another difficulty. By the recent orders of the Government they have all been integrated with the third-form trained teachers. This matter also was brought to the notice of the Government and I would request the Government to consider this question and treat them as equivalent to secondary grade teachers. The teachers should get benefits of provident fund, insurance and pension scheme and all benefit of N.G.Os.

In the matter of abolishing the shift system now in force in the transferred territory, the Government said that it is under their active consideration. We wish that the order abolishing the shift system of education in that area should be passed before the schools re-open.

I would also say that the buildings in many primary schools in the transferred territory are in a hopeless condition. For instance, the Government Primary School at Kolachal is in a very dilapidated condition and the headmaster sometimes asks the pupils to go home whenever there is rain because he himself fears that at any time the

[Sri T. T. Daniel]

[26th April 1960]

walls would collapse and fall on the children. Generally the school buildings are in a very bad condition and therefore the Hon. the Education Minister and the department should see that good buildings are erected.

* Sri K. ANBAZHAGAN: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்திற்காக ரூபாய் 15 கோடி அளவுக்குத் தொகை ஒதுக்குகின்ற நேரத்தில், அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பது அதிலே குறை இருக்கிறது என்பதை காட்டுவதற்காகவே தவிர, அந்தத் தொகை அளிக்கப் படக்கூடாது என்ற நோக்கத்திற்காக அல்ல. உண்மையிலே ஆரம்பக் கல்வியை ஒட்டியும், நடுத்தரக் கல்வியை ஒட்டியும் பல புதிய முறைகளும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும் வந்துள்ள சமயத்தில், அடிப்படை கொள்கையிலே இருக்கிற மாறுபாட்டைவிட, அதை நிர்வாகம் செய்கிற முறையில் உள்ள குறைகள், அதனால் ஏற்படும் மாறுபாடுகள் மிகுந்து இருக்கின்றன என்பதை நான் முதற்கண் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

பகல் உணவு திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கூடாது என்றே அல்லது நிறைவேற்றுவது தவறு என்றே எந்த எதிர்க்கட்சியும், பண்புள்ள தனி மனிதனும் கூற மாட்டார்கள். அதேபோல பள்ளிச் சீரமைப்பு உதவாது, பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கூடாது என்ற கருத்தை யாரும் தெரிவிக்க மாட்டார்கள். சென்ற ஆண்டில் நான் பேசுகின்ற நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கத்தை வரவேற்றாலும், இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகின்ற முறையில் ஏற்படுகின்ற குறைகளை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அப்படி எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் குறை அவ்வளவாக இல்லை என்று மறுத்துச் சொன்னார்கள். குறையில்லாமல் நிறைவேற்ற முயற்சிப்பேன் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னர் ஒரு குழுவை நியமித்தார்கள், விசாரித்து, உண்மையை வெளிப்படுத்த. அந்தக் குழுவின் முடிவு இனிதான் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்தக் குழு உண்மையைக் கண்டுபிடித்து தெரிவிக்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டமும், அதே போல் மத்திய உணவுத் திட்டமும் ஆரம்ப ஆசிரியர்களையும், ஆசிரியர்களாக கல்வித் துறையில் இருப்பவர்களையும் அல்லலுக்கு ஆளாக்குகிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடும், கண்டனத்தோடும் மறுபடியும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் விழாக் கொண்டாடும் நேரத்தில் அங்கே வந்து கூடியிருப்பவர்களின் உற்சாகத்தைப் பார்த்து இவையெல்லாம் செம்மையாக நிறைவேற்றப்படுகிறது என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விழா இல்லாத நேரத்தில் எங்களைப் போன்றவர்கள் சென்று பார்த்தால் விழா கொண்டாடும்பொழுது அமைச்சர் அவர்களோடு கலயாண வீட்டில் உள்ளவர் போல் இருந்தவர்கள் எங்களைப் பார்க்கிறபொழுது எழவு வீட்டில் உள்ளவர் போல் வருந்தி இருக்கிறார்கள். அந்த வேதனையை அமைச்சர் அவர்கள் உணர முடியாது. நாங்கள்தான் அதை உணர முடியும்.

ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல. ஆசிரியப் பெண்மணிகள் வசூலுக்கு அனுப்பப்படும் நேரத்தில் நல்லவர்கள் வீட்டில் மட்டும் நுழைந்து வெளி வர முடியாது. மற்றவர்கள் வீட்டிலும் நுழைந்து நன்கொடை கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் இந்த நிலை ஏற்படுவதற்கு ஓர் கண்டனம் தெரிவிக்கிறார்கள். எனவே, அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், கல்வி இலாகா தலைவருக்கு இதனால் புகழ் கிடைக்க வழி இருக்கிற காரணத்தினால், சுற்றறிக்கைக்கு மேல் சுற்றறிக்கை அனுப்ப முடியும். அவர்கள் ஆசிரியர்களைக் கண்டித்து இவற்றை நிறைவேற்றும்படிக் கேட்க முடியும். ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட புகழைத் தேட வேண்டியவர்கள் அல்ல. எனவே, பொறுமையோடு சிந்தித்துப் பார்த்து, இன்றையதினம் ஒன்று ஆரம்ப ஆசிரியர்களை இதில் ஈடுபடுத்துவதை நிறுத்தி, மற்றவர்களை ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் இந்தக் காரியங்களைச் செய்யப்பட்டும். ஆரம்ப ஆசிரியர்களை ஈடுபடுத்தித்தான் இந்தச் செயலைச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதினால், நண்பர் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போன்று ஏற்படுகின்ற

26th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

குறைபாடுகள் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால், கல்வித் துறை அதிகாரிகள் தயவு செய்து இதில் தலையிடாமல் இருக்கட்டும். ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் தங்களால் இயன்ற அளவுக்குச் செய்வார்கள். மாறாக, ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்கள், டெப்டி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ், டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர், மேலே டி.பி.ஐ., ஆகிய இத்தனை பேர்களுக்கும் இடையிலே இருக்கும் அதிகாரத் தொடர்பு மூலம் இந்தக் காரியங்கள் நடக்க வேண்டுமென்றால், அதிகார வர்க்கம் ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் தோளிலே ஏறி உட்காருகிறது. இது மிகமிக வருந்தத்தக்கது. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு இரண்டிலே ஒரு வழியை அமைச்சர் அவர்கள் மனமார ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஒன்று ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் மக்களைச் சந்தித்து இந்தக் காரியங்களை நடத்த வேண்டும் என்றால், அமைச்சர் அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சி எம். எல். ஏ.-க்களோ அல்லது வேறு கட்சி எம். எல். ஏ.-க்களோ, அல்லது பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களோ உடன் இருந்து செய்யட்டும். தயவு செய்து இதை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டாம். கல்வி இலாக்காத தலைவர் இதில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டதால் பெருமை பெருவதற்காக ஆரம்ப ஆசிரியர்களை வதைக்க வேண்டாம். உண்மையாகவே ஒன்று அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் இதில் தலையிடக் கூடாது. அல்லது ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு இதனால் தொல்லை கொடுக்காமல், அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் பொதுநலத் தொண்டர்களாக இருப்பவர்களை இணைத்து செயல்படுத்தட்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, 6 புதுக் காசுதான் ஒரு சிறுவனின் ஒரு வேலை உணவுக்காக வழங்கப்படுகிறது. அதைக் கொண்டு உணவு அளிப்பதற்குத் திண்டாடுகிறார்கள். நன்கொடை வசூலிக்கிறார்கள். அது போதுமானதாக இல்லை. நான் இந்தத் திட்டத்தை ஆதரிக்கின்ற காரணத்தினால் தான் சொல்லுகிறேன், ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ஒரு கிராமத்தில் 3, 4 ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கித் தந்து, 3, 4 ஏக்கரில் கிடைக்கும் விளைச்சலை வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பகல் உணவு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது நல்லது. உச்ச வரம்பு திட்டம் வருகிறது. மிச்சத்திற்கு வரம்பு கட்ட முடியுமோ என்னவோ, ஆனால் கிடைக்கின்ற நிலத்தில் ஒரு சிறு பகுதியை ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும், 3, 4 ஏக்கர் அளவிற்கு ஒதுக்கினால் இந்தத் திட்டம் எளிதாக நிறைவேறும். இல்லையானால் பணக்காரர்கள், மிராசு தார்கள் தயவை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலை நேரிகிறது. “பிச்சை புகிலும் கற்கை நன்றே” என்று இளைஞர்களாக இருக்கிற மாணவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, பிச்சைப் புகிலும் கற்பித்தல் நன்றே என்று ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களுக்கு அது சொல்லப்படவில்லை. அருள் கூர்ந்து இவற்றைச் சிந்தித்து, சற்று மனிதத் தன்மையோடு இவற்றைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போலப் பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகள் உண்மையாகவே ஆராய்ந்து பார்த்தால், நன்கு புலனாகும். அவற்றை விலக்க வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு உடுப்பு அளிப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. அந்த உடுப்பிற்காக அரசாங்கமே வரவு செலவு திட்டத்தில் ஒரு தொகை ஒதுக்கி, அந்த உடுப்பை மாணவர்களுக்கு அளிக்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று தவிர, மாணவர் உடுப்பிற்காக ஆசிரியர்கள் கையேந்த வேண்டிய நிலையை அருள் கூர்ந்து உண்டாக்க வேண்டாம். அதே போல, இந்த அரசாங்கம் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் 10-வது வகுப்பு வரையிலாவது அவர்கள் இலவசமாகப் படிப்பதற்கு வழி செய்வதாகக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை விரைவில் நிறைவேற்றினால்தான் இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழைப் பிள்ளைகள் தக்க பலன் பெறமுடியும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்துவதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்களுடைய குறைகள் களையப்படாமல், ஊதியம் மட்டும் உயர்த்தப்படுமானால், அது

[Sri K. Anbazhagan]

[26th April 1960]

போதுமான பலன் அளிக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மட்டும் ஏறத் தாழ் 947 ஆசிரியர்கள், 1951-வது ஆண்டிலிருந்து 1958-வது ஆண்டு வரையிலும் நியமிக்கப்பட்டவர்கள், 1957-வது ஆண்டு வரை உறுதி செய்யப் படாமல் இருக்கிறார்கள். 1957-லே ஒரு பகுதியினர் உறுதி செய்யப்பட்டு சிலர் மட்டும் உறுதி செய்யப்படாத காரணத்தினால் மாறுபாடு ஏற்பட, மறுமுறையாக பின்னிட்ட ஒரு தேதியிலிருந்து அனைவரையும் உறுதி செய்து, அதை நிறைவேற்றும் முறையில் பலருக்கு முதலில் கொடுக்கப்பட்ட ஊதிய உயர்வைத் திருப்பி அளிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். வருகிற ஊதியம் குறைவு. உறுதி செய்யப்படாத காலம் அதிகம். உறுதி செய்யப்பட்ட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஊதிய உயர்வைத் திருப்பி அளிக்க வேண்டிய நிலைமை, இப்படி ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் அல்லலுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அதே போல இந்த மாவட்ட நிர்வாகத்தில், அதே தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பி.எ., பி.டி. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் ஏறத்தாழ 37 பேர்கள் என்று கருதுகிறேன், அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு மூன்று ஆண்டு காலமாகிறது. அவர்களெல்லாம் பி.இடி. பயிற்சி பெற்றவர்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பற்றி விவாதிக்கும்பொழுது இதையெல்லாம் பற்றிப் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்கும். இதெல்லாம் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் நடக்கக் கூடியது. லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது இது பொருத்தமாக இருக்கும். ஏதோ சொன்னால் நான் பார்க்கிறேன். இருந்தாலும் இந்த விவாதத்தில் இதைப் பற்றிப் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்காது.

* **SRI K. ANBAZHAGAN:** உள்துறை இலாகாவைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது இவற்றைத் தெரிவிக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இவைகள் சம்பந்தமாகக் கேள்வி எழுந்தபொழுது, பல நேரங்களில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள் கல்வி இலாகாவைப் பற்றியது என்ற காரணத்தினால். இராமநாதபுர மாவட்டத்திலிருந்து ஆசிரியர்கள் ஏற்கனவே மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்னால் திடீரென்று பெரும்பாலோர் மாற்றப்பட்டது குறித்து கேள்வி கேட்பொழுது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். பதில் சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்பொழுது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறார்கள். பதில் அளிப்பதற்குத் தொல்லைவாக இருக்கும்பொழுது பிற அமைச்சரைக் காட்டுவது அவ்வளவு நல்லதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சபையில் கட்சித் தலைவராக இருக்கக் கூடிய காரணத்தினால் மற்ற மந்திரிகளுக்காகச் சில சமயங்களில் பதில் சொல்லுவதும் உண்டு. அதனால் அந்த இலாகா பொறுப்பை நானே ஏற்றுக்கொள்ளுவது என்று அர்த்தமல்ல.

SRI K. ANBAZHAGAN: பொறுப்போடு அப்படியெல்லாம் பிறருக்காக பதில் அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள் தலைவர் என்ற முறையில். இதற்குப் பதில் அளிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும் மற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற இப்படிப்பட்ட தொல்லைகளை எப்படி மாற்றப்போகிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். ஊதிய உயர்வு ரூபாய் 5 கிடைக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் வீண் தொல்லை மட்டும் ரூபாய் 50-க்குத் துன்பமாக ஏற்படுகிறது. என்றால், இதை எப்படிச் சிகித்துக்கொள்வது?

அதே போல்தான் ஆசிரியப் பெண்மணிகள். அவர்கள் பேறு காலம் அடைகிறபொழுது அவர்களுக்கு 3 மாத ஓய்வு அளிக்கப்படக் கூடிய முறை அரசினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆசிரியர்கள் தேர்வுகள் எழுத வேண்டியிருக்கும்பொழுது, பலகலைக் கழகத்திற்கும், அரசாங்கத்திற்கும் கட்ட வேண்டிய கட்டணத்திலிருந்து அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏழை ஆசிரியர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

26th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

இதுவரையில் அளிக்கப்படவில்லை. அதே போல, ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதியைத் தேர்ந்தெடுக்க ஆசிரியர் தொகுதி என்று ஒரு தொகுதி இருக்கிறது. ஆசிரியர்களாகத்தான் பணியாற்றுகிறார்கள் என்றாலும் அப்படிப்பட்ட பணியில் உள்ள ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களும், ஆரம்பப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் வாக்கு அளிக்கிற உரிமையைக் கூட இந்த அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை. கடைசியாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை 'நேரடியாக உங்களுக்கு சம்பளம் வந்து சேரும்—இடையிலே இருக்கிற நிர்வாகத்தின் மூலம் அல்ல, இனி நேரிடையாகவே கிடைக்கும்' என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் சம்பளம் நேரிடையாக அனுப்புவதை நிறுத்துவது பற்றி சர்வ கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டதாகச் சொல்லி, இப்பொழுது அதை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒரு சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டாலும், அவை திடீரென்று நிறுத்தப்படுகிறது. நான் கருதுகிறேன், வேறு வழி முறைகளை அமைச்சர் அவர்கள் தேடிக்கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ரெவின்யூ இலாகா மூலமாகவோ, தாலுகா அலுவலகம் மூலமாகவோ, சம்பளத்தை அவர்களுக்குத் தருவதற்கும், அந்தக் கணக்குகளை ஈடு செய்வதற்கும், ஏன் வழி காணக் கூடாது. மணியார்டர் கமிஷன் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதை நிறுத்திவிடுவார்களானால், அதனால் ஆசிரியர்கட்கு ஏற்படுகின்ற தொல்லை மிகுதியாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரிகளிலே உள்ள தமிழ் ஆசிரியர்களின் நிலையை எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ் ஆட்சி மொழியாகப் போகிறது, தமிழிலேயே பாட திட்டங்கள் யாவும் பயிற்றுவிக்கப்படும் என்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்திலே, தமிழாசிரியர்கள் "பண்டிதர்கள்" என்னும் பெயரில் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் எம்.எ. பட்டம் பெற்றிருந்தாலும், சிறந்த தகுதி உள்ளவர்களாக இருந்தாலும், இன்றையதினம் குறைந்த ஊதியத்தில் பணியாற்றும்படி பணிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களைப் போல உண்மையாகவே அந்த அளவுக்குத் தகுதி உள்ளவர்களாக இருந்தபோதிலும், தமிழ் ஆசிரியர்கள் எளிய ஊதியத்திலே கிடைப்பார்கள் என்ற காரணத்தினாலோ, வேலை இல்லாதவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் என்று காரணத்தினாலோ, இந்த முறையை இன்னும் கையாள்வது அநீதி என்று தெரிவிக்கிறேன். கல்லூரித் தலைவர்களாக, முதல்வர்களாக, தமிழ் படித்த அறிஞர்கள், தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவதில்லை. இதுவரை குமரபாளையம் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்றில் மட்டுமே ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். முதல்வராக, தமிழுக்கு ஊக்கம் தர வேண்டும் என்று இருக்கிற இந்த நேரத்திலே, கல்லூரித் தலைவர்களாக ஏன் அவர்கள் ஏற்கப்படாமல், ஒதுக்கப்படவேண்டும்?

அது மட்டுமல்ல. இந்த இலாகாவைப் பற்றி, சென்ற ஆண்டில் பேசும்போதே அவர்களுடைய குறிப்பு எடு, ஆண்டு அறிக்கை, அவ்வப் பொழுது வெளிவருவதில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். இப்பொழுது 1956-57-ஆம் ஆண்டு அறிக்கைதான் வெளிவந்திருக்கிறது. 57-க்குப் பிறகு, 57-58, 58-59 ஆக இரண்டு ஆண்டு அறிக்கைகள் இன்னும் வெளிவராமல் இருக்கும் நிலையில், இவ்வளவு பெரிய மானியத் தொகையை கோரிப் பெறும்போது, என்ன தெளிவு ஏற்படமுடியும்? இதே நேரத்தில் வேறு சில இலாகாவிலிருந்து சென்ற ஆண்டுக்குக் கூட அறிக்கைகள் வெளி வந்திருக்கின்றன. இந்தக் கல்வி இலாகா மட்டும் வெளியிடாததற்குக் காரணம் என்ன? இன்னும் சொல்லப் போனால், பைனான்ஸ் அக்கௌண்ட்ஸ் என்ற வரவு செலவுக் கணக்கு அறிக்கை, 58-59-க்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால், கல்வி இலாக்காவைப் பொருத்த வரை, அவர்கள் அறிக்கையைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணரவில்லையா? அப்படி ஆண்டு அறிக்கை இல்லையென்றால், எந்த அடிப்படையில் இந்த இலாக்காவைக் குறித்துப் பேசுவது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையிலே, இதையெல்லாம் கவனித்து நிர்வாகத்தைப் பற்றி அவ்வப் பொழுது விவரங்கள் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தச் சட்ட சபைக்கு 1956-57 ஆண்டு விவரத்தை இவ்வளவு பெரிய புத்தகமாக ரூ. 6.67 நயா பைசா விலையில் அச்சடித்திருக்க வேண்டாம். இதற்குப் பதிலாக,

476 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Sri K. Anbazhagan]

[26th April 1960]

அந்தப் பழைய விவரத்தை ஆறு பக்கத்தில் அழுது முடித்து விட்டு மானியத்திற்கு அனுமதி கோரியிருந்தால், புத்தகம் அச்சியற்றும் செலவு வீணாகியிருக்காது. கல்வித்துறை தலைவர் அவர்களுக்கு இம்மன்றத்தில் தெரிவிக்கிறேன், “நீங்கள் இம்மாதிரி வீணான செலவினை மேற்கொள்வது பலன் தராது; இது அதிகமாகப் பிரசாரத்திற்குக்கூட உபயோகம் ஆகாது என்பதுடன், கல்வித் துறையைச் சீரமைக்கும் பணிக்கு உதவாது” என்று. இதில் வீணாகச் செலவு செய்தேனும், மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஆண்டு அறிக்கையை வெளியிடுவது பொருத்தமில்லை. (கனம் ஸ்ரீ லி. சுப் பிரமணியம்: ஒப்பாரி வைக்கலாம்.) கனம் அமைச்சரவர்கள் சொல்வது போல் கல்வி இலாகாத் தலைவர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட வேறு துறையிலும் ஈடுபடலாம். அதற்கு மாறாக, பெரிய செலவிடச் செய்து, பயனற்ற காரியங்களில் ஈடுபடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிர்வாகத்தில் உள்ள குறைகளைச் சொல்ல வேண்டியுள்ளது. பள்ளிக்கூடங்களை தனி நிர்வாகத்தில் நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள், பிள்ளைகளிடம் ஊதியம் பெறாமல் அல்லது, பிள்ளைகளுக்கு சம்பளம் இல்லாமல், சர்க்கார் தரும் உதவித்தொகைமட்டும் பெற்று நடத்த வேண்டும் என்றும், அப்படி நடத்த முடியாதவர்கள், பள்ளியை உள்ளாட்சி மன்றத்திடம் ஒப்படைக்கலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள். அப்படிச் சென்ற ஆண்டு அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். அப்படி நிர்வாகம் மாற்றும்போது எந்த ஆசிரியரும் வேலை இழக்காமல், வேறு பள்ளிக்கூடங்களிலும், வேறு நிர்வாகங்களிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் என்று உறுதி கூறினார்கள். ஆனால், பல இடங்களிலே ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமலும், பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் இல்லாமலும் தவிக்கும் நிலையில் தனியார் பள்ளி நிர்வாகம் நடத்துவதைக் கைவிட்ட நேரத்திலே, வேறு சிலர் நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள்; அம்மாதிரி சங்கராபுரம் என்ற பகுதியில், சென்னை நுங்கம்பாக்கத்தில், இளங்கோ துவக்கப் பள்ளியென்ற பெயருடன் இதற்கு முன்னால் காந்தி தொடக்கப் பள்ளி என்று வழங்கி வந்ததை நிர்வாகிகள் கைவிட்ட காரணத்தால், வேறு நிர்வாகக் குழுவினர்கள் ஏற்று நடத்த முன் வந்தார்கள். அப்போழுது அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை அரசாங்கம் ஏற்று உதவ வேண்டுமென்றால், கார்ப்பொரேஷன் கமிஷனர் அனுமதியைப் பெற்று நடத்த வேண்டும் என்றார்கள். நகராட்சி மன்ற ஆட்சியாளர் அதை அனுமதிப்பதில் தடை இல்லை என்று சொன்னார்கள். மெலும் தக்க காரணம் காட்ட வேண்டும் என்று கல்வி இலாக்காவின் கேட்டார்கள். அதன் பிறகு கமிஷனருக்கு மனுப்போட்டதற்கு, அங்கே 470 பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள நகராண்மைக் கழகப் பள்ளியில் இடமே இல்லை, எனவே அந்தப் பள்ளியை நடத்த அரசாங்கம் அனுமதிக்கலாம் என்று பதிலளித்தார். அப்படித் தெரிவித்துக்கூட, இந்த அரசாங்கத்தின் கல்வி இலாகா, இது வரையில் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்துவதை ஏற்று உத்தரவு போடவில்லை. ஓராண்டு காலம் கழிந்து விட்டது. அந்த ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு உரிய ஊதியம் கிடைக்கவில்லை. ஊதியம் இல்லாமல் எப்படிப் பணிபுரிகிறது? அந்தப் பள்ளிக்கு கூரைக் கொட்டகைபோட ரூ. 2,600-ம் ஆகியுள்ளது. அதற்கு மானியம் இல்லை; உதவித் தொகையில்தான்; ரெகக்னிஷனும் இல்லை. கல்வி இலாகாத் தலைவரிடம் முறையிட்டபோது, அவர் “உங்கள் எம்.எல்.ஏ.-கள் தான் சட்ட சபையிலே முழங்குகிறார்களே, அவர்கள் இடத்தில் போய்ச் சொல்லுங்கள்” என்று சொன்னாராம். எம்.எல்.ஏ.-கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், எங்கள் கட்சியினர் பாவம் செய்தவர்கள் ஆகிவிடவில்லை. பள்ளிக்கூட நிர்வாகத்திலே குறை இருந்தால், நிர்வாகிகளைத் தண்டியுங்கள். நாங்கள் குற்றங்களை ஆதரிக்கவில்லை. இந்தப் பள்ளி துவங்கி ஓராண்டு காலமாகியும் அனுமதி தரப்படவில்லை. காரணத்தை யார்தான் தெரிவிக்க வேண்டும்? கல்வி இலாகா தலைவர்தான் தெரிவிக்க முடியும். காந்தி தொடக்க பள்ளி யென்பதை இளங்கோ தொடக்கப் பள்ளியென்று என் மாற்றினீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள், அதே வாயால், வள்ளுவனைப் பாராட்டுகிறவர்கள். ஏன் அப்படி கேட்கிறார்கள்? எனக்குத் தெரிந்த வரையில் பள்ளிக்கூட நிர்வாகத்தில் குறை உண்டா? என்றால் இல்லை

26th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

என்பேன். அதே போன்று காஞ்சிநகரத்தில் உள்ள மற்றொரு பள்ளியும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த நகரில் உள்ள வன்னியர்சங்க நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்த, போதிவிநாயகர் ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் பி.டி.வி.எஸ். என்று காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு மாணேஜரை நிர்வாகத்தினர் நியமித்தார்கள். அவர் நியமிக்கப்பட்ட காலம் 1959, பெப்ரவரி மாதம். இன்னும் அந்த நியமனத்தை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கிறது. ஏற்றுக்கொள்ளாதது மட்டுமல்ல, இந்த மாணேஜரை இன்ன காரணத்திற்காக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று காரணம் தெரிவித்ததா? என்றால் இல்லை. அவர் மீது குற்றங்குறை எதுவும் சொல்ல வழியில்லை. வேண்டுமானால், அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருப்பவர் என்று சொல்லலாம். அப்படி அரசியல் காரணம் வேண்டுமானால் காட்டலாம். பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. ஓ. வி. அழகேசன் தலைமை தாங்கி நடத்தலாம்; அது அரசியல் அல்ல. அது கட்சிப் பிரசாரம் அல்ல. ஆனால், எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் உறுப்பினர் ஒருவர் பள்ளிக்கூடத்தை எடுத்து நடத்தினால், அந்த நிர்வாகத்தை, நியமனத்தை ஏற்றுக் கொள்ள இந்த அரசாங்கம் மறுக்குமானால், அதற்கு என்ன காரணத்தைக் குற்றச் சாட்டைத் தரமுடியும், எந்த நிர்வாகமாக இருந்தாலும், ஒருவரை நிர்வாகியாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதானால், அதற்குக் காரணம் காட்ட வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இப்படிச் சில பள்ளிக்கூடங்கள் நடப்பதைத் தடுத்து என்ன பலனை அரசாங்கம் பெற்றுவிட முடியும்?

சில தினங்களுக்குமுன் நண்பர் சின்னதுரை அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள்: தனியார் நிர்வாகத்தில் இருந்த எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறீர்களா, ஊதியம் வாங்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள பிள்ளைகள் எல்லாம் சம்பளம் வாங்காத பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். அதற்குக் கல்வி அமைச்சர் பெருமையாகச் சொன்னார் “எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களையும் அரசாங்க உதவிக்கு உரியதாக ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறோம்” என்று. அதற்கு மாறாக, நானே இரண்டு பள்ளிக் கூடங்களைப் பற்றிச் சொன்னேன். இன்னும் எத்தனை பள்ளிகள் இந்தப் பட்டியலில் வர இருக்கிறதோ? இவ்வளவு வற்புறுத்திச் சொல்லியும் கூட, நிதி அமைச்சரவர்கள், இந்த இலாக்காவில் அதிக நம்பிக்கை வைத்து இந்த இலாகா செம்மையாக நடைபெறுகிறது என்று நினைத்து பைலைப்புரட்டிப் பார்க்காமல் இருக்கிறாரோ என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே, நிதியமைச்சர், அருள் கூர்ந்து இந்த இலாகாவில் கொஞ்சம் அதிகமான கண்காணிப்பு செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிதியமைச்சர் என்ற காரணத்தால், இந்தத்துறை வேலையையும் பார்க்க முடியவில்லையென்றால் டெல்லிக்குப் போய் வருவதற்கே, விண்ணப்பங்களை அங்கு கொண்டு போவதற்கே நேரம் இல்லை என்று நிதியமைச்சர் சொல்வதாக இருந்தால் நிதியமைச்சருக்கு உறுதுணையாக வேறு ஒரு நல்ல இளைஞரை—காங்கிரஸிலேயே நல்ல இளைஞர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்—கல்வி அமைச்சராக நியமித்து இக் குறைபாடுகளை அவ்வப்போழுது களைய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்பிரமணியம்: அண்ணாதுரைதான் தயாராக இருக்கிறார்களே வருவதற்கு.) “அறிஞர் அண்ணாதுரை தயாராக உள்ளார்” என்று கல்வி அமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். அண்ணாதுரை எப்படிப்பட்ட நிலையில், எப்போழுது இதற்குத் தயார்? என்று சொன்னார் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இந்தக் கல்வி நிர்வாகத்தை என்னால் நடத்த முடியாது என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் கடலூர் மாநாட்டில் கூறியபோது; ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு என்னால் கொடுக்க முடிந்த அளவு ஊதியம் கொடுத்து விட்டேன், இனியும் உடனே உயர்த்த வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்பதானால் நான் ராஜினாமாதான் செய்வேன் என்று அமைச்சர் அச்சுறுத்திய போது ஆசிரியர்களுக்கு உள்ள குறைகளைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்காமல், மாறாகக் கல்வி அமைச்சர் ராஜினாமாச் செய்வதாகக் கூறுவது அவரது செயலற்ற தன்மையையே காட்டும் என்பதை விளக்க அண்ணா கூறினார். “ஆசிரியர்களின் குறைகளை நீக்க தானே கூடச் சம்பளமில்லாமலே கல்வி

[Sri K. Anbazhagan]

[26th April 1960]

அமைச்சராகப் பணியாற்றத் தயார் என்று” அந்தப் பதிலில் அடங்கியுள்ள கருத்தை அமைச்சர் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

நான் சென்ற ஆண்டிலேயே கல்வி இலாகா தரத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். இன்றும் சொல்கிறேன். அந்த இலாகாவின் நிர்வாகத்தில் பழைய தரம் குறைந்து விட்டது. அரசாங்கக் கல்லூரிகளில், பிற கல்லூரிகளை விட படிப்பின் தரம் குறைந்திருக்கிறது. இதை அருள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். கல்வி இலாகா தலைவரிடம் எந்த விண்ணப்பம் சென்றாலும், ஏறக்குறைய ஓரிரண்டு ஆண்டு காலம் வரை அவர்களுடைய பீரோவிலோ, மேசையிலோ அடைக்கப்படுகிறது. முக்கியமானவர்கள் சென்று கேட்டாலும், காலந்தாழ்த்தியே பதில் கிடைக்கிறது. உடனடியாக கவனிக்கப்படுவதில்லை. அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கல்வி இலாக்கா திறமையாக நடக்கிறது என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வதற்குப்போது காங்கிரஸ் கட்சி பிரசார இயந்திரமாக அது நன்கு பயன்படுகிறது என்பதற்காக பாராட்டுகிறேன். கல்வி இலாகா தலைவர் காங்கிரஸ் பிரசார இலாகா தலைவராக செம்மையாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களை வாழ்த்துகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும் கட்சியாக இருப்பதால், கல்வி இலாகாத் தலைவர் இதுதான் தன் கடமை என்று நினைப்பதானால், அந்தப் போக்கு வளருமானால், கல்வி இலாகா தலைவரின் கண்ணியம் குறைவது மட்டுமல்ல, கல்வி இலாகா சீர்கெட்டு, எதிர் காலத்தில், எந்தப் பலன் எதிர்பார்க்க வேண்டுமோ அதற்கு மாறான பலனையே உண்டாக்கும் என்று வருத்தத்தோடு தெரிவிக்கிறேன். கல்லூரி முதல்வராக இருப்பவர்களிலே பலர், கல்வி இலாகா தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டுவதற்கும், வரவேற்பதற்கும்தான் நேரம் சரியாக இருக்கிறது என்று வருத்தப்படும் நிலை இன்று வளருகிறது. அந்த நிலை வெள்ளைக்காரன் கல்வி இலாகா தலைவராக இருந்த போதுகூட ஏற்படவில்லை என்று நான் கூறுவேன். ப்ரமோஷன் பதவி உயர்வு கொடுப்பதில் இன்னும் எவ்வளவோ குற்றங்குறைகள். எக்ஸாமினர்கள், தேர்வாளர்கள் பொருக்குவதிலும் குறைகள். இதற்கெல்லாம் யார் பொறுப்பாக இருந்தாலும், அமைச்சர் இவைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும்; இந்த நிலையை மாற்றி அமைச்சர் நியாயத்திற்கு வழி செய்வார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

வெள்ளை அறிக்கையை பொருத்தவரை, இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழிலேயே கல்லூரிக் கல்வித் திட்டம் அமைய வேண்டும் என்பது குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை உடன்பாடே ஆகும். ஆகவே, இந்தக் கொள்கைக்கு சென்னை பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் மாறுபட்டால் அப்போது அவரிடம் மாறுபடுவதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சிறிது அளவும் தயங்காது. ஏனென்றால் நான் கல்லூரியில் படித்த நாட்களிலேயே தமிழில் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கொண்டிருந்தேன். அக்காலத்திலேயே அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம் அதைச் செய்யும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அப்படிச் செய்யவேண்டியவர்கள் ஏனோ இடையே கைவிட்டு விட்டார்கள். எனவே கல்லூரிகளில் பயிற்றுமொழியாகத் தமிழ் வரவேண்டும் என்ற கருத்தில் மாறுபாடு இல்லை. ஆனால் தமிழில் கொண்டு வரும்போது, கருத்து மாறுபாடு கொண்டவர்கள் கல்வித்துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்களாகவும் இருந்தால் அவர்களுடைய சம்மதத்தை முறைப்படி பெறமுயற்சிக்கவேண்டும் அப்படிப் பெற்றிருந்தால் அவர்களிடமிருந்து தடை ஏற்படுவதற்கு பதில் ஒத்தழைப்பு கிடைக்கும். நிலைமை உண்டாகும். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட முறையில் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அதிக பலன் அளிக்கும் என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்து.

“நம்நாடு” இதழில் வந்த தலையங்கத்தைப்பற்றி கணம் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கேயும் குறிப்பிட்டார், வெளியே ஒரு சிறுநூலில் பேசும் போதும் குறிப்பிட்டுள்ளார். முன்னேற்றக் கழகம் சட்டமன்றத்திற்கு

26th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

உள்ளே ஆதரிக்கிறது என்றும் ஆனால் வெளியே கண்டிக்கிறார்கள் என்றும் அவ்வாறு நம்நாட்டில் எழுதி இருக்கிறார்கள் என்றால் உண்மையிலே கண்டிக்கத்தக்கதுதான். ஆனால் தமிழில் வரும் கல்லூரிப் பாடத்திட்டத்தைப்பற்றி எழுதும்போது, சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் உரிமையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தலையிடுகிறார்கள் என்ற கருத்தில் தான் இதைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். தமிழுக்காக, கணம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தலையிடும் நேரத்தில் இந்தக் கண்டனத் தலையங்கம் வரலாமா என்று அமைச்சர் கேட்டால் அப்படிப்பட்ட தலையங்கத்திற்குக்கூட வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன். ஆனால் பல்கலைக் கழகத்தின் உரிமையில் இன்றைய தினம் கல்வி அமைச்சராக உள்ளவர்கள் தலையிடுவாரானால் நாளையதினம் வரக்கூடியவர்கள் இதர காரணத்திற்காகவும் தலையிடத் தொடங்கி பல்கலைக் கழகத்தின் தனி உரிமை பாதிக்கப்படுமானால் பல்கலைக் கழகத்தின் தனிச் சிறப்புக்கே கேடு ஏற்படுமே என்று கருதியே இதைக் கண்டிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தமிழ்ப் பாடத்தை கல்லூரிகளில் புதுத்துவதற்காகத்தான் அவர்களுடைய அதிகாரத்தில் தலையிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கணம் அங்கத்தினர் நினைக்கிறாரா அல்லது இந்த ஒன்றில் தான் தலையிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறாரா?

*** SRI K. ANBAZHAGAN :** கணம் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்ட காரணத்தால் அதைப்பற்றி விளக்குவதற்கும் வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் உரிமை என்னும்போது கல்லூரிகளின் கல்வி நிர்வாகத்தை மேற்பார்வை செய்யும் உரிமையுடன் நடைபெறுகிறது. கல்வி அமைச்சர் இப்போது தெரிவித்துள்ளார், ஆங்கிலத்தில் பாடங்கள் நடந்தால் நாங்கள் உதவித் தொகை தரமாட்டோம்; 1963-64-லிருந்து ஆங்கிலத்தில் பாடங்கள் நடந்தால் மானியம் தரமாட்டோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார். இந்த முறைக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் உடன்பாடு பெற்று அப்படி அறிவித்திருந்தால் அது தலையிடும் செயலாகாது. மானியம் அளிக்கும் வாய்ப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினிடம் பணம் இருப்பது மட்டும் அல்ல, கல்விக்கு உதவும் பொறுப்பும் இருக்கிறது. தமிழில் அவர்கள் பாடத்தை நடத்தாவிட்டால் உடனே மானியத்தை நிறுத்தி விடுவோம் என்று தெரிவிக்கும் நேரத்தில் அதையே பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாகத் தெரிவிக்கும்படிச் செய்திருந்தால் அல்லது அதற்காக இரண்டு ஆண்டுகள் காலம் தருவோம், எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் 1963-ல் தொடங்குகிறோம், 1965-க்குள்ளே, 1966-க்குள்ளே எந்தக் கல்லூரி தொடங்காவிட்டாலும் இந்த உதவித் தொகையை நிறுத்தி விடுவோம் என்ற முறையைக் கையாண்டு இருந்தால் ஒருவேளை பல்கலைக்கழகப் பொறுப்பிலுள்ளவர்களுக்கு வேதனை தராமல் இருந்திருக்கும். கல்லூரிக் கல்வியும் பாடங்களும் தமிழில்தான் வரவேண்டும் என்று முன்னேற்றக் கழகம் கருதுகிறது. இதன் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் முழு மனதுடன் அதனை வரவேற்கிறார். சென்னை பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதனுடைய இன்றைய தலைவரைப்பற்றி அல்ல நான் கவலைப்படுவது. பல ஆண்டுகாலமாக செம்மையான முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்ற பெருமைக்கே ஊறு நேரக்கூடாது. நாளைக்கு ஒரு சமயம் நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்களே அதன் தலைவராக துணைவேந்தராகக்கூடிய காலம் வரக்கூடும். அப்படிப்பட்ட பல்கலைக் கழகத்தின் உரிமை மிக சிறந்த முறையில் நிலைநிறுத்தப்படவேண்டும். அந்த உரிமை பாதுகாக்கப்படவேண்டும். மத்திய அரசின் ஆதிக்கத்திலிருந்து மாநில அரசாங்கத்தின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிற எம்மைப் போன்றவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தின் அரிய உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்றே விரும்புவோம். அந்த உரிமையில் தலையிடும் கட்டம் வரக்கூடாது என்று விரும்புவதே இயற்கை. ஒரு வேளை அமைச்சர் அவர்களுடைய தமிழ்ப்பற்றைப்பற்றி ‘நம்நாடு’ தலையங்க கருத்து சந்தேகப்படுவதாகத் தோன்றி இருக்குமானால் அதற்காக வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுடைய தமிழ்ப்பற்றை, ஆர்வத்தைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும்கூட இந்தத் தமிழ்ப் பற்றை தயவு செய்து எந்த

[Sri K. Anbazhagan]

[26th April 1960]

இடத்திலும் அரசியல் கண்ணோட்டத்திலிருந்து காட்டிவிடவேண்டாம் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசியல் நோக்கம் சில வேளைகளில் அமைச்சருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழில் கொள்ளும் பற்று, ஹிந்தியைக் கண்டிக்கிற முறையில் வளரலாகாது என்று எண்ணி சில சமயங்களில் மைல் கற்களில் எழுதும் ஹிந்தி எழுத்துக்கள் குருடன் கைவிளக்கு என்று பேசியிருக்கிறார். குருடன் கைவிளக்கு என்று பேசிய போதிலும் மற்றும் சில நேரத்தில் ஹிந்தி இதற்குக் கூடாது, அதற்குக் கூடாது என்று பேசும் நிலைமை இருப்பதால் தமிழ்ப்பற்று அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் செயல்பட காரணம் ஆகக் கூடாது என்று விரும்புகிறேன். அப்படி இருந்தால் அது சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் கீழ் உள்ள எல்லாக் கல்லூரி ஆசிரியர்களிடத்திலும் எப்படிப்பட்ட நிலைமையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்று அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்த்திருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு மத்திய சர்க்காரில் இருந்து பல்கலைக் கழக மானியம் குழு உதவித் தொகை அளிக்க முன்வந்தும் அவர்கள் அளிக்கும் தொகையுடன் சென்னை மாகாண அரசாங்கமும் அதற்கு ஈடான தொகையை அளிக்க இசைந்திருப்பார்களானால் கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் தகுந்த அளவுக்கு உயர்ந்து திருப்தியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். நம்முடைய சர்க்காருக்கு ஒரு நான்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அளிக்க மனம் இல்லாததால் மத்திய அரசாங்கம் அளிக்கும் ஐந்து லட்சம் ரூபாயை இழக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் தனிப்பட்ட நிர்வாகக் கல்லூரிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு தரக்கூடிய ஊதிய உயர்வில் நம்முடைய அரசாங்கம் 25 சத விதிகம் தந்தால் 25 சத விதிகம் கல்லூரி நிர்வாகமும் 50 சத விதிகம் பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவும் அளிக்கும் வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கிடைத்திருக்கும். அந்த பல்கலைக் கழக மானியக்குழுவின் உதவியைப் பெறமுடியாமல் செய்து பல்கலைக் கழகத்தின்மீது இருக்கும் கோபத்தில் இந்த ஆசிரியர்களைப் பட்டினிபோட வேண்டாம் என்று வேண்டுகிறேன். கல்லூரி ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தை குறைக்க வேண்டாம். ஆகையால் இந்த ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனையையும் கவனித்து பல்கலைக் கழக மானியக் குழு உதவி அவர்களுக்கு கிடைக்கும் வகையில் நமது அரசாங்கம் துணைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் கல்வி துறையைப் பொருத்த வரையில் தொழில் கல்வி நல்ல முறையில் வளருகிறது. என்றாலும் இன்னும் அது அதிகமாக வளர வேண்டும். இன்டஸ்ட்ரியல் டிரெயினிங்—தொழிற் பயிற்சியைப் பொருத்தவரைக்கும் தொழில் இலாகாவே சில கல்லூரிகளையும் தொழிற் கூடங்களையும் நடத்துகின்றன. அவை தொழில் இலாகாவின் மேற் பார்வையில் இருப்பதைவிட டெக்னிகல் எடுக்கேஷன் என்று சொல்லப்படும் தொழிற் கல்வித் துறையில் சேர்ந்து இருந்தால்தான் அது எளிதாகவும் ஒழுங்காகவும் பரிபாலிக்கப்படும். அது மட்டுமல்ல, தொழில் கல்வித்துறையில் உள்ள இவைகளிடையே ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்பு ஏற்பட்டு பயிற்சி செம்மையாக இருக்க உதவியாக இருக்கும். இன்டஸ்ட்ரீஸ் இலாகா தலைவர் அந்தத் தொழில் துறையில் பயிற்சி பெற்றிருக்கக் கூடியவராக இருக்க முடியாது. டெக்னிகல் எடுக்கேஷன் என்னும் துறையில் இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஸ்கூல்களை சேர்க்கப்பட்டால் அதன் பயன் அதிகமாகும். ஆதலால் அவ்வாறு இணைக்கவேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI HEMALATHA DEVI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கல்வி மானிய கோரிக்கையை வரவேற்றும் வெள்ளை அறிக்கையை ஆதரித்தும் ஒரு சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூற முற்படுகிறேன். குறிப்பாக சுதந்திரம் அடைந்தபின் இந்நாட்டில் இருக்கும்படியான எல்லா மக்களும் கல்வி கற்று, தொழில் வளம் பெற்று, அதே மாதிரி பொருளாதாரத்திலும் வளம் பெற்று இருக்க வேண்டும் என்று எல்லா விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. நாட்டு

[26th April 1960] [Srimathi Hemalatha Devi]

மக்களுக்கும் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற உத்சாகமும் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. மக்களுக்கு கெட்ட எண்ணங்கள் எல்லாம் வளர்ந்து வருகிறது. அவைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு அவர்களுக்கு கல்வி அவசியமாக இருக்கிறது. முக்கியமாக படிப்பு இல்லாமல் இருந்தால் எந்த விதமான பலனையும் அடைய முடியாது. கல்வி கற்று பக்தியும் இருந்தால் நீதி, நேர்மை, நல்லொழுக்கம் முதலிய நல்ல பண்புடையவர்களாக இருக்க முடியும். நம்முடைய நாட்டில் ஏழை, பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் எல்லோரும் படிக்க வேண்டும். ஏழை விவசாயிகள், அவர்களுடைய குழந்தைகள், மற்றும் எல்லோரும் நன்றாக படித்து முன்னேற்ற மடைய வேண்டும். குடிக்க கஞ்சி இல்லாதவர்களும் கை அளவு அன்னம் இல்லாதவர்களும், பட்டி தொட்டி முதலிய இடங்களில் உள்ளவர்களும் படிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லோரும் படித்து முன்னுக்கு வந்தால் நல்ல பலனை அடையலாம். அதற்காக அவர்களுக்கு எல்லாம் உணவு உடை முதலியவைகளைக் கொடுத்து நமது அரசாங்கம் படிக்க வைக்கிறார்கள். அதன்படி அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு, உடைகொடை வழங்குதல் போன்ற திட்டங்களை ஆரம்பித்து நடத்தி வருகிறார்கள். அதற்கு நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள அந்தத் திட்டத்தை யாரும் போற்றாமல் இருக்க முடியாது என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு சிலர் கூறுகிறார்கள், இப்படிப்பட்ட உணவு, உடைகொடை வழங்கக் கூடிய திட்டமானது ஆசிரியர்களுக்கு பெரிய உபதரவத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது ஒரு புதிய கொள்கை அல்ல. பண்டைய காலத்திலேயே இப்படிப்பட்ட கொள்கை இருந்திருக்கிறது. பண்டைய காலத்தில் கோதானம் என்றும், வஸ்தர தானம் என்றும் அன்ன தானம் என்றும் பூமி தானம் என்றும் கொடுத்துக்கொண்டுதான் வந்தார்கள். அவைகளைப்பற்றி நாம் எவ்வளவோ புராணங்களிலும் பாடல்களிலும் படித்திருக்கிறோம். வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்தான் வள்ளலாபுபதி. கொடிபோட்டு சோறு படைத்தான் சிறு தொண்ட பக்தன். சாகும்பொழுதுகூட இல்லை என்று சொல்லாது தன் காதிலிருந்த குண்டலங்களை காது கிழியும்படி பிடித்துக்கொடுத்தார் கண்ணன். அதனாலேயே சிலர் கண்ண பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லி வருகிறோம். இப்படியிருக்க இந்த நல்ல திட்டங்களை உபத்திரவம் என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த திட்டத்தினால் அமுது வாட வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கேட்டால் வருத்தப் படக்கூடிய நிலைதான் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட உணவு வழங்குதல், உடைகொடை கொடுக்கக்கூடிய திட்டமானது ரொம்பவும் வரவேற்கக் கூடியதுதான். இத்துடன் பல முன்னேற்றமான பல திட்டங்களை நமது அரசாங்கம் வருத்திருக்கிறார்கள். வருஷம் தோறும் கல்லூரிகளையும், தொழில் கல்லூரிகளையும் அதிகப்படுத்திக்கொண்டே வருகிறார்கள். இதே சமயத்தில் நான் எனது குறைகளையும் சொல்வது முறையாகும் என்று நினைத்து சில குறைகளையும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது கல்வி மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், அவரும் அறிவார்கள், நம்முடைய மாகாணத்திலே கல்வியிலே மிகவும் பிற்பட்ட ஒரு ஜில்லா இருக்கிறது என்றால் அது சேலம் ஜில்லாதான். அதிலும் சேலம் ஜில்லாவில் வட சேலம் அதிக பின்தங்கி இருக்கிறது என்பதை அவர் நன்றாக உணருவார். வட சேலத்தில் ஒரு கல்லூரி அமைய வேண்டும் என்பது என் பேரவா. அப்படி அமைத்தால் அதை கண்டிப்பாக மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலேயும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் சேலம் ஜில்லாவிலே மட்டும் ஒரே ஒரு கல்லூரி தான் இருக்கிறது. அது முன்பு சேலம் நகரசபையால் நடத்தப்பட்டு இப்போது அரசாங்கத்தாரால் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று நகரசபையில் கோரி இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். சேலம் கல்வியிலே பின்தங்கி இருக்கிறது. எனவே வட சேலத்திலே ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சேலத்திலே பெண்களுக்கு

[Srimathi Hemalatha Devi] [26th April 1960]

உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 4 இருக்கின்றன. மற்றும் ஒவ்வொரு தாலுகா தலை நகரங்களிலேயும் ஒவ்வொரு பெண்கள் பள்ளி இருக்கிறது. அதுவுமன்றி, மற்ற பொது உயர்நிலைப் பள்ளிகளில்கூட பெண்கள் படித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அத்தனை பெண்களும், உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு பிறகு சேலத்திலே கல்லூரி இல்லாத காரணத்தால், கல்லூரிக்குப் போவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் தவிக்கின்றார்கள். எனவே சேலம் ஜில்லாவிலே, பெண்களுக்கென்று ஒரு தனிக் கல்லூரி அமைக்கவேண்டும் என்று நமது அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொருள்படைத்தோர் குடும்பங்களிலே கூட தங்களுடைய பெண்களை வேறு ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கதியே அப்படி என்றால் நடுத்தர வகுப்பு குடும்பங்களின் பெண்கள் வேறு ஜில்லாக்களுக்கு சென்று படிக்கமுடியுமா. பொருளாதாரமும் இடமும் கொடுப்பதில்லை. தங்களுடைய பெண்களும் படித்து உத்தியோகம் செய்துதான் தங்கள் குடும்பம் முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்கிற நடுத்தர குடும்பங்களுக்கு இடையூராக இருக்கிறது. எனவே தங்களுடைய ஜில்லாவிலே பெண்களுக்கு என்று ஒரு தனிக் கல்லூரி இருந்து விட்டால் அவர்களெல்லாம் படித்து முன்னேற முடியும். ஆகவே அவசியம் சேலம் ஜில்லாவிலே பெண்களுக்கு ஒரு தனிக்கல்லூரியும் வட சேலத்திலே ஒரு கல்லூரியையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், வெள்ளை அறிக்கையிலே தெரிவித்திருக்கும் குறிப்புகள் யாவும் வரவேற்கத்தக்கவை. குறிப்பாக பி. ஏ. வகுப்புகளிலே தமிழ் போதனை மொழி முறையை கொண்டுவருவதானது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கது. ஆங்கிலத்தின்மேல் இருக்கும் விரோதத்தால்தான் இந்த முறையை கொண்டுவருகிறார்கள் என்று சிலர் கருதுவது தவறானது. இந்த முறையை கொண்டுவரவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களும் சொல்ல வில்லை—மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களும் சொல்லவில்லை என்பதை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். தமிழை நாங்கள்தான் வளர்க்கின்றோம், தமிழுக்காக நாங்கள் உயிரைக்கூட விடுவோம் என்று சொல்பவர்கள், தமிழ் மொழி போதனை முறையை கல்லூரிகளிலே கொண்டுவருவதைப்பற்றி எதிர்க்கமாட்டார்கள் என்பது தெரிந்தபோதிலும் ஒரு சில கருத்துகளை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். தமிழ் மொழியிலே எல்லா பாடங்களையும் படிப்பதால் நன்றாக கருத்துகளை தெரிந்து கொள்ள முடியும். குறிப்பாக எஸ். எஸ். எல். லி. வரையில் மாணவ மாணவிகள் எல்லா பாடங்களையும் தமிழிலேயே படிக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்திலே அதிகம் தேர்ச்சி பெறாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கல்லூரிக்கு Pre-University வகுப்புக்கு சென்றவுடன், எல்லா பாடங்களையும் ஆங்கிலத்தில் படிக்க திக்குமுக்காடுகிறார்கள். தமிழிலே வந்துவிட்டால் சுலபமாக இருக்கும். Pre-University வகுப்பைக்கூட உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலே சேர்த்துவிடப்போகும் திட்டம் வர வேற்கத்தக்கது.

ஆங்கில மொழியைப் படிக்க, Pre-University வகுப்புவரையில் அதிக ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும். தாய்மொழி தமிழிலேயே, கல்லூரிகளில் பொருளாதாரம், உலகியல், போன்ற எல்லா பாடங்களையும் நமது மாணவ மாணவிகள் படிப்பார்களானால், தமிழ் மொழியினிடத்திலே உள்ள ஆர்வத்தினால் பாடங்களை ஊக்கத்தோடும், உணர்ச்சியோடும், உற்சாகத்தோடும் படிப்பார்கள். எனவே இந்த தமிழ் போதனை முறை திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கது என்று மறு முறையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த வெள்ளை அறிக்கையையும், நமது கல்வி மந்திரியின் கோரிக்கையையும் வரவேற்று, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

26th April 1960]

(After lunch - 3-30 p.m.)

MR. SPEAKER : The Hon. Minister will begin his reply at 4.45 or 4.30 ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 4.30, Sir.

SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுகையில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பல நல்ல காரியங்கள் கல்வி சம்பந்தமாக நடந்துகொண்டு வந்திருக்கின்றன. முக்கியமாக கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காகவும், ராஜ்யமெங்கும் கல்வியைப் பரப்புவதற்காகவும், பாமர மக்களின் குழந்தைகளெல்லாம் கட்டாயமாக ஆரம்பக் கல்வி பெறுவதற்காகவும் பலவித நல்ல நடவடிக்கைகளெல்லாம் கையாளப்பட்டு கின்றன. புதிது புதிதாக அதிகமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் கல்லூரிகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவைகள் நல்ல வேலை செய்துகொண்டு வருகின்றன. ஆனால், இன்னும் பல நல்ல காரியங்களும் செய்யவேண்டியிருக்கின்றன. ராஜ்யத்தில் திறமையான ஆசிரியர்கள் கிடைப்பதற்காக, ஸர்வீஸ் கண்டிஷன், சூபர்-ஆனுவேஷன் பெனிபிட் போன்ற பல நல்ல காரியங்கள் ஏற்கெனவே செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும், இன்னும் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் ஒன்றிரண்டு இருப்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். போதுமான நிதி வசதி இருந்தால், அதையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இன்னும் செய்யவேண்டுமென்று சொல்வதால் ஏதோ இதுவரையில் ஒன்றும் அசையவில்லை என்று நான் சொல்வதாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பல நல்ல காரியங்கள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அதோடு கூட ஒன்றிரண்டு காரியங்களை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஷையர் கிரேட் ட்ரேயினிங், செகண்டரி கிரேட் ட்ரேயினிங் பெற்றவர்களுக்கு ஸ்டைபென்ட் ஓரளவு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது பழைய விலைவாசி அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஸ்டைபென்டு தொகையாகும். பி.டி. பயிற்சி பெறுவர்களுக்கு ஸ்டைபென்டு கிடையாது. பி.டி. ட்ரேயினிங் காலேஜிலே முழு ஸ்டிரெங்த் இருப்பது கிடையாது. வரவர குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், திறமையான தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை உண்டாக்கவேண்டுமென்றால், ஸ்டைபென்டு தொகையை உயர்த்த வேண்டும். கூடுமானவரையில் பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் தாங்களே செலவு செய்துகொள்ளக்கூடிய பொறுப்பு இல்லாத வகையில் ஸ்டைபென்டு கொடுத்தால் திறமையுள்ள தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை உண்டாக்க முடியும். அந்த முறையில்தான் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

புது மாறுதலின்படி, மாணேஜ்மென்டாரின் மூலமாகக் கொடுக்காமல், சர்க்காரே நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளத் தொகை கொடுக்கவேண்டுமென்ற நல்ல மாறுதல் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது பழைய முறைக்கே “ரி-டிரேஸ்” செய்துவிட்டார்கள். அதாவது மாணேஜ்மென்டார் மூலமாகத்தான் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்துவிட்டார்கள். ஏதோ நடைமுறையில் ஏற்பட்ட சிக்கல் காரணமாக கைவிடப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். திடீரென்று கைவிடப்பட்டது சரியல்ல. ஏதோ மணி ஆர்டர் கமிஷன் செலவு ஏற்படுவதால் கைவிடப்பட்டாலும், நல்ல உன்னத நோக்கத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம் திரும்பவும் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இரண்டுக்கும் நடுவில், “வயா மீடியா” வாக ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, நல்ல நோக்கத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய சம்பள விகிதங்கள் மூன்று விதமாக இருக்கிறது. லோகல் போர்டு, கார்ப்பரேஷன், கவர்மென்ட் ஸ்கூல்கள் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கின்றன. லோகல் போர்டு ஸ்கூல் குறைந்த

1-35 DEPUTY SPEAKER : The House will now rise for lunch and meet again at 3-30 p.m.

(The House then rose.)

484 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Sri V. Sankaran]

[26th April 1960]

ஸ்கேலாக இருக்கிறது. மதுரை ஜில்லா போர்டு ஸ்கேல் போர்டு, ஸ்கேலைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. சம்பளக் கமிஷன் அதைப்பற்றி தெரிவித்திருந்தாலும், தெரிவிக்காவிட்டாலும், ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே மாதிரியான, யூனிபார்ம் ஸ்கேல் ஆப் பே இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். ஒரே மாதிரியான க்வாலிபிகேஷன் இருக்கும்போது ஒரே மாதிரியான சம்பள விகிதம் இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என். ஜி. ஒ-க்களுக்கு இருக்கும் கன்ஸெஷன்கள் எலிமெண்டரி ஸ்கூல், செகண்டரி ஸ்கூல் ஆசிரியர்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கல்லூரிகளில் இருக்கும் லெக்சரர்களுக்கும், டெமாண்ட் டிரைக்களுக்கும், அவர்கள் 300 ரூபாய்க்கு குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்கும் அந்த கன்ஸெஷன் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மெடிகல் பெவிலிடீஸ், ஹோஸ்பித் அலவன்ஸ் இந்த இரண்டு சலுகைகளும் ப்ரைவட் எய்டெட் ஸ்கூல்களில் இருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

பென்ஷன் கொடுப்பதில், முதல் கிரேட் பண்டிட்கள், பிவிக்கல் டைரக்டர்கள் இவர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு பி.டி.-ப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு 25 சதவிகிதம் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு முப்பது ரூபாய் மட்டும் கொடுப்பது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் 25 சதவிகிதம் அளவுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்க முடியுமா என்று அரசாங்கம் ஆலோசிக்கவேண்டும். அதையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காலேஜ் லெக்சரர்களுக்கு அதிகமாக “பிராஸ்பெக்ட்ஸ்” கிடையாது. ஏதோ ப்ரின்ஸிபலாக வரலாம். ஆகையால், ப்ரைவேட் காலேஜில் உள்ள டெமெண்ட் டிரைக்கள், லெக்சரர்கள் போன்றவர்களுக்கும் பென்ஷன் சலுகைகள் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும் சலுகையை கல்லூரி லெக்சரர்களுக்கும் பரப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் ரிடையர் ஆகும் வயதை உயர்த்தவேண்டும். அப்படி உயர்த்துவதன் மூலம் ஆசிரியர்களின் தரம் உயரும். என்.ஜி.ஒ.-க்களுக்கு 55 என்று இருக்கும்போது ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் ஏன் 60 ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்கலாம்? கிழவர்கள் போனால், வரும் இளைஞர்களுக்கு இடம் கொடுக்கலாமே என்றும் சொல்லலாம். அது சரியல்ல. என்.ஜி.ஒ.-க்களுக்கு சர்வீஸ் இருக்கும்போது ஓரளவு ப்ராஸ்பெக்ட்ஸ் இருக்கிறது. லோயர் டிவிஷன் க்ளார்க், அப்பர் டிவிஷன் க்ளார்க் ஆகலாம், அப்பர் டிவிஷன் க்ளார்க் குபரின்டென்ட் ஆகலாம். அதற்கு மேலேயும் வர ப்ராஸ்பெக்ட்ஸ் இருக்கிறது. ஆனால் ஹைஸ்கூல் உபாத்தியாயர் ஹெட்மாஸ்டர் ஆகலாம். காலேஜில் இருப்பவர் ப்ரின்ஸிபாலாக வரலாம். அதிகமாக ப்ராஸ்பெக்ட்ஸ் இல்லை. 55 வயது ரிடையர் ஆகும் வயது என்று இருப்பதை 60 வரைக்கும் உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சலுகையை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். வயது ஆகும்போது அவர்களுடைய “எபிஷியன்ஸி” இன்னும் அதிகப்படும், என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு 60-க்கு ரிடையர்மென்ட் வயதை உயர்த்தவேண்டும். எய்டெட் ஸ்கூலில் 60-வது வயது வரை போக வசதி இருக்கிறது. 55 வயது என்று இருப்பதை 60 வரையில் மாற்றிவிடலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மதுரை சம்பந்தமாக சில விஷயங்கள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அங்கே ஐந்து கலைக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றும், பொறியியற் கல்லூரி ஒன்றும் இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அங்கு வந்திருந்தபோது, ஒரு விவசாயக் கல்லூரியும், விலக்கு மருத்துவக் கல்லூரியும் அங்கே சீக்கிரம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று உறுதி கூறினார்கள். அது சந்தோஷத்திற்குரிய செய்தி. சட்டக் கல்லூரியும், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியும் ஆரம்பித்துவிட்டால் மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் பூரணமாகப் போய்விடும்.

26th April 1960]

[Sri V. Sankaran]

மதுரையைச் சுற்றி நெசவுத் தொழில் நடைபெறுகிறது. நூற்புத் தொழில், மோட்டார் தொழில், இவை மதுரையில் சிறப்பாக விளங்கி வருகின்றன. இந்த இரண்டு தொழில்கள் சம்பந்தமாக நுட்பக் கல்விக் கான டிப்ளமா கோர்ஸ் நடத்துவதற்கு பாலிடெக்னிக்கிலே வகை இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

உபாத்தியாயர்களுக்கும் மாணேஜ்மென்டாருக்கும் உள்ள அக்ரிமென்ட் அப்போதைக்கப்போது மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். ஏதாவது அரசாங்க உத்தரவு வந்தால், “நாட் பைன்டிங் ஆன் மாணேஜ்மென்ட்” என்று அவர்கள் தள்ளிவிடுகிறார்கள். இதனால் பல வசதிகள் உபாத்தியாயர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போகின்றன. அப்பீல் செய்வதற்குள்ள உரிமையெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “பென்டிங் என்கவயரி ஆன் அப்பீல்” என்றாலும் அவர்கள் வேலையிலே இருந்துகொண்டு வரவேண்டுமென்று இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் வந்திருந்தாலும், அது ப்ரைவேட் மாணேஜ்மென்டைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று சொல்லும் நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்க உத்தரவு வரும்போது, அப்போதைக்கப்போது அது அபிவிருத்திக்கு ஆக இருக்க வேண்டும். அவைகளை அக்ரிமென்டில் இன்கார்ப்பரேட் பண்ண உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சாக்குப் போக்குச் சொல்லித் தப்பிக்க இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அக்ரிமென்ட் சம்பந்தமாக எல்லாவற்றையும் அப்போதைக்கப்போது அரசாங்க உத்தரவைப் பார்த்துச் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“சேஞ்ஜ் ஓவர்” ஏற்படும்போது பல ஹைஸ்கூல்கள் பஸ்ட் பார்ம்மை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்பொழுது உபாத்தியாயர்களை என்ன செய்யவேண்டுமென்று யோசிக்கவேண்டும். அதையும் சிந்தித்து சரியான வகையில் முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

பல லோகல் போர்டு ஹைஸ்கூலிலே பிராவிடென்ட் பண்டு காண்ட்ரி பூஷன் இல்லாமல் இருக்கிறது பல வருஷங்களாக. இரண்டு வருஷம் இருந்தாலும் பிராவிடென்ட் பண்டு செளகரியம் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். ஒன்று, இரண்டு முதல் ஐந்து வருடங்களில் எந்த வகுப்பில் இருந்தாலும் செகண்டரி கிரேட் ஸ்கூல் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு உரிய பங்கைக் கொடுத்து உபாத்தியாயர்களுடைய நிலையை உயர்த்தவேண்டும். லோகல் போர்டு பள்ளிக்கூடங்களிலும் நல்ல அறிவாளிகளை, பட்டம் பெற்றவர்களாகப் போட்டு நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எவ்வாற்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கல்வித் துறை மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன். நமது ராஜ்ய அரசாங்கம், திட்ட இலக்கை மீறி ரூ. 1,82,00,000 அதிகமாக செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பது பாராட்டுதலுக்குரியது. அதுவும் சிறப்பாக ஆரம்பக் கல்விக்காக செலவில் 100-க்கு 50 ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பார்த்துப்பொழுது ஏழை எளிய குழந்தைகளின்பால் இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு இரக்கம் காட்டியிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சிறந்த அத்தாட்சி. சமீப ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் குழந்தைகள் புதியதாக பள்ளிகளுக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்கு அத்தாட்சியாக நாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்லாமல் தேசத்தில் எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டு சர்வ தேசங்களும் இந்த ராஜ்யத்திற்கு மகிமை கொடுக்கிறது, இந்த தேசத்திற்கு மகிமை கொடுக்கிறது என்று பாராட்ட விரும்புகிறேன். அத்தகைய நல்ல முயற்சியில் ஒன்று இலவசமாக உணவு அளிப்பது. இரண்டாவதாக உடை அளிப்பது. அது மட்டுமல்லாமல் பாடசாலை அபிவிருத்திக்காக நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய முயற்சி ஜனங்களின்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கக்கூடிய நல்ல திட்டங்களில் ஒன்று. இத்தகைய நல்ல அம்சங்களின் பேரில், பாடசாலை அபிவிருத்தியின் முயற்சியில் ஏறத்தாழ ரூ. 5,26,00,000 பொருள் மதிப்பின் பெயரால் நமக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இதுமாக கிடைத்த பொருளுக்கு கொடுக்கக்கூடிய மதிப்பைவிட,

[Sri M. S. Selvarajan]

[26th April 1960]

கோடி கோடி ரூபாய் பெறுமான நல்லெண்ணம் நமக்கு, இந்த தேசத்தின் குழந்தைகளுக்காக உதவியாக கிடைத்திருக்கிறது என்பதை கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். அதை அடுத்து இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் வரக்கூடிய ஜெனரேஷன், அதாவது சிறு குழந்தைகளின் நலிந்த உள்ளத்தில் நஞ்சாக பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு, சிறு வயதிலேயே படிக்கும்பொழுது மேல், கீழ் என்ற பாகுபாடு இருக்கவேண்டாம், உணர்ச்சி இருக்க வேண்டாம், என்று கருதி செல்வந்தனுடைய பிள்ளை, ஏழை எளியவனுடைய பிள்ளை என்ற எண்ணம் வேரோடு அறுக்கப்படுவதற்கான ஒரு திட்டத்தை வகுத்து வருகிறது. இந்தத் திட்ட அடிப்படையில்தான் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் ஒரேபோல உணவு, உடை அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த நல்ல திட்டத்தை அரசாங்கம் துரிதமாக நிறைவேற்றி வரும் என்று தெரியும்பொழுது, இந்த ராஜ்யத்திற்கு அதனால் கிடைத்திருக்கக்கூடிய நன் மதிப்பு, நல்ல அத்தாட்சி இதைப் பார்த்து பொருமைப்பட்டக் கூடியவர்கள் அழுகாது அழுது குறைகளைச் சொன்னாலும் கூட, இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் தாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நல்ல காரியங்களை துரிதமாக நீடித்து நடத்துவதற்கு முன்னுக்கு நடக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் சமீப காலத்தில் பின்பற்றக்கூடிய ஒரு திட்டத்தின் பெயரால் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும், இருக்கக்கூடிய விகிதாசாரத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதல் காரணமாக பல ஆசிரியர்கள் கூட வேலை வாய்ப்பை இழக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வருகிற ஆண்டில் ஐந்தாவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் போதிக்கப்படுவதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் நான் அறிந்தவரையில் திரு நெல்வேலி ஜில்லா போர்டில் ஏறத்தாழ 400 ஆசிரியர்கள், ஹயர்கிரேடு ஆசிரியர்கள் வெளியே போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. போன வருஷமே ஜில்லா போர்டார்கள் புத்திசாலித்தனமாக 150 செகண்டரி ஆசிரியர்களை ஹையர் கிரேடு பிளேவில் நியமித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக 250 ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் வேலை வாய்ப்பு இழக்க நேரிடும். அதுபோலவே தனியார் நடத்தக்கூடிய பாடசாலைகளில் 400, 500 ஹையர் கிரேடு வாத்தியார்கள் வேலை வாய்ப்பு இழக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதற்கு மாறாக அரசாங்கம் செய்யக்கூடியது ஒன்றே ஒன்றுதான் உண்டு. பட்ஜெட்டில் இந்த வருஷத்தில் 6 முதல் 7 வயது வரையில் இருக்கக்கூடிய எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் ராஜ்யத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதி இடங்களில் கட்டாயக் கல்வி அளிப்பதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் ஏராளமாக புதிய பாடசாலைகள் திறக்கப்பட்டாலும், இவ்வளவு ஆசிரியர்களுக்கும் அந்த பாடசாலைகளில் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமா என்று சந்தேகப்படவேண்டியிருக்கிறது. 6-வது வயதிலிருந்து 7-வது வயது வரையில் என்பதற்கு 1-வதாக, 7-லிருந்து 8-வது வயது வரையில் உள்ள மாணவர்களுக்கு கட்டாயக் கல்வி அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு துரிதமாக இந்த வருஷத்தில் அந்த திட்டத்தை அமுல் நடத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், ஒருக்கால் ஆசிரியர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழக்கக்கூடிய நிலைமையை தவிர்க்க முடியும் என்று நான் பணிவோடு அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அது தவிர, ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களில் சிறந்த அளவுக்கு பணியாற்றக்கூடிய அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு “ரெபரேஷர் கோர்ஸ்” கொடுத்து அனுபவம் உள்ள ஆசிரியர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களை ஐந்தாவது வகுப்பில் ஆங்கிலம் போதிப்பதற்கு அமர்த்தலாமா என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும். ஐந்தாவது வகுப்பிற்கு போதிக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் 10-வது வகுப்பு வரை நிச்சயமாக பாஸ் செய்திருக்கவேண்டும். செகண்டரி கிரேடு டிரையினிங் ஆசிரியர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று இருந்தால், தனியாக ஆங்கிலம் போதிப்பதற்கு என்று சில செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை போடவேண்டுமா என்று யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லேபர் பாடசாலைகளில், ஹையர் கிரேடு ஆரம்ப பாடசாலைகளாக பெரும்பாலும் இருக்கும், ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் அந்த இடத்தில் வேலை வாய்ப்பு இழக்கக்கூடும். அவர்களுக்கு வேறு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன

26th April 1960]

[Sri M. S. Selvarajan]

திட்டம் வைத்திருக்கிறது என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும். அதுபோலவே, மாடல் ஸ்கூல்களில் 25 பிள்ளைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்று ஸ்பெஷலாக அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். சில இடங்களில் ஸ்பெஷலாக குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஏறத்தாழ 10 பிள்ளைகள் வித்தியாசம் இருந்தாலும், 35 பிள்ளைகளுக்குப் பதிலாக 25 பிள்ளைகள் இருந்தாலும் கூட ஸ்பெஷலாக அனுமதி கொடுப்பதின் மூலம் இத்தகைய ஆசிரியர்கள் வேலை வாய்ப்பை இழப்பதை தவிர்க்க முடியுமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். சென்ற காலத்தில் 26 பயிற்சி பள்ளிகள் வகுப்புகள் அதிகமாக இருந்ததை இப்பொழுது 50 ஆக அதிகப்படுத்துவதில் என்ன நியாயம் இருக்க முடியும்? இவ்வளவு ஆசிரியர்களுக்கும் நிச்சயமாக வேலை வாய்ப்பு இருக்கும், யாரும் வேலை இழக்கவேண்டிய கஷ்டம் இருக்காது என்று அரசாங்கம் உறுதி கொடுக்க முடியுமா என்பதை சற்று சிந்தித்து ஜாக்கிரதையாக பார்த்து செய்யவேண்டும்.

கிராமங்களில் 300-க்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களில் ஓராசிரியர் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு சில இடங்களில் 300-க்கும் குறைவாக ஜனத்தொகை இருந்தாலும் கூட, 40, 45 பாடசாலை வயது வந்தவர்கள் சேர்ந்து ஒரு இடத்தில் இருந்தால், 300-க்கு குறைவாக ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களில் வேண்டிய அளவுக்கு பிள்ளைகள் இருந்தால், அவ்விடங்களில் ஓராசிரியர் பள்ளிகள் திறப்பதன் மூலமாக மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முடியுமா என்பது பற்றியும் அரசாங்கம் ஆலோசிக்கவேண்டும். இதுபோலவே சமீப காலத்தில் ஒரு நல்ல உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. 1958 வரையில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாக இருந்தவர்கள் எந்த இடத்தில் வேலை பார்த்தாலும் அவர்களுக்கு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் இருக்கக் கூடிய ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகள், பல இடங்களில் இருக்கக்கூடிய ரேஞ்சு டெப்யூடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் அந்த உத்தரவை சரிவர புரிந்துகொள்ளாமல் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களுக்கு அந்த உத்தரவின் பலனை, அதற்குரிய நன்மையை அளிக்க முடியவில்லை என்பதாக நான் கருதுகிறேன். அது எந்த அளவுக்கு சரி, தப்பு என்று தெளிவுபடுத்தி, அப்பேற்பட்ட குறைபாடுகள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இம்மாதிரி “ஸ்டாப் ரேஷியோ” இருக்கக்கூடிய இடத்தில் சில இடங்களில், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே நாகப்பட்டினத்தில் புதுவூர் என்ற இடத்தில் 136 பிள்ளைகள் ஒரே வகுப்பில் பிரிவினை இல்லாமல் இருப்பதினால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. “ஸ்டாப் ரேஷியோவினால்” பல இடங்களில் கஷ்டமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக பஞ்சாயத்து பாடசாலைகளில் இம்மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து பாடசாலைகளில் இருக்கக்கூடிய செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 45-85 சம்பளம் தரப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து வருமான அடிப்படையிலே ரூ. 37-45 என்ற சம்பள விகிதத்தில் தான் அவர்களுக்கு சம்பளம் அளிக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி சம்பளத்தை பஞ்சாயத்துகள் அந்த ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று விட்டு விடுவது சரியல்ல. மற்ற பகுதியில் இருக்கக்கூடிய செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய சம்பளத்தைப் போல் இவர்களுக்கும் கிடைக்கும்படியாக செய்வதற்கு வேண்டிய மான்யம் கொடுத்து, சர்க்கார் இதை அமுல் நடத்த முன்வரவேண்டும். சில ஜில்லா போர்டுகள் 10 ஆசிரியர்களுக்கு மேல் 11-வது அடிஷனல் ஆசிரியர் போட்டுக்கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தாலும், வருமானம் காரணமாக அதை அமுல் நடத்துவது இல்லை. ஆசிரியர்கள் ரஜா காலங்களில், அவர்களுக்கு பதிலாக தகுந்த ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவதில்லை. இதுபோன்ற சிரமங்கள் பல இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் ஜாக்கிரதையாக பார்த்து அரசாங்கம் அதற்குரிய வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதிலே மணியாட்டரில் அனுப்புகிறார்கள். அப்பொழுது கேட்கும் நிதிக்காக ஆசிரியருடைய பங்கை ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகள் தங்களுடைய சொந்த கணக்கில் வைத்துக்

[Sri M. S. Selvarajan] [26th April 1960]

கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஆசிரியர்களுடைய கணக்கில் ஏற்றியாகவேண்டும். சிற்சில இடங்களில்—1—11—1956 முதல் என்று நினைக்கிறேன் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்த செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் புதியதாக ஹையர் எலிமெண்டரி ஸ்கூலில் வேலை பார்ப்பார்களேயானால், அவர்களுக்கு செகண்டரி கிரேடு ஸ்கூல் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. புதியதாக ஒன்று முதல் நான்காவது வகுப்பு வரையில் இருக்கக்கூடிய பாடசாலைகளுக்கு மாற்றப்படுவார்களேயானால், ஹையர் கிரேடு ஸ்கூலுக்கு அவர்கள் வரவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சம்பளம் ரூபாய் 30—33 தான். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவுக்கு சம்பளம் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமீப காலத்தில் சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கை மூலம் வந்திருக்கக்கூடிய சிபார்சுகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும், செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும், இன்னும் ஆசிரியர்கள் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் எந்த வகையில் எவ்வளவு தூரம் கணிசமான உயர்வு கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மிகுபச்சி அடைகிறேன். அந்த வாக்குறுதியை உறுதிப்படுத்தி ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பை அளிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). One minute please, Sir. சில இடங்களிலே, டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர்கள் மாணேஜ்மெண்டை சட்டபூர்வமாக எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்வதில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. மாணேஜ்மெண்டை மாற்றி யமைத்து விட்டால், அவர்கள் நிராகரித்துவிட விடலாம்.

தூத்துக்குடியில் வி.ஓ.சி. எஞ்ஜினியரிங் காலேஜ் வைக்க வேண்டும் என்று அந்தப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய ஒரு தனவான் குருசாமி நாடார் (?) சகோதரர், பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களைக் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். அந்த எஞ்ஜினியரிங் காலேஜை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம் மாகாணம் எல்லோரும் நம்மைப் பார்த்து பின்பற்றும் நிலையில் வேலை வாய்ப்புகள் குறையாமல் தைர்யமாக காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். இதுகாறும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கும் இந்தத் துறையினரையும், அரசாங்கத்தையும் பாராட்டி, இந்த மானியத்தை வரவேற்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே: கல்வி இலாகாவிற்கு, இவ்வளவு பெரிய மானியத் தொகையை கோரியிருக்கிறார்கள். இது நம் ராஜ்ய வருமானத்தில் கணிசமான தொகை தான். இவ்வளவு பெரிய தொகை செலவழித்த பிறகும், போதிய அளவு தொகை இன்னும் ஆரம்பக் கல்விக்குச் செலவழிக்க இடம் இருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில் சுமார் 17 லட்சம் பள்ளிப் பருவம் அடைந்த குழந்தைகள், பள்ளி வசதியில்லாமல் தவிக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. கல்வி எந்த அளவுக்குப் பெருகி யிருக்கிறதோ அதற்கு நாம் பெருமை கொள்ளலாம். அந்தப் பெருமையிலே, நாம் ஆற்ற வேண்டிய கடமையையும், நாம் இன்னும் செய்ய வேண்டிய பணியையும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த பள்ளிப் பருவம் அடைந்திருக்கும் பிள்ளைகளை இந்த வரும் ஆண்டில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கூடியவரைக்கும் இந்தக் கல்வி முறையில் கொண்டுவர இருப்பதாக சர்க்கார் கூறியிருக்கிறார்கள். இதனைப் பரிசீலித்ததாக என்று இல்லாமல் உண்மையாகச் சரிவர வழிவகை செய்தால் இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலத்தில், எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் பள்ளிக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு ஏற்படலாம். அந்த வகையில் உண்மையான முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

இதிலே 6 வயது, 7 வயது என்பதற்குப் பதிலாக, 6, 7, 8 வயது வரை என்று வைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். கல்வி வளர்ச்சிக்கு மிகவும் பிரதானமாக உள்ளவை, ஆசிரியர்கள், பாட புத்தகங்கள்,

[Sri P. S. Chinnadurai] 26th April 1960]

போதனமொழி, சமூக சூழ்நிலை முதலியவைகள். அப்படிப் பார்க்கும் போது, ஆசிரியர்கள் நிலையை எந்த அளவில் வைத்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் நிலையைப் பார்த்து அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்திலே, இதற்கு முன்னாலும், இப்பொழுதும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏதோ சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசுகள் வந்திருக்கின்றன, பரிசீலனை செய்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்று சர்க்கார் தரப்பிலே கூறப்படுகிறது. சிபாரிசுகள் எந்த அளவில் இருக்கும் என்று ஊகித்துச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் அதிக பட்சம் ரூபாய் 5, 10 இருக்கலாம். அதைவிட அதிகப்படியான உயர்வு கொடுத்தால் கூட, சரியான பரிகாரம் அளித்ததாக ஆகாது. அவர்கள் அவ்வளவு எளிய, தரித்திர நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களைத் தரித்திரப் பிண்டங்களாக வைத்துக்கொண்டு இருந்தால், நல்ல கவித்தரம் இருக்காது. தீர்க்கமாக சிந்தித்து, அவர்களுக்குச் சரியான சம்பள வசதியைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களைப் பெரிய பணக்காரர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. வசதியான வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சம்பளம் கொடுங்கள் என்றும் சொல்லவில்லை. அப்படியெல்லாம் செய்ய பல சிக்கல்கள் இருக்கலாம். ஆனால், அவர்களுக்கு வாழ்க்கைச் சம்பளம் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டாமா? ஒரு குடும்பம் நடத்த எவ்வளவு தேவை யென்று நிபுணர்கள் கணக்கிட்டு இருக்கிறார்களோ, ஆசிரியர்களுக்கு அந்த அளவுக்கு உடனடியாக இல்லாவிட்டாலும், இரண்டாவது திட்ட காலத்திற்குள் இல்லாவிட்டாலும், மூன்றாவது திட்ட இறுதி காலத்திற்குள்ளாவது, அவர்களுக்குத் தேவையான சம்பளத்தை, குறிப்பாக ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு, கொடுக்க வழிவகை செய்யக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு குடும்பத்திற்கு அத்தியாவசியமாக வேண்டியது குறைந்தது ரூபாய் 120 என்று பல் வேறு அம்சங்களைப் பார்த்து, தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால், ரூபாய் 120 ஆவது ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு, இந்த ஆண்டிலே இல்லாவிட்டாலும், மூன்றாவது திட்ட காலத்திற்குள், படிப்படியாகக், கொடுக்க, அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்கள் இதற்காகக் கூட்டம் போட்டு, கிளர்ச்சிகள் செய்து, தன் காலங்களை லிஸ்துக்குவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். கல்வித்தரம் முன்னேற வேண்டுமானால், ஆசிரியர்கள் விஷயத்திலேயாவது, நல்ல முறைகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கணிசமான சம்பள உயர்வும், உயர்வுக்கு உத்தரவாதமும் இருக்க வேண்டும். நான் இந்த அரை ரூபாய், ஒரு ரூபாய் வருட இன்க்ரிமெண்டைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. அதல்லாமல், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் சம்பள உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். இதை மூன்றாவது திட்ட இறுதிக்குள்ளாவது செய்வதற்கு திட்டவட்டமாக இப்பொழுதே ஒரு முடிவை செய்தால், 90,000-க்கு மேற்பட்ட ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும். அவர்கள் தங்கள் முழு மனத்தையும் கல்வி வளர்ச்சியில் ஈடுபடுத்த துணைபுரியும். நகர் புறங்களிலே, மாவட்டத் தலை நகரங்களிலே, கிராமப்புறத்திலேகூட, பள்ளி நேரம் தவிர மற்ற நேரங்களில் கிளர்ச்சி நடத்த ஏற்பாடு செய்வதான மிகவும் வருந்தத் தக்க சூழ்நிலையைத்தான் அனுமதிக்கும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் ஒரு கொள்கையை வரையறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்காக ஆசிரியர்கள் பேரில் கோப்பபடக்கூடாது. கோப்பபடுவது நியாயம் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் உத்தரவு தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் நேரிடையாகச் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்வது என்ற கொள்கையின் பேரில் போடப்பட்டது. அப்படிச் சென்ற ஆண்டில் இந்த அரசாங்கம் ஒரு முடிவை எடுத்துக்கொண்டது. ஆனால் அந்தக் கொள்கையை சரிவர அமல் நடத்த முடியாமல், மணியார்டர் கமிஷன் கழிவு போன்ற சிக்கல்களால், அந்தக் கொள்கையைக் கைவிட்டு, பழைய முறைக்கு போகிறோம் என்று இப்பொழுது சர்க்கார் கூறுகிறார்கள். மீண்டும் ஆசிரியர்கள் பழைய முறைத் தொல்லைகளுக்கு ஆளாவதோடல்லாமல், அவமா எதத்திற்கும் ஆளாகிறார்கள். அதைச் சிந்திக்க வேண்டும். முடியுமானால், தலைமை ஆசிரியர் மூலமாகவாவது பட்டுவாடா செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[26th April 1960]

அதைப்பற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டும், இதுவரை மணியார்டர் கமிஷன் என்பதற்காக ஆசிரியர்கள் இழந்துவிட்ட பணத்தை திரும்ப அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும். நிதியமைச்சர் பொதுவாக நிதியை செலவழிப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள் என்று ஓரளவு பாராட்டினாலும், இவ்வளவு அதிகப்படியான கஞ்சத் தனத்தை அவர்கள் அனுசரிக்க வேண்டாம்; ஆசிரியர்கள் பணத்தை, இப்படி இழந்த சம்பளத்தைப் போட்டுக் கொடுத்துவிட வேண்டும். அவர்கள் கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டு இருப்பது நியாயம் இல்லை.

மேலும், சர்க்கார் உத்தரவினால், மாறுதல் காரணமாக, ஒரு சில ஆசிரியர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையில்லாதிருந்த காலத்தில், அவர்களுக்கு உரிய சம்பளத்தை கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

4-00
p.m.

பாடப் புத்தக வளர்ச்சியிலே பலகுறைகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, 1857-ல் நடைபெற்ற சிப்பாய்க் கலகம் என்றுதான் போடுகிறார்கள்; அதையும் அனுமதித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அதிலெல்லாம் நன்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மௌன வாசிப்பு என்ற பெயரில் பலகுறைகள் காணப்படுகின்றன. அது ஏன் படிக்க வேண்டும்? அதற்குச் சரியான புத்தகங்கள் இல்லை. அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

இன்றைய தினம் பார்த்தால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையில் படிக்க எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி சலுகைக் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அது ரொம்பவும் வரவேற்கக்கூடியதுதான். அதைப்போலவே தொழில் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நாட்டில் இஞ்சினியர்களும் டாக்டர்களும் அதிகப்படியாக தேவையாக இருக்கிறது. பற்றுக்குறை இருந்து வருகிறது. அந்தப் பற்றுக்குறையை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய கல்லூரிகளை திறக்க வேண்டும். அப்படி இஞ்சினியர்களுக்கு என்ற கல்லூரியை நகரப்புரங்களில் மட்டும் திறக்காமல் கிராமப் பகுதிகளிலும் அமைக்கும் படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது). கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன்.

மேலும் பாடப் புத்தகங்களை தமிழ் மொழியில் அமைப்பதையும் போதனா மொழி தமிழாக்கப்படுவதையும் கண்டு சில பெரியார்கள் வீணான குழப்பத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் பல பெரியார்கள் தங்களிடத்தில் இருக்கக்கூடிய குழப்பத்தில் பலரை இழுக்கப் பார்க்கிறார்கள். அந்தக் குழப்பத்தில் நாட்டு மக்கள் ஈடுபடக் கூடாது என்பதை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். அந்தப் பெரியார்கள் இதன் மூலம் உண்டுபண்ணக்கூடிய கஷ்டத்தை தாங்கிக்கொண்டிருக்க முடியாது. அதில் தங்களுடைய மனதைச் செலுத்தாமல் அதில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை பழிக்கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். நெடுங்கால கோரிக்கையின் பேரில் கல்வித்துறையில் பல் கலைக் கழகங்கள் மூலமாக தமிழ் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை அரசாங்கம் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறது.

கல்வியில் ஏகபோக சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந்த விஷயத்தைச் செய்வதாக இருந்தாலும் அதை துணிச்சலுடன் செய்ய வேண்டும். அப்படி துணிச்சலுடன் செய்ய இறங்கினால்தான் மக்களுடைய ஆதரவு இருக்கும். நிச்சயமாக இருக்கும். விஞ்ஞான விஷயங்களில் வேண்டிய சொற்கள் இருக்கின்றன. அப்படி இல்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அப்படி இல்லை என்பதால் தமிழைக் கொண்டு வர வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. எவ்வளவோ பெரியவர்கள் அதற்கு வேண்டிய சொற்களை கண்டுபிடித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். இது விஷய

26th April 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

மாக இன்னும் அதிகமாக பேச விரும்புகிறேன். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய அவகாசம் இல்லை. இருந்தாலும் யார் என்ன சொன்னாலும் தமிழ் மொழியை புழுத்துவதில் கொஞ்சம்கூட விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆங்கிலம் சம்பந்தமாக பேசும்போது இந் நாட்டில் இன்னும் சிலருக்கு அடிமை மோகம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய காங்கிரஸ் அக்கிராசனாதிபதிக்குக்கூட ஆங்கில மோகம் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதெல்லாம் நம்முடைய மொழிப் பிரச்சனையில் குறுக்கிடக்கூடாது, கல்விக்கொள்கையில் அது குறுக்கிடக்கூடாது. ஆகவே கல்வி விஷயத்தில் நல்ல ஒரு கொள்கையை அனுசரித்து அதைத் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இனிமேல் பேசுகிற ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் ஐந்து நிமிஷங்களுக்கு மேல் பேசக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக கனம் மாதா கௌடர் பேசுவார்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். உதகையில் இருக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு கல்லூரியில் அதிகப் படியான மாணவர்கள் சேரவில்லை என்ற காரணத்தினால் அங்கே கல்லூரி தேவையில்லாமல் இருக்கிறது என்ற மனப்பான்மை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்குக் காரணம் அங்கே இருக்கக்கூடிய மாணவர்கள் ப்ரி-யுனிவர்சிட்டி படித்த பிறகு ப்ரி-பிரொபெஷனல் போவதற்கு நல்ல வகுப்புகள் இல்லாத காரணத்தால் மாணவர்கள் அங்கே சேரவருவதில்லை. இது சம்பந்தமாக ஏற்கனவே நான் கல்லூரி கமிட்டிக்கும் சர்க்காருக்கும் எழுதி அனுப்பி இருக்கிறேன். ப்ரி-யுனிவர்சிட்டி படித்த பிறகு அங்குள்ள மாணவர்களுக்கு சரியான சப்ஜெக்ட் எடுத்துக்கொள்வதற்கு வகுப்பு இல்லை. அவர்களுக்கு இஞ்சினியரிங் கோர்ஸ் அல்லது வேறு துறையில் செல்வதற்கு அவர்களுக்கு போதிய வசதி இல்லாத காரணத்தால், அதாவது அவர்கள் பி.எ. கோர்ஸ் எடுத்துக்கொண்டால் ஹிஸ்டரி பி.எ. தான் எடுத்துக்கொள்ள முடியும் வேறு சப்ஜெக்ட் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய வசதி இல்லாத காரணத்தால் அங்கே மாணவர்கள் அதிகப்படியாக சேரவில்லை என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை நன்றாக பரிசீலனை செய்து அதிகப்படியான மாணவர்கள் சேரக்கூடிய அளவில் அங்கே கல்லூரியை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த ஜில்லா கல்வியில் ரொம்பவும் பிற்போக்கான ஜில்லா. அப்படி பிற்பட்ட ஜில்லாவாக இருப்பதால் இன்னும் கொஞ்சம் வருஷங்கள் பார்த்து அதிகப்படியான மாணவர்கள் சேருவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்து இன்னும் பல வசதிகளையும் செய்து கொடுத்துப் பார்த்து அதன் பிறகு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து மாணவர்கள் அதிகப்படியாக சேருவதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த ஜில்லாவில் கோட்டகிரி இருக்கிறது. அங்கே சர்க்காருடைய உயர்நிலை பாடசாலை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற மாணவர்களுடைய கல்வித்தரம் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏன் அப்படி குறைகிறது என்று கேட்டால் அங்கே இருக்கக்கூடிய தலைமை ஆசிரியரை வருஷத்திற்கு இரு முறை மாற்றி விடுகிறார்கள். ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை இன்னொரு தலைமை ஆசிரியர் வருகிறார். நீலகிரி ஜில்லாவில் இரண்டு மூன்று சர்க்கார் பள்ளிக்கூடங்கள் இருப்பதால் அடிக்கடி கன்யாகுமரி ஜில்லாவிலிருந்து ஆசிரியர்களை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அடிக்கடி மாற்றுவதன் காரணத்தால் தான் அங்கே கல்வித் தரம் குறைந்து வருகிறது. ஆகவே இதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து அப்படி அடிக்கடி ஆசிரியர்களை மாற்றக் கூடாது என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri J. Matha Gowder] [26th April 1960]

அடுத்தபடியாக நம்முடைய மாகாணத்திலிருந்து அதிகப்படியான மாணவர்களை வெளிநாடுகளுக்கு படிக்க அனுப்ப வேண்டும். சென்ற ஷாரம் சர்வ தேச மாணவ சங்கத்தின் மூலமாக ஆஸ்திரேலியாவுக்கு ஏழு மாணவர்களை மேல் படிப்புக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அந்த ஏழு பேரில் நம் மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் போகவில்லை. ஒவ்வொரு மாகாணத்திலிருந்தும் அப்படிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். டில்லியிலிருந்தும், ஆக்ராவிலிருந்தும், பம்பாயிலிருந்தும் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் மாகாணத்திலிருந்து ஒருவரும் போகவில்லை. அப்படி வெளி நாட்டிற்கு நம் மாகாண மாணவர்களை அனுப்பி வைத்து அவர்கள் அங்கு சுற்று பிரயாணம் செய்து அங்குள்ள கல்வி கலாச்சாரம் முதலியவைகளை படித்து வந்தால் நமக்கு அதனால் நல்ல பலன் உண்டு. ஆகவே அப்படி மாணவர்களை அனுப்புவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நீலகிரி ஜில்லாவில் ஆசிரியர்களுக்கு மலை அலவன்சு கொடுக்கிறார்கள். நீலகிரியில் மூன்று தாலுகாக்கள்தான், அதாவது கூடலூர், கூனூர், கோட்டகிரி. இந்த மூன்று தாலுகாக்களும் மலை பிரதேசத்தில் தான் இருக்கின்றன. ஆனால் கூடலூர் தாலுகாவில் வேலை பார்க்கக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு மலை அலவன்சு கொடுப்பது இல்லை. அதனால் அங்கு மாற்றப்படும் ஆசிரியர்கள் அங்கு போய் வேலை செய்ய முன்வருவது இல்லை. கூடலூரை ஏன் மலை பிரதேசமாகக் கருதவில்லை என்பது தெரியவில்லை. அதனால் ஆசிரியர்களை அங்கு மாற்றினாலும் அப்படி மாற்ற வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி மாற்றாமல் இருக்க வேண்டும் அல்லது அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் மலை அலவன்சு கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று காலை யில் கேள்வி நேரத்தில் ஒன்று கேட்டேன். நீலகிரியிலுள்ள பெண் ஆசிரியர்களுக்கு அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். மழை காலங்களில் அவர்களால் பள்ளிக் கூடம் வருவதற்கு முடியவில்லை. சாதாரணமாக வீட்டில் இருக்கக் கூடிய பெண்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வருவதற்கு அவர்களால் முடியாமல் இருப்பதால் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக ப்ளெயின்களில் இருந்தால் மழை காலங்களில் பஸ்விலை வந்து விடலாம், சைக்கிளில் வந்து விடலாம். ஆனால் மலைப் பிரதேசங்களில் அப்படி வர முடியவில்லை. அதனால்தான் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியானது கிராம மக்கள் அடங்கிய தொகுதி. கிராமங்களில் அதிகப்படியாக பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அநேகம் கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்களே கட்டப்படவில்லை. அதனால் அங்குள்ள குழந்தைகளுக்கு படிக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன. அந்த நிலைமையில் கிராமப்பேரகொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கலெக்டரிடம் சொன்னபோது அப்படி கிராமங்கள்தோறும் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்ட முடியாது, அதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சில இடங்களில் பஞ்சாயத்து இருக்கிறது; சில இடங்களில் பஞ்சாயத்துக்கள் கிடையாது. அநேகமாக பஞ்சாயத்து இல்லாத இடங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கேயெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களே இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்பேற்பட்ட இடங்களில் குழந்தைகள் படிக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்காருடைய திட்டம் என்னவென்றால் எல்லா கிராமங்களிலும் உள்ள குழந்தைகள்

26th April 1960] [Sri G. Annamalai Muthuraja]

படிக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய சலுகைகளும் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய பணமும் ஒதுக்கி வருகிறார்கள். எல்லோரும் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி வருகிறார்கள். இப்பொழுது கூட இதற்கு என்று 17 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சில கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்களே கிடையாது. கேட்டால் கட்டுவதற்கு பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கேட்டு வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கும்படியாகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நகரங்களிலேயிருந்துகொண்டு, கிராமங்களிலே உள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உபாத்தியாயங்கள் வந்து பாடம் சொல்லிக்கொடுப்பது கிராமமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த உபாத்தியாயங்களுக்கு கிராமங்களிலேயே இருக்க வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே புறம் போக்கு நிலம் இருக்கிறது. பெரிய மிராசதாரர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே உபாத்தியாயங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுத்து உதவி செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

சில அங்கத்தினர்கள் காலையிலே பேசும்போது சொன்னார்கள். சிலர், சர்க்காருடைய கிராண்ட் வாங்கிக்கொண்டு தங்களுடைய சொந்த மேனேஜ்மெண்டிலே பள்ளிக்கூடம் நடத்துகிறார்கள். அவற்றை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று. நில உச்ச வரம்பு சட்டம் வரப்போகிறது என்று, பள்ளிக்கூடத்துக்கும், தருமத்துக்கும் நிலத்தை எழுதிவைத்துவிட்டு, தங்களே அனுபவித்து வருவதற்காக, அவர்களே மேனேஜ்மெண்டிலே இருக்கிறார்கள் என்பது அவர்களுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் அது முற்றிலும் உண்மை அல்ல. எங்கள் தொகுதியிலே ஐயம்பெருமாள் கோரூர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார்.

Mr. SPEAKER : தயவு செய்து தனிப்பட்ட ஆட்களின் பெயர்களை சொல்லவேண்டாம் ; பொதுவாகச் சொல்லுங்கள்.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : அவர் வெகு காலத்திற்கு முன்பே நூறு ஏக்கராவுக்குமேல் நிலங்களையும் வருஷத்திற்கு ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் வரக்கூடிய ஆலைகள், வீடுகள் போன்ற சொத்துக்களையும், பள்ளிக்கூடத்திற்காக எழுதி வைத்திருக்கிறார். அவருடைய குடும்ப பரம்பரையிலே வரக்கூடியவர்களின் மேற்பார்வையிலே அந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் நடைபெற்று வரவேண்டும் என்று அவர் எழுதி வைத்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் அவர்கள் குடும்ப பரம்பரையினரே மேற்பார்வை செய்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் தொகுதியிலே இன்னொருவர் இருக்கிறார். அவருக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு சொத்து இருக்கிறது. அவர் ஒரு ஆரம்ப பள்ளிக்கூடம் நடத்துகிறார். அதனுடைய ஆண்டு விழாவிற்கு நமது கல்வி இலாகா டைரெக்டர்கூட வந்திருந்தார்கள். அவர் 1940-லேயே, ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய் சொத்தை அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு எழுதி வைத்து மேற்பார்வை செய்து வருகிறார். அந்த மாதிரியுள்ள பள்ளிக்கூடங்களையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்வது என்றால், சர்க்காரிலே எந்தக் காரியத்தைத் தான் செய்வது. இவற்றையெல்லாம் செய்யாவிட்டால் ராஜிநாமா செய்யுங்கள் என்று எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சொல்கிறார்களே, ராஜிநாமா செய்ய வேண்டிய காரியமாக இருந்தால் செய்யவேண்டியதுதான். ஆனால் இவைகளுக்கெல்லாம் ராஜிநாமா செய்ய முடியாது. இது என்ன பாண்டு பத்திரமா, மேடோவர் செய்து கொடுக்க. எனவே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசும்பொழுது கொஞ்சம் யோசனை செய்து பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காக சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்ன நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[26th April 1960]

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து பல அங்கத்தினர்களும், சர்க்காரை ஆதரித்து பல அங்கத்தினர்களும் பேசிவிட்டார்கள். இதில் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது ஆசிரியர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய ஒரு தியாகம்தான். ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள், பல கஷ்டங்களுக்கிடையே பணிபுரிந்து, பள்ளிக்கூடங்கள் சிறப்பாக நடப்பதற்கும், கல்வி இலாகா சிறப்பாக இருப்பதற்கும், உதவியை அளித்திருக்கிறார்கள். போட்ட உத்தரவுகளையெல்லாம் அவர்கள் மனதிலே எப்படி இருந்தாலும் கூட நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் பள்ளி சீர் அமைப்பு மகாநாட்டு முடிவுகளும், மதிய உணவு வழங்குவதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய முன்னேற்றமும், எடுத்துக் காட்டுகிறது. அந்த இரண்டு பிரச்சனைகளிலேயும் கொள்கை அளவில் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். வசதி படைத்தவர்களிடமிருந்து வசூலித்து, வசதி இல்லாத குழந்தைகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அது நியாயமும் கூட. அதில் ஆசிரியர்கள் பங்கெடுத்து சேவை செய்வது பாராட்டவேண்டியதே. அதில் நிர்ப்பந்தம் எங்கேயாவது இருந்தால், நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக தவறு ஏற்படுமானால், அவற்றை போக்குவதற்கு, அந்த ஆசிரியர்களோடு ஒத்துழைப்பதற்கு, பொதுஜன பிரதிநிதிகள் முன்வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம். **M.L.A.** க்கள், பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள், போன்றவர்கள் முன்னின்று காரியங்கள் செய்தால் அதிகமாகவும் வசூலாகும். ஆனால் அமைச்சர்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், பொருள்களை வழங்கும் வைபவத்திற்கு வருகிறார்கள் தவிர, துவங்கி வைக்கிற விழாவிற்கு வருவதில்லை. வசூலிக்கும் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வைப்பதில், பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள், ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்கிற வித்தியாசமின்றி, இருக்கவேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், இலாகாவினரும் மட்டுமே இருக்கக் கூடாது என்பது என் அபிப்பிராயம். சில சந்தர்ப்பங்களிலே கூட நான் எடுத்துக் காட்டி இருக்கின்றேன். கல்வி சீர் அமைப்பு மகாநாடுகளிலே, ஒன்று அமைச்சர்கள் பேசுவார்கள். அல்லது அமைச்சர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியைச் சேர்ந்திருப்பவர்கள் அழைக்கப்படுவார்களே தவிர, எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கிற சந்தர்ப்பத்தை நான் கண்டதில்லை. கவுரவம் இருக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளை ஆளும் கட்சியினருக்கு கொடுத்து விட்டோம். எதிர்க்கட்சியினரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று இருக்கிற துறையிலே

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : காஞ்சிபுரத்திலே நடந்த பள்ளி சீரமைப்பு மகாநாட்டிலே திரு. அண்ணாத்துரை அவர்கள் சிறப்புரை வழங்கினார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவர் தனக்கு அழைப்பு வரவில்லை என்று குறை சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அழைப்பிதழிலே அவர் பெயர் போடப்பட்டு அவர் சிறப்புரை வழங்கினார்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஆசிரியர்களை எல்லா கட்சிகளும் சேர்ந்து உற்சாகப்படுத்தவேண்டியது அவசியம். கல்வியை அப்பொழுதுதான் பாதுகாக்க முடியும். அமைச்சர்களுக்கு எதிர்க்கட்சியினரிடமிருந்து இருக்கக்கூடிய கோபத்தை, ஆசிரியர்களிடமிருந்து திருப்பக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடலூர் மகாநாடு வெகு சிறப்பாக நடந்தது. 10,000 ஆசிரியர்களுக்கு மேல் வந்திருந்தனர். அந்த மகாநாட்டில் முதல் நான் நண்பர் அன் பழகன் அவர்களும், நானும் பங்கு கொண்டோம். அமைச்சர்கள் பேசக் கூடிய அதே நாளில் பேசியிருக்கலாம். சட்டசபையிலே ஒன்றாகப் பேசுகிறோம். மகாநாடுகளில் ஒன்றாகக் கூடி பேசுவதை ஆட்சேபிக்கவேண்டிய தில்லை. எதிர்க்கட்சியினர் வந்ததாலே, வருத்தப்படவேண்டியதில்லை. அரசியல் துவேஷம் ஏதாவது இருந்தால், அதை எங்கள் மீது காட்டுங்கள்.

26th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஆசிரியர்களிடம் அமைச்சர்கள் நல்ல வார்த்தைகள் தான் சொல்லவேண்டுமே தவிர, அதிகமாக சம்பளம் கேட்பீர்களேயானால் நான் ராஜினாமா செய்யவேண்டியதுதான் என்று அமைச்சர்கள் கோரப்படக்கூடாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : திருப்பித் திருப்பி சொல்வதால் சொல்கிறேன். நான் அன்று சொன்னது, உங்கள் பிரச்சனையை சம்பள கமிஷனுக்கு அனுப்பி இருக்கிறோம். சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கை வந்த பிறகு, அதைப் பார்த்துத்தான் கொடுக்க முடியும். இப்பொழுதே அதிகமாக கொடுக்கவேண்டுமென்றால், அது என்னாலே முடியாத காரியம் என்றுதான் சொன்னேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அங்கு கேட்டவர்களும், சம்பள கமிஷன் எப்படி முடிவு செய்தாலும் இப்பொழுதே கொடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஒரு தீர்மானம், சம்பள கமிஷன் முடிவை சீக்கிரமே கொடுக்கவேண்டும் என்று சம்பளக் கமிஷனைக் கேட்டுக்கொண்டது. சம்பளக் கமிஷன் 100 ரூபாய்க்கு குறைவாக சிபாரிசு செய்யக்கூடாது என்பது. சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசுபடிதான் கொடுக்கப்போகிறார்கள். சிபாரிசின் மீது தீர்ப்பு எடுக்கக் கூடியவர் நிதி—கல்வி அமைச்சர். ஒரு கையாலே நிதி அமைச்சர். இன்னொரு கையாலே கல்வி அமைச்சர். எனவே அதை சீக்கிரமாக எழுதி வெளியிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் மற்ற என்.ஜி.ஓக்கள் எல்லோருமே ஆவலோடு முடிவு எப்படி இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏமாற்றம் அடைவதாக இருந்தாலும் சரி, சீக்கிரமாக “உண்டு” “இல்லை” என்று தெரிந்து கொள்ளட்டும். நாம் துரிதமாக வெளியிடும்படி கேட்டுக் கொள்ளும் அதே சமயத்தில் சில பிரச்சனைகளைக் குறித்து முக்கியமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். சம்பள விகிதம் எப்படி இருக்கும் என்பதைப்பற்றி நான் முன்சூட்டி சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. கூடியவரையில், எவ்வளவு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறதோ அந்த ஏற்றத்திற்குத் தகுந்தவாறு, திருப்பி ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு உயர்த்தவேண்டும். ஆசிரியர்களுடைய நிலை மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது என்று பிரதம மந்திரி அவர்கள்கூட பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்தவேண்டும். அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கு இன்னும் மற்ற வசதிகள் என்ன என்ன வழங்க முடியும் என்பதைக் கவனிப்பதோடுகூட, பதவியிலிருந்து விலகும் வயதை 58 வரை உயர்த்தலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். காலையில் கேள்வியொன்றுக்குப் பதிலளிக்கும்போது, அவர்கள் 58 வயது வரை வேலை செய்யலாம் என்று உயர்த்தி விட்டால், இளைஞர்களுக்கு வேலை கொடுக்க சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய் விடும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகையால் தான் அதைக் குறிப்பாக சுட்டிக்காட்ட நேர்ந்தது. 58 வயது வரை ஆசிரியர்கள் வேலை செய்யும் திறமை இருக்கும் காரணத்தால், சர்க்கார் தாங்களாக 58 என்று உயர்த்தாவிட்டாலுங்கூட, 58 வரை அவர்கள் பணி புரிவதற்கு வசதி செய்துகொடுத்தால் கூட, வயதான காலத்தில் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். **(The Hon. Sri C. Subramaniam :** இப்போதே அப்புடி இருக்கிறது.) இப்போதே இருக்கிறதாக சொல்கிறார் கல்வி அமைச்சர். அமைச்சர் அதை எல்லோருக்கும் தாராளமாகக் கிடைக்கும்படி செய்தால் வயதான ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்கும். அதை எல்லோருக்கும் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர்களுக்கு வேலையில் ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும். தனியார் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனைதான் இங்கு அடிக்கடி சபை முன்பு வருகிறது. நான் அமைச்சரிடத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். கல்வி இலாகா டைரக்டருக்கும் பல சந்தர்ப்பங்களில் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். சட்டத்தில் இருக்கும் கோளாறு என்னவோ, தனியார் என்ன செய்தாலும் சர்க்காருடைய பணம் பெற்றுக் கொள்ளலாம், ஆசிரியர்களை இஷ்டம்போல் நடத்தலாம் என்று இருக்கிறது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th April 1960]

அவர்கள் இஷ்டம்போல் ஆசிரியர்களை டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் பண்ணுவதால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. “நீ இந்த ஆசிரியரை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் உத்தரவு போட்டிருந்தாலும்கூட, அந்த உத்தரவுக்குத் தனியார் கீழ்ப்படிவது இல்லை. அதனால் அந்த ஆசிரியர் திண்டாட நேரிடுகிறது. அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம் என்ற உரிமை இருந்தும் சட்டத்தின் பலனை அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் போகிறது. தனியார் நடத்தும் பள்ளிக்கூடமே இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் தனியார் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களையும் சர்க்கார்ப் பொறுப்பிலே ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு ஆதரவு அவர்களுக்கு கொடுப்பேன் என்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். படிப்படியாக தனியார் யார் யார் தவறாக நடக்கிறார்களோ அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய பள்ளிக்கூடங்களின் அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்து அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கோடம்பாக்கத்தில் ஒரு ஹைஸ்கூல் பத்து மாதமாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவில்லை. மாடர்ன் ஹைஸ்கூல் என்ற பள்ளிக்கூடம் அது. அங்கிருக்கும் ஜனங்களெல்லாம் மந்திரியையும் கல்வி இலாகா அதிகாரியையும் போய்ப் பார்த்த பிறகு, டி. ஈ. ஓ. பள்ளிக் கூடத்தைத் திறந்து நடத்த உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். பத்து மாதமாக பட்டினி இருக்கும் ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி புகட்ட வேண்டுமே என்ற கடமை உணர்ச்சியுடன் பள்ளிக்கூடம் சென்று படிப்புச் சொல்லிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் சம்பளம் பெறவில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட மாணேஜ்மென்டாரை என் விட்டுவைக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி சற்று சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சென்னை கல்வி விதிகளை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருந்தால் அதற்குத் தகுந்த முறையில் விதிகளை மாற்றி, சர்க்கார் அதிகாரிகள் போடும் நியாயமான உத்தரவை தனியார் கேட்க மறுத்தால் அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு உத்தரவாதம் இருக்க முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் சில பிரத்தியேகமான குறைகள் சர்க்கார் எடுக்கும் சில நடவடிக்கைகளால் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆங்கிலம் போதிப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. கல்லூரியில் இது போதனாமொழியாக இருக்கவேண்டுமா என்ற பிரச்சனைக்கு நான் பின்னால் வருகிறேன். இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தோடு ஐந்தாவது வகுப்பிலே ஆங்கிலம் போதிக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆங்கிலம் போதிக்கும் பள்ளிகளுக்கெல்லாம் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் தான் போடவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம். இதனால் ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்கள் பலர் வேலை இழப்பார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்கள் வேலை இழக்காத முறையில் இந்தச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சிலில் ஸ்பீஸஸ் டிபார்ட்மென்டா மூடியபோது போதிய தகுதியற்றவர்கள் குமாஸ்தாவாக இருந்தும் அவர்களுக்கென்று பிரத்தியேகமான செலக்ஷன் பரீட்சை நடத்தி அவர்களும் மற்ற சர்க்கார்க் காரியாலயங்களில் குமாஸ்தாக்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதுபோன்ற ஹையர் கிரேட் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களைக் கூட போதிய ஆங்கில அறிவோடு படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கத் தகுதியும் திறமையும் இருந்தவர்களை செகண்டரி கிரேடுக்கு உயர்த்தாவிடாலும்கூட, அவர்களை நியமித்தால் சர்க்காருக்கும் சிக்கனமாக இருக்கும். அவர்களுக்கும் வேலை போகாது. அந்த யோசனையை அவர்கள் சங்கமே கொடுத்திருக்கிறது. அதை ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

26th April 1960]

SRI M. JAGANNATHAN : On a point of order, Sir. There is no quorum in the House. I want to know whether the proceedings of the House could be conducted in these circumstances?

Mr. SPEAKER (After a pause): There is quorum, I think.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அதோடு, சம்பளம் விதிக்கக்கூடாது என்று சமீபத்தில் உத்தரவு போட்டதின் காரணமாக சில பள்ளிக்கூடங்கள் மூட நேர்ந்தன. அந்த சமயத்தில் ஆசிரியர்களாக வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்களை வேறு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் எடுத்துக் கொள்ளும் சமயத்தில் ஹையர் கிரேடில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தகுந்த பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள், இதனால் யாருக்கும் குறை இருக்காது என்று. அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று கூறப்பட்டது. அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய குறைகள் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சம்பளம் நேரடியாகக் கொடுப்பதினால் இருக்கும் கஷ்டங்களைப்பற்றி கல்வி ஆலோசனைக் குழு முன்பு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஒரு லட்சத்து இருபதாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் தபால் செலவு ஏற்படுகிறது, குமஸ்தா போடுவதுபோன்ற பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது அவசியமா என்று ஆலோசிக்கவேண்டும், அதைக் கைவிடவேண்டுமென்ற யோசனையை ஆலோசனைக் குழு முன்பு சொன்னார்கள். அந்த சமயத்தில் அதை ஆட்சேபித்தவர்களில் நானும் ஒருவன். இருப்பினும் அதைப் புனராலோசனை செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆசிரியர்களை சந்தித்து நாம் விசாரிக்கும்போது மணி ஆர்டர் கமிஷனை சம்பளத்திலே குறைத்துக்கொண்டாலும்கூட நேரடியாக அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்க வேண்டியது ரொம்ப அவசியம் என்று அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். முதலில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம், மணி ஆர்டர் கமிஷனைக் குறைக்க வேண்டாம் என்று. அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு அதிக கஷ்டமும் தொந்தரவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மணி ஆர்டர் கமிஷனைப் பிடித்துக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை, நேரடியாகச் சம்பளம் கிடைக்க ஒரு உத்தரவாதம் வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் பலர் என்னிடத்தில் சொல்ல நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஆகையால், அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் சபைகள் அமைய இருக்கின்றன.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுவிடலாம். அப்பொழுது நகர்ப்புறங்களில் இருக்கும் சில பள்ளிக்கூடங்கள் தான் மிஞ்சும். இடைக்காலத்தில் மணி ஆர்டர் கமிஷனைப் பிடித்துக் கொண்டாலும் பரவாயில்லை, நேரடியாகச் சம்பளம் கொடுப்பதுபற்றி ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

லோகல் லைப்ரரி அதார்டி என்று இருக்கிறது. சமுதாய கல்வி அபிவிருத்திக்காக வேண்டி பல படிப்பகங்கள் புத்தங்கள் வாங்குவதில் பல பாரபட்சம் இருக்கிறது என்ற புகார்கள் வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட புகார்கள் ஏற்படாமல் பார்க்கவேண்டியது அவசியம். தனியாக லோகல் லைப்ரரி அதார்டி என்று ஸ்தாபனம் வேண்டுமா என்பதையே ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவைகள் ஆலோசிக்கவேண்டிய பொறுப்பு கல்வி சம்பந்தப்பட்டதும் ஒன்று. என் அந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்கே இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். வேண்டுமானால் அதிலிருந்து உப கமிட்டி நியமித்துக் கொள்ளலாம். சிலவற்றுக்கு தனி கமிட்டி இருக்கிறது. அதுபோல் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் தனி கமிட்டி நியமிப்பதுபோல், கல்வி சம்பந்தமாக புத்தகங்கள் வழங்குவது, இவைகளுக்காக கமிட்டி போட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட்

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th April 1960]

டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலினுடைய பொறுப்பிலே விடுவதற்கு அதை ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4 30
p.m.

இதற்கு மேலாக இந்த மானியத்தைப் பற்றி பேசக்கூடிய சமயத்தில் இப்பொழுது இருக்கும் முக்கியமான பிரச்சனையைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. இந்தப் பிரச்சனை ஒன்றும் புதிதல்ல. ஏற்கெனவே தமிழ்தான் கல்லூரியிலும் போதனை மொழியாக வேண்டும் என்பது இந்தச் சபையின் அநேகமாக ஏகோபித்த முடிவு என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். 1954-ம் வருஷத்திலிருந்து சட்ட சபையில் பல முறை தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக வேண்டும், தமிழ் கல்லூரியிலும் உட்பட எல்லா மட்டங்களிலும் போதனை மொழியாக வேண்டும் என்று கூறி வந்தவர்களுள் நானும் ஒருவன். அமைச்சர் அவர்கள், நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கொஞ்சம் தூரதிருஷ்டியோடு கவனித்துத் தான் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மற்ற விஷயங்களில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கலாம். தமிழ் ஆட்சி மொழி ஆக வேண்டும், கல்லூரியில் தமிழ் போதனை மொழியாக வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஒரு வேளை அமைச்சர் அவர்கள் அரசியல் லாபத்தைக் கருதி எதிர்க்கட்சிகளுக்கு விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு செய்திருந்தாலும் சரி, நம்முடைய காலத்திலேயே தமிழ் ஆட்சி மொழி ஆயிற்று என்ற நல்ல பெயரை எடுத்துக்கொள்வதற்காக செய்திருந்தாலும் சரி, அதில் தவறு இல்லை. அவர் அதற்காக எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. 1956-ல் பழைய சட்ட சபையில் தமிழ் தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்கான சட்டமும் இயற்றப் பட்டது. அதன் விளைவாக அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் ஆட்சி மொழியாகி விட்டது என்றால், அதனுடைய அர்த்தம் தமிழிலே எழுத, படிக்க, பேச, சிந்திக்க எல்லா விஷயங்களிற்கும் திறமை உள்ளவர்கள் அவசியம். எதிர் காலத்தில் நம்முடைய ராஜ்யம் முன்னேற வேண்டுமானால், தமிழ் எந்த அளவுக்கு கல்லூரி களிலும், மற்ற பொது நிர்வாகத்திலும் வழங்கப்படுகிறதோ அதைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது. ஒரு சிலர் இந்தியே தேசம் பூராவும் பரவவேண்டுமென்று நினைக்கலாம். அவர்களுடைய எண்ணம் நிறைவேறுது. இந்தியும் வேண்டாம், தமிழும் வேண்டாம், தாங்கள் படித்து பழகிய ஆங்கிலமே இருக்கட்டும் என்று சிலர் நினைக்கலாம். அவர்களுக்கு மூளை சோம்பேறித்தனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவர்களுக்கு சிந்திக்க சக்தி இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்தியும் வர முடியாது. ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய துனியும் கிடையாது. இப்படி இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வேண்டும் என்று சட்டம் இயற்றி விட்டு, தமிழ் போதனை மொழியாக உயர் நிலை பள்ளிகளில் மட்டும் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, கல்லூரிகளில் தமிழை போதனை மொழியாக ஆக்காவிட்டால், மாணவர்களுடைய நிலை என்ன ஆகும்? படித்து வரக்கூடிய மாணவர்களுக்கு எந்த விஷயத்தையும் தமிழிலும் சொல்லத் தெரிவதில்லை. ஆங்கிலத்திலும் சொல்லத் தெரிவதில்லை. இந்த மாதிரி நிலைமையில் கல்லூரியிலிருந்து வெளி வருபவர்கள் நம்முடைய நிர்வாகத்திற்கு பயன்படுவார்களா என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து, இந்தப் பிரச்சனையில் நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். எதிர் காலத்தில் தமிழ் முன்னேற வேண்டுமென்றால், இந்தச் சரவரிடமல் தடுக்கவேண்டுமென்றால் தமிழ் நாட்டில் கல்லூரிகளில் போதனை மொழி தமிழ் மொழியாக இருக்க வேண்டும். சில பேர்கள் ஆங்கிலமே போதனை மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்தால், அவர்களுக்காக தனி கல்லூரி வைத்துக்கொள்வதில் ஆட்சேபனை இல்லை. அதே மாதிரி இந்தி போதனை மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைப்பவர்களுக்கு தனி கல்லூரி வைத்துக்கொள்வதற்கு சுதந்திரம் இருக்கலாம். அதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், தமிழ் நாட்டில் கல்லூரிகளில் எல்லாப் பாடங்களும் உட்பட தமிழ்தான் போதனை மொழியாக இருக்க வேண்டும். தமிழ்தான் தமிழ் நாட்டு

26th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

நிர்வாக மொழியாக இருக்க வேண்டும், அந்த அந்தஸ்து தமிழ் மொழிக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கருதி ஆங்கிலத்தை வைத்துக்கொண்டால் தான் அனுசூலம் என்று எண்ணாமல் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகினால், அதைப் புரிந்துகொள்ளுவது சலபம். இந்திக்கும், தமிழுக்கும் மோதல் வரக்கூடாது என்று கருதி, முன் கூட்டியே தமிழுக்கு உரிய அந்தஸ்தை கொடுத்து விட வேண்டும். தமிழ் நிர்வாக மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று அதற்குரிய சட்டத்தை இயற்றினோம். அதை ஒட்டி அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இப்பொழுது இது விஷயமாக ஒரு சர்ச்சை ஏற்படக் கரணம் என்ன? என்னுடைய குற்றச்சாட்டு சர்க்கார் இன்னும் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதுதான். இன்னும் பல பாட புத்தகங்கள் வெளியிடப் படவேண்டியிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். அதிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கலாம். வேகமாக போகாவிட்டாலும் சரியான பாதையில் அடி எடுத்து வைக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கோவையிலே 1960-61-ம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்ப முயற்சியாக கல்லூரியில் தமிழ் போதனை மொழியாக இருக்கும். அதுவும் விஞ்ஞானப் பாடங்கள் தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்கப் போவதில்லை. அப்படிச் சொல்லிக்கொடுக்கட்டும் என்கிற முயற்சியை எல்லோரும் வரவேற்கவேண்டும். அதில் ஆட்சேபனை என் இருக்க வேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகு 1963-64-ம் ஆண்டிலிருந்து அதே மாதிரி மற்றக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ் போதனை மொழியாக வரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் ஒரு நிபந்தனையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய மானியத்தை கொடுக்காமல் இருக்கலாம் என்ற ஒரு நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது அதில். நிர்ப்பந்தம் வேண்டுமா என்றால் வேண்டும். நிர்ப்பந்தம் இல்லாவிட்டால் மற்ற கல்லூரிகளை நடத்தக்கூடியவர்களுக்கு என்ன அக்கரை வரும்?

யூனிவர்ஸிடி கடந்த 10 வருஷ காலமாக நடந்துகொண்டு வந்திருக்கும் விதத்தைப் பார்த்தால் இந்த நிர்ப்பந்தம் அவசியம் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தப் பிரச்சனையின் மீது அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கையை ஆதரித்தும் சர்வகலாசாலையை குறை கூறியும் நான் பேச வேண்டியிருக்கிறதே என்று எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. சர்வகலாசாலைக்கு சுதந்திரம் இருக்கவேண்டும். எதற்காக சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும்? அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கையை நிறைவேற்றத் தவறினால், அவர்களையும் மீறி கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்வகலாசாலைக்கு சுதந்திரமே தவிர எந்தக் கொள்கையையும் முன்னேற விடாமல் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட வில்லை. சர்வகலாசாலை இந்த சுதந்திரத்தை சரிவர பயன்படுத்தாவிட்டால், இம்மாதிரி பயன்படுத்துவார்களேயானால், யூனிவர்ஸிடி சட்டத்தைப் பற்றி நாம் ஆலோசிக்கவேண்டியிருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

தமிழ் போதனை மொழியாகவேண்டுமென்பது உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் கொள்கை அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கொள்கை அல்ல. சொல்லப்போனால் காங்கிரசிலேயே ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்னும் பலர் இந்தி வரவேண்டுமென்று விரும்புவவர்களும் இருக்கிறார்கள். இது ஒரு கட்சிக் கொள்கை அல்ல. இந்த மகாசபை தமிழே போதனை மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, எதிர்க்கட்சிகள் உட்பட எல்லாக் கட்சிகளின் ஆதரவு பெற்று தமிழ் போதனை மொழியாக வேண்டும் என்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கிற பொழுது, முடிவு செய்திருக்கிறபொழுது, அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு கல்வி அமைச்சரைவிட, யூனிவர்ஸிடி அதிகாரிகளுக்கு உண்டு என்பதை யூனிவர்ஸிடி அதிகாரிகளுக்கும், வைஸ் சான்ஸலர் அவர்களுக்கும் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி இருக்கும்பொழுது அனாவசியமாக ஒரு சர்ச்சையை ஏற்படுத்தி, நாட்டிலே எதற்காக குழப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டும்?

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th April 1960]

அம்மாதிரி செய்வது தமிழுக்கு செய்யும் சேவையாகாது, யுனிவர்ஸிடிக்கு செய்யும் சேவையாகாது, கல்லூரிகளுக்கு செய்யும் சேவையாகாது. அதற்குப் பதிலாக வைஸ் சான்ஸ்லர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும்? தொடர்ந்து 15 வருஷ காலமாக வைஸ் சான்ஸ்லராக இருக்க கூடிய அதிர்ஷ்டம் படைத்தவர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்? காங்கிரஸ் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால், காங்கிரஸ் அல்லாத பல ஸ்தாபனங்கள் அந்தந்தப் பிரதேச மொழிதான் போதன மொழியாக வேண்டும் என்று திட்டவட்டமாக யோசனைகள் கூறியிருக்கின்றன. நம்முடைய மதராஸ் யுனிவர்ஸிடி சிண்டிகேட் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய யோசனைகளில் ஒன்று :

“Taking immediate steps to prepare the ground for introducing the regional language as the medium of instruction in the University classes.”

உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரீஜனல் மொழி, வட்டார மொழி என்றால், தமிழ் மொழிதானே இங்கு? தமிழை போதன மொழியாக்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து

“Enriching sufficiently and suitably the regional language.”

ரீஜனல் மொழியை போதுமான அளவுக்கு வளப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த இரண்டு யோசனைகளின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டு, யுனிவர்ஸிடி அதிகாரிகள் இதில் என்ன கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சொல்வார்களே யானால், அவர்களுடைய முயற்சியை பாராட்டியிருக்க முடியும். இந்த யோசனைகளின் பேரில் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்காமல்; எல்லாவற்றிற்கும் ஆங்கிலத்தான் பயன்படும், ஆங்கிலத்திற்குத்தான் போதன மொழியாக இருப்பதற்கு தகுதி இருக்கிறது, தமிழ் போதன மொழியாவதற்கு தகுதி இல்லாதது என்ற ஒரு முடிவில் இந்தப் பிரச்சினையை அவர்கள் அணுகுகிறார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கடந்த பத்து வருஷ காலமாக இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. 1950-ல் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இப்பொழுது 1960-ம் வருஷம் நடக்கிறது. இந்த 10 வருஷ காலத்தில் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்து விட்டு சர்க்கார் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளுக்கு முட்டுக் கட்டை போடுவது நியாயமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இது தமிழ் நாட்டின் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்காதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். யுனிவர்ஸிடியின் பெயரால் இப்பொழுது நடைபெறும் சர்ச்சை நியாயமற்றது. அதற்கு எந்த விதமான காரணமும் கிடையாது. யுனிவர்ஸிடி நிர்வாகிகள் தங்களுடைய போக்கை மாற்றிக்கொள்ளாவிட்டால், தமிழகத்திலுள்ள மக்களின் சாபத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கும் என்பதைத்தான் ரொம்பவும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

யுனிவர்ஸிடி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இன்னொரு விஷயத்தையும் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1954-ம் வருஷத்தில் இரண்டு யுனிவர்ஸிடி சட்டங்களையும் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று யோசனையை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். இப்பொழுது..

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has got one minute more.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I will finish soon, Sir.

அண்ணாமலை யுனிவர்ஸிடியைப் பற்றி தனியாக பேசிக்கொள்ளுகிறேன். வெள்ளை அறிக்கையின் மீது விவாதம் நடத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளை அறிக்கையில் கண்டிருக்கக்கூடிய கோட்பாடுகளை தனியாக உருவாக்கி இந்தச் சபையில் அது ஒரு தீர்மானமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அமைச்சர் அவர்கள் வெள்ளை அறிக்கையை தமிழிய ஒரு தீர்மானத்தை சபையின்

[26th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

முன்பு கொண்டு வந்து, அதை இந்த சபை விவாதிக்கவேண்டும். மதராஸ் யுனிவர்ஸிடி சட்டத்தையும், அண்ணாமலை யுனிவர்ஸிடி சட்டத்தையும் திருத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். யுனிவர்ஸிடி சென்னை யில் மட்டும் இருப்பதும் பிரயோசனம் இல்லை. தமிழ் நாட்டில் பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. பரவலாக வெவ்வேறு இடங்களில் 2, 3 யுனிவர்ஸிடிகளாக ஆக்கினால் என்ன என்கிற யோசனையையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். யுனிவர்ஸிடிகளுக்கு அதிகப் பொறுப்புகள் கொடுக்க வேண்டும் என்றாலும்கூட, அவர்கள் சரியாகப் பணியாற்ற அவர்களை சட்டத்தின் மூலம், கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று கூற விரும்பவில்லை. அவர்களை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். சட்டத்தின் முடிவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்புகளை ஏற்கத்தக்க சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு, பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்து உரைத்ததற்காக அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்த வரைக்கும், முடிவுகள் அன்றாடம் செய்யப் கூடியதில்லை. இன்றைக்கு ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றிச் சொல்லும் செய்கிறோம் என்றால், ஆரம்பக் கல்வி அடிப்படையில் சொல்லுவதற்கு இப்பொழுது ஆரம்பக் கல்வி ஆரம்பிக்கும் குழந்தைகள் 11-வது வருஷப்பாது எப்படியிருக்கவேண்டும், அதற்கு மேல் படிக்கலானால் போகும்போது எப்படி யிருக்கவேண்டும் என்று தூரநோக்கியுடன் திட்டம் போட்டால் தான், வெற்றி பெற முடியும். இந்த வருஷத்தைப் பொருத்தே, அல்லது அடுத்த இரண்டு, மூன்று வருஷத்தைப் பார்த்துச் செய்தால் அது சரியாகாது. அதில் வெற்றி காண முடியாது. இன்னொன்றையும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த முயற்சிய்தான் நம் ராஜ்யத்தில் திட்டத்தை வகுத்து வருகிறோம். அமைச்சர் பற்றி நாம் எல்லோரும் பெருமைப்பட வேண்டும். கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் அதை ஒரு கட்சி மனப்பான்மையோடு நோக்கக்கூடாது. அல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக் கூடிய முறையில், கல்வித் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். அதற்காக கல்வி சம்பந்தமாக கொள்கைகள் எனக்கோ, காங்கிரஸ்க்கோ, காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கோ இல்லை என்று சொல்லி விடக்கூடாது. அடிப்படையான கல்விக் கொள்கை இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் கொள்கையோடு, எதிர்க் கட்சிகளையும் கலந்தாலோசித்து, சர்ச்சை செய்து அவசியமான மாறுதல்களைச் செய்து, அவர்களையும் ஒப்புக்கொள்ளச் செய்து, திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்த முறையிலே இன்றைக்கு, ஆரம்பக் கல்வி, உயர்நிலைக் கல்வி எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று ஏகோபித்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். பள்ளிப் படிப்பு 11 வருடங்கள் இருக்கவேண்டும்; அதிலே 7 வருஷம் ஆரம்பக் கல்விக்கும், 4 வருஷங்கள் உயர்நிலை படிப்புக்கும் இருக்கும். இந்த 7 வருஷத் திற்குள்ளே ஐந்து வகுப்புகள் ஆரம்பக் கல்விப் பள்ளியில் இருந்து வந்திருக்கின்றன. உயர்நிலைப் பள்ளியில் எட்டாவது வரை; இனிமேல், உயர்நிலை-ஆரம்பப்பள்ளிகளில் 5, 2, 4 என்று ஆகிறது. இந்த முறையில் வகுத்து, இன்றைக்கு, அதை அமுலாக்க வேண்டும் என்று முயற்சிக் கிறோம். முதல் ஏழு வருஷம் பற்றி கவனிக்கும்போது, அந்தப் படிப்பு இப்பொழுது இல்லாவிட்டால், இன்னும் 5 வருஷத்திற்குள் அல்லது 10 வருஷத்திற்குள், எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாயமாகவும், இலவச மாகவும், கொடுக்கவேண்டியது என்ற கொள்கை நமது அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படை. அதை உடனடியாகச் செய்ய முடியாது என்று உணர்ந்து, 6 வயது முதல் 11 வயதுவரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு 1965-க்கு உள்ளாகவே, பள்ளிக்குப்போகும் வாய்ப்பை அளிக்கும் இலக்கை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இது மூன்றாவது திட்டத்திற்குள் முடிவு அடையும். அதற்கு மேல் பாக்கி இருக்கக்கூடிய, இரண்டு வகுப்புக்கும் இருக்கிறவர்களை அடுத்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளில் சேர்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு இதை ஒரு 10 வருஷத் திட்டமாக நோக்கினால், 10 வருஷத்திற்குள்ளே, நம் கிராமங்களிலே, நகரங்களிலே இருக்கும் எல்லாக் குழந்தைகளையும்

[Sri C. Subramaniam] [26th April 1960]

ஆண் பெண் வித்தியாசமில்லாமல், ஏழாவது வரை படிக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது. இப்பொழுது ரூ. 17 லட்சம், 6 முதல் 11 வயது வரைக்கும் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு என்றால், அடுத்த இரண்டு வகுப்புகளுக்கும், எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இன்னும் ரூ. 10 அல்லது 12 லட்சம் அதிகரிக்கலாம். அந்த வகுப்புகளில் குறைவு இப்பொழுது ஆகவே, கல்வியை ரொம்பப் பரவலாக, அநேக லட்சம் குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்ற அந்தக் கட்டத்திலே, கல்வி சொல்லிக் கொடுக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இது என் அளவில் மிகவும் பெரிய பிரச்சனை. என் பரவலாகும்போது, தரத்தில் குறைவு ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். கூடிய வரைக்கும், குறைவு ஏற்படாமல் பார்ப்பது அவசியம். அந்தந்த முறையிலே யோசனை செய்ய வேண்டியது அவசியம்; இப்பொழுது மட்டுமல்ல, லட்சக் கணக்கான குழந்தைகள் வரும்போது, என்ன செய்ய வேண்டுமென்று, அதற்கான முறையிலே கல்வித் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டியது நம் கடமை. அதைச் சிறிது ஆராய வேண்டியதவசியம் என்பதை இந்தச் சபைக்கு விளக்க விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது 7-வது வகுப்பு வரை வைத்து நடத்தும்போது, ஒவ்வொரு பகுதியில் 5 வகுப்பு வரை வைத்து நடக்கிறது. நம் ஆசிரியர்கள் தரம் என்ன? 8-வது வகுப்பு வரை கல்வி சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில், எல்லோரும் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது கல்வியைப் பெற்ற ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்கு இப்பொழுது இருக்கும் 15 கோடியல்ல, இன்னும் 5, 6 கோடி அதிகம் வேண்டும். 8-வது வரை பயிற்சி கொடுத்து உபாத்தியாயர்கள் ஒவ்வொரு பள்ளிக் கூடத்திலும், ஒரு செகண்டரி கிரேட் உபாத்தியாயர் இருந்தால், 4, 5 வகுப்புகளில் தரம் உயரும் என்று நம் பார்க்கிறோம். ஆங்கிலம் போதிக்க மட்டுமல்ல. என்னுடைய கருத்தில், 5-வது வகுப்பு வரை இருக்கும் குழந்தைகளுக்கு, ஒரு செகண்டரி கிரேட் உபாத்தியாயர் இருக்க வேண்டும் என்று, அந்த அடிப்படையில் நினைத்து வந்தோம். அதைப் பிறகு அமுலுக்கு கொண்டு வரும்போது, 5-வது வகுப்பிலேயே ஆங்கிலம் சொல்லிக்கொடுக்கும் முறையில் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் சிலர் வேலையில்லாமல் போகிறார்கள். மற்ற பாடங்களின் தரம் உயர் உயர்ந்த தகுதியுள்ள ஆசிரியர்கள் ஏற்பட்டால், ஏற்படும் வாய்ப்பு வரவேற்கத்தகுந்தான். ஆனால், அதன் காரணமாக சில ஆசிரியர்கள் வேலை இல்லாமல் போனால், புதிய புதிய வகுப்புடன் பள்ளிக் கூடங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே வேலையில்லிருந்து நீங்கியவர்களுக்கு, முதல் சலுகை கொடுத்து, பள்ளிக் கூடத்தில் அமர்த்திக் கொள்வது எள்கியமாக இருக்கிறது. என்கருத்து எல்லோருக்கும் படிப்பு சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியது. 5-ம், 2-ம் ஆக இருப்பது கூடிய சீக்கிரத்தில் நடக்கக்கூடியது. அது நான் நினைப்பது.

சின்ன கிராமங்களுக்கு, பீடர் ஸ்கூல் என்று எல்லா கிராமங்களிலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதில் செகண்டரி ஆசிரியர்களைப் போட்டால் நல்லது. இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. பிறகு 4, 5 கிராமங்களுக்குப் பொதுவாக ஒரு பெரிய பள்ளிக்கூடம் இருக்க வேண்டும்; அது எல்லா விதமான வசதிகளோடு கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திற்கும் ஹெட்மாஸ்டர், பி.எ.ஸ்டி. ஆக இருக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். முதலில் பீடர் ஸ்கூலாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்க வேண்டும். பிறகு இப்படி பெரிய பள்ளிக்கூடம் 4, 5 கிராமங்களுக்குப் பொதுவாக இருந்தால், குழந்தைகள் அதிக தூரம் நடந்துபோக வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. 4, 5 அல்லது 6 கிராமங்களுக்கு, எல்லாவசதிகளும் அமைந்த நல்ல கட்டடம், நல்ல சூழ்நிலை, தோட்டம் பல்வேறு கருவிகள் எல்லாம் அமைந்ததாக இருந்து அதில் ஒரு எஸ்.டி. தலைமை ஆசிரியராக ஏற்பாடு செய்தால், எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கும் காலத்தில் தரம் குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

இரண்டாவது மொழி, 5-வது 4-வது ஆண்டில் யோசிக்கலாம். இதை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், ஒரு மொழி பயிற்சி இளம் வயதில் சுலபம் என்பதை விஞ்ஞான ரூபமாக, தத்துவ ரூபமாக, ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது, நிரூபிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே குழந்தைப் பருவத்தில்

26th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

புது மொழியைப் பயிலுவதற்கு சுலபமாக அமைந்து விடுகிறது. அதன் பின்னால் யோசிக்க வேண்டிய விஷயம் பள்ளிக்கூடங்கள் எந்த முறையில் அமைந்தால் இந்தக் காரியங்களை முடிக்கலாம், என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 4, 5, 6 வகுப்புகளில் அதை ஆரம்பிக்கலாம். அந்த நிலைமையில் இரண்டாவது மொழியை ஆரம்பிப்பதாக திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. ஆசிரியர்களுக்கு எத்தனை மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இதைப் பற்றி சர்வ கட்சி சேர்ந்து ஆலோசித்து ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் ஒரு ஆசிரியருக்கு 20 பேர் இருக்கலாம் என்றும், சிலர் 25 பேர்கள் இருக்கலாம் என்றும், சிலர் 30 பேர்கள் இருக்கலாம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சமீபத்தில் நான் இங்கிலாந்திலுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தேன். அதைப் பார்த்து வந்தபோது அது அதிசயிக்கத் தக்கதாக இருந்தது. அவர்கள் இன்றைக்குச் சொல்லக்கூடிய அளவைப்பார்த்தால் முதலில் 'It will be better to put all the available educational money and manpower into first reducing over-sized classes to the prescribed maxima of 40 children in primary and 30 children in secondary schools'. அவர்கள் சட்டப் பிரகாரம் வைத்து இருப்பது 40 பேர்கள். இது ஆரம்பப் பள்ளிகளில். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 30 பேர்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். முதலில் அதிகமான பிள்ளை எடுத்துக் கொள்வதாகத் திட்டமிட்டார்கள். கடைசியில் 40, 30 என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆரம்பக் கல்விக்கு 700 மிலியன் பவுண்ட் செலவு செய்யக்கூடிய இடத்தில் இப்படி அமைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கு இருக்கிறது. ஆகையால், இன்றைக்கு நம் தேசத்தில் மட்டுமல்ல, இங்கிலாந்திலும் இந்த முறைதான் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது முதல் இடத்தில் 60 பிள்ளைகளுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுத்து வந்தார்கள். இன்றைக்கு நாம் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அந்த முறையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு குழந்தைகள் குறைவாக இருக்கிறதோ அந்த அளவு கல்வித் தரமும் உயர்ந்திருக்க முடியும். கல்வித் தரம் உயர்வதோடல்லாமல் எல்லோருக்கும் பரவலாகச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் இப்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் 1970-ம் வருஷத் திற்குள் எல்லா குழந்தைகளையும் பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கொண்டு வந்து விடலாம். அப்படிக் கொண்டு வரும்போது ஏழாவது வகுப்பு வரைக்கும் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் எல். டி. ஆசிரியர் இருக்க வேண்டியதாக ஆகிறது. அதற்கு வேண்டிய பயிற்சியும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. கல்வித் தரம் உயர்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. குழந்தைகளுக்கு செலவு செய்யக்கூடிய கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நல்ல பலன் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அப்படி பலன் கிடைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் திட்டத்தை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக 8, 9, 10, 11 வகுப்புகளில் நான்கு வருஷங்கள் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் 1970-க்குள் எல்லோருக்கும் சொல்லிக் கொடுத்தாகி விடும். ஆகவே பரி யூனிவர்ஸிடி போவதற்குள் எல்லோருக்கும் சொல்லிக்கொடுத்தாகி விடும் என்ற அடிப்படையில் திட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி மாற்றி அமைக்கப்பட்ட திட்டத்தின்படி படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு ஆகி இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பாடத் திட்டத்தையும் பல வகுப்புகளுக்கு மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உயர் நிலைப் பள்ளிப் படிப்புக்குமேல் வெறும் புத்தகப் படிப்பு மட்டும் போதாது என்று அதற்கு மேல் தொழில் படிப்பு படிக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு தொழில் படிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இன்ஜினியரிங், விவசாயம், செக்ரட்டேரியல் இதைப் போன்ற படிப்புகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது டெக்னிகல் ஸ்கூல் என்று தொழில் கற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri C. Subramaniam]

[26th April 1960]

கிறது. அதற்கு என்று நான்கு வருஷங்கள் பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அதுவும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு முக்கியமான திட்டம்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். அதாவது மொழி. இது ஒரு பெரிய பிரச்சனாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். அதன்படி மூன்று மொழிகள் படிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒன்று தாய் மொழி, இரண்டாவது பிரதேச மொழி, மூன்றாவது ஆங்கிலம் அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு ஜேரோப்பிய மொழி. அது ஆங்கிலமாகத்தான் இருக்கும். பிரதேச மொழி என்று சொல்லும்போது அது இந்தியாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறோம். பெரும்பாலும் ஹிந்தியாகத்தான் அது இருக்கும். ஆகவே இப்படி மூன்று மொழிகள் படிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலம் என்று சொல்லும் போது வேறு ஜேரோப்பிய மொழியாகிய ரஷ்ய மொழியாகவோ அல்லது வேறு எந்த மொழியாகவும் இருக்க முடியாது. அது ஆங்கிலமாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆகவே அதை ஐந்தாவது வகுப்பிலிருந்து சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஆங்கிலத்தை புறக் கணிப்பது என்பது அல்ல. சில இடங்களில் பிரசாரம் செய்து வருவதைப் பார்த்தால் ஆங்கிலத்தை நாங்கள் ஏதோ புறக்கணிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இல்லை என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆங்கிலம் வேண்டாம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். கனம் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்களே தாங்கள் செகண்டரி எடுக்கேஷன் கமிஷன் தலைவராக இருக்கும்போது அவர் கொடுத்த ரிபோர்ட்டிலேயே அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆங்கிலம் அவசியம் இல்லை என்பதைப்பற்றி அவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவரே என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறார் என்றால் ஆங்கிலம் கட்டாயமாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, அவசியமானால் வேறு எதையாவது படிக்கலாம், ஹிந்தி வேண்டுமானாலும் படிக்கலாம். பள்ளிக்கூடங்களில் ஆங்கிலம் கட்டாய மொழியாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார். அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது :

“It may be provided that English is not to be treated as a compulsory subject of study if the pupil or guardian does not wish it to be studied. In the case of those pupils who do not desire to study English, an alternative arrangement should be made for the study of another language in schools which provide for the study of English on an optional basis. There should also be alternative arrangements for an advanced course in the mother-tongue for those who do not take the optional course in English . . .”

ஆகவே ஆங்கிலப் பாடம் வைக்கவேண்டியது அவசியம் கிடையாது என்று வெளியிட்டிருக்கிறார். இப்பொழுதுள்ள பாட திட்டத்தின்படி வேறு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆங்கிலத்தை உயர்நிலை பள்ளியிலேயே கற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு மேல் சர்வகலாசாலையில் போய்ச் சேரக்கூடிய மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலப் படிப்பு இருக்கும். ஆங்கிலம் இல்லை என்று சொன்னால் அவர்களால் சர்வகலாசாலைகளில் போய் சேர முடியாது. அப்படிப்பட்ட மாணவர்களும் இருக்கமாட்டார்கள். தனியாகத்தான் ஏற்பாடு செய்துகொள்வதாக இருக்கும். ஆகவே, மேல் படிப்புக்கு இது அவசியம் என்ற காரணத்தால்தான் மூன்று மொழிகளையும் கற்றுக் கொள்வதற்கு வசதி செய்யப்படுகிறது. முன்கூட்டியே அதற்காகத்தான் ஆங்கிலத்தை கட்டாயப் பாடமாக செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்திற்கு நாங்கள் விரோதமாக இருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியாது. நன்றாகப் படித்து முன்னேறுவதற்கு இது அவசியம் என்று கருதிதான் இந்த அடிப்படையில் செய்ய முன்வந்திருக்கிறோம்.

5-00
p.m.

அடுத்தாற்போல் இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் இருக்கின்றது. சர்வகலாசாலைகளிலே எப்படிப் பட்டப்படிப்பு இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றிக்கூட நாம் யோசிக்க வேண்டியது அவசியம். அதைக் கடைசியிலே முடிவு செய்யவேண்டியவர்கள் யூனிவர்டிடிதான். இருந்தாலும் நாமும்

26th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

ஆலோசனை சொல்லலாம். இன்றைக்கு முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே, 15 வருடம் படித்த பிறகுதான் பட்டம் கிடைக்கிறது. பள்ளிக்கூடத்திலே 11 வருடம், முன்பு 2 வருடம் Intermediate, 2 வருடம் Degree Course. இப்பொழுது ஒரு வருடம் Pre-University Course, 3 வருடம் Degree Course. இப்பொழுது நாம் ஏற்பாடு செய்துகொண்டுள்ளபடி, Pre-University Course-ஐ 11 வருடங்களிலேயே முடித்து விடுகின்றோம். பிறகு 3 வருடங்களிலேயே Degree Course-ஐ முடித்துவிடுகின்றோம். ஆக 14 வருடங்களிலே பட்டம் கிடைக்கின்ற மாதிரி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் மொழியிலேயே எல்லா பாடங்களையும் படித்தால், சுலபமாகப் படிக்கலாம். ஆகவே B.A. படிப்பைப் பொறுத்த வரையிலும் 14 வருடங்களாக இருப்பதால் படிப்பின் தரம் குறைந்து விடாது. ஆனால் விஞ்ஞானப் படிப்பை, ஆங்கிலத்திலே படிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற காலத்திலேயும், அதை நன்றாகப் படிக்க வேண்டும் என்பதற்காக என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறேன். Pre-University படித்த பிறகு, மேலும் ஒரு வருடம் Pre-University மாதிரி வைத்தால், விஞ்ஞானப் படிப்பின் தரம் உயரும். இப்பொழுது இருப்பதைப் போலவே 15 வருடப் பட்டப்படிப்பாகவும் இருக்கும். இதை இப்பொழுது ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும், பிறகு ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்களை பார்த்த பிறகு ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. ஆங்கிலம் போதன மொழியாக இருந்தாலும், தமிழ் போதன மொழியாக இருந்தாலும், விஞ்ஞானப் படிப்புக்கு ஒரு வருடம் படிப்பது, விஞ்ஞானப் பயிற்சிக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இப்பொழுது ஆனர்ஸ் படிப்புக்கு, Pre-University-க்கு ஒரு வருடம், B.A. அல்லது B.Sc.-க்கு 3 வருடம், அதன் பிறகு இரண்டு வருடம் படிக்க வேண்டும் M.A., M.Sc. போன்ற படிப்புக்கு. முன்பு Intermediate படித்த பிறகு 3 வருடம் ஆனர்ஸ் கோர்ஸ் என்று வைத்திருந்தார்கள். அதில் மிகவும் கெட்டிக்காரப் பையன்கள் எல்லாம் சேருவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தது. இப்பொழுது பிரியூனிவர்சிட்டி வகுப்பு படித்த பிறகு, ஒரு பையன் முதல் தரத்திலே இருந்தாலும், இரண்டாவது தரத்திலும், மூன்றாவது தரத்திலே இருந்தாலும், எனவே எல்லோரும் பொதுவாக நினைக்கிறார்கள், முதல் வகுப்பிலே தேறினாலும், மூன்றாவது வகுப்பிலே தேறினாலும், B.A., B.Sc. ஒன்றாகத்தானே படிக்கவேண்டும். எனவே, இன்ஜினியரிங் கல்லூரிக்கு, மெடிக்கல் கல்லூரிக்கு போகப் பிரியப்படுகிறார்கள். அது அவசியம்தான். ஆனால், B.A., B.Sc. வகுப்புகளில் நல்ல மாணவர்கள் இருந்தால்தான் நல்ல ஆசிரியர்கள் கிடைக்க முடியும். கணிதம், சரித்திரம் போன்ற துறைகளிலும் தரம் உயர முடியும். ஆகவே ஆனர்ஸ் கோர்ஸ் என்று வைப்பது நல்லது. இப்பொழுது ஆந்திரா யூனிவர்டிடியிலே 3 வருடப் பட்டப்படிப்புடன், B.Sc. (Hons.), B.A. (Hons.) படிப்பையும் வைத்திருக்கிறார்கள். பிரியூனிவர்சிட்டி வகுப்புக்குப் பிறகு 4 வருடப் படிப்பாக ஆனர்ஸ் வகுப்பு வைத்தால், முதல்தரமான மாணவர்கள் படிப்பதற்கு சவுகரியமாக இருக்கும் என்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். இதையெல்லாம் சொல்வதால், யூனிவர்டிடி விஷயங்களிலே கல்வி மந்திரி, அரசியல் வாதி புகுந்து பேசுகிறார் என்று நினைக்கக்கூடாது. இது என்னுடைய கருத்து. இதிலே நாம் சிந்தனை செய்து ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய கருத்துக்கள் இருக்கின்றனவா என்பதை யூனிவர்டிடி மானிகையிலே இருப்பவர்கள் யோசனைசெய்து பார்க்கவேண்டும் என்று என்னுடைய தாழ்மையான கருத்துக்களை அவர்களுக்கு சமர்ப்பிக்கின்றேன். இதை அரசியல்வாதி சொல்கிறான் என்று ஒதுக்கிவிடாமல், இதிலே உண்மை இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெறும் பட்டப்படிப்போ, விஞ்ஞானப் படிப்போ மட்டும் அவசியமில்லை. தொழில்படிப்பும் அவசியம் என்ற காரணத்தாலே 11-வது படிப்புக்குப் பிறகு, பாலி டெக்னிக்கிலே படிப்பதற்கு, பாலிடெக்னிக்வுகளை பெருக்கிக் கொண்டு வருகிறோம்.

[Sri C. Subramaniam]

[26th April 1960]

அவற்றிலே இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் திருப்பப் படுகிறார்கள். அது மிகவும் சிறந்தது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

அதேபோல பல இன்ஜினீயரிங், விவசாயம், வெட்டரிநெரி கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு மாணவர்கள் போகிறார்கள் என்றால் போக வேண்டியது அவசியம். வெறும் பட்டப்படிப்பை படித்துவிட்டு, அதிலே வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்றால் அதன் மூலம் இன்னும் கஷ்டம்தான் ஏற்படும் என்பதை மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எனவே பரலி டெக்கினிக்குகள், இன்ஜினீயரிங் கல்லூரி, மெடிகல் கல்லூரி, விவசாயக் கல்லூரி, வெட்டரிநெரி கல்லூரி போன்றவை மேலும் மேலும் அதிகமாகக் கொண்டேதான் இருக்கும். ஆகவே, அதிலே படிக்கின்றவர்கள் அதிகமாக அதிகமாக, வெறும் பட்டப்படிப்புக்கு மட்டும் என்று இல்லாமல், எல்லா தொழில்களுக்கும் போவதற்கு அவர்களுக்கு பல்வேறு துறைகளிலே வேலை கிடைக்கும். வேலை இல்லை என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தாமல் செய்வதற்கு அதுதான் தகுந்த திட்டம் என்பதை மனதிலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

எல்லோருக்கும் படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்தவுடனே நம்முடைய பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்று சில பேர் நினைக்கிறார்கள். அப்படி பிரச்சினை தீருவதாக இருந்தால், இன்றைக்கு கேரளத்திலே உடனடியாக தீர்ந்திருக்கும். ஏனெனில் அங்கே இருக்கக்கூடிய படிப்பின் அளவு வேறு எங்கேயும் இல்லை. ஆனால் அங்கேதான் பிரச்சினைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. படிக்காதவர் வேலை இல்லாமல் இருந்தால், ஏதோ நம்முடைய தலைவிதி, வேறு வேலை ஏதாவது செய்யலாம் என்று இருப்பர். ஆனால் படித்தும், வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்றால் அதனால் பெரும் பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கின்றோம். ஆகையினாலே, கல்வியை நாம் பரவலாக பரப்பிக்கொண்டு வரும்பொழுதே, மற்ற துறைகளிலும் அபிவிருத்தி ஏற்படுத்திக்கொண்டு போனால்தான், வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தி, தொழில்களை அமைத்தால்தான் படிப்பினால் நல்ல பலன் ஏற்படுமே தவிர, அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நல்ல பலன் ஏற்படாது. படிப்பைமட்டும் பரப்பினால் நன்மையிலலை. மனிதனுக்கு மூளைமட்டும் பெரிதாக இருந்து, உடல் சிறுத்து இருந்தால் நல்லதா. உடல் பெருத்து இருந்து மூளை சிறியதாக இருந்தாலும் பிரயோசனம் இல்லை. உடல் பெருத்து இருந்தும் இல்லாமல் இருந்தாலும் பிரயோசனம் இல்லை. இந்த மூன்றும் சமமாக பெருக்கக்கூடிய அளவிலேதான் மனிதனின் வாழ்க்கை சிறப்பாக அமையும். அறிவு, திறமை, பண்பு, இந்த மூன்றும் சேர்ந்து வளர்ந்தால், அதன்மூலம் கல்வியின் தரம் உயரும். அதன் மூலம் சமுதாயத்துக்கு நல்ல பலன் விளையும்.

எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு, அதிலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் பள்ளிக்கூடம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அதிலே வெற்றி காண்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியம்.

இன்றைக்கு அநேக பள்ளிக்கூடங்களை பல தனிப்பட்டவர்கள் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் இருந்த பள்ளிக்கூடங்களை விடக்கூடாது, நாமே எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்பது திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்களின் கருத்து. அவருடைய கட்சிக் கொள்கையும் அது தான். ஆனால் நாம் நினைப்பது, அவர்களை அப்படி விலக்கவேண்டியது அவசியமில்லை. அவர்களில் பலபேர் நல்ல பள்ளிக்கூடங்களை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். முன்பு எல்லாம் சொல்லுவார்கள், ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்கள் மிகவும் மோசம் என்று. ஆனால் இன்றைக்கு பல ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்களிலே முதல் தரமாகக் தேறக்கூடியவர்கள், அதிகமாகத் தேறக்கூடியவர்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். கிராமப்புறங்களிலே உள்ளவர்கள் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். யாரோ ஒரு கேள்விகூட கேட்டிருக்கிறார்கள், 60 சத விசிதத்திற்கு மேல் மாணவர்கள் எந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் தேறியிருக்கிறார்கள் என்று. அதற்கு சீக்கிரத்திலே விடை வரப்போகிறது. கிராமங்களிலேயுள்ள பள்ளிக்கூடங்கள் இன்றைக்கு நல்ல முறையிலே முன்னுக்கு வந்திருக்கின்றன. ஆகையி-

26th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

னாலே நாம் தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களை ஒன்றுமே செய்யக்கூடாது என்பது என் கருத்து அல்ல. அதை ஒரு தொழிலாக, வியாபாரமாக வைத்துக்கொண்டு, அதன் மூலம் பொருள் சம்பாதிக்க வந்தால், அதை தடுக்கவேண்டும். கல்வியிலே வியாபாரம் கூடாது. இன்றைக்கு தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் முன்வந்து நல்ல பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறார்கள். பல கிறிஸ்துவ மிஷனரிகள் பள்ளிக்கூடங்களை உண்மையிலேயே பாராட்டக் கூடிய வகையிலே, உயர்ந்த தரமுள்ள படிப்பை சொல்லிக்கொடுப்பதைப் பார்க்கிறோம். கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைப்படி மதமே கூடாது என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஒழுக்கமுள்ள கல்வி, கட்டுப்பாடு உள்ள கல்வி, அவர்களால் போதிக்கப்படுவதை மறுக்க முடியாது. அதேபோல ராமகிருஷ்ண மிஷன் பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்துகிறார்கள். எல்லோரும் போற்றக்கூடிய வகையிலே, எந்த மாதிரி கல்வி இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறோமோ அதே மாதிரி கல்வியை ராமகிருஷ்ண மிஷன் நடத்துகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களாக இருப்பினும் இதுதான் எங்களுடைய வாழ்க்கை லட்சியம் என்ற முறையிலே நடத்துகிறார்கள். ஆகையால், தனிப்பட்டவர்களுடைய பள்ளிக் கூடமே கூடாது என்று சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராயில்லை. ஆனால், பள்ளிக்கூடத்தை வைத்தே தொழில் நடத்தவேண்டுமென்று முன்வருவார்களானால், அவர்களைத் தடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

Sri M. KALYANASUNDARAM : அந்த அளவுக்கு இருந்தாலும் சரி.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த அளவுக்கு ஏகோபித்த கருத்து இருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு கருத்து ஒற்றுமை இருக்கிறது என்று பார்த்துச் செய்ய வேண்டியது அவசியம். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள ஆசிரியர்களும் நன்றாக வேலை செய்ய வேண்டும். மாணேஜ்மென்டார்களும் அவர்களை நன்றாக நடத்த வேண்டும். அந்த உறவு இருந்தால்தான் பள்ளிக்கூடம் நன்றாக நடக்கும். மாணேஜ்மென்ட் செய்வது யாராயிருந்தாலும், லோகல் பாடிகளாக இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, கவர்ன்மென்ட் நடத்துகிறதாக இருந்தாலும் சரி, மாணேஜ்மென்ட்டுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் நல்ல உறவு இருக்க வேண்டும். அதை வளர்க்க நல்ல ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாணேஜ்மென்டார்கள் ஊழல் களோடு நடத்துகிறவர்களாக இருந்தால், அப்படிப்பட்ட ஊழல்களைக் களைந்து எறிவோமானால் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணேஜ்மென்ட்டுக்கும் இருக்கும் பல நெருக்கடியான நிலைமைகளைத் தடுத்தவிட முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அதைப் பற்றி நாம் யோசித்து அந்த முறையில் ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

அம்மாதிரி ஒரு முடிவு எடுக்கும்போது, ஆசிரியர்களும் நன்றாக வேலை செய்யும்படியாகப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு ஆசிரியர்களுக்குப் பல சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அவர்கள் தான் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்தி, குழந்தைகளுக்கு நல்ல படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் என்றாலும், அவர்கள் சரியாகப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டியது அவசியம். அவர்களுக்குப் பூரா சுதந்திரம் கொடுத்து, எல்லா விதமான சலுகைகளும் கொடுத்து, அவர்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சரியாகப் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க வில்லையென்றால், அதனால் பலன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும் என்றால், அவர்கள் ஆசிரியத் தொழிலை இப்பொழுது செய்வதைவிட இன்னும் நன்றாக, இன்னும் திறமையாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இதையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். ஆகையால், அந்த முறையில் அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான ஊக்கத்தையும் கொடுக்கும் போது, அதே சமயத்தில் அவர்களும் தங்களுடைய கடமைகளை நன்றாக ஆற்றவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். சுமார் 90 ஆயிரம் முதல் ஒரு லட்சம் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த ஒரு லட்சம் பேர்களும் ஒரு லட்சிய அடிப்படையில் வேலை

[Sri C. Subramaniam]

[26th April 1960]

செய்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராயில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு மாணேஜ்மென்டாரால் ஏற்படும் குறைகளைத் தெரிவித்தார்கள். அவைகளை நாம் களைந்தெரிய நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியம்தான். ஆனால், ஆசிரியர்கள் பேரில் குறை இருந்து, நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, வீணாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று சொல்லும் நிலைமை வந்து விடுகிறது. நல்ல வேலை செய்கிற ஆசிரியர்களை வெளியே அனுப்புவதும் இருக்கிறது. இதெல்லாம் பார்த்து, கூடியவரையில், நன்றாக, சுமுகமாக நடக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் இதைச் சமாளிக்க முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

நாம் பள்ளிக்கூடங்கள், அதிலும் முக்கியமாக, ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் பரவலாக இருந்து அவைகளை கண்காணித்து நடத்துவதைவிட, குறுகிய அளவு இருந்து கண்காணிப்பு இருக்குமாறு ஒரு நல்ல முடிவை எடுத்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக சிறிய வட்டாரங்களிலே நடத்திவிடலாம் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். இது புதிய பரீட்சை. அந்தப் பரீட்சை எப்படி நடக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருந்து நடத்தும் காரணத்தால், அது நன்றாக நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. கல்வி முன்னேற்றத்தில் அதிக அக்கறை கொண்டிருப்பதால், மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இதை நன்றாகக் கண்காணித்து நன்றாக நடத்துவார்கள். அந்த அடிப்படையிலே வரும்போது நாம் செய்யும் பல்வேறு மாறுதல்களை அந்த நேரத்தில் செய்ய முடியும். தனிப்பட்டவர்கள் நன்றாக நடத்துகிறார்களா இல்லையா என்று எப்படிப் பார்ப்பது, சம்பளம் எப்படிக் கொடுப்பது என்பதெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் நன்றாக முடிவு செய்ய முடியும் என்று நம்புகிறேன். இரண்டு, மூன்று வருஷங்கள் சில சிக்கல்கள் இருந்தாலும்கூட, பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைந்து, ஆரம்பக் கல்வியை அவர்கள் எடுத்து நடத்தும்போது, பல சிக்கல்கள் நீங்கி, ஒரு நல்ல அடிப்படையிலே கல்வித் திட்டத்தை அமைக்க முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதிலே ஏதாவது குற்றம் குறை இருந்தால், அதைத் திருத்துவதற்கும் நாம் முயற்சிக்கவேண்டும்.

கடைசியிலே, இந்த அமைப்புகளெல்லாம் ஒரு புறமிருக்க, மக்கள் எந்த அளவு கல்வியிலே ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் கல்வி வளம்பெற முடியும் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்தப் புதிய உணர்ச்சியைத்தான் மக்கள் மத்தியிலே நாம் பார்க்கிறோம் என்பதையும் இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதிலும் முக்கியமாக, இன்றைக்கு எல்லாக் குழந்தைகளும் பள்ளிக் கூடத்திற்கு வரவேண்டும் என்று நாம் ஒரு முக்கியமான முடிவு எடுத்துக் கொள்ளும்போது, பள்ளிக்கூடத்திற்கு வரவேண்டுமென்றால் மத்தியான சாப்பாடு போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்து, அது பரீட்சைப் பண்ணிப் பார்த்து, சரி என்பதையும் நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்ல. பையனாக இருந்தால், அவன் எப்படியாகிலும் கோவணம் கட்டிக்கொண்டு வந்தாலும் பரவாயில்லை; ஆனால், பெண் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடம் வரும்போது ஒரு சிறிதளவாவது உடம்பை மறைக்க உடை அவசியம். ஆகையால், மிகவும் ஏழையாக இருக்கும் குடும்பத்திலேயிருந்து பெண் குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்து சேரவேண்டுமென்றால், உடை தானம் ஏற்பாடு செய்துதான் ஆக வேண்டும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்கிற முறையில் இப்பொழுது ஆரம்பம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன், வெறும் பள்ளிக்கூடம் மட்டுமல்ல; பள்ளிக்கூடத்திற்கு எல்லாவிதமான சௌகரியங்களும் வேண்டுமென்ற முறையிலே அதையும் மக்கள் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மூன்றும் மக்களே ஏற்றுக்கொண்டு செய்யவேண்டிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

அதிலே முக்கியமாக, இன்றைக்குக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணை, மதிய உணவைப்பற்றியதும், பள்ளிச் சீரமைப்பு இயக்கத்தைப் பற்றியதும் ஆகும். இது வெற்றிகரமாக நடக்கவேண்டுமென்றால், இதிலே ஆசிரியர்கள் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்வதிலே ஏதாவது தவறு இருக்கிறதா என்பதைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதிலே கனம் அங்கத்தினர்கள் திரு எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், திரு அன்பழகன்

26th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

அவர்களும் பேசும்போது சொன்னார்கள்—பள்ளிக்கூடங்களை மூடிவிட்டு இந்தக் காரியத்திற்காக ஆசிரியர்கள் போகிறார்கள் என்று. அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று சொல்ல முடியாது. அப்படியே மூடிவிட்டு போனாலும்கூட, இது நல்ல காரியம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஏனென்று சொன்னால், தேவையான சாமான்கள், சௌகரியங்கள் எல்லாவற்றையும் தேடி வைத்துக்கொள்ள ஒரு வாரத்திற்கு பள்ளிக்கூடத்தை மூடினாலும்கூட, பின்னால் சரிசெய்துகொள்ள முடியும். சௌகரியம் ஏதும் செய்து கொள்ளாமல், குழந்தைகளை பட்டினி போட்டு, அங்கு எந்தவிதமான உபகரணமும் இல்லாமல், துணைக் கருவிகள் இல்லாமல், ஒரு வருஷம் சொல்லிக் கொடுப்பதைவிட ஒரு வாரம் பள்ளிக்கூடத்தை மூடிவிட்டு, அதற்குள் இதற்கெல்லாம் ஏற்பாடு செய்யும்போது, ஒரு வாரம் குறைவாகப் பள்ளிக் கூடம் நடந்தாலும் நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆனால், இன்னொன்றும் பார்க்கிறோம், ஆசிரியர்கள் இதிலே ஈடுபடும் காரணத்தால் முன்னால் பல கட்சிகளின் கொடிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு சென்றதையும் பார்த்திருக்கிறோம்—அரசியலில் ஈடுபடுவதும் ஆசிரியர்களிடையே குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கிறோம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அதற்காகத்தான் இதை நடத்துகிறீர்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்காக நடத்துவது என்பது இல்லை. அதற்காக நடத்தாவிட்டாலும், இந்தத் திட்டத்தினால் இரண்டு மூன்று விதமான நன்மைகள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். அரசியல் கட்சி வேலைகளில் ஈடுபடுவதும் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்திருக்கிறது. அதிலேதான் சில பேருக்கு ஆத்திரம் கூட வருகிறது. தம் பின்னால் திரிந்துகொண்டிருந்தவர்கள் வேறு எங்கோ போகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் வந்துவிடுகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தையும் கல்வி இலாகா டைரக்டரையும், கல்வி இலாகாவில் நடக்கும் பல்வேறு விஷயங்களையும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் எதற்காக இவ்வளவு தாக்குகிறார்கள் என்று நான் யோசித்தேன். என்னைத் தாக்குவது மட்டுமல்ல; இங்கே தாக்குவது மட்டுமல்ல; பத்திரிகையிலும் தாக்கியிருக்கிறார்கள்; பேச்சிலும் தாக்கியிருக்கிறார்கள். இது என் என்று இதுவரை எனக்குப் புரியாமல் இருந்தது. ஆனால், இன்றைக்கு அவர் வெட்ட வெளிக்கொண்டே சொல்லிவிட்டார்கள். அவருடைய மனதிலே இதெல்லாம் காங்கிரஸ் பிரசாரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. அந்தக் கண்ணோட்டம் பார்ப்பதும்போது ஒவ்வொன்றும் அம்மாதிரி படுகிறது. மத்தியான சாப்பாடு போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்றால், அது எந்த அரசாங்கத்திலே நடக்கிறது? காங்கிரஸ் கட்சி நடத்துகிற அரசாங்கத்திலே நடக்கிறது; காங்கிரஸ் கட்சி நடத்துகிற அரசாங்கத்திலே இம்மாதிரி நல்லது நடந்தால் காங்கிரஸ் கட்சி இன்னும் பலமாகப் போய்விடுமே; ஆகையால், இது ஒரு காங்கிரஸ் திட்டம் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இரண்டாவது, பள்ளிச் சீரமைப்பு இயக்கம். இதிலும் மக்களைக் கூட்டி வைத்து, பள்ளிக்கூடங்களை நன்றாக நடத்துவதற்கு இவ்வளவு பெரிய திட்டமாக இருக்கிறதே என்று யோசிக்கிறார்கள். இதையும் காங்கிரஸ் கட்சி நடத்துகிற அரசாங்கம் செய்வதால், இதையும் காங்கிரஸ் கட்சியின் திட்டம் என்று கருதுகிறார்கள். இப்படியே விட்டுக்கொண்டு போனால், காங்கிரஸ் கட்சி மேலும் மேலும் பலமாகிவிடுமே, அப்பொழுது தங்களுடைய கட்சி என்ன ஆவது என்று அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கிறார்கள். புதிதாக, உடை தானம் என்றும் வந்துவிட்டதே, இதனால் யாருக்குப் பெயர் வருகிறது என்று பார்க்கிறார்கள் அவர்கள். காங்கிரஸ் கட்சி நடத்தும் அரசாங்கமாக இருப்பதால், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இன்னும் பலம் வந்துவிடுகிறதே என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். மேலும், எலெக்ஷனுக்கு இரண்டு வருஷம் தான் இருக்கிறது. அப்பொழுது தம் கட்சி என்ன ஆவது என்ற பிரமை பிடித்துவிடுகிறது அவர்களுக்கு. இந்தப் பிரமையை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பார்க்கும்போது, எல்லாம் பூதமாகக் காட்சியளிக்கிறது. தன்னை அழிக்க வருகிற, தன் கட்சியை அழிக்க வரும் பூதமாகக் காட்சி அளிக்கிறது. அந்தச் சமயத்தில் நினைத்தபடியெல்லாம் பேசுகிறார்கள் என்றால், பயங்கரமான கனவு காணும்போது உளருகிறோம் அல்லவா, அது யோல்.

[26th April 1960]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், அமைச்சர் அவர்கள், “கண்டபடி உளருவது” என்று சொல்வது சட்ட சபையிலே பொருத்தமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர்களைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவில்லை.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனவு கண்டுவிட்டு உளறுகிறார்கள் என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கல்வி இலாகா டைரெக்டரைக் குறித்து பேசும்போது, அவர் காங்கிரஸ் பிரசாரகர் ஆய்விட்டாரா என்று கேட்கிறார் என்றால், அவரைப் பார்த்தாலும் பூதமாகக் காட்சியளிக்கிறது அவருக்கு. ஒவ்வொரு திட்டமும் அவருடைய கட்சிக்கு எதிரான திட்டமாக அவருக்குக் காட்சியளிக்கிறது. இன்னொரு கட்சியிலுள்ளவர் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்குப் பயந்து, இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களைப் போடாமல் நாங்கள் இருந்துவிட முடியாது. நல்ல திட்டங்களைப் போடுவதால், பிற கட்சிகளுக்கு வேண்டுமாய் போய்விடும் என்று சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக நாங்கள் அவைகளைப் போட்டு நடத்தாமல் இருக்க முடியாது. மக்களுடைய நன்மைக்காக எது செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்துகொண்டு தான் இருப்போம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது, ஏற்கனவே ஆரம்ப ஆசிரியர்களெல்லாம் சில கட்சிக்காக கொடி தூக்கிக்கொண்டு போனார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராகவும் இருப்பதால், அவருக்கு அதிகப் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் ஒரு கட்சியின் பின்னால் சென்று கொண்டிருந்தவர்கள், இப்பொழுது அரசாங்கத்திலுள்ள காங்கிரஸ் கட்சியின் பின்னால் போய்க்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுவரையில் காங்கிரஸ் கட்சியானது அப்படிச் செய்தது கிடையாது. நான் ஒவ்வொரு இடத்திலும் முதலில் சொல்லி வருவது—ஆசிரியர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியிலும் சேரக்கூடாது என்று தான். காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும், அதிலே கூட சேரக்கூடாது என்றுதான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். ஆகையால் காங்கிரஸ் கட்சி வேறு, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி வேறு, சோஷலிஸ்டுக் கட்சி வேறு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வேறு என்று நான் சொல்வதே கிடையாது.

அது ஒருபுறமிருக்க, இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் அரசாங்கம் போடும் திட்டத்தைப் பார்க்கும் காரணத்தால், இதிலே இத்தனை குறைகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எதிர்க் கட்சியாக இருப்பவர்கள் என்ன குற்றத்தைக் கண்டு பிடிக்கலாம் என்று பார்த்து அந்த முறையில் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும் போது பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடு பற்றிச் சொன்னார்கள். சாமான்களைக் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டு, பிறகு எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆத்தூர் மாநாட்டில் அவர் வரவேற்புக் கமிட்டித் தலைவராக இருந்தார். ஒருவேளை அவர் அப்படித்தான் செய்தாரா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அவர் மட்டுமல்ல. சில பேர்கள் முதலில் இதைப் பார்த்து நம்பவே இல்லை. நம் மக்களுக்கு இவ்வளவு தாராள மனப்பான்மை இருக்குமா, இந்தச் சாமான்கள் எவ்வளவோ, பணம் பெறுமோ, அவைகளைக் கொடுத்துவிடும் உணர்வு தமிழ் மக்களிடத்தில் இருக்குமா என்ற அவநம்பிக்கை பலருக்கு ஏற்பட்டது முதலில். ஆனால், இந்தத் திட்டம் மேலும் மேலும் வெற்றிகரமாக நடப்பதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு, சினிமாவில் வருவது போல் இருக்கிறதே, இது ஏதே

[26th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

மாயை என்று கூட பலபேருக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. அந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் அந்தச் சந்தேகம் ஏற்படவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி மெம்பர்களும் கூட முதலில் இதைப்பற்றி சந்தேகப்பட்டார்கள். திரு நெல்வேலி மாவட்டத்தில் சந்தேகப்பட்டு—செல்வராஜ் அவர்களும் கூட வந்தார்—ஒரு கமிட்டி போட்டு சொல்லாமல் இந்தக் கமிட்டி பள்ளிச் சீரமைப்பு மகாநாடுகள் நடந்த இடங்களுக்குப் போய் என்ன சாமான்கள் வந்தன என்ற ஜாபிதாவை வாங்கி, அந்த சாமான்களெல்லாம் வந்திருக்கிறதா, என்னென்ன திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது, என்னென்ன திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று ஒரு தணிக்கை செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி தணிக்கை செய்து, எல்லாம் சரியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும் என்பதாக அறிக்கை கூட சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே பல பேர்களுக்கு கொஞ்சம் ஆச்சரியமாகத் தான் இருக்கிறது. இவ்வளவு வறுமையாக இருக்கக்கூடிய மக்கள், சாப்பிடுவதற்கு கஞ்சி இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லும்பொழுது, கல்விக் காக என்று சொல்லும்பொழுது—அதுவும் அவர்கள் சொன்னமாதிரி ரெவின்யூ ஆபீசர், போலீஸ்காரர், ஸ்டைல் டாக்ஸ் ஆபீசர் போய் கேட்காமல் ஆசிரியர்கள் போய் கேட்டு இத்தனை பணம் வரமுடியுமா, இதிலே ஏதோ மர்மம் இருக்கவேண்டும் என்று சந்தேகப்படுவதற்கில்லை, ஆச்சரியம் படுவதற்கில்லை. நான் அங்கத்தினர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இன்றைக்கு ஒரு புதிய விழிப்பு, புதிய உணர்ச்சி, புதிய ஆவேசம் மக்களிடத்திலே, கல்வி விஷயத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேறு எதற்கு கேட்டாலும் கொடுக்கிறார்களோ இல்லையோ, கல்விக்காக என்று கேட்டால் கஷ்டமாக இருந்தாலும் கூட கொடுக்கிறார்கள். ஒரு அணு சம்பாதித்தால், அதில் காலண கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் அங்கத்தினர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே மாயமோ, மந்திரமோ, எமாற்றமோ ஒன்றுமில்லை. ஜோடனை செய்து விட்டு, நாடகம் முடிந்துவிட்ட பிறகு எடுத்துவிடுவதில்லை. படம் எடுத்து விட்டு பிறகு அழித்துவிடுவதில்லை. இதில் அம்மாதிரி ஒன்றும் கிடையாது என்பதைத் தான் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் சில இடங்களில் குற்றம் குறைகள் இருக்கலாம். குற்றம் குறையே இல்லாமல் நிர்வாகம் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லுவதற்கு தயாராக இல்லை. 23,000 பள்ளிகளில் மத்தியான உணவு திட்டம் நடைபெறுகிறது. அப்படி பரவலாக நடக்கும்பொழுது கொஞ்சம் கூட குறை இல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் நடக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. 6 நயா பைசா சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கி, 4 நயா பைசா பொது மக்களிடமிருந்து வசூலித்து கணக்கு சரியாக வைத்து கொடுக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் நன்றாக குறை இல்லாமல் நடக்கிறது என்று நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தயாராக இல்லை. பரவலாக நடைபெறும்பொழுது சில குற்றம் குறைகள், சில சமயங்களில் கொஞ்சம் கையாடல் கூட நடைபெறலாம். ஆனால், அதற்காக இந்தத் திட்டத்தை நடத்துவதா, இல்லையா என்ற ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். எங்கேயோ சில குற்றம் குறைகள் இருப்பதினால் இந்த இயக்கத்தையே விட்டுவிட வேண்டுமென்பது அல்ல. ஆகையினால்தான் சபையின் அங்கத்தினர்கள் 3 பேர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்து நடக்கக்கூடிய குற்றம் குறைகளை எடுத்துக்காட்டவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இந்த மத்தியான உணவுத் திட்டம் மிகவும் முக்கியமான ஒரு திட்டம். அதேபோல் தான் பள்ளிச் சீரமைப்பு திட்டமும். இந்தத் திட்டங்களில் ஏதாவது குறைகள் இருந்தால், அந்தக் குறைகளை எப்படி நிவர்த்திப்பது என்பதை நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் செய்யவேண்டுமே ஒழிய, இதெல்லாம் மோசமான திட்டம் என்றெல்லாம் இந்த இயக்கம் நடக்கக்கூடாது என்று நினைக்கின்ற ஒரு பாணியில் பேசுகிறவர்களை, அம்மாதிரி பேசவேண்டாம் என்று, அதுவும் முக்கியமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களை நான் மிகவும் தாழ்மையோடு, பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களை குறிப்பாக கேட்டுக்கொண்டதால், நான் அமைச்சர் அவர்களை திருப்பிக் கேட்க விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடாது

512 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Sri K. Anbazhagan]

[26th April 1960]

என்று சொல்லவில்லை. நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தான் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், கடலூர் மகாநாட்டில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக தங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற தொல்லைகளை எடுத்துப் பேசி, தங்களை வற்புறுத்தாமல் இருக்கும் நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனக் குறையை யாவது கேட்டு இதிலிருந்து அவர்களுக்கு விடுதலை கொடுத்துவிட்டு, மற்ற வர்களைக்கொண்டு, வேறு “எஜன்ஸியை” கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா? அப்படி முன் வருவார்களேயானால், மாற்றுக் கட்சியினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு அவர்களுக்கு கிடைக்கும் என்பதை அறிவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் ஆசிரியர்கள் தான் செய்யவேண்டுமென்பது ஒன்றுமில்லை. பொது மக்கள் முன் வந்து செய்வார்களேயானால் கட்டாயம் இதைவிட நன்றாக நடைபெறும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆசிரியர்கள் தான் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று ஒன்றும் நிர்ப்பந்தம் கிடையாது. அதுமாதிரி ஒன்றும் உத்தரவு கிடையாது. ஒருவரும் முன்வராத பொழுது, ஆரம்பத்தில் ஆசிரியர்கள் இதை எடுத்து நடத்துகிறார்கள். மக்கள் பிறகு தானாகவே ஆரம்பிக்கிறார்கள். பல இடங்களிலே ஆசிரியர்கள் ஆரம்பித்த திட்டம் நடைபெறுகின்ற விதத்தைப் பார்த்து பொது மக்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து கமிட்டி அமைக்கிறார்கள். பொது மக்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில் யாரும் குறுக்கே நிற்கவில்லை. இதில் ஆசிரியர்கள் தான் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது இல்லை. அன்பழகன் அவர்களோ அல்லது எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்களோ 10 கிராமங்களுக்கு ஒரு கமிட்டி அமைத்து இந்தப் பொறுப்பை ஏற்க தயாராக இருக்கிறோம் என்ற முறையில் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தவேண்டும். அதை விட்டு விட்டு இங்கு குற்றம் குறைகள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. நடைமுறையில் குற்றம் சொல்லுவது வெகு எளிது. பொறுப்பேற்று இதற்கு ஒரு வழி காட்டவேண்டும். ஆத்தூர் பிரகாஸில் 10 கிராமங்களுக்கு ஒரு கமிட்டி நியமித்து, குழந்தைகளுக்கு மத்தியானம் சாப்பாடு போடுகிறோம் என்று பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். அப்பொழுது ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டியது அவசியமில்லை. ஆனால் அப்படி கமிட்டி நியமித்தாலும்கூட, பள்ளிகள் விஷயத்தில் ஆசிரியர்களை வைத்துத்தான் நடத்த முடியும். அதற்கென்று ஆசிரியர்களை பூராவும் விலக்கி விட முடியாது. அவர்களின் மூலம் தான் பள்ளிகள் சம்பந்தமான திட்டத்தை, பள்ளிகளில் நடத்தக்கூடிய திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆசிரியர்களை கசக்கி பிழிந்து விடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லுவது தவறு என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களே சொன்னார்கள், கலியாண வீடு மாதிரி என்று. அது நிர்ப்பந்தமான முறையில் நடைபெறுவதாயிருந்தால், மந்திரி தான் போகட்டும், தெய்வமே தான் போகட்டும், கலியாணவீடு மாதிரி இருக்குமா? மற்ற சமயங்களில் அமுத மூஞ்சியை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மற்ற சமயங்களில் அங்கு வருபவர்களைப் பார்த்து அமுத மூஞ்சியாக வைத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ, என்னவோ, என்ன காரணத்தினால் அழுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. நாங்கள் போகிறபொழுது சிறித்த முகத் தோடு, மலர்ந்த முகத்தோடு ஒரு பெரிய காரியத்தை சாதித்துவிட்டோம் என்று பெறுமையோடு இருக்கிறார்கள். தாங்களே முன் வந்து ஒரு பெரிய பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்கின்ற உணர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. நான் பல மகாநாடுகளில் பல ஆசிரியர்களைக்கண்டு இதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறேன். எனக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்றால், “இந்த மாதிரி ஒரு நல்ல காரியத்தை செய்வதற்கு தனக்கு சக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு புதிய பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம், அதன் மூலம் ஒரு புதிய மதிப்பு, புதிய அந்தஸ்து நமக்கு கிடைக்கிறது, சமுதாயத்தில் நாம் இதுவரையிலும் வாத்தியார் என்று ஒதுக்கவைக்கப்பட்ட நிலைமை நீங்கி, சமுதாயத்திற்கு ஒரு புதிய பணி புரிவதற்கு பொறுப்பு ஏற்கக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய அந்தஸ்து உயர்ந்திருக்கிறது” என்ற உணர்ச்சி அவர்களிடையே நிலவுகிறது. உண்மையாகவே கலியாண

26th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

வீடாகத் தான் இருக்கிறது. அதுபற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவர்கள் அழுகிறார்கள். அவர்களும் கூட அழுகிறார்கள். எழவு வீட்டிற்கு போகிற வர்களில் சிலருக்கும் இறந்தவர்களுக்கும் ஒன்றும் சம்பந்தம் இருக்காது. இருந்தாலும், எழவு வீட்டில் அழுகிறார்களே என்று இவர்களும் அவர்களோடு கூட சேர்ந்து கொஞ்சம் அழுதுவிட்டு வருவார்கள். அதே மாதிரி அழும் விஷயத்தை—அழும் விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, அழுகும் விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, கல்வித் துறையிலே அதைக் கொண்டு வராமல் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத் தினர்கள் முன் வரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஆசிரியர்களுக்கு பல சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றி சொன்னார்கள். அதில் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதற்கு ஒன்றும் இடம் இல்லை. எந்த அளவுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று அவ்வப்பொழுது பரிசீலனை செய்து, அந்த அளவுக்கு கொடுக்க நாம் முயற்சி செய்கிறோம். சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எவ்வளவு சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் பரிசீலனை செய்து, அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்ற பதைத் தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே ஆங்கிலத்தைப் பற்றி பேசும்பொழுது அம்மையார் சுவாரஸ் அவர்கள்—இன்னும் சிலர் கூட அம்மாதிரி பேசினார்கள்—ஆங்கிலப் படிப்பின் காரணமாகத் தான் அறிவாளிகள் நம்முடைய நாட்டில் தோன்றியிருக்கிறார்கள், ஜவஹர்லால் நேரு, வி. கே. கிருஷ்ண மேனன் முதலியோர்கள் ஆங்கில மொழியை படித்ததினால் தான் அவர்கள் இம்மாதிரி அறிவாளிகளாக விளங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது விஷயமாக என்னுடைய கருத்து மட்டுமல்ல. இன்னொருவர் சொன்ன கருத்தையும் சொல்லுகிறேன். ஆங்கிலப் படிப்பையும் மீறி அவர்கள் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. காந்தியடிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் :

“It has been argued that the wastage that occurs in our colleges need not worry us, if out of the collegians one Jagadish Bose can be produced by them. I should freely subscribe to the argument, if the wastage was unavoidable. I hope I have shown that it was and is even now avoidable. Moreover, the creation of a Bose does not help the argument. For Bose was not a product of the present education. He rose in spite of the terrible handicaps under which he had to labour.”

ஒரு அன்னிய மொழியை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பாரததையும் சுமந்து கொண்டு வந்தார்கள். அடிமையாக இருந்த காலத்தில் ஒரு ராமன், ஒரு போஸ் நம் நாடு உண்டாகியது. இன்றைக்கு எத்தனை பேர் விஞ்ஞானிகள், உலகம் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் தயார் செய்திருக்கிறோம்? எத்தனை சரித்திர நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள்? சாதாரண நாடு, ஜப்பான் சின்ன நாடு, ஆங்கிலம் படிக்கவில்லை, ஜப்பான் மொழி தான் படிக்கிறார்கள், ஜப்பானீஸ் பாஷை. இப்பொழுது சைனாவை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் ஆங்கிலமும் படிக்கவில்லை; சைனீஸ் தான் படிக்கிறார்கள். சுதந்திரமான இந்த நாட்டையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் படிப்பது தங்கள் மொழிதானே தவிர, வேறு மொழியல்ல. அகாடமிக் கவுன்சில் என்று காந்திஜி சொல்லும் போது என்ன சொல்லுகிறார்கள் :

“In my opinion, this is not a question to be decided by academicians. They cannot decide through what language the boys and girls of a place are to be educated. That question is already decided for them in every free country.”

5-30 p.m.

[Sri C. Subramaniam]

[26th April 1960]

அம்மாதிரி சொல்லிவிட்டு, ஒரு பகுதியில் எந்த மொழி இருக்கிறதோ, அதவே போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும், அது கல்வி நிபுணர்கள் தீர்மானிக்கக் கூடிய விஷயம் அல்ல என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தீர்மானமாகவும், குழப்பமில்லாமலும் சொல்லுகிறார்கள்.

கருத்து வேற்றுமை இல்லை என்று இங்கே சொல்லிவிட்டு, எடுகளில் வேறு விதமாக எழுதாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்திலாவது, அதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய எட்டில் எழுதுவதைச் சொல்லுகிறேன். கனம் அண்ணாதுரை இதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைத்தேன். துரதிர்ஷ்ட வசமாக—துரதிர்ஷ்ட வசமாக என்று குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன்—(குறுக்கீடு) அண்ணாதுரைக்கு வேறு முக்கியமான வேலை வந்திருக்கிறது. அவர்கள் இன்று இல்லை. நல்ல பிரச்சனைகள் வரும்போது அவர்களுக்கு வேறு முக்கியமான வேலைகள் வந்துவிடுகின்றன....

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir. The Hon. Minister is speaking about a Member of the Assembly who is not present here to reply to the Minister. I hope the Hon. Minister will not make remarks against a Member who is absent now.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry, Sir, he has not completely understood the scope of the point of order. A member who is absent voluntarily does not come under this. A person who cannot sit in this House is entitled to this protection. Otherwise anybody can speak and get away with it, and I will not be able to speak about him. Unfortunately that is not the position.

பின்னால் வந்து ஆன்சர் பண்ண சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. It is a wrong point of order. சாதாரணமாக இருக்கக் கூடியவர், இப்பொழுது ஆசாமியைக் காணோம். முக்கியமான விஷயம் விவாதத்திற்கு வரும் போது, அவருக்கு வேறு காரியம் வருகிறது. திட்டம் உருவாகிறது முக்கியமில்லை, அவருக்கு வேறு முக்கியமான வேலை இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியாது. பங்கு கொள்ளாமல் குற்றங்களைச் சொன்னால், அது தவறு என்று சொல்லுகிறேன். ஓயிப் பேப்பர் மீது நாம் ஒரு விவாதம் நடத்தப் போகிறோம். அப்பொழுதாவது மற்ற வேலைகளை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்று அன்பழகன் மூலமாக அவர்கள் கட்சித் தலைவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. S. SELVARAJAN : On a point of personal explanation, Sir. அமைச்சரவர்கள் திருநெல்வேலியில் நடந்த ஸ்கூல் இம்ப்ரூவ்மென்ட் கான்ப்ரன்சிஸ் நடவடிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்யப் போட்ட கமிட்டியை நான் சந்தேகப்பட்டதாக ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஸ்கூல் இம்ப்ரூவ்மென்ட் கான்ப்ரன்சின் விளைவில் பூரண நம்பிக்கை கொண்டவன் நான் என்றும் மேற்படி கான்ப்ரன்சிஸ் நான் துணை புரிந்திருக்கிறேன் என்றும் தெரிவிக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of information, Sir. I have listened with patience to all that the Hon. Minister said regarding the reorganized scheme of University education. He has got some good principles to follow. He has committed the Government to take up this enterprise. He has made it clear that the University is standing in the way and that it is not falling in line with the principles that are to be followed by the Government. Sir, may I know from the Hon. Minister whether it would not be possible to bring in legislation to amend the University Act and then compel it to fall in line with our policy?

[26th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not believe in compulsion, Sir, in these matters. I have already expressed that in these matters we should try to persuade and make the other people also agree to what we say. If there are points for honest difference of opinion, certainly the University will be the ultimate authority to decide about them. But there are certain fundamental matters in which we cannot say that the University is autonomous. I put this question to hon. Members. If tomorrow, because of academic opinion, they come to the conclusion that English is not available and Hindi should be the common medium in all the Universities (suppose a decision is taken at the academic level), are we going to say that this is an academic matter and therefore this legislature has no business to interfere with it? There are certain fundamental matters in which this legislature has got the right and duty to interfere.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : முக்கியமான ஒரு விஷயம், ஸார். அமைச்சரவர்கள் 1, 2, 3 வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு எல்லாக் குழந்தைகளும் படிக்க வேண்டும். அதிக தூரம் நடக்கக் கூடாது என்று சொன்னதை வரவேற்கிறேன். அதற்கு வேட்டு வைக்கும் தன்மையில், ஓராயிரம் ஜனத் தொகைக்கு அதிகம் உள்ள கிராமங்களில் கூட, ஒரு மைல் விஸ்தீர்ணத்திற்குள்ளாக இருக்கக் கூடாது என்கிற விதி முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. முன்னாறு ஜனத்தொகை உள்ள கிராமங்களிலும் ஆரம்பிக்கச் சொல்லும் நேரத்தில் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிற விதியை தயவு செய்து நீக்கிவிடக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Sri M. P. Subramaniam withdrawing his cut motion?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : I press my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 15,79,50,700 under Demand XVI—Education—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,79,50,700 under Demand XVI—Education.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow. 8-37 p.m.

The House then adjourned.

[26th April 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 821 asked by Sri V. Sankaran at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th April 1960, page 408 supra.]

(a) The development of the Tamilnad Polytechnic, Madurai, has been included in the Second Five-Year Plan. The Government have sanctioned a sum of Rs. 2,58,150 towards the purchase of additional equipment for the institution and another sum of Rs. 1,47,500 towards the cost of construction of additional buildings. Allotments of Rs. 2,00,000 towards construction of a hostel and of Rs. 5,000 for the purchase of library books have also been made.

The following additional staff has been sanctioned :—

- 1 Demonstrator.
- 1 Attender.
- 1 Cleaner for Boiler.
- 1 Attender for Laboratory.

Recently, under the Ghosh-Chandrakant Scheme for the expansion of existing polytechnics, provision has been made for further expenditure on the following items for the improvement of the Tamilnad Polytechnic ;

	RUPEES IN LAKHS.
Additional equipment	1.50
Buildings for the institution	2.52
Buildings for hostels	2.25

The annual intake of the institution was increased from 120 students to 150 with effect from 1953-59 under the Ghosh-Chandrakant Scheme. The Government have sanctioned the following staff under this expansion scheme:—

Manager	1
Lecturers	2
Assistant Lecturers	3
Lower Division Clerk	1
Attender	1
Librarian	1

Steps have been taken for the purchase of the additional equipment to the extent they are available. Construction of additional buildings for the institution is also in progress.

(b) The total strength of the Polytechnic is about 579. At present there is accommodation for 120 students of the polytechnic in the existing hostels. Another hostel will be constructed shortly for accommodating another 192 students. With the construction of this hostel, the hostel accommodation problem of the students of this polytechnic is expected to be solved.

26th April 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 824 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th April 1960, page 410 supra.]

Whenever a case of tax-evasion is brought to the notice of the authorities, the appropriate remedy provided under the relevant taxing statute is taken. The details of the various measures taken by Government to prevent evasion of the various taxes and duties are furnished below :—

The Commercial Tax Act contains provisions for suitable action being taken against tax-evasions and tax-evaders. The various sections in the Madras General Sales Tax Act, 1959, which deal with punishments for evasion of tax are given below and these provisions seem sufficient to arrest evasions :—

Section 42 (3).—Powers to confiscate goods which are under transport and are not supported by transport documents.

Section 41 (4).—Powers to confiscate goods which are not accounted for in the books of account maintained in the course of business.

Sections 12 (3), 16 (2) and 23.—Powers to levy penalty equal to one and half times the tax evaded for failure to report the turnover to the department or for making purchases with concessional rate of tax by misrepresenting facts to the sellers.

Sections 45 (2) and (3).—Powers given to Magistrates to impose simple imprisonment in respect of grave offences.

A more detailed note on the action taken to check evasion of taxes levied under—

- (1) the Madras General Sales Tax Act, 1959 and Central Sales Tax Act, 1956,
- (2) the Madras Entertainments Tax Act, 1939,
- (3) the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939, and
- (4) the Madras Betting Tax Act, 1935,

is furnished in Appendix I. The Commercial Taxes Department has been reorganised with effect from 1st April 1959 with reference to the recommendations of Dr. Lokanathan. Under this reorganised set-up, an Intelligence and Inspection wing has been formed in the Department under the overall control of the Deputy Commissioner of Commercial Taxes (Intelligence). The field staff consisting of Assistant Commercial Tax Officers and Deputy Commercial Tax Officers attend to detection and checking of evasions and also gathering of statistics of goods transported by rail and road. The assessment staff also attend to inspection of shops and detection of evasions.

[26th April 1960]

Motor vehicle tax.—As regards prevention of evasions of payment of Motor Vehicles Tax, Government have issued detailed and sufficient instructions to be strictly observed by the authorities concerned, the details of which are furnished in Appendix II.

Stamp duties.—The only evasion of tax that is possible here is that an instrument may be insufficiently stamped by a party. The stamp law itself provides for collection of deficit stamp duty and penalties in such cases.

Agricultural income-tax.—Detailed instructions have been issued by the Commissioner of Agricultural Income-tax to all his subordinate officers on the prevention of evasion of agricultural income-tax. The details of the instructions are furnished in Appendix III.

APPENDIX I.

NOTE ON THE ACTION TAKEN TO CHECK EVASION OF SALES TAX UNDER THE MADRAS GENERAL SALES TAX ACT, 1959, ETC.

With a view to check evasion of sales tax in respect of goods transported by lorries, the Government have opened check-posts around Pondicherry, at important places around the borders of this State and at important routes leading to the Madras City with necessary staff. In this connexion all officers of the Commercial Taxes Department not lower in rank than an Assistant Commercial Tax Officer have been empowered—

(a) to require the driver or any other person in-charge of any vehicle or boat to stop the vehicle or boat, as the case may be, at any place and to keep it stationery so long as may reasonably be necessary;

(b) to examine the contents in the vehicle or boat and inspect all records relating to the goods carried, which are in possession of such driver or other person in-charge of the vehicle or boat; and

(c) to seize and confiscate goods which are under transport by any vehicle or boat as are not covered by a bill of sale or a delivery note, etc. The staff at the check-posts gather particulars of the goods transported by lorries and they are communicated to the Commercial Tax Officers concerned to ascertain and verify whether the goods have been brought to accounts of the dealers. The extracts received from the check-posts are got verified with the dealers' accounts through the special staff sanctioned for the purpose. Whenever the verifications reveal any suppression, the cases are reported to the concerned assessing officers for assessment. The Government have also created a separate wing called the Intelligence and Inspection Wing for Collection of statistics of goods imported and exported from the State at important railway stations and goods yards, and also of goods purchased by big business concerns and the like, with a view to detect evasions of sales tax on such goods.

There are provisions in the Act for—

(1) seizure of accounts, registers or other documents of a dealer suspected to attempt to evade the payment of any tax;

26th April 1960]

(2) seizure of goods which are found in any office, shop, godown, vessel, vehicle or any other place of business, etc., but not accounted for by the dealer in his accounts, registers, etc.;

(3) levy of penalty for evasion of tax;

(4) prosecution of a dealer for fraudulent evasion of payment of tax.

NOTES ON ACTION TAKEN AGAINST EVASION OF TAXES UNDER THE MADRAS ENTERTAINMENTS TAX ACT, 1939, THE MADRAS SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION ACT, 1939, THE MADRAS BETTING TAX ACT, 1935, AND THE CENTRAL SALES TAX ACT, 1956.

Madras Entertainments Tax Act, 1939.

Evasion of entertainments tax can be in the following ways:—

(1) Admission of persons to the auditorium without issue of tickets.

(2) Issuing to the spectators the same tickets over and over again without punching them or tearing them into two halves.

(3) Issue of duplicate tickets without the Entertainments Tax Officer's seal or with an unauthorized duplicate seal of the Entertainments Tax Officers.

The Madras Entertainments Tax Act, 1939, providing for any officer authorized in this behalf to enter any place of entertainment while the entertainment is proceeding and any place ordinarily used as a place of entertainment at any reasonable time for the purpose of seeing whether the provisions of the Act or any rules made thereunder are being complied with. The following authorities have been authorized to exercise the powers mentioned above:—

(a) Officers of the Commercial Taxes Department not below the rank of Assistant Commercial Tax Officer;

(b) officers of the Police Department not below the rank of head constable;

(c) officers of the Land Revenue Department not below the rank of Revenue Inspector; and

(d) village headman in non-municipal areas.

Provision has also been made in the Madras Entertainments Tax Rules, 1939, empowering any officer of the Commercial Taxes Department not lower in rank than an Assistant Commercial Tax Officer, to enter and search at all reasonable times any premises where records such as accounts, tickets used and unused and portions thereof, all stamps or any other articles connected therewith are kept or suspected to be kept by the proprietor in respect of which an offence under the Madras Entertainments Act, 1939 is reasonably suspected to have been committed and to seize and retain as long as may be necessary, all or any of them for the purpose of investigation. For fraudulent evasion of payment of any tax due under the Act, the Act lays down the levy of a fine extending up to Rs. 500 on conviction of the person concerned by a Magistrate. The evasion of entertainments tax is checked now by the exercise of the powers mentioned above by the authorities concerned. The question of empowering the

[26th April 1960]

executive officers of Panchayats and the Commissioners of Municipalities also to exercise the powers of inspection of places of entertainment with a view to checking the malpractices indulged in by proprietors, is separately under consideration. The Board has proposed the employment of a flying squad consisting of one Deputy Commercial Tax Officer, two Assistant Commercial Tax Officers and three peons for purposes of checking the evasion of entertainments tax, the squad being also provided with a jeep or similar vehicle to enable it to inspect touring cinemas in remote rural areas. This proposal is also separately under consideration.

Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939.

The tax under the Act is levied on the importers and the wholesale dealers in motor spirit. The bulk of the tax is realized in Madras City where the major oil companies have their offices. There is scope for evasion of tax in respect of the transaction of retail dealers in places adjoining State borders, who get supplies of motor spirit from stock points outside the State and become 'importers' under the Act liable to pay tax, as such dealers may suppress full particulars of the supplies received by them from their accounts. This is checked to a certain extent by getting particulars of supplies made by the oil companies to dealers in this State from stock points both inside the State and outside the State. The Act provides that all accounts and vouchers relating to stocks, purchases, sales and deliveries of motor spirit kept by importers, wholesale dealers and retail dealers and the stocks of motor spirit with them shall be open to inspection by such officers as the State Government may authorize in this behalf. The following officers have been authorized in this behalf:—

- (1) All officers of the Police Department not below the rank of Inspector;
- (2) all officers of the Revenue Department not below the rank of Deputy Tahsildar; and
- (3) all officers of the Commercial Taxes Department not below the rank of Assistant Commercial Tax Officer.

The Act also provides—

- (1) for the confiscation of the motor spirit in respect of which an offence is committed and any receptacle in which such spirit is contained;
- (2) for entering and searching any building, vessel, vehicle or place in which there is reason to believe that any motor spirit liable to confiscation is kept or concealed;
- (3) for seizing any motor spirit and any receptacle believed to be liable to confiscation under the Act; and
- (4) for detaining, searching and arresting any person believed to be guilty of any offence against the Act.

For fraudulent evasion of payment of tax by any person, the Act provides for the levy of a fine extending up to Rs. 1,000 in the event of conviction by a Magistrate.

26th April 1960]

Madras Betting Tax Act, 1935.

The taxes under the Act are collected by the Madras Race Club, Madras, in respect of the races held at Guindy and by the Ootacamund Race Company, Limited, Ootacamund, in respect of the races held at Ootacamund. No large scale evasion of the tax has come to the notice of the Government. However, the Commissioner of Commercial Taxes, Madras, and any officer subordinate to him not below the rank of Assistant Commercial Tax Officer as may be appointed by the Commissioner of Commercial Taxes, have been authorized to inspect the race meetings and the accounts of betting thereat. Evasions, if any, are checked by the exercise of the above powers.

Central Sales Tax Act, 1956.

The steps taken to check evasion under the Madras General Sales Tax Act, 1959, regarding which a separate note has already been furnished above, covers the evasions under this Act, as the same officers are administering this Act.

APPENDIX II.

NOTE THE STEPS TAKEN TO PREVENT EVASION OF PAYMENT OF MOTOR VEHICLES TAX.

The following instructions have been issued by Government to prevent evasion of the tax:—

(1) *Ensuring levy of correct rate of tax.*—The rate of tax due on a motor vehicle should be entered legibly on top of page 13 of the registration certificate of the vehicle and attested by the Regional Transport Officer concerned.

(2) *Nomination of treasury by owners of transport vehicles so that tax may be paid at the same treasury every year.*—Owners of the motor vehicle plying for hire and used for transport of passengers and of all lorries should be compelled to nominate the treasury at which they desire to pay the tax and the tax on the vehicle should be accepted only at the treasury so nominated.

(3) *Maintenance of register by licensing Officers.*—All licensing officers appointed under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, are required to maintain a register in respect of all motor vehicles for which tax is paid to them.

(4) *Submission of monthly statement by the licensing officers to the Regional Transport Officer concerned.*—All the licensing officers who maintain the register referred to in paragraph 3 above should send a monthly statement showing the following particulars to the Regional Transport Officer concerned for verification and confirmation of the correctness of the tax collected:—

- (i) The distinguishing mark and the registered number of the transport vehicle;
- (ii) the amount of quarterly tax due and endorsed in the registration certificate;
- (iii) the amount of tax paid;
- (iv) the date of payment; and
- (v) the period for which it was paid;

[26th April 1960]

(5) *Verification of statement by Regional Transport Officer.*—All Regional Transport Officers should verify the above statements received from the licensing officers regarding the correctness or otherwise of the tax collected in respect of the transport vehicle of that area and in case of short collections they should refer the matter to licensing officers concerned to collect the arrears and in case of failure take necessary steps to prosecute the defaulters.

(6) *Rate of tax to be noted in permit and permit register by Regional Transport Officers.*—The Regional Transport Officers should note the rate of tax due in respect of each transport vehicle in the permit issued therefor and in the permit register maintained in his office for the purpose of verification referred to in paragraph 5 above.

(7) *Regional Transport Officer to ensure that vehicle which have not paid tax are not put on the road.*—The Regional Transport Officers should also ensure that if it was found that no tax has been paid for transport vehicles for a quarter or for a portion thereof, the vehicle was not put on the road during the period.

(8) *Payment of tax made a condition of permit.*—The motor vehicle rules have also been amended by inserting a new rule 180-C, which makes it a condition of every permit that the vehicle or vehicles specified on it shall not be used on any public road unless the tax due in respect of each vehicle or vehicles has been paid.

(9) *Realization of tax in respect of vehicles for which temporary permits issued by the Treasury Deputy Collector under the powers delegated to him.*—It is obligatory on the Treasury Deputy Collector to ensure that the tax due in respect of the vehicles for which temporary permits are issued by him with reference to the powers delegated to him under rule 134-F of the Motor Vehicle Rules is duly remitted before the temporary permits are actually issued.

(10) *Licence forms for transport and non-transport vehicles to be separate.*—All licence forms for transport vehicles should have the words 'Transport Vehicles' printed in the original, duplicate and triplicate of such forms. Similarly all licence forms for non-transport vehicles should have the words 'non-transport vehicle' printed in the original, duplicate and triplicate of such forms.

(11) *Distinguishing marks for licences for transport vehicles and non-transport vehicles.*—With a view to prevent misuse of the licence and to enable the checking officers to check up the particulars noted in the taxation licence the following instructions have been issued with effect from 1st April 1955:—

(i) The licence for transport vehicles will be characterised by a crimson red oblique band and the licence for non-transport vehicles will be distinguished by the absence of the crimson red oblique band. The colours for cross-arms in either cases will change from quarter to quarter.

(ii) The distinction between the period of validity, i.e., annual, half-yearly and quarterly may be by different designs. With a view to ensure that there is no evasion of tax by vehicle owners general checks are conducted by the Police in the second week of the first month of each quarter and local surprise checks are made there after to spot out vehicles which have not paid tax.

[26th April 1960]

(12) *Station House Officers to check payment of tax.*—The Station House Officers are required to check the payment of motor vehicle tax in respect of the transport vehicles when they call for making entries in the T.G.R. kept in police stations and to report to the Regional Transport Officer promptly, the result of their checking. It has also been ordered that great care should be exercised in the issue of duplicate registration certificates and before issuing them, Regional Transport Officers are required to take care to ensure that no arrears of tax are due in respect of the vehicles.

(13) *Maintenance of Demand, Collection and Balance Register by Regional Transport Officer.*—The Regional Transport Officers of the districts are maintaining a Demand, Collection and Balance Register in respect of transport vehicles. The column in the Demand, Collection and Balance Register relating to collection is filled with reference to the returns received from the sub-treasury officers (regarding the quarterly tax paid) over which reference to the entries of payment of tax in the registration certificates, the extracts of which are sent to the Regional Transport Officer concerned by the Motor Vehicle Inspector as and when the vehicles are checked for fitness certificate. In cases where the column relating to payment of tax remain unfilled in the Demand, Collection and Balance statement the circumstances leading to non-payment of tax are ascertained and if the tax is rightly due action is taken to collect the arrears.

(14) *Licensing Officers to send duplicate copies of licences to Collector through Regional Transport Officer.*—All licensing officers are required to submit the duplicate copies of the licences issued by them to the Collectors through the Regional Transport Officers. This will enable the Regional Transport Officers to get the Demand, Collection and Balance Registers checked up properly with reference to the entries in the duplicate copies of licences issued.

(15) *Ensuring payment of correct amount of tax into the treasury.*—Government have also ordered the issue of triplicate chalangans in all payments under the Madras Motor Vehicle Taxation Act, 1931, and that a copy of the chalan should be sent to the Regional Transport Officer promptly to enable the latter to detect under payment or non-payment of tax and to take necessary action promptly.

APPENDIX III.

DETAILS OF INSTRUCTIONS ISSUED TO THE CONCERNED AUTHORITIES BY THE COMMISSIONER OF AGRICULTURAL INCOME-TAX.

Experience shows that some of the unscrupulous assesseees conceal or under-estimate the income and inflate the expenditure, either with accounts and vouchers or without them. There are several ways of burking the income and inflating the expenditure. So far as income is concerned the crops can be sold either through brokers or through the land owners who come within the exemption limit. Hence it is necessary that the Agricultural Income-tax Officers before computing any income of the assesseees should find out whether the income furnished by the assessee is in consonance with the value obtained in the market. If the Agricultural Income-tax Officer, comes to the conclusion after detailed enquiries, that the income furnished by the assessee is incorrect he can reject the income furnished by the assessee after giving detailed reasons for such rejection and estimate the income

[26th April 1960]

of the assessee with reference to the prices obtained in the market or with reference to the prices obtained by the adjoining land owners. The point to be borne in mind is that the estimates should be reasonable and that the rejection of the assessee's figures should be based on proper reasons. It is also not necessary that because the income furnished by the assessee is not accepted, the expenditure furnished by the assessee should also be rejected. It is open to the Agricultural Income-tax Officer to accept the expenditure as furnished by the assessee if he is of the view that it is reasonable.

The expenditure may be inflated in several ways. The main principle to be borne in mind is that personal expenditure, of the owner or other persons related to him, and expenditure of a capital nature on the land are not allowable items of deductions. Section 5 of the Act clearly deals with the expenditure to be allowed. Among the allowable items of deductions, there is a tendency to inflate expenditure in the following ways:—

(1) *Inflating expenditure on manure*; manuring varies from field to field. Some of the unscrupulous assessee's purchase manure with proper vouchers and sell them to the landlords owning lands below the exemption limit and to the assessee's who have been exempted under section 4 (b) of the Act. In such cases, it is open to the Agricultural Income-tax Officer to reject the expenses though claimed on proper voucher and estimate the reasonable expenditure that can be allowed under this head. But he should give proper reasons for the rejection of the vouchers, such as by comparison with the expenditure incurred in the neighbouring fields, etc.

(2) *Purchase of cattle*.—The assessee's may inflate the expenditure over this item. Though they might not have purchased cattle in the particular year, they may claim as if that the cattle have been purchased in the year of account. As this involves heavy expenditure, the Agricultural Income-tax Officers should satisfy themselves with the regard to rule 5 under the Act that the expenditure is reasonable and that sale proceeds of old cattle of any are deducted.

(3) *Tractors*.—It is learnt that the owners of tractors use the tractors for some days for their own fields and let it on hire to other land owners. At the same time, they are claiming the full petrol and other incidental charges and full depreciation. In such cases, the Agricultural Income-tax Officers should estimate the period for which the tractor was in use for the owner's lands and should allow proportionate petrol and other incidental charges and only proportional depreciation for the above period should be allowed.

(4) *Labour charges*.—The land owners are employing permanent and casual labourers for cultivation. Experience shows, that the land owners are inflating the expenditure over this item. In cases where the assessee's, have maintained check roll, it should be clearly examined whether the check roll wages claimed are covered by proper vouchers and reasonable. If the check roll wages are not covered by proper vouchers, it is open to the Agricultural Income-tax Officer to reject the check roll wages and to estimate the expenditure on account of this item. In cases where the assessee's have not maintained any check rolls or vouchers the Agricultural Income-tax Officers should estimate the expenditure under this head with reference to the practice obtained in the locality and the expenses incurred by the neighbouring land owners and allow them with sufficient reasons.

[26th April 1960]

(5) *Inflation of expenditure in maintenance of cattle*.—Generally, the landlords maintain cattle according to their needs and production. If there is any claim on account of the purchase of cattle manure it will have to be gone through carefully before allowing such expenses as they do not generally purchase cattle manure in the market.

(6) *Allowance of expenditure regarding casuarina*.—The expenditure incurred over this item should be allowed only in the year of harvest. It is seen that the assessee's are claiming expenditure every year before the casuarina matures. Such expenditure should not be allowed. In cases where the assessee's have not maintained accounts for rearing up the casuarina trees, the expenditure that should be allowed under rule 7 (a) can be estimated and reasonable expenditure allowed.

(7) *Expenditure on double crop lands*.—It is seen that the assessee's are claiming the same expenditure for the first and second crop. The expenditure for the second crop may not be same as for the first crop as there will not be so much of ploughing and manuring. The expenditure for the second crop should be below the expenditure for the first crop. The Agricultural Income-tax Officers should bear this in mind while allowing such expenditure.

(8) *Land revenue*.—Land revenue is an item that cannot be waived unless there is remission. It is the duty of the Agricultural Income-tax Officers to make enquiries with the village officers and to allow proper amount under this head if already incurred by the assessee's.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, the 27th April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Examiners for G.C.I.M. Examination

* S.N.Q. 13.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government of Madras have appointed the same Examiners in the First G.C.I.M. Part II—Ayurveda, Materia-Medica Examination in the year 1960 (April) also against the representations made by all the candidates appearing for that examination from the Government College of Integrated Medicine, Madras;

(b) whether it is a fact that these students abstained from appearing before such Examiners; and

(c) whether the Government have any proposal to appoint some other Examiners to enable these students to answer this part of their examination papers at a very early date?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The Examiners are not appointed by the Government of Madras but by the Commissioner for Government Examinations who has followed the same procedure as before in the case of the Examination referred to. It is not the practice to consult the candidates appearing for the Examination in the matter of these appointments.

(b) It has been reported that the students did not take the practical examinations.

(c) No, Sir.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: இந்த காலேஜிலுள்ள பிள்ளைகள் இந்த வருஷம் ஓரல் எக்ஸாமினேஷனுக்குப் போகாத காரணத்தினால், எக்ஸாமினேஷனில் தோல்வியுறும்படியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வேறு ஒரு எக்ஸாமினரை புதியதாக அமர்த்தி, பரீட்சையை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவது விசித்திரமாக இருக்கிறது. படிக்கின்ற பிள்ளைகள் எக்ஸாமினர் இன்னாந்தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன செய்வது, அதைப் போன்று தலைவர்களும் கேட்டுவிட்டால், என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: இந்தக் குறிப்பிட்ட எக்ஸாமினர் சாதாரணமாக வகுப்புகளில், அங்கு படிக்கின்ற மாணவர்களிடத்தில் “என்னைப்பற்றி நீங்கள் அரசாங்கத்திற்கு புகார் செய்தீர்களல்லவா, அதனால் உங்களைப் பரீட்சையில் தோல்வியுறச்செய்து (பெயில்) விடுகிறேன்” என்று அடிக்கடி சொல்லியிருப்பதினால்தான் இந்த மாணவர்கள் பரீட்சைக்குப்

[27th April 1960]

போகாமல் இருந்துவிட்டார்கள். இவ்விதம் பரீட்சைக்குப் போகாமல் இருந்த மாணவர்களுக்கு அனுசூலம் செய்கின்ற முறையில், மீண்டும் ஒரு பரீட்சைக்கு வேறு Examiner-ஐ நியமித்து நடத்த அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இவ்விதமான புகார் யார் செய்தார்கள், யார் இவ்விதம் சொன்னது, எங்கே, எப்போது என்கிற விபரம் ஒன்றும் என்னிடம் இப்போது இல்லை.

SRI T. T. DANIEL: May I know the allegations that the students have made in their representations against the appointment of these Examiners?

MR. SPEAKER: There is no mention in the main question that the students have made allegations.

SRI T. T. DANIEL: Sir, in sub-clause (a) of the question mention is made about representations by candidates.

MR. SPEAKER: If the Hon. Minister is prepared to answer, I have no objection.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I am not aware of it.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த மாணவர்கள் பரீட்சாதிகாரிகளின் மீது சொன்ன குற்றச்சாட்டுகள் என்ன? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலித்து ஏதாவது முடிவு செய்ததா, அப்படியென்றால், இம்மாதிரிக் குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைத் தயவு செய்து தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இது பற்றிய விவரங்கள் ஒன்றும் இப்போது என்னிடமில்லை.

(The hon. Member Sri K. Vinayakam rose.)

MR. SPEAKER: Is the Assembly going to be made the forum for making allegations against teachers? Next question.

Fertilizers

* 728 Q.—**SRI A. A. RASHEED,**
SRI M. P. SARATHI,
SRI V. K. KOTHANDARAMAN: } கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்தில் உரம் எவ்வாறு விநியோகிக்கப்படுகிறது?

(ஆ) உர விநியோகத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் கருப்பு மார்க்கெட்டில் விற்பதாகவும், உரத்தைப் பதுக்கிக்கொண்டு அதற்குப் பதிலாக உப்பை உரமென்று ஏமாற்றி, விற்பதாக அரசாங்கத்திற்குப் புகார் வந்துள்ளதா?

(இ) அதன் மீது போலீஸார் நடவடிக்கை எடுத்து எத்தனை பேரைக் கைது செய்தனர்?

(ஈ) இம்மாதிரி மோசடிகள் எந்தெந்த இடங்களில் நடைபெறுவதாகத் தெரியவருகிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A paper ^a is placed on the table of the House.

^a Printed as Appendix I on page 639-640 infra.

[27th April 1960]

SRI A. A. RASHEED: According to the statement placed on the table of the House, one-half of the total quantity of fertilizers is distributed through three private merchants. So, will the Government distribute these fertilizers through the co-operative societies instead of through these three merchants alone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is the decision which has already been taken.

SRI A. GOVINDASAMY: சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் இருக்கின்ற பகுதிகளில் சில கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கு மட்டும்தான் இந்த உர விநியோகத்திற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதல் லாமல் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றனவோ அவைகள் கிராமப் புறங்களில் இருந்தாலும் கூட, அந்த சொசைட்டிகள் எல்லாவற்றிற்கும் இந்த உர விநியோகம் செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்க சர்க்கார் முயற்சிக்குமா? இதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான அளவில் பலன் கிடைக்கும் என்பதை அரசாங்கம் உணருகின்றதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத்தான் உர விநியோகத்திற்கு அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. எல்லாக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் இதை விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அந்த முறையில்தான் இப்போது எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அது மட்டுமல்ல, அக்கிரகஸரல் பாங்குகள் இருக்கின்ற இடங்களில் அவைகள் மூலமாகவும் இந்த உர விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED: Since adulteration and blackmarketing are due to short supply of fertilizers, what are the steps the Government have taken to obtain larger quantities of fertilizers on a short-term basis?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already explained the position. If we want to get larger quantity of fertilizers on a short-term basis, it has to be done by way of imports from other countries.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ: இந்த உர விநியோகம், கடன் வரவு-செலவு செய்கின்ற எல்லா கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கும் பரவலாகக் கொடுக்கப்படுமானால் இம்மாதிரியான புகார்கள் எல்லாம் வராமல் இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதுதான் அரசாங்கத் தின் நோக்கம்.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், மேஜைமீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் அரியலூரில் உப்பை அமோனியம் சல்பேட் என்று விற்பதாகவும், திண்டிவனத்தில் 400 மூட்டையைக் காணவில்லை என்ற புகாரும் சொல்லப்பட்டிருந்தது, அவைகள் ஒன்றும் இதில் காணப்படவில்லையே, அதற்குக் காரணம் என்ன? இதன் பேரில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கடைசியாகக் குறிப்பிட்டது, விசாரிக்கப்பட்டு அதற்கு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டு, சிறை வாசலும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[27th April 1960]

SRI M. WILLIAM: Will the Government be pleased to take steps to distribute fertilizers through panchayats?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The actual distribution will be done by the co-operative societies but the panchayats will be in over-all charge of it.

SRI P. G. MANICKAM: நான்-பிளாக் பிரதேசங்களில் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் மூலம் இந்த விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. இந்த மாதிரியான இடங்களில் பெரும்பாலும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கோ, அல்லது பஞ்சாயத்துக்களுக்கோ, உர விநியோகம் செய்வதற்கு அனுமதி அளிப்பது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நான் இதைப் பற்றிப் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். நான்-பிளாக் ஏரியாவாக இருந்தாலும், அங்கு இருக்கின்ற கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக உர விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்றுதான் அரசாங்கம் தீர்மானித்து இருக்கிறது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அது இப்போது அமுல் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY: சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற எல்லாக் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலமாகவும் இந்த உர விநியோகத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், சில குறிப்பிட்ட சொசைட்டிகளுக்கு மட்டும்தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்றும், அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், நான்கு சொசைட்டிகளுக்குத்தான் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற சொசைட்டிகளுக்கும் இந்த அனுமதி அளிக்க சர்க்கார் முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எத்தனை குறிப்பிட்ட சொசைட்டிகள் என்று சொன்னால், அல்லது இன்னின்ன கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கு உர விநியோகம் செய்ய அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தினிடம் கேட்டால் அதன் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI R. SRINIVASA IYER: When the village co-operative societies apply for licence under the Fertilizer Control Order, they are asked to apply through the wholesale stockist who does not give permission because he has got a retail depot. So, will the Government be pleased to relax the rule so that when the village co-operative societies apply for licence to deal with fertilizers in retail, they may be granted licence without the consent of the wholesale stockist?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know whether the consent of the wholesale stockist is insisted upon, and if so, for what purpose. If the hon. Member would put a separate question, I shall look into it and answer it.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸார், உரத்தில் உப்பைக் கலப்படம் செய்வதின் மூலமாக அதை உபயோகிக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு பெரும் பாதகம் செய்வதாக இருக்கிறது. இதனால் விவசாய உற்பத்தியைப் பாதிப்பதோடு அல்லாமல் இதன் காரணமாகப் பல குடும்பங்களையும் பட்டினியில் ஆழ்த்துவதற்கு ஒப்பாகும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா? அப்படியானால் இது போன்ற நடவடிக்கைகளுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கலப்படம் என்பது இப்போது உரத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லாப் பொருள்களிலும் கலப்படம் செய்யப்படுகிறது. அரசியலில் கூட கலப்படம் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் அவ்வப்போது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. தண்டனை கொடுக்கின்ற விஷயம் கோர்ட்டாபைப் பொறுத்தது

[27th April 1960]

Minor Irrigation Schemes

* 803 Q.—**SRI S. RAMALINGA PADAYACHI** (on behalf of Sri K. PERIANNAN): கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) 1957-58, 1958-59-ம் ஆண்டுகளில் பெரம்பலூர் தாலூகாவில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் என்னென்ன வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன?

(ஆ) முடிவு பெற்ற வேலைகள் யாவை?

(இ) ஒவ்வொன்றின் தோராயச் செலவு எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (c) A statement^a is placed on the table of the House.

Livestock Farm, Orthanad

* 805 Q.—**SRI R. SRINIVASA IYER:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of each head of cattle in the Livestock Farm, Orthanad, Tanjore district, during 1957-58 and 1958-59;

(b) the number of cattle sold privately or by public auction in this farm and the amount realized, year-wise, since the farm was started; and

(c) what are the schemes implemented at present in this farm by the State Government or Central Government or both?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (c) A statement^b is placed on the table of the House.

Professor of Dairy Science

* 811 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of Sri K. ANBAZHAGAN): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the post of Professor of Dairy Science in the Madras Veterinary College is vacant at present;

(b) whether any outsider is proposed to be appointed to the post;

(c) if so, the reasons therefor; and

(d) whether the Madras Public Service Commission and the Madras University have been consulted regarding the suitability of candidates for the post?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) to (d) The matter is under consideration.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the services of the Professor of Dairy Science have been lent under the Colombo Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the T.C.M. Expert was in charge of the post in addition to his research work, and the post is now vacant. I do not think Sir, it is met under the Colombo Plan.

^a Printed as Appendix II on pages 640-644 infra.

^b Printed as Appendix III on page 645 infra.

[27th April 1960]

Chief Ministers' Conference

* 828 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) 20-3-1960-ல் மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் திரு. பந்த் அவர்கள் தலைமையில் மாநில சர்க்கார் முதல் அமைச்சர்கள் கூட்டம் நடந்ததா?

(ஆ) அப்படியாயின் அக்கூட்டத்தில் என்னென்ன விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) It would not be in the public interest to disclose the matters discussed at the meeting.

SRI S. M. ANNAMALAI : அந்தக் கூட்டத்தில் இரட்டை-மெம்பர் தொகுதியை ஒழிப்பது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டார்களா? அது பற்றி இந்த சர்க்கார் கூறிய ஆலோசனை என்ன?

MR. SPEAKER : சொல்வதற்கில்லை என்று சொல்லியாய்விட்டதே.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It would not be in the public interest to disclose the matters.

MR. SPEAKER : சொல்லக்கூடாது என்னும்போது உப கேள்வி போட்டிருக்கவேண்டாம்.

Refund of College fees

* 829 Q.—SRI V. K. KRISHNAMURTHY (on behalf of Sri S. LAZAAR) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is a proposal for the refund of term-fees collected by colleges (Arts and Science) from students who subsequently secure admission in Professional Colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

Advocate-General

* 830 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Advocate-General, Madras, has been allowed private practice; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, subject to certain restrictions.

(b) The Advocate-General, Madras, is a part-time Law Officer and is, therefore, not debarred from having private practice.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எதிராக கேஸ்கள் வரும்போது அவர்களுக்கு எதிராக அட்வகேட்-ஜெனரல் என்ற முறையில் வாதிடப்பது சரியாக இருக்குமா? ஏன் அம்முறையில் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எதிராக எப்படி அவர்கள் வாதிக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நான் ஏற்கனவே சொன்ன பிரகாரம், தனிப்பட்ட கேஸ்களை எடுத்துக்

[27th April 1960]

கொள்ள அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. சர்க்காரே அந்தக் கேஸில் ஒரு கட்சியாக இருக்குமானால், அப்பொழுது அவர் எதிர்க் கட்சிக்கு ஆஜராக முடியாது. அதுதான் இப்போது இருக்கக்கூடியது.

SRI N. K. PALANISAMI : அட்வகேட்-ஜெனரலுக்கு மூவாயிரம் ரூபாய் மாதச் சம்பளம் கொடுக்கும்போது தனிப்பட்ட முறையில் அவர் கேஸ் நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டால் கவர்ன்மென்ட் ஸைடில் உள்ளவர் என்ற முறையில் நியாயம் ஏற்படுவதில் பார்ஷியாலிடி வராது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அட்வகேட்-ஜெனரல் என்றுவும் அவர் வக்கீல் என்ற முறையில் எடுத்துச் சொல்லுகிறார். கடைசியில் எது நியாயம் என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டியது ஜட்ஜின் பொறுப்பு. வக்கீல் வாதம் பண்ணுவதற்கும் ஜட்ஜ் நியாயம் வழங்குவதற்கும் என்ன இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, is it not a fact that the Attorney-General of India (Sri Setalvad) is also appearing in private cases, of course, when the interests of the Government are not involved?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is the case. The Attorney-General is in the same position as the Advocate-General. The Advocate-General is for the State and the Attorney-General is for the Union.

Kanyakumari district High Schools

* 831 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Education Department has any system to compare the efficiency of different High Schools in the State in terms of results;

(b) if so, what;

(c) whether it is a fact that the percentage of results in the Kanyakumari district High Schools has gone down considerably after the Reorganization of States;

(d) if so, the reasons therefor;

(e) the steps taken to improve the standards of the High Schools in the Kanyakumari district;

(f) whether there are figures of results, School-wise; and

(g) if so, the percentage of results in the Kanyakumari district for the last three years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c), (d), (f) & (g) The schoolwise and Districtwise results of the years prior to 1959 when the examination was conducted by the Kerala State are not available.

(e) With reference to the results of the examination held in March 1959, instructions have been issued to the District Educational Officer, Kanyakumari, to visit the schools which did not produce satisfactory results and discuss ways of improving performance with the staff. This is generally done in respect of all schools which have produced poor results.

[27th April 1960]

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know, Sir, whether this is due to the shift system? Boys who are now appearing for the S.S.L.C. Examination have been given education in the first four classes under the shift system. Is it because of this that the percentage is so low? If it is so, what action do the Government propose to take for giving them further instructions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as the shift system is concerned, I have already stated once before that it is under the consideration of the Government whether the shift system should be removed and the system prevalent in other parts of the State should be brought into effect in that area also. Only in March 1959, the first batch of students appeared for the Madras S.S.L.C. Examination. Therefore, we have to find out what are the reasons.

SRI T. S. RAMASWAMI: Sir, the percentage of results has fallen considerably during the first examination after reorganization. What steps are the Government going to take to see that it is raised?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As I have already stated, March 1959 was the first examination. I do agree that the results were very poor—four or five per cent. I do not know whether there is any difference between the educational standards of the Kerala Government and the Madras Government which resulted in such a large number of failures. Anyhow, we are aware of it, and we are trying to rectify it.

SRI T. T. DANIEL: May I know, Sir, whether the Government have conducted an enquiry to find out the reasons for such poor results in that territory? If not, will the Government take steps to instruct the Director of Public Instruction to go into the question and submit the reasons for such poor results?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is what I said. We have instructed the District Educational Officer to go into this matter.*

SRI T. S. RAMASWAMI: In answer to a previous question, the Government replied that there was no schoolwise percentage of results kept in the department. If the schoolwise percentage of results is not available with the department, how is the department able to gauge the relative merits of the schools? How are they going to encourage the headmasters and teaching staff of better schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have got school-wise figures for 1959. For the previous years when the examinations were conducted by the Kerala Government, we do not have the figures. This is the difficulty. As far as 1959 is concerned, we have got the figures. It is only on that basis we are taking action.

Third Five-Year Plan

* 832 Q.—**SRI A. GOVINDASAMY** (on behalf of **SRI M. P. SARATHI**): கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட அளவை உயர்த்துவது பற்றி அரசாங்கத்துக்கு சுற்றறிக்கை ஏதேனும் மத்திய திட்டக் குழுவின் மிகுந்து வந்ததா?

[27th April 1960]

(ஆ) அதன்மீது அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED: Sir, what is the amount that this State has to raise by way of tax under the Third Five-Year Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is too early to state that.

SRI A. GOVINDASAMY: மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நமது ராஜ்ய சர்க்கார் கோரியிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ராஜ்ய சர்க்கார் கோரக்கூடிய கட்டம் இன்னும் வரவில்லை. இப்பொழுது பொதுவாக இந்தியா முழுவதும் எடுத்துக்கொண்டால் எந்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றிப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI A. VEDARATHNAM: முதலிலே போட்ட திட்டத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று ஏதாவது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: திட்டத்தின் அளவே நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. பொதுவாக விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. உயர்த்துவதா தாழ்த்துவதா என்ற பிரச்சனை எழுதுவதற்கு இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: நம்முடைய ராஜ்யத்தின் விஸ்தரிப்பு நிலைமையை அனுசரித்தும், ஜனத்தொகை நிலைமையை அனுசரித்தும், நம்முடைய தென்னாடு ஏற்கனவே இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் போதுமான அளவு கவனிக்கப்படாத நிலைமையை அனுசரித்தும், இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் போதுமான நிதி ஒதுக்கும்படி நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எல்லாம் தவறான அடிப்படையில் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்படுகிறது. போதுமான அளவு ஒதுக்கப்படவில்லை என்று ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் ஏதோ சொல்லிக்கொண்டு இருக்கலாம். ஆனால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நமக்கு நியாயமாக எவ்வளவு கிடைக்க வேண்டுமோ, நியாயமாக நாம் எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அது கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

Primary schools

* 833 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMI** (on behalf of **SRI K. SATTA-NATHA KARAYALAR**): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of

(i) primary aided schools; and

(ii) fee-levying primary schools; and

(b) whether these schools referred to in item (ii) are receiving any help, and if so, the nature of help?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) There were 7,553 aided primary schools on 1st June 1959. Forty-five elementary schools in the State levy fees.

(b) The 45 fee-levying schools are not eligible for any sort of grant. They are, however, recognized by the Education Department for academic purposes.

[27th April 1960]

Opening of new Engineering Colleges

834 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM**: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில் புதிய என்ஜினீயரிங் கல்லூரி அமைக்க உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) அப்படியானால் எங்கே, எப்போது, என்ன செலவில்?

(இ) தனியார் நிர்வாகத்திலா, அல்லது அரசாங்க நிர்வாகத்திலா?

(ஈ) தனியார் முன்வந்தால் அரசாங்க உதவி கிடைக்குமா? அப்படியானால், என்னென்ன உதவிகள் கிடைக்கும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அ, to ஈ. Yes, Sir. Proposals for opening some more private Engineering Colleges in the State are under examination. One-fourth of the total non-recurring cost (subject to a maximum of Rs. 7.75 lakhs) towards the opening of an Engineering College, by a private person or body, will be met by this Government; the Central Government will bear half and the institution will have to bear 1/4 of the expenditure. As regards recurring expenditure, this Government will bear half of the approved recurring net cost arrived at after deducting the college fees and grant paid by the Government of India from the expenditure (subject to a maximum of Rs. one lakh) during the Plan period and the same formula will continue to apply even after the Central grants cease to be received.

SRI A. VEDARATHNAM: எந்த எந்த இடங்களில் இன்ஜினீயரிங் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்துவதாக அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அரசாங்கத்தினுடைய முடிவு சொல்லக்கூடிய நிலைமை வரவில்லை. சில இடங்களிலிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன, அங்கே இன்ஜினீயரிங் காலேஜ்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று.

SRI A. VEDARATHNAM: தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வேண்டுகோள் வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதுவரையிலும் வரவில்லை.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: தூத்துக்குடி வி.ஓ.ஸி. காலேஜிலிருந்து என்ஜினீயரிங் காலேஜ் துவக்க வேண்டுமென்று ஏதாவது மனு வந்திருக்கிறதா? அதனுடைய பரிசீலனை எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: வி.ஓ.ஸி. காலேஜிலிருந்து ஒரு விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது. அது பரிசீலனை நிலைமையில் இருக்கிறது.

Reforms in the examination system

* 835 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI**: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) பரீட்சை முறையை மாற்றி அமைக்க உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) இது குறித்து மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காரின் ஆலோசனையைக் கேட்டார்களா?

(இ) அப்படியாயின், மாநில சர்க்கார் அனுப்பிய பதிலின் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) to (இ) The question of reform of examinations in general is being considered by the Government and point out that this system has to be given up and the

[27th April 1960]

State Governments. This Government are co-operating in the Seminars and Conferences held on this subject. Concrete proposals in regard to the reform of the present system of examination have not so far emerged.

SRI S. M. ANNAMALAI: இப்படி பரீட்சை முறையை மாற்றி அமைப்பதற்கு உண்டான முக்கியமான காரணங்கள் யாவை? எந்த அடிப்படையில் இந்த பரீட்சை முறையை மாற்றி அமைப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்கு ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய பரீட்சை முறை பிரகாரம் கடைசியில் நடக்கக்கூடிய பரீட்சையில் கிடைக்கும் மார்க்குகளை வைத்துக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையில்தான் தோல்வியும், தேர்வும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அது சரியான முறை அல்ல என்று சில பேர்கள் கருதுகிறார்கள். எந்த முறையில் அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்பதுபற்றி இப்பொழுது பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, are the Government convinced that this one-word answer being used in the S.S.L.C. stages, only brings down the efficiency of the students. If so, will the Government take up this issue when they are being consulted by the Central Government and point out that this system has to be given up and the old system of answering questions in an essay form has to be reintroduced so as to raise the standard of the students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It has already been taken up and we have given up this one-word answer.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY: தலைவர் அவர்களே, ஆண்டு முடிவில் நடக்கின்ற பரீட்சையில் பெறுகின்ற மார்க்குகளைக் கொண்டு முடிவு செய்வதை விட, மாதாமாதம் மாணவர்களுக்குப் பரீட்சை வைத்து, அந்தப் பரீட்சைகளில் வாங்கிய ஆவரேஜ் மார்க்கை வைத்துக் கொண்டு முடிவு செய்வது நல்ல முறையாக இருக்கும் அல்லவா? அதே நேரத்தில் எல்லாப் பகுதிகளையும் மாணவர்கள் தொடர்ந்து படிப்பதற்கு வாப்ப்பு இருக்கும் என்று இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மேலாகப் பார்க்கும் பொழுது இது நல்ல முறையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.யை எடுத்துக்கொண்டால் 1,000 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் ஒவ்வொரு வாத்தியார் ஒவ்வொரு விதமாக மார்க்குப் போடலாம். அதைவைத்து 1,000 பள்ளிகளில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுடைய தகுதியை எப்படி சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது? அது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. இதெல்லாம் தான் இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கலான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இது பற்றி ஆலோசனை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

SRI N. MARUDACHALAM: ஐந்தாம் வகுப்பு தேறிய மாணவர்கள் மறுபடியும் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குப் போகும்பொழுது அவர்களுக்கு மறுபடியும் ஒரு பரீட்சை வைக்கப்படுகிறது. அந்தப் பரீட்சையில் பெயில் ஆன மாணவர்களுடைய மேல் படிப்பு படிக்க முடியாமல் கெட்டு விடுகிறது. ஐந்தாம் வகுப்பில் தேறிய மாணவர்களை மறுபடியும் பரீட்சை இல்லாமல் மேல் வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு அரசாங்கம் முற்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: படிப்பு இல்லாமலே இருந்து விடலாம். பாஸ் செய்த மாணவர்களின் படிப்பின் தகுதியின் அடிப்படையில்தான் இதை நிர்ணயிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[27th April 1960]

ஐந்தாவது வகுப்பிலிருந்து உயர்நிலைப் பள்ளிக்குப் போகும்பொழுது பல மாணவர்கள் அங்கே சேரவேண்டுமென்று விரும்புகின்ற காரணத்தினால், யாருக்குத் தகுதி அதிகமாக இருக்கிறதோ அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்காக இம்மாதிரி பரீட்சை வைக்கிறார்கள்.

SRI A. VEDARATHNAM : எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சையில் சில மாணவர்கள் ஏதாவது ஒரு பாடத்தில் ஒரு மார்க்கு! அல்லது இரண்டு மார்க்கு அதிகமாக வாங்கத் தவறியதன் காரணமாக அவர்கள் பரீட்சையில் தவறியவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் மாதந்தோறும் பள்ளியில் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளின் மார்க்குகளை அனுசரித்து, அவர்கள் நல்ல தகுதி உள்ளவர்களாக இருப்பார்களேயானால், அவர்கள் விஷயத்தில் இந்தச் சலுகையை காட்ட அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்காகத்தான் மாடரேஷன் என்ற முறை இருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒன்றிரண்டு மார்க்குகள் குறைந்த அளவில் வாங்கியவர்களைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அவர்கள் பாஸ் செய்வதற்கு இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை எந்த அளவில் கொண்டுபோய் நிறுத்துவது என்பதுதான் இதில் இருக்கக் கூடிய கஷ்டம். ஒன்றிரண்டு மார்க்குக் குறைவு என்றால், அதற்குக் கீழே ஒன்றிரண்டு மார்க்குக் குறைவாக இருப்பவர்களையும் கவனிக்க வேண்டி வரும். ஆகவே, இதை ஒரே அளவில் நிறுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சைக்கு ஆஜர் ஆவதற்கு தலைமை உபாத்தியாயர் பரீட்சை நடத்தி வடிக்கட்டும் முறை தற்பொழுது அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. அதில் ஏதாவது மாறுதல் செய்வது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது வடிக்கட்டும் முறை அல்ல. ஸ்ரீ வி. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி மாதாமாதம் பரீட்சை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஆகையால் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னாலாவது ஒரு பரீட்சை வைத்தால்தான் மாணவர்கள் படிப்பதற்கு அவர்களைத் தூண்ட அனுகூலமாக இருக்கிறது. கடைசியில் படித்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, பரீட்சைக்குப் படிக்காமல் போனால் பரீட்சையில் தோல்வி அடைபவர்கள் இன்னும் அதிகமாக இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : மாணவர்களுக்குப் பரீட்சை வைக்கும் முறையைப் பற்றி பல வாத விவாதங்களும் கட்டுரைகளும் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துகொண்டிருந்த சமயம், டாக்டர் மு. வரதராசனார் ஆனந்த விகடன் பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாக இது பற்றி சில கட்டுரைகள் எழுதி வந்திருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததா, அல்லது அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு வந்ததா? அது பற்றி ஏதேனும் பரிசீலனை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எதோ அம்மாதிரிக் கட்டுரைகள் வந்ததைப் பார்த்தேன். ஆனால் அது பற்றி இப்பொழுது ஞாபகம் இல்லை.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : தலைவர் அவர்களே, மாணவர்களுடைய அறிவுத் திறன் இயல்பாக வளர்வதற்குத் தடையாக இருப்பது நோட்ஸ் ஆகும். இம்மாதிரி எல்லாப் பாடங்களுக்கும் நோட்ஸ் வெளிவருவதினால், மாணவர்கள் இயல்பாக தங்கள் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த நோட்ஸ் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுவதை அரசாங்கம் தடை செய்யுமா?

[27th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதை எப்படித் தடுப்பது என்பதுதான் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது பற்றியும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து, ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்பது பற்றி இன்னும் முடிவு செய்யப்படாத நிலையில் இருக்கிறது. இது மாதிரி ஒரு பிரசரம் வெளியிடக் கூடாது என்று சொன்னால், அது தனிப்பட்டவர்களுடைய உரிமையைப் பாதிக்கும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினால் அது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல.

Sports

* 836 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to improve the standard of sports; and

(b) whether any special attention has been paid to improve foot-ball game?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Government have constituted the Madras State Sports Council in July 1956 for the promotion of games and sports among the student and non-student population of this State. Financial assistance is given by the Council to the several State Associations controlling games and sports in the State, for coaching schemes, participation in National and International competitions and the conduct of the national competitions in the State. Republic Day games and Sports competitions for pupils of secondary schools (boys and girls) at the Educational District and the State levels have been introduced. From among those who distinguish themselves in these competitions are selected students to whom scholarships for study are given.

(b) No special action for improvement of the standard of the game of foot-ball has been taken.

SRI N. K. PALANISAMI : மற்ற தேசங்களைப் போல் விளையாட்டிலே திறமையுள்ளவர்களுக்கு உத்தியோகச் சலுகை கொடுத்து, மேலும் ஸ்போர்ட்டை இம்ப்ரூவ் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வேலை செய்யக் கூடிய தகுதியும் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். வேலை செய்யக் கூடிய தகுதி இல்லாமல், விளையாட்டுத் திறமைக்காக மட்டும் வேலை கொடுக்க முடியாது. இரண்டு பேர்கள் பாஸ் செய்தவர்கள் இருக்கும்பொழுது, ஸ்போர்ட்டில் திறமையுள்ளவருக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு இப்பொழுதே விதியில் இடம் இருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether encouragement will be given for the playing of marbles and tops also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த விளையாட்டுகளுக்கு நாம் ஒன்றும் உதவி செய்ய வேண்டியதில்லை. அவர்களே விளையாடிக் கொள்ளுவார்கள். திறமையும் தானாகவே வந்துவிடும்.

SRI K. B. S. MANI : இப்படிப்பட்ட விஷயங்களிலே கால் பந்து, ஹாக்கி விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்காக நபர்களைப் பொறுக்குகின்ற கமிட்டியார் பார்க்கியாலிடி காட்டி சென்னையில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் அதிக சலுகை கொடுக்கிறார்கள், வெளியிலிருப்பவர்களை தேர்ந்தெடுப்பதில்லை என்ற புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அம்மாதிரி வந்திருந்தால் அதைப் பரிசீலித்து ஜில்லாக்களில் இருக்கும் விளையாட்டுகளில்

[27th April 1960]

திறமைசாலிகளாக உள்ளவர்களையும், அகில இந்தியப் போட்டிக்கும், ஸ்டேட் போட்டிகளுக்கும் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வசதி செய்து கொடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அது மாதிரி புகார் எனக்கு ஒன்றும் வரவில்லை.

Clothing for the very poor students

* 837 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM:** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா:—

(அ) மிக ஏழை மாணவர்களுக்கு உடை அளிக்கும் திட்டம் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விபரம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) No, Sir; there is no Government scheme.

(ஆ) Does not arise.

SRI A. VEDARATHNAM: பல இடங்களில் இப்பொழுது உடை வழங்கும் மகாநாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. அத்தகைய மகாநாடுகள் எவ்வளவு நடந்திருக்கின்றன, எவ்வளவு உடை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ஜப்பானிய நாடு போல பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் எல்லோரும் ஒரே மாதிரி உடை அணிய வேண்டுமென்கிற ஒரு நிலைமையை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது உடை வழங்கக் கூடிய இயக்கம் அரசாங்க இயக்கமாக இல்லாமல் மக்களுடைய இயக்கமாக வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. பல மகாநாடுகள் அம்மாதிரி நடைபெற்றிருக்கின்றன. எத்தனை மகாநாடுகள் நடந்தன, எத்தனை உடைகள் வழங்கப்பட்டன என்கின்ற விவரம் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை. ஜப்பான் நாட்டில் உள்ள பிரகாரம் நாமும் பள்ளிகளில் படிக்கிற மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக உடை கொடுக்க வேண்டுமென்பது நல்ல கருத்து. அதை செய்து முடிப்பதற்கு அதிகமாக செலவு ஆகக் கூடிய காரணத்தினாலே, இதை ஒரு லட்சியமாக வைத்துக் கொண்டு, இந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, whereas it has been found very easy to collect this clothing for poor children in the rural parts, and whereas it is found very difficult to collect it in the City of Madras—a conference over which the Hon. Minister is going to preside this evening,—will the Government at least give aid to the Madras City children for the purpose of getting clothes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Priority will be shown to the rural children. The city or town children will get only second priority. Sufficient voluntary help is not coming forth, because the public are not participating in this movement.

SRI A. A. RASHEED: May I know, Sir, whether the Government have received any aid from the UNICEF for the purchase of clothes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not to my knowledge.

[27th April 1960]

SRI K. B. S. MANI: அரசாங்கமே இந்த மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் உடைகள் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், இந்த மாதிரி உடைதான் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு வறையரை செய்தால், அக்கரை உள்ள பெற்றோர்களும் பிரமுகர்களும், அம்மாதிரிச் செய்ய முன்வருவார்கள். அப்படி ஒரு யூனிபாரம் விளம்பரப்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்கு முன்னால் ஓரளவு உடை போட்டுக்கொள்ள வேண்டும், பிற்பாடு ஒரே மாதிரியான உடைக்குப் போகலாம். மாகாணம் பூராவும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. ஒவ்வொரு பள்ளியும் தனித்தனியாக ஒரு உடை வைத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI M. P. PERIASAMI: தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள் அனைவரும் ஒரே உடை போட்டுக்கொள்வதால், ஏழை பணக்காரர்கள் என்ற எண்ணம் சிறு குழந்தைகளுக்கே இல்லாமல் போய்விடும் என்ற உத்தேசமா, அப்படியானால் ஒரே யூனிபாரமாக வைக்க, மாகாணம் பூராவும் அமல் நடத்த சர்க்கார் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஒரே மாதிரி உடை அணிவதில் பல நன்மைகள் இருக்கின்றன. அதில் அங்கத்தினர் சொல்லும் நன்மையும் இருக்கலாம். அதை நிறைவேற்ற அதிகச் செலவு ஆகும். மக்கள் ஆதரவு இல்லை. நமக்கு வசதி ஏற்படும்போது அப்படிச் செய்ய முயற்சிக்கலாம்.

SRI C. MUTHIAH: பி. அண்டு லி. மில் முதலாளிகளே வசூல் செய்து கொடுத்தால் மூன்றில் ஒரு பங்கு இனாமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா? இதுவரை அப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பி. அண்டு லி. மில் சில சமயங்களில் அப்படி உடை வழங்குகிறார்கள். நவம்பர் 14-ம் தேதி குழந்தைகள் தினத்தில் குழந்தைகளுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது மில்லிலிருந்து இலவசமாக வருடாவருடம் கொடுக்கலாம் என்று அப்பொழுது சொன்னேன். அம்மாதிரி யாராவது செய்ய முன்வந்தால் அது வரவேற்கப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY: இதை மக்கள் திட்டமாகக் கருதினாலும், பெற்றோர்கள் குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பதில் சிரமம் இருக்கிறது. கிராமப் பெருந்தனக்காரர்கள் வழங்கினாலும், பெற்றோர்கள் சில சமயங்களில் சங்கடப்பட்டு, உண்மையாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே கிராமத்தில் பாதித் தொகை வசூல் செய்து கொடுத்தால், மீதிப் பாதித் தொகையை அரசாங்கம் போட்டு, உடை கொடுக்க முயற்சிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கட்டாயம் இல்லை; ஒரே உடையென்றால், அவர்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் நல்லது. கஷ்டம் இருந்தாலும் பல பேர் குழந்தைகளுக்கு உடை கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். கூடாது என்று அங்கத்தினர் பிரசாரம் செய்வதானால், எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை.

MR. SPEAKER: Next question.

(Sri A. Govindasamy rose.)

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot go on replying to the Hon. Minister.

நீங்கள் கேள்வி கேட்டீர்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் கொடுத்தார்கள்.

[27th April 1960]

SRI A. GOVINDASAMY: The Hon. Minister is making allegations against me, Sir.

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot get up and interrupt. He can rise on a point of order. If he has got any doubt, let him rise on a point of order. Then I will give my ruling, but not after my suggestion. Next question.

SRI K. ANBAZHAGAN: On a point of order, Sir.

MR. SPEAKER: I have gone to the next question.

Tamil text-books

* 838 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any decision has been taken to publish Tamil text books for all standards of elementary schools from 1962-63; and

(b) if so, the details of the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) It has been provisionally decided to publish Tamil text books for two standards for use in 1961-62 and for all standards for use in 1962-63.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்தப் பாடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க ஏதாவது குழு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா; தேர்ந்தெடுக்கும் போது என்னென்ன முறையில் பாடங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்குக் குறிக்கோள் கொடுக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்கு ஒரு முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிக் கேள்வி கேட்டால் விவரமாகச் சொல்லுகிறேன்.

Closing down certain elementary schools in Tiruchirappalli district

* 839 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the private managements of elementary schools in Tiruchirappalli district have threatened to close down educational institutions in view of the decisions of the Government that the elementary education should be free in Government-aided schools; and

(b) if so, the steps taken by the Government to prevent closing down of the above institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir; Government did not receive any threat from any management saying that it will close down its school. But they received general representations to the effect that it will not be possible to run the schools on the basis of the grant given to them by the Government alone and that they may be compelled to close down.

(b) The Government have considered the question and have issued instructions liberalising the grant payable to such schools.

[27th April 1960]

Police constables

* 840 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI:** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்கள் வேலைக்கு ஆட்கள் வருவதில்லை என்பது உண்மையா?

(ஆ) அப்படியாயின் அதற்காக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (அ) No, Sir.

(ஆ) Does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI: தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்கிறவர்களுக்கு, போலீஸ் உத்தியோகத்தில் கிடைப்பதைவிட அதிகச் சம்பளம் கிடைக்கிறது என்கிற காரணத்தினால், போலீசுக்கு அதிக ஆட்கள் வருவதில்லை என்று சென்னை போலீசு கமிஷனர் ப்ரஸ் ரிபோர்ட்டர்ஸ் கான்பரன்ஸில் சொல்லியிருப்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட விஷயம் என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை. போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் ரெகரூட்மெண்டுக்கு அதிகமான ஆட்கள் வருவதில்லையென்று சொல்வது சரியில்லையென்று பதில் சொல்வேன்.

Special Engineering Division

* 841 Q.—**SRI M. KANDASAMI PADAYACHI:** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) காவேரி நதியின் மேட்டூர் தேக்கத்திற்கு முன்புறத்திலிருந்தும் பின்புறத்திலிருந்தும் பெண்ணையார், சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்க முடியுமா என்பதையும், சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்தும், வலதுபுறம், கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா, பாக்கம்—சங்கராபுரம், ரிஷிவந்தியம் பிரிக்கா கிராமங்களுக்கும் உளுந்துர்ப்பேட்டை சப் தாலுகா, எலவாசனூர், உளுந்துர் பிரிக்காக்களுக்கும் நீர்ப்பாசனம் செய்ய தண்ணீர் கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் ஆராய்வதற்கு 1960-61-ல் Special Engineering Division-ஐ ஏற்படுத்த ஆலோசனை ஏதாவது உண்டா?

(ஆ) மேற்படி Special Engineering Division உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும் சின்னசேலம் Steel Plant-க்கு Filter water குழாய்கள் மூலமாக சப்ளை செய்ய உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. KANDASAMI PADAYACHI: தலைவர் அவர்களே, வரண்ட பிரதேசங்களான கள்ளக்குறிச்சி, திருக்கோவிலூர் பகுதிகளுக்கு, காவேரித் தண்ணீர் வருவதற்கு தக்க வசதி செய்து, அது எப்பொழுது வரும் என்று அரசாங்கம் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: சர்க்கார் ஏற்கனவே பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது, காவேரி நதியிலிருந்து பெண்ணையாருக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரலாமா என்று; அது முடியுமா, அதிகச் செலவாகும், 40 மைலைக் கடக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

[27th April 1960]

SRI M. KANDASAMI PADAYACHI : சாத்தனார் அணைக் கட்டிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி கள்ளக்குறிச்சிக்கும் உளுந்தூர் பேட்டைக்கும் வர வசதி செய்ய முடியுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதையும் பரிசீலனை செய்து பார்த்தார்கள். நல்லதொரு முடிவு எடுக்க வில்லையென்று தெரிவிக்கிறேன்.

Canteen for T.I. Cycle Factory

* 842 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the management of T.I. Cycles, Ambattur, was granted permission by the Chief Inspector of Factories to allow its canteen being run by a Co-operative Society ;

(b) if so, when that permission was given ; and

(c) whether the Chief Inspector of Factories has taken steps to ascertain whether the majority of the workers desired that the canteen be run through a Co-operative Society ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) The Inspector of Factories, Madras, after ascertaining that the majority of workers were not in favour of the canteen being run on a co-operative basis, has asked the management to dissolve the management of the present canteen and run it themselves.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்த காண்டினில் தொழிலாளர்கள் பங்குதாரர்களாக இல்லை என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்குச் சிறுநாண்டி கொடுக்காத காரணத்தினால், அவர்கள் சில நிமிஷங்கள் வேலை செய்யாமல், அப்படி இருந்ததற்காக 8 நாட்களுக்கு சம்பளம் பிடிக்கப்பட்டது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அவர்கள் குறைகளை லேபர் ஆபீசர் விசாரணை செய்து, அரசாங்கம் அதை அட்டென்ஷனாகக் கொண்டு வரவில்லை என்று யிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது காண்டின் பற்றிய கேள்வி. கனம் அங்கத்தினர் வேறு பல குறைகளைப் பற்றிக் கேட்கிறார்கள். காண்டினை கம்பெனியே நடத்த வேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

Nagammal Spinning Mills, Nagercoil

* 843 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the reasons for the closure of the Nagammal Spinning Mills, Limited, at Nagercoil ; and

(b) the steps taken by the Government to re-open the mills ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The attention of the hon. Member is invited to the statement made under rule 41 of the Madras Legislative Assembly Rules on the 7th April 1960.

(b) The Labour Officer, Nagercoil, took up conciliation in the dispute. He has now reported that the lock-out in the mills was lifted on 12th April 1960, and that the workers resumed work on 13th April 1960.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[27th April 1960]

[Note.—An asterisk * at the commencement of a speech indicates revision by the member.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I want to bring to your notice that some ten days back, I gave notice of a matter under rule 41. It has not been taken up so far and I would like to know what happened to it.

MR. SPEAKER : I have no idea. I will find out.

II.—INFORMATION RE: STRENGTH OF THE MAIN OPPOSITION PARTY.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, on a point of information. You were pleased to inform us the other day that you have received intimation from two Members of the Indian National Democratic Congress Legislature Party that they have resigned from that party and so they might be allotted separate seats in the House. I want to know whether separate seats have been allotted to them. Secondly, I want to know whether separate seats will be reserved for other members of the party if and when they are compelled to resign from the party and seek separate seats. Thirdly, I want to know the position of the Leader of the Opposition.

MR. SPEAKER : The hon. Member seems to be very very persistently curious about this matter. I may, however, tell the House that in India's Constitution, no mention is made of the Leader of the Opposition as a constitutional necessity or as an Officer of the House. But under the parliamentary system, the Speaker is the ultimate authority to recognise and decide upon, in the case of a number of parties in the Opposition as to which party should be recognized as the Official Opposition Party. In the House of Commons, the recognition of an Official Opposition Party involves three factors: one, that it is an organized party both inside and outside the House, secondly, that it is numerically the largest minority party and thirdly, that it is the heir-apparent of the administration in the sense that it can form an alternative Government. In our Assembly, we have decided or rather considered it desirable that for a party to be recognized as the main Opposition party, it should have a strength of 21 members which is the number fixed for the quorum of the House. I had therefore recognized the Indian National Democratic Congress Legislature Party which had a strength of 21—I think 22—as the main opposition, and its leader Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar as the Leader of the Opposition. Now that two members have resigned from that party, that party will hereafter be only an Opposition Group and Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar instead of being the Leader of the Opposition, will only be the Leader of that group. In view of the numerical strength of that party, so far as I am now aware of, I am still recognizing that party as the first Opposition Party in this House.

As regards the question whether I am going to reserve seats in the House for others who may resign later, I should say that it is hypothetical question when that contingency arises, I shall consider the question. I hope I have satisfied the curiosity of the hon. Member.

III.—CALLING ATTENTION TO FAILURE OF MONSOON IN TIRUPATHUR TALUK.

MR. SPEAKER : Hon. Member, Sri N. V. Chockalingam, will now call the attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., failure of monsoon in Tirupathur taluk, Ramanathapuram district, resulting in wholesale failure of crops in that taluk.

[27th April 1960]

SRI N. V. CHOCKALINGAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, இராமநாத புரம் ஜில்லா, திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் 1959-60-ம் வருஷத்தில் பருவ மழை தவறி விளைவுக்கு வராததால் வரி வஜா செய்வதுடன் அங்குள்ள முன் பசலி பாக்கிகளையும் தக்காவிக் கடன்கள் போன்றவைகளையும் இப்பொழுது வசூலிக்காமல் அடுத்த வருஷம் விளைவுகளை எதிர்பார்த்து வசூலிக்கும் அளவில் ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்றும், அத்துடன் பஞ்ச நிவாரணக் கடைகளையும் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பது அவசியமும் நியாயமுமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the Government Tirupathur taluk of Ramanathapuram district covers the whole of Tirupathur (Z.A.) taluk and portions of Kandadevi and Sivaganga (Z.A.) taluk.

Except a small extent of 324.45 acres benefited by the Periyar Extended System, the remaining area in the taluk is covered by rain-fed taluks. On account of failure of rains during the monsoon period commencing from September 1959, wet crops were not successfully raised in most parts and even in the parts where they were raised, the crops withered away. The outturn was less than four annas or nil over an extent of 38,598 acres out of a total extent of 51,899 acres of wet lands. The Collector of Ramanathapuram has submitted certain proposals for the grant of special remission for wet lands and other concessions in the matter of collection of land revenue and loans for the entire Government Tirupathur taluk in the current fasli 1369 and these proposals are under examination. There was no failure of dry crops.

No famine conditions actually prevail in the taluk. However, in order to provide employment to the agricultural labourers, the Collector has proposed to start Minor Irrigation Works immediately and in addition to this, Local Development Works for the construction of school buildings and laying of roads have been proposed. Some of these works are in progress and others will be taken up soon. The Government have therefore taken stock of the situation in Tirupathur taluk and are taking adequate relief measures.

IV.—ANNOUNCEMENT *RE* THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) EXTENSION OF LAWS BILL 1960.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) EXTENSION OF LAWS BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to move—

“That leave be granted for the introduction of the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960.”

The motion was put and carried and leave was granted.

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 7th April 1960.

[27th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I introduce the Bill, Sir.
MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS GRAMDAN VILLAGE (REPAYMENT OF DEBTS) AMENDMENT BILL, 1960.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I beg to move—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Amendment Bill a 1960.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Amendment Bill, 1960.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I introduce the Bill, Sir.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61.

(1) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

(2) DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

(3) DEMAND XI—ELECTIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,14,65,200 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 1,14,65,200 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,78,400 under Demand X—State Legislature.”

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 11,78,400 under Demand X—State Legislature be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 17,04,600 under Demand XI—Elections.”

Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 27th April 1960.

[27th April 1960]

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 17,04,600 under Demand XI—Elections be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: Demands and the cut motions are now before the House for discussion. Does the Hon. Minister want to make a speech now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am not making a speech at this stage.

MR. SPEAKER: All right then. I now call upon hon. Member, Sri S. M. Annamalai, to speak.

*SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரேபிணை—சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனுப்புகிற கடிதங்களுக்கு சரியான பதில்கள் வருவது இல்லை, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு சரியான பதில்களையும் கனம் அமைச்சர்கள் தருவதாக இல்லை என்ற வெட்டுப் பிரேரேபிணையை இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக இந்தச் சட்ட மன்றத் தலைவரிடம் ஒரு ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி கொடுத்தேன். 24-8-1959-ல் ஒரு ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி கொடுத்தேன். அதற்கு சட்ட மன்றத்தலைவர் என்ன பதில் சொன்னார் என்றால் “வேண்டுமானால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன், ஆனால் அந்தக் கேள்வியை அனுமதிக்க முடியாது” என்று சொல்லி அதன் மீது ஒரு உத்தரவும் போட்டார். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து கடிதங்கள் வந்தால் அதற்கு பதில் தரப்பட வேண்டும் என்று சர்க்காருடைய உத்தரவு 7-10-1959 அனுப்பப்பட்டது. அதன்படி நடக்கிறதா என்றால் உண்மையிலேயே அதன்படி நடப்பதாகவே இல்லை. எவைகளுக்கு பதில்கள் வரவில்லை என்ற ஒரு கணக்கை ஒரு புத்தகமாக அச்சடித்து ஏறத்தாழ 300 நகல்கள் எடுத்து அவைகள் உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. அவைகள் எல்லாம் தபால் மூலமாக அனுப்பப்பட்டன. அவைகளை தயவு செய்து எல்லா உறுப்பினர்களும் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனுப்பக் கூடிய கடிதங்களுக்கு சரியான பதில்கள் வருவதில்லை என்றாலும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கக்கூடிய கேள்விகளுக்கும் சரியான பதில்கள் வரவில்லை என்றால் அதை விட ஜனநாயக ஆட்சியில் கேவலமான நிலைமை வேறு இருக்க முடியாது. குறிப்பாக நான் கொடுத்த மகஜர்கள் பல இன்னும் சர்க்காரால் கவனிக்கப்படவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக ஜில்லா அதிகாரிகள் அதைக் கவனிப்பதே இல்லை. ஏறத்தாழ 112 மகஜர்கள் 13-7-1959-ல் அனுப்பியதற்கு இது வரையிலும் பதில் வரவில்லை. அதைப் போலவே நாங்கள் அனுப்பும் கடிதங்களுக்கும் சாதாரணமாக என்னுடைய அலுவலகத்தின் எண் போட்டு அனுப்பிய கடிதங்களுக்குக் கூட பதில் வருவது கிடையாது.

அதேபோல்தான் அமைச்சர்கள் சட்ட மன்றத்தில் சில கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்கிறபோது, தவறான முறையிலே பதில் சொல்கிறார்கள். குறிப்பாக நமது மராமத்து இலாகா அமைச்சர், ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறார். நட்சத்திர குறியிடாத கேள்வியான, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், ஹரிஜனங்களுக்கு land colony அமைக்க சா. மொ. அண்ணாமலையிடமிருந்து 16-4-1959-ம் தேதியிட்ட கடிதம் வந்ததா; அப்படியானால், அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன” என்பதற்கு, “No Sir, Does not arise” என்று அமைச்சர் பதில் சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் அந்தக் கடிதம் வரப்பெற்று, “உங்களை கடிதம் வந்தது, அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று அசிஸ்டென்ட் செக்ரடரி அவர்களால் “அக்னாலெஜ்மென்ட்” செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உடனே நான் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்

27th April 1960]

[Sri S. M. Annamalai]

களுக்கு இதைக் குறித்து 24-12-1959-ல் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அசிஸ்டென்ட் செக்ரடரி அவர்கள் அனுப்பிய கடிதத்தின் நகலையும் அனுப்பியிருந்தேன். அப்படி இருந்தும் கூட எனக்கு பதில் இந்த மார்ச் மாதம் தான் வந்தது. என்ன நடந்திருக்கிறது என்றால், நான் அனுப்பிய கடிதத்தை வட ஆற்காடு மாவட்ட கலெக்டருக்கு அனுப்பாமல், செங்கல்பட்டு மாவட்ட கலெக்டருக்கு அனுப்பிவிட்டு, பிறகு கண்டுபிடித்து, “நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், கூடிய விரைவில் அதற்கான வேலைகளைச் செய்வோம்” என்று பதில் வந்திருக்கிறது. நாங்கள் சட்ட மன்றத்திலே கேட்கும் கேள்விகளுக்கே இப்படி தவறான பதில்கள் தரப்படுகின்றன என்றால் சாதாரண பாமரமக்களின் கடிதங்களுக்கு சர்க்கார் பதிலாவது அனுப்புமா என்று சிந்திக்க வேண்டி இருக்கிறது.

கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தவறான பதில் சொல்லியிருக்கிறார். ஒரு கேள்விக்கு: போளூர் தாலுகா நாவாபாய்யம் கிராமத்தில் பள்ளிக் கூடம் வைக்க ஒரு மகஜர் வந்ததா என்று சட்டமன்றத்தில் கேள்வி கேட்டபோது, மகஜரும் வரவில்லை. நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது. பிறகு நான் விசாரித்தபோது D.E.O. அவர்களால் 1959-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 13-ம் தேதியன்று, Deputy Inspector அவர்களுக்கு அது குறித்து விசாரிக்க வேண்டுமென்று தபால் அனுப்பி 1959-ம் ஆண்டு மே மாதம் 6-ம் தேதியிலே Deputy Inspector அவர்கள் பதில் அளித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே கேட்கின்றபோது, அப்படிப் பட்ட மகஜர் வரவில்லை, நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று அழகாகச் சொல்லி விட்டார்கள். Special Officer-ஐ அணுகி மறுபடியும் கேட்டபோது, இரண்டு மாதங்கள் கழித்து கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் மாவட்ட அதிகாரிகளிடத்திலேயும் கொடுத்தேன். ஆனால் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

அதைப் போலவே கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர்களும் தவறான பதிலை தந்திருக்கிறார்கள். போளூர் தாலுகா, கனம்பூர் கிராமத்தில் இனும் நிலத்தைக் கேட்டு பஞ்சாயத்து போர்டார் தீர்மானம் அனுப்பினார்களா என்று கேட்டபோது, அப்படிப்பட்ட கடிதமும் வரவில்லை, நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று அழகாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் 1956-வது ஆண்டிலேயே நடவடிக்கை எடுத்து அதன் மீது அலிஸ்டென்ட் செக்ரடரி அவர்கள் பதில் அளித்து இருக்கிறார்கள், “அந்த நிலத்தை உங்களுக்கு ஜாரி செய்ய முடியாது” என்று. மறுபடியும் 1959-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதியன்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

இப்படி பல கேள்விகளுக்கு தவறான பதில்கள் தந்திருப்பதை என்னாலே சொல்ல முடியும். இப்படி சட்ட மன்றத்திலேயே தவறான முறையில் எங்களுக்கு பதில் அளிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்றால் சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பதிலே அனுப்புவார்களா என்று இந்த இடத்திலே தயவு செய்து சிந்தனை செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாற்போல், கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு தவறான பதில் அளித்தார்கள். வேலூரில் ஜோதி மர டிப்போ மீது போக்குவரத்துக்கு இடையூறு இருக்கிறது என்று நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்ற கேள்விக்கு, “அதன் மீது வழக்குத் தொடரப் போகிறோம்” என்று போலீஸ் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். பிறகு “வழக்கு போட்டாகிவிட்டது”, என்றும், பிறகு “தள்ளுபடி ஆகிவிட்டது” என்றும் சொன்னார்கள். பிறகு “மரம் யாருடையது என்று தெரியவில்லை” என்றார்கள். “மரம் யாருடையது என்று தெரியாமல் இருக்கிற போது, அந்த மரங்களை என் பறிமுதல் செய்யக்கூடாது” என்று மூன்றாவது முறையாக கேள்வியைப் போடும்போது, “அந்த மரமே அந்த இடத்திலே இல்லை” என்று அழகாகச் சொன்னார்கள். இப்போது கூட போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து

[27th April 1960 [Sri S. M. Annamalai]

என்னோடு வாருங்கள், வேலூருக்குப் போகலாம். அந்த ஜோதி மர டெப்போ மரம் அந்த இடத்திலேயே இருக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்க்கலாம். அந்த மரம் ரோடின் அருகாமையிலே இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. உண்மை நிலை அப்படி இருக்கும்போது, சட்டமன்றத்திலே மிகவும் தைரியமாக, தெளிவாக, அழகாகச் சொல்கிறார்கள் போலீஸ் அமைச்சரவர்கள் “மரங்கள் அங்கே கிடையாது” என்று.

அதற்கு அடுத்தபடியாக மின்சார அமைச்சர் அவர்கள், நட்சத்திரக்குறி இல்லாத ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது நான் ஒரு உப கேள்வியைக் கேட்டேன். தைரியமாக தவறான புள்ளி விவரங்களை கொடுத்திருக்கிறீர்களே, Fatal Accidents என்று சொல்வ தற்குப் பதிலாக, Total Accidents என்றும் Number of accidents 25 என்றும் Compensation issued 287 என்றும், சொல்கிறீர்களே” என்றேன். ஆம். ஆம். இது உண்மை தான். தவறு நடந்து விட்டது, இதைத் திருத்திக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். இது வரையிலே திருத்துவார்கள் என்று பார்த்தேன். செய்யவில்லை. இப்படி தவறான புள்ளி விவரங்களை இந்த அமைச்சர்கள் தருவார்களேயானால், உண்மையிலே இது வேதனைப்படக்கூடிய விஷயம் தான்.

ஒரே ஒரு அமைச்சர் தான் இரண்டு கடிதங்களுக்கு நேரடியாகப் பதில் தந்து இருக்கிறார்கள். அவர் தான் கைத்தொழில் அமைச்சர். மற்ற அமைச்சர்கள் யாருமே கடிதம் வந்ததா, இல்லையா என்று கூட பதில் அளிப்பது கிடையாது. இப்படி நிர்வாகத் துறையில் இவ்வளவு சீர்தோன்ற நிலைமை இருக்குமானால் எப்படி ஜனநாயகம் இந்த நாட்டிலே இயங்க முடியும்?

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களைப் பார்க்கச் சென்றால் உடனே இருந்தாலும் “Out” என்று போட்டு விட்டு ஆள் இல்லை சென்று வாருங்கள் என்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட அந்திகள் இந்த மாநிலத்தில் நடக்கின்றன என்றால், “திருத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்று இந்த அமைச்சர்களை மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களை அவமரியாதை செய்யாதீர்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் நாங்கள். ஆகையினாலே சட்டமன்றத்திலே நாங்கள் கொடுக்கின்ற கேள்விகளுக்கு, இப்படித் தவறான பதில்கள் தரப்படுமானால், ஜனநாயகம் எப்படி தழைத்தோங்க முடியும்? பாமாமக்களுக்கு எப்படி சரியான பதில் கிடைக்கும் என்று அமைச்சர்களை சிந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

9-30 a.m. நான் அனுப்பி வைத்திருக்கும் புத்தகத்தைப் படித்துப் பாருங்கள். 57-வது விதியின் கீழ் சட்டமன்றத் தலைவரை கேட்டேன். ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்குங்கள், அதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம் என்று. அது முடியாது சட்டதிட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் தள்ளுபடி செய்து விடுகின்றேன். வேண்டுமானால் நீங்கள் தபால் மூலமாக எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியட்டும், எப்படி அமைச்சர்கள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று நன்றாகப் புரியட்டும் என்பதற்காக 300 பிரதிகள் அச்சிட்டு வைத்திருக்கின்றேன். இப்படி அமைச்சரவை நடக்கிறது என்றால் உண்மையிலேயே அது மிக மிக வேதனைப்படக்கூடிய விஷயம் தான். இதைப் பற்றி நான் மேலும் விளக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு மணி நேரமல்ல, இரண்டு மணி நேரமல்ல, பல மணி நேரம் பல உதாரணங்களுடன் சொல்ல முடியும். இப்படியிருக்கின்ற காரணத்தால் தயவு செய்து நிர்வாகத் துறையை சீர்தூக்கிப் பார்த்து, சீர்திருத்த, சற்று நீங்கள் ‘சுற்றி வருவதை’ நிறுத்துங்கள். சென்ற ஆண்டு T.A.-ஐப் பார்த்தால், Budget Estimate-ல் 75 ஆயிரம் ரூபாய் கேட்டார்கள், ஆனால் செலவிட்டதோ 90 ஆயிரம் ரூபாய். 15 ஆயிரம் ரூபாய் T.A. அதிகமாக வாங்கியிருக்கிறீர்கள். சுற்றிக்கொண்டு வருகிறீர்கள். வாருங்கள், அதைப் பற்றி ஆட்சேபணை சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக ஜனநாயக ஆட்சியில்

[27th April 1960] [Sri S. M. Annamalai]

ஆளுகின்ற கட்சிக்காரர்களுக்கும் அந்த அதிகாரம் உண்டு, மாற்றுக் கட்சிக் காரர்களுக்கும் அந்த அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் அப்படி சுற்றிக்கொண்டு வருகிற அதே சமயத்தில், நிர்வாகத் துறையும் சரிவர இயங்குகிறதா, இல்லையா என்பதை கவனித்துக் கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பும் அமைச்சரவையைச் சார்ந்தது. தமிழ் நாட்டில் ஏறக்குறைய மூன்று கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த மூன்று கோடி மக்களுக்கு பிரதிநிதிகளாக 207 உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்தில் வீற்றுள்ளோம். எழு, எட்டு அமைச்சர்களே அவ்வளவு மக்களையும் கண்டு, அவர்கள் குறைகளை அறிந்து, அவற்றை நீக்கி, அவர்களை காப்பாற்ற முடியாது என்ற காரணத்தினால்தான் “ஜனநாயகப் பண்பின் அடிப்படையில், மக்களுக்கு அளித்திருக்கின்ற வாக்குரிமையின் காரணமாக, அவர்களுக்கு பிரதிநிதிகளாக நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருக்கிறோம். ஆகவே, மக்களை நல்ல முறையில் காப்பாற்ற வேண்டுமானால், மக்களுக்கு நல்ல முறையில் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கருதினால், நிர்வாகத்துறை சரிவர இயங்கவேண்டும். அந்த காரணத்தை உத்தேசித்துத்தான் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அமைச்சர்கள் தேர்தல் காலத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செல்கின்றார்கள். தாராளமாகச் செல்லுங்கள். ஜனநாயக ஆட்சியில் அமைச்சர்களுக்கு அந்த அதிகாரம் உண்டு. தங்களுடைய கட்சியை பலப் படுத்தி, எப்படியாவது தேர்தலில் ஜெயிக்க வேண்டும் என்று ஆசை அமைச்சர்களுக்கு உண்டு. அதைப் போலவே மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் உண்டு. ஆனால் அமைச்சர்களை ஒன்று கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். நீங்கள் தேர்தல் காலத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செல்லுகிறபோது அதிகாரிகளை கூட அழைத்துச் செல்லாதீர்கள். அதிகாரிகள் என்பவர்கள் எந்தக் கட்சியையும் சார்ந்தவர்கள் அல்ல. ஆகவே அதிகாரிகளை நீங்கள் உடன் அழைத்துச் சென்று, கிராம மக்களைப் பார்த்து ‘உங்கள் கிராமத்துக்கு இந்த அதிகாரிகளை இன்னின்ன காரியங்கள் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறோம், ஆகையால் உங்கள் கிராம வாக்குகளை எங்களுக்கு கொடுங்கள்’ என்று கேட்பதானது நியாயமும் அல்ல, நேர்மையும் அல்ல, நல்லதுமல்ல. ஆகையால்தான் நான் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன், தேர்தல் காலங்களில் நீங்கள் செல்லுகிறபோது, அதிகாரிகளையும் உடன் அழைத்து சொல்லாதீர்கள். வேண்டுமானால், சாதாரண நாட்களில் நீங்கள் சுற்றி வருகிறபோது, கிராமங்களுக்குச் செல்லுகிறபோது, அங்கே என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று கேட்டறிந்து, அவற்றை நிவர்த்திக்க வேண்டும். ஆகவே அதிகாரிகள் கூட இருந்தால்தான் அவர்களுக்குச் சொல்லி, குறைபாடுகளை நீக்கச் சொல்லலாம் என்கிற காரணத்துக்காக வேண்டுமானால் அழைத்துச் செல்லுங்கள். ஆனால் தேர்தல் காலங்களில் செல்லுகிறபோது, அதிகாரிகளை அழைத்துச் செல்வது, போலீஸ் பாது காப்போடு செல்லுவது, D.S.P.-ஐ வைத்துக்கொண்டு மிரட்டி, ஒட்டுப் போடுங்கள் என்று கிராம மக்களைக் கேட்பது, இவையெல்லாம் ஜனநாயகப் பண்புக்கு உகந்ததல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை சட்டமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சரவர்கள் சபையின்முன் சமர்ப்பித்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் சட்டசபை நிர்வாகமும், தலைநகரில் உள்ள இலாகாக்களின் தலைமை நிர்வாகமும், எவ்வாறு நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைப்பற்றிய கருத்துக்களை இந்த சந்தர்ப் பத்திலே கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அது பற்றியேதான் இங்கு நாம் பேசுகின்றோம். ஜனநாயக நாட்டிலே அமைச்சர்களும், சட்டசபை நிர்வாகமும் எவ்வாறு நடைபெற்றுவருகிறது என்பது பற்றிய எடுத்துக்காட்டுகளை இங்கு பேச நான் இருக்கிறேன். பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன நிர்வாகத் துறையிலே. நேரம் போதவில்லை என்கிற கஷ்டங்களும் அமைச்சர்களுக்கு உண்டு. ஏதோ அமைச்சர்கள்

[Sri R. Krishnasami Naidu] [27th April 1960]

சொல்லுவதையெல்லாம் சரி, சரியென்று தலையையாட்டி, அவர்கள் சொல்லுவதை ஆதரித்துப் பேசுவது ஒன்றுதான் நம் கடமை என்ற முறையில் நான் இந்த வார்த்தைகளைக் கூறுகிறேன் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கருதக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில விஷயங்களில் அமைச்சர்கள் உடனுக்குடன் பதிலளிக்கவில்லை என்பது போன்ற குறைபாடுகள் எல்லோருக்கும் பொதுவாக உண்டு. ஆனால் அந்தக் குறையைப் பெரிதாகக் கருதக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இப்போது எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கூட இந்த சட்டசபையில் உள்ள அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடும் போது, எட்டு என்று திட்டவட்டமாக சொல்லியிருக்க முடியும். ஆனால் “சற்றேறக்குறைய” என்று சொன்னார். எட்டு மந்திரிகள் என்பதைக்கூட திட்டவட்டமாக சொல்லமுடியாமல் சந்தேகம் நமக்கு தோன்றுகின்றது. இந்த சிறு விஷயத்திலேயே இப்படியென்றால், பெரிய மாநில நிர்வாகத்திலே சில விஷயங்களில் சந்தேகங்கள், பதில்கள் தருவதில் கால தாமதம் என்பன போன்றவற்றை நாம் பெரிய குறையாகக் கருதக் கூடாது. என்றாலும் அதே சமயத்தில், இப்படிப்பட்ட காலதாமதம் தொடர்ந்து வளர்ந்துகொண்டு போகவும் விடக்கூடாது என்ற கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்தை மனதில் கொண்டு காரியங்கள் நடைபெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சென்னை மாநிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பெரிய தலைமை அதிகாரங்கள், எல்லாம் இப்போது பரவலாக கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் முறையை பரிசீலனை செய்து, அதிகாரங்கள் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது ஓரளவுக்கு மாநில தலைமை அலுவலகங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வேலை பளுவை, பொறுப்பை குறைக்கக்கூடும். அதே சமயத்தில் நம் நாட்டுக்கு சுதந்திரம் வேண்டும் என்று நாம் கூறும்போது எப்படி அதிகாரங்கள் பரவலாக அமைந்து கிராம ராஜ்யமாக ஆகவேண்டும் என்று கருதியிருந்தோமோ, அத்தகைய நல்ல திட்டங்களெல்லாம் நனவாகக்கூடிய வகையில் காரியங்கள் செயல்பட்டு வருவதைக் கண்டு நாம் சந்தோஷப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் சென்னை நகரை நோக்கி வரவேண்டிய அத்தகைய நிலையில் உள்ள நிர்வாக இயந்திரத்தைப் பரவலாக்கி, கிராம level-ல், பிளாக் level-ல் அதிகாரங்கள் பிரிக்கப்பட்டு, அங்கு செயல்படுவதற்கான காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களில் உள்ள சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள், பிளாக் level-ல் உள்ள அதிகாரிகள், மற்றும் உதவி கலெக்டர்கள், கலெக்டர்கள், கொளஞ்சில் அங்கத்தினர்கள், உத்தியோக சார்பற்ற அங்கத்தினர்கள், ஆகிய எல்லோரையும் அழைத்து ஒரு வார காலமாக சென்னையில் Seminar நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அப்படி நடத்துவதன் நோக்கத்தை என்னைப் போன்றவர்கள் அறிவார்கள். அந்த நோக்கம் என்னவென்றால், தலை நகரத்திலிருக்கும் அதிகாரங்களை பரவலாக்கி, ஆங்காங்கே செயல்படுவதற்கான அனுபவங்கள், சாத்தியக்கூறுகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதைக்கண்டு, அந்தந்த பகுதியில் உள்ளவர்கள், அந்தந்த பகுதியில் அவர்கள் கானும் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதன் மூலம் தெரிந்துகொண்டு, அதற்கு ஏற்ப இத்திட்டங்களையும், சாதனங்களையும் செயல்பட வைக்கும்படியான காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் செய்து வருவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். ஒவ்வொருவரும் அந்த திட்டத்தைப்பற்றி மனதில் புரிந்து கொண்டு, பிரத்யட்ச பூர்வமாக கண்ட அனுபவத்தைக் கொண்டு, நிர்வாக அதிகாரங்களை கிராமங்களுக்கு மாற்றிக்கொடுக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில், அவைகளை சரிவர தெரிந்து கொண்டு, காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்ற பெரு நோக்கோடு, விசால எண்ணத்தோடு, காரியம் செய்யப்பட்டுவருகிறது. ஜனநாயகம் எவ்வாறு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்கு முன்னால் ஜனநாயகம் எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு பரவலாக அதிகாரங்களை மக்களிடத்தில் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். ஒரு பக்கம் அரசாங்கம் இப்படிச் செயல்படுகிறபோது இன்னொரு பக்கம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய

[27th April 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

நாம் நம்முடைய பொறுப்பை உணர்ந்து கொண்டு நம்முடைய நோக்கம் சரியான முறையில் ஈடுபடுத்தக்க வகையில் செயல்படவேண்டும். அப்போதுதான் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படும்போது ராமராஜ்யம், கிராம ராஜ்யம் நல்லமுறையில் சிறப்பான வகையில் அமையும். இந்தவகையில் பிரதேச அளவில் தகுதி உள்ளவர்கள் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. அதிகாரிகள் அதிகாரி என்கிற மனோபாவத்தோடு கூட இல்லாமல் மக்களுக்கு, மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு தங்கள் அதிகாரத்தை தாங்களே திறம்பட நடத்திக்கொள்வதற்கு வேண்டிய பயிற்சியை அளிக்கக்கூடிய வகையில் செயல்படவேண்டும். அதிகாரிகள் கடமை நிமித்தம் கூடிக் கலேகிருர்கள் என்று பொதுமக்கள் நினைக்க இடம் இல்லாமல் நம்முடைய நன்மைக்காக, நம்முடைய காரியங்களை நாமே நிர்வகித்துக்கொள்வதற்கு பயிற்சி அளிக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்கிற எண்ணம் உண்டாகச் செய்யவேண்டும்.

அதேபோன்று மேல்கடைகளில்கூட அதிகாரிகளைப் பரவலாக்க வேண்டும். குறிப்பாக நேற்றைய முன் தினம் கூட்டுறவு முறையில் கிராமங்களில் வீடு கட்டித்தரும் திட்டம் துரிதமாக சிறப்பாக நடைபெறவில்லை என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. அதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன? ஒரு கிராமத்தில் கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலமாக பத்து வீடுகள், இருபது வீடுகள் கட்டவேண்டும் என்றால் கூட அதற்காகவே லேஅவுட் ப்ளான் எல்லாம் போட்டு ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு அனுப்பி, அவர் சர்க்காருக்கு அனுப்பி, சர்க்கார் டவுன் ப்ளானிங் டைரெக்டருக்கு அனுப்பி சுகாதார வசதியோடு நல்ல முறையில் வீடு அமைய ப்ளான் போடப்பட்டிருக்கிறதா என்று அவர் பார்த்து அனுமதி அளித்தவுடன்தான் திரும்பவும் இதே சாலைலில் இந்தத் திட்டம் கிராம சொசைட்டிக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் வீடு கட்டினது கிடையாதா? தூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்பு கட்டின வீடுகள் இன்றைக்கும் நல்ல ஆரோக்கியமான வசதியோடு அமைந்திருக்கவில்லையா? ஒரு சாதாரண கிராமத்தில் பத்து, இருபது வீடுகள் கட்டவேண்டும் என்றால் கூட இத்தனை பேர்கள் பார்க்க சென்னை வந்து அனுமதி பெறவேண்டும் என்றால் எத்தனை காலதாமதம்? கோவை, மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் கட்டக்கூடிய திட்டத்தோடு புதிதாக அமைக்கக்கூடிய காலனிகளாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒரு சின்ன கிராமத்தில் கட்டக்கூடிய வீடுகளுக்கு அந்த ஜில்லாவில் உள்ள சுகாதார அதிகாரியே, என்ஜினியரே அதைப் பார்த்து அனுமதிக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். இப்படிச் செய்தால் இன்றைக்கு வீணாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிற கால தாமதம் தவிர்க்கப்படும்.

அதேபோல ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு 200 ரூபாய்க்கோ, 300 ரூபாய்க்கோ கொஞ்சம் நிலம் வாங்கவேண்டும் என்று இருந்தால் கூட அவர்கள் அந்தச் சொத்து வில்லங்கம் இல்லாததாக இருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு தஸ்தாவேஜிகளை டெபுடி இன்ஸ்பெக்டருக்கு அனுப்பவேண்டும். அவர் டி.ஈ.ஓ.-வுக்கு அனுப்புவார். அவர் டைரெக்டருக்கு அனுப்புவார். டைரெக்டர் சென்னையில் உள்ள அரசாங்க வக்ஷிவுக்கு அனுப்பி, அந்த வக்ஷில் தஸ்தாவேஜிகளைப் பரிசீலனை செய்து வில்லங்கம் ஒன்றும் இல்லை என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால், பின்னர் டைரெக்டர் ஓபிசில் இருந்து படிப்படியாக நிலத்தை வாங்கலாம் என்கிற உத்தரவு வரும். இதனால் ஏற்படுகிற காலதாமதம் எவ்வளவு? சர்க்கார் வக்ஷில் தாலுகாவில் இல்லையா? ஜில்லாவில் இல்லையா? அங்கேயே தஸ்தாவேஜிகளைப் பார்த்து சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பது என்றால் வெகுசீக்கிரமாக அந்தக் காரியம் முடியும். ஆகவே இப்படி பல காரியங்கள்—காலதாமதத்தை உண்டாக்கக்கூடிய காரியங்களைக் கவனித்து அதிகாரத்தைப் பரவலாக ஜில்லா அளவிலே விநியோகித்து காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri R. Krishnasami Naidu] [27th April 1960]

அடுத்தபடியாக சட்டமன்றம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அங்கத்தினர்களுடைய குறைகளை இந்த மானியத்தின்கீழ் சொல்லிக்கொள்வது வழக்கம். புதிதாக ஒரு குறையும் இல்லை. ஆனால் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு இப்போது இருக்கிற விடுதி—ஹைஸ்கூல் மாணவர்களுக்கு இருக்கும் விடுதியைப் போன்றதாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் காலேஜ் மாணவர்களுக்கு இருக்கிற விடுதியைப் போன்றுதான் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அங்கத்தினர்களுக்கு என்று மற்ற இடங்களில் இருப்பதுபோல சுகபோக வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதாக விடுதி அமைத்துத் தரவிட்டாலும் தனியாக பெட்ரூம், பாத்ரூம் முதலிய மிகக் குறைந்த பட்ச வசதிகளோடாவது தனி விடுதி அமைத்துத் தரவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். குறிப்பாக சர்க்கார் எஸ்டேட்டில் நிறைய நிலம் இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இதை அமைத்துத் தரவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காக இப்போது இருக்கிற விடுதியை என்ன செய்வது என்று கேட்கலாம். இப்போதே பலர் தினமும் 2½ ரூபாய் கொடுத்துத் தங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தங்குவதற்கு இடம் கொடுக்காவிட்டாலும் அரசாங்க அலுவல் சம்பந்தமாக வருகிறவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கலாம். வசதி தேவை என்று நான் சொல்கிறபோது சில வசதிகளைக் குறைக்கலாம் என்றும் சொல்வது வழக்கம். குறிப்பாக இப்போது இருக்கும் ஹாஸ்டல்களில் விளக்கு வசதி மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு விளக்குகள் தேவை இல்லை என்றும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பல மாநாடுகளுக்கும், ரீஜினல் கான்பரன்ஸ்க்கும் வரும் பிரதிநிதிகளுக்கும் வாடகைக்கு விடுகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நான்கு ஐந்து ரூபாய் வசூலிக்கலாம். இதில் வரும் தொகை, வட்டி, தேய்மானம் போக அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாக வசூல் ஆகும். இந்த வகையிலே அரசாங்கத்திற்கு அதிக அனுசூலம் இருக்கிறது. ஆகையால் இதை நல்லவகையில் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். பல சந்தர்ப்பத்தில் இம்மாதிரி மாநாடுகள் நடக்கின்ற காலங்களில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வருகின்றவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கென்று தனியாக ஒரு நல்ல கட்டடம் கட்டுவதற்கு இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்குள்ளேயே ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எங்கே கட்டச் சொல்லுகிறீர்கள் ?

THE HON. SRI K. KAMARAJ : பீச்சிலே கட்டிவிடலாமா ?

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : இதில் ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே நாம் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதை எல்லாம் கவனித்து அதில் தங்கள் மனதைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். பீச்சிலே கட்டடத்தைக் கட்டினாலும் கூட கடற்காற்று வரும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் பலர் அவர்கள் வாழும் பிரதேசத்தில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வருஷத்தில் இரண்டு மூன்று மாத காலம் சட்டசபை கூடும்பொழுது நல்ல கடற்காற்றுடன் வசதியாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் நம்முடைய நாட்டின் நிலைமை என்ன ? அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமை என்ன ? பொதுமக்கள் நிலைமை என்ன என்பதை எல்லாம் பார்க்கவேண்டும். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கக்கூடிய இடம் குறைந்தபட்சம் மிக மிக தேவையான வசதிகளுடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். நம்மிடையே சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம், அவைகளை எல்லாம் களைந்து கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றவும், கட்டடத்தை நிர்மாணிக்கவும் அரசாங்கம் செலிசாய்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற விடுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் 2½ ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதை இரண்டு ரூபாயாகக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதே சமயத்தில் மாநாட்டு பிரதிநிதிகளுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ, அவர்கள் வந்து தங்கினால், அவர்களிடமிருந்து 4, 5 ரூபாய் வசூல் செய்யலாம். இது ஒன்றும் அதிகம் இல்லை.

[27th April 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

அவர்கள் வெளியே இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்தாலும் இவ்வளவு வசதி அங்கு இருக்காது. இது ரொம்பரொம்ப நியாயமானது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இரண்டரை ரூபாய் என்பதை இரண்டு ரூபாய் ஆக்கி, வெளியில் இருந்து வந்து தங்குகிறவர்களிடம் நான்கு ரூபாயாக வசூலிக்கவேண்டும் என்று யோசனைகூறி, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் முறையிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் விடுதியின் நிலைமையைப்பற்றியும், தேவையான வசதிகளைப்பற்றியும் ஒருவாறு எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் பின்னும் கொஞ்சம் குறையும் இருக்கிறது. வடக்கே பம்பாய், சண்டிகார் முதலிய இடங்களை நானுஸ்பட் நம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பார்த்தபோது, அங்கே இருக்கும் ஹாஸ்டல்கள் மிக்க வசதியாகவும், அங்கத்தினர்களுக்கு தேவையான சௌகரியங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தோம். இங்கே ஹாஸ்டலில் பலவித வசதிகள் செய்து கொடுத்து இன்னும் சீர்த்திருத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இப்போது இருப்பதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அரசாங்கம் சீர்திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புது கட்டடம் கட்டுமுன் இப்போதுள்ள ஹாஸ்டலிலேயே தனி குளிக்கும் அறை, கக்கூஸ் முதலியன ஒவ்வொரு அறைக்கும் தனியாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அதோடு சட்டசபையில் அங்கத்தினராக இருப்பவர்களுக்கு குடும்பத்தோடு வாழ்வதற்கு சில வீடுகள் கோஷன் பிளாக்கிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகளில் உள்ள கதவுகள் அடைப்புகள் எவ்வித பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. காலால் உதைத்தால் முறிந்து போகும் தருவாயில் இருக்கின்றன. அங்கத்தினர்கள் சில மாதங்களுக்கு பூட்டிவிட்டு தங்கள் தொகுதிக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங்களில் பெண்களை அங்கே விட்டுவிட்டு போகிறார்கள். இப்படி இருக்கும் நாட்களில் அங்கே திருடுவதற்கும் பல முயற்சிகள் நடைபெற்றன. நான் குடியிருக்கும் கோஷன் பிளாக் 6-ம் நம்பர் வீட்டில் ஏற்பட்ட திருட்டைப்பற்றி இந்த சட்டசபையில் கேள்வியும் போடப்பட்டு, பதிலும் அளிக்கப்பட்டது. இங்கு வீட்டுக் கதவுகளுக்கும் முற்றத்துக்கும் இரும்பு கம்பிகள் போட வேண்டுமென்று எக்ஸ்ப்ளிக்டிவ் என்ஜினியருக்குக் கூட எழுதினேன். இரவில் படுத்து உறங்கும்போது கூட மிகவும் பயந்துதான் படுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை நல்லமுறையில் சீர்திருத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத் தவிர இன்னும் சில வீடுகளை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு அவர்கள் குடும்பத்தோடு வந்து தங்குவதற்கு ரிசர்வ் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

2

இதைத் தவிர இங்கே அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வீடுகளிலிருந்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு பிரையாரிடி கொடுக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர இந்த வீடுகளில் சர்க்கார் சம்பந்தமில்லாத வர்களும் ரிடையரான சில பேர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் யார் பேரிலோ வீடு இருக்கிறது, யாரோ தங்கியிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

• அடுத்தபடியாக காரேஜ்களை (Garages) எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு ரிப்பேர் இல்லாமல் மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கிறது. இதை உடனடியாக ரிப்பேர் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [27th April 1960]

நான் இதை எல்லாம் சொல்வது ஏனென்றால் வீட்டு வசதி பற்றி எனக்கு ஒன்றும் முடை இல்லை. ஆனால் மற்ற சட்டசபை உறுப்பினர்கள் என்ன என்ன நினைக்கிறார்களோ அதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

இப்போது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு 150 ரூபாய் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை ஹானரேரியம் என்று சொல்லவேண்டும். இதை உயர்த்தவேண்டும். உயர்த்துவதென்றால் ஒரு தடை இருக்கிறது. இப்பொழுது அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் தொகையை உயர்த்த வேண்டுமென்றால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

ஏனெனில், “பார்த்தீர்களா காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் முயற்சித்தார்கள், அதனால் சம்பளம் ஜாஸ்தியாகிப்போய்விட்டது” என்று அரசியல் கட்சி பிரசாரமாக சொல்வார்களோ என்ற நிலை இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினர் கூடுதல் சம்பளம் வேண்டாம், இப்பொழுது இருப்பதே போதும், சென்னை யில் உள்ள ஒரு அப்பர் டிவிஷன் க்ளார்க்கின் சம்பளம் இருந்தால்போதும் என்று சொல்லிவிட்டால் மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் அது சம்பந்தம் தான். இதை ஒரு அரசியல் கட்சியின் பிரச்சனையாக ஆக்கக் கூடாது. ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள், நிதியமைச்சர் அவர்கள் மற்ற கட்சித்தலைவர்கள் எல்லோரையும் கூப்பிட்டு மற்ற ஸ்டேட்களில் இருப்பதைப் பார்த்து சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று மெஜாரிட்டி அபிப்பிராயம் இருப்பதை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

பின்னர், லெஜிஸ்லேச்சர் செக்ரட்டேரியட், அசெம்பளி செக்ரட்டேரியட் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அவர்கள் அங்கத்தினர்களுக்கு பெருமளவில் உதவி செய்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு, கமிட்டி வேலை அதிக மிருக்கிறது. ஆனால் அங்கு இருக்கும் ஆள்களோ குறைவு. Under-staffed ஆக இருக்கிறது. இப்பொழுது எல்லா வேலைகளையும் அசெம்பளி செக்ரட்டேரியட்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கௌன்சில் செக்ரட்டேரியட் ஏதோ தனியாகப் போய்விட்டதுபோல், அவர்கள் கமிட்டி வேலைகளைச் செய்ய வேண்டாமென்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டதுபோல் இருப்பதால், அசெம்பளி செக்ரட்டேரியட்டில் கமிட்டி வேலை மிகவும் ஜாஸ்தியாகிப் போய்விட்டது. அப்படி வேலை கூடுதலாகிவிட்டபோதிலும்கூட அவர்கள் நல்ல முறையில் பல புள்ளிவிவரங்களைத் தந்து, பலவித ஸ்டேட்மென்ட்கள் எல்லாம் கொடுத்து சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு ரொம்பவும் உதவி செய்து வருகிறார்கள். முக்கியமாக இந்த லீலிங் பில்லில் எல்லா ஸ்டேட்களில் உள்ளவைகளையும் எடுத்து, கம்பார்ட்டிவ் புக்லெட் போன்றவைகள் கொடுத்து உதவி இருக்கிறார்கள். அதேபோல் பட்ஜெட் சமயத்தில் மற்ற ஸ்டேட்களில் எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், அவைகளின் விவரங்கள் போன்றவை களைக் கொடுத்து மெம்பர்களுக்கு உதவி செய்து வருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் இப்படிக் கொடுத்ததாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை, ஆனால் இந்த ஆண்டு கொடுத்தார்கள். பின், பில்கள், திருத்தங்கள் பற்றிய விஷயங் கள் இதுபோன்று பல காரியங்களில் ஆலோசனை கேட்கப்போனால் ரிசர்ச் செக்ஷன் நமக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்து தருகிறார்கள். ஆனால் இந்த அசெம்பளி செக்ரட்டேரியட்டில் இருக்கும் ஸ்டாப் குறைவு என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் கமிட்டிகளில் இருப்பதால் எனக்குத் தெரியும், ஹாலிடேஸ்வில்கூட ஸ்டாப் வந்து வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே அசெம்பளி செக்ரட்டேரியட் ஸ்டாபை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் கேட்க அஞ்சுகிறார்கள் என்பதற்காக கமிட்டி அங்கத்தினர் என்ற முறையில் நான் சர்க்கரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். லெஜிஸ்லேச்சர் செக்ரட்டேரியட் என்பது, அசெம்பளியும், கௌன்சிலும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருந்தது. இதைப் பிரிப்பதற்கு ஏதோ ஏற்பாடுகள் நடந்துவருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது அரசியல் விஷயமாக இருக்கலாம், சர்க்கார் விஷயமாக இருக்கலாம். அதுபற்றி நான் பிரஸ்தாபிக்கக் கூடாது என்றும் அபிப்பிராயப்படலாம். ஒரு சிறு தனி செக்ரட்டேரியட் என்று இருக்க வேண்டுமா, ஒன்றாக இருந்தால் போதாதா என்பதுபற்றி தீவிரமாக ஆலோசித்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [27th April 1960]

அடுத்தபடியாக, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு லேபரரி மிகவும் உதவிகரமாயிருக்கிறது. It is a mine from which you can quarry knowledge if you like. எவ்வளவு புத்தகங்கள், எவ்வளவு விசேஷமான புத்தகங்கள் அங்கு இருக்கின்றன. இந்த மூன்று வருடங்களில் நான் இங்கு வந்த பிறகே ஆயிரக்கணக்கான புதுப் புத்தகங்கள் அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அங்கு ஒரு பத்து அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து உட்கார்ந்து படிப்பதற்கு இடம் இல்லை. பீரோக் களில் புத்தகங்கள் வைப்பதற்கு, அவற்றை வைப்பதற்கே இடமில்லை, அங்கு வெளிச்சம் இல்லை என்று ஸ்பீக்கர் அவர்களிடம் சொன்னபோது அவர்கள் கருணைகூர்ந்து நல்ல வெளிச்சம் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அங்கு 3, 4 பேர்களுக்குமேல் உட்காருவதற்கு இடமில்லை. அட்டென்டன்ஸ் ரெஜிஸ்டரைப் பார்த்தால் தெரியும், அங்கு எத்தனை மெம்பர்கள் பேரகிரூர்கள் என்பது. ஆகவே, எதற்கு அதிகப்படியான வசதி என்று கேட்கலாம். வசதியிருந்தால்தானே போவார்கள்? ரோடு போட பால்தானே வண்டிகள் போகும்? ஆகவே அந்தண்டையோ அல்லது டி.ஏ. செக்ஷன் இருக்கும் இடப்பக்கமோ எக்ஸ்டென்ட் செய்து லேபரரிக்கு கூடுதல் இடம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு லேபரரியை நாம் அதிகமாக உபயோகிக்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு அங்கத்தினர்கள் இங்கு திறமையாக பணியாற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, லிவில் செக்ரட்டேரியட். இதுபற்றி நான் சொல்லும் போது சிலர் வருத்தப்படலாம். சென்னைப் பட்டணத்திற்கு உத்தியோகத் திற்கு வந்துவிட்டால் பின்னர் அவர்கள் (mufassal parts) மொபைல் பார்ட்ஸ்க்கு போகமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஏனெனில் இங்கு நல்ல காற்று வசதியிருக்கிறது. நல்ல இடம், வேலை செய்ய வேண்டாம் என்ற மனப்பான்மை இவைகள் இருப்பதால்தான். மொபைல்களில் விளக்குகளைப் போட்டுக்கொண்டு 18 மணி நேரம்வேலை செய்கிறார்கள் குமாஸ்தாக்கள். அவர்கள் இங்குள்ள சௌகரியங்களைத் தெரிந்துகொண்டு இங்குவர ஆசைப்படுகிறார்கள், அதற்காக டிரான்ஸ்பருக்கு அப்பினை செய்கிறார்கள், சிபார்சுக்கு போகிறார்கள். பின், அவர்கள் கூடுதல் சம்பளம் கேட்கிறார்கள். அதைக் கொடுக்க வேண்டியதுதான். ஏனெனில் இப்பொழுது விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறி விட்டது. ஆனால் பத்து வருடங்களுக்குமுன் பத்து குமாஸ்தாக்களுக்கு ஒரு ரூபரின்டென்டென்ட் என்று இருந்தபோது செய்த வேலையின் அளவை இப்பொழுது செய்கிறார்களா என்று கண்காணித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு க்ளார்க்கைப்பற்றி ஒரு ரூபரின்டென்டென்ட் குறை கூறினால், அதாவது புகார் செய்தால் உடனே அந்த க்ளார்க் மேலிடத்திற்கு சென்று விடுகிறார் சிபார்சுடன். க்ளார்க்குகளைக் கண்டு ரூபரின்டென்டென்ட்ஸ் பயப்படுகிறார்கள், இப்பொழுது. தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், டிரான்ஸ்பார்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அப்படியே வேலை செய்கிறார்கள், லீட்களை விட்டு நகராமல். அதேபோல் இங்கும் எட்டு மணி நேரம் என்று இல்லாவிடினும் ஒரு ஆறு மணி நேரம் கட்டாயமாக வேலை செய்யவேண்டும். காலையில் 11 மணிக்கு வந்து 1½ மணிக்கு டிபனுக்கு போய்விட்டு மற்ற சமயங்களில் வேலை செய்கிறார்களா என்பதை கவனித்துத்தான் சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்று சொன்னால் சிலர் ஆட்சேபிக்கலாம். சிலர் நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. சில அமைச்சர்கள், சில செக்ரட்டரிகள், சில குமாஸ்தாக்கள். இவர்கள் எல்லாம் காலையில் 9 மணிக்கு வந்து இரவு 7, 8 மணி வரை வேலை செய்வதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். The claim for salary is more and ever more without corresponding idea to work well and turn out efficient work.

பின்னர் இப்பொழுது வேலை சரியாக நடப்பதில்லை. டி.லே ரொம்ப ஆகிறது. அசெம்பளியில் பதில் சொல்வதற்காக கேட்ட கேள்விகளுக்கு 6 மாதங்கள்வரை பதில் வருவதில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[27th April 1960]

ஆகவே, எல்லோரும் நல்ல முறையில் தங்கள் தங்கள் வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம், இந்த சபை மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மொபஸ்லிஸ்கூட ஹெட் ஆபீஸ்களில் இப்படித்தான் இருக்கிறது. தாலுகா ஆபீஸ், சிறிய சிறிய ஆபீஸ்களில் வேலை சரியாக இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர் ஆபீஸிற்குச் சென்று பார்த்தால் ஆபீஸ் வொர்க்கிங் ஹவர்ஸிலேயே சூமாஸ்தாக்கள் போன்றவர்களை கான்மனிலும், வெனியிடங்களிலும் பார்க்கலாம். தங்கள் கடமையைச் சரிவர செய்யவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி படித்தவர்களான கிராஜுவேட்ஸ், அண்டர் கிராஜுவேட்ஸ் இவர்களுக்கு உண்டாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வேலை நன்கு நடக்கும், அப்படி வேலை நன்றாக நடந்து, அதன் பயனாக நமக்கு கூடுதல் வருவாய் வரும்போது அவர்களது சம்பளமும் உயரும். பே கமிஷன் ரிப்போர்ட் இப்பொழுது சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது, நமக்கு பொருளாதார வசதிக்குறைவு இருந்தாலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களது தீவிர புத்திசாலித்தனம் காரணமாக எல்லோருக்கும் சம்பளம் உயர்வு கொடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது “நம்பர் ஆப் அப்பாயின்ட்மென்ட்ஸ்” ஜாஸ்தியாகிப் போய்விட்டது என்ற பொது மக்களின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஒரு தாசில்தார் இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது ஏழு தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு செக்ரடரி இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது நாலு செக்ரடரிகள், 12 அலிஸ்டென்ட் செக்ரடரிகள் இருக்கிறார்கள். குமஸ்தாக்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகிவிட்டது. நான்காலிகளைக் கூட போட இடமில்லை. ஆகவே, அமைச்சர் குழு ஒரு சர்ப்ரைஸ் விஸிட் செய்யவேண்டும், இந்த செக்ரட்டேரியட்டிலும், போர்டு ஆபீசிலும். அப்படி கனம் மந்திரி ராமையா அவர்கள் பஸ்ஸைப் போய்ப் பார்த்து ஓவர்லோடிங்கைக் கண்டு பிடித்தார்கள். ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்களும் போனதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். நாம் கொடுக்கும் சம்பளத்திற்கு ஏற்றபடி வேலை செய்கிறார்கள் என்ற நினைப்பு பொதுமக்களுக்கு ஏற்படவேண்டும். நாம் வெள்ளையர்களைப் பழித்தோம். அவர்களிடம் “பங்சவாலிட்டி” இருந்தது. இப்பொழுது பாருங்கள், எப்பொழுது அட்டென்டன்ஸ் ரெஜிஸ்டரில் கையெழுத்து போடுகிறார்கள், எப்பொழுது எல்லோரும் மேல் அதிகாரிகள் உட்பட எல்லோரும் டயம்ப்டி ஆபீஸிற்கு வந்து கையெழுத்து போட்டுவிட்டு சரியாக வேலை செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். இதை மறுத்துச்சொல்வதாக இருந்தால் யாராவது சொல்லட்டும். ஆகவேதான் எல்லாவற்றிலும் “டிஸே” ஆகிறது. ஆகவே, எல்லோரும் சரியாக தங்கள் தங்கள் வேலைகளைத் தக்கபடி செய்து “டிஸே” ஏற்படுவதைத் தவிர்த்து வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மினிஸ்டர்கள் ரே விஷயத்தைப்பற்றி இங்கு கொஞ்சம் ஆட்சேபணைகளை கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்னால் எல்லாம் அரசாங்கத்திலிருந்து அங்கத்தினர்களுக்கு கிராமத்தைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. இங்கேயே இருந்துவிட்டு எல்லா விவரங்களையும் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் இப்போது அப்படியல்ல, எல்லா மினிஸ்டர்களும் ரே போய் கிராமங்களிலுள்ள விவரங்களை எல்லாம் அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல பாதைகள் இல்லாத இடத்தில் ஜீப் மூலமாகப் போகிறார்கள். அதுவும் வசதியில்லாத இடங்களில், நடந்துபோகிறார்கள். பள்ளமாக இருந்தால் அவர்களைத் தூக்கிக்கொண்டு போகக் கூடிய நிலை கூட ஏற்படுகிறது. அந்த மாதிரி கிராமங்களில் எல்லாம் போய் அங்குள்ள குறைகளை எல்லாம் கேட்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக கிராமங்கள் எல்லாம் ஓரளவுக்கு முன்னேறியும் வருகிறது. அப்படியும் கூட கிராமங்கள் எல்லாம் சரியாக முன்னேறவில்லை என்று நாம் இங்கு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இப்போது ரே செய்வது அதிகம் என்றும் சொல்ல முடியாது. என்னைக் கேட்டால் இப்போதுள்ள ரே கூட போதாது, இன்னும் அதிகமாக ரே போக வேண்டும். ஆங்காங்கு இருக்கின்ற குறைகளை எல்லாம் கேட்க வேண்டும். அதன் மூலம் கிராமங்கள்

27th April 1960]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

எல்லாம் முன்னேறுவதற்கு வழி ஏற்படும். இவ்விதம் அதிகமாக ரே போய்வருவதினால்தான் ரோடு இல்லாத பல இடங்களுக்கும் ரோடு கிடைக்கிறது. அப்படியிருந்தும் ரோடுகள் இல்லை என்ற குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மினிஸ்டர்கள் ரே போகக் கூடாது, இங்கேயே எலக்ட்ரிக் ஃபான்-னின் கீழேயே இருந்து கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. மினிஸ்டர்கள் அடிக்கடி ரே போய்க்கொண்டிருந்தால் தான் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் தங்கள் குறைகளை அமைச்சர்களிடம் நேரடியாகத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. கழிந்த பத்து தினங்களாக அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் அரந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, ஓரத்த நாடு முதலிய பகுதிகளில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சுமார் 150 கிராமங்களுக்கு போயிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தந்த இடங்களிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் தங்கள் குறைகளை நேரிலேயே தெரிவித்தார்கள். அவைகளை எல்லாம் அந்தந்த இடங்களில் வந்திருக்கின்ற அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டு அவைகளைப்பற்றி விசாரிக்க வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இவ்வித ஒரு வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால், ஏதாவது கிராமத் திலிருந்து ஒரு மனு கொடுத்தால் அது இங்கே வந்து சேருவதற்குள் குறைந்தது அதைப்பற்றி விசாரித்து முடிவு எடுப்பதற்கு மூன்று வருடங்கள்வரை ஆகிவிடும். சிலவேளை மூன்றுவது ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் முடிந்து நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வரக்கூடிய நேரம் ஆனாலும் ஆகும். ஆகவே இம்மாதிரி மினிஸ்டர்கள் ரே போவதால் பணம் குறைந்துவிடும் என்றோ, அல்லது பலன் குறைந்துவிடும் என்றோ யாரும் நினைக்கவேண்டியதில்லை.

அதே முறையில் ஜில்லா அலுவலகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதன் கடைசி அலுவலர்களாக இருக்கின்ற கிராம முன்சீப், கர்ணங்கள் உட்பட சிப்பந்திகளை எல்லாம் சரியான முறையில் கண்காணித்தால் பொது மக்களுடைய வேலை சரியான முறையில் நடைபெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஏதாவது ஒரு சிறிய எஸ்டிமேட் போட வேண்டுமானால், இதைப் பற்றி முதலாவது ஒரு கிளார்க் நோட் போடுகிறார், அதன்பிறகு டிஸைன்ருக்கு போகிறது, அதன் பின்னால் சூப்ரன்டெண்டுக்குப் போகிறது, அதன் பின்னால், எக்ஸ்சீயூட்டிவ் இன்சினியர், அதன் பின்னால் சூப்ரன்டெண்டிங் இன்சினியர், அதன் பின்னால் சிப் என்சினியர் அதன் பின்னால் கவர்மெண்டுக்கு இவ்விதம் எல்லாருக்கும் ஒரு பேப்பர் வந்து முடிவு செய்வதற்குள் மூன்று வருடமாகிவிடுகிறது. இதில் எல்லாம் எப்படியாவது ஒரு வேகத்தை உண்டு பண்ணவேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது, அதற்கு என்னென்ன பாட்டில் நெக்-சூகளோ, அல்லது என்ன ரெட்-டேப்பிஸமோ, எதுவாக இருந்தாலும் சரி, துரிதமாக காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும். பட்டுக்கோட்டையில் ஒரு மாட்ச் பாக்டரிக்கு லைசன்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்டு குறைந்தது இரண்டு வருடங்கள் ஆகின்றன, ஆனால் சில தனிப்பட்ட நபர்கள் சீக்கிரமாகவே எந்தவிதத்திலோ வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர்கள் சர்க்கார், பாக்டரியையும், தனிப்பட்டவர்களின் பாக்டரியையும் ஒரே கணக்கில்தான் கவனித்து வருவதாகவும், இதில் எந்தவிதமான வித்தியாசம் காட்டப்படுவதில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும் சிலர் எப்படியோ ‘பட்டர்’ வைத்து டிப்பார்ட்மென்டிலிருந்து வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட சிக்கல்களைப் போக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இதில் பேசுநீதர்ப்பம் தந்ததற்கு நன்றி செலுத்திகொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMASAMI THEVAR : அவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் சொல்லவேண்டியது அத்தனையும் கனம் சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். நாட்டிற்காக நாம் எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கினால் கூட இதற்காக நாம் எவ்வளவோ திட்டங்களைப் போட்டாலும் கூட, நிர்வாகம் சரியாக நடந்தால் ஒழிய காரியங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நல்ல ரீதியாக நடைபெறுது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. Ramasami Thevar] [27th April 1960]
(Deputy Speaker in the Chair.)

பொதுவாக நாட்டில் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெற வேண்டும். இன்று நம்முடைய நாட்டிலுள்ள நிர்வாகத்தைப்பார்த்தால் ஆமை வேகத்தில்தான் அது போய்க்கொண்டிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் குழப்பம். எங்கு பார்த்தாலும் மக்களிடத்தில் ஏக்கம். ஏதோ கிராமங்களிலிருந்து பேபர்கள் அனுப்பினால், அதற்குப் பதில் வருவதற்கு நாட்கள் கணக்கில் அல்ல, மாதங்கள் கணக்கில் அல்ல, வருடக் கணக்கில் தாமதம் ஆகின்றது. சில பேபர்களுக்கு பதில் வருவதே கிடையாது. இத்தகைய குறைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. சாதாரணமாக தாலுகா களிலிருந்து ஏதாவது ஒரு பேபர் அனுப்பினால், அதைப்பார்ப்பதற்கு, அல்லது, அதற்கு ஒரு பதில் கிடைக்கவேண்டும் என்று விரும்பினால், பல முறை சென்னைக்கு, பல ரூபாய்கள் செலவு செய்து, பல ஆட்களைப் பார்த்து பல்லைக்காட்டி, பல முறை இங்குள்ளவர்களைத் தொந்தரவு செய்தால் தான் பதில் கிடைக்கிறது. இந்தப் போக்கில் இருப்பது சரியல்ல. ஆகவே இதில் தீவிரமாக சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அசெம்பிளி மெம்பர்கள் கடிதம் எழுதினால் கூட சரியாக பதில் கிடைப்பதில்லை. அசெம்பிளி மெம்பர்களை சரியான முறையில் மரியாதையான முறையில்கூட இந்த விஷயத்தில் நடத்துவதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சீனி விநியோகம் பற்றி விபரங்கள் கேட்டதற்கு சரியாக இரண்டு மாத காலமாக காலங்கடத்தப்பட்டு, மறு மொழி எழுதாமல் இருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதகாலத்திற்குப் பின்னால் மறுமொழி வந்தால்கூட, அதில் நாம் கேட்ட விவரங்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஏதாவது விவரங்களை அனுப்புகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் தாலுகாவாரியாக எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கோட்டா எவ்வளவு என்று கேட்டு எழுதியிருந்ததற்கு சர்க்காரால் சரியான பதில் கொடுக்க முடியவில்லை. இதை ஏன் கேட்டிருந்தேன் என்றால் அங்கு சிலர் தாட்சணியங்கள் காண்பிப்பதின் காரணமாக சில தாலுகாக்களுக்கு, ஜனத்தொகையை ஒன்றும் கணக்குப்பார்க்காமல் தங்கள் இஷ்டப்படி சீனி விநியோகம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள் அங்குள்ள அதிகாரிகள். இதை கவனிப்பதற்காக எவ்வளவு கோட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரத்தாங்கிக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளுவதற்காக கேட்டதற்கு சரியான பதில் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த மாதிரி நாட்டில் நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி அமைச்சரவை இதில் சிறிது தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆபீஸ் வேலை செய்பவர்கள் சரியாக 11 மணிக்கு ஆபீசுக்கு போவதில்லை. அதிகாரிகளை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் போய்ப் பார்க்க முடியாது. வீடுகளில் இருந்து கொண்டுதான் பெரும்பாலான ஆபீசர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பியூன்கள்தான் ஆபீசுக்கும் வீட்டுக்கும் அலைந்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். மக்கள் போய் ஏதாவது காரியங்களைக் கேட்க வேண்டுமென்றால், அடிக்கடி அங்கே போய் காத்து நிற்க வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு மனு தாசில்தார் அவர்களிடத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், தாசில்தார் வரவில்லையென்று சொல்லுவார்கள் முதலில், அவரிஸ்ட்டன்ட் வரவில்லை என்று சொல்லுவார்கள், இப்படி நாள் பூராவும் ஆபீஸிலேயே காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் மக்கள். கடைசியில் சாயந்திர வேளையில் தாசில்தார் இல்லை, இன்றைக்கு ஆபீஸுக்கு வரமாட்டார், வீட்டுக்கு போகலாம் என்று பதில் சொல்வார்கள். இத்தனை விதமான கஷ்டங்களை மக்கள் தினமும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவை களைப் போக்குவதற்கு ஏதாவது முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பேப்பர் வந்தால், அதற்கு இத்தனை நாட்களுக்குள் ஏதாவது ஒரு பதில் அனுப்ப வேண்டும் என்ற இறுதி இருக்கவேண்டும். ஒரு தபால் வந்தால், இத்தனை நாட்களுக்குள் மறுமொழி கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு ஏற்பாடு இருக்கவேண்டும். முக்கியமாக விவசாயிகள் விவசாய கடன்கள் கேட்டு மனு அனுப்பும் போது அதற்கு உடனடியாக பதிலே வருவதில்லை. இதற்காக மனு அனுப்பிவிட்டு அதன் பின்னால் போய் தொங்கிக்கொண்டு நிற்க வேண்டும்.

27th April 1960] [Sri S. Ramasami Thevar]

காரியாலயங்களில் வேலை செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதாது. அவர்களுக்கு அந்தக் குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளுகின்ற முறையில் தங்களுடைய வருமானத்தை சரிக்கட்டிக்கொள்வதற்காக மக்களிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களுடைய சங்கடங்களைப் போக்குவதற்கு அவர்களுடைய சம்பளத்தை சிறிது உயர்த்த வேண்டும். அது மிகத் தேவை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், அசெம்பிளி மெம்பர்களைப் பற்றி பேசும்போது, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற குறைகளைப்பற்றி இங்கு சொல்லப்பட்டது. முக்கியமாக சென்னை மெம்பர்கள் விடுதியில், சுகாதார வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. மந்திரி அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி சொன்னபோது, தான்கூட கொசு வலை போட்டுக்கொள்வதில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அசெம்பிளி விடுதியில் வந்து அரை மணி நேரம் தூங்கினால் கொசு தொந்தரவு இருக்கின்றதென்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும். அவ்வளவு தூரத்திற்கு கொசு தொந்தரவு இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாற்ற வேண்டும். அசெம்பிளி மெம்பர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் பின் வாங்கக் கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த ஒரு காரியத்தை நாம் செய்தாலும்கூட, அதிலே சரியான நிர்வாகம் இருக்கவேண்டும். கண்டிப்பு இருக்க வேண்டும். இன்று யாரையும் கண்டிக்க வழி இல்லாத அளவுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். எங்கு பார்த்தாலும் தாட்சணியம் இருக்கிறது. ஒருவர் ஏதோ குறை செய்துவிட்டால், அதைக் கண்டிக்க மேல் அதிகாரிக்கு இடம் இல்லாமல் போகிறது. வேறு வழியிலே சலுகை பெறுகிறார்கள். அதனால், மேலதிகாரிகள் கண்டிக்க வேண்டிய இடத்தில்கூட கண்டிக்க முடியாத அளவில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி பல குற்றங்களை அவ்வப்போது கண்டிக்காமல் இருப்பதால், பல தீமைகள் நாட்டிலே விளைகின்றன. இது ஒரு பெரிய வியாதியாய் விட்டது. ஒருவர் இன்னொருவரைக் கண்டிப்பதில்லை என்று ஏற்பட்டுவிட்டது.

காரியாலங்களிலே பார்க்கும்போது, ஒரு குமஸ்தாவையோ அவருக்கு மேல் இருப்பவரையோ பார்த்தாலும், பங்க்சவாலிடி என்பது கிடையாது. எந்த வேளையில் உணவு அருந்துவது என்ற நியதி இல்லாமல், கண்ட நேரத்தில் உணவு அருந்தவும் சிற்றுண்டி அருந்தவும் சென்று விடுகிறார்கள். பைல்களுக்கிடையே பத்திரிகைகளை வைத்து வாசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இன்னும் சில விஷயங்களில் கூர்ந்து கவனிக்கும் போது பரிதாபமாக இருக்கிறது. நேரில் கண்ட ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு குடும்பத்தினரை ஏதோ கைச் சம்மந்தமாக அரெஸ்ட் செய்துவிட்டார்கள். ஜாமீனில் விடுவதற்கு முயற்சி எடுத்து, மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் ஜாமீன் உத்தரவு 12½ மணிக்குப் பெற்றுவிட்டார்கள். 12½ மணிக்கு பெற்றுவிட்டம்கூட, அரெஸ்ட் செய்யப்பட்ட நபர் வெளியே வர ஆறு மணி ஆய்விட்டது. இதன் காரணம் என்ன என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆர்டர் போட்டவுடனே அது ஒரு குமஸ்தாவிடம் போகிறது. அவர் சணக்கமாக இருந்தால், தனக்கு ஏதோ கொஞ்சம் வரும் என்பதற்காக சமயம் பார்த்து வெளியேறுகிறார்கள். அந்தப் பேப்பர் மறுபடியும் இன்னொருவருக்குப் போகிறது. அந்தச் சமயம் அவரும் சாப்பிடப் போகிறார். கேட்டால் சாப்பிடச் சென்றதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியாக ஆறு மணி அளவுக்குத்தான் அவர்கள் வெளியேற முடிந்தது, இதை மக்கள் மாத்திரமல்ல வக்கீல்களும் கூட அறிவார்கள். வக்கீல்களுக்குக்கூட நன்கு தெரியும். கோர்ட்டில் மாத் திரமல்ல, இம்மாதிரி பல இடங்களில் மக்களுக்குக் கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை அமைச்சர் அவர்கள் சிறிது கவனிக்க வேண்டுகிறேன்.

சாதாரண கிராமவாசிகள் பத்திரங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்யப் போனாலும்கூட திருப்பியனுப்பிவிடுகிறார்கள். அன்றைக்கு அதிக வேலை இருக்கிறது என்றும் அதனால் கிராம மக்கள் பத்து, இருபது மைல் தூரத்திலிருந்து வந்தவரும், அவருடன் கையெழுத்துப் போட வந்தவர்களும்

[Sri S. Ramasami Thevar] [27th April 1960]

திரும்பிப் போய்வர இரண்டு நாள் ஆகிறது. அன்று செலவு, மறு நாள் செலவு இப்படியெல்லாம் ஆகிறது. இதைத் தவிர்க்க பத்திரம், மனு இவைகளுக்குள்ளேயே பணத்தை வைத்துக் காரியம் நடக்கிறது. அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அப்படிச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது, நாட்டின் தன்மைகள் அங்கு வாழும் மக்களுடைய கஷ்டங்கள், அவர்களுடைய குறைகள் இவைகளைக் கண்டுகொள்வதற்கு அவர்களுக்கு வசதி ஏற்படுகிறது. ஆனால், நிர்வாகம் சரியாக நடக்கிறதா என்பதை அமைச்சர்கள் திடீர் பிரவேசம்செய்து கவனிக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் மனதுடிக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன், மக்கள் சார்பில். பல ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. மக்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் அதிகம் செய்யவில்லையே என்று கூட கவலை கிடையாது. எங்களுக்கு இவ்வளவு சுணக்கம் ஏற்படுகிறது, எங்களுக்கு இவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றனவே, ஒரு காரியத்திற்குப் பல தடவை நாங்கள் போகவேண்டியிருக்கிறதே என்ற குறையைத்தான் மக்கள் சொல்லுகிறார்களேயொழிய, காரியங்கள் சாதிக்கவில்லை என்று கவலைப்படவில்லை. இதனை மக்கள் சார்பாக அமைச்சர்கள் செய்யவேண்டுமென்றே நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது பெருத்த கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு தடவைக்குப் பல தடவை சென்றும் பலன் இல்லாமல் போகிறது. மக்கள் கொடுக்கக்கூடிய மனுக்கள் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு “ஆகும்”, “ஆகாது” என்ற விவரத்திற்கு பதினைந்து தினங்களுக்குள்ளோ அல்லது ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவோ பதில் போடக்கூடிய அளவிலே சர்க்காருடைய கவனம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

SRI A. MARIAPPAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்டசபையிலே சாபாநாயகர் அவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் நல்ல முறையில் பாரபட்சமின்றி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி நடந்துகொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அதிகச் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு அதிகமாகப் பேச வாய்ப்புக்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்ற வகையில் அதிக வாய்ப்புகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த எங்களுடைய ஓரிரு குறைகளையும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறோம். பொதுவாக மக்களிடத்திலே சென்றால், சட்டசபையிலே நம்முடைய தொகுதி அங்கத்தினர்கள் பேசுவது இல்லை என்ற குறைகள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களுக்கும் பேசுவதற்கு நிறைய, ஓரளவு வாய்ப்புக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : தயவுசெய்து சபாநாயகரைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது. அது தவறு.

SRI A. MARIAPPAN : பாராட்டித்தான் சொல்லுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : சபாநாயகரைப் பற்றி பேசவே கூடாது. The hon. Member may continue his speech.

SRI A. MARIAPPAN : மேலும் கனம் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதைப் பற்றி சொல்லப்பட்டது. அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தால்தான் அந்தந்தக் கிராமங்களுக்கு நல்லது. சிறு கிராமங்களுக்கு நல்லது. சிறிய கிராமங்களுக்கெல்லாம் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது, குறிப்பாக ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கூட சென்று பார்த்திராத இடங்களுக்கெல்லாம் அமைச்சர்கள் செல்வதால், அம்மாதிரி இடங்களுக்கு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களும், ஜனிய அதிகாரிகளும் செல்வதற்கும், அங்குள்ள குறைகளைத் தெரிந்து

27th April 1960]

[Sri A. Mariappan]

கொண்டு காரியங்களைச் செய்வதற்கும் அதிகாரிகள் முற்படுகிறார்கள். ஆகையால், அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது மிகவும் அவசியம் என்பதோடு இன்னும் அதிக அளவில் சிறிய கிராமங்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதன்மூலம் அங்குள்ள குறைகளையும் நிவர்த்திக்க முற்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மற்றும், அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது, அதிகாரிகளையும் அழைத்துச் செல்வதாகக் கூறப்படுகிறது. பெரும்பாலான சமயங்களில் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது அதிகாரிகளை அழைத்துச் செல்வதில்லை. குறிப்பாக, தேர்தல் காலங்களில் அதிகாரிகள் அழைத்து செல்லப்படுவதில்லை என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. இருந்தாலும் குற்றம் சாட்டவேண்டும் என்பதற்காகவே ஒரு சிலர் குற்றமாகக் கூறுகிறார்கள். பொதுவாக, அமைச்சர்கள் தேர்தல் காலங்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது அதிகாரிகளை அழைத்துச் செல்வது கிடையாது. மற்றக் காலங்களில்கூட, அவசியமான அதிகாரிகளைத் தவிர, மற்றவர்களை அழைத்துச் செல்வதில்லை. அவர்கள் வருவதாக இருந்தாலும் கூட, “அவசியம் இல்லை” என்று கூறிவிடுகிறார்கள். ஆகையால், சுற்றுப் பிரயாணத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது மிகவும் மக்களுக்கு நன்மையாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, எனையோர் கூறுகிற மாதிரி அதனால் எந்த விதமான தவறுதலோ குறையோ இல்லை என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

அதோடு, சட்டசபை அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு இருக்கும் குறைகளைத் திருவாளர் சிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் திருவாளர் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்களும் குறிப்பாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்திலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் குறைவான வசதிகள்தான் இருக்கின்றன. வேறு மாகாணங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால், அங்கிருக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வசதிகள் மிகவும் அதிகமாகவே இருக்கின்றன. நம்முடைய மாகாணத்திலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள், நிதி அமைச்சர் அவர்கள், மற்ற அமைச்சர்கள், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இவர்களுக்கு இருக்கும் வசதிகளில் மிகவும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த வித்தியாசங்களை ஓரளவு குறைக்கவேண்டுமென்று சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பல முறை கூறியிருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்தினாலோ அவைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

ஹாஸ்டலில் குளிக்கும் அறைகள், மற்ற அறைகள் எல்லாம் மிகவும் நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. அதோடு, குளிக்கும் அறையில் இருக்கும் பாத்திரங்களைத் தொடக்கூட சில சமயங்களில் அச்சமாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அவை போசமாக இருக்கின்றன. நான் சொல்லும் குறைகள் மிகவும் சிறிய குறைகளாக இருக்கும். இருந்தாலும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகிய எங்களுக்கு அது மிகப் பெரிய குறையாகப்படுகிறது. அங்கிருக்கும் பல்புகள் ப்யூஸ் ஆய்விட்டாலும் அவைகளை உடனடியாகப் போடுவதில்லை. அதோடுகூட, 18 மாதங்களாக அங்கிருக்கும் டெலிபோன் வசதி போதாமலிருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்கள் டெலிபோன் செய்யவேண்டுமானால், க்யூ வரிசையில் உட்கார்ந்திருக்கவேண்டியிருப்பதால், டெலிபோன் செய்யாமலேயே எழுந்து போகவேண்டியிருக்கிறது. தங்களுக்கு வெளியிலே இருந்து வரக் கூடிய டெலிபோன் அழைப்புகளையும் அவர்கள் ஹாஸ்டலிலுள்ள டெலிபோன் மூலம் பெறமுடிவதில்லை. ஆகையால், மேற்கொண்டு டெலிபோன்வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று பதினெட்டு மாதங்களுக்குமுன் கேட்கப்பட்டது. ஹாஸ்டல் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய தினம் வந்திருந்தார். அப்பொழுது அதுபற்றி தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. ஆனால், 18 மாத காலமாகியும் இதுவரை அங்கத்தினர்கள் தங்கக்கூடிய ஹாஸ்டலில் மேற்கொண்டு டெலிபோன்வசதி செய்யப்படவில்லையென்றால், அங்கத்தினர்களுடைய குறை எந்த அளவு அங்கு தீர்க்கப்பட்டு வருகிறது என்பது இதன்மூலம் தெரிகிறது. மீண்டும் ஒரு

[Sri A. Mariappan]

[27th April 1960]

முறைசூட சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதுவரை அக்குறை தீர்க்கப்படவில்லை.

10-30
a.m. இந்த மாதிரி பல குறைகள் இருக்கின்றன. சிறுவசதிகள் கூட அங்கு செய்யப்படுவது இல்லை. அங்கத்தினர்களுக்கு படுக்கை விரிப்புகள் கூட கிடையாது. இக்குறைகளை எடுத்துக்காட்டி 18 மாதங்கள் ஆகியும் இது வரையிலும் எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. ஏதோ காரணத்தினால் தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தாலும், இனியாவது உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் மாகாண ரீதியிலே ஜில்லா தலைநகரங்களிலே சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு போதிய மரியாதை பெரும்பாலும் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சிலவிடங்களில் மரியாதை கொடுக்கப்படுவதில்லை. அங்கத்தினர்கள் காங்கிரஸ் கமிட்டியிலே ஏதாவது பொறுப்புகள் வகித்தாலும், அந்த பொறுப்புள்ள பதவியை உபயோகப்படுத்துவதற்கு கூட அவர்களுக்கு சங்கடமாக இருக்கிறது. சில அதிகாரிகளுக்கு பழைய மனப் பான்மை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாறவேண்டும். மாறினால்தான் சுதந்தரம் பெற்ற நாட்டில் பல காரியங்களை நல்ல முறையிலே செய்து கொள்ள முடியும். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கே இருந்தால் எந்தக் கட்சிக்கும் புறம்பானவர்கள். மக்களுடைய ஊழியர்கள் என்ற மனப் பான்மை இன்னும் ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படவில்லை. பெரும்பாலானவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். அவ் வதிகாரிகள் சென்ற 10 ஆண்டுகளில் நம்மோடு ஒத்துழைத்ததனால் தான் இரண்டு ஐந்தாண்டுகள் திட்டங்களையும் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்ற முடிகிறது. என்றாலும் ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு எண்ணம் மாறாமல் பழைய போக்கிலேயே சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் மாற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு சர்க்காரை நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜில்லா தலைநகரங்களிலே உள்ள குறைகளில் மாகாண ரீதியிலே தீர்க்கப்பட வேண்டியவை இருக்கின்றன. அம்மாதிரியான குறைகளைப் பற்றி கிரஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான குறைகளை ஜில்லா வாரியாகச் தீர்த்துக்கொண்டால் சலபமாக முடியும். மாகாண ரீதியிலே தீர்க்க பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அத்துடன் பொது மக்களும் பெரும் அளவில் பணம் செலவழிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே அந்த நிலைமை மாறி எந்த இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் சிறு வேலைகளுக்கு ஜில்லா தலைநகரங்களிலேயே முடிவு கட்டுப்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

சிறிய தொழில்கள், பெரிய தொழில்கள் ஆகியவற்றை மக்களாக முயற்சிசெய்து வைக்கவேண்டும் என்கிறபொழுது அவைகளை வைக்க அவ்வளவு சலபமாக அதிகாரிகள் இணங்குவதில்லை. ஆனால் அதிகாரிகளுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு குறிக்கோள் இருக்கும்பொழுது, வெகு சீக்கிரத்திலேயே இரண்டாண்டுகள் கஷ்டப்படும் செய்ய முடியாத தொழில்களை இரண்டொருநாட்களில் கூட செய்துவைக்க முடிகிறது. Target வைத்து விடுவதால் அதற்குள் செய்துவிட வேண்டும் என்ற நிலை மாறி, அந்தந்த இடங்களுக்கு தேவையானவற்றை அவ்வப்பொழுது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதிகாரிகளுடைய பழைய மனப்போக்கு மாற வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக்கொண்டு, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI V. S. MANIKKASUNDARAM: மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். இந்த Headquarters staff என்னும் தலைப்பின் கீழே நான் சில கருத்துக்களை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஊரிலே குவிந்திருக்கும் பல காரியாலயங்கள் இந்த ஊரிலேயே தான் இருந்து இயங்கிவரவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி எனக்கு கொஞ்சம் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில காரியாலயங்களையாவது அவற்றுக்கு

[27th April 1960] [Sri V. S. Manikkasundaram]

சம்பந்தப்பட்ட காரியங்கள் எங்கே நடைபெறுகின்றனவோ அங்கே மாற்றி அமைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். உதாரணமாக காதி department-ஐச் சொல்ல முடியும். இங்கேயுள்ள பணியாளர்களுக்கு காதி உற்பத்தியைப் பற்றியும், தூல் நூற்பு, அம்பர் சர்க்கா பற்றியும் பரீட்சை வைத்தால், ஒன்றுமே தெரியாது. எனவே அப்படிப்பட்ட காரியாலயங்களையாவது வெளியூர்களிலே வைக்காவிட்டால் எப்படி அவை நல்ல முறையிலே இயங்கும் என்பதை அரசாங்கம் எண்ணுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி விவசாய இலாகாவைப் பற்றியும் சொல்லலாம். விவசாயம் நடப்பது முழுவதும் கிராமப்புறங்களிலேதான். ஆனால் அதிகாரிகளின் காரியாலயங்கள் இங்கே குவிந்து இருக்கின்றன. அதனால்தான் உணவு உற்பத்தியைப் பற்றியும், விவசாயத்திலே உள்ள சீர்கேட்டைப்பற்றியும் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும், அந்தத்தகவல்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்படுவதில்லை. இதே மாதிரி பல இலாகாக்களைப்பற்றி சொல்லமுடியும். எனவே இதற்கு ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அலவன்ஸைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். அந்த அலவன்ஸ் நமது ஈஜ்யத்திலேதான் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எந்த வகையிலேயும் அது போதாது. அவர்களுக்கு சாதாரணமாக அளிக்கப்படவேண்டிய பல வசதிகளும் அளிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. உதாரணமாக ரயில்வேக்களில் அவர்களுக்கு “Reservation of seats” கூட கிடையாது. அதனால் பல சமயங்களில் இடம் கிடைக்காமல் இங்கே வந்து சேரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி கார்கள் வாங்குவதற்கு கூட நமது அங்கத்தினர்களுக்கு Priority கொடுப்பதில்லை. யாரை அணுகினாலும் Priority கிடையாது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். கம்பெனிகளைக்கேட்டால் அரசாங்கத்திற்கு என்று ஒரு “கோட்டா” இருக்கிறது. அதில் வேண்டுமானால் கேளுங்கள் என்கிறார்கள். நான் 1956-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் காருக்காக ரெஜிஸ்டர் செய்தும் இது வரையிலே கிடைக்கவில்லை. கம்பெனியிலே விசாரித்ததில் இன்னும் 10 மாதங்களுக்கு மேலாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது, நாங்கள் எங்களுடைய தொகுதியிலே சுற்றுப் பயணம் செய்து, எங்களுடைய வேலைகளை நல்ல முறையிலே எப்படிச் செய்யமுடியும் என்பதை நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கார் வாங்குவதில் Priority முன்பு இருந்ததாகவும், அது ஏதோ சில காரணங்களுக்காக எடுக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டு வருந்துகிறேன். எனவே இந்த கார் விஷயத்திலேயாவது அங்கத்தினர்களுக்கு Priority கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் டெய்லி அலவன்சும், சம்பளமும் போதாது என்று பலர் கூறினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலே இவை போதாது என்றுதான் கருதுகிறேன். சாதாரணமாக வாழ்க்கையிலே அனுபவிக்கும் சில செளகரியங்களுக்குக்கூட இந்தத் தொகை காணாது. இங்கே வந்து தங்கியிருக்கும் சில நாட்களுக்கு, வாழ்க்கையிலே அனுபவித்துவரும் சில சவுகரியங்களைக் குறைத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தால், இங்கே நாங்கள் ஆற்றவேண்டிய கடமையிலே தவறவேண்டிவரும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது அங்கத்தினர்கள் விடுதியைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பல குறைகளை எடுத்துக் கூறினார்கள். அங்கே குடும்பத்தோடு வந்து தங்குபவர்களுக்கு Residential quarters மாதிரி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். சமையல் செய்துகொள்ளவேண்டிய வசதிகளைக்கூட ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது முக்கியமாகும். ஹோட்டலில் சாப்பிட்டு பழக்கமில்லாதவர்களுக்கு, இங்கே வந்து ஹோட்டலில் சாப்பிடுவதனால் உடல்நிலை பாதிக்கப்படுவதால், அவர்கள் சட்டசபையில் செய்யவேண்டிய கடமையிலிருந்து தவறவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் வைக்கப்படுகின்றார்கள். இந்த Hostel-லில்

[Sri V. S. Manikkasundaram] [27th April 1960]

வந்து தங்குகின்ற அங்கத்தினர்கள் சாப்பாட்டுக்காக படுகின்ற பாட்டை பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அதை எண்ணிப் பார்த்தாவது, நிச்சயமாக தாங்கள் நான் கூறிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கத்தினர்கள் விடுதியில் 10, 12 ரூம்கள் இருக்கின்ற ஒரு பிளாக் குக்கு ஒரு பியூன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவனிடத்தில் டிபன் காரியரைக் கொடுத்து சாப்பாடு வாங்கிக்கொண்டு வா என்று அனுப்பினால் அவன் சட்டசபைக் கூட்டம் முடிவான பிற்பாடு சாப்பாட்டை கொண்டுவந்து கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறான் என்பதையும், அதனால் குறித்த காலத்தில் அங்கத்தினர்கள் சட்டசபைக்கு வந்து சேர முடியவில்லை என்பதையும் கவனித்து, தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் சீனுவாச ஐயர் சொன்னதுபோல, Government Estate-ல் இருக்கக்கூடிய கட்டிடங்களையும் தவறான முறையில் வெளியார் வந்து தங்குவதற்கு வசதி செய்துகொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அங்கத்தினர்கள் வீடு வேண்டுமென்று விரும்பினால், அவர்களுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுப்பதில்லை. ஆகவே அங்கு இருக்கக்கூடிய கட்டிடங்களில் பெரும் பகுதியை அங்கத்தினர்கள் குடும்பம் வந்து தங்குவதற்குக்கூடால், ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கத்தினர்கள் விடுதியில் வந்து தங்குகிறவர்களுக்கு, வாடகையைக் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சென்ற வருடம் House Committee-ல் தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டபோது, நிதி இலாகா அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதையும், குடும்பத்தோடு வந்து தங்குகிறவர்களுக்கு குறைந்த வாடகையில் வீடுகள் அளிக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைப் போட்டபோது, அதை நிதி இலாகா அங்கீகரிக்க வில்லை என்பதையும் நான் வருத்தத்தோடு சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கண்டிப்பாக குடும்பத்தோடு வந்து தங்குகிறவர்களுக்கு குறைந்த வாடகையில் விடுதிகள் அளிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் மாரியப்பன் அவர்கள் குனிக்கும் அறைகளும், மற்ற அறைகளும் சரியானபடி சுத்தமாக வைக்கப்படுவதில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். குனிக்கும் அறைகளையும் Latrine-களையும் சரியாக சுத்தம் செய்வதில்லை. ஒரு நாள் நான்கு குனித்துவிட்டு வெளியே வரும்போது, அந்தக் குனிக்குமறை வழக்கமாக இருந்தபடியால் கீழே விழுந்துவிட்டேன். அதனால் ஒரு வாரம் மருந்து போட்டுக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்த அறைகளை அங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் நல்ல முறையில் வைத்திருப்பதில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணத்தைப்பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் ஒரு சம்பவத்தை குறிப்பிட்டு காட்டுவதற்கு முன்னால், மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதற்கு முன்னதாகவே, அவர்கள் கலந்து கொள்ளக்கூடிய கூட்டங்களைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்ட தொகுதியிலிருந்து வருகின்ற அங்கத்தினர்களுக்கு முன்கூட்டியே தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவதோடு, மந்திரிகள் பங்குகொள்ளக்கூடிய கூட்டங்களில் அந்த தொகுதி சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் பங்குகொள்ள ஏற்பாடு செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு Suggestion-ஆவது கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஈரோட்டில் 12 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஆஸ்பத்திரி ஒன்று கட்டப்பட்டு, அதற்கு திறப்பு விழா நடத்தப்பட்டது. அந்த விழாவிற்கு, அந்தப் பகுதியில், அந்த தாலுகாவில், அந்த சட்டிவிஷனில் உள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு அழைப்பிதழ்கூட அனுப்பப்படவில்லை என்பதை மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலைமை நீடிக்குமேயானால்

27th April 1960] [Sri V. S. Manikkasundaram]

அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினர்களின் அந்தஸ்து எந்த வகையில் பொது மக்களாலும், அங்கே பணியாற்றுகின்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளாலும் மதிக்கப்படும் என்பதை கவனிக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய Pay and allowances-ஐ அதிகப் படுத்துகின்ற காரியத்தில் பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் அதை விரும்புகிற காரணத்தால், இந்த ஒரு கோரிக்கையை பொறுத்த வரையிலாவது கட்சிக் கட்டுப்பாடின்றி ஓட்டமிக்க அங்கத்தினர்களுக்கு அனுமதியளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி சபையை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.

DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்ய கோரிக்கையை எதிர்த்து எதிர்க்கட்சி தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கின்ற முறையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கு பேசிய பல உறுப்பினர்கள் கனம் அமைச்சர்களைக் குறித்தும் பேசிய காரணத்தால் நானும் கனம் அமைச்சர்களைப்பற்றி எனது கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர்கள் வெளியில் பேசுகின்ற சில பேச்சுக்களை வைத்து, இந்த மன்றத்தில் கேள்விகள் கேட்க எங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று கருதி, கடந்த மாதம் திருச்சிக்கு சென்று பேசிய நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நேரு பிரான்சென்னைக்கு வந்தபோது, இரண்டு பஸ்களை கொளுத்திவிட்டார்கள் என்று பேசியதாக நான் பத்திரிகையில் கண்டேன். பத்திரிகையில் அச் செய்தி யினைக் கண்டவுடன், இதற்கு மாறாக நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டிருக்கிறபோது, பொறுப்புள்ள பதவியில் இருக்கிற நமது முதலமைச்சர், ஒரு தனிப்பட்ட கட்சிதான் பஸ்களை கொளுத்தியது என்று பேசியதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறதே, அப்படி அமைச்சர் பேசியிருக்கிறாரா, அல்லது அப்படி பேசியதாக வந்துள்ள பத்திரிகைச் செய்தி தவறானதா, தவறானால் அந்த பத்திரிகை மீது என் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என் றெல்லாம் குறித்து இங்கே நான் கேள்வி ஒன்றை போட்டிருந்தேன். அதற்கு சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக, பத்திரிகை செய்தியை வைத்து கேள்வி கேட்கக்கூடாது என்று ஒரே வரியில் பதில் தரப்பட்டு இருக்கிறது. அது முறையோ, தவறோ, அதைப்பற்றி நான் கூற விரும்ப வில்லை. நாங்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ள பிரதிநிதிகள். கேள்விகேட்ட, கேள்வி நேரத்தில் எங்களுக்கு உரிமையிருப்பதால் கேட்டோம், பேசியது உண்மைதான் அல்லது அல்ல என்கிற அந்த ஒரு பதிலை முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த நேரத்தில் கூறியிருப்பாரேயானால் நாம் அதனை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். அன்று அவர் அப்படி பேசவில்லை என்பா யானால், பத்திரிகையில் வந்த செய்திக்கு அவர் மறுப்பு தந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இதுவரையிலும் நான் அந்த மறுப்பைக் காண வில்லை. இதைப்பற்றி மன்றத்தில் கேள்வி கேட்டால், அது குறித்து கேள்வி கேட்கக்கூடாது என்றால், விளக்கத்தை நான் எங்கே சென்று பெறுவது?

DEPUTY SPEAKER : சபாநாயகர் தீர்ப்பை எதிர்த்துப் பேசுவது தவறு.

DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU : இது குறித்துத்தான் தங்களின் மூலமாக அமைச்சர்கள் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வருவதை வைத்துத்தான் நாங்கள் மன்றத்தில் பேசவேண்டியிருக்கிறது. நான் இன்னொன்றும் சொல்லுவேன். சட்டமன்றம் எப்போது கூடுகிறது என்பது கூட, சில நேரங்களில் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்த பிறகு தான் எங்களுக்கு அதிகார பூர்வமாக “சட்டமன்றம் இப்போது கூட இருக்கிறது” என்று கடிதம் வருகிறது. எனவே பத்திரிகை செய்திகளைத்தான் நாங்கள் பெருவாரியாக நம்பவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தில்

[Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu] [27th April 1960]

நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தின்போது கூட, பரம்பிகுளம் திட்டத்தின் மூலமாக நமக்குக் கொடுக்கப்படுகிற தண்ணீர் மறுக்கப்பட்டு இருப்பதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்ததை வைத்து நான் பேசும்போது, நிதியமைச்சரவர்கள் ஆத்திரப்பட்டார்கள். ஆனால் தொடர்ந்து பார்க்கும்பொழுது இன்னும் பேச்சு வார்த்தையில் இருக்கிறது. அதற்கான பொறியியல் வல்லுநர்கள் டில்லி சென்று ஆராய்ச்சி செய்து, தேவையான தண்ணீர் இருக்கிறதா, அந்த மாநிலத்திற்கு தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு மிச்சம் இருப்பதை கொடுக்கலாமா, கொடுக்கக்கூடாதா, கொடுக்காவிட்டால் இந்த மாநிலத்தை பாதிக்குமா, பாதிக்காதா என்றெல்லாம் இன்னும் ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு இருக்கின்றனர். அது சரியோ, தவறோ, ஒப்பந்தத்தில் இருக்கிறது. அது உண்மையாக இருந்தாலும்கூட, எந்த விஷயத்தைக் குறித்தும் விளக்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியவர்கள் நாங்கள்; தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய இடமும் சட்டமன்றம் தான். இந்த மன்றத்தை ஜனநாயக அடிப்படையில் நடத்துவதாக அடிக்கடி இங்கு கூறப்படுகின்றது. நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலையில் எதிர் கட்சிக்காரர்கள் எந்த விளக்கத்தைப் பெற விரும்புகிறார்களோ அந்த விளக்கத்தை அமைதியாகத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். **The spirit of democracy is discussion and compromise** என்று கூறியிருப்பதற்கு ஒப்ப ஜனநாயகத்தில் நாம் முடிவு எடுக்கவேண்டுமானால், பெருவாரியானவர்கள் முடிவைத்தான் நாம் ஏற்கவேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட பெருவாரியானவர்களுடைய முடிவு எப்படித் தெரியும் என்றால் விவாதத்திற்குப் பிறகு தான் முடிவு காண முடியும். விவாதத்தில் பல சந்தேகங்களை கிளப்பலாம். கேள்விகளை எழுப்பலாம். சந்து பொந்துகளில் இவற்றை எழுப்பாது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அடங்கிய இந்த மன்றத்தில், கேட்க வேண்டிய அமைச்சர்கள் கேட்கும்படியாக எழுப்பப்படுகிறபோது அதற்கு உரிய விளக்கங்களைத் தந்தால் எங்கள் சந்தேகங்களைப் போக்கிக் கொள்ள முடியும். தெரியாததனமாக பேசப்படுகிற வார்த்தைகளைத் திருத்திக்கொள்ள முடியும். ஆகவே இனி மேலாவது தக்க முறையில் எழுப்பப்படுகிற பிரச்சனைகளுக்கு அமைச்சர்கள் விளக்கம் தரவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போன்று சமதர்மத்தைப்பற்றி நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறிக்கொண்டிருக்கும்போது நான் அவரது வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஜி.டி.எச். பேரறிஞர் அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் எடுத்துச் செல்லும்போது “யாரு கோலா?” கரி என்ற பொருள்படும்படியாக அவர்கள் பேசியபோது நான் மிகமிக வருத்தப்பட்டேன். உண்மையில் அவர் என்னைக் கேலி செய்வதாக நினைத்திருந்தால் நான் மிகமிக எளியவன்—அமைச்சர் அவர்கள் மிகமிகப் பெரியவர். ஆயினும் எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் அங்கத்தினரைக் கேலி செய்வது போல அவர் ஒரு பெரிய மேதையை, தத்துவப் பேரறிஞரை கேலிக்கு ஆளாக்கி விட்டார் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினாலேயே எங்களுக்குச் சில சில தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. ஒருகால் முற்றிலும் அந்தத் தகவல் தவறானதாகவும் இருக்கலாம், உண்மையானதாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அதைப்பற்றிய விவரங்களை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்றால் எப்படித் தெரிந்துகொள்வது? அதிகாரிகளிடம் நாங்கள் கேட்டால் உண்மை விவரங்கள் கிடைக்குமா? அல்லது கேரளாவைப்பற்றிய விஷயமாக இருந்தாலும் அங்கேயுள்ள அமைச்சர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முடியுமா? ஆகவே எந்தச் சந்தேகமாக இருந்தாலும் நாங்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கேட்டுத்தான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். வெளியில் சென்று தவறாகப் பேசினோம் என்று சொல்வதற்கு இடமில்லாதபடி அதிகாரப்பூர்வமாக இங்கே விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அந்தப் பிரச்சனைக்கு சரியான முறையில் தீர்க்கவேண்டும் என்ற பரந்த நோக்கத்தோடுதான் நான் சொல்கிறேன். தவிர எதிர்க்

27th April 1960] [Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu]

கட்சிக்காரர்கள் அதிகாரிகள் மீது குறை சொல்லுவதோ, ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் குறைசொல்வதும், அவர்களும் தெரியாத தனமாகப் பேசுவதும் சரியான விளக்கங்கள் இங்கே கொடுக்கப்படுமானால் தவிர்த்துவிடலாம். இதுவரையிலும் நாங்கள் பாராளுமன்ற முறைக்குப் பட்டே இருக்கிறோம். தவறான முறையில் பேசினால் அதனைத் தள்ளி விடவோ, கண்டிக்கவோ, திரும்பப்பெரும்படி செய்யவோ சட்டமன்றத் தலைவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட வரம்புக்கு மீறின முறையில் பேசியது கிடையாது. பேச்சைத் திரும்பப் பெற்றதும் கிடையாது.

அங்கத்தினர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஆளும் கட்சியினர் எழுப்புகிறபோது “எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் அதை உயர்த்துவதற்குத் தாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்” என்று அமைச்சர்கள் சொல்வதாக இங்கே ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் என்று உண்மையில் அவர்கள் பேசுகிறபோது அது பரந்த ஜனநாயக நோக்கத்தையே காட்டுகிறது என்று நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனாலும் இப்படிச் சொல்லக்கூடிய வார்த்தையைச் செயலில் காட்டுவார்களானால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். உதாரணமாக ஒன்று சொல்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் உள்பட சபையில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து உதகமண்டலத்தில் சட்டசபைக் கூட்டத்தை நடத்த சம்மதித்தால் கூட்டத்தை நடத்தத் தயாராய் இருப்பதாக முன்பு சொல்லப்பட்டது. ஆனால் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் உதகை கூட்டம் வேண்டாம், நடத்துவதாக இருந்தால் நாங்கள் வரமாட்டோம் என்று இங்கே தங்கியும்கூட ஆளும் கட்சியினர் அங்கே கூட்டத்தை நடத்தினார்கள் என்று எண்ணும்போது அவர்கள் சொல்கிற வார்த்தைக்கு நீர்மேல் எழுதுகிற எழுத்துப் போலத்தான் மதிப்புத் தருகிறார்கள் என்று வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் பேசும்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். பல சமயங்களில் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறோம். ஆனால் நாங்கள் சொல்கிறவற்றை, எழுப்புகிற சந்தேகங்களை அவர்கள் எப்போதுமே சரியான முறையில் விளக்கம் கொடுத்து தெளிவு ஏற்படுத்த முன்வருவதில்லை. அவர்கள் கையில் 150 அங்கத்தினர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே எதையும் சாதிக்க அவர்களால் முடியும். அப்படி இருக்க வெறும் வார்த்தைக்காக எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை இழுத்துப் போட்டுப் பேசுவது வெறும் எமாற்றாகவும், கண்துடைப்பாகவும்தான் ஆகும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதைத் தவிர அங்கத்தினர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவது அவசியமா, சரியா, தவறா என்று நான் சொல்ல வரவில்லை.

அதேபோன்று அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்களே அது அவசியமா, அதனால் என்ன என்ன கஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன என்பதைப் பார்ப்பதற்கு முன்னால்—அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது தவறு என்று கூற நான் முன்வரவில்லை—ஆங்காங்குள்ள குறைகளை நேரில் பார்த்து அறிந்து கொள்வதற்காக அடிக்கடி அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆங்காங்குள்ள குறைகளைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டும் என்கிற அவசியம் கிடையாது—அதற்கு மாறாக வெறும் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காகக் கூட அவர்கள் செல்வதாக இருக்கிறது. கட்சியின் சார்பில் சென்று எடுத்துக்கூறவேண்டியவைகளைக் கூட மந்திரி என்ற முறையில் சர்க்கார் சார்பில் சுற்றுப்பிரயாணத்தை அமைத்துக்கொண்டு போகிற நிலையைக்கூட பார்க்கிறோம். ஆங்காங்குள்ள குறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு அதைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அமைச்சர்கள் விரும்பினால்—இந்த அவையிலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக 205 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவரவர்களுடைய தொகுதிக்கு அவரவர்கள் சென்று ஆங்காங்குள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துக்கூற முடியும்

[Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu] [27th April 1960]

இதன் மூலமாக அவற்றை நிவர்த்திக்க வழியிருக்கிறது. அப்படிச் செய்யாது அங்கத்தினர்கள் சோம்பித் திரிகிறார்கள் என்று சொன்னால் அமைச்சர்களுக்கு இந்த அநாவசியமான வேலையைத் தரலாமே தவிர அப்படி இல்லாதவரையில் இதற்கு இடமில்லை. வேண்டுமானால் அமைச்சர்களுக்கு உறுப்பினர்கள் சொல்வதில் நம்பிக்கை இல்லை, அவர்கள் சொல்வதைக் கொண்டு ஒன்றைச் செய்ய விரும்பவில்லை என்று சொல்லலாம். அப்படி நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வது ஜனநாயக அமைப்புக்கே விரோதமானதாகக் கருதப்படாதா என்பதை எல்லாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER: On a point of order. கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது—மெம்பர்கள் சோம்பித் திரிகிறார்கள் என்று சொன்னார்களே, அது பார்லி மெண்டரி முறைக்கு ஒத்ததா?

DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU : அங்கத்தினர்கள் சோம்பித் திரிவதாக நான் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்களா? அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர்கள் சொல்வதில் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாதா? அவர்கள் சோம்பித் திரிந்தார்கள் என்றால் ஆங்காங்குள்ள குறைபாடுகளை தாங்களே நேரில் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்வதற்காகச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறோம் என்று சொல்லலாம் என்பதாக

SRI T. KARIA GOUNDER : அங்கத்தினர் சோம்பித் திரிவதாகத்தான் சொன்னார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் தவறு. நான் கவனிக்கவில்லை. அங்கத்தினர் சொல்லியிருந்தால் வாபஸ் பெற வேண்டும்.

11-00 DR. (SRIMATHI) SATHIYAVANIMUTHU : இம்மாதிரி பல பிரச்சனைகள் இருக்கும்போது அவைகளை எவ்வளவு சீக்கிரமாக தீர்க்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக தீர்க்கவேண்டும். இம்மாதிரி பிரச்சனைகள் வரும்போது அவர்களுக்கு பதிலாக அவர்களைச் சார்ந்த செயலாளர்களையும் நாட வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வாறு நாடும்போது இந்த அதிகாரிகளின் தீர்ப்பு சரியில்லை என்று தெரிந்தும், அதை அவர்கள் உணர்ந்து நடக்கவில்லை என்றால் எப்படி அரசாங்கத்தின் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும்? இம்மாதிரி இந்தப் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணவில்லை என்று அமைச்சரிடம் சொன்னாலும்கூட அமைச்சர் அவர்கள் இதில் உண்மை இருக்கிறதென்று ஒத்துக்கொண்டும் கூட ஏற்கனவே ஒரு முடிவுக்கு வந்ததை இப்பொழுது எப்படி திருத்தி அமைக்க முடியும் என்று வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறார். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் வாசகத்தின் பிரகாரம் இந்த அதிகாரிகளின் தீர்ப்பின் பயனாக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் இன்னும் பல ஆண்டுகள் கஷ்டத்திற்குள்ளாக வேண்டிய நிலைமை நீடிக்கிறது. நான் முன்பே ஒரு முறை அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டியிருக்கிறேன். அது என்னவென்றால் கிங்க் இன்ஸ்டிடியூட்டில் வேலை செய்யும் ஒரு ஏழை தொழிலாளியை ஏதோ தவறு செய்துவிட்டான் என்று வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். நான் இதைப்பற்றி கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரிடம்கூட விளக்கிச் சொன்னேன். அவர்கள் இதில் உண்மை இருந்த போதிலும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சரி என்று கையெழுத்துப் போட்ட பிறகு அந்த உத்தரவை மாற்றியமைக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். இதன் விளைவாக ஒரு ஏழைத் தொழிலாளி எவ்வளவு பாதிக்கப்படுகிறான் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். ஆகையால் எந்த ஒரு பிரச்சனைக்கு முடிவு எடுத்த பிறகும் அது தவறு, நியாயம் இல்லை என்று தெரிந்தால் அரசாங்கம் அதை மாற்றுவதற்கு தயங்காமல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[27th April 1960] [Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu]

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது, அவர்களிடம் பொதுமக்கள் பல குறைகளைத் தெரிவிக்க நேரிடும். இம்மாதிரி மக்கள் குறைகளை தெரிவிப்பதற்கு அங்குள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலமாக தெரிவிக்கவேண்டுமானால் அந்தந்த தொகுதிக்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது அந்தந்த தொகுதியில் உள்ள சட்டமன்ற பிரதிநிதிகளுக்கு முன் அறிவிப்பு செய்வது நல்லது. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு மாத்திரம் அமைச்சர்கள் அவர்களின் சுற்றுப் பிரயாணம் முன் அறிவிப்பு இல்லை, சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு முன் அறிவிப்பு செய்யப்படுகிறது என்று நினைத்தேன். ஆனால் காலையில் தான் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போதுகூட இம்மாதிரி அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது அவர்களுக்குக் கூட தங்கள் தொகுதி மக்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவில்லை என்று வருத்தம் தெரிவித்தார்.

என்னுடைய தொகுதிக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வரும்போது என்னுடைய பகுதி மக்களுடைய குறைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு எனக்கு முன்னதாகவே அறிவித்திருந்தால், ஒரு வேளை நான் அவர்கள் வரும்போது அப்பகுதி மக்களின் குறைகளை அவர்களிடம் தெரிவித்து அதனால் நற்சாட்சி பத்திரம் எங்கு வாங்கிவிடுவேனோ என்று நினைத்தார்கள் போலும். ஆனால் இப்பொழுது பார்த்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அமைச்சர்கள் தங்கள் சுற்றுப்பிரயாணத் தகவலை அனுப்புவதில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கும் குறைகளை எல்லாம் நன்றாக ஊன்றி கவனித்து இதில் உண்மை இருந்தால் அவைகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாதாரணமாக, குறைகளை விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருந்துங்கூட அதிகாரிகள் அவைகளின் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதனால் தான் இந்த சபையில் ஒரு அங்கத்தினர்கூட இம்மாதிரி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களுடைய குறைகளைத் தெரிவிக்கும் காலத்தில் அவர்களின் குறைகளுக்கு செவி சாய்க்காமல், பரிகாரம் காணாமல் இருந்தால் ஒரு கப் விஷத்தைக் குடித்துவிட்டு இந்த மாமன்றத்திலேயே உயிரை விட்டுவிடுகிறேன் என்று பேசினார்கள். இதனால் என்ன தெரிகிறதென்றால், மக்களுடைய குறைகளை அவ்வப்போது கவனிப்பதில்லை என்றும், அதுவும் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறும் குறைகளை ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை என்றும் இந்த அளவிற்கு வருத்தத்துடன் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருந்தால் ஜனநாயகம் வளர்ந்துத் தழைத்தோங்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மாயைத்தை வாவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் மாகாணத்தில் நிர்வாகத் திறன் இருக்கும் பல விஷயங்கள் நல்ல முறையில் சீரும் சிறப்புமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நம் மாகாணத்தில் நடந்திருக்கக்கூடிய வேலைகளையும், நிர்வாகத்தைப்பற்றியும் மற்ற மாகாணங்களில் பேசப்பட்டு பத்திரிகையில் வருவதே இதற்கு ஒரு சான்றாகும். அப்படி இருப்பினும் ஜனநாயக முறையில் அரசியல் சம்பந்தப்பட்டவரையில் சிற்சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம். எந்தெந்த ரூபத்தில் ஏற்படுகிறதென்று விவாதத்தில் வைத்து அதற்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்பது தான் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை. அம்சம். நமது சர்க்கார் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நமது அமைச்சர்கள் முதல் செக்ரட்டரி வரையில் நல்ல முறையில்தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தபோதிலும்கூட சிற்சில விஷயங்களில் தவறுகள் தங்களை அறியாமலேயே நடந்துவருகின்றன.

572 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [27th April 1960]

நம்முடைய நிர்வாகத்திலே பல துறைகளில் சிற்சில மாறுதல்கள் செய்யவேண்டியிருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது ஒரு சட்டத்தின் காரணமாக கிராமங்களில் உள்ள பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஹெல்த் டிபார்ட்மென்ட் சம்பந்தப்பட்டவரை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் சர்க்கார் பொருள் மட்டும் அல்ல, பொதுமக்களுடைய பணமும் விரயம் ஆகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக ராசிபுரம் தாலுக் காவில் ஒரு ஊரில் குடித்தண்ணீருக்காக ஓவர் ஹெட் டாங்க் கட்டி இருக்கிறார்கள். இந்த டாங்க் கட்டுவதற்கு இரண்டு வருஷ காலமாக வேலை நடந்து முடிந்துவிட்டது. இந்த டாங்க் கட்டி முடிந்த பிறகு இதற்கு எலெக்ட்ரிக் பம்பு, செட் வேண்டுமென்று எலெக்ட்ரிக் டிபார்ட்மென்டைக் கேட்டபோது, ஹெல்த் ஆபீசர் சர்டிபிகேட் கொடுக்கவில்லை அதனால் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் ஹெல்த் டிபார்ட்மென்டை ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டபோது, அவர்கள் அதற்கு அங்குள்ள தண்ணீர் சரியில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஹெல்த் டிபார்ட்மென்ட் தண்ணீர் சரியில்லை என்று சொல்வதை இந்த டாங்க் கட்டுவதற்கு முன்பே சொல்லியிருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த டாங்க் கட்டி முடிந்த பின்னால், தண்ணீர் சரி இல்லை என்று சொன்னால் இதனால் பொதுமக்களின் பணம் எவ்வளவு விரயமாயிற்று, சர்க்காருக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த டாங்கை கட்டுவதற்கு ஆரம்பிக்கும் காலத்திலேயே, தண்ணீரை டெஸ்ட் பண்ணவேண்டுமென்ற உத்திரவு இல்லை. இப்பொழுது என்ன உத்திரவு என்றால், தண்ணீரை டெஸ்ட் பண்ணவேண்டுமென்று. இந்த டாங்க் கட்டுவதற்கு ஆரம்பிக்கும் காலத்திலே இந்த உத்திரவு போடாத காரணத்தினால் இந்த உத்திரவை அமுல் நடத்தலாமா என்று அறியவிரும்புகிறேன். அவ்வாறு அமுல் நடத்தினால் பொதுமக்களுடைய பணமும் விரயம் ஆகும், சர்க்காருடைய பணமும் நஷ்டமாகும். இந்த டாங்கைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இந்த உத்திரவை அமுல் நடத்தக்கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கிணற்றுத் தண்ணீரை அப்போதும் உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், இப்போதும் உபயோகித்துக்கொண்டோன் இருக்கிறார்கள்.

டாங்கை (Tank) கட்டி வைத்துவிட்டுத் தண்ணீர் நன்றாக இல்லை என்று சொன்னால் நமது அரசாங்கமோ அல்லது அமைச்சர்களோ அல்லது செக்ரட்டரிகளோ கங்கை அல்லது யமுனையிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவந்து கிராம மக்களுக்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் போகிறார்களா என்ன? பலமுறை இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லியும், பல தடவைகள் விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தும், இவ்வளவு விளக்கமாக சொல்லியும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. பொது மக்கள் கொடுத்த தொகையை கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னால் மக்களுக்கு என்ன அதனால் லாபம்? அதற்குள்ள தொகையை கொடுத்துவிடுகிறோம், உத்தரவு போடலாபம்? அதற்குள்ள தொகையை கொடுத்துவிடுகிறோம், உத்தரவு போட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இது முறையா? இப்படி பல தவறுகள் நடப்பதினால்தான் பொதுமக்கள் நம் நிர்வாகத்தைப் பற்றி குறை கூறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இச்சபை உறுப்பினர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். டாங்கை கட்டிவைத்து விட்டு இப்பொழுது பர்மிஷன் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்னால் அது முறையல்ல. இம்மாதிரிப்பட்ட உத்தரவுகளில் செக்ரட்டரிகள் கையெழுத்துப் போட்டாலும் அமைச்சர் அவர்களிடம் விண்ணப்பங்கள் வரும்போது அதைக் கவனித்துப் பார்த்து இந்த உத்தரவு சரியல்ல அதற்கு பர்மிஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட வேண்டும். செக்ரட்டரியிடம் கேட்டால், அவர்கள் கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொல்கிறார்கள். எந்தப் புகார் வந்தாலும் அதைப் பற்றி சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். ஸ்தலஸ்தாபனங்களிலும் இது அது பற்றி சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். நாலேந்து மாதங்களுக்கு முன்னால் போன்ற நிலை தான் இருக்கிறது. நாலேந்து மாதங்களுக்கு முன்னால் பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் சிலரை நியமித்தோம். இன்று, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பஞ்சாயத்து இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்தி மத்திற்கும் பஞ்சாயத்து இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துக்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

27th April 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

கிறது. ஆனால் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் பஞ்சாயத்து அதிகாரிகளை அதிகமாக நியமித்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் இல்லை. இன்று கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அதிகமாகி விட்டதாலும் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வேண்டிய அதிகாரிகள் இல்லாததாலும் அந்த அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்துக்களைப் போய் பார்க்க முடிவதில்லை. அதனால் பொது மக்களுக்கு கஷ்டமும், மனச்சோர்வும், அதனால் அரசாங்கத்தின் மீது ஒருவித அதிருப்தியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள தவறுகளைக் குறிப்பிட்டு ஒரு கேள்வி போட்டு வருடங்கள் இரண்டாகி விட்டன. அந்தக் கேள்விக்கு நாளது வரையில் ஒரு வித பதிலும் வரவில்லை. இப்படி நிலை இருந்தால் மக்கள் சர்க்காரைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? அப்படி தகுந்த சமயத்தில் தகுந்த நடவடிக்கைகளை அதிகாரிகள் எடுப்பார்களேயானால் பொது மக்களின் அதிருப்திக்கு நாம் ஆளாக வேண்டி வருமா? ஒரு பஞ்சாயத்திலுள்ள பணத்தை ஒருவர் சாப்பிட்டு விட்டார்கள். ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் கிணறுவெட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கிணற்றை பஞ்சாயத்து வெட்டிக்கொடுத்திருக்கிறது என்று கணக்கு எழுதி அந்தப் பணத்தை ஒருவர் சாப்பிட்டிருக்கிறார். இப்பொழுது அந்த பஞ்சாயத்தில் பணமே கிடையாது. இப்படிப்பட்ட தவறுகள், பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் அடிக்கடி பஞ்சாயத்துகளைச் செக் செய்தால் நிகழாது. இது பற்றி பஞ்சாயத்து அதிகாரிகளைக் கேட்டால், அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நாங்கள் என்ன செய்வது, எங்களுக்கு எவ்வளவோ வேலை இருக்கிறது. எங்களால் இதற்கு மேல் வேலை செய்ய முடியவில்லை என்கிறார்கள். அதிகாரிகள் அடிக்கடி பஞ்சாயத்துகளை செக் செய்யாததன் காரணமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. பஞ்சாயத்துகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் நினைக்கும்போது இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படுவதால் பொது மக்கள் அரசாங்கத்தின் பேரில் அதிருப்தி கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, ஒரு ப்ளாக் லெவலில் அல்லது இரண்டு பிரிக்காக்களுக்கு ஒரு டெப்டி பஞ்சாயத்து ஆபீசர் என்று போட்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது அவர்கள் செக் செய்ய வேண்டுமென்றும் செய்தால் ஊழல்கள் ஏற்பட இடமிருக்காது. ஆகவே அதிகப்படியான ஆபீசர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், இந்த சினிமாவுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது பற்றி ஒரு வார்த்தை. இப்பொழுதுள்ள முறைப்படி, அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் குறைகிறது. எப்படியென்றால் இந்த ரேங் சினிமாக்களுக்கு லைசென்ஸ்

DEPUTY SPEAKER: இது “பப்ளிக் ஹெல்த்” டிமாண்டில் பேச வேண்டியது. இந்த டிமாண்டில் இவைகள் வராது. ஆகவே, சம்பந்த மில்லாததைப்பற்றி பேசக் கூடாது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: நிர்வாக சம்பந்தமாக இருப்பதால் சொல்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: எல்லாம் நிர்வாக சம்பந்தமானதுதான். பட்ஜெட்மொமோராண்டத்தில் இல்லாததைப்பற்றி பேசக் கூடாது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: தலைவர் அவர்கள் இது பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று சொல்வதால் பேசவில்லை. சிலர் கூறினார்கள், அமைச்சர்கள் சற்றுப் பிரயாணம் செய்வதால் பணம் விரயமாகிறது என்று. அமைச்சர்கள் ஏன் சற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும், மெம்பர்கள் ஏன் சோம்பேறித்தனமாக உட்கார்ந்திருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டார்கள். எதிர்த்தரப்பிலுள்ள அம்மையார் அவர்கள் சில சமயங்களில் சொல்கிறார். அந்தக் காலத்தில் மஹாராஜாக்கள் மக்களின் குறைகளை அறிந்து அவைகளைப் போக்க அடிக்கடி மாறுவேடம் பூண்டு செல்வார்கள், அதே போன்று நமது அமைச்சர்களும் மாறுவேடம் பூண்டு மக்களின் குறைகளை கவனிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் இப்பொழுது கேட்கிறார்கள் ஏன் அமைச்சர்கள் சற்றுப் பிரயாணம் செல்ல வேண்டுமென்று. நாங்கள் பேசிவிட்டு வாபஸ் வாங்குவதில்லை என்று சொல்லும் அவர்கள் பேசி விட்டு பேசவில்லை என்று

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [27th April 1960]

சொல்லக் கூடும். அமைச்சர் ஏன் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன் என்றால், அப்படி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதினால் மக்களின் குறைகள் பல தீர்க்கப்படுகின்றன. ஆத்தூருக்கு கனம் ராமையா அவர்கள் நாலேந்து நாட்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வந்தார்கள். அங்கு ரோடுகள் பல இடங்களில் இல்லை. ரோடு இல்லாத காரணத்தினால் ஜீப் போக முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் நடந்தே செல்ல வேண்டி வந்தது. அப்பொழுது, அங்கு ரோடு போட வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று சொன்னார்கள். நாம் வீடு வீடாகச் சென்று விண்ணப் பங்கள் எழுதியனுப்பினாலும் நமது அரசாங்கத்தின் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக அவசியமாக செய்ய வேண்டிய காரியங்களை உடனே செய்து விட்டு மற்ற காரியங்களை பொறுத்து செய்யலாம் என்று நினைத்தி விடலாம். ஆனால் அமைச்சர்கள் நேரில் சென்று பார்த்து அவர்கள் மனதில் ரோடு போட வேண்டுமென்றால் ரோடு போடுவது, இப்படி ஒன்றை சீக்கிரத்தில் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டால் அந்தக் கிராமத்திற்கு வேண்டியதை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்குள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அமைச்சர்கள் கிராமந்தோறும் செல்வதற்கு “ரே ப்ரொக்ராம்” போட்டு, அதோடு மக்களால் சொல்லப்படுகிற குறைகளைக் கேட்டு உடனடியாக அந்த இடத்தில் வைத்தே அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு அங்கேயே பிரச்சனைகளை தீர்க்கும் அளவிற்கு சுற்றுப் பிரயாணத்தை அமைத்தால் இன்னும் நல்ல முறையில் நாம் மக்களுக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும். அடுத்தபடியாக ஹாஸ்டல் வசதிகளைப் பற்றி சொல்லப்பட்டது. மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக் கூடிய வசதிகளை விட நம் மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய வசதிகள் குறைவு தான் என்பதை மறுக்க முடியாது. அப்படித்தான் இருக்கிறது நிலை. இதை நாங்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் கூறினார்கள், சாலரியை உயர்த்துவது பற்றி மட்டும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைக் கேட்கிறார்களே, நாங்கள் நீலகிரிக்குப் போகக் கூடாது என்று சொன்னோமே அதை மட்டும் ஏன் கேட்கவில்லை என்றார்கள். நான் சொல்கிறேன்; திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சி மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒத்துக் கொண்டதால் தான் அங்கு சென்றோம். எல்லோரும் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எதிர் கட்சி என்றால் தாங்கள்தான் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள், நீங்கள் கொண்டு வாருங்கள் நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்கிறார்கள், சாலரி விஷயத்தில்.

(Mr. Speaker in the chair.)

இதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. யார் பூனைக்கு மணி கட்டுவது என்பதுபோல் இதை யார் கொண்டு வருவது என்பதுதான் பிரச்சனை. மைசூரில் அசெம்பிளி நடக்கக்கூடிய காலத்தில் மெம்பர்களுக்கு ரூம் ரெண்ட் கிடையாது. மற்ற சமயங்களில் 2 ரூபாய் ரெண்ட். ரூமில் பாத், ப்ளஷ் எல்லாம் அட்டாச்டாக இருக்கிறது. நல்ல சேர்கள், குஷன் மெத்தைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. சட்டசபை மெம்பர் என்றால் அதற்கு ஒரு தனி அந்தஸ்து இருக்க வேண்டும். அப்படியிருப்பது எங்களுக்கு மட்டும் கிடைக்கும் “மெரிட்” அல்ல. சர்க்காருக்குக் கூட அது கண்யமாக இருக்கும். எங்கள் ஊரில் கொசுக்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் நமது ஹாஸ்டலில், அப்படிப்பட்ட கொசுக்களைப் பார்த்ததில்லை. ஹாஸ்டலில், கொசுக்கள் ஈக்களைப் போல் அவ்வளவு பெரிதாக இருக்கிறது.

ஆகையினால் இங்குள்ள கொசுக்கள் எல்லாம் உண்மையிலேயே பெரிய கொசுக்களாக இருக்கின்றன. ஹாஸ்டலில் கொசு தொந்தரவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதிகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் இவ்வளவு தொல்லை கிடையாது. சென்னையில் அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது. சென்னைத் தொகுதியை சேர்ந்தவர்கள் இங்கு இருக்கலாம். அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நீங்கள் அப்படித்தான் சென்னை நகரத்தை வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே கொசு உபத்திரவத்தைப் போக்குவதற்காக கொசு வலைகள், இன்னும் அறைகளில் மெத்தைகள்

27th April 1960] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

போட வேண்டும். இதற்காக நாம் இப்போது வாடகையாக இரண்டரை ரூபாய் கொடுக்கிறோம். சாதாரணமாக ஓட்டல்களிலும் இவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியது தான். ஆனால் இங்கு ஒரு கெஸ்ட் வந்து விட்டால், அவர்களுக்கும் தனியாக படுக்கை ஒன்றும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கீழே தான் களுக்கு தனியாக படுக்கை ஒன்றும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கீழே தான் படுக்க வேண்டும். இருந்தாலும் இரண்டரை ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மெம்பர்கள் அல்லாமல் வெளியே இருந்து கான் பரன்ஸ்களுக்காக சிலர் வந்து தங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு ரூபாய் தான் என்று சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம் காண்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. மெம்பர்கள் தங்கள் மனைவியைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தால் கூட கெஸ்ட் என்ற முறையில் தனியாக இரண்டரை ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். வெளியிலுள்ளவர்களுக்கு வாடகையில் சலுகை கொடுக்கிறோம் என்றால், ஏன் மெம்பர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கக் கூடாது. ஆகவே மெம்பர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மெம்பர்களுக்கு டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்கலாம் என்று முன்னால் சொல்லப்பட்டது. அது இது வரையிலும் செய்யப்படவில்லை. அதைப்பற்றி உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிர்வாகத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா இடங்களிலிருந்தும் பலவிதமான புகார்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் போக்கவேண்டும். ஒரு பேர் வந்தால் அதற்கு பதில் வருவதற்கு வருஷக் கணக்காகிறது என்று இல்லாமல் சீக்கிரமாக அதை பைசல் செய்கின்ற முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதைப் பற்றி பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். எல்லாத் துறைகளை எடுத்துப்பார்த்தாலும் சரி, எல்லா அதிகாரிகளை எடுத்துப்பார்த்தாலும் சரி, அதில் எல்லாம் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். செக்ரட்டரியேட்டைப் பொறுத்த வரையில் பல அதிகாரிகளோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதியிலுள்ள காரியங்களைப் பற்றி சொல்லும் போது அவர்கள் எவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஏன் போன்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஏதோ ரெட் டேபிசம் இருக்கிறது என்று கூறி, காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுகின்ற முறையில் தான் இப்படியெல்லாம் காலதாமதம் ஆகிறது என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதோடு முன்பு பேசிய கனம் அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும் பொழுது பொறுப்பற்ற தன்மையோடு, நேருஜி வரும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பஸ்களை கொளுத்தினார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்ற ஓராண்டுக்கு முன்னால் இதே சட்டமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் ஒருவர் கூறினார். நாங்கள் நினைத்திருந்தால், நேருஜி இந்த நாட்டைவிட்டு திரும்பியிருக்க முடியாது என்று இதே சட்ட சபையில் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால், இவர்கள் நாட்டில் வேறு எதைச் செய்யமாட்டார்கள் என்பது பொதுமக்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும் என்றே நம்புகிறேன். அதோடு, குறையாக சொல்லப்படுவது என்னவென்றால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எந்த திட்டத்தைக் கொடுத்தாலும், அதை சாக்கார் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று அமைச்சர்கள் மீது குற்றஞ் சாட்டுகிற முறையில் பேசினார்கள். இங்கு நடைபெறுகின்ற சட்டசபை நடவடிக்கைகளை எடுத்துப்பார்த்தால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் யாராய் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அதை உடனடியாகவே நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்து கொள்ள முடியும். மக்கள் மத்தியிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான வோட்டுகளை வாங்கிவிட்டு இங்கு

576 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Srimathi A. S. Ponnammal] [27th April 1960]

வந்துவிட்டு, மக்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நாட்டுக்கும் நல்லதொரு பலனை அளிக்க முடியாத திட்டங்களை எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது என்பது மக்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களை கொடுப்பதாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. தொழில் துறையில் அபிவிருத்தி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் கசாப்புக் கடைகளை ஏற்படுத்தலாமே என்று திவராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ள மதிப்பிற்குரிய ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றால், கட்டுக்கட்டாக நோட்டுக்களை அச்சடித்து கொடுத்து விடலாமே என்று கூட அவர்கள் கட்சியிலுள்ள ஒரு அங்கத்தினர் கூறினார். உணவுப்பற்றக் குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது, அதைப் போக்குவதற்கு என்ன செய்வது என்று ஆலோசிக்கும் போது, கடல்பாசியை எடுத்து அல்லவா செய்து கொடுக்கலாம் என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை மாற்றுக்கட்சிக்காரர்கள் கொடுப்பார்களேயானால், நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத திட்டங்களை கொடுப்பார்களேயானால் அரசாங்கமும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, மந்திரிகளும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பதை கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது காங்கிரஸ் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தில் இருக்கின்ற மந்திரிகள் சர்க்காரை நடத்தக் கூடியவர்களா இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்து, காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்துதான், மந்திரிகளாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சொந்தக்கொள்கையையும் மக்கள் மத்தியில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதை ஒரு குற்றமாக சொல்லுவதற்கில்லை, அவ்விதம் சொல்லுவதும் சரியல்ல.

மேலும் பலர் கூறினார்கள், மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதினால் அதிகமான அளவில் பணம் விரயமாகிறது என்று. ஆனால் மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதினால் தான், அந்தந்த ஜில்லாக்களுக்குப் போகும் போது அங்கு முக்கியமாக என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து அதில் முக்கியமானவற்றுக்கு எல்லாம் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று அங்கு வந்திருக்கின்ற அதிகாரிகளிடத்தில் அமைச்சர்களே சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அந்த வேலைகள் எல்லாம் சீக்கிரமாக நடக்கிறது. ஆகவே அமைச்சர்களை தங்கள் தொகுதிக்கு வாருங்கள் என்று எல்லா மெம்பர்களும், அவர்கள் எந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சர்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் இம்மாதிரியான குறைகளை நிவர்த்தி செய்யலாம். நமது அமைச்சர்கள் யார் அழைத்தாலும் வர முடியாது என்று கூறவே மாட்டார்கள். ஆகவே அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதினால் நம் பகுதிகளில் இருக்கின்ற குறைகள் நீக்குவதற்கு ஒரு வழியாகவே அமையும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் கனம் அம்மையார் அவர்கள் கூறினார்கள், நாங்கள் சொல்லுகின்ற குறைபாடுகளை எல்லாம் செய்யவில்லை என்றால், அல்லது இந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் தவறு என்று சொல்லப்பட்டாலோ, அதற்காக ஒரு கோப்பை நச்சை கொடுத்தாலும் அதை குடிப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கட்சியினர் குறிப்பிட்டிருப்பதாக சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். . . .

MR. SPEAKER : சட்டசபையில் வைத்தா குடிப்பது, அது வேண்டாம். (சிரிப்பு).

*SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : 1953-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதி பால்மியாபுரத்தை கல்லக்குடி என்று மாற்றுவீட்டால் கனம் கருணாநிதி அவர்கள் கருணாநிதி என்ற பெயருடன் இருக்க மாட்டார்கள் என்றும் பத்திரிகையில் எல்லாம் வந்திருந்தது. ஆனால் இப்போதும் கனம் கருணாநிதி அவர்கள் இங்கே கருணாநிதியாகத்

27th April 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான காரியங்களைச் சொல்லி மெம்பர்களையோ அல்லது மந்திரிகளையோ பயம் காட்டி விடலாம் என்று நினைத்தால், அதைப்பார்த்து யாரும் பயந்து விட மாட்டார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் இங்கு நமக்கெல்லாம் பாதுகாப்புத் தர போலீஸ்காரர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கக்கூடிய டெய்லி அலவன்ஸ் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதையும் சற்று பரிசீலனை செய்து அதை உயர்த்த வழிவகை செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே போன்று தான் பியூன் மார்களின் நிலைமையும் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் ஏதாவது சலுகை செய்ய முடியும் என்றால் அதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெண் மெம்பர்களாகிய எங்களுக்கு ஆஸ்டலில் அறை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் பக்கத்தில் “நாட் ஸேப்டி” என்று எழுதிப்போட்டு இருப்பது மட்டுமல்ல, அந்த இடத்தில் பக்கத்தில் கம்பு கொடுத்து தாங்க வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு வருகின்றவர்கள் எல்லாம் “நாட் ஸேப்டி” என்று போட்டிருப்பதைப்பார்த்து, ஏன் இதில் இருந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள், வேறு இடம் உங்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லையா, இதுவரை ஏன் ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை என்று எங்களைக் கேட்டு பயப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கூட அங்கே வந்து இதைப்பார்த்துவிட்டு மிகவும் பரிதாபப்பட்டார். இதை ஏன் உடனடியாக ரிப்பேர் செய்யவில்லை என்று கேட்டுக்கொண்டார். ஆகவே அதை உடனடியாக ரிப்பேர் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஆஸ்டலில் இருந்து கொண்டிருக்கிற கொசு தொல்லையைப்பற்றியும், அதற்கு உடனடியாக கொசுவலை கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இங்கு பலர் சொன்னார்கள். உண்மையிலே கொசு தொந்தரவு அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கொசுக்கடியை தாங்க முடியவில்லை. ஆகவே மெம்பர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய வசதிகளை எல்லாம், கொசுவலை, கட்டில், மெத்தை இவைகளை எல்லாம், கொடுப்பதற்கு ஹெனஸ் கமிட்டியில் தீர்மானம் போட்டு இதற்கான எஸ்டிமேட்டுப் போட்டிருக்கின்றார்கள். இதை யெல்லாம் அடுத்த அசெம்ப்லிக்கு வரும் சமயத்திற்கு முன்னதாகவே கொடுத்துவிட்டால் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும் பல இடங்களிலும் காரியாலயங்களில் (ப்ரொவீடிங்ஸ்) நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. குறிப்பாக சில டிப்பார்ட்மெண்டுகளில் மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. இதை நிவர்த்தி செய்கின்ற முறையில், துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற முறையில், கனம் ஸ்ரீநிவாச அய்யர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி அமைச்சர்கள் திடீரென்று காரியாலயங்களுக்குச் சென்று (ஸ்பிரைஸ் விஸ்ட்) இவைகளை எல்லாம் பரிசோதித்தால், துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்கும் என்று நான் வலியுறுத்திக்கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான காரியங்களை எல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, I support the cut motion that is before the House. Many hon. Members spoke about amenities that have to be provided in the hostel and outside. Sir, I am also of the view that better amenities like transport and other facilities should be given to all the hon. Members occupying the hostel. One important thing that I have been repeatedly pointing out on the floor of this House is this. There is not a good lounge for hon. Members and that is a drawback which should be attended to immediately.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [27th April 1960]

So far as hotel buildings are concerned, there should be single and double rooms and good family quarters also would have to be provided in keeping with the dignity and status of hon. Members of the Assembly.

With regard to library, it is kept in two places. The result is that Members are put to a lot of inconvenience. Even the little space that is allotted here is very cramped and Members have not got adequate facilities to go through and study the various books of literary value. This also should be looked into as early as possible.

I understand that there is a proposal to bifurcate the Legislature Secretariat into Assembly Secretariat and Council Secretariat. If this proposal is to be adopted, what will be the extra cost to the Government and is there any necessity to do so? This aspect of the matter also should be gone into in detail before final decision is taken.

Another thing that I wish to emphasise is this. The autonomy of the Legislative Assembly should be preserved at any cost. In the Budget Estimate we provide certain allotment to the Hon. Speaker and it should be possible for the Hon. Speaker to spend the entire amount allotted, if and when he wants it. Now what happens is this. In certain cases, the Hon. Speaker has to send proposals either to the Public Department or to the Finance Department and this means a lot of delay and I want to know whether the Hon. Speaker could not be empowered to spend the money that is allotted to him? He should be given full powers to spend money that is placed at his disposal without going to other departments concerned for approval. The Legislature Secretariat should be a full autonomous body and that is my submission.

Then with regard to salaries in the Legislative Department and the other Departments of the Secretariat, we find that there is a lot of disparity with regard to scales of pay. In the same department situated in the same place and working side by side with other Departments of the Secretariat, why should there be this kind of disparity? This point also should be looked into. I do not know whether the Pay Commission which has submitted its proposals to the Government have looked into this aspect of the matter also.

All hon. Members have been repeatedly pointing out the extraordinary delay with regard to the disposal of papers especially at the district level. The Government department in the district is noted for its abnormal delay and I am sure the Government will take early steps to see that all these delays are put an end to.

With regard to tours of Hon. Ministers, I do not propose to speak much. But one thing which I want to emphasise is this. Whenever they go out on tour and meet so many officers it should be possible for them to collect the information about pending papers and see that those papers are disposed of as early as possible. Even if it is a negative or positive reply, let it be done as early as possible and the Revenue Department should be pulled up through the Board of Revenue. This is a very important and urgent matter which should be looked into.

The question of continuing the Board of Revenue should also be examined in detail. Of course some of the Secretaries to Government who have been given the status of Members of the Board of Revenue

[27th April 1960] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

are being continued in the Secretariat. Therefore, the Government will have to see whether any useful purpose will not be served by doing away with the Board of Revenue. It is for the Government to decide.

Lastly, in so many States, we find that seven seats have been allotted for each Parliamentary Constituency. But in our State we have only five seats for each Parliamentary Constituency. Therefore, the question of increasing the number of Assembly seats in a Parliamentary Constituency in our State should also be examined through the Union Government. If that is done, we will have more seats in the Assembly. This aspect of the matter also should be examined.

SRI T. S. RAMASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய பல மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள், அமைச்சர்கள் சுற்றுலா வருவதைப்பற்றியும், அது போலவே பல நிர்வாகக் காரியங்களில் மாதக் கணக்கிலும், வருஷக் கணக்கிலும் கால தாமதங்கள் ஆவதைப் பற்றியும், ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு மதிப்பு கொடுக்காதது பற்றியும், ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு, அமைச்சர்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் முக்கியமான கூட்டங்களுக்குக் கூட, அழைப்புகள் கொடுக்கப்படாதது பற்றியும், பல கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆட்சியாளர்களுடைய கட்சியிலும் சரி, எதிர்க்கட்சியிலும் சரி எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த விஷயத்தை நானும் வற்புறுத்திக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமான காரணம், இன்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தச் சபையில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஸ்டீம் ரோலர் மெஜாரிடி என்று சொல்வார்களே அந்த அளவிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மெஜாரிட்யாக இருப்பதனால் ஆளும் கட்சியிலுள்ள அமைச்சர்களுக்குச் செளகரியமாக இருக்கலாம். கொறடா (விப்) சொல்கிறபடி, எந்த மசோதாவிலும் சரி, எந்த ரிஸல்யூஷனிலும் சரி, அவர்கள் வோட்டுப் போட்டாக வேண்டும், தங்களுடைய கருத்துக்கள் என்னவாக இருந்தாலும் சரி. ஆளும் கட்சியினர் பலமாக இருக்கும்போது, எதிர்க்கட்சியினர் குறுகிய அளவுக்கு அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு சிதறுண்டிருப்பதால், எதிர்க்கட்சியினர் எவ்வளவு “எபெக்டிவ்” ஆக இருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு எபெக்டிவ் ஆக இருக்கமுடியவில்லை.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்வேன், நான் இதற்கு முன்னால் வேறொரு சட்டசபையில் இருந்திருக்கிறேன். அங்கு எதிர்க்கட்சி பலமாக இருந்த காரணத்தினால், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் மதிப்பு ஜாஸ்தியாக இருந்தது. அதைப்போலவே ஆளும் கட்சியிலிருப்பவர்களுக்கும் மதிப்பு ஜாஸ்தி உண்டு. அங்கே அமைச்சர்களுக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் உண்மையிலேயே வித்தியாசம் கூட இராது. நம் ராஜ்யம் தவிர மற்ற பல இடங்களில் அடிக்கடி மந்திரிசபைகள் மாறி வருவதால் அங்கே பல அங்கத்தினர்கள் மந்திரிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள். மந்திரிகளாக இருந்தவர்கள் திரும்பவும் மெம்பர்களாக இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு அதே மதிப்பு இருக்கிறது. அப்பொழுது மந்திரிகளாக இல்லாதிருப்பது எப்படி என்று தெரியும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டும் தான் ஏகதேசம் சாஸ்வதமாக மந்திரிசபை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு பேர் மாறியிருக்கலாம். ஏகதேசம் சாஸ்வதமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டேபிள் மினிஸ்ட்ரி என்று இருப்பது பல வகையில் நல்லதாக இருக்கலாம். ஆனால், அங்கத்தினர்களுக்கும் வேண்டிய செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்தச் சபையில் நான் பல காலமாகக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன். அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு மதிப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்று கூறுகிறேன். இதே மான்யக் கோரிக்கையில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் நான்

11-30
a.m.

[Sri T. S. Ramaswami] [27th April 1960]

பேசியபோது, அங்கத்தினர்கள் தங்குவதற்குப் போதிய இடவசதியில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். அதேபோல் பல அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்கள், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். “நீங்கள் சொல்லுங்கள், என்ன என்னவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம்” என்று. ஹென்ஸ் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. பெரிய கட்டிடம் கட்டச் சொல்லவில்லை; பெரிய வசதிகளும் செய்யச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் என்ன கோரினார்கள் என்றால், அங்கத்தினர்களோடு அவர்களுடைய குடும்பங்கள் வந்திருந்தால் வாடகையை இரண்டரை ரூபாய் லிருந்து ஒரு ரூபாய் குறைவாகக் கேட்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருந்தார்கள்.

இன்னொரு சிபார்சு என்னவென்றால் விருந்தினர்கள் வந்தால் மூன்று ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்பது. உங்களுடைய இரண்டாவது சிபார்சை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். முதல் சிபார்சை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று நிதி இலாகாவிலேயிருந்து பதில் வந்தது. இது தான் அங்கத்தினர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்கக்கூடிய காரியமா என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் திரு. எம். ஆர். கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் மைசூரிலே எவ்வளவோ வசதிகள் செய்து கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள் கேரளம், பஞ்சாப், பம்பாய் முதலிய ராஜ்யங்களில் எல்லா வசதிகளையும் இலவசமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கே அங்கத்தினர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கூட அவசியம் இல்லை. ஆனால் வேண்டிய வசதிகளையாவது செய்து கொடுக்க வேண்டாமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்டசபையிலே, House Committee என்ன சொன்னாலும் செய்கிறோம், என்னவேண்டுமென்று கேட்டாலும் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அந்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களின் மனவியையோ, மக்களையோ கொண்டு வந்தால் வாடகையில் ஒரு ரூபாய் குறைத்துக் கொடுங்கள் என்றால், அதைக் கூடச் செய்யவில்லை என்றால், House Committee யின் தீர்மானத்திற்குக் கொடுக்கக் கூடிய மதிப்பு என்ன? அந்தத் தீர்மானம் ஒரு அரசாங்க அதிகாரியினாலே நிராகரிக்கப்படுகிறது என்றால், அதற்கு காரணம் அவர்களல்ல, நாம் தான். எவ்வளவு பெருவாரியான ஆதரவு இருந்தாலும் அமைச்சர்கள் நாம் ஆட்டுகிறபடி இருப்பார்கள். இப்போது உள்ள சட்டசபை விதிகள் அப்படி இருக்கின்றன. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று சபாநாயகர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பாராளுமன்றத்தின் விதிகளைப் போல் சட்டசபை விதிகளும் இருக்க வேண்டும். ஆயிரம் கேள்விகளுக்கு தகவல் கொடுக்கவேண்டும் என்றாலும், ஒரு மணி நேரத்திற்குள் எவ்வளவு பதில் கொடுக்கமுடியுமோ அதைக் கொடுத்து விட்டு மீதியை அங்கத்தினர்களுக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே கேள்விகள் கொடுக்கப்பட்டு நாற்பது மாதங்களானாலும், அதைப் பற்றி ஒன்றும் தெரிவதில்லை. சபாநாயகர் அவர்கள் இவற்றுக்கு ஒரு மாதத்திற்குள் பதிலை அனுப்பிவிட வேண்டும் என்று சமீபத்தில் சொல்லியிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்களுக்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணத்திற்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்யவேண்டியது தான். அவர்கள் நிர்வாகத்தை நடத்து பவர்கள் எனவே சுற்றுப்பயணம் செய்தால் தான் நன்றாக நடத்த முடியும். ஆனால் அவர்கள் Executive Heads போன்று அல்ல, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள். எனவே அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் வரும்போழுது, அந்தந்தத் தொகுதியிலே உள்ள அங்கத்தினர்களையும் கலந்துகொண்டு வருவதாக இருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களோடு, அரசாங்கக் கட்சி—காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் தங்களைக் கலந்துகொண்டு அமைச்சர்கள்

[Sri T. S. Ramaswami] [27th April 1960]

சுற்றுப் பயணம் வருவதில்லை என்று சொல்லும்போது, மிகவும் பரிதாபப்படுகிறேன். அமைச்சர்களின் சுற்றுப்பயணம் State managed tour ஆக இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் தங்கள் சொந்தக் காரியங்களுக்கு, பேரன், பேத்தி பிறந்தால், கல்யாணம் வந்தால், வரும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு வந்தால் கலெக்டர் அவர்கள் அதற்கு சௌகரியம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேலையிருக்கும் பகுதிகளில், ஒரு Development Block inauguration, shop inauguration போன்றவற்றை கலெக்டர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆகையினால் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு ஓய்வு இல்லாமல், அமைச்சர்கள் பின்னாலேயே சுற்றவேண்டி இருப்பதால், நிர்வாகத்தை கவனிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதே நேரத்திலே மக்களினுடைய பிரதிநிதிகளுக்குச் சரியான மதிப்பு கொடுக்கப்படுவதில்லை. நாங்கள் உங்களுக்கு அழைப்பு அனுப்புகிறோம். நாங்கள் அழைக்காமல், அழையாத வீட்டுக்கு எதற்கு விருந்தாக வருகிறீர்கள். கலெக்டர்கள் உங்கள் சிப்பந்திகள். உங்களிடத்திலே பயம் இருப்பதால் உங்களுக்கு வேண்டியபடி நடந்துகொள்வார்கள். அது பொது மக்களுடைய குறைகளை தீர்ப்பதாகாது என்பதைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

காலதாமதத்தைப் பற்றி பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் சென்னை ராஜ்யத்தில் சேர்ந்ததற்குப் பின்னால் எத்தனை பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. 450 மைலுக்கு அப்பாலிருந்து வருகிறோம். முன்பு வெகு சீக்கிரத்திலே தீர்க்கப்படக்கூடிய பிரச்சனைகள், இங்கு சேர்ந்த பிறகு வருஷக்கணக்காக தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் மிக நன்றாக சொன்னார்கள். கடிதங்கள் எழுதினால் பதில் கூட வருவதில்லை என்று குறைகளைத் தீர்க்க வருவதாக இருந்தால், சுற்றுப் பயணத்துக்கு வாருங்கள். நாங்கள் அழைக்கிறோம். ஆனால் வேறு சொந்தக் காரியங்களுக்காக வந்து விட்டு, அரசாங்க காரியம் என்று சொல்லாதீர்கள். அதிகாரிகள் அழைத்து வந்தால் அது பொதுமக்களின் தேவைக்கு தகுந்தபடி இருக்காது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நாங்கள் சேர்ந்து 3 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் இணைப்பு பிரச்சனை தீர்ந்தபாடியில்லை. குறைகளை ஏராளமாக இருக்கின்றன. கடந்த செப்டெம்பர் 8-ம் தேதி கல்வி இலாகாவிலே ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அங்கேயுள்ள பட்டப்படிப்பு ஆசிரியர்களுக்கு இங்கே உள்ள சம்பள விகிதம் கொடுப்பதென்று. ஆனால், இதுவரையில் அந்த நல்ல முடிவு அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்? அதை அங்கே வந்து செய்யவேண்டியதில்லை. செக்ரெட்டரியட்டிலிருந்தே செய்ய முடியும். அதை செய்தால் நாங்கள் நன்றியுடையவர்களாக இருப்போம். அப்படி வந்தால் எங்களுக்கு பெருமையாகவும், பாக்கியமாகவும் கருதுவோம். அவ்வாறு வருவதாக இருந்தால் ஜனநாயகம் வளர முடியும்.

என்னைப் பொருத்த அளவிலே நீங்கள் வரும் நிகழ்ச்சிகளிலே என்னைக் கலந்து கொண்டு வருவதுதான் பெருமை என்று நான் கருதவில்லை. ஆனால் நீங்கள் எங்களைக் கலந்து கொண்டு வந்தால் அது உங்களுக்கும் மதிப்பு, எங்களுக்கும் மதிப்பு என்று கருதுகிறோம். எங்களை புறக்கணித்தால், உங்களுடைய மதிப்பு தான் குறையும் தவிர, அங்கத்தினர்களுடைய மதிப்பு ஒரு போதும் குறையாது. பிரதேச வாரியாக நல்ல சேவை செய்யக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்கு, வேறு யாரும் “சர்டிபிகேட்” கொடுக்கவேண்டியதில்லை. ஜனநாயகம் தழைத்து ஓங்க வேண்டுமென்றால், மக்களுடைய பிரதிநிதிகளை மதித்து நடக்க வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக அதைச் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு 207 அங்கத்தினர்களிலே 105 பேர் உங்களுக்கு இருக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் குமுறுகிறார்கள். எனக்குப் பல கட்சியிலேயும் நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். (கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் :—நீங்கள் பல கட்சியிலே இருந்திருக்கிறீர்கள்.) ஆம். நான் பல கட்சியிலே இருந்திருக்கிறேன். அதை நான் ஒரு குறையாக disqualification ஆக கருதவில்லை. தகுந்த காரணத்தைக் கொண்டுதான் பிரிந்து வந்திருக்கிறேன். ஒரே கட்சியிலேயே, கருத்து வேற்றுமை இருந்தாலும், பிடிவாதமாக இருப்பதை பெருமை மென்று நான் கருதவில்லை. பல அங்கத்தினர்களுடைய குறைகளை

[Sri T. S. Ramaswami]

[27th April 1960]

யெல்லாம் நான் உங்களுக்குச் சொல்லும்போது, அது கசப்பாக இருக்கலாம். ஆனால், அது உண்மை. தயவு செய்து சபைத் தலைவர் அவர்கள் இவற்றை நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். குறை சொல்வதற்காக என்று இல்லாமல், நியாயம் செய்வதற்கு தாமதம் ஏற்படுகிறதே என்று துரிதமாகச் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, **Legislature Department**-ஐப் பொறுத்த வறையிலே, அது முழுதும் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். அண்டை ராஜ்யங்களிலே அவ்வாறு இருக்கிறது.

அது சுதந்திரமாக இருந்தால்தான் ஜனநாயகம் தழைக்க முடியும், ஜனநாயகத்தில் **Judiciary, Executive, Legislature** இவைகள் எல்லாம் சுதந்திரமாக மூன்று **wing** களாக இருக்க வேண்டுமேயொழிய **Legislature Executive**—க்கு **subordinate**—ஆக இருக்குமேயானால் நான் மிகவும் பணிவோடு கூறுவேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சுதந்திரமாக பேசமுடியாது என்று கூறிக்கொண்டு, இவற்றிற்கு வேண்டியவற்றை நீங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் மனக்கசப்பான விஷயங்களை சொல்லிவிட்டேன் என்று நீங்கள் கருதினால், பொது மக்களுக்கு நான் செய்யவேண்டிய கடமையின் காரணமாக சொல்லியிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஏதாவது தவறாக இருந்தால் மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே! மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமைச் செயலகம், சட்டமன்றம், தேர்தல்கள் ஆகிய இந்த மானியக் கோரிக்கையையொட்டி வழங்கப்படுகின்ற மானியத்தை வெட்டுகின்ற முறையில் தீர்மானம் தந்து, நண்பர் எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்கள் சில முக்கியமான கருத்துக்களை மன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். நானும் அந்தக் கருத்துக்களை அமைச்சர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றம் மிகச் சிறந்த முறையில் இயங்கினால் தான், இயங்குவதற்கு அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் முழு ஒத்துழைப்பு அளிக்க முன்வருவார்களானால்தான், ஜனநாயகத்தைப் பற்றி நாம் பேசுகிற தத்துவங்கள் வெற்றி பெற முடியும். அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றவேண்டிய நேரத்தில் எப்படியோ ஓரளவு அதில் தயக்கம் செய்வார்களானால், அதன் விளைவாக நாம் விரும்புகிற ஜனநாயகம் செயல்படுவதும் தயக்கப்படும். சில நேரத்தில் ஜனநாயகம் தவறிப்போகவும் நேரும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பல கேள்விகளுக்கு விடையளிப்பதற்குத் தாமதமானது மட்டுமல்ல, பல கடிதங்களுக்கு உரிய பதில்கள் கிடைக்கவில்லை. அது நண்பர் திரு. அண்ணாமலைக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் மட்டுமல்ல, எனக்குக் கூட சில சமயத்தில் அப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே வேறு பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தவக்கம் நீங்க வேண்டுமென்று கேட்கிறபோது, உடனுக்குடன் பதில் கிடைத்தால், ஆங்காங்கே ஏற்படுகிற குறைகளை நீக்க முடியும் என்பதை நான் அமைச்சர்களிடத்தில் வற்புறுத்தித் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பதில்கள் தெரியாத காரணத்தால் குறைகள் நீங்காமல் இருக்கின்றன. மற்றொன்று, சட்டமன்றத்தில் நடைபெறுகிற நடவடிக்கைகளை அமைச்சர்கள் எந்த அளவுக்குப் பொறுப்போடு இருந்து கவனிக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகையில் எனக்கு அமைச்சருடைய பொறுப்புணர்ச்சியில் ஐயம் ஏற்படுகிறது. நேற்றைய தினம் நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைவர் அண்ணாதுரை, கல்வி மான்யத் தைப்பற்றி. விவாதிக்கிற போது வரவில்லை, இதைவிட வேறு என்ன முக்கியமான வேலை இருக்கிறதோ? என்று கேட்டார். அண்ணா வரவில்லை என்றாலும், அவருடைய கட்சி—சார்பில் நான் துணைத் தலைவர், அதைத் தற்பெருமைக்காக நான் கூறவில்லை—நான் இருந்துள்ளேன். மற்ற உறுப்பினர்கள் இங்கு இருந்தனர். அண்ணா அவர்கள் வரவேண்டும் என்ற அவசியம் தோன்றுகிறபோது வராமல் இருந்ததுமில்லை.

27th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

அதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியும். கல்வி மான்யத்தில் அண்ணா அவர்கள் பேசவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. நேற்றைய தினம் விவாதிக்கப்பட்ட பிரச்சனைகளில் “வெள்ளை அறிக்கை” ஒன்று. போதனாமொழியாகத் தமிழ் மொழியைக் கல்லூரிகளில் கொண்டுவருவது பற்றிய வெள்ளை அறிக்கையைப் பற்றி அது வருவதற்கு முன்னால் விவாதிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்படவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : போதனா மொழி பற்றி நாம் கல்வி மான்யம் வரும்போது விவாதிக்கலாமா என்ற கருத்து கேட்டேன். அந்தச் சமயத்தில் விவாதிக்கலாம் என்று ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அது அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** அமைச்சருடைய வெள்ளை அறிக்கை முதல் நான் இரவு எங்களுக்குக் கிடைத்தது. முதல் நான் வெள்ளை அறிக்கை கிடைக்கிற போது மறுநாளே உடனடியாக விவாதிக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதே தவறு. அமைச்சர் அறிக்கை தயாரிக்கிறவர் அவசியமெனில் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, அண்ணா ஒரு கட்சியின் தலைவர் அவர் தன்னுடைய கருத்தை—கட்சியின் மூலமாகத் தெரிவிக்க முடியும். அப்படித் தெரிவிக்காமலும் தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் விட்டுவிடவில்லை. நான் மீன் இலாகாவைப் பற்றிய விவாதத்தில் இங்கு பேசினேன். மீன் இலாகாவுக்குப் பொறுப்புள்ள அமைச்சர் கேள்வி நேரத்தில் மன்றத்தில் இருந்தார்கள். ஆனால் நான் அந்த இலாகாவைப்பற்றி விவாதித்த சமயத்தில் வெளியில்தான் இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அவர் சட்டமன்றத்தில் இருக்கவில்லை. ஒரு இலாகா அமைச்சர், அந்த இலாகாவைப் பற்றிப் பேசுகிற பொது சட்டமன்றத்தில்—இல்லாமல் இருப்பதை குறையாகக் கருதாத சட்டமன்ற ஆளும் கட்சித் தலைவர்—நிதியமைச்சர் அவர்கள், ஒரு கட்சித் தலைவர் வராததைக் குறையாகக் கருதுவது எந்த ஜனநாயக முறையில் சேர்ந்தது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அண்ணாதுரை அவர்கள் இங்கே இருக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. நான் அண்ணாதுரை அவர்கள் வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டதன் காரணம் என்னவென்றால், பத்திரிகையில் இந்தக் போதனா மொழி சம்பந்தமாக ஒரு செய்தி வந்திருந்தது. சட்டமன்றத்தில், இந்த விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாட்டில்லை என்றார்கள், ஆனால் அவர்கள் பத்திரிகையில் வேறு விதமாக எழுதப்பட்டிருந்தது. எனவே அவர்கள் விவாதத்தில் கலந்துகொள்ளவில்லையென்றால் அவர்களைப் பற்றி தப்பிப்பிராயம் ஏற்பட இடமிருக்கிறது. ஆதலால் தான் இதில் கலந்து கொள்ள வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் வரவில்லை என்ற எமாற்றத்தை தெரியப்படுத்தினேன் தவிர, எனக்கு குறைகூற வேண்டுமென்ற கருத்தில்லை. அவர்கள் வராததால் அவர்களைப் பற்றித் தவறாக நினைக்க இடமிருக்கிறது என்பதினாலும், எனக்கும் இந்த விஷயத்தில் எல்லோருடைய ஆதரவும் இருக்கவேண்டும்மென்ற எண்ணத்தினாலும் குறிப்பிட்டேன்.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் அண்ணாவின் பிரதிநிதியாகத் தான், துணைத் தலைவராக நான் இருக்கிறேன். அவர் சார்பில் நான் பேசிய கருத்துக்கள், அவர் பேசிய கருத்துக்களாகும். இதை நான் தெரிவிப்பதன் காரணம் என்னவென்றால், அந்த அளவுக்கு ஒரு கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு கட்சிக்கொள்கையைக் கூற உரிமை இல்லை என்று கருதுவது போல, அண்ணா அவர்கள் இருந்திருந்தால் அவரது கருத்து பிரதிபலிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டதுதான். அடுத்து இப்படி அமைச்சர் கூறுவது, கேள்விகள் பலவற்றிற்கு அந்தந்த அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லுவதற்குப் பதிலாக, நிதியமைச்சரே பதில் சொல்லுவதை மறந்துவிட்டுக் கூறுவதாகும். இங்கே சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்கின்ற நேரத்தில், கல்வி மான்யத்தில் ஆசிரியர்கள் நிலைபற்றிய சில கருத்துக்களைத்

[Sri K. Anbazhagan]

[27th April 1960]

தெரிவிக்கிறபோது, அவை **Local Board** உள்ளாட்சித் துறை நிர்வாகத்தைச் சார்ந்தது என்ற காரணத்தைக் காட்டி, அந்த ஆட்சிமுறை பற்றி **Local Board Minister**-தான் பதிலளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டார். ஒரு முறை ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த ஆசிரியர் களின் மாற்றத்தைப் பற்றிக்கேட்ட போது, இந்த அமைச்சரே பதிலளித்தார். இப்படியெல்லாம் குழப்பம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் அமைச்சர் களிடையிலேயே இது ஒருவர் பொறுப்பா, இன்னொருவர் பொறுப்பா என்று அறிய முடியாத நிலை இருப்பதுதான்.

சென்னை மாநிலத்தில் உள்ள தலைமைச் செயலகம் (செக்ரடேரியட்) செம்மையாகச் செயல்படுகிறது என்று பொதுவாகப் பாராட்டுவதற்கு இடமிருந்தாலும், பல குறைப்பாடுகளும் இருக்கின்றன. இப்படி நான் கூறும் போது, டில்லியில் இருக்கிற செயலகத்தைவிட, சென்னை செயலகம் சிறந்ததாயிற்றே என்று அமைச்சர் கேட்கலாம். எவ்வளவு சிறந்ததாக இருந்தாலும், சீர்திருத்த அவசியமிருக்கிறது, இடமிருக்கிறது. கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் மாவட்ட நிர்வாகங்கள் **Special Officers** தனி அதிகாரிகள் பொறுப்பில் இருக்கிற கல்வித்துறை ஒன்று அதே நேரத்தில் கல்வி இலாகாவின் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற கல்வித்துறை மற்றொன்று. மருத்துவத் துறையில் இருக்கிற கல்வி இலாகா பிரிந்து ஒருவரால் கவனிக்கப்படுகிறது. பொது சுகாதார இலாகாவைச் சார்ந்தது வேறொரு துறையில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. இப்படிச் “கல்வி” என்ற தலைப்பின் கீழ் வரக்கூடிய பல பகுதிகள் வெவ்வேறு இடத்தில் வெவ்வேறு துறையில் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. இவற்றையெல்லாம் ஒரே காரியதரிசி மேற்பார்வை செய்யமுடியவில்லை. கல்வி அமைச்சர் என்ற பெயரில் உள்ளவர் பலவகை கல்வித் துறை பகுதிகளுக்கும் சேர்த்து பதில் அளிக்க முடியுமா என்றால் இன்று முடியாது. கல்வித் துறையில் மட்டும் தான் இப்படிப்பட்ட குறையா என்றால், சிறு நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால் (**Minor Irrigation**) **P.W.D.** இலாக்காவால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே **Special minor irrigation programme (Food Production Department)** உணவு உற்பத்தி இலாகா என்பது இந்த இலாகாவினரால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அதில் ஒன்று **Revenue Board** ஆல் வருமானத் துறையார் மேற்பார்வை செய்யப்படுகின்றது. மற்றொன்று **P.W.D. Chief Engineer**-ஆல் பொதுமராமத்துத் துறையால் மேற்பார்வை செய்யப்படுகின்றது. ஒன்றுக்கு **P.W.D.** பொதுமராமத்து அமைச்சராக இருப்பவர் பதிலளிக்கிறார். மற்றொன்றிற்கு உணவுத் துறை அமைச்சராக இருக்கிற உள்நாட்டு அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பதிலளிக்கிறார்கள். மற்றொன்றுக்கு ரிவினியூ அமைச்சர் பதிலளிக்கிறார். இப்படி அமைச்சர்களாக இருப்பவர்களிடத்தில் கூட்டுப்பொறுப்பு, இரண்டு மூன்று இலாகாவினருக்கு பொறுப்பு, வெவ்வேறு வகையான நிர்வாகம், யார் மூலம் அது உண்மையாகவே தொழில்படுகிறது என்று தெளிவாகாத நிலைமையாக நிர்வாக முறையில் இப்படிப்பட்ட குறைப்பாடுகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் தான், நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், பொதுமக்கள் பெரிதும் குழம்புகிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டம் என்றால், அந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டம் முழுவதும் ஒருவர் இடத்தில் ஒரு சீப் என்ஜினியர் பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும். கல்வி இலாகா என்றால் கல்வித் துறைக்கு உட்பட்ட எல்லாத் துறைகளும் இயன்றவரையில் ஒருவரிடத்தில் இருக்கவேண்டும். இப்படியெல்லாம் இல்லாத காரணத்தால்தான் தங்கள் குறைகளை யாரிடத்தில் தெரிவிப்பது என்றும் மக்கள் குழம்புகின்றனர். இது ஜனநாயக முறையில் இயங்குவதற்கு, பாமர மக்கள் ஆட்சியில் பங்குகொள்ள ஏற்ற வழிவகை செய்யவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து விரும்புவது நமது சட்ட மன்றம் செம்மையாகவே செயல்பட்டாலும், சட்டமன்றத்தில் தமிழ் நடவடிக்கைக்கு நல்ல ஆர்வத்தைச் சட்டமன்றத் தலைவர்கள் தந்தாலும், சட்டமன்றத்தில் சில நல்ல தமிழ் சொற்கள் வழங்கவேண்டியதற்கு அமைச்சர்கள் முன்னின்று வழிசெய்யவில்லை. “திரு” என்ற சொல்லும் “திருவாளர்” “திருமதி”, “திருவாட்டி” என்று வழங்கத்தக்க சொற்களும் சட்ட மன்றத்தில் வழங்க அமைச்சர்கள்

[27th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

துணைசெய்ய வேண்டும். அதைப்போன்று நகராட்சி மன்றங்களும், உள்ளாட்சி மன்றங்களும் “திரு”, “திருமதி” என்ற சொற்களை தமது நிர்வாகத்தில் வழங்கவேண்டுமென்று தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவற்றை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆதரவு நல்கவேண்டுமென வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கின்ற நேரத்தில், முதல் கேள்விகளுக்கு தமிழில் அமைச்சர்கள் விடையளிப்பது என்று நிலைமை இருக்குமே யானால், பலருக்கும் கருத்து தெளிவாகும். ஆனால் அமைச்சர்கள் முதல் கேள்விக்கு ஆங்கிலத்தில் விடையளித்து விட்டுப் பின்னர் வாய்ப்புக்கு ஏற்பட்டால் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பதிலளிப்பதால், பல உறுப்பினர்களுக்குத் தெளிவான விளக்கம் ஏற்படுவதில்லை. கல்லூரிகளில் தமிழ் மொழியில் பாடம் நடத்தலாம் என்று விரிவாக வெளியிடப்பட்ட வெள்ளை அறிக்கை—நிதியமைச்சருடைய கவனக்குறைவால் என்று கருதிக் கொள்கிறேன். நமக்கு ஆங்கிலத்தில் கிடைத்திருக்கிறது. பல உறுப்பினர்கள் நான் யாரையும் குறைவு படுத்திச் சொல்லவில்லை—இந்த அறிக்கை ஆங்கிலத்தில் இருப்பதன் முழு அளவுக்குத் தெளிவு பெற முடியாது. அதே போல சட்ட மன்றத்திற்கு அனுப்பப்படுகிற அத்தனை கேள்விகளுக்கும் பதில் தமிழில் கிடைக்க வேண்டுமென்ற முறை ஏற்படாததால், சிக்கல் வளர்கிறது. மேலும் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு என்று ஒரு தனி அச்சகம் இருக்குமேயானால் இன்றைய தினம் சட்டமன்ற பேச்சுகள் எவ்வளவு காலத்தில் வெளிவருகின்றனவோ அதைவிட விரைவாக உடனுக்குடன் வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும், வசதியிருக்கும். இதற்கென்று ஒரு அச்சகம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் சட்டமன்றத்திற்கு என்னுள்ள நூல் நிலையமானது போதுமான இடவசதியுள்ளதாக அமையவில்லை. தங்கிப்படிப்பதற்கும் ஏற்ற வசதியாக இல்லை. அதேபோன்று லவுன்சு ரூம் என்னும் செய்தித் தாள் பார்க்கக் கூடிய அறையும் இடவசதியற்றதாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டிற்கும் போதுமான இடவசதி செய்ய விரிவுபடுத்திக்கொடுக்க சட்டமன்ற ஆளும் கட்சித் தலைவர் முன்வரவேண்டும்.

12-00
noon.

சட்டமன்றத்தில் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சி என்ற பெயருடன் கட்சி இல்லை. எல்லாம் குரூப்புகளாக அமைந்துவிட்டன என்று சொன்னாலும் கூட எதிர்க்கட்சிக் குரூப்புகளுக்கு தனித்தனி அறை இங்கு இருக்குமானால் அவரவர்கள் கூடி எந்தப் பிரச்சினையும் நன்றாக விவாதித்து சட்டமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதி கிடைக்கும். ஆகவே சட்டமன்றத்தில் இயங்குகிற எதிர்க்கட்சிகளுக்குத் தனித்தனியாக அறைகள் ஒதுக்க இடம் அளிக்க முன்வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றையதினம் சென்னை மாநிலத்தினுடைய கவர்னர் பெருமான் மாளிகையில் வேலை செய்கிற தொழிலாளிகளுடைய நிலைமையைக் கவனிக்க வேண்டும். கவர்னருடைய ராஜபவனத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுடைய குறைகள் நான்கு நாள் பெருகிவருகின்றன. அவர்கள் கவர்னருக்கும் நிர்வாகத் தலைவருக்கும் விண்ணப்பத்திற்கு மேல் விண்ணப்பமாகப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கவர்னர்—அவர் மாளிகை நிர்வாகம் ஆகிய செலவினங்களில் “சார்ஜ்” ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, “ஒட்ட” வாக்களிக்கப்படும் தொகை என்று இருவகையிலும் நிதி தரப்படுகிறது. எனவேதான் நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த ராஜபவனத்தில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் 1948-ம் ஆண்டிலிருந்து 1957-ம் ஆண்டு வரையிலும் அனுபவித்து வந்த உரிமைகள் 1958-ல் பிப்ரவரி 27-ம் தேதியிலிருந்து பறிக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதனால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அந்த ராஜபவனத்தின் நிர்வாகியாக இருக்கிற காமட்ரோலருக்கு விண்ணப்பங்களுக்கு மேல் விண்ணப்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னமும் அந்தக் குறைகள் களையப்படவில்லை. அந்தக் குறைகள் அமைச்சர்களிடத்திலும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்.

[Sri K. Anbazhagan]

[27th April 1960]

அடிக்கடி, இப்படி அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாக—அவர்களுடைய குறைகள் நீக்கப்படுவதற்கு—களைப்படுவதற்குப் பதிலாக சில தொழிலாளர்கள் வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்டு சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டு பழிவாங்கப்படுகிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் தற்கால ராஜபவனில் நடக்கக் கூடாத காரியங்கள் என்று அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் தங்கக்கூடிய ராஜபவனத்தில் இப்படிப்பட்ட அநீதிகளும், பழிவாங்கும் தன்மையும் இருக்கக்கூடாது. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை உடனடியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்கள் என்ற அளவுக்காவது சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும். தனிப்பட்ட ஜமீன்தார்களுடைய ஊழியர்களைப் போல நடத்த படக்கூடிய நிலைமை இன்று அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் உடனடியாக அது கவனிக்கப்பட்டு அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தல் காலத்தில் அமைச்சர்கள் பலவிதமான வாக்குறுதிகள் கொடுப்பதும், பலவிதமான வேலைகளுக்குப் பணம் ஒதுக்க முன்வருவதும் (சாங்ஷன்) மிகமிக கண்டிக்கத்தக்க செய்கைகள். மேலும் தேர்தல் முறையில் உள்ள ஆட்சியில் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பூரண உரிமை இருக்க வேண்டும். அதுவும் சென்னை நகரத்தில் ஒரு மாத காலமாக எதிர்க்கட்சிகள் தெருக்களில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஆளும் கட்சியினர் கூட்டத்திற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணத்துடன் அனுமதி மறுக்கப்பட்டாலும் கூட உடனே அவர்கள் மேலிடத்திற்கு சென்று வற்புறுத்தி உரிமை பெறுகிறார்கள். அதுவும் ஆளும் கட்சியினர் நடத்துகிற கூட்டங்களில் ஒன்றுக்காவது சென்று அங்கே பேசப்படும் பேச்சை அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கேட்கவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். ஒரு பேச்சைக் கேட்டுவிட்டால் போதும், உடனேயே ஆளும் கட்சியினர் கூட்டம் நடத்துவதற்குப் பதிலாக கூட்டமே வேண்டாம் என்று அமைச்சரே அபிப்பிராயப்படுவார். எதிர்க்கட்சியினரைச் சற்று கடுமையாக தாக்குகிறார்கள் தி.மு. கழகத்தார் என்று குறைப்படுகிற அமைச்சர் காங்கிரஸ் பேச்சாளர்கள் தமிழின் தரத்தையே எப்படி மிகமிகக் கேவலமான நடைக்கு குலைத்து விடுகிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியும். அதற்காக நான் அவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சை எல்லாம் தடுத்து விடவேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. தாராளமாக அவர்கள் கூட்டம் நடத்தட்டும், பேசட்டும். ஆனால் இன்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசுகின்ற கூட்டங்களுக்கு லி.ஐ.டி. நிரூபர்கள் அனுப்பப்பட்டு அந்தப் பேச்சுக்கள் அப்படியே எழுதப்பட்டு அமைச்சர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது, அவர்களும் அதைப் படித்துப் பார்த்து திருப்தி அடைகிறார்கள், கண்டிக்கிறார்கள். மாறாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பேசும்போது அங்கே லி.ஐ.டி. ரிப்போர்ட்டர்கள் அனுப்பி வைக்கப்படுவதில்லை, ஆளும் கட்சியினர் என்ன பேசினார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்றால் அதற்கு இன்று வகை இல்லை. ஆகவே நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இனி எல்லாக் கூட்டத்திற்கும் லி.ஐ.டி. ரிப்போர்ட்டர்கள், அரசாங்க சுருக்கெழுத்தாளர்கள், அனுப்பிவைக்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பேச்சுகள் சுருக்கெழுத்தில் எழுதப்பட்டு நமது சட்டமன்றத் தலைவருக்கு உடனுக்குடன் ஒரு நகல் அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டும். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், பிறர் பேசிய பேச்சைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்றால் சபாநாயகரிடத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம் என்கிற நிலைக்கு வழிவகை செய்யப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டசபைத் தலைவருக்கு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சுக்களும் வர வேண்டும். அந்தப் பேச்சுகளை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தலைவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்றால் யாருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய நிலை இருந்தால்தான் ஆளும் கட்சியினர் ஒழுங்காகப் பேசுகின்ற, பேசக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இல்லையானால் ஜனநாயகம் மிகமிக விரைவாகக் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்படும் என்றுதான் கவலைப்படுகிறேன். கேரளாவில் எத்தகைய

27th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

நிலைமையை இன்று அங்கு ஆளும் கட்சியினராக உள்ளவர்கள் உண்டாக்கி னார்களோ அந்த நிலைமையை இங்கேயும் உண்டாக்கலாம் என்று நினைத்தார்களானால் நமக்கு அனுபவம் இருக்கிறது—இப்போதே, அந்த நிலைமையை உண்டாக்க முடியாது என்பதல்ல—ஆனால் நேர்மாறான விளைவு ஏற்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என்பதற்கு; ஆகவே ஜனநாயகத்தை நல்ல முறையில் நிலைநிறுத்துவதற்கு சட்டசபைத் தலைவருக்கு அதிக வாய்ப்பும் உரிமையும் இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் கேட்டுக்கொள்வது அமைச்சர்கள் வெளியில் சென்று பேசுகின்ற காலத்தில் அதாவது தேர்தல் நேரத்தில் வாக்குறுதிக்கு மேல் வாக்குறுதி கொடுப்பதை நிறுத்த வேண்டும் என்று. தேர்தல் இல்லாவிட்டால் வாக்குறுதி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். உதாரணமாக கனம் ராமையா அவர்களுக்கு கீரமங்கலம் பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்கள் வர வேற்பு அளித்தபோது சில குறைகளை அவர்கள் கூறிக்கொண்டபோது அவருக்கு கோபம் வந்துவிட்டது. “நீங்கள் இப்படி வரவேற்பு அளிப்பதை விட எங்களைக் கண்டிப்பதே நல்லது” என்று பதில் சொன்னார்கள். இதுவே தேர்தல் நேரமாக இருக்கட்டும். பாலம் கட்ட வேண்டுமா? அனுமதிக்கிறோம். பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமா? ஏற்படுத்தித் தருகிறோம், பஸ் பாதையா, உடனே போடச் செய்கிறோம். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை பெரிதாக்க வேண்டுமா, உடனடியாக அதைக் கவனித்து ஆவன செய்கிறோம் என்று பலவிடத்தில் பலவிதமான உறுதிமொழிகள் அமைச்சர்களால் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அமைச்சர்கள் உறுதி மொழி அளிப்பது தவறு அல்ல, ஆனால் சந்தர்ப்பமும் இடமும் காலமும் தான் தவறானது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பதவியில் இதுகாறும் இருந்து வருகிற ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் இதுமாதிரியாகத் தேர்தல் காலத்தில் உறுதி மொழி அளிப்பதானது, மற்ற எதிர்க்கட்சிகள் எத்தனை சக்தி வாய்ந்ததாக இருந்தாலும் தேர்தலில் வெற்றிபெற முடியாத நிலைமையை உண்டாக்கும் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. ஆகவே ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களால் இப்படிப்பட்ட உறுதி மொழிகள் தேர்தல் நேரத்தில் அளிக்கப்படக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியான வேண்டுகோள் ஒன்று. அகில இந்தியாவிலேயே நம்முடைய சட்டமன்றத்தான் சிறப்பான முறையில், கண்ணியமான முறையில் மிகவும் உயர்ந்த தரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்று பலரும் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த நிலையில் இந்தச் சட்டமன்றத்தின் தரம் குறைந்துபோகக் கூடிய முறையில் அமைச்சர் அவர்களோ, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ செயல்படக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசப்படுகிற பேச்சுக்களுக்கு சிறந்த மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அதன் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துவிடக் கூடாது. மதிப்பைக் குறைத்துவிடக் கூடாது. உதாரணமாக இங்கே பலகுறைகள் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றை உடனடியாகக் கவனித்து அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தில் முத்துச் சிப்பிகள் திருட்டுப்போவது பற்றி இங்கே புகார் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் 35 ஆயிரம் சங்குகள் திருட்டுப்போவது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டபோது அதை விசாரிப்பதாக உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். பதில் கூறும்போது 3,500 சங்குகள் தான், 35 ஆயிரம் இல்லை என்பதாகத் தெரியவருகிறது, இது குறைவு தான் என்றாலும் அது குறித்தும் சீக்கிரம் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்.

அதற்குப் பின்னர் இப்பொழுதும் தூத்துக்குடி பகுதியில் அதிகாரி ஒருவர் 20 திருட்டுகள் வரையில் ஏற்பட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள் என்று தெரியவருகிறது. அதில் 15, 16 வழக்குகள் விசாரணைக்கு வராமல் அழுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்கைந்து வழக்குகள்தான் போலீசாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒருமுறை எந்தப் புகார் இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டதோ அது உடனடியாக கவனிக்கப்பட்டிருக்காமலும் மறுபடியும் திருட்டுப்போகிற நிலைமையும் வழக்கு அழுக்கப்படும் நிலையும் உண்டாயிருக்காது. மறுபடியும் திருட்டுப்போகிறது என்கிற நிலைமையை

[Sri K. Anbazhagan]

[27th April 1960]

நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறபோது அதை விசாரித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தத் தகவல்களைக் கொடுப்பவர்கள் யார், யாராக இருக்கக்கூடும் அவர்கள் மீது பழிவாங்கவேண்டும் என்கிற மனப்பான்மை மேலதிகாரிகட்கு உண்டாகக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் எத்தனை புகார்கள், சந்தேகங்கள் எழுப்பினாலும் அதற்கு அமைச்சர்கள் தக்க விளக்கம் கொடுப்பதில்லை. அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சி அவர்களிடத்தில் ஏற்படவில்லை. அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சி எப்போது ஏற்படுகிறதோ அப்போதுதான் அவர்கள் எதிர்ப்பார்க்கிற எதிர்க்கட்சிகளுடைய பூரணமான ஒத்துழைப்புவேண்டும் என்று கேட்பது பொருத்தமாக இருக்கும். ஒன்றைக் கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டத்தில் அக்கறை இல்லை, மத்திய உணவு திட்டத்தின் வெற்றியில் மகிழ்ச்சி இல்லை, உடை அளிக்கும் திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்பதுடன் இவை வெற்றி பெறக்கூடாது என்றே எண்ணுகிறார்கள் என்று அமைச்சர்கள் சொல்லிவிடலாம். அது உண்மையானது அல்ல. நாங்கள் அத்திட்டங்களில் நம்பிக்கை வைக்காதவர்களல்ல. இவற்றை ஒழிக்க நினைப்பவர்களும்ல்ல. ஆனால் அதைப்பற்றி கேள்வி கேட்கிறபோது அமைச்சர்கள் அதில் எங்களுக்கு இருக்கவேண்டிய அக்கறை இல்லாததுபோல பதில் அளிக்கிறார்கள். நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் இன்றையதினம் ஒரு கேள்வி கேட்கப்போதுகூட “கேள்வி பிரசார நோக்கத்தோடு கேட்கப்படுகிறது” என்று அமைச்சர் பதிலளிக்கிறார். கேள்வி பிரசார நோக்கத்தோடு கேட்கப்படுகிறது என்று அதற்கு ஒரு மோடியல் உள்நோக்கம் கற்பிப்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய உரிமை அல்ல. உள்நோக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்போதே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ணியிருக்க வேண்டும். கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கப்பட்டது என்கிற குற்றச்சாட்டை இப்போது சொல்வதானது சபை நடவடிக்கையின்போது சபைத் தலைவர் அதைக் கவனித்து ரூலிங் கொடுக்கவில்லை என்று அவர் மீது சாட்டுகிற குற்றச்சாட்டாக ஆகும். அதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

*** SRI K. ANBAZHAGAN :** நான் சபாநாயகர் மீது குற்றம் சாட்டக் கருதவில்லை. அப்போதே இதைப்பற்றி எழுப்பியபோது சபாநாயகர் கொடுத்த கருத்து விளக்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு மேற்கொண்டு அதைப்பற்றிய கேள்வியை எழுப்பவேண்டாம் என்று கருதியிருந்தேன். ஆனால் சொன்ன சொல் அளவில் ஒழுங்குதான் என்றுகூட ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் சொன்ன, நினைத்த கருத்து தவறுதலானது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது சட்டமன்ற முறைக்கு ஒழுங்காகவே இருக்கலாம். ஆனால் அது நியாத்திற்கும் நீதிக்கும் ஒழுங்கல்ல. மேலும் பிரசார நோக்கத்தோடு கேள்விகள் கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சென்ற மாதத்தில் தான் மாணவர்கட்கு உடைகள் வாங்கித் தர கலெக்டருடன் ஒத்துழைத்து பிரசாரம் செய்து 800 உடுப்புகள் வாங்கித் தந்து அந்த மேடையிலும் உட்கார்ந்திருந்தனர் எனவே அவர் இதை எதிர்ப்பது எப்படி? நண்பர் M. P. சுப்பிரமணியம் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு பேசும்போது அவர் ஒரு சீரமைப்புக் குழுவின் வரவேற்புத் தலைவராக இருந்தார்கள் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். வரவேற்புத் தலைவராக அல்ல, ஆனால் உறுப்பினராகவே ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள். இதை நிறைவேற்ற எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் நடுப்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காக தன்னால் இயன்ற அளவிற்கு மாதம் 50 ரூபாய் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் இந்தத் திட்டங்களை எதிர்க்கிறவர்கள் அல்ல என்பதற்கு இவைகளே சான்று. ஆனால் திட்டங்களைத் தவறாகக்கொண்டு போகும்போது அதுபற்றிக் குறை கூறுகிறோம். தவறுகளைத் திருத்துவதற்குப் பதிலாக எதிர்க்கட்சிகளைக் கண்டிப்பது என்பது ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கு உதவாது என்பதை அமைச்சர் களுக்கு மன்றத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[27th April 1960]

*** SRI D. S. AUTHIMOOLAM :** மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார் ; பொதுவாக இப்பொழுது சோஷியலிஸம், சோஷியலிஸம் என்று பேசப்படுகிறது. அது தான். இப்பொழுதுள்ள சர்க்காரின் கொள்கை. ஆனால் அதைப்பற்றி சொல்லக்கூடிய மந்திரிகள், மற்றவர்கள் அதை நடைமுறையில் செய்து காண்பிக்க வேண்டும். “சாரிடி பிகின்ஸ் அட் ஹோம்” என்று சொல்வார்கள். அதே சமயத்தில் இங்கு நடப்பது என்னவென்றால், மந்திரிகளைப் பற்றி சொல்வது என்றால் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. மந்திரிகளுக்கு இவ்வளவு சம்பளம் கூடாது. கராச்சி காங்கிரஸ் தீர்மானப்படி அமைச்சர்கள் மாதம் 500 ரூபாய்தான் சம்பளம் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அன்று 500 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள், ஆனால் இன்று விலைவாசிகள் கூடி விட்டதே என்று நினைக்கலாம். ஆனால் பதவி என்பது இந்த நாட்டில் இன்னும் ஒரு இருபது வருடங்களுக்கு, மக்களுக்கு சேவை செய்யக்கூடிய ஒரு மனப்பான்மையில்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர மற்றப்படி வருமானத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இருக்கக்கூடாது. அப்படியானால்தான் தேசத்தில் ஒரு புது சூழ்நிலை ஏற்படும். நாம் ஒரு புதிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறோம். “வொயிட் ரெவல்யூஷன்” என்றெல்லாம் பேச ஆரம்பித்து விட்டோம். ரெவல்யூஷன் எங்கே இருக்கிறது. இன்று சைனாவை எடுத்து கொண்டால் அங்கு ஜனநாயகம் இருப்பவருக்குள்ள மாதச் சம்பளம் 600, 700 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கீழ் நிலையில் வேலை செய்பவனுக்கு 100 ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆகவே ஐந்து அல்லது ஆறு மடங்குதான் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அறுபது கோடி ஜனத்தொகையுள்ள அங்கு உணவு, உடை, இருப்பிடம் போன்ற பிரச்சனைகள் தீர்ந்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கட்சிக்காக நான் பிரசாரம் செய்கிறேன் என்று யாரும் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அங்கு அப்படியிருக்க, இங்குள்ள டிஸ்பாரிடி என்ன என்று பாருங்கள். ஜனநாயகம் பற்றி பேசினால் அதுபற்றி இங்கு பேசக் கூடாது என்று வந்து விடும். ஆகவே, அதை விட்டு விடுகிறேன். இன்று கவர்னருக்கு மாதச் சம்பளம் 5,500 ரூபாய். அது எப்படி நியாயமாகும்? அப்படியானால் ஐந்து வருட காலம் கவர்னர் வேலை பார்த்தால் நாலு லட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொண்டு போய் விடலாம் என்ற நிலையை சோஷியலிஸத்தான் எங்கள் மூச்சு என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. ஆயிரம் ரூபாய் கவர்னருக்கு சம்பளம் என்று இருக்கலாம். மந்திரிகளுக்கு 500 ரூபாய் சம்பளம் என்று இருக்கலாம். சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு 150 ரூபாய் சம்பளம் என்று இருந்தால் போதும். ஆனால் 200 ரூபாய் என்று இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். இதை எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால், மினிஸ்டேர்ஸ்க்கு, 500 ரூபாய் என்று வைக்கும்போது மெம்பர்களின் சம்பளத்தின் 2½ மடங்கு என்று இருக்கலாம் என்பதற்காகத்தான். மினிஸ்டேர்ஸ் முழு நேர வேலை செய்கிறார்களென்றால் மெம்பர்களும் முக்கால் வாசி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு அநேக பிரச்சனைகள் இருக்கிறது. தாலூகா ஆபீஸிற்கு வாருங்கள், கலெக்டர் ஆபீஸிற்கு வாருங்கள் என்று மக்கள் அழைக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் தலைவரை உங்களுக்குத் தெரியுமாமே, நீங்கள் என்கூட வாருங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, மெம்பர்களுக்கு நல்ல வேலை இருக்கிறது. கேரளாவில் 150 ரூபாய் என்று மெம்பர்களுக்கு இருந்த அலுவன்னை இப்பொழுது 200 ரூபாயாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். வோட்டை எப்படியாவது பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்ற தைரியம் அங்கு இருக்கிறது. முக்கால் ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. நமது சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள மூன்று ஜில்லாக்களின் அளவில்தான் அந்த ராஜ்யம் இருக்கிறது. ஒரு தொகுதிக்கு 40, 50 ஆயிரம் வோட்டர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அங்கு கூட மெம்பர்களின் சம்பளத்தை கூட்டி யிருக்கிறார்கள். என்கிற பற்றி ஒன்றுமில்லை. சம்பளம் கொடுக்காவிட்டாலும் ப்ரஸ்டிஜ்ஸ்காக (Prestige) வரக் கூடியவர்கள். ஆனால் சட்டசபையில் சில முக்கியமான குறைகளில் உள்ளவர்கள் வந்துதான் சட்டசபை அழகுபெற வேண்டும். சர்க்கார் கட்சியிலேயே அட்வகேட்ஸ்-ஸாக உள்ளவர்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவரவர்கள் வேலையை விட்டு விட்டு இங்கு வந்து உற்சாகமாக வேலை செய்யவேண்டுமென்றால், குறைந்த பட்சம் 200-வது அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டாமா? ஆகவே இதையும்

[Sri D. S. Authimoolam]

27th April 1960

கவனத்தில் கொண்டு, வேண்டியது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது பற்றி வேண்டுமென்றும், வேண்டாமென்றும் சொன்னார்கள். அப்படி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால் மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது, அந்தந்த ஜில்லாக்களில் என்னென்ன வேலைகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து அதற்கு வேண்டிய குறிப்புகளை தயார் செய்து கொண்டு, ஜில்லா கலெக்டர், மற்ற ஆபீஸர்கள் இவர்களை கலந்து ஆலோசித்து, விவாதித்து பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டு வருவதற்கு அதைப் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அப்படியில்லாது, ஒவ்வொரு விஷயம் அறிந்தும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கு ஒவ்வொரு தடவை பிரயாணம் செய்வது என்று இருப்பது சரியல்ல. சில மந்திரிகள் பத்து நாட்களுக்குள்ளாகவே ஒரு ஜில்லாவில் மூன்று தடவை போகிறார்கள், ஏதாவது ஒரு காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு. நான், பெரியவர்களைப்பற்றி சொல்கிறேனே என்று நினைக்காமல் நீங்கள் இந்த நாட்டிற்கு ஒரு நல்ல வழியைக் காண்பிக்க வேண்டும் என கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், எலெக்ஷன்ஸ். இப்பொழுது பேசுகிற போக்கைப் பார்த்தால் அடுத்த தடவை ஆப்போஸிஷனில் (Opposition) ஒரு ஆள்கூட இருக்க மாட்டோர்களோ என்றுதான் தோன்றுகிறது. சமீபத்தில் தூத்துக்குடி அருப்புக்கோட்டையில் உப தேர்தல்கள் நடந்தன. உப தேர்தல்களில் மந்திரிகள் தாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை இன்றளவு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், இனி இன்னின்ன செய்யப் போகிறோம் என்று பேச வேண்டியது அவசியந்தான். ஆனால் “இன்டன்ஸிவ் வொர்க்” என்று சொல்லிக் கொண்டு, அங்கு கத்தோலிக் கிறிஸ்தவர்கள் கிருஸ்தியன்ஸ் இருக்கிறார்களா, அப்படியானால் நீ அங்கு போ என்றும், இது நாடார் வில்லேஜ் ஆகவே அங்கு நீ போ என்றும் இங்கு ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களா, அப்படியானால் நீ இங்கு போ என்றும் இப்படியாக ஜாதியாரியாக பிரித்து அந்தந்த ஜாதியினரை அனுப்புகிறார்கள். இப்படியாக அரை டஜன் மந்திரிகள் சென்று தேர்தல் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இந்தப்படியுள்ள பிரசாரம் ஜனநாயகத்தை வளர்க்க பிரயோஜனப்பாது. அங்கு கௌண்டர்கள் இல்லை, இல்லாவிட்டால் கனம் ஸி. எஸ். அவர்களும் அங்கு வந்திருப்பார்கள். இதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தூத்துக்குடி உப தேர்தலில் நான்கு நாட்கள் வந்து பிரசாரம் செய்தார்கள். அதற்குப் பின்னும் தேர்தலுக்கு முதல் நாள் இரவு தூத்துக்குடிக்கு வந்து விட்டார்கள். இப்படி யிருந்தால் இந்த நாட்டில் எப்படி ஜனநாயகம் வளரும்? பின், ஏதற்காக வோட்டுரிமை கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? ஆலங்குளம் பை எலெக்ஷனில்போது நடந்ததைக் கேளுங்கள். இது, மிக சுவாரஸ்யமாக இருக்கும், கேளுங்கள். தென்காசி தாலுகா, நாவக்குளம் என்ற பகுதியில் உள்ள குளத்திலுள்ள கழிவு ஜலத்தை, ஆலங்குளவாசிகள் உபயோகத்திற்காக கொண்டு வர ஒரு கால்வாய் வெட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. அதுபற்றி நான் இந்த சட்டசபையில் ஒரு கேள்வி கேட்டிருந்தேன். அது என்ன நிலையில் இருக்கிறது. 15 ஆண்டுகளாக கஷ்டப்படுகிறார்களே, அந்தக் காலத்தில் மகா நாடுகள் எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்களே, என்று கேட்டால் அது கட்டுப்படியான ஸ்கீமாகயில்லை. அதனால் அது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு விட்டது என்று பி.டபிள்யூ. டி. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். ப்ளானிங் கமிஷனிலிருந்து பணம் கிடைக்கும் எப்போதாவது செய்யலாம் என்று சொல்லியிருந்தால்கூட பரவாயில்லை. ஆனால் நடந்தது என்ன என்று பாருங்கள். அப்பொழுது “சீப் என்ஜினியர் பார் இரிகேஷன்” எங்கேயோ காம்ப் போட்டிருந்தார்கள். அவருக்கு தந்தி போயிற்று. தேர்தலுக்கு பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் எங்கேயோ இருந்தவர் தன் ப்ரோகிராமை காணவில்லை செய்துவிட்டு ஆலங்குளத்திற்கு வந்து அங்குள்ள ரோடுகளில் உலாத்த ஆரம்பித்தார்கள். தன் பரிவாரங்களோடு குற்றாலத்தில் காம்ப் போட்டார்கள். ஜீப்களில் பறக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஒருபுறம் தேர்தல் பிரசாரம் நடக்கிறது, மற்றொரு புறம் இது நடக்கிறது. அந்நிலையில் என்னை போன்ற இண்டிபென்டண்ட்கள் வோட்டுக்காக போனால் எங்களை கம்பைத் தூக்கி அடிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நாலு மைலுக்கு கால்வாய் வெட்டி, தேர்தலிற்கு பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் 15, 20 ஆபீசர்

27th April 1960]

[Sri D. S. Authimoolam]

கள் அலைந்து கொண்டிருந்தார்கள். இதுதான் எலெக்ஷன் முறையா? எலெக்ஷனை கனம்மான முறையில் நடத்தவேண்டும். இல்லாவிடில் இன்னும் 15 வருடங்களுக்கு நமது மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள், மதராஸிலிருந்து ஒரு பத்து இருபது பேர்களை செலக்ட் செய்து அரசாங்கத்தை நடத்தலாமே, யார் வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள்.

அப்படியில்லாத நிலைமையில் எலக்ஷன் என்று வைத்து, அதற்கென்று பல சட்டங்களையும் ஏற்படுத்திவிட்டு இந்த மாதிரியான காரியங்கள் எல்லாம் செய்வது நியாயமான காரியம் அல்ல. இதைவிட இப்போது இருக்கின்ற முறையையே மாற்றிவிட்டாலும் நல்லது. ஒவ்வொரு கட்சியும் எடுத்திருக்கின்ற வோட்டுகளுக்குத் தகுந்தபடி அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் போதுமானது. அப்போது திரிசங்கு சுவர்க்கத்தில் இருக்கின்ற எங்களைப் போன்ற இண்டிபென்டண்டுகளும் ஏதாவது ஒரு பார்டியில் ஒட்டிக்கொள்ள முடியும். அதோடு முக்கியமாக தொகுதியை பிரிக்கின்ற விஷயத்தில் ஒரு லட்சத்திற்கு உட்பட்ட ஜனங்கள் இருக்கின்ற இடத்தை ஒரு தொகுதியாக ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சட்டசபை நடக்கிற கட்டிடத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முன்னால் இந்தக் கட்டிடம், வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் 60, 70 பேர்கள் பெரிய ஜிகை தொப்பியுடன், பெரிய டர்னாடன் வந்து இருந்துகொள்வதற்கு இந்தக் கட்டிடம் சரியாக இருந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது இங்குள்ள மெம்பர்களுக்கு இது போதாது. இதில் முன்பு இருந்தபடியே கௌன்ஸில் கூட்டத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம். அசெம்பிளிக்கு தனிப்பட்ட ஒரு கட்டிடத்தை உபயோகித்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போதுள்ள நிலையில் விவிட்டர்ஸ் எல்லாம் படுகிற பாடு கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். நம்மை நம்பி இரண்டு மூன்று பேர்கள் சட்ட சபைக்கு வந்திருந்தால் அரை மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை அவர்கள் இங்குதான் இருக்கிறார்களா, அல்லது வாட்ச் அன்ட் வார்டு வெளியே போகச் சொல்லிவிட்டார்களா என்று பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் முதல் வரிசையில் இருந்தால்தான் அவர்களைப் பார்க்க முடியும். இல்லையென்றால் அதுவும் பார்க்க முடியாது. இப்போது சாதாரணமாக மெட்ராஸ்க்கு வருகிறேன் என்று ஊரிலிருந்து வருகிறவர்கள், அவர்களுடைய ஜோலிகளுக்கு இடையில், சட்ட சபை நடவடிக்கை யீசையும் பார்ப்பது என்பதையும் அவர்களுடைய ஜோலிகளோடு சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு ஆர்வத்தோடு இங்கு வருகிறார்கள். இங்கு வந்து சட்டசபை நடவடிக்கைகளை கவனித்து, சர்க்கார் எப்படி இயங்குகிறது, நமது மெம்பர்கள் எப்படி பேசுகிறார்கள். மந்திரி எப்படியெல்லாம் பதில் அளிக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் இங்கு வருகிறார்கள். ஆனால் இங்கு எப்படி யிருக்கிறது என்றால், சர்க்கஸ் கம்பெனியில் காலரியில் உட்கார்ந்திருப்பதைப் போல உட்கார்ந்துகொண்டு இந்த நடவடிக்கைகளைப் பார்க்க வேண்டும். அதிலும் பின்னால் இருந்தால் இங்கு நடப்பது ஒன்றுமே தெரியாது. அவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது விவிட்டர்ஸ்க்கு. ஆகவே இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்தை வேறு ஒரு நல்ல இடத்தில் நடத்த வேண்டும். முன்னால் இருந்த இடத்தில் இப்போது ஏதோ சிலரன்ஸ் தியேட்டர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அதுவும் இருக்கவேண்டியதுதான்....(மணியடிக்கப் பட்டது) இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். இங்கு வருகின்ற விவிட்டர்ஸ் எல்லாம் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை நல்ல முறையில் பார்க்கக் கூடிய அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கிடையில் அசெம்பிளி செக்ரடேரியட் என்றும் தனியாக கௌன்ஸில் செக்ரடேரியட் என்றும் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதாக தெரிகிறது. கௌன்ஸிலில் இருக்கின்றவர்கள் ஏதோ இந்த சபையிலுள்ளவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் தாங்கள் இவர்களைவிட உயர்ந்தவர்கள் என்ற மனப்பான்மையோடு, தங்களுடைய அந்தஸ்து போய்விடக்கூடாது, தங்களுடைய பிரிஸ்டேஜ்க்காக தனியாக ஒரு காரியாலயம் இருக்க வேண்டும்.

[Sri D. S. Authimoolam] [27th April 1960]

என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒன்றாகவே இருந்து வேலைகளை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு போகலாம். ஆகவே இதைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதை அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இங்கு வேலைபார்த்து வருகிற வாட்ச் அண்ட் லார்ட் போலீஸ் காரர்களுக்கு தின்படி 11 அணு கொடுக்கப்படுவதாகவும், அதில் ஹெட் கான்ஸ்டபிளாக இருந்தால் ரூபாய் ஒன்று கொடுக்கப்படுவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இது மிகவும் குறைவு. இதை ஹ்யூமன் அப்ரோச் சோடு பரிசீலனை செய்து பார்த்து அவர்களுக்கு படிச் செலவை சிறிது அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் பெரிய செலவு ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது, சிறிது கூடுதலாக செலவானாலும் பரவாயில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்ற மந்திரிகள் பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சில மந்திரிகள் தங்களுக்குத் தகுந்தவாறு வேண்டியதை எல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சிறிய விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சேந்தமரம் என்ற ஒரு ரோமம் இருக்கிறது. அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு எலக்ஷன் நடந்தது. அதில் ஒரு ரோமன் கத்தோலிக் ஆளும், ஒரு நாடார் ஆளும் போட்டியிட்டார்கள். நாடார் ஜயித்து விட்டார். உடனே தோற்றுப்போன ரோமன் கத்தோலிக்கை சேந்தமரம் இங்கு வந்தார். இங்கு வந்து அப்போது பஞ்சாயத் போர்டு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த கனம் அமைச்சர் லார்த்மான் அவர்களிடம் வந்து என்ன சொன்னார்களோ தெரியாது, அந்த கிராமத்தை இரண்டாக பிரித்து, ஓரல் சேந்தமரம் என்றும், அர்பன் சேந்தமரம் என்றும் இரண்டாகப்பிரித்து, அதில் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்கு, ரோமன் கத்தோலிக்காக இருப்பவர் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இப்படியெல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ராஜாஜி காலத்தில் செக்ரேரியட்டைப் பொறுத்த அளவில் இம்மாதிரியெல்லாம் தவறுகள் நடக்காதவாறு பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த முறையில் இப்போதும் நிர்வாகம் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

IV ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following programme as decided by the Business Advisory Committee at its meeting held at 11 a.m. today.

I. The Committee decided that on the 27th April 1960 the following Bills be taken up in the order given below:—

(1) The Legal Practitioners' (Madras Amendment) Bill, 1960.

(2) The Madras District Collectors' Powers (Delegation) Amendment Bill, 1960.

(3) The Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960—to be referred to a Joint Select Committee.

(4) The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1960—as reported by Select committee.

II. The Committee also decided that the discussion on Demand VIII—Irrigation, and Demand XXXVII—Capital outlay on Irrigation, be confined to 3½ hours on 28th April 1960, instead of four hours.

27th April 1960] [Mr. Speaker]

III. The Committee also decided that the following official Bills be taken up from 1 p.m. on the 28th April 1960:—

(1) The Madras gramdan Villages, (Repayment of Debts), Amendment Bill, 1960.

(2) The Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960.

(3) The Courtallam Township, (Validation of Taxes and Library Cess), Bill, 1960.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61—cont.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மான்யம், அமைச்சர்கள், கவர்னர், நம்முடைய சட்டசபை தேர்தல் ஆகிய எல்லா விஷயங்களைப் பற்றியும் ஒன்றாகச் சேர்த்து விவாதிக்க நேர்ந்திருக்கிறது. இதன் காரணமாகப் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேச முடியாமலும் போகலாம்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இருந்தாலும் இதில் நான் முக்கியமாக சொல்ல விரும்புவது, சம்பள கமிஷன் அறிக்கை சர்க்காருக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. அரசாங்கத்தின் முன்பு இப்போது பரிசீலனைக்காக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும் இதை துரிதமாக பரிசீலனை நடத்தி அதன் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதை வெளியிடுவார்களானால் வெளியில் பொது மக்களிடையே இருக்கக்கூடிய அதிருப்தியை போக்குவதற்கு வழியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது என்.ஜி.ஓ.க்கள் ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களிடையே இவ்விதம் காலதாமதம் ஆவதைப்பற்றி பலவிதமான சந்தேகங்கள் எழுகின்றன, அதன் காரணமாக, அதை அனுசரித்து பலவிதமான கிளர்ச்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே இதன்மீது சீக்கிரமாக முடிவு எடுத்து வெளியில் தெரிவிக்க வேண்டும், அல்லது, இவ்விதம் சீக்கிரமாக வெளியிலாவதற்கு இதில் ஏதாவது சங்கடங்கள் இருக்குமானால் இதைப்பற்றி முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னால் இந்தச் சபையிலுள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரையும் கூட்டி வைத்து, இதில் என்னென்ன சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லட்டும், அதற்கு ஏதாவது பரிசீலனை எங்களால் சொல்ல முடியுமானால் சொல்லுகிறோம், அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து அதன் பின்னால் என்ன முடிவு எடுக்க முடியுமோ அதற்குத் தகுந்தவாறு முடிவு செய்துகொள்ளலாம். இம்மாதிரி ஏதாவது சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்ற பொழுது, எதிர்க்கட்சிகள் அவற்றில் சிக்க வைப்பதில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல அனுபவமுடையவர்தான். (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம்: அப்படி எதில் சிக்க வைத்திருக்கிறேன்.) வேண்டுமென்று சிக்கவைக்கா விட்டாலும், அம்மாதிரியான ஒரு நிலை கடைசியில் வந்துவிடுகிறது. இவ்விதம் எதிர்க்கட்சிகளைக்கூட்டி, அதன் மீது ஏதாவது முடிவு எடுத்து விட்டால், அதை வெளியில் சொல்லி, இதை நாங்கள் மட்டும் செய்ய வில்லை, எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்துதான் செய்திருக்கிறது என்று சொல்லுவது சகஜமாய் இருந்து வருகிறது. அதனால்தான் இதைச் சொன்னேன். அந்த நோக்கத்தோடு செய்வதாக இருந்தாலும்கூட, அந்த சங்கடங்களை எல்லாம் எதிர் கட்சியினராகிய நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். எந்தவிதத்திலாவது இந்தப் பிரச்சினைக்கு சீக்கிரமாக ஒரு முடிவு காண வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

அதோடு கூடியவரையில் சர்க்கார் துறையிலாவது, தொழில் அமைதியை நிலை நாட்டுவதில் நமது அமைச்சர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சமீப காலமாக எலக்ட்ரிக் டிப்பார்ட்மென்டில் தொழிலாளர்களிடையே அதிருப்தி வளர்ந்து கொண்டுவருகிறது. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் இந்தத் தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக்

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th April 1960]

12-30
p.m.

நோட்டீஸ் கொடுத்தபோது, எதிர் கட்சிகளின் சார்பாக நான், கனம் அண்ணாத்துரை அவர்கள், கனம் சின்னத்துரை அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து வெகு பிரயாசைப்பட்டு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் விளைவாக அன்று ஸ்டிரைக் நடவாமை இரண்டு பக்கத்திலும் சமரசம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, ஒரு செட்டில்மென்டும் செய்யப்பட்டது. அது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்ததுதான். அதன் பிறகு அங்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் இந்த செட்டில்மென்ட்டின் காரணமாக தங்களுடைய கௌரவம் போய்விட்டது என்று கருதி பல அதிருப்தியை உண்டாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதிலும் தொழிற் சங்கத்தின் செல்வாக்கு வளர்ந்துவிடக்கூடாது என்கிற ஒரே எண்ணத்தோடு, அதிகாரிகளுடைய எண்ணமும், அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமும் ஒன்று சேர்ந்த நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்டு இயங்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால், இது தனிப்பட்டவர்களின் கையில் இருந்தால்கூட நல்லதாய் இருந்திருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த போர்டுக்காக பல அங்கத்தினர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள், இதற்கென்று ஒரு செர்மெனியும் நியமித்திருக்கிறார்கள். செர்மெனியைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களை நியமிப்பதற்கு முன்னால் வைத்திய பரீட்சைக்கு அனுப்பினார்களா என்றுகூட தெரியவில்லை. சார்மன் என்பவர் உட்கார்ந்து சிந்திப்பதற்கும் பேசுவதற்கும்கூட கஷ்டப்படுவதை நான் என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலே, நேரடியாகப் பார்த்ததிலிருந்து சொல்ல முடியும். உடல் நிலை சரியில்லாத ஒருவரைச் சேர்மனாகப் போட்டிருப்பதனால் அவர் பிரச்சனைகளிலே கவனம் செலுத்துவதற்கும் முடிவதில்லை. அமைச்சரைக் கேட்டால், “எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்டைக் கேட்க வேண்டும்; நான் என்ன செய்வது?” என்று சொல்கிறார்கள். எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்டைக் கேட்டால், அவர்கள் வேறு விதமாகச் சொல்கிறார்கள். யார் முடிவு எடுப்பது என்ற நிலைமை இல்லை. தொழிலாளர் பிரச்சனையாயிற்றே என்று தொழிலாளர் அமைச்சரைப் பார்த்துக் கேட்டால் “எங்கள் டிபார்ட்மென்ட் சம்பந்தப்பட்டவரை, ரிபோர்ட் அனுப்பி விட்டோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி ஒரு டிபார்ட்மென்ட் மற்றொரு டிபார்ட்மென்டைக் காண்பித்துவிட்டால் மட்டும் போதாது, பிரச்சனை தீருகிறதா என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப் பிரச்சனை தீராமல் அதிருப்தி வளருகிறது. “போலீசாரை உபயோகித்து நாங்கள் ஒரு கை பார்க்கிறோம்” என்று அவர்கள் சொல்வாரானால், அது வேறு பிரச்சனை. அப்பொழுது எங்கையெல்லாம் எதிர்பார்க்க வேண்டாம். அம்மாதிரி மனப்பான்மையில் அமைச்சர்கள் இருந்தால், நாங்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருக்கிறோம். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. அந்த எண்ணத்தோடு பிரச்சனைகளை அணுகக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஜனநாயகம் என்றால் எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்களின் எண்ணங்களுக்கும் இடம் கொடுத்து, விட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள், அவர்களுடைய கட்சியைப் பலப்படுத்துவதற்கு என்ன செய்துவிடுகிறார்கள்? தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு, அவர்கள் பக்கத்தில் இருப்பதைக் குறை என்று சொல் கிறீர்களா என்று அமைச்சர்களைப் பார்த்து நான் கேட்கிறேன். அதைக் குற்றம் என்று சொல்ல முடியாது. எந்தக் கட்சிக்காரர் தொழிற் சங்கம் நடத்துகிறார்கள் என்ற குரோதத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல், அந்தத் தொழிற் சங்கத்தோடு சேர்ந்து பேச வேண்டும் என்பதுதான் மத்திய அரசாங்கம் தேசம் பூராவுக்கும் வகுத்திருக்கும் கொள்கையாகும். முக்கூட்டு மாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன. அந்த மாநாடுகளில் இந்தக் கொள்கை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநில அமைச்சர்கள், நம்முடைய நாட்டில் நடக்கும் மாநாடுகளுக்கு மாத்திரமல்ல, வெளி நாடுகளில் நடக்கும் மாநாடுகளுக்கும் போய், அங்கே சிறந்த கொள்கைகளைப்பற்றியெல்லாம் பேசிவிட்டு வந்தால் போதாது. அந்தக் கொள்கையை நடைமுறைக்கு, நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், எந்த அளவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக சர்க்காரே முதலாளியாக இருக்கும் தொழில்களைப்

27th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

பொறுத்தவரையிலாவது எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எலக்ட்ரிஸிட்டி டிபார்ட்மென்டைப் பொறுத்தவரையில், எலக்ட்ரிஸிட்டி போர்டு கவனம் செலுத்தத் தவறிவிட்டது. தொழில் இலாகாவானது, “ரிபோர்ட் அனுப்பிவிட்டோம், அதற்குமேல் எங்களுக்குத் தெரியாது” என்று சொல்லி, அதுவும் தன்னுடைய கடமையைச் செய்யத் தவறிவிட்டது. ஆகவேதான் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிதி அமைச்சரும், போலீஸ் அமைச்சரும், ஏன், அமைச்சர் அவையெகூட, வேண்டுமானால் விவாதிக்கவேண்டிய முக்கியமான பிரச்சனை இது. அரசியல் குரோதங் களுக்கு இடம் கொடுக்காமல், அந்தப் பிரச்சனையிலே சட்டத்தையும் அமைதி யையும் நிலை நாட்ட நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளர்களுடைய உரிமை பறி போகாமல் அமைதி ஏற்படுவதற்கு எங்களால் எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு எதிர்க்கட்சியிலே இருந்து நாங்கள் உதவி செய்கின்றோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். எதிர்க்கட்சியைப்பற்றி அமைச்சர்கள் எப்படி நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், இந்தப் பிரச்சனையில் உதவி செய்வதற்காக நாங்கள் முயற்சி எடுக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த முயற்சி பலனளிக்கும் என்றும் நம்புகிறேன். அந்த முயற்சியை அடைசியப்படுத்தாமல் பயன்படுத்திக்கொண்டு முடிவு காணுங்கள் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

முக்கியமான பிரச்சனைகளிலேயெல்லாம் எதிர்க் கட்சிகளைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும் என்கிற கொள்கை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்ற பிரச்சனை யிலேகூட, “எதிர் கட்சியில் ஒத்துக்கொண்டுவிட்டால், எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை” என்று சொன்னார்கள். சில கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும் போதுகூட, “எதிர் கட்சியினர் ஏன் இதற்கு முட்டுக்கட்டையாக நின்றுகிறார்கள்?” என்ற முறையில் கேட்டார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குச் சம்பளம் போதுமா, போதாதா என்ற பிரச்சனையில் நான் இறங்க வில்லை. பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் திறமையாக தங்களுடைய தொகுதி மக்களுக்கும் இந்த ராஜ்யத்திற்கும் சேவை செய்வதற்குள்ள எல்லா உதவியும் செய்து கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். அப்பொழுதுதான் யார் வேண்டுமானாலும், பொது மக்கள் பிரதிநிதியாக நின்று சேவை செய்ய முடியும். அந்த எண்ணத்துடன் “அலவன்ஸ்” முதலானவை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது போதுமா, போதாதா என்பதைப்பற்றி விவாதிப்பதானால், மற்ற ராஜ்யங்களில் இருக்கும் நிலைமைகளையெல்லாம் பார்த்து, நாம் விவாதிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை என்று அவர்கள் கேட்கும்போது, கடை நிலை ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை என்று அவர்கள் கேட்கும் போது, இன்னும் மற்ற என்.ஜி.ஓ.க்கள் தங்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை என்று கிளர்ச்சி பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, விலைவாசி உயர்வுக்குத் தகுந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் இந்தச் சபை இருக்கும்போது, நம்முடைய சம்பளம், நம்முடைய அலவன்ஸ், இவைகளை உயர்த்திக்கொண்டால், அவர்கள் நம்மை எந்த அளவுக்கு மதிப்பார்கள் என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகையால்தான், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியானது, ஆரம்பத்திலேயே இந்தப் பிரச்சனை மீது ஆட்சேபணை தெரிவித்து வந்திருக்கிறது என்றால், அது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு வசதிகள் போதும் என்ற காரணத்தால் அல்ல; இந்தச் சபையின் மதிப்பு உயர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், சட்ட சபையிலே தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வந்திருப்பவர்கள் என்றால், அவர்களுக்கு மற்றவர்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்குவதிலே அக்கறை கிடையாது என்ற எண்ணம் மக்களிடையே வளரக்கூடாது. மக்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொண்டு தான் நம்முடைய வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும். ஏதோ ஐம்பது ரூபாய் அதிகமான அளவுக்கு நம்முடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொண்டால் மட்டும் பிரச்சனை தீராது. இதன்மூலம் மற்றவர்களிடத்தில் என்ன எண்ணம் உண்டாக்குகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். சட்ட சபையில் இருக்கிறவர்கள், அவர்களுடைய வசதிகளைக் கவனித்துக்கொள்ளு

596 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th April 1960]

ஹுர்களை தவிர, மற்றவர்களுடைய வசதிகளைக் கவனிப்பது இல்லை என்ற எண்ணம் ஏற்பட நாம் இடம் கொடுப்போமானால், அப்பொழுது இந்த சட்டசபையின் அந்தஸ்து பொது மக்களிடத்தில் குறையும். அந்தக் கண் ணைட்டத்துடன் இதை நாங்கள் பார்க்கின்றோமே தவிர, சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு அதிக வசதி வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது அல்ல இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை.

நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் நீளமானதொரு பட்டியலைக் கொடுத்தார்கள், அவர் எழுதிய அத்தனை கடிதங்களுக்குப் பதில் வரவில்லை என்று. அத்தனையும் அவர்களுடைய சொந்தப் பிரச்சனைகளா என்ன? அவை அத்தனையும் பொது மக்களுடைய பிரச்சனைகள்; தொகுதி மக்களுடைய பிரச்சனைகள்தான். சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் எழுதும் கடிதங்கள் பேரில் உடனுக்குடனே நடவடிக்கை எடுத்து, தக்க பரிகாரம் செய்தால், அது இந்தச் சபைக்குச் செய்த பேருதவியாக இருக்கும், கண்ணியமாகவும் இருக்கும் என்று சட்டசபை அங்கத்தினர் என்ற முறையில் நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

சட்ட சபைப் புத்தகங்கள் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுப்பதிலே கூட அமைச்சர் அவர்கள் திட்டம் போட்டு விட்டார்கள். இரண்டரை ரூபாய்க்கு மேல் விலையுள்ள புத்தகங்களானால், அவைகளை சட்டசபை அங்கத்தினர் களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது, அவைகளை லைப்ரரியிலேயே வந்து படித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதிலேயெல்லாம் சிக்கனம் காட்டுகிறார்கள். அதைக் குறையாகச் சொல்லவில்லை. அதே மாதிரி சிக்கனம் மற்ற விஷயங்களிலும் காட்டவேண்டுமென்றுதான் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளிலே இவ்வளவு சிக்கனம் காட்டும் சமயத்தில், இரண்டு சபைகள், கவுன்ஸில் என்றும் அஸெம்பிளி என்றும் இருப்பதை வேறாகப் பிரித்துச் செலவை அதிகப் படுத்த வேண்டிய காரணம் என்ன? எல்லாக் கட்சிகளையும் கலந்து செய்யவேண்டும் என்ற முறையிலே இது விஷயத்திலும் சபை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்து—எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களையும் கலந்துகொண்டு செய்யவேண்டுமென்று ஏன் தோன்றவில்லை அவர்களுக்கு என்று நான் கேட்கிறேன். புதிதாக ஒரு இலாகாவைப் பிரிப்பது என்றால், சம்பளச் செலவு அதிகப்படாதா? புதிய செக்ரடரி ஒன்று, அவுஸ்டென்ட் செக்ரடரி ஒன்று, தனியாகக் கட்டிடம், தனியாக லைப்ரரி, தனியாக “ஸ்டாப்” என்றெல்லாம் வராதா? அதற்கெல்லாம் அதிகச் செலவு ஏற்படாதா? இந்தச் செலவு செய்வதற்கு எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் யாரையாவது கலந்தார்களா? அவர்கள் ஒஷ்டம்போல் செய்துகொள்ளலாம் என்றால், அவர்களுக்கு என்ன சங்கடம் இருந்ததோ எனக்குத் தெரியாது. இது விஷயத்தில் ஏன் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கவுன்ஸில் என்று ஒன்று இருக்க வேண்டுமா என்ற பிரச்சனை அடிக்கடி பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கவுன்ஸில் இன்னும் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? அதற்குப் பதிலாக, இந்தச் சபையின் எண்ணிக்கையை ஏன் விரிவாக்கக் கூடாது? நம்முடைய ராஜ்யம் ஒன்றில்தான் ஒரு பார்லிமென்டரி தொகுதிக்கு ஐந்து சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் என்று இருக்கிறது. இப்படி வெகு சொற்பமானதாக நம்முடைய ராஜ்யம் ஒன்றில்தான் இருக்கிறது. ஐந்து என்பதை ஏழு என்று அதிகப்படுத்தலாம். ஒரு, பார்லிமென்டரி அங்கத்தினர் தொகுதி எல்லைக்குள்ளே ஏழு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் அளவுக்கு அதிகப்படுத்தினால், நேரடியாகத் தேர்தல் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் இன்னும் அதிகமாக இந்தச் சபையில் அமர்ந்து பிரச்சனைகளை விவாதிக்கச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்; கவுன்ஸிலுக்கே அவசியம் இல்லாமல் போய்விடும். கவுன்ஸிலே தேவையில்லை என்று முடிவு எடுப்பதற்குக்கூட இந்தச் சபைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ராஜ்ய சபைக்கும் லோக் சபாவுக்கும் உள்ள உறவைக் காண்பித்து, அதுபோன்று, சட்ட சபையிலிருந்து அது வேறான பிரிவு, தனியான பிரிவு என்ற ஒரு மனப்பான்மையை

27th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

வளர்ப்பது நல்லதாகாது. கவுன்ஸில் இருக்கும் வரைக்கும் கூட, நல்ல சூழ்நிலை இந்த இடத்தில் இருக்கவேண்டும். கவுன்ஸிலுக்கும் அசெம்ப்ளிக்கும் இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலையைக் கெடுத்துவிடுகிறார்கள் இதன் மூலமாக. பல சந்தர்ப்பங்களில், ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியில் யோசனை கொடுத்தார்கள். கவுன்ஸில் கூடாது என்று சொல்லிவந்த நாண்கூட அந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டி, எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டிக்குக்கூட அவர்களைச் சேர்த்துப் போட வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள்தான் யோசனையைக் கொண்டு வந்தார்கள். கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். இருந்தாலும், நல்ல சமுதாய உறவு இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தான் அப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களையெல்லாம் நாங்கள் ஒத்துக்கொண்டு, அவற்றுக்குச் சம்மதத்தைத் தெரிவித்து வந்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது, கவுன்ஸிலைத் தனியாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று போராட என்ன? எல்லாவிதத்திலும் தனி என்று—ராஜ்யம் பிரித்த மாதிரி—இருக்கும் எண்ணம் எதைக் காட்டுகிறது? இந்தச் சபையினின்று, கவுன்ஸிலுக்கு—கவுன்ஸிலிலே இருக்கும் ஒரு சிலருக்கு—அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு எண்ணம் வளருவது நல்லதல்ல என்பதை நான் அவர்களுக்கு நினைப்புட விரும்புகின்றேன். இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரி பிரச்சனை வரும்போது எதிர்க்கட்சிகளைக் கலந்திருக்க வேண்டும். இரண்டு சபைகளுக்கும் இடையே எப்படி உறவு இருக்கவேண்டும் என்று பேசித் தீர்த்திருக்க வேண்டும். பிரித்துவிட்டால் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியாது; இன்னும் குரோதத்தைத்தான் வளர்க்கும். இன்னும் அவர்கள் உத்தரவு இறுதியாகப் போடாமல் இருந்தால் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

இதன்மூலமாக என்ன விளைவு ஏற்படும்? ஒரு பக்கத்தில் சிக்கனம் என்று சொல்லி, இப்படி ஏன் செலவை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு போகிறீர்கள்? பிரிந்து போனது போக மிச்சம் இருக்கும் அசெம்பிளி பகுதியிலே இருக்கும் ஆபீசர்கள், சிப்பந்திகள், இவர்களிடத்திலே நல்ல எண்ணம் வளருமா? இப்பொழுது கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்கிறார்கள். சட்டசபை வேலை செய்வது ஐந்து மணி நேரம் என்றால், அவர்களும் ஐந்து மணி வேலை செய்தால் போதும். ஆனால், சட்டசபையில் சராசரி பார்த்தால், நாம் ஐந்து மணி அல்ல வேலை செய்வது, ஆறு மணிக்கு அதிகமாக வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நம்மைவிட அதிகமாக சட்டசபைக் காரியாலயத்திலே இருக்கும் குமஸ்தாக்கள், சிப்பந்திகள் வேலை செய்துகொண்டு, கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உற்சாகமாகாது கொடுக்கவேண்டும். இப்படிப் பிரிவினை செய்து, ஒரு சிலருக்குச் சலுகை கொடுப்பது போல் ஒரு சில நோக்கத்தோடு செய்யும் எண்ணம் ஏற்படுமானால், கட்டாயம் அசெம்பிளியில் இருக்கும் ஊழியர்களிடத்திலே நல்ல ஒத்துழைப்பு, இப்பொழுதிருக்கும் சமூகமான நிலைமை, ஏற்படுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அவர்கள் அதிகக் கடுமையான பளுவை ஏற்று வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டுமானால், இப்படிப் பிரிவினை செய்ய வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கும் வசதிகளிலே பல குறைபாடுகள் இருப்பதைப் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காண்பித்தார்கள். சட்டசபைக்கு நல்லதொரு லைப்ரரி இருக்கிறது. அந்த லைப்ரரியிலே போய்ப் படிக்கவேண்டுமென்றால், அங்கே இருந்து பாடிப்பதற்கு வசதி போதாது. லைப்ரரி நல்ல இடத்தில் அமைய இடம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அதிகமான பணச் செலவு ஏற்படும் என்ற கஷ்டம் இருந்தால், மீண்டும் ஏன் சட்டசபையைப் பழைய கட்டிடத்திற்கே கொண்டு போகக் கூடாது? குழந்தைகளுக்கென்றே நல்ல தியேட்டரைக் கட்டுங்கள். ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவானாலும் பரவாயில்லை. அது நல்ல செலவு. நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள் சொன்னமாதிரி, குழந்தைகளைக் கவனிக்க வேண்டியதுதான். பன்னிரெண்டு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு பண்ணியிருக்கும் கட்டிடத்திலே இரண்டு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்தும், அந்தக் கட்டிடம் குழந்தைகளுக்காவது பூராவும் பயன்படுகிறதா?

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th April 1960]

குழந்தைகளுக்கு உகந்த முறையில், நல்ல தியேட்டர் கட்ட முடியுமா? அதுவும் கட்ட வேண்டும். அந்த இடத்திற்கு மீண்டும் இந்தச் சபையைக் கொண்டுபோனால், இன்னும் சொற்பமான தொகையில் கட்டி வசதி செய்துகொள்ள முடியும், எல்லாம் ஒரே இடத்தில் இருப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகையால், அந்த யோசனையை மீண்டும் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். சட்ட சபையை இந்த இடத்திற்கு மாற்றக்கூடிய சமயத்திலே கூட, எதிர்க் கட்சியிலுள்ள யாரையும் கலந்துகொள்ளவில்லை. முக்கியமான பிரச்சனைகளில் கூட எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களைக் கலந்துகொள்வது இல்லை என்று இருப்பது சரியல்ல.

இன்னும் முக்கியமான விஷயம்—சட்ட சபையினுடைய அந்தஸ்தைப் பற்றியது. சட்ட சபையின் அந்தஸ்து உயரவேண்டுமானால், சட்டசபைக் காரியாலயத்தில் செக்ரடரியிலிருந்து கடைநிலை ஊழியர்கள் வரை மந்திரிகளைக் கண்டு பயப்படக்கூடாது. மற்ற நிர்வாகங்கள் இருக்கட்டும்; ஹெட் ஆப் தி டிபார்ட்மென்ட் அமைச்சரைக் கண்டோ, அரசியல்வாதிகளைக் கண்டோ, எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்களைக் கண்டோ பயப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆளும் கட்சியைக் கண்டும் பயப்படாமல் நியாயமாக நடக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டிய பொறுப்பு அமைச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. சட்டசபை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அந்தப் பொறுப்பு இன்னும் அதிகமாகவே இருக்கிறது. சட்டசபை இலாகாவானது அமைச்சர்களுடைய மேற்பார்வைக்கு உட்பட்ட இலாகாவாகக்கூடாது என்பதை 1952-ம் வருஷத்திலேயே சட்டசபையில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். அந்தச் சமயத்தில் அதற்கு ஒரு மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, மாறுதல் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது அந்த மாறுதல் என்ன ஆயிருக்கிற தென்றால், பெருமான் போய் பெத்த பெருமான் வந்த மாநிலம், எந்த விஷயமாக இருந்தாலும், “பைனான்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்”, “பப்ளிக் டிபார்ட்மென்ட்” இவைகளினுடைய சம்மதத்தைப் பெறாமல் எந்த முடிவும் செய்துகொள்ள முடியாது என்ற நிலைமைக்கு, மற்ற இலாகாக்கள் எப்படி நடத்தப்படுகின்றனவோ அப்படி நடத்தப்படுகிறது, சட்டசபை இலாகாவும். கோர சட்டசபையின் விதிகளைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தேன். அங்கு ராஜப்பிரமுகம் இருந்த காலத்திலே போட்ட அந்த விதிகளில் கூட சட்டசபைக் காரியாலயத்திற்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சபாநாயகருக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சபாநாயகரும் சட்டசபைக் காரியாலய அதிகாரியும் நிர்வாகத்திலிருந்து தனியாக இருந்தால்தான் அவர்கள் சுதந்தரமாக—ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல்—இஷ்டப்படி நடக்க முடியும். இஷ்டப்படி நடக்க முடியும் என்று சொல்லும் போது, அவர்கள் எதையும் செய்துவிட முடியாது; விதிகள் இருக்கின்றன; அரசியல் சட்டம் இருக்கிறது. அவைகளின்படிதான் நடக்க முடியும். அப்படியில்லாத ஒரு நிலைமையில், அமைச்சருடைய தயவு வேண்டும், அமைச்சரைக் கண்டு பயப்பட வேண்டும் என்ற நிலை வந்துவிடுகிறது. அமைச்சருடைய தயவை எதிர்பார்ப்பதோ, அமைச்சரைக் கண்டு பயப்படுவதோ.....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் என்னைப் பார்த்து எப்போதாவது பயந்துகொண்டிருக்கிறார் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார் என்று கேட்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: அப்படி நான் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார் என்று தெரிந்துதான் கவனித்துப் பேசுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இங்கிருக்கும் காரியதரிசியோ மற்றவர்களோ, யாராயிருந்தாலும், எங்குக்கும் அவர்களுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது. எந்த மந்திரியைப் பார்த்தும் அவர்கள் பயப்படவேண்டிய நிர்வாக அமைப்பே இப்பொழுது கிடையாது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

27th April 1960]

SRI M. KALYANASUNDARAM: செக்ரடேரியட்டில் இருக்கும் “பைல்” களை நேராக நிதி அமைச்சர் அவர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் வரவழைத்து உத்தரவு போடக்கூடிய வழக்கம் இருக்கிறதா? அதிகாரம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது எந்தச் செலவுக்கு அனுமதியளிப்பதாய் இருந்தாலும், மந்திரி யாராவது கையெழுத்து போட்டால்தான் செலவு செய்யலாமேயொழிய, யார் கையெழுத்துப் போட்டாலும் செல்லாது என்பது காண்டிடியூஷனில் உள்ள முறை. ஆகையால், அந்த முறையிலே இரண்டு பேரும் கையெழுத்துப் போடவேண்டியிருக்குமே தவிர, வேறு விதத்தில் இங்கே நடக்கும் விவகாரங்களில் தலையிட்டு ஏதாவது செய்ததாகக் காண்பித்தால் அதைத் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: விவரங்களுக்குப் போக விரும்பவில்லை. அது வேண்டுமானால், கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டம் நடக்கும்போது, அங்கே பேசி அதைச் சுமுகமாகத் தீர்க்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால்—பட்ஜெட்டிலே நாம் “லெஜிஸ்லேசரு” க்கு என்று தொகை ஒதுக்கிவிட்ட பிறகு, அதைச் சபாநாயகரும், கவர்னரும் தான் செலவழிக்கக்கூடிய முறை இருக்கவேண்டுமே தவிர, அமைச்சர் கையெழுத்துப் போட வேண்டும் என்று இருக்கக்கூடாது என்பது. அப்படிச் செய்துவிட்டால், அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண் ஆகாத விதத்தில் செலவு செய்ய முடியும். ஒதுக்கப் பட்ட தொகைக்குள், சபாநாயகர், கவர்னருடைய ஆலோசனையின் பேரில், செலவு செய்யும் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். சபாநாயகரைச் சம்பந்தப் பட்டமட்டில், ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் அமைச்சர்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். விவரங்கள் வேண்டுமானால், எனக்கு இருக்கும் விவரங்களை வைத்து பிவினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியிலே இந்தப் பிரச்சினையை விவாதிப்பது நலமாக இருக்கும். அதன்பிறகு வேண்டுமானால், இந்தச் சபையில் கொண்டு வரலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எனக்கு இருக்கும் தகவலை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பேச நான் விரும்பவில்லை. அதற்கு முறைகள் எப்படி என்று சொல்லலாம். மற்ற ராஜ்யங்களில் என்ன நடக்கிறது, லோக்சபாவில் என்ன நடக்கிறது, லோக்சபாவுக்கும் அங்கிருக்கும் நிதி இலாகாவுக்கும் “பைல்” கள் எப்படிப் போகின்றன என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம். அந்த முறையில் ஒரு வாக்குறுதியை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்தார்கள். லோக் சபைக்கும் அங்கிருக்கும் நிதி இலாகாவுக்கும் என்ன உறவு இருக்கிறதோ அதே உறவுதான் இங்கும் இருக்கும் என்ற வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதே அடிப்படையில்தான் இருக்கிறதா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இன்னும் மற்ற விவரங்களும் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள், எந்தெந்த விதத்திலே இல்லை என்று சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கும் அல்லவா. எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை பிசினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியிலே விவாதித்து அவசியமான பரிகாரம் செய்யலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் குறிப்பாக நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், சட்டசபை சம்பந்தப் பட்ட மட்டில், சட்டசபை காரியாலயம், சபாநாயகர் ஸ்தானம், இவைகளில், அமைச்சர்களுடைய குறுக்கீட்டுக்கு இடம் இருக்கக் கூடாது என்பது தான். நடைமுறை ஒரு பக்கத்தில் இருந்தாலும், சம்பிரதாயமாகவாவது, சபாநாயகர் சிபாரிசு செய்தால் ஏற்றுக்கொள்வது என்பதை கடைப்பிடித்து வந்தால் சிக்கல்கள் இல்லாதபடி செய்யமுடியும் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்புக்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற, வெட்டுப் பிரேரேபணைகளை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்தியாவிலுள்ள மற்ற ராஜ்ய அமைச்சரவைகளுக்கும், மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் உள்ள உறவு நிலையை நாம் பார்க்கிறபோது, நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காருடைய உறவு

[Sri P. S. Chinnadurai] [27th April 1960]

நிலையானது மத்திய சர்க்காரோடு மிகவும் தாழ்ந்த அந்தஸ்திலே இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எவ்வளவு தாழ்ந்து இருக்கிறது என்றால், நம்முடைய ராஜ்யத்துக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதற்குக்கூட மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து அனுமதியை பெற முடியாத அளவிலே இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பெயரை மாற்ற மத்திய சர்க்காரிடத்திலே அனுமதி வாங்கிச் செய்யவேண்டும் என்பதில்லை. அது எங்களுடைய பொறுப்பிலேதான் இருக்கிறது. மாற்றுவது அவசியமில்லை என்று இருக்கிறோம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : நம்முடைய அமைச்சரவையின் பொறுப்பிலே இருந்தால் மிகவும் நல்லது. அப்படியானால் தன்மானத்தை அமைச்சர்கள் மறந்தா நம்முடைய நாட்டுக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்காமல் இருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தன்மானம் என்பது அவரவர்களுடைய நினைப்பை பொருத்தது. தன்மானம் ஒருவருக்கு ஒரு விதமாக இருக்கலாம், இன்னொருவருக்கு வேறு விதமாக இருக்கலாம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : பம்பாய் மாநிலத்தை பிரிக்கும் போது, மகராஷ்டிரம், குஜராத் என்று அவர்களுடைய சொந்த பெயரிட்டு அழைக்க இருக்கிறார்கள். இதைப்போலவே பல்வேறு மாநிலங்களிலும், அந்தந்த மாநிலத்துக்குரிய சொந்தப் பெயரிட்டு அழைக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்துக்கும்மட்டும் தமிழ் நாடு என்று பெயரிடுவதற்கு இன்னும் நம்முடைய அமைச்சர் அவைக்கு தன்மான உணர்ச்சி எழவில்லை என்பதற்காகநான் மிக மிக வருந்துகிறேன். இப்படிச் சொல்லும்போது நான் நாட்டிலே உள்ள மூன்று கோடி மக்களின் உணர்ச்சியைத்தான் வெளிப்படுத்துகிறேன் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இலங்கையிலேயுள்ள தமிழ் மக்களுக்குப் போதுமான அளவில் பாதுகாப்பைக் கோரிப் பெறுவதற்கு மத்திய சர்க்காரிடத்தில் நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கத்தாலே இயலவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் ஒவ்வொரு தடவையும் பாராளுமன்றத்தில் பதில் அளிக்கின்றபோதும் தமிழ் மக்களின் மான உணர்ச்சிக்கு முற்றிலும் புறம்பான பதிலைத்தான் கொடுக்கிறார்கள். தமிழ் மக்களை மாற்றாந்தாய் பிள்ளைகள்போல நினைக்கிற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம்.

DEPUTY SPEAKER : தயவுசெய்து பார்லிமெண்டிலே நடக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி இங்கே பேசாதீர்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : நம்முடைய சர்க்காரின் கொள்கையைப் பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்துக்கு கொண்டுவந்து ஆவன செய்ய முடியும். ஆனால் செய்யவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. இலங்கையிலே இருந்து நாடு கடத்தப்பட்டு, அகதிகளாக வருகிற மக்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கும் வசதிகளை எந்த அளவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் மேற்கு வங்காளத்திலே இருக்கிற வங்காள அகதிகள் புனர்வாழ்வு பெற, தண்டகாரணயத் திட்டத்தைக் கோரிப் பெறுவதற்கு மேற்கு வங்காள சர்க்காராலே முடிந்து இருக்கிறது. புனர்வாழ்வு சரிவர கவனிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்க, மேற்கு வங்காள முதன் மந்திரி தண்டகாரணய பிரதேசத்திற்கே சென்று வருகிறார். ஆகவே நம்முடைய பகுதியிலேயே இலங்கையிலேயிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டு இங்கே ஓடி வந்த தமிழ்மக்களுக்கு எந்த அளவு புனர் வாழ்வு அளித்தோம் என்று நம்முடைய அமைச்சரவை சரியாக பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் மக்கள் அனாதைகளாக, அகதிகளாக தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய உதவி அளிக்கப்படவில்லை என்று நான் இந்த அமைச்சரவை மீது குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

27th April 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

கேரள ராஜ்யத்தில் இரண்டாவது கப்பல் கட்டும் தளம் அமைக்கப்போவதில்லை என்ற செய்தி பத்திரிகையிலே வந்தவுடனே அங்கே உள்ள ராஜ்ய சர்க்காரும், சட்ட மன்றமும் மக்களும் கொதித்தெழுந்து, அந்த தளம் அங்கே அமைக்கப்படவேண்டும் என்று கூச்சல் போடவே, அதனை அந்த இடத்திலேயே மீண்டும் அமைப்பது என்று முடிவாகி இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, அஸ்ஸாம் ராஜ்யத்தில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலையை வைப்பதற்கு அந்த ராஜ்ய அமைச்சரவை போராடி வெற்றி பெற்றது.

ஆனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையிலே என்ன நடக்கிறது என்றால், ஹெவி எலக்ட்ரிகல் எகுப்மெண்ட் கனரக மின்சார சாமான்களை, டிரான்ஸ்பார்மர் போன்றவற்றை தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலையை இங்கே அமைக்கப்படும் என்று முதலிலே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பத்திரிகைகளிலே அதற்கான செய்திகெல்லாம் வந்தன. ஆனால், பிறகு அது மத்தியப் பிரதேசத்திலுள்ள போபாலில் அமைக்கப்படும் என்று முடிவான செய்தி வந்திருக்கிறது. இது எப்படி ஏற்பட்டது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. இந்தியாவிலேயே நம்முடைய ராஜ்யம் மின்சார அபிவிருத்தியில் மிக அதிகமாக முன்னேறி வருகிறது என்று கூறிக்கொள்ளுகிறோம்) மூன்றாவதாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறோம். நம்முடைய ராஜ்யத்தை விட மத்தியப் பிரதேசம் மின்சாரத்தில் பிற்போக்கானதாக இருந்தும் ஏன் அந்த தொழிற்சாலை போபாலிலே அமைக்கப்படுகிறது.

இன்னும், நம்முடைய ராஜ்யத்திலே முதன்முதலாக அணுமின்சார உற்பத்தி நிலையம் நிறுவப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று நம்முடைய மின்சார இலாகா அமைச்சர் கூறிவந்தார்கள். ஆனால் அந்த அணுமின்சார நிலையம் முதன் முதலாக பம்பாய் ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது மகாராஷ்டிரத்தில் அமைக்கப்படும் என்று முடிவாகி இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதை அறிந்திருப்பார்கள் என நினைக்கிறேன். (கனம் திரு வி. ராமையா : இந்தியாவில் தானே இருக்கிறது.) உண்மை, ஆனால் நமக்குரிய தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டாமா என்று அமைச்சரவர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அதை போல, சேது சமுத்திர திட்டம். நமது அமைச்சர்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேது சமுத்திர திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் அது குறித்து நம்பிக்கைத் தரத் தக்க செய்தியை வெளியிடவில்லை. நாம் இங்கே பேசிக்கொண்டே இருக்கிறோம். மூன்றாவது திட்டத்தில் இல்லாவிடாலும், நான்காவது திட்டத்தில் பார்த்தால் போதும் என்று அமைச்சர்கள் சொல்வார்கள்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்றுதான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவற்றையெல்லாம் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் நமது ராஜ்ய அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கத்துடன் எந்தெந்த வகையில் வாதாடி, இந்த மாநிலத்துக்கு உரிய நல்ல வசதிகளைப் பெறுவதற்கு முடியுமோ, அப்படிப்பட்ட வசதிகளை பிற மாநிலங்களுக்கு சமமாகக்கூட பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் சொல்லுவதைக் கேட்டுக்கொண்டு சும்மா இருந்து விடுகிறார்கள். அவர்களோடு வாதாடி, இன்னும் வேண்டுமானால் போராட்டம் நடத்த வேண்டிய அளவில் இருந்தாலும் கூட போராடிப்பெற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அந்த வகையில் தேவையான கொள்கையை நமது அரசாங்கம் பின்பற்றவில்லை” என்பதை வருத்தத்தோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படி பல விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் நேரம் குறைவாக இருப்பதனால், நான் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நமது அமைச்சர்கள் சிக்கனத்தைப்பற்றி விரிவாகப் பேசினார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக் குறித்து பேசுகிறபோது அவர்களுக்கு கொடுக்கிற சம்பளம் தேவைக்காக கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[27th April 1960]

இதற்கு முன்னால் நிதியமைச்சர் சொன்னதைத்தான் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் பிரதிபலித்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். தேவைக்காக கொடுக்கப்படுவதாகவே வைத்துக்கொள்வோம். தொகுதியில் சற்றுப்பிரயாணம் செய்ய கொடுக்கப்படும் Allowance போதுமானதாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை விட்டுவிடலாம். சர்க்கார் அனுஷ்டித்து வருகிற சிக்கன கொள்கையை வைத்துப்பார்க்கிறபோது இன்னும் கொஞ்சம் அதிக சிக்கனத்தை அமைச்சர்கள் கையாண்டு காட்டலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அமைச்சர்கள் பங்களிகளில் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் இருக்கின்ற பங்களிக்கள் ஒவ்வொன்றும் 500 ரூபாய் முதல் 750 ரூபாய் வரையில் வாடகை வரக்கூடியவை எதற்காக அவ்வளவு பெரிய பங்களிக்களில் வசிக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பங்களிக்களில் வசித்தால்தான் அமைச்சர்களுக்கு உரிய அந்தஸ்து இருக்கும், இல்லாவிட்டால்போய்விடுமா? அப்படியிருக்க முடியாது. கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் சிறிய அறையில்தான் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவருக்கு உரிய அந்தஸ்து இல்லாமல் இருக்கிறதா? ஆகவே அமைச்சர்கள் பங்களிக்களில்தான் வசிக்க வேண்டும் என்ற சம்பிரதாயம் இனியும் அவசியமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த பங்களிக்களை வாடகைக்கு விட்டுவிடலாம் அப்படியானால் அமைச்சர்களுக்கு இடம் எங்கே கொடுப்பது என்று கேட்பார்கள். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! நமது புதிய Hostel இருக்கிறதே அதைவிட வசதியான இடம் கிடைக்க முடியுமா? அவ்வளவு அருமையானதும், வசதியானதுமான இடத்தை அங்கத்தினர்களுக்கும், உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் அமைச்சர்களும் இருந்து கொள்ளலாம் இப்போது அங்கத்தினர்களுக்கு அந்த Hostel-ல் தங்க நாளொன்றுக்கு வாடகை ரூபாய் இரண்டு இரண்டரை, மாத வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் 50 ரூபாய் அங்கத்தினர்கூட அவர் குடும்பம் இருந்தால், அதற்கு ஒரு 50 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. நான் இந்த சட்டமன்றத்தின் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை சட்டமன்றம் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் மாத்திரமல்ல, அவருடைய மனைவி மக்களும் கூட ஒரே அறையில் ஒரே 50 ரூபாய் வாடகையில் இருக்க அனுமதிக்க மன்றம் ஒப்புக்கொள்ளும். ஆகவே அமைச்சர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு அறை எடுத்துக்கொண்டு, அதில் வசித்தால் எவ்வளவு சிக்கனமாக இருக்கும்.* இப்போது 10 அறைகளுக்கு ஒரு பியூன் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எட்டு அறைகளுக்கு ஒரு பியூனை வைத்துக்கொள்ளட்டும். அமைச்சர்களுடைய டெலிபோன்களுக்காக இன்றைய தினம் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்கிறார்கள். இதெல்லாம் தேவையில்லை. ஹாஸ்டலில் டெலிபோன் இருக்கிறது 90-ம் நம்பர் காரியாலயத்தில் டெலிபோன் இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் அதை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் டெலிபோன் செய்வதற்காக அவர்கள் மாடிப் படியில் ஏறி இறங்கினால், உடல் வலிவுகூட ஏற்படும் (சிரிப்பு). ஆகையால் அப்படிப்பட்ட நல்ல சிக்கன திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் கூறிய கருத்துக்களையெல்லாம் ஊன்றி கவனித்து பதிலளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

1-00
p.m.

அடுத்தபடியாக எதிர் கட்சிக்காரர்களின் கூட்டங்களுக்கு C. I. D.-களை போட்டு ரிபோர்ட்டு எடுப்பது சம்பந்தமாக நான் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். ரிபோர்ட்டு எடுப்பது மாத்திரமல்ல. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு வருகிற கடிதங்களும் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றன. இது பற்றி பல முறை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியாகிவிட்டது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு வருகிற டெலிபோன் செய்திகளும் ஒட்டு கேட்கப்படுகின்றன. ஒட்டுக்கேட்பது கெட்ட பழக்கம் என்பது தெரிந்திருக்கவேண்டும். சாதாரண வாழ்க்கை முறையிலேயே பிறர் பேசிக்கொண்டிருப்பதை ஒட்டுக்கோட்டால் தப்பு, பிறருக்கு வந்த கடிதத்தைப் படித்துப் பார்ப்பது தப்பு, அப்படி இருக்க ஏன் இந்த அரசாங்கம் தப்பான காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இது மிக மிக வேதனை தரக்கூடிய விஷயம். அதுவும் என் மனைவியிடமிருந்து எனக்கு வருகிற

27th April 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

கடிதங்கள்கூட உடைத்துப் பார்க்கப்படுகின்றன. அதற்காக நான் வெளியூர் வரும்போது என் மனைவியை எனக்குக் கடிதம் எழுதவேண்டாம் என்றே சொல்லிவிட்டு வருகிறேன். (சிரிப்பு.) இது சிரிப்பதற்கு வேடிக்கையான விஷயம் அல்ல. உண்மையிலேயே யாரையும் எனக்குக் கடிதம் எழுதவேண்டாம் என்றே சொல்லியிருக்கிறேன். நானும் கூட யாருக்கும் கடிதம் எழுதுவதே இல்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இப்படிக் கொடுக்கப்படுகிற தொல்லைகள் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். அதிகாரம் தங்கள் கையில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இத்தகைய அருவருக்கத்தக்க காரியங்களில் அரசியல் அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது என்று இங்கே நான் குறிப்பிடுகிறேன். அடுத்தபடியாக ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் நான் பேசிக்கொண்டே சென்றால் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்குக் கோபம் உண்டாகிவிடும், காலம் இல்லாத காரணத்தினால்.

சட்டமன்றத்திற்கு வருகிற பத்திரிகை நிருபர்களுக்குப் போதுமான வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி இருக்கிறது. அதிகமான நிருபர்களும் இங்கே அனுப்பப்படுகிறார்கள். ஒரு பத்திரிகையில் இருந்தே இரண்டு மூன்று நிருபர்கள் வந்து சபை நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கிறார்கள். குறிப்பு எடுக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கென்று தனியாக ஒரு அறை அளிக்கப்படவேண்டும். இப்போது இருக்கிற இடம் போதுமான வசதியுள்ளதாக இல்லாத காரணத்தினால் இன்னும் கொஞ்சம் விசாலமான இடம் இவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது மிகவும் அவசியம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இப்போது இருக்கிற லௌஞ்ச ரூமையாவது கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பட்ஜெட் விவாதத்திலேயே இந்த மானியத்தின்மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தைத்தான் நான் அதிக ஆர்வத்துடன் வரவேற்கிறேன். மற்றவை எல்லாம் பொதுவான நிர்வாகத்தைப்பற்றிச் சொல்கின்றன. இப்போது முக்கியமாக மந்திரிகளுடைய தனிப்பட்ட முறையிலும் அவர்களுடைய நேரிடை நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைகளையும் இந்த மானியத்தின் கீழ்தான் எடுத்துச் சொல்வது சாத்தியம். முக்கியமாக பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு இருக்கிறவர்கள், பொதுப் பணிகளைச் செய்கின்றவர்கள் மற்றவர்களைப்போல சாமான்ய மனிதர்கள் தான். அவர்களிடத்தில் என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்களே தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதும் மிகவும் அவசியம்தான். ஆகவே எங்களிடத்தில் உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்பவர்களுக்கு நான் மிகவும் நன்றி செலுத்துகிறேன். பலதடவை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். நாங்கள் எல்லோரும் குறைவு இல்லாத நிறைவு பெற்ற மனிதர்கள் என்று எந்த இடத்திலும் சொல்லிக்கொண்டது கிடையாது. எங்களால் இயன்ற அளவு நாங்கள் திறமையோடு செயல்படுகிறோம். மக்களுக்காகப் பணி செய்கின்றோம். அவர்கள் எங்களிடத்தில் அதிகாரத்தை ஒப்புவித்தார்கள். மக்களுடைய வோட்டுகளைப் பெற்றே நாங்கள் இங்கே வந்து அவர்களுடைய நலனுக்காகப் பணி செய்கின்றோம். ஆகவே எங்களிடத்தில் உள்ள உண்மையான குறைகளை நியாயமான முறையில் எடுத்துச் சொன்னால் எங்களை நல்ல முறையில் திருத்திக்கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படும். வேறுவிதமாக குறிப்பாக எடுத்துக் காட்டுவது என்றால் அதனால் நாங்கள் திருத்திக்கொள்வதற்கு வசதி இல்லாமல் போய் விடுகிறது.

உதாரணமாக இப்போது பிரஜா சோஷலிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் திரு சின்னதுரை அவர்கள் மந்திரிகளுக்கு நல்ல நீதியை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மந்திரிகள் ஏன் பங்களாக்களில் தனித்தனியாக இருக்கவேண்டும். அவர்களும் கூட, மனைவியோடு, குழந்தை குட்டிகளோடு எம். எல். ஏ. ஹாஸ்டலிலேயே வந்து தங்கிவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்த பின்புதான் மந்திரிகள் தனித்தனியாக இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தோம்.

604 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1960]

வேண்டுமானால் அவர்கள் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த முதல் மந்திரியாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நீங்கள் எல்லோரும் தனித்தனியாக இருக்கக்கூடாது, எம். எல். ஏ. ஹாஸ்டலிலேயே தங்கவேண்டும் என்று யோசனை கூறலாம். அதுவும் எட்டு அறைக்கு ஒரு ப்யூன் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் தங்கவேண்டும் என்று சொல்லலாம். அவர்கள் அதை நடத்திக் காட்டினால் அதை ஓரளவு நாங்கள் பின்பற்றவும் வழிகாட்டியாக இருக்கும். (ஸ்ரீ P. S. சின்னதுரை எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த முதல் அமைச்சர் அவருடைய வீட்டில்தான் இருக்கிறார்) இங்கும் எங்கள் முதல் மந்திரி அவருடைய சொந்த வீட்டில்தான் இருக்கிறார். சர்க்கார் வீட்டில் இருக்கவில்லை. (ஸ்ரீ P. S. சின்னதுரை) தயவுசெய்து நான் பேசிக் கொண்டே இருக்கும்போது யாரும் ரன்னிங் காமண்டரி கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். வேண்டுமானால் நான் உட்கார்ந்து கொள்கிறேன். அவர்கள் பேசட்டும். பிறகு நான் பேசுகிறேன்.

இன்னொன்று, முக்கியமாக அவர்களுக்கு இப்போது அந்த ஹாஸ்டலில் இருக்கக்கூடிய வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆனால் அதற்காக அமைச்சர்கள் தனி பங்களாக்களில் மிகவும் ஆடம்பரமாக வாழ்கிறார்கள் என்று எண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது. மற்ற ராஜ்யங்களில் உள்ள அமைச்சர்களுக்கு இருக்கும் வீடுகளையும் போய் பாருங்கள். இங்கே வந்தும் பாருங்கள். அங்கே எவ்வளவு வசதி, அனுசூலம் எல்லாம் இருக்கிறதோ அவ்வளவு இங்கே கிடையாது. சாதாரண எளிய வாழ்க்கை தான் வாழ்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் ஒருவர் அமைச்சராக இருந்து பணியாற்றுவதற்குப் போதுமான வசதிகள்தான் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை எங்களுக்காக மட்டும் அல்ல. நாளைக்கு யார் அமைச்சராக வந்தாலும் இவை அவசியமானவை. திரு. சின்னதுரை பேன்றவர்களுக்கு இது கூட வேண்டாம். அவருக்கு ரூம்கூட வேண்டியதில்லை. வாசலிலேயே உட்கார்ந்து எல்லா வேலைகளையும் செய்துவிடுவார்கள். அவருக்கு 150 ரூபாய் கூட வேண்டாம். ஐம்பது ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு மிக எளிமையாக வாழ்ந்து விடுவார்கள். அவருக்கு அந்த லட்சியம் இருக்கிறது. அது ஒருபுறம் இருக்க இப்போது உள்ள ஹாஸ்டல்களில் அங்கத்தினர்களுக்கு வசதிக் குறைவு இருக்கிறது என்றால் அவற்றை எப்படி நிவர்த்திப்பது என்பது ஒரு விஷயம். சின்னச்சின்ன ரூம்தான் கொடுத்திருக்கிறோம். தனியாக வீடு கட்டித் தருவது என்றால் எங்கே கட்டித் தருவது என்று யோசிக்கையில் பீச்சில் கட்டிக்கொடுக்கலாம் என்றார்கள். வேண்டுமானால் அதற்குத் தனியாக திட்டம் அமைத்துச் சிறப்பாகச் செய்யலாம். ஆனால் அதற்காக இப்போது இருக்கும் ஹாஸ்டல்களில் குடும்பத்தோடு அங்கத்தினரோ அமைச்சரோ வந்து இருக்க வேண்டும் என்றால் அதில் நமக்கு இருக்கக்கூடிய அசௌகரியங்கள் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். நம்மைக்காட்டிலும் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அதிக அசௌகரியம் ஏற்படுகிறது. அதிக விருந்தாளிகள் வந்து தங்குகிறார்கள் என்றால் பக்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு நம்மைக் காட்டிலும் அதிகத் தொந்தரவு ஏற்படுகிறது. இப்போது அழைப்பின் பேரில் வருகிற விருந்தாளிகள் ஒருபுறம் இருக்க அழையா விருந்தாளிகள் வேறு அதிகமாக உள்ளே புகுந்து விடுகிறார்கள். பல சமயங்களில் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. பாத் ரூம், லட்ரின் இவற்றையெல்லாம் அசுத்தம் செய்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கத்தினர்கள் இப்படிச் செய்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் திருவல்லிக்கேணியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் எல்லோரும் இங்கே செளகரியமாக இருக்கிறது என்று வந்து அசுத்தம் செய்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கத்தினர்களுக்கு வருகிற விருந்தாளிகள் யார் என்பது கட்டுப்பாடாக இருந்தால் இதைத் தடுத்துவிடலாம். அது இல்லாத காரணத்தினால் யார் வந்தாலும் இவர் எந்த அங்கத்தினருடைய விருந்தாளியோ என்று எண்ணித் தடுக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. புதிதாக கட்டிடம் கட்டவேண்டும் என்றால் அது பெரிது இல்லை. எந்தவிதமான கட்டிடமும் கட்டித் தருவதற்குச் சர்க்கார் தயங்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை யோசித்து தகுந்த முறையில் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்.

[27th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

ஆகவே, அந்த முறையில் யோசித்துப் பார்த்து அவசியமானால் அதைச் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில், கனம் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னதுபோல் மந்திரிகள் அனாவசியமாக செலவு செய்கிறார்கள் என்றால், அதைக் குறிப்பிட்டு எடுத்துச் சொன்னால் அதைக் குறைத்துக்கொள்ள எங்களாலான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்கிறோம். அவர்கள் நினைக்கவேண்டியதில்லை, இப்பொழுது இங்கு வந்த பிறகுதான் செளகரியங்களை நாங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்று. பொது வாழ்க்கைக்கு வருவதற்கு முன்பிருந்த செளகரியங்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு நாங்கள் இங்கு வந்து பணியாற்றுகிறோம் என்பதை அவர்கள் கொஞ்சமாவது உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இங்கு வந்த பிறகுதான் செளகரியமாக வாழ்கிறோம், ஒரு அறையில் ஏன் இருக்கக்கூடாது, வாசலில் ஏன் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கக்கூடாது ஏன் நெல்லாம் கேட்டால், இங்கு என்னவேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கு எல்லாவித உரிமையும் உண்டு. நாங்கள், தனிப்பட்ட மனிதர்களாக இல்லாது முன்று கோடி தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக, இங்கு அமைச்சர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே அவர் தமிழ் மக்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய மதிப்பு இவ்வளவுதான் என்பதைப் பார்க்கும்போது கனம் சின்னதுரையைப் பார்த்து நான் பரிதாபப்படுகிறேன். இதைப் பத்திரிகைகளில் போட்டு விளம்பரப் படுத்தினால் தமிழ் நாட்டிற்கே, தமிழ் மக்களுக்கே இப்படி பேசுவது ஒரு இழுக்காக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை, அவர்கள் சொன்ன யோசனையை மற்றவர்கள் படித்துப் பார்த்தால். அவரவர்கள் தரத்தைப் பொறுத்து எந்தவிதத்தில் பேச வேண்டுமென்று அவரவர்கள் நிர்ணயித்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் இது.

அடுத்தபடியாக, நிர்வாகத்தைப்பற்றி பலவித குறைபாடுகள் இங்கு சொல்லப்பட்டது. நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகள் என்னவென்று தெரியாததல்ல. அவைகளை எப்படி நீக்குவது என்பதில் நடைமுறையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணர வேண்டும். இன்று தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பைலையும் பார்க்கும்போது தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது தெரிய வருகிறது. சபீபத்தில் 1952-ம் வருடத்தில், விவசாயப் பெருக்கத்திற்காக ஒரு ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டது. 1960-ல் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள பைல் வருகிறது. ஒவ்வொரு இடமாகப் போய் தங்கி சாவதானமாக வந்து சேருகிறது, எட்டு வருடங்கள் கழிந்த பிறகு, இப்படியும் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட காலதாமதங்களைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இதில் முக்கியமானது, தாமதம் எங்கு ஏற்பட்டது, அதற்கு யார் காரணம் என்பதை குறிப்பாக குறித்துச் சொல்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது, இன்றுள்ள நிர்வாக விதிகள் காரணமாக. ஆகவேதான் காங்கிரஸ் மஹா சபையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இனிமேல் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் யார் பொறுப்பு என்பதை ஓரளவிற்கு நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்பது. அப்படி நிர்ணயிக்காமல் இருந்தால் தவறு நடக்கும்போது அதற்கு யார் பொறுப்பு என்று கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. பழைய வக்கீல் என்ற முறையில், சில பைல்களை முதலிலிருந்து கடைசிவரை பார்த்தாலும்கூட யார் பொறுப்பு என்று கண்டு பிடிக்க முடிவதில்லை. என்னைவிடத் திறமை அதிகமுள்ளவர்களாலும் கண்டு பிடிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே இப்பொழுதுள்ள அமைப்பை எப்படி மாற்றியமைப்பது என்பதுபற்றி யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். உடனடியாக தலைகீழ் மாறுதல் செய்தால் இப்பொழுது காரியங்கள் நடப்பதுகூட நடக்காமல் போய்விடும். ஆகவே படிப்படியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்ற முறையில் வேண்டியது செய்து வருகிறோம். இப்பொழுது கலெக்டர் ஆபீஸ் இருக்கிறது. ரெவின்யூ போர்ட் மெம்பர் வருடத்திற்கு ஒரு முறை பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாகியிருக்கிறது. இப்படியே, டி.ஈ.ஓ., டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்கிரிக்கல்சரல் ஆபீஸ் என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. அப்படிப் போகும்போது எங்கேயாவது குற்றம் இருந்தால் அவ்வப்போது அதை நீக்குவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது, புதிதாக இன்னொரு முறையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதுவரை “ஹெட்ஸ் ஆப் டிபார்ட் மென்ட்” ஆபீஸ்களில் தணிக்கை செய்வது கிடையாது. ஏனெனில் அவர்கள் ஹெட்ஸாக இருக்கிறார்களே. ஆகவே தணிக்கை செய்ய

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1960]

வேண்டிய அவசியமில்லை என்று இருந்தது. ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்பு ஹெட்ஸ் ஆப் டிபார்ட்மெண்ட்ஸ் நிலையங்களிலும் தணிக்கை செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அங்கும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அங்கும் தவறுகள் நடக்கின்றன, ஆகவே அங்கும் தணிக்கை செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு. அறிக்கை மூலம் அவர்கள் அங்குள்ள தவறுகளை எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள், அவைகளை உடனடியாகத் தீர்த்து உத்தரவுகளை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் ஏற்படவில்லை என்று சொல்ல நான் தயாராயில்லை. அதை எப்படி தவிர்ப்பது என்று பார்த்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் போகும்போது அதில் சில கஷ்டங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதிலும் தடைகள், தாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆனால் தாமதத்தைக் குறைப்பதற்கு முயற்சிகள் செய்து வருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முயற்சி செய்தும் நடக்கவில்லை. அது உங்கள் திறமைக் குறைவு என்று சொன்னால் அந்தளவிற்கு எங்கள் திறமைக் குறைவை ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : நிர்வாகத்தில் ஏற்படக்கூடிய தாமதம் பற்றி ஆராய்வதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட “ஆப்பிள்பி கமிட்டியின்” சிபார்சுகள் நடைமுறையில் கொண்டுவரப்பட்டனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வெளியிலிருந்து ஒருவர் வந்து இதுமாதிரி பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது அவர்கள் இங்குள்ள நிலைமையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் பல விஷயங்களை எழுதி விடுகிறார்கள். அவை எந்தளவிற்கு நமக்கு சாதகமாக இருக்குமென்பதை நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அப்படி பரிசீலனை செய்துவிட்டு ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும், மத்திய அரசாங்கத்திலும் அவரவர்கள் இந்த அறிக்கைகளை எல்லாம் படித்துப் பார்த்துவிட்டு எந்த முறையில் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலயிடங்களில் ஓரளவிற்கு வெற்றியும் கண்டிருக்கிறார்கள், நாமும் ஓரளவு வெற்றி கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் பூராவையும் செய்து தீர்த்து விட்டோம் என்று சொல்வதற்கில்லை. “ஆப்பிள்பி ரிப்போர்ட்”, “கோர்வாலா ரிப்போர்ட்” என்பது போன்ற அறிக்கைகளுக்கு குறைவேயில்லை. ஆனால் நேரடியாகப் போனால் அதில் எவ்வளவோ சங்கடங்கள் இருக்கின்றன அவைகளை அப்படியே நிறைவேற்றுவதற்கு. ஆக, நிர்வாக இயந்திரத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியம் இன்று மிக முக்கியமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ஒரு இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவாகவில்லை என்றால், சரி, இந்த வருடத்திற்கு இந்தளவிற்கு மிச்சம் என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வார்கள். ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது நடக்காவிட்டால், அந்தளவிற்கு பணம் மிச்சம்தானே என்று பெருமையோடு பேசிக்கொள்வார்கள். நான் நோட் போட்டு அதைச் செலவழிக்காமல் நிறுத்திவிட்டேன். அதனால் இவ்வளவு பணம் மிச்சம் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்வார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலை அது வல்ல. அதிகமாக செலவு செய்து ஒவ்வொரு இடங்களிலும் காரியங்களை எப்படிச் செய்வது என்பதுபற்றி ஆலோசனை செய்து முயற்சி செய்து வருகிறோம். ஒன்று நான் இந்த சபையில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த முறையை மற்றவர்கள் அனுசரிக்க வேண்டுமென்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை எல்லாத்திறைகளிலுள்ள தலைவர்களையும் கூப்பிட்டு எந்தளவிற்கு காரியங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறது, எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பணம் செலவு செய்ததற்குத் தக்க விதத்தில் காரியங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறதா, தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்பது போன்றவைகளை உடனடியாக அங்கு இருக்கக்கூடிய துறைத் தலைவர்களைக் கலந்தாலோசித்து உடனடியாக உத்தரவு போட்டு விட்டு பின்னால் வேண்டுமானால் மந்திரிகளிடத்தில் கையெழுத்து வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்ற முறையாகும். சின்னதுரை வேண்டுமானால் சொல்லலாம் இவர்கள் எமாளிகள், திறமையற்றவர்கள் என்று. எங்களுக்கு திறமை, யில்லாவிட்டாலும், அதிகாரிகள், என்ஜினியர்கள், நிபுணர்கள் இவர்களுக்கு

27th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

திறமையிருக்கிறது, அவர்களையும் ஆலோசித்து ஓரளவு திருப்தி ஏற்படும் வகையில் நமது திட்டங்கள் நிறைவேற்றி வருகிறது. இன்னின்ன குறைகள் இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். குறைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறோம்.

அடுத்தபடியாக, பே கமிஷனைப் பற்றி கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். ஐந்தாம் தேதிதான் அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் என்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, அதைப் பற்றி விவாதிக்கலாமே என்று சொன்னால் அது இன்னும் எனக்கே வரவில்லை, ரிப்போர்ட்டை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அதிலுள்ள சிக்கல்கள் என்ன, அதை உடனே ஓரேயடியாக ஒப்புக் கொள்ள முடியுமா, ஒப்புக் கொள்ள முடியாதா என்பது பற்றிய குறிப்பு இன்னும் எனக்கு கிடைக்கவில்லை. அது வந்த பிற்பாடு எப்படி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கவேண்டும். கூடிய சீக்கிரத்தில் அக் குறிப்பு வந்து விடும். அடிக்கடி விசாரித்து வருகிறேன். அது, கூடிய சீக்கிரத்தில் வர இருக்கிறது. அவர்களும் அவசரமாக செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலுள்ள அவசரம் எனக்கு தெரியாமல் இல்லை. சாப்பாடு ஆகாமல் இருந்தால் காத்துக் கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் சாப்பாடு ஆன பிறகு போடவில்லை என்றால் ஆத்திரம் வரத்தான் செய்யும்.

திரு. அண்ணாத்துரை அவர்கள் சாப்பாடாவது போடப்படுமா என்று சூசகமாக கேட்கிறார்கள். எங்களால் முடிந்த அளவுக்கு சாப்பாடு போடுகிறோம். ஆனால் அதை பெரிய விருந்தாக இல்லையே என்று சொல்லக்கூடாது. நாங்கள் கொடுப்பது வெறும் சாப்பாடாக இருந்தாலும் அதை பெரிய விருந்தாக எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற முறையில் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களும் அவர்களுடைய கட்சியும் தங்களுடைய பிரசார சக்தியை உபயோகிக்க வேண்டும் என்றும் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். எவ்வளவுதான் பெரிய விருந்தாக இருந்தால்கூட அதை குறை சொல்லி விடலாம் எவ்வளவுதான் அதிகமாக கொடுத்தாலும், அதையும் குறை சொல்லி விடலாம், இப்போது கொடுத்திருப்பதைப் போல் இன்னும் இரண்டு பங்கு கொடுத்திருக்கலாமே என்று சொல்லிவிட முடியும். ஆனால் நாம் ஒரு காரியத்தை மட்டும் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த நாட்டில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு குறை இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் தீர்க்கவேண்டுமென்றால், நம்முடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களெல்லாம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும். நாம் எவ்வளவு தூரத்திற்கு இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு மக்களுடைய குறைகளை தீர்க்க முடியும் என்பதை நாம் எப்போதும் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, அதற்குத் தகுந்தபடி முடிவுகளை எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே பே கமிஷன் அறிக்கை வந்திருக்கிறது, அதை பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இதை பரிசீலித்து முடிவு எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாக முடிவு எடுப்பதற்கு எங்களாலான முயற்சியை செய்வோம் என்பதை மட்டும் இப்போது நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, சர்க்கார் குறையில் தொழில்களைப்பற்றியும் (லேபர் இன் பப்ளிக் செக்டார்) அதில் இருக்கின்ற கஷ்டங்களைப்பற்றியும் அது, இன்ன தொழிலாளர்களின் கஷ்டங்களைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை உயர்ந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. பலவிதமான கஷ்டங்களுக்கிடையில், பல விதமான கஷ்டங்களை எல்லாம் அனுபவித்துக்கொண்டு நம்முடைய நாட்டுக்கு வேண்டிய திட்டங்களுக்காக உழைக்கின்றார்கள், இவர்கள் எல்லாம் இவ்விதம் உழைப்பதினால்தான் நாம் பல திட்டங்களை சீக்கிரமாகவே நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். அவர்களும், இன்றைக்கு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தங்களுக்கு 150 ரூபாய் போதாது என்று சொல்வது போல், அல்லது அமைச்சர்கள் எல்லாம் 1,500 ரூபாய் போதாது என்று சொல்வது போல், அவர்களும் தங்களுக்கும் 500 ரூபாய் தந்தால் தான் வேலை செய்வோம் என்று இருந்துவிட்டால் நாம் இந்த அளவுக்கு பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கவே முடியாது, ஆகவே அவர்கள் எல்லோரும் தியாக உணர்ச்சியோடுதான் உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1960]

என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதே சமயத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற இந்த சமயத்தில் தொழிலாளர்களின் ஊதியக் கொள்கை எப்படியிருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் நாம் முடிவு செய்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைப்பற்றி கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு எடுத்துச்சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் கட்சி ஆட்சி செலுத்துகின்ற சர்க்காரில் இம்மாதிரி சட்ட சபைகளில் பிரச்சினைகளை கொண்டு வந்து விவாதிக்கவேண்டிய தேவையில்லை, அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சர்வாதிகார முறையில், இப்போதுள்ள நிலைமையில் இந்தச் சம்பளம்தான் கொடுக்கமுடியும், இன்னும் பத்து வருடம் ஒன்றும் கேட்காமல் பொறுத்து இருந்து கொள்ளுங்கள் என்று அவர்கள் சொல்லிவிடலாம், அப்படிப்பட்ட நிபந்தமான சக்தி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்த சக்தி வேண்டியது தான். ஆனால் இன்றைக்கு நம்மிடம் இருக்கும் அரசியலமைப்பு அப்படிப்பட்டதல்ல, எல்லோருக்கும் எல்லாவித உரிமைகளையும் கொடுத்திருக்கிறோம். இனாச்சிகளை தூண்டி விடுவதற்கு கூட சுதந்திரம் இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு இருக்கின்ற எல்லாவிதமான உரிமைகளையும் பெற்றுத்தான் இருக்கவேண்டும், அதோடு அவர்களது வாழ்க்கை முறைகளையும் நல்ல முறையில் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இது எலக்ட்ரிவிடி தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல, எந்தக் கட்சியை சேர்ந்த தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எல்லோருக்கும் எந்த விதமான குறைபாடுகளும் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் நம்முடைய கருத்து என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதே அடிப்படையில்தான் நான் இங்கு மட்டுமல்ல, மற்ற இடங்களிலும் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். தொழிலாளர்களுடைய கடமை, அவர்களுடைய ஊதிய கட்டுப்பாடு இதைப்பற்றி பேசும்போது, தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் ஊதிய கட்டுப்பாட்டை கொண்டு வரவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, வேறு வருமானங்களுக்கும் கட்டுப்பாட்டை கொண்டு வரவேண்டும். அதையும் நான் தெரிவித்துக்கொண்டேன் இருக்கிறேன். ஆனால் பொதுத்துறையில் அதாவது சர்க்கார் துறையில் பல தொழில்களை எடுத்துக்கொள்ளும் போது பல காரியங்களை கவனிக்கவேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. முக்கியமாக இதில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும், சோஷியலிஸ்ட் கட்சிக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. காரணம் இவர்கள்தான் எல்லா தொழில்களையும் சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் சில இடங்களில் சர்க்கார் துறையில் ஏற்படும் கஷ்டங்களையும், அதில் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களையும் பாரக்கின்ற பொழுது, ஜனநாயக அடிப்படையில் இருக்கின்ற உரிமைகளை எல்லாம் பார்க்கின்ற பொழுது, இவைகளை ஏன் சர்க்கார் துறையில் எடுக்கவேண்டும் என்ற உணர்ச்சிதான் ஏற்படுகிறது. இந்த முறையில் பல உணர்ச்சிகளை தூண்டக்கூடிய வகையில் பலவிதமான கிளர்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய குறைகள் இதில் எவ்விதமியுந்த போதிலும் சரி, இவ்விதமான உணர்ச்சி வரும்படியாக எந்த அரசியல் கட்சிகளும் நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் சர்க்கார் தொழிலாளர்களின் காரியங்களில் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. என்னைப்பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான குறைகளை எல்லாம் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை எல்லாம் அரசியல் கட்சிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களை பயன்படுத்திக்கொண்டு அரசியல் கட்சிகள் அரசாங்கத்திற்கு கஷ்டங்களை விளைவித்துக் கொண்டிருக்குமானால் அது எந்தவிதமான கஷ்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, அதை நிமிர்ந்து நின்று சமாளிப்பதற்கும் அரசாங்கம் தயாராக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக தொழிலாளர்களுக்கு அநியாயம்தான் செய்யும் என்பது சர்க்கார் கொள்கை அல்ல. தொழிலாளர்களின் நியாயமான குறைகளை எந்த விதத்தில் எல்லாம் கவனிக்கவேண்டுமோ அதற்கு எப்போதும் சர்க்கார் தயாராக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

27th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

பொதுவாக தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கின்ற குறைகளை போக்குவதற்காக எந்த அரசியல் கட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளை தீர்ப்பதற்கு நல்ல முறையில் எந்த யோசனையை தெரிவிப்பதாக இருந்தாலும் சரி, அதைக் கவனிப்பதற்கும் அதை பரிசீலனை செய்வதற்கும், அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் தயாராக இருக்கும் என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் இதில் அரசியல் கட்சிகள் சூழ்ச்சிகள் செய்கின்ற முறையில், சர்க்காருக்கு ஏதாவது கஷ்டங்களை கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில், தங்களுக்கு இதன் மூலம் ஏதாவது லாபம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்துடன், அந்த குறுகிய மனப்பான்மை யுடன் நடந்து கொள்ளுமானால் அதையும் சமாளிப்பதற்கு அரசாங்கம் தயாராய் இருக்கும் என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு எல்லாம் மேலாக நாட்டினுடைய வளர்ச்சியை கருதி, நல்ல யோசனைகளை, நல்ல கருத்துக்களை தருவார்கள் என்றால், அது எந்தக் கட்சி தருவதாக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தருவதாக இருந்தாலும் சரி, சோஷியலிஸ்ட் கட்சி தருவதாக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சியாய் இருந்தாலும் சரி, அதை சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்வதற்கு தயங்காது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, கௌன்சில் செக்ரடேரியட்டையும், அசெம்ப்லி செக்ரடேரியட்டையும் பிரிப்பதைப்பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. முக்கியமாக கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இதைப்பற்றி சொன்னார்கள். இதனால் அதிகமாக செலவாகும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இதற்கு அதிகமாக செலவாகும் என்று நீனைப்பது தவறு. 1000, 1,500 ரூபாய்தான் கூடுதலாக செலவாகும். அவ்வளவுதான். இந்த இரண்டு சபைகளும் தேவையான என்பதில் பலருக்கு கருத்து வேற்றுமை இருக்கலாம். இருந்தாலும் இந்த நாட்டில் இரண்டு சபைகளும் இருக்கிற வரையில் இரண்டு சபைகளும் நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டும் என்பதுதான் நமது நோக்கம். இரண்டு சபைகள் என்று இருக்கிற வரையில் இரண்டு சபைகளுக்கும் தங்கள் பணியைச் சரியான முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்வதை யாரும் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. இதைப்பற்றி இங்கு வெகு ஆலோசனைகள் பேசப்பட்டது. இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு சபையின் கீழ், அல்லது சபை அங்கத்தினர்களின் கீழ் ஒரு மந்திரி எப்படி யிருக்க முடியும் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. இரண்டு சபைகளிலுள்ளவர்களுக்கும் பூரணமாக சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மந்திரிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு மட்டும் பயந்து கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த விஷயம் முக்கியமாக இந்த சபையிலுள்ள சபாநாயகர் அவர்களையும் அந்த சபையிலுள்ள சேர்மென் அவர்களையும் பொறுத்த விஷயம். அவர்களுக்குள் இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பற்றியும் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றியும் நன்றாக ஆலோசனை செய்யப்பட்டு அதற்கு தகுந்த வாய் முடிவு செய்து மாற்றி அமைக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இன்னும் வேறு பல நல்ல யோசனைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் யாராவது சொல்வதாக இருந்தால் அதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்த இரு சபைகளுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் தவறான உணர்ச்சி ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான். கௌன்சில் செக்ரடேரியட் நீனைப்பது, அசெம்பிளிதான் எல்லாவற்றிற்கும் கடைசியாக இருக்கிறது, ஆகவே கௌன்சில் ஒருவரும் மதிப்பில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதோடு கௌன்சிலில் நடைபெற வேண்டிய விஷயங்கள் எல்லாம் அசெம்பிளி செக்ரடேரியட்டுக்கு வந்து, அதன் மீது சபாநாயகர் முடிவு எடுத்த பின்னால்தான் எல்லாம் நடைபெறவேண்டியிருக்கிறது. கௌன்சிலிலேயே நடைபெற வேண்டிய விஷயங்கள் அங்கேயே நடைபெற முடிவதில்லை என்று சொல்லுகிற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது இருக்கக் கூடாது என்பதை ஆலோசித்துத்தான், இம்மாதிரிப்பட்ட உணர்ச்சிகள் இருப்பது தவறு என்கிற முறையில், அதோடு செலவும் இதனால் அதிகமாக ஏற்படப் போவதில்லை என்பதைக் கருதியும்தான் இரண்டு சபைகளிலுள்ள தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து இதை பிரிக்க வேண்டும் என்று முடிவு

[Sri C. Subramaniam]

[27th April 1960]

செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இரண்டு சபைத் தலைவர்களின் பிரச்சனை யாகவே நினைத்து இதன் பேரில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. லீடர் ஆப் தி ஹெளஸ் என்ற முறையில்தான் நாங்கள் இதில் கலந்து கொண்டோமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. அதோடு இதில் எதிர் கட்சிகளை புறக்கணிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் யாருக்கும் கிடையாது. இது சேர்மென் அவர்களுக்கும் சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் இருக்கின்ற முக்கியமான விஷயம் என்பதினால் இதைப் பற்றி ஆலோசித்து முடிவு எடுத்து பிரிப்பது நல்லது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அந்த முடிவை நடத்தாமல் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று யோசனை சொல்வது சரியான கருத்தல்ல என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த இரண்டு சபைகளும் இருக்கின்ற வரையில் நன்றாக இயங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, அதற்கான முடிவுகளை நிறைவேற்றிக் கொடுத்து, அவைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதுதான் நல்லது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, கனம் சின்னத்துரை அவர்கள் பேசும் போது இங்கு இருக்கக் கூடிய மந்திரி சபைக்கு டில்லி சர்க்காரிடம் எந்த விதமான செல்வாக்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு எவ்வளவு செல்வாக்கு இருக்கிறது என்பது, இந்த நாட்டிலுள்ள, தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு எவ்வளவு செல்வாக்கு இருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் செல்வாக்கு இருக்க முடியும். அதோடு இப்போது இருக்கின்ற மந்திரிசபை திறமைக் குறைவாக இருக்கிறது என்றால், இதை விட திறமையான மந்திரிசபையை அமைப்பதற்கு இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு பூரண உரிமை உண்டு. எங்களுடைய திறமைக்குத் தகுந்தவாறுதான் இப்போது வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது எங்களுக்கு இருக்கின்ற திறமைக்குத்தான் மக்கள் ஆதரவை தந்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்குத்தான் அதிகமான திறமை இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கும் நாங்கள் தயாராக இல்லை. எங்களிடத்தில் குற்றங்கள் இருக்கலாம், இல்லையென்று நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. அதை திருத்துவதற்கும் இந்த சபையிலுள்ளவர்களுக்கு பூரண உரிமை இருக்கிறது. அதல்லாமல் இல்லாத திறமையை எங்கிருந்தாவது பெற வேண்டும் என்று சொன்னால், அல்லது தமிழ் மக்களுக்கு இல்லாத ஒரு புதிய திறமையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னால், அல்லது அவ்விதமான ஒரு திறமையை எதிர்பார்த்தால் அது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். இப்போது இருக்கின்றவர்கள், திறமையற்றவர்கள், ஆதலால் அவர்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்றால், இதைப் பற்றி மக்களிடத்தில் போய் எடுத்துச் சொல்லலாம். அதை மக்கள் அறிந்து திறமையானவர்களை இங்கு அனுப்பி வைக்கலாம். இப்போதுள்ள நிலைமையில் மக்கள் எங்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை இருக்கும் வரையிலும் நாங்கள் இருக்க முடியும். என்றைக்கும் எங்களுக்குத்தான் இங்கு வரமுடியும் என்றில்லை. யார் வேண்டுமானாலும் இங்கு வந்து இதை விட திறமையாக ஆட்சி நடத்த முடியும், அதன்படி வரவும் செய்யலாம். ஆனால் கனம் சின்னத்துரை அவர்கள் நினைப்பது போல், எல்லாக் காரியங்களையும் ஒரே மாதத்தில் முடித்துவிடலாம் என்று நினைப்பார்களானால், அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன்; ஒரு மாதம் இங்கு வந்து உட்கார்ந்து, எதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறோமோ அதையெல்லாம் உடனடியாக செய்து கொடுக்க முடியும் என்றால், அதற்கும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வந்து ஒரு மாத காலத்தில் அவர் நினைக்கிறதையெல்லாம் செய்து காட்ட முடியும். அவர்கள் சொல்கிறபடி வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்று நடத்திக் காண்பித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அவர் பேசுவதை அளந்து பேச வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த விவாதத்திலே பங்கு எடுத்துக் கொண்ட எல்லோருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, On a point of order, Sir. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய கருத்தை வெளியிடும்போது, நான் பேசுவதை அளந்து பேசவேண்டுமென்று சொன்

[27th April 1960]

[Sri P. S. Chinnadurai]

னார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்கு சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவருக்கு உரிமை இருக்கிறதா என்று தங்கனிடமிருந்து அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும், அளந்து பேசவேண்டுமென்று சொல்லும் போது, எந்தப்படியிலே நான் அளந்து பேச வேண்டும் என்று அவர் கருதுகிறார்? என்னுடைய கருத்து என்ற படியை அளவாகக் கொண்டு பேசுவதை விட்டு, சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கருத்தை படியாக வைத்துக் கொண்டு நான் அளந்து பேசவேண்டுமென்று அவர் கருதுகிறார் என்று அவரிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : There is no point of order.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவரே தனியாக உட்கார்ந்து யோசனை பண்ணி, எது சரியான படி என்று அவர் கருதுகிறாரோ அந்தப் படியிலே அளந்து பேச வேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 1,14,65,200 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,14,65,200 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 11,78,400 under Demand X—State Legislature be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,78,400 under Demand X—State Legislature.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 17,04,600 under Demand XI—Elections be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 17,04,600 under Demand XI—Elections.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now rise for lunch and meet again at 3-30 p.m.

The House then rose.

[27th April 1960]

[After Lunch—3-30 p.m.]

VII.—MOTION UNDER RULE 21 (3) *RE* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, under rule 21 (3) of the Assembly Rules, I move—

“That item 5, viz., The Legal Practitioners’ (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 6 of 1960), be taken up first.”

The motion was put and carried.

V. GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(3) THE LEGAL PRACTITIONERS’ (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 6 OF 1960).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Legal Practitioners’ (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 6 of 1960) be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மெடிக் கறிஞர்களைப் பற்றிய சட்டம் மத்திய பார்லிமென்ட்டினால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம். அந்தச் சட்டத்திற்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு திருத்தம் செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது நான் கொண்டு வந்திருப்பது ஒரு சிறிய திருத்தமாகும். லீகல் பிராக்டிஷனரீஸ் சட்டத்தின் 25-வது பிரிவின்படி வழக்கறிஞர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படவேண்டுமென்றால், அவர்கள் “என்றோல்” ஆவதற்கு “பீல்” கட்டவேண்டும். வருஷா வருஷம் கட்ட வேண்டும். கன்யாகுமரி, செங்கோட்டை பகுதியிலுள்ள வழக்கறிஞர்கள் ஆயுள் பூராவும் முதல் சிறு பிளீடராக இருப்பதற்கு மொத்தமாக ரூ. 100 கட்டணமும், இரண்டாவது கிரேடு பிளீடராக இருப்பதற்கு ரூ. 50 கட்டணமும் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மறுபடியும் வருஷா வருஷம் “ரென்யூவல் பீ” கட்டவேண்டியதில்லை. ஆனால் இங்கு இருக்கும் வழக்கறிஞர்கள் வருஷா வருஷம் “ரென்யூவல் பீ” கட்டவேண்டும் லீகல் பிராக்டிஷனரீஸ் சட்டப்படி. அம்மாதிரி கன்யாகுமரி, செங்கோட்டை பகுதியிலுள்ள மெடிக் கறிஞர்கள் கட்டவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதற்காகத் தான் இந்த திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது. இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: Motion moved—

“That the Legal Practitioners’ (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 6 of 1960) be taken into consideration.”

SRI T. T. DANIEL: Mr. Speaker, while supporting this Bill, I would like to point out one fact to the Government. Under section 25 of the Legal Practitioners’ Act, 1879, First Grade and Second Grade Pleaders have to pay annually licence fees and the First Grade and Second Grade Pleaders of the Transferred Territory have already paid Rs. 100 and Rs. 50 respectively. According to this Bill under discussion, they need not pay the annual renewal fee. I would like to point out in this connection that for the last two years, those Pleaders have paid these fees annually. I therefore request that the amounts paid by them already may be refunded to the respective First Grade and Second Grade Pleaders.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I no doubt appreciate the point raised by the hon. Member. But I am afraid we cannot give retrospective effect. After all, they have not paid much and so they should not expect to have a refund of this money.

[27th April 1960]

Mr. SPEAKER: The question is—

“That the Legal Practitioners’ (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 6 of 1960), be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Legal Practitioners’ (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 6 of 1960) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS DISTRICT COLLECTORS’ POWERS (DELEGATION) AMENDMENT BILL, 1960.

(L.A. Bill No. 15 of 1960.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Madras District Collectors’ Powers (Delegation) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 15 of 1960) be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டுவருவதனுடைய நோக்கம், ஜில்லாக்களிலே பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு கெல்லாம் மேற்பார்வை அதிகாரியாக இருக்கக்கூடியவர் ஜில்லா கலெக்டர் தான். இதன் காரணமாக இன்றைக்கு ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். அதுவும் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ஜில்லா அளவை கவனத்துக்கொண்டு ஜில்லா கலெக்டர் எல்லாக் காரியங்களையும் கவனிப்பது என்று சொன்னால், அது அநேகமாக முடியாத காரியமாக இருந்து வருகிறது. இதன் காரணமாக அபிவிருத்தி வேலைகள் கூட நடைபெறாதே இருக்கிறது. தடைப்பட நேரிகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு இரண்டு விதத்தில் தான் முடிவுசெய்ய முடியும். ஒன்று ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும், பெரிய ஜில்லாக்களை இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அது ஒரு சாத்தியமான காரியமாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்று சொன்னால், இப்பொழுது பல புதிய முறையிலே நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முயற்சி செய்து பஞ்சாயத்து சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் இவைகளெல்லாம் ஏற்பாடு செய்வதற்கு நாம் இன்றைக்கு முயற்சி செய்து வருகிறோம். ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு பிரச்சனையை இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ள முற்படுவோமானால், நிர்வாகம் சீர்கெட்டுப் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் தான் வேறு விதமாக இதை எப்படி தீர்ப்பது என்பதைப் பற்றி யோசனை செய்து, கலெக்டர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டபூர்வமான அதிகாரங்களை வேறு ஒரு அதிகாரி ஏற்று நடத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பல்வேறு சட்டங்களின் கீழ் கலெக்டர்கள் தான் சில அதிகாரங்களை செலுத்துவதற்கு அந்தச் சட்டங்களில் இடம் இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் உத்தரவு போட்டு மாற்ற முடியாது. ஆகையினால்தான் ஜில்லா அளவிலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு டணிகளைப் பிரித்து, ஜில்லா ரெவின்யூ ஆபீஸர் என்ற ஒரு உயர்தர அதிகாரியை நியமித்து அவர்கள் பல காரியங்களை பார்த்துக் கொள்ளும்படியாக ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, பாக்கி அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும், மற்ற முக்கியமான காரியங்களையும் கலெக்டர்கள் பார்த்துக்கொள்ள முறையை ஏற்பாடு செய்வதற்காக சர்க்காருக்கு அதிகாரம் அளிக்க

[Sri C. Subramaniam] [27th April 1960]

கூடிய விதத்தில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை கணம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அதிகாரங்கள் பிரிக்கப்படும்பொழுது “நோட்டிபிகேஷன்கள்” மூலம் பிரிக்கப்படும். அந்த “நோட்டிபிகேஷன்கள்” இதிலே இருக்கக் கூடிய 5-வது பிரிவின்படி இந்த சபையின் முன்னாலே வைக்கப்படும். அதை இந்த சபையில் விவாதிப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. ஆகையினால் எந்த முறையில் அதிகாரம் பிரிக்கப்படுகிறது என்பது பற்றி இந்தச் சபையும் கவனிப்பதற்கு அவகாசம் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவை சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras District Collectors' Powers (Delegation) Amendment Bill, 1960, be taken into consideration.”

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: தலைவர் அவர்களே, Statment of Objects and Reasons-ல் . . . officers above the rank of Deputy Collectors should be appointed so that they could deal independently with most matters of Land Revenue and General Administration ‘ என்று கண்டிருக்கிறது.

இயற்கையாகவே ஜில்லா நிர்வாகத்தில் அபிவிருத்தி திட்டங்களையும் சேர்த்திருப்பதினால் கலெக்டர் அவர்களுக்கு நிர்வாகத்தை நடத்துவது கஷ்டமாக இருப்பது தெரிய வருகிறது. பின்னால் 4-வது கிளாவில் பார்க்கும் பொழுது “Delegation of powers of District Collector” என்ற தலைப்பின் கீழ், முதலில் ரெவின்யூ ஆபீசருக்கு கவர்ன்மெண்டு நோட்டிபிகேஷன் மூலமாக “ஆதரஸேஷன்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே கிளாவில் கூர்ந்து கீழே கவனிக்கும்பொழுது ஜில்லா கலெக்டரிடமிருந்து அந்த பவரை பிரித்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர் நினைத்தால் “Provided that no authorization under this section shall prevent the District Collector from exercising, in such cases as he deems fit, all or any of the powers exercisable by any other officer by virtue of the authorization aforesaid.” “as he deems fit” என்று கண்டிருக்கிறது. “Officer above the rank of Deputy Collectors” என்று போடும்பொழுது, அந்த அதிகாரி கொஞ்சம் பழுத்த நிர்வாகப் பழக்கம் உள்ளவராக இருப்பார். ஆகையால் அவருக்கு இண்டிபெண்டன்ட் ‘பவர்’ கொடுத்தால்தான் அவர் நிர்வாகத்தை நல்ல நிலைமையில் நடத்துவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். இதிலே செக்ஷனிலே பார்த்தால் டிஸ்ப்ரிக்ட் கலெக்டர் தலையிட்டு விட்டால், இவர்கள் பவர் போய்விடுகிறது. நிர்வாகத்தில், ரெவின்யூ ஆபீஸருக்கு பவர்களை இண்டிபெண்டன்டாக வைப்பது நலம் என்று கூறிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கணம் சபையா முதலியார் பேசிய கருத்தை நானும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு கூடுதலான வேலைகள் இருப்பதால், இன்னும் சில ரெவின்யூ அதிகாரிகளை நியமிக்கப் போகிறோம். ஆனால் அதே வேலைகளைக் கலெக்டர்களே தொடர்ந்து செய்யத் தடையிலே என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதில்லாமல், புது அதிகாரிகளே செயலாற்றச் செய்வது தான் நல்லது. கலெக்டர்கள் தலையிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லையென்றாலும், தலையிட இடம் இருக்கிறது. அது அவசியமில்லை. கலெக்டரின் அந்தஸ்தோ அல்லது ஏறக்குறைய அந்த அந்தஸ்து உள்ள அதிகாரிகளை நியமிக்கப் போகிறோம். ஆகவே தான் இந்த மாதிரி கலெக்டருக்குத் தொடர்ந்து தலையிடும் அதிகாரம் தேவையில்லை என்கிறேன். ஏனென்றால் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதினால் கலெக்டர் அவர்களை அனுமி காரியத்தை சாதிக்க இடமேற்படும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, அமைச்சரவர்கள் ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரிப்பது இடையூறுகளை உண்டு பண்ணக்கூடியது என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே கலெக்டர் அவர்களுடைய அதிகாரம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்

27th April 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

படுகிறது; மற்ற காரியங்களெல்லாம் இப்பொழுது இருக்கும் முறையிலே செயல்படும் என்று தெரிகிறது. கலெக்டர் நேரிடையாக கண்காணிக்க முடியவில்லை என்றும், கஷ்டங்கள் நீங்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது, சேலம், கோவை முதலிய பெரிய மாவட்டங்களிலே, பல காரியங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இரண்டு மாவட்டங்களாக பாலித்துச் செயல்பட்டு வருகிறது. உதாரணமாக, அங்கெல்லாம் இரண்டு டி.ஈ.ஓக்கள்; கல்வி, விவசாயம், கூட்டுறவு முதலிய இலாகாக்களிலே இரண்டாக அமைந்திருக்கிறது. சேலத்தில் வடக்கே ஒரு கல்வி அதிகாரி, தெற்கே ஒரு கல்வி அதிகாரி; வடக்கே ஒரு விவசாய அதிகாரி, தெற்கு ஜில்லாவிற்கு ஒரு விவசாய அதிகாரி; அதே போல, கூட்டுறவு இலாகாவிலும், வட ஜில்லாவுக்கு ஒரு அதிகாரி, தென் பகுதிக்கு வேறொரு ஜில்லா அதிகாரி. இப்படி பெரிய மாவட்டங்கள் இரண்டாகப் பணி புரிவதால், கலெக்டர்களும் ஏன் இப்படி இந்த அடிப்படையில் இருக்கக் கூடாது என்பது புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நிர்வாகத்தில் மாற்றம் ஏற்படப் போகிறது என்று சொல்லும் வேளையில், இதையும் கவனிக்க வேண்டும். சில மாவட்டங்களிலே தலைமை ஆபீசுக்கு வருவதற்கு குறைந்தது 200 மைல் போக வேண்டியிருக்கிறது. ஹோசூரிலிருந்து சேலம் வர 110 மைல்களுக்கு மேல் கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலை தவிர்க்கப்படவேண்டும். இரண்டு அதிகாரிகள் அளவுக்கு இன்றைக்கு தனித்தனியாக அதிகாரங்கள் பிரித்துக் கொடுக்கும் போது, கலெக்டர் அளவிலும் இரண்டாகச் செய்வதில் என்ன சிரமம் இருக்க முடியும்? அப்படிச் செய்தால் திறமையாக நடக்கும். இடையூறுகள் ஏற்படாமல் செய்ய முடியாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த ஜில்லாக்களையும் இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கும் ஆவன செய்யவேண்டும். இப்படி வேலையளவில் இரண்டாகப் பிரிப்பதே முடிவாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கணம் சபாநாயகர் அவர்களே, கலெக்டர்களுக்கு அதிகமான வேலைகள் இருந்து வருகிறது என்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், இந்த மசோதா மூலமாக, வேலைகளைப் பிரித்துக் கொடுப்பதன் மூலமாக அது எவ்வளவு தூரம் குறையும் என்று புரியவில்லை. முக்கியமாக பெரிய மாவட்டங்களில், சேலம், கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற மாவட்டங்களில், இரண்டு கலெக்டர்களைப் போட்டு வேலைகளைப் பார்த்து வரலாம்; மற்ற மாவட்டங்களிலும் கூட ஒவ்வொரு கலெக்டருக்கும் பர்சனல் அசிஸ்டெண்ட்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் சில அதிகாரங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கலாம். தவறு இல்லை. இப்படி மாவட்டங்களிலே டிசென்ட்ரலைசேஷன் செய்து பவர்களைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும். முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் சொன்ன பிரகாரம், தனியாக சீனியர் டெப்டி கலெக்டர்களைப் போடுவதுதான் நேர்மையாக இருக்கும். சட்ட பூர்வமாக வேலையைப் பிரித்துக் கொடுத்து, கலெக்டருக்கு சம்பந்தம் இல்லை என்று ஏற்படுத்தினாலொழிய, வேலை குறையுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு லட்ச ரூபாய் வரை அதிகச் செலவாகிறது. இப்பொழுது லக்ஷம் என்று ஆரம்பித்து, பின்னிட்டு போகப் போக தொகை அதிகமாகுமே தவிர, குறையப் போவதில்லை. எது எப்படியிருந்த போதிலும், வேலைகளைச் சட்ட பூர்வமாகப் பிரித்துக் கொடுத்து, ஒவ்வொருவருக்கும் என்ன வேலை என்று அலாட் செய்தாலொழிய, கலெக்டர்களுக்கு வேலைப் பளு குறையாது. பெரிதான மூன்று மாவட்டங்களிலே இரண்டாகப் பிரித்துக் கொடுத்தால், வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும் என்று நான் அபிப்பிராயப் படுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சபாநாயகர் அவர்களே விவாதத்திலே பொதுவாகக் குறிப்பிடப்பட்ட, இந்த அதிகாரத்தை பிரித்துக் கொடுக்கும்போது, அதைச் சட்ட பூர்வமாக தனித்தனியாகச் செய்வது, பொதுவாக ஒரு அதிகாரியிடம் மேல்பார்வை பார்க்கும் அதிகாரம் கொடுப்பது ஆகிய இந்த இரண்டு கருத்துக்கும் இடம் இருக்கிறது. அடிஷனல் கலெக்டர் என்று போட்டு, அவருக்கு தனிப்பட்ட அதிகாரம் கொடுத்து, அதிலே கலெக்டருக்கு எந்தவிதமான மேல் பார்வை பார்க்கும் அதிகாரமும் இல்லாமல் செய்வது ஒன்று; பிரித்துக் கொடுத்து விட்டு,

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [27th April 1960]

கலெக்டரை மேற்பார்வை பார்க்க, ஓவர்ஆல் அதாரிடி, அவரிடம் இருக்கவேண்டும் என்பது மற்றொன்று. நிர்வாகத்தை நல்ல முறையிலே நடத்த அந்த லெவலில் யாருக்கு அந்த பூர்ண அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி கலெக்டர்கள் கான்பரன்ஸ், செக்ரடரிகள் கான்பரன்ஸ், இதிலெல்லாம் இது நல்ல முறையிலே ஆலோசனை செய்யப்பட்டு, பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, விவாதித்து, கடைசியில், அடிஷனல் கலெக்டர் என்று போட்டு, கலெக்டருக்கு மேல்பார்வை அதிகாரம் கொடுப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே குழப்பம் ஏற்படுமானால், அதைத் தடைப்படுத்த சக்தி, அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய ஒரு கலெக்டர் இருந்தால்தான், அந்த ஜில்லாவிற்குப் பொறுப்பாக இருக்க முடியும். இதையெல்லாம் ஆலோசித்து இம்மாதிரிச் செய்வதுதான் நல்லது என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். கடைசியாக ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரிப்பதன் மூலமாகத்தான் பிரச்சினையை நல்ல முறையிலே தீர்க்க முடியும். ஆனால் அதை உடனடியாகச் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இது ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அப்படிப் பிரிப்பதானால், புதிய ஜில்லா ஹெட் கவார்ட்டர்ஸ் ஏற்படுத்த வேண்டும்: புதிய கட்டடங்கள் கட்டவேண்டும். அப்படி ஏற்பாடு செய்வதானால், 20, 25 லக்ஷம் செலவாகும். இப்பொழுது ஒரு லக்ஷம் அதிகம் செலவாகும் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் அதிகச் செலவு செய்தாகவேண்டும். ஆகவே, அதை உடனடியாக எடுத்துச் செய்யக் கூடிய நிலையில் இல்லை. பல விஷயங்களைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லா காரியாலயங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதெல்லாம் மிகச் சலபமான காரியம் இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில், அதைச் சமாளிக்க இந்த அடிப்படையில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையினால் இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இதில் இருக்கக்கூடிய வாதப் பிரதிவாதங்கள் தெரியாதது அல்ல. இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இது தான் சரி என்று எல்லா அதிகாரிகளும் கலந்து ஆலோசித்து ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras District Collectors' Powers (Delegation) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 15 of 1960) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 4 were put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 5 do stand part of the Bill.”

SRI T. T. DANIEL: Sir, I wish to bring to the notice of the Government one thing. As the Bill stands, the Collector can interfere and take away the powers if he thinks it necessary. Instead of that, he should be made to interfere subject to the approval of his action by the Government. If the clause is modelled on these lines, I think it will be all right. The present position seems to be very anomalous.

MR. SPEAKER: I am afraid, the hon. Member is speaking with reference to clause 4 which has already been passed. We are now on clause 5.

27th April 1960]

Clause 5 was put and carried.

Clause 6 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Madras District Collectors' Powers (Delegation) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 15 of 1960) be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras District Collectors' Powers (Delegation) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 15 of 1960) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS JUDICIAL PROCEEDINGS (REGULATION OF REPORTS)
BILL, 1960

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) to consider the Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960) and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

1. The Hon. Sri C. Subramaniam.
2. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
3. Sri T. T. Daniel.
4. Sri T. Sampath.
5. Sri V. S. Manikkasundaram.
6. Sri P. Ramachandran.
7. Srimathi T. N. Anandanayaki.
8. Sri A. P. C. Veerabahu.
9. Sri V. Vedayyan.
10. Sri M. P. Subramaniam.
11. Sri P. S. Chinnadurai.
12. Sri Sowdi S. Sundara Bharathi.
13. Sri D. S. Authimoolam.
14. Sri M. Kalyanasundaram.”

இந்த மசோதாவும் பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தது. நேற்றைய தினம் ஒரு மசோதாவை இங்கே பிரேரேபிக்கும்போது பல மோசமான விஷயங்கள் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்படுவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இப்படிப்பட்ட ஆபாசமான விஷயங்களை வேறு எங்கிருந்தும் பொறுக்குவது சலபம். இப்படிப்பட்ட கேசுகள் ஏராளமாக கோர்ட்டுகளில் வருகின்றன. ரேப் கேஸ்கள் வருகின்றன. வாலிப பெண்கள் ஈடுபடக் கூடிய கேஸ்கள் பல வருகின்றன. அவைகளை எடுத்து பிரசுரிக்கிறோம் என்ற முறையில் ரொம்பவும் ஆபாசமான முறையில் இவைகள் எல்லாம் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. பல பத்திரிகைகளுக்கு இங்கு சட்டசபைக்கு வருகிற நிருபர்களைப் போல் இருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றிய விஷயங்களை சேகரிப்பதற்கு என்று சில நிருபர்கள் இதே வேலையாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு

[Sri C. Subramaniam] [27th April 1960]

வேலை இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைச் சேகரிப்பதுதான். கோர்ட்டுகளிலிருந்து இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு அவைகளை பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். பத்திரிகைகள் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களுக்கு முக்கியமான தலைப்புகள் கொடுத்து, பிரதானம் கொடுத்து அதன் மூலம் தங்களுடைய பத்திரிகைகளை அதிகப்படியாக விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பல பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுதுள்ள நிலையில் அதை தடுக்க முடியாது. ஏனென்றால் கோர்ட்டுகளில் நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைத்தான் போடுகிறோம் என்று வெகு சலபமாகச் சொல்லிவிடலாம். கோர்ட்டு நடவடிக்கையாக இருந்தாலும் அதை முன் அனுமதி பெற்றுத் தான் போடவேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு விதத்தில் கட்டுப்பாடு செய்யக் கூடிய சட்டம் இது. பல முறை ஆலோசனை செய்து இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான ஒரு சட்டம் அவசியம் என்று கருதிக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பம்பாயிலும், இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. இங்கு ஏற்பட்டது போன்று அங்கும் இப்படிப்பட்ட ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதனால் அங்கும் இதைப் போல் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி அது அமுலில் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தச் சட்டமும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன் கொண்டு வந்த சட்டமும் செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதே அங்கத்தினர்கள் தான் இதிலும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மசோதாவையும் ஒன்றாக பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. ஆகவே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒரு சில விஷயங்கள், ஒரு வேளை விட்டுப் போய் விடுமோ என்ற எண்ணத்துடன் பொறுக்குக் கமிட்டி அவைகளைப் பற்றி கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக கூற விரும்புகிறேன். இதில் பெனிஷனில் மாட்ரிமோனியல் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதில் ஜீவனம்ச வழக்கும் உட்படுமா என்பதைப் பற்றி சில ஐயப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, சில மெயின்டனன்சு பெடிஷன்கள் கோர்ட்டில் வரும். அதையும் எந்த விதத்திலும் ஆபாசமாக பிரசுரிக்கலாம். அப்படியே இப்பொழுதும் சிலர் பிரசுரிக்கிறார்கள். அவைகளும் இதில் உட்படும் என்று மாத்திரம் இந்த மசோதாவில் வாக்குறுதி இருக்குமானால் அதுவே போதுமானதாக இருக்கும். வேண்டுமானால் அல்லது அவசியமானால் பொறுக்குக் கமிட்டி அந்த அளவில் அதில் திருத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். அதைப் போலவே செக்ஷன் 5-ல் 'No court shall take cognizance of any offence under this Act except with the previous sanction of the Government.'

என்று இருக்கிறது. இது சரியல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு விஷயமும் சர்க்காருக்கு வந்து சர்க்கார் விரும்பினால் மாத்திரம் வழக்கு தொடருவது என்றால் அது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாக இருக்கும். அதாவது யார் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ, யாருக்கு அக்கரை இருக்கிறதோ அவருக்கு அந்த உரிமை இருக்கவேண்டும். அப்படி வழக்குத் தொடரக்கூடிய உரிமை இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் இன்று இருப்பதை விட இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும்போது அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கும். பத்திரிகைகாரர்களுக்கும் அப்படி பிரசுரிக்காமல் இருப்பதற்கு ஒரு அச்சமும் இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக பத்திரிகையாளர்களுக்கு பெனல்டி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி அவர்களுக்கு 6 மாதம் அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் என்று இருப்பது சரியல்ல. அடல்ட்ரேஷன் ஆப் புட் ஆக்ட்டில் சாதாரணமாக அபராதமும் சிறையும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே ஆறு மாதம் அல்லது அபராதம் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக ஆறு மாத சிறைத் தண்டனையும் அபராதமும் என்று இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில்

27th April 1960] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

திருத்தம் செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அபராதம் மட்டும் என்றால் சாதாரணமாக அதைச் சம்பாதித்து விடலாம். லட்சக்கணக்காக சம்பாதிக்கக்கூடியவர்களுக்கு இந்த அபராதத்தைக் கட்டுவது கஷ்டமல்ல. இப்படிப்பட்ட டேப்ளாயிட் ஜோர்னல்கள் எல்லாம் எவ்வளவோ சம்பாதிக்கலாம். சாதாரணமாக ஐந்து ஆயிரம் சம்பாதித்து விட்டு 500 ரூபாய் அபராதம் கட்டி விடலாம். அது அவர்களுக்கு பெரிய காரியம் அல்ல. ஆபாசமாக பிரசுரிப்பதை தடை செய்வதற்கு பலர் அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுக்க தயாராக இருப்பார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு பணத்தைப் பற்றி லட்சியம் அல்ல. ஆகவே அபராதத்தோடு சிறைத் தண்டனையும் இருக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் செய்யவேண்டும். இதை வைத்துக்கொண்டு சில பத்திரிகைகள் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அபராதம் மட்டும் போதாது. சிறைத் தண்டனையும் இருக்க வேண்டும் என்ற அளவில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.

கடைசியாக சில விஷயங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவதற்கு முன்னதாகவே பிரசுரிக்கப்படுகிறது. அவைகளையெல்லாம் தடை செய்ய வேண்டும். தடை செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. இருப்பினும் போலீஸ் இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கும்போதே சில விஷயங்கள் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. சில விஷயங்கள் கடிதம் எழுதுவது போன்று எழுதுகிறார்கள். அதையெல்லாம் இந்தச் சபையில் வாசித்தால் அது இந்த சபையின் கௌரவத்தையே பாதிக்கும் என்ற அளவில் இருப்பதால் அதை வாசிக்க விரும்பவில்லை. இப்படி கடிதம் போல் எழுதி பிரசுரிக்கிறார்கள். அதற்கு பதிலும் கடிதம் போல் எழுதுகிறார்கள்.

அது தினம் தினம் லட்சக் கணக்காக அச்சிடப்பட்டு இந்த மாகாணம் 4 p.m. முழுதும் ஒரு பெரும் வியாபாரமாக நடக்கின்றது. அப்படி இருக்கக்கூடிய கடிதங்களையும் தடை செய்ய வேண்டும். ஒருவருக்கு ஒரு சந்தேகம் வருகிறது. “இளம் மங்கை மணிப்பர்சை எங்கே வைக்கிறாள்?” அந்தக் கேள்விக்கு பத்திரிகையில் பதில் வருகிறது. அந்தப் பதிலை நான் இந்த சபையிலே வாசிக்கக் கூசினாலும், நாட்டிலே உள்ள லட்சக் கணக்கான இளைஞர்கள் படிக்கிறார்கள். இளம் உள்ளங்களில் பால் உணர்ச்சியைப் புகுத்தி, பணம் திரட்ட வேண்டும் என்று டேப்ளாயிட் ஜர்னலிசம் (tabloid journalism) முறையை கையாள்கிறார்கள். எனவே இதைக் கண்டிப்பாக தடுத்தாக வேண்டும். அதற்கான முறையிலே இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டியிலே சாங்கோபாங்கமாக பரிசீலனை செய்து, இதைத் தடுக்கக் கூடிய முறையிலே திருத்தங்களை கொண்டுவரவேண்டும். அப்படி பிரசுரம் செய்பவர்களுக்கு அவசியம் சிறைத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறி இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL: Mr. Speaker, Sir, I support the Bill. It is really a very useful piece of legislation and it has been brought in time when some of our newspapers in publishing the judicial proceedings in connection with sex offences, they have been publishing them in an indecent and obscene manner, which definitely affects the morale of our young men. But I would say that under this Bill, the offence is not made cognizable. It is not stated anywhere in the Bill whether it is cognizable or non-cognizable. If it is cognizable it may be possible for the police to take action. If it is not, the police cannot take action. Therefore I suggest that clause 5 of the Bill requires some re-casting. It may be re-cast as follows:—

“No court shall take cognizance of any offence under this Act, except with the previous sanction of the Government and upon the filing of a written complaint either by the aggrieved party or by a police officer not below the rank of a Sub-Inspector.” That, I think, is quite necessary. Otherwise it would appear that no court of law can decide as to who would obtain the sanction of the Government, whether the party aggrieved alone should obtain the

[Sri T. T. Daniel]

[27th April 1960]

sanction or whether the police officer within whose jurisdiction the offence has been committed has got to get the sanction. All these will create lot of difficulties in the prosecution of such cases. I would suggest that it must be made quite clear in the Act itself that the aggrieved party also should have the right to file the complaint and get the sanction of the Government. We should also state that a particular officer of a particular rank, and not any police officer can rush to the Government and get sanction. He should be a responsible police officer and an officer not below the rank of a Sub-Inspector alone should be empowered to get the sanction of the Government and institute proceedings, upon filing a written complaint.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவின் னுடைய நோக்கத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இதில் இரண்டு விதமான கருத்துக்கு தமிழ் நாட்டில் நல்லவர்களுடைய உள்ளத்தில் இடமிருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நேற்றைய முன்தினம் நாம் இங்கே கொண்டுவந்த அந்த மசோதாவும், இதுவும் சேர்ந்து, ஆபாசமான, கீழ்த்தரமான உணர்ச்சிகளை வாலிபர்கள் அல்லது இளைஞர்கள் உள்ளத்திலே ஏற்படுத்தக்கூடியவைகளை தடுப்பதற்கு பயன்படும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இதைப் போன்ற பல செய்தித் தாள்கள் நடமாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. நல்ல கருத்துடைய செய்தித் தாள்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு எண்ணிக்கை குறைந்து, இதைப் போன்ற செய்தித் தாள்கள் இளைஞர்கள் மத்தியிலே ஏராளமாக நடமாடுவதை நாம் பார்க்கின்றோம். இவைகளை உறுதியாகக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இப்பொழுது பார்க்கின்றோம். இவைகளை எடுத்துத்தைப்பற்றி நான் உண்மையிலேயே தாவது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்ததைப்பற்றி நான் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் சொல்லிய இரண்டு விஷயங்களும் இந்த சட்டத்திலே உட்படும், என நினைக்கிறேன். நேற்றைக்கு முன் தினம் கொண்டு வந்த மசோதாவிலேயே வழக்கு மன்றத்துக்கு வராத சம்பவங்கள் செய்தித் தாள்களில் பிரசுரமானால் 'எல்லோ ஜர்னலிசம்' என்ற தத்துவத்தின் கீழ் கொண்டுவர முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அதைப் போலவே ஜீவனம்சம் என்று போட்டாலும் இதிலே அடங்குமா என்று தெரிய வில்லை. அடங்கிவிடும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த இரண்டு மசோதாக்களிலும் அவை அடங்காவிட்டால் அதற்கான திருத்தங்களை பொறுக்குக் குழுவில் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதை நாம் குற்றம் என்று கருதுவோமானால், மற்ற குற்றங்களைப் போலவே பாவித்து, அதனால் யார் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ, அல்லது போலிஸ் அதிகாரிகளோ, நேரடியாக வழக்கு மன்றத்துக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டும். "No court below that of a Presidency Magistrate or of a Magistrate of the First Class shall try any offence under this Act" என்று உயர்ந்த நீதி மன்றங்களுக்கு முன்புதான் வழக்குகளை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று இருப்பதனால், அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்றுத்தான் வழக்குகளை நடத்த வேண்டுமென்றால் பல மாதங்கள், பல வருஷங்கள் கூட ஆகின்றன. எனவே இது போன்ற சாதாரண குற்றங்களை உடனுக்குடன் வழக்கு மன்றங்களில் எடுத்துச் சென்று தண்டனை செய்வதற்கு அரசாங்க அனுமதி என்ற பெயரிலே ஒரு விதி ஏற்படுத்தி இருப்பது அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். வழக்கு மன்றங்களாக இருந்தாலும், வழக்குத் தொடர இந்த விதி எவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்தாலும், வழக்குத் தொடர இந்த விதி தடையாக இருக்கக் கூடாது. ஆகவே 5-வது பிரிவிலே 2-வது உப பிரிவை உறுதியாக நீக்கிவிட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தண்டனை குறைவு. அதை அதிக மாக்கினாலும் யாரும் மனக்கஷ்டம் படுவதற்கு இடமில்லை. எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறது. பாகிஸ்தானில் இப்பொழுது கள்ள மார்க்கெட் செய்பவர்களுக்கு

[27th April 1960] [Sri M. P. Subramaniam]

களுக்கு நீதி மன்றங்களிலே சவுக்கடி கொடுக்கப்பட்டு, ஊர் மக்கள் அறிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப்போல் இந்த குற்றத்திற்கும் சவுக்கடி கொடுத்தால் கூட நமது பண்பாடு காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று கருதுபவர்கள், மனக்கசப்பு அடைய மாட்டார்கள். தமிழர் பண்பாட்டை நல்லபடி நிலைநாட்டுவதற்கு இதைப்போன்ற கடுமையான விதிகள் அச்சட்டத்தில் இருந்தால்தான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய இப்போக்கை மாற்ற முடியும் என்று நான் உறுதியாக நம்பி, இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஜீவனம்சம் சம்பந்தமான வழக்குகளை பிரசுரம் செய்தால் இந்த சட்டத்தில் வருமா என்று, "Matrimonial matters என்ற definition-லே any proceeding for dissolution or nullity of marriage, or for judicial separation, or for restitution of conjugal rights, or any proceeding under Chapter XXXVI of the Code of Criminal Procedure, 1898" என்று இருப்பதால், ஜீவனம்சம் சம்பந்தமான வழக்குகளைப்பற்றிய Chapter அது. எனவே ஜீவனம்சம்பற்றிய வழக்குகளும் இந்த மசோதாவில் அடங்கிவிடுகிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்று முன் தினம் வந்த மசோதாவில், பத்திரிகையிலே ஒரு தனிப் பட்ட நபரை புண்படுத்தும் வகையிலே, கேவலப்படுத்தும் வகையிலே ஏதாவது பிரசுரிக்கப்படும்பொழுது, அந்த நபர் வழக்குத் தொடர சங்கோஜப்பட்டால், சர்க்காரே வழக்குத் தொடருவதற்கு அனுசூலமாக இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது தனிப்பட்ட நபரைக் குறிப்பிடாது பிரசுரிக்கும்போது, வழக்குத் தொடர இந்த மசோதாவில் இடம் இருக்கிறதா என்று சந்தேகப்பட்டேன். அதே போன்று வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு, கைது செய்யப்படும்பொழுது, அது பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டால், இந்த மசோதாவின் கீழ் கொண்டுவர இடம் இருக்க வேண்டாமா? அதற்கும் இந்த மசோதாவில் கட்டாயம் இடமிருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொன்றுக்கும் 'Sanction of the Government, aggrieved party வாங்க வேண்டுமென்றால், பத்திரிகைமேல் யாரும் கேஸ் போட முன் வரமாட்டார்கள். தங்களுடைய சுய கவரவத்தைவிட்டு, அரசாங்கம் வரையிலும் போய், எந்த பத்திரிகையின்மீதும் வழக்குப் போட முன்வர மாட்டார்கள். அப்படி துணிந்து வருபவர்கள் தவறாகவோ, பொய்யாகவோ போட இடம் இருக்கிறது. மேலும் ஒவ்வொரு வழக்குக்கும் Government sanction வாங்க வேண்டுமென்றால், காலதாமதமும், கஷ்டமும் ஏற்படும். ஆகவே aggrieved party, Government sanction வாங்க வேண்டும் என்ற provision இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

நான்காவது செக்ஷனில், punishment-ல் கூட and with fine என்று இருக்கலாம். சிறை தண்டனையும், அபராதமும் சேர்ந்து இருக்கலாம். தண்டனையை மேலும் கடுமைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

செக்ஷன் 3, சப்-கிளாஸ் (c)-ஐ எடுத்துக்கொண்டால், 354, 366-ஏ, 366-பி, 376, 377, 498, I.P.C., குற்றங்கள் செய்யப்படும்போது attempt to murder போன்ற, குற்றங்கள் ஏற்படலாம். அந்த கேஸ்கள் இந்த செக்ஷனுக்குள் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். Abduction, Adultery, Rape, Kidnapping போன்ற கேஸ்கள்தான் சப்-கிளாஸ் 3-ல் வருகிறது. ஆகவே இந்த செக்ஷன் இன்னும் கொஞ்சம் broad based ஆக இருந்தால் நல்லது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதை யெல்லாம் சிந்தித்து எப்படி இந்த மசோதா இருந்தால் பத்திரிகைகள் தப்பிக்காமல் இருக்க முடியுமோ, அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. Sankaran]

[27th April 1960]

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்ததற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனாலும் எனக்கு ஒரு விஷயத்தில் வருத்தம்தான். இந்த மசோதா வானது சில காலத்துக்கு முன்பே கொண்டுவரப்பட்டிருக்க வேண்டும். இப்போது கூட கொஞ்சம் யோசனையின்பேரில்தான் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப விரும்புகிறார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பாமல் இப்போதே சட்டமாக நிறைவேற்றிவிட்டால் என்ன என்பது தான் என்னுடைய கேள்வியாகும். இந்த மசோதாவில் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பக்கூடிய அளவுக்கு சிக்கலான விஷயம் ஒன்றுமில்லை. பத்திரிகைகள் ஒன்றோடு ஒன்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஆபாச விஷயங்களை பிரசுரிக்கின்றன. அதன் காரணமாக, முக்கியமாக மாணவர்கள், மாணவிகள் கெடுகின்றார்கள். சமூகமே பாதிக்கப்படுமோ என்கிற பயம் கூட தோன்றுகிறது. ஆகவே இப்படி ஆபாச விஷயங்களை பிரசுரிப்பதை எவ்வளவு சீக்கிரம் தடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரம் தடுக்கப் பட்டால் பொதுமக்களுக்கு, சமூகத்திற்கு நன்மை செய்ததாகும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மசோதாவின் நான்காவது பிரிவில் ஆறு மாத தண்டனை, 'or with fine' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அபராத தொகையையும் சிறை தண்டனையையும் இன்னும் அதிகப்படுத்த முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடாமல் நிறைவேற்றுவது சாத்தியப் படாதா என்பதை சிந்திக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதா காலதாமதமாக கொண்டுவரப்பட்டுள்ள போதிலும், அதை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI M. S. SELVARAJAN : சபாநாயகர் அவர்களே, சபைமுன் உள்ள இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். நகைச்சுவை, கேலிச் சித்திரம் இவைகள் எல்லாம் இன்பமூட்டக்கூடிய கலைகள். அவை களுக்கு பங்கமில்லாமல், நாம் நிறைவேற்ற இருக்கிற இந்த மசோதாவில் தகுந்த பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய யோசனை. எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் 5-வது பிரிவில், contempt of court இருக்குமேயானால், யார் வேண்டுமானாலும் case போடலாம், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என்று இல்லாமல் யார் வேண்டுமானாலும் கோர்ட்டுக்கு இழுத்துச் செல்லலாம் என்று இருப்பது போல அரசாங்க அனுமதி வருகிற வரையில் காத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல், யாரும் இத்தகைய ஆபாச பிரசுரங்களைப்பற்றி, வழக்குத் தொடரக்கூடிய அளவுக்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது பிரிவில் judicial proceeding என்பதற்கு கொடுத்திருக்கிற definition-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் வழக்கு ஆரம்பத்தில் புகார் செய்யப்படுகிறது போலீசார் பதிவு செய்கிறார்கள். புகார் செய்யப் படுகிற எல்லா வழக்குகளும் பதிவு செய்யப்படுவதில்லை. புகார், பதிவு இரண்டும் கூட கோர்ட்டுக்கு வருவதற்கு முன்பு நடக்கக்கூடிய processes இந்த இரண்டு செயல்களையும் கூட பத்திரிகைகளில் இழுத்து அவசிய மில்லாமல், தவறு செய்யாதவர்களையும், தவறான முறையில் காட்டக் கூடிய துர்பாக்கிய நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இதைப் பொருத்து இரண்டாவது பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய விளக்கம் போதுமானதாக இல்லை. அதற்கு தகுந்த விளக்கம் பாதுகாப்போடு தேவை என்று நினைக்கிறேன்.

மூன்றாவது பிரிவில் நண்பர் சங்கரன் ஜீவனம்ச வழக்குகளைப் பொறுத்த மட்டில் அதற்குரிய விளக்கம் இருப்பதாக தெரிவித்தாலும்கூட, நான் அறிந்தமட்டில் அதற்கு சரியான விளக்கமிருப்பதாக தெரியவில்லை. ஜீவனம்ச வழக்குகள் within cell அதாவது குறிப்பிட்ட இடத்தில் கோர்ட்டில், சட்ட பூர்வமாக இருக்கக்கூடிய உரிமைகளை நிலைநாட்டிக் கொள்ள வழக்காடினாலும்கூட, குடும்பச் சண்டை மாறி, மீண்டும் ஒரு வருக்கு ஒருவர் உறவு கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கலாம்.

27th April 1960] [Sri M. S. Selvarajan]

ஜீவனம்ச வழக்கு செய்திகள் பத்திரிகையில் வருவதால், மீண்டும் மனம் மாறி ஒருவருக்கொருவர் உறவுகொள்ள அது தடையாக அமையக்கூடும். ஆகவே இதை நீக்க, ஜீவனம்சம் பொறுத்தமட்டில், இந்த மசோதாவில் சரியான definition வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

‘கேள்வி—பதில்’ என்ற தலைப்பிலும், இன்னும் வேறு தலைப்பு களின் கீழும், பத்திரிகைகள் ஒன்றைப் பார்த்து மற்றொன்று அசம்பா விதமான போட்டிகளில் இறங்கி, தவறான, ஆபாசமான விஷயங்களை வெளிப்படுத்துகிற நிலைமை இருக்கிறது. இவற்றை தடுக்கின்ற முறையில் மசோதாவில் போதிய பாதுகாப்பு செய்து மசோதா சட்டமாக நிறை வேற்றப்பட்டால் இந்த நாடு முழுவதும் பயனடையும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் Matrimonial matter என்பதன் கீழ் ஜீவனம்ச வழக்குகள் வருமா என்று அங்கத்தினர்கள் அறிய விரும்புகிறார்கள். Section 498-ன் கீழ் ஜீவனம்ச வழக்குகள் கிரிமினல் கோர்ட்டுகளில் போடப்படும்போது, வருகிறது. சிலில் ஜீவனம்ச வழக்குகள் அவ்வளவு சுவாரசியமாக இருக்காது. அதோடு கூட, அதிகமான வழக்கு களும் கிடைக்காது. கிரிமினல் கோர்ட்டுகளில் நடக்கிற ஜீவனம்ச வழக்கு களைத்தான் தேடிப் பிடித்து பத்திரிகையில் ஆபாசமாக போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதாவானது சிலில் கோர்ட்டுகளில் விசாரணைக்குவரும் ஜீவனம்ச வழக்குகளை உள்படுத்துவதாக இருப்பது அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த விஷயத்தை பொறுக்கு கமிட்டியில் பரிசீலிக்கலாம். இது மட்டுமல்ல. இன்னும் பலவகையான வழக்குகளை இந்த மசோதாவில் உள்படுத்திவிடலாம் என்று தெரிவிக்கப் பட்டது. இந்த யோசனையையும் பொறுக்கு கமிட்டியில் கவனிக்கலாம்.

வாரத்துக்கு ஒரு தடவை, இத்தகைய ஆபாச செய்திகள் பத்திரிகையில் வந்தால், அந்த பத்திரிகையை யாரும் வாங்கமாட்டார்கள். பத்திரிகையை எடுத்துக்கொண்டால், ஒவ்வொரு நாளும் 7, 8 இடங்களில் ஆபாச செய்திகள் இருக்கிறது என்று தெரிந்தால்தான், அந்த பத்திரிகைக்கு ஒரு தனி கிராக்கி ஏற்படுகிறது. இப்போது நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற விஷயங்களை எடுத்துவிட்டால் கேலி விஷயமோ, மற்ற கொலை சம்பந்த மான விஷயங்களை தினமும் போட முடியாது போய்விடும். மற்ற குற்றங் களைக் கொண்டுவந்து சேர்க்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. தினமும் இந்தச் செய்திகளையே எழுதிட்டு கொடுத்து லபம் சம்பாதிக்கலாம் என்கிற நிலை ஒழிக்கப்பட்டுவிடும். எப்போதோ ஒன்று வருகிற செய்தியினால் பெரிய தீங்கு கிடையாது. தினமும் எழு எட்டு என்று இந்தச் செய்தி களையே போடுவதனால் தினம் வருகிறது என்ற காரணத்தினால் படிக்கத் தூண்டுகிறது, சமுதாயத்தின் ஒழுக்கம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்த சட்டத்தின்கீழ் எல்லாவற்றையும் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்கு அவசியம் இல்லை. அவசியமாக வேறு ஏதாவது சேர்க்க வேண்டும் என்றாலும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதைப்பற்றி ஆலோசித்து முடிவு செய்யலாம். இன்னொன்று. ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் போடுவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். அது உண்மை. ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்றால் அதைக்கூடக் கட்டிவிட்டு “பார்த்தீர்களா, வாசகர்களுக்கா நாங்கள் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் செலுத்தினோம்” என்று இதையே விளம்பரமாகவும் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டுவிடக்கூடும். ஆகவே கட்டாயம் சிறை தண்டனை இருப்பதும், இன்னும் தண்டனையைக் கடுமையாக்குவதற்கு கூட பொறுக்குக் கமிட்டியில் வேண்டுமானால் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள், சவுக்கடி கொடுப்பது நல்லது என்று. இந்த மாதிரி பத்திரிகை நடத்துகிறவர்களுக்கு நாற்சந்தி, முச்சந்தி என்று வைத்து சவுக்கடி கொடுப்பதனால் கூடப் பாதகமில்லை. ஆனால் நாம் அவ்வளவு தூரம் போக வேண்டிய தில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த இரண்டு சட்டத்தின் மூலமாகவே இதை ஒழித்துவிடலாம் என்று எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதற்கும்

[Sri C. Subramaniam] [27th April 1960]

முடியவில்லை என்றால் அப்போது இருக்கிற சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அதைப் பரிசீலனை செய்வார்கள், எப்படி சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமோ அப்படித் திருத்துவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்று நாம் எந்த அளவுக்குப் போகவேண்டும் என்பதை ஆலோசித்து அந்த அளவுக்குப் போக வேண்டும். அதிகமான தீமை ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தினால் அதிக தூரம் போகவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நகைச்சுவையைப்பற்றி திரு. செல்வராஜன் குறிப்பிட்டார்கள். நகைச்சுவை என்றால் ஆபாசம் நகைச்சுவை ஆகாது. அது ஆபாசச் சுவை. சாதாரண நகைச்சுவைக்கு ஆபாசம் வேண்டியதில்லை. இதனால் உண்மையான நகைச்சுவை பாதிக்கப் படாது என்கிற உறுதியை நான் திரு. செல்வராஜ் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு, நகைச்சுவை என்ற பெயரால் இந்த ஆபாசங்களை எல்லாம் தடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 members (14 members of the Legislative Assembly and 7 members of the Legislative Council) to consider the Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960), and that the following members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

1. The Hon. Sri C. Subramaniam.
2. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
3. Sri T. T. Daniel.
4. Sri T. Sampath.
5. Sri V. S. Manikkasundaram.
6. Sri P. Ramachandran.
7. Srimathi T. N. Anandanayaki.
8. Sri A. P. C. Veerabahu.
9. Sri V. Vedayyan.
10. Sri M. P. Subramaniam.
11. Sri P. S. Chinnadurai.
- Sri Sowdi S. Sundara Bharathi.
13. Sri D. S. Authimoolam.
14. Sri M. Kalyanasundaram.”

The motion was put and carried.

(6) THE MADRAS CITY TENANTS' PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 26 OF 1959).

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

“That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 26 of 1959), as amended by the Select Committee be taken into consideration.”

As the House is aware, this Bill which was introduced in this House on December 10th, 1959, was subsequently referred to a Select Committee of the House for detailed scrutiny. Before proceeding to explain the various changes made in the Bill by the Select Committee, I wish to give a short history of the Bill and its origin for the benefit of hon. Members.

27th April 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

The Madras City Tenants' Protection Act, 1921, was enacted with the main object of safeguarding the tenants from eviction from residential quarters. Consistently with this object, it was proposed to restrict the application of the Act to residential buildings only and also to make all proceedings relating to non-residential buildings under the principal Act pending on the date of the first publication of the amending Act, abate.

This Act, as it now stands, also applies to tenancies of lands owned by local authorities. As it was considered necessary that the Act should not apply to tenancies of lands owned by the district boards, municipalities, panchayats and the City Improvement Trust, it was proposed to amend the Act suitably for the purpose.

There is at present no provision in the Act for an appeal against the orders passed by courts under sections 6, 7 and 7-A of the Act relating to fixing of reasonable rent by courts for occupation of land by a tenant. It was therefore proposed to make provision for appeal in the Act against these orders.

Incidentally it was proposed to change the expression “2 annas” occurring in the Act into “twelve naye Paise” and also to make provision for enabling the Government to cancel a notification extending the Act to any municipal town or village issued by them under this Act and if need be to re-issue such notification.

The Bill introduced in this House on the 10th December 1959 provided for the above objects.

Now I may proceed to explain to the House the important changes made by the Select Committee in the Bill.

In clause 3 of the Bill, the City of Madras and four municipal towns, Madurai, Tiruchirappalli, Salem and Coimbatore, have been exempted from the proposed restriction of the scope of the principal Act, as it was considered that in cities like Madras and the municipal towns mentioned where a very large number of tenants had been enjoying the protection afforded by the existing provisions of the Act in respect of residential and non-residential buildings as well, it would not now be proper to deprive them of the protection in respect of non-residential buildings.

In clause 4 of the Bill, the words “twelve naye Paise” have been proposed to be changed as “twenty-five naye Paise” as the Committee considered the limit of two annas in a rupee to which the rent payable by a tenant could be enhanced by a court as too low.

In clause 6 an appeal against the orders of section 9 has also been included. It has also been provided that the decision on appeals should be final.

Apart from the above changes, the Committee has also proposed the following new provisions.

In clause 3 (ii) of the re-drafted Bill, the tenant has been so defined as not to include a sub-tenant or his heirs as it was considered that sub-tenancies were being exploited by middlemen.

The Committee considered that the rate of compensation to the landlord provided in the existing Act to be too low and it is accordingly proposed that compensation may be fixed on the basis of the

[Sri M. A. Manickapelu] [27th April 1960]

average of three years market value preceding the date of order. The Committee has also considered that it would be enough if in a leasehold the tenant is given the option to purchase only the extent of land necessary to put up the building. Provision is accordingly proposed to invest the courts with suitable power to split up leaseholds and decide the minimum extent of land that may be purchased for the convenient enjoyment of the tenant. Clause 6 of the re-drafted Bill provides for this.

Sir, I request that the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 26 of 1959), as amended by the Select Committee, be taken into consideration."

* SRI R. SRINIVASA IYER: Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister has explained in brief the origin and history of this legislation. Sir, after the First World War in 1919, in 1921 the original Bill was brought forward by the then Law Member, Sri K. Srinivasa Iyengar. Then a crisis had occurred in this City when small tenants who had built houses worth Rs. 50 or Rs. 100 in three streets, had been directed to be evicted by court proceedings. In the discussion on that Bill in the then Legislative Council, stalwarts like Sri—now Dr.—C. P. Ramaswami Iyer, Sri S. Srinivasa Iyengar, Sri T. Arumai-nathan Pillai, Sri Ranganatha Mudaliar and Sri O. Thanikachalam Chettiar participated. It was first introduced only with reference to residential houses. In fact that discussion is found in Volume II, pages 223–225 of the Madras Legislative Council Proceedings of the year 1921. In the course of that discussion, it was stated—

"Except to the limited extent to which it goes, it does not affect the present existing rights of tenants or landlords."

"It is not intended to attempt a comprehensive scheme of housing. That will take a long time. The Corporation of Madras with the assistance of the City Improvement Trust with such help as the Government can give, will, I hope, evolve a satisfactory solution for this very important problem."

"It is an emergency piece of legislation to meet the special crisis that has arisen now in Madras. It will be apparent that it is not the object of the Bill to bring in any comprehensive improvement in the position of the tenants generally in Madras nor is it proposed to give them occupancy rights even in suitable cases."

Persons in small huts at a cost of Rs. 40 or Rs. 50, if evicted, will find it difficult to get other suitable dwellings. Therefore, the principal object of this Act is to protect the tenants and Harijans in small huts and tenements. But at the Select Committee an amendment was moved that it should be applied to non-residential buildings also.

MR. SPEAKER: Will the hon. Member enlighten me how all that he says is pertinent to this Bill? The hon. Member was also a member of the Select Committee.

SRI R. SRINIVASA IYER: I wanted to say why this was extended to non-residential buildings in some municipalities. I would not take long.

27th April 1960]

MR. SPEAKER: I think a reference to what took place in 1922 is not relevant.

SRI R. SRINIVASA IYER: In the Statement of Objects and Reasons, it was stated . . .

MR. SPEAKER: It is for the Hon. Minister to explain why various items are included. That is what I presume.

* SRI R. SRINIVASA IYER: It is only a prelude to say that persons who have constructed non-residential buildings on others' land should not insist upon purchasing the property through court for a price which is far less than the market value. Therefore I say that what happened in 1921 is not happening today. The object that non-residential buildings should also be protected so far as the City and some of the municipalities are concerned, is all right. Because an amendment has been circulated to us suggesting that protection should be extended to all municipalities for residential and non-residential buildings also, I wanted to say that this Act was intended only for residential buildings, small huts and small buildings. What was there in 1921 is not what it is today. We have got big industrial buildings, cinema houses, etc., and people have amassed lakhs of rupees at the cost of the landowner. There must be a limit to expropriating landowners' property and acquiring it compulsorily for the benefit of a single individual on the average of the three years' value. The Select Committee agreed to extend this Act and continue the provisions of this Act in four municipalities of the State. It is all right. But when it is sought to take away the power of the Government under section 2 of the Act so as to extend the Act to all the municipalities, I should say that it is beyond the scope of this Bill. It will mean taking away what the original Act gives and introducing new provisions without the knowledge of even the Government. That is why I wanted to make mention of this.

The compensation provided in the Bill is three years' average value. Certain members in the Select Committee said that it should be something over and above the market value. It is not fair to give three years' average value to the landowner who has let his land for the construction of non-residential buildings, such as, for example, cinemas, warehouses and other big workshops. These have been constructed on contract with open eyes. Whether these cases will come under the preamble to the present Bill as it is, is another point. Will this Bill apply to constructions put up in the hope that the persons will not be evicted so long as they are paying a fair rent? Will it apply to cases where constructions have been put up on an open contract with a clause that they will be evicted after the term is over? Even in such cases, the law wants to take the power to enable the court to fix the value of the property to be compulsorily sold by the landlord to the tenant at a price which is the average of three years. It will not be the actual price. It may be a little more or less than the actual price. Yet there is no provision for such compulsory sale. Some good provisions have been made in this Bill by the Select Committee, i.e., the sub-tenant is not enabled to exploit the situation. The tenants' requirements will be limited to certain extents which will be enough for his convenient enjoyment. Therefore,

[Sri R. Srinivasa Iyer] [27th April 1960]

as it is, I commend this Bill for the acceptance of the House. Because of the amendment circulated to us enabling the Act to be applied to all the municipalities, I wanted to speak. Otherwise I would not have spoken, Sir.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : தலைவரவர்களே, இந்த குடியிருப்போர் பாதுகாப்புச்சட்ட திருத்த மசோதா சம்பந்தமாக பேசும்போது, சட்டத்தையும் சட்ட நுணுக்கங்களையும் அறியாதவன் நான். விரும்பித் தெரிந்து கொள்ள முயன்றாலும் தெரிந்துகொள்வதற்கு இயலாதவன். ஆகவே இதிலுள்ள விஷயங்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்தளவில் சொல்கிறேன். ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தை நல்லபடியாகத் திருத்தி பலருக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் நல்ல நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தபோதிலும், 1921-ம் வருடத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டதற்குப் பின்னால் பல திருத்தங்களோடு பல வருடங்களாக இருந்து வந்திருந்த சட்டத்தை இப்பொழுது திருத்த முற்படுகிறபோது அரசாங்கத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை மற்றையவர்களுக்கு விஸ்தரிக்க நினைத்தால், நியாயமான காரணங்களோடு எந்தெந்த முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விஸ்தரிக்கவேண்டுமோ அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு இருந்த அதிகாரத்தைக் கூட அரசாங்கம் இழந்து விட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. சட்ட நுணுக்கம் தெரிந்தவர்களிடம் கேட்டேன். அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய முறையில் அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது அதன் அனுசூலங்களை மற்ற பகுதிகளும் அடைவதற்குள்ள வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு இருந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கமே வலுவில் இழக்கியிருக்கும் நிலை இன்று ஏற்பட்டிருப்பதால் இதுபற்றி அரசாங்கம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் இதுபற்றி யோசிக்கவேண்டும். நிலத்தை வாடகைக்குக் கொடுத்தவர்கள், நிலத்தை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு வியாபார நிமித்தம் அல்லது தொழில் நிமித்தம் கட்டியிருப்பவர்கள் இரு சாரார் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் சாதகபாதகமாக அதிலுள்ள அனுசூலங்களையும், பிரதிசூலங்களையும் அடையக்கூடியவர்கள் எல்லா முனிசிபல் நகரங்களிலும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்லதொரு சட்டத்தை இங்கு மட்டுமல்லாது மேலும் நாலு முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கும்போது இதன் சாதக பாதகங்களை மற்றையவர்களில் உள்ளவர்களும் அடைய விரும்பினால், அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் பயனை அனுபவிக்க இடம் கொடுக்காதபடி சட்டம் செய்தால் அவர்கள் அந்தப் பயனை எப்படி எவ்வாறு பெறுவார்கள் என்று நினைக்கும்போது வருத்தப்படுகிறேன். ஆகவே அரசாங்கம், மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளில் இத்தகைய நிலை தோன்றுமானால், இச்சட்டத்தின் அனுசூலங்கள் பின்னால் அவர்களுக்கு தேவைப்படுமானால், மற்ற முனிசிபல் நகரங்கள் போதிய காரணங்களோடு அந்த நகர முனிசிபாலிட்டிகள் விரும்பினால், அங்குள்ள கலெக்டர் போதிய ஆதாரங்களோடு இச்சட்டம் அங்கு பிரயோகத்திற்கு வர வேண்டியது அவசியமாகியிருக்கிறது என்று கருதினாலும் அரசாங்கம் அதை பரிசீலனை செய்து இந்த சட்டத்தை அங்கு விஸ்தரிக்க ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருந்ததுபோல், அப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அரசாங்கமே இழக்க இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது நிறைவேறிய போதிலும், சர்க்கார் அவகாசம் எடுத்துக்கொண்டு அடுத்த சட்டசபை கூட்டத்திலாவது இந்தச் சட்டத்தின் அனுசூலங்களை பிற பகுதிகள் பெறுவதற்கேற்ற விதத்தில் வேறு ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவந்து சௌகரியம் செய்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் நிறைவேறியிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வாக்குறுதி அளிப்பது என்பது மிக மிக பொருத்தமாயிருக்கும். மற்றவர்கள் இந்தச் சட்டத்தில் அனுசூலங்களை பயன் படுத்திக்கொள்ள இயலும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

27th April 1960]

SRI T. T. DANIEL : Sir, I would suggest to the Hon. Minister that there is no corresponding enactment so far as the transferred territory is concerned, and I would request that at a very early date this Act should be extended to that territory. While extending this legislation to that territory, "building" should be so defined as to include residential and non-residential buildings at least in the headquarter town of Nagercoil. I would also point out that clause 3 excludes sub-tenant. What will be the position of the sub-tenant and his heirs, who have already constructed houses on the land which has been leased under the provisions of the principal Act? They are also entitled to compensation for the structures that they have put up. This is a point which I believe the Hon. Minister will clarify. Because under the provisions of the old Act, "tenant" included sub-tenants also and their heirs have got every right to be on the land. Now, I would like to know what would be the position of the structures constructed on the lands that have been leased.

MR. SPEAKER : I think the hon. Member was on the Select Committee and this clarification could have been obtained in the Select Committee.

SRI V. SANKARAN : Sir, இப்போதுள்ள திருத்த மசோதாவில் சப்-டெனன்டுகளை போக்குவதற்கு நல்ல ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்த Provision ஆல் பல நன்மைகள் ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். இருவது வருடங்களுக்கு முன்னால் எந்தவிதமான மதிப்பும் இல்லாமல் இருந்த இடத்தை 40 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று எடுத்திருந்தார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள மதிப்பு எவ்வளவோ உயர்ந்துவிட்டது. அதே சமயத்தில் முன்னால் அவர்களுக்கு அதாவது land lord-க்கு எவ்வளவு கிடைத்துக்கொண்டிருந்ததோ அதேதான் இப்போதும் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது இம்மாதிரிப்பட்ட இடங்களில் எவ்வளவோ கட்டிடங்களை எல்லாம் போட்டு 50 ரூபாய் 100 ரூபாய் என்று விட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, வருடம் 1,000 அல்லது 2,000 ரூபாய் என்று இவ்விதம் இடையிலுள்ளவர்கள் அதாவது Middle men சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் நேரடியாக இருக்கிற Tenant களுக்கும் லாபமில்லை. இடையிலுள்ளவர்கள்தான் பணம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை தடுக்கின்ற ஏற்பாடு இந்தச் சட்டத்தில் இருப்பதால் இது ஒரு நல்ல அம்சம் என்றே கருதுகிறேன். அதே சமயத்தில் இருப்பதால் லாக வரும்போது கோர்ட்டுக்கு இதை வைத்துக்கொண்டு apply பண்ணும்போது apply பண்ண வேண்டியது யார், நேரடியாக இருக்கக் கூடிய tenant apply பண்ண வேண்டுமா அல்லது Sub-tenant apply பண்ண வேண்டுமா என்பதை திட்டவாட்டமாக சொல்ல வேண்டும்.

(Deputy Speaker in the chair)

அதோடு எவிக்ட் பண்ணுவதற்கு லான்ட் லார்ட்டுக்கும் அதிகாரம் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. Land lord will be entitled to take back possession என்று இருக்கிறது. Tenant-க்கும் நல்ல provision இருக்கிறது. அதோடு convenient enjoyment என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் இம்மாதிரிப்பட்ட இடங்களில், tenant களுக்கு கட்டிடம் இருந்தால் கூட அதையெல்லாம் பெரும்பாலும் வியாபாரிகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை நீக்குவது என்பதுபற்றி, அல்லது Sub-lease ஆக கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் என்ன செய்யவேண்டும் என்பது திட்டவாட்டமாகச் சொல்லப்படவில்லை. Rent determine பண்ணலாம் என்ற முறையில் மேலெழுந்துவாரியாக இருந்தாலும் திட்டவாட்டமாக இருக்கவேண்டும். One of the

[Sri V. Sankaran] [27th April 1960]

grounds for termination. என்று இருக்கிற முறையில் drastic-காக இருந்தால் தெளிவாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. Definite-ஆக யார் apply பண்ணுவது என்பதை சொல்லவேண்டும். சிலவேளை Convenient enjoyment என்கிற முறையில் ஆரம்ப காலம் முதலே residential purpose-க்காக வைத்திருந்தால் என்ன செய்வது இதை யெல்லாம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளக் கூடிய முறையில் திட்டவாட்டமாக கூறியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்போது non-residential purposes என்ற முறையில், நாலேந்து Town களையும் போட்டிருக்கிறது. பின்னால் இவை விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடங்கள் மட்டுமல்ல, மேலும் பல முனிசிபல் டவுன்களில் எல்லாம் மரக்கறி கடை போன்ற கடைகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பழக்கம் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது நாலேந்து town-களில் மட்டுமல்ல, ராஜ்யம் பூராவும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு எல்லாம் hardship ஏற்படக் கூடாது. இதுபோன்று காலி இடங்களில் விறகு கடைகளும் வைத்திருக்கிறார்கள், காய்கறிக்கடைகள் (நான் சொல்லுவது மரக்கறி கடையைத்தான்) வைத்திருக்கிறார்கள். இவற்றைப்பற்றி என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றியும் விளக்கினால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, originally, the idea of the Government was to restrict it to residential houses. Now, after the Bill has emerged from the Select Committee, we find that non-residential buildings are also included. The Government also are taking power to extend it to municipalities and other areas within a radius of about five miles around the municipalities. This is being applied in the first instance to the four municipal towns, besides the City of Madras, viz., Coimbatore, Madurai, Salem and Tiruchirappalli. I am afraid that the power that the Government are taking upon themselves will not be exercised with caution. We are not sure of the intention of the Government. Lots of complications and trouble will crop up. What about contracts entered into between the landlord and the tenant? Are they going to violate those contracts? Clarification in this regard is very necessary. Suppose a tenant has entered into a registered agreement, what will happen? When people want to get back vacant possession according to the agreement and contract entered into earlier, what will happen? Should such cases be excluded from the purview of this Bill? The relevant clause dealing with this aspect is not clear on this point.

What about the lessees? Hon. Member Sri Srinivasa Iyer has also referred to this point. There may be cases in which the persons concerned may have big workshops and cinema theatres. What are we going to do with them? We know that some of the landlords are really very poor people and they are solely depending upon the income from the land. What is the protection that will be given to them? My opinion is that in so many cases, no public purpose is involved. It is nothing but expropriatory. Even the Government, when they acquire lands, give 1-1/2 times the market value. So, I do not know why this distinction should be made in this case. This matter should also be looked into by the Government.

I want to refer to another matter. This Bill does not contain any provision to enable the landlord, having no other land and solely depending upon the income from the particular land that he has, to get back that land when he wants the same.

27th April 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

He is not given power to evict the tenant and put up his own house or workshop on that piece of land. This Act, so to say, enables big and rich businessmen like cinema theatre owners, etc., to squat upon poor people's lands and will leave the poor people in the lurch. Then, Sir, suppose a tenant purchases land and wants to indulge in profiteering. He can sell it immediately to somebody at a great profit. What happens? My suggestion is that a time-limit must be fixed, ten or fifteen or twenty years or whatever it is. Until the time-limit is over, he should not be allowed to alienate the land. Again, the owner should be made to purchase the land within five years for the purchase value. Some such provision should be made.

SRI K. ANBAZHAGAN: Sir, may I know whether the House has the quorum to conduct the proceedings?

DEPUTY SPEAKER: I think there is quorum now.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Again my submission is that all the lands in the State owned by the temples should be completely exempted from the operation of this Act. Provision may also be made for the enhancement of rent periodically according to living costs, etc. The compensation payable to the landowner should be according to the market value as I have already suggested. Another submission I wish to make is that in regard to the right accruing to the tenants who have put up superstructures, they should not have the benefit except to far as they enjoy the right without alienation, assignment or sub-lease. These points require clarification and I am sure the Government will look into these things and see that something is done. These are my submissions.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நோக்கம் ரொம்ப "சிம்பிள்". அதாவது, இப்பொழுது இருக்கும் சட்டப் பிரகாரம், இது குடியிருப்பு (ரெஸிடென்ஷியல்)-க்கும் பொருந்தும். அப்படியில்லாது, வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. அது கூடாது. சட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கம், குடியிருக்கிறவர்களை திடீரென்று அப்புறப்படுத்தினால், அவர்களுக்கு அதிக கஷ்டம், சிரமம் ஏற்படுகிறது, அதனால், குடியிருக்கிறவர்களுக்குத்தான் இது பலனளிக்கவேண்டுமென்று முதலிலே ஆரம்பித்தது. பிற்பாடு குடியிருப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் அல்லாது வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும் என்று அவர்களுக்காகவும் ஏற்கனவே சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்தார்கள். அந்த வகையில் அது அமைந்திருக்கிறது என்று முன்பு சொல்லியாய்விட்டது. இப்பொழுது ஏதோ அதிகாரத்தைப் பறிகொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்களே, அதுபோல் ஒன்றும் பறிகொடுக்கவில்லை. விஸ்தரிப்பு மற்ற டவுன்களுக்குச் செய்யவேண்டுமென்றால், கலெக்டருக்கு அனுப்பி, கலெக்டர் ரிபோர்ட் பண்ணித்தான் செய்கிறோம். அது இப்போதும் இருக்கும். இப்பொழுது என்ன செய்யவேண்டியது அவசியம் என்றால், சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதில் இன்னும் குடியிருப்பில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படும்; அந்தப் பாதுகாப்பு தான் இருக்கும். மெட்ராஸ் லிட்டி, மதுரை, திருச்சி, கோயமுத்தூர், சேலம் ஆகிய அந்த இடங்களிலே வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கும் என்று செலக்ட் கமிட்டியிலே திருத்தம் ஏற்பட்டது. எல்லாவற்றுக்கும் இல்லாமல் அதற்கு மாத்திரம் என் என்றால், லிட்டி என்றால் பெரிய நகரமாக இருக்கிறது. வியாபாரத்திற்காகவும் மற்ற காரியங்களுக்காகவும் ஜனங்கள் வந்து சேருகிறார்கள். மேலும், இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கும் இடத்தில் இம்மாதிரி பாதுகாப்பு அவசியம். ஆனால், எல்லா முனிசிபாலிட்டிக்கும்

[Sri M.A. Manickavelu] [27th April 1960]

பொருந்தும். முனிசிபாலிட்டியை அடுத்த ஐந்து மைலுக்கும் பொருந்தும், என்று இம்மாதிரி பாதுகாப்பு கொடுத்துக்கொண்டு போனால், ஒருவருடைய உரிமையிலே ஜாஸ்தி, அதிகப்படி கை வைக்கும் அளவுக்கு வருகிறது. எந்த எந்த அளவுக்கு கைவைத்தால் போதுமானதோ அந்த அளவு செய்ய வேண்டுமே தவிர, அதிகப்படியாக செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த அளவில் தான் நான்கு பெரிய நகரங்களுக்கு அந்தப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவில் முக்கியமான திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறோம்.

காம்பன்சேஷன் கொடுப்பதைச் சற்று அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். முப்பத்தி ஐந்து, 40 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட அந்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டாம் என்று கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். மேலும், இந்தப் பாதுகாப்பு “டெனன்ஷி எரியா” மொத்தத்திற்கும் வேண்டிய அவசியமில்லை. அரை ஏக்கர் மீனையில் ஒரு வீடு கட்டியிருந்தால், எல்லாவற்றுக்கும் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எங்கே குடியிருப்பு வீடு இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்த மட்டும் கொடுக்க உரிமை இருக்கிறது. அது கூட நியாய ஸ்தலம் தான் கொடுக்க உரிமை இருக்கிறது. எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கலாமோ அந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அப்பீலுக்கும் ஏற்பாடு ஆகியிருக்கிறது.

இன்னும் மற்ற எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் செக்ஷன் 12-ஐப்பற்றி யெல்லாம் சொன்னார்கள். அதெல்லாம் இல்லை. இதுதான் முக்கியமான கருத்து. குடியிருப்புக்குப் பாதுகாப்பு, குடியிருப்பவருக்குப் பாதுகாப்பு இவை இரண்டுக்கும் வித்தியாசப்படுத்தி இங்கேயே காட்டவேண்டும். எங்கே குடியிருப்புக்குக் கொடுக்கவேண்டுமோ அதற்குக் கொடுத்துவிட்டு, காம்பென்சேஷன் கொடுக்கிற அளவை அதிகப்படுத்தி, அப்பீலுக்கும் ஏற்பாடு செய்கிறோம். இன்னும் முக்கியமானது என்னவென்றால், ஒரு தடவை “நோடிபை” செய்துவிட்டால், அதை மாற்ற இப்பொழுது இருக்கும் சட்ட பிரகாரம் அதிகாரம் இல்லை. அப்படி இருப்பது நல்லது அல்ல. குறிப்பாக, ஒரு இடத்திலே ஒரு சினிமா தியேட்டர் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சினிமா நடக்கிறதற்குக் கூட பாதுகாப்பு வேண்டாம். ஏனென்றால், அப்படிப்பட்டவரிடத்தில் நிறைய பணம் இருக்கும். எங்கே வேண்டுமானாலும் தியேட்டர் போட்டுக்கொள்ளலாம். இன்னும் சௌகரியமான இடத்தில் தியேட்டர் போடக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் பாதுகாப்பு வேண்டியதில்லை. அப்படி ஒருவேளை தெரியாமலிருந்தாலும் ஒரு ஷரா இருக்க வேண்டும். “கான்ஸல்” பண்ணுவதற்கும் உரிமை இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமான நோக்கம், சாதாரண மக்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற அந்த அளவில் தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

ஸப்-டெனன்டுக்கு இந்தப் பாதுகாப்பு இல்லை. அது வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், ஸப்-டெனன்ட் வைத்துக்கொண்டு சில பேர் பேரம் பண்ணுகிறார்கள். ஸப்-டெனன்டுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதென்றால், அது மசோதாவின் நோக்கத்திலிருந்து போய்விடுகிறது. ஆகையால், ஸப்-டெனன்டுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று குறிப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“ஓனர்” வாங்கிக்கொள்வதற்கு என்று ஷரா இருக்கவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். எத்தனையோ திருத்தங்கள் செய்யலாம். இருந்தாலும், எங்களுடைய நோக்கம், இரண்டு மூன்று விஷயங்களில் மட்டும் திருத்தம் செய்யலாம் என்பது. உரிமைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உரிமைகள் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சட்டத்தை அப்போதைக்கப்போது திருத்திக்கொண்டே போகிறோம். சட்டம் போடுகிறோம் என்றால் அது “பர்மெனென்ட்” அல்ல. நடைமுறையில் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்றால் அப்போதைக்கப்போது திருத்தம் செய்வதற்குச் சபை முன் கொண்டுவருகிறோம். அங்கத்தினர்களும் அதை அசெம்பிளியிலே எடுத்துச் சொல்லலாம். அதற்கெல்லாம்

27th April 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

வழி இருப்பதால், இதற்கு மாத்திரம் தான் உரிமைகள் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டால் எப்போதும் அரசாங்கம் திருத்தத் தயாராய் இருக்கிறது. ஆகையால், இதைச் சொல்லிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

“that the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 26 of 1959) as amended by the Select Committee be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

DEPUTY SPEAKER: The motion is:

“That clause 3 do stand part of the Bill.”

Sri M. S. SELVARAJAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely:

“In the proposed clause 4 (ii) (b) of section 2 of the principal Act, omit the words “but does not include a sub-tenant or his heirs” and add the following explanation at the end of the clause—

“Explanation.—A sub-tenant or his heirs will be deemed to be a tenant for the purpose of this section.”

Sri M. K. SOMASUNDARAM: I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

Sri M. S. SELVARAJAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1922-ம் வருஷத்திய ஆரம்ப சட்டத்திலும், 1955-ல், திருத்தப்பட்ட சட்டத்திலும் “ஸப்-டெனன்ட்ஸ்” பற்றி குறிப்பே இல்லை. “டெனன்ட்ஸ்” என்று “ஸப்-டெனன்ட்ஸ்” உட்பட்டவர்களுதான் என்ற கருத்துப்படியாக அப்பொழுது சட்டம் இயற்றப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்ட பொழுதும், “ஸப்-டெனன்ட்ஸ்” பற்றி குறிப்பே இல்லை. ஆனால் செலக்ட் கமிட்டியில் இப்பற்றி திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “ஸப்-டெனன்ட்ஸ்”-களுக்கு “டெனன்ட்ஸ்” போல் உரிமை கிடையாது என்பது தான் அவர்களுடைய கருத்து என்று நான் கருதுகிறேன். “டெனன்ட்ஸ்”-இருக்கக் கூடிய இடத்தை பணம் போட்டு வாங்கக் கூடிய உரிமையும், “டெனன்ட்ஸ்” அந்த இடத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தக் கூடாத நிலைமையும், இன்னும் சிற்சில விசேஷ உரிமைகளும் “டெனன்ட்ஸ்”-களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தகைய விசேஷ உரிமைகள் “ஸப்-டெனன்ட்ஸ்”-களுக்கு இருக்கக் கூடாது என்று கருத்துப்பட, “ஸப்-டெனன்ட்ஸ்” “டெனன்ட்ஸாக மாற்றிக்கப்பட்டமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. “டெனன்ட்ஸ்” உரிமைகள் “ஸப்-டெனன்ட்ஸ்”-களுக்கு இல்லை. “டெனன்ட்ஸ்” தான் அந்த நிலத்தை பெற்றுமுடியும், “ஸப்-டெனன்ட்ஸ்களுக்கு அளவுப் பெறுவதற்கு உரிமை இல்லை என்ற கருத்துப்பட இருந்தால் அதில் லிஸன்சு இல்லை.

ரெஸிடன்ஷியல் குவார்டர்ஸ் தவிர, நான்-ரெஸிடன்ஷியல் குவார்டர்ஸ்களுக்குக் கூட சென்னை நகரம் உட்பட சில பெரிய நகரங்களுக்கு இந்த சட்டம் விஸ்தரிக்கப்படுகிறது என்றால், அங்கு சிறிய அளவில் வர்த்தகம்,

[Sri M. S. Selvarajan]

[27th April 1960]

தொழில் செய்யக் கூடியவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழை எளியவர்கள், அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும், நீண்ட காலமாக இருந்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கருத்துப்பட இந்த விஸ்தரிப்பு ரெவின்யூயில் எரியாஸ்-க்கும், நான்ரெசி டென்ஷியல் எரியாஸ்-க்கும் பொருத்தும்படியாக பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் டெனண்ட்ஸ், சப்-டெனண்ட்ஸ் என்ற பாகுபாடு எந்த அளவுக்கு ஏற்று அமல் செய்யப்படும் என்பதற்கு சரியான விளக்கம் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இடம் வீட்டிற்குரிய நிலம் என்றாலும் கூட, வீட்டை அடுத்து இருக்கக் கூடிய இடத்தில் காவலாளி ஒரு குச்சிலில் குடி இருக்கலாம். அவனிடமிருந்து டெனண்ட் நாமினலாக ஒரு ரூபாய் அல்லது ½ ரூபாய் வாடகை பெறலாம். அல்லது சினிமா தியேட்டரில் ஒரு காவலாளி தோட்டத்தில் ஒரு முக்கில் குந்திக்கொண்டிருக்கலாம். அந்தக்காவலாளியிடமிருந்தோ அல்லது தோட்டக்காரனிடமிருந்தோ “டெனண்ட்” ஒரு நாமினல் ரெண்டு பெறலாம். அப்படிப்பட்டவர் “சப்-டெனண்டாக” பாவிக்கப் பட்டால், அவருக்கு இடையூறு வராதா, சிரமம் வராதா என்பதை அரசாங்கம் தெளிவுப்படுத்த வேண்டும். அதுபோல சிறு தொழிற்சாலை நடக்கக் கூடிய இடத்தில், கருவிகரணங்கள் . செய்துகொடுக்கக் கூடிய சிறு பட்டரைகளில், கொல்லு, தச்சு, கருமான் போன்ற பட்டரைகளில் அந்தத்தொழிலுக்கு உதவியாக இருக்கக் கூடியவர் அந்த தொழிற்சாலைக்கு அடுத்திருக்கக் கூடிய பகுதியிலே குந்திக்கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். அப்படி அந்தத் தொழிலுக்கு உதவியாக இருப்பவருக்கு டெனண்டு இட வசதி செய்துகொடுத்திருக்கிற பொழுது, அவர் சப்-டெனண்டு என்று பாவிக்கப்பட்டு வெளியேற்றத்திற்குரியவர் என்ற நிலைமையை உண்டாக்கிறதா? சாதாரணமாக விறகுக் கடையில், விறகுக் கடைக்காக உபயோகப்படுத்தக் கூடிய ஷெட்டிற்கு அடுத்திருக்கக்கூடிய பகுதியில், அந்தக் கடையில் விறகு உடைப்பவராக இருக்கும் தொழிலாளி குடியிருக்கலாம். அந்த எஜமானன், டெனண்ட் தனக்கு உதவியாக இருக்கக் கூடிய தொழிலாளி பக்கத்தில் குடியிருக்கும் வீட்டிற்கு ஏதேனும் சிறு அளவிலே வாடகை பெறலாம். விறகுக் கடைக்காக நிலத்தை வாங்கியிருக்கக் கூடிய எஜமானன், விறகுக்கடை ஷெட்டுக்கு அடுத்த பகுதியில் ஒரு வீடு கட்டிக்கொடுத்திருக்கலாம் அந்தத் தொழிலாளிக்கு. அந்தத் தொழிலாளி ஒரு “சப்-டெனண்டு” என்று பாவிக்கப்பட்டு கஷ்டத்திற்கு உட்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்படாதா என்பதற்கும் விளக்கம் வேண்டும். ஏழ்மத் தொழிலாளிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் அனுசூலமாக இருக்கும்படி இதை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிற பொழுது, அவர்களுக்கு இதனால் பாதகம் ஏற்படுவிடாதா என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும் என்று கருத்துப்பட, “சப்-டெனண்ட்ஸ்” “டெனண்ட்ஸ்” பாவிக்கப்படவேண்டுமென்ற திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அதோடுகூட, சாதாரணமாக ஒரு நிலத்தை நிலச்சுவாந்தாரிடமிருந்து ஒரு “டெனண்ட்” குத்தகைக்கு எடுப்பார். அந்த நிலத்தை அவர் மற்றவர்களுக்கு அதே மாதிரி குத்தகைக்கு வெளிப்படையாக விடுவது என்பது வெகு அபூர்வம். அதுவும் சென்னை போன்ற நகர்புறங்களில் எல்லாம் கூட நிலத்தை அவர்கள் வாடகைக்கு விடுவார்கள். சப்-டெனண்ட் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு என்று சொல்ல முடியாது. டெனண்ட் ஒருவர் தேவைக்கு மிஞ்சியிருக்கக் கூடிய நிலத்தை தங்களுக்கு உதவியாக இருக்கக் கூடியவருக்கு குத்தகைக்கு விடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், அவர் குடியிருக்க அந்த இடத்தில் ஒரு குச்சு அமைக்கப்படலாம். ஆனால் அந்த மேல் கட்டிடம் அந்த உதவியாளர் பெயரால் இருந்தால், கார்ப் ரேஷன், முனிசிபாலிட்டி டெனண்ட் பேரில் தீர்வை விதிக்காது, சப்-டெனண்ட் பெயரால் தீர்வை விதிக்கப்படலாம். கூடுமானவரையில் இது போன்ற நிலங்களையெல்லாம் குத்தகைக்கு விரும்பொழுது கட்டுமானத்தை டெனண்ட்ஸ் தாங்கள் சொந்தமாக கட்டி உதவியாளர்களுக்கு “சப்-டெனண்ட்ஸ்” களுக்கு வாடகைக்கு கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையெல்லாம் இருக்கும். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது?

27th April 1960]

[Sri M. S. Selvarajan]

இம்மாதிரி சப்-டெனண்ட்ஸ்-க்கு இந்த சட்டத்தினால் அனுசூலம் கிடைப்பதற்கில்லை. டெனண்ட்ஸ் இஷ்டத்திற்கு சப்-டெனண்ட்ஸ்களுக்கு விற்பனை செய்து அதிக லாபம் பெறக்கூடும் என்ற அனுமானத்தின் பேரில், சப்-டெனண்ட்ஸ் என்ற பெயரால் இது மாதிரி இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு அனுசூலம் கிடைக்காத நிலைமைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது அவர்களுக்கு சிரமம் தராதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1922-ம் வருஷத்திலும், 1955-ம் வருஷத்திலும் சட்டம் ஏற்பட்டபொழுது சப்-டெனண்ட்ஸ் எந்த நிலைமையில் இருந்தார்களோ அந்த நிலைமையில் தான் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சப்-டெனண்ட்ஸ்களும் டெனண்ட்ஸ்களாக பாவிக்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, “டெனண்டு” என்ற வார்த்தைக்கு 1922-வது வருஷத்திய சட்டத்தில் ஒரு விதமாக வியாக்கியானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நல்ல முறையிலே மூன்று பாகமாகப் பிரித்து இப்பொழுது இந்த மசோதாவில் வியாக்கியானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின் மூலம் ஒரு நிலச்சுவாந்தாருடைய உரிமையை ஒரு டெனண்டு என்பவர் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்க முடியும் என்பதில் இருக்கக் கூடிய அம்சங்களை கவனித்தால், அந்த உரிமைகளை “சப்-டெனண்ட்ஸ்களுக்கு” கொடுக்கக் கூடாது என்பது நன்றாக விளங்கும். ஒரு டெனண்டு நிலச்சுவாந்தாரிடம் நேரிடையாக காண்டிராக்ட் செய்துகொண்டு கட்டிடம் கட்டுகிறபொழுது அவர் கட்டாமல் வேறு ஒரு சப்-டெனண்டுக்கு அந்த நிலத்தை விட்டு அவர் அதில் கட்டிடம் கட்டலாம். அம்மாதிரி நிலையில் நிலச்சுவாந்தார் ருக்கும் “சப்-டெனண்ட்ஸ்க்கும்” எவ்வித தொடர்பும் கிடையாது. டெனண்டு நேரிடையாக கட்டிடம் கட்டியிருந்தால் அவருக்கு அந்த நிலத்தில் குடியிருப்பதற்கு உரிமை உண்டு. சாசுவதமாக குடியிருப்பதற்கு உரிமை உண்டு. ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை 4 அணவுக்கு மேல் வாடகையை அதிகப்படுத்த முடியாது. நிலச்சுவாந்தார் டெனண்டை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று கோர்ட்டில் பிராது கொடுத்தால், அந்தத் தீர்ப்பின் பேரில் கட்டிடத்திற்கு காம்பன்சேஷன் கொடுத்துத்தான் நிலச்சுவாந்தார் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும. காம்பன்சேஷன் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் கூட, அந்த டெனண்டாக உள்ளவர் அந்த நிலத்தை நிர்ப்பந்தமாக நிலச்சுவாந்தாரிடமிருந்து கோர்ட்டு மூலம் குறைந்த விலைக்கு கிரயத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய உரிமை உண்டு. இம்மாதிரியெல்லாம் ஒரு நிலச்சுவாந்தாருடைய உரிமையை ஒரு டெனண்டு பாதிக்கக் கூடும். சப்-டெனண்டும் டெனண்டாக பாவிக்கப்பட்டால், டெனண்ட் சப்-டெனண்டு மூலம், வேறு ஒருவர் மூலம் நிலச்சுவாந்தாருடைய உரிமையை பலவிதத்திலே பாதிக்க முடியும். எப்படிச் கூறுகிறேன் என்று கேட்டால், அந்த நிலத்தை டெனண்டு என்பவர் தான் கிரயத்திற்கு வாங்க முடியாமல் இருக்கலாம், ஏழையாக இருக்கலாம். அவர் தன் சொந்தப் பணம் போட்டு வாங்காமல், வேறு யாராவது ஒரு பணக்காரர், அதை வாங்கக் கூடிய ஒருவருக்கு மாற்றி அவரைக்கொண்டு நிலச்சுவாந்தாரை கோர்ட்டு மூலம் நிர்ப்பந்தித்து கிரயத்திற்கு வாங்கக் கூடிய இடம் ஏற்படும். அந்தமாதிரி சில இடங்களில் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத்தான் சப்-டெனண்ட்ஸ்களுக்கு இம்மாதிரி உரிமைகள் கொடுக்கப்படக் கூடாது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. சட்டத்திலே அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கம் இல்லை. சட்டத்திலே ஏற்பட்ட நோக்கம் என்னவென்றால், 50, 100, 200 ரூபாய் அளவில் சிறிய வீடுகள் கட்டி கொண்டு சரியாக வாடகை கொடுத்துவரும் டெனண்டுகள் அப்புறப்படுத்தப் படக்கூடாது என்பதுதான். சப்-டெனண்ட்கள் அம்மாதிரி நிலையில் கட்டிடம் கட்டிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. சப்-டெனண்ட்ஸ்களுக்குப் பெரிய உரிமைகளைக் கொடுத்தால், டெனண்ட்ஸ்க்கும் லாண்ட்லார்டுக்கும் இடையே இருக்கும் உறவு, உரிமைகள் கெடும்; பெரும் பேச்சுக்கு இடம் கொடுக்கும். அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. ஆகவே பரிசீலனை செய்துதான் “டெனண்ட்” டெபனிஷனிலே, ஏற்கனவே இருந்ததை மாற்றி,

[Sri R. Srinivasa Iyer] [27th April 1960]

'Tenant' in relation to any land—

(i) means a person liable to pay rent in respect of such land, under a tenancy agreement express or implied, and

(ii) includes—

(a) any such person as is referred to in sub-clause (i) who continues in possession of the land after the determination of the tenancy agreement; and

(b) the heirs of any such person as is referred to in sub-clause (i) or sub-clause (ii) (a)

but does not include a sub-tenant or his heirs.”.

“எக்ஸ்ப்ரஸ் ஆர் இம்பீனட்” என்ற வார்த்தை கூட முன்பு கிடையாது; லேண்ட்லார்குகளிடமிருந்து எழுத்து மூலம் வாங்கினால்தான் என்று இருந்ததை மாற்றி இந்த பதம் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறது. “ஹேர்ஸ் ஆப் லைப் பர்ஸன்” என்று வார்த்தைகளுக்கு இருக்க வேண்டும், என்று போட்டிருக்கிறது. சப்-டெனன்டுக்கு என்று சொல்லும் போது, சப்-டெனன்ட், சப்-டெனன்டுக்கு சப்-டெனன்டு என்று அளவு கடந்து போய்விடும். நிலச்சுவாந்தார் உரிமையை பாதிக்கும் அளவில் இருக்கும். நிர்பந்தம் செய்து வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். ஆனால், அம்மாதிரி உரிமையை சப்-டெனன்டுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பது நியாயம் இல்லை; அப்படிக் கொடுக்கக் கூடாது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, whatever we may talk here, it seems as if they will all be a cry in the wilderness. It seems as if the Hon. Minister is not going to yield to our wishes. Personally I would very much request the Hon. Minister to postpone the consideration of the clauses till tomorrow and try to implement atleast one or two of the suggestions put forward by us. But when I find the Hon. Minister had decided to push through the Bill this evening itself, I think no useful purpose would be served by talking and wasting our lungs. But still I would request the Hon. Minister to see that some of the suggestions atleast are implemented. He says eventually the Government are thinking of bringing forward an amending Bill very soon. How far we will be successful in that we are not sure.

DEPUTY SPEAKER: I would like to know whether the hon. Member is supporting or opposing the amendment.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I am making a suggestion.

DEPUTY SPEAKER: That should have been done during the general discussion stage and not now when the clauses are before the House.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: My suggestion is that so far as the question of eviction is concerned, I think the intermediaries, whoever they are, should not be allowed. I do not propose to waste the time of the House by giving some more suggestions. It is very unlikely that any of them would be accepted by the Government.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஸார், இதற்கு முன்பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் விளக்கமாக எல்லாம் எடுத்து சொல்லி விட்டார். என்னுடைய வேலை குறைந்துவிட்டது.

27th April 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

அதற்கு அவர்களுக்கு என்-நன்றி. சப்-டெனன்டுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்தால், சப்-டெனன்டு என்ற ஹோதாவிலே எக்ஸ்ப்ரஸ்யூட்டு பண்ணுகிறார்கள்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கென்ன பதில் என்றால், எந்தப் பக்கம் அவசியம் இருக்கிறதோ, அப்படிச் செய்ய வேண்டும். இப்போது அவசியம் எங்கு என்றால், எனக்குத் தான் அவசியம், மசோதாவை சீக்கிரமாக சட்டமாக்க வேண்டும் (சிரிப்பு). கூனார் சம்பந்தமாக நோடிபிகேஷன் இந்த மசோதா சட்டமாகி, ரேடிபை ஆகவேண்டும். ஆக, அவசியம் இந்தப் பக்கம் இருக்கிறதே தவிர, அந்தப்பக்கம் இல்லை. ஆனதினால், அவசியத்தை உணர்ந்து இந்த மசோதாவை சீக்கிரம் சட்டமாக்க உதவி புரிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

The amendment was by leave withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clauses 4 to 9 were separately put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Deputy Speaker, Sir, I move:

'That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 26 of 1959) as amended by the Select Committee be passed'.

இந்த சந்தர்ப்பத்திலே, கன்யாகுமரி கனம் அங்கத்தினர், இந்த சட்டத்தை அந்தப் பிராந்தியத்திற்கும் கொண்டுவரவேண்டும் என்றார்கள். இந்த சட்டம் மட்டுமல்ல, பல சட்டங்கள் விஸ்தரிக்க வேண்டும் அதை நம்மாநிலப்பாட்டரின் கொண்டு வர நடவடிக்கைகள் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை அந்த அங்கத்தினருக்குத் தெரிவிக்கிறேன். அவ்வளவுதான் (சிரிப்பு).

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

'That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 26 of 1959) as amended by the Select Committee be passed'. (Sri M. S. Selvarajan, rose.) The hon. Member should be brief.

SRI M. S. SELVARAJAN: ஸார், என்னுடைய திருத்தத்தை நேரிடையாக ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், கிராமங்களை மனதிற்கொண்டு, விதிகள் செய்யும் போதாவது, அதற்கு நிவாரணம் கொடுப்பார்கள் என்று நம்பி நான் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 26 of 1959) as amended by the Select Committee be passed.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

[27th April 1960]

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

109. Notification issued with G.O. Ms. No. 491, Home, dated 15th February 1960, exempting Motor Car DLE 1861 belonging to Sri G. D. I. G. Seneviratne, Third Secretary, Ceylon Assistant High Commission, Madras, from the payment of the tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [*Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).*]

B. Reports, Notifications and other Papers.

* 84. Labour in Madras State—1959-60—Demand XXV—Labour including factories.

† 85. Note circulated by the Education and Public Health Department—Demand XVI—Education.

† 86. White paper on Medium of Instruction in Colleges.

27th April 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 728 asked by Sri A. R. Rasheed, Sri M. P. Sarathi and Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 27th April 1960, page 528 supra.]

Clause (a) The procedure obtaining for distribution of fertilizers in this State.

Answer.—The distribution of chemical fertilizers is done as a Government Trading Scheme under the supervision and control of the Board of Revenue (Food Production) and the Collectors of the districts. The chemical fertilizers distributed under the scheme are Ammonium Sulphate, Urea, Ammonium Sulphate Nitrate, Calcium Ammonium Nitrate and certain phosphatic fertilizers, viz., Mono-Ammonium Phosphate, Di-Ammonium Phosphate, Triple Superphosphate, Complex (mixed) fertilizers, Ammoniated Triple Superphosphate and nitrophosphate which are allotted to this State from the Central pool.

2. Under the existing set up, the District Co-operative Supply and Marketing Society in each district except Thanjavur and the Tanjore Co-operative Marketing Federation, Ltd., in the Thanjavur district are functioning as Government stockholders. The retail distribution is done by authorized distributors appointed by the Collectors. The distributors obtain stocks from the Government stockholders' godown on authorization issued by the Collector or other authorized officer after prepayment of cost. There are four such distributors for each taluk, of which one is a Co-operative society and the remaining three are private merchants. Each distributor is required to open as many depots as possible, subject to a minimum of five depots in a deltaic taluk and three depots in a non-deltaic taluk.

3. One half of the total quantity of fertilizers allotted for the taluk is ear-marked for distribution through the co-operative societies and the balance is equitably distributed to the other three private merchants.

4. In the Development Blocks, only co-operative societies function as distributors. Fresh appointments of new distributors in other areas is confined only to co-operative institutions, if they are available.

5. Twenty-five per cent of the fertilizers annually allotted to this State under the Central Fertilizer Pool for distribution under the Government Trading Scheme, is ear-marked for distribution to the manure mixing firms for preparation of mixtures.

6. The retail prices of the fertilizers are fixed throughout the State at uniform rates.

7. Superphosphate is being distributed by the manufacturing firms to the consumers through their net work of agencies under informal control of the Government.

Clause (b).—Whether complaints have been received by the Government regarding blackmarketing and hoarding of fertilizers and the sale of salt labelled as fertilizers by the distributors.

[27th April 1960]

Answer.—The complaints received relate to blackmarketing in fertilizers by dealers and sale of salt mixed with Ammonium Sulphate as fertilizer.

Clause (c).—The number of persons prosecuted on action taken by the Police on the complaints.

Answer.—No prosecution has been made. The complaints of blackmarketing are under investigation.

Clause (d) The places where such malpractices are reported to be taking place.

Answer.—The cases relate to Cholavaram in North Arcot district, Tiruchengode Town and Velur in Salem district and Madras City.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 803 asked by Sri S. Ramalinga Padayachi (on behalf of Sri K. Periannan) at the meeting of the Legislative Assembly held on 27th April 1960, page 531 supra.]

I. Works taken up under special Minor Irrigation Programme in Perambalur taluk, Tiruchirappalli district.

Name of work.	Estimated amount.
	RS.
(i) 1957-58—	
1 Nallapadayan tank	5,300
2 S.R. to Peria Eri of Neikuppai village.	4,200
3 Namiyur tank	5,070
4 Formation of a tank on the southern side of Chinnar in Eraiyur village.	9,00,000
5 Peria Eri of T. Kalathur	7,170
6 Serukudal Eri of Keelapuliyur	1,910
7 Periammapalayam lane of Venganur	4,550
8 Sadaswareddi anicut of Malayalapatti	2,620
9 Alambadi Eri of Aranarai	3,750
10 Serankulam of Pudukkudal	540
11 Irur Eri of Irur	2,400
12 Nadu Eri of Thimmur	1,450
13 Periyakoil Eri of Thimmur	1,920
14 Aladikulam of Sillakkudi	2,130
15 Pudu Eri of Gudalur	2,550
16 Achan Eri of Periyavenmani	1,550
17 Vedanathi anicut of Thondapadi	1,900
18 Tiruvalakurichi Mela Eri of Padalur	1,050
19 Veppur Eri of Olaipadi	5,250
20 Kallaiputheri of Olaipadi	2,180
21 Pudukurichi Eri of Karai	1,650
22 Venlayn Eri of Pudukkudal	1,060

27th April 1960]

Name of work.	Estimated amount.
	RS.
(i) 1957-58—cont.	
23 Thirunjipadi Eri of Pudukkudal	400
24 Drainage Channel Karai and Ayilur tanks of Varagapadi.	3,760
25 Venkitankulam of Kunnam	200
26 Sitheri of Perumathur	850
27 Periya Eri of Kadur	1,130
28 Pudu Eri of Thimmur	3,600
29 Kalarampatti Eri of Kalarampatti	400
30 Surplusvari of Sengonam tank of Sengonam.	60
(ii) 1958-59—	
1 Namiyur tank	5,070
2 Special repairs to Ogulur dividing dam ..	1,790
3 Special repairs to outlet at L.S. 2/826 of Kilamathur tank supply channel.	1,900
4 Special repairs to masonry works in Athiyur tank.	3,730
5 Special repairs to Kurumbalur tank	8,500
6 Special repairs to Vadakkalur tank	3,000
7 Special repairs to Ogulur tank	16,500
8 Special repairs to Kilamathur tank	7,400
9 Clearing silt in Kilamathur tank supply channel.	11,000
10 Clearing silt in Athiyur supply channel ..	4,300
11 Special repairs to Vadakkalur Agraharam tank.	3,150
12 Periya Eri of T. Kalathur	7,170
13 Periyammappalayam Eri of Venganur	4,550
14 Sadasivareddi anicut of Malayalapatti	2,620
15 Irur Eri of Irur	3,161
16 Nadu Eri of Thimmur	1,450
17 Periyakoil Eri of Thimmur	2,550
18 Aladaikulam of Sillakkudi	2,130
19 Pudu Eri of Gudalur	2,550
20 Achan Eri of Periyavenmani	1,550
21 Vedanathi anicut of Thondappadi	1,900
22 Tiruvalakurichi Mel Eri of Padalur	1,050
23 Veppur Eri of Olaipadi	5,250

[27th April 1960]

Name of work.	Estimated Amount. RS.
(ii) 1958-59— <i>cont.</i>	
24 Kallai Putheri of Olaipadi	2,180
25 Pudukurichi Eri of Karai	2,818
26 Adaikampatti Eri of Elandalapatti ..	3,550
27 Venkittankulam of Kunnam	450
28 Sitheir of Perumathur	850
29 Drainage channel of Karai and Ariyalur .. tanks of Varagapadi.	3,760
30 Vallikannu Rowther Calingal of Thandamanthirai.	1,290
31 Vaithiyakara Rowther Calingal of Thandamanthirai.	1,330
32 Nallupillay Calingal of Thandamanthirai.	1,450
33 Thennanthoppu Calingal of Thandamanthirai.	1,220
34 Pinnathur Calingal of Veppanthattai ..	3,100
35 Bommanapadi tank of Bommanapadi ..	2,130
36 Brahmadesam tank of Brahmadesam ..	1,650
37 Koncripalayam anicut of Perambalur ..	3,380
38 Tiruvalandurai tank of Tiruvalandurai ..	5,800
39 Ponneri of Poolambadi	2,870
40 Periya Eri of Elambalur	1,200
41 Keeranur Eri of Thirumandurai	4,350
42 Thondamandurai tank of Thondamandurai.	1,000
43 Peria Eri of Esanai	1,510
44 Chettikulam tank of Chettikulam ..	2,850
45 Keeravadi tank of Poolambadi	6,250
46 Nakkasalam tank of Nakkasalam	5,500
47 Pudu Eri of Thimmur	3,600

II. *Works completed under special Minor Irrigation Programme in Perambalur taluk, Tiruchirappalli district.*

Name of work.
(i) 1957-58—
1 Nallapadayam tank.
2 Serukudal Eri of Keelapuliur.
3 Alambadi Eri of Aranarai,
4 Serankulam of Pudevattakudi,
5 Venlayn Eri of Pudevattakudi,

27th April 1960]

Name of work.
(i) 1957-58— <i>cont.</i>
6 Thirunjipadi Eri of Pudevettakudy.
7 Periya Eri of Kadur.
8 Kalarampatti Eri of Kalarampatti.
9 Surplusvari of Sengonam tank of Sengonam.
10 Vedanathi anicut of Thondapadi.
11 Pudukurichi Eri of Karai.
12 Drainage channel Karai and Ayiloor tanks of Varagapadi.
(ii) 1958-59—
1 Namiyur tank.
2 Special repairs to Ogalur dividing dam.
3 Special repairs to outlet at L.S. 21826 of Kilamathur tank supply channel.
4 Special repairs to Vadakkalur tank.
5 Special repairs to Ogalur tank.
6 Special repairs to Kilamathur tank.
7 Clearing silt in Kilamathur tank supply channel.
8 Clearing silt in Athiyur supply channel.
9 Special repairs to Vadakkalur Agraharam tank.
10 Peria Eri of T. Kalathur.
11 Periyammappalayam Eri of Venganur.
12 Irur Eri of Irur.
13 Nadu Eri of Thimmur,
14 Periyakoil Eri of Thimmur.
15 Aladikulam of Sillakkudi.
16 Achan Eri of Periyavenmani.
17 Vedanathi anicut of Thondappady.
18 Tiruvalakurichi Mel Eri of Padalur.
19 Veppur Eri of Olaipadi.
20 Kallai Putheri of Olaipadi.
21 Pudukurichi Eri of Karai.
22 Sitheri of Perumathur.
23 Drainage channel of Karai and Ariyalur tanks of Varagapadi.
24 Vallikannu Rowther Calingal of Thandamanthirai.
25 Vaithiyakara Rowther Calingal of Thandamanthirai.
26 Thennanthoppu Calingal of Thandamanthirai.
27 Pinnathur Calingal of Veppanthattai.
28 Brahmadesam tank of Brahmadesam.
29 Tiruvalandurai tank of Tiruvalandurai.

[27th April 1960]

Name of work.

(ii) 1958-59—cont.

- 30 Ponneri of Poolambadi.
- 31 Thondamandurai tank of Thondamandurai.
- 32 Pudu Eri of Thinnmur.
- 33 Sadasivareddi anicut of Malayalapatti.
- 34 Adaikampatti Eri of Elandalapatti.
- 35 Venkittankulam Kunnam.
- 36 Nallupillay Calingal of Thandamanthirai.
- 37 Bommanapady tank of Bommanapady.
- 38 Koneripalayam anicut of Perambalur.
- 39 Peria Eri of Elambalur.
- 40 Peria Eri of Eṣanai.

27th April 1960]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 805 asked by Sri R. Srinivasa Iyer at the meeting of the Legislative Assembly held on 27th April 1959, page 531 supra.]

(a) The number of each head of cattle in the Livestock Farm, Orathanad—
DURING 1957-58.

	Breed.	Cows.	Heifers.	Young bulls.	Stud- bulls.	Calves.	Work cattle.	Total.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1	Sindhi	50	20	32	6	30	3	141
2	Umblachery	94	113	23	2	66	8	306
3	Murrah	43	21	16	2	31	..	113
4	Kangayam	..	..	..	..	..	20	20
5	Gir	..	..	4	5	..	2	11
	Total	187	154	75	15	127	33	591

DURING 1958-59.

1	Sindhi	59	30	13	3	33	4	142
2	Umblachery	61	50	20	3	65	14	213
3	Murrah	50	24	18	4	31	..	127
4	Kangayam	..	..	..	..	..	20	20
5	Gir	2	..	..	..	2	..	4
6	Sahival	..	..	..	1	..	..	1
	Total	172	104	51	11	131	38	507

(b) The number of cattle sold privately or by public auction in farm and the amount realized year war since the farm was started.—

The farm was taken over by the Animal Husbandry Department from Raja's Endowment on 16th June 1954.

Year.	Number of animals sold in auction.	Amount realized.
(1)	(2)	(3)
		RS.
1954-55	..	..
1955-56	2	129
1956-57	12	3,637.75
1957-58	21	4,351.00
1958-59	54	19,513.40

(c) The scheme implemented at present in this farm by the State Government or the Central Government or both.—

Scheme to study the relative value of selective breeding and grading up of Umblachery breed in Tanjore district. This is an Indian Council of Agricultural Research Scheme partly financed by the Council. The object of the scheme is to study the advantages of grading up of the Umblachery cows by Sindhi bulls.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 28th April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER: As the Hon. the Minister for Industries is leaving for Delhi, he wants his question to be taken up first, and I have agreed to it.

Industrial Training Centres for Women

* 849 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) நம் மாநிலத்தில் பெண்களுக்குத் தொழில் கல்வி ஸ்தாபனம் எத்தனை, எங்கெங்கே இருக்கின்றன?

(ஆ) அவைகளில் என்னென்ன தொழில்கள் போதிக்கப் படுகின்றன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (அ) & (ஆ) A statement^a containing the particulars required is placed on the table of the House.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்தப் பள்ளிகளுக்கு அரசாங்கம் மானிய உதவி அளிக்கிறார்களா? அப்படியானால் எவ்வளவு உதவி அளிக்கிறார்கள் என்பதை தயவு செய்து அறிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அரசாங்கம் மானிய உதவி அளிக்கிறது, அது எவ்வளவு என்பதற்கு இப்பொழுது கணக்கு இல்லை. ஆனால் படிக்கிற மாணவ மாணவிகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கு வீதம் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 25 வீதம் ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI A. VEDARATHNAM: அந்தப் பள்ளிகளுக்கு எல்லாம் அரசாங்கம் அங்கீகாரம் அளித்திருக்கிறதா? சில பள்ளிகளுக்கு டெம்பரவரி ரிகக்னிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேறிய மாணவ மாணவிகள் அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை விட்டு போகும் போது, அவைகளை நிரந்தரமாக அங்கீகாரம் அளிக்கப்படாததால், அவர்களுக்கு சர்ட்டிபிகேட் வழங்க மறுக்கப்படுகிறது. அப்படி மறுக்கப்படுவதன் காரணத்தால் அந்த மாணவ மாணவிகளுடைய கதி என்ன என்பதை அரசாங்கம் தயவு செய்து விளக்குவார்களா?

[28th April 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட ஸ்தாபனத்தைப்பற்றி இப்படிப்பட்ட புகார் இருக்கிறது என்று எழுதி அனுப்பினால் அதைப் பார்த்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். தகுதி வாய்ந்த எல்லா ஸ்தாபனங்களுக்கும் எல்லா ரிகக்னிஷனும் கொடுத்திருக்கிறோம். தகுதி முழுமையும் பெறாத ஸ்தாபனங்களுக்கு டெம்பரரி ரகக்னிஷன் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏதாவது ஒரு ஸ்தாபனத்தைப்பற்றி குறை இருந்தால் அதை சர்க்காருக்கு எழுதி அனுப்பும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இப்பொழுது பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பயிற்சிகள் எல்லாம் நீடில் வொர்க், எம்ப்ராயிடரி, ட்ரஸ் மேகிங் இவைகளில்தான் பயிற்சி கொடுக்கப்படுவதாகக் காணப்படுகிறது. அது மாத்திரம் போதாது. சாதாரணமாக தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் அளவில் மற்ற இதர நாடுகளில் இருக்கும்படியான நிலைமையில் நம் பெண்களும் வேலை செய்யும்படி ஒரு பயிற்சி கொடுக்க அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஸ்திரீ சாதன மந்திரி என்று மைலாப்பூரில் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன படி அங்கே பெண்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. மற்றும் அங்கு ப்ளீச்சிங், டையிங் ட்ரெயினிங் போன்றவைகளும் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. அதைத்தவிர பிட்டர், டர்னர் முதலியவைகளிலும் பயிற்சி பெற வேண்டுமென்றால் அதற்கு இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூஷன் இருக்கிறது. அதில் சேர்ந்து பயிற்சி பெறலாம். அவர்கள் சேரக்கூடாது என்பது இல்லை. அவர்களுக்கு எந்த விதமான விதிவிலக்கும் கிடையாது.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that there is a big rush for admission to these institutions especially Andhra Mahila Sabha and if so, will the Government consider opening more such institutions in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are as many as 17 institutions in this State. Of course, there is always rush for these institutions and the Government have no proposal at the moment to expand them.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : தலைவர் அவர்களே, மடந்தை யர்களுக்கு மடத்தொழில் பயிற்சி அளிக்க எப்பகுதியிலாவது புகுத்தப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நாம் மடத்தனமாக அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுப்பது என்பது இல்லை. (சிரிப்பு) ஹோம்சையன்சு என்பதை கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு முறை இருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

28th April 1960]

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : மடத்தனம் என்று பொருள் படும் அளவில் நான் கேட்கவில்லை. குடும்பத் தொழிலை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறதா என்ற அர்த்தத்தில்தான் கேட்டேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தவறாக அர்த்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

MR. SPEAKER : எல்லோருக்கும் புரிந்த தமிழில் பேச வேண்டும். அப்பொழுது தான் சரியாக புரிந்துகொண்டு பதில் சொல்லலாம்.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : என்னை தவறாக புரிந்து கொள்வதில் நியாயம் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : மேஜையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையின்படி வட ஆர்காட்டில் ஒரு தொழில் கூட ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. வரவு செலவு திட்டத்தில் வட ஆர்காடு ஜில்லாவை ஒதுக்க வேண்டும் என்பது சர்க்காருடைய கொள்கையா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வரக் கூடிய அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய தொகுதியில் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். அதற்கு கேள்வி நேரத்தில் பதில் சொல்வது என்பது முடியாது. பொதுவான விவாதத்தில்தான் அவர்களுடைய குறைகளைப் பற்றி கேட்டு பதில் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

SRI K. B. S. MANI : அறிக்கையில் 17 தொழில் கல்லூரிகள் நடத்துவதாகத் தெரிகிறது. இந்தப் பதினேழு பள்ளிகளிலும் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு இந்த மாகாணத்தில் உத்தியோகங்களுக்கு ஊர்ஜிதம் செய்யவில்லை. அதனால் ஜில்லாவிற்கு ஒரு கூட்டுறவு உற்பத்திசாலையை ஏற்படுத்தி, அப்படி பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு அதில் உத்தியோகம் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த ஸ்கீமைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் சரியாக புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். “பார்ட்டைமாக” அவர்களுக்கு இந்தப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சொந்தமாக அதாவது “செல்ப் எம்பிளாய்மெண்ட்” என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் தனியாக தானே ஒரு தொழில் நடத்துவதற்கு ஏற்படக்கூடிய பயிற்சி அது. அப்படி பயிற்சி பெற்றவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் போட்டால் அதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனிக்கும்.

SRI A. VEDARATHNAM : பெண்களிடையே இம்மாதிரி தொழில் பயிற்சி ஆர்வம் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. தேவை அதிகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இம்மாதிரி வருவதற்கு

[28th April 1960]

பெண்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி பயிற்சி பெருவதற்கு பெண்கள் முன் வந்தால் அதற்கு வேண்டிய உதவி அளிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அந்த விதமான மனுக்களை அனுப்பினால் அவைகளைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும்.

SRI M. WILLIAM: Are the Government aware of the fact that students who have studied in the institutions for which temporary recognition has been granted, are not issued certificates?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If it pertains to an individual institution, then they must make separate representation to the Government.

Legislation to confer immunity on the Press

* S.N.Q. 14.—**SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to bring in a legislation to confer immunity on the Press in regard to the publication of substantially true reports of the proceedings of the Assembly; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that under the existing laws, press could be sued for libel and defamation even if true proceedings of the House are published and if so, why not the Government bring in legislation to give immunity to the Press in respect of this matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Here we are so orderly that we do not indulge in libellous or defamatory matter in this House. That is why I feel that in our State this is not necessary.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: சட்டசபை நடவடிக்கைகளை உண்மையாய் வெளியிட பத்திரிகைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குச் சட்டம் கொண்டுவர உத்தேசம் உண்டா என்று கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. சட்டசபை நடவடிக்கைகளை உண்மையாக வெளியிடக்கூடாது என்ற அளவிற்கு சட்டம் இருக்கிறதா? உண்மையை வெளியிடுவதற்கு சட்டம் வேண்டுமென்று கேட்கிற மாதிரி இருக்கிறது இப்பொழுது கேட்கப்பட்டிருக்கிற கேள்வி?

MR. SPEAKER: என்னால் பதில் சொல்ல முடியாது. மந்திரி அவர்கள் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

Misappropriation of funds in Madurai Municipal Office

* 804 Q.—**SRI V. SANKARAN:** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any case of misappropriation of funds by some of the employees of the Madurai Municipal Office was discovered recently;

[28th April 1960]

(b) if so, the details thereof; and

(c) the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) Yes, Sir.

(b) & (c) Misappropriation of tax collections relating to the years 1957-58 and 1958-59 have been brought to light as a result of a surprise check of outstanding tax bills conducted in February 1960. The matter was at once reported to the Police who have registered a case before the Additional First Class Magistrate, Madurai on 4-3-1960. Necessary charge-sheets have been filed against the staff of the Madurai Municipality who are suspected to be involved in the crime. The trial commenced from 21-4-1960 and the matter is now *sub-judice*.

MR. SPEAKER: I am sorry I called question 804 before 785. However, since the subject-matter of the question is *sub-judice*, I do not think that any supplementaries can be asked.

Highways in the City of Madras

* 785 Q.—**SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to place on the Table of the House a statement on the talks that the Corporation Delegation recently had with the Government regarding the maintenance of highways in the City of Madras?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: An informal discussion regarding the finances of the Corporation including the question relating to the provision of funds for the better maintenance of the roads in the City was held on 15-2-1960. It is not possible to place a statement on the discussions on the table of the House as the discussions were informal.

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know whether a delegation requested the Government to take over the two highways in the City, namely, Mount Road and Poonamalle High Road, for maintenance?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: It is not possible to place a statement on the table of the House, and as such I am not able to give any information on this to the House.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is it so confidential as not to be placed on the table of the House?

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot ask that question. If the Hon. Minister says that it is confidential and cannot be placed on the table of the House, the hon. Member cannot ask why and how is it confidential. The supplementary question is disallowed. I will allow any other question and not this question.

SRI A. A. RASHEED: Sir, the Hon. Minister did not say that it was confidential. She said that it was not possible to place a statement on the table of the House as the discussions were informal.

MR. SPEAKER: The supplementary is disallowed. The hon. Member, if he wants, can ask any other supplementary question.

[28th April 1960]

Committee of Enquiry on Community Development Works

* 844 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

சமுதாய நலத்திட்டப் பகுதிகளில் இதுவரை நடந்த வேலைகளை ஆராய ஒரு குழு நியமிக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI: சமுதாய நலப் பகுதிகளில் இதுவரை என்ன என்ன வேலைகள் நடந்து இருக்கின்றன? எப்படி எப்படி நடந்து இருக்கின்றன? போடப்பட்ட திட்டப்படி நடந்து இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏன் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தக் கூடாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதற்காகப் ப்ளானிங் ரீஜினல் வாலய்வேஷன் யூனிட் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கமிட்டிக்கு மேல் கமிட்டி ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: அந்தக் கமிட்டியில் யார் யார் மெம்பர்கள் என்று தெரிந்து கொள்ளலாமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

Graduate Teachers

* 845 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether new scales of pay have been extended to the Graduate Teachers of Government Schools in the Kanyakumari district

(b) the details of their former scales of pay and their present scales and the date on which this was ordered by the Government;

(c) whether this Madras scales of pay was extended to the Graduate Teachers of the Private Schools in the Kanyakumari district also; and

(d) if not, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b)

Graduate teacher.				Former scale of pay.	Present scale of pay.
(1)				(2)	(3)
Grade I	..	..	..	150—10—250	165—5—203—10—245
Grade II	..	..	..	55—5—75—7½—150	85—5—125—10—175

The present scales were extended with effect from 1st November 1956 on 26th November 1959.

(c) & (d). The question is under consideration.

[28th April 1960]

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know, Sir, whether all the graduate teachers in Government schools have been benefited by this order, and also whether a decision has been taken in regard to aided school teachers? When the M.L.As. of the Kanyakumari District met the Minister on 8th September last year, a decision was taken by the Education Minister and the Chief Minister. If so, may I know when is that decision going to be implemented?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as the first part of the supplementary question is concerned, I should say that the G.O. applies to all Government teachers without distinction. As far as private teachers are concerned, I do not think we took any decision. We promised to consider the question, and it is under consideration.

SRI T. T. DANIEL: Sir, the graduate teachers in aided schools in the Kanyakumari District are only paid Rs. 55 as basic salary, whereas the graduate teachers working under private agencies in other districts are given Rs. 85 as basic salary. Is it not proper that teachers with the same qualification and doing the same kind of work should be given the same scale of pay? May I also bring to the notice of the Hon. Minister that this point also was raised at the meeting with the Chief Minister and the Education Minister? The Government also agreed that this matter would be considered and their scale of pay also would be equalised.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We told the M.L.As. when they met us that it would be considered. It is under consideration, and we hope to pass early orders.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know, Sir, whether the head of the department, the Director of Public Instruction, has recommended the case? May I also know whether his views have been communicated to the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The views of the Director of Public Instruction are not relevant. The Government have to take a final decision in the matter. I said that a decision would be taken early.

Pollution of water-sources

* 846 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to bring in legislation to prevent the pollution of rivers, waterways and other sources of water-supply; and

(b) If so, when?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that effluent are affecting and polluting drinking water in the rivers and they also affect the fish in the river? If so, will the Government consider the question of bringing in legislation to prevent pollution of the rivers?

THE HON. SRI P. KAKKAN: I know the position. In the Public Health Act, there is provision to take action against pollution.

[28th April 1960]

SRI T. K. SUBBIAH : கிராமப் பகுதிகளில் குடிதண்ணீர் ருக்காக இருக்கக்கூடிய பல ஏரிகளில் மாடுகளை, ஆடுகளைக் குளிப்பாட்டுவது, கழுவுவது, கைகால்களைச் சுத்தம் செய்து கொள்வது போன்ற முறையில் அசுத்தம் செய்து வருகிறார்கள். அதையே அவ்வூர் ஜனங்கள் குடிக்கிற நிலைமையும் இருக்கிறது. காரணம் வேறு. குடிதண்ணீர் வசதியில்லாது, மழைநீரைத் தேக்கி வைத்துக் குடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் நரம்புச் சிலந்தி போன்ற வியாதிகள் வருகின்றன. ஆகவே இதைத் தடுக்கும் நோக்கம் இருந்தால் அது என்ன? எப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறார்கள்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கிராம பகுதிகளில் உள்ள குடிநீர் தேக்கம் ஏரியாக இருந்தாலும், ஊரணியாக இருந்தாலும் அதை அசுத்தம் செய்பவர்களை இந்த பப்ளிக் ஹெல்த் ஆக்ட் 44 விதிப் பிரகாரம் தண்டிக்க சுகாதார அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் அங்கங்கே தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : தற்போது சென்னைக்குக் குடிதண்ணீர் பூண்டி தேக்கத்தில் இருந்து புழலேரிக்கு வரவேண்டும். வருகிற வாய்க்கால் ஒப்பன் சானல். ஆகவே இடையில் அந்த நீரைப் பலர் அசுத்தம் செய்கிறார்கள். புழலேரிக்குப் பக்கத்தில் எஸ்.ஏ.பி. வேறு முகாம் போட்டு அந்தத் தண்ணீரை அசுத்தம் செய்து வந்தார்கள். இதனால் குடிதண்ணீர் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்தக் குற்றங்களுக்காக தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் எவ்வளவு பேர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? எத்தனை குற்றங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : குடித்தண்ணீரை அசுத்தம் செய்கின்றவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கட்டளை. அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். எத்தனை பேர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டுமானால் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : கடலூர் பகுதியில் கடின நதியில் பெரிய ஆஸ்பத்திரி கழிவுப் பொருள்களைக் கலந்துவிடுவதால் அது கெட்டுப்போகிறது. அதை தடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அந்தப் பகுதியில் இருப்பதனால் இது விஷயம் குறித்து சுகாதார அதிகாரியின் கவனத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கிராமங்களில் உள்ள குடிதண்ணீர் தேக்கங்களைப் பாதுகாக்க அரசாங்கம் எத்தனை காவலாளர்களை நியமித்து இருக்கிறார்கள்? எந்த எந்த இடங்களில் நியமித்து இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் சட்டப்படி தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களா?

[28th April 1960]

THE HON. SRI P. KAKKAN : கிராமங்களில் இருக்கும் குடிநீர் தேக்கங்களைப் பாதுகாக்க அங்கங்கே உள்ள பஞ்சாயத்துகள் சிப்பந்திகளை நியமித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் ஓரளவு பாதுகாத்து வருகிறார்கள்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that the Buckingham canal is polluted by the sewage let into it? If so, what steps have been taken by Government to prevent this pollution?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Steps are taken to examine this. •

Compulsory Education

* 847 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of Sri M. P. Sarathy : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கட்டாயக் கல்வி முறை (Compulsory Education) அமுலிலுள்ள பிரதேசங்களில் மீறும் பெற்றோர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது?

(ஆ) கட்டாயக் கல்வியை தீவிரமாக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) There is provision in the rules under the Madras Elementary Education Act to let off the parent or guardian concerned with a warning for the first breach of the obligation to send the child to school and to levy fines between certain prescribed minima and maxima for the second and subsequent breaches. This provision has not however been enforced very strictly.

(b) The Government propose to introduce compulsory primary education for the age-group 6-11 years throughout the State by the end of Third Plan period and are taking necessary steps towards that end. The scheme will be implemented according to a phased programme starting from 1960-61.

SRI A. VEDARATHNAM : சார், இந்தக் கட்டாயக் கல்வி அமுல் இருக்கிற பிரதேசங்களில் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக் கூடத்திற்கு அனுப்பாத பெற்றோர்கள் கல்வி அறிவு இல்லாத காரணத்தினால் அதன் அருமையைத் தெரிந்துகொள்ளாதுதான் அனுப்பாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அபராதம் போடுவது தவறு என்று அரசாங்கம் நினைக்குமானால் அங்கே இருக்கிற முதியோர் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாதம் அந்தப் பெற்றோர்கள் போகவேண்டும் என்ற குறைந்த பட்ச தண்டனையாவது விதிக்க முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அப்படிச் செய்ய முடியாது. புதுச் சட்டம்தான் அதற்காகப் பண்ணவேண்டும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : 1960-61-ம் ஆண்டில் இருந்து 6 வயது அல்லது 7 வயது குழந்தைகள் பள்ளிகளில் சேர்க்கக்கூடிய நேரத்தில் பல கிராமங்களிலிருந்து பள்ளிகள் ஒரு மைல்

[28th April 1960]

அளவிற்குள் இல்லாததினால் அவர்கள் பள்ளிக்குப் போக முடியாமற் போகலாம். ஆகையால் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலிருந்தும் ஒரு மைலுக்குப் புதிதாக பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒரு மைலுக்குள்ளாகதான் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அப்படி குறிப்பிட்ட இடத்தில் இல்லை என்றால் புதிய பள்ளிகள் அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI N. K. PALANISAMY : சென்னையில் 26 வருடங்களாக கம்பல்சரி எட்யூகேஷன் இருக்கிறது. இதுமாதிரியாக பள்ளிகளிலும் மத்தியான உணவு கொடுக்கிறார்கள், புஸ்தகம் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள், அப்படியிருந்தும் 100-க்கு 85 வீதம்தான் பள்ளிகளுக்கு பிள்ளைகள் வருகிறார்கள் சென்னை நகரத்திலேயே . .

MR. SPEAKER : The hon. Member is making a speech. Let him put the question. கனம் அங்கத்தினர் கேட்கவேண்டிய கேள்விகளை சுருக்கமாக கேட்கவேண்டும். நேற்றைய தினம் மான்யத்தின் மீது பேச வேண்டியதை இப்பொழுது பேசுகிறார்களே?

SRI N. K. PALANISAMI : சென்னையிலே அந்த நிலைமை என்றால் கிராமங்களில் எவ்வளவு பேர்கள் வருவார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது பல கிராமப் பகுதியிலேயே கூட நிர்ப்பந்தமில்லாமல் சட்டம் இல்லாமல் 100-க்கு 100 மக்களிடையே தங்களுடைய குழந்தைகளை படிக்கவைக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி இருக்கிறது. ஆண் பிள்ளைகள் 100-க்கு 95 பேர் வருகிறார்கள். பெண்கள்தான் அதிகம் வருவதில்லை. ஆனால் இப்பொழுது பெண்களும் அதிகமாக வரத்தொடங்கியிருக்கிறார்கள்.

Thiruvathiyar lake

* 848 Q.—**SRI S. THANGAVELU :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா

(அ) கடலூர் தாலுக்காவில் பன்னாட்டி அருகில் திருவதியான் ஏரியும், மேற்படி ஏரி வாய்க்கால் வாலாஜாவும் மராமத்து செய்ய சர்க்காரிடத்தில் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

(ஆ) அப்படியானால் எப்பொழுது?

(இ) வாலாஜா வாய்க்கால் வெட்ட செலவான ரூபாய் எவ்வளவு?

(ஈ) இந்த வாலாஜா வாய்க்காலை மராமத்து செய்வதால் எத்தனை கிராமங்களுக்கு, எத்தனை ஏக்கர் சாகுபடி ஆகும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

[28th April 1960]

(b) The work is in progress and is expected to be completed by the end of June 1960.

(c) The estimated cost of the work for silt clearance of the Wallajah channel is Rs. 16,500. An expenditure of Rs. 2,768 has so far been incurred on the work in April 1960.

(d) There will be no extension of ayacut as a result of the silt clearance of the channel. However, it will afford better irrigation facilities to the existing ayacut of 2,182 acres.

SRI A. GOVINDASAMY : எத்தனை வருஷகாலமாக அந்த வாய்க்காலில் தூர் வாராமல் இருக்கிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லமுடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : எத்தனை வருஷ காலம் என்ற தகவல் என்னிடம் இல்லை. இந்த வேலை 1960 ஜூன் மாதத்திற்குள் முடிக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் இருக்கிறது.

Plan Scheme relating to Education

* 850 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** (on behalf of Sri K. R. Viswanathan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount of Government of India grant sanctioned for plan schemes in the Education Department of this State in 1958-59;

(b) the amount that remained unspent during the above years and also in 1956-57, and 1957-58;

(c) the reasons therefor; and

(d) the steps taken to utilise the grants in full?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) For the year 1958-59, the Government of India have sanctioned as grant a sum of Rs. 94 (ninety four) lakhs for plan schemes relating to Education other than Technical Education and a sum of Rs. 15.13 (fifteen point one three) lakhs for Technical Education plan schemes.

(b) to (d) The Government of India's grant for any particular year is based on the actual expenditure incurred during the year. There is, therefore, no question of the grant remaining unspent.

Engineering College, Guindy

* 851 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the post of a Senior Lecturer in Mathematics, College of Engineering, Guindy, is vacant;

(b) if so, since when;

(c) the reasons for not filling up this vacancy;

(d) whether any Professors or Lecturers from any other Colleges are employed as part-time Professors, or Lecturers in respect of this post;

(e) if so, the reasons therefor; and

(f) the remuneration, if any, paid to them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

[28th April 1960]

(b) 15th April 1959, the date of closure of the Engineering post-graduate classes for the summer vacation of 1959.

(c) Orders were issued by Government in July 1959 re-employing the previous incumbent of the post to the end of April 1960. But he did not joint duty owing to ill-health. The post could not be filled up on a regular basis thereafter as it was difficult to find an officer of fairly high qualifications competent to handle the type of Mathematics taught to post-graduate Engineering students.

(d) to (f) In order that the syllabus in Mathematics might be covered in full before March 1960, the Chief Professor and the Additional Professor of Mathematics in the Presidency College Madras have been employed on a part-time basis since November 1959 to give lectures as follows :—

<i>Duration of Lecture.</i>	<i>Rate of remuneration per lecture.</i>
	RS.
Chief Professor. One hour per week ..	25
Additional Professor. 3 days in a week— one hour each day. 13 hours in a month.	15

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact that the Government wanted to appoint a Senior Lecturer with knowledge of Aero-Dynamics and whether the Director of Public Instruction recommended another candidate who had no such knowledge of Aero Dynamics?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As I have already stated, we could not find a properly qualified person to fill up this post and that is why we have made this arrangement. This is the real difficulty. Now, in the integrated courses, we want higher mathematics also to be taught in the Engineering Colleges. It is easy to say, I mean, to call it 'integrated course'. The point is that we find it difficult to get sufficient number of qualified men to teach Science and Mathematics in the various Colleges.

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact that one of the Lecturers in the Government Arts College, Coimbatore, possessing all the qualifications prescribed, had applied for the post and if so, what are the reasons for turning down his application?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not have that information about the application of an individual.

MR. SPEAKER: I would like to add that as a rule, the Assembly should not be made the forum for ventilating the grievances of individual and of people who are not satisfied with promotions and who do not get jobs, etc. If the hon. Member had given the name of the person, I would have disallowed the question. But still, the way in which he has put the question would drag in the name of the person. He has asked about the recommendation of the Director of Public Instruction in one question and the reason as to why a particular person was not selected in another question. Naturally, while answering these questions, the names of persons will come in. So,

[28th April 1960]

I would like to impress upon the hon. Members that individual grievances of any officer or anybody should not be brought before the Assembly.

SRI A. VEDARATHNAM: நம் மாகாணத்தில் தகுதி பெற்ற பேராசிரியர்கள் இல்லை என்றால் வெளிமாகாணத்திலிருந்தாகிலும் வெளிநாட்டில் இருந்தாகிலும் தகுதி வாய்ந்த பேராசிரியர்களை நியமிக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கணிதம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கிடைக்கவில்லை என்றால் வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து கிடைப்பார்களா என்று யோசிக்கவேண்டிய விஷயம். வேறு ராஜ்யங்களிலிருந்து கொடுக்காவிட்டால் வெளியிலே இருந்துதான் நிபுணர்களை தருவிக்க வேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM: For want of highly qualified Professor to handle these classes, did not the students suffer? Were they not handicapped and if so to what extent? Was the efficiency of the trainees lowered to any extent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. The Chief Professor and the Additional Professor of the Presidency College are properly qualified persons. As a matter of fact, the Chief Professor of the Presidency College is a man of high qualification. Therefore, in the conference of Principals of Engineering Colleges, I have made this suggestion, viz., if in any Arts College nearby, there was a properly qualified Professor either in Science or Mathematics, it should be possible for them to make such an arrangement so that the Professors may be able to teach both in the Arts College and in the Engineering College. I think that arrangement will have to be continued for some time.

Exhibitions.

* 852 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of SRI M. P. Sarathy: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா :

1958-59-ம் ஆண்டுகளில் எத்தனை பொருட்காட்சிகளில் அரசாங்கம் கலந்து கொண்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Four copies of the statement containing the particulars are placed in the Legislature for reference by the Members of the Legislature.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், நகராட்சி மன்றங்களிலே நடக்கின்ற பொருட்காட்சிகளில் சர்க்கார் கலந்து கொண்டதா? அப்படியென்றால் இப்பொழுது ஈரோட்டில் நடந்த பொருட்காட்சியில் கலந்துகொண்டதா? அதில் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு?

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது நடந்த கண்காட்சியைப் பற்றி என்னிடம் விவரம் இல்லை. இதன் மூலக் கேள்வி 1958-59-ல் நடந்ததைக் குறித்து.

[28th April 1960]

Khadi and Village Industries Board

* 853 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா:

(அ) 1958-ல் நம் மாநிலத்திற்கு காதி அண்டு வில்லேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் போர்டிலிருந்து எந்தெந்த இனத்திற்காக எவ்வளவு கிரான்ட் அனுமதித்திருக்கிறார்கள்?

(ஆ) அவற்றில் இதுவரை எந்தெந்த இனத்தில் எவ்வளவு தொகை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A statement* is placed on the table of the House.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த மான்யத் தொகையில் கடன் கொடுத்ததுதான் முக்கியமாக பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது, மான்யமாக கொடுத்ததை அவ்வளவாக பயன்படுத்தவில்லை. இதற்கு காரணம் என்ன? காலம் கடந்து வந்ததால் முழுத் தொகையும் பூர்ணமாக பயன்படுத்தப் படவில்லை என்று மேஜை மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கை கூறுகிறது. ஆகவே அவை உரிய காலத்தில் கிடைப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை லாபஸ் ஆகாமல் வருகிற ஆண்டில் உபயோகப்படுத்தப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: செலவு செய்யப் படாத தொகை லாபஸாகாது. அடுத்த வருடத்தில் உபயோகிக்கலாம். உரிய காலத்தில் சாங்க்ஷன் கிடைக்காததினால்தான் பூராவையும் செலவு செய்யமுடியாமல் இருந்ததற்கு காரணம். வருட ஆரம்பத்திலேயே இதை சாங்க்ஷன் செய்யவேண்டுமென்று இப்பொழுது காதி கமிஷனுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு அவர்களும் செய்வார்கள் என்றும் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

SRI A. VEDARATHNAM: மான்யத்தொகை அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. கடன் தொகைதான் ஜாஸ்தியாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கடன் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப் படவேண்டியது. மான்யத் தொகை திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அதை பூராவும் பயன்படுத்தாததற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. கடந்த வருடம் அம்பர் சர்க்காவின்காக கொடுக்கப்பட்ட தொகை பயன்படுத்தப் படாமல் இருந்தது. அது என்ன வாயிற்று? எவ்வளவு பயன்படுத்தப்பட்டது, எவ்வளவு பாக்கியிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அம்பர் சர்க்காவைப் பற்றி தனி கேள்வி வேண்டும். மான்யமாக இருந்தால் கூட செலவு செய்யாமல் மிச்சமாக இருப்பது அடுத்த ஆண்டில் உபயோகப்படுத்தப்படும். அது வீண் போகாது. முழுச் செலவு செய்யப்படாததற்குக் காரணம் முன்பு குறிப்பிட்டபடி. உரிய காலத்தில் சாங்க்ஷன் வராததுதான்.

* Printed as Appendix II on page 773 infra.

28th April 1960]

SRI T. S. RAMASWAMI: ஏறக்குறைய 33 லட்சத்தில் நாலு லட்சம்தான் செலவாகியிருக்கிறது, 1958-59-ல். அடுத்த வருடத்தில் இதைச் செலவாக்கி விடுவோமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு செலவாகியிருக்கிறது. எவ்வளவு செலவாகாமல் விடப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அங்கத்தினர் என்ன கணக்கு சொல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதற்கு தனி கேள்வி வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY: விழுப்புரத்தில் இருக்கிற வனஸ்பதி ப்ளான்டை சோப் ப்ளான்டாக மாற்றுவதற்கு காதி போர்ட் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொண்டு நடத்த அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அது சாத்தியமா இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். தனி கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

Misappropriation of funds in Queen Mary's College

* 854 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of S8| M. P. Sarathi: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மேரி ராணியார் பெண்கள் கல்லூரியில் நடந்த பணக்கையாடல் பற்றிய விசாரணை முடிந்து விட்டதா?

(ஆ) மொத்தம் கையாடல் மதிப்பு எவ்வளவு?

(இ) யார் யார் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No case of misappropriation of public money in the Queen Mary's College, Madras, has been brought to the notice of the Government.

(b) and (c) Do not arise.

SRI K. VINAYAKAM rose.

MR. SPEAKER: What is the hon. Member going to ask, when the answer is 'No'?

SRI K. VINAYAKAM: Was there not a case wherein the amount obtained from the Director of Harijan Welfare in the form of grants to be paid to students was not given to them in time when they were entitled to get it in time?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: With regard to misappropriation, there was no case of misappropriation in the Queen Mary's College. I do not know whether the hon. Member is giving information about cases of misappropriation or irregularities in accounts.

MR. SPEAKER: I think the hon. Member may put a separate question. That will be easy to answer.

[28th April 1960]

Indiscipline among students.

* 855 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா :

(அ) மாணவர்களிடையே ஒழுங்கினம் கட்சிச்சண்டை போன்றவற்றிக்குக் காரணமாகவிருக்கும் மாணவர் யூனியன்களையும், அது சம்பந்தமாய் நடைபெறும் தேர்தல்களையும் நிறுத்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி என்ன?

(ஆ) அரசியல் கட்சிகள் மாணவர் விஷயத்தில் தலையீடு திருக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) & (ஆ) Government do not consider that any direct action is called for on their part now in respect of the functioning of the students' unions. The question of establishing a convention among the political parties in the State about their non-interference in students' activities has been discussed by the State Education Advisory Committee. But no agreed conclusions have emerged as a result of these discussions. Government are considered what further steps they should take in the matter in the light of these discussions.

* SRI A. VEDARATHNAM : மாணவர்கள் அரசியல் முறையில் சங்கம் சேருவதைக் காட்டிலும் அவர்கள் மாணவர் மன்றம், தமிழ் மன்றம் என்று இப்பொழுது வைத்து நடத்துகிறார்கள். இப்படி, விஞ்ஞான மன்றம், ஆங்கில மன்றம், இந்தி மண்டல், இது போன்ற சங்கங்கள் ஆரம்பித்து அந்தத் துறைகளில் மாணவர்கள் கவனத்தைத் திரும்பும்படியான முயற்சியை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது அம்மாதிரிப் பட்ட சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குப் புறம்பாக வெளியில் அரசியல் கட்சிகள் மாணவர்கள் சங்கங்களை அமைக்கக்கூடாது என்று இப்பொழுது பேச்சு நடந்து வருகிறது. அதில் இன்னும் ஒரு முடிவு காணமுடியவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தக் கேள்வி ஸ்டூடென்ஸ் யூனியனைப் பற்றியது. ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் பல மாணவ மன்றங்கள் இருக்கின்றன. மொழி அடிப்படையிலும் இருக்கின்றன, மற்ற துறைகளிலும் இருக்கின்றன. அந்த மன்றங்களுையே தடை செய்யவேண்டுமென்றுதான் இந்தக் கேள்வியில் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மன்றங்களை தடை செய்யும் உத்தேசம் சர்க்காருக்குண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் இப்பொழுது நடந்து வருகின்றன. அவை நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றன. அதில் அரசியல் கட்சிகள் போய் புகுந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதுதான் அங்கத்தினர் கேள்வியின் கருத்து. அப்படி புகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். வெளியில் மாணவர்கள் கட்சிகளில் சேரக் கூடாது, அப்படி மாணவர்களை கட்சிகள் சேர்க்கக் கூடாது என்ற விஷயம் பற்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

28th April 1960]

SRI K. ANBAZHAGAN : கல்லூரிகளில் நடைபெறுகிற மாணவர்கள் மன்றம் எதுவாகியிருந்தாலும் அதில் அரசியல் கட்சிகள் புக முடியாது என்பது கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதா? அதேபோல் மாணவர்களிடையே ஒழுங்கை நிலை நிறுத்த அந்த மன்றங்கள்தான் வழி செய்கின்றன என்பதையும் உண்மையில் மாணவர்களை ஒழுங்கான சிந்தனைக்கு உட்படுத்துகிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி இலாக்காவிற்கு அறிவித்து மன்றங்கள் நிலைக்க வழி செய்வாரா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வெளிப்படையாக புக முடியாது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் சில அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் கட்சி மாணவர்கள் என்ற முறையில் பல கல்லூரிகளில் நிறுத்தி வைத்து அதற்காக அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள்கூட வேலை செய்து நிலைமையை சீர்குலைத்து வருகிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : அரசியல் கட்சிகளுக்குள்ளே நம் மாநிலம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் இங்குள்ள அரசியல் கட்சிகளிடையே இந்த விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதம் இல்லை என்று தெரிவதால் அபிப்பிராய பேதம் இந்த மாநிலத்திற்கு வெளியே யிருந்து வருமானால் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் இந்த மாநிலத்தில் ஏகோபித்து வந்திருக்கிற இந்த அபிப்பிராயத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டு இதில் ஒரு முடிவிற்கு வர அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினர் சொன்னதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நம் ராஜ்யத்திலுள்ள அரசியல் கட்சிப் பிரதிநிதிகள், எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் இது சரியானது என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் அது அகில இந்திய ரீதியில் இருப்பதால், அகில இந்திய அடிப்படையில் இருப்பதால் வேறு பாகங்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக் கொண்டு இங்கு இம்மாதிரி செய்யக்கூடாது என்று அக்கட்சி கருதுகிறது. அக்கட்சி அகில இந்திய ரீதியில் இருப்பதால் அவர்கள் அபிப்பிராயம் என்னவாக யிருந்தாலும், அதை இங்கு நடவடிக்கைக்கு கொண்டு வர கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: Mr. C. Natarajan.

(The hon. Member was seen using the mike before Sri K. Vinayakam, which was not working.)

SRI K. VINAYAKAM: It will answer only to me!

MR. SPEAKER: He does not want a loudspeaker at all.

SRI C. NATARAJAN : மாணவர் யூனியன்கள் மாணவர் சம்பந்தப்பட்டவை. அவர்கள் விரும்பினால் எந்தக் கட்சித் தலைவரும் வரலாமென்று விதியிருக்கிறதா? அந்த விதியை சில யிடங்களில் நிறுத்தி வைத்திருப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? அதை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா?

[28th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பல கட்சித் தலைவர்கள் அங்கு போகிறார்கள். அப்படி தலைவர்கள் போவதில் அரசாங்கத்திற்கு எவ்விதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. தலைவர்கள் அங்கு போகும்போது பொறுப்பாக பேசுகிறார்கள் என்பதை நானும் உணர்கிறேன். இதிலுள்ள முக்கிய கஷ்டம், மாணவர் மன்றங்கள் சிலவற்றில் கட்சிசார்பில் சில பேர்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு அதில் அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் வேலை செய்கிறார்கள் என்ற தகவல் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: “ஆன் எ. பாயின்ட் ஆப் பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளேஷன்”. அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அகில இந்தியக் கட்சி இதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிதான் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அவர் பதில் சொல்லும்போது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர், இம்மாதிலத்தில் இருக்கிறவர்கள் ஒரு அபிப்பிராயம் வைத்திருப்பதாகவும், கோளாவில் அவர்கள் அதை ஒத்துக் கொள்ள இயலவில்லை என்றும் அர்த்தம் வருவதுபோல் சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் நடக்கும் விவாதங்களை இவ்வளவு துட்பமாக கவனித்து சொல்லியிருந்தாலும் அது தவறு என்பதை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் கவனித்து சொல்ல வில்லை. அங்கத்தினரிடமிருந்து தெரிந்துதான் சொன்னேன்.

MR. SPEAKER: I would like to tell hon. Member one thing. In putting supplementaries, the hon. Member who puts the main question generally has preference and can put two or three supplementaries. Then I give chance to others. If new members want to put supplementaries, I allow them also. But what I deprecate is the attempt on the part of individual members to monopolise the Question Hour. I regret, therefore, I cannot allow them all to ask questions. I am the final authority to decide whether enough number of supplementaries have been put on any particular question. If hon. Members go on raising their hands, I am afraid I cannot call all of them. I do not want individual members to monopolise the Question Hour.

Women's Education

* 856 Q.—**SRI P. G. MANICKAM:** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா?

(அ) பெண்கள் கல்வியை விஸ்தரிக்கவும், அபிவிருத்தி செய்யவும், ஆலோசனை தெரிவிப்பதற்காகவும், கொள்கைகள், திட்டங்கள் வகுப்பதற்காகவும், சென்னை ராஜ்யத்தில் பெண்கள் அடங்கிய தேசியக் கவுன்சில் ஒன்றை நிறுவுவது பற்றி அரசாங்கத்தாரால் பரிசீலனை ஏதாவது நடத்தப்பட்டு வருகிறதா?

(ஆ) அவ்வாறு பரிசீலனை ஏதாவது நடத்தப்பட்டுவரின் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) Yes, Sir.

(ஆ) The proposal is still under examination.

[28th April 1960]

SRI P. G. MANICKAM: அவ்வாறு தேசிய கவுன்சில் அமைக்கப்படுமானால், இதில் எல்லா ஜில்லாக்களின் பிரதிநிதிகளையும் உட்படுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கவுன்சில் நிறுவுவதைப் பற்றி இன்னும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. முடிவு செய்து பின்னால் இதைப்பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

* 857 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM:** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மாதர் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு மத்திய அரசாங்கம் விசேஷ சலுகை காட்டுகிறதா?

(ஆ) அதன் விபரமென்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) Yes, Sir.

(ஆ) Under the Centrally Sponsored Scheme for expansion of Girls' Education and Training of Women Teachers, the Government of India give grants towards 75 per cent of the total expenditure that might be incurred by the State Government on the following items:—

1. Provision of free accommodation for women teachers in rural areas.
2. Appointment of School Mothers in rural areas.
3. Organization of condensed and special courses combining general education and teacher training for adult women.
4. Stipends for women teacher trainees.
5. Organization of refresher course for trained women.
6. Stipends for girl students of classes VIII to XI to cover tuition and other fees, books and stationery.

The total Central grant available every year is fixed beforehand.

SRI A. VEDARATHNAM: மத்திய அரசாங்கத்தின் இந்த மான்யத்தை பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் படித்த பட்டியலில் எந்தெந்த இனத்தில் எவ்வளவு எவ்வளவு நாம் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். அதற்கு என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றி நான் நேற்று விரிவாகச் சொன்னேன். இவர்களுக்கு 252 வீடுகள் கட்டி கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. Appointment of school mothers என்கிற திட்டத்தை நாம் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

Organization of combined and special courses combining general education and teacher training for adult women

இதை சில ஸ்தாபனங்களில் மட்டும் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதற்கு நாம் உதவி செய்து வருகிறோம்.

Stipends for women teachers என்பதில் இப்போதும்.

[28th April 1960]

கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்

Organization or refresher Courses for trained woman இதையும் செய்து கொண்டதான் இருக்கின்றோம்

Stipends for girl students of Classes VIII to XI to cover tuition and other fees, books and stationery

இதற்கும் நாம் கூடியவரையில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். . .

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : சபாநாயகர் அவர்களே, பெண்களுக்கு தனியாக ஆசிரிய பயிற்சி பள்ளிகள் நம் ராஜ்யத்தில் மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ராமநாதபுரத்திலும், பாளையம் பட்டியிலும்தான் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் இதனால் அனேகம் பேர்கள் விண்ணப்பம் செய்தும் இடம் பெறாமல் போய்விடுகின்ற நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிதியை பயன்படுத்தியாவது கூடுதல் பயிற்சி பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கவோ அல்லது தனியார்கள் நடத்த வந்தால் அதற்கு ஆக்கம் கொடுக்கவோ அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாம் கவனிக்க வேண்டியது எத்தனை பேர்கள் நமக்கு தேவை என்பதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அதற்குத் தகுந்தவாறுதான் ஆசிரிய பயிற்சிப் பள்ளிகளை நிறுவ வேண்டும். இல்லையென்றால் பயிற்சி பெற்ற பின்னால் வேலை கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கும்.

SRI A. GOVINDASAMY : பெண் ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தில் இப்போது 252 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதில் எவ்வளவு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? இன்னும் கட்டவேண்டியிருக்கின்றன என்றால் அதற்கு தடை ஏதாவது இருக்கிறதா, அப்படியானால் அவைகள் என்ன என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதை ஜில்லா போர்டு மூலமாக செய்யலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான இடம் நிர்ணயிப்பதில் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த வருஷத்தில் இவைகளை எல்லாம் கட்டி முடித்து விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. B. S. MANI : இந்த மாதர் நல முன்னேற்றத்திற்காக மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒதுக்கப்படும் பணத்தை எல்லாம் சென்னையிலுள்ள பெரிய இடத்து பெண்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக வாங்கி தங்களுடைய சொந்தப் பொருளாக உபயோகித்து, தங்களுடைய சுற்றத் தாருக்கு எல்லாம் கொடுத்து வருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் இந்த நிலைமையை மாற்றி ஜில்லா ரீதியாக எல்லோரும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

[28th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் யார் யாரெல்லாம் வேலை செய்து வருகிறார்களோ, அல்லது எந்தெந்த ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் வேலை செய்து வருகிறதோ அந்த ஸ்தாபனங்களுக்குத்தான் கொடுக்க முடியும். இதன் கீழ் ஒரு வேலையுமே செய்யாத இடங்களுக்கு அல்லது ஸ்தாபனங்களுக்கு எப்படி கொடுக்க முடியும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், மாதர்கள் சகலத் துறைகளிலும் அடக்கி ஒடுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பவர்கள். சமூக முன்னேற்றத்திற்கு முக்கியமானவர்கள், மாதர்கள். ஆகவே, அவர்கள் தீவிரமாக கல்வியில் முன்னேறுவதற்காக உடனடியாக ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணருகிறார்களா? அப்படியானால் அதை முன்னிட்டு மாதர்களுக்கு கல்வி கிடைப்பதற்காக ஹரிஜனங்களுக்குக் கல்விச் சலுகைக் கொடுப்பதுபோல் எல்லா சலுகைகளும் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பெண்கள் அடக்கி ஒடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவது அவர்களுடைய சொந்த அனுபவமாய் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாது. அதுமட்டுமல்ல, அவ்வாறு அடக்கி ஒடுக்கி வைப்பது தவறு. அவர்களுக்கு கல்வி கொடுப்பதற்காக எல்லா சலுகைகளும் கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

Playgrounds for schools

* 858 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to assign playgrounds for each Secondary School in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI K. ANBAZHAGAN : மாணவர்களிடையே, நல்ல ஒழுக்கத்தையும் நேர்மையையும் வளர்க்கவேண்டுமானால், முக்கியமாக தேக பயிற்சியும், அதற்கொத்த விளையாட்டு வாய்ப்புகளும் வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதா? அப்படியானால் அவர்களுக்கு தேவையான விளையாட்டு மைதானங்களை அளிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் கேட்டிருக்கிற கேள்வியில்

to assign playground for every school in this state என்று இருக்கிறது. இது முடியாத காரியம். இந்த விஷயம் முன்னமேயே பட்ஜெட் உரையின் போது கூட விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. போன வருஷம் இதற்காக 72,500 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இது 24 பள்ளிக்கூடங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. மேலும் இந்த வருஷமும் இதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் போய்க்கொண்டிருந்தால் இன்னும் நான்கைந்து வருடங்களில் எல்லா பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் இது கிடைத்துவிட முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

[28th April 1960]

Private schools in Madurai

* 859 Q.—SRI N. R. THIAGARAJAN : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மதுரை முனிசிபல் டவுன் லிமிட்டிடுல் எத்தனை தனியார் மாணேஜ்மெண்டு பள்ளிகள் மூடப்போவதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள்?

(ஆ) அவைகளில் எத்தனை பள்ளிகளை முனிசிபாலிடியார் எடுத்துக்கொண்டார்கள்?

(இ) தனியார் பள்ளியாசிரியர்களை ஸ்தலஸ்தாபன நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுடைய சர்வீஸ், பிராவிடெண்டு பண்டு முதலியவைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) to (c) The particulars required have been called for.

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டு கோளின்படி 860-ம் நம்பர் கேள்வி ஒத்தி போடப்பட்டிருக்கிறது.

Vacation salary for teachers

* 861 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any action has been taken to give vacation salary to teachers employed in private schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The grant of vacation salary of teachers in secondary schools under private management is to be regulated in accordance with the terms of agreement entered into by the teachers with management. In the case of Elementary Schools under private management, the grant of vacation salary to teachers will be governed by the terms of the service register issued to the teachers by the District Educational Officer.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், பிரைவேட் மாணேஜ் மென்டின்கீழ் இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களில் 10 வருடம் 15 வருடம் என்று வேலை பார்த்தபின்னாலும் கூட ஆசிரியர்களை பெர்மனென்ட்டாக்குவது கிடையாது. டெம்பரரியாகவே வைத்துக்கொண்டு ஏப்ரல் மாதம் பிரித்துவிடுவதும் பின்னால் ஜூன் மாதத்தில் சேர்ந்துகொள்வதுமாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டு மாதம் சம்பளம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்டவர்களை உடனடியாக பெர்மனென்ட் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது இருக்கிற உத்தரவின் பிரகாரம் ஒரு ஆசிரியர் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தின் கடைசி நாள் வேலை செய்திருந்தாலும்கூட அதை அடுத்து வருகின்ற வெக்கேஷனுக்கு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதை படித்த ஆசிரியர்களே பயன்படுத்திக்கொள்ள வில்லையென்றால் நாம் என்ன செய்யமுடியும்?

28th April 1960]

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : சில பிரைவேட் மாணேஜ் மென்ட் பள்ளிக்கூடங்களில் வழக்கமாக இன்கிரிமென்ட் கொடுப்பதில்லை. வெயிட்டேஜ் மாத்திரம் வேறு பள்ளிக் கூடங்களுக்குப் போகும் போது கொடுக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் இன்கிரிமென்ட் எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் கிடைக்கத் தக்க வகையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்குத் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Essay competition in Hindi

* 862 Q.—SRI A. VEDARATHNAM கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் கல்லூரி மாணவரிடையே இந்தியில் கட்டுரைப் போட்டி நடத்த உத்தேசித்திருக்கிறதா? அப்படியானால், அதன் விபரம் என்ன?

(ஆ) இந்தி அபிவிருத்திக்காக மத்திய அரசாங்கம் நம் மாநில அரசாங்கத்திற்கு அளித்திருக்கும் உதவி என்ன?

(இ) அவ்வுதவி முழுதும் பயன்படுத்தப்பட்டதா? மேலும் உதவி தேவையா? அப்படியானால் எதற்கு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) No, Sir.

(ஆ) The exact figures of assistance are not readily available. But assistance is given on the basis of expenditure incurred and is necessary, for meeting the expenditure on the following six schemes:—

(i) Teaching grant for Hindi Prachark Vidyalayas at Madras and Tiruchirappalli.

(ii) Stipends for trainees of Pracharak Vidyalayas at Madras and Tiruchirappalli.

(iii) Grant for appointment of 100 part-time teachers.

(iv) Teaching grant for Rashtra Basha Visharad Vidyalaya at Tiruchirappalli.

(v) Stipends for students of the Rashtra Basha Visharad Vidyalaya.

(vi) Grants for shorthand and typewriting classes.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த இந்தி கட்டுரை எழுதுவதற்காக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வருகின்ற இந்த மான்யத்தை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளாததற்கு என்ன காரணம்? நமது மாநிலத்தில் இந்தியில் கட்டுரை எழுதுவதற்கு யாரும் முன் வரவில்லையா, அப்படியானால் அத்துறையில் நமது அரசாங்கம் ஏன் கவனம் செலுத்தவில்லை, இனிமேலாவது தக்க கவனம் செலுத்த முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்காக மதராஸ் யூனிவர்ஸிட்டியும் ஒரு போட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தியில் கட்டுரை எழுதுவதற்கு இதில் மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது.

[28th April 1960]

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: அரசியல் சட்டத்தில் 14 மொழிகள் தேசிய மொழிகளாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும்போது, ஹிந்திக்கு மாத்திரம் தனிச் சலுகை காட்ட வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஹிந்திக்கு மாத்திரம் தனிச் சலுகை காட்டுவதன்மூலம் ஹிந்தியைத்தான் அவர்கள் பிரதான மொழியாக ஆக்குகிறார்கள் என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணருகிறார்களா? 14 மொழிகள் தேசிய மொழிகள் என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு மொழியைதான் புகுத்துகிறார்கள் என்பதை அவர் உணருகிறாரா? மீதி 13 மொழிக்கும் இந்தச் சலுகையை அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய 4 மொழிகளை இங்கே பல பேர்கள் பயிலுகிறார்கள். அதற்கு எல்லா விதமான வசதிகளும் செய்யப்படுகின்றன. இந்த மொழிகளுக்கு மேல் அதிகமாக மாணவர்கள் விரும்பிப் படிப்பது ஹிந்தி. ஆகவே ஹிந்திக்கும் வேண்டிய வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. உருது பயிலுகிறவர்களுக்குக்கூட வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. வேறு மொழிகள் படிப்பவர்கள் முன்னுக்கு வந்தால் அவர்களுக்கும் வாய்ப்புகள் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, in view of the falling standard in English education, will the Government take steps to conduct essay competitions in English and thus retain the valuable treasure which we have inherited for the past 300 years.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am glad the hon. Member is so much interested in English. But the supplementary question does not arise out on the main question.

SRI C. NATARAJAN: இந்த ஹிந்தி விஷயமாக நிதி எப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தை கனம் அமைச்சர் ஜாதிவாரியாகச் சொல்லமுடியுமா? எத்தனை மாணவர்கள் இந்த நிதி உதவி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் ஜாதி வாரியாகச் சொல்லமுடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதில் ஜாதிப் பேச்சு வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. யார் யார் கொஞ்சம் புத்திசாலித் தனமாகப் படிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு உதவி கிடைக்கிறது. எனவே இந்த உதவி கிடைக்காதவர்கள் மீதிப் பேரைக் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. சில பேர் ஹிந்தி படிக்காததற்குக் காரணம் சில அரசியல் கட்சிகள் செய்துவரும் பிரசாரம்தான். இதன் விளைவாகப் பின்னால் தீங்குதான் வரும், சட்டம் வரும் என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY: ஹிந்தி படித்தவர்கள்தான் மத்திய அரசாங்கத்தில் மந்திரிகளாக வரவேண்டும் என்ற முறையில், ஹிந்தி படிக்காதவர்கள் அங்கே மந்திரிகளாக வரமுடியாத வகையில் தடை இருக்கிறதா?

28th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த மாதிரியான தடை எதுவும் வராது. மந்திரிகள் எப்போதும் தப்பித்துக்கொள்வார்கள் அரசியல் வாதிகளும் தப்பித்துக்கொள்வார்கள். கடைசியில், அரசியல் வாதிகள் செய்யும் பிரசாரத்தைக்கேட்டு பொது மக்கள்தான் கஷ்டப்படுவார்கள்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: இந்திய அரசியல் சட்டப்படி 14 மொழிகள் தேசிய மொழிகளாக இருக்கும்போது, சில அரசியல் கட்சிகளின் பிரசாரம் காரணமாக ஹிந்தியை சிலர் படிக்காமல் இருந்தால், பின்னால் தீங்கு வரும், அவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். அப்படியானால், தீங்கு எந்த ரூபத்தில் வரும் என்று அவர் நினைக்கிறார்? ஹிந்தியே பொது மொழியாக வரும் என்ற அச்சம் அவருக்கு இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அப்படி அச்சம் ஒன்றும் இல்லை. ஹிந்தி பெடரல் மொழியாக வரவேண்டும். நிர்வாக மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி கான்ஸ்டிடியூஷனிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பயப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆங்கிலமும் ஹிந்தியுடன் இன்னும் கொஞ்ச காலம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஹிந்தி தெரிந்தவர்களுக்கு, பெடரல் ஸெர்விஸில் நல்ல பங்குகொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE SCARCITY OF WATER IN CERTAIN VILLAGES AND HARIJAN COLONIES IN GUDIYATHAM TALUK

MR. SPEAKER: I have received notice under Rule 41 from the hon. Member, Sri V. K. Kothandaraman that he will call the attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., scarcity of water in certain villages and Harijan colonies in Gudiyatham taluk and the consequent famine conditions in that Taluk.

9-30 a.m.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான்கு லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட குடியாத்தம் தாலுகாவில் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்பது ஒரு புறமிருக்க, குடிப்பதற்கே தண்ணீர் இல்லாத கிராமங்கள் சுமார் 100 அங்கே இப்போது இருக்கின்றன. சுமார் 70, 80 அடி ஆழம் வரை கிணறு வெட்டியும் அங்கே தண்ணீர் வருவதில்லை. அங்கே ஒவ்வொரு கிராமமும் குடி தண்ணீரே இல்லாததாக இருக்கிறது என்பது கனம் முதல் அமைச்சருக்கே தெரியும். அதிலும், குறிப்பாக ஹரிஜன காலனிகளில் தண்ணீர் இல்லை. மேலும், இப்போது ஆந்திராவிலிருந்து 30 கிராமங்கள் இங்கே வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. அப்படி வந்து சேர்ந்துள்ள பல கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் கிணறு கூட இல்லை. குடி தண்ணீர் மிகவும் அவசியமானது. சாப்பாடு இல்லாவிட்டால் பொறுத்துக்கொள்ள

[Sri V. K. Kothandaraman] [28th April 1960]

முடியும், ஆனால் ஒரு நாள் கூட தண்ணீர் குடிக்காமல் இருக்க முடியாது. எனவே இந்தப் பிரச்சனையில் சர்க்கார் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். அங்கே பல வருடங்களாக இந்த நிலைமை இருக்கிறது. காரணம், நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அங்கே தண்ணீர் வசதி செய்து தருவதற்கு முயற்சி எடுத்திருந்தாலும், பாலார் பேஸின் ரூல்ஸ் என்ற முட்டுக்கட்டை காரணமாக அதற்கான திட்டம் கைவிடப்பட்டது. அங்கே நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயாவிட்டாலும், 75 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யவில்லை என்றாலும், குறைந்த பட்சத் தொகையாவது செலவழித்து மூர்த்தன நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி னால்தான் அங்கே குடிதண்ணீர் வசதி ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் அங்குள்ள கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி கிடைக்காது. அங்கே குடிப்பதற்கே தண்ணீர் இல்லை என்றால் விவசாயிகளின் நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அங்கே தண்ணீர் வசதி செய்து தர தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கனம் முதல் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the Government are aware that due to failure of rains during the current fasli year, the drinking water wells in some of the villages of Gudiyatham taluk in North Arcot district have become dry. The particulars regarding the wells which require deepening in the taluk have already been collected and necessary instructions have been issued to the Minor Irrigation staff to inspect these wells and submit estimates for sanction. The Block Development Officer, K. V. Kuppam, has been asked to take immediate action to deepen the wells which lie in his block under the Rural Water Supply Scheme. Meanwhile, the villagers are using the existing private drinking water wells and irrigation wells where water is available.

Foodgrains are available in the market and no famine conditions prevail in the taluk though the seasonal conditions have not been quite good this year. Adequate avenues are open to provide employment to the labourers.

The general condition of the taluk is satisfactory and steps have been taken to ease the water scarcity felt in some of the villages in the taluk.

III.—ANNOUNCEMENT.

NOMINATION OF COUNCIL MEMBERS TO THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS LAND REFORMS BILL, 1960.

MR. SPEAKER: I have to announce that the Madras Legislative Council concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 45 members (30 Members of the Legislative Assembly and 15 members of the Council) to consider the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 8 of 1960), and that the following Members of the Council have been selected to serve on such a Joint Select Committee:—

1. The Hon. Sri R. Venkataraman.
2. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.

28th April 1960]

[Mr. Speaker]

3. Srimathi Jothi Vencatachellum.
4. Sri K. Balasubramania Ayyar.
5. Sri T. S. Sankaranarayana Pillai.
6. Sri M. Patanjali Sastri.
7. Sri P. B. K. Thiagaraja Reddiar.
8. Sri P. T. Rajan.
9. Sri A. Subramanyam.
10. Sri Mohamed Raza Khan.
11. Sri V. S. Balasundaram.
12. Sri K. T. Kosalram.
13. Sri T. Joghee Gowder.
14. Sri B. K. Nallaswamy.
15. Sri S. K. Sambandhan.

I have also to announce that the Council has nominated Sri A. Subramanyam and Sri K. M. Ramaswami Gounder as Associate Members of the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1959-60 in the vacancies caused by the expiration of the term of office of Sri A. Subramanyam and Sri V. V. Ramasami with effect from the afternoon of 20th April 1960.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PANCHAYAT UNION COUNCILS (SPECIAL PROVISIONS FOR FIRST CONSTITUTION) BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg leave to introduce the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, a 1960.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960’.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS PLACES OF PUBLIC RESORT (AMENDMENT) BILL, 1960.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg leave to introduce the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960’.

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

a and b Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 28th April 1960.

[28th April 1960]

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1960-61—cont.

(1) DEMAND VIII—IRRIGATION.

(2) DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது 'Irrigation' மான்யத்தின் மீது விவாதம் நடக்கும். இந்த மான்யத்தின் மீது விவாதம் செய்வதற்கு மூன்றரை மணி நேரம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம் என்று நேற்றே நான் சொன்னேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதற்கு அரை மணி நேரம் போதுமா?

THE HON SRI P. KAKKAN: நாற்பது நிமிஷங்கள் வேண்டியிருக்கும்.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது Demand-ஐ பிரேரேபிக்கலாம்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,74,85,000 under Demand VIII—Irrigation'.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 1,74,85,000 under Demand VIII—Irrigation—be reduced by Rs. 100.

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,34,62,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Irrigation'.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 3,34,63,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Irrigation—be reduced by Rs. 100'.

MR. SPEAKER: The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

THE HON SRI P. KAKKAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் முன்னுரையாக நான் சொல்லவேண்டியதெல்லாம் அச்சிட்டு உங்கள் மூலமாக கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்காக, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் எவ்வளவு செலவு செய்ததோ அவ்வளவுக்கு அதிலே வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். மிகவும் பின்தங்கியதாக எப்போதுமே வானத்தை நோக்கி வாழ்கின்ற ஜில்லாக்களில் இருக்கும் மக்களுக்கு நன்மையை அதிகமாகச் செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்தினால், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழும், மத்திய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழும் பல வேலைகளை எடுத்து, மக்களுக்கு ஓரளவு நன்மையை இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது.

[28th April 1960]

[Sri P. Kakkan]

உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், இராமநாதபுரம் ஜில்லா மிகவும் பின் தங்கிய ஜில்லாவாகும். எப்போதுமே மழை பெய்தால்தான் அந்த மக்கள் நன்றாக நன்மை அடைந்து வருவார்கள் என்பதையும் நாம் அறிவோம். அதே மாதிரி தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலும் பெரிய அணைக்கட்டு இல்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வீடர் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துக்கொடுத்து மக்களுக்கு ஓரளவு உதவி செய்து வந்திருக்கிறோம். அந்த ஜில்லாவில் மேலும் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களின் கீழ், கண்மாய்களை, ஏரிகளை, தூர் எடுத்து, வரத்துக் கால்களை ரிபேர் செய்து, மழை பெய்யும் காலத்தில் வீணாகப் போகும் தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்தி ஒத்தாசை உதவி செய்து வருகிறோம். தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், மேலும் எங்கெல்லாம் மத்திய தரத் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் முக்கிய அவாவும் ஆசையும் ஆகும்.

மணிமுத்தாள் நதி, கோமுகி நதித் திட்டங்களை ஏற்கனவே அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஓரளவு உதவி செய்து நன்மையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதிக அக்கரையோடு இந்த அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேலைகள் மிகவும் துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து வருகின்றோம். இங்கே மன்றத்தில் இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள், குறிப்பாக மதிப்பீட்டுக் குழு அங்கத்தினர்கள், பல வேலைகளை, நன்றாக, கண்கூடாகப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த மகிழ்ச்சிக்குப் பாத்திரமாக இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு உண்மையிலேயே நம்முடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம். எவ்வளவோ துரிதமாக, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாகவே, இந்த நல்ல வேலை செய்திருக்கமுடியுமா என்று எண்ணும்படியாக பல நல்ல காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, கன்யாகுமாரி ஜில்லா நம்முடைய தாயகத்துடன் சேர்ந்திருக்கும் ஜில்லா, அந்த ஜில்லாவிலே நல்ல வேலைகளை எடுத்து மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்தால், நெய்யாறு இடது கரைக் கால்வாய்த் திட்டத்தை எடுத்து, வெஞ் துரிதமாக வேலை நடைபெறுகிறது என்று சொன்னேன். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்பாகவே, மிகவும் பிரமிக்கத்தக்க முறையில் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். இருந்தாலும், நம்முடைய அடுத்த மாகாணமான கேரள மாநிலத்தில் இருக்கும் அன்பர்கள் இதுவரையில் நம்மோடு எப்படி ஒத்துழைப்பு கொடுப்பார்களோ, அதே மாதிரி இனியும் ஒத்துழைப்பு கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதே மாதிரி பக்கத்தில் இருக்கும் மாகாண சர்க்காரும் நம்முடைய மாகாண சர்க்காரும் சேர்ந்து மக்களுக்குப்

[Sri P. Kakkan] [28th April 1960]

பயனளிக்கும் நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, அங்கும் அந்த வேலைகள் நன்றாக நடைபெறுகின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் ஆந்திர தேசத்திலிருந்து திருத்தணிப் பகுதி நம்முடைய மாகாணத்துடன் சேர்ந்திருக்கிறது. அங்கும் உண்மையிலேயே நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தப்பட்ட வேலைகள் இருந்தால், துரிதமாக அவைகளையும் எடுத்து நடத்தி, அவர்களுக்கு ஒத்தாசை உதவி செய்யவேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். எல்லா வகைகளிலும் உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கி மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், நாட்டில் பஞ்சம் இல்லாத நிலைமையை உண்டு பண்ணி நல்லதொரு பணியைச் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கம் பாடு பட்டு வருகிறது.

முதலிலேயே நான் அதிகப்படியாகப் பேச விரும்பவில்லை. ஏற்கெனவே, நான் இந்தச் சபையின் முன் என்னுடைய உரையை வைத்திருக்கின்றேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அவர்களுடைய சிறந்த ஆலோசனைகளைக் கூறுமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது சில கனம் அங்கத்தினர்கள்—சிலர் ஏன்—அனேகம் அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று விருப்பம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னிடம் 25 பெயர்கள் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டரை மணி நேரத்திற்குள் இத்தனை பேர்களையும் எப்படி பேச அனுமதிப்பது என்று தெரியவில்லை. அதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. அதாவது, ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினரும் ஐந்து நிமிஷங்கள் வீதம் பேசவேண்டும். ஐந்து நிமிஷங்கள் ஆனவுடன் உடனே மணி அடித்துவிடுகிறேன். தயவு செய்து கனம் அங்கத்தினர்கள் உட்கார்ந்துவிடவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சசிவர்ண தேவர் பேசலாம்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : பத்து நிமிஷங்கள் கொடுத்தாலாவது பரவாயில்லை. ஐந்து நிமிஷங்களில் என்ன பேச முடியும்?

MR. SPEAKER : ஐந்து நிமிஷங்கள்தான் கொடுக்க முடியும். மன்னிக்க வேண்டும்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கொடுத்த நேரத்தில் நான் சொல்லவேண்டிய விஷயங்களை இயன்றவரை சொல்லுகிறேன். இந்த நீர்ப்பாசன மான்யத்தின்மீது நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிசே ரேபணையைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஐந்து நிமிஷத்தில் என்னுடைய மாவட்டத்தைப்பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு இடம்பெறுகின்றேன்.

[28th April 1960] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

எங்கள் பகுதி வானம் பார்த்த பூமி. மழை பெய்தால்தான் எங்கள் மாவட்டத்தில் மக்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து வாழமுடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். அப்பர் பெரியாறுத் திட்டம் நிறைவேற்றினால், சற்றேறக்குறைய இரண்டு லட்சம் ஏக்கராக்கள் பாசனத்திற்கு வரும் என்றும், அதற்காக 11 கோடி ரூபாய்தான் செலவாகும் என்றும் கேள்வியொன்றுக்குப் பதிலளிக்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அந்தத் திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், அதற்கு முதல் இடம் கொடுத்து சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு விட்டார்கள், 'ஏற்கெனவே பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை முடித்துவிட்டோம், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும்' என்று. உணவு உற்பத்தி டிவிஷன், இன்வெஸ்டிகேஷன் டிவிஷன் என்று இரண்டு டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும், என் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில், தனியாக இன்வெஸ்டிகேஷன் டிவிஷன் போட்டு அதன்மூலமாக ஸ்பீன சானல்கள் வேலை பூராவையும் கவனித்த ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதிக்கும் பயனளிக்கக்கூடிய மூன்று திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். இருதுமாதவி என்பது வகையாற்றிலிருந்து புறப்பட்டு வரும் ஆறு. அதன் மூலமாக சற்றேறக்குறைய அறுபது, எழுபது கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் நல்ல நிலைமையில் கிடைக்க வசதி இருக்கிறது. அது இன்றையதினம் தூர்ந்து நல்ல நிலைமையில் இல்லை. உடனே இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து, அந்த நதியில் சரியான முறையில் தண்ணீர் வரும்படிச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். வகையாற்றிலிருந்து ஏற்படுத்தப்பட்ட கால்வாய் பரிபூரணமாகத் தூர்ந்து போயிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், நாராயண காவேரித் திட்டம் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு நான் பேசிய நேரத்திலும் குறிப்பிட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள், அதைப் பரிசீலனை செய்து வேலை செய்வதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். எஸ்டிமேட் சாங்ஷன் ஆய், வேலை முடிங்கப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இன்று விசாரிக்கும்போது, அது தடைப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைத் துரிதமாக எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரகுநாத காவேரித் திட்டம். அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதையும் உடனடியாக நிறைவேற்றிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். புயலின் காரணமாக பல கண்மாய்கள் உடைப்பட்டுப்போனது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த கண்மாய்கள் நல்ல முறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அடைக்கப்பட்டதானது பூர்த்தியாகச் செய்யப்படவில்லை. பெரும்பகுதி கண்மாய்கள் உடைப்பட்டுப்போனதின் காரணமாக போதுமான வடிகால்கள், மற்றும் உள்ள காரியங்கள் செய்யப்படாமல் தூர்ந்து

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [28th April 1960]

கிடக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பகுதி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஒரு வருஷம் மழை பெய்கிறது. இன்னொரு வருஷம் மழை பெய்யாமல் போகிறது. அந்த நிலைமையின் காரணமாக ஒரு வருஷம் சாப்பாடு இருந்தும், மறு வருஷம் சாப்பாடு இல்லாமல் போகக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவில் சிறிது முக்கிய கவனம் செலுத்தி, வேண்டிய காரியங்களை துரிதமாகச் செய்ய வேண்டும். பின்னால் கவனித்துக்கொள்ளலாம் என்று விட்டு வைத்தால் பெரிய ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அங்குள்ள கண்மாய்களுக்கு தீர்வரக்கூடிய சப்ளை சேனல்ஸ் உடனடியாக அமைக்கப்படவேண்டும் உடைப்பட்டிருக்கக்கூடிய கண்மாய்கள் மீண்டும் துரிதமாக செப்பனிடப்படவேண்டும். நான் ஏற்கெனவே சொன்னபடி கிருதுமா நதித் திட்டம், நாராயண காவேரித் திட்டம், ரகுநாத காவேரித் திட்டம் ஆகிய மூன்று திட்டங்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து உடனடியாக அவைகளை நிறைவேற்றிவைத்தால் நான் இந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல முறையில் வாழமுடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. GOVINDASWAMI NAIDU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எங்கள் தொகுதியிலே ரெட்ஹில்ஸ், சோழவரம் என்ற இரண்டு ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளிலிருந்துதான் இப்பொழுது சென்னைக்கு தண்ணீர் சப்ளையாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அங்கே இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த ஏரியானது முதலில் ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1875-ம் வருஷம் வாய்க்காலை வெட்டி சென்னைக்கு தண்ணீர் கொண்டு வந்தார்கள். 1880-லிருந்து வாய்க்கால் வழியாக நீர் சென்னைக்கு சப்ளை செய்யப் பட்டுவந்தது. அதன் பிறகு 1915-ல் சுகாதாரக் குறைவு காரணமாகவும், தண்ணீர் போதாது என்ற காரணமாகவும் ஒரு 'கண்டீயிட்' கட்டி, அதன் வழியாக சென்னைக்கு தண்ணீர் வந்து கொண்டிருந்தது. நாளடைவில் அந்த ஜலமும் போதாத காரணத்தினால் மற்றொரு 'கண்டீயிட்' கட்டவேண்டிய அவசியம் நேரிட்டது. இதன் மூலம் சர்க்காருக்கும், விவசாயிகளுக்கும் மனக்கசப்பு உண்டாக்கி, அதன் காரணமாக கோர்ட்டுக்குப் போய் கோர்ட்டில் முதல் போகத்திற்கு தண்ணீர் விட வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்துள்ளார்கள். இரண்டாவது போகத்திற்கும் 3½ அடிக்கு மேலே தண்ணீர் இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு விட வேண்டும் என்ற தீர்ப்பும் இருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களை யெல்லாம் முன்னிட்டு பூண்டியில் ஒரு தேக்கத்தை கட்டவேண்டும் என்று 1943-44-ல் பூண்டியில் ஒரு நீர்த் தேக்கத்தை கட்டி முடித்தார்கள். ஆனால், அந்த நீரானது நல்ல முறையில் உபயோகப்படவில்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[28th April 1960] [Sri V. Govindaswami Naidu]

ஏனென்றால் 14 மைல் தூரம் ஆற்றில் அந்தத் தண்ணீர் வருகிறது. அப்படி வருவதினால் அந்த ஆற்றிலேயே அந்தத் தண்ணீர் சிதறுண்டுபோகிறது. இதன் காரணமாக பெரும்பாலான தண்ணீர் உபயோகப்படுத்தப்படாமல் வீணாகப் போய்விடுகிறது. அதற்கு ஏதாவது ஒரு 'கண்டீயிட்' கட்டி அந்தத் தண்ணீரை நேராக சென்னைக்கு உபயோகப்படும்படி செய்தால் ஓரளவுக்கு அந்தத் தண்ணீர் நல்ல முறையிலே உபயோகப்படும். அதுவும் தவிர, 1874, 1877-ல் புழலேரி உடைத்துக்கொண்டதினால் 'எப். டி. எல்' குறைக்கப்பட்டது. அந்த 'எப். டி. எல்' இப்பொழுது 3 அடி தூக்கலாம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதை என்னினியரிங் டிபார்ட்மெண்டு பரிசீலனை செய்து ஒரு அளவு எடுத்தால் அங்கு உள்ள விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் விடலாம், சென்னைக்கும் தண்ணீர் உபயோகப்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அதுவும் தவிர, நம்முடைய ஆரணியார் ப்ராஜக்ட் கட்டும் பொழுது ஒரு திட்டம் இருந்தது. ஆரணியார் ப்ராஜக்ட் கட்டும் பொழுது மூன்றில் ஒரு பாகம் தண்ணீர் சென்னைக்கு உபயோகப்படுத்துவதற்கு ரிசர்வ் செய்யப்பட்டது. அப்படி ரிசர்வ் செய்யப்பட்ட தண்ணீர்பற்றி இப்பொழுது ஆந்திரா பிரிந்துவிட்ட காரணத்தினால் நமக்கு யாதொரு தகவலும் இல்லை. அதுபற்றி நாம் ஆந்திர சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி அந்தத் தண்ணீரையும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஆரணியார் தண்ணீரை பூண்டி வழியாகக் கொண்டுவந்து சென்னைக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். அது வந்தால் ஓரளவுக்கு சென்னைக்கு தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அதுவும் தவிர, இப்பொழுது நாம் சென்னையை விஸ்தரித்துக் கொண்டே போகிறோம். அப்படிப் போகும்பொழுது எல்லா இடங்களுக்கும் இந்தத் தண்ணீரையே உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அது இல்லாமல், இப்பொழுது சைதாப்பேட்டையில் 'சப்-ஸாயில் வாடர்' ஊற்றம் இருக்கிறது கூவம் நதியில். அதிலே பம்பு செட்டுகள் வைத்து, கிணறுகள் அமைத்து அங்கு இருக்கும் பகுதிகளுக்கு அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தினால் ஓரளவுக்கு தொந்தரவு குறையும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இவ்வாறு செய்தால் இந்த ஏரிகளிலுள்ள தண்ணீரை அதிகமாக தேக்குவதிலும், அந்தந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள தண்ணீரை அங்கங்கே உபயோகப்படுத்துவதிலும், நமக்கு உள்ள வசதிகளை நாம் மீண்டும் அதிகப்படுத்திக்கொள்வதிலும், நமக்கு இப்பொழுது இருக்கும் தண்ணீரை விட அதிகமாக தண்ணீர் இருந்தால், அங்கு கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது 2,000 ஏக்கர் ரெட்ஹில்ஸ் டாங்கின் கீழ் இருக்கிறது. 1,000 ஏக்கர் சோழவரம் ஏரியின் கீழ் இருக்கிறது. இந்தப் பகுதியில் இரண்டாவது போகத்திற்கு தண்ணீர் விடுவதே கிடையாது. 3,000 ஏக்கருக்கு இந்த வருஷம் தண்ணீர் விடவே இல்லை. அதனால் விவசாயிகள் மட்டும் பாதிக்கப்படவில்லை, அங்கு இருக்கும் விவசாயக் கூலிகள் கூட, பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அங்கு மழை பெய்தும் 'famine' ஆக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri V. Govindaswami Naidu] [28th April 1960]

அதுவும் தவிர, அந்த ஏரியாவில் முதல் போகம் பயிர் செய்யாமல் 1,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. அந்த 1,000 ஏக்கருக்கு நியாயமாக தண்ணீர் விட வேண்டும். கரம்பன்ஸேஷன் கொடுத்துவிடுகிறோம், சென்னைக்கு தண்ணீர் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த வருஷம் தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை. கரம்பன்ஸேஷன் கொடுத்தால் அது யாருக்குப் போகிறது? விவசாயக் கூலிக்குப் போவதில்லை, விவசாய டெனண்டுக்குப் போவதில்லை. யார் பட்டா தார்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் கரம்பன்ஸேஷன் போகும். சோழவரம் ஏரியில் தண்ணீர் லெவலை 2 அடி அதிகப்படுத்தலாம் என்று எஸ்டிமேட் போட்டு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதே மாதிரியாக 'ரெட்-ஹில்ஸ்' டாங்க் லெவலை 3 அடி தூக்கலாம். அதற்காக ஒரு திட்டம் போட்டு அந்த ஏரிக்கரையை நல்ல பந்தோபஸ்து செப்து தண்ணீரை கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தினால் செளகரியமாக இருக்கும். இதனால் நம்முடைய பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லவில்லை. சென்னையில் ஜனத்தொகை அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது. தண்ணீர் போதாமல் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் செய்தால் தற்காலிகமாக நம்முடைய ஒரு பிரச்சனை ஓரளவுக்கு குறையலாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு நேரம் தந்ததற்காக நன்றி செலுத்திக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. P. PERIASAMI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மோகனூர் வாய்க்கால் தனியாக குரம்பு 'ஸிஸ்டம்'. இப்பொழுது 'ஸிஸ்டம் க்ளீன்' பண்ணுவதற்கு எடுத்துவிட்ட பிறகு சுமார் 2, 3 மாதங்களாக இதுவரையில் தண்ணீர் சரியாக வருவது இல்லை. இந்த வாய்க்கால் சம்பந்தப் பட்ட குடிகள் அதிகாரிகளுக்கு தந்திகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், மனுக்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மோகனூர் சேர்மனும் நானும் வேலூர் சூப்பர்வைசரைப் பார்த்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட, இதுவரை சரியான பதில் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது என்னவென்றால், சம்மந்தப்பட்ட உயர்தர அதிகாரி நேரில் போய்ப் பார்த்தால்தான் தெரியும். தண்ணீர் வந்து விட்டால், ஒன்றும் புரியாது. திடீரென்று அதிகாரிகள் போய்ப்பார்க்கணும். வாய்க்கால் பாசனம் அதிக வருமானம் உள்ள பிரதேசம். மூன்று போகம் விளையும். கொடிக்கால், வாழை முதலியன மாகுல் செய்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று மாதங்களாக சரியான விவசாயம் செய்யப்படவில்லை. இது விஷயமாக உடனடியாக அதிகாரிகள் போய், தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்காவிட்டால், பல ஆயிரம் ரூபாய்கள் நஷ்டமாகும். நீர்ப் பாசனம் கொடுத்துக்கூட நல்ல பயிர் கிட்டாது. ஜேடர் பாளையம் வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்தால்தான், மோகனூர் வாய்க்காலில் தண்ணீர் வரும் நிலையில் இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் தற்சமயம் வரும் தண்ணீர் பேட்டைப்பாளையம், மோகனூர் வரைக்கும் வருகிறது. ஈஸ்வரன் கோயில் பாலத்தில் லெவல்

28th April 1960] [Sri M. P. Periasami]

2 அடிக்கு மேல் வர வேண்டும். உளுந்தூர் வரையில் தண்ணீர் வரும் போகவில்லை. ஆகையால் சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும், மந்திரியவர்களுக்கும் இதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

மேட்டூர் டாமிலிருந்து அதிகப்படியான காவேரித் தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் போய் வீணாகிறது. அந்தத் தண்ணீரை, வெள்ளக் காலத்தில், மேட்டூர் கடைக்காலிலிருந்து திருமணிமுத்தாருக்கு கொண்டு விட்டால், தூற்றுக் கணக்கான ஏரிகள் நிறையும். நீர்ப் பாசனம் லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்களுக்குப் பாயும்.

அடுத்தபடியாக, காவேரி ஓரமாக குதிரை மரங்கள் வெட்டி, கொரம்பு எடுக்க வேண்டிய சாமான்கள் அவசியம் இருக்கிறது. இப்பொழுது கொரம்புகளை சரியாகச் செய்யாததால், காவேரி அகலமாகி, ஒரு பர்லாங், ஒன்றரை பர்லாங் படுகை நிலத்தை அரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இதைப் பற்றிப் பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். இதுவரை விமோசனம் கிடைக்கவில்லை. முக்கியமாக பெத்தனூர், மனப்பள்ளி, மோகனூர்ப் பகுதிகளில், சின்னச் சின்ன கல்வானிகளைப் போட்டு, எரோஷனைத் தடுக்க, முயற்சி செய்யவேண்டும். காவேரி ஓரமுள்ள நிலங்களை அரிக்காமல், ஆறு அகலப்படாமல் தடுக்கலாம். மனப்பள்ளிப் பக்கத்தில், பல இடங்களில் படுகைகள் இருக்கின்றன. பாரஸ்டில் தேக்கு மரம் அங்கு வளர்க்கிறார்கள். சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பார்த்து விட்டு, இந்தியாவிலேயே இந்தமாதிரி மரம் கிடைப்பதில்லை யென்று பெருமையாகச் சொன்னதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். மந்திரியவர்கள் நேரிடையாகப் பார்த்தால் தெரியும். மூன்று வருஷத்தில் எவ்வளவு அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது என்று பாராட்டுகிறார்கள். தேக்கு, மற்ற மரங்கள் நன்றாக வளருகின்றன. ஏற்கனவே இருக்கும் படுகைகளை தண்ணீர் அரிக்காமல் தடுத்து, புதிப்பித்து, மரங்களையும் வளர்த்தால் நலமாக இருக்கும். மரங்களோடு, கொரம்புக்கு வேண்டிய நாணல் முதலியவைகளும் வளரும். இவற்றைச் செய்தால், கரை அறுப்புத் தடைபடும்; காவேரி அகலப்படுவதும் தடுக்கப்படும்.

அதிக நேரம் இல்லாததால் எவ்வளவோ சங்கதிகளைச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆனாலும், ஒன்றைத் திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். இந்த மோகனூர் வாய்க்காலை, இன்றே, நாளையோ, சம்மந்தப் பட்ட அதிகாரிகளோ, மந்திரியவர்களோ நேரில் போய்ப்பார்க்க வேண்டும். வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்தபிறகு போய்ப் பார்ப்பதால் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லை. மந்திரியவர்கள் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

SRI M. SELVARAJ: சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, இன்று நீர்ப்பாசன மானியத்தின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விருத்தாசலம், கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாக்களில் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே

[Sri M. Selvaraj]

[28th April 1960]

அங்குள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைக் கலந்து கொண்டு இந்தத் திட்டம் அங்கு வராது என்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லிவிட வேண்டும். அவர்களைக் கலந்துகொண்டு இப்படிச் சொல்லியிருந்தால் அங்குள்ள நிலைமை மாறியிருக்கும். சில நாட்களுக்கு முன்பு அந்தத் தொகுதியிலுள்ள அங்கத்தினர் நடராசன் அவர்கள் அதிகாரிகளைக் கண்டு இதைப்பற்றி கேட்டதற்கு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது என்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அப்படி இருந்தும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய சுற்றுப்பயணத்தின்போது அந்தத் தொகுதியிலுள்ள அங்கத்தினர்களைக் கலந்து ஆலோசனை செய்து மக்களிடத்திலுள்ள தவறான எண்ணத்தைப் போக்க வேண்டும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் கூறுவது நான் வாக்குறுதி கொடுத்தேன் என்று சொல்லுகிறார். நான் எந்த விதமான வாக்குறுதியும் கொடுக்கவில்லை. அதைப்பற்றி கவனிக்கிறேன் என்றுதான் சொன்னேன்.

SRI M. SELVARAJ : வாக்குறுதி கொடுத்தார் என்று நான் சொல்லவில்லை. கவனிக்கிறேன் என்று சொன்னார் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். அவர் கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லியதால்தான் அதை வைத்துக்கொண்டு தவறாக பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். அதனால் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லிவிட வேண்டும் மேற்கொண்டு வருவிக்காமல் இருப்பதற்கு.

THE HON. SRI P. KAKKAN : முடியாது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். ஆராய்ந்து பார்த்துதான் சொல்ல முடியும்.

SRI M. SELVARAJ : அதிகாரிகள் தெரிவித்து விட்டதால் வசூல் செய்த பணத்தை திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வாங்கிய பணத்தை விவசாயிகளிடத்தில் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக விருத்தாசலம் தொகுதியில் ஏற்கெனவே மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி மூலமாக எக்ஸ்ப்ளோரேட்டரி ட்யூப் வெல்ஸ் என்ற முறையில் சில குழாய்களை இறக்கி இருக்கிறார்கள். இஞ்சின் கபாசிட்டியை வைத்து ஆயக்கட்டுகளை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் அவைகள் இருப்பதால் ட்யூப் வெல்கள் மூலம் அவைகளால் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய முடியவில்லை. அதனால் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட இஞ்சின்களை மாற்றி அமைத்து தக்க முறையில் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக விருத்தாசலம் பகுதியில் ஆர்டிஷியன் கிணறுகளை அதிகப்படியாக அமைக்க

28th April 1960]

[Sri M. Selvaraj]

உத்தரவுகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. வரண்ட பகுதிகளில் சப் ஆர்டிஷன் கிணறுகளை அமைக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் அதற்கு வேண்டிய வரியையும் கொடுக்க அங்குள்ள விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினால் சில ஏரிகள் விருத்தாசலம் பகுதியில் உடைந்து போய் விட்டன. அவைகள் இன்னும் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் வருகிற மழை காலத்திற்குள் செப்பனிட்டுக் கொடுத்து மழை காலத்தில் தண்ணீர் தேக்கி வைத்துக்கொள்வதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய உத்தரவு, சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்கு உடனடியாக போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI N. S. RAMALINGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற துறைகளில் நம் ராஜ்யம் முன்னேற்ற மடைந்திருப்பதைப் போன்று நீர்பாசனத் துறையிலும் நம் ராஜ்யம் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து நாம் பெருமை அடைகிறோம். மதிப்பிட்ட திட்டங்களை மதிப்புக்குக் குறைவாகவும் திட்டமிட்ட காலத்திற்குள்ளாகவும் பல திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றி வருகிறோம். பல திட்டங்கள் முடிவடைந்துள்ளாகவே அவைகள் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் அளவில் தண்ணீர் கால்வாய்களைத் திறந்து விடுகிறோம். இப்படிப்பட்ட நல்ல முறையில் நமது மராமத்து இலாகா பணியாற்றி வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் திட்டமிட்ட குறிக் கோள்படி அதில் 86 சத விசதம் நிறைவேற்றியாகிவிட்டது. மேற்கொண்டு நாற்பது ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இலாகா சிப்பந்திகள் ரொம்பவும் உற்சாகத்துடன் பணியாற்றி வருவதால் தான் இப்படி திட்டமிட்ட வேலைகளையெல்லாம் செய்து முடிக்க முடிகிறது. அதற்கு அந்த இலாகா சிப்பந்திகளுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன்.

அதோடு கூட நீர்பாசனம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் மூன்று இலாகாக்கள் பிரிந்து இருக்கிறது. அதாவது இருதாது ஏக்கர்க்கு குறைந்த நீர்பாசன திட்டங்கள் கலெக்டரிடமும், பத்து லட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைந்துள்ள திட்டங்கள் மைனர் இர்ரி கேஷன் கீழும், அதற்கு மேற்கொண்டு மற்றவைகள் எல்லாம் மராமத்து இலாகாவினிடமும் இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் ஒன்றாக சேர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் பெரிய திட்டங்கள் போடுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. நமக்கு பக்ராநங்கல்

[Sri N. S. Ramalingam] [28th April 1960]

போன்ற பெரிய திட்டங்கள் போடுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லையென்றாலும் நாம் தண்ணீருக்கு மற்ற ராஜ்யங்களைப் போய்க் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்மிடத்திலுள்ள இன்னும் பல வசதிகளை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. எனது தொகுதி கடலோரப் பகுதிகளில் எவ்வளவோ வசதிகள் இருக்கின்றன. சென்ற மூன்று ஆண்டு காலமாக விழுந்தமாவடி, திருப்பூண்டி என்ற ஒரு திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதைத் தவிர வடக்கு பொய்யூர் தெற்கு பொய்யூர், வேளாங்கண்ணி போன்ற பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் மராமத்து இலாகா பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதன் மூலம் சுமார் பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால் பல ஏக்கர் நிலங்களை பாசனத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். இதை நமது மராமத்து இலாகா பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் சுமார் ஆறு மாதங்களுக்கு முன் அங்கு சுற்று பிரயாணம் செய்ய வந்திருந்தபோது இதைப்பற்றி தெரிவித்துக்கொண்டபோது பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு வந்தார். சென்ற மூன்று ஆண்டு காலமாக அது பரிசீலனையில் இருந்தம்கூட இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோடை காலத்திற்குள் அந்த வேலைகளை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் தஞ்சை ஜில்லாவில் குருவை சாகுபடி செய்வதற்கு பழம் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். மேட்டூர் கால்வாயை திட்டவட்டமாக இந்தத் தேதி திறக்கப்படும் என்று தெரிவிக்காமல் இருப்பதால் அப்படி பழைய தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. அப்படி தேதி அறிவித்தவுடன்கூட இத்தனை க்யூசெக்ஸ்தான் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கணக்குப் பார்த்து விடுவதால் கடைசியில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வருவதாக இல்லை. அதனால் மழைத் தண்ணீரில் போட்ட நூற்றுக்கள் எல்லாம் காய்ந்து போகின்றன. ஆகவே கடைசி வரையில் தண்ணீர் போகும் அளவில் கால்வாயை திறந்து விடுவதுடன் எந்தத் தேதி திறக்கப்படும் என்பதையும் முன் கூட்டியே அறிவிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் பி.டபிள்யூ.டி. இலாகாவிற்கு உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு பல திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் ஊடுருவிச் செல்லாத கரை போடுவதாகவும் இன்னும் சில மாற்றுத் திட்டங்களும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் கொடுக்கும் வசதிகளைக் குறைக்காமல் இவர்கள் திட்டமிட்டபடி கொடுக்க வேண்டும் என்று

[28th April 1960] [Sri N. S. Ramalingam]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வசதி ஏற்படும். எல்லோரும் அதில் கவனம் செலுத்த வார்கள். இந்த முறையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு மறுமுறையும் கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஆறு மாத காலத்திற்கு முன் வாக்குறுதி கொடுத்த நாகப்பட்டினம் கடலோர பிராந்தியத்திலுள்ள பாசன வசதியை ஆரம்பித்து வைக்க நடவடிக்கை எடுத்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது விழுந்தமாவடி, திருப்பூண்டி, வடக்குபொய்யூர், தெற்குபொய்யூர், வேளாங்கண்ணி கிராம திட்டங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும். இந்த மூன்று திட்டங்கள் மூலமாக ஐயாயிரம் ஏக்கர் நிலம் பாசனத்திற்கு வரும், பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்படும். தண்ணீருக்கு வேறு எங்கும் போக வேண்டாம், இந்தப் பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானிய கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI S. SADASIVAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! மதிப்பிற்குரிய கனம் அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்தும், என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள சில திட்டங்களைப்பற்றியும் பேச வாய்ப்பும் கொடுத்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் கரூர் தாலுகாவைப் பொருத்த வரையில் ஒரு சில பகுதிகள்தான் நீர்வளமுள்ள பகுதிகளாக இருக்கின்றனவே தவிர, மற்றப் பகுதிகள் மிகவும் வறண்டு, காடாரம்பமாக, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப்போல் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்களும் நன்கு அறிவார்கள். அந்தப் பகுதிகளிலே இன்று சில திட்டங்கள் ஆரம்பக் கட்டத்திலே உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் காண்கின்றோம். நொய்யல் ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டி தண்ணீரைத் தேக்கினால் 40,000 ஏக்கர் அளவுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று சர்வே செய்து முடித்து இருக்கிறார்கள். சென்ற மாதம் பிரதம இன்ஜினியர் அவர்கள்கூட சென்று பார்த்து, அந்தத் திட்டம் நல்லதொரு திட்டம் என்று கருதுவதாக கேள்விப்படுகிறேன். அந்தத் திட்டத்தின் நீர்ப்பிடிப்பின் காரணமாக பாதிக்கக்கூடிய சிலர், தங்கள் சொந்த நலனைக் கருதி பல கட்டங்களில் அத்திட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டும் என்று மனுக்கள் அனுப்பி இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தினால் பெரும் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைத்து உணவு உற்பத்தி பெருகும் வாய்ப்பு இருப்பதால், இத்திட்டத்தை குறைக்காமல் இன்னும் அதிகமான அளவிலே எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தால் பயனடையக்கூடிய பிரிக்காக்கள் இரண்டு. (1) பரமத்தி. (2) புகளூர். இதில் பரமத்தி மிகவும் பிற்போச்சானது. சர்வே செய்யும்பொழுது கீழ்ப்பகுதிதான் பயன்படும் என்று தெரிகிறது. பரமத்தி மிகவும் வறண்ட பகுதியாக

[Sri S. Sadasivam]

[28th April 1960]

இருப்பதால், அப்பகுதிக்கு மக்கள் விவசாயம் செய்ய, இத்திட்டத்தில் கூடுதலாக செலவானாலும், வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கீழ் பவானித் திட்டத்தில், வாய்க்காலில் இரண்டு முறை ஷிப்ட் முறையில் தண்ணீர் விடுவதால் அதிக அளவு தண்ணீர் இருக்கிறது. அத்தண்ணீரை எங்கள் பகுதியாகிய பரமத்தி பிரிக்காவில் வரும் வாய்க்காலை விஸ்தரித்து புதிய ஆயக்கட்டு ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன் ஆயக்கட்டுகாரர்களுக்கு தண்ணீர் தட்டு இல்லாமல் கொடுப்பதற்காக புதிய நீர் தேக்கங்கள் ஏற்படுத்திய திட்டங்களில் வழி வகை செய்யப்பட்டுள்ளது என இவ்வறிக்கை கூறுகிறது. அதன் அடிப்படையில் அமராவதி திட்டம் போடப்பட்டது. அந்தத் திட்டத்தால் எங்கள் பகுதி கடை கோடி மக்கள் பாதிக்கப்படுமோ என்று ஐயுறுகிறார்கள். அதை சர்க்கார் ஒரு அறிக்கையின் மூலம் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என விளக்கவேண்டும். இந்த அமராவதித் திட்டம், உடுமலைப் பேட்டை, தாராபுரம், கரூர் ஆகிய மூன்று தாலுகாக்களுக்குப் பயன் படக்கூடிய திட்டம். ஆனால் தண்ணீர் வசதி உடுமலைப் பேட்டை, தாராபுரம் ஆகிய இரண்டு தாலுகாக்களுக்குத்தான் செய்யப்படுகிறது. கரூர் தாலுகாவுக்கு பயன்படுத்தப்படவில்லை. அமராவதி அணைக்கடியின் ஆற்றில் உபரி தண்ணீர் வருகிறது. எனவே, அரவக்குறிச்சி பிரக்கா, நாகம்பள்ளியிலே பழைய அணைக்கு வாய்க்கால் எடுக்க சர்வே செய்யப்பட்டது. அந்தத் திட்டத்தை நிச்சயமாக உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமராவதிப் பகுதியில் கீழ் நிலையிலே இறைவை என்னின் வைக்க தாராளமாக அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதி வறண்ட பிரதேசம். கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக மழை இல்லை. மழைக்காலங்களில் நீர் தேங்க ஏரி, குளங்களும் கிடையாது. எனவே check dams அமைத்து தண்ணீரைத் தேக்கினால், ஊற்றுக்களில் தண்ணீர் கிடைத்து பாசனம் செய்ய முடியும். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே இதுமாதிரி செய்திருப்பதை எக்சிக்யூடிவ் இன்ஜினியர் பார்த்து நல்ல திட்டம் என்றார். ஆனால் இதை பி. டபிள்யூ. டி. இலாகா மூலம் செய்ய முடியாது என்கிறார். எனவே இத்திட்டங்களை பி. டபிள்யூ. டி. மூலமாக எங்கள் பகுதியில் எடுத்துச் செய்ய சட்டத்திலே வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பரம்பிக்குளம் கழிவுத் தண்ணீர் அமராவதி ஆற்றில் விடப்படுமாதலால், அமராவதி ஒரு ஜீவநதியாக மாறும். அப்பொழுது, அமராவதி திட்டத்தில், தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை தாலுகாக்களுக்கு மீண்டும் புதிய திட்டங்கள் கொடுப்பதை நிறுத்தி, கரூர் தாலுகா பூரண பயன்படும்படி வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

28th April 1960]

[Sri S. Sadasivam]

நீண்ட நாட்களாகவே குடகனாபற்றி விவாதிக்கப்படுகிறது. அதிலே தண்ணீர் இல்லை என்பதை, நான் அண்மையிலே இருப்பதனால் உணர்கின்றேன். அந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கி நேரடியாக பாசனத்துக்கு கொடுக்க முடியாத நிலை இருந்தாலும், மழைக் காலங்களிலே வருகின்ற தண்ணீரை Rod regulators மூலமாக எடுத்துச்சென்று, வெள்ளியணை பிரதேசத்திற்கு கொடுக்க இன்ஜினியரிங் இலாகாவின் ஆராய்ந்து வருகின்றனர். அது நல்லதொரு திட்டம். இந்த அடிப்படையிலே அந்தத் திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று இந்த சபையிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நல்ல முறையில் அமுலாக்குவதற்கு என் போன்ற ஊழியர்களுக்கு வாய்ப்புத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இன்ஜினியரிங் இலாகாவின் மிகவும் திறமையாகவும், தங்களுடைய முழு உழைப்பையும் அர்ப்பணித்து வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை என் போன்றவர்கள் உணர்கிறார்கள். இது போன்ற திட்டங்களை இன்னும் அதிகமாக நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இன்றையதினம் இந்த மான்ய கோரிக்கையை 12½ அல்லது ஒரு மணிக்குள் முடித்துவிட வேண்டும். அதற்குமேல், மசோதாக்களை எடுத்துக்கொண்டு ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி நேரம் விவாதிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தோம். நேற்றைய தினம் 25 அங்கத்தினர்கள் பெயர் கொடுத்திருந்ததை மாற்றி, 35 அங்கத்தினர்கள் விவாதத்தில் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அமைச்சரவர்களிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டேன். அவரும் ஒத்துக்கொண்டார். மான்ய கோரிக்கையின் மீது விவாதத்தை 12½ மணிக்கு நிறுத்திவிட்டு, அதற்குமேல் மூன்று மசோதாக்களை விவாதித்து 1½ மணிக்கு முடித்துவிட்டு, மீண்டும் 3½ மணிக்கு திரும்பக்கூடி, மான்ய கோரிக்கையின்மீது விவாதத்தை தொடரவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் ஒரு மணி நேரம், 4½ மணியிலிருந்து 5½ வரையில், விவாதத்திற்கு பதிலளித்துப் பேசலாம். எல்லோர்க்கும் சம்மதம்தானே. (அங்கத்தினர்கள் : 'சம்மதம், சம்மதம்') ஆனால் ஒன்று, 3½ மணிக்கு மீண்டும் சபை கூடும்போது Recess இருப்பதில்லை. மணி அடிக்க வேண்டியவருகிறது. ஆகையால் அங்கத்தினர்கள் தயவு செய்து தவறாமல் வர வேண்டும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALA : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் பேரில் நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையின் அடிப்படையில் சில வார்த்தைகள் கூற அவாவுகிறேன். இந்த கோரிக்கைக்கு கழிந்த ஆண்டு

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [28th April 1960]

கிட்டத்தட்ட மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று ஒரு கோடியே எழுபத்தேழு லட்சம் ரூபாய் திட்ட அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஒரு காரணம், ஏற்கனவே செய்ய வேண்டிய பல திட்டங்களும், நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் Minor Irrigation தலைப்பில், ஏரிகளும், சிறு நீர்ப் பாசன திட்டங்களும் நிறைவேற்றுவதற்கு போதுமான பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. சிறு பாசன திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பது அமைச்சரின் உரையிலிருந்து தெரிகிறது. சுமார் 33,000-க்கு அதிகப்பட்ட ஏரிகளால் 40 சதவிகிதத்திற்கு அதிகமாக, தற்போது இருக்கக்கூடிய பாசன வளத்தை பெருக்கக்கூடிய இந்த இனத்திற்கு போதிய பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். Minor Irrigation துறையில், 1957-58-ல் 70 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1958-59-ல் 36 லட்ச ரூபாயாக அது குறைந்தது. 1959-60ல் 27 லட்ச ரூபாயாகக் குறைந்தது. கழிந்த ஆண்டு 35 லட்சமாக இருந்தது. இப்போதும் அதே 35 லட்சமாக இருக்கிறது. இது எவ்வளவு குறைவு என்பது நம் போன்றவர்களுக்குத் தெரியும். Minor Irrigation துறையில்தான், அந்தந்த வட்டாரத்துக்கு ஏதாவது செய்யக்கூடியதை திட்டவாட்டமாகச் செய்ய முடியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தும் கூட, அதற்கு சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. 70 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்தபோது, அது அவசர புயல் அடிப்படையில் செலவு செய்ததாக இருக்கும். ஆனால் அதே அடிப்படையில் இன்று ஒரு கோடி ரூபாய் வரை இந்த இனத்தில் செலவு செய்தால், கைமேல் பலன் கிடைக்கக்கூடிய திட்டமாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு இந்த இனத்திற்கு மிகக் குறைவாக தொகை ஒதுக்கிவிட்டு, அமைச்சர் அவர்கள் 'மிக அவசியமாகச் செய்ய வேண்டியதுதான்' என்று அவர்கள் உரையில் சொல்லுவதில் எந்த விதமான அர்த்தமும் இருக்க முடியாது. ஆதலால் இந்த இனத்திற்கு கணிசமான ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

குளங்களையும், ஏரிகளையும் மராமத்து செய்வதில் மிகவும் பழைய மனப்பான்மை கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறு தொகை ஒதுக்கி அரிப்பு வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஆண்டு செய்த வேலை, மறு ஆண்டு துவங்குவதற்கு முன்னாலேயே பலன் தராத முறையில் போகிறது மண்ணடித்து இருக்கக்கூடிய ஏரிகளில், மண்ணை அரித்து தரையில் இடுகிறார்கள். ஒரு மழை வருகிறது. திரும்பவும் மண் ஏரியிலுள் போகிறது. திரும்பத் திரும்ப அரிப்பு வேலை செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே செய்யும் வேலையை செவ்வனே செய்ய வேண்டும், மண்ணை அரித்து கரையில் போட்டால், கல் போட்டு கரை கட்டி தடுத்து, திரும்பவும் மண்ணடிப்பு ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டும்.

28th April 1960] [Sri K. Sattanatha Karayaial]

எங்கள் வட்டாரத்தில் 'தஞ்சை குளம்' என்று ஒன்றிருக்கிறது. போஜராஜன் அரசனாக இருந்த போது வெட்டப்பட்ட குளம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது முழு ஆயக்கட்டுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. ஒன்றுக்குப் பகுதி தான் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்தது. நாங்கள் கேரளத்தில் சேர்ந்திருந்த போது, இதை குறை கூறிக் கொண்டு இருந்தோம் அந்தக் குறை இன்றும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. மலைச் சரிவில் இருக்கக் கூடிய குளமாகையால், மண் வெகு சீக்கிரத்தில் வந்து அடைந்து விடுகிறது. மராமத்து செய்தாலும், மீண்டும் அடுத்த ஆண்டு அதே நிலைக்கு வந்து விடுகிறது.

செங்கோட்டை, தென்காசி ஆகிய இடங்களில் மொட்டை, குண்டாறு, ஸ்ரீமூலப்பேரி ஆகிய திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் ஒரு திட்டம் தான் தற்சமயம் நடந்து வருகிறது. நான் இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்தத் திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையைப் பார்த்தால், இதில் சிக்கனக் குறைவு கூட இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஒரு இடத்தில் ஒரு திட்டம் முடிவடையும் போது, அடுத்த திட்டம் உடனடியாகத் தொடங்கினால் மட்டுமே அங்கேயுள்ள ஆட்சி பயன்படுத்த முடியும். மெஷின்களும் Idle ஆக இல்லாமல் பயன்படுத்தப்பட முடியும். ஆகவே ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்ச்சியாக வேலை நடக்கக்கூடிய முறையில், 'கவர்ன்மெண்டு சாங்ஷன்' கொடுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இன்று இருக்கக்கூடிய முறையில், ஒரு திட்டம் நடந்து முடிந்தும், அடுத்த திட்டம் எப்போது துவங்கும் என்று யாருக்கும் தெரியாமல் இருக்கிறது. ஆதலால் இதில் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும். இந்த திட்டங்களெல்லாம் தொடர்ச்சியாக நடக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

செங்கோட்டை தாலுக்கா ஒன்றாக இருந்த காலத்தில், கேரளப் பகுதியிலிருந்து இங்கு இருக்கக்கூடிய சில ஏரிகள், குளங்கள், ஆறுகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்கள் இருந்தன. அதில் முக்கியமாக குறிப்பிடக்கூடியது புனலூர் ஆறு. திட்டம், இதைப்பற்றி இங்கு இருக்கக்கூடிய Chief Engineer சமீபத்தில் பரிசீலனை செய்ததாகத் தெரிகிறது. இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த திட்டத்தின்படி, புனலூர் ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு மதகு கட்டி, அங்கிருந்து அந்த தண்ணீரை Tunnel மூலமாக நிரப்பி, ஏற்கனவே ஓடிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய அனுமான் நதி, கருணை ஆறு, ராமநதி போன்ற நதிகளில் கொண்டுவந்து விட்டால், செங்கோட்டை, தென்காசி தாலுகாக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய நிலையில் அமையும். இந்த திட்டத்தை ஏன் வலியுறுத்துகிறேன் என்றால், இதே திட்டத்தை கேரள சர்க்காரும் செய்வதாக அவர்களுடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் இந்த திட்டத்தை தீட்டினால்,

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [28th April 1960]

நமக்கு சுமார் 10 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பிடலாம். அவர்கள் திட்டப்படி, அவர்கள் வட்டாரத்தில், சுமார் 5,000, 10 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு குறைவாகத்தான் பயன்படும். நமக்கு சுமார் 20,000 ஏக்கருக்கு மேல், 30,000 ஏக்கர் வரை பயன்படும். தவிர, மேட்டிலிருந்து தண்ணீரை கொண்டுவருவதாலும், சுமார் 2,000 அடி உயரம் வித்தியாசம் இருப்பதாலும், ஒரு வேளை அதை Hydro Electric ஆகக் கூட செய்ய முடியும். கேரளத்தில், அங்கே இருக்கக்கூடிய எல்லா நதிகளையும் பரிசீலனை செய்து, Water resources in Kerala State என்ன என்பதை பரிசீலனை செய்து, சில திட்டங்கள் வகுத்துள்ளார்கள். அந்த திட்டங்கள் பூராவும் குறைந்த அளவுக்கு பலனளிக்கக் கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது. நாமும் சில திட்டங்களை பரிசீலனை செய்து, திட்டவட்டமாக இந்த திட்டங்கள் பயன்படக் கூடிய திட்டங்கள், நல்ல முறையில் பயன்படும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டும். ஏதோ அவர்களிடம் பிச்சை கேட்கிற முறையில் அணுகுவது சரியல்ல. நம்மைப் பொருத்த மட்டில், தமிழ்நாடும் கேரளமும் தனித்தனியாக பிரிந்து விட்ட போதிலும், ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட பகுதி என்று நாம் கருதவில்லை. தமிழ் நாட்டில் ஒரு சிலர் மலையாளத்துக்கு அரிசி தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள் என்று அங்கலாய்த்து எழுதினார்கள். அதே போன்று அங்கே, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் கேரளத் தண்ணீரையெல்லாம் உறிஞ்சி விடுகிறார்கள் என்று கார்ட்டுன் வரைந்து காட்டுகிறார்கள். ஆனால் பொதுமக்களைப் பொருத்தவரையில், இரண்டு பகுதிகளில் உள்ள பொதுமக்களுக்கும், ஒருவர் பேரில் ஒருவருக்கு துவேஷ மில்லை. மலையாளிகளின் பேரில் தமிழனுக்கு துவேஷமில்லை. தமிழன் மீது மலையாளிகளுக்கு துவேஷமில்லை. இப்படி நல்லுறவை வளர்த்துக்கொண்டு போசுக்கூடிய நிலையில் ஒரு கும்பல் அதை தடைப் படுத்தக்கூடிய நிலையில் வேலை செய்கிறது. ஆகவே நாம் திட்டவட்டமாக நமது கோரிக்கைகள் என்ன என்பதை மத்திய சர்க்கார் மூலம் அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும். இது நமக்கும் அவர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய முறையில் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய திட்டம், ஏதோ ஒரு மாகாணத்திற்கும், அடுத்த மாகாணத்திற்கும் தகராறு ஏற்படக் கூடிய முறையில் உள்ள திட்டமல்ல என்பதை அகில இந்திய ரீதியில் வற்புறுத்த வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடக்கூடாது. ஏனென்றால் அவர்கள் திட்டம் தீட்டி விட்டால் பின்னால் குறை வந்து சேரும், நம்மால் பயன் படுத்திக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே இதை அவசியம் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-30
a.m.

* SRI A. SENAPATHI GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நம்முடைய அதிருஷ்டவசமாக மராமத்து இலாகா பல பெரிய திட்டங்களை எல்லாம் போட்டு எங்களுடைய பிரதேசத்தைப் போன்ற பாலையனங்களை எல்லாம் சோலைவளங்களாக அக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை, அதற்காக பாராட்டுகிறேன், நன்றி செலுத்துகிறேன். நல்லமுறையில் பல

28th April 1960] [Sri A. Senapathi Gounder]

பெரிய திட்டங்களை எல்லாம். நிறைவேற்றிக்கொடுத்து, விவசாயிகள் பொருளாதாரத் துறையில் மேம்பாடு அடைய அமைச்சர் அவை சிறந்த பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் கீழ் பவானித் திட்டம். அதுவும் நமது என்ஜினியர்கள் திறமையாகக் கணக்கிட்டு அதிகமாகக்கூட கணக்கிடாமல் குறைந்த அளவிலேயே கணக்கிட்டு அதை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதனால் இன்றைக்குப் பார்க்கும்போது அந்தத் திட்டத்தினால் இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கக்கூடிய தண்ணீர் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்தத் தண்ணீரையும், கசிவு நீராக வீணாகக் கூடியதையும் இன்னும் அதிக நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள்கூட அந்த ஏற்பாட்டை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாகச் சொன்னார்கள். உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டால் வெள்ளாமையை அதிகப்படுத்த முடியும். அங்கு

(Sri V. K. Krishnamurthy in the Chair.)

இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நல்ல லாபகரமாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுபோல சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அதை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக இந்தச் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக எங்கள் பிராந்தியத்தில் தனி டிவிஷன் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். இதனால் அதிகச் செலவு ஏற்படாமலும் பயன்படும் என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமராவதி திட்டத்தில் கூட அமராவதி அணையைச் சிறியதாகக் கட்டி விட்ட காரணத்தினால் குளம் இரண்டு நாளில் நிரம்பிவிடுகிறது. மழை காலத்தில் அதிகமாக வரக்கூடிய நீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே இந்தத் தண்ணீர் யாருக்கும் உபயோகம் இல்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதைத் தேக்கி உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதற்கு உடுமலைப்பேட்டை தாலுகாவில் கண்ணாடி புத்தூர் என்ற ஊர் அருகில் அணையைக் கட்டித் தந்தால் மதுரை, பழனி தாலுகாக்களில் உள்ள குளங்களை நிரப்பலாம். மேலும் சில குளங்களை உண்டாக்கலாம். இதனால் சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கரா வரைக்கும் பழனி, தாராபுரம் தாலுகாவில் சாகுபடி செய்வதற்குப் பயன்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, ஆயக்கட்டு பிரதேசத்தில் நீர்ப்பாசனத்திற்காகக் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கிணறுகளுக்கு மின்சாரத்தை உடனடியாகக் கொடுக்க திட்டவட்டமாக உத்தரவு

[Sri A. Senapathi Gounder] [28th April 1960]

வரவில்லை. அவைகளை எல்லாம் சீக்கிரமாகக் கொடுத்தால் அந்த வட்டாரத்தில் ஒருபோகம் போக மற்றபோகத்திற்கு மின்சார பம்பு செட்டு வைப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

இந்த அமராவதி திட்டத்தை மறுபடியும் புனராலோசனை செய்து சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் பல குளங்களுக்கு மழை காலத்தில் மட்டும் நீர்கொடுக்கலாம். மீண்டும் இத்திட்டத்தை வற்புறுத்துவதோடு கூட சிறிய பாசனத் திட்டங்களையும் விரைவில் அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பரம்பிக்குள திட்டத்தின்படி எங்கள் தாலுகாவுக்கு மிகவும் குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் உணர்ந்து பரிதாபத்தோடு எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. நான் கேட்டுக்கொள்வது 5½ லட்சம் ஏக்கரா கொண்ட தாலுக்காவில் பவானி வாய்க்கால் 24 ஆயிரம் ஏக்கரா.

THE HON. SRI P. KAKKAN: உங்கள் பகுதிக்குக் குறைவாகக் கொடுத்திருப்பதற்காக பரிதாபப்படுவதாக யார்—அவர்களே சொன்னார்களா, உங்களிடத்தில்?

SRI A. SENAPATHI GOUNDER: அதைப்பற்றி இப்போது சர்ச்சைசெய்யவோ, உங்களிடத்தில் சண்டைபோட்டு வாங்கவோ நாங்கள் விரும்பவில்லை. கெஞ்சியாவது தான் வாங்கிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் நிலைமையை அதிகாரிகளிலும் நன்றாக உணர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவையிலும் இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக இலைபோட்டு சாப்பாடு போடுகிறபோது இலையில் உட்கார்ந்தவர்கள்; நன்றாகச் சாப்பிடுவார்கள். மிச்சம் மீதியையாவது ஒன்று திரட்டி வெளியில் இருக்கிறவர்களுக்குப் போடலாம் என்பதுபோல தாலுகாவுக்குக் கொஞ்சமாகக் குறைத்தால்கூட எங்கள் தாலுகாவுக்கு அதிகம் கொடுத்து விடலாம். அப்படிக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பரம்பிக்குளம் திட்ட விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் எங்கள் பிராந்தியத்தில் அதிக ஏக்கரா சாகுபடிக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI C. KOLANTHAI AMMAL: கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் நீர்ப்பாசன மானியத் தொகையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச நான் முற்படுகிறேன். நம்முடைய நாட்டின் விவசாயத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது நீர்ப்பாசனம் என்பதை நம்முடைய அரசாங்கம் நல்ல முறையில் உணர்ந்து பல பெரிய திட்டங்களை மிக அவசரமாக நிறைவேற்றியிருப்பதற்கு பொதுமக்களின் சார்பில் நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு கூட பெரிய நீர்ப்பாசனத்

[28th April 1960] [Srimathi C. Kolanthai Ammal]

திட்டங்களை எந்த அளவுக்கு விரிவாக—நீர்ப்பாசன வசதி மாநிலம் முழுக்க பெருகவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றினோமோ அதே நோக்கத்தோடு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் நம்முடைய மாநிலத்தில் வட்டாய்ம் வட்டாரமாக மிகத் தீவிரமாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்பதை இந்த இடத்தில் வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறேன். காரணம் என்ன வென்றால் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களினாலே பயன் அடையக் கூடிய பகுதிகள் சிலதான். ஆனால் நிலவளம் குறைந்து இருக்கும் எங்கள் பல்லடம் போன்ற பகுதிகள், கோயம்புத்தூர் தாலுகா, அவிநாசி தாலுகா போன்ற பகுதிகள் பருவமழையும் குறைவாக உள்ள பிரதேசம். ஆகவே அந்தப் பகுதிகளில் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களின் மூலம்தான் வளம்பெருகச் செய்ய முடியும். அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பேயே திட்டவட்டமான முறையில் நல்ல வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ஆனால் இன்னும் அது அமுல் நடக்கக் கூடிய அளவுக்கு கிராமப் பகுதிகளில் வரவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே உடனடியாக அதை அமுல் நடத்துமாற்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் பரம்பிக் குளம் தண்ணீரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தண்ணீர் எங்கள் பல்லடம் தாலுகாவுக்குப் பயன்படத்தக்கவகையில் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிறப்பாக சூலூர் பிர்க்காவில் அதன் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று பல முறையும் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்போது 13 கிராமங்களுக்கு அந்தப் பகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை இன்னும் அதிகப்படுத்தித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு அடுத்தப்படியாக குந்தாவிலே கழிவு நீர் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த குந்தா கழிவு நீரை கோயம்புத்தூர் தாலுகாவிற்கு நீர்ப்பாசன வசதி அளிக்கத் திட்டமிடப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் மூலம் எங்கள் பகுதியும், எங்கள் பகுதியில் உள்ள கிணறுகளில் அதிக நீர் ஊற்று எடுக்கும்படியாகவும் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் கோவை தாலுகா, அவிநாசி தாலுகா பயன்படக்கூடிய அளவில் இத்திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் சூலூர் பிர்க்காவில் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்ட அடிப்படையில் இரண்டு மூன்று திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று மணதாம்பரை ஆறு. அந்த ஆற்றைக் குறுக்கிட்டு சோமனாத்திட்டம் பாளையம் என்ற இடத்தில் அணைக்கட்டி நீர்தேக்கி வைத்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பயன்படும். இன்னொன்று சங்கராஜர் பள்ளம் என்ற இடத்தில் அமைக்கப்பட

[Srimathi C. Kolanthai Ammal] [28th April 1960]

வேண்டியது. இதனால் பக்கத்தில் இருக்கிற குளத்தில் அதிகமாக நீர்த் தேக்கினால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பயன்படும். இந்தத் திட்டங்களினால் பெரும் அளவுக்கு லாபம் இருக்காது என்ற காரணத்தினால் சர்க்கார் இவற்றைக் கைவிட்டார்கள், அல்லது காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. லாபம் இல்லாவிட்டாலும்கூட விவசாயிகளுக்கு நன்மை உண்டாக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், நஷ்டம் ஏற்படாது என்ற அளவில் இவற்றை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கலெக்டருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கும் குளம் குட்டைகளைப் பராமரிக்க அவர்களுடைய கையிலே போதுமான பணம் ஒதுக்கப்படுவது கிடையாது. ஒரு வருஷத்திற்கு இரண்டு மூன்று குளம் குட்டைகள் பராமரிக்கும் பணம் தான் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் கலெக்டருடைய பராமரிப்பிலே இருக்கும் குளம் குட்டைகளுக்கும் அதிக பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துகிறேன்.

லேயர் பவானியில் இப்பொழுது இருக்கும் முறையே நீடிக்க வேண்டும். பொதுமக்கள் அதை வெகுவாக ஆதரிக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மதுரை அங்கத்தினர் அவர்கள் நிலக்கோட்டை தாலுக்காவிற்கு சிறிய நீர்பாசன திட்டங்கள் இல்லை என்று பலவேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று அதிகார பூர்வமாக அரசாங்கத்தினிடம் அணுகியும் கூட கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இயற்கை வளம் குறைந்திருக்கும் நிலக்கோட்டைப் பகுதி இந்த இடங்களில் அவர்களுக்கு நீர்பாசனம் வந்த பிறகும் அந்த அளவிற்கு சிறிய பெரிய நீர்பாசன திட்டங்கள் அமல் நடத்துவதற்கு அதிகாரிகளும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் 12 ஆண்டு காலங்களில் மிகப்பெரிய நல்ல பல திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு உதவியாக இருந்த அதிகாரிகளுக்கும், என்ஜினியர்களுக்கும், டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கும் பல அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒத்துழைத்ததற்கும் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு மேலும் பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

* SRI S. RAMASAMI THEVAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப்பிரேபணையை ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கும் அரந்தாங்கி பகுதியில் ஒரு சிறு பகுதியில் மாத்திரம் ஸி.எம்.பி. பாசனம் இருக்கிறது. அதுவும் 5-ல் ஒரு பாகம்தான் பாய்கிறது. இருந்தாலும் அது டெயில் எண்டு பிரதேசமாக இருப்பதால் தண்ணீர் காலா காலத்தில் வருவதில்லை. தண்ணீர் காலாகாலத்தில் கிடைக்காததினால் வேளாண்மை செய்ய முடியாமல் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. “கோப்பு தப்பினால் குப்பையும்

[28th April 1960] [Sri S. Ramasami Thevar]

பயிர் ஏறாது” என்பது போல காலம் கடந்த வேளாண்மை செய்வதால் சரியான பலனை அடைய முடியவில்லை. இதனால் பல நோய்கள் பயிருக்கு உண்டாகிறது. இதுபற்றி சிறிது கவனிக்க வேண்டுகிறோம். காலாகாலத்தில் தண்ணீர் வந்தால்தான் நல்லதொரு விளைச்சலை காண்பிக்க முடியும் என்று திட்ட வட்டமாக சொல்லமுடியும்.

மற்ற பகுதி மானாவாரி பிரதேசம், மழையே பெய்யவில்லை. ஓர் இரு வருஷங்களில் மழை பெய்யும், மாமாங்க கணக்காக மழை பெய்வதில்லை. அவதி இருக்கிறது. காவேரித் தண்ணீர் என்னுடைய பகுதிக்கு வரவேண்டியதாய் இருந்தது. ஆனால் அந்த சமயத்தில் புதுக்கோட்டை குறுக்கே இருந்ததால் என் பகுதிக்கு பாயவேண்டிய தண்ணீர் வேறு வழியாக சென்று விட்டது. 1948-ம் ஆண்டில் அரந்தாங்கி தாலுக்காவில் அரசியல் மாநாடு நடத்தப்பட்டது. அந்த சமயம் புதுக்கோட்டை நம்முடைய வசமானது. அன்று நமது முதல் அமைச்சரும் உள் விவகார அமைச்சரும் அந்த மாநாட்டிலே பேசும்போது அரந்தாங்கிக்கு முதல் சலுகை அவசியம் கொடுக்கப்படும். அதற்குப் பிறகுதான் வேறு இடங்களுக்குத் தண்ணீர் விடப்படும் என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் அரந்தாங்கிப் பகுதியை விட்டுவிட்டு வேறு பகுதிக்கு முதல் சலுகை அளித்திருக்கிறார்கள், என்றால் அன்று கொடுத்த வாக்குறுதியை மறந்துவிட்டார்கள் என்றுதான் இந்தசமயத்தில் சபைமுன் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்று பெரிய அளவில் நீர்பாசன திட்டங்களை ஏற்படுத்த முடியாவிட்டாலும் சிறிய நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க அரந்தாங்கிப் பகுதியில் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை துரிதமாக, தீவிரமாக முடித்துத் தரவேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

புட் ப்ரொடக்ஷன் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக குளங்கள் தூர் எடுக்கிறார்கள். தூர் எடுப்பது மாத்திரம் போதாது. என் பகுதியில் ஆங்காங்குள்ள ஜமீன் கிராமங்களில் வரத்துக் கால்கள் தூர்ந்து பாழடைந்து கிடக்கின்றன. எவ்வளவுதான் குளங்களை ஆழமாகத் தோண்டினாலும் வரத்துக்கால்கள் அடைப்பட்டு இருந்தால் பலன் ஒன்றும் ஏற்படாது. “தூரும்பும் கலத் தண்ணீரைத் தேக்கும்” என்று பழமொழி இருக்கிறது. இதுபோல் அந்த வரத்துக்கால்கள் தண்ணீரை அதிகமாக்குவதற்கு வழியில்லாமல் தூர்ந்து போய் இருக்கின்றன. அவைகளை சொந்த நிலங்களாகக் கூட சிலர் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி பலமுறை இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறேன். குளங்களில் உள்ள தூரை எடுக்க அதிகாரம் இருக்கிறது, அதைச் செய்துக் கொடுக்க கட்டளை இருக்கிறது, என புட் ப்ரொடக்ஷன் டிபார்ட்மென்ட்-ஐ அணுகி கேட்டபோது சொல்லப்படுகிறது வாரிகால்களை செப்பணிவதற்கு ஒருவித அறிவிப்பும் இல்லை என்று. ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது சிறிய

[Sri S. Ramasami Thevar] [28th April 1960]

நீர்ப்பாசன குளங்கள் தூர் எடுப்பதற்கும் வாய்க்கால்களை சரிப்படுத்துவதற்கும் திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியை பொறுத்தவரையில் நாங்கள் பல திட்டங்களை கொடுத்திருக்கிறோம். நற்பவழக்குடியிலும், இன்னும் சில இடங்களிலும், வெள்ளாற்றிலே பல அணைகள் கட்டுவதற்காகவும் திட்டம் கொடுத்தோம். திருநெல்வேலி ஆற்றின் மூலமாக கடலில் செல்லும் தண்ணீரைத் தேக்கினால் இதிலிருந்து பல கிராமங்கள் நல்ல விளைச்சலைப் பெறும். இந்தத் திட்டத்தை ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிறோம். இதை சீக்கிரம் முடித்துத் தரவேண்டுகிறோம்.

இவ்விதமாக சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் வரவிட்டால் அப்பகுதி பூராவும் பாதிக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 100-க்குத் 90 ஜமீன் கிராமங்கள் கவனிப்பாரற்று இருக்கின்றன. பஞ்சம் அடிக்கடி ஏற்படுவதினால் அங்குள்ள மக்கள் இலங்கை சென்று குடியேறினார்கள். கூலிகளாகச் சென்றார்கள். இன்று பிழைப்பதற்குக்கூட வழியில்லை. நாட்டில் பஞ்சம் அடிக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதனால் சர்க்கார் உடனடியாக கவனித்து அரந்தாங்கி தாலுகாவிற்கு வேண்டிய வசதிகள் துரிதமாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற வருஷத்தில் அதிகமாக பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இந்த சபைக்கும் கூட நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். கனம் மின்சார அமைச்சர்கூட இந்த பக்கம் வந்து அங்கு பயிர்கள் பட்டுப்போய் இருந்த நிலைமையை பார்த்து அவர்கள் கண்ணீர் விடாத அளவிற்கு கவலைப்பட்டார்கள். “நீங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க சகிக்க முடியவில்லை. இந்த வருஷத்தில் மாத்திரம் வரி வஜா செய்து கொடுப்பது மாத்திரம் போதாது. நிரந்தரமாக பரிகாரம் தேடி நீங்கள் என்றும் நல்ல முறையில் வாழவேண்டிய அளவிற்கு நான் செய்துதர முயற்சிக்கிறேன்,” என்று அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த அமைச்சரவைக்கு தெரிவித்து வற்புறுத்துகிறேன். என் பகுதிக்கு நிரந்தரமாக நல் வாழ்வை அளிக்க அமைச்சரவையும் இந்த இலாகாவும் பணி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னவந்திருக்கும் நீர்ப்பாசன மான்யத்தை ஆதரித்து சில சங்கதிகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள பவானி தாலுகா. அது ஒரு வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே பெரிய நீர்ப்பாசன வேலைகள் ஒன்றும் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை அங்கு இல்லை.

[28th April 1960] [Sri P. G. Manickam]

சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களைத்தான் அங்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கமும் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களைத்தான் இனி நிறைவேற்றுவதில் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் பொறுத்த மட்டில் அவைகள் செய்தாகிவிட்டன. இனி அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள்தான். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மற்ற ராஜ்யங்களை விட நமது ராஜ்யத்தில்தான் முதன்மை பெற்று இருக்கிறது. இந்த முறையில்தான் அரசாங்கம் இங்கு கொண்டுவருகிறது என்பதை எல்லா மக்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இவைகள் இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரங்களில் இருந்து தெரியவருகின்றன. சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு ராஜ்ய அரசாங்கம் முதலிடம் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் எந்தெந்த சிறு சிறு திட்டங்கள் அவசியமாக ஏற்படவேண்டுமோ எந்தெந்த திட்டங்கள் எடுத்துக்கொண்டால் அதிக பலன் கிட்டுமோ அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை எடுத்துச் செய்யும்படியாக நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டிய வகையில் என்னுடைய தொகுதியில் 7 திட்டங்கள் இருக்கின்றன. 7 திட்டங்களுக்கும் இன்வெஸ்டிகேஷன் முதலிய போக்கு வரத்துக்கள் நடந்துவிட்டன. 200 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட திட்டங்களை கலெக்டரே நடத்தவேண்டுமென்று திட்டத்திற்குள்

- (1) Formation of a tank across Tannirapallam in Athani village
- (2) formation of a tank across Karumbaripallam in Nagalur village,
- (3) formation of a tank in Chennapatti vilage, etc.

ஆக மொத்தம் ஏழு இடங்களில், 7,78,800 ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஏறக்குறைய 1,500 ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்குமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1,500 ஏக்கர் மட்டுமல்ல. ஏறக்குறைய 3,000 ஏக்கர் வரை கூட தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்குரிய வசதி இருக்கிறது. குளங்களுக்கு பாப்பப்படும்போது அங்குள்ள குளங்களில் தண்ணீர் போய் சேருகிறது. அதனால் அதில் கூடுதல் 500 ஏக்கர்களுக்கு மேல் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு வசதி இருக்கும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டு வர வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எத்தனையோ ஏரிகள் வெட்டப்பட்டன. அதனால் இப்பொழுது தண்ணீர் ஆங்காங்கு பாய்கிறது. அப்படி தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டிருப்பதின் காரணமாக நம் நாடு செழித்து வருகிறது. நமது சென்னை மாகாணம் நாளடைவில் ஒரு குபேர நாடாக ஆகிவிடும் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதிலும் ஒரு குறை இருக்கிறது. அதுதான் ஆங்காங்கு வசிக்கக் கூடிய மக்கள், நீர்க்கிணியில் பாதிக்கப் பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஹரிஜன காலனிகளில்,

[Sri P. G. Manickam] [28th April 1960]

மேட்டூர் வலது கரைப் பாசனத்திலும், லோயர் பவானி வாய்க்காலிலும் நீர்க்கிவினால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கும் சேரிகளில் உள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஓதம் அடிப்பதால் நோர்வாய்க்குள்ளாகி மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி அதிகாரிகளிடம் என் கை சலிக்கும் அளவிற்கு விண்ணப்பங்கள் கொடுத்து விட்டேன். ஜில்லா அதிகாரிகளிடமும், செக்ரட்டேரியட் அதிகாரிகளிடமும் எவ்வளவோ விண்ணப்பங்கள் எழுதிக் கொடுத்தாகி விட்டன. அமைச்சர் அவர்களிடமும் எத்தனையோமுறை சொல்லியாகி விட்டது. ஆனாலும் ஒரு விமோசனத்தையும் காணோம். ஆகவே, ஹரிஜனங்கள் கஷ்ட நிலையை உணர்ந்து அவர்கள் படும் கஷ்டங்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் அளிப்பதற்கான விதத்தில் அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள நீர்பாசனக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நான் பேசி முடியும்போது 11 மணியாக இருக்க வேண்டுமென்பது கணக்கு. ஆகவே எனக்கு முன் பேசியவர்கள் கால், அரை நிமிஷங்கள் மிச்சம் வைத்திருப்பதையும் எனக்குத் தரவேண்டும், அது என்னெத்தான் சாரும் என்று பாத்யதைக் கொண்டாடுகிறேன். அமைச்சர்கள் கோரிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கும் நான் மனதார பாராட்டுகிறேன். இத்தகைய தகவல்களைக் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்து வருகிறது. சென்ற அலெம்பளியில் கூட இத்தகைய தகவல்கள் கொடுக்கும் நிலை தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டு வந்ததா என்று கூறமுடியவில்லை. இரண்டாவது பொதுத் தேர்தலுக்கு பின்னால் ஒவ்வொரு துறையிலும், அந்தந்தத் துறைகளிலுள்ள தகவல்களை அங்கத்தினர்களுக்கு தந்து உதவுவது, அப்படி தகவல்கள் கொடுப்பது அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருப்பதால் அதற்காக அரசாங்கத்தையும் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவினரையும் நான் மனதார பாராட்டுகிறேன். இத்தகைய தகவல்களைக் கொடுத்து அவைகளின் பேரில் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துகளைச் சொல்வது என்பது பொருத்தமானதொன்றாகும். ஒவ்வொரு இலாகா அமைச்சரும் வேண்டிய தகவல்களை அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுத்து உதவ முன்வந்திருப்பது பாராட்டுதற் குரியதாகும். இல்லை என்ற சொல்லை இல்லை என்று வைக்க வேண்டுமென்று பாரதி கூறினார். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை விவாதிக்கும்போது சில அங்கத்தினர்கள் அமைச்சர்களின் வாயிலிருந்து “இல்லை” என்ற வார்த்தையை வருவிக்கக் கூட முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதை விவாதத்தின் போது நாம் காண்கிறோம். அது பரிதாபகரமான நிலையாகும். தண்ணீர் என்பது எல்லாவிடங்களுக்கும் தேவையானதொன்றாகும். ஆகவே, இதுகுறித்துக் கேட்கும்போது பரிசீலிப்போம் என்கிறார்கள். ஆக, இல்லை என்ற சொல்லை இல்லை என்று செய்யும் நிலையை உண்டு பண்ண வேண்டும். நாம் பல

28th April 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

அணைக்கட்டுகளைப் பார்வையிட்டுருக்கிறோம். அவைகள் மிக மிக அழகாக நல்ல வகையில் துட்டப்பட்டிருக்கிறது, என்பதை அவைகளைப் பார்த்தவர்கள் எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள். நாம் மட்டுமல்ல, இந்தத் துறையில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்கள் கூட அதைப் பாராட்டுகிறார்கள். நாம் நமது திட்ட வேலைகளை கால் வரையறைக்குள் முடித்திருக்கிறோம். எஸ்டிமேட் தொகைக்கு மிக மிகக் குறைவான அளவில் நாம் நமது திட்ட வேலைகளை நல்லமுறையில் செய்து முடித்திருக்கிறோம். செய்யப்பட்டுள்ள வேலைகளில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அவைகளையும் நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அணைக்கட்டுகளில் நீர்க்கிவு ஏற்படாதபடி அதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அவைகளும் தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நீர்பாசனம் சம்பந்தப் பட்ட வரையில் இதில் ஈடுபட்டுள்ள இலாகாவினருக்கு கஷ்டமாகத் தோன்றும் பல பிரச்சனைகளை ஆராய்ச்சி ரூபமாகக் கண்டு பிடிக்க பூண்டியில் ஒரு ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் வைத்து அதில் தீர்வு காண வழிவகைகளை அரசாங்கம் கண்டு பிடித்து வருகிறது. ஆராய்ச்சியில் கண்டு பிடிக்கப் பட்டவைகளை மாதிரியாக வைத்துக்கொண்டு குறைகளுக்கு நிவர்த்தி காண்பதற்கு முயற்சி செய்து இன்று பலவிடங்களிலும் வெற்றிபெறத்தக்க வகையில், பாராட்டத்தக்க வகையில் பல வேலைகள் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் எல்லா துறைகளிலும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ராமநாதபுரம் ஜில்லா வாசி என்பதை எல்லோரும் அறிவிர்கள். ராமநாதபுரத்தில் பெரிய ஆறுகள் ஒன்றும் கிடையாது. புதுத் திட்டங்கள் மூலம், உள்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய நீர் வசதிகளை வைத்துக் கொண்டு ஒன்றும் செய்து விடமுடியாது, அங்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள பட்டியலின் கடைசியிலுள்ள இரண்டு பாராக்களைப் பார்க்கும்போது, அதில் எங்களுக்கு கொஞ்சம் சந்தோஷத்தை தரும் தகவல்களைத் தெரிவித் திருக்கிறார்கள். கோளத் தண்ணீரை ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இரண்டு மூன்று அணைக்கட்டுகள் கட்டி அதில் தண்ணீரைத் தேக்கி அந்தத் தண்ணீரை இந்தப் பகுதிகளுக்கு கொண்டு வரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தகவல் கொடுத்திருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். இந்த இலாகாவிலுள்ள பெரிய அதிகாரிகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்தப் பகுதிகளை பார்வையிட்டு வேண்டிய தகவல்களை எல்லாம் சேகரித்து வைத் திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல் கோள சர்க்கார் நியாயமான நமது கோரிக்கைகளுக்கு இணங்கி நமது திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு ஒத்துழைக்க முன் வருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். மூன்றாவது திட்டத்தில் இதற்காக முயற்சிகளை நமது அரசாங்கம் எடுத்து வருவதைப் பாராட்டு கிறேன். பல ஆண்டு காலமாக பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி, இது விஷயத்தில் நல்ல வழி வகைகள் காணாது திண்டாடும் அப் பிரதேச மக்களுக்கு இதன் மூலம் நிரந்தரமான பாசன வசதி செய்து தர வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்பாசனத்

[Sri R. Krishnasami Naidu] [28th April 1960]

திட்டங்கள் அல்லது சிறிய திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இன்னும் பல வேலைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு நிறைவேற்றுவதற்கு இருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் மலையடிவாரத்தில் கிழவன் கோயில், சேத்துர்பக்கம் சின்னயன்கோட்டை இந்த இரண்டு இடங்களில் வந்து என்ஜினியர்கள் பார்வையிட்டனர். இந்த இடங்களில் சிறு நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டினால் அது நல்ல பலன் தருவதாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக, “உலில்லிங் கம் ரிசர்வ் மேஷன்” திட்டம். இதை இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அமுல் நடத்துவதின் மூலம் நல்ல பயனை நாம் அடைய முடியும். அப்படி பலன் அளிக்கத் தக்க விதத்தில் ஆயிரக்கணக்கான வேலைகளை இருக்கின்றன. “உலில்லிங் கம் ரிசர்வ் மேஷன்” திட்டத்தை இராமநாதபுரம் கீழ் பகுதியில் பெரிய அளவில் நிறைவேற்றுவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கான இயந்திர சாதனங்கள் குறைவாக இருந்தாலும் அவைகளை சீக்கிரமாக அன்னிய நாடுகளிலிருந்தாவது அந்த சாதனங்களை வரவழைத்து இந்தக் காரியங்களை செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முன்பு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இப்பொழுது பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை மேற்பார்வையிடும் சிப் என்ஜினியர் அவர்கள் இது குறித்து ஒரு முடிவு எடுத்தார்கள். அதாவது நேஷனல் ஹைவேஸ், மெரோவினியல் ஹைவேஸ் இவைகளுக்கு பக்கத்திலிருக்கும் கண்மாய்களை, அவைகள் பி.டபிள்யூ.டி.யைச் சேர்ந்ததுதான். மராமத்து செய்யும்போது, கரைகளை உயர்த்தும்போது மண்ணை வெட்டிப் போடும்போது ரோட்டில் மண் சரிந்து சேர்ந்து கொண்டு விடுகிறது. இதை நான் சொல்லுவதனால் ஏதோ பி.டபிள்யூ.டி-க்கும் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கும் சண்டையை இழுத்து விடுவதாக நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இதை பலர் அலட்சியமாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக ரோடுகள் கரையெல்லாம் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் ரோடு போக்கு வரவுக்கூட சில சமயங்களில் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே கண்மாய்கள் மராமத்து செய்ய வேண்டிய இடங்களில் அதைப்பற்றி நீர்பாசன இலாகாவுக்கு தெரிவித்து ரோடுகள், பாதைகளுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படாமல் கரைகளை மராமத்து செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மன்றத்தில் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் நீர்பாசன இலாகா மான்யத்தை ஆதரித்து இந்த இலாகாவினால் சென்ற காலத்துக்கும் இந்த காலத்துக்கும் இடையிலுள்ள குறுகிய காலத்தில் மிக பெரிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அதன் மூலமாக நல்லதொரு முன்னேற்றத்தை கண்டிருப்பதோடு, குறித்த காலத்திற்கு முன்னதாகவே திட்டமிட்டு, திட்டமிட்ட

28th April 1960] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

தொகைக்கு உட்பட்டும் தீவிரமாக ஆங்காங்கே பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த இலாகாவானது நல்ல பணி புரிகின்றது, என்பது மட்டுமல்ல, இதைப் பொறுப்பேற்று இருக்கிற நமது அமைச்சர் அவர்களும் இரவு பகல் என்று பாராமல் எங்கெங்கெல்லாம் நிலைமைகளை சமாளிக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் நிலைமைகளை அறிந்து அதற்குத் தக்கவாறு நடவடிக்கை எடுத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பலவிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள் என்பதை பொருத்துதான். மராமத்திலாகா நல்ல பணிபுரிகிறது என்பதன் காரணமாக அமைச்சர் அவர்களையும் அவர்களுடைய இலாகாவில் பணிபுரிகின்ற அத்தனை ஊழியர்களையும் நான் மனதார பாராட்டுகிறேன்.

இப்போது இருக்கின்ற முறையைப் பார்த்தால், நீர்பாசன இலாகா மூன்று இலாகாக்களாக பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டின்கீழ் ஒரு பகுதி, உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு பகுதி, நீர்பாசன இலாகா என்று ஒரு பகுதி இவ்விதம் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிந்து இருக்கின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் என். எஸ். இராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்த மூன்று பகுதிகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரே டிபார்ட்மெண்ட் என்ற முறையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இப்போது பல பல இலாகாக்களாக இருப்பதால் சில வேலைகளில் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. மேலும், நீர்பாசனத்தில் இருக்கும் பெருங்குறைகள் சென்ற ஆண்டு மேட்டூர் அணை திறந்து எங்கும் ஒரே வெள்ளமாக இருந்த நிலையில் கொள்ளிடத்தில் வெள்ளம் ஜாஸ்தியாக போனபோது காவேரி, மன்னியாறு, பழவாறு போன்ற பாசன ஆறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் குருவை மகசூல் உழுத சேர் வெடித்து நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக குறைவான கண்டுமுதல் தான் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. வெள்ள பாதுகாப்பு ஒரு புறம். ஆற்றில் தண்ணீர் இல்லாத குறை ஒருபுறம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்நிலைமையை பரிசீலனை செய்து இனி இப்படி ஏற்படாமல் தடுக்கத்தக்க முன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்குக் காரணம் ஒரு இலாகாவாக இல்லாமல், ஏ., பி., ஸி., என்று மூன்று பகுதிகளாக இருப்பதால் கால்வாய்களை எல்லாம் சரியாக கவனிப்பதில்லை, அதோடு செய்யப்படும் வேலைகளும் காலதாமதம் ஆகிறது. அதிலும் முக்கியமாக உள்வாய்க்கால்களை குடி மராமத்து தலையிலும் மெயின்சானலை நீர்பாசன இலாகா எடுத்துக் கொண்டு பராமரித்து வருகின்றது. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லா விலுள்ள பல பழைய டெல்டா பிரதேசங்களில் நீர்பாசன வசதிகள், பாய்ச்சல் வடிகால் வசதிகள் இல்லாததின் காரணமாக சாகுபடி பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளை எல்லாம் காலதாமதம் இல்லாமல் கவனித்து வந்தால் நாட்டில் குறிப்பாக உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். அதோடு டெல்டா பிரதேசங்களில்,

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [28th April 1960]

பாபஞ்சம், கும்பகோணம், மாயவரம், சீர்காழி, நன்னிலம், திருத் துறைப்பூண்டி இந்த இடங்களில் எல்லாம் இப்போது இருப்பதை மாற்றி பாசன வடிகால் வசதியை புதிய முறையில் மாற்றி அமைக்க, இவைகளை ஸ்பெஷல் திட்டங்களாக எடுத்துக்கொண்டு பாசன வசதிகளையும் வடிகால் வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இவைகளை அவசரமாக எடுத்துக் கொண்டு இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் அமல் நடத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம், இப்போது தீவிர உணவு உற்பத்தி திட்டத்தை தஞ்சை ஜில்லாவில், ஆடுதுறையில் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களால் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்றால், வாய்க்கால்கள் வடிகால்கள் இல்லாத குறைகள், நீர்ப்பாசனத்துக்கு வழியில்லாத குறைகள் இவைகள் எல்லாம் நீக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே இந்தக் குறைகளை எல்லாம் ஸ்பெஷல் திட்டமாக எடுத்துக்கொள்வதோடு, பாசன வசதியில்லாத இருக்கும் அரந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை பகுதிகளையும் இந்த ஸ்பெஷல் திட்டத்தில் சேர்த்து தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் நல்ல உற்பத்தியை காண்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சீப் என்ஜினியர் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு வந்தபோது இதையெல்லாம் சுற்றிப்பார்த்து இருக்கிறார். ஆகவே இந்த தீவிர சாகுபடி திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் இந்தக் குறைகளை எல்லாம் முடித்து, திட்டங்களை நல்ல முறையாக பயன்படுத்திக்கொண்டு, அதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் எடுக்க, உடனடியாக அதற்கு வேண்டிய எஸ்டிமேட் எல்லாம் தயார் செய்வதற்காக நடவடிக்கை எடுத்து இந்த ஆண்டுக்குள்ளாகவே வேலையை முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கொள்ளிடத்திலிருந்து வடிகாலாக கடலுக்குப் போகும் தண்ணீர் லோயர் அணைக்கட்டுக்கு கிழக்குப் பக்கம் ஏராளமான தண்ணீர் வீணாக கடலில் போய் விழுகிறது. மேற்கே இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கும் குறிப்பாக கொள்ளிடத் திலிருந்து பிரிந்து போகக்கூடிய வடவாறு, ராஜவாய்க்கால் போன்ற ஆறுகளில் வில்ட் க்ளியரன்ஸ் செய்து, தென்னாற்காடு ஜில்லா பெரும் பகுதிகளுக்கு இந்த ஆறு மூலமாக பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் பல இடங்களில் இது போன்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் உடையார்பாளையம் தாலுகாவுக்கு—கொள்ளிடம் திட்டத்திலிருந்தும் புள்ளம்பாடி திட்டத்தாலும் பாசன வசதி கொடுக்க கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் கொள்ளிடம், காவேரி பகுதியிலுள்ள படுகைகளைப் பற்றி இங்கு பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த இடத்தில்

[28th April 1960] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

சாகுபடிக்கு எவ்வளவோ வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை கூட்டுறவு அடிப்படையில் சாகுபடி செய்கின்ற முறையில் ஐந்து ஆண்டு என்றே பத்து ஆண்டு என்றே டிபார்ட்மெண்டுக்கு வேண்டும்போது எடுத்துக்கொள்வது என்ற ஒரு கண்டிஷனை கொடுத்து, ஏழை மக்களிடத்தில் கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்றும் அங்கு விவசாயம் செய்ய முற்பட்டால் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்றும் கூறிக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் கடலோரப் பகுதிகளில் உப்பு நீர் வந்து சேருவதால் நிலங்கள் எல்லாம் வீணாகப் போகின்றது. ஆகவே இதைத் தடுக்க உடனடியாக ஏதாவது முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இதற்காக ஒரு திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இதற்காக ஒரு திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்த நீர்ப்பாசன இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற கடைநிலை ஊழியர்கள், லஸ்கர்கள், இரிரிகேஷன் குமாஸ்தாக்கள், செக்ஷன் ஆபீஸர்கள் போன்றவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் போதாது அதை இன்னும் சற்று உயர்த்திக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவுக்கு போதுமானதாக இருக்கும். ஆகவே அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய குடியிருப்பு வசதிகள், அவர்கள் வேலை செய்கின்ற ஆபீஸ்களில் மின்சார லைட்ஸ் அல்லது மின்சார விசிறிகளோ இல்லாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் போக்கவேண்டும். அபிவிருத்தி ஆபீசர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஜீப் வசதி போல் செய்து கொடுக்கா விட்டாலும்கூட, இந்த இலாகாவில் வேலை செய்கிற எல்லா செக்ஷன் ஆபீஸர்களுக்கும் ஜீப் கொடுக்கப்படாவிட்டாலும்கூட அந்தந்த பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு அசிஸ்டென்ட் என்ஜினியருக்கும் ஜீப் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், காரணம் நீண்டதூரம் ஆற்று கரைகளில் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் இவை அவசியம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(மணியடித்து பேச்சு முடிக்கப்பட்டது.)

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஒன்பது திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்றும் அதற்காக 28 கோடி 91 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்றும், இதன் காரணமாக மூன்று லட்சத்து நாற்பத்தாறுவிரம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெற்றிருப்பதாகவும் பெருமையோடு கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த எட்டு வருடங்களாக இந்த ஒன்பது திட்டங்களேதான் திருப்பித் திருப்பி கூறப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் பஞ்சாப் ராஜ்யத்தில் பக்ரா நங்கல்

[Sri A. Govindasamy] [28th April 1960]

திட்டத்திற்காக 178 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ராஜஸ்தான் ராஜ்யத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒரு திட்டத்திற்கு இப்போது வழி வகை செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் மற்ற ராஜ்யங்களில் எல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதியை பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் நமது திட்டங்களை எல்லாம் புறக்கணித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் பல திட்டங்களைப்பற்றி இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவைகள் எல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தினால் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக எங்களுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும், நந்தன் கால்வாய் திட்டத்தைப்பற்றி பல தடவை இங்கு அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்திற்கு அதிகமாக செலவாகும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லி விட்டார்கள், ஆகவே இது சாத்தியமில்லை என்று சொல்லி கைவிடப்பட்டது. அதேபோன்றுதான் பம்பையாற்றில் ஒரு டன்னல் ஸ்கீம் போடப்பட்டது. அதில் விழுப்புரத்திலிருந்து கும்பளத்திற்கு ஒரு அணைக்கட்டினால் நவமால், மருதூர், தென்னல் முதலிய இடங்களுக்கு எல்லாம் பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதுவும் கைவிடப்பட்டது. இது தவிர கோவிலூர் வாய்க்காலை ஆழப்படுத்தி அகலப்படுத்தினால் 10, 15 கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதுவும் கவனிக்கப்படவில்லை. அதேபோன்றுதான் வெல்லிந்டன் கால்வாய், அதே போன்று தொளார் கால்வாய் என்ற இரண்டு கால்வாய்களையும் வெட்டினால் சுமார் 1,000 கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். இதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இவை அத்தனையும் கவனிக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். கனம் அமைச்சருக்கு நல்ல எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் திட்டங்களை நடைமுறையில் கொண்டுவர ஏன் தயக்கம் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். எங்கெல்லாம் தண்ணீர் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, இத்தனை திட்டங்கள் இருக்கும்போது ஏன் அவைகளை நிறைவேற்றவில்லை என்று கேட்கிறேன். இவை ஏற்கனவே இருக்கும் திட்டங்கள். அவை தூர்ந்துபோன திட்டங்கள். இந்தத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில் சாத்தூர் அணையின் படம் போடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே, இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதில் எனக்கும் அக்கறை உண்டு, மகிழ்ச்சியும் உண்டு. ஆனால் என்மீது ஒரு பழி சுமத்தப்படுகிறது. சாத்தூர் அணை உடைக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் விரும்பியதாக என்மீது இங்கே பழி சுமத்துகிறார்கள். நான் என்றைக்குமே அப்படி எதுவும் சொல்லவில்லை. சாத்தூர் அணைக்கட்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படும் காலத்தில், அத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் அதனால் திருக்கோயிலூர், எல்லிசத்திர அணைப்பாசனம் பாதிக்கப்படும்.

28th April 1960] [Sri A. Govindasamy]

என்று அப்போதிருந்த மராமத்து இலாகா அமைச்சரிடமும் அப்போது மராமத்து இலாகா காரியதரிசியாக இருந்த ஸ்ரீ. ஆர். எம். சுந்தரம் அவர்களிடமும் சொன்னேன். அத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதால் திருக்கோயிலூர், எல்லிசத்திர அணைப் பாசனம் பாதிக்கப்படாது என்று உத்தரவாதம் தாரார்கள் என்று அவர்களிடம் கேட்டேன். அங்கே இப்போது இந்தத் திட்டத்தினால் பல விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மகஜர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஏற்கனவே கூறியதுகோல் என்மீது அனுவசியமாகக் குற்றம்சாட்டிப் பேசுகிறார்கள். என் தொகுதிக்கு கனம் அமைச்சர் வந்திருந்த போது அவர் பேசிய ஒரு கூட்டத்தில் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் என்மீது நான் ஏற்கனவே கூறியதுபோல குற்றம்சாட்டிப் பேசினார். நல்ல வேளை, கனம் அமைச்சர் அவ்வாறு பேசவில்லை. ஆனால் அந்தக் காங்கிரஸ்காரர் அவ்வாறு பேசும்போது அதை கனம் அமைச்சர் தடுத்திருக்கவேண்டும்.

மேலும், சாத்தூரில் அணை கட்டிய பிறகு செங்கம் தாலுகாவில் டபில் பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் வசூலிக்கப்படுகிறது. அங்கே நவம்பர் மாதத்தில் தண்ணீர் விடும்போது கிச்சலி அரிசி பயிராகிறது. பிறகு பிப்ரவரி மாதம் நவராத்திரி பயிராகிறது. இதற்காக அங்கே இப்போது இரண்டு பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் வசூலிக்கப்படுகிறது. அதை ஒரு பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸாக ஆக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் வசூலித்தால் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே அங்கே ஒரே ஒரு பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் வசூலிக்கும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்த ராஜ்யத்தில் நீர்ப்பாசனம் ஒரு மந்திரியின் பொறுப்பில் இல்லை. அதற்கு இரண்டு, மூன்று மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். மைனர் இரிகேஷன் திட்டங்களை ஒரு மந்திரி கவனிக்கிறார். சில நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் கனம் ரெவின்யூ மந்திரியின் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. வேறு சில பாசனத் திட்டங்கள் கனம் மராமத்து மந்திரியின் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஒரே அமைச்சரின் கீழ் இருக்கவேண்டும்.

என் தொகுதியில், சின்னத்தச்சூரில் கலிங்கல் ஒன்று இருக்கிறது. அதன் காரணமாக பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் வருவதில் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கலிங்கலை நல்ல முறையில் அமைக்காததால் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கலிங்கலை அங்கே அமைப்பதற்கு முன்பு இது சம்பந்தமாக எல்லாவற்றையும் யோசித்திருக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக அங்கே ஆர்.டி.ஓ.-விடமும் கலெக்டரிடமும் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்போது இதை ரெவின்யூ இலாகா கவனிக்கிறதா அல்லது ஸ்பெஷல் இரிகேஷன் இலாகா கவனிக்கிறதா என்று தெரியவில்லை.

[Sri A. Govindasamy] [28th April 1960]

முப்பத்தாறு ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பல ஏரிகள் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. பல வாய்க்கால்களும் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. அந்த ஜில்லாவில் அந்த ஏரிகளையும் வாய்க்கால்களையும் செப்பனிட்டால் நீர்ப்பாசன வசதி அதிகரிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. சீக்கிரம் அவைகளை செப்பனிட வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இம்மாநிலத்திற்குப் பயனளிக்கும் வகையில் கிருஷ்ணா, கோதாவரித் தண்ணீரைத் திருப்புவது சாத்தியமாகும் என்று நம்பலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு காலத்திற்கு, இப்படி நம்பலாம், நம்பலாம் என்று இந்த சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருக்கப் போகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இத்திட்டம் சம்பந்தமாக ஸ்ரீ சஞ்சீவ ரெட்டி உறுதியளிக்கும் முறையில் பேசியிருக்கிறார். எனவே, 'கிருஷ்ணா, கோதாவரித் தண்ணீரை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இங்கு கொண்டுவந்துவிடுவோம்,' என்று இவர்கள் சொல்லியிருந்தால் நாங்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைய முடியும். 'நம்பலாம், நம்பலாம்' என்று சொல்லி காலம் கடத்த வேண்டாம், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

பாலாறு பேஸின் விஷயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பாலாறு பேஸின் பிரதேசத்தில் கிணறு வெட்டக்கூடாது, பம்பு ஸெட்டுகூட வைக்கக்கூடாது என்று தடை உத்தரவு இருக்கிறது. இந்தத் தடையை நீக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடலூரில் செண்பகத்தோப்பில் ஒரு கால்வாய் வெட்ட வேண்டுமென்று கனம் முதல் அமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது வளவனூரில் கிழவங்காடு ஏரிக்கு தண்ணீர் வருவதில்லை. அதை கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வீடுர் திட்டத்தால் 700 ஏக்கருக்குத்தான் பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று இப்போது சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் முன்பு, அத்திட்டத்தால் 2,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வீடுர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து விக்ரவாண்டிக்கும், வழுவாருக்கும் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும் அப்பிரதேசத்தில் வீடுர் திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் மராமத்து அமைச்சர் பிரேரேபித்துள்ள மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று நம்மை எதிர்நோக்கியிருக்கும் பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனை. நீர்ப்பாசனத்தைக் கொண்டதான் நாம்

[28th April 1960] [Sri S. Ramalinga Padayachi]

உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். இப்போது நாம் பல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். இன்னும் பல திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு புள்ளம்பாடி-கட்டளைத் திட்டம் நிறைவேறியிருக்கிறது. அது மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே நிறைவேறியிருக்கிறது. மதிப்பிடப்பட்ட காலத்தைவிடக் குறைவான காலத்திலேயே அது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதுகுறித்து இந்த இலாகா வினாருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மருதையாறு-கொள்ளிடம் திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, இப்போது பூர்வாங்க நடவடிக்கை நடந்துவருகிறது. விளைச்சலைப் பெருக்குவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு அந்தத் திட்ட வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரியலூருக்கு மேற்கே 'அப்பர் மருதையாறுத் திட்டம்' என்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவருவது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் இப்போது எந்த அளவில் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அங்கே உப்புத் தண்ணீரே இருப்பதாக அந்தத் திட்டப் பரிசீலனையிலிருந்து தெரியவந்திருக்கிறது. அது இப்போது உப்புத் தண்ணீராக இருந்தாலும் அங்கே மழையிலிருந்துதான் தண்ணீர் வருகிறது. அங்கே தண்ணீரைத் தேக்கினால், அது மழைத் தண்ணீராக இருப்பதால் நல்ல தண்ணீராக இருக்கும். அந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றினால் அங்குள்ள மக்களுக்கு நல்ல வசதிகள் ஏற்படும்.

மைனர் இரிகேஷனைப் பொறுத்த வரையில், தொகை ரொம்பவும் குறைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் மைனர் இரிகேஷனுக்கு வகை செய்பவை ரொம்ப காலத்திற்கு முன்பு, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, வெட்டப்பட்ட குளங்கள். அந்தக் குளங்களில் ஆகஸ்டு முதல் டிசம்பர் வரை பெய்யும் மழையினால்தான் தண்ணீர் வரும். அந்தக் குளங்களில் நான்கு, ஐந்து முறை தண்ணீர் பெய்தாலேயே, விளைச்சலுக்குப் பயன்படக்கூடிய நிலையில் அந்தக் குளங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு முறை மழை பெய்தாலேயே விளைச்சலுக்குப் பயன்படக்கூடிய நிலையில் அந்தக் குளங்கள் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அக்டோபர் மாதத்தில் மழை பெய்கிறது. அக்டோபரில் மழை பெய்யும்போது அதிகமாகத் தண்ணீர் வந்து ஏரியிலிருந்து வழிந்து ஓடுகிறது. கடைசியில் ஏரியில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிறோம். ஏரி போதுமான தண்ணீர் பிடிக்காததால், சில சமயங்களில் பயிர் சாவியாகப் போகிறது. ஒரு முறை ஏரியிலேயே போதுமான தண்ணீரைப் பிடித்துக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் அவைகளைச் செப்பனிட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. Ramalinga Padayachi] [28th April 1960]

எங்கள் பிரதேசத்தில் இருளாய்ப்பட்டி என்ற கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் மக்கள் தாங்களாகவே மண் அணை போட்டு ஸ்பீன் சானெல் கொண்டுபோயிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்தில் மணப்பத்தூர், போடப்பத்திக்காடு என்ற கிராமங்களில் ஸ்பீன் சானெல் அமைத்திருக்கிறார்கள். மக்கள் ஒத்துழைப்பு இல்லாத இடங்களில் இத்தகைய காரியங்களைச் செய்யமுடியவில்லை. அதன் காரணமாக அத்தகைய இடங்களில் ஏரிகளில் போதிய தண்ணீர் வராமல் பயிர்கள் சாவியாகப் போகின்றன. அரசாங்கம் பணம் செலவழித்து இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு சில மக்கள் பணம் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், அப்படிப் பணம் கொடுக்க முடியாத மக்கள் தங்கள் உழைப்பைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்கிறேன், ஒட்டகத்தின் முதுகில் நிறைய பாரத்தை ஏற்றிவிடுவார்கள். அத்துடன் கல்லையும் ஏற்றிவிட்டு, புறப்படும் சமயத்தில் அந்தக் கல்லைக் கீழே உருட்டிவிடுவார்கள். அப்பொழுது அந்த ஒட்டகம் பாரம் முழுதும் இறங்கிவிட்டது என்று நினைத்து பாரத்தைச் சுமந்து சென்றுகொண்டிருக்கும். அந்த அளவில் மக்களிடமிருந்து ஏதோ ஒரு அளவுக்கு வரியை வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அத்தியூர், கீழமுத்தூரில் பி.டபிள்யூ.டி. ஏரியொன்று இருக்கிறது. ஆயிரம் ஏக்கருக்கு அதிகமாக தண்ணீர் பாயக்கூடிய ஏரி அது. வெள்ளாற்றிலிருந்து சப்ளை சானல் வருகிறது. பல ஆண்டுகளாக தண்ணீர் இல்லாததால், விளைச்சல் இல்லை. சப்ளை சானல் மூலமாகத் தண்ணீர் வரும் அளவுக்கு அணை கட்ட வேண்டும். தொழுதூர் அணைக்கட்டிவிருந்து புகலூர் சப்ளை சானல் மூலமாகத் தண்ணீர் வரச் செய்யவேண்டும். அத்தியூருக்கும் கீழமுத்தூருக்கும் தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI N. V. CHOCKALINGAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த மாநிலத்திலேயே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவானது மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி என்று சொன்னார்கள். நானும் அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு இன்றைய வரை நீர்பாசனத் திறக்காத எந்தவிதமான செலவும் செய்யவில்லை என்று நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு இன்றைய நிலையில் அப்பர் பெரியாறுத் திட்டத்தை தவிர வேறு எந்த விதத்திலும் விமோசனம் காணக்கூடிய நிலைமை இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவருடைய முடிவுரையில், அப்பர் பெரியாறு எங்கே இருக்கிறது, அதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்பதை விளக்கிச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

28th April 1960] [Sri N. V. Chockalingam]

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய திருக்கோஷ்டியூர் தொகுதியில் மூன்று காட்டாறுகள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் குறுக்கு அணைகள் போடவேண்டுமென்று மூன்று வருஷ காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். எஸ்டிமேட் போட்டதாகவும், சர்வே செய்ததாகவும் ஏதோ சென்னையில் அந்தப் பேப்பர் 'டிஸே'யாக இருப்பதாகவும் சொல்லி காலம் கடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றிருந்தபோது, நான் சொல்லும் காட்டாறு அணைக் கட்டாகிய முழுவீரன் அணைக்கட்டுக்கு எஸ்டிமேட் போட்டு விட்டதாகவும் சீக்கிரத்தில் அதைக் கட்டி முடிப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால், பேப்பர் இன்னும் இங்கிருந்து வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். காளாப்பூர்-அருநீர் காலாங்கரைத் திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் சாங்ஷனுக்காக எழுதியிருப்பதாகவும், இன்னும் சாங்ஷன் வரவில்லையென்றும் சொன்னார்கள். மாவளிக் கண்மாய் அணைக்கட்டு சம்பந்தமாக எஸ்டிமேட் போட்டு அனுப்பியாய் விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டு திட்டங்களும் பாலாற்றுக்கான திட்டங்கள். மணிமுத்தாறு திட்டம் சம்பந்தமாக அதற்கும் எஸ்டிமேட் போட்டு அனுப்பியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இவைகளெல்லாம் எஸ்டிமேட் போட்டு அனுப்பும் கட்டத்திலேயே நின்றுவிடாமல் சீக்கிரமாக இந்தத் திட்டங்களை எடுத்து உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மேற்படி மணிமுத்தாறு என்ற காட்டாற்றில் கண்டவிராயன் பட்டி பக்கத்தில் ஒரு குறுக்கு அணை கட்டலாம். ஆறு கீழ் நோக்கிப் பாயும்போது பள்ளமாகப் போய் விட்டால் அங்கே ஒரு லெவல் க்ராஸிங் போடவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். லெவல் க்ராஸிங் போட்டால், தானே தண்ணீர் போய்விடும். எந்தப் பகுதிக்கும் இதனால் பாதகம் ஏற்படாது. கீழே இருக்கிற வர்களுக்கும் இடைஞ்சல் இல்லை. கண்டவிராயன்பட்டிக்கு அருகே மணிமுத்தாற்றின் குறுக்கே ஒரு லெவல் க்ராஸிங் அவசியம் கட்டப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாலாற்றுத் திட்டம் இப்பொழுது எஸ்டிமேட் சாங்ஷன் ஆவதற்காக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். சித்தமல்லி கண்மாய்க்குத் தண்ணீர் வரும் வகையில் மணிமுத்தாற்றின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டவேண்டும். என் கீழையூர் ஆவந்திக் கண்மாய்க்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோக விரிசலாற்றுக்குக் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மணிமுத்தாற்றின் குறுக்கே அணை கட்டி பிராமணன் கண்மாய்க்கும் தண்ணீர் வரச்செய்ய வேண்டும். மணிமுத்தாறு, பாலாறு, மற்றொரு மணிமுத்தாறு ஆகிய இம்மூன்று காட்டாறுகளின் குறுக்கே சிறுசிறு அணைகள் கட்டி அவைகளின் கீழிருக்கும் கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் வரும்படிச் செய்தால், அநேக ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெற்று, விளைச்சல் பெருகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்பர்

[Sri N. V. Chockalingam] [28th April 1960]

பெரியாறுத் திட்டம் வருவதற்கு முன்னால் நான் சொன்னபடி செய்தால்தான் பலன் ஏற்படுமே தவிர வேறு எந்த வேலையும் திருப்பத்தார் தாலுகாவுக்குச் செய்ய முடியாது.

அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது, இராமநாதபுரம் ஜில்லா பிற்பட்ட பகுதி என்றும், மழை பெய்துவிட்டால் அங்கு ஒன்றுமே செய்யவேண்டியதில்லையென்றும், மழை பெய்ததால் வகையிலே தண்ணீர் வந்துவிட்டதென்றும், அதனால் பெரிதும் நன்மை ஏற்பட்டுவிட்டதென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்குப் பூராவும் நன்மை ஏற்பட்டு விடவில்லை. வகைப் பாசனத்தில் உள்ள சில பகுதிகள்—பாமகுடி தாலுகாவில் ஒரு பகுதி, சிவகெங்கைத் தாலுகாவில் ஒரு பகுதி—இராமநாதபுரம் தாலுகாவில் ஒரு பகுதி—இவைகளுக்குத் தான் பலன் ஏற்பட்டதே தவிர, இராமநாதபுரம் ஜில்லா முழுவதும் விளைவுக்கு வந்துவிடவில்லை. மற்றப் பகுதிகளில் இந்த வருஷம் பஞ்சம்தான் இருக்கிறது. சர்க்கார் கணக்கிலேயே இதற்கான புள்ளிவிவரம் இருக்கிறது. ஒருவேளை அமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகக் குறைச்சலாகச் சொல்லி யிருக்கலாம். சர்க்கார் கணக்கு மூலமாகவே நான் சொல்வது தெரியவரும். ஆகவே, இந்தத் திட்டங்களை உடனடியாக நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் சிற்றுரையை முடிக்கின்றேன்.

SRI N. MARUDACHALAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையை எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவை ஜில்லாவின் மேற்குப் பகுதி இன்று எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் இல்லாத ஒரு பிராந்தியமாகும். அந்தப் பிராந்தியத்திலே கீழ் பவானித் திட்டத்தினாலோ வேறு எந்தத் திட்டத்தினாலோ பயன் கிடையாது. தொண்டாமுத்தூர், செம்மேடு பகுதியிலே மலைத் தொடர்புள்ள இடங்கள். வெள்ளியங்கிரி மலையின் கடைசி. வடக்கே ஐயாமலையின் கடைசி. தெற்கே மருதமலையின் கடைசி. இதற்கு மத்தியில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பூமிக்கு இன்று தண்ணீர் இல்லாமல் அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் ரொம்ப கஷ்டப் படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்றால், கிணற்றுத் தண்ணீரை நம்பித்தான் அவர்கள் விவசாயம் செய்யவேண்டும். மற்றபடி அந்தப் பகுதியிலே எந்த விதமான அணைக்கட்டுத் திட்டமும் கிடையாது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அங்கே அணைக்கட்டுத் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். வெள்ளியங்கிரி மலையடிவாரத்தில் நொய்யல் நதி வருகிறது. அந்த நொய்யல் நதியின் மத்தியில் பெரிய அணைக்கட்டு கட்ட வாய்ப்பு இருக்கிறது. பல அணைக்கட்டுகள் பல இடங்களில் கட்ட முடியும். அப்படிச் செய்தால் அந்தப் பகுதியிலே விவசாயம் பெருகமுடியும். அங்கு நீர் வளம் ஏற்படமுடியும். நில வளம் பெருக சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகையால், அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவர சர்க்கார் முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[28th April 1960] [Sri N. Marudachalam]

நொய்யல் நதியில் மழை பெய்து அதிகமாக நீர் வரும்போது இரு கரைகளிலுள்ள தோப்புக்களை அடித்துக்கொண்டுபோய் விடு கிறது. தோப்புக்கள் பத்து மைல் தூரம் இருக்கின்றன. இருந் தாலும், வெள்ளம் மரங்களை உருட்டிக்கொண்டு போகும் நிலையில் இருக்கிறது. அவ்வளவு பெரிய வெள்ளம் அந்த ஆற்றில் வரக் கூடிய அளவுக்கு மேலே மழை பெய்கிறது. இரு கரைகளையும் கட்டி, தண்ணீர் வினாகாதபடியும் தோப்புக்கள் சேதம் ஆகாத படியும் பார்த்துக்கொள்ள கரைகளைக் கட்டவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பரம்பிக்குளம் திட்டத்தைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். பரம்பிக்குளத் திட்டம் பல்லடம் தாலுக்காவுக்குப் பயன்பட வேண்டிய வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பல்லடம் தாலுக்கா வரண்ட பிரதேசம். வானம் பார்த்த பூமி தான் அங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த வரண்ட பிரதேசத் திற்குப் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தின் மூலம் தண்ணீர் வசதி ஏற்பட ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் கூறிவந்திருப்பது, 11-30 a.m.
குளங்கள் மராமத்துச் செய்யவேண்டுமென்பது. குளங்கள் மராமத்து செய்யாத வரையிலும் இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியி லுள்ள நிலங்களுக்கு தண்ணீர் கிடையாது. குளமானது எப்பொழுதும் மேடாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. இன்றைக்கு ஒரு குளத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது பூமிக்கு சமமாகத் தான் இருக்கிறது. 10 நாளைக்குக்கூட குளத்தில் தண்ணீர் இருப் பதில்லை. அப்பேற்பட்ட குளங்களை மராமத்து செய்து, குளங்களை அகலப்படுத்தி நீண்ட காலத்திற்கு தண்ணீர் தேங்கும்படியாக வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அது மாதிரி செய்தால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள நிலங்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். குளங்களை அதிகமாக வெட்டவேண்டுமென்று சொல்லும் பொழுது, விவசாய இலாகா குளங்களைக் கூட மறித்து விவசாயப் பண்ணையாக சில இடங்களில் ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் விவசாயப் பண்ணை வைப்பதற்கு வசதி இருக்கிறது, குளங்களை குறுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் உடனடியாக நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டும்.

அதோடுகூட சங்கனூர்பள்ளம் என்ற ஒரு காட்டாறு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளத்தின் ஓரத்தில் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதிகமாக தண்ணீர் வருகிறபொழுது இரு கரையும் உடைந்து பக்கத்து கிராமங்களை அடித்துக் கொண்டு போகக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்தக் காட்டாற்றை தேக்கி சின்ன வேளம்பட்டி மேற்கு பகுதியில் ஒரு குளம் வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறது. சர்வேயும் செய்யப்பட்டிருக் கிறது. அப்படி சர்வேயான இடத்தில் குளம் வெட்டப்பட்டால் அது ஒரு சில விவசாயிகளுக்குத்தான் பிரயோசனப்படும், பல பேர்களுக்கு பிரயோசனப்படாது என்று அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் அரசாங்கத்திற்கு மகஜர் மூலம் விண்ணப்பித்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் மேல்புறம் இந்த தண்ணீர்த் தேக்கத்தை கட்டுவார்களேயானால் பல ஆயிரக்கணக்கான

[Sri N. Marudachalam] [28th April 1960]

விவசாயிகளுக்கு பிரயோசனப்படும். ஆகவே, இன்னும் கொஞ்சம் மேல்புறத்தில் இந்த நீர்த்தேக்கத்தைக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடி தண்ணீர் வசதி பற்றி இந்த சட்ட மன்றத்திலே ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களும், நாங்களும் கூறி வந்திருக்கிறோம். குடி தண்ணீர் வசதி இருந்தால்தான் நகரங்களிலும் வசிக்க முடியும், கிராமங்களிலும் வசிக்க முடியும். இந்தக் குடி தண்ணீர் வசதி பற்றி எங்களுக்கு ஒரு முடிவான அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கம் தெரிவிக்கவேண்டும். சிறுவாணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொள்ளுவதற்கு பல முறை அமைச்சர்களிடம் வந்திருக்கிறோம். விண்ணப்பங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதுப்பற்றி சட்டமன்றத்தில் பேசியும் இருக்கிறோம். அதனால் இதுவரையில் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படவில்லை. உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் எங்களுக்கு ஒரு நல்ல அபிப்பிராயம் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமன்றத்தில் ரூ. 402.22 லட்சத்திற்கு மான்ய கோரிக்கை வந்திருப்பதை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இதுமட்டுமென்ன, 40 கோடி ரூபாய் இருந்தாலும்கூட மகிழ்ச்சி யுடன் ஆதரிப்பேன். நான் மட்டுமல்ல, இந்தச் சபையில் அநேக அங்கத்தினர்கள் ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை உள்ளவனாக இருக்கிறேன். தற்போது தஞ்சை ஜில்லாவிலே பல ஆறுகள் இருக்கின்றன. 14 லட்சம் ஏக்கரா டெல்டா பிரதேசமாக இருக்கிறது. அந்த ஆறுகளிலே பல ஆண்டு காலமாக தலைப்பிலே வண்டல் அடித்து, அதன் காரணமாக போதுமான தண்ணீர் 'டெயில்—எண்டுக்கு' போய் சேராத நிலையில் இருக்கிறது. இதை 'ஏ' கிளாஸ் சானல் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது சர்க்காரில் செய்யக் கூடிய மராமத்து. இதிலும் ஒன்றிரண்டு வேலையை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவசியம் இம்மாதிரியான திட்டங்களை செய்யவேண்டுமென்று நான் தலைவர் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பகுதியிலே 'பி' கிளாஸ் 'சி' கிளாஸ் என்று இரண்டு விதமான வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன. இந்த வாய்க்கால்கள் கிராமங்களில் வெட்டப் படுவது பண்ணையின் வழக்கம். ஆனால் அக்காலத்தில் கிராமத் தார்கள் புல் குத்தகை, கிராம பொது நிதி இவைகளிலிருந்து இந்த வாய்க்கால்களை வெட்டுவார்கள். இக்காலத்தில் கிராமத்தில் ஒற்றுமை இல்லாத காரணத்தினால் இந்தச் சிறிய வாய்க்கால்கள் வெட்டப்படுவதில்லை. இந்தச் சிறு வாய்க்கால்களையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது இவைகளை வெட்டி, தீர்வை வாங்கும்பொழுது அதனுடைய செலவுத் தொகையையும் வாங்கிக்கொண்டால், கிராம மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தற்பொழுது மேட்டூர் அணையில் 60 அடி தண்ணீர் இருப்பதாக தெரியவருகிறது. அந்தத் தண்ணீரிலிருந்து மின்சார உற்பத்திக்காக தண்ணீர் விடப்படுகிறது. அதனால்

[28th April 1960] [Sri R. Swaminatha Merkondar]

நாளுக்கு நாள் தண்ணீர் குறைந்துக்கொண்டு போகிறது. இவ்வாறு குறைந்து போவதைக் கண்டு தஞ்சை ஜில்லாவாசிகள், விவசாயிகள் பயப்படுகிறார்கள். ஜூன் மாதம் 12-ம் தேதிதான் தண்ணீர் திறப்பதாக ஒரு ஜி. ஓ. இருக்கிறது. இன்னும் 2 மாத காலமாகும். அதற்குள் தண்ணீர் தட்டு ஏற்படுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள். ஆகையினால் அந்தத் தண்ணீரை மிகவும் கண்காணிப்புடன் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய வரண்ட பிரதேசத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் மூன்றில் ஒரு பகுதி வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசங்களில் எவ்விதமான முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை. ஆனால் வரண்ட பிரதேசத்தில் இருப்பவர்கள் பிற்போக்கானவர்கள், பின் தங்கியவர்கள் என்று சொல்வதற்கு அவர்கள் பின்தங்குவதில்லை. ஆனால் அமைச்சர் முன்பு அந்த வார்த்தைகளை சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், சிலர் பஞ்சம் என்று சொன்னால் கவலைப்படுகிறார்கள், பிற்போக்கு என்று சொன்னால் கவலைப்படுகிறார்கள். இந்த அமைச்சர் அவ்வாறு நினைக்கமாட்டார் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்பொழுது 'போர்டு பாசுஜ் ஸ்கீம்' தஞ்சையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது அதிருஷ்ட வசமாக. அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 'பவர் டிரில்' வசதியை தஞ்சையிலுள்ள பஞ்சப் பிரதேசத்தில் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்கு முதல் இடம் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதன்படி சென்னம்பட்டி என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு பெரிய காட்டுவாரி வருகிறது. அங்கு ஒரு அணைக்கட்டு கட்டினால் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்ய முடியும் என்று அதிகாரிகள் நினைக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, மங்கனூர் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு அணை கட்டினால் கட்டளை சானல் மூலம் பயனடையாத 20 ஏரிகளுக்கு நன்மை பயக்கும். கட்டளையில் உள்ள சூப்பரின்கெண்டிங் என்ஜினியர் மிகவும் திறமையாக வேலை செய்கிறார்கள். அவ்வாறு எல்லோரும் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் ஒரு எஸ்.டி.ஓ. அவர்களைப்பற்றி கடைசியாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். செங்கறை மூலகுடி என்று ஒரு மேஜர் ஏரி இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக சென்ற ஆண்டு திட்டம் போட்டு, இந்த ஆண்டு காண்டிராக்ட் வேலைக்கு வந்திருக்கிறது. எஸ்.டி.ஓ. தண்ணீரை பார்த்துவிட்டு காண்டிராக்டை கான்ஸல் செய்துவிட்டார்கள். இம்மாதிரி முறையில் அவர்கள் நடந்துகொள்ளக்கூடாது. பொதுமக்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய வகையில் அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[28th April 1960]

* SRI K. MARAPPA GOUNDER: கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது அரசாங்கம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இவைகளின்கீழ் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை பொறுத்தமட்டில் நல்ல பெரிய நான்கு அணைத் திட்டங்களை வகுத்து கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அந்த ஜில்லா பூராவும் நல்ல பாசன வசதி அடைந்து வருகிறது. ஆனால், அந்த ஜில்லாவில் ஒரு தாலுகாவான எனது தொகுதி அந்த நல்ல வகை ஏற்பாட்டிற்கு புறம்பானது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

குறிப்பாக கீழ்பவானித் திட்டம் உருவாவதற்கு முன்பு மேல் பவானித் திட்டமும் நமது அரசாங்கத்தின் கோரிக்கையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்பொழுது இருந்த அரசாங்கம் ஏதாவது ஒரு அணைக்கட்டைத்தான் கட்ட முடியும் என்ற நோக்கத்தோடு தற்சமயம் மேல்பவானி திட்டத்தை நிறுத்தி கீழ்பவானித் திட்டத்தை ஆரம்பித்து கட்டி முடித்தார்கள். இன்றும் அதற்கு இன்னும் நல்ல பல நன்மையும் இருக்கிறது. குறிப்பாக குந்தா மின்சார திட்டத்தில் இன்னும் பல ஆறுகளின் தண்ணீரைத் தேக்கி மேல் பவானி ஆறு தண்ணீரை அதற்கு திருப்பி மின்சாரத்தை எடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கழிவு நீரைக்கொண்டு இன்று மிக செளகரியமாக நல்ல முறையில், அவினாசி தாலுகாவுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்க நமது அரசாங்கம் அவசியம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இதற்குக்கூட சில எதிர்ப்புகள் இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். மேல் பவானித் திட்ட தண்ணீர் கீழ் பவானிக்கு வந்து சேருகிறது. அதன் காரணமாக கீழ் பவானி திட்டத்திலுள்ள நிலங்கள் பாசன வசதி பெரும் என்று சிலர் சொல்லுவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் அங்குள்ள நிலைமை அம்மாதிரி இல்லை. கீழ் பவானித் திட்டத்தில் மாயாற்றுத் தண்ணீரே 2, 3 பள்ளத்தில் கீழ் பவானி அணையை நிரப்பிவிடுகிறது. மேல்பவானி தண்ணீர் அந்த அணைக்கு அவசியமே இல்லை என்று நமது அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். குந்தா திட்ட கழிவு நீரைக்கொண்டு அவினாசி தாலுகாவுக்கு அவசியம் நீர்பாசன வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவினாசி தாலுகா 3½ லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட ஒரு தாலுகா. அதுமட்டுமல்ல 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் கொண்ட ஒரு தாலுகா. அந்த தாலுகாவில் பாசன வசதி என்பதே கிடையாது. சிறிய பாசன திட்டங்கள் என்ற வகையில்கூட பாசன வசதி கிடையாது. குறிப்பாக சிறிய பாசன திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நமது நாடு சுதந்திரம் அடைந்து இன்று 13 வருஷங்கள் ஆகியும் நமது க்ஷேமநல அரசாங்கம் அந்த ஒரு தாலுகாவைப் பொறுத்தமட்டில் எந்தவிதமான ஒரு திட்டத்தையும் செய்ய

[28th April 1960] [Sri K. Marappa Gounder]

வில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக இன்று நாம் இந்தச் சபைக்கு வந்து 3 வருஷங்கள் முடிந்து 4-வது வருஷத்தின் கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இந்தச் சபையில் எந்த மான்யக் கோரிக்கையின் பேரில் பேசினாலும், பேசாவிட்டாலும், நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கை விவாதிக்கப்படும்பொழுது எங்கள் தாலுகாவை பொறுத்தமட்டில் இருக்கும் குறைகளை நல்ல முறையில் பல தடவைகள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் கூட, எந்தவிதமான பிரயோசனமும் அதன் மூலம் ஏற்படவில்லை என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக சென்ற வருஷம் மே மாதத்தில் அவினாசி தாலுகாவில் விவசாய மகாநாடு எங்கள் மதிப்பிற்குரிய வி. சி. பழனிசுவாமி கவுண்டர் அவர்கள் தலைமையில் நடந்தது. இந்த மகாநாட்டில் குந்தா திட்டத்தின் கழிவு நீர் விஷயத்தைப் பற்றியும், சிறிய பாசன திட்டங்கள் பற்றியும் தீர்மானங்கள் போடப்பட்டு நமது அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. அந்தக் கூட்டத்தை நமது மதிப்பிற்குரிய மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் உடன் இருந்து நடத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தம்கூட, ஒவ்வொரு வருஷமும் இதுபற்றி தீர்மானங்கள் நமது அரசாங்கத்திற்கு வந்திருந்தம்கூட, அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலோ அல்லது மற்ற இலாகா வினுடைய அறிக்கைகளிலோ அந்த திட்டங்களில் ஒன்றாவது இடம் பெற்றிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகையினால் சிறிய பாசன திட்டங்கள் என்ற முறையில் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கண்ணூர் பாளையம் பள்ளம், கோவில் பாளையம் பள்ளம் இருக்கின்றன. அவைகளில் அணைகளைக் கட்டி அவினாசி தாலுகாவில் உள்ள 16 குளங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். மழை வரும்பொழுது ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே இன்னும் பல அழிந்துபோன குளங்கள், அணைக்கட்டுகள் இருக்கின்றன. புதிதாக குளங்கள், அணைக்கட்டுகள் கட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்கவில்லை. அழிந்து போன குளங்கள், அழிந்துபோன அணைக்கட்டுகள் இவைகளைப் புதுப்பித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக வஞ்சிப்பாளையம் என்ற ஒரு குளத்தை மட்டும் நமது அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அந்த வஞ்சிப்பாளையம் குளத்தை நமது அமைச்சர் அவர்கள்கூட வந்து பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குளம் சோத்பாளையம் பள்ளத்திலிருந்து கால்வாய் வெட்டி குளத்திற்கு தண்ணீர் வரவேண்டும். அந்த நிலைமையில் அந்தக் குளம் இருக்கிறது. எவ்வளவு வருஷமாக அப்படி இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. இருந்தாலம்கூட, அந்தக் குளத்தை பட்டா நிலமாக மாற்றி பட்டாதார்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது என்ஜினியர்களோ அல்லது இரிகேஷன் சம்பந்தப்பட்ட என்ஜினியர்களோ அந்த இடத்திற்கு போகும்பொழுது (மணி அடிக்கப்பட்டது).

[28th April 1960]

SRI K. GOPALA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மான்யத்தின் பேரில் நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எங்கள் செஞ்சி தாலுகாவில் வராகநதி கூடப்பட்டு அணைக்கட்டில் ஒரு சிறிய அணைக்கட்டு கட்டினால் சுமார் 6 கிராமங்களில் 1,000 ஏக்கருக்கு சாகுபடிக்கு ஏதுவாக இருந்துவரும். ஒ.பி.ஆர். அவர்கள் காலத்திலே அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருந்தும் இதுவரையில் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்தால், அதனால் சுமார் 3,000 ஏக்கர் வரையில் எங்கள் தாலுகாவில் சாகுபடிக்கு பயன்படும். திண்டிவனம் தாலுகாவில் 100 ஏக்கரா சாகுபடிக்கு லாயக்காக இருக்கும். ஆகவே இதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் துருஞ்சி ஆற்றில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டும். விழுப்புரம் தாலுகாவில் பல கால்வாய்கள் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. நந்தன் கால்வாய் வேலைக்கு ஒரு 'ஸ்பெஷல் ஸ்டாப்' போட்டு வேலை செய்தால், அதனால் பல கிராமங்கள் பலனடையும். அந்தக் கால்வாயை உடனே ரிபேர் செய்யவேண்டும்.

மைனர் இரிகேஷன் ஏரிகளை 5 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை, 10 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை ரிபேர் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். கரை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. கரையை உயர்த்திக்கொண்டு வரும் அளவுக்கு அந்தக் கால்வாயில் தண்ணீர் வரும்பொழுது மண்ணைக் கொண்டு வந்து ஏரிகள் தூர்ந்து விடுகின்றன. அதனால் 3, 4, மாதங்களுக்குத்தான் பாய்ச்சலுக்கு லாயக்காக இருக்கிறது. எந்த அளவுக்குக் கரை உயர்ந்திருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குச் செப்பனிட்டுக் கொடுத்தால், ஏரிகளில் 4, 5 மாதங்கள் தண்ணீர் இருந்து பாய வசதியாக இருக்கும். இந்த ஏரிகளெல்லாம் குடிமராமத்தில் ரிபேர் செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால், கிராமங்களில் கட்சிப் பூசல்கள் இருக்கிற காரணத்தால், இந்த வேலைகளைச் சர்க்காரிலேயே எடுத்துச் செய்து பராமரிப்பு செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். மக்கள் அந்தச் செலவை வரியாக வசூல் செய்தாலும், கொடுக்கத் தயார் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சங்கரபரணி ஆற்றில் உடைப்பெடுத்து 15 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டன. அங்கே ஒரு அணை கட்டுவதற்கு எஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மெண்டிலே ஆலோசனை செய்கிறார்கள். 7,000 ஏக்கர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கலிங்கல்கள் உடைந்திருக்கிறதனால், 15 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அணையை ரிபேருக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

28th April 1960] [Sri K. Gopala Gounder]

எங்கள் தாலுக்காவில், 12 அடி, 14 அடி கிணறு வெட்டினாலும், பாறை வந்து விடுகிறது. ஆகவே பவர் போரின் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், அம்மாதிரிக் கேட்டுப் ப்ளானிங் போர்ட் மீட்டிங்குகளிலே தீர்மானம் செய்து அனுப்பியும், ஒன்றும் இதுவரை செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, பவர் போரின் எங்கள் தாலுக்காவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் சிற்றுரையை முடிக்கிறேன்.

SRI G. G. GURUMURTHI : தலைவர் அவர்களே, சபைமுன் இருக்கும் இந்த நீர்ப்பாசன மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றி, வெற்றிகரமாகச் செய்திருக்கிற பெருமை நம் மாகாணத்திற்கு உண்டு. அந்த மாதிரி நம் மாகாணம் முதல் ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது. கீழ் பாவானியில் மாற்று முறை மூலமாக விவசாயிகள் நல்ல நன்மையை அடைகிறார்கள். செப்டம்பர் மாதத்திற்கு முன்பாக ரிசர்வாயரில் தண்ணீர் இருக்கும்படி செய்து, இரண்டாவது டர்ன் விவசாயிகளுக்கு, மகசூல் எடுக்க உதவி செய்ய வேண்டும். அதே போல, மேட்டூர் இடது, வலது வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் முன் கூட்டியே விட்டுவிட்டால், நல்ல பலன் கிடைக்கும். அதில் சந்தேகமில்லை. கீழ் பாவானி பிரதேசத்தில் இருக்கும் கழிவு நீர், கசிவு நீர் உபயோகிக்கும் திட்டம் போடப்பட்டு, எஸ்டிமேட்டுகள் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அம்மாதிரித் திட்டங்களை பரிசீலனை செய்து, ஒத்தி வைப்பதாகத் தெரிகிறது. காரணம், மேல் கலிங்கராயன் திட்டம் என்று தெரிகிறது. இந்த கழிவு நீர் திட்டங்களை, பூராவையும் எடுத்துக் கொள்ளாதது எந்த கழிவு நீர் திட்டங்களை, இவ்வையும் எடுத்துக் கொள்ளாதது எந்த வகையில் பொருத்தமானது என்று தெரியவில்லை. குறைந்த செலவில் நல்ல நன்மைகளை அடையப் பல திட்டங்களைப் பயன்படுத்த, அவைகளுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து நிறைவேற்று வதற்குப் பதிலாக அதற்கு, மேல் கலிங்கராயன் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு விட்டு, இதை ஒத்திப் போடுவது சரியா? கீழ் பாவானி வாய்க்காலை வெட்டும்போது, பவானி, கோபி தாலுக்காக்களில் 12½ பர்சென்ட் குறைத்துக் கீழே இருக்கும் தாலுக்காக்களுக்குக் கொடுக்கத் திட்டம் வகுத்தார்கள். விவசாயிகளும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி இதற்கு முதல் இடம் கொடுத்து விடப்பட்டிருக்கும் பாசன வசதி கொடுத்து விட இந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன். எந்தக் காரணத்திற்காகவும் எஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மெண்ட் தயாரித்திருக்கும் கசிவு நீர் திட்டத்தை நிறுத்தி வைக்கக்கூடாது. உடனடியாக வேலைகளைச் செய்யவேண்டும். டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கும் இந்த திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இலாகா மதிப்பீட்டுக்கு குறைந்த அளவில் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே, தொகைகள் மிச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல பாலங்கள், ரஸ்தாக்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பங்கள் கிராம மக்களிடமிருந்து வந்திருக்கின்றன. அவர்கள் பாதித் தொகையை கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். சில கிராமங்களுக்கு போக்கு

[Sri G. G. Gurumurthi]

[28th April 1960]

வரத்து வசதிகள் தடைப்பட்டு இருக்கின்றன. உற்பத்தியான பொருள்களை வெளியே அனுப்ப முடியவில்லை. இந்த வேலைகளை உடனடியாகச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

கீழ் பவானி திட்டத்தைப் பொருத்த வரை, நீர் கசிவினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பாலங்கள், ரோடுகளை, யார் செய்ய வேண்டும்? ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டா, இரிகேஷன் டிபார்ட்மெண்டா, என்ற சர்ச்சை நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி மேட்டூரில் இருந்தபோது தக்க உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது. அதே உத்தரவு ஏன் இங்கேயும் கொடுக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. இப்படி இந்த இலாகாவா, அந்த இலாகாவா என்று தர்க்கம் செய்துக் கொண்டிருப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டு மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள்.

அரக்கான் கோட்டை வாய்க்கால் ரிப்பேர் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இம்மாதிரித் திட்டங்களைச் செய்ய ஒரு ஸ்பெஷல் டிவிஷனாக அதிகாரிகளைப் போட்டு உடனடியாக வேலையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு நீர்பாசன திட்டங்கள், உணவு உற்பத்திக்கு என்று சம்பந்தப்பட்ட என்ஜினியர்கள் பல திட்டங்கள் போட்டு, எஸ்டி மேட்டுகள் கூட தயாரித்து விட்டார்கள். ஆனால் ஒரு சந்தேகம். சிறு நீர்பாசன திட்டங்கள் புட் ப்ரொடக்ஷன் திட்டங்களாக எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேறுமா என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. காரணம் கஷ்டப்பட்டு தயாரித்த எஸ்டிமேட்டுகள் எல்லாம் போர்டு ஆப் ரெவின்யூவினால் அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும். அங்கே கலெக்டர்கள், தாசில்தார்கள் இருக்கும் நிலைமையை அறிந்து செய்கிறார்கள். இந்த போர்டு இங்கே நந்தி மாதிரி தடை செய்து விடுகிறார்கள். அதிகாரிகள் பாடுபட்டும் பிரயோசனம் இல்லை. உதாரணமாக காந்தேயம், பல்லடம் சம்பந்தமாக ஸ்கீம்கள் கலெக்டர் தயாரித்து அனுப்பினார்கள்; ஆனால் அது போர்டு ஆப் ரெவின்யூவிலிருந்து வெளியே வரவில்லை. நூற்று ஐம்பது ஏக்கருக்கு உதவக்கூடிய திட்டம் ஒன்று இருந்தது. பத்து ஆண்டுகளாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது. கடைசி நிமிஷத்தில் போர்டிலிருந்து, அது லாபகரமானது அல்ல என்று நிறுத்திவிட்டார்கள். அவர்கள் லாபகரம் என்பதற்கு என்ன பார்முலா வைத்திருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 200 வரை கொடுக்க விவசாயிகள் தயார். பெட்டர்மெண்டு லெவி போட்டாலும் கொடுக்கத் தயார் என்று சொல்லும்போது, லாபகரமான திட்டமில்லை என்று தடுக்கிறார்கள். வேறு காரணம் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, இதையும் பார்த்து செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல திட்டங்கள் இருக்கும்போது

MR. SPEAKER : ஒரு நிமிஷம் அதிகமாகவே கொடுத்தேன். காத்திருந்தேன். மன்னிக்க வேண்டும். மீ அன்பழகன் இப்பொழுது பேசுவார்.

[28th April 1960]

* SRI K. ANBAZHAGAN : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ^{12 noon.} இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்கு என்று இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கக்கூடிய நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவற்றை மிகவும் பயன்படும் முறையில் செலவு செய்கிறார்களா என்பதை நோக்கும் அளவில் இந்த மானியத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். உண்மையிலேயே இவ்வளவு பெரும் தொகை செலவு செய்யப்படும்போது மதிப்பிட்டபடி அதற்குத்தக்கபடி பலன் விளைந்திருக்கிறதா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் சட்ட மன்றத்தில் அவர் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் என்னென்ன பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்று மட்டும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகவே சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. என்னென்ன திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டன என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நினைத்து திட்டமிடப்பட்டு பின்னர் கைவிடப்பட்ட பல திட்டங்களைப்பற்றியும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அப்படிக் கைவிடப்பட்டதற்குக் காரணமும் தெரிவிக்கவில்லை; வருத்தமும் தெரிவிக்கவில்லை. தென் ஆர்காடு மாவட்டத்தில் சுவர்ணமுகி நீர்த்தேக்கத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் பரிசீலனை செய்யப்பட்டபின் கைவிடப்பட்டுள்ளது. அதே மாவட்டத்தில் கோமுகி நீர்த்தேக்கத் திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர் பார்க்கப்பட்டு தற்போது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் ஓமலூர், தர்மபுரி வட்டங்களுக்குப் பயன் தரக்கூடிய தொப்பையாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டம் எந்தத் தொப்பையிலோ மறைந்து போய் விட்டதன் காரணமாக அதுவும் நின்று போய்விட்டது. மதுரை மாவட்டம் பழநி பக்கம் பாலாறு—பொரந்தலாறு திட்டம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுவதாக இருந்து, ஏன் பின்னர் கைவிடப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பம்பையாறு திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாக இருந்தது. அதுவும் ஏனோ கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையில் ஆலடி அணைக்கட்டுத் திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சி பக்கத்தில் கொல்லி மலைத் திட்டம் ஒன்று பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அதுவும் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் பயன் அற்றவை என்ற காரணத்தால் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றனவா? வேறு காரணமா? என்பதை விளக்காமல் அதே சமயத்தில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன என்று அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். அதில் ஒன்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் குண்டாறு, மொட்டையாறு, திருமூலப்பேரி, (ஸ்ரீமூலப்பேரி), இவைகள் இப்பொழுது விசேட சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார். இவைகள் ஏற்கனவே நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் சேர்க்கப்படுவதாக இருந்தவை, அவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்டவை

[Sri K. Anbazhagan]

[28th April 1960]

பணம் இல்லாத காரணத்தால் என்று கருதுகிறேன்—இது வரையிலும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, இப்பொழுது விசேட சிறிய பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனவாம்.

ஒரு திட்டம் எடுக்கப்படும் நேரத்தில் அது அளவில் சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டமா அல்லது நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டமா என்று கூடத் திட்டவட்டமாக அறிவிக்க முடியாத நிலைமை எதன் விளைவு? நிபுணர்களுக்கு இதைக்கூட தெரிவிப்பதற்கு முடியவில்லை என்று கருதுவதா? அது அவர்களுடைய கவனக் குறைவா அல்லது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அக்கரை இல்லாத முறையிலா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இது போன்று ஏறத்தாழ மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ராஜசிங்கமங்கலம் ஏரி, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சிவரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் தாமல் ஏரி, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள காவேரிப்பாக்கம் ஏரி, ஆகியவைகளில் டி சில்டிங் வகையில் தூர்ந்து போகாமல் மழை நீர் தேங்குவதற்கு ஏற்ப ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்றும் அதற்கான வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்றும் மூன்று நான்கு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பே அரசாங்கத்தில் திட்டம் இருந்தது. இருந்தாலும், இன்றுவரை ராஜசிங்கமங்கலம் ஏரியின் கலங்கல் நீர்வழியும் சிறுகரை உயர்த்தப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மேற்கு பகுதியில் இரண்டு கிராமத்திலுள்ளவர்கள் மறுக்கிறார்கள் என்பதற்காக, அவர்களுக்கு நஷ்டசுடு கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக அந்தத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. காவேரிப்பாக்கம் ஏரி, தாமல் ஏரி, இவைகளுக்கும் உரிய வழியில் சீர்திருத்தம் செய்யப்படவில்லை. இவைகளைக் கவனிப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை அல்லவா?

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் செலவுக் கணக்கைப் பார்த்தால் 1960-61-ல் நாங்கள் 106 லட்சம் செலவழிக்க இருக்கிறோம், அந்த தலைப்பின் கீழ் மொத்தமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 426 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குப் போய்விட்டது, குறித்த தொகைக்கு மேலாகவே செலவு செய்துவிட்டதால் நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார். அவர்களுடைய நீர்ப்பாசன இலாகாவின் புள்ளி விவரத்தையே வைத்துக்கொண்டு ஒத்திட்டுப்பார்த்து இதனை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஸ்பெஷல் மைனர் இரிகேஷன் புரோகிராம், எஸ்.எம்.ஐ.பி. என்னும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் இரண்டாவது திட்டத்தில் 109 லட்சம் அளவு அதிகமாகச் செலவழிக்கிறோம் என்கிறார். நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் சர்வீஸ், கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் புரோகிராம், ஆகிய வற்றிலிருந்து ஏறத்தாழ 72 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கிறது. இப்படி இருந்தால் 100 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக செலவாகிறது. நீர்ப்பாசனத்திற்காக வழக்கமாக செலவழிக்கும் தொகை எப்படி எப்படிக்குறைந்து போய் இருக்கிறது என்பதையும் அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் துறையில் சென்னை அரசாங்கத்தார் மாமூலாக செலவழிக்கிற தொகை 70 லட்சம் ரூபாய், சென்னை அரசாங்கம் 1957-58-ல் 70-லட்சம்

28th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

ரூபாய் செலவழித்துள்ளனர். இத்துறையில் ஆனால் 1958-59-ல் 36 லட்சம், 1959-60-ல் 35 லட்சம், 1960-61-ல் 31 லட்சம். 70 லட்சம் செலவழித்த துறையில் 28, 30, 35 லட்சம் செலவழிக்கப்படுகிறது இந்த நான்கு ஆண்டுகளில். இதில் மிச்சம் செய்து இருப்பது 100 லட்சம். அதுதான் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் புள்ளியில் ஏறியிருக்கிறதே தவிர வேறு தனியாக ஒன்றும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்குமானால் எந்த விதத்தில் நாட்டை வளப்படுத்த முடியும் என்று கவனிக்கவேண்டும். கனம் அமைச்சர் கக்கன் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் தக்க அக்கரை உள்ளவர்தான், உண்மையாகவே பாடுபட விரும்புகிறார் என்பதால்தான் இவற்றைக் கவனிப்பார் என்ற மதிப்போடு இவற்றைப் பற்றி நான் பேசுகிறேன்.

மேலும் இத்துறையில் இருக்கும் சிக்கல்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சிக்கல்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம், நீர்ப் பாசனம் என்றாலே ஒரு வாய்க்கால் வழியாகப் பாய்ந்தால்தான் வேறு வாய்க்கால் குறுக்கிடாமல் அது ஒழுங்காகப் பாயும். மூன்று வாய்க்கால்கள் குறுக்காக இருந்தால் தண்ணீர் ஒழுங்காக ஓடாது. அதேபோல் நீர்ப்பாசனத் துறையில் பி.டபிள்யூ.டி-க்கும் பொது மராமத்து நீர்ப்பாசன இலாகாவுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ரெவின்யூ போர்டின் மேற்பார்வையில் கலெக்டருக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. ஸ்பெஷல் மைனர் இரிகேஷன் புரோகிராம், திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் புட் ப்ரொடக்ஷன் சர்க்கிளுக்கும் அதன் சூப்பரிண்டெண்டிங் இன்ஜினியருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. உணவு உற்பத்திப் பெருக்க வட்டத்திற்கும் சேர்ந்து பி.டபிள்யூ.டி. நீர்ப்பாசன சீப் இன்ஜினியரே பொறுப்பிலே உள்ளவர் என்றாலும் சீப் இன்ஜினியருடைய நேரடிப் பார்வையில் அது முழுதும் இயங்கவில்லை என்றே நான் அறிகிறேன். 1949-ல் தொடங்கி இன்று வரைக்கும், பத்தாண்டு காலம் சூப்பரிண்டெண்டிங் இன்ஜினியருடைய தலைமையில் இயங்குகிற புட் ப்ரொடக்ஷன் சர்க்கிளுடைய வேலைகள் இதுவரை சீப் இன்ஜினியரால் பரிசீலிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் அவர்கள் ஆரம்பித்து நடத்தி முடித்த வேலைகள் எவ்வளவு, இந்த சர்க்கிளுக்கு ஆண்டு தோறும் ஆகும் செலவு எவ்வளவு என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கெடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த சர்க்கின் மூலம் செய்யப்படுகிற வேலைகளை சீப் இன்ஜினியரே பொறுப்புடன் மேற்பார்வையிடுகிறாரா என்பது தெரியவேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்ட உறுப்பினர்கள் அந்த மாவட்டத்தில் நல்ல முறையில் புட் ப்ரொடக்ஷன்ஸ் சர்க்கிள் வேலை செய்திருக்கிறது என்று திருப்தியாகத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் வேறு சில வட்டாரத்தினர் குறைபடுகிறார்கள். அதைத் தனிப்பட்ட முறையில் நான் சொல்வதாக எண்ண வேண்டாம். சேலம் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களே கூட ரெவின்யூ இலாகாவுக்கும் புட் ப்ரொடக்ஷன் சர்க்கிளுக்கும் இடையே ஒருமித்து இயைந்து வேலை நடத்த முடியவில்லை. ஏற்கனவே செய்த மராமத்து வேலையைத் திரும்பச் செய்ததாகக் கணக்குப் போடுகிறார்கள். செலவுத் திட்டத்தை, எஸ்டிமேட்டை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பாகவே வேலையை

[Sri K. Anbazhagan]

[28th April 1960]

இஷ்டம்போல் துவங்குகிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகாவின் செய்த வேலையையே அவர்கள் திரும்பவும் மேற்கொண்டு செய்கிறார்கள். இவ்வளவு குறைகளையும் சேலம் கலெக்டர் அவர்கள் அரசாங்கத் திற்கு சில திங்கள்களுக்கு முன் தெரிவித்திருக்கிறார். அதேபோல் உணவு உற்பத்திப்பெருக்க வட்டத்தினர் பி.டபிள்யூ.டி. செய்ய வேண்டிய திறமை தேவைப்படும் வேலையை ஏதோ சில காரணங்களால் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள் என்றும் தெரிகிறது. நான் சொல்வது மூன்று இலாகாவாக இருப்பதால்தான் அதில் இப்படிப்பட்ட ஒரு குழப்பம் ஏற்படுகிறது.

மேலும் அமைச்சரவை நிலையில் எடுத்துக்கொண்டால் கனம் அமைச்சர் கண்கள் அவர்களுக்கு இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் பத்தவச்சலத்திற்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ரெவின்யூ அமைச்சர் மாணிக்கவேலு அவர்கட்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் தங்களுடைய பொறுப்பை பங்கிட்டுக்கொள்ளலாம். அமைச்சர்கள் கூட்டுப்பொறுப்பு என்பதால் ஒரே நிர்வாகத்தில் பங்கு பெறலாம். ஆனால் அதனால் நிர்வாகம் குழம்புவதையும் எண்ணவேண்டும். அதேநேரத்தில் செக்ரடரியாக இருப்பவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் விருப்பப்படி இதுபோன்ற நிர்வாக இலாகாக்களை பிரித்து விட்டால், வேலையை நடத்துபவர்களிடையே யார் எதைச் செய்வது யாருக்குப்பொறுப்பு என்ற குழப்பம் எக்சிக்குடிவ் இஞ்சினியர், அசிஸ்டென்ட் இஞ்சினியர், ஜூனியர் இஞ்சினியர், முதலியவர்களிடையே ஏற்படுகிறது. அதனால்தான் முதலில் இந்தத் திட்டங்களை முறையாகவும் வகையாகவும் நிறைவேற்ற வேண்டிய முழுப் பொறுப்பையும் ஒரே இலாக்காவிடம், இயன்ற வரையில் நிர்ப்பாசன இலாக்காவின் பொறுப்பாக ஒப்படைத்து வேலைவாங்க அரசாங்கம் முற்படவேண்டும். மேலும் முதலில் திட்டமிடும்போது பெரிய தொகை தேவைப்படுவதாகக் கணக்குக் காட்டி அதற்குப் பின்னால் திட்டத்திற்குக் குறைவாகச் செலவழித்து நிறைவேற்றி விட்டோம் என்று அமைச்சர் பெருமைப் படுவதையும் காண்கிறோம். இது எப்படிப்பட்ட குறையென்றால் திட்டமிடும்போது எவ்வளவு பணம் தேவை என்று சரியாகக் கணக்கிடத்தெரிவது இல்லையோ அல்லது தேவையைவிட அதிகமாக தொகை கேட்கிறார்களோ என்றுதான் கருதவேண்டும். அதைப் போலவே செலவுகளைத் திட்டமிடும்போது சரியாக—சிந்தித்துத் திட்டமிடவில்லை என்பதும் தெளிவாகிறது. மூன்று லட்சம் செலவாகும் என்று தீர்மானித்த ஒரு திட்டம்—சின்னாறு திட்டம் என்று கருதுகிறேன், ஆரம்பித்தபின் எட்டு லட்சத்திற்கு ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட் போட்டு அது இப்பொழுது பதினைந்து லட்சம் விழுங்கி இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அந்த வகையில் ஒரு பெரிய இழப்பு ஏற்படுகிறது மதிப்பீடு தவறு—பொருளும் வீணாகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி மேற்கொள்ளும் திட்டங்கட்கு சரியான மதிப்பீடு போட வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டு கைவிட்டுள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்ற முன் வர வேண்டும் என்று விரும்பி என் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

28th April 1960]

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி திருச்சி அந்தநல்லூர். அதில் புதிய கட்டளை வாய்க்கால் வெட்டி அது இப்பொழுது பாசனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அது ஆரம்பம் ஆனது 1959-ல். சமார் ஒரு வருடத்திற்குள் அது வெட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டது. அந்த வாய்க்கால் வெட்டிக்கொடுத்ததால் என்னுடைய தொகுதியில் மட்டும் நாலாயிரம் ஏக்கர் வரைக்கும் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த வாய்க்கால் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் வெட்டியதால் எவ்வளவோ விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அது வெட்டி முடிக்கப்படும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த இன்சினியர்கள் வெகு துரிதமாக வேலை செய்து, இரவு பகலாக வேலை செய்து இதை முடித்திருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் வேலை செய்ததால்தான் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடிந்திருக்கிறது. ஆகவே அப்படி வெகு சீக்கிரத்தில் முடித்துக்கொடுத்து திருச்சி ஜில்லாவில் அதிகப்படியாக நாலாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்ததற்கு இந்த இலாகா இன்சினியர்களையும் மற்றும் அந்த இலாகாவிலுள்ள எல்லோரையும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதோடு கூட இந்த வாய்க்கால் போக்கூடிய இன்னும் சில இடங்களில் சில சாகுபடிக்கு லாயக்காக உள்ள உபரி நிலம் இருக்கிறது. திருச்சிக்கு அடுத்தாற்போல் நல்லூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. இது விஷயமாக டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலில் கூட சொன்னேன். அங்கே இன்சினியரிடமும் இதைப்பற்றி தெரியப்படுத்தி இருக்கிறேன். சமார் 200 ஏக்கருக்கு மேல் தண்ணீர் பாயக்கூடிய லெவலான நிலம் இருக்கிறது. அவற்றிக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி மீட்டிங்கில் கூட சொல்லி இருக்கிறேன். அந்த நிலத்திற்குப் பக்கத்தில் வாய்க்கால் வழியாக கழிவு தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அது வடிகால் வாய்க்கால் மாதிரி போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி ஆற்றுத் தண்ணீர் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எந்த விதமான பாசனத்திற்கும் உபயோகம் இல்லாமல் வெறும் கழிவு நீராகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப் போவதை இந்த 200 ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதிக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு ஆகும் செலவை அங்குள்ள கிராமத்தார்கள்கூட கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மகஜர்கள்கூட அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஒன்று சர்க்காரே அதை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் அல்லது கிராமத்தார்கள் செய்வதற்கு முன் வருகிறார்கள், அப்படிச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு பரிமிஷுவைது கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக்கொடுத்தால் அவர்களே வாய்க்கால் வெட்டிக்கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக 32-ம் நம்பர் வாய்க்கால் சாந்தோரம் கிராமத்தில் 500 ஏக்கரா பயன்படக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. அந்த

[Sri G. Annamalai Muthuraja] [28th April 1960]

வாய்க்காலில் ஒரு கிளை வாய்க்கால் வெட்டினால் சாகுபடிக்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொருத்தவரையில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடான கிராமமே கிடையாது. 30 மைல் வரை வாய்க்கால்கள் வந்து, நன்மை ஏற்படுகிறது.

திருச்சி ஒரு முக்கியமான இடம். அங்கு காவேரியில் நகரத்தில் உள்ள கழிவு நீரை விடுகின்றனர். அந்தக் கழிவு நீரை வாய்க்கால் வெட்டி எடுத்துச் சென்றால், அருகிலே உள்ள தேவதானம் என்ற கிராமத்திற்கு விவசாயத்துக்கு பயன்படும். அது 500 ஏக்கரா வரையில் பாயும். காசி, இராமேஸ்வரம், கன்னியாகுமரி வரை போய் யாத்திரை செய்யும் மக்கள், ஸ்ரீரங்கத்திலே காவேரி ஆற்றில் ஸ்நானம் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட காவேரி ஆற்றில் கழிவுநீரைக் கொண்டு விடுவதால், நமக்கு பாவம் தான் வரும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது வந்திருக்கும் இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மராமத்து துறையில் செய்து வரும் அரும் பெரும் சாதனைகளைப் பற்றி புகழாமல் இருப்பவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். பெரிய பெரிய திட்டங்கள் நமது மாகாணத்தில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், என்னுடைய தொகுதி பிற்போக்காக இருப்பதால், பெரிய திட்டங்கள் செய்ய முடியாமல் இருப்பினும் அநேக சிறு காரியங்கள் செய்து வருகின்றார்கள். எனினும் செய்ய வேண்டிய சில முக்கியமான காரியங்கள் தாமதப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு மூலப்பேரி ஐந்து கோட்டை கண்மாய் சீர்திருத்தத்துக்கு ரூ. 3,75,000 வரைக்கும் எஸ்டிமேட் போட்டும், இரண்டு ஆண்டுகளாக தாமதமாகிறது. அதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்குமாதலால், அதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, பெரிய கண்மாய் எனப் புகழக் கூடிய ராஜசிங்கமங்கலம் கண்மாய் இருக்கிறது. இன்னும் இது போன்ற 72 கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க திட்டங்கள் வகுத்து இருக்கிறார்கள். இதனால் 20 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பாசனம் செய்ய நல்ல முறையிலே பயன்படும். இந்த திட்டங்கள் எல்லாம் விரைவில் உருவாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவாரூரை தாலுக்கா 1,85,618 மக்களைக் கொண்டது. 548 சதுர மைல் பரப்புடையது. 954 குக்கிராமங்களைக் கொண்டது. எனவே கண்மாய்களை சீர்திருத்தி, பாசனம் செய்ய, திட்டங்களை விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

28th April 1960] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் நாங்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு கூலி வேலை செய்ய, கதிர் அறுக்க போக முடியும்? இந்த திட்டங்களெல்லாம் உருவாகுமேயானால், எங்களுக்கு நலமாக இருக்கும். ஐந்து ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ஏக்கர்களுக்கு பயன்படும் திட்டங்கள் அல்ல இவை. 40 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் பயன்படக்கூடிய சிறு சிறு திட்டங்கள். இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் உருவாக்க வேண்டும். பலகோடிக் கணக்கான ரூபாயை செலவழித்தாலும் தரும் என்று சொல்ல முன்வருகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ராஜசிங்கமங்கலம் ஏரி உருவானால் 20,000 ஏக்கர்கள் வரை பாசன வசதி ஏற்பட்டு, நல்ல பலன் தரும். சிலர் பேசுகிறார்கள், கிழக்கு ராமநாதபுர மக்கள் உழைப்பாளிகள் அல்ல என்று. ஆனால் உழைப்பிலே சிறந்தவர்கள் அங்கேதான் இருக்கிறார்கள். வளமுடைய மண் அங்கே இருக்கிறது. ஆனால் தண்ணீர் இல்லை. அதனால்தான் நாங்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அப்பர் பெரியாறு திட்டம் உருவாகவில்லையானால், அது எங்களுக்கு ஓரவஞ்சனையாகத்தான் முடியும். எனவே அதற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதைச் செய்யவில்லை என்றால், அறம் செய்ய மறந்து விட்டார்கள் என்றுதான் நாங்கள் கருதவேண்டி வரும். எனவே, தயவு செய்து இந்த அப்பர் பெரியாறு திட்டத்திற்கு 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மராமத்து இலாகா செய்துவரும் நன்மைகளை நாங்கள் மனமாரப் புகழ்ந்து பாராட்டி வருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI P. S. ELLAPPAN :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் ஒவ்வொரு விஷயத்தைச் சொன்னால் திருப்தியாக இருக்கும். கொடுத்திருக்கிற ஐந்து நிமிஷங்களிலே ஒரு தாலுகாவில் உள்ள குறைகளை எல்லாம் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? சொல்ல வேண்டிய விஷயங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அதிகமாகச் சொன்னால் ஒன்றுமே நடக்காது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

மதுராந்தகம் தாலுகாவில் அரசூர் என்ற கிராமத்தில் ஆற்றணை ஒன்று இருக்கிறது. 1957-வது ஆண்டிலேயே இன்ஜினியர் அவர்கள் வந்து பார்த்து ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மதிப்பீடு போட்டு சென்றார்கள். ஆனால் இன்றுவரையில் அது நடைபெறவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

லத்தூர் பிரிக்காவில் செய்யூரில் ஓடப்பேரி என்ற ஏரி இருக்கிறது. அதனால் 400 ஏக்கர் வரையில் பாசனம் இருக்கிறது. இந்த ஏரியை பழுதுபார்ப்பதன் பொருட்டு 1952-ல் இன்ஜினியர் முதலானோர் பார்வையிட்டு எஸ்டிமேட்டும் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்கள் பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்களுக்கும், வன்னியர்

[Sri P. S. Ellappan] [28th April 1960]

களுக்கும் தான் சொந்தம். அதன் பக்கத்திலே உள்ள இரும்பேடு கலுங்கலை தடுத்து தண்ணீர் முழுவதும் கடலில் கலந்து விடுகிறது. இதை நிறுத்தி விட்டால் அந்தப் பிரதேசம் பஞ்சத்திலிருந்து விடுபட்டு சுபிட்சமடையும். அந்த கலுங்கலை சீர்திருத்த விவசாயிகள் 1952-ம் ஆண்டிலிருந்தே தொடர்ந்து மனு கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அதற்கு வழி பிறக்கவில்லை. எனவே, தயவுசெய்து அதை கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லத்தூர் பிரிக்காவில் சுண்டிவாக்கம் கிராமத்திற்கும், வீர போகம் கிராமத்திற்கும் இடையிலே தண்ணீர் சென்று கடலில் போய் விழுந்து வினாகிப் போகிறது. வெறும் உப்பளத்தில் பாய்ந்து பயன்படாமல் இருக்கிறது. எனவே அங்கே ஒரு அணையைக் கட்டினால், தண்ணீர் வீரபோகம், பாக்கூர், பூஞ்சேரி, வேளூர் முதலிய இடங்களுக்கும் வடக்கு கிராமத்திற்கும் விவசாயத்திற்கு மிகவும் பயன்படும். இன்னினியர் அவர்களும் இதை வந்து பார்த்துவிட்டு சென்றிருக்கிறார். எனவே இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றி விவசாயம் வளம்பெற செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர ஏரிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. **Minor Irrigation Scheme** என்று சொல்லி, அதைச் செய்கிறேன், இதைச் செய்கிறேன் என்கிறார்கள். ஆனால் கலுங்கல் கட்டினால் மதகு கட்டுவதில்லை; மதகு கட்டினால் கலுங்கல் கட்டுவதில்லை. கேட்டால், பணம் போதவில்லை என்கிறார்கள். ஆகவே, வேலைகள் எல்லாம் அப்படியே கிடக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக வெள்ளம் கொண்ட அகரம் கிராமத்தின் கீழ் புறத்தில் குளம்பேடு, வில்லிவாக்கம் கிராம மக்கள் சுமார் 400 சம் சாரிகள் பயிரிடுகிறார்கள். அந்த கிராமத்திற்கு பக்கத்தில் வெள்ளங்கொண்ட அகரம் ஆற்றிலிருந்து 5 பர்லாங் தூரம் கால் வாய் வெட்டுவதற்கு 1919-ல், இதை சர்வே பண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்த 5 பர்லாங் தூரம் கொண்ட இந்த கால்வாயை ஒழுங்காக வெட்டி கொடுத்துவிட்டால், அந்த 400 சம்சாரிகளுக்கும் பிரயோஜனமாயிருக்கும். இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம். ஆனால் இன்னும் காரியம் நடக்கவில்லை. நான் கொடுத்திருக்கிற மனுவின்படி, வேலைகளை செய்து கொடுத்து, விவசாய குடும்பங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எல்லோரும் கோரிக்கை மேல் கோரிக்கையாக சொல்லிக் கொண்டே போனால், அவர்கள் எதைத் தான் கவனிப்பார்கள், எப்படி அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். “போனது போகட்டும், இனியாகிலும் நீ புத்தியாயிரு மனமே” என்கின்ற முதுமொழிப்படி இனியாவது நடவடிக்கை யெடுத்து விவசாயிகளை காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[28th April 1960]

Sri K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இன்று அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன் நிற்கின்றேன். நமது ராஜ்யத்தில் நீர்ப்பாசன இலாகா நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகிறது என்பதறிந்து நாம் ஒவ்வொரு வரும் உண்மையிலேயே பெருமைப்பட வேண்டும். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நமது ராஜ்யத்தில் அதிகமாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்றால், அதற்கு அரசாங்கத்தின் கவனக்குறைவோ அல்லது என்னினியரிங் இலாகாவின் கவனக்குறைவோ காரணம் என்று நாம் சொல்ல முடியாது. நமது ராஜ்யத்தில் பெரிய ஆறுகள் இல்லாத குறைதான் அதற்குக் காரணம் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். பெரிய ஆறுகள் குறைவு என்றபோதிலும், இருக்கக்கூடியதை மிக்க நல்ல முறையில் பூராவும் பயன்படுத்திய பெருமை நமது ராஜ்யத்தைதான் சாரும் என்பதை நம் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

சேலம் ஜில்லாவில், மேட்டூர் அணையிலிருந்து மேட்டூர் வாய்க் கால் வெட்டியிருக்கின்றார்கள். அதன் நீர் மட்டம் கடைசி வரையில் போகமுடியும் என்றாலும், பள்ளிப்பாளையத்தோடு நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த வாய்க்கால் 45 ஆயிரம் ஏக்கருக்குத்தான் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் செய்திருக்கிறார்கள் தவிர, அதன் தண்ணீர் எந்த அளவுக்கு போகும் என்பதை ஆராய்ந்து, அந்த திட்டம் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் அமைச்சரவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதை ஜேடர்பாளையம் வரையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு Level Permit செய்கிறது. அதே சமயத்தில் காவேரியில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இதர இடங்களுக்கெல்லாம் காவேரித் தண்ணீரை விஸ்தரிக்கும்போது, ஏன் சேலத்திற்கு மட்டும் காவேரித் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். சேலம் என்று வரும்போது, மைசூர் அக்ரிமெண்டை காட்டி, காவேரித் தண்ணீரை விஸ்தரிக்க மறுப்பது நியாயமாகாது என்பதை அமைச்சர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேட்டூரில் தண்ணீர் அதிகமாக பிரவாகமெடுத்து, கடலில் போய் விழுகிற சமயத்தில், அந்த தண்ணீர் வீணாகாமல் இருக்க ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி, சங்கரி, திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் போன்ற தாலுக்காக்களுக்கு பயனுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டுமென்று மனு கொடுக்கப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தர, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் போன்ற இடங்களில், அதிகமாக ஏரிப் பாசனத்தையும் இன்னும் கிணற்றுப் பாசனத்தையும் வைத்துத்தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஏரிகள் தூர் எடுக்கக்கூடிய திட்டம் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் நன்றாக நடைபெறுகிறது என்பதை அறிய பெருமைப்படுகின்றோம். அந்தத்

[Sri K. S. Subramania Gounder] [28th April 1960]

திட்டத்தை சேலம் போன்ற மாவட்டங்களிலும் அமுலாக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீர்ப் பாசனம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் எல்லாம் ஒரே இலாகாவின் மேற்பார்வையின் கீழ் இருப்பதானால் நல்லது என்பதை நானும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிணறுகள் வெட்டுவது சம்பந்தப்பட்ட வரையில், Sub-soil water இருக்கிறதா என்று Survey செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் கிணறு ஒன்று வெட்டுவதென்றால் 500 ரூபாய்க்குமேல் செலவாகிறது. சில இடங்களில் 10 ஆயிரம் ரூபாய்கூட ஆகிறது. ஆகவே எந்த இடத்தில் கிணறு வெட்டினால் நல்லது என்று சர்வே செய்ய வேண்டும். அது மாத்திரமல்லாமல் பாறைகள் இருக்கிற இடத்தில் கிணறு வெட்ட கம்பிரசர் செட்டுகள் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு வசதிகள் செய்தால், கிணறு வெட்ட துரிதமாகவும் சல்லிசாகவும் இருக்கும்.

இப்போது ஏதாவது கம்பிரசர் செட்டுகள் இருக்கின்றனவா என்றால், ஜில்லாவுக்கு ஒன்றிரண்டுதான் இருக்கின்றன. அது போதாது. பாறைகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இடத்தில், இந்த செட்டுகள் அதிகமாக கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றும் காவேரி ஓரத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊர்களில் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாதவர்கள் பம்பு செட்டு மூலமாக தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டால் அதை அனுமதிக்க வேண்டும். தனியாருக்கு அனுமதி கொடுப்பதைவிட, பம்பு செட்டு கோவாப்பேட்டில் சொசைடிகள் வைத்து, அதன் மூலம் ஆற்றோரம் இருப்பவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் எல்லோருக்கும் எந்த அளவுக்கு பம்பு செட்டுகளைக்கொண்டு நீர்ப்பாசன வசதியை பெருக்கிக் கொடுக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு விரிவுபடுத்திக் கொடுத்தால் சௌகரியமாய் இருக்கும்.

சங்கரி தாலுகாவில் அச்சாம்பள்ளி ஏரி என்று ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அதில் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கிறது. பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏரிகளுடன் அதைச் சேர்த்து, மற்ற ஏரிகளுக்கும் தண்ணீர் வர ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Further discussion on the Demands will be continued from 3-30 p.m. Now we proceed to Government Bills.

12-30
p.m.

IV.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE MADRAS GRAMDAN VILLAGES (REPAYMENT OF DEBTS) AMENDMENT BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 18 OF 1960).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

‘That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 18 of 1960), be taken into consideration.’

28th April 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் களுக்கு நினைவு இருக்கும். 1959-ல் இந்த மன்றத்தில் ஒரு சட்டம் செய்தோம். பூதானயக்கும் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் பலர் தாங்களாகவே முன் வந்து தங்கள் நிலங்களைத் தானமாகக் கொடுத்தார்கள். நிலம் இல்லாதவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் வழங்கினார்கள். அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களை நிர்வகிப்பதற்காகச் சட்டம் ஒன்று கொண்டு வந்தோம். அதற்குப் பிறகு கிராம தானங்கள் வழங்கப்பட்டன. கிராம தானங்கள் வழங்கப்பட்டதில் சில பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டன. மொத்தமாக கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களை தானமாக வழங்கிவிட்டார்கள் சில இடங்களில். அந்தச் சமயம் அவர்களில் சிலர் கடன்பட்டிருந்தார்கள். தங்கள் நிலங்களையே தானமாக அவர்கள் வழங்கிவிட்டதினால் கடன் கொடுத்தவர்கள் பணத்திற்கு அவர்களை நெருக்கினார்கள். அந்த நிலையில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது அவசியம் என்று உணர்ந்து ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். கிராமதானங்கள் வழங்கிய ஊர்களில் உள்ளவர்களுக்கு கடன்கொடுத்தவர்கள் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு கடனைத் திருப்பித் தரும்படியாக அவர்களை நெருக்கக்கூடாது என்கிற முறையில் மாரடோரியம் பில் போன்று கொண்டு வந்தோம். இதுவரையில் அந்தமாதிரி கிராமதானமாக வந்தது 232. இதில் மதுரை ஜில்லாவில் மட்டும் 203 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. நாம் ஒரு வருஷத்தான் கடனை நெருக்கி வாங்கக்கூடாது என்பதற்குச் சட்டம் கொண்டுவந்தோம். ஆனால் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக இந்த ஆண்டிலேயும் பருவ மழை தவறி, பயிர் ஒன்றும் விளையாமல் முன்னே இருந்ததைவிட அந்த கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. கிராமதானம் கொடுத்ததாலேயே பாதிக்கப்பட்டது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் இன்னும் ஒரு ஆண்டு இந்த மாரடோரியத்தை நீடிக்க வேண்டும் என்பது இந்த மசோதா. இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இது சிறிய மசோதா. ஒரு வருஷம் கொடுத்ததை இன்னொரு வருஷம் நீடிப்பது என்பதுதான் இது.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Amendment Bill, 1960, (L.A. Bill No. 18 of 1960) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 18 of 1960) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[28th April 1960]

(4) THE COURTALLAM TOWNSHIP (VALIDATION OF TAXES AND LIBRARY CESS) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 16 OF 1960).

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Mr. Deputy Speaker, I move—

“That the Courtallam Township (Validation of Taxes and Library Cess) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 16 of 1960) be taken into consideration.”

Sir, The Courtallam Township Committee was constituted with effect from 1—10—1955 under the Courtallam Township Act, 1954. The provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920, were applied to the Courtallam Township, subject to certain modifications.

In its Resolution, dated the 6th December 1955, the Township Committee proposed to levy property tax and certain other taxes enumerated in Section 78 of the Madras District Municipalities Act, 1920 in the Township with effect from the 1st October 1955, the date of the constitution of the Township. The rates of taxes were finally determined in the Township Committee's Resolution, dated the 8th February, 1956, and the demand notices were issued on the 26th August, 1956. On writ petitions filed by some of the assesseees in the High Court of Madras questioning the validity of the assessments on their properties, the High Court has held in its judgment, dated the 17th October 1959, that the Resolutions of the Courtallam Township Committee referred to above were illegal, as they authorised the levy of taxes with retrospective effect from the 1st October 1955. The High Court has also held that the demand notices for the property tax issued by the Township Committee were illegal on the further ground that they included library cess leviable under the Madras Public Libraries Act, 1948, which could not be levied in the Township. The main ground of the High Court for holding the levy as illegal is that the Township Act failed to make transitory provision authorising the levy of the tax till the Township Committee lawfully levied the same under sections 78 and 80 of the Madras District Municipalities Act. In view of the decision of the High Court, the assessments for a total period of ten halfyears commencing from the 1st October 1955, amounting to about Rs. 3;7 lakhs have been rendered invalid. The Township Committee cannot afford to sustain a heavy loss, as the very purpose of its constitution, viz., improvement of the Courtallam Town, would be defeated. In order to validate the levy, assessment and collection of taxes by the Township Committee in respect of the period from the 1st October 1955 to the 30th September 1960, it is necessary to enact legislation validating the levy, assessment and collection of taxes and library cess for the said period and to provide for the levy of library cess in the Township in future.

Clause 3 of the Bill provides for validation of the levy, assessment and collection of taxes under the Madras District Municipalities Act and the library cess under the Madras Public Libraries Act and clause 4 of the Bill provides for the future levy of the library cess under the Madras Public Libraries Act by the Township Committee.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Courtallam Township (Validation of Taxes and Library Cess) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 16 of 1960), be taken into consideration.”

28th April 1960]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3, 4 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, I move—

“That the Courtallam Township (Validation of Taxes and Library Cess) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 16 of 1960) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS COINAGE (ALTERATION OF REFERENCES) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 9 OF 1960).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 9 of 1960) be taken into consideration.”

இது அனுவை புதுக்காசாக மாற்றுகிற மசோதா. ஏற்கெனவே சிலவை மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் கொஞ்சம் பாக்கி இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவ்வப்போது தயாரிக்கப்படும் அந்த அந்தச் சட்டங்களுக்கும் கொண்டுவருகிறோம். முன்னே எந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் இந்தச் சபை ஒத்துக் கொண்டதோ அதேமுறையில் இப்போதும் மாற்றி அமைக்கப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 9 of 1960) be taken into consideration.”

-SRI S. M. ANNAMALAI: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவில் கடைசியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற—அதாவது “ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸில்” “for the purpose of altering references to annas and pies into references to decimal coins”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மசோதாவைப் படித்து பார்க்கிறபோது 1 அனுவாக, அதாவது 6 நயாபைசாவாக உள்ளது 7 நயாபைசாவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல வேறு சில குறிப்புகளையும் பார்த்தேன். உதாரணமாக இன்னும் இரண்டு சட்டங்களையும் பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“தி சொலைட்டிஸ் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட் ஆப் 1860” என்று இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் உள்ள சட்டத்தைப் பார்த்தால் 100 வார்த்தைகளுக்கு இரண்டு அனுவை என்று இருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவைப் பார்த்தால், 200 வேர்ட்ஸ்க்கு 25 நயாபைசே என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பார்ப்பதற்கு சிறியதாகத்தான் இருக்கிறது. 200 words and part thereof என்றிருக்கிறது. முன்புள்ள சட்டப்படி 210 வேர்ட்ஸ் இருந்தால் 36 நயாபைசே வசூல் செய்யப்படும். ஆனால் இப்பொழுதுள்ள மசோதாப்படி 50 நயாபைசே யாகிறது. ஆக, 210 வேர்ட்ஸ்க்கு 36-க்கு பதிலாக 50 நயாபைசே

[Sri S. M. Annamalai]

[28th April 1960]

என்று வரும்போது கூடுதலாக 14 நயாபைசே கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆக, இந்த மசோதா மூலம் அதற்கு கூடுதல் 14 நயாபைசே கேட்கிறார்கள். பின்னர், மதராஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் லான்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்கு ஆக்ட், 1934, அதையும் பார்த்தேன்.

இதில் "In sub-section 2 of section 11, for the words 'one anna' the words '7 naye Paise' may be substituted என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

கூட்டுறவு சங்கத்தில் தான்யங்களைக் கொண்டுபோய் அடமானம் வைத்தால் அதன் பிறகு கட்ட வேண்டிய தவணைப் பிரகாரம் கட்டவில்லையென்றால் ஒரு மாதம் பொறுத்திருந்து பிறகு கட்ட வேண்டிய தொகைக்காக தான்யத்தை ஏலத்திலோ அல்லது விற்பனை பணத்தை வசூல் செய்யலாம். அப்படி வசூல் செய்யும்போது காஸ்டாக ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு அணா வசூல் செய்யலாம் என்று பழைய சட்டத்தில் இருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள சட்டப் பிரகாரம் ரூபாய் ஒன்றுக்கு 7 நயாபைசே தேவை என்கிறார்கள். ஐயாயிரம் ரூபாய் தான்யத்தின் மதிப்பு என்றிருந்தால், பழைய சட்டப்படி 300 ரூபாய் காஸ்ட் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் புதிய மசோதாப்படி 350 ரூபாய் கட்ட வேண்டும். ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, 6½ நயாபைசா என்றிருப்பதை 7 நயாபைசா என்றாக்கவேண்டுமென்று. பணம் அதிகமாக தேவையிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் மறைமுகமாக இப்படி ஏற்றியிருக்கிறார்கள். 6¼ என்பதை 6 ஆக போடக்கூடாதா? ஷெட்யூல்களைப் பார்த்தால் இது நன்கு தெரியும். நான்காவது ஷெட்யூலில், இரண்டாண்டிற்கு 12 என்று வரவேண்டியதை 15 நயாபைசே என்று போட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று ரூபாய் ஆறு அணா என்று வருமிடத்தில் ரூபாய் மூன்று, 40 நயாபைசே என்று இருக்கிறது. இப்படி ஒன்று, இரண்டு என்று கூட்டியிருக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் ஆக்டில் 6½ நயாபைசாவை 6 நயாபைசாவாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இங்கு அதை ஏழு நயாபைசா என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். சென்ட்ரல் ஆக்டில்கூட அப்படியில்லை. ஆகவே, இந்த 6¼ நயாபைசே என்பதை 6 நயாபைசே என்று ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதேபோல் ஆங்காங்கு திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஐந்தாம் பக்கத்தில் பார்த்தால் தெரியும், ஒரு அணா என்பதற்கு ஐந்து நயாபைசே என்று போடப்பட்டிருப்பது. எங்கெங்கு குறைக்க முடியுமோ அங்கு குறைத்து, ஜாஸ்தி செய்ய வேண்டிய இடத்தில் ஜாஸ்தி செய்து கணக்கு சரியாக இருக்கவேண்டுமென்று போடப் பட்டிருக்கிறது. ஆறேகால் நயாபைசே என்று போட முடியாது. இரண்டாண்டு என்பதை 12 நயாபைசே என்று போடவேண்டுமென்று சொன்னால், ரூபாய்க்கு 96 பைசாதான் வரும். ஆனால் ஒரு ரூபாய்க்கு 100 பைசா இருக்க வேண்டும். சில இடங்களில் சிறிது கூட்டலாம், சில இடங்களில் சிறிது குறையலாம். கணக்கு சரியாக இருக்க வேண்டுமென்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

28th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

இதனால் அதிக வருவாய் வந்து விடாது. அப்படி வந்தாலும் அது சரியாகப் பயன்படுத்தப்படும் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That the Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 9 of 1960) be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

DEPUTY SPEAKER: There is an amendment proposed to Schedule IV by Mr. Srinivasa Iyer, who is not in his seat.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, there is only one schedule to the Bill and that has been put to vote and carried. 'The Fourth Schedule' mentioned in the Bill relates to the Presidency Small Cause Courts Act, 1882 and it comes under the Schedule which has already been approved. So, there is no separate Schedule as Schedule IV.

DEPUTY SPEAKER: Yes, I shall put clause 1 to vote.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"That the Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 9 of 1960) be passed."

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That the Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 9 of 1960) be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

DEPUTY SPEAKER: The House will now rise for lunch and meet again at 3.30 p.m.

The House then rose.

[After lunch--3-30 p.m.]

MR. SPEAKER: We shall now continue the discussion on the Demands for Grants.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61—cont.

(1) DEMAND VIII—IRRIGATION.

(2) DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION—cont.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆமோதித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே, பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அநேகமாக முடிந்து விட்டது. இன்னும் இரண்டு டொரு இடங்களில் இருப்பதையும் கூடிய சீக்கிரமே முடித்து விடுவோம். இப்படி திருத்தி காமாக வேலை செய்திருக்கும்

[Sri V. K. Ramaswamy Mulaliyar] [23th April 1960]

மராமத்து இலாகாவைப் பாராட்டுகிறேன். நம் நாட்டுக்கும், ஆந்திரா, கேரள நாடுகளுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்சினைகளைக் கூடிய சீக்கிரமே தீர்த்து, அந்த இருநாடுகளிலிருந்தும், ஜலத்தை நம் நாட்டு நீர்ப்பாசனத்திற்கு விடவேண்டிய முறைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து எல்லோருக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும், அதற்கான வழிவகைகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நடுத்தர நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், ஐந்து சத விக்கிதமாக வட்டி கட்டினால்தான் எடுக்க முடியும் என்று இருக்கிறார்கள். நடுத்தர நீர்ப்பாசனத்திட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் (குருக்கி) அதை (ஐந்து சதவிக்கிதம்) விட்டுவிட்டதாக அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆகவே, நடுப் பாசனத் திட்டங்களையும் கூடிய சீக்கிரம் முயற்சித்துப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, மைனர் இர்ரிகேஷனை எடுத்துக் கொண்டால், அது முன்பே வேறு இலாகாக்களின் கீழே தனி டிபார்ட்மெண்டாக இருந்து வந்தது. அப்போதே திருப்திகரமாக வேலை நடைபெறவில்லை. ஆகவே, அவைகளை பஞ்சாயத்துக்களிடமே ஒப்புவித்து, ப்ளாக்குகள் மூலமே வேலை செய்யவேண்டுமென்று சம்பந்தத்தில் உத்தரவு போட்டிருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். பஞ்சாயத்தின்கீழ் திருப்திகரமாக இருக்காது. ஆகவே சர்க்காரே நேரில் மானியம் கொடுத்து இவைகளை சீக்கிரமாகச் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது புட் ப்ரொடக்ஷன் டிபார்ட்மெண்ட் திறமையுடன் வேலை செய்கிறது. ஆனால் எஸ்டேட்டுகளைப் பொறுத்த வரையில், அநேக வேலைகள் துரிதமாகச் செய்யப்படவில்லை. அவர்கள் தங்களுக்கு நல்ல வசதிகள், தக்க உத்தியோகஸ்தர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். நல்ல உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொடுப்பதால், வேலைகள் நாமதம் இல்லாமல் நடைபெறும். அப்படிக்கெல்லாம் இல்லாமல், நல்ல உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, நல்ல ஆர்வமும், ஊக்கமும் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொடுத்து, துரிதமாக வேலைகள் நடைபெறச் செய்யவேண்டும். அவர்கள் புள்ளிவிவரப்படி கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய்வரை செலவு செய்து நல்ல முறையிலே வேலை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு நல்ல வசதிகளைக் கொடுத்து, எவ்வளவுக் கெவ்வளவு சீக்கிரமாக வேலைகள் செய்யப் படவேண்டுமோ அம்மாதிரி அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்து, ஆவனசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

SRIMATHI RAJATHI KUNJITHAPATHAM: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாசனக் கோரிக்கையை முழு மனதுடன் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல

28th April 1960] [Srimathi Rajathi Kunjithapatham]

விரும்புகிறேன். இந்த மானியம் மக்களுக்கு ஒரு உயிர் நாடி போன்றது என்று சொல்வேனான், அது மிகையாகாது. சமுதாயத்தில் அவ்வளவு பேரும், மக்கள் ஆட்சி வந்ததும், உடனே பசிக்குவலை மற்றக் கவலைகள் இருந்தாலும் தீரவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே இது ஒரு முக்கியமான கோரிக்கையாகிறது. ஒரு காலத்தில், வானம் உண்டு, மழையுண்டு, வற்றாத ஜீவநதிகள் உண்டு என்று சொன்னார்கள். ஜீவநதிகள் நம்மிடம் இல்லாவிட்டாலும், அண்மையிலே உள்ள கேரளத்திலிருந்து, ஆந்திராவிலிருந்து, பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்களுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவர உழைக்கும் அமைச்சரவையும், அதிகாரிகளும் இருக்கும் ஒரு நல்ல ஆட்சி காலத்தில் நாம் இருக்கிறோம். மழையில்லாவிட்டாலும், வானம் பொய்த்து விட்டாலும், வானம் பொழியும் போது, குளம், குட்டைகள் இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம், அவ்வளவும் பயன் படுமாறு, மைனர் இர்ரிகேஷன், சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் மூலம் முன்னேறி யிருக்கிறோம் என்று சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். முக்கியமாக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மைனர் இர்ரிகேஷன் துறையிலே மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று சொல்லத் துணிவேன். சிறு குளங்கள் சில எடுக்கப்பட்டாலும், எங்கு பார்த்தாலும் மக்கள் எல்லோரும் சொல்லும் இரண்டொரு இடத்தில்தான் எடுக்கவில்லையே தவிர. மிகவும் நல்ல வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்று கூறும்படியான விதத்தில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம்.

பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், இருந்த திட்டங்களைவிடவும் முடிந்த விரைவில் ஐந்து லட்சம் ஏக்கராக்களுக்கு பாசன வசதி கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கும் அளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம்; பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அமைச்சரவர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும், எஞ்ஜினியர்களும் மிகவும் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். இதில் குறை சொல்பவர்களுக்குச் சொல்ல முடியும். ஒரு குறை என்று தெரிந்தால், சீப் எஞ்ஜினியர் வந்து பார்க்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு குறை யென்றவுடன் சீப் எஞ்ஜினியர் வந்து பார்த்தார்; திருச்சியிலிருந்து சூப்பின்டெண்டிங் எஞ்ஜினியர் வந்து பார்த்தார். கால்வாய்களில் கண்டிராக்டர் மண் வேலை சரியாகச் செய்யவில்லை யென்றால், ப்ளாண்டிங் டிவிஷனல் எஞ்ஜினியர், சப் டிவிஷனல் ஆபீசர் முதலிய எஞ்ஜினியர்கள் அந்தந்த இடங்களுக்குச் சென்று உடனுக்குடன் குறைகளைத் தீர்க்கிறார்கள் என்பதை இந்த சபையத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அறிக்கையில் 33,000 குளங்கள் இருக்கின்றன என்று கண்டிருக்கிறது. மானார்க்குளம் 20 வருஷகாலமாக கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. கனம் கக்கன் அவர்கள் முதலிலே வந்து பார்த்தார்; பிறகு திரு. ஆனந்தராவ், சீப் எஞ்ஜினியர் பார்த்தார் கள். சர்க்காரிலிருந்து 33,000 ரூபாய்கூடச் செலவு முக்கியமில்லை. இப்பொழுது அங்கே லட்ச ரூபாய் பயிர் இருக்கிறது. அரசாங்க

[Srimathi Rajathi Kunjithapatham] [28th April 1960]

கத்தை இந்த திட்டங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றி வைக்கிறார்கள் என்று வாழ்த்துகின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதைப் போன்றுதான், முன் காலத்து அரசர்கள் அவரவர்கள் நிலப்பரப்பிலே, பாசன வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அணைகள் கட்டி வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், அந்த அணைகளெல்லாம், கால்வாய்களெல்லாம் தூர்ந்து போய் இருக்கின்றன. அவைகளை சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலம் தான் பயன் படச் செய்ய முடியும். இவை மருந்துக்களைப் போல் சில மருந்துகள் சாப்பிட்டால் உடனே பலன் கொடுக்கும்; சில காலந்தாழ்ந்து கொடுக்கும். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலே பயன் கிடைக்க சில காலம் செல்லுகிறது. ஆனால், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் உடனுக்குடன் பசியை ஆற்றி பலனை அனுபவிக்கும் நிலையில் இருக்கின்றன. மேலும் மேலும் இம் மாதிரித் திட்டங்களை அபிவிருத்தி பண்ணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பெரிய நீர் பாசனத் திட்டங்களைப் பார்க்கும் அளவில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே திட்டம் ஒன்றும் இல்லை என்று குறை கூற விரும்புகின்றேன். கோவையில் இருப்பவர்கள், பரம்பிக் குளத் திட்டத்தைப் பற்றிக் காலையில் பேசும்போது, முக மலர்ச்சியோடு பேசிய விதத்தில் எங்களுக்குப் பொருமையாகக் கூட இருந்தது. பம்பையாறு வருகிறது, வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அது வந்தால் சங்கரன்கோவில் தாலுகாவிற்கு நன்மையாக இருக்கும். திருநெல்வேலியிலும் “ராமநாதபுரம்” நிறைய இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஆலங்குளத்துக் கால்வாய் வரவேண்டும் என்று நெல்லை மக்கள் ஏங்குகிறார்கள். சிறிய தொகைச் செலவில் பலன் நிறைய அடைய முடியும். ஆகவே அந்த திட்டத்தை ஒத்திப் போடக் கூடாது என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

புனலாறு போன்ற மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதிகள் பல நெல்லை மாவட்டத்திலே உண்டு; இயற்கை வளமும் உண்டு. அத்தனை வளத்தையும் விட்டு முற்றுப் புள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள் இந்த அறிக்கையிலே. நாங்களெல்லாம் அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. புனலாறு, கள்ளார், ராமா நதி போன்ற மேற்கு நோக்கிப் பாயும் நதிகளை எவ்வளவு தூரம் உபயோகிக்கலாம் என்று பரிசீலனை செய்து, அவைகள் எங்களுக்கு, நெல்லை மாவட்டத்திற்கு பூரணப் பயன் படக்கூடிய நிலையில் ஆக்கித்தர வேண்டும் என்று மறுபடியும், மறுபடியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதைப்போலவே சித்தாறு மேல் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்போலவே காரந்த கால்வாய், பள்ளிக்காடு கால்வாய் இருக்கின்றன. இவை எங்களுக்கு எல்லாம் அணைக்கட்டு கட்டிக்கொடுத்தால் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலமாக பல ஏக்கராக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். சுமார் நான்கு அல்லது ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [28th April 1960]

திற்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். பாசன வசதி கிடைத்த உடனே விவசாயம் விளைவிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். சித்தாறுக்கு அணைக்கட்டு கட்டினால் நிரந்தரமாக பயன் கிடைக்கும், என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது) ஆகவே மற்ற திட்டங்களை அதாவது சிறு நீர்ப்பாசன பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அதிகமான அளவில் நிறைவேற்ற வேண்டும். மானாறு, புனலாறு திட்டங்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம் அவைகள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில்கூட சேர்க்கப்படவில்லை. ஆகவே அந்தத் திட்டங்களை எடுத்து உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கிருந்து வரக்கூடிய எம்.எல்.ஏ. க்கள் எல்லோரும் அதையேதான் கேட்பார்கள். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள இன்ஜினியர்களும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்திட்டம் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. WILLIAM: Mr. Speaker, in support of the Demand moved by the Hon. Minister, I wish to place the following before the House. It cannot be gainsaid that the Government are taking all possible steps to tap to the utmost all the available water sources for the purpose of irrigation. In this connection, I cannot but say that the Hon. Minister concerned has thrown himself heart and soul into the affair and the department also is taking earnest efforts to complete the various schemes. In the course of his speech, the Hon. Minister has referred to the works in the Kanyakumari district. Of course, I cannot but share the views that have been expressed by him. The works have been promptly executed. The Vilathurai Lift Irrigation work that has been started by the erstwhile Travancore-Cochin State has been completed. The Neyyar Left Bank Channel scheme in the Madras portion is also nearing completion and I am sure in the course of 6 months that work will also be completed.

With regard to Minor Irrigation Works also, rapid progress is being made and most of the tanks, at least some 70 per cent of the tanks have already been desilted and repaired. Minor Irrigation is really most important as it will yield immediate results. Tanks which had been neglected for a very long time in the past are now being brought under good condition. But, if proper care is not taken and if annual maintenance is not done, the same old state of things will continue after one or two years. If these tanks are not properly supervised and if they are not properly maintained and if they are not repaired annually, the same process would have to be repeated as the tanks would again get silted up. So, strict orders should be issued to the authorities concerned that periodical inspection of these tanks should be undertaken and steps should be taken for carrying out annual repairs and improvements to these tanks.

As far as Kanyakumari district is concerned, there are one or two important schemes to which I wish to make a reference. I would first like to refer to the Pattanam-Kal scheme. This scheme was

[Sri M. William]

[28th April 1960]

conceived even when the Kothaiyar Project was talked about. We find reference to that scheme even in Dr. Hesley's report also. This scheme will benefit the Vilavancode taluk. The people of Vilavancode taluk are legitimately entitled to this scheme. It will benefit them to a great extent. But, somehow or other, at the time when the Dam was to be constructed, due to the influence of the people of Agastheeswaram and Tiruvalla, that scheme was neglected. Repeated efforts were made to get this Pattanam-Kal scheme. The Hon. Minister for Works, has been there on several occasions, the Hon. Chief Minister also has been there and other Hon. Ministers and other departmental Officers also have been there and all of them, I am sure, know the importance of this scheme. My humble request to the Government at the present moment is that this scheme should be implemented as early as possible and priority should be given to this scheme at least in the Third Plan and the work should be started at least next year. Because, it is so very important. After all, the scheme is not very costly. I think it would not cost very much. It may cost a crore and thirty lakhs. But, it is expected to benefit about 16,000 acres. Besides that, it has also its advantages of making available more drinking water for the benefit of the people in that area. Also, it will provide water for vegetable cultivation, cattle breeding. Thus, the advantages of that scheme are manifold. That is an area which is specially drought-affected. People will sow their seeds, but they will not be able to get the harvest and they will not be able to rear their cattle and they will not be able to cultivate their vegetable gardens because of shortage of water and in many cases non-availability of water. Vilavancode taluk is the best suited place for vegetable cultivation and as adequate water facilities are not available, the people of that area are not able to do full justice to their cultivation operations. I would again request the Hon. Minister and the concerned departmental officers to pay immediate attention to this scheme and implement it without further delay. In this connection, I also request the Government to take up the construction of the Pechipara Dam, Poigai Dam, and the Mambazhathar Dam. These dams may also be investigated at an early date and steps may be taken to take them also for execution. With these words, I thank, you, Sir, for giving me this opportunity, and conclude my speech.

SRI P. S. SANTHANAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மானிய கோரிக்கையின் மீது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து சில கருத்தினைச் சொல்ல முன் வந்தேன். இப்பொழுது மாநிலத்தில் அநேகம் பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் சில நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் எடுத்து நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அதனால் பல விவசாயிகள் பயன் அடையக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் சில விவசாயிகளுக்கு பல குறைபாடுகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

வட ஆர்காடு ஜில்லாவில் கட்டப்பட்டுள்ள சாத்தனூர் அணைக் கட்டினால் பல விவசாயிகள் பயன்பட்டாலும்கூட அதே நேரத்தில் பல விவசாயிகளுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது அவர்களுக்கு சர்க்காருக்கு கட்ட

[28th April 1960]

[Sri P. S. Santhanam]

வேண்டிய வரி அதிகமாக ஆகி இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு குறைபாடு அங்கே இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. அணைக்கட்டுத் திட்டத்தினால் பலன் அடைந்தாலும்கூட அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு வரி கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு போடப்பட்ட வரியை அவர்களால் தாங்க முடியவில்லை. சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள் ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை என்று. விவசாயிகளுடைய உழைப்பின் காரணமாக காலா காலத்தில் விவசாயிகள் ஆவணி மாதத்தில் விதை விதைத்து உற்பத்தியாகிறது. உற்பத்தி ஆகி அறுவடை காலத்தில் அதாவது ஏறத்தாழ நவம்பர் மாதத்தில் சாத்தனூர் அணைக்கட்டிலிருந்து தண்ணீர் விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய அறுவடை பாதிக்கப்படுகிறது. அது பாதிக்கப்படுவதுடன் அதிகப்படியான வரியையும் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இல்லாமல் செய்தால் ஏழை விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இருப்பினும் இன்றைக்கு பெரிய பெரிய திட்டங்களை சர்க்கார் நல்ல முறையில் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அதன் மூலம் விவசாயிகளும் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் பெருமைப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அத்துடன் விவசாயிகளுடைய நலனையும் நாம் கண்காணிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவர்களுடைய பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நம் மாகாணத்தில் ஏறத்தாழ 18 ஆயிரம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன அப்படி இருந்தும் 33 ஆயிரம் ஏரிகள் இருக்கின்றன என்று கனம் அமைச்சர் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரத்திலிருந்து தெரிய வருகிறது. அப்படி 33 ஆயிரம் ஏரிகள் இருந்தும் அவற்றில் 40 சத விதிகள்தான் பாசன வசதி அளிக்கிறது. பாக்கி இருக்கக் கூடிய 60 சத விதிகள்தான் ஏரிகள் நல்ல முறையில் கண்காணிக்கப்படாமல் மண் அடித்து தூர்ந்து போய் கிடக்கின்றன. அதனால் வெள்ளாமை குறைவாக ஆகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்வது என்னவென்றால் இந்த ஏரிகளின் கீழ் இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு செய்யவேண்டிய கடனை சர்க்கார் செய்ய தவறி விட்டார்கள். உதாரணமாக வட ஆர்காடு, திருவண்ணாமலை, செங்கம் தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள ஏரிகள் இன்றைய தினம் மண் அடித்துப் போயிருக்கின்றன. தென்னார்காடு, வட ஆர்காடு, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவது என்ற திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

என்னுடைய தொகுதி, திருவண்ணாமலை, செங்கம் பிரிக்காவைக் கொண்டது. அங்கே எத்தகைய மராமத்து வேலைகளும் உண்மையிலேயே செய்யப்படவில்லை என்பதை அரசினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[Sri P. S. Santhanam]

[28th April 1960]

திருவண்ணாமலை நகரம் 40,000 பேர் வாழக்கூடிய பகுதி. அங்குள்ள மக்கள் சமுத்திரம் ஏரியிலிருந்து கொண்டுவரப்படும் தண்ணீரை நம்பித்தான் இருக்கிறார்கள். அதை மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று இரண்டு ஆண்டுகளாகவே சொல்லி வருகிறேன். இருந்தும் மராமத்து வேலை செய்யப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு 50,000 ரூபாய்க்கு மேல் செலவழித்து, நகரசபையார், வெளியிலே இருந்து தண்ணீர் கொண்டுவந்து, மக்களுக்கு வழங்கிய காரணத்தால், அதிக வரிகளை மக்கள் மீது போட்டனர். சமுத்திரம் ஏரியை மராமத்து செய்திருந்தால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்காது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திருவண்ணாமலைத் தொகுதியில், வேங்கிகால், நொச்சமலை, கும்பமலை ஏரிகள் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் மராமத்து செய்திருப்பார்கள். இப்பொழுது ஏரியின் மதகைத்தான் செப்பிட்டு இருக்கிறார்களே தவிர, ஏரியை மராமத்து செய்யவில்லை. கரையை உயர்த்தாத காரணத்தினால், தண்ணீர் அதிகமாக தேங்காமல், இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு பயன்படும் தண்ணீர் பாழாகிறது. அந்த ஏரிகளின் கரைகளையும் உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மழை பெய்யும்பொழுது பாசிமலையிலேயிருந்து வரும் தண்ணீர், ரயில் நிலையத்துக்கு அருகில் உள்ள ரயில்வே காலனியைத் தாண்டி வரவேண்டும். ஆனால் ரயில்வே காலனியில் மேடாக இருப்பதால் தண்ணீர் பாழாகிறது. அதற்கு நல்லதொரு திட்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI K. PERIANNAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! நமது அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நீர்ப்பாசன மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மனித சமுதாயத்திற்கு அடிப்படையானது விவசாயம். நீர் இல்லை என்றால் விவசாயம் செய்ய முடியாது. எங்கள் பகுதியில் பெரிய திட்டம் ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே சிறு நீர்ப்பாசனங்களைக் கொண்டதான் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்கிறார்கள். எங்கள் வட்டாரத்தில் பெரம்பலூர், அரியலூர், உடையார்பாளையம் பகுதிகள் மிகவும் பிற்பட்டவை. ஆகவே சர்க்கார் கருணை கூர்ந்து காவிரி ஆற்றிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் எடுத்து, எங்கள் வட்டாரத்திற்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால், நல்ல பலனை அளிக்கும் என்பதை சர்க்காருக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு, பெரம்பலூர் சமீபம் கோனேரியாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதிலிருந்து 6, 7 ஏரிகளுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கிறது. பெரும்பாலும் மழை பெய்தால்தான் அந்த வட்டாரத்திற்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். மழை இல்லை என்றால் தண்ணீர் கிடையாது. மழைபெய்யும் காலத்தில் வாய்க்கால்கள் சரிவர இல்லாத காரணத்தினால், தண்ணீர் சரிவர வருவதில்லை. அதையும் உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்து, மேலும்

28th April 1960]

[Sri K. Perianann]

காவிரியிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டிக்கொடுத்து, எங்களது வட்டாரத்தை, விவசாய அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! பல பெரிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டதைக் குறித்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். மிக முக்கிய திட்டமாகவுள்ள அப்பர் பெரியாறு திட்டத்தை இந்த அமைச்சரவை கவனிக்கவேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்தத் திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தைரியமாகச் சொல்லி, மத்திய சர்க்காரிடத்திலே அதற்கான முறையிலே வாதாடி, மற்ற மாநில சர்க்காரின் உதவியையும் பெற்று, இந்தத் திட்டத்தை அவசியம் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வைகை அணையிலிருந்து, வைகைத் தண்ணீரை கொடுக்கின்ற பரிட்சார்த்த நிலைமை இப்பொழுது இருப்பதை நிரந்தரமாக ஆக்க வேண்டும். வைகை அணையிலே தண்ணீர் நிச்சயமாக இருக்கிறது என்று ஏற்பட்டுவிட்ட பிறகு, ஒரு லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு முதல் இரண்டு மாதத்திற்கும், கடைசி இரண்டு மாதத்திற்கும் தண்ணீர் கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்படும். சென்ற ஆண்டில் இரண்டு தடவை தண்ணீர் கொடுத்து வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. Tail end-லே உள்ளவர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதியை கண்டிப்பாக அமுல் நடத்த வேண்டும். முன்னாலே இருப்பவர்களுக்கு கொடுத்து பின்னாலே இருப்பவர்களுக்கு கொடுக்காமல் ஏமாற்றக் கூடாது. சட்டப் படியும், நியாயப்படியும்கூட tail end-லே இருந்து கொடுத்து வரவேண்டும் என்று விதிமுறையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த மட்டில், ஜமீன் பிரதேசங்களில் பல கண்மாய்கள், பல கால்வாய்கள் வெட்டப்படவேண்டும். ஸ்லூயிஸ் ரெகுலேட்டர்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும். இதற்கான திட்டங்களையெல்லாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பெரிய திட்டமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

Food Production, P.W.D. என்ற தகராறு சீக்கிரம் தீர்க்கப்படவேண்டும். **Food Production-லே** நல்ல வேலைகள் செய்கிறார்கள் என்றாலும், சில கண்மாய்களை இன்னும் **P.W.D.** வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் சில பகுதிகளில் வேலை நடக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. **Yardstick for Engineering Circle** என்ற முறையிலே 15 லட்ச ரூபாய் வரையிலேயும் ஒரு இன்ஜினியரிங் சர்க்கில் வேலை செய்யவேண்டும் என்று ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

அதை வைத்துப் பார்த்தாலும், ஐந்து சர்க்களை கொண்ட **Food Production Department** 75 லட்ச ரூபாய்க்கு வேலைகள் நடத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் 52,44,000 ரூபாய்க்கு

4-00 p.m.

[Sri K. Ramachandran] [28th April 1960]

வேலை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியாக செலவாகியும், குறைந்த வேலைதான் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்த்து ஓரளவுக்கு சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து Special Minor Irrigation Programme -மை பொறுத்த வரையில் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். Desilting Programme, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு வருவதற்கு வழிவகை செய்து தரவேண்டும். Desilting -க்கு மத்திய சர்க்கார் 50 சதவிகிதம் மான்யம் கொடுக்கிறார்கள். அதில் கமிஷன் 4 சதவிகிதம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அங்கே யிருக்கிற குறிப்புப்படி பார்த்தால், மற்ற மாகாணங்களுக்கு 66¼ சதவிகிதம் கொடுக்கிறார்கள். ஜம்மு, காஷ்மீர் போன்ற பிற்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு Cent Per Cent கொடுக்கிறார்கள். நமது ராஜ்யத்திலும் பின்தங்கிய பிரதேசங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. நமக்கும் Cent Per Cent கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. T. DANIEL: Mr. Speaker, while supporting the Demand, I take this opportunity of congratulating the Hon. Minister for Public Works, the Secretary to the Public Works Department and the engineers of the Public Works Department on the very keen interest that they take in executing irrigation projects in the State. I must thank them in particular for the very keen interest that they take in the execution of the development schemes, especially those left over by the erstwhile Travancore-Cochin State in the transferred territories.

Sir, a small provision has been made for the Special Minor Irrigation Schemes which include repairs to tanks. I would say that while repairing tanks, top priority should be given to those lying adjacent to railway lines. Outlets also must be constructed so that when there is a breach, rain water might not flow across the railway lines. Recently in the cluster of tanks lying between Dindigul and Tiruchirappalli, due to heavy rains, breaches occurred in the tanks lying adjacent to the railway lines. But luckily these were reported to the railway authorities earlier and fortunately accidents did not take place.

A sum of eleven lakhs of rupees has been allotted for desilting of tanks in the State. That is a very low amount and we will have to allot a larger amount in future under this head.

Coming to supervision of the development works, I think the number of Superintending Engineers we have now is not enough. We will have to increase the number by three or four more.

Coming next to particular schemes mentioned in the Hon. Minister's speech in regard to the transferred territories, I suggest that the Government go into the question of construction of the Poigai Dam and also the Mambazathar Dam. These two schemes were already investigated but left over. I suggest that the Government take steps to construct these two dams also. There are two

[Sri T. T. Daniel] 28th April 1960]

other important schemes—Chithar and Pattanangal—in the transferred territory. Preliminary investigation was conducted by the erstwhile Travancore-Cochin State and the site was also fixed for starting the work. These should have been taken up during the Second Plan period itself, but perhaps knowing that the two schemes related to an area which might go over to Madras, much pressure was not put on the Planning Commission to sanction their inclusion in the Plan. Now, there is a proposal to change the site of the Chithar scheme from the original one, due to pressure from certain planters of the area. I would suggest that the alteration is unnecessary and unwarranted especially in view of the fact that the Government have not sanctioned the change. There is also a proposal to raise the height of the present Pachapara dam to six feet and to divert water from it to Pattanangal. This scheme was tried by the expert engineers of the erstwhile Travancore-Cochin State and found to be a failure. I would request that objections from vested interests should be overlooked and the old site fixed for the construction of the dam.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தில் ஒரு சொட்டு தண்ணீர்தான் விடுகக் கடலில் சென்று கலந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக, அமைச்சர் அவர்களும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் எல்லோரும் பல திட்டங்களைத் தீட்டி மக்களுக்கும், சமுதாயத்துக்கும் நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு மக்கள் வாயார வாழ்த்துகிறார்கள். அந்த முறையில் நானும் அமைச்சர்களையும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும் போற்றுகிறேன். அதோடு இங்கே பொதுப்படையாகப் பல காரியங்களைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, அவரவர் சொந்தக் காரியத்தையும் கொஞ்சம் பார்க்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்த்து என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், எனது சகோதரி கமலாம்புஜம்மாள் குறிப்பிட்டதுபோல, என்ன கஷ்டமாகிலும், சரீரம் உறுதியாக இருக்குமேயானால், நிச்சயமாக விழுந்துகூட வேலை செய்வேன். அந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டாக அலைந்து, பேப்பர்கள் எங்கே சென்றிருக்கிறது என்று பார்த்தும்கூட இன்னும் பல சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் என் தொகுதியைப் பொறுத்த அளவில் பூர்த்தியாகாமல் இருப்பது வருந்தக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். நாங்கள் 10 கோடி, 20 கோடி என்று கேட்கவில்லை. எங்கள் திட்டம் ஒவ்வொன்றுக்கும் பத்து லட்சத்துக்குக் குறைவாகத்தான் செலவாகும். இந்த நிலைமையில், நாங்கள் பல திட்டங்களைப் போட்டிருந்தாலும், நடைமுறையில் நடக்காமல் இருக்கிறது. இனியும் காலதாமதப் படுத்தாமல், மஞ்சள் ஆறு திட்டம், ஆலங்குளம் திட்டம், இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வரண்ட பகுதிகளை வளமாக்கக் கூடிய அளவில், திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவையும் கருணை கூர்ந்து

[Srimathi A. S. Ponnammal] [28th April 1960]

அமைச்சரவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். அமைச்சரவர்கள் தன் ஜில்லா என்பதனால் தள்ளிப் போட்டிருக்கிறாரோ என்று அஞ்சுகிறேன். கொஞ்சம் கருணை காட்ட வேண்டுமென்று அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு என்னுடைய தொகுதியில் மாமூல் கோடையை, ரிஜிஸ்டர் கோடை ஆக்கவேண்டுமென்று மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாமூல் கோடை என்றால் வரப்பு வைத்து, அவர்கள் இரண்டு போகம் நன்செய் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் நடைமுறையில். ஆனால் Record பூர்வமாக ஒரு போகம் என்று வந்திருக்கிறது. அவர்கள் ஏற்கனவே இரண்டு போகம் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிற படியால் அதை Register கோடையாக மாற்றி, இரண்டு போகம் என்று Record பூர்வமாக செய்து கொடுப்பார்களே யானால், மக்களுக்கு நல்ல காரியம் செய்தவர்கள் ஆவோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு அமைச்சரவர்கள் என் தொகுதியாகிய நிலக்கோட்டைக்கு வந்திருந்தபோது, மக்கள் “திருமங்கலம் கால்வாயிலிருந்து 2,000 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும், அந்த வாய்க்காலில் தண்ணீர் போய்க் கொண்டு இருந்தபோதிலும், இருபுறமும் உள்ள பயிர்கள் வாடிக் கொண்டிருக்கின்றன”. ஆகவே இதில் கருணை காட்ட வேண்டும்” என்று, அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அமைச்சரவர்களும் ‘பார்க்கலாம்’ என்று கூறினார்கள். எனவே அதையும் தயவு கூர்ந்து கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்து பார்ப்பார்களே யானால், அதற்கு வழிவகை செய்தவர்களாவோம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, பெரியாறு பகுதிகளைப்பற்றி நான் அன்றைக்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றேன். பெரியாறு வாய்க் கால் ஓடக்கூடிய பகுதியில், இருபுறமும் ஒரு பர்லாங்கு தூரத்திற்கு அந்தப் பகுதியில் பெரியாறு வருவதற்கு முன்னே, கிணறுகள் வெட்டி தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். இப்போது மின்சாரத் துறையில் மின்னல் வேகத்தில் போய்க்கொண்டு இருக்கிறோம். நாகரீகம் வளர வளர, அந்தப் பகுதியில் விவசாயிகள் மோட்டார் பம்பு செட்டு வைத்து, தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள்.. அதற்கு அங்கே இருக்கும் P.W.D. என்ஜினியர்கள் மறுப்புக் கூறுகிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி அவர்கள் பம்பு செட்டு வைத்து கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் கிணறுகள் என்று நினைக்கிறேன்—அந்தக் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டு வைத்து அதன் மூலமாக தண்ணீர் இறைப்பதற்கு வழிவகை செய்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். குள்ளபொம்மை என்று என் தொகுதியில் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அங்கே 500 ஏக்கரா தரிசு நிலம் இருக்கிறது. அங்கேயும் இந்தப் பம்பு திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலாவது நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பி.டபுள்யு.டி. கண் மாய்கள் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. உதாரணமாக பள்ளவேட்டுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கண்மாய் மராமத்து செய்யப்

[28th April 1960] [Srimathi A. S. Ponnammal]

படாத காரணத்தினால் மழை காலத்தில் அந்த அணையை உடைத்துக்கொண்டு தண்ணீர் அந்த ஊரில் சேதம் விளைவிக்கிறது. இந்த மாதிரியான நிலைமையை உடனடியாகப் போக்க வேண்டும் என்றால் எங்கெங்கே கண்மாய்கள் இருக்கின்றனவோ அதை எல்லாம் இன்னும் ஆழப்படுத்தி, கரைகளை உயர்த்தி நல்ல முறையில் செப்பனிடக்கொடுத்தால் சமுதாயத்திற்கு—உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு—மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* SRI T. IRUSAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நீர்ப்பாசன அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையின் மீது என் கருத்தைச் சொல்வதற்கு நான் முன் வந்திருக்கிறேன். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்டன. இனி சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில்தான் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கக் கூடிய தொகை மிக மிகக் குறைவு என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக நாம் செய்யவேண்டிய காரியங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதவே போதாது. என்னுடைய மாவட்டம் மானாவாரி பூமி. அங்கே மேட்டூர் அணையில் இருந்து நீர் கொண்டுவருவதற்கு வழிவகை இல்லாவிட்டாலும் மலைச்சாரலில் இருந்து வருகிற தண்ணீரை ஏரியாகத் தேக்கி பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வழிவகை செய்யலாம். குறிப்பாக என்னுடைய ஆத்தூர் தாலுக்காவில் கனம் ராமையா அவர்கள் நான்கு நாள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். அந்த நான்கு நாட்களில் பல தூர்ந்துபோன ஏரிகளையும், உடைந்துபோன அணைகளையும், மலையில் இருந்து வருகிற நீர் ஊற்றுகளையும், அவற்றின் நீர் வீணாகப் போய்க்கொண்டிருப்பதையும் பார்த்தார்கள். இவை எல்லாம் இப்படி இருக்கின்றனவே, இது யாருடைய குறை? அதிகாரிகளுடைய குறையா? யாருடைய குறை? என்பதாக எல்லாம் விசாரித்து அங்குள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் ரொம்பக் கடுமையாகக் கோபித்துக்கொண்டார்கள். அவற்றை எல்லாம் உடனே பழுதுபார்க்க, மராமத்து செய்ய, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசரமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கம்மப்பட்டி கிராமத்தில் வறட்டாறு என்ற இடத்தில் அங்குள்ள விவசாயிகள் அணை கட்டவேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் ராமையா அவர்கள் வந்திருந்தபோதும் அவர்களை நேரில் அழைத்துக்கொண்டுபோய்க் காட்டினார்கள். ஏற்கனவே தண்ணீர் கட்டி விவசாயம் செய்துகொண்டிருந்தது இப்போது தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுவரையில் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதே இடத்தில் சங்கம் சமுத்திரம் என்ற இடத்தில் புதிய அணைகட்டி நீர் தேக்கித் தர வேண்டும் என்பதாக எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் போட்டும்

[Sri T. Irusappan]

[28th April 1960]

எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. தும்பலில் கரியாக் கோயிலிலிருந்து வரும் ஆற்றில் ஏரி கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அடுத்தபடியாக தாண்டானூர் என்ற இடத்தில் ஏரி கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இடப்பட்டி என்ற இடத்தில் அணைகட்டுவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. தொப்பல் ஏரி அணைக்கட்டில் இருந்து சீலம்பட்டி, ஈச்சம்பட்டி ஆகிய இரண்டு இடத்தில் உள்ள ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் கட்டவேண்டும். இந்த அணை உடைந்து 22 வருஷங்கள் ஆகியும் இதைப்பற்றி வருஷம் இரண்டு முறை கூட்டப்படுகிற நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியும்கூட, பல விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டும்கூட இதுவரையில் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை மிகமிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு ஓகியத்தூர் என்ற இடத்தில் ஏரிக்கு வருகிற வாய்க்காலில் மணல் போய்த் தூர்ந்து போய்விடுகிறது. அதைப் பழுதுபார்க்க வேண்டும். கவர்பனை என்ற ஊரில் ஆற்றிலே பள்ளம் வெட்டி தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். அதற்கு சர்க்காரில் ஆண்டுதோறும் தண்டத் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். சொந்தமாகக் கிணறு வெட்டி சாகுபடி செய்தால் பயிர் சரியாக வளர்வதில்லை. ஆகவே சர்க்காரில் இது பற்றி பரிசீலனை செய்து நீர்ப்பாசனத்திற்கு வழிவகை செய்து தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே அதிகமாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காகப் பணம் ஒதுக்கி பல அணைக்கட்டுகளையும், ஏரிகளையும் செப்பணிட்டுத்தர வேண்டும் என்பதற்குக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI K. KARUTHAPPA GOUNDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று விவாதம் நடைபெறும் நீர்ப்பாசன மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வர்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக நமது மாநிலத்திலே சர்க்கார் நல்லமுறையில் நீர்ப்பாசனத் துறைக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்த போதிலும்—என் தொகுதி ஒட்டஞ்சத்திரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சில வர்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக ஒட்டஞ்சத்திரம் தொகுதியானது மிகவும் பின்தங்கிய வறண்ட மேட்டுப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்கே நீர்ப்பாசன வசதி மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஏதோ ஓசிய கண்மாய்கள் அங்கே இருந்தபோதிலும் அந்தக் கண்மாய்களுக்கு வருகிற கால்வாயானது தூர்ந்துபோய்க் கிடக்கின்றது. அவை நல்ல முறையில் செப்பணிட்டுத் தரப்படவேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக்கொண்ட போதிலும் இன்னும் இதுவரையில் செப்பனிடப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருத்தத்தக்கதாக இருக்கிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அடுத்தபடியாக பாலாறு பொருந்தலாறு அணைக்கட்டுத் திட்டமானது நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் இன்னும் அதுவும் ஒரு சிக்கலாக இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் வாய்க்காலானது கிழக்கா, மேற்கா என்ற காரணத்தினால் அது தடைப்பட்டிருக்கிறது.

[28th April 1960] [Sri K. Karuthappa Gounder]

கிழக்குப் பகுதி புஞ்சைப் பகுதியாக, வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. ஆகவே கிழக்குப் பகுதியில் வாய்க்காலை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியம். மேலும் கிழக்கே முக்கியமாக அமரபூண்டி வழியாக வடக்குமுகமாக வாய்க்கால் சம்பந்தமாக ஏற்கனவே சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே இந்தத் திட்டம் சேர்க்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அது சேர்க்கப்படவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அதைச் சேர்க்க வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை அமைத்துக் கொடுத்தால் ஒட்டஞ்சத்திரம் தொகுதி தொப்பம்பட்டி பிரக்கா, கள்ளமந்தை, மந்தையம் பிரக்கா ஆகியவற்றிற்கு மிகுந்த அனுகூலம் ஏற்படும். அடுத்தபடியாக ஒட்டஞ்சத்திரம் பிரக்காவில் சடைய குளம் கண்மாய் இருக்கிறது. இருபோகம் விளையக்கூடிய கண்மாய்—இருதுறு ஏக்கராவுக்கு மேல் தண்ணீர் பாயக்கூடியது. அந்தக் கால்வாய் சரியாக இல்லாததால் அந்தக் கண்மாய் சம்பந்தப்பட்ட ஆயக்கட்டுதாரர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயத்தில் போதிய சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதை நிறைவேற்றித் தந்தால் இங்குள்ள பல ஆயக்கட்டுதாரர்கள் அதனால் பலனடைந்து நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு வழி ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேற்படி கண்மாய் சம்பந்தப்பட்ட கால்வாயை அகலப்படுத்தி உடைப்புகள் ஏற்பட்ட இடத்தில் நல்ல முறையில் கல் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்தால் அந்தப் பகுதி ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அடுத்த படியாக பெருமாள் குளம் என்ற கண்மாய் இருக்கிறது. அதற்கு நீர் மட்டம் வடக்குப் பக்கத்தில் இருந்த காலத்தில் கீழேயுள்ள சமுத்திரம், பாப்பாங்குளம், பெரிய குளம், வீரமல்லன் குளம் நான்கு கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் சரிவர வந்தது. முத்து ஆகியவைகளுக்கு பெருமாள் குளத்தின் வட நீர் மட்டத்தின் வழி வரும் தண்ணீரைத் தவிர வேறு தண்ணீர் கிடையாது. அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டதான் நஞ்சை சாகுபடி செய்ய முடிந்தது. பத்து—பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு அந்த மறுகாலை தெற்குப்பக்கம் திருப்பி அந்த தண்ணீர் எல்லாம் வீணாக ஆற்றில் போய் விழும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி சம்பந்தப்பட்ட ஆயக்கட்டுதாரர்கள் சர்க்காருக்கு மனுச் செய்திருக்கிறார்கள், தெற்குப் பக்கம் மறுகால் போனால் தண்ணீர் மேற்படி கண்மாய்களுக்கு வராது என்று குடிகள் அந்த மறுகால் வடக்குப் பக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். பெருமாள் குளம் கண்மாயின் தென் மறுகால் நீர் விழும் மட்டத்திற்குத் தெற்கே ஒரு மதகு ஏற்படுத்தி ஒரு கால்வாய் ஏற்படுத்தினால் இந்த நான்கு கண்மாய்களுக்கும் தண்ணீர் வரும். முத்துச் சமுத்திரம் கண்மாயிலிருந்து ஏற்கனவே அந்தக் கால்வாய் சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பத்து—பதினைந்து வருடங்களாகியும் எந்தவிதமான வேலையும் துவக்கப் படவில்லை. இது சம்பந்தமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு புட் ப்ரொடக்ஷன் எக்ஸ்ப்ளூடிவ் என்ஜினியர் அவர்களிடம் சம்பந்தப்பட்ட ஆயக்கட்டுதாரர்கள் இது குறித்து ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்

[Sri K. Karuthappa Gounder] [28th April 1960]

பட்டது) ஆகவே இதையெல்லாம் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்று, ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் சொல்வதற்கு அனுமதி தந்துள்ள தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் நிறைவேற்றியுள்ள திட்டங்கள் சரித்திரப் புகழ் வாய்ந்தது என்ற பெருமை அமைச்சர்களுக்கும், அமைச்சரவைக்கும், சம்பந்தப்பட்ட என்ஜினியர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கும் சாரும் என்பதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. காரணம், நாம் நமது நீர்த்தேக்கங்களை கட்டும்போது, அதற்கு என்ன காலவரையறை வகுத்திருந்தோமோ அந்தக் காலவரையறைக்குள் அவைகளை முடித்தார்கள் என்ற பெருமை அவர்களைச் சாரும். அதற்காக நான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும், சிப்பந்திகளையும் பாராட்டுகிறேன். எங்கள் தாலுகா சேலம் ஜில்லாவோடு இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதன் தலைமைஸ்தானம் வேலூர். வேலூரில் கூட்டம் நடக்கும்போது கேட்டால் என்ஜினியரிங் இலாகாவில் உள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள் எங்களுக்கு இதில் சம்பந்தமில்லை என்று. அது திருப்பத்தூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அதற்கு நாங்கள், சேலம் ஜில்லா மேட்டிருக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது, ஏதாவது செய்யவேண்டுமானால் அதை மாற்றி திருப்பத்தூரை வட ஆற்காடு ஜில்லாவோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பாலாறு பிரச்சனை. பரம்பிக்குளத்தைப் பார்த்தோம். நம் நாட்டில் பெரிய பெரிய திட்டங்கள் நிறைவேறுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் கூட கடைசியில், கிருஷ்ணா—கோதாவரித் திட்டம் நிறைவேற்றப் படலாம், தண்ணீர் கொண்டுவர வகை செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர கிருஷ்ணா, பெண்ணார், கோதாவரி திட்டத்தை நிறைவேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்க உத்தேசிக்கிறார்களா? எங்கள் ஜில்லா மிகவும் பின்தங்கிய ஜில்லா. அங்கு குடித் தண்ணீருக்குக்கூட கஷ்டமாகியிருக்கிறது. ஆகவே நான் சொன்ன அந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து அதில் அக்கரை செலுத்தி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அதுபற்றி பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால்கூட நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுவேன். பின், இந்த பாலாறு பேஸின் ரூல்ஸ். அதுபற்றி ரெவின்யூ இலாகாவைக் கேட்டால் எங்களுக்கு இதில் சம்பந்தம் இல்லை, அது என்ஜினியரிங் இலாகாவைச் சேர்ந்தது என்கிறார்கள். என்ஜினியரிங் இலாகாவைக் கேட்டால் அது ரெவின்யூ இலாகாவைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கு மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு இது தடையாக நிற்கிறது. இரண்டாயிரம் அடிவரை எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இது எப்படி நேர்ந்தது என்றால், சர்க்காரை அணுகிக் கடன் கேட்டபோது இந்த பாலார் பேஸின் ரூல்ஸ் வந்தது. ஆயிரக்கணக்கான மின்சாரம் செட்டுகளுக்கு சப்ளை கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியில்

[Sri T. Karia Gounder] 28th April 1960]

அமைச்சர் அவர்கள் “டிஸெர்விங் கேஸிற்கு” கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டார்கள். அதை மாற்றி எல்லாக் குடியானவர்களும் இந்த வசதி செய்துதர உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் ஷண்முகத் தோப்பு அணை கவனிக்கப்படாமலிருப்பதைப் பார்த்து அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதை உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல கோடி ரூபாய் ஆகிற பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை ஒரு வருடத்திற்குள் என்ஜினியரிங் இலாகா தயாரித்தது. ஆனால் சிறிய திட்டங்கள் தயாரிப்பதில் வெகுவாக காலதாமதமாகிறது. ஜவ்வாது மலையில் உடைந்திருக்கிற ஏரி களைப் பழுது பார்க்க வேண்டும். அப்படி பழுது பார்த்தால் அதில் இருந்து தண்ணீர் வந்து கிணறுகளில் தேங்கி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அது மிகவும் உதவுமபடியாக இருக்கும். அதனால் செலவானது கூடுதலாகிறது என்றும், இதனால் ஏற்படுகிற பலன் குறைவு என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு அஞ்சுகாரம் கபலுவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. அது சம்பந்தப்பட்ட பேப்பர்கள் கலெக்டர் ஆபீஸிற்கும், ரெவின்யூ போர்ட் ஆபீஸிற்கும் சென்று கொண்டிருக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப. ஆகவே, இம்மாதிரி காரியங்களில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி வேண்டிய தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அடுத்த படியாக, மிட்டா கிராமங்களில் மட்டும்தான் தீவிர உணவு உற்பத்தி பெருக்கு வேலைகள் செய்து வருகிறார்கள். அதை மற்ற கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிட்டா கிராமமாக இல்லாவிட்டால், இது மிட்டா கிராமம் இல்லை என்று சொல்லி அதை அந்த இலாகாவால் கைவிடப்பட்டதென்று ப்ளானிங் போர்டில் சொல்லப்படுகிறது. கோதாவரித் தண்ணீரை எங்களுக்குக் கொண்டுவந்து தரப் போகிறார்களோ என்னவோ, முன்பு ரெயில்வே கம்பெனியார் பத்தங்குல பைப் வைத்து அந்தக் காலத்திலேயே ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து பாலாற்றில் கிணறுகள் வெட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் எடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். மழை காலத்தில் வரும் தண்ணீரையாவது தேக்கக்கூடிய அளவில் சிறு அணைகள் கட்டித்தர வேண்டும் என்கள் பகுதியில்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got two more minutes.

SRI T. KARIA GOUNDER : Thank you, Sir. முக்கியமான ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பாலாற்றில் 1956-வது வருடத்தில் பெரிய வெள்ளம் வந்தது. அப்போது வெள்ளையம்பாடி பகுதியில் எல்லாம் வெள்ளம் புகுந்து அங்கிருந்த கிராமத்தையே அழித்துவிட்டது. அப்போது அதற்கு பழுது பார்க்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இதைப்பற்றி இன்ஜினியரிங் இலாகா மிக கவனம் செலுத்த

4-30 p.m.

[Sri T. Karia Gounder] [28th April 1960]

வேண்டும். அப்போதுதான் இனிமேலாவது இம்மாதிரிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாத நிலைமையில் இருக்க முடியும். இதைப்பற்றி தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இதில் பேச சந்தர்ப்பம் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. VEDAYYAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மான்யத்தின் பேரில் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு பல கோடி ரூபாய்களை செலவு செய்து பல பெரிய அணைக்கட்டுகளை கட்டி, நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கிய பெருமை நமது மராமத்து இலாகாவுக்கு உண்டு. நாட்டை வளப்படுத்த பல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இன்னும் சில தேவைகள் நாட்டில் இருக்கின்றன. அவைகளையும் தகுந்தபடி கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரை, அதாவது திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில் மூன்றில் ஒரு பகுதி. Dry area).). அந்தப் பகுதிகளில் பல ஆறுகளில் தண்ணீர் கடைகோடியில் வீணாகக் கடலில் போய்ச் சேருகிறது. இவைகளில் பல இடங்களில் லிப்ட் இரிகேஷன் மூலமாக, அதாவது பம்ப் செட் மூலமாக மோடான டகுதி களுக்கு பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம். இந்த மாதிரியாக பத்து பம்ப் இரிகேஷன் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் ஒரு திட்டத்திற்கு 1,000 ஏக்கர் வீதம் 10,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு சுலபமாக பாசனம் கொடுக்க முடியும். கிட்டத்தட்ட ஒரு ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய் விதம்தான் செலவாகும். இதன் மூலமாக பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பாசன வசதி பெற முடியும். ஆகவே இந்தமாதிரித்திட்டங்களை உடனடியாக கவனித்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாமணியாற்றிலிருந்து கோவிலுருக்கு ஒரு பம்ப் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்தினால் 1,500 ஏக்கருக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதே போன்று ஓரனியம்பலத்திலும் தொண்டியக்காட்டிலும் பம்ப் ஸ்டேஷன் துரிதமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது தென்னடார், வளவன் முதலிய இடங்களில் பம்ப் இரிகேஷன் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் துரிதமாக நடத்தினால் சிக்கிரமாக அந்தப் பகுதி களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும். தென்னடார், வளவன் முதலிய திட்டங்களை துரிதமாக நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான காரியங்களில் காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கும் போது, மொத்தமாக ஒருவருக்கே கொடுக்காமல் பில்டிங் வகைக்காக தனியாகவும், சானல் வெட்டுவதற்கு தனியாகவும், மண் வேலைக்காக தனியாகவும் பத்தாயிரம் ரூபாய் அளவில் தனித்தனியாக காண்ட்ராக்டை பிரித்துக் கொடுத்தால் துரிதமாக வேலைகளை நடத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். காண்ட்ராக்டர்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்வார்கள். அதன் மூலமாக துரிதமாக வேலை நடப்பதற்கு வழியாக இருக்கும். ஆகவே அந்த

28th April 1960] [Sri V. Vedayyan]

முறையில் இந்த வேலைகளை துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் எங்கள் பகுதியில் இருக்கின்ற ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை வடிகால் பிரச்சனையே. பாடுபட்டு பயிரிட்ட நிலங்கள் பலன் கொடுக்கும் தறுவாயில்—கதிர் விடும் தருணத்தில்—நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில், வடிகால் இல்லாததால் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு அழிந்தும் போகும். இப்படி பல கிராமங்கள் பாதிக்கப்படும். இதைப் போக்குவதற்கு எங்கள் பகுதியைப்பொறுத்தவரை வடிகால் திட்டங்களை நிறைவேற்று வதற்கு ஒரு (Special Investigation Division) ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வளவன் வடிகால் சரியானபடி இல்லாததின் காரணமாக சுமார் பத்து, பதின்ந்து கிராமங்கள் ஆண்டுதோறும் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே இந்த வடிகாலை உடனடியாக சீர்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே போன்று நொச்சிக் கொட்டகம் வடிகாலையும் சீர்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கந்தபொரிச்சான் வடிகால் வேலையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இதுவரை முடியாமல் காலதாமதமாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. இதையும் துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோன்று தான், கிளைதாங்கி ஆறுவடிகால் வேலைகளையும் துரிதமாக ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மானங்கொண்டான் ஆற்றில் ஆறு திட்டங்கள் சாங்ஷன் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த வேலைகளை சக்கிரம் நிறைவேற்றுவதோடு, மானங்கொண்டான் ஆற்றை வேதாரணியம் வரை நீடித்து அங்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த இலாகா பெருமைப்படத்தக்க அளவில் பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவு செய்து பல பெரிய திட்டங்களை பாராட்டும் வகையில் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதே சமயத்தில் மைனர் இரிகேஷன் வேலையில் இன்னும் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. நமது சர்க்கார் ஜமீன்டார்கள், இனாம்தார்கள் இடங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளும்போது அதிலுள்ள எல்லா குளங்களையும், ஏரிகளையும் சர்க்கார் கையில் எடுத்துக்கொண்டார்கள். பட்டுக் கோட்டை, அரந்தாங்கி பகுதியில் ஜமீன்டார்கள் இடத்தை எடுத்ததில் 1,900 ஏரிகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டது. அவற்றின் பெயர்கள் எல்லாம் என்னவென்றே இன்னும் தெரியாது. அதற்கான ஜாபிதாவே இன்னும் சர்க்காரில் தயாராகவில்லை. சில ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பாக்கி இன்னும் 90 சதவீதம் ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இனாம் கிராமங்களில் மட்டுமல்ல, ரயத்வாரி அதிகமாக இருக்கும் இடங்களில் உள்ள ஏரிகளும் சரிவர மராமத்து செய்யப்படவில்லை. இவைகளை எல்லாம் உடனடியாக மராமத்து செய்யவேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும் என்பதை உணர்ந்து பாக்கியிருக்கின்ற வேலைகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். பட்டுக்கோட்டை, அரந்த

[Sri R. Srinivasa Iyer] [28th April 1960]

தாங்கி தாலுகாக்களைப் பொறுத்தவரை, விளாங்குளம் கிராமத் திற்கு பயன்படக்கூடிய அம்புலி ஆற்றில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டும். இதிலுள்ள தண்ணீர் வீணாக சமுத்திரத்தில் போய்ச் சேருகிறது. இதன் குறுக்கே அணை போட வேண்டும் என்று மனு கொடுத்திருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தி டிபார்ட்மென்டும் இதற்காக பல வேலைகளை செய் துவருகிறது. கிரான்ட் அணைக் கட்டு பொறுத்த வரையில் எடுத்துக்கொண்டு வீணாக காட்டாற்றி லிருந்து சமுத்திரத்தில் போய் விழுகின்ற தண்ணீரை கட்டுப்படுத்தி இரிகேஷன் டிபார்ட்மென்ட் சிறிய சிறிய அணைகளை கட்டினால் நலம். இதற்கு அதிகமாக செலவு ஆகாது. 50 ஆயிரம், ஒரு லட்சம், 2 லட்சம் என்ற அளவில் செலவு செய்தால் போதுமானது. இவைகளை எல்லாம் கட்டுவதாக இருந்தால், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவில் செலவு செய்து கட்டப்பட்டிருக்கும் அணையின் மூலமாக கிடைக்கும் பல்வேறு இதன் மூலமாக அடைய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கு சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டில் வேண்டிய பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். இரிகேஷன் டிபார்ட்மென்டும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது. இந்த முறையில் எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அதாவது பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில், 19 அணைகளைக் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லி அதற்கான மனுக்கள் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். இதற்கான எஸ்டி. மேட்டுகள் போடுவது, பிளான்கள் போடுவது, இதற்கு மேல் சாங்ஷன் செய்வது, போன்ற காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறுவதற்கு இரண்டு வருஷத்திற்கு மேலாக காலதாமதம் ஆகின்றது. இந்த இலாகாவில் எத்தனையோ அதிகாரிகள், பல நிபுணர்கள், சீப்-என்ஜினியர், சூப்பிரென்டிங் என்ஜினியர் இவர்கள் எல்லாம் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இது தவிர புட் ப்ரொடக்ஷன் டிபார்ட்மென்ட்டின் கீழும் பல வேலைகள் செய்து வருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் இருந்தாலும் கூட வேலைகள் நடைபெறுவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. இது போன்ற காலதாமதங்கள் இல்லாமல், எந்த விதத்திலாவது சீக்கிரமாக வேலைகளை எல்லாம் செய்து கொடுப்பதோடு, முக்கியமாக காட்டாற்றில் மழை காலத்தில் வருகின்ற தண்ணீரை கட்டுப்படுத்துகின்ற முறையில் பல சிறிய அணைகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதாக இருந்தால், இதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான ஏழைமக்கள் வாழ்வதற்கு வழிசெய்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தவிர, மேட்டூரிலிருந்து, அதாவது மேட்டூர் அணையிலிருந்து, மின்சாரத்திற்கு இப்போது தண்ணீர் விடப்படுகிறது. இப்போது கட் வராத முறையில் 2,000 க்யூஸெக்ஸ்க்குமேல் அதிகமாக தண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள நிலைமையில் 50 அடி தண்ணீர் அணையில் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த அளவிலேயே விட்டுக்கொண்டிருந்தால் 12—6—1960-ல் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் விடும்போது, அணையில் போதுமான தண்ணீர் இருக்காது என்றே நம்புகிறேன். ஆகவே இப்போது

28th April 1960] [Sri R. Srinivasa Iyer]

இருந்தே இதை காப்பந்து செய்யவேண்டும். கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களும் மற்ற இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் இதைப்பற்றி நன்கு ஆலோசித்து, விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் விடும் போது எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்பட்டு விடாதபடி, அதே சமயத்தில் மின்சாரத்திலும் கட் வராத முறையில் பார்த்து, இதற்கு எந்த முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அதற்கேற்ற வகையில் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THE HON. SRI P. KAKKAN :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த முக்கியமான நீர்ப்பாசன மானிய கோரிக்கையின் பேரில் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பல கனம் அங்கத்தினர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த அரசாங்கம் பல பாராட்டத்தக்க வேலைகளைச் செய்திருந்தபோதிலும், சில அங்கத்தினர்கள் இந்த அரசாங்கத்தை தங்கள் வாயால் கூட வாழ்த்தக் கூடாது என்ற எண்ணத்துடன், அந்த வேலைகளைப் பற்றி எதுவும் சொல்லாது இருந்ததுடன், தங்களுக்கு வேண்டியதைச் சொன்னார்கள் தவிர, நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லி மேலும் பல காரியங்களை சர்க்காரிடம் அவர்கள் கோரவில்லை என்பது குறித்து நான் உண்மையிலேயே கொஞ்சம் வருத்தப்படுகிறேன். இந்த மன்றத்திலுள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கம் சாதித்துள்ள நல்ல சாதனைகளை வாயார வாழ்த்தினார்கள். அவர்களுக்கு என் நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது மாநில அரசாங்கம் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் வெற்றி கண்டு அதற்கு பாராட்டுதல்களை இந்த மன்றத்தில் மட்டுமன்றி வெளியிலும் பெற்றிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது நீர்ப்பாசன இலாகா மக்களுக்கு வெகு வேகமாகத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நல்ல முறையில் பணியாற்ற வருகிறது. நல்ல பாராட்டுக்குரிய அதிகாரிகளை இந்த இலாகா பெற்றிருக்கிறது. இந்த இலாகாவின் ஸெக்ரட்டரியான திரு. ராயப்பா, இந்த இலாகாவில் உள்ள சீப் என்ஜினியர்கள், பரம்பிக்குளம் திட்டத்திற்கென நியமிக்கப் பட்டிருக்கும், திரு. ஆனந்த ராவ், நீர்ப்பாசன பிரதம என்ஜினியர் ஸ்ரீமான் ஏகாம்பரம் ஆகியவர்கள் நல்ல பாராட்டுக்குரியவர்கள். நன்றாகப் பாராட்டப்பட்டு வருகிற சூப்பிரென்டிங் என்ஜினியர்களையும் இந்த இலாகா பெற்றிருக்கிறது. ப்ராஜெக்ட் வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில், அந்த வேலைகளைத் தங்கள் கண்ணாடிக் கண்டவர்கள் அவைகள் சம்பந்தமாகத் தெரிவிக்கும் பாராட்டுதல்களை நான் முழுமனதுடன் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டாலும், அந்தப் பாராட்டுதல்கள் எனக்கு அல்ல, இந்த இலாகாவை நடத்துபவர்களுக்குத் தான் என்று அவைகளை இலாகாவிற்குச் சமர்ப்பித்துவிடுகிறேன். நன்றாக வேலை செய்து குறித்த காலத்திற்குள்ளாகவே திட்டத்தை முடித்தாலும் வாய்க்கால்களை ஓரளவு வெட்டினாலும், அணைக்கட்டு வேலைகளை ஓரளவு செய்தாலும் விவசாயப் பெருமக்களுக்கு சாத்தியமான வரை எல்லாம் உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இந்த இலாகாவின் பாடுபடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்து மிகவும் போற்றத்தகுரியது.

[Sri P. Kakkan]

[28th April 1960]

விவாதத்தில் பங்குகொண்டவர்களில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர், ராமநாதபுரம் ஜில்லா சம்பந்தமாக, குறிப்பாக அவருடைய தொகுதி சம்பந்தமாக, சில கோரிக்கைகளைத் தெரிவித்தார். அவர் சென்ற வருடம் இந்த மன்றத்தில் சில கோரிக்கைகளைத் தெரிவித்தவுடனேயே, அதிகாரிகளுக்கு அவைகளைத் தெரிவித்து கவனிக்கச் சொன்னோம். இப்போதும் வேலைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்காகப் பரிசீலனைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 'அப்பர் பெரியாறு' திட்டத்தைப் பற்றி அவர் சொன்னார். அவர் மட்டுமின்றி, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணத் தேவர், ஸ்ரீ ராமசந்திரன் ஆகியவர்களும், அத்திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம், நமது சர்க்கார் கேரள சர்க்காருடன் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வந்து, மத்திய சர்க்காரின் உதவியுடன் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய திட்டம் ஆகும். இத்திட்டம் சம்பந்தமாக நாம் பரிசீலனை செய்து, ஆரம்பப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியிருக்கிறோம். திட்டத்தை இன்னும் எடுக்கவில்லையே, எடுக்கவில்லையே என்று சொல்லப்படுகிறது. திட்டத்தை எடுப்பது என்றால், அங்கே போய் அணையைக் கட்டிவிட்டு திட்டத்தை எடுப்பதில்லை நாம் கேரள சர்க்காருடன் லோனல் கவுன்சிலில் பேசி திட்டத்தை எடுக்கவேண்டும். அந்த நோக்கத்துடன்தான் நம் சர்க்கார் பேச்சை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி இன்னும் லோனல் கவுன்சிலில் பேசி நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும். * நாம் கேரள அரசாங்கத்தாரின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெறுவோம் என்றும், சமுத்திரத்திற்குப் போகக்கூடிய தண்ணீரை நம் மாநிலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அவர்கள் ஏற்று நமக்கு ஆதரவு தருவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். தவிரவும், எல்லாத் தண்ணீரையும் நாமே எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. அவர்களுக்கும் அத்தண்ணீரை கொடுக்க நாம் சம்மதப்படுகிறோம். குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லா இந்த மாநிலத்திலேயே மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அது வானத்தை நோக்கியே வாடும் மக்கள் உள்ள பிரதேசம். அது பின்தங்கிய மக்கள் உள்ள பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசத்திற்கு அத்தண்ணீரைக் கொடுத்தால் மிகவும் நல்லது என்று இத்திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் மிகவும் வற்புறுத்தி வருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் பிரயத்தனம் எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சசிவர்ணத்தேவர் அவர்களுக்கும் இத்திட்டம் பற்றிப் பேசிய இதர கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குர்துமா நதித் திட்டம், நாராயணக் காவேரி, ரகுநாதக் காவேரி இவைகள் பற்றி ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் குறிப்பிட்டார். இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். The schemes are being attended to. எனவே ஒரு திட்டம் என்றால் அதை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை. பரிசீலனை செய்து திட்டங்களை நிச்சயம் எடுத்துக் கொள்ளத்தான். பிரயத்தனம் செய்வோம். 'பரிசீலிக்கிறோம்' என்று சொன்னால் திட்டத்தை நடத்தப்போவதாக வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண

28th April 1960]

[Sri P. Kakkan]

தேவர் கூட 'மந்திரி வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார், எனவே இந்தத் திட்டத்தை கட்டாயம் நிறைவேற்ற வேண்டும்' என்று சொன்னார். இதைப் பார்க்கும்போது நான் வார்த்தைகளை யோசித்துத்தான் போடவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. எப்போதுமே, வெளியில் இதர கூட்டங்களில்கூட 'பார்க்கலாம்', 'பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம்' என்று சொன்னால் 'நீங்கள் தான் செய்யப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்களே' என்று கூறுவது சரியல்ல. 'முடியாது' என்று நான் சொன்னால் "மந்திரி வந்தவுடனேயே 'முடியாது' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டாரப்பா" என்று சொல்வார்கள். பார்த்துப் பரிசீலித்து, மேற்கொள்ளுவதற்கு சாத்தியமான திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் பின்வாங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஏரிகளை—அதுவும், ஜமீனை எடுத்த பிற்பாடு அனேக ஏரிகளை—செப்பனிட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலும் அந்த ஏரிகளை 'ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன்' துறை மூலமே செப்பனிட ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். எவ்வளவு துரிதமாக வேலைகள் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாக அந்த வேலைகளைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ராமநாதபுரத்தில் கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் இருக்கும் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் நல்ல முறையில் பாய்வதற்கு வாய்க்கால்கள் செப்பனிடப் படவேண்டுமென்றும், ஆயக் கட்டுகளில் நல்ல முறையில் நீர் வசதி செய்து தர வேண்டுமென்றும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணத் தேவர் சொன்னார். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஒரு ஸப் டிவிஷனே அமைத்திருக்கிறது. அந்த ஸப் டிவிஷன் அதிகாரிகள் இந்த வேலைகளைத் துவக்கி விட்டார்கள். அங்கே கொஞ்சநஞ்சமல்ல, 97 வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். அங்கே 300 கணமாய்களும் இருக்கின்றன. இப்போதே அங்கே 1,40,000 ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ந்து வருகிறது. அந்த வேலைகளைச் செய்தால் அங்கே மேலும் 25,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும் என்று அரசாங்கம் நினைக்கிறது. வைகை ஆயக்கட்டுகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு முன்னரவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 'பர்ஸ்ட் ப்ரயாரிடி' கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அங்கே வேலைகள் துரிதமாக நடப்பதற்கு எல்லா விதமான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்படும். அங்கே, தண்ணீரைக் கடைக் கோடிக்கு விட்டு அங்கிருந்து கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த ஏற்பாட்டை அப்பகுதிகளில் தண்ணீர் இருக்கும்போது செய்யவேண்டுமா, தண்ணீர் இல்லாதபோது தான் செய்யவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும். அதற்காக அங்கே தண்ணீர் இல்லாதபோது தான் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்பதில்லை. இருந்தாலும், மக்களுக்கு எப்படி எப்படியெல்லாம் ஒத்தாசை செய்ய வேண்டுமோ அப்படி அப்படியெல்லாம் ஒத்தாசை செய்வதற்கு நிச்சயம் பாடுபடுவோம் என்பதைச் சொல்லி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வைகை அணைக்கட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த வருஷம் அந்த வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், வேறு எந்த வட்டாரத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு, ஏரிகளில் தண்ணீர் வந்து

[Sri P. Kakkan]

[28th April 1960]

இருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். பருவ மழை நன்றாக இருந்துவிட்டால், இராமநாதபுரம் கிழக்குப் பகுதிக்குக் கஷ்டமே இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கண்மாய்களில் தண்ணீர் வந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. மேட்டிப்புருக்கும் கண்மாய்களைத் தூர் எடுத்து, தண்ணீர் தேங்கியிருக்கும் நிலைமையைச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் எண்ணி இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் கோவிந்தசாமி அவர்கள், தம்முடைய உரையில், சாத்தனூர் அணைக்கட்டைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அணையை யாரும் உடைக்க முடியாது. அணை மக்களுக்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அணையின் மூலமாக திருக்கோயிலூர் அணைக்கோ, எலிச்சத்திர அணைக்கோ எந்த விதமான பாதகமும் இல்லாமல், மக்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அணைக்கட்டைக் கட்டினதால் ஏற்பட்டிருக்கும் நன்மையை அவர்களே அறிவார்கள். வைகை அணைக்கட்டைப் பற்றியும் முதலில் எதிர்ப்பு இருந்தது. ஆனால், கட்டிய பிறகு இப்பொழுது சந்தோஷப்படுகிறோம். சாத்தனூர் அணைக்கட்டு இருப்பதும் சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கிறது. தண்ணீர் வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட சமயத்தில், அந்தப் பிரயத்தனிற்குத் தண்ணீர் கொடுத்து இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்திருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீரைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். முன்பு சொன்ன பதிலைத்தான் இப்பொழுதும் சொல் கிறேன். அந்த மாகாணத்தில் முன்பு முதல் மந்திரியாக இருந்த வரும், இப்பொழுது அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலை வராக இருப்பவருமான, ஸ்ரீமான் சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்கள், 'மீதத் தண்ணீரைச் சென்னை மாகாணத்திற்குக் கொடுத்து உதவுவதிலே பின்வாங்கமாட்டோம், ஒத்தாசை உதவி செய்வோம்' என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கென்று பிரதம இன்ஜினீர் கணக்கெடுத்து லோனல் கவுன்சிலுக்கு ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் இப்பொழுது தயாரித்து லோனல் கவுன்சிலிலே வைக்க அனுப்பியிருக்கிறார்கள். வரப் போகும் லோனல் கவுன்சில் கூட்டத்திலே பேசுவார் என்று நினைக் கிறேன். அப்படிப் பேசும்போது, எவ்வாறு, எந்த இடத்திலே இருந்து தண்ணீரைக் கொடுத்தால் நல்லது என்பதைப் பரிசீலனை செய்யும்போது, மத்திய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட நீர்ப்பாசன அதிகாரிகளும் இருந்து பேசவேண்டும் என்று நம்முடைய பிரதம இன்ஜினீர்களும் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், அந்த மாகாண சர்க்காருடன் கலந்து பேசி நல்லதொரு நன்மையை அடையலாம் என்ற நம்பிக்கைத்தான் எனக்கு இருக்கிறது. நம்பிக்கை வேண்டும் என்றுதான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : நம்பிக்கை எனக்கும் இருக்கிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஆகையால், நல்ல முறையில் இந்த அரசாங்கம் லோனல் கவுன்சிலிலே 'அப்பர் பெரியாறு', திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்யும்போது இப்பேர்ப்பட்டதையும் பரிசீலித்து உதவி செய்யும் என்று தான் எண்ணியிருக்கிறேன்.

[28th April 1960]

[Sri P. Kakkan]

கள்ளக்குரிச்சி பகுதியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மதிப்பிற் குரிய அன்பழகன் அவர்கள் பேசும்போது, 'ஏதோ இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே சேர்த்தார்கள்; கைவிடப்பட்டது' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே சேர்த்தார்கள். சேர்த்து, ப்ளானிங் கமிஷனிலே பரிசீலனை செய்து, அதற்குப் போதுமான சாதகம் இல்லாத காரணத்தால், அந்தத் திட்டத்தை அப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் எடுத்துக்கொள்வது நல்ல தல்ல, பின்னால் பார்க்கலாம் என்று அந்த நோக்கத்தோடு கைவிட்டிருக்கலாம். எல்லாத் திட்டங்களையும் எடுப்பதென்றால் பணம் வேண்டாமா? பணத்தைப் பொருத்துத் தான் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தையும் பரிசீலித்த பிறகு, 'பின்னால் கவனிக்க வேண்டும்' என்ற முறையில், இப்பொழுது ஆலோசிக்கிறார்கள். இப்பொழுது மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத் தில் மணிமுத்தா நதித் திட்டம், கோமுகி நதித் திட்டம், இன்னும் அநேக திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். பிற்பாடு இதை ஓரளவு நாம் எடுத்து நிறைவேற்றி, அந்த வட்டார மக்களுக்கு நன்மையளிக்கும் முறையில் பிரயத்தனம் செய்வோம் என்று இப்பொழுது நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படித்தானே நான் சொல்லவேண்டும்? 'உடனே கொண்டு வருகிறேன்' என்று நான் சொல்லி, ப்ளானிங் கமிஷன் தள்ளி விட்டால் என்ன செய்வது? அமைச்சர் வாக் குறுதி கொடுத்தார்களே, செய்யவில்லையே என்று இதே அங்கத் தினர் சொல்லக்கூடும். ஆகவே, வார்த்தையை அளந்துதான் போடவேண்டி இருக்கிறது. ஆகையால், நாம் இப்பொழுது அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு உதவி செய்யப் பிரயத்தனம் செய்வோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அன்பர் செல்வராஜ் அவர்கள் பேசும்போது, சாத்தனூர் அணைக்கட்டிலிருந்து தென்பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டோம், அதைச் சொல்லி மக்களிடத்திலே பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அப்பொழுது கனம் அன்பர் திரு. நடராஜன் அவர்களும் பக்கத்தில் இருந்து மாநாட்டைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நடத்துகிறேன் என்று சொன்னால், நடத்திக் காட்டவேண்டும். நடத்துகிறேன் என்று சொன்னால், அமைச்சர் நடத்துவதாகச் சொன்னார்களே, நடத்திக் காட்ட வில்லையே என்று இதே அன்பர் அப்பொழுது கேட்கக்கூடும் 'வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டார்களே' என்று பக்கத்துத் தொகுதி அன்பர் அவர்கள் சொல்லும்போது உண்மையிலேயே நான் வருத்தப்பட்டேன். மக்கள் ஏதோ செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, உடனடியாக, 'முடியாது' என்று சொல்வது? முடியாது என்று சொல்வதற்கு நான் முன்கூட்டியே பரிட்சை செய்து வைத்திருந்தேன்? 'முடியும்' என்று சொன்னேன் என்றால், பிற்பாடு அதைச் சாவகாசமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, முடிந்தால் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் எண்ணம். முடியா விட்டால் என்ன செய்வது? வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு என்று

[Sri P. Kakkan]

[28th April 1960]

எப்படிச் சொல்ல முடியும்? முடிந்தால் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன். சாத்தூர் அணைக்கட்டிலே இன்னும் 'ஷட்டர்' போட்டு உயர்த்தி அதன் மூலமாகத் தண்ணீர் தேக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்திலே பரிசீலனை செய்திருக்கிறோம். யாரோ சொன்னார்கள் என்றால், அதற்கெல்லாம் இந்த மாகாணத்து மந்திரிமார்கள் ஜவாப்தாரி அல்ல என்று கனம் அங்கத்தினருக்குப் பரிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீமான் அன்பழகன் அவர்கள் பேசும்போது, இங்கேயிருக்கும் பிரதம நீர்ப்பாசன இன்ஜினியர் அவர்கள், உணவு உற்பத்தித் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டும், மைனர் இர்ரிகேஷன் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டும் திட்டங்களைக் கவனிப்பது இல்லை, ரிகார்டுகளைப் பார்க்கவில்லை, வேலை நடக்கிறதா என்று பார்ப்பதில்லை, எல்லா வற்றையும் ஒன்றாக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு லட்ச ரூபாய்க்கு மேலே எந்தத் திட்டம் வந்தாலும், பிரதம இன்ஜினியருடைய கவனத்திற்கு வந்துதான் போகவேண்டும். 100 ரூபாய் திட்டத்தையும் ஆயிரம் ரூபாய் திட்டத்தையும் பிரதம இன்ஜினியர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், அதனால் பல வேலைகள் நடைபெறுவதிலே தாமதம் ஏற்படும். ஆகையால், பிரதம இன்ஜினியர் அவர்களும், எப்போதல்லாம் திட்டங்கள் வருகின்றனவோ, குறிப்பாக எவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேலே உள்ள திட்டங்கள் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வரவேண்டும் என்று இருக்கிறதோ அவைகளை அவர் பரிசீலனை செய்துதான் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்களுக்கு—அவர் பேசினார், ஆனால் இங்கு இல்லை, இல்லாவிட்டாலும், மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் மூலம்—தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து தான் ஏற்பாடு செய்தார்கள். மைனர் இர்ரிகேஷன், உணவு உற்பத்தி, பி.டபிள்யூ.டி. இந்த இலாக்காக்களையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து, அவை ஒரே மந்திரியின் கீழ் இருந்தால் நல்லது என்று அதுவும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது பரவாயில்லை, பிற்பாடு பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று அதிலே ஒரு முடிவு எடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் பேசும்போது, மைனர் இர்ரிகேஷன் திட்டங்களுக்குத் தொகை குறைந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். ஒன்றை அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 1957-58-ம் ஆண்டில் மைனர் இர்ரிகேஷனுக்கு ரூ. 34,27,800 செலவு செய்தோம். அப்பொழுது ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் ஓர்க்ஸிலே புட் ப்ரொடக்ஷனுக்கு ரூ. 37,98,000 நாம் செலவு செய்தோம். 1958-59-ல் மைனர் இர்ரிகேஷனுக்கு 29 லட்சம் சொச்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. புட் ப்ரொடக்ஷனுக்கு 60 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டது. 1959-60-ல் மைனர் இர்ரிகேஷனுக்கு 27 லட்சம் சொச்சம் ரூபாய் செலவு செய்தோம். ஆனால், அதே வருஷத்தில் புட் ப்ரொடக்ஷனுக்கு 84 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தோம். இப்படியாக மைனர் இர்ரிகேஷனுக்கு தொகை குறைந்தால் புட் ப்ரொடக்ஷன் திட்டங்களுக்குத் தொகை ஜாஸ்தி ஆகிறது. வேலைகள் தாமதம் ஆவதைத் தடுத்து மக்கள் அதிக

28th April 1960]

[Sri P. Kakkan]

நன்மை அடையும்படியாகச் செய்திருக்கிறோம். இப்படிக் கூடாது, எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள். அதுவும் நல்ல யோசனை தான். இதுவும் ஏற்கனவே பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நானும் அவருக்கு ஒன்று சொல்வேன். வட நாடு, தென்னாடு என்று பிரித்துப் பார்க்காமல், இந்தியா தேசம் முழுவதும் ஒன்று என்ற எண்ணம் அவர்கள் வைத்திருந்தால் நல்லது என்று நான் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். இங்கே மட்டும் எல்லாம் சேர்ந்திருப்பது நல்லது, அங்கே மட்டும் பிரிந்திருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்வாரானால், அது 'உனக்கு அல்ல உபதேசம் ஊருக்கு உரைப்பேன்' என்று தான் ஆகிறது. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் நல்லதல்ல. ஒற்றுமையாக இருப்பதிலே அவர்கள் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: நீர்ப்பாசன மான்யத்திற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறாரா அல்லது வடக்கு-தெற்கு பற்றி பேசுகிறாரா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: எல்லாவற்றிலும் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்று தான் சொல்கிறேன்.

நாம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போட்டிருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகப்படியான செலவு செய்திருக்கிறோம். ரூ. 20.18 கோடி ஒதுக்கினோம். ரூ. 20.60 கோடி நாம் செலவு செய்திருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் நாம் ஒதுக்கினதற்கு மேலாகவே செலவு செய்திருக்கிறோம் என்பதை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். செலவு செய்வதில் அரசாங்கம் எந்தவிதமான குறைவும் காணவில்லை. நன்றாகத்தான் செலவு செய்து மக்களுக்கு பணி செய்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிணறு வெட்டுவது பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். குறிப்பாக நம்முடைய அரசாங்கம் விவசாயப் பெருமக்களுக்கு எல்லாவிதமான வகையிலும் உதவி செய்து வருவது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். நல்ல பொறுக்கு விதை கொடுப்பது, மாடு வாங்க கடன் கொடுப்பது, இன்னும் கடன் நிவாரணச் சட்டம் போன்ற எல்லா வகைகளிலும் விவசாயிகளுக்கு ஒத்தாசை, உதவி செய்வது உங்களுக்குத் தெரியும். கிணறு வெட்டுவதற்கு ரூ. 1,000 கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டம் செய்திருக்கிறோம். வெட்டி முடிந்த பிற்பாடு தான் கொடுக்கிறோம். முதலிலே கொடுத்து விட்டால் வெட்டாமல் இருந்துவிடலாம். 25 சதவிகிதம் தள்ளி மீதியை அவர்களிடமிருந்து பெறுவது நல்லது என்று அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுத்து விவசாயப் பெருமக்களுக்கு ஒத்தாசை, உதவி செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 'எக்ஸ்பெரிமெண்டல் டியூப் வெல்ஸ்' பற்றி ஸ்ரீமான் செல்வராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எவ்வளவு தூரம் ஒத்தாசை, உதவி செய்ய முடியுமோ அவ்வாறு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5-00
p.m.

[Sri P. Kakkan]

[28th April 1960]

ஸ்ரீமான் ராமலிங்க பட்டையாச்சி அவர்கள் அவருடைய தொகுதியில் இருக்கிற ஏரி, குளங்களைப்பற்றி தெரிவித்தார்கள். நான் ஒரு சில ஏரிகளைப் போய் பார்த்திருக்கிறேன். உண்மையிலேயே அந்தப் பகுதி காடாரம்ப பிரதேசம். அரியலூர், பெரம்பலூர் ஆகியவை காடாரம்ப பிரதேசம். அங்கெல்லாம் மழை பெய்தால் தான் கண்மாய்களில் தண்ணீர் வந்து மக்கள் விவசாயம் செய்து நல்லாழ்க்கை நடத்த முடியும். அதையெல்லாம் பார்த்து ஏற்கனவே உதவி செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அதற்கு ஆவன செய்வதற்கு நாங்கள் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதிக்கு பி. டபிள்யு. டி. சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இயன்ற உதவி செய்வோம் என்று அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நாகப்பட்டினம் தொகுதியின் பிரதிநிதி ஸ்ரீமான் ராமலிங்கம் அவர்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளான வடகூர், பொய்யூர், தெற்கூர் முதலிய பகுதிகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். நானும் அந்தப் பகுதிக்குப் போய் பார்த்திருக்கிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இவ்வளவு மோசமான பகுதி இருக்கிறது என்பது நான் போன பிற்பாடுதான் தெரியவந்தது. அறந்தாங்கியிலும் அம்மாதிரி பகுதி இருக்கிறது. திருத்துரைப் பூண்டியிலும் இருக்கிறது. ஸ்ரீ வேதையன் அவர்கள் சொன்னது போல பம்பிங் ஸ்கீம் ஒன்றிரண்டு ஸாங்ஷன் செய்து, அதெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு சாதகமாக இருந்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

ஸ்ரீமான் ராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்ன திட்டத்திற்கு கிட்டத்தட்ட ரூ. 4,30,000 செலவாகும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அது நல்லதோர் திட்டமாக இருக்கும் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீமான் சதாசிவம் அவர்கள் நொய்யல் ரிசர்வாயரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நானும் அவரும் அந்த இடத்திற்குப் போய் பார்த்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டம் இப்பொழுது இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்து நல்லதோர் முடிவுக்கு வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அதேமாதிரி லோயர் பவானி தண்ணீரைப்பற்றி பேசும் பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். அதே மாதிரி அமராவதி தண்ணீரை, லீபேஜ் ராடர் அதிசமாக இருப்பதால் கரூர் பகுதிக்கு கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் இப்பொழுதே ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாது. இந்தக் கோரிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்து பிற்பாடு அரசாங்கம் தீர்ப்பு கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீமான் சட்டநாத கரையாளர் பேசும்பொழுது சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு நாம் அதிக உதவி செய்யவில்லை, சொற்பத் தொகைதான் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிகப்படியாகத்தான் இந்த அரசாங்கம் செலவு செய்கிறது. போன வருஷம் ஒரு கோடி

28th April 1960]

[Sri P. Kakkan]

அரசாங்கம் செலவு செய்கிறது. போன வருஷம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே நாம் செலவு செய்திருக்கிறோம். இந்த வருஷம் ரூ. 35,90,400 மைனர் இர்ரிகேஷனுக்கு செலவு செய்திருந்தாலும், 1960-61-ல் ரூ. 94,48,900 ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் சம்பந்தமாகச் செலவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி ரூ. 11 லட்சம் 'டெல்டா டெவலப்மென்ட் ஸ்கீமுக்கு' செலவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நாம் மைனர் இர்ரிகேஷனுக்காக குறைவாகச் செலவு செய்யவில்லை. எல்லாவற்றையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது அதிகமாகத்தான் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ராமசுவாமி தேவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது அவர்களுடைய தொகுதியில் சில கோரிக்கைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். மந்திரி வாக்குறுதி கொடுத்தார், இன்னும் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் வாக்குறுதி கொடுத்து சில நல்ல காரியங்களும் நடந்திருக்கின்றன. கருங்காடு அணை வாக்குறுதி கொடுத்து கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். சில மாதங்களில் திறப்பு விழா நடக்கும். ஆவடையார் கோவில் பாலமும், அணையும் கட்ட வேண்டுமென்று பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI S. RAMASAMI THEVAR: 1948-ல் அறந்தாங்கியில் அரசியல் மகாநாடு நடந்தபொழுது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களும் கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொன்னேன். அதாவது புதுக்கோட்டை வழியாக தண்ணீர் வரவில்லை என்பதைத் தான் சொன்னேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: நான் என்னுடைய வாக்குறுதியைத்தான் நிறைவேற்றவில்லை என்று சொன்னீர்கள் என்று நினைத்தேன். கருங்காடு அணை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆவடையார் கோவில் அணை சம்பந்தமாக எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு சீப் என்ஜினியர் அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. பரிசீலனை செய்யப்பட்டு நல்லதோர் முடிவு ஏற்படும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தன்னுடைய வட்டாரத்தில் அநேக ஏரிகளில் துரு எடுப்பதுபற்றியும் இன்னும் சில திட்டங்கள் பற்றியும் சொன்னார்கள். அவைகளெல்லாம்பற்றி ஏற்கனவே அதிகாரிகள் இடம் சொல்லி, எவ்வாறு எடுப்பது, எந்த முறையில் எடுப்பது என்பது பற்றி கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களுடைய ரிபோர்ட்டை பார்த்து பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவுகள் செய்வதற்கு பிரயத்தனம் செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ ராமாமிருத தொண்டமான் அவர்கள் வெள்ளம் வரும் பொழுது கரைகள் சேதமாகின்றன, அவைகளை நல்ல முறையில் செப்பனிடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த விஷயத்திலும் இப்பொழுது அரசாங்கம் அதிகமாக கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. விவசாய பெருமக்களுக்கு, குறிப்பாக ஆற்றங்கரை ஓரமாக உள்ள கிராம மக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும்

[Sri P. Kakkan]

[28th April 1960]

இல்லாதபடி நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னார்கள், படுகை நிலங்களைக் கொடுத்து கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று. ஒரு சில இடங்களில் நல்ல முறையில் தேக்கு மாங்களை வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். நமது மாகாணத்தில் தேக்கு மாங்கள் அதிகமாகக் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அதையெல்லாம் பார்த்து கரை ஓரங்களில் வெகு தூரத் திற்கு அப்பால் எந்த விதத்திலும் தேவையில்லாத இடத்தில் ஏழைகள் உழுதிருந்தால், அவர்களுக்கு தீங்கு இல்லாமல் ஓளவுக்கு உதவி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அந்த இடங்களில் தேக்கு முதலிய நல்ல மாங்களை வைத்து உற்பத்தி செய்வதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீமதி குழந்தை அம்மாள் அவர்கள் குந்தா கழிவு நீரைப்பற்றி சொன்னார்கள். ஸ்ரீமான் மாரப்ப கவுண்டர் அவர்களும் அதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே குந்தா திட்டத்திற்கு—மின்சார திட்டத்திற்கு—நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற தண்ணீர் எல்லாம் லோயர் பவானி அணையில் போய் விழுகிற தண்ணீர். அதையெல்லாம் புரிசிலை செய்து இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இது விஷயமாக உடனடியாக எந்த வாக்குறுதியும் கொடுக்கமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறேன் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறிய பாசனத் திட்டங்களிலே, ஏரிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்கிறது, ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் திட்டத்தின் கீழ். அப்படி உதவி செய்கிறதினால், இந்த அரசாங்கம் அந்த உதவியையும் பெற்று விவசாயிகளுக்கு ஒத்தாசை செய்வதில் பின்வாங்காது என்று தெரிவிக்கிறேன். ஆனால், எல்லாத் திட்டங்களையும் ஏககாலத்தில் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது; அதெல்லாம் அதிகாரிகளையும் ஸ்டாஃப்களையும் பொருத்திருக்கிறது. எவ்வளவு தூரம் ஒத்தாசை செய்யமுடியுமோ அவ்வளவுக்குச் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஸ்ரீமான் பெரியசாமி அவர்கள் பேசும்போது, மோகனூர் சானலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்; நல்ல முறையிலே சானலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்; நல்ல முறையிலே தண்ணீரை அடைத்துக் கொடுத்து, விவசாய பெருமக்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும் என்றார்கள். நேரில் நானே பார்த்து இருக்கிறேன். எப்படியும் நல்ல முறையிலே உதவி செய்ய வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். இதையெல்லாம் சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கவனித்து ஆவன செய்வார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் பேசும்போது, ஆலங்குளம் சானல் பற்றி சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஆகிமுலம் கடந்த தேர்தலுக்கு இந்த மந்திரி வரும்போதே, வட

28th April 1960]

[Sri P. Kakkan]

ஆர்க்காட்டில் திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருந்த சீப் எஞ்ஜினியரையும் கூடவே அழைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள், இது தான் ஜனநாயகமா என்று கேட்டார்கள். தேர்தலுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அவர்கள் எங்கள் கூட வருவதில்லை. அவர்கள் பாட்டுக்கு தனியாகப் போகிறார்கள். அவ்வளவுதான். அவர்கள் வந்து சிபாரிசு செய்துதான் ஓட்டு வாங்க வேண்டும் என்ற நிலையில் நாங்கள் இல்லை. ஆலங்குளத்தில், எதிர்க்கட்சியோ மற்ற எந்தக் கட்சியோ நிற்க முடியாது; தி. மு. க. நிற்கவில்லை; கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் நிற்கவில்லை; இதற்கு சீப் எஞ்ஜினியரைக் கூட்டிப் போய் சொல்லி ஓட்டு வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று செய்ய மாட்டோம் என்று கனம் ஆகிமுலத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அவரேதான் மெயின் பிரசங்கியாக இருந்து செய்ததால் ஆத்திரம் கொண்டு இது ஜனநாயக அரசாங்கமா என்று ஆத்திரத்தில் சொல்கிறார்கள். ஆலங்குளத் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பிற்பாடு பள்ளிகொண்டான் ஏரி இருக்கிறது, அதற்கு தண்ணீர் விடுவதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றார்கள். முன்னாள் கண்மாய்க்கு தண்ணீர் விட்டதற்காகப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பாராட்டுதலுக்கு அதிகாரிகள்தான் காரணம். மதிப்பிற்குரிய சுப்பிரமணிய அய்யர்—அவர்கள் இப்பொழுது நம்மை விட்டுப் பிரிந்து இறந்து விட்டார்கள்—நன்கு வேலை செய்து அதற்குப் பாடுபட்டார்கள். திரு. கோயில் பிள்ளையையும் குறிப்பிட வேண்டும். மக்கள் கோயில் பிள்ளைக்கு ஒரு கோவில் கட்டி, சுப்பிரமணிய அய்யருக்கு ஒரு சுப்பிரமணிய தெய்வத்தை கரையில் வைத்துவிட்டால், பாராட்டுதலைத் தெரிவித்ததாகும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பெரிய வேலை செய்தவர்கள். அது ஒரு பெரிய ஏரி; சமுத்திரம் போல் இருக்கும். அதற்கு தாம்பிரபரணி தண்ணீரைத்தான் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இந்த ஏரி உயரம். ஆதலால் உயரமாக அந்தத் தண்ணீர் வராது, வர வழியில்லை என்றார்கள். ஆனால் சுப்பிரமணிய அய்யர் அங்கே 12, 20 வருஷங்கள் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களும், கோயில் பிள்ளையும் உழைத்தார்கள். எங்கு இருந்தாகிலும் அந்தக் கண்மாய்க்கு தண்ணீர் வரவேண்டும், அது நரம்ப வேண்டும் என்று சொன்னோம். பரிசீலனை செய்து, முன்னரில், ஒரு பெரிய வரப் பிரசாதம் போல் செய்து விட்டார்கள். அதிகாரிகள் இம்மாதிரிச் செய்யும் சேவையை எவ்வளவு வாழ்த்தினாலும் தரும், தரும் என்று உங்கள் முத்தியில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய வில்லியம்ஸ் சித்தாறு பட்டணங்கால் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே போட்டதற்கு மாறாக, இப்பொழுது வேறு இடத்திற்கு மாற்றி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பிரதம எஞ்ஜினியர் யாருக்கும் கெடுதல் இல்லாமல், திட்டத்தை தொகுப்பார்கள் என்று சொல்லுகிறேன். கேரள சர்க்கார் இதை முன்னாலேயே பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது

[Sri P. Kakkan]

[28th April 1960]

திட்டத்தில் சேர்க்க முடியவில்லை. இப்பொழுது மறு பரிசீலனை செய்து, எவ்வளவு தூரம் யாருக்கும் தீங்கில்லாமல் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் எண்ணம். அப்படியேதான் திட்டம் இட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பரயாரிடி கொடுத்து, இதை எடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் குளங்கள் பல இருந்தாலும், அவை மேடிட்டு இருக்கின்றன; அந்தக் குளங்களை எல்லாம் தூர் எடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். இம்மாதிரி வேலைகளுக்கு திட்டமிட்டு, ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் எடுத்து, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, சேலம், கன்யாகுமரி, ராமநாதபுரம், குறிப்பாக கனம் மந்திரி அவர்கள் (கனம் ராமையாவைக் காட்டி) பகுதியான புதுக்கோட்டையையும் சேர்த்து உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் அநேக காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று பலதரப்பட்ட எஞ்ஜினியர்களை ஏற்படுத்தி, தண்ணீரை மக்களுக்குக் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

ஸ்ரீமான் அண்ணாமலை முத்துராஜா அவர்கள் தங்கள் வட்டாரத்தில் இருக்கும் குறைகளைச் சொன்னார்கள். கழிவு நீர் அத்தனையையும் தேவதானம் முதலிய வில்லேஜ் பகுதிகளுக்குக் கொண்டுபோய் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றார்கள். அதெல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. தக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று தெரிவிக்கிறேன்.

ஸ்ரீமதி பொன்னம்மாள் பேசும்போது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவை ஒப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே என்னென்ன எங்கெங்கே முதலில் எடுத்தால் நல்லது, பின்னால் எடுத்தால் நல்லது என்பதையெல்லாம் கவனித்து, காரியங்கள் செய்கிறோம். மதுரை ஜில்லாவிலும், அப்படிச் செய்ய முன்வந்திருக்கிறோம். அவர்கள் சொன்ன திட்டங்களிலே, மடுவூர் ஓடை பற்றி, அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பம்பு செட்டுகளுக்கு ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். காவேரியில் பார்க்கிறோம்; கனம் சுப்பிரமணியம் பேசும்போது சொன்னார்கள், விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று. பம்புகள் வைத்துக் கொள்வதைப் பற்றி கலெக்டர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, அதன் பிற்பாடு போட்டுக்கு வந்து பல கேசுகளிலே விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். பம்பு செட்டுகள் வைக்க அனுமதி கொடுக்கும்போது, காவேரிக் கரை பூராக் கொடுத்துவிட்டால், கடைகோடி மக்களுக்கு தண்ணீர் போகாது. அதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, இதையெல்லாம் பார்த்து எவ்வளவு தூரம் கொடுக்கலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து, எத்தனை ஹார்ஸ் பவர் கொடுக்கலாம் என்பதையும் பார்த்து, கலெக்டர் சிபாரிசின் பேரில் கொடுக்கிறார்கள். ரிவரிலிருந்து 2 பர்லாங் தூரத்தில் இருந்தால்தான் கீழ் கோடியில் இருக்கும் மக்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பார்கள். இப்பொழுது, பாலாற்றை எடுத்துக் கொண்டால், மண்ணுக்குள்ளே

28th April 1960]

[Sri P. Kakkan]

ஓடும் நீர் ஓட்டத்தைப் பார்க்கிறோம். அதைப் பார்த்துத்தான், 2 பர்லாங்குக்கு அப்பால் இருக்கவேண்டும்; பம்பு செட்டு தேவைதானா, கொடுக்கலாமா என்பதையெல்லாம் யோசித்துச் செய்கிறார்கள். கலெக்டரின் சிபாரிசின் பேரில் கொடுக்கிறோம். இதை எல்லா இடத்திலும் கொடு என்று சொன்னால், கீழே இருக்கும் விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் போகாது.

SRI P. S. CHINNADURAI: பாலாற்றில் தண்ணீர் கீழே இருக்கிறது, அதை பம்பு செட்டு மூலமாக இறைத்தால் கீழே தண்ணீர் வராமல் குறைந்து போகும் என்று கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். காவேரியில் தண்ணீர் கீழேயும் இருக்கிறது மேலேயும் வெள்ளமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறதே, அங்கே ஏன் பம்பு செட்டுகளை வைத்து தண்ணீர் இறைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: நான் காவேரியையும் பாலாற்றையும் ஒப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. பம்பு செட்டுகளை வைத்துக் கொள்வதைப்பற்றிதான் குறிப்பிட்டேன். அங்குள்ள நிலைமையைப் பற்றி அங்குள்ள கலெக்டர் சிபாரிசு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த சிபாரிசை அரசாங்கம் பார்த்து அதற்குத் தக்கபடி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்வதைப்பற்றி அரசாங்கம் அங்கீகாரம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அங்கத்தினர்கள் பலர் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசும்போது பல கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. கனம் அங்கத்தினர்கள் நிகழ்த்திய பிரச்சனையில் குறிப்பிட்ட எல்லா விஷயங்களுக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதுதான் எனக்கு விருப்பம். அவற்றில் ஓரளவு இப்பொழுது பதில் சொல்ல இருக்கிறேன்.

கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது பல ஏரிகள் தூர்ந்துபோயிருக்கின்றன என்றும் அவைகளையெல்லாம் செப்பனிடவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார். அப்படி தூர்ந்து போன ஏரிகளை செப்பனிடும் போது பக்கத்தில் இருக்கிற ரோடுகளில் அந்த மண்ணைப் போட்டு விடுகிறார்கள் என்றும் அதனால் ரோடில் போக்கு வரத்து வசதி குறைவாகிவிடுகிறது என்றும் புகார் செய்தார். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து எந்த விதத்திலும் ரோடுகளில் போக்குவரத்து வசதிக்கு இடையூறு இல்லாத வழியில் ஏரிகளில் மண்ணை எடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பக்கத்தில் உள்ள ரஸ்தாக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் பார்த்துக்கொள்ளும்படியாக அதிகாரிகளுக்கு தகவல் கொடுக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

768 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Sri P. Kakkan] [28th April 1960]

பம்பையாறு திட்டத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். அது பயன அளிக்கக்கூடிய ஒரு திட்டம்தான். அதன் மூலமாக திருநெல் வேலி, ராமநாதபுரம் மக்களுக்கு அதிலும் தென் பகுதிக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய திட்டம் அது. அப்பர் பெரியார் திட்டத் தைப்பற்றி பேசும்போது அதையும் பம்பையாறு திட்டத்தையும் வரப்போகிற ஸோனல் கவுன்சிலில் வைக்கப்போவதாக உத் தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு திட்டத்திற்கும் நட வடிக்கை எடுப்பதில் எந்த விதமான பாகுபாடு கிடையாது. ஏன் என்றால் இரண்டு திட்டங்களும் நமது மாகாணத்தில்தான் இருக் கிறது. அது எங்கே இருந்தாலும் நமது மாகாணத்தைச் சேர்ந்ததுதான். அவைகள் நமது வட்டாரத்தில் இருப்பதால் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதற்கு வேண்டியதைச் செய்யும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் கோவிந்தசாமி பேசும்போது கூட ஷண்முக நதியைப் பற்றி சொன்னார். அதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக் கிறோம். நான் முன்பு சொன்னபடி அதுவும் சீப் இஞ்சினியருடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அது முடிந்த பின்பு எடுத்துக்கொள் வார்கள். கனம் சொக்கலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது அப்பர் பெரியாறு திட்டத்தைப்பற்றி சொன்னார். சில சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். மணிமுத்தாள் திட்டத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார். ஏரிகளை நல்ல முறையில் பழுது பார்க்க வேண்டும் என்றும், தன்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஆற்றுக்கு கல்லணை கட்டவேண்டும் என்றும் சொன்னார் அவைகள் எல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. ஏரிகளை பழுது பார்க்கும்போது பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு எந்த விதத்திலும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக் கிறது. பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு ஆட்சேபணைகள் இருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து அதன் பிறகு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி எல்லாம் அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்வார்கள். எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படாது என்று நினைத்தால் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

கனம் மருதாசலம் அவர்கள் சிறுவாணி திட்டத்தைப்பற்றி சொன்னார். அதுவும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. கேரள சர்க்காரு டன் கலந்து அதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டியதாக இருக் கிறது. நல்ல முறையில் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய தாக இருக்கிறது. அதனால் அந்தச் சர்க்காருடன் பேசி முடிவு எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் நாமே எடுத்துக்கொள்வது என்பது அல்ல. நாம் ஏதாவது செய் தால் அதைப்போலவே அவர்களும் செய்வதற்கு வழி ஏற்படும். எல்லைப் பிரச்சனைகளில் ஒவ்வொரு மாகாண சர்க்காருடனும் கலந்து கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப் போலவே இதிலும் கேரள சர்க்காருடன் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. மேற்குப்

28th April 1960] [Sri P. Kakkan]

பகுதியிலுள்ள மொட்டை தொப்பையாறு முதலியவைகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. முன்பிருந்து அது அந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது அவைகளைப்பற்றியும் அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்வார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் சுவாமிநாத மேற்கொண்டார் பேசும்போது அவருடைய தொகுதியில் இருக்கிற குறைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார். அவைகளும் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கனம் மாரப்ப கௌண்டர் அவர்கள் அவனுசி தொகுதியில் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று தெரிவித்தார். நானே அங்கே போயிருந்தேன். அவர் அழைத்துக்கொண்டு போனார். அங்கே ஒரு ஏரி தூர்ந்து போயிருக்கிறது. ரொம்ப நாட்களுக்கு அதை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் அதிகப்படியான செலவு ஆகும். ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் அங்குள்ள ஆயக்கட்டுதார்கள் ஆட்சேபணை செய்கிறார்கள். ஆகவே அதை மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளமுடியுமா முடியாதா என்பதைப்பற்றி மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆட்சேபணை இல்லாமலிருந்தால் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அழிந்து போன அணைக்கட்டுகளை மறுபடியும் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அழிந்து போயிருந்தால் அவை களை மீண்டும் கட்டுவது என்பது அவ்வளவு சுலபம் அல்ல. அப் பேற்பட்ட இடங்களில் மறுபடியும் கட்டுவதாக இருந்தால் பக்கத் திலுள்ளவர்களுக்கு ஏதாவது ஆட்சேபணைகள் இருக்கிறதா என்ற பாரக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மண் அணையாவது போட லாமா என்று பார்க்கவேண்டும். கல்லணை போட முடிந்தால் போடலாம். இல்லாவிட்டால் மண் அணையாவது போடுவதற்கு பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப் போடும்போது பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் இடையூறு இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மண் அணை போடுவதிலும் அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து பார்ப்பார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் கோபால கௌண்டர் அவர்கள் வராக நதியைப்பற்றி சொன்னார். ஏற்கனவே திரு. ஓ. பி. ஆர் காலத்திலேயே அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும் ஆனால் இன்னும் எந்த விதமான முடிவும் எடுக்கப்பட வில்லை என்றும் சொன்னார். அதன் முடிவு இப்பொழுது தெரிவிப்பதற்கு இல்லை. பின்னால்தான் தெரிவிக்கப்படும். அநந்தன் வாய்க்காலைப்பற்றி சொன்னார் கனம் கோவிந்த சாமி அவர்கள். ஏற்கெனவே 100 வருஷங்களுக்கு முன்பே இந்தக் கால்வாய் தூர்ந்துபோய் விட்டது என்று சொன்னார். அதனால் பலன் கிடைக்கவில்லை என்றும் சொன்னார். அதைப்பற்றி இப்பொழுது ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை. அதைப்பற்றி முடிவு

[Sri P. Kakkan] [28th April 1960]

எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன் எதையும் சொல்வதற்கு இல்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் குருமூர்த்தி அவர்கள் மேல்காளிங்கராயன் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னார். அதைக் கொண்டு வந்தால் பக்கத்திலுள்ள ஆயக்கட்டார்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி பாதகம் ஏற்படக்கூடிய திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக அரசாங்கம் முன் வராது, என்பதை அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேட்டூர் பகுதியிலும் லோயர் பவானி பகுதிகளிலும் சிப்பேஜினால் ரோடுகள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைகளை செப்பனிட அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய தாக்கீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி மற்ற எந்த இடத்திலாவது அப்படிப்பட்ட சிப்பேஜ் இருந்தால் அங்கும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் ஆர். சுப்ரமணியம் அவர்கள் மேட்டூர் கால்வாய், ஜோடாபாளையம் முதலியவைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அவைகளைப் பார்க்கும்போது பக்கங்களில் உள்ள கிராமவாசிகளுக்கு இடையூறுகள் இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் ஏற்கனவே பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அது முடிவுக்கு வந்ததும் அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும். அதைப்பற்றி பின்னால் பேசி முடிவுக்கு வரவேண்டும். இப்பொழுது ஒன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: It is now 5-30. How many more minutes the Hon. Minister will take to finish his speech?

5-30
P.M.

THE HON. SRI P. KAKKAN: (Five minutes, Sir.) இன்னும் ஐந்து நிமிஷம் கொடுத்தால் போதும், முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீமான் வேதய்யன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன பல விஷயங்களுக்கு நான் என் நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நல்லமுறையில் அவருடைய பகுதியில் பம்பு செட்டுகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எல்லா இடங்களிலும் ஒரே சமயத்தில் வைக்க முடியாது. வளநாடு திட்டம், திரணூர் திட்டம் முதலிய பம்பு ஸ்கீம் எல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வெற்றிகரமாக இருப்பவை. உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு சாத்தியமாக இருக்கக்கூடியவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே அவர்கள் சொன்ன பல விஷயங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்ரீனிவாச ஐயர் அவர்கள் பேசும்போது மின்சாரத்திற்கு காவேரியில் இருந்து அதிக தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்வது பற்றிச் சொன்னார்கள். இதனால் டெல்டா பிரதேசத்தில் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தார். இதைப்பற்றி மின்சார இலாகா அமைச்சர், உள்துறை அமைச்சர், நான் எல்லோரும் கலந்து பேசியிருக்கிறோம். அதுவும் இப்போது பாக்கேஜ் இல் ஸ்கீம் வேறு வந்திருக்கும்போது தஞ்சை ஜில்லா

[28th April 1960] [Sri P. Kakkan]

விவசாயத்திற்குப் பாதகம் ஏற்படும் வகையில் எந்தக் காரியமும் செய்யக்கூடாது. மின்சாரமும் வேண்டும், உணவுப் பெருக்கமும் வேண்டும் அதற்குத் தக்கவாறு பரிசீலனை செய்துதான் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

கடைசியாக இந்த மானியத்தின் மீது பல அங்கத்தினர்கள் உற்சாகத்தோடு எங்களுக்கும் உற்சாகம் உண்டாகக்கூடிய முறையில் பேசி பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருப்பதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் பி.டபுள்யு.டி. நிர்வாகி ராயப்பா அவர்களுக்கும், பிரதம என்ஜினியர், புட்ப்ரொடெக்ஷன் என்ஜினியர், மற்ற எல்லா சிப்பந்திகள்—நானும் ஒரு தொழிலாளிதானே—அந்த இலாகாவில் உள்ள எல்லாத் தொழிலாளிகள் ஆகிய அனைவருக்கும் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானியத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் ஆதரிக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The cut motion of Sri T. L. Sasivarna Thevar was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,74,85,000 under Demand VIII—Irrigation’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: As the hon. Member Sri K. Sattanatha Karayalar is not in his seat, his cut motion is deemed to have been withdrawn. Therefore I put the demand to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,34,62,400 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Irrigation’.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

110. Notification issued with G.O. Ms. No. 460, Home, dated 12th February 1960, amending the Madras Rectified Spirit Rules, 1959, under sections 16, 18, 18-A, 21 and 54 of the Madras Prohibition Act, 1937. (Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).)

B.—Reports; Notifications and other papers.

* 87. Budget speech of the Hon. Minister for Works on Demands VIII and XXXVII relating to Irrigation.

† 88. Short Review of the activities of the Survey and Land Records Department for the first half of the Financial Year, 1958-59.

* Circulated on 26th April 1960.

† Circulated on 27th April 1960.

[28th April 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 849 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th April 1960, page 647 supra.]

Industrial Training Centre for Women.

Serial number and name of the Institution.	Trades taught.
(1)	(2)
1 Industrial Training Centre attached to Stree Seva Mandir, Thiagarayana-gar, Madras.	1 Cutting and Tailoring. 2 Embroidery and Needle work. 3 Knitting with hand and machine. 4 Bleaching, Dyeing and Printing. 5 Hand Weaving. 6 Book Binding.
2 Seton School of Embroidery and Needle Work, Kilpauk, Madras.	1 Needle work, Dress making and Embroidery. 2 Teachers' Training in Dress making. 3 Teachers' Training in Embroidery.
3 St. Joseph Industrial School for Girls, Protugese Church Street, Madras.	1 Needle Work. 2 Dress making and Embroidery.
4 St. Joseph Industrial School for Girls, Mylapore, Madras.	1 Needle work, Dress making and Embroidery.
5 St. Annie's Industrial School, Royapuram, Madras.	1 Needle Work, Dress making and Embroidery. 2 Handloom Weaving.
6 Rani Rajyalakshmi Industrial School, Andhra Mahila Saba, Mylapore.	1 Needle Work, Dress making and Embroidery.
7 Madras Hindu Sevak Sangh Industrial School, Mullah Sahib Street, Madras-1.	1 Needle Work, Dress making and Embroidery.
8 Madras Seva Sadan Industrial School Chetpet, Madras.	1 Needle Work, Dress making and Embroidery. 2 Teachers' Training in Needle Work, Dress making and Embroidery.
9 Sacred Technical School for Women, Pudukalayam, Cuddalore N.T.	1 Needle Work, Dress making and Embroidery.
10 Holy Family Industrial School, Gnana-volivupuram, Madurai district.	Do.
11 Church of South India Industrial School, Ikkadu, Chingleput district.	Do.
12 St. Cocilys' Industrial School, Kumbakonam.	1 Needle Work, Dress making and Embroidery. 2 Hand Loom Weaving.
13 Holy Cross Industrial School, Golden Rock, Tiruchirappalli.	1 Needle Work, Dress making and Embroidery. 2 Teachers' Training in Needle Work, Dress making and Embroidery.
14 St. John De Britto Industrial School, Tiruchirappalli.	1 Needle Work, Dress making and Embroidery. 2 Teachers' Training in Needle Work, Dress making and Embroidery. 3 Handloom Weaving.
15 R.C. Lace Industrial School, Vedakangulam, Tirunelveli district.	1 Needle Work, Dress making and Embroidery.
16 Hindu Girls' Lace Industrial School, Kudangulam, Tirunelveli district.	1 Lace making.
17 Jaya Embroidery School, Marthandam, Kanyakumari district.	1 Embroidery.

28th April 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 853 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th April 1960, page 660 supra.]

I

Statement showing the funds sanctioned by the Khadi and Village Industries Commission during 1957-58 and the amount spent.

Particulars.	Financial assistance sanctioned.		Amount spent up to 31st December 1958.	
	Grant.	Loan.	Grant.	Loan.
	RS.	RS.	RS.	RS.
Handpounding of paddy ..	1,25,196	1,23,200	71,740	1,16,500
Village oil industry ..	1,80,290	5,94,350	93,872	5,28,050
Village pottery ..	10,700	69,200	..	63,500
Village leather industry ..	36,500	..	36,500	..
Bee-keeping industry ..	33,000	..	28,000	..
Hand-made paper ..	7,500	7,500	3,000	3,000
Soap-making ..	35,050	60,250	7,000	7,000
Cottage match ..	78,000	1,58,000	5,000	5,000
Gur and khandsari ..	1,07,300	56,900	75,674	42,286
Amount revalidated ..	2,55,105	2,45,975	1,63,895	1,75,235
	8,68,641	13,15,375	4,84,381	9,40,571
	21,84,016		14,24,952	

II

Statement showing the funds sanctioned by the Khadi and Village Industries Commission during 1958-59 and the amount spent.

Details.	Financial assistance.		Amount spent up to 31st December 1958.	
	Grant.	Loan.	Grant.	Loan.
	RS.	RS.	RS.	RS.
Handpounding of paddy ..	67,565	1,90,000	..	80,000
Village oil industry ..	3,84,750	14,60,000	57,420	1,47,925
Bee-keeping industry ..	59,910	10,000	..	..
Gur and khandsari ..	95,150	27,200	35,188	28,201
Hand-made paper industry ..	30,000	36,000	..	..
Village leather industry ..	2,70,910	2,29,750	18,000	19,500
Village pottery industry ..	1,04,650	1,66,650	14,900	43,400
Soap-making ..	45,300	56,500	..	..
Gramodyog sales depots ..	78,675	30,900	..	..
	11,36,910	22,07,000	1,25,508	3,19,026
	33,43,910		4,44,534 *	

* Funds could not be utilised in full due to late sanction by the Khadi and Village Industries Commission. As the period of sanction for these grants and loan is one year, they were utilised during 1959-60.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 29th April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Cultivable waste lands

* 677 Q.—SRI V. K. KRISHNAMURTHY (on behalf of SRI S. LAZAR and SRI T. SAMPATH): Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the cultivable waste lands remaining uncultivated in the State; and

(b) whether there is a proposal to constitute 'agricultural farms' at the initiative of the Government to bring them under cultivation immediately?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 1,979,120 acres.

(b) No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI: சார், இங்கு இருக்கும் 1,979,120 ஏக்கர் தரிசு நிலங்களில் சாதாரணமாக விவசாயப் பண்ணைகள் ஏன் ஆரம்பிக்கக்கூடாது? அப்படி ஆரம்பிக்கக்கூடிய மக்களுக்கு சர்க்கார் நிலம் கொடுக்காததேன்? அப்படி பண்ணை ஆரம்பிக்கக் கூடியவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்பொழுது கொடுத்த கணக்கின் பிரகாரம் விவசாய பண்ணைக்கு நிலத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. தகுந்தபடியாக திட்டம் செய்ய வேண்டுமென்றால் எவ்வளவு தூரம் விவசாயத்திற்கு வரக் கூடியதாயிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு அசைன் செய்தால் அவர்கள் உடனடியாக கவனம் செலுத்திவிடமுடியாது. எல்லாவற்றையும் விவசாயப் பண்ணையாகச் செய்வது சாத்தியம் அல்ல. என்றாலும் நிலம் ஒரு பரப்பாக இருந்தால் பண்ணையாக வைக்கலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவிலே, ஆத்தூர் தாலுக்காவில் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் வரை 6 ஆயிரம் பேருக்குக் கொடுத்தோம். இருக்கும் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை மேகனேஸ்ட் பார்மாக்ஸ் செய்யலாமா என்ற யோசனை இருக்கிறது.

SRI K. B. S. MANI: இந்த தரிசு நிலங்களை ஜில்லாவாரியாக தனித்தனியாகப் பிரித்துக்கொடுக்க ஜில்லா கலெக்டர் பொறுப்பில் விடுவார்களா? ஒவ்வொரு ஜில்லாவில் இருக்கிற என். ஸி. ஸி., ஏ. ஸி.ஸி. சாப்பர்ஸ் அண்டு மைனர்ஸ் ஆகியவர்களை இதை திருத்த உபயோகப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[29th April 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஜில்லாவாரியாக இருக்கிற நிலம் அப்படியே இருக்கிறது. கலெக்டரிடமிட்தான் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் திட்டம் செய்யவேண்டியதில்லை. இதில் ராணுவத்தினரைக் கொண்டு திருத்துவது என்பது சாத்தியம் அல்ல.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: விவசாயப் பண்ணையாக மாற்றவில்லை என்றால் ஐந்து வருஷமாக சில தரிசு நிலங்களில் யார் யார் விவசாயம் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் பேரில் பட்டா செய்ய உத்திரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஐந்து வருஷ காலம் சாகுபடி செய்தால் கொடுத்துவிடமுடியாது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: Sir, was not this question already answered in this House? Some 25 days back or so, I myself remember to have put a question like this.

MR. SPEAKER: I do not know. I will find out.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I may tell the hon. Member that this question has been put in a slightly different form.

SRI A. VEDARATHNAM: நம்முடைய மாகாணத்திலே உணவுப் பஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் சாகுபடிக்கு லாயக்கான புறம்போக்கு நிலங்களை வகுத்துக் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது குறிப்பிட்ட திட்டம் இருக்கிறதா? இந்தத் திட்டத்தை வகுத்து அனைத்தையும் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கம் உத்திரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: திட்டம் போடுவதில் பயன் இல்லை. தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் சாகுபடிக்கு இலாயக்கற்றதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக உத்திரவின் மூலம் இதைத் திருத்திவிட முடியாது.

SRI A. GOVINDASAMY: பயிரிடக்கூடிய தகுதியுள்ள புறம் போக்கு நிலங்களை உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து, அப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களுக்கு தண்டத் தீர்வு வசூலிக் காமல் நில ஆர்ஜிதம் செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பயிரிடுவதற்கு ஆட்சேபணையில்லை. அசைன் செய்யப்பட்ட நிலத்தை மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

Conversion of Primary Schools into Basic Schools

* 860 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM:** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-ல் எத்தனை ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஆதாரப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன?

(ஆ) அவை எந்தப் பயிற்சி பள்ளியின் காம்ப்பாக்ட் ஏரியாவை சேர்ந்தவை?

[29th April 1960]

(இ) இந்தப் பள்ளிகளில் ஆதாரக் கல்வி பயின்ற ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றனரா?

(ஈ) இல்லையானால், அதற்குக் காரணம் என்ன?

(உ) இந்தப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான தொழிற் கருவிகள் சப்ளை செய்து ஆகிவிட்டதா?

(ஊ) இல்லையானால் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Four hundred schools have been ordered to be converted during the current year.

(b) A Statement is placed on the table of the House.

(c) & (d) There are basic-trained teachers in almost all schools with the exception of a few wherefrom teachers have been deputed for re-training in Basic Education. When the teachers join the schools after re-training, the schools will have qualified staff.

(e) & (f) Instructions have been issued by the Director of Public Instruction to the Inspecting Officers in regard to the speedy supply of equipments to the schools.

SRI A. VEDARATHNAM: மேஜையின் பேரில் வைக்கப் பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் 400 பள்ளிகள் போதனா படிப்பிற்கு மாற்றப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் இதில் போதிய கருவிகள் இல்லை என்று. அவைகள் விரைவில் தயாரித்து வைக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். எந்த அடிப்படையின் பேரில் ஒவ்வொரு டிரெயினிங் ஸ்கூலும் காம்ப்போசிட் ஏரியாவில் மாற்றப் படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து மதுரையில் 200 பள்ளிகளையும், கோயம்பத்தூரில் 200 பள்ளிகளையும், ஆக மொத்தம் 400 பள்ளிகள் சுலபமாக ஆதாரப் பள்ளிகளாக மாற்றப்படுகின்றன.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: Is it not a fact that basic-trained teachers are working in non-basic schools and there are not sufficient basic schools started already? As a matter of fact, that is the case in my own place.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There are cases where basic-trained teachers are functioning in non-basic schools. But, when a school is converted into basic school, and when there is any non-basic trained teacher, he is sent for retraining; till then, it is kept vacant.

SRI K. VINAYAKAM: Even though there are about 400 schools run by the Corporation of Madras, is the Hon. Minister aware of the fact that resistance has been offered by the Corporation authorities in the matter of converting the non-basic schools into basic schools and the progress shown by them in that connexion is very slow when compared to the districts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A separate question may be put, Sir.

[29th April 1960]

SRI A. A. RASHEED: Out of the 200 schools, what is the number of Girls' Schools that have been converted into basic training schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not immediately have that information.

Ranee's Government Girls' High School, Pudukkottai

* 863 Q.—SRI W. P. A. R. CHANDRASEKHARAN (on behalf of SRI V. ARUNACHALA THEVAR): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it has been brought to the notice of the Government regarding the congestion in the Ranee's Government Girls' High School, Pudukkottai;

(b) if so, the steps taken to relieve congestion;

(c) whether there has been any proposal to pull down the present thatched sheds and build new pucca buildings;

(d) if so, how long it will take;

(e) whether the Municipal Elementary School within the premises of the Ranee's Government High School, Pudukkottai, has been shifted; and

(f) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) A petition to this effect has been received.

(b) to (f) The matter is under consideration.

Municipal exhibitions

* 864 Q.—SRI W. P. A. R. CHANDRASEKHARAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have any proposal to the effect that the exhibitions conducted by the municipalities should be insured against fire?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: The question of insurance is a matter for the municipality. The Government have not so far considered the question of insisting on the municipalities to insure.

SRI W. P. A. R. CHANDRASEKHARAN: சார், இந்தமாதிரி இன்ஷூரன்ஸ் சில முனிசிபாலிட்டிகள் ஏற்பாடு செய்தால் பொருள் சேதம் ஏற்படுவதின்மீதும், தீ விபத்திற்கு பாதுகாப்பு பாகவும் இருப்பதற்காக நல்ல முறையில் இந்தத் திட்டத்தை ஆலோசனை செய்து கொண்டுவரமுடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: கனம் அங்கத்தினரின் ஆலோசனையை கவனித்து ஏதாவது செய்ய முடியுமானால் பார்க்கிறோம்.

[29th April 1960]

Construction of buildings for schools in Gudiyatham taluk

* 835 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957 ஏப்ரல் முதல் 1959 மார்ச் முடிய குடியாத்தம் தாலுகாவில் எந்தெந்த ஊர்களில் பாடசாலைக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன?

(ஆ) அதற்கான செலவு என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) It will not be worthwhile collecting the facts taking into consideration the time and labour involved.

Sir, may I bring to your notice that this is an omnibus question asking for particulars regarding buildings put up in Gudiyatham taluk from 1957 to 1959 and the expenditure involved? These buildings have been constructed through Government agencies and through private agencies. Certainly, it will be very difficult to collect such information.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister has given his answer and I welcome it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I would request the Hon. Speaker to disallow such questions even at the stage of admission.

MR. SPEAKER: Normally speaking, in the case of questions involving long answers and statistics, we admit them as unstarred questions. This must have escaped my attention. I will be more careful in future.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even if it is treated as an unstarred question, it would be very difficult to collect the material. That is what I feel, Sir.

Pilgrim tax

* 866 Q.—SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ: கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

பழனிக்கு வரும் யாத்திரிகர்களுக்கு விதிக்கும் யாத்திரை வரி சம்பந்தமாய் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமது அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் குறிப்பு வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Yes, Sir, and the matter is under further correspondence with the Government of India.

SRI A. A. RASHEED: May I know the contents of the note received from the Government of India?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, it is still under correspondence with the Government of India. After the correspondence is over, I will be able to give the contents.

[29th April 1960]

SRI N. R. THIAGARAJAN: தமிழ் நாட்டில் பழனி முக்கியமான யாத்திரை ஸ்தலமாகமட்டுமில்லாது அங்கு ஒரு பெரிய கோவிலும் இருப்பதால் அங்கு அவசியம் யாத்திரை வரி விதிக்க வேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: எந்தெந்த இடங்களிலிருந்து கோரிக்கைகள் வந்தனவோ அவைகளின் மேல் இந்த சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பதிலை மத்திய சர்க்காரிலிருந்து எதிர்பார்க்கிறோம்.

Aided Elementary schools

* 867 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of schools that have been closed in the City of Madras as a result of the recent Government Order that the Aided Elementary Schools would not be helped with Government grants, if they are to levy fees;

(b) the number of teachers that were retrenched due to such closure; and

(c) the number among them absorbed in the Government aided or Corporation schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Three, Sir.

(b) One hundred and seventy-five, including those retrenched by schools which opted to be fee-levying.

(c) All the teachers who were retrenched have since been absorbed either in Corporation or in other Aided Elementary Schools.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: இந்த மான்ய உதவி பெறாத பள்ளிக்கூடங்களில், சென்ற ஒரு வருட கால அனுபவத்தில், திறமை மிகுந்திருக்கிறதா என்பதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்தார்களா? அப்படியானால் அதன் பலன் என்ன? அரசாங்க மான்யம் பெறாமல் பள்ளிப் பிள்ளைகளிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கி நடத்துகிற பள்ளிக்கூட அதிகாரிகளின் நோக்கம் என்னவென்று அறிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அவர்கள் நோக்கம் என்னவென்று நான் எப்படி சொல்ல முடியும். சம்பளம் வசூல் செய்வதில் இதை விட அதிக வருமானம் வருமென்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது.

'Quentin Durward'

* 868 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to Short Notice Question No. 4 on 18th February 1959 the steps taken by the Government to rectify the defects pointed out by the High Court Judge with regard to the book 'Quentin Durward'?

[29th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Commissioner for Government Examinations has been instructed that greater care should be taken in the preparation of abridgements of books. From 1959-60 a Committee of three persons well-versed in English language and literature is being appointed every year to scrutinize the two non-detailed text-books in English for the S.S.L.C Examination and the detailed text-book in English for the E.S.L.C. Examination. An errata to the book 'Quentin Durward' was issued. Copies of the books were reprinted after carrying out all the corrections and a copy was distributed free of cost to each one of the institutions where it was prescribed for non-detailed study.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்த "க்விண்டின் டர்வார்ட்" பற்றி, 'கிரமாட்டிக்கல் மிஸ்ட்டேக்ஸ்', 'ஸ்பெலிங் மிஸ்டேக்ஸ்' போன்றவைகள் அதிகமாயிருக்கின்றன என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு காரணம் என்ன? இதை பப்ளிஷ் செய்வதற்கு முன்பு ஸ்கூல்டினி செய்யப்படவில்லையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முன்னமேயே இக் கேள்வி கேட்கப்பட்டு விஸ்தாரமாக பதில் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதை எடுத்துப் பார்த்தால் எல்லா விவரங்களும் தெரியும்.

Publication of Text-book by Government

* 869 Q.—**SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the attention of the Government has been drawn to the remarks of Dr. K. L. Shrimali on the publication of text-books by Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government have seen Press Reports on the subject.

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact that the Union Minister for Education has advised this Government not to take up the publication of text-books? If so, what steps have been taken in that connection and what reply has been given to him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have not received any advice in this matter.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the text-books for the next academic year have been prepared? If not, will they be prepared in time so as to be ready before the opening of schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have published only the text-book in English for the V Standard. That has been printed.

SRI K. VINAYAKAM: May I know what is the inference this Government have drawn from the statement of Dr. Shrimali? Is it the intention of this Government to flout his advice even though it is a rational one?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The only inference we could draw is that there is scope for difference of opinion in this matter.

[29th April 1960]

Government advertisements in newspapers

* 870 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the amount given to each of the Tamil and English dailies in the State and outside by the Madras Government by way of advertisements during this financial year and the last two financial years; and

(b) the criterion which governs the choice of the newspapers and the quantum of advertisement charges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) A statement^a showing the particulars so far collected is placed on the table of the House. Reports from a few heads of departments are still due. As soon as they are received, a supplemental statement will be placed on the table.

(b) Newspapers are selected according to the circulation figures and their tone of contents. The area or class of readers to whom a particular advertisement is directed is also another important factor in deciding the daily to which the advertisement is to be released.

There is no set criterion governing the quantum of advertisement charges. It varies according to the importance of the matter to be advertised, the prominence it should get, mechanical details like the length of the matter, etc.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know the reason why the advertisement charges in the case of Tamil papers are less than in the case of English papers? How is it that the Government pay them more than they pay to Tamil papers? Has the policy of the papers got anything to do with advertisements?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Advertisement charges in English papers are more because more insertions are given there particularly when they have got to be All-India advertisements. Advertisements in Tamil will not be helpful because they may not get to the notice of the people living in various other States. The policy of the paper is not taken into consideration but still if the policy is something totally opposed to the Constitution or to the general policy of the Government, that also will be taken into consideration.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: தமிழ், ஆங்கிலம் அரை குறையாகப் படித்த மக்கள், சாதாரண மக்கள் 90% இருக்கும் போது ஆங்கில விளம்பரத்தில் ஆறில் ஒரு பங்குதான் தமிழுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அதிகப்படி தமிழ் பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுக்காததற்குக் காரணமென்ன? அதே போன்று பத்திரிகைகள் இத்தனை தினசரி ஓடினால்தான் அதற்கு விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு ஏதாவது ஒரு வரம்பு நிர்ணயிப்பு இருக்கிறதா? அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இரண்டு கேள்விகள் கேட்டார்கள். முதல் கேள்வி தமிழ் பத்திரிகைகளுக்கு ஏன் அதிகம் கொடுக்க வில்லை என்பது. ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில்

[29th April 1960]

போடக் கூடியதை, ஆங்கிலம் படித்து தகுதி பெற்றவர்கள் அந்த உத்தியோகத்திற்கு வரவேண்டுமென்பதற்காக. ஆங்கிலம் படிக்கத்தெரியாதவர்கள் அதைப் படித்துவிட்டு உத்தியோகத்திற்கு வரப்போவதில்லை. அதையெல்லாம் அனுசரித்து கொடுக்கப்படுகிறது. ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் அதிகம் பேர்கள் இருப்பதால் ஆங்கிலத்தில் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தனிப்பட்ட பத்திரிகைகளுக்கு அவர்கள் அட்வர்டைஸ்மென்ட் கேட்கும்போது எந்தளவிற்கு அப்பத்திரிகை செலவாகிறது, எந்தப் பகுதியில் அவை செலவாகிறது என்பதைக் கவனித்துத்தான் முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY: நம் லைப்ரரியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஜனசக்தி, தனியரசு, நம் நாடு, போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு ஏன் விளம்பரம் தரவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தனியரசு, நம்நாடு, இது போன்ற பத்திரிகைகள், நாட்டைப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையுடையவைகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் அட்வர்டைஸ்மென்ட் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: கொள்கையளவில் சர்க்கார் திட்டங்களை கொஞ்சம் கூட ஒத்துக்கொள்ளாமல் எதிராகவே எழுதிவரும் பத்திரிகைகள் பணம் வருகிறது என்பதற்காக கொள்கையை விட்டு விட்டு பிரசுரிக்க எந்தெந்தப் பத்திரிகைகள் முன் வந்து கேட்கின்றன? அவை எவை எவை?

(பதில் இல்லை.)

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU: ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் கிராமப்பகுதிகளில் அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு அநேகமாக ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் செல்வதில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு உதவியாயிருக்க, விளம்பரங்களை பரவலாக தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமில்லையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கிராம மக்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கு விளம்பரங்கள் தமிழிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் உத்தியோகங்களுக்காக போடும்போது கிராமப் பகுதியாக இருந்தாலும், உத்தியோகத்திற்கு வருபவர்களாயிருந்தால் அவர்களும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் படிக்கக் கூடியவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கொள்கையை ஒப்புக் கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டு மறைமுகமாக வேட்டு வைக்கக் கூடிய பத்திரிகைகளுக்கு கொடுப்பதை விட பகிரங்கமாகவே கொள்கைக் கோளாறு இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுப்பதில் தவறு என்ன?

(பதில் இல்லை.)

[29th April 1960]

SRI A. GOVINDASAMY: நாட்டைப் பிரிக்கிற கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்திருக்கிற காரணத்தினால் விளம்பரம் தரவில்லை என்று சொன்னார்கள். விளம்பரம் தருவதற்கும் நாட்டுப் பிரிவினைக் கொள்கைக்கும் என்ன சம்பந்தம்? அந்த அடிப்படையில் நிராகரிக்கப்படுகிறது என்றால், ஜன சக்தி நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று எழுதவில்லையே. அதற்கு ஏன் கொடுக்கவில்லை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதுதான் சொன்னார்களே வேட்டு வைக்கும் பத்திரிகை என்று. இது அதில் சேருகிறது. நாட்டுப் பிரிவினைக் கொள்கை உள்ள பத்திரிகைகளை நாட்டுப் பிரிவினை வேண்டுமென்று யார் யார் நினைக்கிறார்களோ அந்த பகுதி மட்டும்தான் இதை வாங்கிப்படிக்கிறார்கள். பொதுவாக மக்கள் வாங்கி அவைகளைப் படிக்காததால் அவைகளுக்கு அட்வர்ட்டைஸ் மென்ட் கொடுக்கப்படவில்லை.

Basic Education Craft Equipment Stores

*371 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of **SRI M. P. SARATHI**): கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆதாரக் கல்வி தொழிற்பயிற்சிக் கருவிகள் ஸ்டோர்கள் (Basic Education Craft Equipment Stores) எங்கெங்கு எத்தனை இருக்கின்றன?

(ஆ) அவைகளைத் தணிக்கை செய்ய (Auditing and verification of stores) என்ன முறை கையாளுகிறது

(இ) அவைகளில் காணப்படும் குறைபாடுகள் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) to (இ) statement is placed on the table of the House.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU: 1959-60-ல் ஆரம்ப ஆதாரப் பள்ளியில் கிட்டத்தட்ட 9, 10 மாத காலமாக சென்ட்ரல் ஸ்டோர்களுக்கு பஞ்சு சப்ளை செய்யப்படாமல் ராட்டைகள் வேலை செய்யாமல் இருந்தன. அதற்காக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முறையிலே சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருந்தன. அவை இப்பொழுது சரி செய்யப்பட்டு பஞ்சு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

Shenkottah High School

* 872 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the present stage of the proposal to have agricultural land for the Shenkottah High School?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The matter is under consideration.

29th April 1960]

Restoration of a retrenched post of a Teacher

* 873 Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN:** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரம் ஜில்லா, சாத்தனூர் ரேஞ்சு, கருவன் பட்டி நவரத்ன ஆரம்ப பாடசாலையில் 65 பேருக்குமேல் படித்து வரும்பொழுது 3 ஆசிரியர்களில் ஒரு ஆசிரியர் ஸ்தானத்தை குறைத்தது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) அசெம்பிளியில் நிதி அமைச்சர் கல்வியைப் பற்றி வெள்ளையறிக்கையின் (White Paper on Education) மீது விவாதம் நடந்தபோது கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற, மீண்டும் அந்தப் பள்ளிக்கு நீக்கிய ஆசிரியரை நியமித்துக் கொள்ள உத்தரவிட உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) Information is not available. A report has been called for

SRI N. R. THIAGARAJAN: ஸார், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சாத்தனூர் என்ற ஒரு ரேஞ்சோ அல்லது கருவான் பட்டி என்ற இடமோ இல்லை. சாத்தூர் ரேஞ்சு என்றும், கருசல் பட்டி என்றும் குறிப்பிட்டுக் கேட்டிருந்தால் தகவல் கிடைத்திருக்கும். அம்மாதிரி அரசாங்கம் செய்யுமா, டைப் தவறுதலை திருத்திக் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால் இந்தக் கேள்வியிலேயே தவறு இருப்பதாக தெரிகிறது. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியிலுள்ளதை திருத்திப் புதிதாகக் கொடுத்தால் இதைப்பற்றி விசாரிக்கலாம்.

Compulsory Elementary Education

* 874 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM:** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) கட்டாய ஆரம்பக் கல்வி விஷயமாய் 'யுனெஸ்கோ' உதவி டைரக்டர் ஸ்ரீ எம். எஸ். ஆகிசேஷ்யருடனும், சர்வதேச தொழில் உதவி போர்டு இந்திய பிரதிநிதி ஸ்ரீ ஜேம்ஸ் கின் அவர்களுடனும் நம் மாநில அரசாங்கம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதா?

(ஆ) அதன் விபரமும், முடிவும் என்ன?

(இ) இது சம்பந்தமாய் கராச்சியில் அன்மையில் நடந்த மகாநாட்டிற்கு நம் மாநிலப் பிரதிநிதி எவரேனும் சென்றிருந்தனரா?

(ஈ) அதன் முடிவு என்ன? இதன்பேரில் நம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No official discussions with the persons referred to were held through there was some informal talk.

[29th April 1960]

(b) It is regretted that information about the informal talk cannot be given.

(c) The Director of Public Instruction of this State attended the Regional Seminar on Compulsory Education held under the auspices of the UNESCO at Karachi as a representative of the Government of India.

(d) The report of the Conference is awaited.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த மகாநாட்டில் என்னென்ன விஷயங்கள் முக்கியமாக பேசப்பட்டன? அதில் என்னென்ன முடிவுகள் செய்யப்பட்டன என்பதை தயவு செய்து தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The report of the Director of Public Instruction is awaited.

Tamil equivalents for various items in Science subjects

* 875 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN:** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) விஞ்ஞானம், பெளதிகம், கணிதம், உடற்கூறு நூல் களுக்குக்குரிய கலைச்சொற்கள், பொறியியல் உட்பட இதர துறைகளுக்குரிய கலைச்சொற்கள் எல்லாம் தமிழிலேயே தயார் செய்ய, சர்க்காரால் குழுக்கள் நிறுவப்பட்டு ஆராய்ச்சி நடக்கிறதா?

(ஆ) எப்போதிலிருந்து?

(இ) இல்லையென்றால், எப்போது ஏற்படுத்த உத்தேசம்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) to (c) Attention of the Honourable Member is invited to the answers to the Legislative Assembly Questions Nos. 503 and 648 answered on 22nd March and 9th April 1960, respectively. As stated in the report, technical terms in Tamil have been prepared for 14 subjects. The preparation of glossaries of technical terms in respect of other subjects will be taken up in due course.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether international terms will be retained for the sake of convenience and easy understanding?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The policy is, as far as possible, to adopt international terms.

SRI K. VINAYAKAM: I rise on a point of order, Sir. In answering the question put on the floor of this House, the Hon. Minister was pleased to refer to some other questions answered some years ago and he gave the numbers of those questions. If it is not possible for hon. Members of this House at this stage to remember those answers and frame suitable supplementary questions in respect of the answers given by the Hon. Minister?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is not years back. I read out the dates, namely 22nd March and 9th April 1960. Does the hon. Member think that these dates were years back?

[29th April 1960]

MR. SPEAKER: point of order is over-ruled.

SRI K. VINAYAKAM: Still . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member cannot say 'still' after I have over-ruled the point of order.

Multipurpose food for school children

* 876 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any scheme has been evolved to introduce multipurpose food in the educational institutions in the midday meals to the children?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The matter is under consideration.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், இப்போது கொடுக்கப்படும் மத்தியான உணவுக்கு சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் ஆறு நயா பைசாவும், பொது மக்களிடமிருந்து கிடைக்கும் நான்கு நயா பைசாவும் சேர்த்து எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாக தெரிகிறது. இம்மாதிரியான திட்டம் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வந்தால் அரசாங்கம் அதிகப்படியான அளவில் உதவி செய்ய முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதற்குத்தான் மல்டி பர்பஸ் உணவு கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. எல்லா பள்ளிகளுக்குமே இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த மல்டி பர்பஸ் உணவு கொடுப்பதற்காக எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் என்ன? இதைக்கொண்டுவருவதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலமாகும்? இதற்கான உற்பத்தி நிலையம் இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதற்கான இயந்திரங்கம் எல்லாம் வர வேண்டியிருக்கிறது. சீக்கிரத்திலேயே வந்து விடும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்த மாதத்தில் ஆயிரம் பள்ளிகளுக்கு மத்தியான உணவு கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் ஒரு பள்ளிக் கூடத்திற்கு கூட ஒழுங்காகக் கொடுப்பதில்லை. இம்மாதிரியான கோளாறுகள் இருப்பதால் இதையும் எப்படி சரியாக நடத்தப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதற்கு அரசாங்கம் என்ன பரிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதிலுள்ள கேள்விக்கும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்பதற்கும் சம்பந்தமில்லை.

[29th April 1960]

The post of the Professor of Urdu in the Government Arts College, Madras

* 877 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the post of Professor of Urdu is kept vacant in the Government Arts College, Madras, for the last two years; and

(b) if so, the reason therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The post of Lecturer in Urdu, Government Arts College, Madras, has been vacant from 11th August 1958.

(b) It was considered not desirable to transfer officers in the middle of the academic year 1958-59. Subsequently, it was found that the strength in Part III-Urdu of the B.A. degree classes was very low and it was not therefore considered necessary to fill up the post.

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact that the vacancy has arisen because of the transfer of the Professor-Principal from the College? The Principal was Professor of Urdu also.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, that is the reason.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்தக் கல்லூரியில் உருது படிக்கின்ற மாணவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? குறைந்த பட்சம் இத்தனை மாணவர்கள் இருந்தால் தான் உருது மொழிக்கு என்றே அல்லது வேறு ஒரு தனி மொழிக்கென்றே தனியாக ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்களா என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: போன ஆண்டு அதாவது 1959-60-ல் உருது படிக்கின்ற மாணவர்கள் பி. எ. வகுப்பில் ஒருவரும் இல்லை. இந்த வருடத்தில் ஒருவர் சேர்ந்திருக்கிறார். ஆகவே இதற்கு என்ன செய்வது என்று பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI A. A. RASHEED: Is it not a fact that the Professor of Urdu was teaching not only B.A. classes but also Pre-University classes and if so, will the Government think of appointing a Urdu Professor or retransferring the Principal who was Professor of Urdu also.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பிரின்ஸ்பால் விஷயம் வேறு. பிரின்ஸ்பால் எந்த இடத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டுமோ அந்த இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இங்குள்ள காரியங்கள் ஒன்றும் பாதிக்காது. மேலும் இங்கு லெக்சரர் ப்ரியூனிவர்சிட்டிக்கு இருக்கிறார். அவரைக்கொண்டு இந்த வகுப்பிலுள்ளவர்களுக்கு வகுப்பு நடத்துவதற்கும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

[29th April 1960]

Basic Education

* 878 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) அகில இந்திய ரேடியோ கல்வி ஒலிபரப்பில் ஆதாரக் கல்வி இணைப்பு பாடப்போதனை ஒலிபரப்பப்படுகிறதா?

(ஆ) இல்லையானால், இதை ஒலிபரப்ப அரசாங்கம் வேண்டுமென செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) No, Sir.

(ஆ) No action by Government is considered necessary.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த ஆதாரக் கல்வி முறை வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத காரணத்தாலும், நமது நாட்டில் தான் முதலாவதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், தொழிலைக் கல்வியோடு சேர்த்து போதிக்கின்ற முறையை எல்லா இடங்களிலும் இருப்பவர்களும் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் ரேடியோ நிலையங்கள் மூலமாக பரப்பினால் இதை மற்றவர்களுக்கு தெரிவிப்பதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்குமல்லவா? ஆகவே அரசாங்கம் இதை கவனித்து, இதற்கு ரேடியோ நிலையங்களில் இடம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மத்திய அரசாங்கம் இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

House Rent allowance for teachers

* 879 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government received any petition from the Teachers' Guild, Madras, in December 1959 regarding the payment of the house rent allowance with retrospective effect in view of the high cost of living; and

(b) if so, the steps taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) No action was considered necessary pending receipt of the report of the Pay Commission.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், இந்த பிரைவேட் மாணேஜ்மென்ட் பள்ளிகளில் இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு கவர்ன்மென்ட் அல்லது கார்ப்பரேஷன் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்கள் வாங்கும் சம்பளத்தை விட குறைவாக கொடுத்து வருவதினாலும் சர்க்கார் இதைப்பற்றி பல வருடங்களாக ஆராய்ந்து வருவதினாலும், பே கமிஷன் ரிப்போர்ட் பற்றி பரிசீலனை செய்யும்போது இவர்களைப்பற்றி சற்று அனுதாபத்துடன் கவனித்து தக்க நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பல வருடங்களாக பொறுத்திருந்தவர்கள் இன்னும் சில மாதங்கள் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[29th April 1960]

Fire accident in the All-India Swadeshi Exhibition at Erode

* 880 Q.—SRI A. A. RASHEED: }
 SRI N. K. PALANISAMI: } Will the Hon. the Minis-
 SRI K. R. NALLASIVAM: }

ter for Revenue be pleased to state—

(a) whether there was a fire accident in the All-India Swadeshi Exhibition at Erode on March 30, 1960;

(b) if so, the reason for the fire accident;

(c) the total loss sustained due to the accident;

(d) the loss sustained by the Government thereby;

(e) whether watchmen were employed as a safety measure to prevent any such accident;

(f) whether the Municipality has organised the exhibition; and

(g) the details of the fire accident?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) The cause of the fire is under investigation by police.

(c) The total loss is estimated at Rs. 1.5 lakhs.

(d) About Rs. 6,800.

(e) Three watchmen for day watch and three watchmen for night watch were employed to guard the exhibition stalls.

(f) The exhibition was conducted by a Committee consisting of some of the members of the Erode Municipal Council and representatives of the public with the Chairman of the Municipal Council as its President.

(g) All the 94 stalls in the exhibition were gutted in the fire accident. There was no loss of human life.

SRI A. A. RASHEED: Since several small stall-holders have been affected will the Government consider giving some aid to the municipality so that the small stall-holders might be given some compensation for the loss they sustained as a result of the fire accident?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I understand that the Exhibition Committee is planning to raise funds to the tune of Rs. 20,000 through a benefit performance to compensate the affected stall-holders.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், இம்மாதிரியான கண் காட்சியை நடத்துவதற்கு ஏன் சர்க்கார் தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள்? அந்தந்த முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? அவ்விதம் கொடுத்திருந்தால் இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் முனிசிபாலிட்டி இதன் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமல்லவா? ஆகவே தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுப்பதை விட ஏன் அங்கங்கு இருக்கின்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு கொடுத்திருக்கக்கூடாது?

[29th April 1960]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த மாதிரி வந்தால், அதில் தனிப்பட்டவர்கள் என்றோ, முனிசிபாலிட்டிகள் என்றோ பாகுபாடு செய்ய முடியாது. தீ விபத்து என்பது திடீரென்று ஏற்படக்கூடியது. அதற்காக முனிசிபாலிட்டிகளுக்குத் தான் கொடுக்கவேண்டுமென்பதில்லை.

SRI A. A. RASHEED: Was the fire accident due to sabotage?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It does not look like that. I said the cause is not yet known.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM: ஈரோடு முனிசிபாலிட்டியார், இதில் நஷ்டமடைந்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அரசாங்கத்திற்கு தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அப்படியென்றால் அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: தீர்மானம் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கலாம். ஆனால் அதைப்பற்றி இப்போது என்னிடம் தகவல் இல்லை. இந்த தீ விபத்து சம்பந்தமாக விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது முடிந்த பின்னால் எவ்விதமெல்லாம் முடிவு எடுக்கவேண்டுமோ அதன்படி அரசாங்கம் தக்க முடிவுகளை செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Customs treasury in Thopputhurai

* 881 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் தோப்புத்துறையில் உள்ள கஸ்டம்ஸ் டிபாஸ்டரியை அரசாங்கம் மூடப்போகிறார்களா?

(ஆ) அப்படியாயின் எப்போது, ஏன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) Thopputhurai is a minor port which is proposed to be closed due to want of trade. A final decision has not yet been taken regarding the date on which the minor port is to be closed. When the port is closed, the Government of India will be closing the Customs Treasury at that place. The State Government are however considering the opening of a Sub-Treasury at Vedaranyam to meet the needs of the people of locality.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்தப் 'போர்டை' மூடக் கூடாது என்று அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா? அப்படியானால் அது பரிசீலிக்கப்பட்டு அதன் பேரில் முடிவெடுக்கப்பட்டு விட்டதா? முடிவு எடுக்கப்படவில்லையானால், முடிவுக்கு வர அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அம்மாதிரியான கோரிக்கை எதுவும் வந்ததாக என்னிடம் தகவல் இல்லை. 'Thopputhurai is a minor port which is proposed to be closed due to want of trade' என்று மூலக் கேள்விக்கு

[29th April 1960]

அளித்த பதிலில் நான் சொன்னேன். எனவே 'ட்ரேட்' இல்லாத போது அந்தப் 'போர்டை' எப்படி நடத்தமுடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

Payment of salary to teachers in Girls' High School, Lalgudi

* 882 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for the non-payment of arrears of salary to teachers in Girls' High School, Lalgudi, from October 1959?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No information is available with the Government. A report has been called for.

Adult education centres

* 883 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) முதியோர் கல்வி பள்ளிகளுக்கு சம்பளம் சரிவர பட்டு வாடாகி வருகிறதா?

(ஆ) இல்லையானால், எவ்வளவு காலமாக கொடுக்கப்படவில்லை. ஏன்?

(இ) இக்காரணத்திற்காக அப்பள்ளிகள் ஏதேனும் மூடப் பட்டிருக்கின்றனவா?

(ஈ) இவைகள் சரிவர நடைபெற அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir, payments are being made regularly to Adult Literacy Schools recognised by the Department.

(b) & (c) Do not arise.

(d) These schools are inspected annually by the Deputy Inspector of Schools. Besides, they are also visited by the officials of the Development Blocks concerned.

SRI A. VEDARATHNAM: இவ்வாறு இவைகளைப் பரிசீலனை செய்த அதிகாரிகளின் ரிப்போர்ட் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அந்தப் பள்ளிகள் நல்லமுறையில் நடப்பதாக அரசாங்கம் கருதுகிறதா? இல்லையானால், இவைகளைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டியது அவசியமா என்று அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அவை மோசமாக இருப்பதாக இதுவரையிலும் ரிப்போர்ட் வரவில்லை.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: இந்த முதியோர் பள்ளிகளை, இருக்கும் ஒன்றிரண்டையும் மூடும் நிலைக்கு வருவதைவிட, நான் நேற்று கூறியதுபோல இவைகளை முன்னேற்றமடையச் செய்யுமா?

29th April 1960]

நோக்கத்துடன் 17 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும்—மிகவும் வயதானவர்களுக்கும்—இவைகளில் கல்வி அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தப் பள்ளிகளில் சிறுவர்களே வந்து படிக்கவில்லை என்றால், பெரியவர்கள் வந்து எங்கே படிக்கப்போகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. முக்கியமாக டெவலப்மெண்ட் ப்ளாக்குகளில்தான் இந்தப் பள்ளிகள் இப்போது நடக்கின்றன. எனவே இந்தப் பள்ளிகளை இன்னும் கொஞ்ச காலம் நடத்திப்பார்த்து கடைசியில் முடிவு எடுக்கலாம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, inspection of these institutions once a year is as good as not inspecting them. Therefore, will the Government consider the desirability of issuing instructions to the officers concerned to visit these institutions at least three or four times in a year and thus tune up the administration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான்கு தடவை சென்று இன்ஸ்பெக்ட் பண்ணினால் இவை நன்றாக நடந்துவிடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அங்கே இருக்கிறவர்கள் அவைகளை நன்றாக நடத்த வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் ஏற்பட்ட பிறகு பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் மூலமாகவும் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாகவும் அவைகளைக் கண்காணித்தால் அவை நன்றாக நடக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Since no tangible result or utilitarian value has been served by continuing these uneconomic adult schools, do not the Government come to the conclusion that the amount spent on this dying generation, is a criminal waste. If so, will the Government divert that money to useful purposes like imparting primary education and giving more aid to poor children to educate themselves?

MR. SPEAKER: The hon. Member is using strong language and words like 'criminal waste'.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We all belong to a dying generation (laughter). That is why now it is restricted to the age-group, not beyond the age of 17, instead of to the other age-groups also and also it is confined to Block Development areas. The assumption of the hon. Member that no tangible result has been achieved, is not warranted. No irregularities have been reported.

SRI N. R. THIAGARAJAN: முதியோர் கல்வி அளிக்கும் பள்ளிகள் இராய் பள்ளிகளாக நடத்தப்படுகின்றன. இந்த இராய் பள்ளிகள் 'பள்ளிகள் இரா' என்று கூறப்படுகிறதே. இனிமேல் இருக்கும் பள்ளிகளை வைத்து நடத்தப்படுமா? (சிரிப்பு)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தப் பெயர்களை 'இராய் பள்ளிகள்' என்று போட்டுவிடலாம்.

[29th April 1960]

SRI A. VEDARATHNAM : இதரப் பள்ளிகளுக்கு வராத பிள்ளைகளை அப்பள்ளிகளுக்கு வரச் செய்வதற்காக அப்பள்ளிகளில் மத்திய உணவு கொடுப்பதுபோல, இராய் பள்ளிகளுக்கு மாணவர்கள் வரும்படி கவர்ச்சி உண்டுபண்ணுவதற்காக அங்கு மாணவர்களுக்கு ஏதேனும் உணவு அளித்தால், பஜனை மடங்களில் சுண்டல் விநியோகம் செய்வதுபோல (சிரிப்பு) ஏதாவது விநியோகித்தால் அங்கு படிக்க நிறைய மாணவர்கள் வருவார்களே. அப்படி ஏதேனும் செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்க்கார் இதைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு முன் கனம் அங்கத்தினர் தம் பகுதியில் இத்திட்டத்தை ஆரம்பித்து நடத்தி இதன் பலன் என்ன என்பதைப்பற்றி சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தால், பின்னர் சர்க்கார் இதைப் பரவலாக நடத்தலாமா என்று யோசிக்கலாம்.

SRI N. MARUDACHALAM : கோவையில் முதியோர் கல்வித் திட்டம் நடந்துகொண்டிருந்தபோது அங்கே பகலெல்லாம் வேலை செய்தவர்கள் இரவில் நடக்கும் பள்ளிக்கு வந்து படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே இப்போது முதியோர் கல்வித் திட்டத்தை நிறுத்திவிட்டார்கள். அதை ஏன் நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. சர்க்கார் அங்கே மறுபடியும் அப்பள்ளியைத் துவக்குவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வயதுவந்தவர்கள் பகலில் வேலைசெய்து களைத்துப்போன நிலையில் அங்கே வரும்போது அவர்களுக்கு உற்சாகம் இருப்பதில்லை. இளைஞர்களுக்காவது உற்சாகம் இருக்குமா என்பதற்காக இளைஞர்களுக்கு பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகள் கூடியவகையில் நன்றாக வேலைசெய்துவருவதாகத்தான் சர்க்காரின் கருத்து இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO IMMEDIATE SUSPENSION OF EVICTION PROCEEDINGS OF THE TIRUNELVELI DISTRICT BOARD AGAINST THE INHABITANTS OF CHATRAM LAND IN PAVOORCHATRAM, TENKASI TALUK.

MR. SPEAKER : I have received notice under rule 41 from the Hon. Member, Sri D. S. Authimoolam, calling the attention of the Hon. Minister for Home to a matter of urgent public importance, viz., immediate suspension of eviction proceedings of the Tirunelveli District Board against the inhabitants of Chatram land in Pavoorchatram, Tenkasi taluk. The hon. Member Sri Authimoolam will now speak.

III.—POINT OF ORDER RE TRANSFER OF STARRED QUESTION TO THE UNSTARRED LIST.

SRI T. S. RAMASWAMI : Sir, on a point of order. My starred question regarding promotions in the Department of Statistics had been transferred to the Unstarred list. I want to know whether it was done at the instance of the concerned department or *suo motu*,

29th April 1960]

[Sri T. S. Ramaswami]

by the Hon. Speaker. Sir, when I brought the importance of the matter to your notice, you were kind enough to direct me to give notice of a short notice question.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that the answer is ready and has already been submitted. Perhaps it would be answered to-morrow.

MR. SPEAKER : Even otherwise, how does it become a point of order?

SRI T. S. RAMASWAMI : Sir, before I explain what the point of order is . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member must first raise the point of order and then explain it. I must know whether what the hon. Member says is in order.

SRI T. S. RAMASWAMI : Sir, I rise on another point of order. I have been informed by the department that the waiver of notice has been refused. Now the Hon. Minister has given the assurance that it would be answered to-morrow. I want to know which of them stands?

MR. SPEAKER : Whatever it is, it is not a point of order. The hon. Member cannot try to elicit information by raising a point of order. Therefore I rule it out of order.

The hon. Member, Sri Authimoolam will now speak.

II.—CALLING ATTENTION TO IMMEDIATE SUSPENSION OF EVICTION PROCEEDINGS OF THE TIRUNELVELI DISTRICT BOARD AGAINST THE INHABITANTS OF CHATRAM LAND IN PAVOORCHATRAM, TENKASI TALUK—cont.

*** SRI D. S. AUTHIMOOLAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள சில ஏழைகளின் ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேச முன்வரும்போது சகுனம் சரியாக இல்லை; (ஒரே சிரிப்பு) கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ டி. எஸ். ராமசாமி இரண்டு தடவை பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பிவிட்டார். திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் பாலூர்சத்திரம் என்ற இடத்தில் 'சத்தரம் லாண்ட்' என்ற எண்டோர்மென்ட் இருக்கிறது. அது குடியிருப்பு மனைக்கே லாயக்கான இடம். அங்கே சென்ற 20 வருட காலமாக, ஏழைகள் எக்ரிமென்ட் எழுதிக்கொடுத்து லைசென்ஸ் வாங்கி குடியிருந்து வருகிறார்கள். அங்கே சில மனைகள் இருக்கின்றன. இப்போது அங்கே குடியிருக்க சில ஏழைகள் ஜில்லா போர்டாரிடம் அனுமதி கேட்டால் ஜில்லா போர்டார் காலாகாலத்தில் அனுமதி கொடுப்பதில்லை. பிறகு, அங்கே அந்த ஏழைகள் ஏதோ குடிசைகள் கட்டிக்கொண்டு குடியிருந்தால், ஜில்லா போர்டார் "நீங்கள் எங்கள் உத்தரவு இல்லாமல் இங்கே இவைகளைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த இடத்தைக் காலிசெய்யுங்கள்" என்று சொல்லுதான் அவர்களைப் ப்ராஸிக்யூஷன் பண்ண நடவடிக்கை எடுப்பதும், அவர்களுக்கு

[Sri D. S. Authimoolam] [29th April 1960]

கீரிமினல் கோர்ட்டில் ஹெவி பெனல்டி கிடைக்கச் செய்வதும் வழக்கமாக இருக்கிறது. சென்னை ஜில்லா போர்டு சட்டப்படி அவர்களுக்கு பெனல்டி ரொம்பவும் (ஜாஸ்தியாக) ஹெவியாகப் போடப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் குடியிருக்க மனையில்லாது இந்த நிலையில் இருக்கும் ஏழைகளை இந்தமாதிரி பயமுறுத்தத் தீர்மானிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. ஒரு பார்டி ஸ்ரீ. கே. ரத்ன நாடார் என்பவர் 2½ செண்டு இடத்தில் வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார். ஒரு குடிசை கட்டியிருக்கிறார். அவருக்கு ரூ. 322.50 ந.பை அபராதம் விதித்து நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. இரண்டரை சென்ட் நிலத்திற்கு அந்தக் காலத்தில் இருந்த மதிப்பு கிட்டத்தட்ட 12½ ரூபாய். அதாவது, பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால். இன்று அதே நிலம் கிட்டத்தட்ட 125 ரூபாய் மதிப்புப் பெறும். நிலத்தின் மதிப்பே 125 ரூபாய் என்னும்போது, 'பெனல்டி' ரூ. 322.50 விதிக்கப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று பழைய வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் இருந்த சட்டங்களைத் தான்—இன்னும் குடியிருப்பு மனை விஷயமாக என்டென்மென்ட் சத்திரம் லாண்டாக இருந்தாலும் சரி, ரெவினியூ லாண்டாக இருந்தாலும் சரி,—பழைய கொள்கையைத்தான். இந்த அரசாங்கமும் கையாண்டு வருகிறார்கள். குடியிருப்பு மனையைப் பொறுத் தாவது புது மாதிரி சட்ட திட்டங்களை உண்டுபண்ணவேண்டும். இதெல்லாம் போலி என்டென்மென்ட்கள். இதனால் ஒரு 'பர்பசு'-ம் 'செர்வ்' ஆவது இல்லை. உருப்படியாக என்டென்மென்ட்ஸ் இல்லாத முறையில் உள்ளவற்றைக் கான்சல் செய்து, ஏற்கனவே குடியிருப்பு மனைக்காரர்கள் சாசுவதமாகக் குடியிருந்தால், அவர்களுக்கு, நாமினல் தொகை வாங்கிக்கொண்டு, ஜாரி செய்துவிட வேண்டும்.

மேற்கொண்டு ஒரு இடைஞ்சல் என்னவென்றால். தென்காசியிலுள்ள லைசன்ஸ் இன்ஸ்பெக்டரால் ஏற்படுவது. அந்த ஆள் கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளே ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் சம்பாதித்துவிட்டார். 125 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் லைசன்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர் இரண்டு வருஷத்திலே கிராமத்திலேயுள்ள ஏழைகள் குடியிருப்பு மனைகளுக்கு அனுமதி கேட்டால், அல்லது புதுப்பிக்கப் போனால், அதற்கென நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்களை வாங்குவதா என்று நான் கேட்கிறேன். இதுபற்றி திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டில் போய் நான் சொன்னேன். லெட்டரும் எழுதி அனுப்பினேன். ஆனால், நாட்டில் புது ஆவேஷம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ எம்.எல்.ஏ. என்றால், அவர்கள் புது வர்க்கம், அவர்கள் ஏது நியாயமாகச் சொன்னாலும் அதிகாரிகள் கேட்கக்கூடாது என்ற ஆவேஷம் நாட்டில் பரவலாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது ஓரளவு நியாயமாக இருக்கலாம். ஆனால், 125 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் ஒரு லைசன்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர், இரண்டு வருஷத்திலே ஐயாயிரம் ரூபாய் லஞ்சம் வாங்குகிறான்

29th April 1960] [Sri D. S. Authimoolam]

என்றால் அவனை என்ன செய்யவேண்டும்? ஒன்று அவனை 'க்ளோஸ்' பண்ணவேண்டும். அல்லது, பொய்யான மனு எழுதினவனை 'மானமிருந்தால் ராஜினாமா செய்' என்று சொல்ல வேண்டும். சரியான முறையில் மனு இருந்தால், அந்த உத்தியோகஸ்தரின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ரூல் 41-இன் கீழ் பேசும் போது இவ்வளவு விவரிக்கவேண்டுமா?

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: ஆகையால், சர்க்காரிடத்தில் நான் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்வது இதுதான். பாலூர் சத்திரம் என்டென்மென்ட் லாண்டில் குடியிருக்கும் மக்கள் வழக்கம்போல் லைசன்ஸைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள வகை செய்ய வேண்டும். மேற்கொண்டு புதிதாக வீடு யாராவது கட்டினால் அவர்களுக்கு, நியாயமான லைசன்ஸ் கட்டணம் வாங்கிக்கொண்டு, அனுமதி அளிக்கவேண்டும். மேற்கொண்டு 'ஹெவி' பாக பெனல்டி போடாமல் ஜில்லா போர்டு சட்டத்தைத் திருத்து வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். போலி என்டென்மென்ட்களைச் சீக்கிரம் ரத்து செய்து, குடியிருப்பு மனைகள் விஷயமாகவாவது அவர்களுக்கு சாசுவதமாக அனுமதி வழங்கவேண்டும். நிலங்களை ஜாரி செய்யவேண்டும். அதற்குக் குறைந்த தொகையை நஷ்ட ஈடாகப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆகையால், இதை அவசியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். இன்னும் இது போன்று அனேக பேர்கள் பேரில் ரூபாய் 300, 400, 200 பெனல்டி என்று நயராரசிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பொறுத்தும் அவசரமாகத் தகவல் கொடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

Sri M. K. Somasundaram rose.

MR. SPEAKER: There can be no discussion on this.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** Sir, I would like to make the following statement.

The Local Fund Chatram at Pavoar Chatram village, Tenkasi taluk in Tirunelveli district, is an endowed institution and is under the control of the District Board, Tirunelveli. There are vacant sites measuring about 13.39 acres in S. Nos. 218 and 219 bearing patta No. 167 in Pavoar Chatram, Kallurani village. The District Board has leased over the sites for a period of ten years from 1946 to about 46 persons—each extent ranging from two and a half cents to 10 cents after executing rental agreements.

One of the conditions of the lease deed is that the lease is liable to be terminated at any time within the period of lease without payment of compensation. In the agreement, the lessees have entered into the following covenants with the lessor:—

(a) to pay the reserve rent on or before the first day of each year in advance and in manner aforesaid;

**798 CALLING ATTENTION TO IMMEDIATE SUSPENSION OF EVICTION
PROCEEDINGS OF THE TIRUNELVELI DISTRICT BOARD AGAINST
THE INHABITANTS OF CHATRAM LAND IN PAVOORCHATRAM,
TENKASI TALUK**

[Sri M. Bhaktavatsalam] [29th April 1960]

(b) to bear and discharge all existing and future taxes, charges, assessments and outgoings payable in respect of the demised land and any buildings that may from time to time be levied as such upon the land described in the schedule or on the building that may be constructed thereon;

(c) to keep the demised land in good condition;

(d) not to make or permit to be made under any circumstances any alteration and additions to the demised land without the previous consent in writing of the lessor or its duly authorized officers provided always that if the lessee is permitted to make any alterations by the lessor, the lessee shall not be entitled to any compensation thereof;

(e) to permit the lessor and its authorized officers or agents with or without workmen at all reasonable times on giving one day's previous notice to enter upon the demised land and buildings constructed thereon to view the conditions thereof;

(f) to use the demised land only for the purpose of constructing temporary residential buildings and for no other purposes;

(g) not to assign or underlet or part with possession of the demised land or any other part thereof or the building constructed thereon without first obtaining the written consent of the lessor or its duly authorized officers;

(h) to yield up vacant possession of the demised land in good condition in accordance with the covenants therein contained.

The District Board, Tirunelveli, in its resolution, dated 31st December 1956, sanctioned the renewal of the lease for a further term of ten years and applied to the Government for approval. The request was examined by the Government with the records of enquiry conducted by both the Revenue authorities and Hindu Religious and Charitable Endowments authorities. From the reports before the Government, it was observed that the lessees failed to carry out the various covenants in terms of the deed. As per clause (f) of the agreement, the site should be used only for constructing temporary buildings and for no other purposes. But contrary to these provisions, many of the lessees constructed pucca buildings and instead of residential buildings, a number of shops have also been constructed and leased out by the lessees to outsiders who have, in turn, built permanent structures with shops in front of the houses. A number of additions and alterations have been effected. The conditions in the lease deed have, therefore, been violated. Though the value of the site has increased many times, proportionate increase in the rentals has not been made.

The intention in disposing of the sites only on lease basis is that the lessees should not be enabled to have accommodation perpetually or on a permanent measure. Otherwise the sites could have been straightway sold in public auction to the highest bidder. When once the lessees are permitted to construct structures of a permanent nature, then it will not be practicable to evict them if the sites are required for chatram purposes. The intention of the lessees in having constructed pucca buildings in contravention of the specific provision in the covenant gives ample proof that they are determined to ~~use the sites on a permanent measure forgetting the~~

**CALLING ATTENTION TO IMMEDIATE SUSPENSION OF EVICTION. 799
PROCEEDINGS OF THE TIRUNELVELI DISTRICT BOARD AGAINST
THE INHABITANT OF CHATRAM LAND IN PAVOORCHATRAM,
TENKASI TALUK**

29th April 1960] [Sri M. Bhaktavatsalam]

that the lease is liable to be terminated at any time without compensation. This is virtually circumventing the intention of the trust as well as violating the conditions of the lease.

The Government after careful examination of the reports permitted the District Board, Tirunelveli, to renew the lease of the vacant site from 1956 and subject to the following among other conditions being satisfied:—

(1) the lease period should be restricted to 3 to 5 years so that the lessor may have adequate opportunity to review the conditions prevailing then;

(2) the lease rental should be increased taking into consideration, the value of the site and the purpose for which it is utilized;

(3) temporary residential buildings only should be allowed to exist and necessary legal steps should be taken to evict those, who have constructed permanent structures contrary to the lease deed;

(4) stringent conditions in the rental deed for eviction of permanent buildings and shops should be imposed. Periodical inspection of the buildings on the sites should also be made.

Presumably the District Board is taking action to evict the occupiers in the cases where the conditions are not satisfied.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR: Sir, I gave notice of a matter under rule 41 of the Assembly Rules about ten days ago with regard to the drought conditions in certain portions of my district. The Chingleput Collector's office is not even four miles from here, and the information can be got very easily. As this session of the Assembly is coming to a close to-morrow, may I ask, Sir, whether the Hon. Minister will give a statement to-morrow morning?

MR. SPEAKER: I am afraid that this is not the forum for raising this matter. The Speaker admits it, and the Minister makes the statement when it is ready. I do not know whether there is any other statement to be made to-morrow, in which case only one will be permitted.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், பாலூர் சத்திரம் கிராமத்தில் மொத்தம் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது? எத்தனை பேருக்கு லைசன்ஸ் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது?

MR. SPEAKER: How can there be a discussion on the statement?

விதி 41-ன் கீழ் 'டிஸ்கஷன்' கிடையாது. இதிலே எந்த விதமான 'டிஸ்கஷனும்' நடக்கமுடியாது.

I want to bring to the notice of the House that yesterday, when the hon. Member Sri Natarajan was speaking, the mike did not work. Similarly on another occasion, when a member from this side was speaking, the mike did not work. I have made enquiries. The answer is simple. If you watch Sri Annamalai, you will find that he is having his hands behind his seat. Hon. Members, when they are in a relaxing condition, just unconsciously put their hands behind and are either pulling the wires there or are adjusting the mike, with

[Mr. Speaker] [29th April 1960]

the result the connection with the loudspeaker equipment is disturbed. I see Sri Annamalai and Sri Somasundaram are doing it unconsciously. That is why the mike fails. It is not due to the fault of the machine, but the fault of the members. Anyway, hon. Members are requested when they throw their hands behind their seats, not to meddle with the wires there or the mike.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : சிலருக்கு வேண்டிய உயரத்தில் 'மைக்' இல்லை. பல சமயங்களில் எடுத்துச் சொல்லியும், இந்த 'மைக்' எப்படிச் சொன்னாலும் கேட்கிறது, எங்கிருந்து சொன்னாலும் கேட்கிறது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆனால் உயரமாக இருக்கக்கூடிய சில அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டியிருக்கும்பொழுது

MR. SPEAKER : இதிலே டிஸ்கஷன் ஒன்றும் கிடையாது. பொதுக் கூட்டத்திலுள்ள மைக்கைத்தான் மேலே தூக்க முடியும், கீழே இறக்க முடியும். அங்கத்தினர்கள் உயரமாக இருந்தால்கூட, கொஞ்சம் குனிந்து பேச முடியும். (சிரிப்பு)

IV.—ANNOUNCEMENTS.

(1) BILL PASSED IN THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have to announce that the Press and Registration of Books (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 27 of 1959) has been passed by the Legislative Council without any amendment.

(2) NOMINATION OF COUNCIL MEMBERS TO THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS JUDICIAL PROCEEDINGS (REGULATION OF REPORTS) BILL, 1960.

I have also to announce that the Council concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 Members (14 Members of the Legislative Assembly and 7 Members of the Legislative Council) to consider the Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960) and that the following Members of the Council have been selected to serve on such a Joint Select Committee:—

1. Hon. Sri R. Venkataraman.
2. Dr. T. V. Sivanandam.
3. Sri K. Balasubramania Ayyar.
4. Dr. A. Chidambaramathan.
5. Srimathi S. Manjubhashini.
6. Vidwan T. Muthukannappan.
7. Sri G. Krishnamoorthy.

(3) NOMINATION OF COUNCIL MEMBERS TO THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE INDIAN PENAL CODE AND THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1960.

The Council also concurs in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 21 Members (14 Members of the Legislative Assembly and 7 Members of the Legislative Council) to

29th April 1960] [Mr. Speaker]

consider the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960) and that the following members of the Council have been selected to serve on such a Joint Select Committee:—

1. Hon. Sri R. Venkataraman.
2. Dr. T. V. Sivanandam.
3. Sri K. Balasubramania Ayyar.
4. Dr. A. Chidambaramathan.
5. Srimathi S. Manjubhashini.
6. Vidwan T. Muthukannappan.
7. Sri G. Krishnamoorthy.

(4) NOMINATION OF COUNCIL MEMBERS TO THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS CHIT FUNDS BILL, 1960.

The Council further concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Legislative Assembly and 8 Members of the Legislative Council) to consider the Madras Chit Funds Bill, 1960 (L.A. Bill No. 5 of 1960) and that the following Members of the Council have been selected to serve on such a Joint Select Committee:—

1. Sri S. P. Sivasubramania Nadar.
2. Sri V. M. Surendram.
3. Srimathi Saraswathi Pandurangam.
4. Dr. A. Srinivasan.
5. Sri K. T. Kosalam.
6. Sri M. Ethirajalu.
7. Sri T. P. Srinivasavaradan.
8. Sri S. T. Adityan

and the mover, Hon. Sri R. Venkataraman, nominated by the Assembly.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இப்பொழுது என்ன சொன்னார்கள் என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ளுவதா, இல்லையா? அதைக் கேட்டு, எப்படி நாங்கள் அதன்படி நடக்க முடியும்?

MR. SPEAKER : 3, 4 மசோதாக்களின் பரிசீலனைக்காக இந்த சபையின் அங்கத்தினர்களும், மேல் சபையின் அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்த பொறுக்குக் கமிட்டிகள் போட வேண்டுமென்று இந்தச் சபை தீர்மானங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குச் சரியாக இப்பொழுது பெயர் படித்த மேல் சபை அங்கத்தினர்கள் அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நான் இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் படித்தேன்.

V.—PRESENTATION OF REPORT OF COMMITTEE ON ESTIMATES ON STATE TRANSPORT (NATIONALIZED).

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் வருஷத்திய சட்டசபையின் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் இரண்டாவது அறிக்கையை, அரசாங்க பஸ் போக்கு வரத்துத் துறை சம்பந்தமான அறிக்கையை இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கிறேன்.

[Mr. Speaker] [29th April 1960]

VI—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

DEMAND XXXIII—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJECTS, NATIONAL EXTENSION SERVICES AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS.

MR. SPEAKER: To-day, we will be taking up Demand XXXIII—Community Development Projects, etc. I want to bring to the notice of the House that to-day is the last day for discussion of Demands for Grants. I would like to draw the attention of hon. Members to rule 155 (3) of the Assembly Rules which reads as follows:—'At the expiry of the time allotted under sub-rule (1) for the discussion of any Demand, the Speaker shall put every question necessary for the disposal of that Demand, and at 1 p.m. on the last day of the days allotted for the voting of Demands for Grants, the Speaker shall forthwith put every question necessary to dispose of all the outstanding matters in connexion with the Demands for Grants, including the motion for reducing of a Grant, if any, then under discussion. I only want to state that at 1 p.m., even if the Hon. Minister is in the middle of his speech, I will have to apply the guillotine.'

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works."

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works."

SRI A. R. MARIMUTHU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என் பெயரில் உள்ள ஒட்டுப் பிரேரேபணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.

Sir, I move—

"That the allotment of Rs. 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the allotment of Rs. 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works be reduced by Rs. 100."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது இதை யொட்டி எந்த விதமான உரையும் நிகழ்த்துவதாக இல்லை. அங்கத்தினர் இதுபற்றி என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதை கேட்டுவிட்டு, பதில் சொல்லுகிற முறையில் பின்னால் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது 'கம்யூனிடிப்ராஜக்ட்ஸ், நாஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஸர்வீஸ், லோகல் டெவலப்மெண்டு வொர்க்ஸ்' ஆகியவைகளைப்பற்றி ஒரு குறிப்பு எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் எல்லா விவரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் இரண்டு விஷயங்கள் முக்கியமானவை. ஒன்று, இப்பொழுது அந்த வேலைகள் நடந்துவரக் கூடிய முறை. இரண்டாவது, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள்

[29th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

வந்ததற்கு பிற்பாடு எந்த முறையில் இந்த அபிவிருத்தி வேலைகள் நடத்தப்படும் என்பது பற்றி ஒரு குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களை அமுலுக்கு கொண்டுவருகிற பொழுது எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளின் விவரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அனுசரித்து அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய யோசனைகளைக் கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு பதில் சொல்லுவதற்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 45 நிமிஷங்கள் வேண்டும்.

MR. SPEAKER ஸ்ரீ ஏ. மாரிமுத்து இப்பொழுது பேசுவார். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் இப்பொழுது 10 நிமிஷங்கள் பேசலாம். பின்னால் போகப்போக ஜாஸ்தி அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்றால், நிமிஷத்தைக் குறைக்கவேண்டிவரும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: பேசும் அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக அதிகமாக கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் நேரத்தை குறைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சபையினுடைய பூரா அதிகாரமும் தங்களுடைய கையில் இருக்கிறது. தாங்கள் பார்த்து விவாதம் செய்வதற்கு வேண்டிய அளவு உதவியாக காலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: வேறு என்ன வழி இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். ஒரு மான்யத்திற்கு 4 மணி நேரம் என்று ஒதுக்கி வைத்து, இத்தனை அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று சொன்னால், கணக்குப்போட்டு, 10, 15 நிமிஷம் ஒரு அங்கத்தினர் பேசலாம் என்று சொல்லுகிறேன். இம்மாதிரி அதிகமாக அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று விரும்பினால், அதற்கு என்ன வழி இருக்கிறது என்று தாங்களே தெரிவிக்கும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: சகல பொறுப்பும், அதிகாரமும் தங்கள் கையில் இருக்கிறது. 200 அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று விரும்புவதாக தங்கள் மேஜைக்கு காகிதம் வந்தால், தலைக்கு அரை நிமிஷம், ஒரு நிமிஷம் பேசவேண்டும் என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்குமா?

MR. SPEAKER: இந்தச் சபை எத்தனை நாட்களுக்கு கூட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திடமே இருக்கிறது. சபாநாயகரிடம் இல்லை. அப்படி சபை கூடும் பொழுது இந்தச் சபையில் 'பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில்' ஒவ்வொரு மான்யக் கோரிக்கைக்கும் எவ்வளவு மணி நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அந்த நேரத்திற்கு சபை வேலை செய்கிறது. அதில் தங்களுக்கு அதிகாரம் எற்பட்டால் தங்கள் தலைவர் மூலமாக 'பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியின்' கவனத்திற்கு அந்த விஷயத்தைக் கொண்டு வந்து, நேரம் போதாது, அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்

[Mr. Speaker]

[29th April 1960]

கொள்ளலாம். ஆகவே, இப்பொழுது இது சபாநாயகரின் பொறுப்பு, ஜாஸ்தி நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது பொருத்தமில்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : காலம் குறிக்கும்போது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகமாக காலம் ஒதுக்க வேண்டும். ஆளும் கட்சியினர்தான் பட்ஜெட் தயாரிக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நிறைய அங்கத்தினர்கள் பேசினால், எங்களுக்கு பேசுவதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடுகிறது. அதற்காக எதிர்க்கட்சியினர்களுக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இதில் கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால், காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் 151 பேர்கள் இருக்கிறார்கள், எதிர்க்கட்சியினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து 50 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கணக்குப்படி 3 காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசினபிறகு ஒரு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் பேசுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். ஆனால் நான் இப்பொழுது கொடுக்கிற சலுகை என்ன வென்றால், இரண்டு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசியபிறகு ஒரு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினரைப் பேச அனுமதிக்கிறேன். அதுதான் சலுகை. அதற்குமேல் எப்படிச் சலுகை கொடுப்பது? எதிர்க்கட்சியில் எவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ, அதற்குச் சரியாக அவர்களுக்கு நேரம் கொடுக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அமைச்சர்கள் பேசுகிற நேரத்தையும் காங்கிரஸ் கட்சியினருக்குக் கொடுக்கும் நேரத் தோடு தான் சேர்க்கவேண்டும். அமைச்சர்கள் சாதாரணமாக இப்பொழுது ஒவ்வொரு மான்யத்திலும் 45 நிமிஷங்கள் பேசுகிறார்கள். இப்பொழுது அந்த நேரம் வரவர கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மந்திரிகள் பேசும் நேரத்தைக் குறைத்தாவது அங்கத்தினர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பார்த்து மந்திரிகள் 5 நிமிஷங்கள் பேசினால் போதும், அதிகம் பேசவேண்டாம் என்று விரும்பினால், ஏதோ 5 நிமிஷங்களில் சொல்லுவதை சொல்லிவிட்டு, நாங்கள் உட்கார்ந்துவிடுகிறோம். ஐந்து நிமிஷங்களில் பேசி முடித்துக்கொள்வதற்கு எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை.

MR. SPEAKER : மந்திரியவர்கள் பதில் சொல்லமாட்டேன் என்று சொல்வதும் சரியில்லை.

9-30 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் எவ்வளவு நிமிஷம் கொடுக்கிறார்களோ, அதற்குள்ளாக முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI. M. KALYANASUNDARAM : அரை மணி நேரம் போதும் என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சரி, அரை மணி நேரம் போதும்.

29th April 1960]

[Mr. Speaker]

MR. SPEAKER : நேற்று கனம் ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் முக்கால் மணி போதும் என்றார்கள்; ஆனால், அங்கத்தினர்கள் லிஸ்டு வளர வளர, ஒரு மணி நேரம் பேசினார்கள். இன்றைய தினம் மந்திரியவர்கள் அரை மணி நேரம் பேசுவார்கள்.

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையின்பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் தேசத்தில் இன்னும் பெரும்பாலான பகுதிகளில் கொண்டு வரப்படவில்லை. அது ஒரு புறம் இருக்க, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலாகி நடக்கும் இடங்களில் நிலை என்ன என்றால், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்மூலம், அதிகாரிகள், கிராம சேவகர்கள், மக்களிடத்திலே நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, பிரசாரம் செய்வதால், பொதுக்காரியங்களில் மக்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இருந்தாலும், கிராம மக்களிடத்திலே, இப்படியெல்லாம் உற்சாகத்தைக் கிளப்பி விட்டுவிட்டு, பல காரியங்களைச் செய்ய முடியாமற் போகும்போது, மக்கள் ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள். தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதிகளில், மக்கள் அதையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். கனம் மின்சார மந்திரியவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது, அதைத்தான் நேரில் கண்டார்கள். திட்டத்தின் ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகையைக்கொண்டு, எல்லா கிராமங்களுக்கும் வேண்டிய காரியங்களை ஓரளவாவது செய்து கொடுக்க போகியதாக இல்லை. ஆகவே மக்களிடத்திலே சொன்ன காரியங்களைச் செய்ய மிகுந்த சிரமம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணரவேண்டும். உதாரணமாக, ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு கல்விக்கு ரூ. 80,000 ஒதுக்கியிருந்தால், அது 4, 5, பள்ளிக் கூடத்திற்கே செலவழிந்து போகிறது. பாக்கி அவசியம் இருக்கும் இடங்களிலேகூட, செய்ய முடிவதில்லை. அதேபோல், போக்கு வரத்து வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஓரளவுதான் செய்ய முடிகிறது. எங்கே, ஏதேது தேவையோ, அந்த வேலைகளுக்கு, அதிகப்படியான தொகையை அபிவிருத்தி நிதியிலிருந்து கொடுக்க வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு விவசாய உற்பத்திக்கு தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்மூலம் வேண்டிய உற்சாகமும், ஊக்கமும், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், உற்சாகத்துடன் மக்கள் என்னென்ன வசதிகள் வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு, பெரும்பாலான மக்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. கடனை எடுத்துக்கொண்டால், கடன்கள் பெரும்பாலான மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ரசாயன உரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், ஓரளவுக்குத்தான் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யமுடிகிறது. பெரும் அளவில் பிரசாரம்செய்து, உற்சாகத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டு, அவர்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யாவிட்டால், நிர்மாணத் திட்டத்திலே தவறிவர்கள் ஆவோம்.

[Sri A. R. Marimuthu] [29th April 1960]

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பகுதிகளிலேயே விவசாயத் திற்குத் தேவையான கருவிகளைத் தயாரிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். எங்கோ இந்தக் கருவிகள் மொத்தமாகச் செய்யப்பட்டு, அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலையில் இல்லாமல், அங்கங்கே கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இன்றைக்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட அதிகாரிகள் பெரும் பாலோர் எல்லோரையும் குறைகூற முடியாது—ஒரு சிலர், காங்கிரஸ்காரர்களாகவே ஆகிவிட்டார்கள். அது என்ன உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்களா? மற்ற கட்சிக்காரர்களோடு நெருங்கிப் பழக ஆரம்பித்தால், தங்கள் அதிகாரத்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற அச்சத்தினால் அப்படிச் செய்கிறார்களோ என்று தான் தோன்றுகிறது. அப்படியில்லையென்றால், ஒரு சில அதிகாரிகள், என்னோடு நெருங்கிப்பழகவே, நான் எதிர்க்கட்சிக்காரன் என்றதினாலோ என்னவோ, அச்சப்படுகிறார்கள். அந்த நிலை இருக்கக்கூடாது. அரசாங்கத் தரப்பில் அம்மாதிரி வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்று குற்றச்சாட்டைச் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு இருக்கும் அச்சம் போக்கப்படவேண்டும். தேச நிர்மாணப்பணியில், கட்சிப்பாடுபாடு இல்லாமல் பணியாற்ற வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலாக்கப்படாத இடங்களிலே, தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் பல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன, தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகை, காலகாலத்தில் செலவழிக்க வகை செய்யப்படுவதில்லை. சென்ற ஆண்டில், ஒதுக்கப்பட்ட தொகை, அநேகமாகப் பெரும் பகுதி, சரண்டர் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. காலத்தில், அதிகாரிகளுக்கு, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை பற்றி அறிவிப்பு கொடுக்கப்படாததால், வருட இறுதிக்குள் நிறைவேற்ற முடிவதில்லை. இப்பொழுது தொகை ஒதுக்கினால், ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு உடனே தகவல் தெரிவித்தால், திட்டங்களை வருட இறுதிக்குள் உடனடியாக நிறைவேற்ற முடியும். அந்த முறையில் அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்திலே எத்தனையோ செய்யலாம் என்று எண்ணினாலும், சில அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மை சரியில்லாத காரணத்தினால்—அவர்களுக்கு தோத்தைப்பற்றிக் கூலி கிடை யாது, அவர்களுக்கு வந்திருக்கும் பேப்பர்களிலே என்ன குற்றங் குறைகள் இருக்கின்றன. என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதிலேயே காலமெல்லாம் செலவாகிவிடுகிறது. அதற்கான தக்க உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்து அவர்களைச் செயலாற்றச் செய்யவேண்டும். ஒரு சில அதிகாரிகள் அப்படியிருக்கிறார்கள். சென்ற இரண்டு மூன்று வருடமாக ஒரு அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, இந்த ஆண்டிலாவது ஸ்தல அபிவிருத்திப்படி

29th April 1960]

[Sri A. R. Marimuthu]

முடிக்கவேண்டும் என்று பிரயத்தனம் செய்துக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இந்த வருடம் சாங்ஷன் ஆகவில்லை என்று அது போய்விட்டது. என்ன காரணம் என்றால், ஒரு சிறு காரணத்திற்காக திட்டத்தின்கீழ் கட்டடம் கட்டவேண்டிய இடத்திற்குப் பக்கத்தில் கொஞ்சம் புறம்போக்கு நிலத்தில் ஒரு கிராமச் சாவடி இடிந்த நிலையில் இருக்கிறது. அதையும் கொடுத்தால்தான் டிஸ்பென்சரிக்குத் தக்கதாக இருக்கும் என்று ஜில்லா வைத்திய அதிகாரி கூறினார்கள்; ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கொடுத்து விடலாம் என்கிறார்கள்; தாசில்தார் கொடுத்துவிடலாம் என்று எழுதினார்கள்; ஆர். டி. ஓ. கொடுத்துவிடலாம் என்று எழுதினார்கள். ஆனால், ஜில்லா கலெக்டர் ஆபிசில் கலெக்டரே நேரில் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும் என்று எழுதி விட்டார்கள். அந்தச் சின்னக் காரணத்திற்காக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட அந்தத் தொகை சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காலத்தோடு சாங்ஷன் செய்திருந்தால், இந்த வருடமே வேலை முடிக்கப்பட்டிருக்கும். பணம் சரண்டர் ஆனால், தேசத்தில்தான் இருக்கிறது, விரயம் ஆகிவிடவில்லை என்று கூறலாம். ஆனாலும் அந்தந்த ஆண்டுத் தொகை அவ்வப்பொழுது செலவழிக்கப்படவேண்டும். கிராமங்களில் ஒற்றுமை ஏற்படுவது என்பது கொஞ்சம் கஷ்டமான காரியம். அவர்களிடம் ஏற்படும் ஒற்றுமையும் நீண்ட காலம் உறுதியாக இருக்காது. உற்சாகமாக செயல்படமாட்டார்கள். இது விஷயம் நேரில் கண்டார்கள் மின்சார மந்திரியவர்கள். மேலும் என்போன்ற பொது நல ஊழியர்கள் மக்களைக் கெஞ்சி, அவர்களிடத்தில் வற்புறுத்தி ஒன்று சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில், அதிகாரிகளைக் கெஞ்சிக் கூத்தாடிச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பிற்பாடும் காரியம் முடியவில்லையென்றால், வேதனையாக இருக்கிறது என்பதை சிந்திக்கவேண்டும். அற்ப காரணத்திற்காக அந்த மாதிரியான காரியங்கள் தடைபடக் கூடாது. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல ஃபுல் பைனான்சிங் ஸ்கீம் ஒவ்வொரு ப்ளாக்குகளில் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அது இன்னும் ப்ளாக்குகளில் நடைமுறைக்குக்கொண்டு வரவில்லை. ஃபுல் பைனான்சிங் ஸ்கீம் என்பது ஒரு நல்ல முறை. அவை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும் அனுமதிக்கும் முறையில் கொண்டுவருவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் என்போன்ற பிற்போக்கான பகுதி மக்களுக்கு ரொம்பவும் புனிதமான திட்டம் என்பதினால் இதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இதில் சில மாறுதல்களைச் செய்து கொடுத்தால் நாம் முன்னேற்றமடைவதற்கு அறிவுரையாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். 1956-ல்தான் எங்கள் தொகுதியில் ப்ளாக்

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [29th April 1960]

வேலை ஆரம்பித்தார்கள். அதாவது திருவாடாணை, தேவகோட்டை என்ற இரண்டு பள்ளாக்குகள். சாதாரணமாக ஆறு லட்சம் ஜனத் தொகைக்கு ஒரு பள்ளாக்கு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவாடாணை பள்ளாக்கில் 79,360-ம், தேவகோட்டை பள்ளாக்கில் 80,275 பேர்களும் இருக்கிறார்கள். இம் மாதிரி அதிகப்படியான ஜனத்தொகை அங்கே இருக்கிறது. பொதுவாக அந்தத் தொகுதி 548 சதுர மைல்கள் இருக்கிறது. இந்த 548 சதுர மைலில் கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் ஜனங்கள், 284 க்ரூப்புகள், 954 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏரியாவில் இரண்டு பள்ளாக்குகள் வைத்திருப்பதால் அங்கே அதிகப்படியான தகவலை சேகரிப்பதற்கோ, ஜனங்களை அணுகி காரியங்களைச் செய்வதற்கோ, காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கோ ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது நான்கு பள்ளாக்குகளாக இருந்தால் காரியங்களை எல்லாம் நன்றாகச் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அங்கேயிருந்து அப்படிப்பட்ட ஒரு ப்ராபோசலை அனுப்பியிருந்தார்கள். அதன்படி அந்தத் தாலுக்காவில் நான்கு பள்ளாக்குகள் இயங்கினால் அங்கங்கே மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கமுடியும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அங்கே விவசாயத்தைத் தவிர வேறு தொழில் கிடையாது. அங்கே விவசாயம் செய்வதும் மீன் பிடிப்பதும் தான் தொழில். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள்தான் அங்கே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ட்ராக்டர்கள், பம்பு செட்டுகள், விதைகள், உர டெப்போக்கள், கொழு, மண்வெட்டி, வண்டிப்பட்டை முதலியவைகள் கிடைக்காமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தத் தாலுக்காவில் எந்த இடத்திலும் நிச்சயமாகக் கிடையாது. ஏதாவது ஒரு இடத்தில் கிடைக்கிறது என்று இருந்தாலும் அங்கு சென்று வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள். அதைப் போலவே மீனவர்களுக்கும் வேண்டிய கருவிகள் கிடைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவைகள் கிடைக்கும் அளவில் எந்த இடத்தில் வகை செய்து கொடுத்தாலும் அங்கு சென்று அவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக அந்தத் தொகுதில் ரோடு வசதிகள் கிடையாது. எங்கு சென்றாலும் ரோடு வசதி கிடையாது. அங்கு ரோடுகள் போடவேண்டுமென்றால் கிராம மக்கள் பாதிப் பணமும், டெவலப்மெண்ட் பாதிப் பணமும் கொடுத்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அங்கு ரோடு போடுவதென்றால் அவர்களால் போட்டுக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்த விதத்தில் கிட்டத்தட்ட 75 ஆயிரம் ரூபாய் கிராம மக்கள் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அளவில் அங்கு எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் சர்க்கார் ரூ. 32,500-ம் கிராம மக்கள் 32,500 ரூபாயும் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி, கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்தக் காரியம் நடைபெறுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய

29th April 1960] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

தொகுதி முத்துப்பேட்டை பக்கத்தில் தேவகோட்டையிலிருந்து சுமார் 2½ அல்லது 3 மைல்களுக்கு ரோடு போட வேண்டும் என்று லட்ச ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் வந்திருக்கிறது. அந்த அளவில் கிராம மக்கள் 50 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்குள்ளவர்கள் ரொம்பவும் பின் தங்கியவர்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிற்குச் சென்று கூலி வேலை செய்து பிழைக்கக் கூடியவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களால் எப்படி 50 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க முடியும் என்பதை கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஆகவே சர்க்காரே முன் வந்து அவர்களுக்கு ரோடு போட்டுக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பணிவண்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் தொகுதியில் நீர்ப்பாசன வேலைகள் நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றன. வேலைகளும் துரிதமாக நடந்து வருகின்றன. இருந்தாலும் சில வேலைகளை நாங்கள் நீண்ட காலமாக எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். அவைகள் எல்லாம் முடிவடையாவிட்டால் அவைகளை நாங்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கும் போல் இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் தாலுக்கா எவ்வளவோ பிற்பட்டதாக இருக்கிறது என்று மந்திரிகளும் அதிகாரிகளும் அடிக்கடி வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் கிராமங்களை கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டரும் ரிவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரும் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். இந்தப் பஞ்ச காலத்தில் அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய உதவி மறக்கக்கூடியது அல்ல. அவர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று நன்மைகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்த தாலுகாவைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் அங்கேயிருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வருஷம் திருவாடாணை தாலுகாவில், இன்னும் மற்றொரு பகுதியிலும் பயிர்கள் செய்து சாவியாகப் போய் விட்டன.

(Srimathi Kamalambujammal in the Chair.)

தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டு மூன்று தாலுக்காக்களில் வரி வஜா செய்திருப்பதாக இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாகப் பார்த்தேன். சாதாரணமாக நாலு அணவுக்கு மட்டமாக விவசாயம் இருந்தால் அதற்கு வரி வஜா கொடுக்கப்படும் என்று விதி இருக்கிறது. அவர்களாகவே அப்படி இருந்தால் கொடுத்து விடலாம். மற்றும் கடன் தொகையை வசூலிக்க தவணையை ஒத்திப்போடுவதும் வழக்கமாக இருக்கிறது.

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [29th April 1960]

ஆகவே எங்கள் தாலுக்காவில் நாலாவிடிற்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. சர்க்காரே முன் வந்து வரி வஜா செய்திருக்க வேண்டியது. அப்படி இன்னும் செய்யவில்லை. எங்கள் புள்ளி விவரத்தை வைத்துக்கொண்டாவது அங்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு பகுதிக்கு வரி வஜா செய்து விட்டு மற்ற பகுதிகளுக்கு இல்லை என்றால் அவர்கள் பேப்பரை பார்த்து விட்டு வருத்தப் படுவார்கள். அவர்களுடைய மனது புண்படும். அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு எங்கள் பகுதிக்கு வரி வஜா கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மராமத்து வேலை நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. டெவலப்மெண்ட் வேலைகளும் நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள். எங்கள் பகுதி ரொம்பவும் சீர்கேடான பகுதி. அதனால் அங்கு நல்ல முறையில் மராமத்து வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது வைகையிலிருந்து ராஜசிங்கமங்கல வாய்க்காலைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அங்கு கால்வாய் வெட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். அந்த வேலை இப்பொழுது நடந்து வருகிறது. கிட்டத் தட்ட வருஷத்திற்கு முன்னால் அந்தத் திட்டம் தயாராக இப்பொழுதுதான் வேலை ஆரம்பித்திருப்பதாக தெரிகிறது. அதை ஒரு சிறிய திட்டமாக எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அதை ஒரு பெரிய திட்டமாக எடுத்து ஆரம்பித்து நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அதை நல்ல முறையில் புனராலோசனை செய்து நல்ல முறையில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே என்னுடைய தொகுதியில் நான்கு பள்ளக்குகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஆரம்பித்தால்தான் அங்குள்ள மக்கள் இன்னும் சுபீட்சமாக இருந்து நல்ல முறையில் வாழ்க்கையை நடத்துவார்கள். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு வசதி தேடிக்கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் அதிகாரிகளுடனும் மற்றவர்களுடனும் அணுகுவதற்கும் நேரடி தொடர்பு வைத்துக் கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அதிகப்படியான பள்ளக்குகளை அங்கே அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஐந்துற்று நாற்பத்தி எட்டு சதுர மைல்களுக்கு இரண்டு பள்ளக்குகள்தான் இருக்கின்றன. அதையே தெற்கு வடக்கு என்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் விவசாயிகளுக்கும் மீனவர்களுக்கும் வேண்டிய கருவிகளையும் சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு வேண்டிய தொழில் கருவிகளை எல்லா இடங்களிலும் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்யா விட்டாலும் அந்தத் தொகுதியில் ஏதாவது ஒரு இடத்திலாவது கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

29th April 1960] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

எங்கள் பகுதியில் இரும்பே கிடைக்க வில்லை. ஒரு துண்டு இரும்புகூட கிடைக்கவில்லை. கொழுவுக்கு வேண்டிய இரும்புத் துண்டுகூட கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அது கிடைப்பதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்றும் விவசாயக் கருவிகள் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், அதாவது உரம், விதை, கருவிகள் முதலியவைகள் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த வருஷத்தை எடுத்துக் கொண்டால் என்னைப் பொறுத்த அளவில் நான் தேவக்கோட்டையில் வாங்கிய உரத்தை என்னுடைய ஊருக்கு தலைச்சுமையாக பத்து மூட்டைகள் வரைக்கும் தான் கொண்டுபோக முடிந்தது. பாக்கி உள்ள மூட்டைகளைக் கொண்டுபோக முடியாமல் நின்று போய் விட்டதால் எனக்கு விவசாயத்தில் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டது. எனவே இதையெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள் என்றாலும் துரிதமாக ஆங்காங்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை கவனித்து நல்ல முறையிலே செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொண்டு, என்ன ராமகிருஷ்ணதேவர் அடிக்கடி இப்படி சொல்லுகிறாரே என்று நினைக்காமல் கவனிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SUBRAMANIAM : கனம் தலைவி அவர்களே, நான் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது ராஜ்யம் இப்பொழுது 360 பிளாக்குகளாக பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு இருக்கின்றார்கள். இதில் இந்த வருஷம் 1960-61-ல் அநேகமாக 241 பிளாக்குகள் வந்து விடும். இன்னும் பாக்கி இருக்கக்கூடிய 120 பிளாக்குகள் அடுத்த வருஷத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு இடத்துக்கு இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் வந்த உடனே பக்கத்திலே உள்ள மக்களுக்கும் இந்தத் திட்டம் வரவேண்டுமென்று ஆவல் கொள்கிறார்கள். காரணம் இந்தத் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் நன்றாக வேலை நடப்பதால் நமக்கு நல்ல வேலை கிடைக்கும் என்று விரும்புகிறார்கள். இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தினுடைய வெற்றி மக்களுடைய சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதில் தாங்களே முன் வந்து உதவிகளை செய்து கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் என்பதை நினைப்பதில்லை. மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதில் இந்தத் திட்டம் ஒரு அனுசரணையாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் வந்த உடனே பிளாக் அதிகாரிகள் அங்கே சென்று வேலைகள் செய்வதோடு மக்களும் தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளை அவர்களே உண்டுபண்ணக் கூடிய நிலைமைகளை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி ஒரு ஆர்வத்தை உண்டுபண்ண வேண்டிய முதல் கடமை. ஆனால் மக்களுடைய

[Sri R. Subramaniam] [29th April 1960]

ஆர்வம் அதிகமாக இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே பிளாக் அதிகாரிகள் மக்களிடம் சென்று அவர்களுக்கு உற்சாகத்தை ஊட்ட வேண்டியது முதல் கடமையாகும்.

அடுத்தபடியாக இன்னும் 120 பிளாக்குகள் வரவேண்டி இருக்கின்றன. இந்த பிளாக்கைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் சில விதிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்து இருக்க வேண்டும், ஒரு கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டி இருக்க வேண்டும் என்பன போன்ற பல விதிகள் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி ஒரு அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்த இடங்களுக்குத் தான் முதலாவது சலுகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த விதியை ஓர் அளவுக்கு மாற்றி பிற்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு சலுகை கொடுத்து அந்த இடங்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை கொண்டு வருவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஓர் அளவுக்கு முன்னேற்றமடைந்த இடங்களே மேலும் மேலும் முன்னேற்றம் அடைகிறது, பிற்பட்ட இடங்களுக்கு முன்னேற முடியவில்லை என்ற எண்ணம் மக்களிடையே இருந்து வருகிறது. எனவே கலெக்டர் அவர்கள் ஒரு லிஸ்டை தயார் செய்து அனுப்பினாலும் சர்க்கார் பிற்பட்ட இடங்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுத்து இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கு இப்பொழுது முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டியது இல்லை. கம்யூனிகேஷனை எடுத்துக் கொண்டால் ஓர் அளவுக்கு பணத்தை ஒதுக்குகிறார்கள். மக்களிடத்தில் சாதாரணமாக உற்சாகம் உண்டாவது மிகவும் கஷ்டம். அப்படி உற்சாகம் ஏற்பட்டு அவர்கள் ஓர் அளவுக்கு வேலை செய்தாலும் அந்த வேலையை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியது நம்முடைய இத்திட்டத்தின் ஒரு அம்சமாக இருக்க வேண்டும். சாதாரணமாக ரோடு போடுவதை எடுத்துக் கொண்டால் ரோடு போடுவதற்கு மக்கள் 'எர்த் ஓர்க்கை' செய்ய வேண்டும். கப்பியைப் போடுவது இத்திட்டத்தின் கீழ் செய்யப்படும். ஆனால் ரோடு போட்டு பல வருஷங்கள் ஆகியும் அதற்கு கப்பி போடாமலிருந்தால் போட்ட ரோடு மழையினால் அழிக்கப்படுகிறது. அதை மறுபடியும் போடுவதற்கு மக்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுவது சிரமமாக இருக்கிறது. எனவே உற்சாகம் குறையாமல் இருப்பதற்காக அவர்கள் ஏற்கனவே போட்ட ரோடை நாம் உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டால் அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அத்துடன் கூட கம்யூனிகேஷனுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை ஒதுக்குகிறார்கள். அப்பொழுது அங்கே உள்ள அதிகாரி என்ன செய்கின்றார் என்றால் அந்த பணத்தை எப்படியாவது செலவழிக்கவேண்டுமென்று இரண்டு பெரிய ரோடுகள், இரண்டு பெரிய பாலங்கள் கட்டிவிட்டால் போதுமென்று நினைக்கிறார். மற்ற ஊர்களுக்கு அந்தப் பணத்தை செலவழிக்க வசதி இல்லாமல் போய் விடுகிறது. எனவே இந்த மாதிரி பாலங்கள் போடுவதையோ

29th April 1960] [Sri R. Subramaniam]

ரோடுகள் போடுவதையோ ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேல் போனால் பி.டபன்யூ.டி. (P.W.D.) டிபார்ட்மெண்ட்டோ ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டோ எடுத்துக் கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். குறிப்பிட்ட தொகைக்கு கீழே, ஆயிரம் ரூபாய்க்கோ, இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கோ கீழே இருந்தால்தான் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழே செய்ய வேண்டும், என்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருவது குடிமராமத்து. பஞ்சாயத்து யூனியன் அடுத்த வருஷம் அக்டோபர் 2-ம் தேதி ஏற்படுமென்று தெரிகிறது. ஆனால் இதற்குள் இரண்டு விவசாய வருஷம் ஓடி விடுகின்றது. எனவே பஞ்சாயத்து யூனியன் அமுலுக்கு வந்தால் கூட குடிமராமத்தை எடுத்து செய்வதற்கு காலதாமதம் ஆகும். அமுலுக்கு வந்து மேலும் மூன்று வருடங்களாகும், அதை நல்ல முறையிலே செய்ய. எனவே இந்த ஐந்து வருடங்களுக்குள் இந்த குடிமராமத்தை செய்ய வேண்டுமானால் கிஸ்தியோடு சேர்த்து அதை வசூலித்து செய்து கொண்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று தாழ்மை யுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கம்போஸ்ட் உரம். இப்பொழுது பெர்டிலைசர் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே கம்போஸ்ட் உரத்தை தயார் செய்வதற்கு ஓர் அளவுக்கு பெரிய விவசாயிகளுக்கு 200 ரூபாய் வரையில் கடனாக சப்ஸிட்யோ கொடுத்து கம்போஸ்ட் குழிகள் வெட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் சிறிய விவசாயிகள், ஒரு ஏரை வைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் இதைப் பிரயோஜனப் படுத்தமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே கம்போஸ்ட் உரம் தயார் பண்ணுவதற்கு வண்டி ஒன்றுக்கு எட்டு அணு சப்ஸிடி கொடுக்கப் பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அந்த சப்ஸிடி முறை நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அந்த சப்ஸிடி முறையை மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் இரண்டு மாடுகள் வைத்திருக்கக் கூடிய ஏழை விவசாயிக்கு நல்ல பலன் ஏற்பட்டு அதிக உரம் தயார் பண்ணுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இப்போது கிராமப்புறங்களில் 10 விவசாயிகளுக்கு சாதாரணமாக, 6, 7 மாதங்களுக்குத்தான் வேலை இருக்கிறது. பாக்கி 3, 4 மாதங்களுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் இருக்கிறது. பாக்கி ஜில்லாக்களில் 7, 8 மாதங்களுக்குக் கூட வேலையில்லாமல் இருக்கலாம். இந்த 4, 5 மாதங்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வழியில்லை. Khadi Extension Scheme பிரகாரம், ராட்டையைக் கொடுத்து நூல் நூற்கச் சொல்லி, வேலை கொடுத்து வந்தோம். இப்போது நூல் ஏராளமாக உற்பத்தி ஆகிவிட்டது என்ற காரணத்தால் நூல் உற்பத்தியை நடை செய்து வைத்திருப்பதாக, இந்த ரிப்போர்ட்டில் பார்த்தேன். உடனடியாக தேங்கி நிிற்கிற நூலை வினியோகிக்க ஏதாவது வழி கண்டுபிடித்து, நூல்

[Sri R. Subramaniam] [29th April 1960]

உற்பத்தியை நிறுத்தி வைக்காமல் Khadi Extension Scheme பிரகாரம் 4, 5 மாதங்களுக்கு வேலையில்லாத மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து, அவர்களுக்கு ஓரளவிற்கு வருவாய் உண்டு பண்ண வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து Local Development Works -ஐ பொறுத்த வரையில் 120 பிளாக்குகள் இருக்கின்றன. இந்த Local Development Works க்கு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையோ மிகக் குறைந்த தொகையாக இருக்கிறது. அனேக இடங்களில் Local Development Works க்கு உற்சாகம் இருப்பதை நீங்கள் காணலாம். Block Development வந்ததற்குப் பிறகு இருக்கக்கூடிய உற்சாகத்தை விட, வருவதற்கு முன்னால் உற்சாகம் அதிகமாக இருக்கும். Block Development இல்லாத இடங்களில் அதிக உற்சாகம் இருக்கிறது. அதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு Extension ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் அதற்கு வகை செய்து தருவதற்கு அவர்களுக்கு பண உதவி கொடுக்கிறார்கள். இந்த முறையை பயன்படுத்திக்கொண்டு, அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்வாறு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு, நான் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI D. S. AUTHIMOOLAM :** சபைத் தலைவி அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கை குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்ட இனத்திற்கு 3,30,00,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் குறைவு என்று நான் கருதுகிறேன். இதைப் பகிர்ந்தால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் 30 லட்ச ரூபாய் கிடைக்கும் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். இப்போது இருக்கக்கூடிய விலைவாசி உயர்வில், இந்த 30 லட்ச ரூபாயைக் கொண்டு போதுமான வேலைகள் நடத்த முடியாது. பொதுவாக, பழைய காலத்தில் ஜில்லா போர்டுகள் மூலமாகவும், மற்ற இலாக்காக்கள் மூலம், பல ரூபங்களில் கொடுக்கப்பட்டு வந்த Grant ஐ-தான் இப்போது புதுப்பெயரில், புது நிர்வாக அமைப்பைக்கொண்டு ஒதுக்கி, நாம் வேலை நடத்துகிறோம். ஆகவே இந்தத் தொகை இரட்டிப்பாக இருந்தால்தான் ஜனங்களுக்குப் போதிய வசதிகளைச் செய்யமுடியும். இப்போது மொழி சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு) நிர்வாகச் செலவைப்பற்றி சொல்லுவதற்காக சொல்லுகிறேன். வார்த்தைகளை இதை விட அகாழக எனக்குப் பேசத் தெரியாது, அதனால் நீங்கள் தவறாக நினைக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிர்வாகச் செலவுதான் ஏராளமாக ஆகிறது. நான் பேசும்போது நமது கனம் முதலமைச்சர் இருந்து கேட்பது, அது எனக்கு பெரிய பாக்கியம்தான். நிர்வாகச் செலவுக்கு 30 சதவிகிதம் போய்விடுகிறது என்று கருதுகிறேன். அதை குறைத்துக் கொள்ள வழிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே குறைத்துக்கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் ஒதுக்கியுள்ள தொகையை மூன்று கோடி

[29th April 1960] [Sri D. S. Authimoolam]

முப்பது லக்ஷத்திலிருந்து ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக்கினால், நிர்வாகச் செலவு குறைந்த percentage-க்கு வந்துவிடும். அடுத்து, இந்த டிபார்ட்மெண்டின்கீழ் Social Welfare Worker, Khadi Extension Officer, Social Education Organiser for Men and women என்று பல அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். வாஸ்தவத்தில் உருப்படியான வேலைகள், கிராம மக்களுக்கு சரியான சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு, இந்திய சர்க்கார் இந்த திட்டங்களை வகுத்திருப்பது நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த வேலைகள் எல்லாம் இன்னும் 15 வருஷம் கழித்துதான் நமது தேசத்திற்கு பிரயோஜனமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். இப்போது இருக்கிற நிலையில் இந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் வேலையில்லாமல், சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு அநேகம் பேர் இருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரிகளில் பல பேரை கட்சி பிரசாரத்திற்காக போட்டு வைத்திருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அதை நான் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஏதோ சில தியாகிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற அனுதாபத்தோடு, இந்த உத்தியோகங்களில் சிலவற்றை அவர்களுக்கு போட்டுக் கொடுத்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அந்த உத்தியோகங்களில் இருக்கும் அதிகாரிகள் வேலையில்லாமல், சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உருப்படியான வேலை ஏதும் இவர்களுக்கு இல்லை என்றே தெரிகிறது. தமிழ் நாடு காங்கிரசு கமிட்டிக்கு இப்போது பணம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இவர்களுக்கு எல்லாம், சர்க்கார் பணத்திலிருந்து தண்டச் சம்பளம் கொடுக்காமல், காங்கிரஸ் கமிட்டியே லிஸ்டு போட்டு, தங்கள் பணத்திலிருந்து சம்பளம் கொடுத்து உதவி செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தாலும் ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் போன்றவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல சூழ்நிலை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு நாட்டில் இருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் அந்த மாதிரியான லிஸ்டைப் போட்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்யலாம்.

இந்த டிபார்ட்மெண்டில் அநேக இனங்களில் சிக்கனத்தை கையாளலாம். அப்படிக்கையாவதோடு, மேற்கொண்டு allotment-ஐ கூடுதல் செய்தால்தான், அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்தல் போன்ற வேலைகளைச் செய்யலாம். இப்போது நாட்டில் முக்கியமான பிரச்சனை வீட்டுத் தேவை. வீட்டுத் தேவையை special ஆக நமது மந்திரி சபை கவனிக்க வேண்டும். அரிசனங்களுக்கு சமமான பிற்பட்ட working class சமூகங்களும் நமது நாட்டில் நிறைய இருக்கின்றன. சாதி ஷிந்துக்கள் வசதியாக இருக்கிறார்களே தவிர, மற்ற Backward classes என்று சொல்லக்கூடிய சமூகங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சமூகங்களில் தகுதியானவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தர, Housing Colony ஏற்படுத்த வேண்டும், அதற்கு தகுந்த திட்டத்தை நீங்கள் யோசனை செய்து வகுத்து, ஒவ்வொரு Block-யிலும் சில வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் நாட்டில் ஒரு எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறது. அதாவது அரிசனங்களுக்குத்தான் சலுகைகள் தருகிறார்களே தவிர, மற்ற சமூகங்களிலுள்ள ஏழைகளுக்கு எந்த

[Sri D. S. Authimoolam] [29th April 1960]

விதமான சலுகையும், வசதியும் செய்து தருவதில்லை—என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரோடுகள் விஷயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கே பார்த்தாலும் நமது ராஜ்யத்தில்தான் பஞ்சாயத்து அமைக்கப் பட்டு இருக்கின்றன. இந்தியாவிலே நமது இராஜ்யத்தில்தான் பஞ்சாயத்து அமைப்புகள் மிக நல்ல முறையில் இருக்கின்றன. 2,000, 3,000 ரூபாய் வருமானம் உள்ள பஞ்சாயத்துக்கள்தான் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கின்றன. அந்த பஞ்சாயத்துகளுக்கு உள்ள Area-ஐ பார்த்தால் 3 அல்லது 5 மைல் சுற்றளவுக்கு இருக்கிறது. இந்த பஞ்சாயத்துக்களில் ரோடு போட வேண்டுமானால், அதற்கு ஆகிற செலவுத் தொகையில் 35 சதவிகிதம் பஞ்சாயத்து போர்டு கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படியிருக்குமேயானால் அவர்களால் ரோடு போட முடியாது. ஆகவே ரூபாய் 5,000-ம் 5,000-க்கு குறைவாகவும் வருமானமுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு, Panchayat Board-ஐ contribution கேட்காமல் வேலைகள் நடத்திக் கொடுக்கும் யோசனையை, நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான், பரந்த ஏரியாக்களைக் கொண்ட பஞ்சாயத்துக்களில் ரோடு வசதி ஏற்பட முடியும்.

கிராமங்களுக்கு வைத்திய வசதிகள் செய்து கொடுப்பது பற்றி பல வருஷங்களாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். Dearth of Doctors and Medical Practitioners என்ற காரணத்தைக் காட்டி வைத்திய வசதி கிராமங்களுக்குச் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். Block-களை எடுத்துக் கொண்டால், 150 பிளாக்குகளில் 107 பிளாக்குகளுக்கு Primary Health Centre இரண்டு இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இவற்றில் எவ்வளவு Primary Health Centre-கள் சரியாக வேலை செய்கிறதோ நமக்குத் தெரியாது. Function பண்ணுவதாக ரிகார்டுகளில் இருக்கும், ஆனால் டாக்டர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். இவைகளை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு வைத்திய படிப்பு படித்து பட்டம் பெற்றவர்களை, நீங்கள் கட்டாயம் கிராமத்தில் இவ்வளவு நாள் வேலை செய்தால்தான் உங்களுடைய டிப்ளோமா செல்லும் என்ற அளவுக்கு யோசனை செய்து தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். டாக்டர் படிப்பு முடிந்தவுடன், சென்னை, மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில்தான் Practice வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் பெரிய மனப்பான்மை ஏற்படுவதால்தான் நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள கிராமங்களுக்கு வைத்திய வசதி தடைப்படுகிறது. ஆகவே அதற்கு வேண்டிய ஒரு முறையை நீங்கள் கையாளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வைத்திய வசதியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது ஸ்டேஜ் 2 ப்ளாக்குகள், ஸ்டேஜ் 1 ப்ளாக்குகள் என்று இருப்பதில் ஸ்டேஜ் 2 ப்ளாக்குகளுக்கு ப்ரெமரி ஹெல்த் சென்டர் கிடையாது என்று திட்டம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது சரியா? (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்ரமணியம்:— எல்லா ப்ளாக்குகளுக்கும் உண்டு.) எல்லா ப்ளாக்குகளுக்கும் உண்டு என்ற முறையில்தான் உத்தரவு போடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri D. S. Authimoolam]

இன்னொன்று ஆரம்பப்பள்ளிக்கூடங்களுக்கு—புதிதாகக் கட்டுவதற்குக் கிடையாது பண உதவி; ரிப்பேர் செய்வதாக இருந்தால், எக்ஸ்டென்ஷன் கட்டுவதாக இருந்தால்தான் உண்டு என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் எங்கு எங்கு இருக்கிறதோ அவற்றை எல்லாம் ஒரு லிஸ்டு (List) தயார் செய்து இதுவரையிலும் கட்டிடம் இல்லாமலே இருப்பதற்கு ஒரு பிரையாரிடி கொடுத்து எல்லாவற்றுக்கும் நல்ல கட்டிடம் ஏற்படுவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தால் தான் இந்த தேசத்தில் நாம் எதிர்பார்க்கிற பலனை இந்த கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம் மூலமாகக் கொண்டுவர முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான கருத்து, புதிதாக திருநெல்வேலி ஜில்லா பாப்பாக்குடி ப்ளாக்கில் இருந்து ஒன்பது கிராமங்களைப் பிரித்து கடையம் ப்ளாக்கோடு நிர்வாக செளகரியத்திற்காகச் சேர்த்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. கடையம் ப்ளாக் 1 ஸ்டேஜைச் சேர்ந்தது. பாப்பாக்குடி ப்ளாக் 2 ஸ்டேஜைச் சேர்ந்தது. இப்போது கடையம் ப்ளாக்கைச் சேர்ந்த 9 கிராமங்களை 2-வது ஸ்டேஜ் பாப்பாக்குடி ப்ளாக்கோடு சேர்த்துவிட்டதினால் முதல் ஸ்டேஜ் ப்ளாக்குகளுக்கு என்ன என்ன அலுகைகள் கிடைக்குமோ அவை எல்லாவற்றையும் இந்த 9 கிராமங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: சபாநாயகி அவர்களே, சமுதாய நலத் துறைத் திட்டத்தின் கீழே அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னாலே ஒவ்வொரு வந்திருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி குறிப்பாக நியாய உணர்வோடு நாம் பார்த்தோமானால் நாம் எல்லோரும் மிகமிக சந்தோஷம் அடையவேண்டியிருக்கும்.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் அங்கத்தினர் பேசுகின்ற போது “சபாநாயகி” அவர்களே என்று அழைத்தார்கள். சபாநாயகர்தான். அப்படிச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமா?

TEMPORARY CHAIRMAN (SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL): தலைமை ஸ்தானத்தில் ஒரு பெண் அங்கத்தினர் உட்கார்ந்திருந்த காரணத்தினால் அவர் அப்படி அழைத்தார் என்று நினைக்கிறேன். அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: கிராமப் பகுதிகள் எல்லாம் நல்லபடியாக முன்னேறி இருக்கின்றன. அநேகமாக காலை நேரங்களிலும், மாலை நேரங்களிலும் கிராமங்களுக்கு மத்தியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற ரேடியோ நிலையங்களில் இருந்து இன்னிசை தவிழ்ந்து வருகிறது. நகரங்களில் சிறிது வெளியே செல்லும்போது ஒரு கடையில் இருந்தும் இன்னொரு கடையில்

[Sri R. Krishnasami Naidu] [29th April 1960]

இருந்தும் எப்படி ரேடியோக்கள் இருவர் பாடுவது போல இரண்டு ஒளிகள் கேட்குமோ அப்படி இன்றைய தினம் ஒரு கிராமத்திற்கும் இன்னொரு கிராமத்திற்கும் இடையில் நின்று கேட்டால் இரண்டு பிடிவர்கள் வாசிப்பது போல, இரண்டு பேர்கள் பாடுவது போல கேட்டு அதுபவிக்கக்கூடிய நிலைமை உண்டாகியிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல. எத்தனையோ கிராமங்களில் புதிய கட்டிடங்கள், பொது அரங்குகள் எழும்பி கிராமங்களையே அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன, இந்த சமுதாய நலத் திட்டத்தின் வாயிலாக என்பதையும் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இன்னொன்று. இத்திட்டத்தில் பொது மக்களுடைய ஆர்வம் குறைவாகவே இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் இத்தனை நலங்களையும் கிராமத்தார்களுடைய உதவி சிறிதும் இன்றியே செய்து கொடுக்க முன்வருவார்களானால் எல்லோரும் மிக மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள். அது இயலாத காரியம். பொதுமக்களிடம் இருந்து இத்திட்டங்களுக்கு ஒரு பங்கு உதவி வேண்டியிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் அங்கங்கே சிறிது உற்சாகக் குறைவு இருப்பதுபோலத் தோற்ற லாம். பொதுமக்களுக்கும் இதில் ஆர்வமும், அக்கறையும் ஓரள வேளும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நமது சட்டமன்ற உறுப் பினர்களும், நமது சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் இத்திட்டங் களை சர்க்கார் இரு பங்கு, பொதுமக்கள் ஒரு பங்காகப்போட்டு நிறைவேற்றவேண்டும் என்று வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் பொதுமக்கள் இதில் எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு, ஈடுபட்டு, தங்கள் பங்கையும் செலுத்திக்கொண்டு நன்மை பெறவேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது.

இன்னும் இந்தத் திட்டத்தில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு அதிகாரிகள், அவசியமா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி பல வகையாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார்கள். சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லா மன்றங்களையும் இணைத்து சென்னையில் பிரிசிடென்சி காலேஜில் இப்போது ஒரு செமினார் நடைபெற்று வருகிறது. அந்த அந்த இலாகா அதிகாரி கள், பொதுமக்கள், மற்றவர்கள் இவர்கள் யாவருடைய கருத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து இணைப்பதற்கும்—இப்போது பஞ்சாயத்து ஆக்ட் வந்துவிட்டது, யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. எதிர்காலத்தில் அவற்றின் பொறுப்புகளை எவ்வாறு நிர்வகிக்க வேண்டும் என்கிற அதுபவத்தை எல்லாம் கேட்டு, எல்லோருடைய ஆலோசனைகளையும் கேட்டு திறம்பட அந்த அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள அதிகாரிகளின் அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டு நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்க வழியேற்பட உதவியாக இருக்கும் இந்த செமினார். இந்தக் கருத்து அரசுக்கும் ஒருநாள் இரண்டுநாள் அல்ல, 6 தினங்கள் நடத்துகிறார்கள். இதில் எல்லோரும் பங்கு கொண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தக் கருத்து அரசுக்கத்தில் பரஸ்பரம்

[29th April 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

எல்லோரும் கலந்து பேசுவது கிராமப் பகுதிகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் வளம் பெறும் படியாகச் செய்வதற்கு மிகமிக முக்கியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. விவ சாயத்துறையில் அதிக வளர்ச்சி உண்டாவதற்கும் நல்ல வாய்ப்பு அமைந்திருக்கிறது. விவசாயம் லேவாதேவி போன்று விவசாயி களுக்கு பல்வேறு துறைகளிலும் பணி செய்யக்கூடிய இத்தனைப் பொறுப்புக்களும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், கிராமங்களிலே அமையும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும், அதிகாரங்கள் விரிவாக தரும் நல்ல வாய்ப்புகள் எதிர்காலத்தில் அமைகின்றன என்று நம்முடைய மனதிலே ஒவ்வொருவருக்கும் கவலை இருக்கிறது. கிராமப்புறங்கள் எவ்வளவு விரிவாக விஸ்தரிக்கும்போது அவை நல்ல வகையிலே செயல்பட்டு அதன் பலனை சரிவர கிராம மக்கள் அனுபவிக்கும்படி செய்வதற்கு என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்வது, அங்கே இந்தக் காரியங்களை ஏற்று செயல்படக் கூடியவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள் என்று நமது கண்களும் இதயங்களும் தேடிக்கொண்டுதான் நபர்களை ஆராயும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்தக் கவலை மனதிலே இருக்கிறது. இத்தகைய பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படுவதற்கான சூழ்நிலை கிராமப் பகுதிகளில் உண்டுபண்ணவேண்டிய பொறுப்பு நம்மைச் சேர்ந்ததாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் அல்ல, இலாக்காக்களில் உள்ள எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் மட்டும் அல்ல, பொதுமக்களைச் சேர்ந்து உள்ள பிரதிநிதிகளாகிய நமக்குத்தான் அதிக பொறுப்பும் கவலையும் இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தக் கருத்தாங்கிலே கலந்துகொள்வதோடுகூட எதிர்காலத்தில் பஞ்சாயத்துக் களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த அதிகாரங்கள் சரிவர செயல் படுவதற்கு நாம் எல்லாம் இசைவாக இருந்து இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்துகளுக்கு எதிர்காலத்தில் வருமான மூலங்களுக்கு பலவகைகளிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தாங்கூட, எதிர் காலத்தில் இன்னும் அதிகமான வருவாய்களை பஞ்சாயத்துக் களுக்கு வரத்தக்க காரியங்களையும் அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாய இலாக்கா சம்பந்தப்பட்டவரை இப்போது ஒரு பிளாக்கிலே செயல்பட்டு வரக்கூடிய பீல்ட்மேன், மேஸ்திரிகள் அவர்களை எடுத்துவிட்டு, அவர்கள் செய்துவந்த வேலைகளை கிராம சேவக்குகளுக்கு கொடுத்து விடலாமா என்ற யோசனை ஆலோ சனையில் இருப்பதாக கொஞ்சம் நான் கேள்விப்பட்டேன். இது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த முடிவிற்கு சீக்கிரம் வந்துவிடமாட்டார்கள் என்று நானும் நினைக்கிறேன். கிராம சேவக்குகளுக்கு வேறு பல பணிகள் கொடுக்கலாம். அதிகமாக அவர்கள் இருந்தால் ஒரு பிளாக்குக்கு ஐவர் வீதம் வைத்துக்கொள்ளலாம். மத்திய சர்க்கார் திட்டம், இதை நாம் மாற்றுவதற்கு இல்லை என்று நாம் அடிக்கடி கூறக் கேட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய அனுபவத்தை மத்திய சர்க்காருக்குக் கூறவேண்டும். 10 கிராம சேவக்குகள்

[Sri R. Krishnasami Naidu] [29th April 1960]

இருந்த ஒரு பிளாக்கிலே ஐவர் செயல்பட்டால் போதும் என்ற ஆதார பூர்வமான அனுபவத்தை மத்திய சர்க்காருக்குக் கூற வேண்டும். அவர்களின் காதுகளில் வாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய அளவு கொஞ்சம் முரண்டிப் பார்த்தால்கூட நல்லதோ என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தப்படியாக இது மத்திய சர்க்கார் வகுத்துள்ள திட்டம் என்றாலும், வேறு கசப்பு மருந்து கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் கொடுக்கும் தொகையை உபயோகமாகச் செலவிடத்தான் சொல்லச் சொல்கிறோம். அதிகமாக கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. 10 பேர்கள் வேலையை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 5 பேர்களைக் கொண்டு வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. வேறு வகையிலும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்று நாம் சொல்லவேண்டும். இத்தகைய வகையிலே இருக்கும் கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இது ஒரு பெரிய கஷ்டம் அல்ல. இதை எல்லாம் சீர்திருத்திக் கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

கிராமங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, சமுதாய நலத் திட்டத்தின் மூலமாக எதிர்காலங்களிலே எந்த ஒரு சிறிய ஊருக்கும் வண்டிகள் நன்றாக ஊருக்கு உள்ளே போய்வர நல்ல ரோட்டுகள் அவசியம் அமைத்து முடித்து விடவேண்டும். இது முக்கியமான வேலை என்பதை வற்புறுத்திக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. KRISHNAMOORTHY : தலைவி அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட மானியக் கோரிக்கையை மனம் மிகமகிழ்ந்து பாராட்டி ஆதரிக்கின்றேன்.

இனம் கடந்து, மொழி கடந்து, நிறம் கடந்து, கட்சி கடந்து சமுதாயம் பல்லாற்றானும் முன்னேற்றமடைய அடிகோலும் அரிய திட்டம் இது. அரசாங்கம் வேறு, சமுதாயம் வேறு என்ற பிரிவினையை அகற்றி, அரசாங்கமும் சமுதாயமும் ஒன்று என்ற நிலையைத் தோற்றுவித்து “சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் கடனே” என்ற அறக் கொள்கைக்கு அழைத்தேகும் நல்ல திட்டம். ஜில்லா போர்டில் குவிந்துள்ள அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கி கிராமங்களுக்கு அளித்து பஞ்சாயத்து அமைத்து ஜனநாயக முறையில் குறைகளைந்து கிராமம் நலமுற அரசு செய்யும் அறமுறை கொண்டதே இத்திட்டம். கிராம நலத்துக்குரிய நல்ல திட்டங்கள் தீட்டி அதை நிறைவேற்ற முழு அதிகாரம் பஞ்சாயத்துக்குள்ளு என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்தும், வட்டார வளர்ச்சி மன்றமும் பின்னிப் பிணைந்து இலங்குகிறது.

உணவுப் பெருக்கம்—உணவு உற்பத்திதான் இத்திட்டத்தின் அடிப்படை. கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் நிறைவேற்ற வட்டார வளர்ச்சி மன்றமும் அதிக உதவி செய்யவேண்டும். ஏரிகளை ஆழப்படுத்தல், குளங்களை ஆழப்படுத்தல், கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல், ஒவ்வொரு ஏரிக்கும் உள்ள கசங்களைச் செப்பணிடுதல், இவைகளை முதற் பணியாகக் கொண்டு ஆவன செய்யவேண்டும். இப்பணிக்குத் தொடர்புடைய மற்ற அலுவலகங்கள் காலங் கடத்தாது விரைந்தோடிவந்து உதவின லொழிய பலன் தராது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[29th April 1960] [Sri V. K. Krishnamoorthy]

கல்வி வளர்ச்சிக்குரிய நல்ல பணிகள் நடைபெறுகின்றன; பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்படுகின்றன; மனமகிழ் மன்றங்கள் கட்டப்படுகின்றன. ‘லோகல் டெவலப்மென்ட் ஓர்க்ஸ்’ வாயிலாக சில நல்ல பணிகள் நடைபெற்றன. ஆர்.டி.ஓ., தாசில்தார்கள் சில கிராமங்களில் கல்வி மன்றங்கள் கட்ட ஊக்கமளித்தனர். கிராம மக்கள் இவர்கள் வார்த்தைகளை நம்பி கட்டடம் கட்டினார்கள். பிறகு ஜில்லா ஸ்தல ஸ்தாபன அதிகாரி, பணமில்லை என்று கூறினர். முன்பணம் போட்டு லோகல் டெவலப்மென்ட் உதவியை நம்பிக் கட்டடம் கட்டிய பிறகு பணம் இல்லை என்று கூறுகின்றனர்.

வேலூர் தாலுக்கா எடையன்சாத்து கிராமத்தில் உயர் ஆரம்பப்பள்ளி மத்திய அரசாங்க உதவி, மக்கள் உதவி ஆகிய இவைகளால் கட்டி முடிந்தது. ஆனால், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு உதவி கிடைக்கவில்லை. கட்டி முடிந்த வேலைக்குக் கொடுக்கவேண்டிய உதவி கட்டாயமாகக் கொடுக்குமாறு நியாயமான உதவி புரியுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நீரின்றிமையாது உலகம்” என்ற அறவுரைக்கேற்ப ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். ஆறு இருந்தும் நீரில்லை வடாற்காடு மாவட்டத்தில் என்றாலும், உணவு உற்பத்தியில் தமிழ் மாநிலத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டம் தஞ்சைக்கு அடுத்து விளங்குகிறது என்று பெருமைபடக் கூறுகின்றேன். மக்கள் உழைப்பு மிகுந்திருக்கும் காரணத்தினால் தஞ்சைக்கடுத்து விளங்கும் சிறப்பெய்தி இருக்கிறது. இருக்கவேண்டிய வசதிகள் இருக்குமானால் நல்ல நிலை நிலவும்.

பாலாறு பேசின் என்ற சட்டம் இடர்ப்படுத்துகிறது. ஆறு ஓடியும் தண்ணீர் இல்லை. ஆற்றங்கரையோரத்தில் மின்சார பம்பு செட் பயன்படுத்த உரிமையி்லை. இதனால் திருப்பத்தூர், வாணியம்பாடி, வடசேரி, ஆம்பூர், பள்ளிக்கொண்டை, விரிஞ்சி புரம் இப்பகுதிகளெல்லாம் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஏற்கனவே செல்வ வளம் பெற்றவர்கள், செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் மின்சார பம்பு செட் அமைத்து நன்மை அடைகிறார்கள். அவர்களைப்போல் மற்றவர்களும் அனுபவிக்க சரிநிகர் உரிமையைத் தேடித்தர வேண்டுகிறேன். தனிப்பட்டவர்களுடைய மனுக்களைப் பரிசீலனை செய்ய கலெக்டருக்கு உரிமையுண்டு; கலெக்டராலும் உதவ முடிய வில்லை. ஆதலால், அமைச்சர்கள் ஒருங்கே கூடி, வட ஆற்காட்டை வளமாக்க கடந்த காலத்தில் தட்டிக் கழித்ததைப்போலல்லாமல் உடனடியாக ஆற்றங்கரையோரம் பம்பு செட் அமைக்க பாலாறு, பேசின் சட்டத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்குமாறு மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாய வளர்ச்சி, உணவுப் பெருக்கம், ஜப்பான் முறை என்றெல்லாம் பேசி இவைகளுக்கு நிரம்பச் செலவு செய்துகொண்டிருக்கையில் வட ஆற்காடு விவசாயிகள் செய்த தீவினை என்ன?

ஆற்றங்கரையோரத்தே இந்த அவலம். வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதிகளுக்கிடையே இதைவிடப் பெருந்தொல்லை. உணவு உற்பத்தியை முன்னிறுத்திய வட்டார வளர்ச்சிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டன. கிணறு வெட்ட, கிணறு ஆழப்படுத்த, மாடு வாங்கு

[Sri V. K. Krishnamoorthy] [29th April 1960]

பணவுதவி உண்டு; ஆனால், மின்சார பம்பு செட் அமைக்க முடியவில்லை. தனியார்களிடம் மின்சார கார்ப்பரேஷன் இருப்பதால் அவர்கள் வட்டி, வாடகை, லாபம் இவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பரப்பி வருகிறார்கள். கழிந்தன மூன்று ஆண்டுகள். அதே நிலையின்றி வேறல்ல. அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய தலையிடவேண்டும். இல்லையானால் இந்தப் பகுதிகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தவேண்டும். எந்த நல்ல நோக்கத்திற்காக வளர்ச்சி அமைக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் அடிபட்டொழிந்து வருகிறது. நடந்தது நடக்க, மேற்கொண்டு உதவ அமைச்சர்களை வேண்டுகிறேன்.

வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியில் பல இடங்களில் பாதை இல்லை. மக்கள் தொகை கோரப்படுகிறது; பள்ளிக்கூடம் கட்ட மக்கள் தொகை; மனமகிழ் மன்றம் கட்ட மக்கள் தொகை; பூங்கா அமைக்க மக்கள் தொகை; குறைந்த நீளமுள்ள பாதை அமைக்க மக்கள் தொகை; நெடிய பாதையமைக்க ஏழை மக்களால் முடிய வில்லை; வறுமை, பஞ்சம், பட்டினி, இன்னபிற தொல்லையிலும் இயன்ற அளவு தள்ளாடி, திண்டாடி, தொண்டாகவும், தொகையாகவும் அளித்துங்கூட எஞ்சியுள்ள பெரிய, நெடிய பாதை அமைக்க அரசாங்கமே அதிகத் தொகை அளித்துதுவாறு கோருகின்றேன். மக்கள் போக்குவரத்துக்கு, தானியங்களை வண்டியில் ஏற்றிச் செல்வதற்குப் பாதை அவசியம். இதில் கவனம் செலுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கம் வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியில் இயங்கினாலும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருந்தாலும் அங்கு அம்மோனியம் சல்பேட் வழங்கப்படுவதில்லை.

அக்ராபானியம் பிரிக்காவில் வேதாஜிபுரத்தில் கூட்டுறவு சங்கம் இருப்பினும் அங்கு அம்மோனியம் சல்பேட் வழங்க வில்லை. ஆண்டுகள் இரண்டாயின. பலன் இல்லை. ஒத்தாரும், உயர்ந்தாரும், தாழ்ந்தாரும், ஒருமையுள்ளாதி நாடு நலம்பெற சமுதாயம் சீர்பெறத் துவங்கும். சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் திகழ்க—ஒங்குக.

10-30
a.m.

SRI C. NATARAJAN: அவைத் தலைவி அவர்களே, இந்த சமுதாய நலத்திட்டக் கோரிக்கையின்மேல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் ரோடுகள் போடுவதற்காக மக்கள் நிதி கொடுத்தால்தான் போடப்படுமென்ற திட்டமிருக்கிறது. அதை, என் தொகுதி போன்ற பிற்பட்ட தொகுதியில் உள்ள மக்கள் அப்படிக் கொடுப்பதற்கு முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே கள்ளக்குறிச்சி போன்ற பகுதிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று டெவலப்மென்ட் கவுன்ஸில் மீட்டிங்கில் சிபார்சு செய்யப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அடுத்து, குடிதண்ணீர் தேவை என்று ஹரிஜன மக்கள் விண்ணப்பித்தால் உடனடியாக இதுமாக வெட்டித் தரப்படுகிறது. ஆனால் பின்தங்கிய வகுப்பினர், அவர்களைவிட வசதிக் குறைவாக இருப்பவர்களிட

[Sri C. Natarajan] 29th April 1960]

மிருந்து விண்ணப்பம் வந்தால் அவர்களிடம் நிதி எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. ஆகவே, இவர்களுக்கும் சமுதாய நலத்திட்டத்தின்கீழ் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களுக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற வசதிகள் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல், லோன் வசதியை எடுத்துக் கொண்டால் காலம் கடத்தித்தான் லோன் தரப்படுகிறது. விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்காக விவசாய மக்கள் லோன் கேட்கிறார்கள். ஆனால் லோன் கொடுக்கிறபோது, லோன் பணம் கொடுக்கப்படும்போது மாஞ்செடி, தென்னஞ்செடி, எலுமிச்சம் செடி, கதர் வாங்குவது இதுபோன்றவைகளுக்கு வேண்டிய பணத்தை கழித்துக் கொண்டு கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. விவசாயிடம் மாஞ்செடி வளர்ப்பதற்குரிய நிலம் வேண்டாமா? அது இருக்கிறதா? எலுமிச்சம் செடி வளர்க்க வேண்டுமென்றால் மணல் பாங்கான இடமாக இருந்தால் முடியுமா? இதை யெல்லாம் கவனிக்க வேண்டாமா? ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் கவனித்து, வேண்டிய வசதிகள் செய்து தரப்படவேண்டும். பின்னர், ஒவ்வொரு பள்ளக்கிலும் ஸ்பின்னின் ஆர்கனைசர்ஸ், கிராம சேவக்ஸ் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஸ்பின்னின் ஆர்கனைசர்களை அணுகி, கையெழுத்து போடு என்று சொன்னால், கையெழுத்துக்கூடப் போடத் தெரியாதவர்களை சமுதாய நலத்திட்டத்தின்கீழ் வேலைக்கு அமர்த்தினால், அத்திட்டம் எந்த முறையில் அபிவிருத்தி அடையும் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். தியாகிகளையும், அவர்கள் வாரிசுகளையும் போடுகிறார்கள். அவர்கள் எந்த வட்டாரத்தில் பிறந்தார்களோ, அவர்கள் எங்கு வளர்ந்தார்களோ, எங்கு அவர்கள் தியாகிகள் என்று சொல்லப்படுகிறார்களோ அவர்களை அங்கு பிரசாரத்திற்காக போடுகிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து எந்தெந்த ரெயிலை கவிழ்ப்பது, எந்தெந்த தந்திக் கம்பிகளை அறுப்பது என்பதை நினைத்து வாழ்ந்தவர்கள். இவர்கள் எப்படி சமுதாய நலத்திட்டத்தை வளர்ப்பார்கள் என்று யோசியுங்கள். தியாகிகள் என்ற பேரில் ஏதாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் வேறு ஏதாவது இடத்தில் அவர்களைப் போட்டு இந்த சமுதாய நலத்திட்டத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல், காங்கிரஸ் காரர்கள் என்ற பெயரில் அதிகாரிகளை அணுகி அவர்களை விரட்டுகிறார்கள். நாங்கள் சொல்வதைப் போல் நீங்கள் கேட்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உங்களை இங்கிருந்து மாற்றி விடுவோம் என்று சொல்வது எனக்குத் தெரியும். கள்ளக்குறிச்சிப் பள்ளக்கில் செல்வராஜ் என்ற பி.டி.ஓ. இருந்தார். அவர் எந்தக் கட்சியையும் சார்ந்தவர் அல்ல. அவர் அங்கிருந்து நல்ல முறையில் பணியாற்றியவர். அவரை மாற்றி விட்டார்கள் திடீரென்று. காரணம் என்ன? வேறு இடத்திற்கு போனால் அங்கு நன்கு வேலை செய்வார் என்று கூறுகிறார்கள். அவர் அங்கேயே இருக்கவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்துகள் தீர்மானித்து அரசாங்கத்தை அணுகியும் அரசாங்கம் கேட்கவில்லை. முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். மக்கள் என்ன விரும்புகிறார்களோ அதைத்தான் செய்யவேண்டும், அந்த முறையில்தான் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவேண்டும். அடுத்தாற்போல், சமுதாய நலக்

[Sri C. Natarajan]

[29th April 1960]

கூட்டங்களில் பல புள்ளிவிவரங்கள் காட்டப்படுகிறது. அவை மிகவும் விநோதமாகவும், வேடிக்கையாகவும் இருக்கின்றன. வனமஹோற்சவம் கொண்டாடப்பட்டது, கால்நடை விழா கொண்டாடப்பட்டது, கதர் வார விழா கொண்டாடப்பட்டது, கைத்தறி விழா கொண்டாடப்பட்டது என்று இப்படியெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இப்படி, வீண் செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே, கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக காங்கிரஸ்காரர்கள் சமுதாய நலத்திட்டத்தை பயன்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, கிராம சேவகிகள், சோஷியல் ஆர்கனைசேர்ஸ் என்று நியமிக்கப்படுகிறார்கள். காலேஜில் படித்து விட்டு வரும் இளம் மாணவிகளை அங்கு நியமிக்கிறார்கள். இவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று எப்படி மக்களின் குறைகளை அறிந்து அவைகளை நீக்கி பணியாற்ற முடியும். அவர்கள் நைலான் சாரியும், சில்க் சாரியும், ஆர்கண்டி வாயிலும் அணிந்து கொண்டு வருபவர்கள் எப்படி கிராம மக்களின் மனோபாவத்தை அறிந்து பணியாற்ற முடியும்? பரிதாபத்திற்குரிய ஏழை ஆசிரியர்கள் பலர் ரிட்டயராகி இருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்த வேலைகளுக்கு போட்டால் அவர்களால் நல்லமுறையில் பணியாற்றமுடியுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, கிராம சேவக் என்ற வார்த்தையே ஹிந்தி வார்த்தையாகும். அவர்கள் கூட அரசாங்கத்திற்கு எழுதி அனுப்பியிருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன், இதை மாற்றி விட்டு வேறு ஒரு நல்ல வார்த்தையைப் போட வேண்டுமென்று, கேட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்களாம், இந்தப் பெயர் நன்றாகயில்லை என்று. அடுத்தபடியாக, பி.இ.ஓக்களுக்கும் இவர்களுக்கும் இடையே ஒற்றுமை இல்லை. அதாவது இவர்கள் சொல்வதை அவர்கள் கேட்பதில்லை, வேறு விதமாக நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பின்னர் பி.இ.ஓக்களுக்கு சில தகுதிகள் இருக்க வேண்டும். கலெக்டர் என்றால் அவருக்கு சில தகுதிகள் இருக்க வேண்டும், தாசில்தார் என்றால் அவருக்கு சில தகுதிகள் இருக்க வேண்டும். இப்படியிருக்க, இந்த பி.இ.ஓக்களை மட்டும், அவர்களை நியமித்த பிற்பாடுதான் அவர்களுக்கு ட்ரெயினிங், பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படியிருந்தால் சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகள் எப்படி நல்ல முறையில் நடக்கமுடியும்? ஆகவே நல்ல முறையில் தகுதியுள்ளவர்களை, தேர்ச்சி பெற்றவர்களை பி.இ.ஓ-வாகப் போட்டால் அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதோடு, இந்த சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகளும் நன்கு நடைபெற வழியிருக்கும். அடுத்தபடியாக எங்கள் பகுதியில் சமுதாய நலத்திட்ட வேலை நல்ல முறையில் நடக்கிறது, நீங்கள் வந்து பார்க்க வேண்டும், எங்களுக்கு ஒரு தேதி கொடுங்கள் என்று அமைச்சர்களை வேண்டிக் கொள்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். உடனே அமைச்சர்களும், அப்படி நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருப்பதை நாம் கண்டு களிக்க வேண்டுமென்று இன்ன தேதியன்று வருகிறோம் என்று ஒரு தேதி தருகிறார்கள். அப்படி வரும் தேதியை அதிகாரிகளுக்கு முன்னதாகவே தெரிவிப்பதில்லை. உடனே காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகாரிகளிடம் கலெக்டர், தாசில்தாரிடம் சென்று அமைச்சர் 20-ந் தேதி வருவதாக

29th April 1960]

[Sri C. Natarajan]

இருந்தால் 15-ந் தேதி சென்று அமைச்சர் வரப் போகிறார், ஆகவே கட்டாத கட்டிடங்களைக் கட்டவேண்டும், வெள்ளையடிக்காத இடங்களை வெள்ளையடிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதோடு ஏதாவது இரண்டு ப்ரோக்ராம் கொடுங்கள் என்றும் அதிகாரிகளை தொந்தரவு செய்கிறார்கள். அவர்கள் உடனே சுண்ணாம்பு அடிக்க வேண்டியிருக்கிறது, அதை அமைச்சர் அவர்கள் திறக்க வந்தவுடனேயே அந்த ஈரம் அவர்கள் மேல் ஒட்டிக் கொள்கிறது. ஒரு பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்டப்பட்டிருந்தால் அதற்கு திறப்பு விழா நடத்துங்கள் இல்லை அது ஏற்கனவே திறக்கப்பட்டிருந்தால் மாணவர்களை அதில் துழைவதற்கு ஒரு விழா வையுங்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். சமுதாய நலத்திட்டம் தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சமுதாய நலத்திட்டம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. சமுதாய நலத்திட்டம் தேவை என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். ஆனால் அதிலுள்ள குறைபாடுகளைக் களைய வேண்டும். சங்கராபுரம் பிரக்கா என்று ஒரு பிரக்கா இருக்கிறது. அது மிகவும் பின் தங்கிய ஏரியா. கக்கன் அவர்கள் அங்கு வந்து பாத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பே அங்குள்ள அதிகாரிகள் அதை சமுதாய நலத்திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்தும்கூட ஏதோ காரணத்தினால் அதைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஆகவே, சமுதாய நலத்திட்டம் வேண்டாமென்று சொல்பவன் அல்ல நான். ஆனால் அதிலுள்ள குறைபாடுகள் களையப்பட வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். ஆகவே, அதிலுள்ள குறைபாடுகள் களையப்பட்டு அது நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR :

அவை தாங்கும் சபைத் தலைவி அவர்களே, இந்த சமுதாய நலத்திட்டம் நமது நாட்டுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம். காந்திஜி சொன்ன ராமராஜ்யம் என்றோ அதை விரும்பாதவர்கள் கிராமராஜ்யம் என்றோ சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக நகரங்களுக்கும், கிராமங்களுக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தை அறியாதவர்கள் இங்கு யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். பொதுவாக நகரங்களில் நடந்திருக்கின்ற முன்னேற்றங்கள் கிராமப்புறங்களில் நடக்கவில்லை, அதற்கான அக்கறை காட்டப்படவில்லை என்றும் பல அங்கத்தினர்கள் பேசியதை இதற்குள் மறந்து விடுவதற்கில்லை. பொதுவாக இங்கு நாம் அனைவருமே அடிக்கடி கிராமப் புறங்களை எல்லாம் அதிகமான அளவில் முன்னேற்ற வேண்டும் என்று அடிக்கடி வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் செய்யப்படுகின்ற வேலைகளைப் பார்த்தால், மிக முக்கியமாக கிராமங்களுக்கு, குடிதண்ணீர் வசதி, ரஸ்தா வசதி, பள்ளிக்கூடம், கட்டிடங்கள், கம்ப்யூனிட்டி ஹால், ரேடியோ நிலையங்கள், பிரசவ விடுதிகள், மருத்துவ மனை, ஆடுமாடுகளுக்கு ஆஸ்பத்திரி வசதி, விவசாயக் கடன் வசதி, விவசாயக் கருவிகள், இப்படிச் சொல்ல வேண்டுமானால் எத்தனையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம், இன்னும் பார்க்கப்போனால், உர விநியோகம், நீர்பாசன வசதி, தபால் தந்தி வசதி, பஞ்சாயத்தின் கீழ் ரோடுகள்

[Sri S. Nagaraja Monigar] [29th April 1960]

போடுவது போன்ற வசதிகள், கிராமங்களில் பாங்குகள் அமைப்பது, கிராமங்களில் சிறு கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்துதல், இவ்வாறு எத்தனையோ திட்டங்களை கிராமங்களை முன்னேற்றுவதற்கு, நம் புத்திக்கும், அறிவுக்கும் எவ்வளவு எட்டுமோ அந்த வகையில் எல்லாம் கிராமங்களுக்கு நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கடந்த நூலைந்து வருடங்களாக சுமார் 209 பிளாக்குகளை ஏற்படுத்தி வேலைகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது கிராமங்களுக்கு இன்னும் என்ன செய்யச் சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. ஆனால் இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள் சிலர், இந்தத் திட்டங்களை எதிர்க்கவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, பல காரியங்களைச் செய்து முடிக்கவில்லை என்று குறை கூறினார்கள், இந்தத் திட்டம் எங்களுக்கும் வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அந்த அளவில் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம். இருப்பினும் இதன்கீழ் நடக்கின்ற வேலைகள் எல்லாம் செம்மையாக நடக்கின்றது என்று சொல்ல முடியாது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், அதோடு பலவிதமான ஆலோசனைகளையும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆலோசனைகளை ஒவ்வொருவரும் சொல்லவேண்டியது தான். ஆனால், ஆலோசனை சொல்வதோடு நின்று விடாமல் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் முழு மனத்தோடு ஒத்துழைப்பதாக இருந்தால் அது மிகவும் வர வேற்கத்தக்கதாய் இருக்கும். அப்படியில்லாமல், சர்க்கார் செய்கின்ற காரியங்கள் வெற்றியாக நடக்கின்றதோ மற்ற நாட்டில் எங்குமில்லாத அளவில், இந்த நாட்டில் மட்டும் இம்மாதிரியான திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதைப் பார்த்து மற்ற நாட்டிலுள்ளவர்கள் எல்லாம் நம் நாட்டைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதோடு, இந்தச் சர்க்காரையும் பாராட்டுகிறார்கள். இதைக் கண்டு நாட்டிலுள்ள மக்கள் சர்க்கார் பக்கம் சாய்ந்துவிட்டால், நமக்கு ஆபத்து ஆகி விடுமே, அதற்கு என்ன செய்வது என்று எண்ணித்தான், நமது திட்டங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தரவில்லையோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக கதர்த் திட்டத்திற்கு ஒத்துழைப்புத் தருவதாகத் தெரியவில்லை. அதோடு, சமுதாய நலத்திட்டங்களில் எல்லாம் தியாகிகளுக்குத்தான் சலுகை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விதமெல்லாம் குறைகளைச் சொல்லிவிட்டு, இந்தத் திட்டம் எங்களுக்கும் வேண்டியது தான் என்று சொல்லுவதைப் பார்த்தால், உயிர் இல்லாத சக்கையை ஏற்றுக்கொள்வது போல் தான் இருக்கிறது. கதர்த் திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது, திரு கோவிந்தசாமி அவர்கள், “நான் கூட பல வருடங்களாக கதரை கட்டியிருக்கிறேன்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள் என்றாலும் கூட, கதரை ஆதரிக்கிறேன் என்று இன்னும் சொல்லவில்லை. அந்த நாள் சமீபத்தில் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதன் பின்னால் பேசிய நடராஜன் அவர்கள் காங்கிரஸில் முன்னால் தந்திக்கம்பியை எடுத்தவர்கள் இன்னும் இது போன்ற ஹானியை செய்தவர்கள்தான் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் அதிகமாக பணி யாற்றி வருகிறார்கள், அவர்கள்தான் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். அப்போது

29th April 1960] [Sri S. Nagaraja Monigar]

அந்நியரின் கீழ் அடிமை வாழ்வு வாழ்வதை விட, அதை எதிர்த்து போராடும் போது அதில் எந்த விதத்திலாவது மடிந்தாலும் மேல் என்று அன்று மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்ன போது, அன்று காங்கிரஸில் இருந்தவர்கள் அப்படி, இப்படி என்று ஏதெல்லாமோ செய்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடும் செய்யவில்லை, தங்கள் நாடு சுதந்திரம் அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் செய்தார்கள், அந்த நேரத்திலும் சுயராஜ்யம் என்பது வரவே செய்யாது என்று நினைத்து அதற்காகப் பாடுபடாதவர்கள் இப்படித்தான் பேச முடியும். இந்த நிலையில் இப்போது 360 பிளாக்குகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது முக்கியமாக 60 ஆயிரம் ஜனத்தொகை இருக்கிற இடத்திற்கு ஒரு பிளாக் வீதம் அமைத்து வருகிறார்கள். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி முக்கியமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு காரியத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், இன்றைக்கு எல்லா அமைச்சர்களும் இங்கே இருக்கின்றார்கள், ஆகையால் காரியங்களை எல்லாம் நன்றாகக் கவனிப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்போது எல்லா அமைச்சர்களையும் இங்கே காணவில்லை. நமது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் மட்டும் இங்கே இருக்கிறார்கள். அதோடு சில முக்கியமான அதிகாரிகளும் இங்கே என் கண்ணுக்குப்புலப்படவில்லை, அவர்களுக்கு என்ன சந்தர்ப்பக் குறைவோ தெரியவில்லை. பிளாக்குகள் அமைக்கின்ற விஷயத்தில், முக்கியமாக இப்போது அமைத்திருக்கிற பிளாக்குகள் அதிகமாக இருந்தாலும் கிராமப்புறங்கள் எல்லாம் அதிகமாக முன்னேறவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சுப்பிரமணியம் அவர்களும் தெரிவித்தார்கள். இந்த சமுதாய நல அமைப்பு முன்னேற்றங்களைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு பயிற்சி முசௌரியில் இருக்கும் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் இன்ஸ்டிடியூட்டில் நடைபெறுகிறது. நான் அங்கு சென்றிருந்தேன், இப்போது கனம் லாசர் அவர்கள் போய்க்கிறார்கள். அங்கு செமினார் நடக்கின்றது, அதில் சமுதாய நலத்திட்டங்களைப்பற்றி பல விஷயங்கள் பேசப்படுகின்றன. இவ்விதமெல்லாம் இருந்தும் கூட, சமுதாய நலத்திட்டங்களின் மூலம் சரியான பலன் கிடைத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. இதற்கு முக்கியமாக பிளாக்குகளை அமைப்பதில் பல தவறுகள் இருக்கின்றன, இதைச் சரியான விதத்தில் அமைக்கவேண்டும். எங்கள் சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், 33 லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள ஒரு ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா, 150 மைல்கள் வடக்கும் தெற்கும் விஸ்தீரணம் உள்ளதாய் இருக்கிறது. இங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பிளாக்குகளில் வடக்குப் பகுதியில் மூன்று பிளாக்குகளும், தெற்குப் பகுதியில் 16 பிளாக்குகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது 60 ஆயிரம் ஜனத்தொகைக்கு ஒரு பிளாக் என்ற வீதத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு பிளாக்குக்கும் 17 லட்சம் ரூபாய் என்று பார்க்கும்போது அனேக லட்சம் ரூபாய் திருச்செங்கோடு, ராசிபுரம் பகுதிகளில் எல்லாம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அமைப்புப்படிப் பார்த்தால் ஓசூர், அரூர் பகுதியில் பிளாக்குகள்

[Sri S. Nagaraja Monigar] [29th April 1960]

அமைத்திருப்பதைப்பார்த்தால் மிகவும் குறைவானது என்றே சொல்ல வேண்டும். திருச்செங்கோடு, ராசிபுரம் பகுதியில் மூன்று பிளாக்குகள் என்றால், ஊத்தங்கரை பகுதியில் ஒரு பிளாக்கான் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஜனத்தொகை அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றாலேயே அந்த இடம் நன்றாக முன்னேறியிருக்கிறது என்று அர்த்தம், அதுவே முன்னேற்றத்தின் அறிகுறியாக. பின்னடைந்த பகுதிகளில்தான் ஜனத்தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கும். ஆகவே ஜனத்தொகையைக் கணக்கு எடுக்காமல் விஸ்தீரணத்தை (ஏரியா) கணக்காக்கி பிளாக்குகளை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் சலுகை காட்டினால்தான் முன்னேற்றமடையாத பகுதிகள் எல்லாம் முன்னேற்ற முடியும். இந்த முறையில் அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும், இல்லையென்றால் இப்போது அமைத்திருப்பது போல் மொத்தத்தில் அரை ஜில்லா அளவில் இருக்கக்கூடிய எங்கள் பகுதிக்கு கிடைத்திருப்பது மிகக் குறைவு என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே ஜனத்தொகை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் முன்னேற்றமடையாத பகுதி என்ற இடங்களின் விஸ்தீரணத்தையும் கணக்கெடுத்து பிளாக்குகளை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பீ.டி.ஓ-க்களையும், மற்றுமுள்ள அதிகாரிகளையும் நியமிக்கும்போது கொஞ்சம் தாமதமாய்ந்தவர்களாக நியமித்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால், இவர்களின் கீழ் டிகிரி படித்தவர்கள் எல்லாம் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் இவர்களை மேற்பார்வை செய்வதற்கு பீ.டி.ஓ-க்கள் வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. என் போன்றவர்கள் அடிக்கடி பிளாக்குகளில் நடைபெறும் வேலைகளை பார்க்கும்போது இந்தக் கஷ்டங்களை எல்லாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இது தவிர பிளாக்குகளில் நடைபெறும் வேலைகளை மேற்பார்வை செய்வதற்காக கலெக்டர்கள், டெப்யூடி கலெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. ஆனால் சில சமயங்களில் கலெக்டர்கள் பஞ்சாயத்துக் கூட்டங்களில் வந்து கலந்து கொள்வதைப்பார்த்தால் அரை மணி நேரம் கால் மணி நேரம் இப்படி இருந்து கூட்டத்தை முடித்து விட்டுப் போக வேண்டும் என்று துரிதப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ஒரு கூட்டத்திற்கு வந்த போது சீக்கிரமாகப் போக வேண்டும் என்று சொன்னார்கள், பின்னால் பிடிவாதமாக அவர்களை இருக்கச் செய்து அஜண்டா தயாரித்து பின்னால் மீட்டிங்கை நடத்திவிட்டு போனர். இவ்வளவு அவசரமாக மீட்டிங் எல்லாம் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஜனங்களுடன் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் வந்து பழக வேண்டும். அவர்களில் நல்லவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சில கலெக்டர்கள் மக்களுடன் பேசுவதே பெரிய தவறு என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருணை, கடைச்சம் கிடைத்தால் தான் மக்களுக்கு ஏதாவது குறைகளை அவர்களிடம் சொல்ல முடியும். நான் இதை ஏதோ பெரிய குற்றமாக சொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம். இந்நிலையில் சமுதாய நலத் திட்டம் சம்பந்தமான மகாநாடுகள் அடிக்கடி நடக்கின்றன. சமீபத்தில் திருவண்ணாமலையில் ஒரு மகாநாடு நடந்தது. சேலத்தில் ஒரு மகாநாடு நடந்தது. அதில் எல்லாம் கேட்கப்படுகிற

29th April 1960] [Sri S. Nagaraja Monigar]

கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரியான மகாநாடுகள் எல்லாம் அடிக்கடி நடக்கவேண்டும். இதே போன்று தான் இந்தியா முழுவதிற்கும் நடக்கும் ரிசர்ச் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் இன்ஸ்டிடியூட் கூட்டத்தில் பலர் வருகிறார்கள். 25 பேர்கள் அதிகாரிகள் வருகிறார்கள், அதிகாரிகளல்லாதார் 15 பேர்கள் வருகிறார்கள். ஆனால் இம்மாதிரியான கூட்டம் இந்தியாவின் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் நடத்த வேண்டும். அதல்லாமல் இம்மையிலையின் பக்கத்தில் கொண்டு போய் நடத்தினால் நம் போன்றவர்களின் உடல்நிலைக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தியாவின் மத்தியில் இருக்கின்ற இடத்தில், வார்த்தாவில் வேண்டுமானால், நடத்தலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல மாநில லெவலிலும் ஜில்லா லெவலிலும் 'நான்-அபிஷியல்லை' இதில் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். கிராமத் தலைவர்கள் பயிற்சி முகாம், ஏதோ நடக்கிறதே தவிர நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை. சர்க்கார் இலாக்காக்கள் கட்டிடம் கட்டுவது போன்ற வேலைகளை மார்ச் மாதம் முடிவடைவதற்குள், டார்கெட் டேட் முடிவடைவதற்குள், எப்படியோ செய்வதுபோலத்தான் கிராமத் தலைவர்கள் பயிற்சி முகாமும் நடத்தப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தில் ஜில்லாக்களிலும் மாநிலத்திலும் சிலரைப் பொறுக்கி யெடுத்து அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

மேலும், சில முக்கியமான திட்டங்களைப் பற்றி ஜில்லா டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலிலோ ப்ளானிங் போர்டிலோ சொன்னால், சில கலெக்டர்கள் "நீங்கள் தான் சட்ட சபையில் இருக்கிறீர்களே. அங்கே சொல்லுங்கள்" என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் சட்டசபையில் அவைகளைப் பற்றிச் சொல்லலாம் என்றாலும், ஜில்லாவில் மற்றவர்கள் அவைகளை ஆமோதிக்கிறார்கள் என்றால், அவைகளுக்கு நல்ல ஆதரவு இருக்கும். அவைகளைப் பற்றி ஜில்லாக்களில் நடக்கும் அந்த கூட்டங்களில் நாங்கள் பேசுவதைச் சில கலெக்டர்கள் விரும்புவதில்லை. அத்திட்டங்கள் பற்றி அக்கூட்டங்களில் நாங்கள் பேசுவதை அனுமதிப்பதற்கு சில கலெக்டர்கள் முன்வருவதில்லை, அவர்கள் பின்வாங்குகிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை; ஒரு வேளை அவர்கள் அவ்வாறு பின்வாங்காமல் இருந்தால் அவர்கள் பதவிக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்னமோ அல்லது வேறு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. சில முன்னேற்றங்கள் இம்மாதிரியெல்லாம் தடைப்படுகின்றன என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம்.

பல அதிகாரிகள் அடிக்கடி பிளாக்குகளுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. பிளாக்குகளுக்கு வந்துபோவதிலேயே அவர்கள் காலமெல்லாம் செலவாகிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

சமூக நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப்பற்றி விளம்பரம் கிடையாது. கமிட்டியிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கே அவர்கள் எதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய ட்யூட்டி என்ன, பவர்ஸ் என்ன என்று—அட்வைஸரி நேசராக இருந்தாலும்—தெரியாது. பல புஸ்தகங்கள் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்படு

[Sri S. Nagaraja Monigar] [29th April 1960]

கின்றன. அவைகளைத் தமிழில் வெளியிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு பி.டி.ஓ-வுக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். எவ்வளவோ பணம் செலவிடுவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பி.டி.ஓ-விற்கு, சில பாம்பல்லெட்டுகள் வெளியிட ஏன் அதிகாரம் கொடுக்கக் கூடாது? பி.டி.ஓ-க்களுக்கு அதற்கு அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும். பி.டி.ஓ-க்கள் தவறு செய்தால் அதைக் கவனிக்கக் கூடிய கமிட்டி அதைக் கவனிக்கலாம். அதற்கு கமிட்டி இருக்கிறது. அதிகாரிகள் தவறே செய்யமாட்டார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. எம்.எல்.ஏ-க்களே தவறு செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது). ஒரு பக்கத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, தாராளமாகச் செலவழித்தால்தான் முன்னேற்றம் ஏற்படும்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்லி விடுகிறேன். ஸ்ரீ. நாயுடு அவர்கள் சொன்னதுபோல வேண்டுமானால் கிராம சேவக்குகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கலாம்; ஆனால் பீல்ட் மேஸ்திரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL) :
Let the hon. Member please resume his seat.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவி அவர்களே, சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களுக்காகப் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்தும் வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்தும் சில வார்த்தைகள் பேச விழைகிறேன். நமது நாட்டில் சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பு, கிராம மக்களின் நலன்களெல்லாம் பாதுக்காக்கப்படாமல் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அப்போது அவற்றில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. நாம் சுதந்திரமடைந்த பிறகுதான், கிராம மக்களுக்கு அதிகமான வசதிகள் செய்துதர வேண்டும், அங்கு வசிக்கும் மக்களின் வாழ்வு எல்லா விதத்திலும் உயருவதற்கான வசதிகள் செய்துதர வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகிய திட்டங்களை யெல்லாம் நம் சர்க்கார் வகுத்து நிறைவேற்றி வருகின்றது. இந்தத் திட்டங்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்பு, கிராமங்களுக்குச் சென்று கிராம மக்களுடன் நேரிடையாகப் பழகி அவர்களுடைய தேவைகளையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு யாரும் இருந்ததில்லை. அந்தக் காலத்தில் தாசில்தாரும் அவரே கிராமங்களுக்கு நேரிடையாகச் சென்று அவைகளைக் கவனிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தார். ஏனென்றால் அவர் ஜில்லாத் தலைநகரிலோ, தாலுக்காத் தலைநகரிலோ தன் ஆபிசுக்குள் உட்கார்ந்திருப்பார். தங்களுக்குத் தேவைப்பட்டதை வேண்டி அவரிடம் வருபவர்களைத்தான் அவர் கவனிக்க முடிந்தது. ஆனால் தற்போது பி.டி.ஓ. என்னும் அதிகாரி கிராமங்களுக்கு வேண்டிய எல்லா நலன்களையும் கவனிப்பதற்காகவே இருக்கிறார். கிராம சேவக்குகள் கிராம மக்களிடம் நேரிடையாகச் சென்று அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் தேவைகளை

[29th April 1960] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

யும் பொறுக்கு விதைத் தேவைகளையும், உரத் தேவைகளையும் அறிந்து, அவைகளை பி.டி.ஓ-க்களுக்குத் தெரிவித்து கிராம மக்களுக்கு அவைகள் விநியோகிக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களில் நாம் காணும் முக்கியமான நன்மை இதுதான். இந்தத் திட்டங்களில் பல குறைகள் இருப்பதாகப் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். இதில் குற்றங் குறைகள் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. எதிலும் குற்றங் குறைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் இந்தத் திட்டங்களிலுள்ள குற்றங்குறைகளைக் களைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்தால் இந்தத் திட்டங்களால் மிகவும் நன்மைகள் ஏற்படும் என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. முன்பெல்லாம், விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய விதைகளைத் தாங்களே தயாரித்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் இப்போது அவர்களுக்குச் சர்க்கார் பொறுக்குவிதைகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். பொறுக்கு விதைகளை உபயோகித்தால் நல்ல தரமான தானியம் விளைகிறது; மேலும் உற்பத்தி பெருகுவதால் நாம் மக்களுக்குப் போதிய உணவுப் பொருள்கள் கொடுக்கவும் முடிகிறது. இப்படி இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் கிராமங்கள் பல நன்மைகளை அடைந்து வருகின்றன. நகரங்கள் அனேக விதத்தில் முன்னேறி வருகின்றன என்று கூறினாலும், இப்போது கிராமங்களிலேயே எல்லாவிதமான முன்னேற்றங்களும் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் காணப்படுகின்றன என்று சொல்லலாம்.

பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ரோடு போடும் திட்டம் விஷயமாக நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டங்களின் கீழ் கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டும் போதும், கிணறுகள் வெட்டும்போதும் அவைகளுக்குரிய செலவில் 50 சதவீதத்தை கிராம மக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. நம் கிராம மக்களும் அத்திட்டங்களுக்கு மனமிரங்கி பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் நம் திட்டங்களும் நிறைவேறி வருகின்றன. ஆனால் ரோடு போடும்போது அதிகமான பணம் செலவாகிறது. எனவே ரோடு போடும் திட்டங்களுக்கு 50 சதவீதம் பணம் கொடுக்க முடியாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ரோடுகள் போடும் திட்டங்களுக்குச் சர்க்கார் 50 சதவீதப் பணம் கொடுக்கத் தயாராயிருந்தாலும், கிராம மக்கள் 50 சதவீதப் பணம் கொடுக்க முடியாத இடங்களில் ரோடுகள் போட முடிவதில்லை. நாம் நாட்டு மக்களிடையே ஒரு மனப்பான்மையை வளர்க்க விரும்புகிறோம். நமது நாட்டு மக்களிடையே, எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை மாறி, இத்திட்டங்கள் மக்கள் இயக்கமாக மாற வேண்டும், எல்லாக் காரியங்களையும் தாங்களே செய்ய முன்வர வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையை மக்களிடையே வளர்ப்பதற்காக இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்களையும் இப்பேர்ப்பட்ட விதிகளையும் வகுக்கிறோம். ஆகையால், ரோடு போடுவதற்காக மாத்திரம், முழுக்க முழுக்க சர்க்காரே செய்யாவிட்டாலுங்கூட, கிராம மக்கள் 25% கொடுத்தால் போதும் என்றும், சர்க்கார் 75% கொடுக்க வேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்படுமானால், அந்த அளவுக்கு

832 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [29th April 1960]

இப்பொழுதுள்ள முறையிலே மாற்றம் செய்யப்படுமானால், இன்னும் அதிகப்படியான கிராமங்களிலே ரோடுகள் போட்டுக் கொடுக்க முடியும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் நம்முடைய சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கும் கிராமங்கள் ரோடு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்றன என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. சென்னை மாகாணத்தை விட்டு மற்ற இடங்களுக்குச் சென்று பார்க்கும்போது, பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்கள் வளர்ந்திருக்கின்றனவே தவிர, சுற்றிலுமுள்ள கிராமங்களில் ரோடு வசதிகளோ மற்ற வசதிகளோ அதிகமான அளவில் ஏற்படவில்லை. மற்ற இடங்களையும் சென்னை மாகாணத்தையும் வந்து பார்த்தவர்கள் நன்றாக உணர்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். புள்ளி விவரமும் அம்மாதிரியாகவே இருக்கிறது. அரசாங்கம் கொடுக்கும் உதவித் தொகையை 75% என்ற அளவுக்கு விதியை ஏற்படுத்திக் கொண்டால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாக நம்முடைய சென்னை மாகாணத்தில் ரோடு இல்லாத கிராமமே இல்லை என்ற அளவில் போட்டுக் கொடுக்க முடியும், நம்முடைய திட்டமும் நிறைவேற முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. 50 சதவிகிதம் மக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்ற விதியை மாற்றி, 25 சதவிகிதம் கொடுத்தால் போதும் என்ற அளவிலே மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம குடி தண்ணீர் பாதுகாப்புத் திட்டம்; தேசிய குடி தண்ணீர் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்பவைகளின் கீழ் ஓவர்-டாங்குகள் கட்டுகிறோம். ஒரு கிராமத்தில் போய்ப் பார்த்தால் ஒரே ஒரு கிணறு இருக்கும். அந்தக் கிணற்றுத் தண்ணீர் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கலாம். அதைப் பரிசோதனை செய்வதற்கு அனுப்பிப் பார்க்கும்போது, 'உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது, இந்த இடத்திலே ஓவர்-டாங்க் கட்ட முடியாது' என்று முடிவு செய்யப்படுவதை நாம் ஒரு விதத்திலே பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு கிணறு தவிர, அனேக கிணறுகள் இருக்கும்போது, ஒன்று இல்லாவிட்டால் இன்னொரு இடத்தைப் பரிசோதனை செய்து பார்த்து, அந்தக் கிணற்றில் ஓவர்-டாங்க் கட்ட முடியும். ஆனால், ஒரு கிராமத்தில் ஒரே கிணறு இருந்தால், சுற்றிலும் இருக்கும் இரண்டு, மூன்று மைல்களுக்குள்ளே கிணறு இல்லையென்றால், அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? ஆகையால், வருஷக் கணக்காக, கொஞ்சம் உப்புத் தண்ணீராக இருந்தாலும், அதையே அவர்கள் குடித்துப் பழகியிருப்பதால், மேலும் அந்தத் தண்ணீரை பரிசீலனை செய்து அந்த இடங்களில் ஓவர்-டாங்க் கட்ட அனுமதி தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், நம்முடைய அம்மையார் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் அடிக்கடி கூறுவார்கள், நிலக்கோட்டை பகுதியிலேயும் மதுரை தாலுகாவிலேயும் ரோடுகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன என்று. பல கிராமங்களுக்கு ரோடுகள் இல்லாமலும், அவைகளிலே இன்னும் சரியான அளவில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்றும் கூறுவார்கள். ஆகையால், மதுரை தாலுகாவிலும்,

29th April 1960] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

நிலக்கோட்டை தாலுகாவிலும் இன்னும் அதிகமான அளவில் ரோடு வேலைகளை எடுத்து, அங்கு அதிக சீக்கிரம் ரோடுகள் போட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டு உரையை முடிக்கின்றேன். சர்க்கா விஷயமாக எல்லோரும் கூறினார்கள். நூல் அதிகமாகத் தேங்கிக் கிடக்கிறபடியால், சர்க்காவில் மேலும் மேலும் நூற்க முடியாமல் கிராம மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், உடனடியாக கிராம மக்கள் நூற்கும் நூலை உடனுக்குடன் எடுத்து, மறுபடியும் அவர்களுக்கு வேலை செய்வதற்கான வசதியை அவர்களுக்குச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

SRI P. S. ELLAPPAN: அம்மையார் அவர்களே, இந்த கிராமச் சீரமைப்பு விஷயங்களைப்பற்றி எல்லோரும் அவரவர் கிராமங்களில், அவரவர் ஜில்லாக்களில் என்ன விதமாக வேலை நடக்கிறது என்பதைப்பற்றி அழகாகச் சொன்னார்கள். நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். 'உம்மை என்ன சொல்லி எத்துவனோ' என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சொன்னாராம். அதுபோல், ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் விஷயத்தை எப்படிச் சொல்வது, அழகாகச் சொல்வதா, அழுது கொண்டு சொல்வதா, நடக்கிறது என்று சொல்வதா, இது ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்வதா என்று யோசித்துப் பார்த்தால், ஒன்றும் புரியவில்லை. எங்கள் தாலுகா மதுரைத்தகம் தாலுகா. அதில் மதுரைத்தகம், வைய்யாவூர், இந்த இரண்டு பிரிக்காக்களையும் எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த வேலை ரொம்பத் தீவிரமாக நடக்கிறது. சில சமயம் இஷ்டப்பட்டால் என்னைக் கூப்பிடுவார்கள்; இஷ்டம் இல்லாவிட்டால், 'போகிறேன்' என்று விட்டுவிடுவார்கள். கலெக்டர் எல்லோரையும் கூட்டி வைத்து, 'நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? உங்கள் டைரிகளைக் காண்பியுங்கள்' என்று கேட்பார்கள். 'இரண்டு சர்க்கா கொடுத்தேன்; மூன்று கோழி கொடுத்தேன்; எருப் பள்ளம் வெட்டச் சொன்னேன்' என்று இப்படியெல்லாம் பதில் சொல்வார்கள் அதிகாரிகள். இதுதான் நடக்கிற சமாச்சாரம் போல் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறது உண்டு.

ஆனால், அந்த இரண்டு பிரிக்காக்களை எடுத்து அங்கே வேலை செய்கிறார்களே, அங்கே கஷ்டங்கள் என்ன இருக்கின்றன என்று பார்த்தால், சாதாரணமாக ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கோ அல்லது விவசாய மக்களுக்கோ, அங்கே ஒருவிதமான நன்மையும் நடக்கிறதாகத் தெரியவில்லை. ரோடு போட்டிருக்கிறார்களா? வீடு கட்டிக்கொள்வதற்குக் குடிமனை ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா? குடி தண்ணீருக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறார்களா? இப்படியெல்லாம் கேட்டால், '75 சதவிகிதம் தொகை கொடுத்துவிட்டால் கிணறு எடுத்துவிடுகிறேன்' என்று அதிகாரிகள் சொல்வதாக மக்கள் சொல்கிறார்கள். தாசில்தாரைக் கேட்டால், 25 சதவிகிதம் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வெல்பேர் ஆபீசரைக்

[Sri P. S. Ellappan] [29th April 1960]

கேட்டால், 'பூராவும் அவர்கள்தான் செய்யவேண்டும், நாங்கள் ஒன்றும் பண்ணுவதற்கு இல்லை' என்று சொல்கிறார். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் தகராறு செய்துகொண்டு இருப்பதால், எத்தனை குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் எடுக்கவேண்டுமோ அதெல்லாம் எடுக்காமல், ரொம்ப மோசமாக ஒன்றும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது. இந்த விதமாக அந்தத் தாலுகாவில் இரண்டு பிரிக்காக்களை எடுத்தாய்விட்டது. இந்த இரண்டு பிரிக்காக்களில் உள்ள குறைகள் கூடுமானவரை நிவர்த்திசெய்துவிட்டு அடுத்த பிரிக்காக்களுக்குப் போனால், மனுக் கொடுக்கமாட்டான். எடுத்துக் கொண்ட பிரிக்காவில் ஒரு காரியமும் நடக்காமல், அடுத்த பிரிக்காவுக்குப் போய்விட்டால், இவர்கள் தொடர்ந்து மனுக்கொடுத்துக் கொண்டதான் இருப்பார்கள். இப்படிப் பலவிதமான சீர்திருத்தங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. இதற்கு நம்முடைய மினிஸ்டர் கனம் ராமையா அவர்கள் இருக்கிறார்களே அவரைத் தயவு செய்து இந்தச் சர்க்கார் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை பாவது டெவலப்மென்ட் எங்கெங்கே நடக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அனுப்பினால் கூடுமானவரை கொஞ்சம் நல்லவிதமாக காரியங்கள் நடக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

போன தடவை ஒரு கூட்டத்திற்கு அவர் வந்திருந்தார். மந்திரி வருகிறாரே என்று மாலை, அது இது எல்லாம் தயாராக வைத்திருந்தார்கள். 'டெக்ரேஷன்' என்று சொல்வார்களே, அதெல்லாம் செய்து, மந்திரி வரப்போவதை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள் அங்குள்ளவர்கள். மந்திரி வந்தார். மாலையை அவருக்குப் போட்டார்கள். போட்டவுடனே, மந்திரி என்ன சொன்னார்? 'உங்கள் டைரியைக் கொண்டு வாருங்கள்' என்றார். எல்லோரும் அவரவர் டைரியை எடுத்துவந்தார்கள். எல்லாவற்றையும் பார்த்தார், மந்திரி அவர்கள். பார்த்துவிட்டு, 'நீ எந்த ஊருக்குப் போனாய்? என்ன விசாரித்தாய்? ஏன் இந்த ஊருக்குப் போகவில்லை' என்று இப்படியெல்லாம் கேட்டுவிட்டு, 'ஒன்றும் இங்கே நடக்கவில்லை; என்னை ஏமாற்றுவதற்காகவா இப்படிச் செய்தீர்கள்? மாலையைப் போட்டுவிட்டால் பேசாமல் போய்விடுவேன் என்று நினைத்தீர்களா' என்று சொல்லி, ரிகார்டுகளையெல்லாம் சுருட்டிக் கட்டி வண்டியிலே போடும்படி பர்ஸனல் க்ளார்க்குக்குச் சொல்லி, அவை எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். ஒவ்வொருவரும் அவரைப்போல் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால் ப்ளார்க்குகள் எல்லாம் சீர்திருந்திவிடும். மந்திரி அவர்கள் அப்படிக்கேர்பமாக வந்துவிட்ட பிறகு, ஒவ்வொரு அதிகாரியும் திடுக்கிட்டுபோய், என்ன நடக்குமோ எது ஆகுமோ என்ற நினைப்பில் பேப்பர்களை உடனுக்குடனே பைசல் செய்யவேண்டும் என்று அடித்துப் பிடித்து வேலை செய்வதில் முனைந்தார்கள். அதிலிருந்து கொஞ்சம் காரியம் நடந்தது. அதன் பிறகுதான் டெவலப்மென்ட் ப்ளாக் டெவலப்மென்டாக உருவம் பெற ஆரம்பித்தது.

முக்கியமான விஷயம் நான் சொல்கிறேன். மதுராந்தகத்திற்கு, கிராம ஜனங்களும், சேரி ஜனங்களும் சர்க்கார் அலுவலகங்களுக்கு ஏராளமான பேர் வருகிறார்கள். மதுராந்தகத்தில் நாகில்தார் ஆபீஸ் இருக்கிறது. எஸ்டேட் மானேஜர் ஆபீஸ் இருக்கிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆபீஸ் இருக்கிறது. ஹெல்த் ஆபீஸ் ஆபீஸ் இருக்கிறது.

29th April 1960] [Sri P. S. Ellappan]

கிறது. பஞ்சாயத்து ஆபீசும் இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் கோர்ட்டுக்கு வந்துகொண்டு போகிறார்கள். இந்த நிலையிலே அங்கு ஒரு கக்கூஸ் இருக்கிறது. இரண்டு பக்கமும் வேலம் முள் போட்டிருக்கிறார்கள். இது ஐந்து வருஷமாக இருக்கிறது. நேராகக் கலெக்டரையும் அழைத்து வந்து நாட்டினேன். அப்பொழுது ஸ்ரீமான் குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் கலெக்டராக இருந்தார். 'இது சர்க்கார் ஆபீஸ், ஜனங்கள் போக்கு வரத்து இருக்கக்கூடிய இடம், இங்கே ஹெல்த் ஆபீசர் இருக்கிறார். இருந்தும் கக்கூஸின் நிலைமையைப் பாருங்கள், மக்கள் என்ன அவஸ்தைப்படுகிறார்கள்' என்று அவரிடம் காண்பித்தேன். அவர் வந்து பார்த்தது 1958-ம் வருஷத்தில். அது என்ன ஆயிற்று இதுவரைக்கும்? நடவடிக்கை கிடையாது. அந்தக் கக்கூசுக்குப் போகாமல் சற்று தூரம் நடந்து சென்று போய்வருவோம் என்று, கோர்ட்டுக்கு வந்தவர்கள், போய் விட்டால், அந்த சமயம் பார்த்து மாஜிஸ்ட்ரேட் கூப்பிடுகிறார். அப்பொழுது ஆள் இல்லை என்றால், அபராதம் போட்டு, அடுத்த வாய்தா போட்டுவிடுகிறார். ஜனங்கள் இதனால் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் அங்கே. இது ஒரு முக்கியமான விஷயம்.

மதுராந்தகத்திற்கு மின்சாரம் வந்துவிட்டது. இருந்தாலும், நாகில்தார் ஆபீசுக்கு மின்சார விளக்குகள் போடவில்லை. இதனால் என்ன ஏற்படுகிறதென்றால், ஜமாபந்தி நடக்கும்போது ஒன்பது பெட்ரோமாக்ஸ் லைட்களை ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகித்து அதிகமாகச் செலவு செய்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட கட்டிடங்களுக்கு மின்சார விளக்குகள் போடப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுராந்தகத்தில் கொசு உபத்திரவம் இவ்வளவு அவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. பாவம் பண்ணியவர்களைத்தான் மதுராந்தகத்திற்கு அனுப்பவேண்டும், அவர்களுடைய பாவமெல்லாம் போய்விடும். அந்த அளவுக்கு கொசு உபத்திரவம் இருக்கிறது. லட்சம் ரூபாய்க்கு டி.டி.டி. மருந்து வாங்கிவைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே, அதற்கென்று ஒரு ஆபீஸ் வைத்திருக்கிறார்களே சம்பளம் கொடுத்து, என்று கேட்டால், 'டவுனுக்கு அடிக்கமாட்டோம், வில்லேஜ்களுக்குத்தான் நாங்கள் அடிப்போம்; நகரத்தில் அடிப்பதனால் அதற்குப் பஞ்சாயத்து இருக்கிறது, அவர்கள்தான் அதைச் செய்யவேண்டும்' என்று சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்தைக் கேட்டால், 'எண்ணெய் தெரிக்கத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம்; டி.டி.டி. அடிப்பது எங்களுடைய வேலை இல்லை' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலையில் அந்த ஜனங்கள் புழுவாய்த் துடிக்கிறார்கள். ஹெல்த் ஆபீசர் இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்களேயொழிய, அங்கு போய்ப் பார்த்தால் ஒருவரையும் காணோம். ஜனங்கள் படும அலஸ்தை சொல்லிமுடியாது. இதனால் எல்லாம் மக்கள் எம்.எல்.ஏ-யைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்று சற்று யோசிக்கவேண்டும். என் போன்ற அப்பாவியைப் பார்த்து, 'இதோ வருகிறார் எம்.எல்.ஏ. என்ன செய்துவிட்டார்?' என்று என்னைத் திட்டுகிறார்கள். என்னைத் திட்டட்டும். திட்டு வாங்கிப் பழகிப்போன கட்டை இது; இதற்கு ரோஷம் ஒன்றும் கிடையாது. என்ன சொன்னாலும், சொல்லட்டும் என்று நான் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

[29th April 1960]

THE HON. SRI P. KAKKAN: 'என்னைப்போல அப்பாவி' என்று சொல்லாதீர்கள். நீங்கள் அப்பாவி இல்லை.

SRI P. S. ELLAPPAN: அப்படியென்றால் எவ்வளவோ காரியங்கள் நடந்திருக்கவேண்டும். விவசாயத்தைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்ளுவோம். விரை கொடுக்கவேண்டும். (டெம்பரரி சேர்மன் மணி அடித்தார்.)

என்ன அம்மா! அதற்குள்ளே பெல்லை அடித்துவிட்டீர்கள்? நான் எப்படி பேசுவது? இன்னும் எவ்வளவோ சொல்ல வேண்டுமே? நேற்று இப்படித்தான் 5 நிமிஷங்களிலே எல்லா வற்றையும் சொல்லிவிடுங்கள் என்றார்கள். எப்படிச் சொல்வது?

TEMPORARY CHAIRMAN (SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL): இருக்கிற நேரத்தை பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டியது என்னுடைய கடமையானதினாலே, 10 நிமிஷங்கள் ஆனதும் மணி அடிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

SRI P. S. ELLAPPAN: சரி அம்மா, பிளாக்கை கொஞ்சம் வெளிச்சம் பண்ணுங்கள், கருப்பாக பண்ணுதீர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

***SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER:** கனம் சபைத்தலைவி அவர்களே, தற்பொழுது விவாதத்தில் இருந்துவரும் மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக தேசிய வளர்ச்சி திட்டங்கள், சமுதாய நல திட்டங்கள் ஆகியவைப்பற்றி சர்க்கார் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்திருப்பதிலே பார்த்தால் 210 பகுதிகளில் இந்தத் திட்டங்கள் அமுலில் இருந்து வருகின்றன என்பதை காண்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக இது அமுலில் இருந்து என்ன வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது இந்தத் திட்டத்தை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது என்பது அதை ஒவ்வொருவரும் வரவேற்று பேசியதிலிருந்து தெரிகிறது. இருந்தாலும் சில அங்கத்தினர்கள், எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கூட கருப்பு, சிவப்பு, கரி பூசுவது என்றெல்லாம் ஏதோ பேசினார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே பங்கு கொண்டு இதில் வேலை செய்தவர்கள் பேசக்கூடியது மாதிரி பேசவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. நன்றாக இந்தத் திட்டங்களில், தான் பங்கு கொண்டு வேலை செய்திருப்பார்களே யானால், ஜனங்கள் எந்த நிலையில் இதன் பலனை அனுபவித்தார்கள் என்பதை நேரில் பார்த்து தெரிந்துகொண்டிருக்கலாம். அவர்கள் எந்த நிலையில் விவசாயத்தில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய பொருளாதாரம் எந்த நிலையில் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நன்றாக அறிவோம். முக்கியமாக விவசாய அபிவிருத்திக்காக என்னென்ன காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்போமானால், சமுதாய நல திட்டம், தேசிய வளர்ச்சி திட்டம் அமுலில் இல்லாத இடங்களில் இருப்பதைவிட எல்லாவித வசதிகளையும் மக்களுக்கு இந்தப் பகுதிகளில் சர்க்கார் அளித்திப்பதை

[29th April 1960] [Sri P. M. Munusami Gounder]

நாம் காணலாம். அதிலும் கடன் வசதி ரொம்பவும் முக்கியமானது. நீண்ட காலக் கடன், குறுகிய காலக் கடன் ஆகியவைகள் கொடுத்து உதவி பெருவது மிக்க சௌகரியமாக இருக்கிறது.

கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தைப் பற்றி குறிப்பாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரூ. 500-க்கு குறைவான தொகையாக இருந்தால் டெப்யூடி தாசில்தார் கொடுக்க வேண்டும், ரூ. 500-க்கு மேற்பட்ட தொகையாக இருந்தால் பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீஸர் கொடுக்கவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. இந்த விதிப்படி டெப்யூடி தாசில்தாருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் சரியான, நேர்மையான முறையில் நடப்பதில்லை. அவர்களுக்கு ஏதோ சில ஆதாயத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒருவர் ரூ. 2,000 கடன் வாங்கவேண்டுமென்று முற்பட்டாலும்கூட, அதை நான்கு விண்ணப்பங்களாக பிரித்துப்போட்டு 500 ரூபாய்க்கு குறைவாக போடும்படியான நிலையை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும்படி தவறுதலான வழி காட்டி வருகிறார்கள் என்று கடந்த சட்டசபை கூட்டத்திலேயே குறிப்பிட்டேன். கட்டாயம் இதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீசருக்கு பூரண அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது தனிப்பட்ட தாசில் தார்களுக்கு கொடுத்தால் பாதகம் இல்லை என்பதை எடுத்துச் சொன்னேன். இம்மாதிரி டெப்யூடி தாசில்தார்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதால், நாம் எந்த நோக்கத்தோடு விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ அது நிறைவேறுவதில்லை. அது நோக்க விவசாயிகளுக்கு போய் சேருவதில்லை. ஆகையால் அவசியம் சர்க்கார் இந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு டெப்யூடி தாசில்தார்களுக்கு கொடுத்திருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை நீக்கி, பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீசர்களுக்கு இதை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு நாம் பல வழிகளில் விவசாயிகளுக்கு உதவி அளிப்பதோடுகூட, நில அரிப்பு சம்பந்தமான (Soil Conservation) திட்டத்தை எங்கள் பகுதியிலே அமுலாக்கி உதவி செய்யப்பட்டுவருகிறது. குறிப்பாக கிருஷ்ணாகிரியில் ஊத்தங்கரை பிர்காவில் மேடு பள்ளங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. மேலும் நிலங்களை பராமரிப்பு செய்து, வளம் செய்து அதிலிருந்து விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின்மூலம் நல்ல பலனை மக்கள் அனுபவித்துவருகிறார்கள். இதை ஒரு வரப்பிரசாதமாக கருதுகிறார்கள். கிருஷ்ணாகிரி, ஊத்தங்கரையை விட வேப்பனாப்பள்ளி பிர்காவில் மேடு பள்ளங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அம்மாதிரி யான இடங்களுக்கு நில அரிப்பு சம்பந்தமான திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும். அப்படி விஸ்தரிப்பதின்மூலம் நாம் விவசாயத்தை மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய திட்டங்களின்மூலம் சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி ஏற்கனவே பல அங்கத்தினர் பேசினார்கள். ஐந்து சதவிகிதம் பொதுமக்கள் கொடுக்க

[Sri P. M. Munusami Gounder] [29th April 1960]

பேசினார்கள். ஐம்பது சதவிகிதம் பொதுமக்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் என்று விதி இருக்கிறது. அவர்கள் 50 சதவிகிதம் கொடுப்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. சில பகுதிகளில் அதை தளர்த்தி குறைந்தது நான்கில் ஒரு பங்காவது ஜனங்கள் கொடுப்பது என்றும், பாக்கி முக்கால் பங்கு சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தால் உண்மையாகவே அதிகமான சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும் குறிப்பாக உண்மையாகவே பிற்போக்காக உள்ள இடங்களில் வேப்பனப்பள்ளி, ஊத்தங்கரை போன்ற இடங்களில் 100 சதவிகிதம் சர்க்காரே ஏற்றுக் கொண்டால் ரொம்பவும் நலமாக இருக்கும் உண்மையாகவே பொருளாதார நிலையின் காரணமாக மக்கள் கொடுக்க முடிய வில்லையே தவிர, அவர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்பது அல்ல. அவர்களுக்கு இதில் நம்பிக்கை அதிகமாக இருந்து, பொருளாதாரம் நல்ல முறையிலே அமைந்திருந்தால் தான் நாம் வேலைகளை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். இம்மாதிரி முழுப் பங்கையும் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டால் அவர்களுக்கு சேவை செய்வது போலாகும். ஆகவே, சாலைகள் அமைக்கும் விஷயத்தில் மக்கள் 50 சதவிகிதம் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று விதியை தளர்த்தி வேப்பனப்பள்ளி, ஓசூர் தாலுக்கா போன்ற பிற்போக்கான இடங்களில் பூரணப் பொறுப்பையும் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ரோடுகள் போடும்போது யாராவது ஒருவர் குறுக்கிட்டு அந்த இடத்தில் ரோடு போடக்கூடாது என்று தடுப்பார்களேயானால், வேலை நிற்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஹரிஜன காலனி, பிற்போக்கான மக்கள் குடியிருக்கும் இடமாக இருந்தால் ஹரிஜன வேல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து ரோடு போடவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அது மாதிரி ஒரு நிலை இல்லாமல் எல்லா இடங்களிலும் ஏதாவது தடை ஏற்பட்டால் அந்த நிலத்தை சர்க்காரே ஆர்ஜிதம் செய்து ரோடு போடும்படியான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர், பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபிஸ், குவார்டர்ஸ் ஆகியவைகளுக்கு கட்டிடம் கட்டவேண்டுமென்ற ஒரு நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அது மிக்க வரவேற்கவேண்டிய விஷயம். ஆனால் அவைகள் எந்த இடத்தில் இருந்தால் நல்ல முறையில் அமையும் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். பிரகா எந்த இடத்தில் இருக்கிறது, மக்கள் எங்கு அதிகமாக வாழ்கிறார்கள், என்ன வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் பொறுத்து, இவைகளுக்கான இடங்களை குறிப்பிடுவது உண்டு. மற்றொன்று பிரகாவில் நல்ல வசதியாக இருக்கக்கூடிய இடம் எது என்று பார்த்து அந்த இடத்தில் இவைகளை அமைப்பது. எல்லா வசதிகளும் இருக்கக்கூடிய இடம் என்று பார்க்கும்பொழுது எங்கேயாவது அவைகள் ஒரு மூலையில் இருந்துவிடும். மய்யமான ஒரு இடத்திலிருந்து ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சேவைகளை செய்யமுடியாமல்

29th April 1960] [Sri P. M. Munnusami Gounder]

போய் விடும். அம்மாதிரி ஒரு கடைசியில் இவைகள் இருக்குமே யானால் அதனால் மக்களுக்கு மிக்க சங்கடம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதேமாதிரி சில இடங்களில் இருக்கிறது. இருந்தாலும், அதுமாதிரி இல்லாமல் எந்த இடம் ஊருக்கு செண்டராக இருக்கிறதோ, மய்யமாக இருக்கிறதோ, அந்த இடத்தில் இவைகள் அமைய வேண்டும். இப்பொழுது சாலைகள் மற்ற வசதிகள் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் இருக்கும்பொழுது, எந்த இடம் மய்யமாக இருக்கிறதோ அங்கு இந்த கட்டிடங்களை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் சேலம் ஜில்லாவில் 48 பிளாக்குகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 21 பிளாக்குகள் இதுவரையில் அமுல் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. 27 பிளாக்குகள் மேலும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிளாக்குகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் சேலம் ஜில்லாவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் பிளாக்குகள் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. அங்கு அதிகமான பிளாக்குகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்கு ஜனத்தொகையும் அதிகம், பிற்போக்கான மக்களும் அதிகம். படிப்பில் எடுத்துக்கொண்டால், நமது மகாணத்திலேயே படிப்பு உள்ளவர்களில் குறைந்த தொகை சேலம் ஜில்லாவில் தான் இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் படித்தவர்கள் 13 சதவிகிதம் என்று புள்ளிவிவரங்களில் பார்க்கிறோம். அந்த மாதிரி எல்லா விதத்திலும் கடைசி ஸ்தானத்தில் இருக்கிறது சேலம். பிளாக்குகள் எடுப்பதிலும் கடைசி ஸ்தானத்தில் வைத்திருப்பதை விசேஷமாக அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் கண்கூடாகக் காணலாம். ஆகவே, அங்கு அதிகமாகப் பிளாக்குகள் ஒதுக்கப் பட்டு, மேலும் அதிகமாக பிளாக்குகளை எடுத்து, மக்களுக்கு இந்த சர்க்காரால் செய்யப்படும் முற்போக்கான வேலைகளில் ஈடுபட நல்லதொரு வாய்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எலக்டிரிபிகேஷன் செய்வதில், குறிப்பாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், சமுதாய நலத் திட்டங்கள் இருக்கும் பிரதேசங்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும். கிராம மக்களுக்கு இருக்கும் வசதிகளைப் பார்க்கும்போது, மினிமம் காரண்டி கொடுக்கும் நிலையில் இல்லை. அப்படி மினிமம் காரண்டி கூட கொடுக்க இயலாத நிலையில், சர்க்காரிலே தேசிய நல திட்டம் இருக்கும் பகுதிகளிலாவது, சலுகைகள் கொடுத்து, வருஷத்திற்கு 10 கிராமங்கள் என்ற முறையில், அதிகமாகச் சேர்த்தால், பிற்போக்கான இடங்களுக்கும் கிடைக்கும், அங்கு எல்லா வசதிகளும் ஏற்படும், என்பதை மின்சார வசதி செய்வதில் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், இரண்டு

புதி 'லெட்' 'ஸ்டாபிள்' எந்திர ஹரிஜனத்திற்கு முயற்சிபெற

[Sri P. M. Munusami Gounder] [29th April 1960]

செமினரில் நல்லதொரு விதத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் பல யோசனைகளைச் சொல்லும் போது, அதிகாரிகளும், மக்கள் பிரதிநிதிகளும் கலந்து ஆலோசித்து யோசனைகள் சொல்லி அவைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இம்மாதிரி செமினர்களை அடிக்கடி நடத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கு ஏற்றதான யோசனைகளை அறிந்து திட்டங்களை மேலும் அதிகமாக, வெற்றிகரமாக நடத்த மக்கள் ஒத்துழைப்பும், யோசனைகளும் கிடைக்க நல்ல வாய்ப்பாக அமையும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: தலைவரவர்களே, இந்த கம்யூனிடிப் ப்ராஜெக்ட் மானியத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமத்தின் முன்னேற்றம், கிராமத்தில் நேரிடையாக தொடர்பு ஏற்படக்கூடிய ஒரு Project என்றால், இதற்கு முதல் இடம் கொடுக்கலாம். ஏனென்றால், பிற்போக்கான இடங்களுக்கு, இந்த திட்டங்கள் மூலம் எல்லாவிதமான துறைகளிலும், முக்கியமாக விவசாய சம்மந்தமாக அபவிருத்தி ஏற்படுகிறது. புதுப் பஞ்சாயத்து சட்டப்படி அக்டோபர் 2-ம் தேதி, 75 select area க்களை பஞ்சாயத்து யூனியனாக ஏற்படுத்தப் போகிறோம். இந்த பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு, சகல விதமான அதிகாரங்களும், கிராம ராஜ்யம் ஏற்படும் நிலையில், கொடுக்கப்படுகிறது: எலி மெண்டரி ஸ்கூல்கள், ரோடு பராமரிப்பு, சுகாதாரம், டிஸ்பென்சரி கூட, அவர்களிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதெல்லாம் வரவேற்கத்தக்கது. புறம் போக்கு இடங்களும் அவர்களிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால், பல துறையில் விருத்தி செய்ய வழி ஏற்படுகிறது. முக்கியமாக மாங்கள் நடுவதன் மூலம், விறகு பஞ்சம் குறைய வழி ஏற்பாடு ஆகிறது. மைனர் இர்ரிகேஷன் அவர்களிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. பல வருஷங்களாக, மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். மைனர் இர்ரிகேஷன் பொறுப்பு கிராம அதிகாரிகள் இடம் இப்பொழுது இருப்பதால் பல கஷ்டம் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மடை அடைப்பு கால்வாய் கவனிப்பு அவர்களிடம் இருந்து கொண்டு இருப்பதால் ஒழுங்கீனங்கள் ஏற்பட்டு, அழிவு ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது பொதுஜன - தொடர்புள்ள பஞ்சாயத்திடம் கொடுப்பதால், நிர்வாகம் நேர்மையாக இருக்க முடியும். பஞ்சாயத்தின் பொறுப்பில் வந்து விட்டால் நலமாக இருக்கும். இப்பொழுது அநேகமாக பட்டாதார்கள், நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தான் அதைச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது வாரம் 60, 40 என்று வந்தவுடன், நிலச்சுவான்தார்கள் குடிமராமத்துச் செய்ய உற்சாகமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனில் வந்து விட்டால், மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருப்பார்கள், அவர்கள் சேர்ந்து செய்யமுடியும். கூடுதலாக, 60 பங்கு வாங்குபவர்கள் ஒரு அக்கரை எடுத்துக் கொள்வார்கள். கிராம ராஜ்யம் ஏற்பட வழி ஏற்படுகிறது.

கிராம சேவக்குகளைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள். கிராம சேவக்குகள் தங்கள் வேலையைச் செவ்வனே செய்யும்படி, கிராம சேவக்குகள் விருந்து ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சேவைகளை செய்யமுடியாமல்

29th April 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

பொழுது ஹெரிடிடரி வில்லேஜ் ஆபீசர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு ஒரு அக்கறையும் ஏற்படுவதில்லை. அவர்களை வைத்துத்தான், எல்லாவிதமான கிராமக் காரியமும் நடத்த முடியும். கிராம அதிகாரிகள் தயவு இல்லாவிட்டால், முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய காரியங்கள் செய்வதில் கிராம சேவைகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. கிராம அதிகாரிகள், கிராம சேவக் இருப்பது தன் வேலைக்குப் போட்டியாக உள்ளவர்கள் என்ற மனப்பான்மையுடன் இருக்கிறார்கள். கிராம சேவக்குகள் தங்களுக்கு ஒரு போட்டியான அதிகாரி என்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் கிராம சேவக்குகள் தொண்டு செய்வதற்கு முடிவதில்லை. அவர்களுடைய ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தால், கிராமங்கள் முன்னேற வழி உண்டு. இப்பொழுது இருக்கும் சட்டப் படி அவர்களை அப்புறப் படுத்த முடியா விட்டாலும், அவர்களுக்கும், கிராம சேவக்குகளின் ட்ரெயினிங்கைக் கொடுத்து, அவர்களையும் ஒத்துழைக்கச் செய்யலாம். இனிமேல் வரக் கூடிய கிராம அதிகாரிகள், ஹெரிடிடரிப் படி வந்தாலும், அவர்களும் ஆறு மாதம் கிராமசேவக்கு Training பெற்றால்தான் வி. எம். ஆக இருக்கத் தகுதி என்ற முடிவு ஏற்படவேண்டும். இது என்னுடைய முக்கியமான வேண்டுகோள்.

இப்பொழுது பிளாக்கு தேர்ந்து எடுக்கக் கூடிய போக்கு வேறு விதமாக இருக்கிறது. முன்னாலெல்லாம், பிற்போக்கான இடங்களை எடுத்து வந்தார்கள். மத்திய சர்க்காரின் உத்தரவுப்படியோ அல்லது கொள்கைப்படியோ இப்பொழுது அம்மாதிரி எடுப்பதில்லை. அபிவிருத்தி அடைந்த இடத்தை இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது சரியில்லை. பேக்வர்ட் பிரதேசங்களையே முதலில் எடுக்கவேண்டும். பேக்வர்ட் ஏரியாக்களுக்கே முதல் இடம் கொடுத்து, அபிவிருத்தி செய்தால்தான் நல்லது. அந்த இடங்களில் இருப்பவர்கள் மிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, முதலில் பேக்வர்ட் ஏரியாக்களை அபிவிருத்திக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையாக இருந்தாலும், நம் மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை மாற்றி, பேக்வர்ட் ஏரியாக்களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள். இவர்கள் கண்ட்ரோல் பூராவும் டிபார்ட்மெண்ட் ஹெட்டிடம் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அதாவது அவர்கள் ஒழுங்கீனங்கள் செய்தால் பி.டி.ஓ. நேரடியாக நடவடிக்கை எடுக்கக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நேரடியாக கண்டிக்க வழியில்லை. கான்பிடென்ஷியல் ரிபோர்ட் கூட அவர்கள் எழுத முடியாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால், குற்றங்குறை இருந்தாலும், டிபார்ட்மெண்ட் ஹெட்டுக்குச் சொல்லித்தான் கண்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கான்பிடென்ஷியல் ரிபோர்ட்டாவது, பி.டி.ஓ.கள் கொடுக்கும் பொறுப்பு இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய வழி செய்ய வேண்டும். நேரடியாகக் கண்ட்ரோல் இல்லாமல் இருப்பதால் ப்ளாக் ஆபீசர்களால் எந்த

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [29th April 1960]

விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிசர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். I.I.O. பதவி விவசாய பட்டதாரிகளிடம் இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதுதான் நியாயமாக இருக்கும். டெவலப்மெண்ட் வேலையில் ஜாஸ்தி விவசாய வேலையாக இருப்பதால் அப்படி இருக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்பொழுதுதான் நல்ல அபிவிருத்தி காண முடியும். இனிமேல் அந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுகிறவர்களையாவது விவசாய graduate களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது ரொம்பவும் அவசியம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

இப்பொழுது கூட சென்னையில் seminar நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நாலேந்து ஜில்லாக்களிலிருந்து official and non-official களை batch ஆக வைத்து seminar நடத்துகிறார்கள். இது ரொம்பவும் அவசியம். இதற்கு முன்பு நாலேந்து செமினர்களை நடத்தி இருக்கிறார்கள். மதுரையில் கூட நடந்தது. நாலேந்து ஜில்லாக்களைச் சேர்த்து நடத்தினார்கள். இப்படி நடத்தினால் தான் அவரவர்கள் தங்களுடைய அதுபவங்களை வந்து சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லா தலை நகரங்களிலும் seminar நடத்தினால் ஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ சௌகரியமாக இருக்கும். அப்பொழுதுதான் ஜனங்களுக்கும் என்ன நடக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். அதிகாரிகளுடன் அவர்களுக்கு நேரடித் தொடர்பு இருக்கும். மற்றும் பலர் அதைக் கவனித்துத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வழி ஏற்படும். ஆகவே ஜில்லா வாரியாக நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது போக, ப்ளாக் மீட்டிங்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை கூடுவது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை கூடுவது என்று வைத்தால் ரொம்பவும் நலமாக இருக்கும். அந்த அதிகாரிகளுடன் நேரடி தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இரண்டு மாதங்களுக்கு என்று மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் வரமுடியாவிட்டாலும் சில டிஸ்ட்ரிக்ட் ஆபிசர்களையாவது வரச் சொல்லலாம். அப்படி இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை என்று வைத்தால்தான் அந்த ஏரியாவில் இருப்பவர்களுடன் தொடர்பு ஏற்படும்.

Block Area-ல் இப்பொழுது ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களை வைத்துவிட்டு சில மாதங்கள் கழித்து வேறு இடங்களில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் வைத்துவிட்டு அதை எடுப்பது என்றால் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். அதனால் அங்குள்ள ஜனங்கள் வருத்தமடைவார்கள். உதாரணமாக சங்கரன் கோவில் பகுதியில் சேர்ந்தமங்கலம் என்ற கிராமத்தில் முதலில் ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டரை ஆரம்பித்தார்கள். சேர்ந்தமங்கலம் மேல நீலிதனல்லூர் ப்ளாக்கில் இப்பொழுது அந்த கருமம்

[29th April 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

இல்லை என்று நினைத்து அந்த ஹெல்த் சென்டரை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற உத்தேசிக்கிறார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் ரொம்பவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். ஒரு ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டரை வைக்க வேண்டும் என்று பிரயத்தனப்பட்டால் அதை வைப்பதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சென்டரை எடுப்பது என்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* Sri S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல திட்டப் பகுதிகளில் இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டமும், அதைப்போலவே ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில் சட்டமும், அதாவது ஜில்லா அபிவிருத்தி சட்டமானது டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வந்து விட்டது. அதைப் போலவே பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் சட்டமானது ஜனவரி மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வந்து விட்டது. அதை சர்க்கார் அமுல் நடத்துகிறபோது சில பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. அவைகளைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். 1959-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் சட்டமானது அமுலுக்கு வந்தது. ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் நிறைவேற்றிய சட்டத்தைப் பார்த்தால் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் சேர்மன் கலெக்டராக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தை இயற்றினோம். ஆனால் கெசட் நோடிபிகேஷனைப் பார்க்கும் போது டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்வைசரி கமிட்டி ஒன்றை அமைத்து அதன் மூலம் ஸ்பெஷல் ஆபிசர் என்ற காரணத்தையொட்டி டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டரை அதற்குச் சேர்மன் என்று கெசட் நோடிபிகேஷன் சொல்லப் படுகிறது. ஆகவே சட்டம் இயற்றிய போது ஒன்றாகவும் கெசட் நோடிபிகேஷன் ஒன்றாகவும் இருக்கிறது. ஸ்பெஷல் ஆபிசர் என்று சொல்லி இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் அட்வைசரி கமிட்டியின் தலைமை தாங்கச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தச் சமயத்தில் பல அமைச்சர்கள் சில மாவட்டங்களுக்குச் சென்று மாவட்ட டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கிறார்கள். இது நாம் சட்டம் இயற்றியதற்கு மாறாக இருக்கிறது. நாம் சட்டம் இயற்றியபோது கலெக்டரை தலைமை தாங்கச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் தலைவர் என்ற முறையில் தலைமை தாங்க முடியுமே தவிர கலெக்டர் என்ற முறையில் தலைமை தாங்க முடியாது. மாவட்ட டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொல்லி அந்த இடத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் அட்வைசரி வருகிறது. ஆகவே சட்டத்திற்கு மாறாக இப்படி ஆரம்பிப்பது உசிதம் அல்ல. அதைப் போலவே ஜனவரி முதல் தேதியிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்கும் மாவட்ட கவுன்சிலுக்கும் விதிகள் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது வரையில் அந்த விதிகளை சர்க்கார் பிறப்பிக்கவில்லை. அதன் காரணமாக பல

[29th April 1960

இன்றைக்கு தயவு செய்து இந்த அமைச்சர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகளை சென்று பாருங்கள். இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகும் கூட வழக்குகளை வாங்கி விசாரித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். கிரிமினல் வழக்காலும, சிவில் வழக்காலும, இன்னும் வாங்கி விசாரிக்கக் கூடிய நிலையிலே பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த வழக்குகள் பிறகு ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்றால் செல்லுமா, செல்லாதா என்ற ஐயப்பாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் சட்டத்திற்கும், மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் சட்டத்துக்கும், இன்னும் சர்க்கார் விதிகள் பிறப்பிக்காமல் இருப்பதால், அதிகாரிகள் கூட, அவற்றை எப்படி அமல் நடத்துவது என்று தெரியாமல், குழப்பமாக இருக்கிறது. ஒரு சட்டத்தை நல்ல முறையிலே இயற்றினால், அதை அமுல் நடத்துவதற்கான விதிகளை, சீக்கிரம் கெஜட் நோட்டிபிகேஷன் செய்தால்தான் அது நல்ல முறையிலே அமுலாகும்.

[Sri S. M. Annamalai]

அதேபோல, ஒரு மாவட்டத்தை வடக்கு, தெற்கு என்று பிரிப்பதற்கு ஜனவரி 13-ம் தேதி அன்று சர்க்கார் உத்தரவு பிரப்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு ஆறு வாரம் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டு, அதற்குள் மக்களின் ஆட்சேபணையை தெரிவிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டு இருந்தது. அதன்படி பிப்ரவரி மாதம் 28-ம் தேதி வரையில் காலம் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு, சர்க்காருடைய உத்தரவை உறுதி செய்து, பிறகு மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலியோ, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலியோ, அமுலுக்கு கொண்டுவரமுடியும். ஆனால் பிப்ரவரி 26-ம் தேதி அன்றே, வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் வந்து, மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டத்தை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியது எந்த வகையில் நியாயமோ, புரியவில்லை. ஆகையினாலே நான் இந்த சட்டமன்றத்தின் முன்னால் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சரவர்கள் இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த சட்டத்தை பாமரமக்களுக்கு நல்லமுறையிலே பயன்படும்படி அமுல் நடத்தும்படி அமைச்சரவர்களை மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது).

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member started at 11.35 and so he has got only one more minute.

அருண்மலையகத்திழை கணகங்குலம் கந்தையேழி கந்தையேழி
 கந்தையேழி ... கந்தையேழி ... கந்தையேழி ... கந்தையேழி ... கந்தையேழி ...

846 VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1960-61

[Sri S. M. Annamalai] [29th April 1960]

நமக்கு குறித்த காலத்தில் வந்து சேருவது இல்லை என்று இந்த சட்ட மன்றத்திலே விவசாய இலாகா அமைச்சரவர்கள் பல முறை சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக 5-வது பக்கத்திலே ரசாயன உரம் குறித்த காலத்திலே கிடைக்கிறது என்று சொல்லி இருப்பது, முன்னுக்குப்பின் முரணாக இருக்கிறது.

SRI K. P. PALANISAMY: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே. இன்றைய தினம் நமது தேசத்தில் காந்திஜியின் லட்சியத்திலே நம்முடைய திட்டங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். முன்பெல்லாம் மக்களை நேரிலே சென்று பார்ப்பதற்கும், அவர்களிடத்திலே திட்டங்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தது. இந்த திட்டத்தினால் இப்பொழுது அது சாத்தியமாகிறது. ஏழை மக்களும், விவசாயிகளும் இத் திட்டங்களினால் நன்றாகப் பயனடைய வேண்டுமென்று விரும்பினாலும், சில இடங்களிலே பயன்படுகிறது. சில இடங்களிலே பயன்படவில்லை என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாடு முன்னேறி விவசாயிகள் முன்னுக்கு வரவேண்டும். அவர்கள் முன்னேறி விவசாயம் செய்யக் கடன் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. அதனுடைய நோக்கம், ஏழை விவசாயிகள் நிலத்தை உழுவதற்குக் கடன் வாங்க தாசில்தார், கலெக்டர் ஆபிஸ்களுக்கு சென்று வாங்க முடியாமல் இருந்தது. அதை மாற்றி அமைக்க இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது என்றாலும், ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்தத் திட்டமும் அவ்வளவாகப் பயன்படவில்லை. பிளாக் ஆபிஸ்களில் அடிக்கடி தொடர்பு உடையவர்களுக்கும், ஏற்கனவே செல்வாக்கு உடையவர்களுக்கும் தான் கடன் கிடைக்கிறது என்று புகார்கள் வருகின்றன. எனவே, ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் இத்தனை கடன் மனுக்கள் தான் பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துவிட்டால் அதற்குமேல் மனுக்கள் போட மாட்டார்கள். சாதாரண மக்களும் கடன் பெறுவதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பங்கள் போட்டால் காலதாமதம் ஆகிறது. துரிதமாக அவற்றை பரிசீலிக்க வேண்டும்.

பிளாக்குகளிலே அரிஜனங்களுக்கு மாத்திரம் வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று எதிர்த்துக்கொண்டார்கள் சொன்னார்கள். இந்த வீடு கட்டும் திட்டத்தை அரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் செய்யும் என்று பிளாக் அதிகாரிகள் நினைக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் சரியாக அதை கவனிப்பதில்லை என்று நினைக்கிறேன். பிளாக்குகளிலே இவர்கள் நல்ல முறையிலே முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதால், சென்ற ஆண்டு வேலையே இன்னும் நடக்காமல் இருக்கிறது.

அதையும் குறிப்பாக நல்ல முறையில் செய்து, அந்தந்த

29th April 1960] [Sri K. P. Palaniswamy]

பிளாக்குகள் உள்ள அனேக இடங்களில் கூட அரிஜனங்களில் பலர் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு தாசில்தார் மூலமோ, Welfare Department மூலமோ, கிணறு வெட்ட அதிகாரத்தைக் கொடுத்துக் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கல்வித்துறையில், அரிசனங்களுக்கும், பிற பட்ட மக்களுக்கும் கல்வி வசதியளிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. கிராமங்களில் இன்றும் அநேகம் பேர் படிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கல்வியறிவு பெற வேண்டுமானால், கிராமங்களில் Adult School வைத்துப்படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் தான் இந்த மாதிரியான Adult School கள் வைத்திருக்கிறார்கள். பிற்போக்கான கிராமங்களில் வைக்கப்படவில்லை. ஆகவே இதையும் கவனித்துச் செய்யவேண்டும்.

மேலும் அரிசன மக்கள் உள்ள இடங்களில் பாத்ரூம், குழாய்கள் கட்ட, ஏதோ பணம் கொடுக்கிறார்கள். பாத்ரூம், குழாய்கள் வைத்துக் கொடுத்தாலும் கூட அவற்றை அரிசனங்கள் பயன்படுத்துவதில்லை, ஆகையால்தான் அதிகமாக கட்டிக் கொடுக்கவில்லை என்கிறார்கள். ஒரு சில இடங்களில் அப்படி இருக்கலாம். முக்கியமாக இந்த காலத்தில் நல்ல முறையில் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று பொதுவாக எல்லோரும் கருதுகிறபோது பாத்ரூம்களையும், குழாய்களையும் அரிசனங்கள் உள்ள இடங்களில் பரவலாக வைத்துக்கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

இன்னும் வருகிற அக்டோபர் 2-ம் தேதி பஞ்சாயத்து யூனியன்களை பிளாக்குகளுக்கு விஸ்தரிக்கப் போகிறார்கள். கிராமங்களிலே பஞ்சாயத்துகளுக்கு வரிபோடும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தலைமையில் இயங்கக்கூடிய பல பஞ்சாயத்துகளில் உள்ள அரிசனங்களிடமிருந்து எனக்கு விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது. முன்பு எங்கள் வீடுகளுக்கு வரி இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது பஞ்சாயத்து கைமாறிவிட்டதால் ஒரு வீட்டுக்கு 4 கதவுகள் வைத்தால், கதவுகளுக்கு வரி போடுவதாக என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வது நல்ல தல்ல. இவற்றை பஞ்சாயத்து கமிஷனர் கவனித்து அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடுகூட அரிசனங்களுக்கும், குறைந்த வருவாய் உள்ள விவசாயிகளுக்கும் எல்லா விஷயங்களிலும் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN: உதவி தலைவரவர்களே! இன்றைய தினம் சமுதாய நல திட்ட மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், இந்த மன்றத்தில் பல அங்கத்தினர்கள், பல கருத்துக்களை தெரிவித்தார்கள். குறிப்பாக சென்ற காலத்தில் நமது நாட்டில் இருந்த அரசியல் அமைப்பு,

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [29th April 1960]

அரசியல் இயந்திரங்கள் அத்தனையும் மாற்றி, மகாத்மாஜி நினைத்த கிராம ராஜ்ய அமைப்பை ஏற்படுத்த நமது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நல்ல நடவடிக்கைகளை நோக்குகின்ற நேரத்தில், நமது உள்ளம் பூரிக்கிறது. சென்ற கால அமைப்பில் ஒரு தாசில் தாரையோ, ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபிசரையோ, என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கக்கூடிய அஸிஸ்டண்டு என்ஜினியரையோ, என் போன்றவர்கள் பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பிச் சென்றால், அவர்களிடத்தில் உள்ள டவாலி போட்ட சேவகர்கள் 'துரை தீனி திங்கிரூர், பார்க்க முடியாது' என்று எவ்வளவு பெரியவர்களையும் திருப்பி அனுப்பிய கஷ்டமான நிலைமையை 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அனுபவித்த நாம், இன்று உயர்தர அதிகாரிகள் என்று சொல்லக்கூடிய; நீர்ப்பாசன இலாக்கா Chief Engineer ஆக இருந்த போதிலும் மாகாண தலைமைப் பதவிகளில் இருக்கக்கூடிய பெரிய அதிகாரிகளாக இருந்த போதிலும் அவர்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் மக்களுக்கு சேவகர்கள்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு மாற்றத்தை உண்டு பண்ணிக் கொடுத்து, கிராம மக்கள் முன்னேறவும், பழைய நிலைமையில் இருந்து மாற்றப்படவும் ஒரு திட்டத்தை வகுத்து, அபிவிருத்தி இலாகாவின் மூலம் அமல் நடத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை பார்க்கும்போது, இதைவிட உயர்ந்த திட்டம், காந்திஜியின் கனவை நனவாக்கக்கூடிய திட்டம் இருக்க முடியாது என்பதை தெரிவித்து இந்த மாதிரியான திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற மான்யத் தொகையை பரிபூரணமாக ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைப்பதில், என்னுடைய தாலுகாவில் மூன்று பிளாக்குகள் இருக்கின்றன. பலர் பல குறைபாடுகள் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரியான குறைபாடுகள் அங்கேயிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. அங்கு ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் சீக்கிரம் அமைக்கப்படவில்லையே என்றுதான் கவலை கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைப்பதில் காலதாமதத்தை தவிர்த்து, சீக்கிரம் அமைக்க வேண்டுமென்றுதான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களை அமைத்து, கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு கிராம சேவகர்கள் கிராம விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரிகள், இன்னும் Loan R.I. இதுபோன்ற அதிகாரிகளை வைத்து, ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் வேண்டிய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதைப் பார்த்தால் இந்த நாட்டில் உணவு பற்றாக்குறையை சமாளிக்க, இந்த இலாக்காவின் பணி மிக மிக அவசியம் என்பதை நாம் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளலாம். கிராமத்திலே, கழிவு பொருள்களைக் கொண்டு கம்போஸ்டு உரம் தயாரிக்க, பஞ்சாயத்து பேர்டுகள், கிராம ஜனங்கள், விவசாய அதிகாரிகள் போன்ற மூன்று பேரும் இணைந்து, எப்படி கழிவுப் பொருள்களை சேமிப்பது, எப்படி குழி போடுவது, எப்படி பாதுகாப்பது, எப்படி கழிவுப் பொருள்களை உரமாக மாற்றினால், அசத்தம் நீங்கி, கிராம சுகாதாரம் பாதுகாக்கப்பட வாய்ப்பு இருக்கின்றது, எப்படி இந்த கம்போஸ்டு உரத்தை நிலங்களுக்கு போடுவதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றது, என்பன போன்ற விஷயங்களில் யோசனை கூறி, கெட்டதை நீக்கி, நல்லதை

[29th April 1960] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

அதிகப் படுத்தக்கூடிய கருத்துடன், பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் development council-கள் அமைந்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய விஷயம்.

அதே போன்று கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், பணக் காரர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகள்தான் கல்வி கற்க முடியும் என்ற நிலைமை மாறி, கிராமப் பகுதி மக்களும் கல்வி கற்க வேண்டுமென்பதற்காக 300 ஜனத் தொகை கொண்ட ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்து, கல்வி அபிவிருத்தி அதிகாரி கிராமங்களுக்குச் சென்று, கல்வியின் அவசியத்தையும், கல்விக் காக சர்க்கார் அளிக்கக்கூடிய உதவியையும், கல்வியினால் வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய நன்மையையும் எடுத்துச்சொல்லி, நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி, பாமர மக்கள், ஆணும் பெண்ணும் இருசாராரும், கல்வி கற்று முன்னுக்கு வரும்படியான அளவில், இந்த திட்டத்தை அமைத்திருப்பது மிக மிக பாராட்டுக்குரிய விஷயம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஜப்பானிய முறைப்படி எப்படி எருப் போடுவது, நடவு நடுவது என்பது போன்ற காரியங்களை எடுத்துச் சொல்வதோடு, விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் சென்று நடைமுறையில் பயிற்சி அளிப்பது போன்ற காரியங்களையும் செய்து இருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்கு உரியது.

அடுத்து கால்நடை அபிவிருத்தி திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ் நாட்டில் கால்நடைச் செல்வம் உயர்ந்த செல்வம் என்று மதிக்கப்பட்டு, கால்நடைகளை பேணி வளர்த்த நாடு இந்த நாடு என்பது நமக்குத் தெரியும். இந்த நாட்டில் விவசாயிகள் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டு பூராவும் உழைத்து, உழைப்பின் பலனை, உழைப்பின் பெருமையை 'பொங்கல்' என்று தை மாதம் முதல் தேதி திருவிழா நடத்தி, மறு நான், தங்கள் உழைப்பில் உறு துணையாக இருந்த மாடுகளுக்கு, மாட்டுப்பொங்கல் என்று வைத்து, கால்நடையை பேணி வளர்த்த நாடு. அப்படிப்பட்ட இந்த நாட்டில் மாட்டுச் செல்வத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக, கால்நடை அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் என்று ஏற்படுத்தி, அந்த அதிகாரிகள் மூலம், கிராமப் பகுதிகளில் மாடுகளை எப்படி வளர்க்க வேண்டும் என்பதை விளக்க ஒவ்வொரு மாதமும் கூட்டங்களை கூட்டி விவசாயிகளை அழைத்து; மாடுகளை நன்றாகப் பேணி வளர்த்திருப்பவர்களுக்கு பரிசு வழங்குவது போன்ற திட்டங்களை வைத்து கிராமப் பகுதிகளில் கால்நடைகள் வளர்ச்சியடைய செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் குடிதண்ணீர் வசதி திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால்—சென்ற காலத்தில் காலரா அம்மை போன்ற தொத்துநோய்கள் பரவிய கொரோமும்—அதுவும் எதைச் சாப்பிடுவது, எதைச் சாப்பிடக்கூடாது என்கிற பாடுபாடு இல்லாமல் வாய்க்கால் ஜலத்தையும், குளத்து ஜலத்தையும், மழை பெய்து தேங்கியிருக்கக்கூடிய ஆபாச ஜலத்தையும் குடித்துக் குடித்து, அதனால் பல வியாதிகளுக்கு உள்ளாகி அந்த வியாதியினாலேயே பலர் இளமையிலேயே இறந்து இருக்

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [29th April 1960]

கிறார்கள், காலரா, அம்மை போன்ற தொத்து நோய்களுக்குப் பலியாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும் போது—இன்றையதினம் அந்த மக்கள் எல்லாம் எவ்வாறு காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, ஆங்காங்கே குழாய்கள் பைப்புகள் இறக்கி சுத்தமான குடிதண்ணீர் கிடைக்கும்படியான வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து ஹரிஜனங்கள், ஏழை விவசாயிகள்—தொத்துநோய்களுக்கு ஆளாகி பலியாகாதவாறு காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் இந்த இலாகா செய்து வருகிற அரிய பல காரியங்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இதற்காக மிக மிக மகிழ்ச்சி அடையாமல் இருக்க முடியாது.

மேலும் அதே இலாகா ஆங்காங்கே தாய் சேய் நலவிடுதிகளை ஏற்படுத்தி பெண்கள் கஷ்டம் இல்லாமல் சுகமாக பிரசவிப்பதற்கும், கர்ப்பம் தரித்த ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே தங்களை நல்லமுறையில் பேணி, பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் பயிற்சி அளிப்பது, மருத்துவ உதவி அளிப்பது ஆகிய எல்லா வசதிகளையும் கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறோம் என்றால் இது மிக மிக பாராட்டத்தக்கதாக மட்டும் இல்லாமல் அந்தப் பகுதி மக்கள் எல்லோரும் மிக மிக சந்தோஷத்தை அடைகிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு நிலை நம்மிடத்தில் தோன்றியிருக்கிற காரணத்தினால் நாமும் மிக மிகப் பெருமை அடைகிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் கிராம டெவலப் மெண்டு ஸ்கீம், நேஷனல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம் இவற்றின் கீழே பல பல ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில் அவற்றை யார் பாராமிப்பது, யார் அடிக்கடி செப்பனிடக் கூடிய வேலையைச் செய்வது என்பது திட்டவட்டமாக வரையறை செய்யப்படாமையினால் ஒரு சமயம் ஜில்லா போர்டு என்கிறார்கள்—அங்கே கேட்டால் தங்களிடம் பணம் இல்லை, ஆகவே நாங்கள் எப்படி எடுத்துக்கொள்வது என்று அவர்கள் கை விரிக்கிறார்கள்—மராமத்து இலாகா தாங்கள் செய்வ தில்லை என்கிறார்கள்—இப்படி இங்கும் இல்லாமல் அங்கும் இல்லாமல் புதிதாக போடப்பட்ட ரோடுகள், ஆஸ்பத்திரி கட்டிடங்கள் முதலியன வீணாகப் போகாதவாறு பாதுகாக்க, மராமத்து செய்ய தனி இலாகா என்றாவது ஏற்படுத்தி—அதுவும் ஜில்லாவில் உள்ள வேலைகள் அதிகமாகப் போய்விட்ட காரணத் தினால், கலெக்டர் எல்லா வேலைகளையும் கவனிக்க முடியாமல் திண்டாடுகிற காரணத்தினால், ரெவின்யூ அதிகாரி என்றோ, டெவலப்மெண்ட் கலெக்டர் என்றோ இன்னும் ஒன்றிரண்டு பேர்களை நியமித்து வேலை சரிவர நடக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று பலகாலமாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தம்கூட அது நடக்காத காரணத்தினால், உடனடியாக இரண்டாக பிரிந்த பகுதிகளிலாவது, இரண்டு இரண்டு டெவலப்மெண்டு கலெக்டர்கள் என்று போட்டு இந்த வேலைகளை எல்லாம் திறம்பட செய்யப்படவேண்டும் என்பதை நம் அரசாங்கத்தின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

29th April 1960]

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் கோரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திற்காக மூன்று கோடியே முப்பது லட்சத்து என்பத் தோறாயிரம் ரூபாய் கோரியிருக்கிறார்கள். இதிலே தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக மொத்தம் 49.53 லட்சம் ரூபாய் கேட்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை போதவே போதாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் என்று எதுவும் இல்லாத பகுதிகளில் முன்னேற்றம் காணவேண்டும் என்றால் தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ்தான் பல திட்ட வேலைகளை நாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பல இடங்களில் தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்—எல்.டி. ஸ்கீம் நடைபெற்று வருகின்றன. அதிலே ஏற்கெனவே ஜில்லா போர்டுகள் தங்கள் பங்குத் தொகையைக் கொடுத்து விட்டார்கள். பொதுமக்கள், பஞ்சாயத்து, ஜில்லா போர்டு ஆகியவை இதில் ஒரு பங்குத் தொகை கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால்—குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியில் கல்லாப காலனி ஒரு ரோடு போடுவது பொதுமக்கள் 1,250 ரூபாய் கட்டியும், ஜில்லா பங்குத் தொகை வரவில்லை என்ற காரணத்தினால், அவ் வேலை தடைபட்டு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக பொதுமக்கள் இன்னும் அதிகமாக தாங்களே பணம் தருவதற்கு ஒப்புக்கொண்ட காரணத்தினால், உழைப்பை அளிக்க முன்வந்த காரணத்தினால், இப்போது அந்த வேலையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டும் என்றால் தல அபிவிருத்திக்காக இன்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ஒரு கோடியாகப் பெருகினால் நல்ல கணிசமான அளவு இந்த வேலைகளை செய்ய முடியும் என்பது என் கருத்து.

எல்லா பிரிக்காக்களுக்கும் சமுதாய நல திட்டத்தையும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தையும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் கொண்டு வந்து விட முடியும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலும்கூட நீடித்துப் போகும்படியாக இருக்கிறது நிலைமை.

அதிலும் குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அறுபத்தைந்து ஆயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட பிரதேசத்திற்கு ப்ளாக் என்று தேர்ந்தெடுப்பதிலும்கூட கலெக்டர் அவர்களுடைய சிபார்சுகளின்படி நடக்கிறார்களா, அல்லது வேண்டுமென்றே சில பகுதிகள் விலக்கப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தொடர்ச்சியாக உள்ள கிராமங்களை எடுக்கும் போதே—எனக்குத் தெரியும்—வேண்டுமென்றே சில கிராமங்கள் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கலெக்டர் அவர்களுடைய சிபார்சுப் படிக்கூட எடுக்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Govindasamy] [29th April 1960]

மேலும் ப்ளாக் அட்வைசரி கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக நான் சொல்ல முடியும். போளூர் ப்ளாக்கில் போட்டவர்கள் அத்தனைபேரும் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். இல்லை என்று மறுக்க முடியாது. எதற்காகச் சொல்கிறேன்? அந்த ப்ளாக்குக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கிறவரைக்கூட காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் என்ற காரணத்தினால் அதில் சேர்த்து இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் வருகிறார்கள் என்றால் வரவேற்பு கொடுக்கவேண்டும், பாராட்டு நடத்தவேண்டும் என்றால் எல்லாம் இவர்களுடைய விழாக்களாக அமைக்கப்படுகிற நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில்—பஞ்சாயத்து போர்டு சட்டமா, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களா—எல்லாவற்றிற்கும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒத்து உழைக்க வேண்டும், ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பை பெற்றுக்கொள்வதிலே, எங்கள் உழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வதிலே அரசாங்கம் தயங்குகிறது இவர்கள் கமிட்டிக்கு அங்கத்தினர்களை நியமிப்பதிலேயே கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேன். ப்ளாக்குகளை அமைப்பதில்கூட கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு தான் அமைக்கிறார்கள். வேண்டும் என்றே சில இடங்கள் விலக்கப்படுகின்றன. புதிதாக ப்ளாக் எடுத்துக் கொள்வதற்கு இன்ன இன்ன கண்டிஷன்கள் என்று 6 ஏற்படுத்தி அதில் 3 கண்டிஷன்களையாவது நிறைவேற்றக்கூடிய இடத்தில் அமைக்கப்படும் என்கிறபோது, கலெக்டர் சிபார்சு செய்திருக்கும் போதே, கஞ்சனூர், விக்கிரவாண்டி விடப்பட்டு இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சில பகுதிகள் பிரிக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் 1947-ல் இருந்தே கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. சிலவிடங்களில் தொகையும் செலவழிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வருகின்றன. ஏற்கெனவே முதன் முதலில் இந்தத் திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஜில்லா போர்டு ஒரு பக்கம், இன்னொரு பக்கத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வேலை செய்யவேண்டும். இதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. சில குழப்பங்கள் வருகின்றன. ஜில்லா டெவலப் மெண்டு கவுன்சில் ஏற்பட்டதும் இரண்டு கூட்டங்கள் நடந்து இருக்கின்றன. எந்த விஷயங்களை எடுத்து இங்கே பரிசீலனை செய்வது என்கிறபோது, அங்கத்தினர் ஏதாவது தீர்மானம் கொடுக்கிறபோது, இது எல்லாம் பஞ்சாயத்திலே பார்க்கவேண்டிய விஷயங்கள், இங்கே கொண்டுவரக்கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள் கலெக்டர். “எந்த எந்த விஷயங்கள்தான் இங்கே விவாதிக்கப்படலாம் என்பதாக அரசாங்கத்திடம் இருந்து திட்டவட்டமாக உத்தரவு வந்திருக்கிறதா?” என்று கேட்டால் அப்படி ஒன்றும் கிடையாது, நாம் பொதுப்படையாக பார்த்து விவாதிக்க வேண்டும் என்கிறார். இங்கே எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. யாவரும் வருகிறார்கள். படிச் செலவு ஆகிறது. ஆனால் இப்படி எந்த விதமான உருப்படியான திட்டம் உருவாவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறபோது ஜில்லா போர்டே இருந்தால் தேவலை என்று தோன்றுகிறது. கிராம ராஜ்யமாக ஆகவேண்டும் என்றால் கிராம

29th April 1960] [Sri A. Govindasamy]

பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதாகத் தீர்மானித்து நாம் அந்தச் சட்டத்தை மிகவும் விரிவாக, உற்சாகத் தோடு நிறைவேற்றியிருப்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

இப்பொழுது, பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவர்களே பஞ்சாயத்து யூனியன் கௌன்ஸில் மெம்பர்களாக இருக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதனால் ஒரு தேர்தலை நாம் தவிர்ப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கிராமங்களில் சண்டை சச்சரவு இல்லாமல் கிராமங்களைப் பாதுகாக்க முடியும். பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவருக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் கௌன்ஸிலில் அதிகம் அக்கறை இருக்க முடியும். அடுத்தபடியாக, ஹைஸ்கூல் போன்றவைகள் யார் நிர்வாகத்தில் வரும்? சர்க்கார் அவைகளை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். இப்பொழுது அதற்கு ஒரு கமிட்டி போடப்போவதாக சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு கமிட்டி போட்டால் அது எப்படி வேலை செய்யும் என்பது சந்தேகம்தான். அவைகளை சர்க்கார் ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப் படவேண்டும். இல்லை, ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தினோம் என்றால், அதிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் விருப்பு, வெறுப்புக்களுக்காளாகி உபாத்தியாயர்கள்—அடிக்கடி மாற்றப் படுவார்கள். அது, முடிவாகவில்லை என்று என் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே அதை உருவாகும் போது யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். பின்னர், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் என் பகுதியில் நன்கு வேலை செய்து வருகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டங்களில் பேசும்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதில் ஒத்துழைக்கவில்லை என்ற பொருள் பிரதிபலிக்கும்படி பேசி வருகிறார்கள். அமைச்சர்கள் என் தொகுதிக்கு வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அப்பொழுது தெரியும் அங்கு எங்கள் ஒத்துழைப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்பது. ஆனால் எங்கள் ஒத்துழைப்பு அரசாங்கம் தான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குகிறது. என் தொகுதியில் ஒரு சேரியில் என் தலைமையில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் போட்டார்கள் கலெக்டர் அவர்கள். என் தலைமையில் அந்தக் கல் போடப்பட்டது என்ற காரணத்திற்காக அந்தக் கல்லை தோண்டி எடுத்து விட்டார்கள். எந்த எஞ்ஜினியர் அந்தயிடம் அதற்குத் தகுதியானது என்று சொன்னார்களோ, அவர்களே அங்கு ஹெலத் கண்டிஷன் சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறார். நான் கலெக்டரிடம் இதுபற்றி சொன்னபோது அவர் சொல்கிறார், நான் இதுபற்றி ஏதாவது செய்தால் நானும் உங்களைச் சார்ந்தவன் என்று சந்தேகப்படுவார்கள், ஆகவே இந்த விஷயத்தை அப்படியே விட்டு விடுங்கள் என்று சொல்கிறார். சமாதானமாக. கல்லை எடுக்கும்போது ஏன் எடுக்கிறீர்கள் என்று கலெக்டர் கேட்டார்களா? ஆக, கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் தான் வேலை செய்யப்படுகிறது. சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதி களிலுள்ள ஆதி திராவிடர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்குதல்,

[Sri A. Govindasamy] [29th April 1960]

கிணறு வெட்டிக் கொடுத்தல், சுடுகாடு கொடுப்பது, அங்கு போவதற்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பது இவைகளுக்காக பீ.உ.ஓ.யிடம் கேட்டால் அவர் சொல்கிறார், டிஸ்ட்ரிக்ட் வெல்பர் ஆபீசரிடம் சொல்லுங்கள் என்று. இதில் எனக்கு ஒரு சம்பந்தமுமில்லை என்கிறார். அதனால் அவர் வேலை பாதி குறைந்து விடுகிறது. ஆகவே அந்த வேலைகள் இவர்கள் மூலம் செய்யப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், கிராம சேவர்களுக்கு அதிகப் படியான வேலையிருக்கிறது. அதிகப்படியான ரிட்டேர்ன்ஸ் அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. விவசாய மேஸ்திரிகள் செய்யவேண்டிய வேலைகளை இவர்களே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆக, அவர்களின் வேலையை அதிகரித்திருப்பதால் அவர்கள் எந்தவிதமான வேலையும் செய்ய முடியாததொரு நிலை உருவாகிறது. அடுத்து, பல்வந்தராய் மேத்தா கமிட்டி பீ.உ.ஓ.-க்களுக்கு ஜீப் வேண்டுமா? என்பதுபற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாசில்தாருக்கு ஜீப் இல்லாதிருக்கும்போது பீ.உ.ஓ.-க்களுக்கு மட்டும் கொடுப்பது என்றால் தாசில்தாரை விட பீ.உ.ஓ.க்கு அதிகாரம் அதிகம் என்று மக்கள் நினைக்கக் கூடும். இல்லாவிடில் பீ.உ.ஓ.-க்களை கெஸ்ட்டட் ஆபீஸர்களாக ஆக்கிவிடுங்கள். ஆல் இந்தியா ஸ்கிமில், மற்ற மாகாணங்களில் உள்ளது போன்று, இவர்களை கெஸ்ட்டட் ஆபீஸர்களாக ஆக்கி விடுங்கள். அப்படி அவர்கள் அந்தஸ்தை உயர்த்தி விட்ட பின், அவர்களுக்கு ஜீப் கொடுங்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது) கடைசியாக, எவ்வளவோ எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும். ஒரு ப்ளாக்கிற்கு இரண்டு என்ற விகிதத்தில் அதைக் குறைத்து அதனால் மிச்சம் ஏற்படுகிற பணத்தை திட்டத்திற்காக செலவு செய்யலாம் என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களைப் பற்றி அவரவர்கள் எந்தெந்த கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறார்களோ அந்தக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் உயர்வாகப் பேசிக்கொள்ளலாம். இது ஒரு பெரிய புரட்சி என்றும், கிராம ராஜ்யம் ஏற்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் இது ஒரு புரட்சி அல்ல. இதனால் கிராமங்களிலுள்ள உழவர் பெருங்குடி மக்களின் அந்தஸ்தை பெருமளவில் அவர்கள் இஷ்டம் போல் பேசுவதற்கு உரிமையை உயர்த்தி விட முடியாது. சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் உச்ச வரம்பு மசோதாவின் அடிப்படையில் கூட உழவர்களின் அந்தஸ்தை உயர்த்திவிட முடியாது. கிராமங்களில் வசதியுள்ளவர்கள், வசதியற்றவர்கள் என்றிருக்கும் வரையில் ஏற்றத்

(Mr. Speaker in the Chair.)

தாழ்வுகள் நீடிக்கத்தான் செய்யும். இதற்கு சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் என்று பெயர் வைத்தவர்கள், இதற்குப் பெயர் ஒரு வரையறையோடுதான் வைத்திருக்கிறார்கள். எந்தக்

29th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தாலும் கிராம மக்களுக்கு அது பயன்பட வேண்டுமென்பதில் கருத்து வித்தியாசம் இருக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையில்தான் எதிர்கட்சிகள் இதில் ஈடுபடவேண்டுமென்றும், இதில் கட்சிப் பிரசாரம் இருக்கக் கூடாதென்று அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். கட்சிப் பிரச்சனைகளுக்கு இதில் இடம் அளிக்காமல் ஆளும் கட்சியினர்தான் முதலில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோள். பல வேலைகளில் கலந்து கொள்ளும்போது என்னிடம் வருபவர்களிடம் நான் சொல்வது இதுதான். என் பெயரை எதிலும் போடக் கூடாது, அப்படிப் போட்டால் அதில் கட்சிப் பிரசாரம் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே, நடக்கக் கூடிய வேலைகள் கூட என் பெயரைப் போட்டால் நடவாமல் போய் விடும், ஆகவே என் பெயரையோ அல்லது என்னை தலைமை தாங்கவோ அழைக்காதீர்கள் என்று நான் சொல்வதுண்டு, என்னிடம் வருபவர்களிடம். கட்சிப் பிரச்சனை இருக்கக் கூடாது என்று சொல்பவர்களே கட்சிப் பிரச்சனைகளைப் புகுத்துகிறார்கள் என்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். நான் சில நிகழ்ச்சிகளை அமைச்சர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். திருச்சி ஜில்லாவிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறேன். அங்கு, திருச்சி தாலுகாவில் இதுவரையில் ஒரு ப்ளாக் கூட கிடையாது. கிட்டத்தட்ட இது அமுலில் வந்து எட்டு வருடங்களாகியும் கூட திருச்சி தாலுகாவில் ஒரு ப்ளாக் கூட பொறுக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒரு ப்ளாக் இருக்க வேண்டுமென்ற கோட்பாடு இருந்தாலும், திருச்சி தாலுக்காவில் ஒன்றில்லை, ஆகவே அங்கு ஒன்று அமைக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. திருவரம்புரை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. நேற்று நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன், மணியங்காடத்தை தேர்ந்தெடுத்திருப்பதாக. என்னை அங்கிருந்து தேர்ந்தெடுத்தார்கள் அங்குள்ள மக்கள், என்ற குற்றத்திற்காகவா அதை எடுக்காததற்குக் காரணம். அப்படியானால் இங்கு எனக்கு ஆதரவு இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள்? அதை அப்படி விட்டு விடுகிறேன். அருர் தாலுகாவில் ஒரு ப்ளாக் ஆரம்பிக்கப்பட்டு துவக்க விழா நடந்தது. அந்த கிராமத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவரும், 'அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். ஆகவே அங்குள்ள பஞ்சாயத்து தலைவருக்கு இதில் எவ்வித பங்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்று அவரைப் புறக்கணித்து விட்டு விழா ஆரம்பிக்கப் பட்டது, அங்குள்ள மக்கள் பெரும்பாலும், ஆளும் கட்சியினர் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஆதரிக்கிறார்கள். இன்னொரு பகுதி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, ஜில்லாக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் சொன்னதைக் கேட்கவேண்டுமென்று பீ.உ.ஓ.-க்கள் எல்லாம் பயந்து அந்த பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவருக்கு எந்தவிதப் பொறுப்பும் கொடுக்கவில்லை. நல்ல வேளை என்னிடம் வந்து புத்திமதி கேட்டார்கள். நான் சொன்னேன், ஒருவிதக் குழப்பமும் ஏற்படுத்தக்கூடாது, விழாவைச் சிறப்பாக நடத்திக் காட்டுங்கள், அப்படிச் செய்து நாம் நல்ல புத்தி

[Sri M. Kalyanasundaram] [29th April 1960]

அவர்களுக்கு ஏற்படும்படி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். அந்த விழாவும் வெற்றிகரமாக நடந்தேறியது, அப்படி அந்த விழா வெற்றிகரமாக நடந்தேறியதற்குள்ள பொறுப்பு என்னைத் தான் சாரும். அந்தக் கௌரவத்தோடு அந்தக் காங்கிரஸ் தலைவர் நடந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் அதிகாரிகளுக்குத்தான் பெரிய சங்கடம் ஏற்படுகிறது. நாம் அதிகாரிகளைக் குறை கூறுகிறோம். நாம் சரியாக நடந்துக்கொண்டால்தான் அதிகாரிகளை குறை கூற முடியும். துரதிர்ஷ்டவசமாக, காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் என்பது அவர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்று. மற்றவர்கள் அதில் எப்படி ஈடுபடலாம், அதனால் ஏற்படும் பலனால் எதிர்க்கட்சியினர் எப்படி செல்வாக்கைப் பெறலாம் என்று நினைக்கிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். இந்த எண்ணம் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களைக் கூட விடவில்லை.

இதிலே நிர்வாகத்தை திறம்பட நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இதன் கீழ் வேலை செய்து வருகின்ற கிராம சேவக்குகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இதிலுள்ள மற்ற டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அவர்கள் எதிர்க்கட்சிகள் பக்கமே போகக்கூடாது என்ற எண்ணம், அவர்கள் பக்கம் போனால் ஏதாவது தங்களுடைய உத்யோகத் திற்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று பயப்படக்கூடிய நிலையில் அதிகாரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் பக்கம் இருந்து வேலை செய்தால்தான் நமக்கு சரியாக வேலை செய்ய முடியும், என்ற எண்ணம் அதிகாரிகளிடையே வளர்ந்து இருக்கிறது. இதற்கு பல உதாரணங்களைக் காட்ட முடியும். நான் உதாரணமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு நாள் குளித் தலையிலுள்ள இன்ஸ்பெக்ஷன் பங்களாவில் நானும், நண்பர் கருணாநிதி அவர்களும் ஒரு கூட்டத்திற்குப் போவதற்காக அங்கு சிறிது நேரம் தங்கியிருந்தோம். நாங்கள் தங்கியிருந்த அறைக்கு அடுத்த அறையில் இந்த சர்க்காரின் கீழ் வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிற ஜாயின்ட் டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் அவர்கள் வந்து தங்கியிருக்கிறார்கள். அன்று அவர் இந்த இலாக்காவின் கீழ் இருக்கின்ற அதிகாரிகளை எல்லாம் அழைத்து வைத்து ஒரு ஆலோசனைக் குழு நடத்திக் கொண்டிருப்பதாக நாங்கள் அறிந்து கொண்டோம். இவ்விதம் அதிகாரிகளுக்கு வகுப்பு நடத்திக் கொண்டிருப்பதை எங்களால் அடுத்த அறையிலிருந்து கேட்க முடிந்தது. நாங்கள் தங்கியிருந்த அறைக்கும் அவர்கள் தங்கியிருக்கிற அறைக்கும் இடையில் ஒரு பலகை தான் இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வது இங்கு நன்றாக கேட்டுக்கொண்டிருந்தது, “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லுகிற பிரகஸ்பதிகளுக்கு இவற்றை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுங்கள்” என்று அதிகாரிகளுக்கு சொல்லுகிறார் இந்த அதிகாரி. வடக்கு வாழ்கிறது அல்லது தேய்கிறது என்பது என்னைப்பொறுத்த வரையில் அது வேறு விஷயம், வடக்கே வாழ வேண்டியவர்கள் வாழ வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். வாழ தகுதியற்றவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அதே போன்று தெற்கேயும் வாழ தகுதியற்றவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், வாழ

[29th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டியவர்கள் வாழ வழியில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தான் என்னுடைய கருத்து. அதற்கும் இதற்கும் அல்லது அங்கேயும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றனவா? இல்லையா? என்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொடுக்கும் விவரங்களைவிட என்னால் கூடுதல் விவரங்களை கொடுக்க முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இம் மாதிரிப்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வு போக வேண்டும் என்பதற்காக திராவிட நாடு என்று தனியாக பிரிய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக் கொள்பவன் அல்ல நான். ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது எல்லாம் அரசியல் கட்சிகள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்கள். அது வேறு அரசியல் பிரச்சனை. ஆனால் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று இப்போது அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருப்பது திராவிட முன்னேற்ற கழகம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படிப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியினரை, பிரகஸ்பதிகள் என்று ஒரு டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் கூறுவதற்கு என்ன காரணம் என்று தான் என்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உண்மையிலேயே, பிரகஸ்பதி என்றால் அறிவாளி என்று தான் அர்த்தம். இருந்தாலும்கூட இந்த அதிகாரி கூறியதன் நோக்கம் என்ன என்பதை ஆலோசித்துப்பார்க்கவேண்டும், ஏதோ இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நடத்துவதற்கு எல்லா அரசியல் கட்சிகளுடைய ஒத்து உழைப்பும் தேவை என்று எல்லாம் சொல்லிவிட்டு, இப்படி அதிகாரிகள் சொல்லுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்தால் என்ன நிலைமை ஏற்படும்? அதிலும் இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு அதிகாரியின் தலைமையின் கீழ் ஒரு இலாக்கா இயங்குகிறது என்றால், இந்த நாட்டின் நிலைமை என்னவாகும் என்பதை நாம் ஆலோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். இவருடைய திறமை என்ன என்பதை இங்கு வந்து நான் லிஸ்ட் ஆப் கெஜட்டட் ஆபிசர்ஸ் என்றிருப்பதில் பார்த்தேன். நாகராஜ மணிகார் அவர்கள் கூட தகுதியுடையவர்களைத்தான் இதில் நியமிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள், அதே சமயத்தில் எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்து தியாகிகள் என்று இருப்பவர்களுக்குத்தான் எல்லா உத்யோகங்களும் அளிக்கப்பட்டு வருவதாக குறை கூறப்பட்டன. இதில் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், உண்மையிலேயே தியாகிகளை நாம் கௌரவிக்கவேண்டியது தான், தியாகிகளாக இருந்த பகவத்சிங், திருப்பூர் குமான் போன்றவர்களை எல்லாம் இன்று மறந்து விட்ட நிலையில் தான் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே தியாகிகளை நாம் மறக்கக் கூடாது, நம் நாட்டிலுள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லா இடங்களிலுள்ள பலரும் தியாகங்கள் செய்ததின் விளைவாகத் தான் நம்மைப் போன்றவர்கள் இம்மாதிரி சபையில் வந்து பேச முடிகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட தியாகிகளுக்கு எல்லாம் நாம் என்றென்றைக்கும் வணக்கம் செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அன்றைக்கு எந்த கட்சி எந்த செயலை செய்திருந்தாலும் சரி, அவைகள் எல்லாம் சுதந்திரத்திற்காக செய்யப்பட்ட செயல்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அது மட்டுமல்ல, இரயில்வேயில் 1942-லிருந்து இம்மாதிரி கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க

[Sri M. Kalyanasundaram] [29th April 1960]

லாம் என்பது மட்டுமல்ல, இம்மாதிரிப்பட்டவர்களை, வேலை யிலிருந்து நீக்கி இருந்தாலும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். என்னைப்பொறுத்தவரையிலும், 1940-லேயே வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவன் நான். அதன் பின் 1947-ம் வருடம் ஆகஸ்டு மாதம் 14-ந்தேதியிலிருந்து அரசியல் கட்சிகளை கட்சி கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்து சலுகை கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே தியாகிகளை பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிற சின்ன புத்தி எனக்கு கிடையாது. இந்த சபையில் எத்தனை அரசியல் கட்சிகளாக இருந்து, எத்தனை விதமான எண்ணங்களை வைத்துக் குந்தாலும், உண்மையிலேயே தியாகம் செய்த தியாகிகளை நாம் குறை கூற கூடாது. அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை நாம் செய்யவேண்டியதுதான். அவர்களுடைய குடும்பம் தவிக்கிறது என்றால் அதற்கு உதவி செய்வதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்காக இந்த நிர்வாகத்தையே பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. தியாகிகளுக்காக ஐந்தோ, பத்தோ ஏக்கர் நிலங்களை கொடுக்கட்டும், நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இந்த மான்யமே அவர்களுக்காகத்தான் இருக்கிறது என்று கருதக்கூடாது. ஆகவே அரசியல் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, . . . டெவலப்மெண்ட் கமிஷனர் போன்ற அதிகாரிகள் மற்றவர்களை இவ்விதம் சொல்லுவதையும் நாம் அனுமதித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. இந்த அதிகாரியினுடைய தகுதியைப்பற்றி நான் கெஸ்ட்டட் ஆபீஸர்ஸ் லிஸ்டில் பார்க்கும்போது, இவருக்கு கீழேயுள்ள அலிஸ்டண்ட் அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் “க்யூ” என்ற இனத்தில் (காளம்) அவர்களது தகுதியை போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அதிகாரியின் பெயரின் பக்கத்தில் “க்யூ” என்ற காளமே காலியாக விடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஏதாவது இவருடைய தகுதியைப் போட்டிருந்தால் அவரைப்பற்றி நம்மால் நன்றாக புரிந்துகொள்ள முடியும். ஏதோ 56-வது ஆண்டிலிருந்து கன்பர்ம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பெரிய சம்பளத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் “க்யூ” என்று போட்டிருப்பது மட்டும் விடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரிப்பட்டவர்களின் தகுதியை ஏன் சர்க்கார் மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் தெரியவில்லை. இப்படியிருந்தால் இந்த நிர்வாகத்தில் மக்களுக்கு எப்படி திருப்தி ஏற்பட முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதிகாரிக்கு தகுதி இல்லை என்பதை நான் பெரிய பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை (கனம் ஸ்ரீ பி. கக்கன் : நான்காவது பாரம் வரை படித்தவர்கள் கூட செக்ரட்டரியாக இருக்கிறார்கள்) நான் அவ்விதம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்ல முன் வரவில்லை. அவருடைய தகுதியை இதில் போட்டிருந்தால் என்ன என்பதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். நான் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையிலும் தான் படித்திருக்கிறேன், ஆனால் நான் உணருகிறேன், ஒரு கிராஜ்யுட்க்கு தெரிந்திருப்பதை விட நமக்கு அதிகம் தெரிந்திருக்கும் என்று நான்

29th April 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். குறைவாக தகுதியிருந்தாலும் அதை சொல்வதற்கு ஏன் அஞ்சவேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். நான் இதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக சொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். பொதுவாக இந்த இலாகா யார் யாருக்கு பயன்படுகிறது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதில் மூன்று கோடி முப்பது லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இதில் மக்களுடைய பங்கு நான்கு வருட காலமாக இரண்டேகால் கோடி இருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The hon. Member has got two minutes more.

SRI M. KALYANASUNDARAM: மக்களுடைய பங்கு இதில் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு உண்மையான விவரமாய் இருக்கும் என்பதை பற்றி நாம் ஆலோசிக்கும் பொழுது, சமுதாய நலத்திட்டத்தின் கீழ் நடக்கும் வேலைகளைப் பார்க்கும்போது, இது சரியாக இருக்குமா என்றுதான் எண்ண வேண்டியதாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே சமுதாய நலத்திட்டத்தின் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் எந்தவிதமான உழைப்பையும் கொடுப்பதற்கு என்றைக்கும் தயங்க மாட்டோம். ஆனால் இரண்டேகால் கோடிக்கு மக்களுடைய பங்கு, அல்லது மக்களுடைய உழைப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், இதை யார் அலெஸ் செய்தார்கள்? இதில் எவ்வளவுதான் செலவு செய்திருந்தாலும், இது எந்த அடிப்படையில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். மேலும் இதில் எவ்விதம் எல்லாம் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நான் இப்போது விளக்கப்போவதில்லை. அதற்காக இந்த சபையின் நேரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. எவ்வளவோ விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அதில் எதை எடுத்துக் கொண்டாலும்சரி, பறவைகளாகட்டும், கால் நடைகளாகட்டும் வெட்டப்படுகிற கிணறுகளாகட்டும், இவைகளின் மூலமாக மக்கள் பலன் பெறுகிறார்களா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் பார்த்தால், இதில் செலவு செய்திருப்பது எத்தனை கோடி? மக்களின் உழைப்பின் மூலமாகவும், நன்கொடை மூலமாகவும், கிடைத்திருக்கும் பங்கு எவ்வளவு? என்று மதிப்பிடும்போது நாம் இதில் ஏற்படுகிற வேஸ்டேஜ்-ஜையும் பார்க்கவேண்டும். எவ்வளவோ திறமையாக நடக்கின்ற டிபார்ட்மெண்ட்களில்கூட வேஸ்டேஜ் ஏற்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களில் வேஸ்டேஜ் ஏற்படுவதற்கு எவ்வளவோ சாத்தியங்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது கிராமப் புறங்களில் ஜனங்களுடைய பங்கு என்ன என்று மதிப்பிட்டிருப்பது உண்மையான மதிப்பீடாக இருக்குமா என்பதையும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து விவரங்கள் தந்திருந்தால் நாம் தெரிந்துகொள்வதற்கு இடம் இருக்கும். அப்பேர்ப்பட்ட ஏற்பாடுகளை செய்தால் நலமாக இருக்கும். நான் இதில் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் . . .

[Sri M. Kalyanasundaram] [29th April 1960]

(மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். இன்றைக்குப்போட்டிருக்கிற திட்டங்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சிக்காகவோ, அல்லது காங்கிரஸ்காரர்களுக்காகவோ அல்ல, அதை நினைத்துக்கொண்டு கட்சி கண்ணோட்டத்துடன் இவைகளை எல்லாம் பார்க்காமல் இந்த நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற பல பிரச்சனையைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்காக எல்லா பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஒரு பரிசீலனை கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலமாக இதன் பேரில் சொல்லப்பட்ட சாதக பாதகங்களையும் பரிசீலனை செய்வதற்கும் திட்டங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான பல யோசனைகளைச் சொல்லுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

12-30
p.m.

கிராம சேவக்குகளைப்பற்றி பல கனம் நண்பர்கள் பேசினார்கள். கிராம சேவக்குகளின் கஷ்டங்களைப் பரிசீலித்து அவர்கள் குறைகளைத் தீர்த்து அவர்களுக்கும் திருப்தியளிக்க வேண்டும். அவர்கள் சம்பள விஷயமாகவும் மற்றவிஷயங்கள் சம்பந்தமாகவும் சம்பளக் கமிஷன் சிபார்சுகளில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். சம்பளக் கமிஷனின் சிபாரிசுகள் வெளியிடப்படாமலிருக்கும்போது அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பற்றி பேசச் சங்கடமாக இருக்கிறது. எனவே அதைப்பற்றி நான் இப்போது பேச விரும்பவில்லை. சம்பளக் கமிஷனின் ரிப்போர்டு வந்தபிறகு அதைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை கனம் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் பெண் அதிகாரிகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். நேற்று அவர்களைப்பற்றி ஸ்ரீ. கோதண்டராமன் குறிப்பிட்டபோது சரிவர பதிலளிக்கப் படவில்லை. பெண் அதிகாரிகள் பல இடங்களுக்குத் தனியாகப் போக வேண்டியிருக்கிறது. சிக்கனத்தை முன்னிட்டு, அதிகாரிகள் பியூன்களை தங்களுடன் அழைத்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. பெண் அதிகாரிகள் தூரத்திலுள்ள இடங்களுக்குப் போகும்போது தங்களுடன் பியூன்களை அழைத்துக்கொண்டு போகலாம் என்று அந்த உத்தரவை திருத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நாட்டில் நல்ல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. கிராமங்களிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தாம் உயரச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்தி விடுவோமானால், இன்றுள்ள பல குறைகளை நீக்கிவிட முடியும் என்று நாம் நம்புகிறோம். இந்தத் திட்டம் ஒன்றும் புரட்சிகரமான திட்டம் அல்ல என்று ஸ்ரீ. கல்யாணசுந்தரம் சொன்னார். கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் கண்ணோட்டத்தில்

29th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

பார்க்கும்போது, இதில் உண்மையிலேயே புரட்சி கிடையாது தான். ஏனென்றால், கம்யூனிஸ்டுகள் புரட்சி என்ற வார்த்தைக்குக் கொடுக்கும் அர்த்தத்திற்கும் நம் கண்ணோட்டத்தில் புரட்சிக்கு உள்ள அர்த்தத்திற்கும் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது. எனவே இதில் எந்தவிதமான புரட்சியும் இல்லை என்று அவர் சொன்னது குறித்து நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆனால் அவரே, இத்திட்டத்தால் சில நன்மைகள் ஏற்படும் என்பதை ஒப்புக் கொண்டார். இத்திட்டங்களால் அம்மாதிரி நன்மைகள் ஏற்படுமானால் அதையே புரட்சியாக நாம் கருதுகிறோம். அது ஒரு வேளை, நமக்கு இருக்கக்கூடிய மிதவாத அறிவை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கலாம். சமுதாய நலத் திட்டங்கள் நல்லமுறையில் நடக்க வேண்டும் என்பதில் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. இத்திட்டங்கள் எந்த அடிப்படையில் நடக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி நான் நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் அரசியல் அடிமைகளாக இருந்தபோது, நம் நாட்டு மக்களிடையே, அதிலும் குறிப்பாக கிராம மக்களிடையே, நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, நாம் எதையும் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் இல்லை என்ற எண்ணம் வளர்ந்தது. சுதந்திரம் வந்த பிறகு மக்களிடையே இன்னொரு மனப்பான்மை வளர்ந்துவிட்டது; அதாவது, சுதந்திரம் வந்து விட்டது, நாம் எதுவும் செய்ய வேண்டியதில்லை, எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் செய்துவிடும் என்ற மனப்பான்மை வளர்ந்து விட்டது. இந்த இரண்டு மனப்பான்மையும் வளர்ச்சிக்கு அடிக்கோலுபவை அல்ல. இன்று நம் கிராம மக்களிடையே எப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி—மனோபாவம்—இருக்க வேண்டும் என்றால், தங்கள் காரியத்தைத் தாங்களே செய்து கொள்ள முடியும் என்ற மனோபாவம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அந்த நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அதற்கான சூழ்நிலையை நாம் உண்டாக்க வேண்டும்; நாம் அதற்குரிய திட்டங்களை உருவாக்கி நிறைவேற்ற வேண்டும்; அதற்கு வேண்டிய உதவிகளை அவர்களுக்கு நாம் அளிக்க வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானது. எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே செய்துதர வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை மக்களிடையே பரவினால், நன்மை ஏற்படுவதற்கு பதிலாக பல தீமைகள்தான் விளையும். இன்று மக்களுக்கு, குறிப்பாக கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு, எல்லாவற்றையும் தாங்களே செய்து கொள்ள முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டால் மற்றவைகளெல்லாம் தானாகவே நடந்துவிடும் என்று நம்புகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது கிராமங்களில் எல்லாத் துறைகளிலும் புதிய சக்தி தர, புத்துயிர் தர முயற்சி செய்துவருகிறோம். அது எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பது குறித்து கருத்து வேற்றுமைகள் இருக்க முடியும். அந்தக் கருத்து வேற்றுமைகள்கூட, சில இடங்களில் இந்தத் திட்டம் நன்றாக நடந்திருக்கிறது, சில இடங்களில் இந்தத் திட்டம் சாதாரணமாக நடந்திருக்கிறது, சில இடங்களில் இந்தத் திட்டம் நன்றாக நடைபெற வேண்டும் என்ற முறையில் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டம் எங்கே நடைபெறுகிறதோ அதைப் பொறுத்து இருக்கின்றன, இந்தக் கருத்து வேற்றுமைகள். இந்தத் திட்டம் எல்லா இடங்களிலும் வெற்றிகரமாக நடந்

[Sri C. Subramaniam] [29th April 1960]

திருக்கிறது என்று சொல்லுவது தவறு, இது எல்லா இடங்களிலும் வெற்றிகரமாக இல்லை என்று சொல்லுவதும் தவறு என்பது என் அபிப்பிராயம். வருங்காலத்தில் இந்தத் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடக்கக்கூடிய முறையில் இவைகளை வகுப்பதைப் பொறுத்தவரையில், நாம் இத்திட்டங்களில் இதுவரையில் பெற்றிருக்கும் அனுபவத்தைக் கொண்டு வருங்காலத் திட்டங்களை வகுக்கிறோம்; புதிய திட்டங்களை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, புதிய சௌகரியங்கள் ஏற்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. சமுதாய நலத் திட்டம் வரும்போது, உடனடியாக ரோடுகள் வேண்டும், உடனடியாக பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டும், உடனடியாக மக்கள் மனமகிழ் மன்றங்கள் வேண்டும், உடனடியாகக் கிணறுகள் வேண்டும், உடனடியாக மற்ற வசதிகள் வேண்டும் என்ற உணர்ச்சிதான் மக்களுக்கு அதிகமாக இருந்தது. மக்களுக்கு அதிக ஊக்கமும் இருந்தது. இந்த உணர்ச்சி சமுதாய நலத்திட்டத்தில் இருந்ததைவிட அதிகமாக லோகல் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம்ஸில் மக்களுக்கு இருந்தது. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் இந்த ஸ்கீம்களால் மட்டுமே உயர்ந்து விடாது. பொருளாதார அபிவிருத்தியைப் பொறுத்துதான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். முதன் முதலாக, சமுதாய நலத் திட்டம் பல இடங்களில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதை வெட்டப்படுகின்றன, எத்தனை பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்படுகின்றன, எத்தனை கம்ப்யூனிடி ஹால்கள் கட்டப்படுகின்றன, என்பதையெல்லாம் பார்த்து நாமும் அந்த சமயத்தில் திருப்திப் பட்டுக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அது உண்மையான சமுதாய அபிவிருத்தி அல்ல. உண்மையான சமுதாய அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமானால், கிராமப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் அந்த முறையில் செயல்பட வேண்டும். நமது சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தால் அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அது திருப்தியளிக்கவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். எனவே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தால் சமுதாய அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அது நிறைவேறிய ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் வாழ்வும் முன்னேவிட உயர்ந்திருக்கிறதா, ஒவ்வொரு குடும்பமும் முன்னேவிட அதிகமான சௌகரியங்கள் பெற்றிருக்கிறதா என்று பார்த்துதான் நாம் தீர்ப்புக் கூற வேண்டும். அவ்வாறு பார்க்கும்போது, அது செயல்பட்டது பல இடங்களில் திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை நாம் உணருகிறோம். ஆகையால் கிராமங்களில் பெரும்பாலோரின் தொழில் விவசாயம் நன்றாக வளம்பெறச் செய்யக்கூடிய வகையில் இத்திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்களை அந்த முறையில் வெற்றிகரமாக நடத்த என்னென்ன திட்டங்களை நடத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இத்திட்டங்களைப் பரிசீலித்து வருகிறோம். இந்த எட்டு வருஷ அனுபவத்தைக் கொண்டு இத்திட்டங்களை இந்த நோக்கத்துடன் பரிசீலிக்கும் போது, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு குடியானவனின் வாழ்க்கைத் தரமும் உயர வேண்டும், ஒவ்வொரு பண்ணையாளின் வாழ்க்கைத்தரமும் உயர வேண்டும், ஒவ்வொரு குடும்பத்தின்

29th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

வாழ்வும் சிறக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமானால், திட்டங்களில் ஆங்காங்குள்ளவர்களுக்குப் பொறுப்பு இருந்தால்தான் அதைச் சாதிக்க முடியும் என்று தெரிகிறது. வெளியிலிருந்து வரும் சக்தியால் அதைச் சாதிக்கமுடியாது. இக்காரணத்தால், இத்திட்டங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களாலும் பஞ்சாயத்துக்களாலும் நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காக, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களையும் பஞ்சாயத்துக்களையும் அமைத்து அவைகளிடம் இத்திட்டங்களை ஒப்படைக்க முயற்சி செய்துவருகிறோம். புதிய திட்டங்கள் நன்றாக நடக்கச் செய்வதற்காக இவ்வாறு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசும் போது, 'முன் இருந்ததே பரவாயில்லை போலிருக்கிறது இப்பொழுது வருவதில் அதைவிடக் கஷ்டம் இருக்கிறது' என்று பேசினார்கள். புதிய மாறுதல்கள் ஏற்படும்போது, முன் இருந்த ஜில்லா போர்டு முறையே பரவாயில்லை போலிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அது வாஸ்தவம்தான். மாறுதல் ஏற்படும்போது, முன் இருந்தது மறைந்து, புதிய அமைப்பு ஏற்படுகிற வரையில், முன் இருந்த சௌகரியங்கள் கூட இல்லாமல், கொஞ்சம் குறையும் நிலைமையை இடைக்காலத்தில் பார்க்கிறோம். அது ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. நாம் போட்டிருக்கும் திட்டம் முழுவதும் நிறைவேறும்போது, முன்பு இருந்த அமைப்பைவிட இது நன்றாக இருக்கிறதா இல்லையா என்றுதான் நாம் இதிலே முக்கியமாக பார்க்கவேண்டும். மாறுதல் ஏற்படும்போது, இடைக்காலத்தில் ஏற்படும் இடைஞ்சலைப் பார்த்து, முன் இருந்த ஜில்லா போர்டே பரவாயில்லை போலிருக்கிறது என்ற கருத்தை நாம் கொள்ளக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் அட்வைஸரி கமிட்டி போடுவதைப் பற்றி திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டு, அதிலே காங்கிரஸ்காரர்களையே போட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர் சொல்வது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ தெரியாது. அதற்கெல்லாம் இடம் இல்லாமல், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் வந்துவிடுகிறது. அது வெறும் அட்வைசரி கமிட்டி மட்டுமல்ல, அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நடத்தும் பொறுப்பே அவர்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே நாம் இதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறோம். பஞ்சாயத்து அமைப்பதிலே, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் அமைப்பதிலே, அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமைப்பதிலே கட்சிக் கொள்கைகளுக்கோ அல்லது கட்சி முரண்பாடுகளுக்கோ இடம் இல்லை, எல்லாக் கட்சிகளும் இதிலே ஒன்றாகச் சேர்ந்து உழைக்கும் வாய்ப்பு இதிலே இருக்கிறது என்பதை அவ்வப்போது வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். அதில் ஏதோ எங்களுடைய கட்சிக்காரர்களையே நாங்கள் அதிகமாகப் போடுகிறோம் என்ற குறை இருக்குமானால், அந்தக் குறையையும் தவிர்ப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர் என்றால் உடனே பரவாயில்லை, காங்கிரஸ் அழிந்து போனாலும் பரவாயில்லை, மற்றவர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று மற்றவர்கள் நினைக்கக்கூடிய முறை இருக்குமானால்,

[Sri C. Subramaniam] [29th April 1960]

ஓரளவு கட்சிக் கண்ணோடு பார்க்கும் நிலைமை நமக்கும் வந்து விடுகிறது. 'அந்தச் சின்ன புத்தி எனக்கு இல்லை' என்று சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு இந்தச் சின்ன புத்தி இல்லாமல் இருக்கலாம்; ஆனால், வேறு கட்சிகளே இல்லாமல் ஒழிக்கப்பட்டு விடும். வேறு அரசியல் கட்சிகளே இருக்க முடியாது. வேறு அரசியல் கட்சி இருந்தால் வாழவே முடியாது என்ற கொள்கை உடையவர்களுக்கு இந்தச் சின்ன புத்தி எதற்காக இருக்க வேண்டும்? இதைவிடப் பெரிய புத்தியில் எல்லோரையும் அழித்துவிடக்கூடிய பெரிய கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு சின்ன புத்தி ஏன் இருக்கப் போகிறது? எங்களைப் பொறுத்த வரையில் சில இடங்களில் புத்தி வந்துவிடுகிறது என்றால், அதையும் தவிர்ப்பதற்கு, மாற்றிக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்கிறோம் தவிர எல்லோரையும் அழித்துவிடவேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவர்கள் அல்ல நாங்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: வைத்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உங்களுடைய கொள்கையை எங்களை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்வது ராஜாஜி சொல்வதைப்போல் அல்லவா இருக்கிறது? கம்யூனிஸ்டு கொள்கையை ஏற்ற எந்த அரசாங்கமாய் இருந்தாலும், இப்பொழுது உட்கார்ந்திருப்பதுபோல் எதிர் வரிசையிலே யாரும் உட்கார்ந்திருக்க முடியாது; புதிய கட்சி யாரும் ஆரம்பித்து, புதிய கொள்கையை யாரும் பரப்பு முடியாது. இதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: நீங்கள் செய்யுங்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உங்களுடைய கொள்கையை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால், அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே, 'அதைச் செய்யுங்கள், செய்யுங்கள்' என்று ஏன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்? அது அல்லவே எங்களுடைய கொள்கை. இங்கு பேசுவதற்கு மட்டுமல்ல, வெளியிலே பேசுவதற்கும், எழுதுவதற்கும் மட்டுமல்ல, நாடகம் போடுவதற்கும் எல்லோருக்கும் சுதந்திரம் கொடுத்திருப்பது எங்கள் கட்சியினுடைய கொள்கை. ஆகவே, எங்கள் கட்சியின் கொள்கை வேறு; அவர்கள் கட்சிக் கொள்கை வேறு. குறை கூறுபவர்களில், ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சியானது கம்யூனிஸ்டிக் கட்சி பாக மாறிவிட்டது என்று சொல்கிறவர்களுக்கு நான் சொல்லக் கூடியது, அப்படி மாறியிருந்து நாங்கள் இப்பொழுது அதிகாரத்தில் இருப்பதாக இருந்தால், எதிர்க் கட்சி இருப்பதையே அனுமதித்திருக்க முடியாது, எதிர்க் கட்சிகளே இயங்க முடியாது என்பதுதான்.

நான் சொல்ல வந்தது, இதிலே நமக்கு இருக்கும் குறைகளை மறைத்துப் பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. குறைகளை எப்படித் தவிர்த்து நமக்குள்ளே ஒத்துழைப்பை எப்படிப் பெருக்கிக் கொள்வது என்பதைப்பற்றி இன்றைக்கு ஆலோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில்தான் திட்டங்கள் நிறை

[29th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

வேற்றுமையோடு நாம் நல்ல முறையில் பணியாற்றி, அதன் மூலமாக கிராம மக்களுக்கு ஒரு புதிய வாழ்வு ஏற்படுவதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய முடியும் என்ற கருத்தைத்தான் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்குப் புதிய சட்டங்கள், புதிய அமைப்புக்கள், புதிய பொறுப்புக்கள் மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தப் புதிய சட்டம் என்ன, புதிய அமைப்பு என்ன, புதிய முறைகள் என்ன, எதற்காக இம்மாதிரி அமைத்திருக்கிறோம் என்பதை நிறைவேற்றுகிறவர்கள், இதை வைத்துக்கொண்டு செயல்படுகிறவர்கள், உண்மையிலேயே உணரவிட்டால், நல்ல முறையில் இதை அமுலுக்குக்கொண்டு வருவது என்பது முடியாத காரியம். ஆகையால்தான், பஞ்சாயத்துச் சட்டம் புதிதல்ல; முன்னமேயே சட்டம் இருந்தது. என்றாலும் இப்பொழுது புதிதாக சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். முன்னே ஜில்லா போர்டுகள் இருந்தன. அவர்கள் இந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டு வேண்டாம் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் வைத்திருக்கிறோம் என்றால் இதிலே இருக்கும் மாறுதல்கள் என்ன, முன் இருந்த சட்டத்தின் தன்மை என்ன, முன் இருந்த அமைப்பு என்ன, என்பதை யெல்லாம் அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலில் செயல்படக்கூடிய தலைவர்கள், அங்கே இருக்கும் அங்கத்தினர்கள், அவர்களுக்குக் கீழே வேலை செய்யக்கூடிய மற்ற எல்லோருமே இதை உணர்ந்திருந்தால்தான், இந்த மாறுதலை ஏற்றுக்கொண்டு, மாறுபட்ட அமைப்பின் கீழே வெற்றி காண முடியும். அதற்காகத்தான் இங்கு ஒரு ஸெமினார் நடப்பதைப்பற்றி திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதையும் இங்கே வைக்கச் சொன்னதற்கு முக்கியமான காரணம், இங்கு சட்டசபை நடக்கும்போது அந்த ஸெமினார் நடந்தால் ஒருசமயம் நம்முடைய சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் அதிலே கலந்துக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால்தான். ஆனால், இரண்டு மூன்று பேர்கள்தான் அந்தப் பக்கத்தில் போயிருக்கிறார்கள். போகாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. இதோடு நின்றுவிடப்போவதில்லை. இங்கு ஆரம்பித்து, கலெக்டர், மற்ற அதிகாரிகள், முக்கியஸ்தர்கள், இவர்களை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கருத்தாங்கை நடத்தியதற்குப் பிற்பாடு, இது ஜில்லாவிலும், ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும், அங்கிருக்கும் சிறு சிறு அதிகாரிகள் முதற்கொண்டு மற்றவர்களும் அதில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலர்கள் எல்லோருக்குமே கருத்து அரங்குகள் மூலமாக என்ன புதிய சட்டம், நாம் எதற்காக அமைத்திருக்கிறோம், நாம் செய்ய வேண்டிய பணி என்ன, பொறுப்பு என்ன, கடமைகள் என்ன என்பதை இவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்வதற்கு இந்தக் கருத்தாங்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யாருக்கு இந்தச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு இதன் மூலம் எல்லா விளக்கங்களும் ஏற்பட்டு, அதன் மூலமாக அவர்கள் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [29th April 1960]

பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் ஏற்படுத்துவதிலே ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் பண்ணவேண்டும், உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சலபமாகச் சொல்கிறார்கள். நான் கருதுவது என்னவென்றால், இதுமாதிரி புதிய அமைப்பு வரும்போது, என்ன என்ன தயார் செய்யவேண்டுமோ, எதை எதை சீர்படுத்த வேண்டுமோ, எந்த எந்தக் கருத்துக்களை மக்களுக்குத் தெரியப் படுத்தவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் தெரியப்படுத்தி, அந்த அடிப்படையிலே ஆரம்பம் செய்தால், இதிலே வெற்றி பெறுவதற்கு வழி இருக்கிறது. ஒன்றுமே இல்லாமல், சட்டம் செய்தாய் விட்டது, தப்போ சரியோ, அவர்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் ஒப்பு வித்தால் இரண்டு மூன்று வருஷம் குழப்பமாக இருந்து மேற் கொண்டு சரியாய்விடும் என்று சொல்லி, மூன்று தடவைகளிலே கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை, எல்லாவற்றையும் உடனடியாகக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று முடிவு செய்திருக்கலாம். கஷ்டம் இல்லை. இருந்தாலும், இன்றைக்கு நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியின் மூலமாக வெற்றி காணவேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான், படிப்படியாக 75 பள்ளக்குகள் என்று எடுத்துக் கொள்ளும்போது, அந்த 75-க்கு வேண்டிய எல்லா ஆயத்தங் களும் செய்துவிட்டு, அங்கிருக்கும் மக்களுக்கும் இதைப்பற்றித் தெளிவுறச் செய்துவிட்டு, படிப்படியாகப் போகவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஆகையால்தான் இதிலே சிறிது காலதாமதம் ஆகிறது. அப்படிச் காலதாமதம் செய்வதினால் நன்மைதான் ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தக் காலத்தை நாம் வீணாக்கவில்லை. என்ன என்ன தயார் செய்யவேண்டுமோ அதைத் தயார் செய்வதற்கு இந்த இடைக்காலத்தைப் பயன்படுத்து கிறோம். இந்த அடிப்படையிலே புதிய பொறுப்பை, அந்தந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு நாம் ஒப்பு விக்கும்போது, அந்தப்பிரதிநிதிகள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு, அங்கு வெற்றி பெறுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுத்துவதற்காக இந்தச் சபையில் இருக்கும் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் எல்லாக் கட்சிகளும் பாடுபடவேண்டும். அதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் நான் மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன்.

இது வரையில் நடந்துவந்திருக்கும் பல குறைகளைச் சொன் னார்கள். மற்றக் கட்சிகாரர்களெல்லாரும் போய்ப் பார்க்க ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்து, எப்படி நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. பார்லிமென்டரி கன்ஸல்டேட்டிவ் கமிட்டியில் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் ப்ளாக் ப்ளாக் காகச் சென்று அங்கு நடந்திருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றி அவர் களுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் கொடுக்கக்கூடாது, இதையெல்லாம் பார்க்கக்கூடாது, அவர்கள் வந்தாலும் வெளியே ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதில்லை. அவர்களே போய்ப் பார்த்து கருத்துத் தெரிவிக்கும்போது, நல்ல கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

29th April 1960]

SRI M. KALYANASUNDARAM : 'அவர்கள் வந்தால் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளமாட்டேன்' என்று தென்னாட்டு மந்திரி சொன்ன தாக பார்லிமென்டில் வந்தது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தென்னாட்டு மந்திரி என்றால், இதை எந்த நாட்டு மந்திரி சொன்னாரோ எனக்குத் தெரியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சென்னை மந்திரிதான்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அப்போது தென்னாட்டு மந்திரி என்று சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். எவ்வளவு தூரத்திற்கு உண்மையோ தெரியாது. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி கலந்து கொள்ளும் கூட்டமாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் கலந்துகொண்டாலும், மந்திரிகள் ஒதுங்கியிருந்ததாக எனக்குத் தெரியாது. அம்மாதிரி செய்திருந்தால், அது தவறு. அதைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள் கிறேன். இதுவரையில் நடந்ததாகத் தெரியாது. ஒரு கட்சிக் காரர்கள் வருகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் வந்ததனால் அவர் களுடைய தரம் உயர்ந்துவிட்டது என்றே, எங்களுடைய தரம் குறைந்துவிட்டது என்றே சொல்லமுடியாது. ஒரு கட்சிக்காரர் வருகிறார் என்பதற்காக வரமாட்டேன் என்று யாரும் சொல்லி யிருக்கமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. அப்படி யாராவது தவறாகச் சொல்லியிருந்தால், அதைத் திருத்திக் கொள்வது அவசியம் என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன். இது மாதிரி எல்லோரும் பார்க்கவேண்டும், இதிலே இருக்கக்கூடிய குறைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் 'எவால்யுவேஷன் கமிட்டி' என்று சென்னைப் பிராந்தியத்திற்கு ஒரு தனி கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அவர்கள் இந்த வருஷம் சுற்றிப் பார்த்து அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். என்ன குறைகள் இருக்கின்றன, எந்த அளவுக்கு வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்பதை யெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு பல காரியங்களைச் செய்ய முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் எப்படி ஏற்பட்டது? காங்கிரஸ்காரர் மட்டுமல்ல, எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்த ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் சென்ற விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்ட பிற்பாடு 'இப்பொழுது இருக்கிற முறையில் போகுமானால், இதன் மூலம் வெற்றிகரமாக நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது, பணியாற்ற முடியாது, ஆகையினால் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் ஏற்படுத்தவேண்டும்' என்கின்ற சிபார்சை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். பிற்பாடு இப்பொழுது அந்த சிபார்சுகளை நிறைவேற்றும்பொழுது எல்லா அம்சங்களிலும் அடிப்படையில் மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டியிருக்கிறது என்பதை அங்கத் தினர்கள் உணர்வார்கள்.

ஆதிமூலம் அவர்கள் இப்பொழுது அதிக ரூபாய் சம்பளமாக வீணாக்கப்படுகிறது என்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக மேலாகப் பார்க்கும்பொழுது, வெளியில் பார்க்கும் பொழுது இன்றைக்கு நிர்வாகம் பூராவுக்குமே சம்பளமாக அதிகத் தொகை போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சிலர் நினைக்கலாம்.

[Sri C. Subramaniam] [29th April 1960]

அது நிஜமாகக்கூட இருக்கும் என்று சிலருக்குத் தோன்றலாம். இதை நன்றாக யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்குத் தான் முக்கியமாகச் செலவழிக்கிறது. அதனால் கல்வித் துறைக்கு ஒதுக்கிய தொகை பூராவுமே சம்பளத்திற்குப் போகிறது என்று சொல்லிவிடமுடியுமா? அதே மாதிரிதான் விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், சர்க்கார் செலவழிக்கவேண்டியது என்ன இருக்கிறது? கடன் கொடுப்பது, பங்கு கொடுப்பது இருக்கட்டும். ஆனால், அதற்கு வேண்டிய நிபுணர்களை நியமித்து, வில்லேஜ் லெவல் வொர்க்ஸ் நியமித்து, விவசாய மேஸ்திரி, டெமான் ஸ்ட்ரேட்டர்களை நியமித்து மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டியது தான் சர்க்காருடைய பொதுப் பணியாக இருக்கிறது. அதில் தான் முக்கியமாக கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக விவசாயத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனை ரூபாய் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், சம்பளம் கொடுக்காமல் முடியாது. அதே மாதிரி என்ஜினீயரிங் துறையிலும், என்ஜினீயர்களுடைய பல்வேறு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதைக் கணக்கு போட்டுப் பார்த்தால் அதிகமாகத்தான் இருக்கும். அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்காமல் எப்படி காரியங்களைச் செய்ய முடியும்? செய்ய முடியாது. அதேமாதிரிதான் கூட்டுறவுத் துறையிலும். வெடரினரியிலும் அப்படித்தான். அதேமாதிரி டாக்டர்கள் தேவையாக இருக்கிறது. அதிகச் சம்பளம் கொடுத்துத் தான் டாக்டர்களை அதிகமாக வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதெல்லாம் சம்பளத்தில் போகிறது என்று சொன்னால், உண்மையாகவே பலருக்குத் தோன்றலாம் எதற்காக இவ்வளவு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று. இன்றைக்கு அவர்கள் செய்யக்கூடிய பணி என்ன என்பதையெல்லாம் பார்த்து, ஒன்றிரண்டு இடத்தில் ஒரு அதிகாரிக்கு செய்யவேண்டிய வேலை ஒன்று மில்லை என்றால், அவரை எடுத்துவிடலாமா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம். அப்படிப் பரிசீலனை செய்ததில், ஒன்றிரண்டு இடத்தில் அதிகாரிகள் தேவையில்லை என்பதையும் கூட உணர்ந்து அதை எப்படி மாற்றி அமைப்பது என்பதுபற்றியும் பரிசீலனை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு எல்லாம் வீணாக சம்பளத்திலே போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், நிர்வாகம் எப்படி நடைபெறவேண்டும் என்பதை உணராமல் சொல்லுகிறதாக ஏற்பட்டு விடும். அதன் மூலம் மக்களிடையே கூட ஒரு குழப்பமான கருத்து பரவி விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இத்தனை அதிகாரிகள் எதற்கு? அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சம்பளத்தை நமக்கு பிரித்துக் கொடுத்துவிடக்கூடாதா என்ற நினைப்பு வந்துவிடும். ஆகையினால் இம்மாதிரி நிலைமையை யோசித்துப்பார்க்காமல் மேலெழுந்தவாரியாக சொல்லுவதை தவிர்ப்பது அவசியம் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மக்களுக்காகச் செய்யக்கூடிய வேலைகள் பல இருக்கின்றன. அவர்களுக்குப் பல விதத்தில் சௌகரியம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி சௌகரியம் செய்து கொடுப்பதற்கு மக்களும்

29th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

ஓரளவு உதவ முன்வருவதன் மூலம்தான், சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய நிதியை வைத்துக்கொண்டு, மக்கள் கொடுக்கக்கூடிய பங்களையும் வைத்துக்கொண்டு பல திட்டங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் என்ன? இன்னும் கொஞ்சம் வரி போட்டு பூரா பணத்தையும் சர்க்காரே கொடுத்துவிடலாம். அப்படிச் செய்தால், இது என்ன மனப் பான்மையில் கொண்டுபோய்விடும் என்றால், எல்லாம் செய்ய வேண்டியது சர்க்கார் தான் என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அப்படியில்லாமல் நாமே நமக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து கொள்ள முடியும் என்று மக்களிடையே ஒரு தன்னம்பிக்கை ஏற்படவேண்டுமென்று முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். அம்மாதிரி தன்னம்பிக்கை ஏற்படவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகத் தான் இம்மாதிரி மக்களும் இதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். முதலில் நடக்க முடியாமல் இருக்கும்பொழுது உதவி கொடுத்து நடக்கச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு கொஞ்சம் நடக்க ஆரம்பித்த பிற்பாடு, உதவி இல்லாமலே நடக்கக்கூடிய சக்தி வந்துவிடுகிறது. அதைப் போலத் தான் இப்பொழுது சர்க்கார் கொஞ்சம் உதவி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பிற்பாடு சர்க்கார் உதவி இல்லாமலே மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்துகொள்ளுவதற்கு வேண்டிய தன்னம்பிக்கையையும், சக்தியையும் பெற்று விடுவார்கள். இன்றைக்கு பல திட்டங்களை, பல காரியங்களை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொன்னால், கிராம மக்களுக்கு அவர்களாகவே செய்துகொள்ளக் கூடிய சக்தி இன்றைக்கு ஏற்படுகிறதோ, அன்று தான் நாம் பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இன்றைக்கு அந்த வழியைக் காட்டுவதற்காகத்தான் இந்தமாதிரி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். 'உங்களிடம் சக்தி இருக்கிறது, நீங்கள் நினைத்தால் இந்த வேலைகளை நீங்களே செய்து கொள்ள முடியும்' என்ற தன்னம்பிக்கையை மக்களிடையே ஏற்படுத்துவதற்காகத் தான் 100-க்கு 50 மடங்கு, 25 மடங்கு நீங்கள் போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். அம்மாதிரி இந்தத் திட்டங்களில் மக்கள் பங்கு கொள்ளுவதன் மூலம் தான் அவர்களுக்கு தன்னம்பிக்கை ஏற்படும். கிணறு வெட்டுவது பற்றி பல பேர்கள் பேசினார்கள். 50 பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இல்லை. 100-க்கு 25 பங்கு மக்களிடத்திலிருந்து வந்தால் போதும். அதுவும் பிற்போக்கான மக்கள் உள்ள இடத்தில் ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் இடங்களில் 75 சதவிகிதத்திற்கு மேல் 15 சதவிகிதம் ஹரிஜன நல இலாகாவினால் கொடுக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி இடங்களில் மக்கள் 100-க்கு 10 பங்கு தான் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

பிற்போக்கான இடங்களில் எந்த விதத்திலும் மக்கள் உதவி செய்ய முடியாது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பணம் கொடுப்பது மட்டும் உதவி இல்லை. பிற்போக்கான இடங்களில் வேலையில்லாமல் எத்தனையோ மாதங்களுக்கு வீணாக காலத்தை மக்கள் கழிக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்றால், அங்குள்ள மனித சக்தி பூராவையும் பயன்படுத்தினால், அது ஒன்றே போதும், கிராம மக்களின் வாழ்க்கை உயர, அதற்குரிய நல்ல திட்டங்களை வகுக்க என்பதில் சந்தேகம்

[Sri C. Subramaniam] [29th April 1960]

இல்லை. பெரிய திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, சிறிய திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேண்டுமானால், மக்களுடைய வாழ்வு உயரவேண்டுமானால் இன்றைக்கு கிராமங்களில் வீணாகக்கூடிய மனித சக்தியை பூரணமாக உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அதன் மூலம்தான் பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்த முடியும். அவர்கள் சொல்லுகிற புரட்சி அல்ல, நான் சொல்லுகிற நன்மை ஏற்படக்கூடிய புரட்சி. மனித சக்தியை ஒன்று திரட்டினால் நான் சொல்லக்கூடிய நன்மை பயக்கும். புரட்சி ஏற்பட்டு விடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் 3 மாதங்கள் தான் வேலை செய்கிறார்கள், 4 மாதங்கள் தான் வேலை செய்கிறார்கள் சில இடங்களில் வேண்டுமானால் 8 மாதங்களுக்கு வேலை செய்யலாம்—பற்ற சமயங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கும்பொழுது அவர்களுடைய உழைப்பை கிராம முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியும். அதன் மூலம் இதுவரையில் இல்லாத ஒரு பெரிய சக்தியை கிராமங்களில் ஏற்பாடு செய்துகொள்ளலாம். அதற்கு என்ன செய்வது என்பது பற்றித் தான் நாம் எல்லோரும் ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்து பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், வழி காணக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்கு இது தான் வழி. இன்றைக்கு உங்களுடைய பொது உழைப்பைக் கொடுங்கள் என்று கிராம மக்களைக் கேட்கிறோம். வேலையில்லாத காலத்தில் பொது நன்மைக்காக, கிராம நன்மைக்காக, குழந்தைகளுடைய நன்மைக்காக கிராம மக்கள் தங்களுடைய உழைப்பைக் கொடுத்தால், எத்தனையோ காரியங்களை செய்து முடிக்கலாம். ஒரு தடவை வேலை செய்து தங்கள் சக்தியினால் ஒரு ரோடு போடமுடியும் என்று தெரிந்துவிட்டால், உடனே அடுத்தாற்போல் கிணறு வெட்டுவதற்கு ஊக்கம் ஏற்படுகிறது. ஒரு காரியத்தை சாதித்து முடித்து விட்டால், பிறகு எல்லாக் காரியங்களையும் நம்மால் சாதிக்க முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிடும். குழந்தை ஒரு தடவை விழுந்தாலும், பிறகு மறுபடியும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நடக்க ஆரம்பிக்கிறது. கொஞ்சம் நடக்க ஆரம்பித்தவுடன் தன்னம்பிக்கை வந்தவுடன் தானாகவே நடக்க ஆரம்பிக்கிறது. பிறகு நாளடைவில் விரைவாக நடக்கிறது. பின்பு ஓடவும் செய்கிறது. அதேபோலத் தான் கிராம மக்கள் வாழ்க்கையும். ஒரு காரியத்தை தாங்கள் சாதித்துவிடமுடியும் என்று தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்ட உடனேயே மற்ற காரியங்களை சாதித்துவிடமுடியும் என்ற நம்பிக்கை மனதிலே தானாக விழுந்துவிடுகிறது. சர்க்காரே 100-க்கு 100 பங்கு போட்டு செய்யவேண்டும், நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமாட்டோம் என்று சொன்னால், அதில் காண்ட்ராக்டர்களுக்கு விட்டால் காண்ட்ராக்டர்களுக்கு நடுவில் 10, 15 சதவிகிதம் பணம் போய்விடும். அந்த நிலைமையில் நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முன்வந்தால், இந்த இயக்கம் எதற்காக ஏற்பட்டதோ அந்த நன்மையை நாம் பெற முடியாது. அதைத் தான் நாம் குறிக்கோளாக மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த குறிக்கோளை வைத்துக்கொண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எந்த முறையில் பணியாற்ற வேண்டும்; எந்த முறையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்பதற்குத் தான் இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் என்ற அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி, பணத்தையெல்லாம்

29th April 1960] [Sri C. Subramaniam]

அவர்களிடம் ஒப்புவித்து அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகளையும் ஒப்படைக்கிறோம். 'வரி வசூல் செய்வதில் உங்களுக்கு வரக்கூடிய பங்கு இது, இன்னும் பணம் அதிகமாக வேண்டுமானால், உங்களிடமே சக்தி இருக்கிறது. அதை பயன்படுத்திக் கொள்ள முன்வரவேண்டும்' என்ற முறையில் தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதுமாதிரி ஒரு இடத்தில் பயன்படுத்திக்கொள்ள முன்வந்தால், அதைப் பார்த்து மற்ற இடங்களில் அதைவிட அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முன் வருவார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு இடத்திலும் அதன் மூலமாக நல்ல பலன் ஏற்படும். ஒரு பக்கத்தைப் பார்த்து, இன்னொரு பக்கத்தில் ஊக்கம் ஏற்படும். தொத்து வியாதி பரவுவது போல், நல்ல விஷயமும் பரவலாம். அம்மாதிரி பரவுவதற்குரிய மனித சக்தி கிராமங்களில் இருக்கிறது. இந்த சக்தியைப் பரவலாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையை நாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லாமே குறையில்லாமல் நன்றாக நடக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோரும் மகாத்மா காந்தியைப் போல் குறை இல்லாமல் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. அதேபோல் மற்ற கட்சியினர்களும் 'நாங்கள் எல்லோரும் மனிதப் பிறவிகள் இல்லை. தெய்வப் பிறவிகள், நாங்கள் செய்வதில் குற்றமே சொல்ல முடியாது' என்று சொல்லமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். வேறு வித்தியாசங்கள் நம்பிடையே இருக்கலாம். ஆனால் பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில், பெரிய இயக்கத்தை நடத்துவதில், எல்லோரும் கட்சியை மறந்துவிட்டு ஒத்துழைப்பதற்கு இதிலே இடம் இருக்கிறது. நமக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளைக் குறைத்துக்கொள்ளுவதற்கு இதிலே இடம் இருக்கிறது என்கிற கருத்தைத் தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கும் நிறைவாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது, குற்றம் குறையே இல்லை என்ற கருத்தை நான் தெரிவிக்கவில்லை. இந்த மான்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது இந்த 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வது மட்டுமல்ல, இதன் மூலமாக நான் சொல்லுகிற ஒரு புரட்சி சமுதாயத்திலே ஏற்படவேண்டும், இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய வறுமை நீங்கவேண்டும், மூட நம்பிக்கைகள் போகவேண்டும், அறியாமையை நீக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நம்முடைய கிராம மக்கள் நல்லதோர் வாழ்வு பெறுவதற்கு இந்த மான்யத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதுமட்டுமல்ல, இங்கு வோட்டு அளிப்பதுமட்டுமல்ல, அதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நிரூபித்துக்காட்ட, உறுதி சொல்லக்கூடிய முறையில் வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு—வேறு எந்த மான்யத்திலும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டதில்லை — நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொள்ளும் முறையிலே வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஏகமனதாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the allotment of Rs. 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works be reduced by Rs. 100.'

[29th April 1960]

The cut motion was put and lost.

It being 1 o'clock, Mr. Speaker, proceeded, pursuant to the rules, successively to put forthwith the question on the Demand under discussion and also the questions on the other Demands notice of which had been given by the Government.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 3,30,81,300 under Demand XXXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION DEPARTMENT.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 39,05,900 under Demand V—Registration Department.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 10,81,300 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIII—KHADI.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 2,48,78,000 under Demand XXIII—Khadi.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIX—FAMINE

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding rupees 3,09,100 under Demand XXIX—Famine.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—PENSIONS.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,65,56,500 under Demand XXX—Pensions.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXI—STATIONERY AND PRINTING.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 1,29,53,800 under Demand XXXI—Stationery and Printing.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

29th April 1960]

DEMAND XXXII—MISCELLANEOUS.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 74,92,800 under Demand XXXII—Miscellaneous.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 2,54,68,100 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Public Health.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLIII—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 11,50,000 under Demand XLIII—Commutated Value of Pensions.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLIV—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF GOVERNMENT TRADING.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 5,51,46,300 under Demand XLIV—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLV—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rupees 16,45,63,500 under Demand XLV—Loans and Advances by the State Government.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

IV.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(5) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1960.

Mr. SPEAKER: I have to announce that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1960.

VII.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1960.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1960.

Mr. SPEAKER: The question is—

'That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1960.'

[29th April 1960]

The motion was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders,

'Nil.'

B.—Reports, Notifications and other papers.

* 89. *Note on Community Development Programme—Demand No. XXXIII.*

† 90. *The Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960).*

† 91. *The Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 18 of 1960).*

92. *The Report of the Committee on State Transport (Nationalised).*

* Circulated on 27th April 1960,

† Circulated on 28th April 1960.

[29th April 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 860 asked by Sri A. Vedarathnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th April 1960, page 777 supra.]

Statistical particulars in respect of schools ordered to be converted.

Serial number and name of the Educational district.	Names of the Elementary schools ordered to be converted into Basic during 1959-60.	Name of the compact areas (Basic Training schools) in which the Elementary school is situated.
(1)	(2)	(3)

COIMBATORE DIVISION.

Board Elementary School—		
1 Dharmapuri ..	Andikkarai	Government Secondary and Basic Training School, Mettur Dam.
2 Do. ..	Ayyampudur	Do.
3 Do. ..	Kottayur	Do.
4 Do. ..	Koolayur	Do.
5 Do. ..	Kunjandiyur	Do.
6 Do. ..	Nangavalli	Do.
7 Do. ..	Porayur	Do.
8 Do. ..	Pudusampalli	Do.
9 Do. ..	Chinnamettur	Do.
10 Do. ..	Melaporayur	Do.
11 Do. ..	Thangakarai	Do.
12 Do. ..	Thottipatti	Do.
13 Do. ..	Veeranur	Do.
14 Do. ..	Akkampanthikadu	Do.
15 Do. ..	Masilapalayam	Do.
16 Do. ..	Melappanur	Do.
17 Do. ..	Kullamudayanur	Do.
18 Do. ..	Vowal Thoppu	Do.
19 Do. ..	Palankettai	Do.
20 Do. ..	Pottaneri	Do.
21 Do. ..	Malamanur	Do.
22 Villupuram ..	Salamedu	Government Basic Training School, Villupuram.
23 Do. ..	Orathur	Do.
24 Do. ..	H. W. Elementary School, Valuduraddi.	Do.
25 Do. ..	Panchayat School, Kandampakkam.	Do.
26 Do. ..	Board Elementary School, Janakipuram.	Do.
27 Do. ..	H. W. Elementary School, Kandampakkam.	Do.
28 Do. ..	Board Elementary School, Naramedu.	Do.
29 Do. ..	Board Elementary School, Vadakanchipalayam.	Do.
30 Do. ..	Board Elementary School, Thiruvamuthur.	Do.
31 Do. ..	Board Elementary School, Thenpasar.	Do.
32 North Arcot ..	Government Garden Elementary School, Thirupathur.	Government Basic Training School, Katpadi.
33 Do. ..	D.S. Elementary School, Thirupathur.	Do.
34 Do. ..	Municipal Elementary School, Ambethkarnagar.	Do.

[29th April 1960]

Serial number and name of the Educational district.	Names of the Elementary schools ordered to be converted into Basic during 1959-60.	Name of the compact areas (Basic Training schools) in which the Elementary school is situated.
(1)	(2)	(3)
COIMBATORE DIVISION—cont.		
35 North Arcot ..	Aided Elementary School, P.M. Chetty Street, Vellore.	Government Basic Training School, Katpadi.
36 Do. ..	Saraswathi Aided School, Kakitha patadai, Vellore.	Do.
37 Do. ..	T.E.L.C., Shanarkuppam ..	Do.
38 Do. ..	Municipal Elementary School, Krishnapuram.	Do.
39 Do. ..	Board Higher Elementary School, Latheri.	Do.
40 Do. ..	Board Elementary School, Papperi.	Government Basic Training School, Ranipet.
41 Do. ..	Board Elementary School, Chackramathur.	Do.
42 Do. ..	Panchayat Elementary School, Sathur.	Do.
42 Do. ..	Aided Elementary School, Kukundi.	Do.
44 Do. ..	Aided Higher Elementary School, Chackramathur.	Do.
45 Do. ..	Panchayat Elementary School—Mecheri	Do.
46 Do. ..	Ladavaram	Do.
47 Do. ..	Velur	Do.
48 Do. ..	Karikanthangal	Do.
49 Do. ..	Kilpadhi	Do.
50 Do. ..	Karivedu	Do.
51 Do. ..	Board Elementary School—Kannaiyanur	Do.
52 Do. ..	Semmedu	Do.
53 Do. ..	Gudinallur	Do.
54 Do. ..	Arakarsi	Do.
55 Do. ..	Aided Elementary School, Thalannur.	Do.
56 Do. ..	Aided Higher Elementary School, Ammoor.	Do.
57 Pudukkottai ..	Board Elementary School, Nathamedu.	Government Basic Training School, Mayanur.
58 Do. ..	Board Elementary School, Kambadipatti.	Do.
59 Do. ..	Panchayat Elementary School, Pudupatti.	Do.
60 Do. ..	H.W. Elementary School, S. Pallapalayam.	Do.
61 Do. ..	Aided Higher Elementary School, Jayamkondan.	Do.
62 Do. ..	Municipal Elementary School, Pasupathipalayam.	Government Secondary and Basic Training School for Women, Karur.
63 Do. ..	Municipal Elementary School, Thirumanilayur.	Do.
64 Do. ..	R.C. Aided Elementary School, Chinnadarapuram.	Do.
65 Do. ..	Board Elementary School—Puthambur	Government Training School, Pudukkottai.
66 Do. ..	South Chettiapatti	Do.
67 Do. ..	Vannianviduthi	Do.
68 Do. ..	Vadakkuparamanpatti	Do.
69 Do. ..	Rajapatti	Do.
70 Do. ..	Pathampatti	Do.

29th April 1960]

Serial number and name of the Educational district.	Names of the Elementary schools ordered to be converted into Basic during 1959-60.	Name of the compact areas (Basic Training schools) in which the Elementary school is situated.
(1)	(2)	(3)
COIMBATORE DIVISION—cont.		
71 Pudukkottai ..	Board Elementary School—Arayapatti.	Government Basic Training School, Pudukkottai.
72 Do. ..	Pudukottaividuthi	Do.
73 Do. ..	Aided Elementary School, Kullannur.	Do.
74 Do. ..	C.S.I. Higher Elementary Girls School, Karur.	Government Secondary and Basic Training School (Women), Karur.
75 Do. ..	Aided Higher Elementary School, Panchamadevi.	Do.
76 Do. ..	Board Higher Elementary School, Nerur.	Do.
77 Do. ..	Board Higher Elementary School, Paramathi.	Do.
78 Do. ..	R.C. Higher Elementary School, Venkatakulam.	Do.
79 Salem ..	Aided Elementary School, Kosavanpatti.	Government Basic Training School (Women), Namakkal.
80 Do. ..	Ramakrishna Aided Elementary School, Mohanur.	Do.
81 Do. ..	Board Elementary School, Rasi-palayam.	Do.
82 Do. ..	Board Elementary School, Valakombai.	Government Basic Training School, Gangavalli.
83 Do. ..	Board Elementary School, Ulipuram.	Do.
84 Do. ..	Board Elementary School, Mammalaipalakkadavu.	Do.
85 Nilgiris ..	Board Elementary School—Thannir Pandal Palayam ..	Government Basic Training School, Avanashi.
86 Do. ..	Chettipudur	Do.
87 Do. ..	Keetipalli	Do.
88 Do. ..	Punjaithamaraikulam	Do.
89 Do. ..	Mondipalayam	Do.
90 Do. ..	Allikulam	Do.
91 Do. ..	Pethinaickenpalayam	Do.
92 Do. ..	A. Komarapalayam	Do.
93 Do. ..	Pulipar	Do.
94 Do. ..	Komarapalayam	Government Basic Training School, Bhavanisagar.
95 Do. ..	Indiampalayam	Do.
96 Do. ..	Kondappanaickenpalayam	Do.
97 Do. ..	Maccanankambai	Do.
98 Do. ..	Nanjappa Goundenpudur	Do.
99 Do. ..	Pungur	Do.
100 Do. ..	Thandampalayam	Do.
101 Do. ..	Vathampalayampudur	Do.
102 Do. ..	Panchayat Elementary School—Periyur	Do.
103 Do. ..	Alathukombai	Do.
104 Do. ..	Kugalur	Do.
105 Do. ..	Kaveripalayam	Do.
106 Do. ..	Kullampalayam	Do.
107 Do. ..	Odahathoor	Do.
108 Do. ..	Periakoravapalayam	Do.
109 Do. ..	Thalakombaipudur	Do.
110 Do. ..	K. Varapalayam	Do.
111 Do. ..	R.C. Aided Elementary School, Akkanaiodeveri.	Do.
112 Do. ..	St. Mary's School, Kolappalur ..	Do.

[29th April 1960]

Serial number and name of the Educational district.	Names of the Elementary schools ordered to be converted into Basic during 1959-60.	Name of the compact areas (Basic Training schools) in which the Elementary school is situated.	Serial number and name of the Educational district.	Names of the Elementary schools ordered to be converted into Basic during 1959-60.	Name of the compact areas (Basic Training schools) in which the Elementary school is situated.
(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)
COIMBATORE DIVISION—cont.			COIMBATORE DIVISION—cont.		
113 Nilgiris	.. Aided Elementary School, Nathipalayam.	Government Basic Training School, Bhavanisagar.	152 Erode	.. Aided Elementary School, Kollampalayam.	Government Basic Training School, Nanjampalayam.
114 Do.	.. C.S.I., Perundalayur	Do.	153 Do.	.. Board Elementary School, Vairampalayam	Do.
115 Do.	.. A.S.S., Mettupalayam	Do.	154 Do.	.. Aided Elementary School, Vallimathurampalayam.	Do.
116 Do.	.. Aided Elementary School, Gopalapuram.	Government Basic Training School, Coonoor.	155 Do.	.. Board Elementary School, Madathupalayam.	Do.
117 Do.	.. C.S.I., Kodamalai	Do.	156 Do.	.. Board Elementary School—	
118 Do.	.. C.S.I. Gurreney	Do.	156 Do.	.. Uthupalayam	Do.
119 Do.	.. Board Elementary School, Kekkatti.	Do.	157 Do.	.. Segudamthali	Do.
120 Do.	.. Municipal Elementary School, Muttikorai.	Aided Basic Training School, (Women), Ootacamund.	158 Do.	.. Subbarayanpudur	Do.
	Board Elementary School—		159 Do.	.. K. Ayyampalayam	Do.
121 Cuddalore	.. Jayamkondam	Aided Basic Training School, Porto Novo.	160 Do.	.. Kummalakuttai	Government Basic Training School, (Women), Erode.
122 Do.	.. Ellaikudi	Do.	161 Do.	.. Kasipalayam	Do.
123 Do.	.. Thambinallampattanam	Do.	162 Do.	.. Selakaraichal	S.L.N.M. Basic Training School, Karadivavi.
124 Do.	.. Athiyannallur	Do.	163 Do.	.. Annuppapatty	Do.
125 Do.	.. Alamelumangapuram	Do.	164 Do.	.. Paruvai	Do.
126 Do.	.. Boodampati	Government Basic Training School, Vadalur.	165 Do.	.. Appanaickenpatti	Do.
127 Do.	.. Ellappanpettai	Do.	166 Do.	.. Sengodampalayam	Do.
128 Do.	.. K. Nellikuppam	Do.	167 Do.	.. Villarasampettai	Do.
129 Do.	.. Vizhapallam	Do.	168 Do.	.. Karadivavi	Do.
130 Do.	.. Verkatankuppam	Do.	169 Do.	.. Municipal Elementary School, 24th Ward, Erode.	Do.
131 Do.	.. Renganathapuram	Do.	170 Tiruchirappalli.	.. Board Elementary School, Thiruvengimalai.	Government Basic Training School, Musiri.
132 Do.	.. Thalangua	Government Basic Training School, Cuddalore.	171 Do.	.. Aided Elementary School, Senampatti.	Do.
133 Do.	.. Kondur	Do.	172 Do.	.. Aided Elementary School, Mahendramangalam.	Do.
134 Do.	.. T. Pudupalayam	Do.	173 Do.	.. Board Elementary School, Jamunathapuram.	Do.
135 Do.	.. Gangaikondam	Government Basic Training School, Vadalur.	174 Do.	.. Muthiahnallur	Do.
136 Do.	.. Uyyakondavari	Do.	175 Do.	.. Vadugapatti	Do.
137 Do.	.. Veppankurichi	Do.	176 Do.	.. Salampatti	Do.
138 Do.	.. Aided Elementary School, Kettupalayam.	Government Basic Training School, Chinnasalem.	177 Do.	.. Aided Elementary School, Abinimangalam.	N.B.T.S., Puthanampatti.
139 Do.	.. Panchayat School, Kadathur ..	Do.	178 Do.	.. Aided Elementary School, Sobanapuram.	Do.
140 Do.	.. H.W. Elementary School, Namasi-vayapuram.	Do.	179 Do.	.. Board Elementary School, Peruvaiappur.	Do.
141 Do.	.. Board Elementary School, Thottiam.	Do.	180 Do.	.. Board Elementary School, Saradamangalam.	Do.
142 Do.	.. Board Elementary School, Pythanthurai.	Do.	181 Do.	.. T. E. L. C. Kempstown	R.C. Basic Training School, Tiruchirappalli.
143 Erode	.. Board Elementary School, Selpampalayam.	R.C. Basic Training School, Karmathampatti.	182 Coimbatore	.. Board Elementary School, Sethumadai.	D.I., P.N. Palayam.
144 Do.	.. Board Elementary School (Muslim), Dalavoipattanam.	Government Basic Training School, Nanjampalayam.	183 Do.	.. Board Elementary School, Kolathupudur.	Do.
145 Do.	.. Aided Elementary School, Achiyur.	Do.	184 Do.	.. Board Elementary School, Ramachandrapuram.	Do.
146 Do.	.. Board Elementary School, Athirkalpudur.	Do.	185 Do.	.. Board Elementary School, Nanjagoundenpudur.	Do.
147 Do.	.. Board Elementary School, Kulakapalayam.	Do.	186 Do.	.. Board Elementary School, Soman-durai.	Do.
149 Do.	.. Meenashipuram East L.P. School.	Do.	187 Do.	.. Board Elementary School, Saravanampatti.	Do.
150 Do.	.. Melasurankudi L.P. School ..	Do.			
151 Do.	.. Ozhukinesery L.P., School ..	Do.			

[29th April 1960]

Serial number and name of the Educational district.	Names of the Elementary schools ordered to be converted into Basic during 1959-60.	Name of the compact areas (Basic Training schools) in which the Elementary school is situated.
(1)	(2)	(3)
COIMBATORE DIVISION—cont.		
188 Tiruvannamalai.	Panchayat School, Konalur ..	Government Basic Training School, Polur.
189 Do.	Panchayat School, Mallavadi ..	Do.
190 Do.	Panchayat School, New Mallavadi.	Do.
191 Do.	D.M.E. School, Somasipadi ..	Do.
192 Do.	A.N.M., Naidumangalam ..	Do.
193 Do.	D.M., Naidumangalam ..	Do.
194 Do.	Aided Elementary School, Karkonam.	Do.
195 Do.	Board Elementary School, Kozhavaoor.	Do.
196 Do.	Board Elementary School, Potharai.	Do.
197 Do.	Board Elementary School, Sengunam.	Do.
198 Do.	Board Elementary School, Athalamangalam.	Do.
199 Do.	H.W. Elementary School, Potharai.	Do.
200 Do.	A.N.M., Vembalur ..	Do.

MADURAI DIVISION.

1 Chingleput ..	Kambarajapuram Board ..	Government Basic Training School, Walajabad.
2 Do. ..	Angambakkam Board ..	Do.
3 Do. ..	Avatur Board ..	Do.
4 Do. ..	Elayanavelur Board ..	Do.
5 Do. ..	Keelaperanthur Board ..	Do.
6 Do. ..	Perianatham Board ..	Do.
7 Do. ..	Kavanthadalam Board ..	Do.
8 Do. ..	Kalur Board ..	Do.
9 Do. ..	Boodher Board ..	Do.
10 Do. ..	Ayamichari Board ..	Do.
11 Do. ..	Arpakam Board ..	Do.
12 Do. ..	Magral Board ..	Do.
13 Do. ..	Ramapuram Board ..	Government Basic Training School, Tirur.
14 Do. ..	Irulancheri Board ..	Do.
15 Do. ..	Puduvallur Board ..	Do.
16 Do. ..	Kavankolathur Board ..	Do.
17 Do. ..	Vidayar Board ..	Do.
18 Do. ..	Vidayar T.E.L.C. ..	Do.
19 Do. ..	Kalianoor Board ..	Do.
20 Do. ..	Ponpathikuttam Board ..	Government Basic Training School, Chingleput.
21 Do. ..	Seeyalamkollai Board ..	Do.
22 Do. ..	Arur Board ..	Do.
23 Do. ..	St. Joseph's, Thimmavaram ..	Do.
24 Tanjore, West.	Arcadu Aided ..	Government Basic Training School (Men), Tanjore.
25 Do.	Keelakoilpattur Board ..	Do.
26 Do.	Uthangudi Board ..	Do.
27 Do.	Karuppumudalur Kottai Board.	Do.
28 Do.	Arundavapuram Board ..	Do.
29 Do.	Ukkadai R.C. ..	Do.
30 Do.	Pakkarakottai ..	Government Basic Training School, Orathanad.

29th April 1960]

Serial number and name of the Educational district.	Names of the Elementary schools ordered to be converted into Basic during 1959-60.	Name of the compact areas (Basic Training schools) in which the Elementary school is situated.
(1)	(2)	(3)
MADURAI DIVISION—cont.		
31 Tanjore, West.	Kanjanur Aided ..	Government Basic Training School, Tirubuvanam.
32 Do.	Kanjanur T.E.L.C. ..	Do.
33 Do.	Kottur Aided ..	Do.
34 Do.	Manalur ..	Do.
35 Do.	Tirunageswaram Thoppu St. Aided.	Government Basic Training School, Aduthurai.
36 Do.	Suriyanar Koil Board ..	Do.
37 Do.	Thirunelakadai Harijan Welfare.	Do.
38 Do.	Visalur Aided ..	Do.
39 Do.	Tinagarajapuram Aided ..	Do.
40 Do.	Narasingapuram Aided Higher.	Do.
41 Do.	Sathanur Board ..	Do.
42 Do.	Pandanallur Board ..	Do.
43 Tanjore, East.	Jyothivihasa Aided Elementary, Kadavasal.	Government Basic Training School, Tirumullaivasal.
44 Do.	Ramakriba Aided Elementary, Kadavasal.	Do.
45 Do.	Board Elementary School, Umayalpatty.	Do.
46 Do.	Board Elementary School, Chinnamanaickenpalayam.	Do.
47 Do.	Aided Elementary, Kattur ..	Do.
48 Do.	Board Elementary, Vembodai ..	Do.
49 Do.	Aided Elementary, Pannakaramkottagam.	Do.
50 Do.	Aided Elementary, Erukattancheri.	Basic Training School, Tranquebar.
51 Do.	Aided Elementary, Kattucheri ..	Do.
52 Do.	K.S.V. Aided Elementary, Porayar.	Do.
53 Do.	St. John's Aided Elementary, Vellipalayam, Tranquebar.	Do.
54 Do.	Aided Muslim Elementary, Tranquebar.	Do.
55 Do.	T.E.L.C. Elementary School, Porayar.	Do.
56 Do.	T.E.L.C. Platcho Elementary School, Tranquebar.	Do.
57 Do.	Narayananaicken Chavadi Aided.	Do.
58 Do.	Pachaiperumanallur Aided ..	Do.
59 Do.	Kaliappanallur Aided ..	Do.
60 Do.	Ayyappadi Board ..	Do.
61 Do.	Budanur Aided ..	Do.
62 Dindigul ..	Chattnaickenpatty Board ..	Government Basic Training School, Dindigul.
63 Do.	Jambulipatty Aided ..	Do.
64 Do.	R.C. Elementary, Yagappanpatty.	Do.
65 Do.	Little Flower Elementary, Kottapatty.	Do.
66 Do.	R.C. Elementary, Pudupatty ..	Do.
67 Do.	Sudan Mahalingam Vidyalayam, Bodinayakanur.	Government Basic Training School, Bodinayakanur.
68 Do.	Adi-Dravida Aided Elementary Board Meenakshipuram.	Do.
69 Do.	Devenger Elementary School, Renganathapuram.	Do.
70 Do.	Sundarajapuram Aided ..	Do.
71 Do.	Munnilakottai Board ..	Aided Basic Training School, Gandhigram.

29th April 1960]

[29th April 1960

Serial number and
name of the
Educational
district.
(1)

Names of the Elementary
school ordered to be
converted into Basic
during 1959-60.
(2)

Name of the compact areas
(Basic Training schools)
in which the Elementary
school is situated.
(3)

Serial number and
name of the
Educational
district.
(1)

Names of the Elementary
schools ordered to be
converted into Basic
during 1959-60.
(2)

Name of the compact areas
(Basic Training schools)
in which the Elementary
school is situated.
(3)

MADURAI DIVISION—cont.

72	Dindigul	.. Ganapathimanikara Aided Elementary, New Ayakudi.	St. Michael's Basic Training School, Palni.
73	Do.	.. C.S.I. Elementary, Periakalayam-puthur.	Do.
74	Do.	.. Kothaimangalam Board	Do.
75	Ramanathapuram.	Kattaiakaranvalasai	Government Basic Training School, (Men), Ramanathapuram.
76	Do.	Melur	Do.
77	Do.	Yadhava Vidyasalai, Paramakudi.	Government Basic Training School, Paramakudi.
78	Do.	Paramakudi Board	Do.
79	Do.	Aryakala Vityasala, Emaneswaram.	Do.
80	Do.	Iswar Vilas Elementary, Emaneswaram.	Do.
81	Do.	Sundaram Aided Higher Elementary, Ariyanandal.	Do.
82	Do.	Board Higher Elementary, Melayakudi.	Do.
83	Do.	Poduakudi Board	Do.
84	Do.	R.C. Higher Elementary, Melakavanur.	Do.
85	Do.	Urappali Board	Do.
86	Do.	Emaneswaram Board	Do.
87	Do.	Board Higher Elementary, Rajakamviram.	Government Basic Training School, Muthanandal.
88	Do.	Board Higher Elementary, Kattikulam.	Do.
89	Do.	Board Elementary, Perumpacheri.	Do.
90	Virudhunagar.	Rengappanaickerpatti, Gandhi Higher Elementary School.	Government Basic Training School, Mallipudur.
91	Do.	Rengappanaickerpatti, Azad Higher Elementary School.	Do.
92	Do.	Valayapatti Hindu	Do.
93	Do.	Lakshmipuram Labour	Do.
94	Do.	Ayrdaraman T.E.L.C.	Do.
95	Do.	Ilандаikulam R.C.	Do.
96	Do.	Arasapatti Board	Do.
97	Do.	Keelakottaiyur Board	Do.
98	Do.	Melakottaiyur Board	Do.
99	Do.	Talaipuram Board Higher	Do.
100	Do.	Kadaneri R.C.	Do.
101	Do.	Kadaneri	Do.
102	Do.	Kattayatheyanpatti	Do.
103	Do.	Nathampatti R.C. Higher	Do.
104	Do.	Iyankarisalkulam Board Higher	Do.
105	Do.	Ammapatty Board	Do.
106	Do.	Moovaravendram Board	Do.
107	Do.	Thulukkappatty Board	Do.
108	Do.	Athijulam Hindu	Do.
109	Do.	Athijulam C.S.I.	Do.
110	Do.	Kottaiyur Kalaimagal	Do.
111	Do.	Noorashipuram Hindu	Do.
112	Do.	Thulukkankulam Hindu	Do.
113	Do.	Vanniampatti Kalleswari Higher.	Do.
114	Do.	Perumalthevanpatti Hindu	Do.
115	Do.	Kalangaperi Hindu	Do.
116	Do.	Pillayarkulam Board	Do.
117	Do.	Pillayarkulam Village Panchayath.	Do.
118	Do.	Thottaiyur Panchayath	Do.

MADURAI DIVISION—cont.

119	Virudhunagar.	Kothankulam Panchayath ..	Government Basic Training School, Mallipudur
120	Do.	Keelalottaipatti Labour ..	Do.
121	Do.	Karisalkulamatti Labour ..	Do.
122	Tirunelveli, South.	Lakshmipuram T.D.T.A. ..	Government Basic Training School, Udangudi.
123	Do.	St. Mary's, Veerapandiapatnam..	Do.
124	Do.	Dalavoyipuram Aided Elementary.	Do.
125	Do.	Meganaapuram T.D.T.A. Elementary (Boys).	Do.
126	Do.	Meganaapuram E.T.T.D.T.A (Girls).	Do.
127	Do.	Eachadi Raja Elementary School.	Government Basic Training School, Samugurungapuram.
128	Tirunelveli, North.	Kundampatti Board	Government Basic Training School, Kuruvikulam.
129	Do.	Kolakkattakurichi T.D.T.A. Elementary.	Do.
130	Do.	Kolakkattakurichi Hindu ..	Do.
131	Do.	Kasturi Rengapuram Aided ..	Do.
132	Do.	Mukkuttamalai Aided	Do.
133	Do.	Nackalamuthampatti R.C. ..	Do.
134	Do.	Kodappara Hindu	Do.
135	Tirunelveli, Central.	Sivagami Elementary, Vannarpatti.	Government Basic Training School, Tirunelveli.
136	Do.	Manoranjitham Higher Elementary, Kokkirakulam.	Do.
137	Do.	S.T.C. Elementary, Melanalam.	Do.
138	Do.	Haneem Higher Elementary, Melapalayam.	Do.
139	Do.	Municipal Old Elementary, Vannarpatt.	Government Basic Training School (Men), Tirunelveli, and Bishop Sargeant Basic Training School, Palayamkottai.
140	Do.	Municipal Elementary, Kurunthadayalpuram.	Do.
141	Do.	Armed Reserve Line Elementary, Palayamkottai.	Do.
142	Do.	St. Gabriel Elementary, Narasingapuram.	Do.
143	Do.	T.D.T.A. Elementary Kulavani-gapuram.	Do.
144	Madras, South.	S.S.L. (Q.M.C.) Elementary, Mylapore.	Lady Willingdon Training College Madras.
145	Kanyakumari.	Chungankadi L.P. School ..	D.V.D. Basic Training School, Kottar.
146	Do.	Manthayadi Lower Primary School.	Do.
147	Do.	Krishnankoil Upper Primary School.	Do.
148	Do.	Kodaigram Lr. Py. School ..	Do.
149	Do.	Meenakshipuram East L.P. School.	Do.
150	Do.	Melasurankudi L. P. School ..	Do.
151	Do.	Ozhukinesery L.P. School ..	Do.
152	Do.	Putheri L.P. School	Do.
153	Do.	Vedasery Weavers, Street, Lower Primary School.	Do.
154	Do.	D.V.D., L.P. School, Kottar..	Do.
155	Do.	Kodiyur L.P. School	Infant Jesus Basic Training School, Mulagumood.

[29th April 1960]

Serial number and name of the Educational district.	Names of the Elementary schools ordered to be converted into Basic during 1959-60.	Name of the compact areas (Basic Training schools) in which the Elementary school is situated.
(1)	(2)	(3)
MADURAI DIVISION—cont.		
156 Kanyakumari.	Koottamaru L.P. School ..	Infant Jesus Basic Training School, Mulagumood.
157 Do.	Naikattanvila L.P. School ..	Do.
158 Do.	Kuzhicode L.P. School ..	Do.
159 Do.	Pilavilai L.P. School ..	Do.
160 Do.	Palliyadi L.P. School ..	Do.
161 Do.	Thiruvithancode South L.P. School.	Do.
162 Do.	Keralapuram L.P. School ..	Do.
163 Do.	Pakode L.M., L.P. School ..	Government Training School, Vilavancode.
164 Do.	Kadumkulam L.P. School ..	Do.
165 Do.	Unnamala Kadu L.M., L.P. School.	Do.
166 Do.	Thickurichi L.P. School ..	Do.
167 Do.	Marthandam L.M., L.P. School.	Do.
168 Do.	Palanai Lr. Pry. School ..	Do.
169 Do.	Madichel L.P. School ..	Do.
170 Do.	Maruthancode L.M., L.P. School.	Do.
171 Do.	Vanniyoor L.Pry. School ..	Do.
172 Do.	Athencode L.Pry. School ..	Do.
173 Do.	Palkulam Lr.Pry. School ..	Do.
174 Do.	Othahikotta L.P. School ..	Do.
175 Do.	Puthenkada L.P. School ..	Do.
176 Madurai ..	Thiruvathavur Board Higher ..	Government Basic Training School, Melur.
177 Do.	Kidaripatty Board Elementary ..	Do.
178 Do.	Melavalavu Board ..	Do.
179 Do.	Kanigalakuadi Board ..	Do.
180 Do.	Kilayur Board ..	Do.
181 Do.	Kilavalavu Board ..	Do.
182 Do.	Jothi Aided, Tirupparankundran ..	Aided Basic Training School, Pasumalai.
183 Do.	Keelakudi Kallar Higher ..	Do.
184 Do.	Arambapadipagam, Ironnagar ..	Do.
185 Do.	Gurukulam Higher Elementary, Madurai.	Do.
186 Do.	Prema Higher Elementary, Madurai.	Do.
187 Do.	Thirali Aided ..	D.M. and R. Basic Training School, Tirumangalam.
188 Tirunelveli, Central.	R.C. Higher Elementary, Tenkasi ..	Government Basic Training School, Tenkasi.
189 Do.	Ananda Vidyasalai, Chinthamani ..	Do.
190 Do.	St. Fatima, Puthupatcheri ..	Do.
191 Virudhunagar.	Palavanatham Board Higher ..	Government Basic Training School, Johilpatti and Government Basic Training School, Women, Palayampatti.
192 Do.	Palavanatham T.E.L.C. Elementary.	Do.
193 Do.	Periavallikulam Board Elementary.	Do.
194 Do.	Kariandal Board Elementary ..	Do.
195 Do.	Kullursandi Aided Elementary.	Do.
196 Do.	Mathinaickenpatty Aided Elementary.	Do.
197 Do.	Soolakarai Board Higher ..	Do.
198 Do.	A. Nedungulam Board ..	Government Basic Training School, Johilpatti.
199 Do.	Vallappampatti Board ..	Do.
200 Do.	Thimmapuram Board ..	Do.

29th April 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to clause (a) of the starred question No. 870 asked by Sri T. S. Ramaswami at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th April 1960, page 782 supra.]

[SUBJECT.—Advertisement—Release of advertisements to Tamil and English Dailies in this State and outside—Amount of advertisement charges paid in the last three financial years—Legislative Assembly question Starred No. 870 by Sri T. S. Ramaswami, M.L.A.]

(a) The particulars so far collected are furnished below :— Reports from a few Heads of Departments are still due. As soon as they are received, a supplemental statement will be placed on the table of the House.

Name of Daily.	1957-58.	1958-59.	1959-60 (up to 31st January 1960.)	Total for three years.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
English—				
Hindu, Madras ..	72,216 00	1,08,530 54	91,008 21	2,71,754 75
Mail, Madras ..	28,922 75	45,401 98	48,213 78	1,22,533 51
Indian Express ..	57,201 05	81,995 71	26,068 66	1,65,265 42
Statesman, Calcutta	12,600 00	25,931 50	21,021 50	59,553 00
Times of India, Bombay.	12,908 50	15,525 26	14,770 25	43,204 01
Hindustan Times, New Delhi.	2,551 98	4,981 60	4,294 92	11,828 50
Pioneer, Lucknow ..	268 00	156 00	178 00	602 00
Bombay Chronicle, Bombay.	858 00	702 00	..	1,560 00
Amrita Bazar Patrika, Calcutta.	2,597 00	2,558 75	1,486 00	6,641 75
Deccan Chronicle, Secunderabad.	216 00	609 00	110 00	935 00
Free Press Journal, Bombay.	180 00	729 75	453 75	1,363 50
Gandhigram Souvenir.	260 00	..	..	260 00
Assam Tribune, Gauhati.	..	75 00	90 00	165 00
Hindustan Standard, New Delhi.	..	..	152 00	152 00
Deccan Herald, Bangalore.	..	436 50	..	436 50
National Herald, Lucknow.	..	192 00	..	192 00
	1,90,779 28	2,87,825 59	2,07,847 07	6,86,451 94
Tamil—				
Dinamani, Madras	18,872 22	32,100 87	11,831 89	62,811 98
Swadesamitran, Madras	9,887 70	18,834 05	18,580 30	47,302 05
Nava India (Coimbatore and Madras).	2,746 87	6,184 69	5,750 69	14,682 25
Tamil Nadu, Madurai.	3,125 00	2,117 00	1,421 50	6,663 50
Dinamalar, Tirunelveli	208 50	1,176 75	1,531 75	2,967 00
Dinaseithi, Madras ..	..	..	345 00	345 00
Daily Thanthi, Madras	..	56 00	71 75	127 75
	34,840 29	60,469 36	39,589 88	1,34,899 53
English Dailies ..	1,90,779 28	2,87,825 59	2,07,847 07	6,86,451 94
Tamil Dailies ..	34,840 29	60,469 36	39,589 88	1,34,899 53
Grand total ..	..	8,21,351 47,	..	..

[29th April 1960]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 871 asked by Sri S. M. Annamalai (on behalf of Sri M. P. Sarathi) at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th April 1960, page 784 supra.]

(அ) Particulars of the 34 Craft Equipment stores are furnished below:—

1. Government Basic Training School, Ranipet (North Arcot district).
2. Government Basic Training School, Tirur, Tiruvallur taluk, Chingleput district.
3. Government Basic Training School, Cuddalore (Men), Cuddalore N.T., South Arcot district.
4. Office of the Deputy Inspector of Schools, Chidambaram, South Arcot district.
5. Government Basic Training School (Women), Tanjore.
6. Government Basic Training School, Karukathi, Kuthur Post, Tanjore district.
7. Government Basic Training School, Vedaranyam, Tanjore district.
8. Government Basic Training School, Gangavalli, Attur taluk (Salem district).
9. Government Basic Training School, T. Kallupatti (via) Thirumangalam, Madurai district.
10. Government Basic Training School, (Men), Dindigul, Madurai district.
11. Government Basic Training School, (Men), Ramanathapuram, Ramanathapuram district.
12. Government Basic Training School, (Men), Malliputhur, Malli P.O. (via) Sivakasi.
13. Government Basic Training School, (Men), Johilpatti, Aruppukkottai taluk, Ramanathapuram district.
14. Government Basic Training School, (Men), Parivillikkottai, Tirunelveli district.
15. Government Basic Training School, (Men), Kurivikulam, (via) Koilpatti, Tirunelveli district.
16. Government Basic Training School, (Men), Avanashi, Avanashi P.O., Coimbatore district.
17. Office of the Deputy Inspector of Schools, Perianaickenpalayam, Coimbatore district.
18. Government Basic Training School, (Women), Kancheepuram, Chingleput district.
19. Office of the Deputy Inspector of Schools, Kuttalam Basic Range, Kuttalam, Tanjore district.
20. Lady Willingdon Training College, Madras district.
21. Deputy Inspector of Schools, Koilpatti Range, Koilpatti, Tirunelveli district.
22. Government Basic Training School, Mayanur, Tiruchirappalli district.
23. Government Basic Training School, Vadalur, South Arcot district.

29th April 1960]

24. Office of the Deputy Inspector of Schools, Porto Novo, South Arcot district.
 25. Office of the Deputy Inspector of Schools, Chinnalapatti, Madurai district.
 26. Office of the Deputy Inspector of Schools, Usilampatti, Madurai district.
 27. Office of the Deputy Inspector of Schools, Tirukkalukundram, Chingleput district.
 28. Office of the Deputy Inspector of Schools, Nilakkottai, Madurai district.
 29. Government Basic Training School, Melur, Madurai district.
 30. Office of the Deputy Inspector of Schools, Betlangundu, Madurai district.
 31. Government Basic Training School, Katpadi, North Arcot district.
 32. Government Basic Training School for Women, Erode, Salem district.
 33. Government Basic Training School, Coonoor, Nilgiris district.
 34. Government Basic Training School, Pudukkottai.
- (ஆ) The matter is under consideration.
- (இ) No defects have so far been brought to the notice of Government in the working of the Stores.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, 30th April 1960.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

District Statistical Officers

* S.N. Q 15.—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) With reference to the answer to the unstarred question No. 342 placed on the Table of the House on 20th April 1960 whether any further promotions to the District Officers posts were made after the integration of the transferred personnel; and

(b) if so, whether claims of the transferred persons were considered by the Department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Four persons have since been appointed temporarily as District Statistical Officers.

(b) Yes Sir.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know, how many out of these four were promoted and how many recruited from outside? May I know whether the claims of the transferred personnel were taken into consideration? May I also know the reason why not one single officer from the transferred territory was given promotion even though after integration four promotions have been ordered? I am not speaking of the eight promotions ordered before that.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: None was recruited from outside by way of direct recruitment. All these persons have been promoted. The cases of those officers serving in the transferred territory were also duly taken into account before drawing up the list and in fact out of the five that have been selected, one is from the transferred territory.

Sir, I may add that these are purely temporary selections and the Public Service Commission will make the selections on a permanent basis. In making selections for appointment to the post of District Statistical Officer, it has to be made on the basis of merit and ability and seniority has to be taken into account only if merit and ability are approximately equal.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know whether the Partition Committee took into account the nature of the post and the responsibilities attaching thereto in the extended territorial jurisdiction, the minimum qualifications prescribed for it and the salaries drawn by

[30th April 1960]

the officers? I want to know whether seniority was fixed after taking into account all these things. With regard to merit, is there any special reason why the merit of these four officers was considered lower than that of the rest?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: All the things necessary to be taken into account were taken into consideration.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether in this case seniority was also taken into account, whether a gradation list or rank has already been prepared by Government and whether it is followed strictly?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As I said, seniority alone cannot be taken into consideration. But here it has been given due consideration. As I said, one among these five is from the transferred territory.

Irrigation facilities for villages in Gudiyatham taluk

* 884 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து 1958-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வரை குடியாத்தம் தாலுக்காவில் நீர்ப் பாசன வசதிகள் செய்து தரப்பட்ட கிராமங்கள் யாவை?

(ஆ) அதற்கான செலவு என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) The particulars are given in the statement * placed on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸார், மேஜை மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்டேட்மெண்ட் கால்வாய் மராமத்தைப் பற்றி மாத்திரந்தான் ரெபர் செய்கிறது. அந்தத் தாலுக்காவிலே மிகப் பெரிய ஏரிகள் பல இருக்கின்றன. குறிப்பாக, வாக்கம் ஏரி, சிறுவாங்கி ஏரி இவைகள் மராமத்து செய்வதன் மூலமாகத்தான், தாலுக்கா பூராவிலும், நன்மை ஏற்பட முடியும் என்று கோரியும்கூட, சென்ற ஐந்து வருஷ காலமாக அது கவனிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அதை உடனடியாக துரிதப் படுத்திச் செய்ய அமைச்சரவர்கள் உதவி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இது கால்வாய் மராமத்து மாத்திரந்தான் என்று சொல்வது சரியில்லை; கொடுத்திருக்கிறதெல்லாம், பண்டிஸ், ஸ்லுயிஸ் ரிபேர், வீர், கதுங்கல், அது மாதிரி கரைகளைப் பலப்படுத்த வேண்டும், ரிபேர் செய்யவேண்டும் என்றுதான் இருக்கிறது. எங்கெங்கே வேலை குறித்த காலத்திலே நடக்க வேண்டுமோ அப்படி குறித்த காலத்திலே நடந்திருக்கிறது. 1958-லிருந்து, 1959 மார்ச்சு வரை உள்ள, அந்தத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறது.

30th April 1960]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: பாக்கம், சிறுவாங்கி ஏரிகள் உடனடியாக ரிபேர் செய்ய தயவுசெய்து உதவி செய்வார்களா, அது அத்தியாவசியமானது என்று உணருகிறார்களா, இல்லையா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்தத் தகவல் இல்லை. குறித்த காலத்தில், இதெல்லாம் செய்ததாகச் சொன்னேன்.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that in Tuttipatti firka in Gudiyattam Taluk, the irrigation canals have dried up during the last two years? If so, will the Government take steps to provide proper irrigation facilities there?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: If they have dried up for want of water, it is a different thing. If they need repairs or silt clearance, it will be looked into, if proper representation is made.

Sports

* 885 Q.—SRI M. MAYANDI NADAR: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) கால்பந்து, ஹாக்கி, கிரிக்கெட் போன்ற விளையாட்டுக்களுக்கு அரசாங்கம் நிதி உதவி செய்கிறதா?

(ஆ) இல்லை என்றால், அரசாங்கம் உதவி செய்யும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) Yes, Sir.

(ஆ) Does not arise.

SRI M. MAYANDI NADAR: நல்ல பயிர்ச்சியாளர்களை வைத்து, நம் மாகாணத்தில் ஏற்பாடு செய்தால், விளையாட்டுகளிலே நல்ல முறையிலே அனுபவஸ்தர்களைத் தயார் செய்ய அரசாங்கம் துணை செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த முறையில்தான் உதவி செய்யப்படுகிறது.

SRI K. B. S. MANI: இந்த ஹாக்கி, புட்-பால் போன்ற விளையாட்டுக்கள் சம்பந்தமாக, மாகாணத் தேர்வு குழு, செலக்ஷன் கமிட்டி, மாகாணத்திலிருந்து நல்ல விளையாட்டுப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால், அதில் அங்கத்தினர்கள் யார், யார்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதுமாதிரி நடக்கக் கூடிய விளையாட்டு சங்கங்களுக்கும், சர்க்காருக்கும் நேரிடையாக தேர்தல்களில் சம்பந்தம் இல்லை. விளையாட்டுகளுக்கு உதவியளிக்கப்படுகிறது, விளையாட்டுக்களை வளர்க்க உதவி செய்யப்படுகிறது.

[30th April 1960]

SRI A. VEDARATHNAM: ஸார், அரசாங்கம் இதற்கு என்னென்ன மாதிரி உதவி, எவ்வளவு செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது நடக்கக் கூடிய விளையாட்டு போட்டிகளில், அகில இந்திய ரீதியிலும், மாகாணங்கள் ரீதியிலும், கலந்துக்கொள்ள போகக்கூடிய டம் களுக்கு பண உதவியளிக்கப்படுகிறது; இது சம்பந்தமான கோச்சிங் ஸ்கீழ்க்கும் உதவியளிக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி, மெட்ராஸ் புட்-பால் அசோசியேஷனுக்கு ரூ. 2,000, ஹாக்கி அசோசியேஷனுக்கு ரூ. 2,000, கிரிக்கெட் அசோசியேஷனுக்கு ரூ. 3,000, ஆக, ரூ. 8,000 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: ஸார், இந்த விளையாட்டுப் போட்டிகளில் ஆசிரியர்களும் கலந்துக்கொள்வதால், பள்ளிக் கூட நேரங்களில் வெளிநாடுகளுக்குப் போவதானால் . . .

MR. SPEAKER: அதற்கும், இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை. வேறு கேள்விதான் போடவேண்டும். மந்திரி ஆன்ஸர் செய்வதானால் எனக்கு ஆகேபமில்லை.

(பதில் இல்லை.)

SRI A. GOVINDASAMY: இம்மாதிரி விளையாட்டுகளில் தனியார் நடத்தும் சங்கங்களுக்கு, விம்கோ போன்றவைகளுக்கு, புட்-பால், ஹாக்கி இவைகளுக்கு விசேஷ சலுகை காட்டப்படுகிறதே, சர்க்கார் தனிப்பட்ட சங்கங்களுக்கு . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்கும், இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இது உதவி சமாசாரம் பற்றியது. தனிக் கேள்விதான் போடவேண்டும்.

SRI S. RANGANATHA MUDALIAR: Is there any possibility of appointing a Committee at the State level for the encouragement of sports in view of the fact that India is taking a very prominent part in international games?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In fact, we have constituted the State Sports Council and that is looking into all this.

SRI C. NATARAJAN: தலைவர் அவர்களே, கிராம சங்கங்கள் நிதி கேட்டால் கொடுக்க விதி இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கேட்டால் அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும்.

Central Pay Commission's Report.

* 886 Q.—SRI N. K. PALANISAMI:

SRI M. KALYANASUNDARAM: } Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Second Central Pay Commission's Report was discussed at a conference of Chief Ministers and Finance Ministers of all States at Delhi in August 1959; and

[30th April 1960]

(b) whether the State Government were invited to express their reactions to the proposals contained in the Report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No.

(b) No.

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் அமைச்சரவர்கள் சொல்வது விருந்து, பே கமிஷன் ரிபோர்ட் படி, சென்னை சர்க்காரைக் கலக்கவில்லை; மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகள், உத்தியோகஸ்தர்கள், இந்த சர்க்காரைக் கேட்டு, நியமிக்கப்படுவது பற்றி கேட்கவில்லையா?

MR. SPEAKER: இதற்கும், அதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? உங்கள் கேள்வி எனக்கே புரியவில்லையே. Please repeat your question.

SRI N. K. PALANISAMI: பே கமிஷனுடைய ரிபோர்ட்டில் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கும் போது, சிபாரிசு செய்த அதிகாரிகளை, இந்த சர்க்காரைக் கலந்தாலோசித்துத்தான் . . .

MR. SPEAKER: What has the Pay Commission to do with appointments? Anyway, it is for the Minister to answer.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member is perhaps referring to the suggestion made by the Pay Commission that personnel for certain categories of appointments should be recruited from the Provincial Cadre. If he is referring to that, the answer is, that is under the consideration of the Central Government.

Chennapuri Andhra Mahashabha

* 887 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that Chennapuri Andhra Mahasabha, Madras, does not admit Tamil-speaking persons as full members of the club?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that the Tamilians are discriminated against and treated as inferiors in their own State and if so is there any proposal to take action against the club which shows such discrimination against Tamils.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is a private club established long ago where Telugus are entitled to become full members and Tamilians are taken as associate members. I am sure that in course of time they would realise that this is not proper and they would set things right. I do not think any action on the part of the Government is required.

Gazetted post of Headmaster

* 888 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of posts of Headmasters of Secondary, and Secondary Training Schools in the State which are Gazetted and non-Gazetted; and

(b) the criterion on which a post is made Gazetted?

[30th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a)

	Gazetted.	Non-Gazetted.
Government Secondary Schools.	15	35
Government Secondary and Training Schools.	8	Nil.
Government Training Schools with Secondary Grade and Senior Basic training Sections.	3	51

(b) The post of Headmaster of a Government School is placed on the Gazetted Cadre with reference to the number of pupils, number of sections and volume of work in the School.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இப்படி கெஜட்டட் டாக நியமிக்கப்படும் கெஜட்டட் போஸ்டுகள் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக முடிவு செய்யப்பட்டது? அதாவது கெஜட்டட்டுக்கும் நான்-கெஜட்டட்டுக்கும் ப்ரொபோர்ஷன் ஏதாவது உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the list. A separate question may be put, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கெஜட்டட், நான்-கெஜட்டட் என்று இருக்கக்கூடிய தலைமை ஆசிரியர்களுடைய பட்டியலை இந்தச் சபையின் முன் வைக்கப்பட்டதற்கு முன் அப்படி கெஜட்டட் என்றும் நான்-கெஜட்டட் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டதா? அப்படி எப்பொழுது முடிவு செய்யப்பட்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டம், இது மாதிரி கெஜட்டட் ஹெட் மாஸ்டர்கள் சென்னை ராஜ்யத்தில் கிடையாது. அப்படி கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் மட்டும்தான் இருந்தது. அங்குதான் அப்படிப்பட்ட உரிமை பெற்றிருந்தார்கள். அதைப்பற்றியும் கவனிக்கப்படும். அதற்குப் பிறகு சென்னை ராஜ்யம் முழுவதும் அதைப் போன்று கெஜட்டட் பதவியாக ஆக்க முடியாது.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether the Government have converted some of the Gazetted posts into non-Gazetted posts in the transferred territory and if so, the reasons for that?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already stated that the question whether a Headmaster should be a gazetted or non-gazetted officer depends upon the number of pupils, number of sections and the volume of work. With reference to these considerations, decisions are taken.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த கெஜட்டட் போஸ்டுக்கும் நான்-கெஜட்டட் போஸ்டுக்கும் சம்பளத்தில் ஏதேனும் வித்தியாசம் உண்டா? அப்படியானால் அந்த சம்பள வித்தியாசம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சம்பள வித்தியாசம் உண்டு. ஆனால் எவ்வளவு வித்தியாசம் என்பதைப் பற்றிய குறிப்பு இப்பொழுது இல்லை.

30th April 1960]

"Pannir Selvam's Fund"

* 889 Q.—SRI A. GOVINDASAMY (on behalf of SRI M. P. SUBRAMANIAM): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government opened in G.O. Ms. No. 179, Finance, dated 17th July 1940 an account in the name of "Pannir Selvam's Fund" for the purpose of educating the children of the late Sir A. T. Pannirselvam;

(b) if so, the total amount; and

(c) whether the entire amount has been utilised for the purpose intended?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) The total amount in the fund at the time of its inception was Rs. 18,000 (£ 1,350).

(c) The major part of the amount has been utilised for the purpose, leaving a balance of Rs. 1,034.85 only in the account. As there have been no transactions in respect of the account since September 1947, it was ordered to be closed in G.O. Ms. No. 168 Finance, dated 22nd February 1960 and the balance amount was credited to Government.

SRI A. GOVINDASAMY: அந்தப் பணத்தை சர்க்காரே திருப்பி எடுத்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, அந்தப் பணத்தை அந்தக் குடும்பத்தாருக்கே ஏன் கொடுக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தப் பணம் எதற்காக கொடுக்கப்பட்டதோ அதன்படி செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன்படி முடிவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை ஒதுக்கியவர் எந்த முறையில் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று ஒதுக்கினாரோ அந்த முறையில்தான் செலவு செய்யலாம். வேறு முறையில் செலவு செய்ய சர்க்காருக்கு இடம் கிடையாது, சர்க்கார் கூட ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

SRI N. R. THIAGARAJAN: ஸார், பன்னீர் செல்வம் பண்ட் என்று அவர் பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு சேவை செய்ததற்காக ஒதுக்கினார்களா அல்லது வேறு ஏதாவது காரியத்திற்கு ஒதுக்கினார்களா? எவ்வளவு தொகை அப்படி ஒதுக்கப் பட்டது, எப்படி செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, யார் யாருக்கு கொடுத்தார்கள் என்பதையெல்லாம் தெரிவிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In July 1940 the Prime Minister, the Rt. Hon. Winston Churchill had authorised the grant of £ 1,000 from funds at his disposal to be devoted to the education of two younger children of Sir A. T. Pannirselvam who lost his life while proceeding to England to assume charge of the office as Adviser of Sstate.

[30th April 1960]

SRI R. SRINIVASA IYER: காலஞ் சென்ற பன்னீர் செவ்வத் திற்கு எத்தனை புத்திரர்கள், அவர்கள் என்ன படித்திருக்கிறார்கள், எங்கே படித்தார்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள், என்பதையெல்லாம் அறிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஒருவர் இஞ்சினியராக இருக்கிறார். மற்றப்படி எவ்வளவு குழந்தைகள் என்பது எனக்குத் தெரியாது.

State Functions

* 890 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the procedure adopted in inviting guests to participate in State Functions during the visits of Foreign Guests?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Lists of invitees to State functions arranged in connection with visits of V.I.Ps. are drawn up to suit each occasion taking into account the nature of the function, the time and space available, the order of Precedence and the Protocol requirements.

* 902 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the reasons for not inviting the Members of the Legislature for *State Function* in connection with the visit of the President of the United Arab Republic; and

(b) whether is a fact that Members of Parliament were given preference in that function?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) To the Ceremonial reception at the Meenambakkam aerodrome at the time of arrival of His Excellency the President of the United Arab Republic both the Members of Parliament and Members of the State Legislature representing City Constituencies were invited. The invitations to the Governor's Dinner had to be restricted to a smaller number. Therefore the Members of Parliament, who were in the City and the five leaders of the Opposition parties in the Assembly were invited.

(b) Members of Parliament have been assigned rank higher than the Members of State Legislature in the Order of Precedence by the Government of India themselves. Members of the State Legislature are given courtesy rank after the Parliament Members by the State Government.

SRI N. K. PALANISAMI: May I know whether the M.Ps. of the State have been invited for the State Function held during the President's visit and why M.L.As. alone were made to look inferior.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister has just answered that question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already given the answer, Sir.

MR. SPEAKER: If the hon. Member wants to hear the Minister again . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have just read it out, Sir.

30th April 1960]

SRI A. A. RASHEED: After all this is a State Function. Should not the M.L.As. also get preference or at least equal preference with the M.Ps.? Why should the M.L.As. be given this inferior status compared to that of the M.Ps. especially in a State Function?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is not a question of giving inferior status to anybody. Parliament members will have to be given their due status. After that we give to ourselves our status. The difficulty about this questions is if all the Members are invited, the formality is all the invitees should be introduced to the visiting dignitary. We have about 205 members here and about 65 in the Council. In all we have 270 members and even if 200 of them attend, I do not think the visiting foreign dignitary will find it convenient to get introduced to all members and shake hands with them.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that some of the resident M.L.As. in the City of Madras have not been invited to the Airport when the President arrived in Madras. Why was that distinction made even among resident Members of the City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think there is a distinction between members residing at Madras and members representing constituencies in Madras City. We cannot find out really who will be residing at Madras at the time foreign dignitaries visit Madras. We can only go by the constituency they represent.

MR. SPEAKER: The hon. Member made a reference to the Speaker. What is it? The hon. Member was referring to the Speaker, is it not?

SRI A. A. RASHEED: I did not make any reference about the Speaker. I mentioned only about, Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar. He does not represent any constituency in Madras and yet he has been invited?

MR. SPEAKER: Leaders of parties have been invited. He is a leader of a party and therefore he was invited.

SRI A. GOVINDASAMY: சென்னையில் அந்த பிராந்தியத்தின் பிரதிநிதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டதாகச் சொன்னார். வெளியூரி லிருந்து சென்னையில் வந்து குடியேறியிருக்கிற ஸ்ரீ ரஷீத்தைப் போன்றவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: அதுதான் இல்லை என்று பதில் சொன்னாரே.

Somaseela Project

* 891 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether the attention of the Government has been drawn to a statement by Mr. A. C. Subba Reddi, Andhra Minister for Industries and Municipal Administration, that the water problem in Madras City could be solved on a permanent basis if the Madras-Andhra Government jointly sponsored the Somaseela Project, the cost being shared equally by the Governments?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Yes, Sir. The matter is under consideration.

[30th April 1960]

SRI A. A. RASHEED: Is it a fact that the project will cost Rs. 40 crores and if so whether the Government have approached the Andhra Government and the Central Government for execution of this scheme?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Now only we have asked the Chief Engineer, General, to look into it and submit a report.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Government have approached the Union Government for any aid for the completion of the Somaseela project?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Now only we are considering it.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: அண்டை ராஜ்யத்தில் பெருவாரியான தண்ணீர் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சாதாரணமாக கோதாவரித் தண்ணீர், அதில் 3 பர்செண்ட்தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதாகவும் பாக்கி ஜலம் எல்லாம் வேஸ்டாகப் போகிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதை நமது சர்க்கார் அதற்குத் தக்க முறையில் அந்தச் சர்க்காரை அணுகி அந்தத் தண்ணீரை சென்னை ராஜ்யத்திற்குத் திருப்பிக் கொண்டு வர முயற்சிக்குமா?

MR. SPEAKER: இந்தக் கேள்வி மூலக் கேள்விக்குச் சம்பந்தம் இல்லாத கேள்வி.

THE HON. SRI P. KAKKAN: 1956-லிருந்து இந்த அரசாங்கம் அதற்கு பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் ஸோனல் கவுன்சிலில் அதைப் பற்றி பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதன் பிறகுதான் அதைப்பற்றி முடிவு எடுக்கப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM: ஸார், சோமாசீலா ப்ராஜெக்ட்டிலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்கலாம் என்று அங்குள்ள அமைச்சர் ஏ. சி. சுப்பாரெட்டி யோசனை கூறுகிறார், அதே சமயத்தில் இன்னொரு அமைச்சர் பி.வி.ஜி. ராஜு எவ்விதத்திலும் ஒரு சொட்டு தண்ணீர்கூட கொடுக்கக்கூடாது சென்னைக்கு என்று . . .

MR. SPEAKER: Is the hon. Member correct in referring to the statements made by Ministers of a different State Government?

SRI K. VINAYAKAM: No insinuation. அப்படி அவர்களுக்குள் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கும்போது நம்முடைய அரசாங்கம் நேரிடையாக மத்திய அரசாங்கத்தோடு பேசி அதன் மூலமாக—அவர்கள் மூலமாக—தண்ணீர் வாங்க முயற்சிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலம்தான் கடைசியில் முடிவு எடுக்கப்படும். அதற்காக மாநில சர்க்கார்கள் கலந்து பேசுவது என்பதில் குற்றம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[30th April 1960]

SRI R. SRINIVASA IYER: இந்த ப்ராஜெக்டைப் பொறுத்த வரையில் நம் மாகாணத்தின் செலவுத் தொகை எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: First we have to find out whether it is a feasible project which could supply water to the Madras City. Even that has not yet been investigated and therefore the Hon. Minister has just now stated that the matter is under consideration and the Chief Engineer has been asked to look into this matter. Before facts are known, certainly we cannot say anything about it.

All-India Educational Conference

* 892 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Education Department is sending any representative to the All-India Educational Conference; and

(b) if not the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) As the Conferences are organised by a private body usually no departmental officer is deputed to attend them. However, when the 32nd Session of the Conference was held in Madras in December 1957, two Deputy Directors and one District Educational Officer were deputed to attend the session of Conference.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இதைத் தவிர வேறு ஏதாவது கல்வி மகாநாடு நடைபெற்று இருக்கிறதா? சர்க்காராகவே தனியாக நடத்தக்கூடிய மகாநாடுகள் இருக்கின்றனவா? அதற்காக நமது மாகாணத்தில் இருந்து உத்தியோகஸ்தர்களை அனுப்புகிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir, there are many conferences held by the Government of India at the national level in which we participate.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: இந்த மகாநாடுகள் சென்னையிலேயே நடந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். அநுபவத்தில் இந்த மகாநாடுகளினால் உபயோகம் இருக்கின்றதா? அப்படியானால் அதை தனியார் நடத்தினாலும் கூட சர்க்கார் அதிகாரிகளையும், நமது மாநிலத்தில் இருந்து தனிப்பட்டவர்களையும் அரசாங்கம் அனுப்பிவைக்க கருதுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்த மகாநாட்டுக்குத் தனிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் சென்று பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். வெளியில் நடக்கும் மகாநாட்டுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை அனுப்பிவைக்க வேண்டுமா என்பது பிரச்சனை. வெளியில் நடக்கிறபோது சில சமயங்களில் பிரயோஜனம் இருக்கிறது, பிரயோஜனம் இல்லாமலும் இருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் ஆசிரியர்களிடையே ஒரு ஒற்றுமையும், கல்விப் பிரச்சினையை விவாதிப்பதற்கும் இந்த மகாநாடுகள் உதவியாக இருக்கின்றன.

[30th April 1960]

SRI A. VEDARATHNAM: ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிற அகில இந்திய ஆதாரக் கல்வி மகாநாட்டுக்கு நம் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளை அனுப்புகிறார்களா? அப்படியானால் அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அனுப்புகிறார்கள் என்பது என் ஞாபகம். முழு விவரம் வேண்டுமென்றால் தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும்.

Corruption charge against an Ex-D.S.P.

* 893 Q.—SRI M. P. SUBRAMANYAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the charges of corruption made against an Ex-District Superintendent of Police, Salem, have been enquired into; and

(b) if so, the result thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b). It will not be in the public interest to disclose the information at this stage.

Bifurcation of Education Department

* 894 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the recommendation of the Secondary Education Commission, whether there is any proposal to bifurcate the Education Department into Secondary and Collegiate Education under different heads?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir..

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: ஆண்டுதோறும் கல்வி இலாகாவின் வேலை பளு அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிற தனால் இதைச் சீரமைப்பதற்கு, பைப்ர கேட் பண்ணுவதற்குப் பரிசீலனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்போது சமீபத்தில் லீகல் எஜுகேஷனை இதிலிருந்து பிரித்துத் தனியாக வைத்திருக்கிறோம். அவ்வாறே டெக்னிகல் எஜுகேஷனையும் பிரித்துத் தனியாக ஒரு டைரெக்டர் போட்டு இருக்கிறோம். இன்னும் வேலை பளு அதிகமாக இருக்கிறதென்று தெரிந்தால் அதை எப்படி மாற்றி அமைப்பது என்பது யோசிக்கப்படும்.

Country chekikus

* 895 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேதாரண்யம் வட்டார வளர்ச்சித் துறையில் நாட்டு செக்கு உற்பத்தித் தொழில் எப்போது துவங்கப் பட்டது?

(ஆ) எத்தனை செக்குகள் செய்யப்பட்டன?

[30th April 1960]

(இ) அதில் எத்தனை இப்போது வேலை செய்கின்றன?

(ஈ) இதற்கான செலவென்ன?

(உ) இப்போது உற்பத்தி ஏன் நடைபெறவில்லை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Wardha Ghani Demonstration Unit at Vedaranyam was started on 1st July 1955.

(b) Nineteen new Wardha type ghanis were manufactured and 13 country type ghanis were converted into Wardha type ghanis.

(c) All the 19 new Wardha ghanis and 2 out of the 13 country type ghanis converted into Wardha type are working at present.

(d) The expenditure incurred exclusively for the manufacture of Wardha ghanis is not available as this was only a part of the activities of the Wardha Ghani Demonstration Unit, besides demonstration and training.

(e) The Centre was closed as it had served its purpose of demonstration and had reached its target of training 25 candidates in oil pressing.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த வார்தா செக்கு வழங்கப் பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் மானியமாகவும், கடனாகவும் தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா? அந்தக் கடன் தொகை திரும்ப வசூல் செய்யப்பட்டுவிட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI K. B. S. MANI: இதுவரையில் எத்தனை பேர்களுக்குப் பயிற்சி அதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அப்படிப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டவர்களில் எத்தனை பேர்களுக்கு சகாய நிதி கொடுக்கப்பட்டு, தாங்களாகவே தொழில் நடத்த உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இருபத்தைந்து பேர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக 30 வார்தா செக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழைய செக்குகளும் மாற்றப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் பயிற்சி காலத்தில் ஒரேமாதிரி ஸ்டைப்பெண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. SUBBIAH: இந்த வார்தா செக்குகளை ஏற்படுத்துவதற்குப் பள்ளக்குகளில் அரசாங்கம் உதவி அளித்தும், சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகளில் இவை பல வேலை செய்யாமல் நின்று போய் இருக்கிறதே? அதற்கு என்ன காரணம்? அந்த நஷ்டம் எவ்வாறு ஈடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? இந்த வார்தா செக்குகளை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பழைய செக்குகளை எல்லாம் மாற்றி அமைக்க எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வ தில்லை. சில பேர் தயங்குகிறார்கள்.

[30th April 1960]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: சேலம் ஜில்லாவில்கூட ஆரம்பிக்கப்பட்ட பகுதியில் சரிவர வேலை செய்யவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ஆகையால் பழைய முறையில் இரண்டு மாடுகள் கட்டி ஒடுகிற செக்குகளுக்கும் ஆதரவு அளிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஆதரவு அளிப்பது பிரச்சனை அல்ல. இது சரிப்படவில்லை. புதிய வார்தா முறைச் செக்குகளை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்தச் செக்கில் ஆட்டுகிற எண்ணை விற்பனையில் அரசாங்கம் மானியம் கொடுத்து வருகிறதா? அப்படியானால் அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: செக்கில் ஆட்டப் படுகிற எண்ணைக்கு மிகுந்த கிராக்கி உண்டு. அதற்கு மானியம் அவசியம் இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: வார்தா செக்கில் ஒற்றை மாட்டைக் கட்டி ஒட்டுவது மாட்டுக்குச் சிரமமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே. அதனால்தான் இதற்கு ஆதரவு இல்லையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மாடுகளுக்கு சிரமம் ஒன்றும் இல்லை. அதற்குத் தகுந்த மாடுகளைப் போடலாம். அதை ஒட்டுகிறவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அது ரொம்பப் பழமையானது என்று நினைக்கிறார்கள்.

Madras Pawn Brokers Act and Madras Money Lenders Act

* 896 Q.—SRI K. GOPALA KOUNDER: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-ம் வருஷத்திய லேவாதேவிக்காரர்கள் சட்டம் 16—10—1959 முதல் அமுலில் வந்த பிரதேசங்களில் சென்னை கொதுவைக் கடன்தாரர்கள் சட்டமும் அமுலிலுள்ளதா?

(ஆ) இரண்டு விதமான வியாபாரமும் செய்பவர்கள், இரண்டு விதமான (இரண்டு சட்டப்படியும்) லைசென்ஸ் பெற வேண்டுமா?

(இ) இல்லையானால் எந்த சட்டப்படி லைசென்ஸ் பெற வேண்டும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The Madras Money Lenders Act has been brought into force in the Madras City and the municipalities of this State with effect from the 16th October 1959. The Madras Pawn Brokers Act is in force in all these areas except in the Kanyakumari district and Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

(b) The answer is in the affirmative.

(c) Does not arise.

[30th April 1960]

Ministers tour during bye-elections

* 897 Q.—SRI D. S. AUTHIMOOLAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) How many Ministers toured in the recent bye-elections at Tuticorin and Alangulam;

(b) the amount of Travelling Allowance drawn by them;

(c) how many officials toured along with the Ministers; and

(d) the amount of Travelling Allowance drawn by them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Four Ministers including the Chief Minister toured the Constituencies in connection with the bye-elections.

(b) Travelling Allowance was not drawn by any of the Ministers as all the visits were private.

(c) & (d) Do not arise as the visits were private.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: அப்படி வாங்கவில்லை என்று சொன்னாலும் இந்த உபதேர்தல்களில் அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து, கல்வி அறிவு இல்லாத இந்த நாட்டில் வோட்டர்களுடைய மனத்தை கெடுத்து எதிர்க்கட்சிகள் வெற்றி பெற முடியாத நிலைமையையே உண்டாக்கிக்கொண்டிருப்பதால், கட்சித் தலைவர்களைத் தவிர உபதேர்தல்களின்போது மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதில்லை என்ற முடிவையாவது நல்ல ஜனநாயக அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்காக முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அங்கத்தினர்களுடைய யோசனையை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. குறிப்பாக உபதேர்தல்களின்போது எதிர்க்கட்சிகள் இந்த அமைச்சர் அவை செய்கின்ற தவறுகளை அல்லது செய்யாத தவறுகளைச் செய்திருப்பதாக மக்களிடையே பிரசாரம் செய்கிறபோது அமைச்சர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் யாராலும் அது தவறு செய்ய இல்லை என்று எடுத்துக்காட்ட முடியாது. இவர்கள் எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்றால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வது அத்தனையும் உண்மைதான் போலிருக்கிறது என்ற எண்ணம் வாக்காளர்களிடையே உண்டாகக் கூடும்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: உபதேர்தல்களின்போது மற்ற நாடுகளில் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதில்லை. பொதுத்தேர்தலாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆகவே காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரைத் தவிர மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதில்லை என்று ஜனநாயகத்தில் இவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தால் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அங்கத்தினர் எந்த நாட்டைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த விவரங்களை எல்லாம் என்னிடம் கொடுத்தால் நானும் படித்துப் பார்த்து என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்கிறேன்.

[30th April 1960]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: மத்திய சர்க்காரினால் அமைக்கப்பட்டிருந்த குழு அமைச்சர்கள் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு தேர்தலில் பங்கு எடுப்பது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அப்படி இருக்கும்போது அமைச்சர்கள் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு தேர்தலில் பங்கு எடுப்பது ஜனநாயகத்திற்கு நேர் விரோதம் அல்லவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு வோட்டு வாங்க முடியாது. அதிகாரத்தோடு வோட்டு கேட்டால் வோட்டு போட மாட்டார்கள். அமைச்சர்கள் போகும்போது திட்டங்களை விளக்குகிறார்கள். மக்கள் மந்திரிகளைக் கேட்பதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். மந்திரிகள் போவது மிகவும் அவசியம். மந்திரிகள் போகாமல் இருந்தால், ஏதாவது தவறு செய்திருந்தால் இதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காகத்தான் போகாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I can understand the Minister's touring. But still I want to know whether the officials can accompany these Ministers, and whether they can start all sorts of ceremonies like the opening of maternity centres or the switching on of electric lights just on the eve of elections.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not know whether any such functions were held, and under what circumstances. Therefore I cannot answer a hypothetical question.

SRI M. KALYANASUNDARAM: அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய அரசியல் கருத்துக்கள்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை கிடையாது. (குறுக்கீடு) அவர்கள் கருதுவதாக இருக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய கருத்து இது. ஆனால் தேர்தல் காலங்களில் ஸ்ரீ வி. கெ. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிற போது கூட அதிகாரிகளை அழைத்துச் செல்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த சமயம் பார்த்து—ஏற்கெனவே அவர்களை அழைத்து விழாவை நடத்துவதுபற்றி பாராட்டுகிறேன், இதைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் இந்த சமயம் பார்த்து ரோடு போடவேண்டும், பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லி ஓட்டு சேகரிக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது மாதிரியாக ஏதாவது பொய்சொல்லி ஓட்டுபெறுவது தவறு என்று ஒப்புக் கொள்கிறேன். பல சமயங்களில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுமா என்று கேட்கிறார்கள். இதனால் பதில் சொல்ல மாட்டேன் என்று சொல்லமுடியுமா? திட்டம் நடப்பதுபோல் இருந்தால் திட்டம் நடைபெறும் என்று சொல்லுகிறோம். நிறைவேற்ற முடியாமல் இருந்தால் நிறைவேற்றமுடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறோம்.

30th April 1960]

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது, உபசாரப்பத்திரம் பெற்றுக்கொண்டு திறப்பு விழா நடத்துகிறார்களே, அப்பொழுது மந்திரிகள் வாக்குறுதி கொடுக்கிறார்களே. உதாரணமாக தென்காசி தாலுகா மாரந்தை பஞ்சாயத்து போர்ட்டில் உபசாரப்பத்திரம் அளித்தபோது முதன் மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிக்கையில், பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கு உதவி செய்வதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி செய்வது கெட்டபழக்கமாக இருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் உணர்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அம்மாதிரி நடந்ததோ இல்லையோ கனம் அங்கத்தினருக்கு பதில் சொன்னால் இதைப் பற்றி ஒப்புக்கொண்டதுபோல் ஆகும். இதைப்பற்றி இப்போது பதில் சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை.

College for women at Salem

* 898 Q.—SRIMATHI HEMALATHA DEVI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதில் அளிப்பாரா—

சேலத்தில் பெண்களுக்கென்று தனிக்கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI: பெண்களுக்கென்று தனிக் கல்லூரி ஏற்படுத்த உத்தேசம் இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சேலம் ஜில்லாவிலே இருக்கிற பெண்களுக்கு உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப்பு போதும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா? இல்லை பொருளாதாரம் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? இதற்காக பொதுமக்கள் தொகை கொடுத்தால், அரசாங்கம் எவ்வளவு தொகை கொடுக்க முன்வரும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சேலத்தில் பெண்களுக்கென்று அரசாங்கம் தனியாக ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்த உத்தேசம் இல்லை. தனிப்பட்டவர்கள் முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றுவார்கள் என்று சொல்லமுடியாது.

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த மாநிலத்தில் ஜில்லா தோறும் பெண்கள் கல்லூரிகள் இருக்கின்றனவா? அப்படி இல்லையென்றால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு பெண் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? இந்த மாநிலத்தில் எவ்வளவு பெண்கள் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றிய விவரங்களை அறிவிப்பார்களா?

[30th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சேலத்தைப் பொறுத்த வரை எவ்வளவு கல்லூரிகள் இருக்கின்றன என்ற விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. நம்முடைய இலக்கு ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு கல்லூரி இருக்கவேண்டும் என்பது. இந்த கல்லூரியில் பெண்கள் சேருவதற்கும் இடம் இருக்கிறது.

SRI C. NATARAJAN: சேலத்தில் பெண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்த தனியார் முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தனியார் இதைப் பற்றி மனு செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதற்குத் தனிக்கேள்வி கொடுத்தால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: சேலம் பெரிய ஜில்லாவாக இருந்தும் கூட ஆண்களுக்காக இருந்த கல்லூரி முனிசிபாலிட்டி நடத்திக்கொண்டிருந்ததை இப்போது சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டார்கள். வேறு எங்காகிலும் ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்குக் கேட்டுக்கொண்டால், இதைப் பற்றி யோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சபை முன் இருக்கும் கேள்வி பெண்கள் கல்லூரியைப் பொறுத்தது. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU: ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பெண்கள் கல்லூரி இல்லை. ஒரு பெண் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க தனியார் முன்வந்தால் சர்க்கார் போதிய ஆக்கம் அளிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கல்லூரி அங்கு ஒன்று இருந்தது. இதில் போதிய மாணவிகள் வராததினால் இது முடிவிடப்பட்டது.

SRI A. VEDARATHNAM: ஆண்கள் கல்லூரியில் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கலாம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முக்கியமாக உயர்நிலைப் பள்ளி அளவிலேதான் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் அம்மாதிரிச் சொல்லவில்லை. அப்படி பெண்களுக்காக ஒரு கல்லூரியில்லாததினால் பெண்கள் படிக்காமல் இருப்பது நல்லது அல்ல என்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

Assault on a Syce by a doctor of the King Institute, Guindy

* 899 Q.—SRI K. RAMACHANDRAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in December, 1959 a Doctor of the King Institute assaulted a Syce causing him injuries;

30th April 1960]

(b) whether any enquiry was conducted in the matter; and
(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.
(b) & (c) Do not arise.

Ramanaickenpalayam-Kil Avarai Road

* 900 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to extend the Ramanaickenpalayam-Kil Avarai road to a centrally situated village in Chinna Kalyanan Hills;

(b) if so, the estimated cost of road; and

(c) the approximate date by which the road is expected to be completed?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.
(b) & (c) Do not arise.

Dam across Ramanathi

* 901 Q.—SRI D. S. AUTHIMOOLAM: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the present stage of work of construction of a dam across Ramanathi in Ambasamudram taluk?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The Plans and Estimates for the scheme have been received. As this is one of the schemes proposed for inclusion in the Third Five-Year Plan, the question of sanctioning the estimate will be considered after a final decision is taken in regard to the selection of schemes in the Third Five-Year Plan by the Planning Commission.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: இந்த ரிசர்வாயருக்கு எஸ்டிமேட் எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இந்தத் திட்டத்திற்கு டாப் பிரையாரிட்டி கொடுத்து வேலை ஆரம்பிக்க அரசாங்கத்திற்கு எதாவது உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்த திட்டத்திற்கு டாப் பிரையாரிட்டி கொடுப்பதற்கு இடம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

The scheme is estimated to cost Rs. 15.86 lakhs.

Hindi College

* 903 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) ஹிந்தி கல்லூரிக்காக மத்திய அரசாங்கம் அளிக்க முன் வந்திருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) இதில் கட்டிடம் முதலிய நிரந்தரச் செலவுக்கு அளிக்கும் தொகை எவ்வளவு?

[30th April 1960]

(இ) நடைமுறை சம்பளம் முதலிய செலவுகளுக்காக அளிக்கும் மான்யம் எவ்வளவு?

(ஈ) இந்தக் கல்லூரிக்காக நம் மாநில சர்க்கார் பங்கு என்ன?

(உ) கல்லூரி நிறுவமிடம் நிச்சியமாகிவிட்டதா? எங்கு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a), (b) & (c) The Government of India will be giving the State Government 100 per cent grant for meeting the expenditure on a Regional Hindi Teachers' Training College proposed to be set up in this State. The exact amount has not yet been finalised.

(d) Nil.

(e) The work of opening the Regional Hindi Teachers' Training College in the South has been entrusted to the Gandhigram Rural Institutes.

SRI A. VEDARATHNAM: ஹிந்தியில் இப்போது இருக்கிற பரீட்சையில் பிரவேசிகா, விஷாரத், பரிவீன் போன்ற பரீட்சைகளை நடத்துகிற போது காந்தி கிராமத்தில் ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்களா? இந்தப் பரீட்சையினால் பாரத் ஹிந்தி சபையார் நடத்துகின்ற பரீட்சை சரியாக இல்லையா? வசதி குறைவா? அதைப் பற்றி தட்சிண பாரத் ஹிந்தி சபையைக் கலந்து ஆலோசித்தார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM இது மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த விஷயம். அவர்கள் எங்களைக் கேட்டார்கள், நாங்கள் சொன்னோம் ஹிந்தி தட்சண பாரத் சபா நல்ல விதமாக நடத்திவருகிறது என்று. காந்தி கிராமத்தில் ஹிந்தி காலேஜ் ஏற்படுத்தினால் எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொன்னோம். மத்திய அரசாங்கம் காந்தி கிராமத்தில் ஆரம்பிக்கலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

Weekly holiday for Government Hospital workers

* 904 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI (on behalf of Sri M. P. SARATHI): கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு வாரந்தோறும் ஒரு நாள் விடுமுறை தரப்படுகிறதா?

(ஆ) இல்லையென்றால் அது எப்போது தரப்படும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) The workers in the City State Hospitals are now granted a holiday in a week. The Government have decided that the question of allowing the same to the workers in the Government Hospitals in the maffassal should be taken up for consideration in connection with the Budget for 1961-62.

[30th April 1960]

SRI A. A. RASHEED: Sir, is there any proposal to give holidays to the hospital workers at least in rotation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, we have already given holidays in the city hospitals. The question of giving the same in the other hospitals will be considered by the Government. Therefore, I do not understand how the question of giving them holidays in rotation arises.

UNSTARRED QUESTIONS.

AMENDMENTS TO CRIMINAL AND CIVIL ACTS.

454 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of criminal and civil cases in which Judiciary has suggested amendments to the respective provisions of the concerned Acts during the past three years; and

(b) whether these observations were examined and decision taken on each with reasons for the decision?

A.—(a) and (b): The particulars are furnished in the statement annexed.

Statement showing the number of criminal and civil cases in which Judiciary has suggested amendments to Certain Acts.

Total number of cases.	Suggestion of Judiciary for amendments of certain Acts.	Remarks.
(1)	(2)	(3)
Criminal cases—		
5	(1) To frame Rules for enhancement of the existing penalty in section 21 of the Madras Forest Act (Act V of 1882) for possession of Sandalwood by any person in excess of the proscribed limit of 20 lb. without a licence issued by the District Forest Officer.	This is under consideration of the Government.
	(2) To amend the Factories Act, 1948, making provision therein for regulating factories employing more than 20 persons every day, even though they are not workers, under the definition of the term "worker" in the Act.	The Government of India have been addressed.
	(3) To amend the Madras Co-operative Societies Act so as to disqualify for election as office bearer of a Co-operative Society, any member who has been named by the Registrar as 'undesirable' for being elected to any office in a Co-operative Institution on account of his having abused his honorary office.	This is under consideration of the Government.
	(4) To amend section 10(1)(a) of the Madras Pawn Brokers Act, 1943 (Madras Act XXIII of 1943) so as to make it obligatory on the part of the pawn-broker for specifying the name and address of person redeeming or purchasing the pledge at sale in auction in the pledge book.	

910

QUESTIONS AND ANSWERS

[30th April 1960

Total number of cases.	Suggestion of Judiciary for amendments of certain Acts.	Remarks.
(1)	(2)	(3)
Criminal cases—cont.		
(5) To substitute section 38 (b) (1) of the Madras Children Act, 1920, as amended by the Madras Children (Amendment) Act, 1958.	This is under consideration of the Government.	
Civil cases—		
2	(1) To amend section 11(1) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933, since it confers on the Government unfettered discretion to fix the rate of cess.	The Government have filed an appeal on the ruling of the High Court.
	(2) To amend rule 8 framed under section 67 read with Section 15 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) so as to make provisions for individual notice by registered post being served on the parties whose claims are likely to be affected by the appeal.	The remarks of the Board of Revenue have been received and the matter is under the consideration of the Government.

Residential quarters for N.G.Os. :

455 Q.—திரு. பி. ஐ. மாணிக்கம் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்திலே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கான குடியிருப்பு வீடுகள் எந்தெந்த இடங்களிலே, எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன?

(ஆ) 1959-60-ல் எந்தெந்த இடங்களிலே, எத்தனை வீடுகள் கட்டப்படும்?

A.—(அ) The time, labour and money involved in collecting the information will not be commensurate with the purpose to be served.

(ஆ) Hon. Member's attention is invited to the Brochure on Housing placed on the table of the House in connection with the Budget discussions.

Compulsory education in Block areas

456 Q.—திரு. பி. ஐ. மாணிக்கம் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க் கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) எந்தெந்த சமுதாய நல திட்ட பிரதேசத்திலும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட பிரதேசத்திலும் கட்டாயக் கல்வி அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது?

(ஆ) 1959-60 நிதி வருடத்தில் எந்தெந்த பிளாக்குகளில் கட்டாயக் கல்வி அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படும்?

(இ) எத்தனை மாணவர்களும், மாணவிகளும் கட்டாயக் கல்வி திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுவார்கள்?

A.—(அ) At present, Compulsory Elementary Education is not in force in any Block Development or National Extension Service Scheme area as such.

(ஆ) Compulsion has not been introduced in any area in 1959-60.

(இ) Does not arise.

30th April 1960]

Allotment of Ammonium Sulphate and Super-phosphate

457 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the quantity of Ammonium Sulphate and Super-phosphate allotted for distribution to each taluk in Coimbatore district from out of the quantity ear-marked to the Coimbatore district; and

(b) the quantity allotted for distribution to wet and dry crops in each taluk?

A.—(a) & (b) It is presumed that the Hon. Member desires particulars for the year 1959-60. The quantity of Ammonium Sulphate allotted to each taluk in Coimbatore district from out of the quantity ear-marked to the district for 1959-60 up to February 1960 is as follows:—

Name of taluk.	Quantity (tons).
Avanashi	558
Bhavani	725
Coimbatore	693
Dharapuram	466
Erode	1,203
Gobichettipalayam	1,046
Tirupur	545
Pollachi	690
Udumalpet	616

Separate particulars for wet and dry lands, etc., are not available.

Talukwise details of allotment of Super-phosphate for Coimbatore district are not available. 1,100 tons of Super-phosphate have been allotted to Coimbatore district for the year 1959-60 for use as straight fertiliser and 6,500 tons for use by Manure Mixing Firms. Generally Super-phosphate is not used for dry crops.

Rural Housing Scheme

458 Q.—திரு. பி. ஐ. மாணிக்கம் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

26—3—1959-ல் நடத்திரக் குறியிடாத (unstarred) கேள்வி எண் 12-ல் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் ஜில்லாக்கள்தோறும் (Rural Housing Scheme)-ல் கட்டப்பட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் 200 வீடுகளிலே இன்னும் எந்தெந்த ஜில்லாக்களிலே எத்தனை வீடுகள் கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன?

A.—Out of the 200 houses targetted for construction during 1958-59, only 15 had not been taken up for construction at the end of that year, as per details given below —

South Arcot	8
Ramanathapuram	1
Tirunelveli	6

The construction of all these houses also was taken up during 1959-60.

[30th April 1960]

Accident in the Sugar Factory in North Arcot district.

459 Q.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதில் அளிப்பாரா —

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் கட்டப்படும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையின் சுவர் விழுந்து இறந்து விட்டவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டதா?

A.—The following five persons lost their lives in the accident—

- (1) Kesavalu Naidu, Sendathur.
- (2) Kommara Mandiri, Sendathur.
- (3) Chakkarai, Samarisikuppam.
- (4) M. S. Krishnan, Kilmurungai.
- (5) Nataraj, Melvaithinankuppam.

No compensation has been paid so far to the families of the persons who lost their lives in the accident, as no claims for compensation has been filed with the Commissioner for Workmen's Compensation. Instructions have, however, been issued to cause necessary enquiries being made in the matter in order to take suitable action according to law.

The Madras State Tamil Development and Research Council

604. Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) the number of times the Madras State Tamil Development and Research Council has met;
- (b) the resolutions passed; and
- (c) the recommendations they have made to the Government so far?

A.—(a) The Madras State Tamil Development and Research Council has met three times so far.

(b) & (c) The attention of the Hon. Member is invited to the paper placed on the Table of the House in answer to question No. 503, starred asked by Sri T. S. Ramaswami on 22nd March 1960.

Stock position of handloom goods in Tirunelveli and Kanyakumari districts

461 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the stock position of handloom goods in Tirunelveli and Kanyakumari districts, taluk-war, both in and outside the co-operative sector?

A.—A statement is appended below.

30th April 1960]

STATEMENT.

Stock position of handloom goods in Kanyakumari and Tirunelveli districts as on 29th February 1960 (both in the co-operative and private sector.)

Serial number and name of the district and taluks.	Number of Co-operative Societies.	Number of looms in the Co-operative fold.	Stock of handloom goods as on 29th February 1960.		Stock of Handloom goods as on 29th February 1960.	
			Quantity in yards.	Value.	Quantity in yards.	Value.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(7)	(8)
1 Kanyakumari district—				RS.		RS.
1 Thovalai	2	125	4,371	3,803	2,622	2,202
2 Agastheeswaram	27	3,750	314,192	2,78,334	3,66,557	3,24,723
3 Kalkulam	19	2,615	167,280	1,47,996	225,184	1,99,221
4 Velavankode	39	3,460	209,505	1,94,014	73,943	68,555
	87	9,950	695,348	6,24,147	668,306	5,94,701
Tirunelveli district—						
1 Tiruchendur	2	558	61,841	60,638	4,654	4,564
2 Srivaikuntam	7	896	78,324	71,844	28,497	26,149
3 Koilpatti	34	3,646	91,761	80,901	45,880	40,450
4 Nanguneri	7	684	67,305	59,223	4,919	4,289
5 Tirunelveli	10	2,340	129,963	1,15,579	111,079	98,785
6 Ambasamudram	15	3,686	273,446	2,06,662	562,083	4,24,621
7 Sankarankoil	13	2,637	58,969	54,631	9,072	8,404
8 Thenkasi (including Shencottah).	32	6,644	281,846	1,38,582	158,005	77,690
Total ..	120	21,091	1,043,455	7,38,060	924,189	6,84,952

[30th April 1960]

Development works in Tiruppur Block

462 Q.—திரு. க. ந. பழனிசாமி கவுண்டர் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருப்பூர் பிளாக் டெவலப்மெண்டுக்காக 1956-57, 1957-58, 1958-59 வருடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கிணறுகள் தோண்டதல், பள்ளிக் கட்டிடங்கள், ஆஸ்பத்திரி கட்டிடங்கள், தண்ணீர் விநியோகத் திட்டம், ரோடு போடுதல், இன்னும் இதர காரியங்களுக்கு ஒவ்வொன்றிலும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) மொத்த செலவு எவ்வளவு?

(இ) அதில் சிப்பந்திகள் சம்பளம் எவ்வளவு?

(ஈ) பிரயாணப்படி எவ்வளவு?

(உ) கட்டிடச் செலவு அல்லது வாடகை எவ்வளவு?

(ஊ) இதர சில்லறை இனங்கள் மீது செலவு எவ்வளவு?

A.—(அ) to (ஊ) A statement is furnished below.

Statement of allotment and expenditure during the three years, 1956-57, 1957-58 and 1958-59 in Tiruppur Block.

Serial number and particulars of expenditure.	Allotment for the three years as fixed in Government Memo. No. 17724/RDP-I/58-8, dated 18th December 1958.	Expenditure.			Remarks.
		1956-57.	1957-58.	1958-59.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
I. Block Headquarters—		RS.	RS.	RS.	
1 Pay of establishment		29,116	28,286	35,659	1. The expenditure under block headquarters includes a sum of Rs. 25,000 spent for the construction of office buildings.
2 Dearness allowance		11,211	15,599	20,168	
3 Other compensatory allowance (including house rent allowance)	152,000	936	1,142	1,442	
4 Travelling allowance		12,979	10,334	11,097	
5 Fixed travelling allowance		671	1,295	1,320	
6. Other Contingencies—					
(a) Office equipment		823	95	418	2. The expenditure on personnel includes both committed and development expenditure.
(b) Contingencies		7,372	7,293	11,436	
II. Health and Rural Sanitation—					
(a) Drinking-water supply—					
1. Deepening of old wells and sinking of new wells.		23,075	17,024	7,876	
(b) Drainage and sanitation— 50,000					
1 Latrines		Nil.	Nil.	Nil.	
2 Bathrooms		87	Nil.	Nil.	
3 Drainage		5,819	Nil.	Nil.	

[30th April 1960]

Serial number and particulars of expenditure.	Allotment for the three years as fixed in Government Memo. No. 17724/RDP-I/58-8, dated 18th December 1958.	Expenditure.			Remarks.
		1956-57.	1957-58.	1958-59.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
III. Education—		RS.	RS.	RS.	
Construction of School Buildings.	40,000	15,435	14,729	15,713	
IV. Communication—					
Metalling of roads	31,000	21,817	16,480	3,273	
V. Rural Housing—					
1 Staff quarters	100,000	Nil.	Nil.	43,000	
2 Rural Housing	..	22,800	3,000	4,000	
VI. Other items—					
A. Agricultural and Animal Husbandry.	4,000	4,806	2,208	50	
B. Social Education	31,000	10,000	18,000	14,800	
C. Rural Arts, Crafts and Industries.	37,000	8,438	8,000	20,323	

City Transport Advisory Committee

463 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of times the City Transport Advisory Committee met in 1959;

(b) the important recommendations made by this Committee;

(c) the recommendations that were implemented; and

(d) the manner in which this Committee was constituted?

A.—(a) Seven.

(b) The important recommendations made by the City Transport Advisory Committee in 1959 are—

(1) Installation of telephones at important termini and transit points with a view to attending to breakdowns speedily.

(2) Provision of bus route map boards in all buses.

(3) Control of diesel smoke emitted by the diesel engines and test the smoke as to its evil effect.

(4) Running of State buses from Madras to Ambattur.

(5) Inclusion of the following proposals in the augmentation programme:—

(a) Running of Route 33 buses up to Secretariat in the mornings.

(b) Running of 7-B buses up to Secretariat.

(c) Running of 7-A buses via Secretariat in the evenings.

(d) Running of Route 30 and 32 buses via Secretariat in the mornings and evenings.

[30th April 1960]

(c) Running of buses in Route 5 and 5-A via Secretariat in the evening.

(6) Revision of fares.

(c) (1) The Government have requested the District Manager, Telephones, Madras, to arrange for the installation of telephones at the bus termini at Mint, T. Nagar, Mylapore, Kellys, Adyar and Perambur ;

(2) Route maps have been exhibited in the buses ;

(3) The smoke emitted by the diesel buses has been got under control with the withdrawal of all overaged vehicles.

(4) The Director, Madras State Transport notified the route Madras-Ambattur for operation by the Department. The scheme in respect of this route notified is pending approval by the Government.

(5) A programme of augmentation is being drawn up and will be implemented shortly.

(6) The peak hour service of route 21-X leaving Secretariat after 5 p.m. has been extended up to Abhiramapuram.

(7) The Government have decided to defer the proposal for revision of fares.

(d) The Committee consists of six (6) official members and fourteen (14) non-official members with the Secretary to Government, Industries, Labour and Co-operation Department as Chairman. The Official members include, among others, the Director and the Mechanical Engineer of the Madras State Transport Department, Deputy Commissioner of Police (Traffic and Licensing), the Deputy Secretary to Government, Industries, Labour and Co-operation Department and the Assistant Secretary to Government, Home Department.

The non-official members represent among others the following interests :—

- (1) Houses of the Legislature.
- (2) Students Organization.
- (3) Secretariat and N.G.Os. Associations.
- (4) South India Press Association.
- (5) Students of City Colleges.
- (6) A Labour Union.
- (7) A Clerical Union.

All-India Conferences

464 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the various All-India Conferences wherein our Government were represented in 1958 and 1959 so far ?

A.—Four copies of a statement, containing the required particulars are placed in the Legislature Library for reference by the Members.

Removal of Police Officials from service

465 Q.—SRI K. KARUTHAPPA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state how many Police officials (Gazetted and Non-Gazetted) were removed from service during 1958–59 and the reasons therefor?

A.—The number of Police officials who were removed from service during 1958–59 was 32. The reasons for their removal from service were due to high-handed action, indisciplinary conduct, rash and negligent act, irregular attendance for duty, false declaration, etc.

[30th April 1960]

Telegraph facilities for Avalurpet Sub-post office

466 Q.—திரு. கு. கோபால கவுண்டர் : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) செஞ்சி தாலுகா, அவலூர்பேட்டை சப்போஸ்ட் ஆபீசில் தந்தி வசதி அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளதா ?

(ஆ) அப்படியானால் எப்பொழுது அமைக்கப்படும் ?

A.—(a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Amount allotted for Famine Relief Work

467 Q.—திரு. கு. கோபால கவுண்டர் : கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959–60 வருஷத்தில் பஞ்ச நிவாரண வேலைக்காக ஜில்லா வாரியாக சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

(ஆ) தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தாலுக்கா வாரியாக பஞ்ச நிவாரண வேலைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

A.—(அ) The particulars are furnished below :—

Name of the district,	Amount, RS.
Tirunelveli	10 lakhs
North Arcot	1,50,000
South Arcot	2,74,216
Coimbatore	2 lakhs
Salem	3,32,050

(ஆ)

Name of the taluk.	Amount, RS.
Vridhachalam	58,216
Kallakurichi	1,08,000
Gingee	1,08,000

Government Textile Institute

468 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government Textile Institute, Madras, was equipped with power driven machinery for preparing warps and weft for cloth, silk and woollen manufacture ;

(b) the rate of production of cotton cloth in the collective weaving centres which were supplied with machine made warps, by the Textile Institute ;

(c) what is the difference in the rate and cost of production of silk yarn produced by the indigenous processes and by power driven machinery installed by the Textile Institute for private parties ; and

(d) what is the difference in the rate and cost of production of woollen yarn on the charka and by power driven machinery installed by the Textile Institute in the Jails ?

A.—(a) The Government Textile Institute, Madras, was formerly equipped with power driven machinery for the preparation only of warp and not for weft. There were power driven silk binding and twisting machines and power driven unit of 60 spindles for spinning wool. After discontinuance of power courses in the Institute the Silk and Wool machines were transferred to other institutions.

[30th April 1960]

(b) In those days when power warp preparation was done at the Government Textile Institute, there were no collective weaving centres.

(c) The Government Textile Institute was demonstrating now and then the products of silk yarn from cocoons produced by the Silk Worms reared by the Institute by both indigenous and power processes. The costs of production were not compared as the production was not on a Commercial Scale.

(d) Woollen yarn 2s count (32 yards per oz.) obtained by power process Re. 1-2-0 per lb.

Woollen yarn of 2s count (approximately) obtained by country carding and hand-spinning—Rs. 1-4-4 per lb. (in both cases wool taken at 0-11-3 per lb.)

Handicrafts Emporium

469 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜஜியத்தில் “கைத்திறன்களின் பொருள் நிலையங்கள்” (Handicrafts Emporium) எங்கெங்கே உள்ளன?

(ஆ) சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு அவைகளில் விற்பனையான பொருள்களின் மதிப்பு எவ்வளவு?

(இ) அந்த நிலையங்களுக்கான நிர்வாகச் செலவு (establishment charges) எவ்வளவு?

A.—(a), (b) & (c) The particulars are furnished in the statement below :—

Name of places where sales-cum-Procurement Depot/Cottage Industries Sales Emporium has been set up.	Value of goods sold during.			Establishment charges incurred during.		
(1)	1957-58.	1958-59.	1959-60 up to (31st January 1960).	1957-58.	1958-59.	1959-60 (31st January 1960.)
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
Tirunelveli (Sales cum-Procurement Depot).	Nil.	33,858-61	28,588-72	414-48	2,709-19	5,626-94
Thanjavur (Sales-cum-Procurement Depot).	..	..	920-74	..	13,672-00	34-86
Coimbatore (Sales cum-Procurement Depot).	..	433-54	9,402-47	..	8,194-30	9,070-58
Rameswaram (Sales-cum-Procurement Depot).	..	..	1,860-38	..	..	5,953-75
Salem (Sales-cum-Procurement Depot).	..	..	244-17	..	..	433-24
Tiruchirappalli (Sales cum-Procurement Depot).	..	..	..	..	..	814-53

30th April 1960]

Name of places where sales-cum-Procurement Depot/Cottage Industries Sales Emporium has been set up.	Value of goods sold during.			Establishment charges incurred during.		
(1)	1957-1958,	1958-59.	1959-60. up to (31st January 1960.)	1957-58.	1958-59.	1959-60 (31st January 1960.)
	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
Madras (Cottage Industries Sales Emporium).	..	86,040-00	1,33,949-00	..	21,574-28	17,570-91
Vellore (Cottage Industries Sales Emporium).	..	..	930-45	..	..	246-77
Cuddalore (Cottage-Industries Sales Emporium)	..	..	178-12	..	..	..
Kumbakonam (Cottage Industries Sales Emporium).	..	..	987-99	..	9,675-00	525-20
Nagercoil (Cottage Industries Sales Emporium).	..	..	502-29	7,231-86	2,294-88	2,068-51
Karur (Cottage Industries Sales Emporium).	..	..	3,153-17	..	..	993-65
Tuticorin (Cottage Industries Sales Emporium).	..	..	4,600-60	..	..	1,012-10

Travelling allowance and dearness allowance drawn by Ministers

470 Q.—திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதில் அளிப்பாரா—

1959 ஜூலை 1-ம் தேதி முதல் டிசம்பர் 31-ம் தேதி முடிய சென்னை அரசாங்க மந்திரிகள் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிய தினப்படி, பிரயாணப் படி எவ்வளவு?

A.—A statement ^a is laid on the table of the House.

471 Q.—திரு. ச. மொ. அண்ணாமலை : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59, 1959-60-ல் எத்தனை முறை சென்னை அமைச்சர்கள் டில்லி சென்றனர்? எதற்காக?

(ஆ) அதற்காக படியாக (டி. ஏ.) ஒவ்வொரு அமைச்சரும் பெற்ற தொகை எவ்வளவு?

A.—A statement ^b is laid on the table of the House.

^a Printed as Appendix II on page 1001 infra.

^b Printed as Appendix III on pages 1002-1005 infra.

[30th April 1960]

Children's Library

472 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்யத்தில் குழந்தைகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள நூல் நிலையங்கள் எத்தனை இயங்குகின்றன?

(ஆ) அவைகளில் மொத்தம் எத்தனை புத்தகங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன?

(இ) 1959-ல் புதிதாக வாங்கப்பட்டுள்ள புத்தகங்கள் எவ்வளவு?

A.—(a) 15.

(b) 28,697 (This also includes Children's books in public libraries where there is no separate Children's wing or Children's Library).

(c) 5,200.

Rehabilitation of refugees

473 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) அகதிகளுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்க 1958-59-ல் 1959-60-ல் ஏற்படும் செலவு எவ்வளவு?

(ஆ) எவ்வளவு அகதிகளுக்கு?

(இ) இந்த உதவி பெறும் அகதிகள் எங்கிருந்து வந்தனர்?

A.—(a) to (c) Four displaced persons from Pakistan who have settled in Madras City are in receipt of cash doles of Rs. 15 each per month. During 1958-59 a sum of Rs. 1,082 was spent on them and in 1959-60 a sum of Rs. 720.

Co-operative Farming Societies in Thanjavur district

474 Q.—SRI T. SAMPATH : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the total number of co-operative farming societies functioning in Thanjavur district;

(b) the total extent of lands cultivated by these societies;

(c) the yield of paddy per acre produced by these societies; and

(d) whether the yield compares favourably with the yield obtained by an individual agriculturist or farmer?

A.—(a) Sixty-six co-operative farming societies of different types exist in the Thanjavur district.

(b) Between them they cultivate 11,000 acres of land.

(c) The yield of paddy from the lands cultivated by these societies ranges from 5 bags to 12 bags per crop, depending upon several factors such as nature of the land (i.e., whether it has already been under cultivation or is waste or virgin land newly brought under the plough) fertility of the soil, availability of irrigation facilities, number of crops raised in a year (i.e., single crop or double crop), etc.

(d) Yes. For example, in the case of Tenant Farming Societies, the average yield is reported to be 9 (nine) and 12 (twelve) bags respectively for single and double crop lands, whereas, the average yield is only in the region of 6 (six) bags for single crop and 9 bags for double crop.

30th April 1960]

Paddy cultivation in Thanjavur district

475 Q.—SRI T. SAMPATH : Will the Hon. the Minister for Home, be pleased to state—

(a) what is the total extent of land under paddy cultivation in Thanjavur district in 1957-58 and 1958-59; and

(b) out of the above how much is cultivated under single crop and how much extent under double crop?

A.—(a) The extent of land under paddy cultivation is 1,228,333 acres during 1957-58 and 1,220,588 acres during 1958-59.

(b) The extent of land under single crop is 1,032,928 acres and double crop is 195,405 acres during 1957-58, and 1,015,495 acres and 205,129 acres respectively during 1958-59.

Statistical quality control of goods

476 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the names of Government manufacturing units that have statistical quality control?

A.—Statistical quality control has not been introduced in the departmental Units. However, all the finished goods are inspected by the production staff for accuracy and quality by direct inspection.

Fish-curing yards

477 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of fish-curing yards in our State; and

(b) the quantity of fish cured in these yards after the States Reorganisation in each year and its approximate value and the number of fishermen benefited in each?

A.—(a) & (b) A statement is appended.

Statement showing the number of Government Fish-Curing Yards in Madras State and the quantity of fish cured in those yards, etc., after the States Reorganisation.

Name of the fish-curing yards.	Quantity of fish cured after States Reorganization.							
	1956-57.		1957-58.		1958-59.		1959-60. up to 31st December 1959.	
	MDS.	SRS.	MDS.	SRS.	MDS.	SRS.	MDS.	SRS.
1 Sathankuppam.	2,231	36	2,700	39	1,603	10	2,662	35
2 Kadapakkam ..	1,281	31	1,676	15	1,502	20	2,170	38
3 Athankarai ..	4,255	28	1,358	21	2,941	36	3,805	01
4 Mookur ..	14,258	17	5,833	24	9,321	06	389	15
5 Kootapuli ..	2,098	16	5,509	14	8,779	30	3,839	10
6 Idinthakarai ..	24,748	13	19,189	35	19,518	14	14,688	13
7 Ovari ..	14,068	18	14,635	27	9,736	00	10,520	34
8 Periahalai ..	1,961	11	2,116	29	4,021	08	4,147	05
9 Sipaikulam ..	(Not in existence.)		1,304	00	1,272	21	373	25

[30th April 1960]

Statement showing the number of Government Fish-Curing Yards in Madras State and the quantity of fish cured in those yards, etc., after the States Reorganisation—cont

Name of the fish-curing yards.	Quantity of fish cured after States reorganisation.					
	1956-57.		1957-58.		1958-59.	
	MDS.	SRS.	MDS.	SRS.	MDS.	SRS.
10 Koothanguli ..	(Not in existence.)		711	17	3,161	01
11 Adirampatnam	3,499	37	5,686	34	5,578	32
12 Muthupet ..	7,421	08	9,673	13	11,834	38
13 Arcotthurai ..	830	38	773	05	2,316	13
14 Cape Comorin	8,264	00	19,128	00	26,653	00
15 Muttom ..	246	00	3,446	00	14,242	00
16 Kadiapatnam	1,829	00	5,845	00	11,935	00
17 Colachel ..	184	32	14,085	00	16,731	00
18 Thoothur ..	4,198	00	17,774	39	13,670	32
19 Enayamputhan-thurai.	(Not in existence.)		2,137	00	2,311	00
20 Sethubavachatram.	Do.		(Not in existence.)		(Not in existence.)	
					(Revived on 7th October 1959)	
					26-05	

1959-60.
up to 31st
December
1959.

MDS. SRS.

2,651 20

2,720 11

7,777 37

1,003 18

29,323 00

17,835 00

13,399 00

13,109 00

9,514 00

3,213 00

30th April 1960]

Name of yard.	Approximate value of fish cured.				Number of fishermen benefited.			
	1956-57		1957-58.		1956-57.		1958-59.	
	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1 Sathankuppam	39,276	1,08,039	64,130	RS. 1,06,515	19	19	19	19
2 Kadapakkam	51,271	67,655	63,700	86,838	10	10	10	26
3 Athankarai	2,75,300	81,480	1,76,460	2,28,300	2,500	3,000	3,000	2,500
4 Mookur	6,15,480	3,49,980	5,69,260	23,340	3,000	3,300	3,000	3,500
5 Kootapulli	31,560	65,090	88,000	60,000	280	280	280	260
6 Idinthakarai	3,70,000	2,00,000	2,00,000	2,40,000	400	400	400	400
7 Ovari	2,11,020	1,50,000	1,00,000	1,50,000	360	360	360	360
8 Perialalai	19,000	20,000	50,000	60,000	320	320	320	320
9 Sipaikulam	Not in existence.	15,000	12,000	16,000	Not in existence.	250	250	250
10 Koothankuli..	Do.	8,000	32,000	37,000	Do.	300	300	300
11 Adirampatnam	25,230	85,290	1,00,404	50,580	8	8	8	8
12 Muthupet ..	54,630	1,45,095	2,95,850	2,04,850	7	7	7	7
13 Arcotthurai ..	19,920	29,320	1,04,220	50,985	8	8	8	8
14 Sethubavachatram	Not in existence.			7,665	(Not in existence).			
15 Colachel	7,23,660	4,22,550	11,71,170	4,22,040	500	560	550	500
16 Thoothur ..	6,79,770	7,98,070	6,22,200	3,76,740	1,000	1,200	1,275	1,300
17 Muttom ..	17,220	2,41,220	9,96,940	13,02,560	250	400	1,000	2,000
18 Enayamputhenthurai	Not in existence.	1,26,320	1,10,670	32,000	Not in existence.	10,000	12,000	12,000
19 Kadiapatnam	1,46,320	4,96,825	11,40,120	11,70,190	80	500	1,000	1,200
20 Cape Comorin	3,29,700	7,77,150	10,66,410	8,01,540	1,105	1,105	1,105	1,105

* These figures relate to the period October 1956 to March 1957.

[30th April 1960]

Card Boards Manufacturing Unit

478 Q.—SRI K. SATTANATHAKARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of Card Board Manufacturing Units in the State.

(b) the quantity and value of the Card Board manufactured in 1959; and

(c) the assistance given by the Government?

A.—(a) Eleven (2 departmental units and 9 private units).

(b) & (c) Particulars regarding the quantity and value of the Card Board manufactured in the eleven units, the expenditure sanctioned for the Departmental Units and the financial assistance given to the Private Units are detailed below:—

Name of the unit.	Card board manufactured in 1959.		Expendi- ture sanc- tioned by Govern- ment.	Financial assistance given.	
	Quantity.	Value.		By the Govern- ment.	By the Khadi and Village Industries Commis- sion.
		RS.	RS.	RS.	RS.
Departmental Units—					
1 Handmade Paper Unit at Gandhi-gram, Madurai district.		..	35,000	..	..
2 Handmade Paper Unit at Shenbagaputhur, Coimbatore district.	40,000 flat files.	16,000	29,060	..	..
Private Units—					
3 Pulp Making Unit, Vennar Bank, Thanjavoor.	Not avail-able.	55,812 38	..	..	35,000
4 Paper Making Unit, the Social Service League, East Gate, Thanjavur.	1,165.5 lb.	291 37	..	..	25,000
5 Paper Making Industrial Co-operative Society for Harijans, Kannan-cheri, Kanyakumari district.	..	..	..	46,000	..

[30th April 1960]

Name of unit.	Card board manufactured in 1959.		Expendi- ture sanc- tioned by Govern- ment.	Financial assistance given	
	Quantity.	Value.		By the Govern- ment.	By the Khadi and Village Industries Commis- sion.
		RS.	RS.	RS.	RS.
6 Gandhiniketan Ashram, T. Kallupatti Madurai district.	604 lb.	Not available.	..	..	39,500
7 Satya Card Board Company, Salem.	..	..	..	13,500	..
8 Sri Ramakrishna Paper Making Unit, Tirup- Paraithurai, Tiruchirappalli district.	31 Cwt.	806	..	..	20,000
9 Sri Govindasami Naidu, No. 5, Perumal Koil street, Aminji- karai.	240 Mds.	360	..	..	..
10 Sri Tirunavuk- karasu, No. 10, Vellala street, Aminjikai.	80 Mds.	120	..	..	..
11 Srimathi Jaya- lakshmi Ammal, No. 16, Perumal Koil street, Aminjikai.	180 Mds.	270	..	..	..

Cashew, matchwood and dry fuel

479 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the total area district-wise, where cashew, matchwood and dry fuel are grown during 1958–59 and 1959–60, so far?

A.—The details are furnished in the statement appended.

Name of district.	Area planted in acres during 1958–59.	Area planted in acres during 1959–60.
I. CASHEW.		
1 Salem ..	50	50
2 Chingleput ..	5,100	5,560
3 South Arcot ..	3,000	3,016
4 Coimbatore ..	300	299
5 Tirunelveli ..	400	400
6 Tiruchirappalli ..	348	456
7 Thanjavoor ..	100	180
8 Ramanathapuram ..	350	350
9 Madurai ..	..	45
	9,648	10,356

[30th April 1960]

Name of district.	Area planted in acres during 1958-59.	Area planted in acres during 1959-60.
2. MATCHWOOD.		
1 North Arcot	100	102
2 Salem	217	177
3 South Arcot	50	52
4 Coimbatore	438	602
5 The Nilgiris	200	97
6 Madurai	225	185
7 Kanyakumari	202	201
8 Tirunelveli	568	267
9 Thanjavur	50	..
	<u>2,050</u>	<u>1,683</u>

3. AFFORESTATION OF DRY FUEL FORESTS.

1 North Arcot	5,442	3,052
2 Salem	2,366	993
3 Chingleput	1,439	901
4 South Arcot	5,500	5,119
5 Tiruchirappalli	..	1,614
	<u>14,747</u>	<u>11,679</u>

**Fire Accident in the Government Ayurvedic Hospital,
Kanyakumari district**

480 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the reasons for the fire accident in the Government Ayurvedic Hospital at Pudukkadal, Kanyakumari district on the 6th January 1960 ?

A.—The matter is under investigation.

Central Ayurvedic Research Committee

481. Q.—திரு. அ. வேதரத்தினம் : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) ஆயுர்வேத ஆராய்ச்சி மத்தியக் கமிட்டி மூலம் இந்திய வைத்திய அபிவிருத்திக்காக உதவி கோரி விண்ணப்பம் ஏதேனும் வந்ததா ?

(ஆ) அதன் விபரமென்ன ?

(இ) அதன் பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது ?

A.—(a) No, Sir.

(b) and (c) Do not arise.

30th April 1960]

Pablo boats

482 Q.—திரு. அ. வேதரத்தினம் : கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில் பாப்ளோ படகுகள் எங்கே கட்டப்படுகின்றன ?

(ஆ) ஆண்டுதோறும் மேற்படி படகுகள் எத்தனை கட்டப்படுகின்றன ?

(இ) இதுவரை கட்டப்பட்ட படகுகள் எத்தனை ?

(ஈ) அவை எப்படி விநியோகம் செய்யப்படுகிறது ? யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ?

(உ) ஒரு படகு கட்ட ஆகும் செலவென்ன ?

A.—(a) In Madras State, the boats are constructed in the Madras City at the Departmental Boat Yard and also by a Private Firm.

(b) The details of the boats constructed are given below :—

Years.	Number of boats constructed.
1955-56	20
1956-57	11
1957-58	15
1958-59	23

(c) Sixty-nine boats have been constructed including four boats transferred to Government of Mysore and Kerala on account of States Re-organization.

(d) The Pablo type boats are distributed to Fishermen Co-operative Federation, Fishermen Co-operative Societies and Groups of Fishermen under the hire-purchase system.

A list showing the distribution of boats to Fishermen Co-operative Societies, Fishermen Co-operative Federation and Groups of Fishermen, is given in the annexure.

(e) The cost of construction of a Pablo Boat is given below :—

Year.	Cost of 25 footer boat.	Cost of 30 footer boat.
(1)	(2)	(3)
	RS. NP.	RS. NP.
1956-57	11,058 63	17,002 95
1957-58	12,699 70	19,253 06
1958-59	12,500 00	20,000 00

[30th April 1960]

ANNEXURE.

Distribution of Pablo boats constructed during 1955-56 to 1957-58.

Balakrishna Group	1
Kasimodu Fishermen Co-operative Society	2
Ayodhikuppam Fishermen Co-operative Society	1
Mattuankuppam Fishermen Co-operative Society	2
Madras District Fishermen Co-operative Federation	2
	(plus 1 broken).
Pulicat Fishermen Co-operative Society	1
Neelangarai Fishermen Co-operative Society	1
	(broken)
Trainees Thiruvannamalai	1
	(broken)
Sonankuppam Fishermen Co-operative Society	2
South Arcot District Fishermen Co-operative Federation	1
Portonovo Fishermen Co-operative Society	1
Killai Fishermen Co-operative Society	1
	(broken)
Thanjavur District Fishermen Co-operative Society	5
Ramanathapuram District Fishermen Co-operative Society	4
Tuticorin Fishermen Co-operative Society	10
Kanyakumari Fishermen Co-operative Federation	2
Ezhudesam Fishermen Co-operative Society	1
Kanyakumari Fishermen Co-operative Society	1
Colachel Fishermen Co-operative Society	2
Chembagaraman Puttenturai	1
Total	42

Distribution of boats constructed during 1958-59.

1 Sri Damodaran and Group	1
2 „ Kamalasesharan and Group	1
3 „ A. Govindarajulu and Group	1
4 „ A. Manoharan and Group	1
5 „ K. Pitchavaram and Group	1
6 „ Vallathan and Group	1
7 „ Balu Chettiar and Group	1
8 „ Suganesan and Group	1
9 „ O. S. Noor Mohammed and Group	1
10 „ A. Maroellan and Group	1
11 „ F. Rananayakam and Group	1
12 „ Stenislav and Group	1
13 „ N. Cruzian and Group	1
14 „ V. P. Baludesan and Group	1
15 „ Pasi Admai and Group	1
16 „ A. J. Arulappan and Group	1
17 „ Nicholas Thomas and Group	1
18 „ Antony Benzelas and Group	1
19 „ Pitchaya and Group	1

30th April 1960]

Distribution of Pablo boats constructed during 1958-59 —Contd

20 Sri. Chembagaraman Puthenthurai Fishermen Co-operative Society	1
21 „ Ramanathurai Fishermen Co-operative Society	1
22 Satyakumari and Group, Madras	1
23 One 25 footer was allotted to a group of fishermen but withdrawn subsequently awaiting allotment	1
Total	23

Harijan Welfare Schemes

483 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the details of full and half grants from the Government of India for various items under Harijan Welfare Schemes during the years 1957-58; 1958-59 and 1959-60 and

(b) the amounts utilised by the State Government?

A.—(a) and (b) A statement is appended below.

Statement showing the details of full and half grant allocated by the Government of India and the amount utilized by the State Government under the Schemes for the Welfare of Scheduled Castes.

Head of development.	Grant allocated.			Grant utilised.		
	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1957-58.	1958-59.	1959-60.
	(RUPEES IN LAKHS.)					
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Centrally Sponsored Schemes (full grant)—						
1 Housing	3.38	3.00	2.91	2.87	2.62	Figures not yet available.
2 Cottage industries.	3.70	3.78	3.70	3.57	2.80	Do.
3 Sinking of drinking water wells.	1.50	1.28	3.15	1.03	1.06	Do.
4 Agriculture	8.12	6.00	16.16	8.07	6.35	Do.
5 Technical training	1.89	1.50	1.18	1.80	1.71	Do.
Total	18.59	15.56	27.10	17.34	14.54	

[30th April 1960]

Statement showing the details of full and half grant allocated by the Government of India and the amount utilized by the State Government under the Scheme for the Welfare of Scheduled Castes—contd.

Head of development.	Grant allocated.			Grant utilised.			
	1957-58,	1958-59.	1959-60.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	
	(RUPEES IN LAKHS.)						
Centrally Schemes (half grant)—							
1 Printing of Posters.	0.125	0.075	0.125	0.035	0.065		Figures not yet available
2 Scholarships and boarding grants.	4.405	5.69	8.045	4.42	6.41		Do.
3 Rewards to Village Headmen, etc.	0.035	0.035	0.08	0.03	..		Do.
4 Supply of midday meals.	3.015	2.00	3.195	1.405	3.08		Do.
5 Construction and repairs of school buildings.	0.04	0.26	0.155	0.025	0.05		Do.
6 Public Health ..	2.06	2.00	4.915	2.72	3.34		Do.
7 Cottage industries.	0.635	0.25	0.30	0.455	0.05		Do.
8 Housing ..	8.41	11.34	11.545	6.395	10.52		Do.
9 Agriculture ..	4.60	3.25	4.225	4.06	4.21		Do.
10 Maintenance of Harijan Welfare Schools.	0.86	1.00	1.095	0.48	0.61		Do.
11 Maintenance of Government Hostels.	2.00	1.05	1.30	0.095	0.50		Do.
12 Grants to non-official organizations.	0.215	0.125	0.125	0.19	0.10		Do.
13 Deputy Sevaks ..	0.165	0.15	0.63	0.14	0.185		Do.
14 Community Centres.	0.66	0.40	0.50	0.34	0.39		Do.
15 Construction of hostel buildings.	..	..	2.985	..	0.205		Do.
Total ..	28.125	27.625	39.220	20.810	29.715		

Strike by Government Hospital last grade servants

484. Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகர் அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் வேலை செய்யும் கடைநிலை ஊழியர்கள் தங்கள் நீண்ட நாளை கோரிக்கைகளை முன்னிட்டு சமீபத்தில் அடையாள நேரடி நடவடிக்கைகளில் இறங்கினார்களா ?

(ஆ) அரசாங்கம் அநுபேரில் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன ?

A.—(a) Yes, Sir. The Last Grade Servants of the Government Stanley Hospital, Madras, went on strike for a few hours during July and August, 1959 and those of the Government Royapettah Hospital, Madras for a few hours in February 1960.

(b) No action was considered necessary in the case of the strikes in the Government Stanley Hospital. As regards the strike in the Government Royapettah Hospital, the matter is under examination.

30th April 1960]

Misuse of hospital medicines

485 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகர் பெரிய மருத்துவ மனையில் சில ஊழியர்கள் விலையுயர்ந்த மருந்துகள் முதலியவற்றை கையாடி மோசடி செய்ததாக அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா ?

(ஆ) இத்தகைய கையாடல்கள் எவ்வளவு காலமாக நடைபெற்று வந்தன ?

(இ) அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது ?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) & (c) The matter is under investigation.

Cashew plantations

486 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state year-wise details of Cashew plantations in the State to which Government subsidy was given for the last five years ?

A.—The scheme for development of Cashew cultivation, which provides for the grant of loans to the cashew growers, was put into operation with effect from 12th January 1959 only. A sum of Rs. 18,445, covering an area of 230½ acres, was sanctioned as loan to 73 cultivators during 1959-60 up to 15th March 1960. No subsidy is given under this scheme.

Travelling allowance drawn by Ministers

487 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the amount of Travelling Allowance received by each of the Hon'ble Ministers for the financial years 1957-58 and 1958-59 ?

A.—A statement* is placed on the table of the House.

Repairs to tanks

488 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to State the number of major and minor tanks for which earlier and necessary repairs have been carried out by the Food Production Department during the year January 1959 to 1960 in Tiruchirappalli district, talukwar ?

A.—

Serial number.	Name of taluk.	Number of tanks repaired during the calendar year 1959.	
		Minor.	Major.
1	Musiri	..	1
2	Tiruchirappalli	8	..
3	Udayarpalayam	2	..
4	Kulithalai	13	..
5	Thirumayam	1	..
Total ..		24	1

* Printed as Appendix IV on page 1006 infra.

[30th April 1960]

Poonthope and Mango thope in Tirumayam taluk

489 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the extent of Poonthope and Mango thope in the Forest Department at Mirantinilai in Thirumayam taluk in Tiruchirappalli district;

(b) the purpose for which the buildings and sheds in those thopes were used in the pre-merger period; and

(c) the purpose for which these buildings are used now?

	Acs.	
A.—(a) (i) Mirantinilai Poonthope (Mango)	25.25	S.F. No. 320 of Mirantinilai village.
(ii) Mirantinilai Kannuthope (Mango).	30.50	S.F. No. 256 of Mirantinilai village.
(iii) Illanthope (Mango)	1.52	S.F. No. 318 of Mirantinilai village.
	57.27	

(b) There is a small rest-house in Mirantinilai Poonthope. It is reported that this building has not been used for a long time.

(c) The Forest department proposes to restore it for use as a rest-house.

Cumbly Weavers' Co-operative Societies

490 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள கம்பளி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் எத்தனை?

(ஆ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எத்தனை உள்ளன?

(இ) அவைகளில் உற்பத்தி விற்பனை எவ்வளவு?

A.—(a) & (b) There are three such societies in the State and one of them is in North Arcot district as shown below:—

Name of society.	Location.
1. Mekalachinnapali Cumbly Workers' Co-operative Cottage Industrial Society.	Mekalachinnapali, Krishnagiri, Salem district.
2. Athuvambadi Wool Workers' Co-operative Society.	Athuvambadi, Polur taluk, North Arcot district.
3. Kolakudi Carpets and Druggets Manufacturing Co-operative Production and Sale Society.	Kolakudi, Musiri taluk, Tiruchirappalli district.

(c) The production and sales in the Athuvambadi Wool Workers' Co-operative Society, North Arcot district, were to the value of Rs. 760 and Rs. 30 respectively for the period from 1st April 1959 to 29th February 1960.

The Society purchased the machinery required only very recently and steps are being taken to improve the business of the Society.

[30th April 1960]

Industrial Sales Emporium

491 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) சென்னை இராஜ்யத்தில் எத்தனை கைத்தொழில் பொருட்கள் விற்பனை நிலையங்கள் (Industrial Sales Emporium) உள்ளன?

(ஆ) வடாற்காடு மாவட்டத்தில் அத்தகைய “எம்போரியம்” திறக்க உத்தேசம் உண்டா?

(இ) அப்படியானால், அதற்கு ஆகும் செலவு என்ன?

A.—(a) There are at present 6 Cottage Industries Sales Emporium and 5 Sales-cum-Procurement Depots for Cottage industries and handicrafts products in the State in the places mentioned below:—

Sales Emporia.	Sales-cum-Procurement Depots.
1 Madras.	1 Tirunelveli.
2 Vellore.	2 Thanjavoor.
3 Kumbakonam.	3 Coimbatore.
4 Karur.	4 Rameswaram.
5 Tuticorin.	5 Salem.
6 Nagercoil.	

(b) A Cottage Industries Sales Emporium has already been opened at Vellore in North Arcot district on 11th March 1960.

(c) A total provision of Rs. 80,547 has been made for running the Emporium during the current year.

Soil Conservation Research Demonstration and Training Centres

492 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்யத்தில் “நிலவளப் பாதுகாப்பு பயிற்சி நிலையங்கள்” எத்தனை உள்ளன?

(ஆ) அதில் எத்தனை பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது?

(இ) பயிற்சி முடிந்தபின் அவர்கள் எவ்வாறு அவ்வேலையில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர்?

A.—(a) Two centres.

(b) Twenty Agricultural Engineering Supervisors and twenty-three Upper Subordinates have been trained at the Soil Conservation Research Demonstration and Training Centre at Ootacamund. Twenty-four Sub-Assistants are undergoing training at the Soil Conservation Sub-Assistants Training Centre at Coimbatore.

(c) The Agriculture Engineering Supervisors are employed in the same category and the upper subordinates as Soil Conservation Assistants in the several Soil Conservation Schemes in operation in the State. The Sub-Assistants after Training will replace the existing Agricultural Engineering maistries working in the Soil Conservation Schemes.

[30th April 1960]

Hand-made Paper Unit

493 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) இந்த இராஜ்யத்தில் Hand-made Paper Unit-கள் எத்தனை உள்ளன ?

(ஆ) வடாற்காடு மாவட்டத்தில் எத்தனை உள்ளன ?

(இ) அரப்பாக்கத்தில் உள்ள தொழிற்சாலை எப்போது வேலை செய்யத் துவங்கும் ?

A.—(a) There are two Departmental Hand-made Paper Units, one at Gandhigram, Madurai District, and the other at Shenbagapudur in the Lower Bhavani Pilot Project area, Coimbatore district. The following 6 Hand-made Paper Units recently sanctioned by Government are being set up in the following places :—

- 1 Arappakkam in North Arcot district.
- 2 Kattaputhur in Tiruchirappalli district.
- 3 Seidenagnallur in Tirunelveli district.
- 4 Pidagam in South Arcot district.
- 5 Poondi in Chingleput district.
- 6 Madurantakam in Chingleput district.

The following are the private Hand-made Paper Units working in the States :—

- (a) Sri Ramakrishna Paper Making Unit, Tiruppalathurai in Tiruchirappalli district.
- (b) Social Service League, Tanjore.
- (c) Gandhiniketan Ashram, T. Kallupatti, Madurai district.
- (d) Pulp Making Unit, Vennar Bank, Tanjore.
- (e) Paper Unit of Sri Govindasami Naidu, 5, Perumal Koil street, Aminjikarai, Madras.
- (f) Card Board Unit of Sri M. Thirunavukkarasu, 10, Vellala street, Aminjikarai, Madras.
- (g) Card Board Unit of Srimathi Jayalakshimi Ammal, 16, Perumal Koil street, Aminjikarai, Madras.
- (h) Hand-made Paper Industrial Co-operative Society for Harijans, Kannancheri, Kanyakumari district.
- (i) Satya Card Board Company, Salem.

(b) & (c) One departmental Hand-made Paper Unit has been recently sanctioned for establishment at Arappakkam in North Arcot district and it has not started functioning. The building is nearing completion and machines have been received. The unit will commence production within a few months.

There are no other private Hand-made Paper Units in the North Arcot district.

30th April 1960]

Diversion of City bus routes

494 Q.—திருமதி சத்தியவாணி முத்து : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) சென்னை 50-வது வட்டம் டானு தெரு வாசிகளிடமிருந்து தற்போது பிரிக்லின் ரோடில் ரிப்பேர் நடைபெறுவதினால் டானு தெரு வழியாக வெங்கடம்மாள் சமாதி ரோடு சென்று பெரம்பூர் செல்லும் 7-எ, 7-பி, பஸ்களை நிரந்தரமாக்கும்படி ஏதாவது விண்ணப்பம் வந்துள்ளதா ?

(ஆ) அப்படியாயின், அதற்காக எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன ?

A.—(a) In November 1959 the residents of Tana street, Pursawallam, sent a representation requesting that the diversion of buses of route No. 7-A (via) Tana street might be confirmed or a separate route (via) Tana street might be opened.

(b) As an experimental measure, the Director of State Transport has been instructed to divert buses of route 7-A (via) Tana street. The position will be reviewed after six months.

Recruitment in P.W.D. Office at North Arcot district

495 Q.—திரு. பி. எஸ். சந்தானம் : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு ஜில்லா, P.W.D. ஸ்தாபனத்தில் 1958 ம் வருஷம் ஜனவரி முதல் 1960 ஜனவரி 31-ம் தேதி வரை எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது ?

(ஆ) அவர்களில் கிளார்க்குகள், ரோடு மேஸ்திரிகள், பியூன்கள், லாட்சுமேன்கள், ரோட்டு காங்கிமேன்கள் எத்தனை பேர் ?

(இ) மேற்கண்ட வேலைகளுக்கு ஆட்கள் 1958 முதல் 1960 வருஷத்தில் போட்டிருந்தால், போடப்பட்ட ஆட்கள் ஜில்லா வேலைத்தேடித்தரும் அலுவலகத்தின் மூலமாய் வந்தவர்களா ?

(ஈ) ஜில்லையானால், P.W.D. ஸ்தாபன அதிகாரியே போட்டுக்கொண்டாரா ?

					Public Works Department.	Highways Department.
A.—						
(a)	..	..	..	..	80	261
(b)	(i)	Clerks	..	..	7	12
	(ii)	Road maistries	..	..	Nil.	22
	(iii)	Peons	..	..	3	5
	(iv)	Watchman	..	..	Nil.	3
	(v)	Road gangmen (gang mazdoors).			Nil.	219

(c) & (d) Some of them were recruited through the District Employment Office while the others were recruited direct.

[30th April 1960]

Employment of Harijans in North Arcot district

496 Q.—திரு. பி. எஸ். சந்தானம் : கனம் கைத்தொழில்மைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு ஜில்லா வேலைத் தேடித்தரும் அலுவலகத்தில் 1958-ம் வருஷம் ஜனவரி முதல் 1960 ஜனவரி வரையில் எத்தனை ஹரி ஜனங்களுக்கும், ஹரிஜன சிறிஸ்தவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கப்பட்டது?

(ஆ) அவர்களில், (1) கிளார்க்குகள், (2) பியூன், (3) லாச்சுமேன், (4) ஸ்வீப்பர் (Sweeper) எத்தனை பேர்?

A.—

(a) 775 (seven hundred and seventy-five only).

(b) (i) Clerks 91 (ninety-one only).

(ii) Peons and Watchmen. 395 (three hundred and ninety-five only).

(iii) Sweepers 117 (one hundred and seventeen only).

(iv) Other categories (like teachers, attenders, etc.). 172 (one hundred and seventy-two only).

Separate figures of the number of Harijan Christians placed in employment by the District Employment Office, North Arcot are not available.

Arumugam's murder case

497 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether Sri Natarajan and others acquitted in Arumugam's murder case have been reinstated; and

(b) if so, when?

A.—(a) & (b) Sri Natarajan, Sub-Inspector of Police and Police Constable No. 2118, Kesavan, acquitted in Arumugam murder case, were reinstated on 18th May 1959.

Educational cess

498 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) The amount collected through educational cess during the year 1958-59 district-war; and

(b) the amount utilised therefrom?

[30th April 1960]

A.—(a) A statement is appended below.

(b) The entire income from educational tax is utilized for the maintenance of District Board Elementary Schools.

EDUCATION AND PUBLIC HEALTH DEPARTMENT (BUDGET)**EDUCATION TAX.**

Serial number and name of the district board. Actuals for 1958-59.

(1)	(2)
	RS.
1 Salem	6,27,385
2 Ramanathapuram	5,98,194
3 Madurai	7,02,362
4 The Nilgiris	38,310
5 Chingleput	5,01,096
6 Tirunelveli	4,33,524
7 North Arcot	7,87,740
8 Coimbatore	12,45,484
9 South Arcot	10,75,230
10 Thanjavur	14,14,630
11 Tiruchirappalli	9,50,269

Supply of oil engines and electric motor pump-sets to ryots

499 Q.—திரு. ச. மொ. அண்ணாமலை : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) 1960-ல் விவசாயிகளுக்கு எலக்ட்ரிக் பம்ப் செட்களும், ஆயில் எஞ்ஜின்களும் கடனாக ஹையர் பர்ச்சேசிங் திட்டத்தின் கீழ் எத்தனை செட்டுகள் தரப்பட்டன?

(ஆ) அதற்காக ஒதுக்கிய பணம் எவ்வளவு?

A.—(a) Sixty oil engines and 107 electric motor pump-sets were supplied to ryots under the Hire Purchase Scheme during the year 1959-60.

(b) Rs. 10.85 lakhs.

Number of persons registered in Employment Exchanges

500 Q.—திரு. ச. மொ. அண்ணாமலை : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) 1959-60-ல் எத்தனை பேர்கள் வேலைக்காக பதிவு செய்து கொண்டார்கள்? எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை தரப்பட்டது என்ற புள்ளி விபரம் சேகரிக்கப்பட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விபரம் என்ன?

A.—(a) & (b) Number of persons registered in the Employment Exchanges in the Madras State during 1959-60—202,065 (Two lakhs two thousand and sixty-five only).

Number of persons placed in employment during 1959-60.—30,202 (Thirty thousand two hundred and two only).

NOTE.—Out of the 202,065 applicants registered, only 126,792 were on the Live Register on 31st March 1960 awaiting employment assistance. The registration of the others has been cancelled or has lapsed for various reasons.

[30th April 1960]

Madras State Electricity Consultative Council

501 Q.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்ய மின்சார ஆலோசனை கமிட்டியில் யார், யார் உள்ளனர் ?

(ஆ) விவசாய சங்க பிரதிநிதிகளும் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளும் அதில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனரா ?

A.—(a) The following are on the Madras State Electricity Consultative Council:—

Ex-officio Chairman and Members—

1 Sri W. R. S. Sathianadhan, I.C.S. (Retd.)	Ex-officio Chairman.
Chairman, Madras State Electricity Board.	
2 Sri V. P. Appadurai, B.A., M.I.E. (Ind.),	Ex-officio member.
Technical Member, Madras State Electricity Board.	
3 Sri K. R. Rama Iyer, Accounts Member,	Do.
Madras State Electricity Board.	
4 Sri T. A. Varghese, I.C.S.,	Do.
Member, Madras State Electricity Board.	
5 Sri T. K. Palaniappan, I.A.S.,	Do.
Member, Madras State Electricity Board.	

Other members—

	<i>Interest represented.</i>
6 Sri K. N. Palaniswami Gounder, M.L.A., President, Chamber of Municipal Chairmen, Madras State.	Local Self-Government.
7 Sri C. R. Ramaswami, M.L.A., President, Association of Electrical Undertakings, Southern India, Madras-1.	Electricity Supply Industry.
8 Sri V. Pandurangiah, Madras	Commerce.
9 Sri R. Venkataswami, Chairman, Southern India Mills Owners' Association, Coimbatore.	Industry.
10 The Deputy Chief Electrical Engineer, Southern Railway, Madras.	Transport.
11 Director of Agriculture, Government of Madras.	Agriculture.
12 Sri R. Gopal, B.A., B.L., President, Mettur Civil Workers' Union, Mettur Dam.	Labour employed in the Electricity Supply Industry.

30th April 1960]

Other members—cont.

Interest represented.

13 Sri S. Ramaswami Naidu, M.L.A.	} Consumers of Electricity.
14 Sri T. Purushotham, B.A., M.L.C.	
15 Sri Mohammed Raza Khan, M.L.C.	

(b) The Director of Agriculture, Government of Madras, has been appointed to represent "Agriculture" and Sri R. Gopal, President, Mettur Civil Workers' Union, Mettur Dam, has been appointed to represent Labour employed in the Electricity Supply Industry.

Advisory Committees for Electricity

* 502 Q.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜில்லா வாரியாக மின்சார ஆலோசனை கமிட்டிகள் அமைக்கப் பட்டாகிவிட்டதா ?

(ஆ) அப்படியாயின் எந்தெந்த ஜில்லாவில் ?

(இ) இல்லை என்றால், ஏன் ?

(ஈ) அமைக்கப்பட்டுள்ள கமிட்டிகளில் யார், யார் என்பதைப் பற்றிய விபரமான நகல் ஒன்று மேஜைமேல் வைக்கப்படுமா ?

A.—(a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) Under the Madras District Development Councils Act of 1958, the District Development Councils have been empowered to look into matters connected with Electricity and if necessary they may appoint a sub-committee. In view of this arrangement, it is not necessary to constitute separate Local Advisory Committee in the districts.

(d) Does not arise.

Opening of schools in school-less village.

503 Q.—திரு. பி. ஜி. மாணிக்கம் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) பள்ளிக்கூடமில்லாத 300 ஜனங்கடங்கிய கிராமங்களிலே பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக மத்திய சர்க்காரால் சென்னை ராஜ்யத்துக்கு 1958-59, 1959-60 வருடங்களில் கொடுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை எவ்வளவு ?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எத்தனை கிராமங்களில் புதிதாகப் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டன அல்லது திறக்கப்படத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றன ?

A.—(a) It is not possible to give separate particulars of Central Aid in respect of the scheme for opening schools in school-less villages with a population of 300 and above.

[30th April 1960]

(b) A list of districtwise particulars of schools opened and yet to be opened is appended below:—

Serial number and name of educational district.	Number of school actually opened	Number of school yet to be opened.
(1)	(2)	(3)
1 Chingleput	71	45
2 Coimbatore	36	35
3 Erode	44	91
4 Madurai	73	8
5 Dindigul	67	2
6 Ramanathapuram	139	24
7 Virudhunagar	39	1
8 North Arcot	57	5
9 Tiruvannamalai	41	2
10 South Arcot	62	8
11 Villupuram	61	..
12 Thanjavur (West)	148	8
13 Thanjavur (East)	83	11
14 Tiruchirappalli	55	..
15 Pudukkottai	123	5
16 Tirunelveli (Central)	35	..
17 Tirunelveli (South)	9	..
18 Tirunelveli (North)	37	23
19 Kanyakumari	..	3
20 The Nilgiris	31	24
21 Salem	108	10
22 Dharmapuri	130	67
	1,449	372

Famine relief works in North Arcot district

504 Q.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு ஜில்லாவின் பஞ்ச நிலைமையைப் பற்றி 9-10-59-ம் தேதி முதல் மந்திரிக்கும் ரெவின்யூ மந்திரிக்கும் எழுதிய லெட்டரின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ?

(ஆ) விவரமென்ன ?

A.—(a) & (b) The action taken on the requests of the M.L.A. contained in his letter, dated 9th October 1959, are as follows:

Request (i)—Declaring North Arcot District as famine affected area.—The improved conditions in North Arcot district do not warrant the declaration of the entire district as famine affected.

30th April 1960]

Request (ii)—Grant of full remission of land revenue and postponement of Takkavi loans.—The matter is under the consideration of the Government.

Request (iii)—Conversion of wet assessment to dry assessment.—Tirvai jasti remission is being given wherever there is failure of supply in the source. There is therefore no necessity to make a permanent conversion.

Request (iv)—Opening of fair price shops.—The Government have since decided to close down fair price shops opened in the districts except for the distribution of residuary stocks, if any.

Request (v)—Control of prices of foodgrains and commodities essential for agriculture.—The scheme required to combat inflation will be taken up at the national level, if essential.

Request (vi)—Utilization of Palar water.—A proposal to construct a barrage across the Palar River to augment the supply of water to existing ayacut is under the consideration of the Government.

Request (vii)—Construction of Mordhana Dam.—The proposal was dropped in view of its prohibitive cost and the difficulties involved.

505 Q.—திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டத்தில் எந்தெந்த பகுதிகளில் நிவாரண வேலைகள் (relief work) மேற்கொள்ளப்பட்டன; அதற்கான மொத்தம் செலவு என்ன ?

(ஆ) திருவண்ணாமலை சட்டமன்ற தொகுதிக்கும் துரிஞ்சாபுரம் தொகுதிக்கும் தனித்தனியே எவ்வளவு ரூபாய் செலவிடப்பட்டது ?

A.—The relief works were undertaken in Kilpennathur and Thuringapuram firkas in Thuringapuram Block in Tiruvannamalai taluk and Mandakolathur and Thatchambadi firkas in Chetput block in Polur taluk in North Arcot district. A sum of Rs. 1,50,000 was sanctioned for the execution of minor irrigation and road works and for deepening of drinking water wells.

Name of constituency.	Amount spent up to 18th January 1960.
	RS.
Tiruvannamalai Constituency	4,014
Thuringapuram Constituency	30,059

Grant of loans to the agriculturists

506 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total amount that was given as loan to agriculturists in our State during 1959; and

(b) the amount given for standing crops ?

A.—(a) Rs. 2,46,47,410.

(b) Rs. 58,53,593.

[30th April 1960]

Gypsum

507 Q.—திரு. ச. மொ. அண்ணாமலை : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) நட்சத்திரம் குறிப்பிடாத கேள்வி எண் 74-க்கு 16-12-59-ல் அளித்த பதிலையொட்டி “ஜிப்சம்” ஆராய்ச்சியை குறித்து இந்திய சர்க்காருடைய அறிக்கை கிடைத்து விட்டதா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் முழு விவரமென்ன?

A.—(a) No Sir.

(b) Does not arise.

American aid to the hospitals

508 Q.—திரு. டி. சம்பத் : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகள், ஆரம்ப சுகாதார விடுதிகள், அமெரிக்காவிலிருந்து (UNICEF) உதவிபெறுகின்றனவா?

(ஆ) அவைகள் யாவை?

(இ) எவ்வளவு தொகை?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) & (c) A statement^a is placed on the table of the House.

Chemical fertilizers

509 Q.—SRI T. SAMPATH : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the total quota of chemical fertilisers allotted to Thanjavur district for the period ending December 1959; and

(b) the quantity distributed in each taluk during that period?

A.—(a) & (b) The particulars for the period from 1st April 1959 to 31st December 1959 are furnished below :—

	<i>Ammo- nium sulphate.</i>	<i>Urea.</i>	<i>Ammo- nium sulphate nitrate.</i>	<i>Calcium ammo- nium nitrate.</i>	<i>Super phos- phate.</i>
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.	TONS.
1 Quantity allotted to Thanjavur district.	12,100	2,760	3,000	600	9,600
2 Quantity distributed in each taluk—					
(1) Arantangi	813	79	101	20	Taluk- wise details are not avail- able.
(2) Pattukottai	1,227	150	61	..	
(3) Tiruthuraiipoondi ..	1,128	174	117	20	
(4) Nagapattinam	1,210	317	162	..	
(5) Nannilam	1,169	238	160	18	
(6) Mayuram	751	80	51	..	
(7) Sirkali	548	88	42	..	
(8) Kumbakonam	520	135	51	20	
(9) Papanasam	712	193	70	..	
(10) Thanjavur	1,104	213	132	12	
(11) Mannargudi	895	217	64	..	
(12) Orathanad	1,195	187	263	20	
Total	11,272	2,071	1,274	110	10,575

^a Printed as Appendix V on pages 1007 infra.

[30th April 1960]

510 Q.—திரு. ம. பா. சாரதி : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) வேலூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த சோழவரம் கிராமம் கூட்டுறவு ஐக்கிய நாணயச் சங்கத்தில் உர விநியோகத்தில் ஊழல் நிகழ்ந்து சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The District Agricultural Officer, Vellore, is taking necessary action against the persons responsible for the malpractices under the Fertiliser Control Order, 1957. The persons who are alleged to have indulged in the malpractice are no longer in the reconstituted Panchayat of the Society.

Extraction of cashewnut oil

511 Q.—திரு. அ. வேதரத்னம் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) முந்திரி எண்ணெய் எடுக்கவும் முந்திரிப் பழத்திலிருந்து சாறு, குழம்பு முதலியவை தயாரிக்க இம்மாநிலத்தில் என்ன ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது?

(ஆ) ஆண்டு தோறும் அவற்றின் உற்பத்தி, விநியோகம் எவ்வளவு?

(இ) இத்தொழிலுக்காக கிராமத் தொழில் கமிஷன் நம் மாநிலத் திற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கி யிருக்கிறது?

(ஈ) அத்தொகையில் இதுவரை எவ்வளவு பயன்படுத்திக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது?

(உ) இத்தொழிலை இன்னும் விஸ்தரிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(ஊ) அதன் விவரமென்ன?

A.—(a), (b), (c) and (d) During 1956-57, this Government formulated a scheme for the establishment of a Demonstration-cum-Training Centre for the manufacture of syrup, jam, etc., from Cashew apple. But the scheme was not sanctioned as it was considered that the extraction of Cashewnut oil by Cottage method and the manufacture of Syrup, Jam, etc., from the Cashew apple is an experiment which should be first tried on a pilot plant scale under expert supervision, quality standardised, costings worked out and consumer reaction obtained, before opening demonstration centres in the district. It is, therefore, proposed to undertake a Pilot Investigation in the Chemical Testing and Analytical Laboratory, for the extraction of Cashew Oil, Syrup, Jam, etc. The proposal is under consideration.

(e) Nil.

(f) Does not arise.

Improvement of Vedaranyan Canal

512 Q.—திரு. அ. வேதரத்னம் : கனம் பொதுமராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) வேதாரண்யம் கால்வாய் (canal) அபிவிருத்தி வேலை கடந்த ஆண்டில் என்ன நடந்திருக்கிறது?

(ஆ) அதற்கான செலவு எவ்வளவு?

[30th April 1960]

(இ) 1960-61-ல் மேற்கண்ட கால்வாய் அபிவிருத்திக்கு என்ன உத்தேசம்?

(ஈ) அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

(உ) இந்தக் கால்வாயில் (canal) இப்போதுள்ள படகுகள் எத்தனை?

A.—(a) No improvement works have been carried out.

(b) Nil.

(c) Only maintenance works will be undertaken with a view to prevent the canal from deteriorating.

(d) No separate provision has been made for improvement works of this canal.

(e) 153.

Collection of loan instalments in Pudukkottai area

513 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR : Will the Hon the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to postpone all collections except the dry assessment from the ryots, viz., loan instalments, collections of loan amounts in summary recovery cases, cost of survey marks full assessment levied under Inam Assessment Act in Pudukkottai area?

A.—The collection of loan instalments, both arrear and current, falling due this year has been suspended for a period of one year in the taluks of Tirumayam, Alangudi and Kulathur of Pudukkottai division in Tiruchirappalli district. There is no proposal to postpone the collection of loan amounts in summary recovery cases. The collection of the ryots' share of the survey charges in the three taluks has been deferred till 1961. The Madras Inams (Assessment) Act, 1956, should be applied to the Pudukkottai inam lands only from the fasli in which the Pudukkottai (Settlement of Inams) Act, 1955, comes into force. The latter Act has come into force from 1st March 1960. Hence full assessments could not have been levied on Pudukkottai Inam lands, and the question of their postponement does not arise.

Power drills

514 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of various kinds of Power Drills for sinking tube-wells available with the State Government;

(b) the manner of distribution of these Power Drills, district-war ; and

(c) the steps taken to meet the short supply of these power drills ?

A.—(a)

Kinds of drills.	Numbers.
72 Speed Star Drill	7
24 L. Ruston type Drill	2
22 R. W. Drill	9
22 W. Drill	5
33 W. Drill	2
33 Walkner Drill (one Rotary and one Percussion).	2

[30th April 1960]

Kinds of drills.	Numbers.
Joy Rotary Drill	1
Armstrong Steam Engine converted as Diesel Drill.	1
Calyx Drill	3
Total ..	32

(b) Name of districts—

Chingleput	3
South Arcot (including three drills under 50 Artesian Wells Scheme).	6
Thanjavur	1
Tiruchirappalli	3
Madurai	2
Ramanathapuram	1
Tirunelveli	3
Kanyakumari	2
North Arcot	2
Salem	2
Coimbatore	7
Total ..	32

(c) We have addressed the Government of India for the release of foreign exchange for the import of eight Percussion Drills and one Rotary Drill and action will be taken to procure them as soon as the foreign exchange is made available. Sanction has also been recently given for five additional Rotary Drills and steps are being taken by the Director of Agriculture to purchase them.

Marketing Committee for Virudhunagar

515 Q.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிப்பாரா—

(அ) விருதுநகரில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அமைக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவிட்டுள்ளதா ?

(ஆ) எந்த ஆண்டில் ?

(இ) அப்படியாயின் ஏன் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை ?

A.—(a) The answer is in the affirmative.

(b) 1952.

(c) The Marketing Committee at Virudhunagar has not been functioning as the legality of the enforcement of the provisions of the Madras Commercial Crops Markets Act in the Ramanathapuram district was questioned both by way of a Writ Petition to the High Court, Madras and by way of an appeal to the Supreme Court of India. As the Act has since been held to be a valid piece of legislation, action is being taken to reconstitute the Market Committee at Virudhunagar.

[30th April 1960]

Repairing of certain tanks in Tiruchirappalli district

516 Q.—திரு. டி. கே. சுப்பையா : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி ஜில்லாவில், நந்தையார் பாசனத்திலுள்ள எலந்தகுடம், கண்டிராதித்தம் ஏரியை மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு விவசாயிகள் முறையிட்டுள்ளார்களா?

(ஆ) ஏரியின் விஸ்தீரணம் என்ன?

(இ) மராமத்து செய்தால் எவ்வளவு தண்ணீர் தேங்கும்?

(ஈ) எத்தனை ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும்?

(உ) இப்போது எத்தனை ஏக்கர் பாசனமாகிறது?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The water spread area of the tank is 9.64 million square feet.

(c) The capacity of the tank after clearance of silt for seven feet and three feet depths will be 25 M.C. feet and 9.6 M.C. feet respectively.

(d) The registered ayacut of 4,577.6 acres under the Kandirathitham tank and another 1,000 acres under Mandyar Extention Channel will get better irrigation facilities.

(e) The area irrigated at present is 5,077.96 acres which is 500 acres more than the registered ayacut of the tank.

Bus service from Madras to Arambakkam

517 Q.—திருமதி க. கமலாம்புஜம்மாள் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பாரா—

(அ) சென்னையிலிருந்து ஆரம்பாக்கம் வரையிலும் செல்லுகின்ற பஸ் எந்த தேதியிலிருந்து ஓடுகிறது?

(ஆ) அது ஆரம்பாக்கம் வரையிலும் சென்று திரும்புகிறதா, அல்லது மத்தியிலிருந்தே திரும்பிவிடுகிறதா?

(இ) அதற்குக் காரணம் என்ன?

A.—(a) & (b) The State Transport Department is not operating any bus service from Madras to Arambakkam. From the middle of the year 1956 three services of route No. 15 have been extended from Aminjikarai bus terminus upto the City limits on the border of which Arambakkam lies. With effect from 1st April 1960 three more services are extended up to the Arambakkam border.

(c) Route No. 15 is a City route where City tax paid vehicles are operated and the extension of services is therefore only up to the city limits on the main trunk road.

New Railway lines

518 Q.—திரு. மா. பா. சாரதி : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) மூன்றாவது ஜந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த இராஜ்யத்தில் துவங்கப்படவிருக்கும் புதிய இரயில்வே லைன்கள் எவையெவை?

(ஆ) மத்திய அரசு இவைகளில் எவைகளை நிறைவேற்ற இசைவு தந்துள்ளது?

[30th April 1960]

A.—(a) The following are the schemes recommended to the Railway Administration for being taken up in the Third Five-Year Plan:—

- (1) Virudhunagar-Aruppukottai-Mudukulathur-Kilakarai line;
- (2) Salem-Bangalore line;
- (3) Manamadurai-Tuticorin line;
- (4) Tirunelveli-Cape-Comorin line;
- (5) Chinnasalem-Chingleput line;
- (6) Theni-Gudalur; and
- (7) Salem-Tiruchirappalli via Karur.

Electrification—Madras-Arkonam Section.

(b) The final decision of the Government of India is awaited.

Percentage of passes in the S.S.L.C. Examination

519 Q.—SRI T. S. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the names of the High Schools in the State which has produced more than 60 per cent pass in the S.S.L.C. Examination during the last three years and their respective percentages of passes;

(b) whether the Government is giving encouragement to the Headmasters of Schools which produces commendable results; and

(c) if so, the kind of encouragement?

A.—(a) A statement is placed in the Legislature Library for reference.

(b) & (c): Yes, Sir. The Schools that produce 75 per cent and more of passes are commended.

Dindigul Lock Manufacturing Unit

520 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Dindigul Lock Manufacturing Unit has gone into full production; and

(b) if not, the reasons therefor?

A.—(a) & (b) The Government Lock Unit, Dindigul, is not working upto its full capacity for the reasons given below:—

The Lock Unit, Dindigul is not a production unit but Service cum-Training Unit intended to improve the conditions of the large number of the artisans engaged locally in the Lock-Industry by introducing improved manufacturing techniques and new designs and by supplying various lock parts as per the standards of the Indian Standards Institution. The scheme also provides for intensive training in the improved methods of lock manufacture. The artisans, being conservative by nature, do not easily take to new or modern ideas. Consequently, the volume of servicing work could not be increased to full capacity. After necessary training and demonstration, the artisans will gradually adopt improved methods and use components as per Indian Standard Institutions. Standard

[30th April 1960]

The Servicing work in the Unit will, therefore, increase only gradually and it will take time for the full capacity of the unit to be utilised by the artisans. In order to help the lock makers at Dindigul by supplying fabricated lock parts and to effectively channelise the various facilities accruing from the Government Lock Unit an Industrial Co-operative Society for Lock makers at Dindigul has been started.

In order to utilise the machines in the departmental unit to full capacity till such time sufficient servicing work was received, limited production was undertaken, care being taken not to manufacture ordinary types of doors, drawers and padlocks, which are already being made by the artisans and in the Industrial Co-operative Society for Lock Workers at Dindigul with a view to avoid unhealthy competition. Only special varieties of locks, which were hitherto imported such as double bolt and Mortice locks, are manufactured in the unit adopting the modern methods of pressure dye casting. This being an altogether new technique, there were some technical problems connected with the manufacture and these had to be solved only gradually after gaining experience and the new types of locks had also to be improved and standardised.

The production is being continued on a limited scale and will be gradually stepped up when the servicing work for the artisans increases.

Land Assessment for lands in Kanyakumari district

521 Q.—SRI R. SRINIVASA IYER: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) when was the land assessment for lands in Kanyakumari district fixed;

(b) what are the rates of land assessment per acre for several clauses of lands in the district such as wet, dry and manavari?

(c) whether any water-cess is levied for irrigation from Government sources and wet cultivation on dry lands with Government water?

(d) whether any additional assessment is levied for second or third crops and dufassal crop like plantain gardens?

(e) whether the lands in the district have been surveyed, and if so, when and what system of survey was adopted?

(f) whether the Register of Holdings (chitta) is maintained up-to-date?

(g) whether there is any proposal to survey the lands in the District on modern lines?

(h) whether there is any proposal to introduce Ryotwari settlement or raise the assessment in the District?

A.—(a) The land assessment was last fixed as per Travancore-Cochin Land Tax Act, 1955, (Travancore-Cochin Act XV of 1955).

(b) A Basic Land Tax at the flat rate of one Rupee and fifty-six paise per acre is now levied on all lands in the transferred areas with the exception of Sripadam, Sripandaravagai and Kandukrishi special tenure lands. Rajabhogam is collected from Sripandaravagai and Sripadam lands.

[30th April 1960]

(c) Water-cess for taking water from Government Irrigation source is levied as shown below:—

(i) Lands forming the ayacut of Minor Irrigation Tanks.—No water charge is collected in respect of these lands.

(ii) Lands newly converted into wet in the Kodayar Project Area.—A water charge of Rs. 7 per acre is levied in respect of these lands.

(iii) Old wet lands.—Water charge of Rs. 2 per acre is levied.

(d) No.

(e) The lands in the district were surveyed in the years between 1875 and 1880. The system adopted was “dok” system, i.e., dividing the fields into a number of triangles, known as Simple Triangulation System in Madras State.

(f) A register of holdings is maintained but it cannot be said to be up-to-date.

(g) The District is now under re-survey.

(h) Yes. There is a proposal under consideration of the Government to introduce ryotwari settlement in the transferred areas.

Removal of untouchability

522 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்திய சர்க்கார் திட்டாமை ஒழிப்பு நிதியிலிருந்து சென்னை சர்க்காருக்கு 1952 முதல் 1958 வரை எவ்வளவு வந்தது?

(ஆ) அதில் ஹரிஜன சேவா சங்கத்திற்கும் தாழ்த்தப் பட்டோர் லீக்குக்கும் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது?

A.—(a) & (b) A statement is appended below.

Statement showing the amount of Grant-in-Aid received from the Government of India under the Scheme for carrying on propaganda and publicity for Removal of Untouchability and the Lumpsum Grant given to the Harijan Sevak Sangh and the Depressed Classes League.

Year.	Amount of grant-in-aid received from the Government of India.	Grant given out of the amount in column 2 to	
		Harijan Sevak Sangh.	Depressed Classes League.
(1)	(2)	(3)	(4)
1952-53	Nil.	..	..
1953-54	15,000	..	..
1954-55	19,000	..	..
1955-56	47,316	..	..
1956-57	19,000	7,820-00	10,470
1957-58	64,000	7,327-37	10,542
1958-59	98,000	9,277-49	7,968

NOTE.—An amount equivalent to the Central grant has been given by the State Government as their share of subsidy to the above two non-official agencies.

[30th April 1960]

Health Visitors

523 .—திரு. ம. பா சாரதி: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்த ராஜ்யத்தில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் அமல் செய்யப்பட்டுள்ள எல்லா இடங்களிலும் பயிற்சி பெற்ற (Health Visitors) சுகாதார பார்வையாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்களா?

(ஆ) பயிற்சி பெற்றவர்கள் கிடைக்காதபடியால் அந்த ஸ்தானம் எங்கேயாவது காலியாக விடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) அப்படியானால் எத்தனை இடங்களில்?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

Sugar factory for Villupuram taluk

524 .—திரு. ம. பா. சாரதி: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) விழுப்புரம் தாலுகாவில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த அனுமதி கோரி அரசாங்கத்தினிடம் விண்ணப்பம் ஏதேனும் வந்ததா?

(ஆ) அப்படியானால் அதன்மேல் அரசாங்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் என்ன?

A.—(a) & (b) Yes, Sir. This Government originally recommended to the Government of India the setting up of a sugar factory at Villupuram taluk in the Co-operative sector. But subsequently the ryots of that area have expressed their inability to raise the necessary share capital towards matching contribution. This Government have, therefore, recommended to the Government of India the starting of a sugar factory in the private sector in that area.

Damage due to floods in Uthamaseri village.

525. Q.—SRI K. VASUDEVAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the land-owners at Uthamaseri village in Srirangam firka in Tiruchirappalli taluk suffered any damage on account of the recent floods in June-July, 1959;

(b) whether it is a fact that the Public Works Department has promised to make good the loss on account of the road-dam constructed by them at the said village; and

(c) whether the Government is in possession of the estimated damage assessed by the revenue authorities?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

(c) The answer is in the affirmative.

[30th April 1960]

Multipurpose Food Factory

526 Q.—திரு. அ. வேதரத்னம்: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில் பலசத்து உணவு உற்பத்தி நிலையங்கள் எங்கெங்கே நிறுவ உத்தேசம்?

(ஆ) அந்த இடத்தில் அதற்கான விசேஷ வசதி இருக்கிறதா?

(இ) ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆகக்கூடிய செலவென்ன?

(ஈ) இங்கு தயாரிக்கப்படும் உணவு எவ்வகைப்படும்?

(உ) இதை எப்படி விநியோகம் செய்யப்படும்?

(ஊ) இங்கு சத்து உணவு ஆராய்ச்சியும் செய்யப்படுமா?

(எ) என்ன திறமைபெற்ற நிபுணர்கள் இதற்குத் தேவை?

A.—(a) No decision has yet been taken about the location of the factory.

(b) Does not arise.

(c) Actual scheme report has not yet been prepared. But an UNICEF Engineer has calculated that the working capital and fixed charges required for a ten-ton plant on the basis of 120 day work at Rs. 10.5 lakhs. The cost of raw materials has been worked out at Rs. 8 lakhs and the service charges at about Rs. 4 lakhs.

(d) Multipurpose food is a synthetic supplementary food of high protein and vitamin content intended to make good the deficiency of proteins and vitamins in the normal Indian daily diet. It is made from the mixture of a specially prepared groundnut flour and slightly roasted Bengalgram flour (in the ratio of 3:1) with added minerals and vitamins such as Vitamin A, D, Thiamine, Riboflavin and Calcium salts. It is intended to be used as a supplement and the normal diet of children and can be used as a substitute for dhal in ordinary preparations or as a basis for porridge, etc. It has been claimed that it is tasty and palatable and increase the biological and calorific values of the food.

(e) No decision has yet been taken.

(f) No, Sir.

(g) The plant will be set up with the assistance of UNICEF experts.

Bus service for Sangiliandapuram

527 Q.—திருமதி. சத்தியவாணிமுத்து: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி மெயின் கார்ட் கேட்டிலிருந்து சங்கிலி யாண்டபுரத்துக்கு டவுன் பஸ் விட கோரி 5-12-1959-ல் ஏதாவது விண்ணப்பம் வந்துள்ளதா?

(ஆ) அதற்காக எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

[30th April 1960]

A.—(a) & (b) A representation was received requesting the provision of bus service between Tiruchirapalli Mainguard-gate to Sangiliandapuram. This is under consideration of the Regional Transport Authority, Tiruchirapalli.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. CALLING ATTENTION TO ADVERSE SEASONAL CONDITIONS IN MADURANTAKAM TALUK AND UTTIRAMERUR SUB-TALUK, CHINGLEPUT.

MR. SPEAKER: Hon. Member Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar will now call the attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., adverse seasonal conditions in Madurantakam taluk and Uttiramerur sub-taluk of Chingleput district and the necessity to start famine relief measures in those areas.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir I wish to tell the Hon. the Minister for Revenue that there has been very little or no rain in the Madurantakam taluk and Uttiramerur sub-taluk and as a result, there has been failure of dry crops in all areas and also wet crops in certain areas. Even the little grains that they had, had been used as seeds. But in spite of best efforts on their part, they could not get water for the withering crops. They could not get even a 4-anna crop. As a result of this, the ryots are put to great hardship and they are also not in a position to get any employment as there is already acute unemployment problem. Further, kist collection is going on with all the vigour. In addition to that, the Revenue Department officials have resorted to coercive steps in collecting the varam of not only this year but also of the past three or four years. This is causing considerable hardship to the ryots. My submission to the Hon. Minister is that he should undertake a tour of those areas for the purpose of personally acquainting himself with what I say. Without solely depending upon the reports submitted to him by the Department people, he would do well to undertake a personal inspection tour of the affected areas. In this connection, I would request the Government to kindly postpone the collection of the loan arrears for some years, or at least till the position improves. That is all my submission, Sir.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the seasonal rains set in late in October 1959 in Madurantakan taluk and Uttiramerur sub-taluk in Chingleput district and as a result, irrigation sources received supply very late. This has affected the paddy crops raised by broadcast sowing in wet fields in some parts. In Nelvoi Arungunam, etc., villages in Madurantakam taluk paddy crops were affected by pests and immediate relief measures taken. As a result complete failure of crops by pest attack was prevented. The coastal firkas of Chitamur and Lathur of Madurantakam taluk received fairly good and widespread rains and the outturn of paddy crops was normal in these areas. There has been no widespread or wholesale failure of crops in any villages in Madurantakam taluk and Uttiramerur sub-taluk except stray cases of shavi in scattered fields and at the tail end of the field channels from the irrigation sources.

The conditions prevailing in Madurantakam taluk and Uttiramerur sub-taluk do not warrant the postponement of land revenue collections or loan collections for the current fasli. The area which turned

CALLING ATTENTION TO ADVERSE SEASONAL CONDITIONS IN MADURANTAKAM TALUK AND UTTIRAMERUR SUB-TALUK, CHINGLEPUT DISTRICT 953

[30th April 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

shavi is not extensive and seasonal remissions are being granted to the extent necessary for all the affected fields. It is considered that there is no need to stop loan collections and to start any famine relief measures. The normal works programme chalked out for the district will afford adequate employment to the people. Instructions have been issued to the Revenue Officers to give due attention to individual cases warranting grant of time for repayment of loan arrears.

Sir, I may add that it is not physically possible for the Minister to tour all the areas affected by this sort of adverse seasonal conditions. We have adequate means of getting information about the conditions prevailing in the various areas. Wherever feasible, the Minister also sometimes is able to visit those places. But it is not possible for him to do so in all cases.

III. ANNOUNCEMENTS.

(1) NOMINATION OF MEMBERS TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER: Under Rule 193 (2) of the Madras Legislative Assembly Rules, I hereby nominate the following to be Members of the Business Advisory Committee of the Assembly:—

1. Sri B. Bhaktavatsalu Naidu, Deputy Speaker.
2. Hon. Sri C. Subramaniam.
3. Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
4. Sri P. G. Karuthiruman.
5. Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
6. Sri C. N. Annadurai.
7. Sri M. Kalyanasundaram.
8. Sri P. S. Chinnadurai.
9. Sri S. Pakkirisami Pillai.
10. Sri K. Sattanatha Karayalar.

The Speaker is the ex-officio Chairman of the Committee.

(2) BILLS PASSED IN THE COUNCIL.

I have to announce to the House that the Council has passed the following Bills without any amendment:

1. The Madras Corneal Grafting Bill, 1960. (L.A. Bill No. 11 of 1960).
2. The Madras Anatomy (Amendment) Bill, 1960. (L.A. Bill No. 10 of 1960).
3. The Madras District Collector's Powers (Delegation) Amendment Bill, 1960. (L.A. Bill No. 15 of 1960).
4. The Madras Gramdan Villages (Repayment of Debts) Amendment Bill, 1960 (L.A. Bill No. 18 of 1960).
5. The Courtallam Township (Validation of Taxes and Library Cess) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 16 of 1960).
6. The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 26 of 1959).

[Mr. Speaker]

[30th April 1960]

I have also to announce that the Council has passed the following Bills without any recommendations:—

1. The Legal Practitioners (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 6 of 1960).

2. The Madras Coinage (Alteration of References) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 9 of 1960).

IV.—GOVERNMENT BILL.

(1) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 20 OF 1959).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I beg to present the report of the Joint Select Committee on the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill^a, 1959, (L.A. Bill No. 20 of 1959).

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 21 OF 1960).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 21 of 1960) be taken into consideration.”

Sir, I do not propose to make any speech at this stage. If hon. Members raise any points, I shall deal with them in my reply.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 21 of 1960) be taken into consideration.”

SRIMATHI HEMALATHA DEVI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த அப்ரோபிரியேஷன் பில்லை ஆதரித்து நான் ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக, நாட்டின் சுபிட்சத்திற்காக, நமது அரசாங்கம் அக்கறை செலுத்தி பல மான்யக் கோரிக்கைகள் கொண்டு வந்து அவை களை எல்லோரும் ஏக மனதாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்றால், உண்மையிலேயே நமது அமைச்சரவை இந்த நாட்டு மக்கள் சுபிட்சமாகவும், சந்தோஷமாகவும் வாழ வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்துகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அகற்காக, கண்டிப்பாக நாம் அரசாங்கத்தையும் அமைச்சரவையையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அந்தக் காலத்தில் பலர் பலவாறாக மன்னனை வாழ்த்தியபோதிலும் ஓளவை வாழ்த்தியது “வரப்பு உயர்” என்று அறிகிறோம். காரணம், வரப்பு உயர்ந்தால் நீர் உயரும், நீர் உயர்ந்தால் நெல் உயரும், நெல் உயர்ந்தால் அதாவது நெல் அதிக உற்பத்தி ஏற்பட்டால் நாட்டு மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ்வார்கள், அப்படி குடி மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ்ந்தால் அரசாட்சியை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும், அரசாட்சிக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும் என்பதினால்தான் ஓளவை வரப்பு உயர் என்று சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்து

30th April 1960] [Srimathi Hemalatha Devi]

வாழ்த்தினார்கள். அதே போன்று பல மான்யங்களை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிற போதிலும், முக்கியமாக நீர்ப்பாசன மான்யம் என்பது குறித்து நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, ஓளவை சொன்னது போல், நாடு நீர்வளம் பெற்றிருந்தால்தான், அதன் பலனாக உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும், அப்படி உணவு உற்பத்தி பெருகினால்தான் நாடு முன்னேறும், நாட்டு மக்கள் நல்ல முறையில் வாழவும், நல்ல முறையில் ஆட்சி நடத்தவும் முடியுமாய்கையால் நமது அரசாங்கம் நீர்ப்பாசனத் திற்காக நம் மாகாணத்திலுள்ள பெரிய ஆறுகளில் அணைக் கட்டுகள் கட்டி முடித்துவிட்டார்கள். இன்னும் ஒரு சில ஆறுகள்தான் எஞ்சி நிற்கின்றன. அதோடு இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்கூட சிறிய நீர்ப் பாசன திட்டங்களுக்காக ஏரி, குளங்கள் மாராமத்திற்காக அரசாங்கம் மிக்க அக்கறை செலுத்த முனைந்திருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். இங்கு நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமக்கு வாழ்க்கையில் ஏதாவது ஒரு குறை ஏற்பட்டால், அதற்காக நாம் கடவுளை வேண்டினால் கடவுள் அதற்கு ஒரு வழி காண்பிப்பதில் தவறுவது கிடையாது. அதே போல் நமது கருணை வாய்ந்த அமைச்சரவையிடம், பொதுப் பணிகளை, பொது மக்களுக்காக வேண்டியதெல்லாவற்றையும் செய்வதற்கு, கடவுளிடம் அறிவிப்பதுபோல் நான் அமைச்சரவையிடம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடவுள் எவ்விதம் தன்னை நம்புகிறவர்களின் குறைகளை தீர்க்க தவற மாட்டாரோ அதே நம்பிக்கையுடன் நமது அமைச்சர் அவர்களும் இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நீக்க தவற மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் ஒரு சில வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாட்டில் நீர் பாசன திட்டங்கள் அதிகமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதினால் பல பாலைவனங்களாக இருந்த இடங்கள் எல்லாம் சோலைவனங்களாகி நமக்குக் காட்சி தருகின்றன. அந்த முறையில் பார்க்கும் போது சேலம் ஜில்லாவில் தரம்புரி வட்டாரம் ஒரு பாலைவனமாக இருக்கிறது. இதை சோலைவனமாக ஆக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு சில திட்டங்களை அங்கு நிறைவேற்ற வேண்டும். அங்கே சின்னாறு என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதன் குறுக்கே அணை கட்ட வேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் பல ஆண்டுகளாக பல மனுக்கள், கோரிக்கைகள் விடுத்திருக்கின்றார்கள். அது என்ன காரணத்தினாலோ நிராகரிக்கப்பட்டது. 1957-க்கு பிறகு கருணைமிக்க அமைச்சர் கனம் கக்கன்ஜி அவர்கள் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் பொறுப்பேற்ற பிறகு அதை வந்து பார்வையிட்டார்கள். இந்த அணை மிக அவசியம். ஆகவே, இந்த அணையை கட்டலாம் என்று உறுதி கூறினார்கள். அதன் பிறகு சீப்-என்சினியர் அங்கு வந்து பார்வையிட்டார். அந்த சின்னாற்றில் மட்டும் அணை கட்டுவதானால் ரூ. 40 லட்சம் செலவாகும். அதோடு இன்னொரு இடத்தில் நான்கு கிளை ஆறுகள் வந்து சேருகின்றன. அந்த இடத்தில் அதாவது வெள்ளைக்கல் மலைச்சாரல், மல்லேசுரன்கோவில் என்ற இரண்டு

[Srimathi Hemalatha Devi] [30th April 1960]

குன்றுகள் இருக்கின்றன. அதற்கிடையில் இந்த அணையை கட்டினால் 75 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்றும் அறிவித்திருப்பதாக அறிந்தேன். 1948-ல் சீப்-என்சினியராக இருந்த வெங்கடாச்சாரியார் அவர்களும் இந்த 5 ஆறுகள் கூடும் இடத்தில் அணை கட்டுவதுதான் நல்லது என்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே செலவுத் தொகை அதிகமானாலும் 100-க்கு 95 பேர்களுடைய கோரிக்கையாக இருக்கின்ற இந்த மல்லேஸ்வரன் கோயில் குன்று வெள்ளைக்கல் மலைச்சாரல் இவைகளுக்கிடையே அணையைக்கட்டி நிறைவேற்றுவதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களும் ஆவன செய்வார்கள் என்ற முழு நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதலிலேயே கட்டி முடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் என்ற முறையில் தர்மபுரி தாலுகாவில் மலைப்பாங்கான பிரதேசங்களில் காட்டாறு வருகிறது. அவற்றில் சிறிய அணைகளைக் கட்டினால் அதன் மூலம் விவசாயத்தை அதிகப்படுத்த முடியும். பென்னா கரம் பிரிக்காவிலே மத்தளப்பள்ளம், பெரிய பள்ளம், சாமத்தாள் பள்ளம் என்னும் சிறிய அணைகளை விரைவிலே கட்டினால் அப்பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு வாழ வழியும், சுபிட்சமும் ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு இது மாதிரி பல மான்யங்களை இந்த சபையில் அமைச்சர்கள் சமர்ப்பிக்கின்றார்கள் என்றால் அவற்றை நாம் ஏகமனதுடன் வரவேற்க வேண்டியது உரியதாகும். குறிப்பாக இந்தியா தேசத்தில் 75 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த கிராமங்கள் எல்லாம் ராமராஜ்யம் என்று சொல்லுகின்ற கிராம ராஜ்யமாக ஏற்பட வேண்டும். இதற்காக நமது அரசாங்கம் பல அரிய திட்டங்களை செய்து வருகிறார்கள். இந்த திட்டங்களை எல்லாம் சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் செய்து வருகிறார்கள். இதில் கிராம சேவக்—என்பவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் செய்கின்ற காரியங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் கண்காணிக்கவேண்டும். அவர்கள் மக்களிடையே என்னென்ன காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதைக் குறித்து இந்த இலாகா வட்டார வளர்ச்சித் திட்ட அதிகாரி அவர்களிடம் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். இதோடு இதில் நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு தகுதி இருக்கின்றதா என்பதை கவனித்து அவர்களை நியமிக்கவேண்டும். அப்போது தான் அரசாங்கத்திலே செய்யப்படுகின்ற வேலைகளைப்பற்றி மக்களிடத்தில் நல்ல முறையில் எடுத்து விளக்கிக் கூற முடியும். சிலர் கருதுகிறார்கள், இவர்கள் மூலமாக கட்சிப் பிரசாரத்தான் நடக்கிறது என்றும். அமைச்சர்கள்கூட கட்சி பிரசாரத் திற்காகவே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள் என்றும் கருதுகிறார்கள். அம்மாதிரி நினைப்பது தவறு என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அமைச்சர் ஒரு பகுதிக்கு வருகிறார் என்றால் அதன் காரணமாக அந்த இடத்தில் பல வேலைகள் வெகு துரிதமாக நடக்கிறது. இதனால் மக்களுக்கு லாபமா அல்லது

30th April 1960]

[Srimathi Hemalatha Devi]

அமைச்சர்களுக்கு லாபமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு இடத்தில் உள்ள மக்கள் ஒரே கட்சியினராகத்தான் இருந்து விடுகிறார்கள் என்று நினைத்துவிட முடியாது. எல்லா கட்சியினரும் இருக்கின்றார்கள். எனவே அப்பகுதியில் அமைச்சர் வருகையால் ஏற்படும் நன்மைகள் அங்குள்ள அனைவருக்குமே பயன் தருகிறது. அதோடு சமுதாய நல திட்டத்தில் தியாகிகள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் தியாகிகளாக இன்று இருப்பவர்கள்தான் அன்று நாட்டுக்காக கஷ்டப்பட்டு, நஷ்டப்பட்டு, உழைத்து, உதைபட்டு அடிபட்டு தங்கள் வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அவர்கள் சந்ததிக்கும் தான் உண்மையிலேயே நாட்டுப்பற்று அதிகமாக இருக்கும். ஆகவே அவர்களும் அவர்களுடைய குடும்பங்களில் உள்ளவர்களும் இந்தத் திட்டத்தில் அதிகமாக இருந்தால் நாட்டு மக்களுடைய கஷ்டங்களை அறிந்து அதற்கு தகுந்தவாறு பணியாற்றி வருவார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் அமைச்சர் இம்மாதிரியான பல கோரிக்கைகளை கொண்டு வரும்போது அதை நாம் ஏகமனதாக ஆதரித்து அரசாங்கம் நல்ல முறையில் சேவை செய்வதற்கான வழி வகைகளையும் கூறி நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நம்முடைய நாட்டுக்காக போடப்பட்டிருக்கும் ஐந்தாண்டு திட்டங்களெல்லாம் சீக்கிரமாக நிறைவேறும். இதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமே தவிர இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து தடை செய்வதனால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. நாட்டின் முன்னேற்றம் வேண்டாம் என்பவர்கள்தான் எதிர்க்க முன்வருவார்கள். ஆகவே சர்க்கார் கொண்டு வருகின்ற கோரிக்கைகளை எல்லாம் ஆதரித்து, அன்னிய நாட்டுத் தலைவர்கள் எல்லாம் இந்தியாவின் திட்டங்களைப் பார்த்து அதிசயித்து இந்திய பிரதமரை வாழ்த்து மளவில், நமது நாடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் எல்லோரும் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த உரையை ஆற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. RAMASWAMI THEVAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கோரிக்கையின் மீது நான் சில விஷயங்களைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன். குறிப்பாக அரந்தாங்கி பகுதியில் ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்களைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் சுமார் 10 தினங்களுக்கு முன்னால் ஒரு அட்டேஜன்மென்ட் மோஷன் கொடுத்திருந்தேன், அதன் பேரில் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. . . . அழுத பிள்ளை தான் பால் குடிக்கும், வாயுள்ளவனே பிழைப்பான் என்பது போலிருக்கிறது. இந்தச் சமயத்திலாவது அதைப்பற்றிப் பேச வாய்ப்பு கிடைத்ததுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

MR. SPEAKER: அவ்விதம் அட்டேஜன்மென்ட் மோஷன் ஒன்றும் வரவில்லையே.

[30th April 1960]

SRI S. RAMASWAMI THEVAR: அட்ஜேர்ன்மென்ட் மோஷன் அல்ல, ரூல் 41-ன் கீழ் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி எழுதிக் கொடுத்திருந்தேன். அதாவது எங்கள் பகுதியில் மழை தேவைக்கு இல்லை என்பதோடு, அங்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற கஷ்டம் கொஞ்சமல்ல. நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதோடு பயிரெல்லாம் வாடிக் கிடக்கின்றன. அந்தப் பகுதிக்கு சில நாட்களுக்குமுன் வந்திருந்த கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் பயிர் மிகவும் வாடிக் கிடப்பதைக்கண்டு மிகவும் வருத்தப்பட்டார். உண்மைக்கு மாறாக உரைத்து மக்களிடம் மதிப்பை பெற சில அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறார்களென கனம் நிதி அமைச்சர் இம்மன்றத்தில் ஒரு சமயம் பேசினார்கள். நான் சொல்வதில் எவ்வளவு உண்மையிருக்கிறது என்பதை அறந்தாங்கி தாலுகாவில் மழை எத்தனை அங்குலம் பெய்திருக்கிறது என்ற கணக்கைக் கொண்டே தீர்மானிக்கக்கொடுக்கிறேன். 10 அங்குலத்திற்கு குறைவாகவே மழை பெய்திருக்கிறது. இம்மழையைக் கொண்டு விளைச்சல் காணமுடியுமா? சிந்திக்க வேண்டுகிறேன். அவ்வளவு வரண்ட நிலைமை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் பெரும் அவதிக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷத்திற்கு வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்றும், கடன்கள் வசூலிக்கப் படுவதை ஒத்திப்போடவேண்டும் என்றும் கேட்டிருக்கிறோமே தவிர, சர்க்காருக்கு உள்ள வரிகளைச் செலுத்தாமல் இருக்க வேண்டும் என்பது அல்ல. கடன்களைத் தள்ளிவிட வேண்டுமென்றும் கேட்கவில்லை. கடன்களை ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திப்போட்டால், அடுத்த ஆண்டிலே வட்டியுடன் செலுத்திவிட அங்குள்ள மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். அது விஷயம் கவனிக்கப்படவில்லை என்பதைக் குறித்து நான் வருந்துகிறேன். சாதாரண வைக்கோல் கட்டு முன்று ரூபாய்க்கு வாங்கினால், ஒரு மாட்டுக்கு இரண்டு நாட்களுக்குக் கூட காணாத நிலையில் வைக்கோல் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த அளவு பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 18 வருஷ காலத்தில் இம்மாதிரி பஞ்சம் ஏற்பட்டதே இல்லை. இதுபற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு அக்டோபர் மாதத்திலே தெரிவித்திருந்தேன். புஞ்சைத் தானியங்கள், கடலை முதற்கொண்டு சிவப்புக் கம்பளிப் பூச்சி களினால் பாதிக்கப்பட்டு, மக்கள் பெரும் கஷ்ட நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்பது பற்றியும் கார் நெல் பயிர் பட்டுப்போய்விட்டது என்று டிசம்பர் மாதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அறந்தாங்கியில் எல்லாப் பகுதியிலும் அல்ல; தண்ணீர் பாயக்கூடிய பகுதியில் நியாயமாக விளைந்திருக்கிறது. ஆனால், மானாவாரிப் பிரதேசங்களில் விளைச்சல் இல்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு சமயம் “125 கிராமங்களுக்கு ‘ரெமிஷன்’ கொடுத்திருக்கிறோம்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அதிகாரிகளின் கணக்குப்படியே 125 கிராமங்கள் என்றால், எத்தனை கிராமங்கள் உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதை நாம் அறிய முடியும். தயவுசெய்து கடன்களைக் கெடுபிடியாக

9-30
a.m.

30th April 1960] [Sri S. Ramaswami Thevar]

வசூலிக்காமல், ஒத்திப்போடவேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறோமேயொழிய, கடன்களைத் தள்ளிவிடவேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. இதுபற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று தயவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அறந்தாங்கி தாலுகாவில் பாலகிருஷ்ணபுரம் கிராமம் பற்றி பல ஆண்டுகளாக குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறேன். அதுபற்றி சர்க்கார் சிறிதும் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு நாராயணன் பண்டிதர், கைலாசம் வகையறா பெயர்களுக்கு அரசாங்கக் கஜானாவிலிருந்து கிடைக்க வேண்டிய பணம் கிடைக்கவில்லை. “பணம் பெற்றுக்கொண்டு போங்கள்” என்று கஜானாவிலிருந்து அறிக்கை கொடுத்திருந்தார்கள். அதன்படி பணம் பெற வேண்டியவர்கள் வந்திருந்தார்கள். “இன்று பணம் இல்லை, இன்னொரு நாள் வாருங்கள், தேதி குறிப்பிடப்படும்” என்று கஜானாவிலுள்ளவர்கள் சொல்லியனுப்பிவிட்டார்கள். இன்னொரு தினம் வந்து பணம் கேட்டார்கள். ஆனால், பணம் வேறு வழியிலே போய்விட்டது. யாருக்குப் பணம் வர வேண்டுமோ அவர்களுக்குப் பணமே கிடைக்கவில்லை. அதிகாரிகளுக்குத் தெரிந்து வேறு வகையில் பணம் போயிருக்கிறது. இது பற்றி எத்தனை முறையீடுகள் செய்தும், அவை கவனிக்கப்படவில்லை. வருஷம் ஐந்துக்கு மேல் ஆகின்றது. “யாரோ பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள், கைரேகை பார்க்கிறோம். அது செய்கிறோம், இது செய்கிறோம்” என்று காலம் கடத்தப்படுகிறதே தவிர, ஐந்து ஆண்டுகளாக ஒருவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதில் சர்க்கார் சிறிது கவனம் செலுத்தவேண்டும். அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய கிஸ்திப் பணத்தைத் தற்செயலாக யாராவது இடம் மாறுதலாகச் செலுத்திவிட்டால், அப்பொழுது அந்தப் பணத்தை வாங்காமல் விட்டுவிடுவார்களா சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் என்று நான் கேட்கிறேன். மிரட்டி, உருட்டி, ஏதேதோ செய்து வசூலித்துவிடுவார்கள் அல்லவா? அது போல்தானே அரசாங்கம் செலுத்த வேண்டிய பணமும் காலா காலத்தில் உரிய நபருக்குச் செலுத்தப்படவேண்டும்? குறிப்பிட்டவர்களுக்குப் பணம் வந்து சேரும் முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று மறுமுறையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பிரதேசம் பஞ்சப் பிரதேசம் என்பது அமைச்சர் அவைக்குத் தெரியும். அப்பகுதிக்கு ஸி.எம்.பி. தண்ணீர் கொண்டுவர முடியாவிட்டாலும் கூட, அங்குள்ள காட்டாறுகளில் அணைகள் கட்டித் தண்ணீரைத் தடுத்து, மக்களுக்கு வசதி அளிக்கும்படியாகக் கெட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என் பகுதி ஏற்கெனவே இலங்கையையும், சிங்கப்பூரையும் நம்பிக் கொண்டிருந்த பகுதி. அந்தப் பகுதி மக்கள் அன்னிய நாட்டை நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். இனி நம்ப முடியாது. அங்கு போக வழியில்லை. அப்படியிருக்கும்போது, துரிதமாக பாசன வசதிகளைச் சர்க்கார் செய்துக் கொடுத்தாலன்றி அங்கே

[Sri S. Ramaswami Thevar] [30th April 1960]

மக்கள் வாழ முடியாது, நிரந்தரமாகப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். இதிலே சிறிது கவனம் செலுத்தி, வீணாக கடலில் தண்ணீர் சேரும் வகையில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் காட்டாறுகளைத் தடுத்து பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தும் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். சில சமயங்களில் திட்டங்கள் நிறைவேறுகின்றன. நிறைவேற்றப் படவேண்டிய திட்டங்களை துரிதமாக முதல் இடம் கொடுத்து நிறைவேற்றி அறந்தாங்கிப் பகுதிகளுக்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அறந்தாங்கிப் பகுதியை ப்ளாக் டெவலப்மென்டில் சேர்க்க வேண்டும். அதிலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி, எங்களுக்கு அந்தச் சலுகையைக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRI K. ANBAZHAGAN: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மீது, என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவிக்க வாய்ப்புப் பெற்றதற்காக நான் மகிழ்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தையொட்டிய விவாதத்தில், பலவேறு பிரச்சனைகளைச் சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச்சொன்னபோதிலுங்கூட, அமைச்சர்கள் பொதுவாக அந்தக் குறைகளைக் கவனிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்தார்களே தவிர, சொல்லப்பட்ட குறைகளைப்பற்றித் தனித்தனியாக அவைகளுக்குப் பதிலளிக்கும் வாய்ப்பினை அவர்கள் ஏனோ மேற் கொள்ளவில்லை. ஒரு வேளை, போதுமான அளவு நேரம் இல்லாத காரணமாக இருக்கலாம்; அல்லது, நினைவு செலுத்த முடியாத காரணமாக இருக்கலாம். எனவே, அந்தக் குறைகளை திரும்ப நினைப்பூட்டுவது மூலமாக, ஓரளவு இந்த ஒதுக்கீடு மசோதாவின் மூலமாக நியாயம் பெறலாம் என்று நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

கல்விக்கொள்கையைப் பொறுத்து கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், கல்லூரிகளில் தமிழைக்கொண்டே பாடம் பயிற்றுவிக்க வேண்டுமென்று மேற்கொண்டிருக்கும் கொள்கை, சென்னை மாநில அரசாங்கத்தில் இன்றைய கல்வி அமைச்சர், அமைச்சராக வருவதற்கு முன்னாலேயே தோன்றிய கொள்கையாகும். அந்தக் கொள்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மனமார வரவேற்பதுடன் ஆதரிக்கிறது என்று இன்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதை நான் குறிப்பிடுவது—ஏதோ சில நடைமுறைகளில் ஏற்படுகிற மாறுபாடு காரணமாக, தமிழ் பாடமொழியாக வருவதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கிறது என்று கல்வியமைச்சர் சந்தேகிக்கிறார்கள். எங்கும், எதற்கும் தமிழ் வரவேண்டுமென்ற கொள்கையிலிருந்து தோன்றியதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே. அது மட்டுமல்லாமல்,

30th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

கல்லூரிகளிலே தமிழ் பயிற்று மொழியாக வருகின்றபோது தான் நாட்டு மக்கள் அதனால் முழுப் பலனையும் பெறமுடியும் என்ற முழு நம்பிக்கை கழகத்திற்கு உண்டு. ஆங்கிலம் மிகச் சிறந்த மொழியாக இருக்கலாம்; மிா உயர்ந்த கருத்துக்களை ஆங்கிலத்தின் மூலமாகப் பெறமுடியும்; விஞ்ஞான மேதைத் தன்மையை ஆங்கிலத்தினாலே பெறலாம்; என்றாலும் அது தமிழனுக்கு ஒரு மனிதனுடைய சொந்தக் கண்ணைப் போன்றது அல்ல, அன்னியரின் கண்ணை ஓட்ட வைத்தது போன்றதே ஆகும் என்ற வேறுபாட்டை உணர்ந்திருக்கிறோம். சொந்தக் கண்ணாகிய தமிழிலேதான் உயர்தரக் கல்வியை இந்த நாட்டு மக்கள் இளைஞர்கள் பெறவேண்டும், பெறும் வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், இன்றைய தினம் தமிழ் மொழியிலே கல்லூரிகளில் பாடம் பயிற்றுவிப்பதற்கான திட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஆர்வத்தோடு தீட்டும் நேரத்தில், சிற்சில குறைபாடுகளும் இடையில் ஏற்பட்டுத்தான் இருக்கின்றன.

பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பில் (ப்ரி-யூனிவர்ஸிடி க்ளாஸ்) இன்றைய தினம் பாடங்கள் தமிழில் பயிற்றுவிக்கப்படவில்லை. என்னைக் கேட்டால், என்னுடைய அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் நான் சொல்வேன். இந்த இடைப்பட்ட வகுப்பில் தமிழ் பாடம் நடத்துவதற்கான வாய்ப்பினை நாம் அளித்திருக்க வேண்டும். இதுவரையில் அளிக்காமலிருந்தாலும், அடுத்த ஆண்டிலாவது இந்த வாய்ப்பினை அளித்தால் தான் உண்மையிலேயே கல்லூரியில் இத்திட்டம் நிறைவேற அது உறு துணையாக அமைவதோடு, சில பேருக்கு ஏற்படும் ஐயுறவும் ஏற்படாமல் இருக்கும்.

சட்ட மன்றத்தில் கேள்வி கேட்டபோது அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கையில், “பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்கள் அங்கிருந்து மருத்துவக் கல்லூரிக்கும், பொறியியற் கல்லூரிக்கும் செல்லும் காரணத்தால், அங்கு தொடர்ந்து ஆங்கிலத்தில் படிக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால் இனியும் இருக்கவேண்டுமாதலால், அதற்கான அடிப்படை என்ற வகையில், புகுமுக வகுப்பில் ஆங்கிலத்திலேயே பயிலுகிறார்கள்” என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது இதுவாகும். அங்கிருந்து செல்லும் எல்லா மாணவர்களுமே பொறியியற் கல்லூரிக்கோ மருத்துவக் கல்லூரிக்கோ செல்கிறார்கள் என்று துணிவதற்கில்லை. விண்ணப் பிப்பவர்களுக்குள்ளேயே பாதி பேருக்கு மேல் அங்கு இடமில்லை. எனவே, சூழ்நிலையைக் கருதி பார்க்கும்போது, அவர்களில் பெரும்பாலோர் புதிய பி.ஏ. வகுப்பிற்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. அந்த பி.ஏ. வகுப்பு புது முறையில் அமைகின்ற காரணத்தால் அது மூன்று ஆண்டுப்படிப்பு; அதற்கு முற்பட்டதாக இருக்கும் புகுமுக வகுப்பு ஓராண்டுக் காலம்; இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி அளிக்கப்படும் நிலை. இதில் ஆங்கிலத்தின் மூலம் படித்துத் தேர்வு எழுதிவிட்டு, தேர்ச்சி பெற்று பி.ஏ. வகுப்புக்கு வருவது

[Sri K. Anbazhagan]

[30th April 1960]

என்றால், புகுமுக வகுப்பு மாணவர்கள்—ஏதோ பெரிய பாவம் செய்துவிட்டவர்கள்போல்—ஒரு கடுமையான தண்டனைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஓராண்டுக் காலத்தில் ஆங்கிலத்தின்மூலம் படித்து எந்தத் தெளிவும் தேர்ச்சியும் பெற முடியாது. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில், அதாவது பத்தாவது வரையில், தமிழில் படித்தவர்கள், மறுபடியும் பி.ஏ. வகுப்புக்கு வரும்போது தமிழில் படிக்கலாம் என்ற நிலைமையில், இடையிலே ஆங்கிலத்தில் சரியாகப் படிக்க முடியாததால்—படிக்காததால் பல பேர் தேர்விலே தோல்வி அடைய நேரிடுகிறது. என்னுடைய தனி அனுபவத்தைச் சொன்னால், அதற்கு மன்னிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்—நான் பத்தாவது படித்துவிட்டுப் பல்கலைக் கழகத்திற்குள் நுழைந்தபோது அங்கு, நான் மற்றவர்களிலும் சிறுவனாக இருந்த காரணத்தால், முதல் ஆண்டுக் காலத்திலே எனக்கு ஆங்கிலத்தில் நடத்தப்பட்ட பாடங்களைப் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. எங்களுக்குப் பாடங்கள் ஆங்கிலத்தில் நடந்தன. (Economics) பொருளியல் பாடம் நடந்தது. ஆசிரியர் சொல்வதையெல்லாம் நான் தமிழிலேயே தான் மனதிலே எண்ணிக்கொண்டேன்—கோதுமை எங்கே விளைகிறது, ரெல் எங்கே விளைகிறது, துணி எந்த இடத்தில் உற்பத்தியாகிறது என்று அறிந்துகொண்டு—பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்த முதல் தேர்வில்—கால் ஆண்டுத் தேர்வில், நான் ஆங்கில வாக்கியங்களில் பதில் எழுதாமல் ஒருசொல்லளவில் பெயர்களை விடையாக எழுதியிருந்தேன். ஆனால், அந்த நிலைமையில் இன்றையதினம் இருக்கும் பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்பு மாணவர்கள் பலரும் இடப்படுகிறார்கள். இந்தத் தொல்லைகளால் அதில் மாணவர்கள் பலர் தேராத காரணத்தால் பி.ஏ. வகுப்பில் சேரும் எண்ணிக்கையும் குறைகிறது. எனவே அமைச்சர் அவர்களை ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறேன் என்ற உரிமையோடு வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்பிலே தமிழில் பாடங்களை போதிப்பதற்கு நாம் திட்டம் இட்டாக வேண்டும். பி.ஏ. வகுப்பு தமிழிலே வருவதற்கு உறுதுணை அது. அந்த வகுப்பிலே யாராவது என்ஜினியரிங் கல்லூரிக்குச் செல்லவேண்டும், மருத்துவக் கல்லூரிக்குச் செல்லவேண்டும், ஆகவே ஆங்கிலத்தில் படிக்கிறோம் என்று சொல்வார்களேயானால், அப்படி விரும்புகிறவர்களுக்கு வேண்டுமானால் ஆங்கிலத்தில் படிப்பதற்கு விதி விலக்கு அளிக்கலாம். பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்பை ஆங்கிலத்தினிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, பி.ஏ. வகுப்பை அமைச்சர் அவர்கள் கைப்பற்றியது—தமிழுக்காகத் தான் என்றாலும் உண்மையாகவே ஒரு திட்டம் பலனுள்ள முறையில் நிறைவேறுவதற்கு மாறுபட்டதாகும். அதுமட்டுமல்லாமல், பி.ஏ. வகுப்பில் தமிழ் பாடமொழியாக வருகின்றபோது ஒரு துறைக்கு ஒரு பாடப் புத்தகம் மட்டும் எழுதுவது சிறந்த முறையல்ல. ஒரு துறைக்கு 3, 4 பாட புத்தகங்கள் வருவதற்கு நாம் ஊக்குவிக்கவேண்டும். இதற்கான செலவுத் தொகையைக் கூட மத்திய சர்க்கார் தர முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அங்கே தமிழையும் ஒரு தேசிய மொழியாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதால்

30th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

உதவி கேட்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் தந்திரமாக இந்தியை நுழைத்துக்கொண்டு வந்தாலும், அதே நேரத்தில் தமிழுக்குரிய செலவுத் தொகையை தர அவர்கள் இசைந்தாக வேண்டும். எனவே அதைப் பெற்று ஒரு துறை பாடத்திற்கு 2, 3 புத்தகங்கள் எழுதுகின்ற முறையைக் கையாளவேண்டும். இவ்வாறு ஊக்குவிக்கும் முறையிலே முதலில் ஒவ்வொரு பாடத் துறையிலேயும் இருக்கும் புத்தகங்களில் சில பகுதிகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து அனுப்பும்படி பல பேர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டார்கள். கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர் முறைப்படி பல பேர்களிடத்திலிருந்து மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகளை வாங்கினார்கள், எது சிறந்தது என்றும் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், பின்னர் அது ஏனோ கைவிடப்பட்டு மொழி பெயர்ப்புப் பணி நிபுணர்களிடம் நேரிடையாக ஒப்படைக்கப் பட்டுவிட்டது. என்னுடைய அறிவுக்கு எட்டியவரையில் பல அறிஞர்கள் இப்படிப்பட்ட புத்தகங்கள் எழுதுகின்ற பொழுது தான் சில சிறந்த புத்தகங்கள் கிடைக்குமே தவிர, ஒரே ஒரு நிபுணர் புத்தகம் எழுதுகிறார் என்ற நிலையில் மாணவர்கள் ஐயுறவு அத்தனையும் தீரக்கூடிய முறையில் புத்தகங்கள் கிடைப்பது கடினமே. பி.ஏ. வகுப்புப் புத்தகம் எழுதுகிறவர்கள், புகுமுக வகுப்பிற்குரிய பாடப்புத்தகங்கள் எழுதுவது எளிதே யாகும். பொருளாதாரத்திற்கும் வரலாற்றுப் பாடத்திற்கும், அவர்களுக்கு தேவைப்படுகின்ற விஞ்ஞான பாடத்திற்குங்கூட தமிழிலே புத்தகம் எழுத முன்வரவேண்டும். நாளையதினம் உயர் நிலைப்பள்ளி இறுதி வகுப்பாக, புகுமுக வகுப்புக்கு ஈடான ஹையர் செகண்டரி வகுப்பு என்னும் வகுப்பு ஏற்படுகின்ற காலத்தில் பள்ளியில் அவர்கள் தமிழிலேதான் படித்தாகவேண்டும். இப்பொழுது புகுமுக வகுப்பிற்குத் தமிழிலே புத்தகம் எழுதத் தொடங்கினால், அந்தப் புத்தகம் ஏறத்தாழ அதே தரமுள்ள ஹையர் செகண்டரி வகுப்புக்குப் பயன்படக்கூடிய நிலைதான் இருக்கும். அது எழுதுபவர்கட்கு ஒரு அனுபவத்தையும் உண்டாக்கும். அந்த அனுபவம் நிச்சயமாக தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும். எனவே, இந்த வகையில் கவனித்து புகுமுக வகுப்பிலேயும் தமிழிலே பயிற்றுவிக்கும்படிச் செய்வது சிறந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு வேளை வருகிற ஜூலையிலேயே ஒரு கல்லூரியில் பி.ஏ. வகுப்பு தமிழில் வர இருக்கிறது, அதற்குப் பின்னரா புகுமுக வகுப்பைத் தமிழிலே தொடங்குவது என்று கவலைப்படவேண்டாம். இந்த ஆண்டில் பி.ஏ. வகுப்பில் பயிற்சிக்காக—நடத்திப் பயன் காண—பரிசீலனை செய்வதற்காகத் தமிழில் பாடங்களைத் தொடங்கினாலும், அடுத்த ஆண்டு புகுமுக வகுப்பை தமிழில் தொடங்கினால், அதற்குப் பின்னால் 1963-64-ம் ஆண்டு முதல்—எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பி.ஏ. வகுப்பைத் தமிழிலே நடத்தவதற்கு புகுமுக வகுப்பு இடையூறாக இல்லாமல் உதவியாகவே இருக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்படும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினிடம் அந்தக் கடமையை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan]

[30th April 1960]

மற்றொன்று, இந்தக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு செம்மையான முறையில் பணியாற்றுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனாலும், இந்தக் குழு முதல் கட்டத்தில் பணியாற்றுவதினால் சிற்சில தவறுகள் ஏற்பட்டதான் செய்யும். குறிப்பாக ஒன்று மட்டும் சொல்லுகிறேன்—கேலி செய்வதற்காக அல்ல. “ஸ்டாடிஸ் டிக்ஸ்” என்பதற்கு “புள்ளியல்” என்று மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். புள்ளியல் என்றால் தமிழிலே பறவைஇயல் என்று பொருள்படும். ஆகவே, புள்ளியியல் என்று இருக்கவேண்டும் அல்லது புள்ளிகளியல் என்று இருக்கவேண்டும். “ஸ்டாடிஸ் டிக்ஸ்” என்பதற்கு புள்ளி ஒப்பியல் என்பது பொருந்தும், கருத்தைத் தெளிவாகவும் விளக்கும். இம்மாதிரி சொற்கள் தேர்ந்தெடுப்பதிலே மிகவும் ஆழ்ந்த கருத்து செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தில் (குறுக்கீடு) புள்ளியல் குறித்து தமிழ் அகராதியைப் பார்த்த பிறகுதான் சொல்லுகிறேன். புள்ளி இயல் என்ற சொல் தெளிவானது. அதைவிடத் தெளிவாக புள்ளி ஒப்பு இயல், என்றே அல்லது புள்ளிகள் இயல் என்று பன்மையிலோ இருக்குமானால், அது சிறப்பாக அக்கருத்தை நல்கும். புள்ளியல் என்பது எழுத்துப் பிழையாகக்கூட இருக்கலாம். நான் அவர்களுடைய நிபுணத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிட விரும்பவில்லை.

தமிழகத்தில் இந்தி நுழைவதைப்பற்றி பல நேரங்களில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வடநாட்டில் ஒரு சுற்றுப்பயணம் நடத்தியபிறகு அங்கு மைல் கற்களிலும் இந்தி மட்டுமே இருப்பது கண்டு அந்த வேதனை தாங்காமல் கடுமையாகச் சொன்னார்கள். “மைல் கல்லில் இந்தியில் எழுதப்பட்டிருப்பதால் செல்ல வேண்டிய மைல்கள் என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது” என்று கண்டித்தார்கள். மனவேதனை ஏற்படும்பொழுது இந்தியைக் கண்டிக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சி ஏற்படும்பொழுது இந்தியை வரவேற்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். இந்த இக்கட்டான நிலைமை தமிழகத்திற்கு ஏற்பட இருக்கிற திங்குக்கு அடையாளம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். வடநாட்டில் உள்ள மத்திய சர்க்கார் இந்தியைப்பற்றி எந்தவிதமான முறையைக் கையாண்டாலும், நம்முடைய சர்க்கார் தெளிவான ஒரு கொள்கையைக் கையாள்வேண்டும். மைல் கல்லில் இந்தியில் எழுதப்பட்டிருந்தால் அது தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் பயன்படவில்லை. ஆனால் வடநாட்டார்கள் இங்கேயே சுற்றுப்பயணம் செய்வதாக நினைத்துக்கொண்டு கல்வி அமைச்சர் ஒரு உதாரணம் கூட எடுத்துக் கூறினார்கள். குருடனிடம் இருக்கிற விளக்கு அவனுக்குப் பயன்படாவிட்டாலும், மற்றவர்களுக்கு பயன்படுகிறது—கண் தெரிந்தவர்களுக்கு பயன்படுகிறது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அந்த உதாரணத்தின் உள்ளே கூட நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால், பொதுவாகக் குருடன் கையில் விளக்கு இராது. அவன் அந்த விளக்கை ஏற்றி எரியும்படி வைத்திருப்பது கடினம்.

30th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

அவன் கையில் ஏற்றிக்கொடுப்பவர்கள் குருடனை விட உண்மையிலே தெளிவு இல்லாதவர்களாக இருக்கவேண்டும். அல்லது அவனை வஞ்சிப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த சூழ்நிலையில் தமிழர்களைக் குருடர்களாக்கி, மைல் கற்களை விளக்காக்கி “இந்தியை” வெளிச்சமாக்கி வடநாட்டார்களுக்கு நாம் பயன்படுகின்ற நிலைமை இருக்கத்தான்வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஒரு வேளை அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைய தினம் இருக்கும் தன் கட்சி நிலைமைக்கு ஏற்ப இவ்வாறு விளக்கி உதாரணம் தந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், நிலைமை என்ன? அமைச்சர் அவர்கள் மற்றொரு இடத்தில் எண்களை எழுதும்போது இந்தி எண்களை எழுதுவதைக் கண்டிக்கிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். இந்தி எண்ணைக் கண்டித்தவர்கள் எழுத்தைக் கண்டிக்காமல் இருப்பது எந்த விதத்தில் பொருத்தமாகும்?

SRI A. VEDARATHNAM: இந்த எண் சம்பந்தமான பிரச்சனை இந்த அவையிலே வந்தபொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அகில உலக எண்கள் தான் எல்லா இடங்களிலும் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்று நம்முடைய அரசியல் நிர்ணய சபை தீர்மானித்திருக்கிறது அதைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்களே? அதை மீண்டும் இங்கே கிளப்புவது சரியா?

MR. SPEAKER: அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லலாம்.

SRI K. ANBAZHAGAN: அமைச்சர் அவர்களே அரசியல் சட்டத்தில் இடம்பெற்றிருக்கிறது என்பதை முன்னரே சொன்னார்கள். அதைக் குறித்தும் இப்பொழுது விவாதிப்பது தவறாகாது. அது குறித்து மாறுபாடு இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், நான் விளக்க விரும்புவது எந்த வடிவத்திலும், மைல் கல்லில் இந்தி தேவையில்லை என்பதுதான். மேலும் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எழுத்துத் துறையில் ஒரு சீர்திருத்தத்தை, மாற்றத்தை விரும்புவதாகத் தெரிவித்துள்ளார். இன்றும் வடநாட்டார் கையாளுகின்ற எழுத்துக்களைவிட்டு, ரோமன் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தினால், அது எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று பேசியுள்ளார். நான் இந்தியை வரவேற்பவன் அல்ல. அது தேவையில்லை என்பதால் எதிர்ப்பவன் தான். என்றாலும், ரோமன் எழுத்துக்களைக் கையாள்வது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தில் நான் தெரிவிக்க வேண்டிய ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்தந்த மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் தங்களுடைய தாய்மொழி எழுத்துக்களைத் தவிர பிறவகை எழுத்துக்களைக் கற்பது இயற்கை அல்ல. எனவே, தமிழைத் தாய்மொழியாகப் படிப்பவர்கள் தமிழ் எழுத்துக்களையே பயிலுவார்கள். தெலுங்கு படிப்பவர்கள் அவர்களுக்குப் பழக்கமாக இருக்கிற அந்த எழுத்துக்களையே பயில வேண்டும். இந்தியைப் படிக்கின்ற இந்தி நாட்டு மக்கள்—வடநாட்டு மக்கள் அந்த இந்திக்குச் சொந்தமான தேவநாகரி எழுத்துக்களிலே படிப்பதிலே யாருக்கும் மாறுபாடு இருக்க

[Sri K. Anbazhagan]

[30th April 1960]

முடியாது. ஆனால், அன்னிய மொழியைப் படிக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளவர்கள் அவ்வாறு எண்ணுகிற மக்கள் அன்னிய மொழியின் எழுத்துக்களைக் கொண்டே படிக்க வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால், படிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு அது கடினமாகின்றது. ரோமன் எழுத்துக்களைக் கொண்டே அன்னிய மொழிகளைப் படிக்கலாமெனில் அது எளிமையை உண்டாக்கும். உண்மையிலேயே ஆங்கிலம் படித்தவர்களுக்கு அந்த எழுத்து பயன்படுகிறது. அது உலகிலே வேறு பல மொழிகளுக்கும் பொது எழுத்தாக இருக்கும் காரணத்தினாலே இந்தி வழங்காத பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் இந்தி படிப்பதற்கும் அது பயன்படும். அதனால் தமிழ் மக்கள் சிறுவர்கள் தலையிலே ஏறியிருக்கும் சுமையும் ஓரளவு குறையும். மூன்று வகையான எழுத்துக்கள், வெவ்வேறு இனமொழி இலக்கணங்கள். மூன்று வகை உச்சரிப்புக்கள் இவைகளையெல்லாம் படிக்கிற, எழுதுகிற, கற்கிற தொல்லை சிறிது குறையும். அந்த வகையிலே ரோமன் எழுத்துக்களை வரவேற்கலாம். மைல் கல்லில் உள்ள எழுத்துக்கள் தொல்லையும் இதனால் குறையும். கும்பகோணம் என்று தமிழ் எழுத்துக்களில் ஒரு முறை, அடுத்து இந்தி எழுத்துக்களில் ஒரு முறை, அடுத்து ஆங்கில எழுத்துக்களில் ஒரு முறை எழுதாமல், ஆங்கில எழுத்துக்களிலேயே எழுதிவிட்டால் வட நாட்டுக்காரர்களுக்கும் புரியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, அவசியமாக மைல் கற்களிலெல்லாம் இந்தி படிக்க வேண்டிய தொல்லையும் அந்த இந்தி எழுத்துக்களின் தொல்லையும், தமிழகத்தில் குறையும். தபால் கார்டுகளில் கூட இந்தி எழுத்துக்களிலே அச்சியற்றும் தொல்லையும், அந்தக் கோணல் எழுத்துக்கள் புரியாமல் நாட்டு மக்கள் திண்டாட வேண்டிய நிலைமையும் ஒழியும். எனவே அந்த வகையில் ரோமன் எழுத்திலேயே பெயர்ச் சொற்களையாவது இந்திக்கும் ஆங்கிலத்திற்கும் பொதுவாக—எழுதிவிடலாம் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், இது சிக்கனத்திற்கும் துணை ஆகிறது. அதேபோல், இந்தி தெரிந்தவர்கள், ரோமன் எழுத்துக்கள் தெரிந்தால், இந்தியிலேயே அவர்கள் படிக்கும் பலனைப் பெற்றதாகும் என்று எண்ணக்கூடிய நிலை ஏற்படும். எனவே அந்த வகையில், ரோமன் எழுத்துக்களை ஏற்குமாறு வற்புறுத்த வேண்டும் என்று தெரிவிக்கிறேன். இதை ஒட்டியே நண்பர் வேதரத்தினம் அவர்கள் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்பி, அரசியல் சட்டத்திலே அராபிக் எண் ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அளவுக்குத்தான் உரிமையா அல்லது; இனியும் நியாயமான உரிமையை வற்புறுத்தி ஒத்துக்கொள்ளும்படிச் செய்வதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இந்தி எண்ணிப் பொறுத்தவரை அதை வற்புறுத்த இடமில்லாததை ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்கள். ஆனால் ஒப்புக்கொண்டுள்ளதற்கு மாறாகப் பல சந்தர்ப்பங்களிலே நடக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நடப்பதால் இந்த எண்களை மட்டுமின்றி எழுத்துக்களைப் புகுத்துவதும் தவறுதான் என்பதை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். அரசியல் சட்டத்திலே இந்தி எழுத்தை ஒப்புக்கொண்

30th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

டிருக்கலாகும்; ஆனாலும் அதை மறுத்து எடுத்து உரைத்து, இந்தி வழங்காத பகுதிக்கு ரோமன் எழுத்துக்களை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்தால்தான் நாட்டிலே சில இடத்திலாவது இந்தியை எழுதச் சம்மதிப்போம்; இல்லாவிட்டால், அதற்கு இடம் இல்லை என்று தெரிவிக்க நம் மாநில கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும்; அதற்குரிய, கட்டம் தூழ்நிலை இருக்கிறது, தமிழ் நாட்டிலேதான் தெளிவான கொள்கையும் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல; இதற்காக அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் தேவையானால் அதையும் கூட வற்புறுத்திச் செய்யத் தயாராக வேண்டும்.

இன்று ஜனாதிபதி அவர்களின் அறிக்கை வெளிவந்திருக்கிறது. அது நம்மையும் பாதிக்கக்கூடியது என்ற காரணத்தினால், அது குறித்து தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆங்கிலம் இந்தியோடு இணைந்திருப்பதற்கு அவர்கள் அனுமதித்திருக்கிறார்கள்; என்றாலும், இந்தியை வளப்படுத்தவும் பரவச் செய்யவும் செயலில் ஈடுபடவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ஜனாதிபதி அறிக்கையில் நிலைமை எப்படி யிருந்தாலும், இந்திக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யுங்கள், அதனை ஊக்குவிப்புகள் அதற்கான வழிவகைகளைக் காணுங்கள் என்று ஊக்குவிக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இந்தியைப் பொருத்தவரை, அதற்கு அதிகச் சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள்; பிறமொழிப் பகுதியில் அளவுக்கு மீறித் திணிக்கிறார்கள்; அளவுக்கு மீறி வற்புறுத்துகிறார்கள். அந்த கட்டம் இருக்கும் போது, ஜனாதிபதி அறிக்கை மேலும் அதை ஊக்குவிப்பதாக இருக்கக் காண்கிறோம். எனவே அப்படிப்பட்ட நிலையை இந்தக் குடியரசுத் தலைவர் அறிக்கை தந்திருந்தால், கல்வியமைச்சர் அவர்கள், தமிழுக்காக, தமிழ் நாட்டுக்காக, தமிழ் மக்களுக்காக, இன்றைய போக்கையும் நோக்கையும் மாற்றியமைக்கும் அளவில் மத்திய சர்க்காருக்கு இதைக் கண்டித்து எடுத்துச்சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அண்மையில் பண்டித பந்த் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் பதிலளிக்கையில், சென்னை சர்க்காரிலிருந்து மைல் கல்லில் இந்தி எழுதுவது குறித்து மறுப்பு ஏதும் வரவில்லை யென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏதும் மறுப்புச் சொல்லவில்லை என்ற காரணத்தால், தென்னாட்டில் இந்திக்கு வழி திறந்திருக்கிறது என்ற எண்ணம் டில்லி சர்க்காருக்கு ஏற்பட வேண்டாம். அதை மறுத்து உரைக்க, இந்தி தமிழ் நாட்டிற்குத் தேவையில்லை, மைல் கல்லுக்கு இந்தி தேவையில்லை என்று எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு அமைச்சர் எண்ணிப் பார்த்து, வழி முறை கண்டாக வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. மற்றொன்றும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தபால் கார்டிலே, மணியார்டர் பாரத்திலே பணவிடைத் தாளிலே, இந்தியில் அச்சிட்டுள்ளனரேயன்றி தமிழிலே அச்சியற்றத் தொடங்க வேண்டும்; கல்வியமைச்சர் அச்சியற்றும் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். இதை நான் சொல்வது ஏனென்றால், ஏற்கெனவே மத்திய சர்க்காரில் உள்ள அஞ்சல்துறை மந்திரி

[Sri K. Anbazhagan]

[30th April 1960]

தெரிவித்தார், “அஞ்சல்துறைத்தாள் களை தமிழிலே அச்சியற்றுவது; என்பது மாநில சர்க்கார் விரும்பினால் மேற்கொள்ளலாம்; அவர்கள் அந்தக் கடமையைச் செய்யலாம்” என்று. மத்திய சர்க்காருக்கு அந்தக் கடமையைச் செய்ய வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லை என்றும் தெரிவித்தார்கள். எனவே, அதற்கு ஆகக்கூடிய செலவைப் பொருட்படுத்தாமல்—முதல் அமைச்சரவர்களுக்கு தமிழ் தவிர பிற மொழிகளில் அதிக ஆர்வம் இருக்காது என்று கருதுகிறேன்—சென்னை முதல் அமைச்சர் இவையெல்லாம் தமிழிலே அச்சியற்றும் செலவைக்கூட, சென்னை மாநில அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று தெரிவித்தாவது, அந்த முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து தெரிவிக்க விரும்புவது—தமிழ் மொழிவளர்ச்சியிலே ஆசிரியர்கள் அதிக ஆர்வம் கொள்ள வேண்டுமானால்,—கல்வி மானியத்தின் மீது பேசும்போதே தெரிவித்தேன்—தமிழிலே வல்லவர்களாக இருக்கும், பேராசிரியர்கள் கல்லூரி முதல்வர்களாக நியமிக்கப்படும் நிலை நம் மாநிலத்திலே ஏற்படவேண்டும். சில இடங்களிலே, சம்ஸ்கிருத ஆசிரியர்கள், உருது ஆசிரியர்கள் கூடக் கல்லூரி முதல்வராக இருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் கல்லூரி முதல்வர்களாக இருக்கும் நிலை சென்னை மாநிலத்தில் இல்லை. எனவே, தமிழ் ஆட்சி மொழியாக—போதனாமொழியாக வேண்டுமானால், அந்த வகையிலும் வழி செய்யவேண்டும். கல்வி மானியத்தின் மீது பேசும்போது இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவித்தேன்—மத்திய சர்க்கார் அமைத்துள்ள பல்கலைக் கழக மானியக் குழு, கல்லூரி ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தி உதவி செய்வதற்காக ஓரளவு தங்கள் நிதியிலிருந்து ஒதுக்குவதற்குத் தயாராக இருந்தும், நம் கல்வியமைச்சர், நிதியமைச்சராகவும் இருக்கும் காரணத்தால் போலும்—போதுமான பணவசதியில்லை யென்ற காரணத்தைக் கூறி—கல்லூரி ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு இதுவரை வழிவகை செய்யவில்லை. ஏறத்தாழ ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக வளர்ந்துவரும் குறை இது. மத்திய சர்க்கார் மானியத் தொகையிலிருந்து பல்கலைக் கழக மானியக் குழு ஆசிரியர்கட்கு உயர்த்தப்படும் சம்பள விகிதத்தில் 50 சதவிகிதம் தருகிறேன் என்று சொல்லியும், மற்றொரு 50 சதவிகிதத்தை சென்னை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வது மூலமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய உதவித்தொகை கிடைக்கும்படிச் செய்ய இதுவரை நாம் அனுமதிக்கவில்லை. அதை மாற்றியமைக்கவும், உடனடியாக வழிவகை காணவும் வேண்டும்.

இந்த நேரத்திலே, மாநில அரசாங்கம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இப்பொழுது அக்கரை செலுத்தி வருகிறது. மூன்றாவது திட்டத்திற்கு நம் அரசாங்கம் கேட்டிருக்கும் தொகை குறைவு என்பது என் வாதம். மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்டிருக்கும் தொகை . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இன்னும் கேட்கவில்லை; அந்த கட்டம் வரவில்லை.

30th April 1960]

* Sri K. ANBAZHAGAN: இதுவரை கேட்கவில்லை யென்று அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், சட்டமன்றத்திலே பேசும்போது, இந்த அளவுதான் கேட்க முடியும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அவரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்வேன், திட்டத்திற்குத் தொகை கேட்கும் நேரத்திலே, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்குக் கிடைத்த பங்கு எவ்வளவு, நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய பங்கு எவ்வளவு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நமக்குக் கிடைத்த பங்கு எவ்வளவு, நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கு எவ்வளவு, என்பதைத் கணக்கிட்டு அந்த அடிப்படையில் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்; முதல் திட்டத்திலும், இரண்டாவது திட்டத்திலும் மத்திய சர்க்கார் தமது நேரடி நிர்வாகத்தில் மேற்கொண்டு செலவழித்த தொகை எவ்வளவு? மத்திய சர்க்கார் நேரடி செலவுத் தொகையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் கிடைத்த தொகை எவ்வளவு, நமக்குக் கிடைத்த தொகை எவ்வளவு? மத்திய சர்க்கார் மேற்பார்வையில் செலவழித்த மொத்த தொகையில் நம் மாநிலத்திலே செலவழித்த பங்கு எவ்வளவு என்றும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், பிற மாநிலங்களுக்குக் கிடைத்த அளவு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது தெளிவாகும். ரயில்வே போக்குவரத்துத் துறையானாலும் சரி, இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தும் திட்டமானாலும் சரி, கனரக இயந்திர தொழிற்சாலையானாலும் சரி, நமக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டிய பங்கு கிடைத்திருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்த்தால், மிகவும் குறைவு என்பது தெரியும். மற்றொன்று: நம் நிதியமைச்சரவர்கள், எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லுகிறேன், பிற மாகாணங்களைவிட நம் சென்னை மாநில மக்களின் சராசரி வருமானம் மிகக் குறைவு என்பதை நிதியமைச்சர் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தெரிவித்தார்கள். (கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், கனம் முதல் அமைச்சருடன் கலந்தாலோசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்) நான் அமைச்சரவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்றுதான் பேசுகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணியம்: நான் மொத்தமாகக் கலந்து ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்).

அமைச்சரவர்கள் நான் பேசும்போது டைம் லிமிட்டு தேவை என்கிறார்கள். மனமார வரவேற்கிறேன். அப்படி ஏற்படுத்தப் பட்ட நேரத்தின் அளவிலேயே அவசியம் உள்ளவற்றைத் தெரிவிக்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, அமைச்சர் பங்கு கேட்கும்போது, சராசரி வருமானம் நம் தமிழ் நாட்டிலே குறைவு என்றும், பிற மாநிலங்களிலே அதிகம் என்றும் தெரிவித்து, சராசரி வருமானம் எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறதோ அந்த அடிப்படையில், அதை எண்ணிப் பார்த்து, திட்டத்திற்கு அதிக தொகையும் உதவியும் அளிக்கும்படிக் கேட்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார், மிகப் பெரிய அணைக் கட்டுத் திட்டங்களை வடநாட்டு மாநிலங்களில் நிறைவேற்றும் வாய்ப்பு—வட நாட்டுக்கு உள்ளது.

[30th April 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முன்னுது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றி இன்னும் மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவிக்கும் கட்டம் வரவில்லை; இப்பொழுது ஒரு கமிட்டி ஆலோசனை செய்துக் கொண்டிருக்கிறது; ஆலோசனை பண்ணிய பிறகு, இந்த சட்டசபையிலே அதைப் பற்றி விவாதம் செய்ய வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். ஆகையினால், முன்னுது திட்டத்தில் நாம் என்ன பண்ண வேண்டும் என்று அவர்கள் தலைவர் மூலமாக அந்தக் குழுவில் ஆலோசனை சொல்லச் செய்யலாம்.

* SRI K. ANBAZHAGAN: அமைச்சரவர்கள் சட்டமன்ற ஆலோசனைக் குழுவோடு கலந்து பேசுகிறார்கள் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். வரவேற்கிறேன்; பாராட்டுகிறேன். ஆனால், பத்திரிகைகளுக்கு மட்டும் அவ்வப்பொழுது, அமைச்சர் திட்டம்பற்றிச் செய்திகள் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; அமைச்சர் ஸ்டேட்மெண்டு பல பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது.

MR. SPEAKER: மிஸ்டர் அன்பழகன், ஒரு நிமிஷம்.

Hon. Members will see that when the Appropriation Bills are considered by the House it will not be permitted to raise discussion on taxation proposals. The discussion can cover any matter of public importance or of administrative policy implied in the grants and the expenditure charged on the Consolidated Fund in so far as the same is permitted in the Constitution and the Rules of procedure, questions affecting economy, improvements in administration, scrutiny and maintenance of proper accounts and reappropriation, in fact, general matters in respect of which the House would like to point out defects or give direction to the administration for improving its tone to the services to the people, better efficiency and better economy. . . . அதைத்தான் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பேச வேண்டும்; எல்லாம் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுக்க முடியாது; இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பேசவேண்டும்.

SRI T. S. RAMASWAMI: May I know the authority, Sir—

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி . . .

MR. SPEAKER: That is the Speaker's authority. It may be some authority. I need not tell what authority it is. It is Speaker's authority.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஸ்பீக்கர்ஸ் அதாரிடி.

* SRI K. ANBAZHAGAN: மன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றி. மக்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக் கான வழிவகைப்பற்றி—திட்டங்களைப்பற்றிப் பேசலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். எனவே, மக்களுடைய வாழ்க்கை வசதிக்காக முன்னுது திட்டத்திலே . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எந்தெந்த டிமாண்டு வந்திருக்கிறதோ, அதில் பேசியிருக்கிறோம்; இப்பொழுது முன்னுது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், அடுத்த 1961-62 பட்ஜெட்டில் தான் வரும். அதற்காகத்தான், ஸ்பீக்கர் அவர்கள் நாஸூக் காகச் சொன்னார்கள். அதில் குதர்க்கம் சொல்லி, தொடர்ந்து பேசுவது பிரயோஜனம் இல்லை.

30th April 1960]

SRI K. ANBAZHAGAN: முன்னுது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை பின்னால் விவாதிப்பதற்கு இடம் இருப்பதால் நான் இந்த அளவுக்கு, இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன். அதைப் பற்றி சொல்ல விரும்பியதின் காரணமே பலவற்றிற்குப் பதிலளிக்கும் போதும் அமைச்சர்கள் இவ்வாறு க்ரான்டுக்களின் மீது பேசும்போதும், கேட்கப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் பலவும் முன்னுது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். காற்றில் பட்டத்தை விட்டு விட்டு கயிற்றை இழுப்பது போல இந்த திட்டத்தோடு ஒட்டிய பல பிரச்சனைகளைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டியது அவசியமிருப்பினும்—இப்பொழுது பேசுவதில் அவர்களுக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்குமோ, என்ன கசப்போ என்று எனக்குத் தெரியாது—அதைப் பேச வேண்டாம் என்று அமைச்சர் கூறுகிறார். எனினும் இந்த விவாதத்தை இந்த அளவோடு நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது அளிக்கப்பட்ட மானியம் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மானியங்கள் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து பார்த்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. சென்னை மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் உதவித்தொகை கேட்கின்றன. உள்ளாட்சி மன்றங்களில் சென்னை மாநகரில் உள்ளது மிகமிக முக்கியத்துவம் பெறும் மன்றமாகும். இந்த நகரசபைக்கு என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசாங்கத் திற்கு ஏழுமீட்டு ஆண்டுகளாகவே தெரிவித்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி தெரிவித்திருந்தும் கூட, அரசாங்கத்தால் அவைகள் நிவர்த்திக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது ஏறத்தாழ பத்து மாதம் அல்லது ஒரு ஆண்டு காலமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நகர சபை ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த போதிலும் அவர்களும் இந்த அரசாங்கத்தின் உதவியை வேண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னின்ன வகையில் உதவித் தொகையும் கடனும் கொடுத்தால் தான் வேலைகளைச் செம்மையாக நிறைவேற்ற முடியும் என்றும் விளக்கியுள்ளனர். ஆனால் நமது நிதி அமைச்சராக இருப்பவர் அப்படிப்பட்ட உதவிகள் செய்வேன் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக மாநகராட்சி மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் நிர்வாகத்தில் குறை ஏற்பட்டு விட்டது, பெரும் நூற்றம் அடிக்கிறது என்று அவர் பேசியிருக்கிறார். ஒரு வேளை சாக்கடை நூற்றத்தையே கருதி அவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடும். நகர மன்ற நிர்வாகத்தில் இருக்கும் நூற்றம் என்று அவர் குறிப்பிடுவதாக இருந்தால் இது வரையில் நிர்வாகத்தில் என்ன என்ன குறை ஏற்பட்டது என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆளும் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் காரணத்தால் பொறுப்புடன் ஆராய்ந்து பார்த்து எந்தெந்த விதத்தில் பணி குறைபட்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவிக்க முன்வர வேண்டும் என்று நான் அவருக்குத் கூற விரும்புகிறேன். 1951-ம் ஆண்டிலிருந்து 1959-ம் ஆண்டு வரையில், ஆக இந்த எட்டு ஆண்டு காலமும் அதற்கு முன்னரும் சென்னை நகரசபை நிர்வாகம் காங்கிரஸ் கட்சியின் கையில் இருந்தது. இந்த எட்டு ஆண்டு காலத்தில் அதனுடைய லோகல் பண்டு ஆட்டி

[Sri K. Anbazhagan]

[30th April 1960]

ரிப்போர்ட்டில் பல குறைகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஏறத்தாழ 4,800 குற்றங்குறைகளைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த 4,800 குறைகளில் நாலேந்து ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானத்திலிருந்து, பத்து அல்லது இருபது லட்சம் ரூபாய் வரை வசூலிக்கப்பட வேண்டியவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யப் படாமல் விட்டதால் ஏறத்தாழ கோடிக்கணக்கான ரூபாய் காங்கிரஸ் கட்சி இருந்த காலத்தில் சென்னை நகர மன்றத்திற்கு கிடைக்க வேண்டிய தொகை நிர்வாகக் குறைவால் கிடைக்காமல் போயிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த போது காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் மூன்று ஆண்டுக்கு ஒரு முறையாவது அதன் கணக்கை பரிசீலனை செய்து கண்டித்திருந்தால் இந்தத் தொகை ஏறத்தாழ ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சென்னை நகர சபைக்கு வருமானம் கிடைத்திருக்கக் கூடும். குற்றம் என்று காட்டப்பட்டவற்றின் கூடுதல் தொகை என்னிடம் இல்லை. ஆனால் இதன் விவரங்கள் என்னிடம் இருக்கிறது. புள்ளி போட்டுப் பார்த்தால் ஒவ்வொன்றும் நாலேந்து லட்ச ரூபாய் இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது ஐந்து கோடி என்று சொல்கிறார். இதற்கு மேல் இருபது கோடி என்று கூட அவர் சொல்வார்.

* SRI K. ANBAZHAGAN: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இருபது கோடி கூடச் சொல்லலாம் என்று தெரிவிக்கிறார். அவரே அப்படிச் குறிப்பிடும்போது நானும் அவ்வாறே குறிப்பிடுவேன். ஆகவே ஏறத்தாழ அந்தக் கணக்கின்படி குற்றங்குறையில் பாழான தொகை பலப் பல லட்சம் என்று தெரிவிக்கலாம். இதைக் கேட்க கனம் அமைச்சருக்கு வேடிக்கையாக இருக்கலாம். ஆனால் அது எனக்கு மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் இவ்வளவு பணம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் ஊழலுக்கு உள்ளாகி இருப்பதைக் குறித்து ஒரு கண்டனத்தைக் கூட தெரிவிக்காத கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மறுபடியும் காங்கிரஸ் நகர சபை ஆட்சிபீடத்தில் ஏற வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார். மாறாக ஆட்சிக்கு வந்த பத்து மாதத்திற்குள்ளாக ஒரு மாற்றுக் கட்சியினர் மீது ஏதாவது ஒரு குறைபாட்டை சுமத்திவிட வேண்டுமென்று பேசுவது எந்த அளவுக்கு நியாயமாகும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று சுகாதார இலாகா பொறுப்புள்ள அமைச்சர் மாணிக்க வேலு அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன் இங்கு பேசும் போது, கொசுக்கடி ஏற்கெனவே வளர்ந்திருந்தது என்றும் ஒரு மாதமாக நகராண்மைக் கழகத்தார் செய்த பணிகளால் அது மிகவும் குறைந்திருக்கிறது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். கொசுக் கடி வளர்ந்திருக்கிறது அல்லது சாக்கடை நூற்றம் பெருகி இருக்கிறது என்றாலும் அது இந்தப் பத்து மாதத்திற்குள் அப்படிப்பட்ட நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்க முடியாது. பத்து மாதத்திற்குள் எந்த அளவும் இந்தக் கேடுகள் வளர்ந்துவிட

30th April 1960]

[Sri K. Anbazhagan]

வில்லை. பத்து மாத காலத்தில் வெளியாவது ஒன்றே ஒன்று தான். அதுவும் தடைபடுத்தப்படுகிறது வேறுகாரணங்களால். இந்த ஊழல் இந்தப் பத்து ஆண்டுகால ஆட்சியின் விளைவாகும். இதன் பொறுப்பு ஏற்கெனவே யாருக்கு இருந்தாலும், இனி யாவது கூட்டுப் பொறுப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து, இனிமேலாவது அவர்களுக்குத் தக்க உதவி செய்ய மனமாற முன்வரவேண்டும். அடுத்து, இந்த விஷயத்தில் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருக்கிறதா என்று சொல்லுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். மீன் இலாக்காவைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி மறுமுறையும் நான் குறிப்பிட நேருகிறது. அந்த இலாகாவில் ஊழல் வளர்ந்திருக்கிறது. அதில் அண்மைக் காலத்தில் தூத்துக்குடியில், ஏறத்தாழ தினம் ஒரு திருட்டு வீதம் சங்குகளும், முத்துச் சிப்பிகளும் திருட்டுப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள அதிகாரி ஒருவர், அண்மைக் காலத்தில் பொறுப்பேற்றவர் அதைக் கண்டுபிடித்து அரசாங்கத்திடம் தெரிவித்திருக்கிறார். ஆனால் அவற்றிற்கான முழு நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அப்படி முழு நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்பதற்குக் காரணம் அவற்றை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்துவதனால்தான் அரசாங்கத்தின் பொருள் பாழாகாமல் தடுக்க முடியும். அப்படி அரசாங்கத்தினுடைய பொருள் பாழாகாமல் தடுத்து நிறுத்துவதோடு மட்டுமல்ல அதற்குக் காரணமாக, உடந்தையாக உள்ளவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். நிர்வாக தலைவராக இருப்பவர், அவர் மீது அல்லது இலாகா மீது புகார் பேசப்படுகிறது என்றால் அதன் காரணத்தை அறிந்து அதை விலக்குவதற்குப் பதிலாக, யார் யார் புகார் சொல்லி இருப்பார்கள் என்று எதிர் பார்த்து, அந்த இலாகாவிலுள்ள மற்ற அலுவலர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறார். சாமான்யமான வேலையில் இருப்பவர் களைக் கூடத் தண்டிக்க ஆசைப்படுகிறார். யார் பொறுப்புடன் பணியாற்றுகிறார்களோ அப்படிப் பணியாற்றுகிறவர்களை பொறுப்பிலிருந்து விலக்கவும் முயற்சிக்கிறார் என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த இலாகாவில் ஏறத்தாழ பத்து ஆண்டுகாலமாக ஒரே ஒரு அதிகாரி அசிஸ்டென்ட் டைரக்டராக இருந்தவர் ஒரு முறை 85 ஆயிரம் ரூபாயும், மறு முறை ஒரு லட்சம் ரூபாயும் அரசாங்கத்திற்குரிய தொகையை பேரத்தில் இழந்திருக்கிறார். இன்னொரு முறை அவரே ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் அளவு கூட்டுறவு பணத்தை இழந்திருக்கிறார். இன்னொரு முறை அவரையே சங்குகள் திருட்டுப் போனதையொட்டி சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இப்படி ஒரு அதிகாரியின் மீது தொடர்ச்சியான குறைகள் இருக்குமானால் அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட அதிகாரியின் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம் அந்த இலாகாவை சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், இந்தக் குறைகளைச் சொல்லுகிற நேரத்தில், இது எதிர் கட்சியினர்

[Sri K. Anbazhagan]

[30th April 1960]

வாதம் என்று எண்ணுவதற்குப் பதிலாக அவைகள் எல்லாம் நிர்வாகத்தில் சீர்த்திருத்தப்படவேண்டியவை என்று எண்ணிப் பார்த்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: ஸார், ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். நாட்டிற்கு ஹிந்தி வரவேண்டும் என்று சொன்னால் அதை வரவேற்பதாக இல்லை. இந்த நாட்டிற்கு தமிழ்தான் வர வேண்டும். ஹிந்தி தான் வர வேண்டும் என்று நினைப்பவனும் அதை வரவேற்பவனும் நான் அல்ல. தமிழ் போதனா மொழியாக வரப் போகிறது என்று சொன்னாலும் அதை எதிர்க்கிறார்கள். அப்படியானால் திராவிட நாட்டினுடைய பொது மொழி என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை திராவிட நாட்டிற்கு கன்னடமோ அல்லது தெலுங்கோ வரப்போகிறது என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அதுவும் வருவதாக இல்லை. ஆகவே, திராவிட நாட்டிற்கு பொது மொழி என்ன என்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. வேறு ஏதாவது வந்து விடுமோ என்ற பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, திராவிட நாட்டின் பொது மொழி என்ன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது.

MR. SPEAKER: Now I must tell hon. Members that I must impose a time limit. I would like to have a list of Members who want to speak on the Bill so that I may fix the time limit. Under Rule 80 of the Assembly Rules I have the authority to fix the time limit.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yesterday we allotted one hour for this Bill and then it was said we may take 1½ hours and finish the Bill by about 11-30. It was only on that decision that I have arranged my other programme for the day. If they had said that they would go on with the discussion of this Bill for four-hours, I would have adjusted my programme accordingly. I wanted to be relieved at 11 and it was agreed to by them, and on that basis I had accepted another programme. Therefore we must adjust the discussion accordingly. I would require half an hour for replying to the discussion. There is no use in going on repeating the same points already made. I have to reply to them and in that way we can go on indefinitely reviewing what was already said and replied to. If however some new points are raised, I shall answer them.

MR. SPEAKER: Is it agreed that the House will relieve the Hon. the Finance Minister at 11-30? In that case I have to fix a time limit of ten minutes for each hon. Member. I would ask the hon. Member Sri Anbazhagan to finish his speech.

SRI K. ANBAZHAGAN: I have finished, Sir.

MR. SPEAKER: In that case I would allow ten minutes each to all the leaders of parties. I would request the leaders of parties to ask their members not to intervene in the Debate.

[30th April 1960]

SRI T. S. RAMASWAMI: Is it a decision of the Business Advisory Committee, Sir?

MR. SPEAKER: Yesterday it was agreed by leaders of parties that they would relieve the Hon. the Leader of the House at 11 a.m.

SRI T. S. RAMASWAMI: If it is not a decision of the Business Advisory Committee, we would be limiting the powers of the House.

MR. SPEAKER: It was not, as I said, a decision of the Business Advisory Committee as such but it was a decision of the leaders of parties which is also binding.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் ஸார். இது ரொம்ப இம்பார்டெண்ட் மாட்டர். ஒவ்வொருவருக்கும் குறைவான டயத்தைக் கொடுத்திருக்கிறீர்களே, அப்படி குறைத்துக் கொடுத்தால் எல்லோராலும் பேச வேண்டியதை பேச முடியுமா? அப்படி குறைப்பது சரியா?

MR. SPEAKER: I can fix a time limit. Under rule 80 the Speaker may prescribe a time-limit for speeches on Bills or resolutions or amendments to Bills or resolutions or on adjournment motions under rule 42 or on any other matter under discussion in the House.

அந்த அதிகாரத்தை எனக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

I fix ten minutes for each Member.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் நடக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை கவனித்து அதற்குப் பதில் சொல்லுவதற்குப் நேரம் இல்லை. அதைவிட வேறு முக்கியமான வேலை இருக்கிறது அதற்குப் போக வேண்டும் என்று விரும்புகிறார் என்றும் தெரியவருகிறது. அந்த நிலைமையில் இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகள் ஏன் வினாக்க வேண்டும். அவர் இல்லாமல் இந்த சபை நடக்க வேண்டியதில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளாமல் இருப்பதுதான் மேல் என்று தோன்றுகிறது, அவருக்குப் பதிலளிக்க நேரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதன் பொறுட்டு. ஆகவே, அந்த முறையில் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் துணை புரிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நானாக செய்து கொண்ட முடிவு அல்ல இது. எல்லா கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து கொண்டதான் நேற்று இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்கு வரப்பட்டது. அந்த முடிவை மாற்றுவதற்கு எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஒரு மணி வரையில் உட்கார வேண்டுமானாலும் எனக்கு உட்காருவதற்கு சம்மதம் தான். நேற்று ஒரு மணி நேரம் போதும் என்று சொன்னதால் தான் இவ்விதம் சொன்னேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் 1½ மணி வரையில் கூட உட்கார்ந்து விவாதிப்பதற்கு சம்மதம் தான்.

[Sri C. Subramaniam] [30th April 1960]

நேற்று எடுத்துக் கொண்ட முடிவு பைண்டிங் அல்ல. ஒரு மணி வரையில் உட்காருவதாக இருந்தால் அதற்கு எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

SRI C. N. ANNADURAI: தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு வேறொரு அலுவல் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி பேசிய நேரத்தில், அவர் வேண்டுமானால், நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், தங்களுடைய அலுவலைக் கவனித்துக்கொண்டு, பிறகு பதில் அளித்துக் கொள்ளலாம் என்று பேசியிருக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தயவு செய்து மன்னிக்க வேண்டும். முதலில் அது மாதிரி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது நான் பதில் சொல்ல முடியாது என்றதும், 11 மணிக்கு என்னை விட்டுவிட்டுப் போகக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, இப்பொழுது ஒரு மணி நேரம் பேச வேண்டும் என்றால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிற வராக இருந்தாலும், சட்டசபை இருப்பதால் வரமுடியவில்லை என்று தகவல் கொடுத்தனுப்பிவிடுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: அந்த சங்கடத்தைத் தவிர்க்க, இன்னும் ஒரு மணி நேரம் இருக்கிறது. அந்த ஒரு மணி நேரத்தைக் கட்சித் தலைவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கிவிட்டால் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும்.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாக வாக்களித்து விட்டேன். அதிலிருந்து நான் வழுவ விரும்பவில்லை.

MR. SPEAKER: உதவி செய்வதில் இரண்டு விதம் இருக்கிறது. பேசாமல் இருப்பது ஒன்று. 10 நிமிஷத்தில் பேச்சை முடித்து விடுவது மற்றொன்று. இரண்டாவதை செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களின் உத்தரவுக்கு கீழ்ப்படிந்து விரைவில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உத்தரவு அல்ல, விருப்பம்.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கின்ற விவசாயிகள் சமீபத்திலே கட்டணங்களைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே நிவாரணம் அளிக்க வேண்டியது சர்க்காரின் கடமையாகும். இந்த விஷயத்தைக் கவனித்து ஆவன செய்வதாக சென்ற கூட்டத்திலே இங்கே பேசுகிறபோது கனம் மின்சார இலாகா அமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள் என்று நான் இங்கே நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காகக், கடந்த

[Sri P. S. Chinnadurai] 30th April 1960]

இரண்டு மூன்று மாதக் காலத்திலே எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் கனம் மின்சார அமைச்சரவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த அக்டோபர் மாதத்திலேயிருந்து அதிகரிக்கப்பட்ட மின்சாரக் கட்டணத்தைத்தான் அவர்கள் செலுத்திக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அடுத்த ஆண்டு முடிவுக்குள் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும். அந்த ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுக்களை உபயோகிக்கின்ற விவசாயிகள் அநேகமாக நடுத்தரமான நிலையில் உள்ள விவசாயிகள். அவர்களுக்கு உதவி புரிய வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமையாகும். அப்படி உதவி செய்தால்தான், விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலே அதிக நாட்டத்தைச் செலுத்த முடியும். அதிகரிக்கப்பட்ட மின்சாரச் செலவும் சேர்ந்து, ஒரு பெரும் சுமையாக அவர்களுக்கு இருந்து வருகிறது. இதனை நீக்குவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பரம்பிக்குளம் திட்டம் சம்பந்தமாக கனம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையிலே 2;4 லட்சம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெறும் என்று இருக்கிறது. இதற்கு முன்னாலே வெளியிட்ட அறிக்கையிலே 2;5 லட்சம் ஏக்கரா என்று இருந்தது. இந்த புதிய அறிக்கை 10 ஆயிரம் ஏக்கரா குறைக்கப்படுமோ என்ற அச்சத்தை உண்டாக்கி இருக்கிறது. அது அச்சப் பிழையாக இருந்தால் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைவேன். அது உண்மையிலேயே 2;4 லட்சம் ஏக்கராவுக்குத்தான் பாசன வசதி ஏற்படும் என்று இருந்தால், எப்படியாவது அதிகரிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு உரிய முறைகளிலே கேரள சர்க்காரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அதிகப்படியான பாசன வசதி செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்வதற்கு இல்லாமல் 2.4 லட்சம் ஏக்கராதான் பாசன வசதி பெறும் என்ற நிலைமை இருக்குமானால் அந்தப் பிராந்தியங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, 4 தாலுக்காக்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான பாசன வசதியை செய்ய வேண்டும். குறைக்கப் படுகின்ற 10 ஆயிரம் ஏக்கராவும், ஒரு தாலுக்காவில், இரண்டு காலுக்காவில் என்று இல்லாமல், 4 தாலுகாவுக்கும், சமமான முறையில், நியாயமான முறையில் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தை மிகவும் பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன். இதிலே அரசாங்கம் சற்று தாட்சண்யம் இல்லாமல் நடந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமெல்லாம் இருக்கலாம். மிகவும் நெருங்கியவர்கள், வேண்டியவர்கள் என்றெல்லாம் பார்க்காமல், எல்லோருக்கும் பொதுவாக நீதி வழங்குவது, நியாயம் வழங்குவது என்ற முறையில் காரியங்கள் செய்ய முன் வர வேண்டும் என்று மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்கும், குறிப்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [30th April 1960]

நீர்ப்பாசன திட்டங்களைப் பொருத்தவரையில், பல்லடம், சூலூர், திருப்பூர் பகுதிகளில், நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. அவற்றை நிறைவேற்ற ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். 10 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படாமல் தாமதப் பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறு தாமதப்படுவதன் விளைவாக அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். சாதாரண குட்டைகளை சீர்திருத்தி அமைப்பதற்கு பெரிய இன்ஜினீயர்கள் தேவையில்லை. ஆங்காங்கேயுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் பொறுப்பிலே விட்டாலே செவ்வனே நடத்தி வைப்பார்கள். ஆகையினாலே அதனை இந்த ஆண்டிலேயே நடத்திவைக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இறுதியாக, அமைச்சர்களுடைய சுற்றுப்பயணத்தைப்பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. மக்கள் குறைகளை அறிவதற்கு சுற்றுப்பயணம் செய்வது நல்ல நிர்வாகத்திற்கு தேவையானதும் கூட. ஆனால் சுற்றுப்பயணம் செய்வதற்கு முன்னால் அமைச்சர்கள் காங்கிரஸ் கமிட்டியை மட்டும் கலந்துகொள்வது என்ற முறை நல்ல முறை அல்ல. ஜனநாயகத்துக்கு ஏற்ற முறையும் அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கமிட்டிகளைக் கலந்து கொண்டுதான் அமைச்சர்கள் வருவது, அவர்கள் திட்டமிட்டபடி செல்வது என்ற முறையானது மக்கள் மத்தியிலே ஒரு வெறுப்பைத்தான் உண்டாக்கும். இன்னும் சொல்லப்போனால் கட்சி ரீதியாக மக்களைப் பிரித்துவிடுவதற்குக்கூட அது ஏதுவாக இருக்கும். கனம் உள்நாட்டு அமைச்சரவர்கள் ஒன்று கூறியதை இந்த நேரத்தில் சர்க்காரின் நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஒரு தடவை பல்லடத்திற்கு வர எதிர்ப்பு இருந்தது. உள்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிகூட எதிர்த்திருந்த நேரம். அதையும்கூட பொருட்படுத்தாமல் வந்தார்கள். அதற்கு நாங்கள் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கின்றோம். அப்பொழுது அவர்கள், “எத்தனையோ விதமான பேதங்கள் இருக்கின்றன. தீண்டாமை இருக்கிறது. அரசியல் தீண்டாமை இருக்கிறது. இதனை நான் அறிவேன். சமுதாயத்துறையிலே இருக்கிற தீண்டாமையைக் காட்டிலும் அரசியல் தீண்டாமை கொடியது. இது சரியானது அல்ல” என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் நான் மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் சிபார்சு செய்ய விரும்புகிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், இந்த ராஜ்யத் துக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பது சம்பந்தமாக நான் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு பதில் அளிக்கிறபோது, “இது எங்களுடைய இஷ்டப்படிதான் பெயரிடப்படாமல் இருக்கின்றது” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எதனை நினைத்துக் கொண்டு சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதுதான் அவர்களுடைய இஷ்டம் என்று இருக்குமானால், மக்களுடைய உணர்ச்சியை இவ்வளவு புறக்கணிப்பது நெடுங்காலம் நீடிக்காது என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன். மக்களுடைய உணர்ச்சிகளை மதிக்காமல், செறுக்குடன் நடந்து கொண்ட அரசாங்கங்கள் இருந்த இடம் தெரியாமல் தகர்ந்து விட்டன.

[30th April 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

அன்றைக்கு இருமொழி பம்பாய் ராஜ்யத்தை அப்படியேதான் வைத்திருப்போம் என்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்லிற்றே, என்ன ஆயிற்று? மகாராஷ்டிரம், குஜராத் என்று பிரிந்து போகவில்லையா? ஆகையினாலே, தமிழ்நாடு என்று பெயரிட மாட்டேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் எதை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு சொன்னாலும், அது சரி அல்ல என்று எடுத்துக் கூற—அவருடைய சிஷ்யன் என்ற முறையிலே, அவருடன் கீழிருந்து அரசியல் பழகியவன் என்ற முறையிலே அவருடன் சேர்ந்து பழகியவன் என்ற முறையிலே—விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் நல்லபிமானத்தைப் பெறுவதற்கு முன்வாருங்கள். இல்லையானால், வரலாற்றிலே வீழ்ந்த எத்தனையோ அரசுகளைக் காண்கிறோம். அந்த மாதிரியான நிலைமை தங்களுக்கு ஏற்படவேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: இன்னும் ஒரு மணி இருக்கிறது. கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு 10 நிமிஷம், கனம் அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு 10 நிமிஷம், நிதி அமைச்சருக்கு அரை மணி நேரம், எனக்கு ஓட்டெடுக்க 10 நிமிஷம் என்று பிரித்து விடுகிறேன். நீங்கள் ஆட்சேபிக்கமாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று பட்ஜெட் கூட்டம் முடியும் கடைசி நாள்.

(Sri A. Govindasamy in the Chair)

கிட்டத்தட்ட 160 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உள்ள வரவு செலவில், 81 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ரெவின்யூ செலவாக அமைந்திருக்கிறது என்பது பெரிய முன்னேற்றத்தை காட்டுகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். முன்பு ஆந்திரம், கேரளம், தமிழ்நாடு எல்லாம் ஒன்றாக இருந்தபோது இருந்த பட்ஜெட்டை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், இந்தத் தொகை அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைக் குறித்து அமைச்சர்கள் சந்தோஷப்படலாம். முன்னேற்றத்திற்கு இவைகளெல்லாம் அறிகுறி அல்லவா என்று கேட்கலாம். பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று அவர்கள் கூறலாம். நான் அவற்றையெல்லாம் மறுக்க முடியாது. ஏனென்றால் அவற்றில் ஓரளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது. செலவினங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன, வருவாயும் அதிகரித்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் தோன்றியிருக்கின்றனவா என்றால், நமக்கு திருப்தியளிக்காவிட்டாலும், இன்னும் “எவ்வளவோ” தோன்ற வேண்டுமென்கிற எண்ணமிருந்தாலும், ஏதோ சில தொழிற்சாலைகள் தோன்றியிருக்கின்றன. வேலை வாய்ப்புக்கள் திட்டமிட்டபடி கிடைக்காவிட்டாலும், புதிய வேலை வாய்ப்புக்கள் ஒரு சிலருக்காவது கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால் அதே சமயத்தில் முன்னேற்றத்தை நாம் எப்படி மதிப்பிடுவது என்பது பற்றியும் அமைச்சரவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்த ஓராண்டில் அவர்கள் எடுக்கக்கூடிய

[Sri M. Kalyanasundaram] [30th April 1960]

நடவடிக்கைகள் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்பதுபற்றி என் கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தேசத்தின் செல்வம் பொருளாதாரம் எவ்வளவு அதிகரித்திருந்தாலும்கூட, அந்த சுபீட்சத்தில், செல்வத்தில் மக்களுடைய பங்கு, தொழிலாளிகள், விவசாயிகள், உத்தியோகம் பார்க்கக்கூடிய குமாஸ்தாக்கள் போன்றவர்களுடைய பங்கு அதிகரித்திருக்கிறதா, குறைந்திருக்கிறதா, அடுத்த ஓராண்டில் இவர்களுடைய பங்கு அதிகரிக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கப்போகிறதா, அல்லது குறையப்போகிறதா என்பது பற்றி அமைச்சர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையை தீர்த்தால் அவர்களைப் பாராட்ட நான் தயங்க மாட்டேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எவ்வளவு கோடி

(Mr. Speaker in the Chair)

ரூபாய் செலவு செய்கிறோம், எவ்வளவு திறமையாகச் செய்கிறோம், ஊழல்கள் நமது ராஜ்யத்தில்தான் குறைவாக இருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டால் போதாது. நமது ராஜ்யம் இந்தியாவின் ஒரு பகுதி. மற்ற ராஜ்யங்களில் நேருவது நமது ராஜ்யத்தை விடாது. அப்படியிருக்கும்போது, கடந்த ஆண்டு உணவுப் பொருள்களின் ஒட்டு மொத்த உற்பத்தி இதற்கு முந்திய ஆண்டின் அளவுக்கு இல்லை, கொஞ்சம் குறைய ஆரம்பித்து இருக்கிறது என்று முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதனுடைய எதிரொலி, நமது ராஜ்யத்தில்கூட சென்ற ஆண்டுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கிறபோது, இந்த ஆண்டு அறுவடை காலத்தில்கூட உணவுப் பொருள்களின் விலை இறங்கவில்லை. மாறாக, விலைவாசி ஏறித்தான் இருக்கிறது. விலைவாசி, ஏற்றத்திற்கு காரணம், அரசாங்கம் மறைமுக வரிகள் விதிப்பது, நோட்டுக்கள் அடிப்பது, இவைகளாகும். Deficit financing நமது ராஜ்யத்தில் சொற்பந்தான். ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கிற போது மக்களுடைய வருவாயை குறைக்கும். தேசத்தின் செல்வம் அதிகரித்து உழைக்கக்கூடிய மக்களுடைய பங்கு குறைகிறது அல்லவா, அதுதான் விலைவாசி உயர்வுக்கு அடையாளம். விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தினால்தான், உழைக்கக்கூடிய மக்கள் பலனடைகிறார்கள் என்று பெருமை கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது அடுத்த வருடத்தின் அறிகுறி அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. அதற்கு ஒரு தீவிரமான, தைரியமான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதை வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். மேலும் நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்கு 160 கோடி ரூபாய் அளவு செலவாகக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், ஜனங்களிடத்தில் ஏற்படக்கூடிய திருப்தியையும், அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரத்தில் ஏற்படக்கூடிய திருப்தியையும், தொழிலாளர்களிடத்தில் ஏற்படக்கூடிய உற்சாகத்தைப் பொறுத்துத்தான் உற்பத்தி பெருகும். பெருகிய உற்பத்தியை அவர்கள் அனுபவிக்க வேண்டும். அதற்கு விலைவாசியை கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான யோசனைகள் விரிவாக பல தடவைகள் இந்தச் சட்ட சபையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

30th April 1960]

[Sri M. Kalyanasundaram]

இந்த வருடம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி வருடம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு யோசனைகளை வகுக்கக்கூடிய வருடம். இந்த வருடத்தில் முடிவு எடுக்கக் கூடியதை பொருத்து இருக்கிறது, அடுத்து வரக்கூடிய ஆண்டுகளில் நாம் காட்டக்கூடிய உற்பத்தி என்பதைப் பார்க்கிறபோது, இதனுடைய முக்கியத்துவத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும்.

உற்பத்தி பெருக தொழிலில் அமைதி இருக்க வேண்டும், ஆபீசுகளில் அமைதி இருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். நான் இன்னும் ஒருபடி முன்னே போகிறேன். உற்பத்தி பெருக தொழிலாளர்களிடத்தில் ஆர்வம் ஏற்படவேண்டும். அமைச்சர்கள் இருந்தால் போதாது, அரசியல்வாதிகள் இருந்தால் போதாது, உழைக்கக்கூடிய மக்கள் இருக்க வேண்டும். அவர்களிடத்தில் ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். அந்த ஆர்வம் ஏற்பட அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா, குறைந்திருக்கிறதா என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. அப்படி பார்க்கிற போது, எல்லா உழைக்கக்கூடிய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரமும் குறைந்திருக்கிறது. சொந்த லாபத்துக்காக தொழில் நடத்தக் கூடியவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதற்கு அதிக விவாதம் தேவையில்லை. அதை அமைச்சர்களே ஒப்புக்கொண்டு விடுவார்கள். தொழில் அமைதி குறைந்து, வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்படக் கூடிய காரணம் விலைவாசி உயர்வும், வாழ்க்கைத்தர குறைவும்தான். ரூபாய் அளவில் பார்த்தால், நாங்கள் N.G.O.-க்களுக்கு 20 கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவு செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 20 கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவு செய்திருப்பது உண்மைதான். அதே காலத்தில் விலைவாசி ஏற்றத்தோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கிற போது, இந்த 20 கோடி ரூபாய் அதிகமாக கொடுத்திருந்தும் கூட, அவர்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது. அதுபோல தொழிலாளர்களின் வாங்கும் சக்தியும் குறைந்து இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் வாங்கும் சக்தியை உயர்த்த வேண்டியது தேசநலனுக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அடிப்படை காரணத்தை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டால், அப்போது ஸ்டிரைக்குகள் நடந்தால் அதற்குள்ள காரணங்களை சரியானபடி பரிசீலனை செய்யத் தகுந்த சிறந்த மனது இருக்க முடியும். ஸ்டிரைக்குகளை எதிர்க்கட்சிகள் தூண்டிவிடுகின்றன என்கிற முடிவை அரசியல் காரணத்துக்காக சொல்லுவதாக இருந்தால் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் ஸ்டிரைக்குகளை அடக்கி, ஒடுக்க என்ன காரணங்கள் கண்டு பிடிக்கலாம் என்பதற்காக வேண்டி எதிர்க்கட்சிகள் தூண்டிவிடுகின்றன என்று சொல்லி, அவற்றின்மீது போலீஸை ஏவி விட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கு உழைக்கக்கூடிய மக்களின் ஆர்வம்தான் பிரதானமானது. எதிர்க்கட்சிமீது உங்களுக்கு கோபம் இருக்கலாம். எதிர்க்கட்சியை நாங்கள் விட்டுவைத்திருக்கிறோம் என்று பெருந்தன்மை பேசுகிறார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன், அமைச்சர்களுடைய இரக்கத்தால் அல்ல நாங்கள் இருப்பது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [30th April 1960]

அவர்களுடைய அடக்குமுறைக்கு பயந்துவிடாமல்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். அங்கே ரஷ்யாவில் செய்கிறார்கள், சீனாவில் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லி இங்கே வந்து ஒன்றும் பண்ண வேண்டாம் கம்யூனிஸ்டுகள் என்று மிரட்டுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் அப்படி செய்கிறார்கள் என்றால், அதற்குள்ள காரணத்தை விளக்க வேண்டுமென்றால், தனியாக விவாதம் வைத்துக் கொள்ளலாம். அவர்களும் காரணம் சொல்லட்டும், நாங்களும் சொல்லுகிறோம், விவாதம் ருசியாக இருக்கும் பார்க்கலாம். ஆனால் ஒரு கட்சி வளருவதும், அதிகாரத்தில் இருப்பதும் யாருடைய ஆதரவைப் பொறுத்திருக்கிறது என்றால், மக்களுடைய ஆதரவைப் பொறுத்திருக்கிறது. துப்பாக்கி பலத்தைக் கொண்டல்ல என்பதை சிங்மன் ரீக்கு ஏற்பட்ட கதியி லிருந்து பார்த்துக் கொள்ளலாம். எதிர்கட்சி வளருவது மக்கள் ஆதரவு இருப்பதால்தான். எதிர்கட்சியை அடக்க முடியாமல் இருப்பது, அமைச்சர்களுடைய பெரியமனது காரணமாக அல்ல. எதிர்கட்சிக்கு இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேர், பலமாக இருப்பதால் அடக்க முடியவில்லை. அடக்க வேண்டும் எதிர் கட்சிகளை என்ற விருப்பம் இருக்கிறது அவர்களுக்கு அந்த விருப் பத்தைத்தான் சொல்லிப் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் விருப்பம் நிறைவேறுது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும், ஸ்டிரைக்குகள் நடக்காமல், எதிர்கட்சிகளுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் செய்துவிட்டால் என்னப்போல சந்தோஷப்படுகிறவர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். எதிர்கட்சிகள் ஸ்டிரைக்குகளின் நியாயத்தை எடுத்துக்கூறி, அதற்கு ஆதரவு கொடுத்து, பொதுஜன ஆதரவை திரட்டுகிறார்கள், அது குற்றம் என்று சொன்னால் அந்தக் குற்றத்தை உறுதியாகச் செய்வோம். இன்றைக்கு முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடையில் ஏற்படக்கூடிய தகராறில், சர்க்கார் முதலாளிகளுக்கு எதிராக நிற்க முடியாத காலத்தில், தொழி லாளிகளுக்கு ஆதரவாக நின்று, அவர்களுடைய கோரிக்கை களில் இருக்கக்கூடிய நியாயத்தை மக்களிடத்தில் சொல்லி, தொழிலாளர்களுக்கு தைரியத்தை கொடுக்க வேண்டியது எதிர் கட்சிகளின் கடமை. அப்படிச் செய்தால்தான் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும். திட்டத்திற்கு பணியாற்றுகிற ஆர்வத்தை தொழிலாளர்களிடையே பெருக்க முடியும். அவர் களை அடிமைபோல் ஆக்கினால் அவர்களுடைய உற்சாகம் குறையு ம். அதனால் திட்டத்திற்கோ, திட்ட வேலைகளுக்கோ உதவி செய்தவர்கள் ஆகமாட்டோம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இதைச் சொன்னால் திட்டத்திற்கு வேட்டு வைக்கிறார் கள் என்று அமைச்சர்கள் தயங்காமல் சொல்லலாம். ஆனால் நான் இதற்கு முன்னமேயே பலமுறை பேசியிருக்கிற காரணத்தி னால் அதைக் குறித்து வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள்கூட உண்மையை ஒத்துக்கொள்வார்கள். தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டத்தில்கூட அவர் மிகக் கடுமையாகப் பேசுவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அங்கே அவர்களுக்கு என்ன இடையூறு ஏற்படுகிறதோ என்னவோ? அதற்காக அந்தக்

10-30
a.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [30th April 1960]

கோபத்தை இங்கே காட்டமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு வேளை எங்களைத் திட்டுகிற மாதிரி திட்டிவிட்டு அங்கே போய்ச் சண்டை போடுவதனால் அவருக்கு லாபம் உண்டு என்று கருதினால் அதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாக வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். பல புதிய தொழில்களுக்கு அஸ்திவாரம் போட்டாக வேண்டும். நம் ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு இந்த ஆண்டே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும். அதுவும் முக்கியமாக நம் ராஜ்யத்தில் உருக்குத் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும். உருக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதை விட உடனடியாக இவ்வாண்டே ஆரம்பிக்க வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஒரு கோடி டன் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு இலக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். பொதுத் துறையில் மூன்று தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இன்னும் நான்கு மிகப் பெரிய அளவில் ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். வரவேற்கிறோம். ஆனால் இந்தத் தொழில் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதில் திட்டமான கொள்கை இருக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய நாட்டில் தொழில் பரவலாக அமைவது அங்கங்கே உள்ள ராஜ்யங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர வளம் பெறுவதற்கு வழிவகை ஏற்படுத்தும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது சென்னை ராஜ்யத்தில் அவசியம் ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியம். ஆகவே இவ்வாண்டிலேயே ஆரம்ப நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்று சொல்லலாம், நிலக்கரி அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது என்று. நெய்வேலியில் கிடைக்கக்கூடிய பழுப்பு நிலக்கரியைக் கூட கோக்காக மாற்ற ஆராய்ச்சி இருக்கிறது. மனம் இருந்தால் அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யலாம். இன்னொன்று, இன்றைக்கு நம் தேசத்தில் கிடைக்கக்கூடிய நிலக்கரியை தரம் பிரித்து அங்கங்கே உள்ள தொழில்களுக்கு ஏற்றபடியாக ஒரே விலையில் எல்லா இடங் களிலும் கிடைக்கும்படியாக ஏன் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது? அதற்கு அதிகாரம் இல்லையா? நிலக்கரி, பீகார் ஆகட்டும், வங்காளம் ஆகட்டும், சென்னை ஆகட்டும் எல்லா ராஜ்யங்களிலும் ஒரே விலையில் கிடைக்கும் படியாக ஏற்படு செய்தால் நிச்சயமாக எல்லா ராஜ்யங்களிலும் தொழில் சீராக, சமமாக வளர்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆனால் இன்றைய தினம் அப்படிக் கிடைக்க வழியில்லை. உருக்குக்கு அப்படி எல்லா இடங்களிலும் ஒரே விலையில் கிடைக்க வழியில்லையா? சிமிண்டு கிடைக்க வழியில்லையா? அதுபோல் எரிபொருள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரே விலையில் எல்லா இடங்களிலும் கிடைப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குறிப்பாக நம் ராஜ்யத்தில் குந்தா திட்டம் வந்தவுடன் இங்கு கொஞ்சம் மலிவான விலையில் மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்யலாம் என்று சொன்னவுடனே—தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில், மத்திய சர்க்கார்—அப்படிக் கொடுக்கக்

[Sri M. Kalyanasundaram] [30th April 1960]

கூடாது, கொடுத்தால் அது மற்ற ராஜ்யங்களின் தொழில் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் என்று தடுக்கவில்லையா? ஒரு பக்கம் குறைவான விலையில் மின்சாரத்தைக் கொடுத்து இன்னொரு பக்கம் அதன் விலை அதிகமாக இருந்தால் ஒரு பக்கத்திற்கு ஒரு பக்கம் ஏற்றத்தாழ்வை உண்டாக்கிவிடும் என்று சொன்னது போல நிலக்கரியைப் பொறுத்தவரையிலும் ஏன் அப்படிச் செய்யக்கூடாது? திட்டக் குழு சொல்லியிருக்கலாம், இந்த ராஜ்யத்தில் மின்சாரத்தை மலிவாகக் கொடுக்கக் கூடாது என்று. அல்லது தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் சொல்லியிருக்கலாம். நான் பைலைப் பார்த்துப் பேசவில்லை. அடிப்படை உண்மை என்னவோ, உண்மை. ஆகவே அதுபோலவே நிலக்கரியையும் இந்தியா பூராவும் எல்லா ராஜ்யங்களிலும் ஒரே விலையில் கிடைப்பதற்கு உடனடியாக இவ்வாண்டே வழி செய்தால்தான் எல்லா இடங்களிலும் குறிப்பாக நம் ராஜ்யத்திலும் தொழில் பரவலாக ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு பக்கம் நிலக்கரி கிடைக்கிறது. அதனால் விலைகுறைவாகக் கிடைக்கிறது; இன்னொரு பக்கத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது, அதனால் விலை அதிகமாகிறது என்று இருந்தாலும் கூட உடனடியாக அந்த நிலக்கரிப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டும். சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த ஆண்டே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சேது சமுத்திரத் திட்டம், ரயில் பாதைத் திட்டம் இவைகள் யாவும், கவனிக்கப்படவேண்டும். முக்கியமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்புவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக திட்டக் குழுவின் முன்பாக நமது அரசாங்கத்தார் குறிப்பிட்டுள்ள பல விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். திட்டக் குழுவின் முன்பாக இவர்கள் யோசனைகளைக் கூறி வற்புறுத்துவதற்கு முன்பாக இந்த சட்ட மன்றத்தில் வைத்து அவை பற்றி விவாதித்து எல்லா அங்கத்தினர்களும் அதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். அதன் பிறகு நகல் திட்டம் வெளியான பிறகும் அதை இங்கே வைத்து விவாதிக்க வேண்டும். முதலிலே ஒரு விவாதம் அவசியம், நகல் திட்டம் வெளியான பிறகு எவ்வளவு பணம் கிடைக்கிறது, எதை எதை செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் விவாதிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம்—ஆக இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களும் அங்கத்தினர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அந்த ஆண்டுக்கான நிதி நிலை பற்றிய விவாதத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் ஆட்சியாளர்கள் கேட்கின்ற அளவுக்குப் பணத்தை அவர்கள் பெறுவதற்கான எண்ணிக்கைப் பலத்தைவைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் நான் எடுத்துச் சொல்கின்ற கருத்துக்கள் அவர்கள் கேட்கக்கூடிய பணத்தைத் தடுத்து நிறுத்தப் போவதில்லை. ஆகையால் சர்க்கார் கட்சியின் தலைவர் மாற்றுக் கட்சியாளர்கள் என்னென்ன மனதில் எண்ணிக்

[Sri C. N. Annadurai]

30th April 1960] கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை விரிவாக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லும்படியாகக் கேட்டிருக்க வேண்டும். அப்படி எடுத்துச் சொல்வதற்காவது வாய்ப்பு அளித்திருக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் மனதில் தோன்றக்கூடிய எண்ணங்களை சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல நல்ல வாய்ப்புக் கொடுக்காமல் போய்விட்டால் வெளியில் அதைப்பற்றி பல்வேறு வகையான கோணங்களில் பேசிக்கொண்டே போவதற்கு வழிவகை ஏற்பட்டு விடும். ஆனால் இன்றைய தினம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேறு ஒரு அலுவல் குறுக்கிட்டு இருக்கிற காரணத்தை எடுத்துக்காட்டி மிகக் குறைவாக கருத்துக்களை இன்றைக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதனால் நான் விரிவாக ஒவ்வொரு துறையையும் பற்றிப் பேசத் தேவையில்லையென்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக அமைச்சர் அவையின் போக்கை, நிர்வாகத்தினுடைய தன்மையை. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கின்ற வாக்குறுதிகளினுடைய நிலையைப் பற்றி மட்டும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவது மிகவும் பொறுத்தம் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த அமைச்சரவை எதிர்தரப்பில் உள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களுக்கு அளிக்கின்ற பதில் பொறுப்புள்ளதாக எனக்குப் படவில்லை. உதாரணமாக இந்த மன்றத்தில் ஒரு அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்கு—அதுவும் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர் பேசிய பேச்சைப் பற்றி—சேலத்தில் இருந்து எடுத்த இரும்பைக் கொண்டு இங்கிலாந்தில் பாலம் கட்டினார்களா—என்ற கேள்விக்கு ஒரு அமைச்சர் தன் பொறுப்பை மறந்து, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கடமை, பொறுப்பு என்ற என்பதை மறந்து கேலியாக—அது வேறு ஒரு சேலமாக இருக்கலாம்—அமெரிக்காவில் கூட சேலம் என்று இருக்கிறது—எங்களிடத்தில் அப்படிப்பட்ட தகவல் இல்லை—இந்த சேலத்தில் இருந்து எடுத்த இரும்பைக் கொண்டுதான் இங்கிலாந்தில் பாலம் கட்டப்பட்டது என்பதற்கு ஆதாரம் இல்லை—என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அவர் அப்படிச் கேலியாகப் பேசுவதை விடுத்து இதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா, எங்கே இருக்கிறது என்று அதற்குப் பிறகாவது பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டு தாம் சபையில் அப்படிப் பேசியது தவறு, அதனால் எதிர்தரப்பில் உள்ளவர்கள் வருத்தப் படவேண்டாம் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் அவர்களுடைய பெருந்தன்மையைப் பாராட்டியிருப்பேன். அதற்கு மாறாக அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கேலியாகப் பேசிய பேச்சு—பத்திரிகையில் மிக விரிவாக எதிர்கட்சிக்காரர்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசுகின்றார்கள் என்பதை விளம்பரப்படுத்தும் வகையில் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் பேசினார்கள். அது மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது என்பதையும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியது முற்றிலும் பொறுத்தமானது, அதற்கான ஆதாரம் இருக்கிறது என்பதையும் வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொல்லி உணர்த்த விரும்புகிறேன். “India's Mineral Wealth” என்ற புத்தகத்திலே சேலத்தில் இருந்த இரும்பு எங்கிருந்து

[Sri C. N. Annadurai]

[30th April 1960]

எப்படி எடுத்துச் செல்லப்பட்டது, இங்கிலாந்து நாட்டிலே இரண்டு பாலங்களுக்கு அவை எவ்வாறு உபயோகப்படுத்தப்பட்டது என்பதெல்லாம் தக்க ஆதாரங்களோடு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்ற நோக்கம் உடைய நாடுகளில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிற கருத்துக்கள்—சில தவறாக இருந்தாலும் கூட—அதை கொஞ்சம் நல்ல மனத்தோடு கவனித்து, அதை வளர்த்தால் தான் ஜனநாயகம் வளரும். எண்ணிக்கை பலம் இருக்கிறது என்கிற நினைப்பினாலே கேலியாகப் பேசுவதோ கிண்டல் செய்து கண்டிப்பதோ, சொல்ல வேண்டாம் என்று சொல்வதோ—உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பது ஆகாது. இந்த ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றி மட்டும் பேசி ஆளும் கட்சியினரை பற்றி ஊர் முழுவதும் சிரிக்கும்படியாக எங்களால் செய்துவிட முடியும். பொறுப்பற்ற தன்மையில் ஒரு அமைச்சர் பாராளுமன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தைக் கேலி செய்துவிட்டு, சேலம் இரும்பா, இந்தச் சேலம் இருக்காது, அமெரிக்காவில்கூட ஒரு சேலம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். ஆனால் நம்முடைய சேலத்து இரும்பை எடுத்துச் சென்று தான் இங்கிலாந்து நாட்டிலே இரண்டு பாலம் கட்டினார்கள் என்பதற்கு இதோ ஆதாரம் இருக்கிறது என்று பொது மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் சிறிதுகூட பொறுப்பற்ற முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். தாங்கள் என்ன சொல்கிறோம், எப்படி பிறர் மனத்தைப் புண்படுத்தும் என்று யோசிக்காமல் பேசுகின்றார்கள். இதைப்பற்றி யெல்லாம் அமைச்சரவை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

எதிர்க்கட்சி எடுத்துச் சொல்லும் கருத்துக்களை அவ்வளவு அலட்சியத்திற்கு உரியதாகக் கருதாமல், பொறுப்புள்ளதாகக் கருதி, பொறுப்போடு பதிலளிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவையை நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். எனக்கு மதிப்பு அளிக்கத் தேவையில்லை. எனக்கு அளிக்க வேண்டியவர்கள் அளிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அமைச்சரவைக்கு வெளி உலகத்திலே இருக்கும் ஜனநாயக வாதிகள் நல்ல மதிப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் குறிப்பிடுகிறேன். 11½ மணிக்கு மேல் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய ஒரு அரசியல் தலைவரோடு, நிர்வாகத் தலைவரோடு, பேச இருக்கிறார். அவருக்கு இந்த அமைச்சரவை எப்படி நடந்துகொள்கிறது என்று தெரிந்தால் எவ்வளவு கேலி செய்வார்கள் என்று அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற, ஆட்சியாளர் வைத்திருக்கும் கொள்கைகள் குறைபாடானது என்று எங்கள் தரப்பில் எடுத்துப் பேசினோம். எங்கள் தரப்பு என்று சொல்லும்போது எதிர்க் கட்சி இரண்டு மூன்று வகையாக இருப்பதால் எங்களுக்குள்ளேயே இருக்கும் பிளவை பயன்படுத்தி, எங்களுக்குள்ளே இருக்கும் கருத்து வேற்றுமையைப்

30th April 1960]

[Sri C. N. Annadurai]

பயன்படுத்தி சாமர்த்தியமாக பதில் அளிக்க அமைச்சரவை சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும் போதெல்லாம் அவர்கள் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லும் கருத்துக்களை நேரடியாக அவைகளுக்கு விளக்கங்கள் சமாதானங்கள் இந்த அமைச்சரவை தரவில்லை என்று நான் வருத்தத்துடன் சொல்லுகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே எது செய்வதானாலும் வரி போட்டுத்தான் செய்தாக வேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கருத்தை இந்த அமைச்சரவை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் வருவாய் தேடிக்கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையிலே அமைச்சரவையும், ஆளும் கட்சியினரும் வழிவகை ஏற்படுத்திக் கொண்டால்தான் வளருகின்ற பொருளாதார நிலைமையில், நாட்டு மக்களின் தேவைகள் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு போகும் இந்த நாட்களில் நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை அவர்களால் பெற்றுத்தரமுடியும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு வருவாய் தரும் பல வசதிகளை இந்த ஆட்சியாளர் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தோடுதான் பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதைப் பற்றி அமைச்சரவை எங்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் “இப்பொழுது இல்லை. படிப்படியாகச் செய்வோம்” என்று பதிலுக்குச் சொன்னாலும் அவர்கள் அதை கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டு விரைவில் வருவாய் தரும் இனங்களைத் தேடி, வாடிக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு ஓரளவு ஆறுதல் அளிக்க வேண்டுகிறேன். அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வலியுறுத்தினாலும் சரி, அல்லது அவர்களுக்கே இருப்பதாகக் கருதப்படும் அபாரமான திறமைகளைப் பயன்படுத்தினாலும் சரி, இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான தொழில்களை வளப்படுத்துவதற்கு உறுதுணையாக மின்சார வாய்ப்புகள் நமக்கு தீர்ந்து போய்விட்ட காரணத்தால் இங்கு அணு உலைக்கூடத்தை அமைக்க எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைப் போலவே தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை ஆழ்கடல் துறைமுகமாக்கும் திட்டத்தையும், சேது சமுத்திரத் திட்டத்தையும் ஒன்றாக இணைத்து அதை விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் வழிவகை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் போல் நம்முடைய தொழில் வளம் பெருகி இந்தத் தொழில் வளம் நல்ல பயனைத் தர வேண்டுமானால், தென்னாட்டில்—அதிலும் குறிப்பாக சென்னை ராஜ்யத்தில்—இருக்கும் ரயில் போக்குவரத்து சாதனங்களை எந்த அளவிற்கு அதிகப்படுத்த வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு அதிகப்படுத்துவதற்கு மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்த வேண்டும்.

இதை எடுத்துச்சொல்லும் நேரத்தில், பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னதற்கு நம்முடைய நிதி அமைச்சர் மெத்த ஆத்திரங்கொண்டும், கோபம் கொண்டும் “எல்லாம் நீங்கள் வந்தால் பார்த்துக் கொள்ளலாம், எங்களுக்குத் திறமை அவ்வளவுதான்” என்று

[Sri C. N. Annadurai]

[30th April 1960]

அடக்க உணர்ச்சி மேலிட்டு விட்டவர் போல் பேசினார்கள். அது நாடக பாணியில் உள்ள அடக்க உணர்ச்சி என்று கொள்ளலாமே தவிர உண்மையிலேயே நம்முடைய கோரிக்கையை மத்திய சர்க்காரிலே எந்த அளவு வலியுறுத்துகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும் நேரத்தில் இந்த மன்றத்தில் அவர்கள் மக்களுக்கு ஏமாற்றம் தரும் வகையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல வேளையாக நம்முடைய மராமத்து அமைச்சர் இங்கு இருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் ஒரு தடவைக்கு பத்துத் தடவை பாலாற்றுப் பிரச்னையைக் குறித்து பேசியிருக்கிறேன். பேசியிருக்கும் ஒவ்வொரு நேரத்திலும் அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து “அது குறித்து வாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், மாநாடு கூட்டியிருக்கிறோம், மைசூர் சர்க்காருடன் பேசியிருக்கிறோம்” என்று இந்த இடத்தில் நம்பிக்கை ஊட்டத் தக்க அளவில் பதில் அளித்தார்கள். ஆனால் அண்மையில் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பாராளுமன்றத்தில் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது அங்கே அமைச்சராக இருக்கிறவர் “சென்னை துரைத்தனத்தார் மேற்கொண்டு முயற்சி செய்யவேண்டியதில்லை என்று விட்டுவிட்டார்கள். ஆகையால் நாங்கள் இந்தப் பிரச்னையைக் கட்டிப் போட்டு விட்டோம்” என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த மன்றத்தில் ஏமாற்றம் தரத்தக்க வார்த்தைகளைத் தருகிறீர்கள்? இன்று உங்களால் சண்டை போட முடியவில்லை என்றால் உங்கள் கையால் ஆகாததனத்தை பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளுங்கள். இதை விட்டுவிட்டு “நாங்கள் மத்திய சர்க்காருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொல்லுகிறீர்கள். நீங்கள் இப்படி பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது இந்த ஆட்சியாளர் முகத்தில் கரி பூசுவதற்கு கன்னத்தில் அறைந்தார்போல் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பதில் அளிக்கிறார்கள், பாராளுமன்ற அமைச்சர்கள். சென்னை துரைத்தனத்தார் இதற்கு மேல் செய்யத் தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் சும்மா இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்கிறேன் வெட்கமாக இல்லையா என்று. நீங்கள் எங்களுக்கு இந்த மன்றத்தில் அளிக்கும் பதிலையும் உங்கள் போக்கையும் . .

THE HON. SRI P. KAKKAN: மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் வெட்கமில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். இது முறையல்ல. இது பற்றி நாங்கள் மத்திய சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI C. N. ANNADURAI: நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அளவிற்குத்தான் பதில் அளிக்க முடிகிறது என்பதைக் கண்டு பரிதாபப்படுகிறேன். நான் சொல்லுவது இந்த அமைச்சரவை இந்த இடத்தில் கொடுத்திருக்கும் பதிலை உண்மையிலேயே கேலி செய்யத்தக்க வகையில், கண்டிக்கத்தக்க வகையில் இந்திய சர்க்கார் பாராளுமன்ற அமைச்சர்கள் பேசுகிறார்கள். ஒன்று இவர்கள் நம்மை ஏமாற்றி இருக்க வேண்டும். அல்லது இவர்களை மத்திய சர்க்கார் ஏமாற்றி இருக்க வேண்டும்.

30th April 1960]

[Sri C. N. Annadurai]

இரண்டிலே எதுவாக இருந்தாலும் வெட்கப்படத்தக்கதுதான்— கண்டிக்கத்தக்கதுதான். மக்களிடையே சொல்லிவிட்டு வந்து விட்டார்கள். இதனால் ஒட்டுக்குப் போகிறீர்கள் என்று நிச்சயமாக அமைச்சர்களுக்குக் கூறுகிறேன். மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையை எடுத்துக் காட்டி ஒரு முறைக்கு 10 தடவையாக இந்த மன்றத்தில் பேசியாகிவிட்டது. இனி இந்த மன்றத்தில் இதைக் குறித்து பேசுவதாக இல்லை. மக்களை கிளர்ச்சிச் செய்யத் தூண்டிவிட்டு அமைச்சரின் வீட்டின் முன் மரியல் செய்து இதைப்பெறுவது என்பது கடினமான காரியம் அல்ல. பள்ளிப்பிள்ளை பேசும் வகையிலே மராமத்து அமைச்சர் பேசியதைக் குறித்து நான் ஆச்சரியப்படவில்லை. இதை அவர்கள் பொறுப்பற்ற முறையிலே வழக்கமாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: நான் பொறுப்பற்ற முறையிலே இந்த மன்றத்தில் பதில் சொல்லவில்லை. இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்றால் உடனே செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருந்ததை அங்கத்தினர் சாதகமாக எடுத்துக்கொண்டு மக்களிடத்தில் சொல்லி இருப்பது முற்றிலும் தவறு. அவர் தான் பொறுப்பற்ற முறையிலே பேசுகிறார்.

SRI C. N. ANNADURAI: அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் வருவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. இப்போது அவர்கள் பேசினார்கள் மக்களிடத்திலே வாக்களித்து விட்டார்கள் என்று. பொறுப்பற்ற பேச்சு என்றுதான் மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். பாராளுமன்றத்தில் உள்ள அமைச்சர்கள் கேலி செய்யும் வகையிலே பேசுகிறார்கள் என்றால் அதைப் பார்த்து என்ன சொல்லுவது?

மைல் கற்களில் இந்தியில் எழுதுவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி இருக்கிறோம் என்று பேசப்பட்டது. ஆனால் அங்கே இருக்கும் அமைச்சர் அப்படி சென்னை துரைத்தனத்தாரிடமிருந்து எனக்கு ஒரு தகவலும் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஹிந்தி எண்களைப் பற்றிதான் நான் சொன்னேன். இங்கே மட்டும் அல்ல இந்தியா முழுவதும் இந்தி எண்கள் புகுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொன்னேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: மைல் கற்களைப்பற்றி இங்கே மறுத்துப் பேசுகிறீர்கள். வெளியிலே கண்டித்துப் பேசும் மக்களுடைய அன்பைப்பெறப் பார்க்கிறீர்கள். இப்படியாக இங்கே உள்ளவர்களை ஏமாற்ற விரும்புகிறீர்கள் அல்லது அங்கே இருப்பவர்களுக்கு பயப்படுகிறீர்கள் என்ற இரண்டு வகையான குற்றச்சாட்டை நிதி அமைச்சர் பாஷையிலே சொல்லுவதானால் இந்தக் குல்லாய் இந்தத் தலைக்குப் பொறுந்துமா என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆகையால் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றுதான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[Sri C. N. Annadurai]

[30th April 1960]

உணவு மண்டலத்தில் இருந்து நம்முடைய தமிழகத்தை தனியாக பிரிக்க வேண்டும், சென்னை ராஜ்யத்தைத் தனிப்படுத்த வேண்டும் அப்போதுதான் உணவுப் பிரச்சனை தீரும், அதற்காக மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் பாராட்டிச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி இங்கே தரப்படுகிற பதிலுக்கும் அங்கே பேசப்படுகிற பதிலுக்கும் இருக்கும் முரண் பாட்டை அருள்கூர்ந்து யோசித்துப் பார்த்து அமைச்சரவைக்கு அங்கே மதிப்பு குறைகிறதா? அல்லது இங்கே மதிப்பு குறைகிறதா? எந்த இடத்தில் மதிப்பு குறைவானாலும் நல்லது அல்ல என்றுதான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடைசியாக நான் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது, நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டும் மசோதா விவாதத்திற்கு வந்தபோது எவ்வளவு நிலம் ஏழை மக்களுக்கு கிடைக்குமென்று ஆராய்ந்து பார்த்ததில், அதிகம் கிடைக்காது என்று தெரிவதால் இன்றைய தினம் விளை நிலங்களாகயில்லாத நிலங்களை எடுத்து உழவர் களுக்குக் கொடுத்து அவைகளை விளைநிலமாக ஆக்குவதற்குரிய ஒரு நல்ல திட்டத்தை நீங்கள் விரைவில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் நேற்று சொன்னதுபோல் மனித சக்தியைப் பயன்படுத்துவதற்காக, இந்த நாட்டில் மனித சக்தியை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்களை, வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களை நேரடியாக துறைத் தனத்தாரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து—ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் “லான்ட் ஆர்மி” என்று—தொழில் வளத்திற்காக தரைப் படையை ஏற்படுத்தி, விவசாய வளத்திற்காக தரைப் படையை ஏற்படுத்தி நமது வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, நீங்கள் கேட்ட தொகையை நீங்கள் பெறத் தான் போகிறீர்கள், அப்படிப் பெறுவதை ஆத்திரப்படாமல் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், எதிர் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வது என்ன என்று கேட்பதில் அக்கரை செலுத்திப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கும் மசோதாவின் கீழ் பல கருத்துக்கள் இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டன. கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் கூறியது போல் அவர்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுத்தான் தீரும் என்பதை அவர்களும் உணருகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இங்கு எங்கள் பக்கத்தில் அதிகமாக அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் இங்கு நாங்களாகவே வந்து உட்கார்ந்து விடவில்லை, மக்கள் எங்கள் பேரில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதால்தான், இத்தனை பேர்கள் இங்கு வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறோமே தவிர எல்லோரையும் அப்புறப்படுத்திவிட்டோ அல்லது யாரையாவது மோசம் செய்துவிட்டோ இங்கு வந்து உட்கார்ந்திருக்கவில்லை. இப்பொழுது இந்த நிதி ஒதுக்கப்படுகிறதென்றால் அது எங்கள் சாமர்த்தியத்தினால் அல்ல, தமிழ் மக்களின் பலத்தினால்தான் இது ஒதுக்கப்படுகிறது. ஒரு சிலர் எதிர்த்தாலும் ஒதுக்கப்

30th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

படுகிறது. இங்கு விஷயங்கள் குறிப்பிடப்படும்போது அவைகள் ஓரளவு மக்களின் எண்ணத்தைத்தான் பிரதிபலிக்கிறது, அவர்கள் சொல்லுவதுதான் மக்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கிறது என்றும் மற்றவர்கள் சொல்வது மக்களின் எண்ணத்தை பிரதிபலிப்பதாகாது என்றும் சொன்னால் அது சரியல்ல என்பதை நான் பணிஷ்டன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும், நான் பதில் சொல்கிற முறையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது நாடக பாணியில் நான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். நான் வளர்ந்த பண்பு வேறு. நான் சிலரைப்போன்று வேஷம் போட வேண்டியதில்லை. நாடக பாணியில் நடப்பது என்பதும் என்னால் முடியாது. எனக்குத் தெரிந்த அளவில் சொல்கிறேன். ஆகவே நாடகம் நடிப்பதற்காக முயற்சித்ததும் இல்லை, அப்படி முயற்சி செய்யவேண்டிய அவசியமும் இல்லை.

SRI C. N. ANNADURAI: நல்ல நடிகர்களின் லட்சணமே தாங்கள் நடிப்பது தெரியாமல் நடிப்பதுதான். நமது அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல நடிகராயிருக்கிறார்கள். அவருக்கே தெரியாமல் நடிக்கிறார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நடிகர் நடிகரல்லாதவரைப் பாராட்டுவதைப் பார்த்து அந்தப் பாராட்டுதல்களை ஒத்துக்கொள்கிறேன். மேடையில் போய் நடக்கும் நிலைமை எனக்கு வரவில்லை என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். பின்னர், தமிழ் போதனா மொழியாவது பற்றி கனம் அன்பழகன் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். எதற்காக முடிந்துபோன விஷயத்தைப்பற்றி பேசினார், இதுபற்றி இனியும் விவாதிக்கயிருக்கும் போது அதை எதற்காக சொன்னார்கள், என்று சிறிது யோசித்து பார்த்தேன். நான் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டேன். திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி ஏடு எழுதியிருந்தது. அதை அவர்களுக்கு எடுத்துக் காண்பித்தேன். அதற்காக அவர்கள் வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அது ஒருபுறமிருக்க, இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதை வரவேற்கிறது என்று எழுந்து சொல்ல வேண்டிய கட்டம் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றி அவர்கள் வருந்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பலர் என்னிடம் சொன்னார்கள், “ஆங்கில ஆட்சி மோகம் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு ஆங்கில மொழி மோகம் போய் விடுமா? வெளிப்படையாக அவர்கள் இப்படிச் சொன்னாலும் அவர்களுக்கு இன்னும் உள்ளாகவே அந்த மோகம் போகவில்லை, ஆகவே அவர்களை நம்பி இறங்க வேண்டாம்” என்று என்னிடம் பலர் சொன்னார்கள். அவர்களிடம் நான் “தமிழ் மக்களின் உணர்ச்சியை நம்பித்தான் இதில் இறங்குகிறேனே தவிர வேறு ஒருவரையும் நம்பி இதில் இறங்கவில்லை” என்று பதில் சொன்னேன். ஆனால் இன்று வெளிப்படையாக அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்ததுபற்றி வரவேற்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதில் எந்தவிதமான மன வேறுபாடும் இல்லாமல் இதை வரவேற்பது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஒரு முக்கியமான கருத்து தெரிவித்தார்கள். தமிழ் புத்தகம் ஒன்று வந்தால் போதாது, பல புத்தகங்கள் வரவேண்டுமென்று

[Sri C. Subramaniam]

[30th April 1960]

கருத்து தெரிவித்தார்கள். கட்டாயமாக வரவேண்டும். ஆனால் உடனடியாக ஒரு புத்தகமாவது வேண்டுமே இதை ஆரம்பிப்பதற்கு. ஆரம்பித்துவிட்டால் பின்னர் தாங்களாகவே பல ஆசிரியர்கள் எழுத ஆரம்பித்து விடுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவேதான் இன்று கல்லூரியில், தமிழ் குழு தமிழில் ஒரு டெக்ஸ்ட் புக்காவது இருக்க வேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் எடுத்து மே மாதத்திற்குள்ளாக அது அச்சிடப்பட்டு வெளியாக வேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு புத்தகம்போதும் என்பதல்ல. பாடப் புத்தகங்களோடு, மற்ற ரெபரன்ஸ் புக்ஸ்-ம் வர வேண்டும். ஆகவே முதலில் ஒன்று ஆரம்பித்து வைத்தால்தான் பின்னர் வருமே தவிர இல்லாவிட்டால் வராமலே இருந்துவிடும். பின்னர், ப்ரீ-யூனிவர்ஸிட்டியைப் பற்றி சொன்னார்கள். அங்கு ஆங்கிலத்தில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறதே அதை தமிழில் மாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை வேண்டுமானால் மறுபடியும் கல்வி ஆலோசனைக் குழு முன்னாலும், தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி குழு முன்னாலும் கொண்டு வந்து ஆராய்ச்சி செய்ய நான் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால் அதில் ஒரு நுட்பம் இருக்கிறது. அதை அன்பழகன் அவர்களுக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதை யோசித்துப் பார்த்து அவர்கள் யோசனை சொன்னால் அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யலாம். 1963-64-ல் வரக்கூடிய மாணவர்களில் பெரும்பாலோரும் இந்த ப்ரீ-யூனிவர்ஸிட்டியில் படிக்க வேண்டிய அவசியமிருக்காது. இலெவென்ட் (11) ஸ்டான்டர்ட் படித்துவிட்டு வருபவர்களாகயிருப்பார்கள். ஆகவே இந்த நடவடிக்கை எடுப்பது தாற்காலிகமாக, அடுத்த வருடத்திற்குத் தான் எடுக்கவேண்டும். அப்படி ஒரு வருடத்திற்கு என்று எடுக்க வேண்டியது அவசியமா என்று ஆலோசித்த பின்னர் அவர் தமது கருத்தை தெரிவித்தால் அதன் அடிப்படையில் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிற்கும், தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சிக் குழு விற்கும் முன் இந்தக் கருத்தை வைத்து ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவு எடுக்க முயற்சி செய்யலாமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு பதத்தைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி பல பதங்கள் சரியாகயில்லை என்று எனக்குக் கூடப்படுகிறது. அப்படி ஒரு ஆரம்பம் செய்ததினால்தான் இப்பொழுது அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இல்லாவிடில் அதற்கு இடமில்லாதாகிவிடுகிறது. “புள்ளியால்” என்பது சரியான பதம் அல்ல என்று சொன்னார்கள், இப்படி முதலில் போட்டதினால்தான் அது சரியா இல்லையா என்று சொல்லி சரியில்லை என்றால் அதைத் திருத்த முடிகிறது. ‘Statistics’ என்பதற்கு “புள்ளியல்” என்பது சரியான பதமல்ல என்றார்கள். நான் இதில் ஒரு நிபுணன் அல்ல. ஏதோ தமிழ் பேசத் தெரியுமே தவிர இதில் நான் ஒரு நிபுணன் அல்ல. ஆகவே, இதுபோன்று குறைகள் இருப்பதை எடுத்து தெரிவிக்க வேண்டியது தமிழ் புலவர்களின், தமிழ் வல்லுனர்களின் கடமையாகும். சில சமயம் சில பதங்கள் வினோதமாக இருந்தாலும் கூட பழக்கத்தில் அது சரியாகப்போய் விடுகிறது. அது நாம் அனுபவத்தில் கண்டறிந்த

30th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

உண்மை. ஒரு பதம் உபயோகத்தில் வந்து இதன் பொருள் இது என்று வந்துவிட்டால் சரியாகப் போய் விடுகிறது. பின்னர், அன்பழகன் அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள், அதாவது ஹிந்தியைப்பற்றி. அன்பழகன் அவர்கள் கொள்கைக்கும் என் கொள்கைக்கும் இருக்கக்கூடிய வித்தியாசம் இதுதான். என்னைப் பொறுத்தவரையில் தமிழிற்கு உரிய இடத்தில் தமிழ் அமையவேண்டும். அது ஆட்சிமொழியாக அமையவேண்டும், போதனாமொழியாக அது அமையவேண்டும், ஆராய்ச்சி மொழியாக அது அமையவேண்டும். அதே சமயத்தில் பல்வேறு பிற மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்வதால் தமிழ் மொழிக்கு தீங்கு வந்துவிடாது. பிற மொழிகளை கற்றுக் கொண்டுதானாக வேண்டும் என்று நினைப்பவன் நான். ஹிந்தி மொழி நம் தேசத்தில் உள்ள பெரும்பாலான மக்கள் பேசும் மொழி என்ற முறையில் அதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தமிழ் மொழியின் பேரில் உள்ள அன்பினால் வேறு மொழி வரக்கூடாது என்று சொன்னால் ஆங்கிலத்தையும் எதிர்க்கத்தான் வேண்டும், அது நம் மொழியல்ல, 6,000 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்துவந்த மொழி, அது. ஆகவே அப்படிப் பார்த்தால் ஆங்கிலம் படிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியா? ஹிந்தி படிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அது தமிழைப் புறக்கணிப்பதாகாது. தமிழிற்கு உரிய இடத்தைக் கொடுத்து விட்டு அதற்கு மேல் வேறு மொழிகளைப் பயில வேண்டுமென்று சொன்னால் நம் தகுதிக்கு தக்க அளவிற்கு மற்ற மொழிகளைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியமாகும். ஆகவே, தமிழ் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தியைப் படிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது முரணானதாகும் என்று சொல்வதோ அல்லது ஆங்கிலம் படிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அது தமிழ் போதனா மொழியாக வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு முரணானதாகும் என்று சொல்வதோ அடிப்படைக் கருத்தை புரிந்து கொள்ளாததுதான். நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல. எந்த அன்னிய நாட்டிலும் அவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியைப் பயில்வதோடு, தங்கள் பிராந்திய மொழியைப் பயில்வதோடு அந்நிய மொழிகள் பலவற்றையும் குழந்தைகளுக்கு போதிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அதைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து யாருக்கு 11-00 மில்லை. நம்முடைய அறிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் எட்டிய வகையில் எந்த வகையில் எல்லாம் தமிழ் மொழியை வளர்க்க முடியுமோ அந்த முறையில் எல்லாம் பாடுபட்டு வருகிறோம். ரோமன் லிபியைப்பற்றி இங்கு சொல்லப்பட்டது. தமிழ் மொழிக்கும் ரோமன் லிபியை ஏற்றுக்கொண்டால், மற்ற மொழிகளை எல்லாம் நாம் பயிலுவதற்கும் தமிழ் மொழியை மற்றவர்கள் பயிலுவதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்றும் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. முக்கியமாக நம்முடைய மொழியை மற்ற மொழியினர் பயில வேண்டும். ரோமன் லிபியாக இருந்தால் சுலபமாக கற்றுக்கொள்ள முடியும். அதே சமயத்தில் தமிழ்

[Sri C. Subramaniam]

[30th April 1960]

மொழியை சுலபமாக கற்றுக் கொள்வதற்கும் வழி என்ன வென்பதை யோசிக்க வேண்டும். மற்ற மொழிகளை நாம் பயின்று கொள்ளும்போது மற்றவர்கள் யாரும் தமிழை பயில மாட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவ்விதம் சொல்லுகின்றவர்கள் உண்மையாகவே தெரிந்து சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்களாக தமிழை சுலபமாக பயிலுவது எப்படி, என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். எல்லா மொழிகளையும் சுலபமாக பயிலுவதற்கு பொது விபி ஒன்று இருப்பது நல்லது. இது நான் சொல்லுகிற கருத்து. ஆனால் இதுதான் சிறப்புற்ற கருத்து என்று சொல்லுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN: நான் ரோமன் எழுத்துக்களைப்பற்றி தெரிவித்த கருத்து மக்கள் அவரவர் சொந்த மொழியிலேயே படிக்கலாம். தமிழ் மொழியை தமிழிலேயே படிக்கலாம். இதற்கு ரோமன் விபி தேவையில்லை. பிற மொழிகளை தெரியாதவர்கள் பிற மொழிகளை பயிலுவதற்கு ரோமன் விபியை உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். இதன் மூலமாக பிற மொழியினர் தமிழ் மொழியை ரோமன் விபியிலே படித்துக்கொள்ளவும் வசதி ஏற்படும் என்பதுதான் என் கருத்து.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தமிழ் நாட்டில் தமிழும் மற்றவர்கள் பிற மொழி பயிலுவதற்கு மட்டும் ரோமன் விபியை உபயோகித்துக்கொள்ளலாம் என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசனை செய்து பார்க்கலாம். தமிழைப் பொறுத்தவரையில் தமிழுக்கு ரோமன் விபியை உபயோகிக்கக்கூடாது என்பதைக் கேட்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

இந்த மாதிரி எந்த விபியைப் பார்க்கும் போதும் காலத்திற்கு தகுந்த மாதிரி மாறிக்கொண்டு வருகிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தமிழ் போல் முன் காலத்தில் எழுதுவதில்லை. ஒவ்வொரு மொழியிலும் உருவத்தை விட ஒலிதான் முக்கியமாக இருக்கிறது. ஒலியைக் கொண்டுதான் எழுத்தின் உருவம் அமைகிறது. அந்த முறையில் எழுத்துக்களை அமைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லும் போது பின்னால் அதை மாற்றவே கூடாது, அதில் மாறுதலை கூடாது என்று சொல்லும் போது, அதில் ஏற்படுகின்ற குழப்பத்தையும் நாம் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப் படவில்லை என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலும் யூனிவர்ஸிட்டி கமிஷன் மான்யமும் பெறவில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. இதைப்பற்றி பல சமயங்களில் பேசியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி அவர்களுக்கு படிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருந்திருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையை எடுத்துப் பார்த்தால் பல வகுப்பு களிலும் சில பாடங்களுக்கு, நேற்று நான் இங்கு உருது படிக்கின்ற மாணவர்களைப் பற்றி சொன்னது போல், ஒரு மாணவர், இரண்டு மாணவர்கள் ஒரே ஊரில் ஒரு பக்கத்தில் இரண்டு மாணவர்கள், மூன்று மாணவர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். இதற்காக எப்படி தனியாக ஆசிரியர்களை நியமிப்பது என்பதைப்

[30th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

பற்றியும் ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி திரும்ப திரும்ப ஆசிரியர்களுக்கும் யூனிவர்ஸிட்டிக்கும் எடுத்துக் கூறுகிறோம். இவ்விதம் அதிகமாக ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் போது சர்க்காரில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதையும் நாம் திட்டமிட்டு யோசிக்கின்றோம். அந்த அளவில் பிற மொழி பயிலுகின்றவர்கள் பாதி அளவில் சேர்ந்திருந்தால் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கும் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கவும் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதை யொட்டி பிரின்ஸிபால்ஸ், தலைமை ஆசிரியர்கள் ஒரு அறிக்கை சர்க்காருக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து உத்தரவு போடப்படும். அதே சமயத்தில் பே-கமிஷனும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய சம்பள அடிப்படையைப்பற்றி ஆராய்ந்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே அடுத்த ஆண்டில் இந்த அறிக்கையைப் பற்றியும் பே-கமிஷனின் அறிக்கையையும் நன்றாக ஆலோசனை செய்து ஒரு நல்ல முடிவு காண முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

இன்னொன்று, முக்கியமாக தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றி திரு. அண்ணாதுரை அவர்களும், திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். இதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க இடமில்லை. இன்னும் பல தொழில்களையும் அடுத்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அது மட்டும் போதாது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் அதிகமான தொழில்கள் ஏற்பட வேண்டும். அதற்கு என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம், என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தோடு சண்டைபோட வேண்டும், கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும், மேலும், மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கேட்பதற்கு எங்களுக்கு திறமையில்லை என்று சொல்வதெல்லாம், அரசியலுக்கு வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம். தமிழ் மக்களுக்கு எவ்வளவு திறமையிருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்குத்தான் எங்களுக்கும் திறமையிருக்க முடியும். அந்த சக்தியைக்கொண்டு, தமிழ் மக்களின் பக்கபலத்தோடு, எவ்வளவு தூரம் தொழில்களை ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு முயற்சிகள் எடுத்துவருகிறோம். முக்கியமாக இரும்புத் தொழிலுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் முன்னால் இங்கு அதிகமாக இரும்பு உருக்குத் தொழில் செய்யப் பட்டிருக்கிறது, அம்மாதிரி இருந்த தொழிலை இன்று அதிகமாக விரிவு படுத்தவில்லை என்று சொன்னார்கள். முன்னால் பத்து டன் ஐம்பது டன் என்ற அளவில் கிடைத்துக் கொண்டிருந்ததாக தெரிகிறது. அதிகமான அளவில் அப்போது கிடைக்கவில்லை. சத்திய மங்கலம் என்ற இடத்தில் ஜன்னல் மலை என்று ஒன்று இருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டது. முன்னால் கிடைத்துக் கொண்டிருந்த அளவுக்கு இப்போது கிடைத்தால் போதாது. அந்த முறையில் இப்போது உருக்குச் செய்ய முடியுமா என்பதையும் நாம் ஆலோசிக்க வேண்டும். முன்பு அந்த

[Sri C. Subramaniam]

[30th April 1960]

இடத்தில் மரத்திலுள்ள கரியை வைத்தே பத்து டன் 15 டன் என்று உற்பத்தி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய புதிய முறைகளை உபயோகித்து ஒரு சிறிய உலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் 4 அல்லது 5 டன் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் தான் ஏற்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதோடு அன்றாடம் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிலக் கரியை வைத்துக் கொண்டுதான் இவைகளை எல்லாம் செய்ய முடியும். முக்கியமாக நமக்கு கிடைக்கக் கூடிய நிலக்கரியை வைத்துக் கொண்டுதான் இரும்புத் தொழிலை ஆரம்பிக்க முடியும். அதிலும் இன்றைக்கு நாம் எடுத்திருக்கின்ற முயற்சிகளின் பலனாக உலகத்திலேயே பெரிய அளவில் நிலக்கரியை வெட்டி எடுப்பதற்கான திட்டத்தை நாம் நெய்வேலியில் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அது வெற்றிபெறும் என்று நாம் அனைவரும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே யாருக்கும் கருத்து வேறு பாடு இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். இதன் முன்னேற்றத்தைப் பற்றி அடிக்கடி மத்திய மந்திரிகள் வந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய நமது கோவிந்தசாமி அவர்களும் போய் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். . . . (ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி: அடிக்கடி போய் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.) மிகவும் சந்தோஷம். இந்த வேலை துரிதமாக நடைபெறுவதற்காக எல்லா முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நாம் எடுத்துக் கொள்ளுகிற முயற்சிகளோடு நில்லாமல் இதை எதற்காக எல்லாம் உபயோகித்துக் கொள்ளலாம் என்பதைப் பார்க்க கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து நிபுணர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சேலத்திற்குப் போகிறார்கள். அதன் பின்னால் மேற்கு ஜெர்மனி நிபுணர்கள் வந்து பார்க்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. “சிறிய பரீட்சை முறையில் செய்து பார்த்து, நாங்களும் அபிப்பிராயம் சொல்கிறோம்” என்று மூன்று நான்கு கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. “நெய்வேலியிலிருந்து 100,200 டன் நிலக்கரி கொடுத்தால் நாங்கள் பரீட்சைப் பண்ணிப் பார்த்துக் கொடுக்க முடியும்” என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நெய்வேலி நிலக்கரி கைக்குக் கிடைப்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது என்று கவனத்தில் வைத்தால் இரும்புத் தொழில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்படுவதை யாரும் தடை செய்ய முடியாது; இதுவரையில் அது ஏற்படவில்லை என்றால், அதற்கு திறமைக் குறைவு காரணம் அல்ல, நமக்கு நிலக்கரி இதுவரையில் கிடைக்காமல் இருந்ததுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு யார் மீதாவது பழி போடவேண்டுமென்றால் ஆங்கில ஆட்சியின் மீதுதான் போடவேண்டும். ஆங்கில ஆட்சி போனவுடனே இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்துவிட்டோம். வேறு எதையும் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால், அங்கிருக்கும் நிலக் கரியைத் தோண்டி எடுப்பதற்காக, முதல் திட்டமாக அதை எடுத்துக்கொண்டு, பரீட்சார்த்த திட்டமாக நிறைவேற்றினோம் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் இரும்புத் தொழிலைக் கொண்டுவர எல்லாவிதமான முயற்சிகளும்

30th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

நடைபெற்று வருகின்றன, அது நடைபெறும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தைப் பற்றியும், தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். இது பற்றியும் பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்பு எடுத்துச் சொன்னது போல், “பத்து கோடி ரூபாய் அளவிலே முடிந்து விடும்” என்று இவர்கள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். மற்ற நிபுணர்கள் “முப்பது கோடி ரூபாய் ஆகும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்றுக்கு மூன்று பங்காக இருக்கிறது. இரண்டு விதமான அபிப்பிராயம் உள்ள நிபுணர்களையும் சேர்த்து வைத்துப் பேசியார் சொல்வது சரியோ அதை ஏற்றுக் கொள்வது, அல்லது இரண்டுக்கும் மத்தியில் ஒரு முறையை ஏற்படுத்துவது என்று அந்த முறையில் எடுத்துக்கொள்வது பற்றி இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தப் பரிசீலனை முடிந்து எப்படியும் தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுவிடும். தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, சேது சமுத்திரத் திட்டம் வந்தால், அதற்கேற்றபடி தூத்துக்குடி எப்படி அமையவேண்டுமோ அந்த முறையிலே அமைக்க வேண்டும் என்பது எண்ணம். இதில் கொஞ்சம் தாமதமானாலும், சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தையும் இத்துடன் இணைக்கக்கூடிய முறையில், ஒரு இணைக்கப்பட்ட முறையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் மறுபடியும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம் எவ்வளவு காரசாரமாகப் பேசிக்கொண்டாலும்—அரசியலில் காரசாரம் இருக்கத்தான் வேண்டும், எல்லோரும் சுமுகமாகப் பேசிக்கொண்டேயிருந்தால் சட்டப்படிக்கூட காரசாரம் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகையால் கொஞ்சம் காரசாரம் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்றாலும்—காரியங்கள் செய்வதிலே அந்தக் காரசாரத்தைக் கொண்டுவந்து, விருப்பு வெறுப்புகளைக் கொண்டுவந்து விடாமல், காரியங்கள் செய்வதிலே நாம் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI: சாரம் இருக்கட்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சாரம் என்றாலும், அடித்துக் கொண்டு போகிற மாதிரி கொண்டுவந்துவிடக்கூடாது அல்லவா? காரியம் நிறைவேறும் முறையில், காரத்தையும், சாரத்தையும் வைத்துக் கொண்டு, வேறு பல விதத்தில் இருக்கும் காராசாரத்தை விட்டுவிட்டு நாமெல்லோரும் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆகையால், நான் ஏதோ சில கருத்துக்களை தெரிவிக்கும் போது, அவர்களுக்குப் புண்படும் முறையில் கருத்தைத் தெரிவித்திருந்தாலும் சரி, புண்படாத முறையிலே தெரிவித்திருந்

[Sri C. Subramaniam]

[30th April 1960]

தாலும் சரி, நான் அவர்களை மிகவும் வற்புறுத்தி கேட்டுக் கொள்வது இதையெல்லாம் வா தங்கள் பிரதிவாதங்கள் என்று நினைத்து கொண்டு ஒவ்வொருவரும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு, அவரவர்களுடைய கட்சியை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்றாலும் அரசியல் முறையிலே செய்யும் சில தவறுகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்யும்போது, அதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்வதற்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இல்லாவிட்டால், நான் இங்கு இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது ஒருபுறமிருக்க, இன்றைக்கு யார் இங்கு மந்திரிசபையிலிருந்து பணியாற்றினாலுங்கூட, கடைசியில் நாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டியது நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வு எப்படி உயர முடியும், நம் நாட்டிலே எப்படிப்பல தொழில்கள் அமைக்க முடியும், நம் நாட்டிலே எப்படி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், நம் நாட்டிலே இருக்கும் குழந்தைகள் நல்ல அறிவு உள்ளவர்களாக திறமை உள்ளவர்களாக, நல்ல பண்பு உள்ளவர்களாக வாழ முடியும் என்பதுதான் அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும். மற்ற எதுவாக இருந்தாலும் சரி, இவைகள்தான் அடிப்படையாக இருக்க முடியும். இந்த அடிப்படையிலிருந்து தவறினால், எந்தக் கொள்கையாக இருந்தாலும் பயன்படாது என்று நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொள்கையாக இருந்தாலும் சரி கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக் கொள்கையாக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சிக் கொள்கையாக இருந்தாலும் சரி, அரசியல் கொள்கையே இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக இருக்கக் கூடியது மனித சக்தி. கை கால்களை உபயோகப்படுத்துவது மட்டுமல்ல, நல்ல அறிவோடு இணையும் போதுதான் மனித சக்தி சிறந்து விளங்கும். அந்த மனித சக்தியை வளர்த்து அதை உபயோகப்படுத்தி நம்முடைய நாட்டு வளத்தைப் பெருக்குவதிலே எந்த அளவு நாம் ஒற்றுமையாக இருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கே காரியங்கள் நடைபெற முடியும்.

“மந்திரி சபையினுடைய மதிப்பு குறையக் கூடாது” என்ற கருத்தைக்கூட கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். மிகவும் வரவேற்கிறேன். அந்த முறையிலே அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் வெளியே பேசும்போது தனிப்பட்ட முறையில் எங்களை வேண்டுமானால் சொல்லிக் கொள்ளட்டும், ஆனால் தமிழ்நாட்டு மந்திரிகளுக்கு குறை ஏற்படுகிற முறையில், இழுக்கு ஏற்படும் முறையில் பேசுகின்றோமா—அது உண்மையாக இருந்து பேசப்பட்டாலும் பரவாயில்லை, வேறுவிதமாகப் பேசுகிறோமா—என்று யோசித்துப் பேசும் படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் பல சூழ்நிலைகளும் வந்து அமைந்துவிடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்கு நானும் ஏதாவது உதவ முடியுமானால் அதைச் செய்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறேன்.

30th April 1960]

[Sri C. Subramaniam]

என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு அது மிக முக்கியமாயிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் பல இடங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். யாராவது ஒருவர் தமிழ் தெரிந்தவர் வெளியே இருந்து வந்து, அரசியல் பிரச்சங்கங்களைக் கேட்டுப் போனால், நம்முடைய தமிழ்ப் பண்பைப் பற்றி என்ன நினைப்பார் என்று யோசிக்கும் போது எனக்கு உண்மையிலேயே வருத்தம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க எல்லோரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கடமையை நிறைவேற்ற, இங்கிருக்கும் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதையும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். இந்த முறையிலே நாம் பல காரியங்கள் செய்து, அதன் மூலமாக நம்முடைய நாட்டு மக்களின் வாழ்வு வளம்பெற முயற்சி செய்வதற்கு, கடவுள் பேரில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருளவேண்டும் என்று நான் பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 21 of 1960) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 1 and the Schedule were put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 21 of 1960) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

Mr. SPEAKER: கடந்த இரண்டு மாத காலமாக இந்தச் சபையில் பட்ஜெட் விவாதம் நடந்து, இன்றைய தினம் முடிந்து விட்டது. நீங்கள் எல்லோரும் என்னுடன் ஒத்துழைத்து இந்தச் சபை நடவடிக்கைகளை வெற்றிகரமாக முடித்துத் தந்ததற்கு உங்கள் எல்லோருக்கும் என்னுடைய நன்றி. I now adjourn the

House *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

Nil.

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

93. The list of Unstarred Questions for 30—4—1960 (Question Numbers 454 to 523) together with separate statements for Question Numbers 1550, 1568, 1867 and 1682 (New Numbers 470, 471, 487 and 508).

11-17
a.m.

APPENDIX I.

[30th April 1960]

[Vide answer to clauses (a) and (b) of starred question No. 884 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th April 1960, page 890 supra.]

Names of villages in Gudiyatham taluk for which irrigation facilities were provided during April 1957 to March 1958 and the expenditure incurred on them.

Serial number and name of the villages for which irrigation facilities were provided during April 1957 to March 1958.					Expenditure incurred.
(1)					(2)
					RS.
1	Tirumani	..	..	..	1,800
2	Karigeri	..	..	..	2,798
3	Brahmapuram	..	..	..	3,152
4	Tiruvalam	..	..	..	1,709
5	Kangeyanellore	..	..	..	473
6	Puthur	..	..	..	1,822
7	Kandiapedu	..	..	..	1,140
8	Bomminaickenpalayam (Perie Eri)	..	..	..	1,578
9	Senur	..	..	..	1,100
10	Chengireddinaicken	..	..	..	460
11	Sokkarishikuppam	..	..	..	19
12	Perumbadi	..	..	..	110
13	Melmuttukoor	..	..	..	239
14	Rajakkal	..	..	..	415
15	Thottithoraimottur	..	..	..	1,295
16	Vallathur	..	..	..	518
17	Reddimanguppam	..	..	..	378
18	Aravatla	..	..	..	1,560
19	Bomminaickenpalayam (Chitteri)	..	..	..	568
20	Arumbarathi	..	..	..	965
21	Vandranthangal	..	..	..	846
22	Annangudi	..	..	..	1,757
23	Eranthangal	..	..	..	230
24	Melsanankuppam	..	..	..	1,711
25	Karasamangalam	..	..	..	810
26	Vaduganthangal	..	..	..	530
27	Rama'ai Vannandorai	..	..	..	850
28	Thattaparai	..	..	..	548
29	Morasapalli	..	..	..	1,420
30	Kallambattu	..	..	..	700

Flood work.

31	Modikuppam	..	..	..	1,563
32	Sengundram	..	..	..	988
33	Dhanakondappalli	..	..	..	480

30th April 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 470 asked by Sri N. R. Thiagarajan at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th April 1960, page 919 supra.]

Statement showing the amount drawn as travelling allowance and daily allowance by the ministers during the period from 1st July 1959 to 31st December 1959.

Serial number and name of the Minister.	Amount drawn as				Total.	
	Travelling allowance.		Daily Allowance.			
	(2)		(3)			(4)
	RS.	NP.	RS.	NP.		RS. NP.
1 Sri K. Kamaraj, Chief Minister.	2,775	12	Nil.		2,775 12	
2 Sri M. Bhaktavatsalam, Minister (Home).	3,428	52	610	00	4,038 52	
3 Sri C. Subramaniam, Minister (Finance).	4,064	18	625	00	4,689 18	
4 Sri M. A. Manickavelu, Minister (Revenue).	4,256	23	255	00	4,511 23	
5 Sri R. Venkataraman, Minister (Industries).	1,524	04	15	00	1,539 04	
6 Sri P. Kakkan, Minister (Works).	3,558	64	735	00	4,293 64	
7 Sri Ramaiah, Minister (Electricity).	4,398	47	615	50	5,013 97	
8 Srimathi Lourdammal Simon, Minister (Local Administration).	4,865	35	195	00	5,060 35	

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 471 asked by Sri S. M. Annamalai at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th April 1960, page 919 supra].

Statement showing the visits of Ministers to New Delhi during 1958-59 and 1959-60 and travelling allowance drawn.

Serial number and name of the Minister.	Month of visit.	Purpose of visit.	Travelling allowance drawn.			
			Train or Plane fare (4)	Daily allowance. (5)	Mileage if any. (6)	Total. (7)
	(2)	(3)	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.
1 Sri K. Kamaraj, Chief Minister.						
May 1958	..	1958-59. To attend the National Development Council Meeting.	418 00	75 00	7 00	500 00
November 1958	..	To attend the Railway and the National Development Council Meeting.	489 00	Nil.	7 00	496 00
1959-60—NIL.						
2 Sri M. Bhaktavatsalam, Minister (Home).						
February 1959	..	1958-59. Attended the State Agricultural Ministers' Conference.	489 00	100 00	Nil.	589 00
April 1959	..	1959-60. Attended the National Development Council Meetings.	465 00	125 00	Nil.	590 00
May 1959	..	Participated in the discussions with the Union Food Minister regarding Food Zonal arrangement.	232 00	Nil.	Nil.	232 00
September 1959	..	Attended the National Development Council Meetings.	489 00	75 00	Nil.	564 00

[30th April 1960]

30th April 1960]

APPENDIX

September 1959	..	Participated in the discussions with the Union Food Minister regarding Food Zonal arrangement.	489 00	Nil.	Nil.	489 00
November 1959	..	Attended the Special General Meeting of I.C.A.R. the 11th Session of the International Federation of Agricultural Producers, the meeting of the Council of Bharat Krishnak Samaj and meeting of the All-India Farmers' Council.	489 00	150 00	Nil.	639 00
December 1959 and January 1960.	and	Attended the General Body meeting of the I.C.A.R., and visited the World Agriculture Fair.	489 00	125 00	Nil.	614 00
1958-59.						
May 1958	..	To attend the National Development Council Meeting.	418 00	75 00	Nil.	493 00
September 1958	..	For discussion with Planning Commission.	489 00	50 00	5 50	544 50
November 1958	..	For discussion with the Central Pay Commission and to attend the National Development Council Meeting.	441 00	150 00	Nil.	591 00
March 1959	..	To attend the National Development Council Meeting.	441 00	200 00	Nil.	641 00
1959-60.						
August 1959	..	To attend the Education Ministers' Conference.	489 00	150 00	Nil.	639 00
Do.	..	To attend the Finance Ministers' Conference.	441 00	75 00	5 50	521 50
September 1959	..	To attend the National Development Council Meeting.	489 00	100 00	Nil.	589 00

[30th April 1960]

Serial number and name of the Minister.	Month of visit.	Purpose of visit.	Travelling allowance drawn.			
			Train or Plane fare.	Daily allowance.	Mileage if any.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
3 Sri C. Subramaniam, Minister (Finance)— <i>cont.</i>	December 1959	1959-60— <i>cont.</i> For discussion with the Planning Commission.	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.	RS. NP.
	March 1960	Do.	489 00	100 00	—	589 00
4 Sri M. A. Manickavelu, Minister (Revenue).	April 1958	1958-59. To attend the meeting of the Planning Commission.	489 00	75 00	—	564 00
	March 1959	To participate in the Third Asian Malaria Conference.	1,702 49	195 00	10 00	1,898 49
	June 1959	To attend the meetings of Central Council of Health Committee on Statistics.				
	November and December 1959.	To attend the extraordinary meeting of the Central Council of Health and second meeting of the Health Statistical Organisation.	1,071 00	356 25	—	1,427 25
5 Sri R. Venkataraman, Minister (Industries).	May 1958	1958-59. To attend the 11th Meeting of the Small Scale Industries Board.	433 82	75 00	—	508 82
	September 1958	Meeting of the United Nations Delegation of India with the Prime Minister.				
	May 1959	1959-60. To attend the meeting of the Central Committee on employment.	465 00	125 00	—	590 00

Travelling allowance met by the Government of India.

30th April 1960]

Serial number and name of the Minister.	Month of visit.	Purpose of visit.	Travelling allowance met by the Government of India.			
			Train or Plane fare.	Daily allowance.	Mileage if any.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
6 Sri P. Kalkar, Minister (Works).	September 1959	Meeting of the United Nations Delegation of India with the Prime Minister.	489 00	100 00	—	589 00
	January 1960	To attend Labour Minister's Conference.	489 00	100 00	—	589 00
	May 1958	1958-59. To attend the Irrigation and Power Conference.	418 00	100 00	—	518 00
	February 1960	1959-60. To attend the Social Welfare Conference of State Ministers.	441 00	100 00	—	541 00
7 Sri V. Ramasiah, Minister (Electricity).	May 1958	1958-59. To participate in the discussion by the Union Minister for Irrigation and Power with the Members of Parliament, Madras State.	418 00	75 00	—	493 00
	June 1959	1959-60. To attend the First meeting of the Transport Development Council.	441 00	50 00]	—	491 00
8 Srimathi Lourdhammal Simon, Minister (Local Administration).	October 1958	1958-59. Attended the meeting of the Central Council of Local Self Government.	574 23	125 00	0 50	699 73
	December 1959	1959-60. Attended the meeting of the Central Board of Fisheries.	580 90	95 00	0 50	676 40

[30th April 1960]

APPENDIX IV.

[Vide answer to unstarred question No. 487 asked by Sri T. S. Ramaswami at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th April 1960, page 931 supra.]

Statement showing the amount of Travelling Allowance drawn by each Minister during the Financial years 1957-58 and 1958-59.

Serial number and Name of the Minister.	Amount drawn as Travelling Allowance.				Total.	
	Train or plane fare.	Daily Allowance.		Mileage if any.		
	Rs. NP.	Rs. NP.	Rs. NP.	Rs. NP.	Rs. NP.	Rs. NP.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Sri K. Kamaraj, Chief Minister.	1957-58.					
	3,920	34	520	00	1,211	37
					5,651	71
2 Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Home.	1958-59.					
	5,367	61	170	00	1,585	31
					7,122	92
3 Sri C. Subramaniam, Minister for Finance.	1957-58.					
	8,409	26	835	00	2,029	89
					11,274	15
4 Sri M. A. Manickavelu, Minister for Revenue and Health.	1958-59.					
	7,169	65	930	00	3,903	28
					12,002	93
5 Sri R. Venkataraman, Minister for Industries.	1957-58.					
	5,390	35	1,543	75	1,707	64
					8,641	74
6 Sri V. Ramaiah, Minister for Electricity.	1958-59.					
	5,837	84	847	50	4,112	44
					10,797	78
7 Sri P. Kakkan, Minister for Works.	1957-58.					
	4,204	84	303	75	2,645	00
					7,153	59
8 Srimathi Lourdammai Simon, Minister for Local Administration.	1958-59.					
	6,081	65	907	25	2,738	50
					9,727	40
9 Sri R. Venkataraman, Minister for Industries.	1957-58.					
	2,379	43	615	00	1,270	50
					4,264	93
10 Sri V. Ramaiah, Minister for Electricity.	1958-59.					
	1,189	24	220	00	1,244	50
					2,653	74
11 Sri P. Kakkan, Minister for Works.	1957-58.					
	3,434	69	702	50	2,094	06
					6,231	25
12 Sri P. Kakkan, Minister for Works.	1958-59.					
	5,821	51	1,605	00	2,992	65
					10,419	16
13 Sri P. Kakkan, Minister for Works.	1957-58.					
	3,458	05	1,195	00	3,700	00
					8,353	05
14 Sri P. Kakkan, Minister for Works.	1958-59.					
	2,436	81	470	00	5,233	00
					8,139	81
15 Sri P. Kakkan, Minister for Works.	1957-58.					
	3,158	19	490	00	6,148	50
					9,796	69
16 Sri P. Kakkan, Minister for Works.	1958-59.					
	2,601	91	365	00	6,487	09
					2,452	91

30th April 1960]

APPENDIX V.

[Vide answer to clauses (b) and (c) of unstarred question No. 508 asked by Sri T. Sampath, at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th April 1960, page 942 supra.]

Primary Health Centres.

(b) Each of the following 13 Primary Health Centres in Thanjavur district has received from UNICEF—

- (i) Main centre equipment;
- (ii) drugs and diet supplements set; and

(iii) a bicycle:—

1	Primary Health Centre	..	..	Kabistalam
2	Do.	..	..	Konerirajapuram
3	Do.	..	..	Konulampalem
4	Do.	..	..	Murukkangudi
5	Do.	..	..	Akkur
6	Do.	..	..	Alangudy
7	Do.	..	..	Tiruvizhimazhalai
8	Do.	..	..	Sengandhi Idaiyur
9	Do.	..	..	Tiruvengadu
10	Do.	..	..	Nallur
11	Do.	..	..	Kali
12	Do.	..	..	Vedaranyam
13	Do.	..	..	Alathambady

The seven Primary Health Centres mentioned in items 7 to 13 above have received vehicles. Sub-centre equipments have been received for 39 sub-centres.

Hospitals.

The following institutions are expected to receive assistance from UNICEF, during 1960-61 as shown below:—

- (1) Government Hospital, Kumbakonam—To the value of 2,500 dollars.
- (2) District Laboratory, Thanjavur—1,200 dollars.

(c) The total amount of assistance received from the UNICEF for the Primary Health Centres in Thanjavur District will be approximately 28,539 dollars or Rs. 1,35,560/-.

[30th April 1960]

APPENDIX VI.

[Vide item IV (1) on page 954 supra.]

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE
MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL)
BILL, 1959 (L.A. BILL No. 20 OF 1959).

To

The HON. the LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1959 (L.A. Bill No. 20 of 1959), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 9th September 1959 and in Tamil in the *Fort St. George Gazette*, dated 23rd September 1959.

3. The Joint Select Committee was appointed by a resolution of the Assembly, dated 12th September 1959 and of the Council, dated 18th September 1959.

4. The Joint Select Committee met in the Committee Room, Legislators' Hostel (Old), Government Estate, Madras, on the 27th October 1959 and on the 23rd November 1959 and subsequently in the Lounge Room, Fort St. George, Madras, on the 24th November, 21st December 1959, 21st and 26th February 1960, 9th and 23rd March 1960, 7th and 26th April 1960.

5. At its first meeting on 27th October 1959 the Committee decided to invite memoranda from the public and also take oral evidence.

6. Certain individuals and representatives of some associations were examined by the Joint Select Committee at its meeting held on 23rd November 1959.

7. At its subsequent sittings the Committee considered the provisions of the various clauses and took the following decisions:—

(i) Non-residential buildings shall be completely exempted from all provisions of the Act;

(ii) in building where a portion is used for non-residential purpose and the other portion for residential purpose, all the provisions of the Act shall apply to the portion used as residence;

(iii) allotment in future should be made only to such Government servants (both Central and State) as are new comers to the City and to people like Technical experts and others for whom Government of India or Government of Madras are under obligation to find accommodation;

30th April 1960]

(iv) letting out of a portion of a building occupied by the owners may be permitted; and

(v) buildings, the construction of which would be completed after the passing of the present Bill may be exempted from all provisions of the Act.

In the light of the above decisions, the Committee has amended the various clauses of the Bill and the important changes in the clauses are noted below:—

Clause 1.

The proviso to sub-clause (2) (a) of this clause originally empowered the Government to exclude by notification only Municipalities from the operation of the Act. The Committee has now included the City of Madras also within the scope of this proviso.

Sub-clause (3) originally provided for the Act to be in force for a period of five years. It has now been changed to three years.

Clause 2.

Item (2), viz., definition of the word "buildings" as it stood in the Bill meant buildings used for residential and non-residential purposes. This definition has been changed to mean only buildings used for residential purposes.

An Explanation has also been added so that any portion in a non-residential building which is used or is capable of being used for residential purposes would come within the meaning of 'building'.

A new item defining the word 'repairs' has been added as item (7). Item (7) of the original Bill, viz., the definition of the word 'tenant' has been renumbered as item (8) and has been modified to include legal representatives of a deceased tenant also within the meaning of the word.

Clause 3.

Sub-clause (1) (a) originally required only the landlord to give notice of vacancy. Now the tenant has also been made liable to give notice of vacancy within seven days on his ceasing to occupy a building. Further, a second Explanation has been added to the effect that if a buyer (1) who, having obtained vacant possession of a building in pursuance of a sale, lets the whole of it to a tenant or allows the whole of it to be occupied by any person, or (2) who without obtaining such vacant possession, allows the seller to occupy the whole of the building, he shall be deemed to have failed to give notice.

Sub-clause (3) provided a ten days limit within which the authorized officer should intimate to the landlord that the building the required for allotment to any officer of the State or Central

[30th April 1960]

Government. This period has been reduced to seven days. The Explanation under this sub-clause which provided that a building required for an office of the Andhra State or for an officer of that Government should be deemed to be required for the State Government of Madras has been deleted. A new provision in sub-clause (10) has been added to the effect that section 3 shall not apply to a building only or part of which is occupied by the full owner and the whole or any portion of the remaining part is let to any tenant. A new provision has also been added to the effect that the provisions of Accommodation Control shall not apply to buildings, the rent of which is more than Rs. 250.

Clause 4.

In regard to fixation of fair rent, the Committee decided that fair rent might be fixed at six per cent gross return per annum on the total cost of the building. The buildings have been classified into four categories and the cost of the building of each category has to be calculated according to the following formula :—

Class I Buildings	..	Rs. 16 per square foot in ground floor.
		Rs. 13 per square foot in first floor.
		Rs. 12 per square foot in second floor.
Class II Buildings	..	Rs. 13 per square foot in ground floor.
		Rs. 10 per square foot in first floor.
		Rs. 9 per square foot in second floor.
Class III Buildings	..	Rs. 10 per square foot.
Class IV Buildings	..	Rs. 5 per square foot.

In the case of Class I and Class II buildings an additional rate of Rs. 2 per square foot of floor area shall be allowed for the portions where mosaic flooring with skirting is provided. It is also proposed to allow depreciation on the cost of the building to be so calculated. The cost of the land upon which the building stands will also be allowed. Allowance will also be made for other factors like gardens, features of architectural interests, etc.

The general principles have been incorporated in the Bill. A new clause has been added for empowering the Government to frame rules indicating therein the rate indicated above and the procedure to be followed in fixing fair rents, has been added.

Clause 10.

Sub-clause (2), item (iii) originally provided that if a tenant had committed such acts of waste as are likely to impair materially the value of the building, he will be liable to be evicted. It was decided that cases where the tenant had been instrumental or he had permitted such acts of waste should also be brought within the scope of the clause. Provision has been made accordingly.

30th April 1960]

A new item has been added providing for the eviction of such tenants as have been convicted under any law of an offence of using the building or allowing the building to be used for immoral or illegal purposes.

Sub-clause (3) (a) (i) provided that a landlord might apply to the Controller for possession if he requires his building for his own occupation. This sub-clause has been modified enabling the landlord to apply for possession of a building if he required it for the occupation of his son also.

Clauses 12 to 16.

These clauses relate to delivery of vacant possession of the building to the landlord (1) for carrying out repairs and (2) for demolishing it for the purpose of putting up new construction. It has been provided that buildings which are reconstructed after demolition shall be treated like newly constructed buildings and the out-going tenant will not have the right to come back. They have been redrafted making certain charges. Important among them are given below :—

Clause 12.

This clause relates to the recovery of possession by landlord for repairs or for reconstruction of building in respect of which the Government shall be deemed to be the tenant. Sub-clause (3) (a) provided that the authorised officer shall not pass an order for giving possession unless the landlord gave an undertaking that the building shall on completion of repairs be offered to the authorized officer before the expiry of three months from the date of recovery of possession. The authorized officer has now been authorized to extend this period to the extent necessary for reasons to be recorded in writing. Further, the provisions that existed in the original Bill stipulating certain conditions regarding the plinth area, etc., have been omitted.

Sub-clause (1) (b) provided for recovery of possession for the demolition of a building for reconstruction. As in the case of sub-clause (3) (b) the authorized officer is empowered to extend the period. Sub-clause (7) which contained penal provisions applicable to defaulting landlords has been omitted and included under Clause 33 as revised.

Clause 13.

This clause relates to issue of notice by the authorized officer to the landlord in certain cases. Sub-clauses (3) and (4) have been omitted.

[30th April 1960]

Clause 14.

This clause relates to the recovery of possession of a building for repairs or for reconstruction. As in the case of clause 12, the Controller has been empowered to extend the period of three months to the extent necessary for reasons to be recorded in writing.

Clauses 15 and 16.

These clauses relate to reoccupation of the building by the tenant after repairs and where the landlord fails to demolish the building and reconstruct it. The penal provisions contained in these clauses have been omitted and included in clause 33 as revised.

Clause 21.

This clause relates to conversion of residential building into non-residential building. Under sub-clause (2) of the original Bill the buildings taken over by Government under section 3 (5) were exempted from the above provisions. This exemption has been removed by omitting sub-clause (2). This will enable the landlord to apply for the conversion of residential buildings under Government tenancy into non-residential buildings.

Clause 30.

This is a new clause providing that this Act shall not apply to buildings completed after the commencement of this Act.

Clause 33.

This is clause 32 of the original Bill.

The clause as it originally stood prescribed a penalty of simple imprisonment for three months or a fine of Rs. 2,000 or both. This has been reduced to only a fine of Rs. 1,000.

Clause 36.

This is a new clause which provides that the Act should apply to non-residential buildings used for State or Central Government purposes or for the purpose of any local authority or of any public institution under the control of such Government.

8. A copy of the Bill is amended and approved by the Joint Select Committee is appended.

9. The Committee considers that the changes made by it are not of such important character as to require the republication of the Bill.

10. Some of the members have given minutes of dissent, which are annexed.

FORT ST. GEORGE, MADRAS,
26th April 1960.

V. RAMAIAH,
Chairman.

30th April 1960]

ANNEXURE.

[*Note.*—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

A Bill to amend and consolidate the law relating to the regulation of the letting of residential . . . buildings and the control of rents of such buildings and the prevention of unreasonable eviction of tenants therefrom in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to amend and consolidate the law relating to the regulation of the letting of residential . . . buildings and the control of rents of such buildings and the prevention of unreasonable eviction of tenants therefrom in the State of Madras;

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, application, commencement and duration.*—

(1) This Act may be called the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960.

(2) (a) This Act, except sub-sections (2) and (8) of section 3, shall apply to the City of Madras and to all municipalities constituted or deemed to have been constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), in the State :

Provided that the Government may, by notification, direct that this Act shall cease to apply to any municipality specified therein or to the City of Madras from such date as may be mentioned in the notification.

(b) Sub-sections (2) and (8) of section 3 shall apply to the City of Madras or any municipality constituted or deemed to have been constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), in the State only from such date as the Government may, by notification, appoint.

(c) The Government may, by notification, apply all or any of the provisions of this Act except sub-section (2) of section 3, to any other area in the State with effect from such date as may be specified in the notification, and may cancel or modify any such notification.

(3) It shall remain in force for a period of three years.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(1) “ authorized officer ” means any officer authorized by the Government under sub-section (1) of section 3;

[30th April 1960]

(2) "building" means any building or hut or part of a building or hut, let or to be let separately for residential . . . purposes only and includes—

(a) the garden, grounds and out-houses, if any, appurtenant to such building, hut or part of such building or hut and let or to be let along with such building or hut,

(b) any furniture supplied by the landlord for use in such building or hut or part of a building or hut, but does not include a room in a hotel or boarding house;

Explanation.—Any portion of a non-residential building which is separate and is used or is capable of being used for residential purposes only shall be deemed to be a building.

(3) "Controller" means any person appointed to perform the functions of a Controller under this Act;

(4) "date of the commencement of this Act" means—

(a) in relation to the City of Madras and to all municipalities constituted or deemed to have been constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), the date on which this Act is published in the *Fort St. George Gazette*, and

(b) in relation to any other area, the date specified in the notification under clause (c) of sub-section (2) of section 1;

(5) "Government" means the State Government;

(6) "landlord" includes the person who is receiving or is entitled to receive the rent of a building, whether on his own account or on behalf of another or on behalf of himself and others or as an agent, trustee, executor, administrator, receiver or guardian or who would so receive the rent or be entitled to receive the rent, if the building were let to a tenant;

Explanation.—A tenant who sub-lets shall be deemed to be a landlord within the meaning of this Act in relation to the sub-tenant.

(7) "repairs" means the restoration of a building to a sound or good state after decay or injury but does not include additions, improvements or alterations except in so far as they are necessary to carry out such restoration;

(8) "tenant" means any person by whom or on whose account rent is payable for a building and includes the surviving spouse, or any son, or daughter, or the legal representative of a deceased tenant who had been living with the tenant in the building as a member of the tenant's family up to the death of the tenant and a person continuing in possession after the termination of the tenancy in his favour, but does not include a person placed in occupation of a building by its tenant. . . .

30th April 1960]

3. *Notice of vacancy.*—(1) (a) (i) Every landlord shall, within seven days after the building becomes vacant,—

(A) by his ceasing to occupy it, or

(B) by the termination of a tenancy, or

(C) by the eviction of the tenant, or

(D) where any such building has been requisitioned under any law for the time being in force other than this Act, by release from such requisition,

give notice of the vacancy in writing to the officer authorized in that behalf by the Government.

(ii) Every tenant shall, within seven days after the building becomes vacant, by his ceasing to occupy it or by the termination of his tenancy, give notice of the vacancy in writing to the officer authorized in that behalf by the Government.

Explanation I.—A landlord who, having obtained possession of a building under sub-section (3) of section 10, lets the whole of it to a tenant, shall be deemed to have failed to give notice under this section.

Explanation II.—A buyer—

(i) who having obtained vacant possession of a building in pursuance of a sale of such building, lets the whole of it to a tenant, or allows the whole of it to be occupied by any person; or

(ii) who, without obtaining such vacant possession, allows the seller to occupy the whole of the building, shall be deemed to have failed to give notice under this section.

(b) Every notice given under clause (a) shall contain such particulars as may be prescribed.

(2) In any municipality (including the City of Madras) to which this sub-section has been applied under clause (b) of sub-section (2) of section 1, where the tenant of a building puts another person in occupation thereof and does not re-occupy it within a period of three months, then, on the expiry of such period, the tenancy shall be deemed to have been terminated and it shall be the duty of the tenant, and also of the landlord if he is aware of such termination, to give notice thereof in writing to the authorized officer within seven days of such termination:

Provided that where the tenant obtains written permission from the authorized officer to re-occupy the building within a period of six months, this sub-section shall have effect as if for the period of three months specified therein a period of six months were substituted.

[30th April 1960]

Explanation.—This sub-section shall not apply where the building has been sub-let by a tenant entitled to do so, after giving due notice to the authorized officer under sub-section (1) and in conformity with the provisions of this section.

(3) If, within seven days of the receipt by the authorized officer of a notice under sub-section (1) or sub-section (2), the Government or the authorized officer do or does not intimate to the landlord in writing that the building is required for the occupation of any officer of the State or Central Government, the landlord shall be at liberty to let the building to any tenant or to occupy it himself.

* * * *

(4) Where intimation is given under sub-section (1), the landlord shall not let the building to a tenant or occupy it himself, or use or permit the use of the building in any manner by any other person before the expiry of the period of seven days specified in sub-section (3), unless in the meantime he has received intimation from the authorized officer that the building is not required for occupation by any of the officers, specified in that sub-section.

(5) If the building is required for occupation by any of the officers specified in sub-section (3), the landlord shall deliver possession of the building and the fixtures and fittings in or on the building, in good tenantable repairs and condition, to the authorized officer, or to the allottee named by the authorized officer, as the case may be, and the Government shall be deemed to be the tenant of the landlord, with retrospective effect from the date on which the authorized officer received notice under sub-section (1) or sub-section (2), the terms of the tenancy being such as may be agreed upon between the landlord and the tenant and in default of an agreement, as may be determined by the Controller:

Provided that where the landlord fails to deliver possession of the building to the authorized officer within forty-eight hours of the receipt of the intimation that the building is required for occupation by any of the officers specified in sub-section (3), or within such further time as the authorized officer may by order in writing allow, the Government shall be deemed to be the tenant of the landlord only from the date on which he delivers possession :

Provided further that where owing to any omission or act or obstructive or preventive tactics on the part of the landlord there has been delay in coming to a decision whether or not the building is required for occupation by any of the

[30th April 1960]

officers specified in sub-section (3), the Government shall be deemed to be the tenant of the landlord only from such later date as may be fixed by the authorized officer having regard to the circumstances of each case :

Provided also that the rent payable shall be the fair rent, if any, fixed for the building under the provisions of this Act; and if no fair rent has been so fixed, such reasonable rent as the authorized officer may determine, in such manner as may be prescribed :

Provided also that the reasonable rent fixed by the authorized officer under the foregoing proviso shall be subject to such fair rent as may be fixed by the Controller.

Explanation.—Where before the fixation of fair rent, rent has been paid in excess thereof, the refund or adjustment shall have retrospective effect from the date on which the Government shall be deemed to be the tenant of the landlord, provided the application for fixation of fair rent is made within a period of ninety days from such date; where such application is made after the said period of ninety days, the refund or adjustment shall be limited to the amount paid in excess for the period commencing on the date of application by the tenant or landlord for the fixation of fair rent and ending with the date of such fixation :

Provided also that on the delivery of possession of the building, the allottee shall pay rent to the landlord proportionately for any part of the calendar month of his occupation, and in advance on or before the 5th day of each calendar month :

Provided also that no structural alterations shall be made in the building, unless the consent of the landlord is also obtained therefor.

(6) If, in the case of a building the possession of which has been delivered to the authorized officer under sub-section (5) and in the occupation of an officer of the State or Central Government, the fair rent is subsequently fixed at an amount not exceeding twenty-five rupees per month, the said officer shall be deemed to have become the tenant of the landlord on the date on which such fair rent is fixed on the same terms, except as to rent, as obtained between the landlord and the Government on the said date.

(7) In cases not falling under sub-section (5), where the landlord lets the building to any tenant after giving notice to the authorized officer under sub-section (1) or sub-section (2) and without having occupied the building himself, or used or permitted the use of the building in any manner by any other

[30th April 1960]

person, the tenancy shall be deemed to have been antedated by the number of days during which the landlord was prohibited from letting the building to any tenant by virtue of sub-section (4), and the tenant shall be liable to pay rent for those days also.

(8) (a) Where a landlord has two or more residential buildings in the same city, town or village and they have not been already let by him, then within fifteen days from the date on which this sub-section has been applied under clause (b) of sub-section (2) of section 1 to the city, town or village, as the case may be, or from the date on which the landlord commenced to have more than one such building, whichever is later, the landlord may choose any one of such buildings for his own occupation and shall give notice to the authorized officer of the building so chosen by him and of every other building not so chosen.

(b) When giving notice as aforesaid, the landlord shall also specify therein—

(i) whether he requires any such building for the occupation of any member of his family or any dependant of his and, if so, where the member or dependant, as the case may be, is residing and the necessity for any change of residence; and

(ii) such other particulars as may be prescribed.

(c) The authorized officer may, if he is satisfied that the building is required *bona fide* for the occupation of any member of the family of the landlord or of any of his dependants, make an order permitting the landlord to allow such member or dependant, as the case may be, to occupy the building for a specified or an unspecified period; and if the authorized officer is not so satisfied, he shall make an order refusing such permission.

(d) Any landlord who is aggrieved by any order passed by the authorized officer under clause (c) may, within seven days from the date of receipt of such order, prefer an appeal in writing to the Government; and the Government shall, after such inquiry as they may consider necessary, pass such orders on the appeal as they may think fit. On such appeal being preferred, the Government may order stay of further proceedings in the matter pending decision on the appeal.

(e) (i) Every notice given by the landlord under clause (a) shall, in so far as it relates to any building other than the one chosen by him for his own occupation, be deemed to be a notice under sub-section (1).

(ii) If, in the case of a building governed by clause (b), the notice . . . specifies that the building is required for the purposes mentioned in sub-clause (i) of that

30th April 1960]

clause, the provisions of sub-section (3) shall apply as if the notice had been given by the landlord under sub-section (1) immediately after the lapse of a period of seven days from the date of receipt by the landlord of the order passed by the authorized officer, or, if an appeal has been preferred to the Government against that order within that period, as if notice had been given as aforesaid by the landlord on the date of the order passed on the appeal.

(9) (a) (i) Any officer empowered by the Government in this behalf may summarily dispossess any landlord, tenant or other person occupying any building in contravention of the provisions of this section or any landlord who fails to deliver to the Government possession of any building in accordance with the provisions of sub-section (5) and may take possession of the building including any portion thereof which may have been sub-let. The Government shall be deemed to be the tenant of such building with effect from the date of taking such possession.

(ii) Any such officer as is referred to in sub-clause (i) may summarily dispossess any officer, local authority or public institution continuing to occupy, or failing to deliver possession of, any building in respect of which the Government shall be deemed to be the tenant by virtue of this section, after the termination of his or its licence to occupy such building and take possession of the building including any portion thereof which may have been sub-let:

Provided that in cases where any landlord has been refused permission for the occupation of a building under clause (c) of sub-section (8), not less than one week's notice shall be given before action is taken under this sub-section.

Explanation.—The provisions of this clause shall apply also to cases which arose before the date of the commencement of this Act.

(b) If free access to the building is not afforded to the officer empowered under clause (a), he may, after giving reasonable warning and facility to withdraw to any woman not appearing in public according to the customs of the country, remove or open any lock or bolt or break open any door or do any other act necessary for effecting such dispossession.

(c) Any landlord, tenant or other person or any officer, local authority or public institution, liable to be summarily dispossessed under clause (a), shall pay to the Government—

(i) the fair rent payable for the building under the provisions of this Act for the period of his or its occupation or

[30th April 1960]

possession thereof as described in that clause, whether such period was before or after the date of the commencement of this Act; and

(ii) the expenses, if any, incurred by the Government in effecting such summary dispossession, as determined by them (which determination shall be final).

(10) Nothing contained in this section shall apply—

(a) to a building the monthly rent of which does not exceed twenty-five rupees ; or

(b) to a building, a part only of which is occupied by the full owner and the whole or any portion of the remaining part of the building is let to any tenant; or

(c) to any building or buildings in the same city, town or village, owned by any company, association or firm, whether incorporated or not, and *bona fide* intended solely for the occupation of its officers, servants or agents.

Explanation.—In clause (b), “full owner” means a person entitled to the absolute proprietorship of the building.

4. *Fixation of fair rent.*—(1) The Controller shall, on application by the tenant or the landlord of a building and after holding such inquiry as the Controller thinks fit fix the fair rent for such building in accordance with the principles set out in sub-section (2) and such other principles as may be prescribed.

(2) (a) The fair rent for any building shall be at six per cent gross return per annum on the total cost of such building.

(b) The total cost referred to in clause (a) shall consist of—

(i) the cost of the construction as calculated according to such rates for such classes of buildings as may be prescribed less the depreciation at such rates as may be prescribed;

(ii) the market value of that portion of the site on which the building is constructed; and shall include such allowances as may be made for considerations of locality in which the building is situated, features of architectural interest, accessibility to market, dispensary or hospital, nearness to the railway station or educational institution and such other amenities as may be prescribed;

Provided that such allowances shall not exceed ten per cent of the cost of construction as calculated in the manner specified in sub-clause (i).

[30th April 1960]

5. *Increase in fair rent in what cases admissible.*—(1) When the fair rent of a building has been fixed under this Act, no further increase in such fair rent shall be permissible except in cases where some addition, improvement or alteration has been carried out at the landlord's expense and if the building is then in the occupation of a tenant, at his request :

Provided that the fair rent as increased under this sub-section shall not exceed the fair rent payable under this Act for a similar building in the same locality with such addition, improvement or alteration and it shall not be chargeable until such addition, improvement or alteration has been completed :

Provided further that any dispute between the landlord and the tenant in regard to any increase claimed under this sub-section shall be decided by the Controller.

(2) Where, after the fair rent of a building has been fixed under this Act, there is a decrease or diminution in the accommodation or amenities provided, the tenant may claim a reduction in the fair rent as so fixed :

Provided that any dispute between the landlord and the tenant in regard to any reduction so claimed shall be decided by the Controller.

6. *Increase over rent in certain cases.*—(1) Where the amount of the taxes and cesses payable (including any new tax or cess which has become payable) by the landlord in respect of any building to a local authority for any half-year commencing on the 1st April 1950, or on any later date exceeds the amount of the taxes and cesses payable in respect thereof to the same or any other local authority for the half-year ending on the 30th day of September 1946, or for the first complete half-year after the date on which the building was first let, whichever is later, the landlord shall be entitled to claim such excess from the tenant in addition to the rent payable for the building under this Act :

Provided that such excess shall not be recoverable in so far as it has resulted from an increase of rent in respect of the building.

(2) Any dispute between the landlord and the tenant in regard to any increase claimed under sub-section (1) shall be decided by the Controller.

7. *Landlord not to claim or receive anything in excess of fair rent or agreed rent.*—(1) Where the Controller has fixed the fair rent of a building—

(a) the landlord shall not claim, receive or stipulate for the payment of (i) any premium or other like sum in addition to such fair rent, or (ii) save as provided in section 5 or section 6, anything in excess of such fair rent :

[30th April 1960]

Provided that the landlord may receive, or stipulate for the payment of, an amount not exceeding one month's rent, by way of advance;

(b) save as provided in clause (a), any premium or other like sum or any rent paid in addition to, or in excess of, such fair rent, whether before or after the date of the commencement of this Act, in consideration of the grant, continuance or renewal of the tenancy of the building after the date of such commencement, shall be refunded by the landlord to the person by whom it was paid or at the option of such person, shall be otherwise adjusted by the landlord:

Provided that where before the fixation of the fair rent, rent has been paid in excess thereof, the refund or adjustment shall be limited to the amount paid in excess for the period commencing on the date of application by the tenant or landlord under sub-section (1) of section 1 and ending with the date of such fixation.

(2) Where the fair rent of a building has not been so fixed—

(a) the landlord shall not claim, receive or stipulate for the payment of, any premium or other like sum in addition to the agreed rent:

Provided that the landlord may receive, or stipulate for the payment of, an amount not exceeding one month's rent, by way of advance;

(b) save as provided in clause (a), any sum paid in excess of the agreed rent, whether before or after the date of the commencement of this Act, in consideration of the grant, continuance or renewal of the tenancy of the building after the date of such commencement, shall be refunded by the landlord to the person by whom it was paid or, at the option of such person, shall be otherwise adjusted by the landlord.

(3) Any stipulation in contravention of sub-section (1) or sub-section (2) shall be null and void.

8. Right of tenant paying rent or advance to receipt.—

(1) Every tenant who makes a payment on account of rent or advance shall be entitled to obtain a receipt in the prescribed form for the amount paid duly signed by the landlord or his authorized agent.

(2) Where a landlord refuses to accept, or evades the receipt of, any rent lawfully payable to him by a tenant in respect of any building, the tenant may, by notice in writing, require the landlord to specify within ten days from the date of receipt of the notice by him, a bank into which the rent may be deposited by the tenant to the credit of the landlord:

[30th April 1960]

Provided that such bank shall be one situated in the city, town or village in which the building is situated or if there is no such bank in such city, town or village, within three miles of the limits thereof.

Explanation.—It shall be open to the landlord to specify from time to time by a written notice to the tenant and subject to the proviso aforesaid, a bank different from the one already specified by him under this sub-section.

(3) If the landlord specifies a bank as aforesaid, the tenant shall deposit the rent in the bank and shall continue to deposit in it any rent which may subsequently become due in respect of the building.

(4) If the landlord does not specify a bank as aforesaid, the tenant shall remit the rent to the landlord by money order, after deducting the money order commission.

(5) If the landlord refuses to receive the rent remitted by money order under sub-section (4), the tenant may deposit the rent before the Controller and continue to deposit with him any rent which may subsequently become due in respect of the building.

9. Right of tenant to deposit rent in certain cases.—

(1) Where the address of the landlord or his authorized agent is not known to the tenant, he may deposit the rent lawfully payable to the landlord in respect of the building, before the Controller in such manner as may be prescribed, and continue to deposit any rent which may subsequently become due in respect of the building, before the Controller and in the same manner until the address of the landlord or his authorized agent becomes known to the tenant.

(2) The amount deposited under sub-section (3) or under sub-section (5) of section 8, or under sub-section (1) of this section may, subject to such conditions as may be prescribed, be withdrawn by the person held by the Controller to be entitled to the amount on application made by such person to the Controller in that behalf.

(3) Where any *bona fide* doubt or dispute arises as to the person who is entitled to receive the rent for any building, the tenant may deposit such rent before such authority and in such manner as may be prescribed and shall report to the Controller the circumstances under which such deposit was made by him, and may continue to deposit any rent which may subsequently become due in respect of the building before the same authority and in the same manner until the

[30th April 1960]

doubt is removed or the dispute is settled by the decision of a competent Court or by a settlement between the parties or until the Controller makes an order under clause (b) of sub-section (4), as the case may be.

(4) (a) The Controller to whom a report is made under sub-section (3) shall, if satisfied that a *bona fide* doubt or dispute exists in the matter, direct that, pending removal of the doubt or settlement of the dispute as aforesaid, the deposit be held by the authority concerned.

(b) If the Controller is not so satisfied, he shall forthwith order payment of the amount deposited to the landlord.

(5) Where the Controller passes an order under clause (a) of sub-section (4), any amount deposited under sub-section (3) may be withdrawn only by the person who is declared by a competent Court to be entitled thereto, or in case the doubt or dispute is removed by a settlement between the parties, only by the person who is held by the Controller to be entitled to the amount or amounts in accordance with such settlement.

10. *Eviction of tenants.*—(1) A tenant shall not be evicted whether in execution of a decree or otherwise except in accordance with the provisions of this section or sections 14 to 16:

Provided that nothing contained in the said sections shall apply to a tenant whose landlord is the Government:

Provided further that where the tenant denies the title of the landlord or claims right of permanent tenancy, the Controller shall decide whether the denial or claim is *bona fide* and if he records a finding to that effect, the landlord shall be entitled to sue for eviction of the tenant in a Civil Court and the Court may pass a decree for eviction on any of the grounds mentioned in the said sections, notwithstanding that the Court finds that such denial does not involve forfeiture of the lease or that the claim is unfounded.

(2) A landlord who seeks to evict his tenant shall apply to the Controller for a direction in that behalf. If the Controller, after giving the tenant a reasonable opportunity of showing cause against the application, is satisfied—

(i) that the tenant has not paid or tendered the rent due by him in respect of the building, within fifteen days after the expiry of the time fixed in the agreement of tenancy with his landlord or in the absence of any such agreement, by the last day of the month next following that for which the rent is payable, or

30th April 1960]

(ii) that the tenant has after the 23rd October 1945 without the written consent of the landlord—

(a) transferred his right under the lease or sub-let the entire building or any portion thereof, if the lease does not confer on him any right to do so, or

(b) used the building for a purpose other than that for which it was leased, or

(iii) that the tenant has committed or caused to be committed such acts of waste as are likely to impair materially the value or utility of the building; or

(iv) that the tenant has been convicted under any law for the time being in force of an offence of using the building or allowing the building to be used for immoral or illegal purposes; or

(v) that the tenant has been guilty of such acts and conduct which are a nuisance to the occupiers of other portions in the same building or of buildings in the neighbourhood: or

(vi) that where the building is situated in a place other than a hill-station, the tenant has ceased to occupy the building for a continuous period of four months without reasonable cause; or

(vii) that the tenant has denied the title of the landlord or claimed a right of permanent tenancy and that such denial or claim was not *bona fide*,

the Controller shall make an order directing the tenant to put the landlord in possession of the building and if the Controller is not so satisfied, he shall make an order rejecting the application:

Provided that in any case falling under clause (i) if the Controller is satisfied that the tenant's default to pay or tender rent was not wilful, he may, notwithstanding anything contained in section 11, give the tenant a reasonable time, not exceeding fifteen days, to pay or tender the rent due by him to the landlord up to the date of such payment or tender and on such payment or tender, the application shall be rejected.

(3) (a) A landlord may, subject to the provisions of clause (d), apply to the Controller for an order directing the tenant to put the landlord in possession of the building . . . if the landlord requires it for his own occupation or for the occupation of his son and if he or his son is not occupying a . . . building of his own in the city, town or village concerned:

[30th April 1960]

Provided that a person who becomes a landlord after the commencement of the tenancy by an instrument *inter vivos* shall not be entitled to apply under this clause before the expiry of three months from the date on which the instrument was registered :

Provided further that where a landlord has obtained possession of a building under this clause, he shall not be entitled to apply again under this clause.

(b) Where the landlord of a building, . . . is a religious, charitable, educational, or other public institution, it may, if the building is required for the purposes of the institution, apply to the Controller, subject to the provisions of clause (d), for an order directing the tenant to put the institution in possession of the building.

(c) A landlord who is occupying only a part of a building . . . may, notwithstanding anything contained in clause (a), apply to the Controller for an order directing any tenant occupying the whole or any portion of the remaining part of the building to put the landlord in possession thereof, if he requires additional accommodation for residential purposes. . . .

(d) Where the tenancy is for a specified period agreed upon between the landlord and the tenant, the landlord shall not be entitled to apply under this sub-section before the expiry of such period.

(e) The Controller shall, if he is satisfied that the claim of the landlord is *bona fide*, make an order directing the tenant to put the landlord in possession of the building on such date as may be specified by the Controller and if the Controller is not so satisfied, he shall make an order rejecting the application :

Provided that, in the case of an application under clause (c), the Controller shall reject the application if he is satisfied that the hardship which may be caused to the tenant by granting it will outweigh the advantage to the landlord :

Provided further that the Controller may give the tenant a reasonable time for putting the landlord in possession of the building and may extend such time so as not to exceed three months in the aggregate.

(4) No order for eviction shall be passed under sub-section (3) against any tenant who is engaged in any employment or class of employment notified by the Government as an essential service for the purposes of this sub-section, unless the landlord is himself engaged in any employment or class of employment which has been so notified.

[30th April 1960]

(5) (a) Where a landlord who has obtained possession of a building in pursuance of an order under sub-section (3) does not himself occupy it within one month of the date of obtaining possession or having so occupied it, vacates it without reasonable cause within six months of such date the tenant who has been evicted may apply to the Controller for an order directing that he shall be restored to possession of the building and the Controller shall make an order accordingly, notwithstanding anything contained in section 3.

(b) Where a tenant who is entitled to apply for possession under clause (a) fails to do so within one month from the date on which the right to make the application accrued to him, the Government or the authorized officer shall have power, if the building is required . . . for occupation by any of the officers specified in sub-section (3) of section 3 to give intimation to the landlord that the building is so required and thereupon the provisions of sub-sections (5) and (9) of section 3 shall apply to the building :

Provided that this clause shall not apply to a . . . building the monthly rent of which does not exceed twenty-five rupees . . .

(6) Where the Controller is satisfied that any application made by a landlord for the eviction of a tenant is frivolous or vexatious, the Controller may direct that compensation not exceeding fifty rupees be paid by such landlord to the tenant.

(7) Where an application under sub-section (2) or sub-section (3) for evicting a tenant has been rejected by the Controller, the tenancy shall, subject to the provisions of this Act, be deemed to continue on the same terms and conditions as before and shall not be terminable by the landlord except on any of the grounds mentioned in sub-section (2) or sub-section (3) :

Provided that nothing in this sub-section shall be deemed to prevent a landlord who has made an application for evicting a tenant on any of the grounds mentioned in sub-section (2) or sub-section (3) from applying again, when the previous application is pending, to the Controller for evicting the tenant on any of the other grounds mentioned in sub-section (2) or sub-section (3).

(8) Notwithstanding anything contained in this section, no person who is receiving or is entitled to receive the rent of a building merely as an agent of the landlord shall, except with the previous written consent of the landlord, be entitled to apply for the eviction of a tenant.

[30th April 1960]

11. Payment of deposit of rent during the pendency of proceedings for eviction.—(1) No tenant against whom an application for eviction has been made by a landlord under section 10, shall be entitled to contest the application before the Controller under that section, or to prefer any appeal under section 23 against any order made by the Controller on the application, unless he has paid or pays to the landlord, or deposits with the Controller or the appellate authority, as the case may be, all arrears or rent due in respect of the building up to the date of payment or deposit, and continues to pay or to deposit any rent which may subsequently become due in respect of the building until the termination of the proceedings before the Controller or the appellate authority, as the case may be.

(2) The deposit of rent under sub-section (1) shall be made within the time and in the manner prescribed.

(3) Where there is any dispute as to the amount of rent to be paid or deposited under sub-section (1), the Controller or the appellate authority, as the case may be, shall, on application made to him either by the tenant or by the landlord, and after making such inquiry as he deems necessary, determine summarily the rent to be so paid or deposited.

(4) If any tenant fails to pay or to deposit the rent as aforesaid, the Controller or the appellate authority, as the case may be, shall, unless the tenant shows sufficient cause to the contrary, stop all further proceedings and make an order directing the tenant to put the landlord in possession of the building.

(5) The amount deposited under sub-section (1) may, subject to such conditions as may be prescribed, be withdrawn by the landlord on application made by him in that behalf to the Controller or the appellate authority, as the case may be.

12. Recovery of possession by landlord for repairs or for re-construction of building in respect of which the Government shall be deemed to be the tenant.—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, on an application made by a landlord of a building in respect of which the Government shall be deemed to be the tenant, the authorized officer shall, if he is satisfied—

(a) that the building . . . is bona fide required by the landlord for carrying out repairs which cannot be carried out without the building being vacated; or

(b) that the building . . . is bona fide required by the landlord for the immediate purpose of demolishing it and such demolition is to be made for the purpose of erecting

[30th April 1960]

a new building on the site of the building sought to be demolished, pass an order directing the allottee to deliver possession of the building to the landlord before a specified date.

(2) An order passed by the authorized officer under sub-section (1) directing the allottee to deliver possession of the building to the landlord shall be subject to such conditions and restrictions as may be prescribed.

(3) No order directing the allottee to deliver possession of the building shall be passed by the authorized officer under sub-section (1)—

(a) on the ground specified in clause (a) of sub-section (1), unless the landlord gives an undertaking that the building shall, on completion of the repairs, be offered to the authorized officer before the expiry of three months from the date of recovery of possession by the landlord or before the expiry of such further period as the authorized officer may, for reasons to be recorded in writing, allow, for re-allotment to any person named by the authorized officer; or

(b) on the ground specified in clause (b) of sub-section (1), unless the landlord gives an undertaking that the work of demolishing any material portion of the building shall be substantially commenced by him not later than one month, and shall be completed before the expiry of three months from the date he recovers possession of the entire building or before the expiry of such further period . . . as the authorized officer may, for reasons to be recorded in writing, allow.

(4) Notwithstanding an order passed by the authorized officer under clause (a) of sub-section (1) directing the allottee to deliver possession of the building, the Government shall be deemed to continue to be the tenant, but the landlord shall not be entitled to any rent for the period commencing on the date of delivery of possession of the building by the allottee to the landlord and ending with the date on which the building is offered to the authorized officer by the landlord in pursuance of the undertaking under clause (a) of sub-section (3).

(5) Nothing contained in this section shall entitle the landlord who has recovered possession of the building for repairs . . . to convert such building into a non-residential building . . . unless such conversion is permitted by the authorized officer at the time of passing an order under clause (a) of sub-section (1).

(6) If, after the allottee has delivered possession, the landlord fails to commence the work of repairs within one month from the date of such delivery or fails to complete the

[30th April 1960]

work before the expiry of three months from the date of such delivery or before the expiry of the further period allowed under clause (a) of sub-section (3) or having completed the work fails to offer the building to the authorized officer, the authorized officer may *suo motu* or on application order the re-allotment of the building to any person named by him; and on such order being made, the landlord and any other person who may be in occupation shall put the allottee in possession of the building.

* * * * *

13. Authorized officer to give notice to landlord in certain cases.—(1) Where an order directing delivery of possession has been passed by the authorized officer under clause (b) of sub-section (1) of section 12 and the work of demolishing any material portion of the building has not been substantially commenced by the landlord within the period of one month in accordance with his undertaking under clause (b) of sub-section (3) of section 12 the authorized officer may give the landlord notice of his intention to re-allot the building to any person named by him. If within fifteen days from the date of receipt of such notice, the landlord does not offer the building to the authorized officer, the authorized officer may re-allot the building to any person named by him on the original terms and conditions and order the landlord to put such person in possession of the building.

(2) Where an order has been passed by the authorized officer on the ground specified in clause (b) of sub-section (1) of section 12 and the work of demolishing the building is complete, all the provisions of this Act shall cease to apply to the new building erected on the site of the building demolished.

14. Recovery of possession by landlord for repairs or for re-construction.—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, but subject to the provisions of sections 12 and 13, on an application made by a landlord, the Controller shall, if he is satisfied—

(a) that the building is . . . *bona fide* required by the landlord for carrying out repairs which cannot be carried out without the building being vacated; or

(b) that the building is . . . *bona fide* required by the landlord for the immediate purpose of demolishing it and such demolition is to be made for the purpose of erecting a new building on the site of the building sought to be demolished,

pass an order directing the tenant to deliver possession of the building to the landlord before a specified date.

[30th April 1960]

(2) No order directing the tenant to deliver possession of the building under this section shall be passed—

(a) on the ground specified in clause (a) of sub-section (1), unless the landlord gives an undertaking that the building shall, on completion of the repairs, be offered to the tenant, who delivered possession in pursuance of an order under sub-section (1) for his re-occupation before the expiry of three months from the date of recovery of possession by the landlord, or before the expiry of such further period as the Controller may, for reasons to be recorded in writing, allow; or

(b) on the ground specified in clause (b) of sub-section (1), unless the landlord gives an undertaking that the work of demolishing any material portion of the building shall be substantially commenced by him not later than one month and shall be completed before the expiry of three months from the date he recovers possession of the entire building or before the expiry of such further period as the Controller may, for reasons to be recorded in writing, allow.

(3) Nothing contained in this section shall entitle the landlord who has recovered possession of the building for repairs . . . to convert such . . . building into a non-residential building unless such conversion is permitted by the Controller at the time of passing an order under sub-section (1).

(4) Notwithstanding an order passed by the Controller under clause (a) of sub-section (1) directing the tenant to deliver possession of the building, such tenant shall be deemed to continue to be the tenant, but the landlord shall not be entitled to any rent for the period commencing on the date of delivery of possession of the building by the tenant to the landlord and ending with the date on which the building is offered to the tenant by the landlord in pursuance of the undertaking under clause (a) of sub-section (2).

(5) Nothing in this section shall entitle any landlord of a building in respect of which the Government shall be deemed to be the tenant to make any application under this section.

15. Tenant to re-occupy after repairs.—(1) Where the landlord recovers possession under clause (a) of sub-section (1) of section 14, he shall, within two months before the date on which the work of repairs is likely to be completed, give notice to the tenant of the date on which the said work will be completed. Within fifteen days from the date of receipt of such notice, the tenant shall intimate to the landlord his acceptance of the building offered for his re-occupation and if the tenant gives such intimation, the landlord shall within thirty days from the date of completion of the work of repairs put the tenant in possession of the building on the original terms and conditions. If the tenant fails to give such intimation, his right to re-occupy the building shall terminate.

[30th April 1960]

(2) If after the tenant has delivered possession, the landlord fails to commence the work of repairs within one month from the date of such delivery, or fails to complete the work before the expiry of three months from the date of such delivery, or before the expiry of the further period allowed under clause (a) of sub-section (2) of section 14 or having completed the work fails to put the tenant in possession of the building in accordance with the provisions of sub-section (1), the Controller may, on the application of the tenant made within thirty days from the date of such failure, order the landlord to put the tenant in possession of the building on the original terms and conditions; and on such order being made, the landlord and any person who may be in occupation shall put the tenant in possession of the building.

16. Tenant to occupy if the building is not demolished.—

(1) Where an order directing delivery of possession has been passed by the Controller under clause (b) of sub-section (1) of section 14 and the work of demolishing any material portion of the building has not been substantially commenced by the landlord within the period . . . of one month in accordance with his undertaking under clause (b) of sub-section (2) of section 14 the tenant may give the landlord notice of his intention to occupy the building the possession of which he delivered. If within fifteen days from the date of receipt of such notice, the landlord does not put him in possession of the building on the original terms and conditions, the tenant may make an application to the Controller within eight weeks of the date on which he put the landlord in possession of the building.

The Controller shall order the landlord to put the tenant in possession of the building on the original terms and conditions.

(2) Where an order has been passed by the Controller on the ground specified in clause (b) of sub-section (1) of section 14 and the work of demolishing the building is complete, all the provisions of this Act shall cease to apply to the new building erected on the site of the building demolished.

17. Landlord not to interfere with amenities enjoyed by tenant.—(1) No landlord shall, without just or sufficient cause cut off or withhold any of the amenities enjoyed by the tenant or be in any way responsible for the amenities being cut off or withheld.

(2) A tenant in occupation of a building may, if the landlord has contravened the provisions of this section, make an application to the Controller complaining of such contravention.

[30th April 1960]

(3) If the tenant satisfies the Controller that the amenities were cut off or withheld or caused to be cut off or withheld with a view to compel him to vacate the building or to pay an enhanced rent or to harass him, the Controller may pass an interim order, directing the landlord to restore the amenities immediately, pending the inquiry referred to in sub-section (4).

Explanation.—An interim order may be passed under this sub-section without giving notice to the landlord.

(4) If the Controller on inquiry finds that the tenant has been in enjoyment of the amenities and that they were cut off or withheld by the landlord without just or sufficient cause or if the landlord was in any way responsible for the amenities being cut off or withheld, he shall make an order directing the landlord to restore such amenities.

(5) The Controller may, in his discretion, direct that compensation not exceeding fifty rupees—

(a) be paid to the landlord by the tenant, if the application under sub-section (2) was made frivolously or vexatiously;

(b) be paid to the tenant by the landlord, if the landlord had cut off or withheld the amenities or was in any way responsible for the amenities being cut off or withheld frivolously or vexatiously.

Explanation.—In this section, the expression 'amenities' includes supply of water, electricity, passages, staircases, light, lavatories, lifts and conservancy or sanitary services.

18. Execution of orders.—Every order made under section 10, 12, 13, 14, 15, 16 and 17 and every order passed on appeal under section 23 or on revision under section 25 shall be executed—

(i) in the City of Madras, by the Madras City Civil Court;

(ii) elsewhere—

(a) by the District Munsif or if there are more than one District Munsif, by the Principal District Munsif having original jurisdiction over the area in which the building is situated; or

(b) if there is no such District Munsif, by the Subordinate Judge, or if there are more than one Subordinate Judge, by the Principal Subordinate Judge having original jurisdiction over the area aforesaid; or

(c) if there is no such District Munsif or Subordinate Judge, by the District Judge having jurisdiction; as if it were a decree passed by the said Court or by him :

[30th April 1960]

Provided that an order passed in execution under this section shall not be subject to an appeal, but shall be subject to revision under section 25.

19. Decisions which have become final not to be reopened.—

The Controller shall summarily reject any application under sub-section (2) or under sub-section (3) of section 10 or under sections 14, 15 or 16 which raises between the same parties or between parties under whom they or any of them claim, substantially the same issues as have been finally decided or as purport to have been finally decided, in a former proceeding—

- (i) under this Act, or
- (ii) under any other law from time to time in force before the date of the commencement of this Act and relating to matters dealt with in this Act.

20. Orders of Controller to be pronounced in open Court.—

Every order passed by a Controller under this Act shall be pronounced in open Court on the day on which the case is finally heard, or on some future day of which due notice shall be given to the parties.

21. Conversion into non-residential buildings.—No residential building shall be converted into a non-residential building except with the permission in writing of the Controller.

22. Failure by landlord to make necessary repairs.—If a landlord fails to make necessary repairs to the building within a reasonable time after notice is given—

(a) by the authorized officer in the case of a building in respect of which the Government shall be deemed to be the tenant under sub-section (5) of section 3;

(b) by the tenant in the case of any other building;

the authorized officer aforesaid may, in the case referred to in clause (a), make such repairs or have them made by the allottee and deduct the cost thereof from the rent payable for the building or ask the allottee to make such a deduction from the rent payable; and the Controller may, in the case referred to in clause (b), direct, on application by the tenant, that such repairs may be made by the tenant and that the cost thereof may be deducted by the tenant from the rent payable for the building:

Provided that the cost of repairs, and the deduction thereof which the authorized officer or the Controller, as the case may be, may authorize shall not exceed in any one year one-twelfth of the rent payable in respect of the building for that year.

[30th April 1960]

23. Appeal.—(1) (a) The Government may, by general or special order notified in the *Fort St. George Gazette*, confer on such officers and authorities as they think fit, the powers of appellate authorities for the purpose of this Act, in such areas and in such classes of cases as may be specified in the order.

(b) Any person aggrieved by an order passed by the Controller may, within fifteen days from the date of such order, prefer an appeal in writing to the appellate authority having jurisdiction.

In computing the fifteen days aforesaid, the time taken to obtain a certified copy of the order appealed against shall be excluded.

(2) On such appeal being preferred, the appellate authority may order stay of further proceedings in the matter pending decision on the appeal.

(3) The appellate authority shall call for the records of the case from the Controller and after giving the parties an opportunity of being heard and, if necessary, after making such further inquiry as he thinks fit either personally or through the Controller, shall decide the appeal.

Explanation.—The appellate authority may, while confirming the order of eviction passed by the Controller, grant an extension of time to the tenant for putting the landlord in possession of the building.

(4) The decision of the appellate authority, and subject to such decision, an order of the Controller shall be final and shall not be liable to be called in question in any Court of Law, except as provided in section 25.

24. Costs.—Subject to such conditions and limitations, if any, as may be prescribed, the costs of and incident to all proceedings before the Controller or the appellate authority referred to in section 23, shall be in the discretion of the Controller or the appellate authority, who shall have full power to determine by whom or out of what property and to what extent such costs are to be paid, and to give all necessary directions for the purpose.

Explanation.—The appellate authority may set aside or vary any order passed by the Controller in regard to the costs of and incident to the proceedings before him.

25. Revision.—(1) (a) The High Court, in the case of—

(i) the Madras City Civil Court empowered by clause (1) of section 18, or

(ii) an appellate authority empowered under section 23 and functioning in the presidency-town, or

(iii) the District Judge empowered by sub-clause (c) clause (ii) of section 18; and

[30th April 1960]

(b) the District Court concerned, in the case of—

(i) an authority empowered by sub-clause (a) or sub-clause (b) of clause (ii) of section 18, or

(ii) an appellate authority empowered under section 23 and functioning in a district,

may, at any time, on the application of any aggrieved party, call for and examine the records relating to any order passed or proceeding taken under this Act by such authority for the purpose of satisfying itself as to the legality, regularity or propriety of such order or proceeding, and may pass such order in reference thereto as it thinks fit.

(2) The costs of and incident to all proceedings before the High Court or District Court under sub-section (1) shall be in its discretion.

26. Order under the Act to be binding on sub-tenants.—Any order for the eviction of a tenant passed under this Act shall be binding on all sub-tenants who were made parties in the application for eviction but any person who became a sub-tenant after the date of the application for eviction shall be bound by the order of eviction and be evicted as if he were a party to the proceedings, provided that such order was not obtained by fraud or collusion.

27. Proceedings by or against legal representatives.—(1) Any application made, appeal preferred, or proceeding taken; under this Act by or against any person, may, in the event of his death, be continued by or against his legal representatives.

(2) Where any application, appeal or other proceeding could have been made, preferred or taken, under this Act by or against any person, such application, appeal or other proceeding may, in the event of his death, be made, preferred or taken by or against his legal representatives.

28. Summons to witnesses.—Subject to such conditions and limitations as may be prescribed, the Controller may, in his discretion, issue summons to witnesses requiring them to attend in person to give evidence or to produce documents in their custody in connexion with any proceedings before him.

29. Exemptions.—Notwithstanding anything contained in this Act, the Government may, subject to such conditions as they deem fit, by notification, exempt any building or class of buildings from all or any of the provisions of this Act.

30. Act not to apply to certain buildings.—Nothing contained in this Act shall apply to any building—

(i) the construction of which was, after the date of the commencement of this Act, completed and notified to the local authority concerned;

[30th April 1960]

(ii) the rental value of which, on the date of the commencement of this Act, as entered in the property-tax assessment book of the municipal council, district board, panchayat or panchayat union council or the Corporation of Madras, as the case may be, exceeds two hundred and fifty rupees.

31. Executive Authorities of local bodies to furnish certified extracts from property-tax assessment books.—The Executive Authority of a municipal council or district board or panchayat or panchayat union council or the Revenue Officer of the Corporation of Madras, shall, on application made in this behalf and on payment of such fee as may, from time to time, be fixed by the Government by notification, grant to the applicant a certified copy of the extract from the property-tax assessment book of the municipal council, district board, panchayat or panchayat union council or the Corporation of Madras, as the case may be, showing the rental value of the building or buildings in respect of which application has been made, relating to the period specified in the application. Such certified copy shall be received as evidence of the facts stated therein, in proceedings under this Act.

32. Landlord and tenant to furnish particulars.—Every landlord and every tenant of a building shall be bound to furnish to the Controller or any person authorized by him in that behalf, such particulars in respect of the building as may be prescribed.

33. Penalties.—(1) If any person contravenes any of the provisions of sub-sections (1), (2), (4), (5) and (8) of section 3, sub-sections (1) (a) and 2 (a) of section 7, sub-section (1) of section 17, section 21 or section 32 or any order under sub-section (3) of section 10, or sub-section (3) of section 17 or any of the conditions in the notifications issued under section 29, he shall be punishable with . . . fine which may extend to one thousand rupees . . .

(2) (a) Any landlord who after the allottee has vacated the building before the date specified in the order passed under clause (a) of sub-section (1) of section 12, fails to commence the work of repairs without reasonable excuse and any landlord or other person in occupation of the building who fails to comply with the order passed by the authorized officer under sub-section (6) of section 12 shall, on conviction, be punishable with fine which may extend to one thousand rupees.

(b) Any landlord who recovers possession on the ground specified in clause (b) of sub-section (1) of section 12 and fails to carry out the undertaking referred to in clause (b) of sub-section (3) of the said section without any reasonable excuse or fails to comply with the conditions and restrictions

[30th April 1960]

prescribed under sub-section (2) of the said section or fails to comply with the order of the authorized officer under sub-section (1) of section 13 shall, on conviction, be punishable with fine which may extend to one thousand rupees.

(3) (a) Any landlord who after the tenant has vacated the building before the date specified in the order passed under clause (a) of sub-section (1) of section 14 fails to commence the work of repairs without reasonable excuse and any landlord or other person in occupation of the building who fails to comply with the order passed by the Controller under sub-section (2) of section 15 shall, on conviction, be punishable with fine which may extend to one thousand rupees.

(b) Any landlord who recovers possession on the ground specified in clause (b) of sub-section (1) of section 14 and fails to carry out the undertaking referred to in clause (b) of sub-section (2) of the said section without any reasonable excuse or fails to comply with the order of the Controller under sub-section (1) of section 16, shall, on conviction, be punishable with fine which may extend to one thousand rupees.

34. Power to make rules.—(1) The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the procedure to be followed by Controllers and appellate authorities in the performance of their functions under this Act;

(c) the manner in which notices and orders under this Act shall be given or served;

(d) setting aside ex-parte orders passed under this Act;

(e) applications for making legal representatives of deceased persons, parties to proceedings under this Act and the time within which such applications shall be preferred;

(f) the procedure to be followed in taking possession of a building and in disposing of the articles found therein at the time of taking possession; and

(g) the fee leviable in respect of applications and appeals under this Act.

(3) In making a rule under this section, the Government may provide that a person who contravenes any of the provisions thereof shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees.

[30th April 1960]

(4) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made or issued, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

35. Repeals and Savings.—(1) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949 (Madras Act XXV of 1949) (hereinafter in this section referred to as the said Act) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding the repeal of the said Act by sub-section (1)—

(a) All rules made, or deemed to have been made, notifications issued or deemed to have been issued, orders passed or deemed to have been passed, decisions made or deemed to have been made, proceedings or action taken or deemed to have been taken, and things done or deemed to have been done under any provision of the said Act, shall be deemed to have been made, issued, passed, taken or done by the appropriate authority under the corresponding provision of this Act and shall have effect accordingly.

(b) Any liability or penalty incurred or deemed to have been incurred, any punishment awarded or deemed to have been awarded, any application made or deemed to have been made and any prosecution commenced or deemed to have been commenced under any provision of the said Act shall be deemed to have been incurred, awarded, made or commenced under the corresponding provision of this Act.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-section (2) of this section, or in section 5, the Controller shall, on application by the tenant or the landlord of a building for which fair-rent has been fixed under the said Act, fix the fair-rent for such building in accordance with the provisions of section 4 of this Act.

36. Savings in respect of non-residential building.—

(1) Notwithstanding anything contained in this Act, if, on the date of the commencement of this Act, any non-residential building—

(a) is used for the purpose of the State or Central Government, or of any local authority or of any public institution under the control of such Government, or

(b) is used for an educational purpose, the provisions of this Act shall, except as provided in sub-section (2), as far as may be, apply in relation to the non-residential building aforesaid, as they apply in relation to the building as defined in this Act.

[30th April 1960]

(2) The rent for such non-residential building as is referred to in sub-section (1) shall be the rent which was payable for that building immediately before the date of the commencement of this Act.

37. Saving on expiration of Act.—The expiration of this Act shall not—

(a) render recoverable any sum which during the continuance thereof was irrecoverable or affect the right of a tenant to recover any sum which during the continuance of this Act was recoverable by him thereunder;

(b) affect any liability incurred under this Act or any punishment incurred in respect of any contravention of this Act or any rule or order made thereunder;

(c) affect any investigation or legal proceeding in respect of any such liability or punishment as aforesaid, and any such investigation or legal proceeding may be instituted, continued or enforced and any such punishment may be imposed, as if this Act had not expired.

38. Indemnity.—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie in any Court against any officer or servant of the Government or any person acting under his direction or aiding or assisting him—

(a) for, or on account of, or in respect of, any sentence passed or deemed to have been passed, any decision given or deemed to have been given, or any act ordered or deemed to have been ordered or done or deemed to have been done by him, in exercise of any jurisdiction or power purporting to have been conferred on him by or under this Act;

(b) affect any liability incurred under this Act or any given by any Court or other authority in exercise of any such jurisdiction or power as aforesaid.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Government for, or on account of, or in respect of, any act, matter or thing whatsoever, purporting to have been done in pursuance of or under this Act.

39. Repeal of corresponding law in the transferred territory.—(1) Any law corresponding to this Act in force in the transferred territory immediately before the date of the commencement of this Act (hereinafter in this section referred to as the corresponding law) shall stand repealed on the date of such commencement.

(2) The repeal by sub-section (1) of the corresponding law shall not affect—

(a) the previous operation of the corresponding law or anything done or duly suffered thereunder; or

30th April 1960]

(b) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against the corresponding law; or

(c) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such penalty, forfeiture or punishment as aforesaid;

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(3) Subject to the provisions of sub-section (2), any thing done or any action taken, including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, rule, regulation or form framed or registration effected, under the corresponding law shall be deemed to have been done or taken under this Act and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under this Act.

(4) For the purpose of facilitating the application of this Act in the transferred territory, any Court or other authority may construe this Act with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt it to the matter before the Court or other authority.

(5) Any reference in any law which continues to be in force in the transferred territory after the date of the commencement of this Act to the corresponding law shall, in relation to that territory, be construed as a reference to this Act.

Explanation.—For the purpose of this section, the expression “transferred territory” shall mean the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

40. Power to remove difficulties.—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) All orders made under sub-section (1) shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary.

FORT ST. GEORGE, MADRAS,
26th April 1960.

[30th April 1960]

DISSENTING MINUTES.

I

The existing Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act was enacted for regulating the letting of residential and non-residential buildings and for controlling the rents of such buildings and also for preventing unreasonable eviction of tenants. I feel that the conditions have not since improved in any way warranting the exemption of non-residential buildings and also residential buildings fetching a rent of above Rs. 250 per mensem from the purview of the proposed legislation. My own view is that the controls should be continued also in respect of all residential and non-residential buildings fetching a rent of Rs. 250 and above and it should be extended to all buildings constructed and let out from time to time. In the matter of allotment too, I feel that it should not be limited to applicants belonging only to certain categories of services.

I may in this connection reiterate that the problem of accommodation could only be solved by providing more facilities for co-operatives for the construction of houses and also by providing more loan facilities for middle income, low income and Industrial Housing Schemes.

The Bill as amended by this Joint Select Committee would give rise to innumerable difficulties like the coming into existence of anti-social activities like the stipulation and acceptance of Pugree for procuring accommodation. Further the Bill as amended provide for allotment of houses only for Government servants coming on transfer and to those to whom the Government are under obligation to provide accommodation. This would cause hardship even to the Government servants who have been allotted houses already, since they cannot even when their families are enlarged, apply for suitable alternate accommodation. Other difficulties which would arise consequent on the exemption of non-residential buildings from the purview of the Act, are, the unhealthy competition from business community—for accommodation, the dislocation of business, the possibility of good number of employees being thrown out of employment and a general upward trend in the prices of commodities, as the businessmen have to make margin for all the excess expenditure they have to incur on Pugree, etc.

18th April 1960.

N. K. PALANISAMI.

II

Clause 29 should be deleted since, in clauses 12, 13, 14, 15 and 16, sufficient power is given to Government. No building or class of buildings should be exempted under clause 29.

Clause 30 should be deleted as it seems to favour new landlords. No tenant who occupies the house constructed after the coming into force of the intended Act is protected by the provisions of the Act.

18th April 1960.

(SRIMATHI) SATHIAVANIMUTHU.

30th April 1960]

III

Even after some changes have been made in the draft Bill as introduced, still I am dissatisfied with the Bill as it has emerged from the Select Committee.

During the discussions in the Select Committee most of the members expressed themselves as opposed to the continuance of Accommodation Control in our State. The Minister went so far as to give an assurance that the working of Accommodation Control will be reviewed at the end of one year and Accommodation Control may even be dropped, if so advised. But he has not implemented this assurance by including a provision in the Bill, that Accommodation Control will be for one year only, and power will be given to the Government to drop or extend it. This, it seems to me, would have been a very satisfactory way of implementing the assurance. But it has not been so done. Figures were given by the Government Department showing that the new cases of accommodation required for Officers were quite small in number as compared with the cases where the Officers require change of accommodation from one place to another in the City. The Minister went so far as to say that, hereafter, the Government would only consider cases when new Officers appointed require new accommodation. When that is the case Accommodation Control will really be unnecessary if the Government will, as it ought to, take steps to build houses for its own employees. The Government has been insisting upon the private sector to arrange for accommodation for the employees in that sector and they will do well to set an example to the private sector by doing so themselves in the case of their own employees.

Accommodation Control can be justified only as an emergency measure but it cannot become a permanent part of the Statute Book. The Bill itself is for a period of three years only. Especially as Accommodation Control seriously affects the right of house-owners to occupy themselves or to give it for occupation of the members of their family or to choose their own tenants, it cannot be justified except under circumstances of absolute necessity.

Unfortunately, in the Bill the powers of the Accommodation Control Officer have been still further increased as will be apparent from clauses 12 to 16 and other clauses in the Bill. Especially in cases where the landlord has two or more residential buildings in the same City, town or village the Bill causes hardship and injustice to the landlord. He should in fairness be given full liberty to decide whether he requires the building for the occupation of any member of his family or his dependents and his wishes should be consulted before the Accommodation Control Officer requires the building for any Government servants. The provisions of the Bill in this regard affect seriously the rights of the landlord. In clause 10, sub-clause (3) (a) the right of the landlord to provide residence to the members of his family is affected by restricting it to his own occupation or to the occupation of his son only. Very often the house-owner has to provide for the residence of his daughters or his sons-in-law. If such provision is not made even serious misunderstanding in the family will arise. Family affection also impels him to do so. Hence omission of the daughters in that clause is a serious hardship to the house-owner.

[30th April 1960]

I have also to refer especially to clause 3, sub-clause (ii) (b) where the Accommodation Officer is given power to remove or open any lock or bolt or break open any door or do any other act necessary for effecting dispossession of the house-owner, if free access to the building is not afforded to the Officer empowered by the Government to take possession of the building. This is a very clear case of the Officer taking the law into his own hands especially when he is the judge in his own cause, and the liberty of the citizen is jeopardized. In similar cases under the Hindu Religious Endowments Act and Money Lenders' Act, the Officer has been empowered to apply to the Magistrate for the purpose of police assistance. Such a salutary provision has not been included in the Bill.

So far as Rent Control is concerned, it has to be remembered that it was first introduced in 1941 as a war measure for a short period and has been extended only from time to time by the Legislature. Even now the Government wants that this Bill should continue only for three years. While that is the case it is well to consider whether rent regulation should not be allowed to be done by contract of parties. If at all there should be any restriction it may be only in cases of rack renting or unjust eviction. Discrimination is shown in favour of essential services, by enacting that no order for eviction shall be passed against any tenant who is engaged in any employment or class of employment notified by the Government, as an essential service—*vide* clause 10, sub-clause (4).

Moreover, the Bill has failed to effectively tackle the problem of sub-tenants.

Cases are not uncommon where a tenant takes a whole house for rent and himself lives only in a small portion and sub-lets other portions to other sub-tenants without the knowledge or permission of the house owner and thus makes a profit by the transaction. The distressing feature of large number of tenants residing in a single building packed into one or two rooms each which is prevalent in the City has not also been attempted to be prevented by the Bill.

For all these reasons I regret to be unable to give my concurrence to the Bill as it has emerged from the Select Committee.

18th April 1960.

K. BALASUBRAMANIA AYYAR.

V211, 31 N60

N61-3234